Giới thiệu

Câu chuyện bắt đầu với Lý Phàm, một thanh niên thời hiện đại bất ngờ xuyên không về thời kỳ Hồng Hoang sơ khai.

Tuy nhiên, thay vì sở hữu sức mạnh dời non lấp biển ngay lập tức, Lý Phàm lại rơi vào một tình cảnh trớ trêu: thân thể phàm trần của hắn quá yếu ớt, không thể chịu đựng được áp lực không gian khủng khiếp của thế giới này.

Hắn buộc phải trú ẩn trong một sơn cốc được bảo vệ bởi kết giới của "Hệ thống Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo".

Nếu bước ra ngoài nửa bước, hắn sẽ lập tức bạo thể mà chết.

Tuy nhiên, hệ thống lại giao cho hắn một nhiệm vụ nghịch lý: Muốn trở nên mạnh mẽ để sinh tồn, hắn phải thay đổi "Hồng Hoang đại thế" – dòng chảy vận mệnh của thế giới.

Bị giam lỏng trong sơn cốc, Lý Phàm nảy ra một ý tưởng táo bạo: Nếu không thể trực tiếp can thiệp, hắn sẽ dùng quyền năng "Bản Nguyên Hình Chiếu" của hệ thống để "kịch thấu" (tiết lộ thiên cơ) cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang biết trước tương lai.

Mở đầu cho chuỗi sự kiện náo loạn là sự xuất hiện của "Thiên Thư" bên ngoài Bất Chu Sơn ngay trong thời kỳ Long Hán Lượng Kiếp.

Thiên Thư chiếu rọi quá khứ, hiện tại và tương lai, vạch trần âm mưu của Ma Tổ La Hầu đang kích động tam tộc (Long, Phượng, Kỳ Lân) tàn sát lẫn nhau.

Quan trọng hơn, nó bóc trần bộ mặt thật của Hồng Quân – người được cho là đệ nhất nhân tương lai – đang âm thầm tính kế, sử dụng

tam tộc và các đại năng khác làm bàn đạp để chứng đạo Thánh Nhân.

Sự tiết lộ này đã làm đảo lộn hoàn toàn lịch sử.

Thay vì tử chiến đến mức diệt vong, tam tộc cùng La Hầu và các đại năng như Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn Lão Tổ đã liên thủ thành lập "Nghịch Thiên Giả Liên Minh".

Mục tiêu của họ chuyển từ tranh bá sang "hội đồng" Hồng Quân.

Hồng Quân từ vị thế người cầm cờ thao túng thiên hạ bỗng chốc trở thành kẻ bị cả thế giới săn đuổi, liên tục bị đánh tơi tả dù đã chứng đạo Thánh Nhân.

Không dừng lại ở đó, Lý Phàm tiếp tục tung ra các bảng xếp hạng chấn động khác như "Siêu Thoát Bảng", "Tọa Kỵ Bảng" và "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng".

Những bảng danh sách này không chỉ xếp hạng sức mạnh mà còn ban thưởng những phần quà nghịch thiên như Thiên Đạo Bản Nguyên, khiến các đại năng điên cuồng tranh đoạt. "Siêu Thoát Bảng" tiết lộ rằng các Hỗn Độn Ma Thần như Dương Mi, Thời Thần, Hủy Diệt... vẫn chưa chết hẳn mà đang ẩn nấp chờ thời. "Tọa Kỵ Bảng" khiến sự liêm sỉ của các đại năng biến mất khi họ sẵn sàng bắt huynh đệ, thậm chí Hồng Quân còn ép Thiên Đạo làm thú cưỡi để leo lên hạng 2 (chỉ sau Lý Phàm đầy bí ẩn). "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng" lại càng kinh hoàng hơn khi tiết lộ Bàn Cổ thực chất chưa chết mà đang mưu tính tái sinh, và Nữ Oa không chỉ là một Thánh Nhân bình thường mà là hình chiếu của một thực thể vĩ mô từ chiều không gian cao hơn, nắm giữ vô số thế giới.

Đỉnh điểm của sự hỗn loạn là khi "Chủ Thần Không Gian" – một thế lực xâm lược từ đa vũ trụ – định nhắm vào Hồng Hoang.

Nhưng thay vì là mối đe dọa, đám luân hồi giả này lại xui xẻo

bước vào một Hồng Hoang "phiên bản địa ngục" nơi các Ma Thần và Thánh Nhân đang rảnh rỗi sinh nông nổi.

Kết quả, Chủ Thần Không Gian bị Hồng Quân cùng liên minh các Ma Thần đánh sập, cướp đoạt tài nguyên và sáp nhập các thế giới khác vào Hồng Hoang.

Câu chuyện tiếp diễn đến Vu Yêu Lượng Kiếp.

Nhờ Thiên Thư báo trước kết cục bi thảm là "lưỡng bại câu thương" để Nhân tộc quật khởi, hai ông trùm Đế Tuấn (Yêu tộc) và Đế Giang (Vu tộc) đã quyết định không đánh nhau thật nữa.

Thay vào đó, họ bắt tay "diễn kịch" trước mặt Thiên Đạo và Hồng Quân, biến cuộc chiến sinh tử thành một vở tuồng lớn để trục lợi và bảo toàn lực lượng, đồng thời tìm cách thoát khỏi sự chi phối của vận mệnh.

Trong khi cả thế giới Hồng Hoang quay cuồng trong những biến số không thể lường trước, Lý Phàm vẫn ung dung ngồi trong sơn cốc, uống trà đàm đạo cùng chân thân của Nữ Oa, thu hoạch vô tận bản nguyên từ sự thay đổi của thế giới, từng bước tu luyện hướng tới cảnh giới Thần Thoại Đại La – toàn tri toàn năng, siêu thoát mọi quy tắc.

Một Hồng Hoang đầy rẫy những "lão âm bỉ" (kẻ mưu mô xảo quyệt), nơi ai cũng biết trước kịch bản và tìm cách lừa lọc lẫn nhau, đã chính thức bắt đầu.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 1

"Hệ thống, ta rời khỏi sơn cốc sẽ chết sao?" Lý Phàm thầm hỏi, nhìn hoàn cảnh xung quanh.

"Thưa Chủ nhân, cường độ không gian của thế giới Hồng Hoang cao hơn nhiều so với Địa Cầu mà người ở kiếp trước.

Nhục thân của người xuyên việt, nếu tiếp xúc với áp chế không gian của thế giới Hồng Hoang, người sẽ bạo thể mà vong.

Chỉ khi ở trong kết giới do hệ thống thiết lập, người mới có thể an toàn vô sự." Giọng nói máy móc vang lên trong đầu Lý Phàm.

"..." Lý Phàm chết lặng cả người.

Mẹ kiếp!

Ta xuyên việt thế giới Hồng Hoang mà không có đặc quyền gì sao?

Chẳng lẽ ta yếu ớt đến mức ngay cả ở trong thế giới Hồng Hoang cũng không xong?

Tâm trạng Lý Phàm có chút sụp đổ.

May mắn thay, theo lời hệ thống, chỉ cần không ra khỏi sơn cốc thì hắn sẽ vô địch, điều này khiến Lý Phàm an ủi không ít.

"Chức năng của ngươi là gì?" Lý Phàm hỏi.

"Chỉ cần Chủ nhân người thay đổi đại thế Hồng Hoang và vận chuyển, người sẽ nhận được phần thưởng bản nguyên.

Phần thưởng bản nguyên có thể nâng cao thực lực của Chủ nhân người." "...Vậy là ngươi muốn ta, một người ngay cả sơn cốc cũng không ra được, đi thay đổi đại thế Hồng Hoang?" Trên trán Lý Phàm phảng phất xuất hiện mấy dấu chấm hỏi.

Hệ thống chắc chắn không phải đang đùa chứ?

“Đinh!

Phát hiện người có một gói quà tân thủ chưa nhận, có muốn nhận không?” “Nhận!” Mắt Lý Phàm sáng lên, lập tức nói.

“Đinh!

Chúc mừng Chủ nhân nhận được một bộ 《Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết》.” “Đinh!

Chúc mừng Chủ nhân nhận được một Thẻ Trải Nghiệm Sức Mạnh cấp Thần Thoại Đại La (mười phút).” “Đinh!

Chúc mừng Chủ nhân nhận được Bản Nguyên Hình Chiếu ×1.” Ba tiếng nhắc nhở của hệ thống xuất hiện trong đầu Lý Phàm.

“Thần thoại Đại La!?” Lý Phàm nghẹn thở.

Cái đó ư?

Sau khi xem giới thiệu của hệ thống, Lý Phàm lập tức hít một ngụm khí lạnh, sắc mặt trở nên cuồng hỉ.

Đúng là Thần thoại Đại La trong các tiểu thuyết mà hắn đọc kiếp trước!

Có tất cả các năng lực nghịch thiên như sửa đổi thời gian tuyến, trọng tổ thời không, định nghĩa quy tắc, định nghĩa đại đạo, nhất niệm vĩnh hằng, được xưng là toàn tri toàn năng – Thần thoại Đại La Kim Tiên!

“Muốn thử xem...” Trong lòng Lý Phàm dâng lên một ý niệm táo bạo.

Thay đổi đại thế Hồng Hoang?

Vậy chẳng phải đơn giản sao, chỉ cần dùng Thẻ Trải Nghiệm

Thần Thoại Đại La là có thể sửa đổi cả thế giới Hồng Hoang trong tích tắc, phần thưởng chẳng phải sẽ bạo tăng nghịch thiên, trực tiếp khiến ta trở nên vô địch ngay lập tức ư?

Hệ thống nói thế giới Hồng Hoang này không phải Hồng Hoang chí cao.

"Chủ nhân, xin hãy sử dụng Thẻ Trải Nghiệm Thần Thoại Đại La một cách cẩn trọng.

Chư Thiên Vạn Giới đều nằm dưới sự giám quản của Chí Cao Đại Đạo.

Trong thời gian người sử dụng thẻ trải nghiệm, Chí Cao Đại Đạo khó có thể can thiệp người, nhưng thẻ trải nghiệm có thời hạn." Hệ thống u u nói, dường như đã nhìn thấu suy nghĩ của Lý Phàm.

"..." Được rồi.

Lý Phàm từ bỏ ý niệm nguy hiểm đó.

"Bản Nguyên Hình Chiếu là gì?" Lý Phàm gọi ra giao diện giới thiệu. ...

Bản Nguyên Hình Chiếu: Đến từ hình chiếu của tầng diện bản nguyên, Thiên Đạo Hồng Hoang không thể can thiệp, không thể xóa bỏ.

Sử dụng Bản Nguyên Hình Chiếu có thể theo nhu cầu của Chủ nhân người mà ngưng tụ ra bất kỳ vạn vật nào trên thế gian, rồi phóng vào thế giới Hồng Hoang, có thể phụ trợ Chủ nhân người gây rối trật tự Hồng Hoang. ...

"Ngưng tụ ra bất cứ thứ gì?" Trong lòng Lý Phàm lại lần nữa nảy sinh một ý niệm táo bạo.

Có lẽ ta có thể...

“Hệ thống, ta muốn nói cho một số cường giả Hồng Hoang về những chuyện đã, đang, và sẽ xảy ra ở Hồng Hoang, vậy được chứ?” Lý Phàm thầm hỏi.

“...” Hệ thống dường như bị ý tưởng táo bạo của Lý Phàm làm cho đơ máy, trầm mặc hồi lâu, hệ thống nói: “Có thể.” Sau đó, hệ thống bổ sung một câu: “Chủ nhân, người không hổ là người được hệ thống lựa chọn, quả nhiên rất phù hợp với hệ thống.” Quá đỉnh.

Ngay cả hệ thống cũng bị Lý Phàm làm cho ngạc nhiên.

Trước thì muốn sửa đổi cả thế giới Hồng Hoang, sau lại muốn kịch thấu cho toàn bộ cường giả Hồng Hoang, Chủ nhân hoàn toàn không đi theo lối mòn a.

“Đa tạ quá khen, đa tạ quá khen.” Lý Phàm nhe răng cười.

Khả thi ư?

Nếu vậy, ta đâu còn buồn ngủ nữa.

“Phải làm thôi.” Nhiều ý niệm lóe lên trong đầu, khóe miệng Lý Phàm hiện lên một nụ cười.

Đã đến lúc biểu diễn một màn thao tác thực sự rồi, Lý Phàm không tin rằng những trò này không thể can thiệp và ảnh hưởng đến đại thế Hồng Hoang.

“Ta nhớ hiện tại là cuối Long Hán Lượng kiếp phải không?” Thế giới Hồng Hoang.

Do Long tộc, Kỳ Lân tộc, Phượng tộc tam tộc đại chiến, cộng thêm Ma Tổ La Hầu âm thầm giở trò, khiến toàn bộ Hồng Hoang nhìn đâu cũng thấy hoang tàn, khắp nơi đều đang diễn ra chiến đấu.

Thái Cổ Thần Sơn, Vô Ngân Bình Nguyên, Hạo Hãn Hoàn Vũ, Chư Thiên Cổ Tinh, khắp nơi đều là chiến trường của tam tộc, khí

tức năng lượng khủng bố và cuồng bạo không ngừng tràn ra trong thiên địa Hồng Hoang.

Sát khí, hung sát khí cùng nhiều khí cơ khác tràn ngập giữa thiên địa, khiến Hồng Hoang vốn bình hòa nay lại thêm một phần sát lục.

Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Đột nhiên, tiếng nổ kinh khủng từ Bất Chu Sơn nhanh chóng khuếch tán ra toàn bộ Hồng Hoang.

Cùng với tiếng nổ đột ngột xuất hiện, trong khoảnh khắc, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, hà quang vạn trượng, tử khí đằng phi, tường thụy tràn ngập trời cao, tiên vận chiếu rọi, từng đạo tiên âm tấu vang, diệu nhạc hồi đãng, vô số dị tượng càn quét khắp thiên địa Hồng Hoang.

"Chuyện gì thế?" "Có chuyện gì vậy?" "Có chí bảo xuất thế sao?" "Dị tượng, tê..." "Tam tộc lại gây ra chuyện gì nữa à?" Trong phút chốc, vô số đại năng cường giả trên khắp Hồng Hoang bị kinh động, ngay cả những cường giả ẩn thế cũng dồn dập hướng ánh mắt về phía Bất Chu Sơn, sắc mặt tất cả mọi người đều mơ màng và kinh ngạc.

Ong ong ong!!!

Đại đạo giao chức, quy tắc hội tụ, từng đạo văn lộ và cấm chế tản mát khí tức huyền ảo và tối nghĩa bắt đầu được cấu trúc.

Có lẽ chỉ một giây, có thể là vạn năm, trong khoảnh khắc, một màn sáng rực rỡ vàng óng như mặt trời, tựa như thiên uy, giáng lâm bên ngoài Bất Chu Sơn.

"Thiên Thư!" Bất kể là ai, chỉ cần nhìn màn sáng đó một cái, trong đầu đều lập tức nảy sinh một ý niệm.

Thừa tải Thiên Mệnh, ẩn chứa Thiên Đạo vận chuyển, bao hàm mọi huyền diệu của thời không quá khứ, hiện tại, vị lai – Thiên Thư!

"Tê..." Lập tức, rất nhiều đại năng cường giả đang theo dõi tình hình bên này đều hít một ngụm khí lạnh, thần sắc chấn động vô cùng.

"Trên đời lại có dị bảo như vậy tồn tại sao?" Các cường giả lẩm bẩm tự nói.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Huyết khí ngút trời!

Sát ý lan tràn!

Long uy hạo đãng!

Hỏa quang tứ dật!

Nhiều cường giả đã giáng lâm!

Long Vương, Chúc Long, Tổ Phượng, Nguyên Hoàng, Tổ Kỳ Lân, Mặc Kỳ Lân, La Hầu, Ngũ Hành lão tổ, Âm Dương lão tổ, Càn Khôn lão tổ...

Từng vị cường giả vô thượng cảnh Giả Hỗn Nguyên Kim Tiên và Chuẩn Thánh tề tựu giáng lâm bên ngoài Bất Chu Sơn!

Trừ Hồng Quân ra, hơn chín mươi chín phần trăm cường giả cảnh Hỗn Nguyên Kim Tiên của Hồng Hoang đều đã tề tựu!

"Dị bảo như thế đương nhiên thuộc về Bản tọa." La Hầu toàn thân ma khí như vực sâu biển cả, cũng tản phát khí cơ hủy diệt ngút trời, từng con ma long, ma phượng cùng các hung thú Thái Cổ hình

chiếu vờn quanh La Hầu.

Ngay cả tộc trưởng tam tộc đối mặt với La Hầu cũng khó mà tranh phong, không thể không liên tục lùi bước.

Oanh!!!

La Hầu trực tiếp ra tay, chộp về phía Thiên Thư.

Ngũ Hành lão tổ và các cường giả cảnh Chuẩn Thánh khác nhìn nhau, đều chọn cách tĩnh quan kỳ biến, xem xét tình hình trước.

Trong khoảnh khắc, bàn tay La Hầu như hóa thành một ngọn Thái Cổ Thần Sơn, tựa như diễn hóa ra một tầng vô lượng thiên địa, bàn tay ẩn chứa ma khí và khí hủy diệt đó trực tiếp bao trùm Thiên Thư.

Chương 2

Tuy nhiên, La Hầu còn chưa kịp đến gần Thiên Thư hàng ức vạn công lý, đột nhiên, một đạo uy thế bàng bạc từ Thiên Thư càn quét ra, thiên địa quy tắc bạo động, Tam Thiên Đại Đạo cụ hiện, từng tầng tinh bích và kết giới trực tiếp từ Thiên Thư giáng xuống thân La Hầu.

Thiên Thư tựa như hóa thân của Chư Thiên Bản Nguyên, tựa như ẩn chứa sức mạnh căn nguyên của Chư Thiên, nhất ngôn nhất cử đều có uy năng đáng sợ.

"Phụt." La Hầu phun ra một lượng lớn máu vàng, khí tức trên người trở nên hỗn loạn.

Từng giọt máu rơi xuống mặt đất lập tức sinh ra dị tượng, có vô biên vương dương diễn hóa, cũng có hạo hãn giới vực đản sinh, từng dãy núi, từng linh căn thảo mộc mọc lên.

Cường giả dù chỉ một giọt máu cũng ẩn chứa vĩ lực thần bí khó lường!

"Không thể đến gần, không thể chạm vào." Trong đầu tất cả mọi người nảy sinh một ý niệm, tựa như lời Thiên Thư truyền đến, khiến ánh mắt tất cả cường giả trở nên ngưng trọng.

La Hầu còn chưa đến gần mà đã chịu công kích bị động của Thiên Thư, vậy nếu đến gần Thiên Thư thì sẽ thế nào?

Ngay cả đất chôn thân cũng không có khả năng!

"Xem ra chí bảo này không phải thứ ta có thể đạt được." Một số cường giả thần tình có chút tiếc nuối.

Bảo vật tuy tốt nhưng cũng phải có năng lực cầm được mới được chứ, đáng tiếc.

“Đáng chết.” La Hầu bình phục khí huyết, hơi điều tức chữa trị thương thế, sắc mặt có chút âm trầm.

Dù có ý định tiếp tục cứng rắn, nhưng cân nhắc đến việc có thể không làm được, La Hầu đành nhịn.

Ong ong ong!!!

Lúc này, trên Thiên Thư như màn sáng kia đột nhiên ngưng tụ ra từng tiên thiên văn tự, trong khoảnh khắc, một lượng lớn văn tự lập tức kéo dài ra, hội tụ trên Thiên Thư.

“Ơ?” “Văn tự?” Thiên Thư thừa tải thiên mệnh, ghi lại mọi thông tin thời không, ánh mắt mọi người dần trở nên sáng rõ, chẳng lẽ...

Trong khoảnh khắc, tất cả cường giả lập tức tập trung chú ý nhìn vào những dòng chữ xuất hiện trên Thiên Thư.

“Long Hán Lượng... kiếp?” Càn Khôn lão tổ đọc ra bốn chữ đầu tiên trên Thiên Thư.

Các cường giả đều ngẩn ra.

Long Hán Lượng kiếp?

Chẳng phải bây giờ sao?

Tất cả mọi người lập tức tinh thần chấn động, đặc biệt là tộc trưởng tam tộc sắc mặt càng trở nên kích động hơn, vội vàng xem xét nội dung Thiên Thư.

“Long Hán Lượng kiếp, tam tộc tranh bá...” Những dòng chữ được ghi trên Thiên Thư bắt đầu từ sơ kỳ Long Hán Lượng kiếp, chỉ giới thiệu đại khái sự việc của Long Hán Lượng kiếp chứ không quá chi tiết, nhưng mọi người cũng không quá để tâm, những chuyện này vốn đã xảy ra, không đáng để ý, cái quan trọng là những chuyện chưa xảy ra.

Là cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang, đối với các đại lão tại hiện trường mà nói, đọc mười hàng một lúc là chuyện thường tình, nhanh chóng, tất cả mọi người đều nhìn xuống phía sau.

"!?" "La Hầu âm thầm xúi giục tam tộc, khiến tam tộc bùng nổ đại chiến cuối cùng, dùng Tru Tiên Kiếm Trận tụ tập thiên địa sát khí ngưng tụ vô thượng đại trận?" "La Hầu dám lừa gạt ta!?" Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân sắc mặt biến đổi, giận dữ nhìn về phía La Hầu.

"..." Sắc mặt La Hầu không ngừng biến đổi.

Vốn dĩ không tin Thiên Thư có thể thực sự thừa tải mọi thông tin thời không, dù sao tương lai là bất khả khống và không phải bất biến, nhưng giờ thì tin rồi, Thiên Thư thực sự đã thừa tải tất cả!

Những chuyện này ta mới vừa thực thi, thậm chí rất nhiều cường giả Ma tộc còn không biết, kết quả Thiên Thư đã ghi lại rồi ư?

"La Hầu, chuyện này rốt cuộc là thật hay giả?" Long Vương nhìn chằm chằm La Hầu, khí cơ quanh thân ẩn ẩn hội tụ.

"Hừ, ngươi đang dạy Bản tọa làm việc sao?" La Hầu lạnh lùng nói.

"La Hầu đang tìm chết!" Long Vương vươn tay chộp lấy, một thanh Thần Long Kiếm xuất hiện trong tay hắn, kiếm ý sắc bén lạnh lẽo, sát cơ lập tức bộc phát.

Tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân quả thực đại chiến không ngừng, nhưng điều đó không có nghĩa là họ nguyện ý trở thành quân cờ của người khác.

Long Vương thân là cường giả cảnh Chuẩn Thánh đỉnh phong sao có thể chấp nhận điều đó.

"Muốn chiến thì chiến." La Hầu khinh thường nói.

Lão tử sợ ngươi chắc?

"Được rồi, trước hãy xem tiếp phía sau, phía sau còn có thông tin." Tổ Phượng trầm giọng nói.

Nghe lời Tổ Phượng, Long Vương tạm thời nén cảm xúc trong lòng, nhìn về phía Thiên Thư.

La Hầu hừ lạnh một tiếng cũng nhìn theo.

Các cường giả như Ngũ Hành lão tổ ban đầu chuẩn bị xem kịch hay, thấy vậy tuy có chút tiếc nuối nhưng cũng chỉ có thể quay lại nhìn Thiên Thư.

"La Hầu bố trí Tru Tiên Kiếm Trận...

Hồng Quân dẫn Âm Dương lão tổ, Ngũ Hành lão tổ, Càn Khôn lão tổ đến ngăn cản...

La Hầu chiến bại, dùng kiếm trận dẫn nổ linh mạch phương Tây...

Tam Tổ chiến tử...

La Hầu diễn hóa Ma Giới...

Hồng Quân chứng đạo...

Tam tộc suy tàn..." Cùng với việc không ngừng xem nội dung Thiên Thư, bất kể là La Hầu, tộc trưởng tam tộc hay Ngũ Hành lão tổ và những người khác, sắc mặt đều bắt đầu không ngừng biến đổi, ánh mắt dần trở nên âm trầm vô cùng.

"Hồng Quân muốn lừa gạt ta?" "Hồng Quân tốt lành thay, để ta làm bia đỡ đạn cho y chứng đạo?" "Đáng chết!

Thực sự đáng chết!

Thấy chết mà không cứu người ư!" Ngũ Hành lão tổ, Âm Dương lão tổ, Càn Khôn lão tổ bỗng nhiên đại nộ, lửa giận bùng cháy trong

lòng.

Quan hệ với Hồng Quân vẫn luôn không tệ, chẳng lẽ Hồng Quân cố ý kết giao mục đích là để lừa gạt sao?

Nhất định là thế rồi!

Ta coi Hồng Quân là bạn tốt, còn Hồng Quân lại coi ta là bia đỡ đạn, là quân cờ?

"Tam tộc chúng ta cuối cùng lại làm áo cưới cho Hồng Quân sao?" "Hồng Quân chứng đạo mà chúng ta lại vẫn lạc?" "Hồng Quân... thật là một Hồng Quân lão mưu thâm hiểm." Sắc mặt Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân âm trầm đến mức sắp nhỏ nước.

Thân là bá chủ Hồng Hoang, làm sao có thể chịu được sự sỉ nhục này, với sự kiêu ngạo của họ làm sao có thể nhịn được những điều này.

Phải biết rằng trong mắt họ, Hồng Quân chỉ là một tiểu đệ thôi, kết quả tiểu đệ này lại dùng cả họ để leo lên địa vị cao hơn?

"Hay!

Hay!

Hay!

Một Hồng Quân tốt đẹp lắm!" Sắc mặt Long Vương dữ tợn.

"Bản tọa từ khi Long Hán Lượng kiếp khai mở đã luôn tính kế, luôn bố cục." "Chúng sinh là quân cờ của Bản tọa, tam tộc cũng là quân cờ của Bản tọa, Bản tọa vốn dĩ nên nắm chắc thắng lợi, chứng đạo Hỗn Nguyên." "Kết quả, ve sầu bắt bọ ngựa, chim sẻ ở phía sau?

Chó Hồng Quân và Thiên Đạo cấu kết với nhau?" "Vốn dĩ kẻ tiểu nhân lại là ta?" Vô số ý niệm lóe lên trong đầu La Hầu, cơ thể La Hầu ẩn ẩn run rẩy, tâm thái dần dần bắt đầu sụp đổ.

Cuối cùng thì ta chết tiệt lại là quân cờ?

Hồng Quân ta thảo ***...

Sắc thái của La Hầu sụp đổ rồi.

“Hồng Quân...” “Một Hồng Quân tốt lành thay.” “A a, Hồng Quân à.” “Hồng Quân...

đáng chết mà.” “Tất cả đều là âm mưu của Thiên Đạo và Hồng Quân...” Một đám đại năng Hồng Hoang tại hiện trường lẩm bẩm như nói mê, sau đó, tất cả mọi người nhìn nhau, đều có thể thấy trong mắt đối phương ngọn lửa giận ngút trời và sát cơ.

“Chúng ta đều đã giáng lâm rồi mà tiểu nhi Hồng Quân vẫn chưa xuất hiện, a a, xem ra bây giờ Hồng Quân đang bận bố trí gì đó rồi.” Âm Dương lão tổ cười như không cười nói.

“Ba kẻ ngu xuẩn, vì giúp Hồng Quân mà lại chết, ha ha, Bản tọa cười chết mất.” La Hầu châm biếm nói.

“Tốt chỗ nào?

Không phải bị Hồng Quân lừa gạt đến mức nhục thân cũng không còn, nguyên thần cũng bị Hồng Hoang trói buộc hoàn toàn, chỉ có thể làm một công cụ nhân như ý thức của Ma Giới sao?” Ngũ Hành lão tổ châm chọc nói.

“...” Cơ thể La Hầu cứng đờ, lập tức phản kích: “Ồ?

Ngươi nói gì?

Không phải chứ, không phải có người sẽ quên mình từng bị Thiên Đạo xóa bỏ ý thức để hoàn thiện âm dương, ngũ hành và trật tự sao?

Không phải thật sự có người sẽ quên chứ?” Dám châm chọc ta?

Chẳng lẽ không biết ta là lão già nham hiểm (lão âm bỉ) sao?

"..." Ngũ Hành lão tổ.

"..." Âm Dương lão tổ.

"..." Càn Khôn lão tổ.

Ba người cứng đờ, sắc mặt xanh mét.

"Được rồi, ta nghĩ chư vị bây giờ chỉ có một mục tiêu thôi đúng không?" Tổ Phượng u u nói.

"Hồng Quân!" Tất cả mọi người đồng thanh nói.

Xong, tất cả mọi người đều cười, nụ cười dữ tợn.

"Ta có thể vẫn lạc, nhưng Hồng Quân nhất định phải chết trước." "Không sai, giết chết Hồng Quân trước." "Giết Hồng Quân." "Đáng giết!" Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng luồng khí thế khủng bố thẳng tắp xông thẳng lên trời, tất cả cường giả cảnh Chuẩn Thánh đỉnh phong đồng thời biến mất khỏi chỗ cũ.

Trong sơn cốc.

"Xong rồi." Lý Phàm nhìn thần tình của các cường giả qua Thiên Thư, khóe miệng hiện lên một nụ cười.

Xong việc!

Không sai, Thiên Thư không phải thứ gì khác mà chính là sản phẩm do Lý Phàm dùng Bản Nguyên Hình Chiếu ngưng tụ ra!

Phá hoại trật tự Hồng Hoang ư?

Có thứ gì phá hoại trật tự Hồng Hoang hơn là kịch thấu cơ chứ?

Lý Phàm không tin những cường giả này sau khi biết vận mệnh

của mình mà còn có thể ngồi yên, họ đâu phải là khôi lỗi, nếu cam tâm mới là lạ.

Đương nhiên, việc này có thể thay đổi đại thế Hồng Hoang.

Còn về việc chống đỡ công kích của La Hầu, đơn giản thôi, dù sao cũng là do bản nguyên hóa thành, khả năng phòng ngự bị động là có.

Nếu không thì thứ phần thưởng hệ thống này chẳng có tác dụng gì, ai cũng có thể phá hủy thì làm sao mà gây chuyện được.

Đương nhiên, nó cũng chỉ có tác dụng phòng ngự, các tác dụng khác đều không có.

Nhưng dùng để tạo ra Thiên Thư thì thừa sức.

"Đinh!

Phát hiện Chủ nhân can thiệp vận chuyển Hồng Hoang." "Đinh!

Vận mệnh Hồng Quân bắt đầu phát sinh thay đổi..." "Đinh!

Vận mệnh Ngũ Hành lão tổ bắt đầu phát sinh thay đổi..." "Đinh!

Vận mệnh Âm Dương lão tổ bắt đầu phát sinh thay đổi..." "Đinh..." "Đinh..." "Đinh!

Chúc mừng Chủ nhân nhận được một vạn đạo Bản Nguyên Chi Lực." Từng tiếng nhắc nhở của hệ thống không ngừng xuất hiện trong đầu Lý Phàm.

Một vạn đạo Bản Nguyên Chi Lực!

Thu hoạch lớn!

Lý Phàm đột nhiên có chút mong đợi, nếu Long Hán Lượng Kiếp không thể tiếp tục diễn ra thì sẽ có bao nhiêu phần thưởng bản nguyên đây?

Chậc chậc, Lý Phàm có chút mong chờ.

À phải rồi, có...

“Hồng Quân sẽ không chết chứ?

Sợ rằng sẽ không ổn.” Biểu tình Lý Phàm có chút kỳ quái.

Lắc lắc đầu, Lý Phàm vứt ý niệm đó ra khỏi đầu.

Mặc kệ Hồng Quân có chết hay không, dù sao cũng không liên quan gì đến ta.

Chương 3

Hồng Quân vốn là kẻ ngoan cố, chết đi đúng lúc bớt được một tai họa, lại còn thuận tiện kiếm được một đống phần thưởng bản nguyên khổng lồ ư?

Vậy thì quá tốt rồi.

"Hệ thống, tiếp nhận Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết, tiếp nhận một vạn đạo Bản Nguyên Chi Lực." Ngồi khoanh chân, Lý Phàm thầm nói.

Lý Phàm kiểm tra Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết, đó là công pháp tu luyện độc quyền do hệ thống ban cho, một công pháp nghịch thiên dùng Bản Nguyên Chi Lực để tu luyện.

Phải biết rằng cường độ của Bản Nguyên Chi Lực còn xa hơn cả Thiên Đạo Chi Lực, dùng Bản Nguyên Chi Lực để tu luyện thì thực lực mạnh đến mức nào có thể hình dung.

"Đinh!

Bắt đầu phát Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết cho Chủ nhân..." "Đinh!

Bắt đầu phát một vạn đạo Bản Nguyên Chi Lực cho Chủ nhân..." Đồng thời, tại Ngọc Kinh Sơn.

Đỉnh Ngọc Kinh Sơn tiên vụ lượn lờ như tiên cảnh Đào Nguyên, một căn nhà tranh đứng giữa tiên vụ phiêu miểu.

Đột nhiên, một đạo khí cơ tối nghĩa lóe lên từ trong nhà tranh, cùng với một tiếng vang nhẹ, một lão già tóc trắng tiên phong đạo cốt, mặc đạo bào, bước ra khỏi nhà tranh.

Người này, chính là Hồng Quân!

Chỉ thấy trên đầu Hồng Quân có một mảnh ngọc điệp vỡ, từng luồng đại đạo quy tắc vờn quanh Hồng Quân, cũng có từng đạo đại đạo ẩn hiện phía sau Hồng Quân.

Ngay cả khi đứng trên mặt đất, Hồng Quân cũng tựa như trung tâm của phương thiên địa này, mỗi cử chỉ đều tựa như sở hữu vĩ lực khủng bố hủy thiên diệt địa.

Khí cơ của y chỉ hơi nuốt vào thở ra liền khiến hư không run rẩy khó mà chịu đựng nổi, từng vết nứt sinh ra quanh người y rồi lại tự phục hồi.

"Bán bộ Hỗn Nguyên Cảnh!" Thần quang rạng rỡ trong mắt, Hồng Quân cố nén cảm xúc muốn cười lớn, khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười.

Cuối cùng cũng đột phá rồi!

Chỉ còn nửa bước nữa là đến cảnh giới Hỗn Nguyên, chỉ cần một cơ duyên liền có thể chứng đạo thành cảnh giới Hỗn Nguyên, Bán bộ Hỗn Nguyên Cảnh!

"Hiện tại chỉ cần dựa theo kế hoạch trước đó mà tiến hành, đợi sau khi La Hầu chết, ta có thể chứng đạo thành cảnh giới Hỗn Nguyên, sau đó chấp chưởng một phần Thiên Đạo quyền hành để thành Thánh.

Với thực lực Hỗn Nguyên Cảnh song trọng gia thân, ngay cả trong cảnh giới Hỗn Nguyên, ta cũng có thể xưng là vô địch!" Hơi suy tư một chút, ý cười trên khóe miệng Hồng Quân không khỏi trở nên càng đậm.

Vô địch ngay trước mắt!

Sắp sửa có thể chấp chưởng toàn bộ càn khôn Hồng Hoang!

"Trước hết hãy ẩn giấu tu vi đi." Nghĩ vậy, Hồng Quân ý niệm

vừa động, mảnh ngọc điệp Tạo Hóa ngập vào giữa trán y, khí tức trên người y dần dần bắt đầu diễn biến, cuối cùng dừng lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Nói về lão già nham hiểm (lão âm bỉ), ai có thể sánh bằng y chứ!

"Quái lạ, Hồng Hoang hình như xuất hiện vài biến hóa?" Tự có cảm ứng, Hồng Quân có chút băn khoăn.

Lúc nãy bế quan chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Hử?

Cảm giác ẩn ẩn có một luồng ác ý đang bức gần, ảo giác sao?

Nhưng 'lão hảo nhân Hồng Hoang', luôn đối xử tốt với mọi người, ngay cả La Hầu hiện tại cũng không biết mục đích của y, sao lại có ác ý chứ?

Sắc mặt bối rối, Hồng Quân bóp ngón tay chuẩn bị suy diễn.

Lúc này, dị biến xuất hiện!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Tiếng nổ long trời lở đất, vang dội như tiếng sấm trời, tựa như trống trận, uy thế bành trướng và khủng bố khuếch tán ra ngoài hư không vô ngần.

Trong khoảnh khắc, sắc trời toàn bộ khu vực Ngọc Kinh Sơn chợt biến, bầu trời vốn trong xanh lập tức hóa thành u ám và áp lực.

Hồng Quân đang chuẩn bị suy diễn bị dọa giật mình, ngón tay không khỏi run lên.

Sau một thoáng ngây người, sắc mặt y liền biến thành phẫn nộ.

“Dám tại đạo trường của Bần đạo mà ngang nhiên phóng thích khí thế như vậy?

Đang khiêu khích Bần đạo sao?

Hử?

Ai!” Hồng Quân bước một bước, lập tức biến mất khỏi đỉnh núi.

Ta muốn xem ai dám khiêu khích ngang nhiên như vậy, không nể mặt Bần đạo sao?

Bên ngoài Ngọc Kinh Sơn, trong vô tận hư không, Hồng Quân chắp tay đứng đó.

Vạn đạo vận và tiên hoa vờn quanh càng tôn lên vẻ thâm thúy và thần bí của Hồng Quân, tựa như một cao nhân thoát tục phiêu diêu.

Oanh!!!

Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, La Hầu cùng gần mười vị cường giả cảnh Chuẩn Thánh đỉnh phong... giáng lâm!

Hồng Quân vốn sắc mặt bình tĩnh và đạm nhiên, sau khi thấy Long Vương và những người khác tề tựu, mí mắt y giật giật, sắc mặt bình tĩnh dần biến mất, trở nên đanh lại.

“Không biết chư vị đạo hữu đến chỗ Bần đạo có việc gì?” Thần sắc ngưng trọng, Hồng Quân thăm dò hỏi.

“Ba vị đạo hữu, Hồng Hoang chẳng lẽ xảy ra đại sự gì sao?

Nói cho ta biết.” Hồng Quân âm thầm truyền âm cho ba người bạn tốt là Âm Dương lão tổ và những người khác.

“Hồng Quân?

Hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!” Sắc mặt La Hầu dữ tợn, sát khí đằng đằng, vươn tay chộp lấy, Thí Thần Thương xuất hiện trong

tay La Hầu, từng đạo khí cơ diệt thế dâng lên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên giáng lâm dưới chân La Hầu, sát cơ lạnh lẽo, kiếm ý sắc bén xông thẳng lên trời, Tru Tiên Tứ Kiếm xuất hiện!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Các cường giả cảnh Chuẩn Thánh căn bản không có ý định giao tiếp với Hồng Quân, trực tiếp ra tay!

Thái Cực Đồ, Ngũ Linh Châu, Trật Tự Định Luân...

Từng kiện chí bảo hình chiếu ra vô lượng uy thế, từng đạo khí tức khủng bố thăng hoa bộc phát, sức mạnh khủng bố gần như đóng băng ức vạn triệu thời không xung quanh, mọi thứ dường như không còn vận chuyển.

Oanh!!!

Vô số công kích, khóa chặt Hồng Quân!

Cái đồ chó chết quá âm hiểm, mẹ kiếp lừa gạt tất cả mọi người, thậm chí có thể lão già nham hiểm (lão âm bỉ) đạp lên thi cốt mà leo lên Thánh vị, trừ y ra những người khác đều phải chết.

Đối mặt với tình huống này, ai có thể nhịn được lửa giận trong lòng khi đối xử với Hồng Quân?

Đoàn chiến có thể thua, nhưng Hồng Quân nhất định phải chết, phải giết chết lão già nham hiểm (lão âm bỉ) đó trước!

"???" Hồng Quân ngớ người.

Ta là ai?

Ta đang ở đâu?

Ta đang làm gì?

Cả người y đều ngây dại, vừa xuất quan bế mà tất cả mọi người đều muốn làm thịt y, chẳng lẽ những chuyện y định làm đã bị lộ ra ngoài rồi sao?

"Bàn Cổ Phiên!" Nhiều khí cơ khóa chặt, không kịp nghĩ nhiều, Hồng Quân vội vàng tế xuất Bàn Cổ Phiên, đồng thời vung tay lấy ra Càn Khôn Đỉnh.

Trong khoảnh khắc, vạn luồng bảo quang chợt hiện, huyền cơ vô ngần tứ dật, vô số chí bảo xuất hiện trong hư không.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Đại chiến bùng nổ!

Trời long đất lở, nhật nguyệt vô quang, tinh thần trụy lạc, thiên lôi cuồn cuộn...

Từng đạo sóng âm khủng bố va đập giữa thiên địa, sức mạnh cuồng bạo tựa như muốn hủy diệt mọi sự tồn tại trên thế gian.

Hư không từng tầng sụp đổ, từng vết nứt dày đặc khắp thiên vũ, vực sâu đại địa dũng hiện, vô số Thái Cổ Thần Sơn đã hóa thành tro bụi, ngay cả đạo trường Ngọc Kinh Sơn của Hồng Quân cũng đã tan nát.

Khái niệm về chiến đấu của một đám cường giả cảnh Chuẩn Thánh ư?

Đủ sức hủy diệt một phương giới vực!

Cũng may trong lòng mọi người còn chút lý trí nên tất cả đều ngầm hiểu mà tiến vào hỗn độn chiến đấu, nếu không thì Hồng Hoang đã bị hủy diệt quá nửa rồi.

Chỉ thấy địa phong thủy hỏa không ngừng cụ hiện trong hỗn độn, một lượng lớn tiểu thế giới liên tục sinh ra rồi lại bị phá hủy trong dư ba chiến đấu.

Lực hủy diệt, lực tịch diệt, lực âm dương, lực ngũ hành, lực tiên đạo, lực ma đạo... một lượng lớn sức mạnh giao chức dũng hiện, vô lượng hỗn độn tựa như sóng lớn cuộn trào, thời gian trong đại chiến của các cường giả cảnh Chuẩn Thánh cũng đã bị xóa bỏ.

Đối mặt với sự vây công của gần mười vị cường giả cảnh Chuẩn Thánh, Hồng Quân luống cuống tay chân, chưa đầy mười giây đã hừ một tiếng, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng, khí tức hỗn loạn.

"Chuyện gì thế, các ngươi điên rồi sao?" Bị thương nhẹ, tâm trạng rối loạn nặng nề, Hồng Quân mắt đỏ ngầu nhìn về phía La Hầu và những người khác, tức tối nói.

"Điên!

Tiểu nhi Hồng Quân dám lừa gạt ta, hôm nay hỗn độn chính là nơi chôn xương của ngươi!" La Hầu âm lãnh nói.

"Thật sự bị lộ rồi." Trong lòng Hồng Quân trầm xuống, cũng trăm mối không thể giải.

Ai làm?

Ai làm!

Chuyện này rõ ràng là y và Thiên Đạo mật mưu, có thể nói là trời biết đất biết ta biết, không có người thứ ba biết chuyện này, sao có thể bị tiết lộ ra ngoài chứ.

Chẳng lẽ Thiên Đạo tiết lộ ra!?

Thiên Đạo chết tiệt đang diễn ta ư!?

Hồng Quân kinh nộ giao gia, lập tức nhìn về phía hư không định

hỏi Thiên Đạo, nhưng lời chưa kịp nói ra đã lại bị La Hầu và những người khác công kích, những lời định nói tạm thời nuốt trở lại.

"Đừng bức Bần đạo!" Hồng Quân gầm nhẹ.

"Bức đó!

Uổng công chúng ta coi ngươi là bạn tốt, mà ngươi lại đối xử với chúng ta như vậy sao?

Muốn chúng ta chết à!" Âm Dương lão tổ nghiến răng nghiến lợi nói.

"..." Hồng Quân.

"Bức Bần đạo!" Hồng Quân quát khẽ một tiếng, không còn che giấu nữa.

Không giả vờ nữa, lật bài thôi!

Che giấu cái quái gì nữa, đã bại lộ hết rồi thì còn âm thầm gì nữa chứ.

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc, khí cơ cảnh Bán bộ Hỗn Nguyên toàn diện khuếch tán, vô lượng hỗn độn tựa như tại một khắc đó đều ngưng đọng, từng luồng vận vị vĩnh hằng dần dần bắt đầu tản phát từ trên người Hồng Quân.

"Bán bộ Hỗn Nguyên!

Hồng Quân quả nhiên đang tính kế chúng ta, tốt lắm, một Hồng Quân tốt lành, một lão già nham hiểm (lão âm bỉ) tốt lành!" La Hầu và những người khác kinh nộ.

"..." Hồng Quân.

Oanh!!!

Đại chiến tiếp tục!

Trong sơn cốc.

“Hô.” Khí tức trên người Lý Phàm dần dần thu liễm trở lại, thở ra một hơi, Lý Phàm từ từ mở mắt, một đạo khí cơ tối nghĩa lóe lên từ trên người hắn.

“Dựa theo cảnh giới Hồng Hoang, thực lực của ta hiện tại hẳn là Thiên Tiên?” Lý Phàm lẩm bẩm tự nói.

Thiên Tiên!

Sau khi luyện hóa một vạn đạo Bản Nguyên Chi Lực, tu vi của Lý Phàm trực tiếp đạt đến Thiên Tiên!

Chương 4

Cảnh giới tu luyện của thế giới Hồng Hoang từ thấp đến cao là Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Huyền Tiên, Thái Ất Huyền Tiên, Kim Tiên, Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh (Hỗn Nguyên Kim Tiên), Thánh Nhân (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên).

Mới vừa bắt đầu gây chuyện mà tu vi của Lý Phàm đã đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, vậy nếu gây thêm mấy lần nữa thì sao?

Thánh Nhân cũng không còn xa vời, ngay cả cái gọi là Thiên Đạo Cảnh cũng không chỉ là mơ!

"Trước hãy đợi mọi chuyện lần này lắng xuống rồi mới bắt đầu kế hoạch tiếp theo." Lý Phàm thầm nói.

Hồng Quân bị vây đánh không có nghĩa là mọi chuyện đã kết thúc, mà ngược lại, mọi sự tình mới chỉ vừa bắt đầu!

Sau khi biết kết cục tương lai, La Hầu có cam tâm dùng nhục thân diễn hóa Ma Giới, chịu Thiên Đạo khống chế sao?

Sau khi biết kết cục tương lai, tộc trưởng tam tộc có cam tâm vẫn lạc, tam tộc biến thành công nhân đánh thuê của Thiên Đạo sao?

Sau khi biết kết cục tương lai, Ngũ Hành lão tổ và những người khác có nguyện ý dùng thân mình hoàn thiện quy tắc Hồng Hoang sao?

Màn kịch lớn chỉ mới vừa vén mở mà thôi!

Ngọc Kinh Sơn.

"Thiên Thư?" "Đáng chết, thật sự đáng chết!" Sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định, không ngừng biến đổi, hai nắm đấm siết chặt.

Hiển nhiên, Hồng Quân biết sự tồn tại của Thiên Thư.

“Không phải bị Thiên Đạo diễn, mà bị cái Thiên Thư chết tiệt này diễn ư?” Hồng Quân có chút khó mà tin được.

Mẹ kiếp, mọi chuyện đều đâu vào đấy rồi, đại kế sắp sửa hoàn thành, đến lúc đó lại đột nhiên xuất hiện một cái Thiên Thư sau lưng giở trò sao?

“Thiên Đạo, Thiên Thư rốt cuộc là gì?” Lật bàn tay, mảnh ngọc điệp Tạo Hóa xuất hiện trong tay Hồng Quân.

Ý niệm vừa động, Hồng Quân mượn Tạo Hóa Ngọc Điệp bắt đầu câu thông Thiên Đạo.

Thiên Đạo Hồng Hoang do quy tắc thiên địa ngưng tụ mà thành, theo đạo lý thì sinh linh không thể câu thông Thiên Đạo.

Nhưng có Tạo Hóa Ngọc Điệp thì lại khác, ngày xưa khi Thiên Đạo đản sinh liền dung hợp một phần mảnh ngọc điệp Tạo Hóa.

Dù sao Tạo Hóa Ngọc Điệp vốn là vật thừa tải Tam Thiên Đại Đạo, vì vậy mượn Tạo Hóa Ngọc Điệp liền có thể câu thông Thiên Đạo.

Nếu không thì Hồng Quân cũng không thể mật mưu với Thiên Đạo để tính kế.

Ong!!!

Một luồng ý chí hạo nhiên và chí cao ẩn hiện trên mảnh ngọc điệp Tạo Hóa.

“Ngươi cũng không biết Thiên Thư là gì ư?” Cảm ứng lời Thiên Đạo truyền đến, Hồng Quân hơi nhíu mày.

Ong!!!

Một luồng ý chí chí cao lưu chuyển.

“Chẳng lẽ, thật sự có khả năng là Đại Đạo làm ư?” Trong lòng

Hồng Quân kinh ngạc, biểu tình trở nên do dự: "Thiên Đạo, Đại Đạo sẽ không bất mãn với ta chứ, vậy kế hoạch của ta phải làm sao?" "..." Thiên Đạo.

Cái quái gì mà bất mãn với ta, Đại Đạo làm gì có cảm xúc.

Ong!!!

"À, có lẽ chỉ là một loại diễn hóa để thử nghiệm của Đại Đạo?" Hồng Quân thở phào nhẹ nhõm.

Vậy thì không sao rồi, chỉ cần không bất mãn là được, nếu không Hồng Quân thật sự không dám tiếp tục thao tác nữa.

"Vậy bây giờ phải làm sao đây?" Hồng Quân có chút đau đầu, bây giờ đã bị lộ ra ngoài rồi thì việc tính kế người khác sẽ hơi khó khăn đây, đám cường giả đó đâu phải là kẻ ngốc.

"???" Ta chết tiệt biết làm sao được.

"Ai, cứ đi một bước tính một bước vậy." Hồng Quân thở dài, có chút bất lực.

Đã đến bước cuối cùng rồi mà còn xảy ra chuyện, nếu có thể, cũng thật tuyệt vọng.

Đông Hải, Long Cung.

Vốn là kẻ thù, tộc trưởng tam tộc lại tề tựu tại đây.

So với hàng ức vạn năm chém giết lẫn nhau, lúc này tộc trưởng tam tộc lại tỏ ra bình hòa, ba người gặp nhau thậm chí còn khó tin mà cười ha ha chào hỏi.

"Bây giờ chư vị đều đã biết chuyện rồi, chúng ta hãy thương lượng đối sách đi, nếu không tiếp tục đánh nữa thì cũng chỉ làm áo cưới cho Thiên Đạo mà thôi." Long Vương trầm giọng nói.

"Ừm." Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân gật đầu tỏ vẻ đồng tình sâu sắc.

Nếu không biết tương lai thì chắc chắn sẽ tiếp tục làm tới cùng, bất tử bất hưu, nhưng đã biết kết cục của mình rồi thì kẻ ngốc mới tiếp tục tìm chết.

"Thiên Đạo dương mưu a." Tổ Phượng cười khổ nói.

Hai người còn lại ngẩn ra, rồi lập tức thở dài bất lực.

A, dương mưu!

Tam tộc vì sao muốn tranh bá, vì sao muốn độc bá Hồng Hoang?

Là vì khí vận!

Ba người, mỗi người đều đã dừng lại ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong đã lâu, chỉ còn cách đột phá Hỗn Nguyên Cảnh một bước nữa thôi.

Chỉ cần có thể khống chế Hồng Hoang giới, khi khí vận gia thân liền có thể đột phá ngay lập tức.

"Hay là chúng ta hãy gọi La Hầu, Ngũ Hành, Càn Khôn, Âm Dương đến đây đi.

Kết cục của họ cũng chẳng tốt hơn chúng ta là bao, cùng nhau thương lượng cũng sẽ dễ tìm ra đối sách hơn." Tổ Kỳ Lân nói.

"Được." "Được." Long Vương, Tổ Phượng không có dị nghị.

Hiện tại mọi người đều là những người cùng cảnh ngộ, ai cũng chẳng hơn ai là bao.

Vận mệnh tương đồng ngược lại khiến các cường giả thân cận hơn.

Nhanh chóng, Ngũ Hành lão tổ, Càn Khôn lão tổ, Âm Dương lão tổ, La Hầu đồng thời đến Long Cung dưới biển.

"Gặp các vị đạo hữu." "Gặp các vị đạo hữu." "Gặp các vị đạo

hữu.” Sau khi chào hỏi lẫn nhau, không nói nhiều lời hàn huyên, mọi người liền lần lượt ngồi xuống.

“Trước hết hãy cách biệt không gian phương này với bên ngoài đi.” Long Vương mở miệng nói.

“Không, không cách biệt.” La Hầu lắc lắc đầu.

“Không cách biệt sao?” Tất cả mọi người đều có chút nghi hoặc.

Nếu không cách biệt thì Thiên Đạo sẽ không thể phát giác cuộc giao lưu giữa họ sao?

Nhìn biểu tình đầy ý vị sâu xa của La Hầu, ánh mắt mọi người chợt lóe, chẳng lẽ La Hầu có cách?

“Đạo hữu xin mời.” Long Vương lập tức nói.

“Chư vị, ta tin rằng mục đích của mọi người đều như nhau, đó là chứng đạo.” La Hầu trầm giọng nói.

Mọi người nghe vậy đều gật đầu.

Chứng đạo!

Khi chỉ còn cách cảnh giới bất tử bất diệt một bước, ai mà không khao khát, ai mà không muốn bước ra một bước chứ.

Sở dĩ Ngũ Hành lão tổ và những người khác giúp Hồng Quân cũng có một phần nguyên nhân trong đó, đó là nếu Hồng Quân thắng trong cuộc tranh giành đạo ma thì có thể có khí vận Thiên Đạo.

Chỉ tiếc là Ngũ Hành lão tổ và những người khác đã bị Hồng Quân hãm hại đến chết, ngay cả bảo bối cũng bị Hồng Quân thu đi rồi.

“Ta có một cách.” La Hầu tự tin nói.

“Ồ?

Đạo hữu xin mời.” Mọi người có chút hứng thú.

“Ta chấp Tru Tiên Kiếm Trận, chư vị có thể giúp ta bố trí đại trận khắp Hồng Hoang.

Sau đó, chúng ta có thể liên thủ dùng Tru Tiên Kiếm Trận hủy diệt Hồng Hoang, cướp đoạt Bản Nguyên Thiên Đạo.

Có thứ Bản Nguyên Thiên Đạo này, ta có thể chứng đạo tốt hơn.” “Vì Thiên Đạo và Hồng Quân đã lợi dụng ta, vậy ta tại sao không lợi dụng Thiên Đạo để trở nên mạnh hơn chứ?

Hiện tại Hồng Hoang chưa hoàn thiện, quyền hành Thiên Đạo cũng chưa trưởng thành đến cực hạn, đây là cơ hội duy nhất của ta.

Nếu không làm bây giờ, sau này sẽ rất khó làm.” La Hầu sát khí đằng đằng nói.

“Cướp đoạt Bản Nguyên Thiên Đạo?” Ánh mắt mọi người dần dần trở nên sáng rõ, từng người đều động lòng.

“Nếu Hồng Hoang tan vỡ, chúng ta lại phải đi đâu về đâu?

Hỗn độn khô khan và hoang vu, không phải là nơi ở lâu dài.” Âm Dương lão tổ có chút do dự.

“Có gì khó đâu, nếu chúng ta đều chứng đạo thành cảnh giới Hỗn Nguyên, tạo ra một phương giới vực đâu phải chuyện dễ dàng?

Chúng ta liên thủ tạo ra một phương thế giới là được, dù có yếu hơn thế giới Hồng Hoang thì cũng sẽ không yếu đi bao nhiêu.” La Hầu thờ ơ nói.

Âm Dương lão tổ nghe vậy cũng thấy có lý, lập tức liền ngậm miệng lại.

Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân đang nghiền ngẫm kế hoạch mới nên thao tác thế nào, lúc này, mảnh ngọc điệp Tạo Hóa xuất hiện giữa không trung, từng

luồng ý chí cấp bách từ trong ngọc điệp tản phát ra.

Thần tình ngẩn ra, Hồng Quân cảm ứng đi.

“La Hầu muốn diệt thế, cướp đoạt Bản Nguyên Thiên Đạo!?” Mắt Hồng Quân trợn tròn, cả người đều kinh ngốc.

“Điên rồi, tất cả đều điên rồi.” Hồng Quân cả người đều sắp ngây dại, da đầu đều đang tê dại.

Ôi mẹ kiếp!

Cái đồ chết tiệt này còn muốn đấu nghịch thiên.

Lật đổ Hồng Hoang, giết chết Thiên Đạo sao?

Ngọa tào, thật sự quá độc ác.

Tê...

Vì ta có chút cảm giác khó tả.

Chết tiệt, động lòng rồi!

Hít một hơi thật sâu, Hồng Quân cố nén suy nghĩ trong lòng.

Nghịch thiên ư?

Không cần thiết, tuy có chút động lòng, nhưng không phù hợp với lợi ích của ta.

Ta có một theo đuổi vĩ đại hơn, đó là chưởng khống Thiên Đạo!

Ong ong ong!!!

Từng luồng ý chí khôi hoằng và chí cao không ngừng dũng hiện từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp bắt đầu không ngừng chấn động do bị ý chí Thiên Đạo can thiệp, từ đó có thể thấy Thiên Đạo đang rất cấp bách.

Sao có thể không cấp bách chứ, Thiên Đạo tuy không có tự ngã ý

thức, nhưng điều đó không có nghĩa là Thiên Đạo không có ý thức bản năng.

Người ta chết tiệt đều muốn làm thịt nó, nếu Thiên Đạo có thể bình tĩnh thì mới là lạ.

"Đừng hoảng, Bần đạo sẽ đi Đông Hải một chuyến." Hồng Quân nói, có chút đau răng, bất lực.

Biết La Hầu này đầu óc thiếu căn, ít nhiều có chút bệnh nặng, nhưng việc mở toang suy nghĩ muốn làm thịt Thiên Đạo lại có chút vượt quá dự liệu của Hồng Quân, khiến tâm trạng Hồng Quân hơi rối loạn.

Ong!!!

Nghe lời Hồng Quân, Tạo Hóa Ngọc Điệp một lần nữa trầm tịch xuống.

Trong sơn cốc.

Nhìn hình chiếu hư nghĩ trước mắt, Lý Phàm cũng có chút kinh ngạc.

Nội dung trong hình chiếu hư nghĩ không gì khác, chính là tình hình Long Cung và Ngọc Kinh Sơn lúc này.

Hình chiếu này Lý Phàm hỏi hệ thống có thể tạo ra được không, tu vi của hắn không thể giám sát những đại lão này, may mắn đây cũng không phải chuyện lớn nên hệ thống đã vô thường giúp Lý Phàm hình chiếu tình hình hai bên.

"Đỉnh thật, La Hầu đúng là một nhân tài." Lý Phàm kinh thán.

Đạo hữu 666, nghịch thiên có thể làm được sao?

Chưa ai có tư duy thanh thoát và xuất sắc như La Hầu và những người khác, cách làm của La Hầu thực sự có chút vượt ngoài dự liệu

của Lý Phàm.

"Có trò vui để xem rồi." Khóe miệng Lý Phàm hiện lên một nụ cười.

Lấy Long Hán Lượng Kiếp nhỏ làm một sân khấu cho các cường giả Hồng Hoang, các cường giả đánh nhau thế nào thì hắn sẽ xem biểu diễn thế đó.

Chương 5

"Đinh!

Phát hiện Chủ nhân can thiệp vận chuyển Hồng Hoang." "Đinh!

Vận mệnh La Hầu phát sinh thay đổi..." "Đinh!

Vận mệnh Hồng Quân phát sinh thay đổi..." "Đinh!

Vận mệnh Thiên Đạo phát sinh thay đổi..." "Đinh..." "Đinh..." "Đinh!

Chúc mừng Chủ nhân nhận được ba vạn đạo Bản Nguyên Chi Lực." Một loạt tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên từ trong đầu Lý Phàm.

Trọn vẹn ba vạn đạo Bản Nguyên Thiên Đạo!

Hơn gấp ba lần lần trước!

Có nhiều Bản Nguyên Chi Lực như vậy là bình thường, nếu trước đó chỉ là thay đổi sơ bộ đại thế Hồng Hoang thì bây giờ đã xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất rồi.

La Hầu và những người khác đều muốn nghịch thiên, ảnh hưởng đến đại thế Hồng Hoang lớn đến mức nào có thể thấy rõ.

Hiện tại còn chưa nghịch thiên, nếu thật sự nghịch thiên rồi thì Lý Phàm ước chừng lượng Bản Nguyên Chi Lực có thể đạt được sợ rằng sẽ bạo tăng.

"À phải rồi hệ thống, La Hầu nghịch thiên thì Chí Cao Đại Đạo sẽ không đổ lên đầu ta chứ?" Lý Phàm hỏi, nhớ lại việc hệ thống từng nói Chí Cao Đại Đạo giám quản Chư Thiên.

Chuyện La Hầu làm có liên quan gì đến ta Lý Phàm đâu!

“...Sẽ không, chỉ cần không sửa đổi quy tắc hay làm rối loạn bản nguyên của một phương thế giới, thì sự tồn tại như Chí Cao Đại Đạo giám quản sẽ không chú ý đến những việc như can thiệp đại thế.” Hệ thống trả lời.

“Vậy thì được.” Lý Phàm gật đầu.

Nếu vậy thì có thể mong đợi những thao tác của La Hầu và những người khác rồi, hoặc là mong La Hầu và những người khác mau chóng nghịch thiên đi.

Nếu thật sự nghịch thiên được thì đủ để một bước lên trời, thật sự cuồng ngạo, huyễn khốc, bá đạo, dù sao sơn cốc có sức mạnh hệ thống bảo hộ, Lý Phàm cũng không lo lắng sẽ xuất hiện nguy hiểm.

“Đinh!

Xin hỏi Chủ nhân có muốn tiếp nhận phần thưởng Bản Nguyên Chi Lực không?” Hệ thống hỏi.

“Tạm thời không tiếp nhận.” Lý Phàm tùy ý nói.

Sắp có kịch hay diễn ra rồi, lúc này Lý Phàm tự nhiên sẽ không đi nâng cao tu vi.

Dù sao ở trong sơn cốc sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào, nâng cao tu vi cũng không cần thiết phải vội vàng như vậy.

Lý Phàm cũng không chuẩn bị rời khỏi sơn cốc.

Dựa theo lời hệ thống, nếu rời khỏi sơn cốc thì sẽ mất đi sự bảo hộ của sức mạnh hệ thống.

Đến lúc đó Thiên Đạo sẽ phát giác sự tồn tại của hắn, vậy chẳng phải sẽ không ổn sao.

Nếu Thiên Đạo biết có một kẻ xuyên việt đang gây chuyện, Lý Phàm không hề nghi ngờ Thiên Đạo sẽ làm thịt hắn.

Hiện tại hắn không phải đối thủ của Thiên Đạo.

Vì vậy, không đạt Hỗn Nguyên, Lý Phàm tuyệt đối không ra khỏi núi!

"Chậc, tiếp tục xem kịch." Lý Phàm hưng trí bừng bừng nói.

Đông Hải Long Cung.

"Ta nghĩ thế này, chư vị đạo hữu mỗi người cầm một thanh Tru Tiên Kiếm của ta, lập trận pháp ở Tứ Cực Hồng Hoang.

Sau đó, ta sẽ dùng Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên làm trận nhãn, tăng thêm sát cơ cho đại trận." "À phải rồi, Âm Dương đạo hữu có Thái Cực Đồ, vừa hay Thái Cực Đồ có thể tăng cường sự ổn định của Tru Tiên Kiếm Trận.

Cứ như vậy, chỉ cần trận pháp không phá thì Thiên Đạo sẽ không làm gì được chúng ta, diệt thế ư?

Dễ như trở bàn tay!" La Hầu hăm hở bắt đầu thương thảo đối sách với mọi người.

Mọi người nghe vậy thỉnh thoảng lại gật đầu, sắc mặt cũng dần dần trở nên kích động.

Ban đầu còn cảm thấy việc lật đổ Thiên Đạo có chút khó khăn, nhưng nghe La Hầu nói vậy, quả nhiên có hy vọng lớn!

"Chư vị đừng nghĩ Thiên Đạo quá mạnh, Thiên Đạo mạnh thật, nhưng hiện tại Hồng Hoang chưa hoàn thiện, quyền hành Thiên Đạo bị áp chế.

Đừng quên trong quỹ tích nguyên định, ta có thể phá hủy cả linh mạch phương Tây." "Thiên Thư đã ghi chép rồi, ta phá hủy linh mạch phương Tây thì sao chứ, Thiên Đạo đâu làm gì được ta, ta diễn hóa Ma Giới Thiên Đạo cũng chỉ đành phối hợp với ta, hiểu chứ?

Rõ ràng Thiên Đạo có khuyết điểm mà!" La Hầu thao thao bất tuyệt nói.

"Lời đạo hữu nói có lý." "Đúng là như vậy." "Quả thực là thế." "Thiên Đạo bất nhân thì chớ trách chúng ta bất nghĩa." "Lật đổ Thiên Đạo!" "Lật đổ Thiên Đạo!!!" Mọi người nhìn nhau, đều có thể thấy sự động lòng và hưng phấn trong mắt đối phương.

Có thể giết chết Thiên Đạo, ai cũng có chút mong chờ đây.

Ai mà không muốn làm một chuyện lớn chứ?

Mỗi vị đang ngồi đây đều là cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang, mỗi vị đều đã sống vô tận tuế nguyệt, nếu ngay cả chút can đảm cũng không có thì cũng không xứng với cảnh giới này.

"Dù sao cũng là Thiên Đạo, ta có thể khẳng định nếu chúng ta trấn sát Thiên Đạo, thì Bản Nguyên Thiên Đạo thu được đủ để khiến chúng ta đều tiến giai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí, việc đạt đến cảnh giới trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không phải là không thể." La Hầu tiếp tục nói.

"Đạo hữu không cần nói nữa, ý chí nghịch thiên của chúng ta quyết sẽ không lay chuyển.

Bây giờ hãy động thủ đi." Long Vương nóng lòng nói.

"Cực kỳ đúng!" "Bây giờ hãy đi nghịch thiên!" "Ha ha, trấn sát Thiên Đạo ta còn chưa nghĩ tới, bây giờ có cơ hội trấn sát Thiên Đạo thật sự rất thú vị a." Khí thế tại hiện trường cao ngất, tất cả mọi người đều đã xoa tay sát cánh, mắt lóe sáng.

"Đã như vậy, ta đề nghị chúng ta có thể thành lập một liên minh, gọi là Liên Minh Nghịch Thiên Giả đi.

Sau khi chúng ta nghịch thiên chứng đạo, liên minh này có thể giúp chúng ta đoàn kết hỗ trợ.

Dưới sự giám quản của Đại Đạo tuyệt đối không chỉ có một thế giới Hồng Hoang, tương lai chúng ta biết đâu có thể hợp tác một phen." La Hầu từ từ nói.

"Ý của đạo hữu là..." Ánh mắt Càn Khôn lão tổ sáng lên.

"Chúng ta đã có thể diệt một Thiên Đạo, vậy hà cớ gì không thể diệt thêm nhiều Thiên Đạo nữa?

Nếu có một lượng lớn Bản Nguyên Thiên Đạo có thể dùng để tu luyện, vậy thì..." La Hầu ý vị sâu xa nói.

Cảm thấy đã ngộ ra, tầm nhìn cũng được mở rộng, cả người đều thăng hoa rồi.

Tuy chưa từng thao tác, nhưng hiện tại cũng chưa muộn.

"Khả thi!" "Vậy thì, Liên Minh Nghịch Thiên Giả!" "Liên minh của chúng ta liền thành lập tại đây!" Mọi người thân thể chấn động, lập tức nói.

Liên Minh Nghịch Thiên Giả!

"???" Thiên Đạo.

Mẹ kiếp, Hồng Quân sao mà chậm vậy, ta càng lúc càng hoảng rồi, Liên Minh Nghịch Thiên Giả đã thành lập rồi, điên rồi, tất cả đều điên rồi.

"Tru Tiên Kiếm, vậy do Ngũ Hành đạo hữu chưởng quản." "Lục Tiên Kiếm do Long Vương đạo hữu chưởng quản." "Tuyệt Tiên Kiếm..." "Hãm Tiên Kiếm..." "Trận đồ..." La Hầu lấy ra từng kiện pháp bảo giao cho các cường giả.

Sau đó, La Hầu lại lấy ra Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, để Càn Khôn lão tổ chấp chưởng.

Là Ma Thần hủy diệt ngày xưa, cũng chỉ có những pháp bảo này

mới có sát ý và sức mạnh hủy diệt cực hạn.

Vì vậy, chủ lực trong trận chiến này chỉ có thể là hắn.

Nếu không thì Long Vương và những người khác sẽ khó mà công kích Thiên Đạo.

Mọi thứ đã sẵn sàng, vạn sự câu bị.

Ngay khi mọi người chuẩn bị hành động, tự có cảm ứng, tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía xa, mày nhướng lên.

Cuối cùng cũng đến rồi!

Ong!!!

Khoảnh khắc tiếp theo, từng đạo gợn sóng xuất hiện trong hư không, Hồng Quân bước ra từ hư không.

"Hồng Quân dám đến?

Sợ chết chắc." Âm Dương lão tổ trực tiếp lấy ra Thái Cực Đồ, lạnh lùng nhìn về phía Hồng Quân.

La Hầu và những người khác cũng không nói hai lời, âm thầm lấy ra pháp bảo của mình, từng đạo khí cơ toàn diện phong tỏa Hồng Quân.

"..." Hồng Quân.

"Đợi đã, Bần đạo lần này thay Thiên Đạo." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Mọi người nghe vậy thần sắc khó hiểu, nhưng không hề ngạc nhiên.

Việc Hồng Quân sẽ thay Thiên Đạo mọi người đã sớm dự liệu, La Hầu cũng đã truyền âm báo cho Long Vương và những người khác.

Nếu không thì hắn cũng sẽ không cố ý không bố trí kết giới.

Hủy diệt hay không hủy diệt Thiên Đạo phải xem lợi ích.

Nếu Thiên Đạo đưa ra đủ lợi ích thì họ sẽ không ngại không nghịch thiên, dù sao mọi thứ đều nói bằng lợi ích.

"Thiên Đạo đưa ra lợi ích gì?" La Hầu trực tiếp nói.

"Lợi ích ư?

Các ngươi thật sự cho rằng có thể nghịch thiên sao?

Toàn bộ Hồng Hoang đều nằm trong sự chưởng khống và vận chuyển của Thiên Đạo, nếu các ngươi nghịch thiên tất chết không nghi ngờ.

Bần đạo đại diện cho Thiên Đạo chính là để cảnh cáo các ngươi đừng tự mình gây họa." Hồng Quân bình tĩnh nói.

"Đi thôi." La Hầu với vẻ mặt nhìn Hồng Quân như nhìn kẻ ngốc, lập tức chào mọi người một tiếng.

Ta điên mất, cái quái gì mà "tất tử vô nghi" chứ, thật sự coi ta là kẻ ngốc sao?

"..." Hồng Quân.

"Chờ đã." Thấy không lừa được, Hồng Quân trầm giọng nói.

"Bản Nguyên Thiên Đạo, ít nhất một trăm vạn đạo Bản Nguyên Thiên Đạo." La Hầu giơ một ngón tay lên.

"Một trăm vạn đạo Bản Nguyên Thiên Đạo ư?

Vậy thì tiếp tục nghịch thiên đi." Hồng Quân trực tiếp nhường đường.

Hay lắm, sư tử há mồm cũng đâu có đòi như vậy chứ?

Đòi một trăm vạn đạo Bản Nguyên Thiên Đạo, nếu thật sự cho thì Thiên Đạo cũng phải chịu trọng thương, chi bằng trực tiếp liều mạng

còn hơn.

“Thiên Đạo có thể cho chúng ta sao?” Long Vương tiếp lời.

“Phải biết rằng Thiên Đạo chịu sự quản hạt của Đại Đạo, nếu thật sự nghịch thiên thì Đại Đạo sao có thể ngồi yên không quản?

Ngày xưa Bàn Cổ là con của Đại Đạo, thế giới do Bàn Cổ khai tịch ít nhiều sẽ được Đại Đạo chú ý.” “Lấy lợi ích thì được, nhưng đừng quá đáng, nếu không thật sự chọc đến Đại Đạo thì liệu có kết cục tốt đẹp nào không?

Còn về việc cướp đoạt Bản Nguyên Thiên Đạo, a a, độ khó để một thế giới suy vong thì trong lòng các ngươi tự có số, nhưng nếu Thiên Đạo giúp đỡ thì sao?” Hồng Quân từ từ nói.

La Hầu và những người khác nghe vậy, ánh mắt lóe lên, như có điều suy tư.

“Để Thiên Đạo ra nói chuyện với ta đi, ngươi không đủ tư cách.” La Hầu nhàn nhạt nói.

“???” Cái quái gì, một Hỗn Nguyên Kim Tiên mà dám nói ta, một Bán bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không đủ tư cách?

Sao mà ngạo mạn thế.

Đại kế, được rồi, Hồng Quân đành nhịn.

Hít một hơi thật sâu, Hồng Quân lật bàn tay lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong khoảnh khắc, từng luồng ý chí chí cao và vĩnh hằng vô thượng từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tràn ra, đồng tử Hồng Quân lập tức hóa thành một màu trắng tuyết, biểu tình cũng trở nên đạm mạc.

Thiên Đạo gia thân!

“Các ngươi, có cầu gì?” Hồng Quân, hay đúng hơn là Thiên Đạo,

lạnh lùng nói.

Ánh mắt y dường như không chứa bất kỳ cảm xúc nào, sự bình tĩnh đó khiến người ta phải rùng mình.

“Chúng ta đều muốn chứng đạo.” Mọi người nhìn nhau, do La Hầu đại diện phát ngôn.

“Được.” Thiên Đạo thờ ơ nói: “Ta ban cho các ngươi cơ duyên chứng đạo, tuy nhiên, các ngươi cũng cần trợ giúp ta diễn hóa hoàn thiện thế giới.” “Giúp Hồng Hoang?” La Hầu và những người khác nhíu mày.

Nếu bình thường thì không ngại giúp Hồng Hoang hoàn thiện, nhưng hiện tại đã xé toạc mặt với Thiên Đạo rồi mà còn giúp Hồng Hoang thì chẳng phải là tư địch sao?

Đầu óc không có vấn đề gì chứ.

“La Hầu, ngươi có thể diễn hóa Ma Giới, ta ban cho ngươi quyền hạn.

Trong Ma Giới, trừ phi ngươi làm ra chuyện bất lợi cho Hồng Hoang, nếu không ta sẽ không can thiệp.

Ngươi có thể mượn Ma Giới để chứng đạo Hỗn Nguyên.” Tựa như nhìn ra sự kiêng kỵ của La Hầu và những người khác, Thiên Đạo thờ ơ nói.

Chương 6

"Quả nhiên là tốt?" La Hầu mắt sáng lên.

Điều này khác với quỹ tích nguyên định.

Trong quỹ tích nguyên định, Ma Giới là khôi lỗi của Thiên Đạo, La Hầu chỉ là một công cụ nhân.

Nếu Ma Giới do hắn chưởng khống thì hoàn toàn khác biệt, thậm chí có thể độc lập khỏi Hồng Hoang.

Còn về việc không thể làm ra chuyện bất lợi cho Hồng Hoang, đúng vậy, dựa vào một phương thế giới vốn có lợi cho tu luyện, rảnh rỗi không có việc gì đi hủy diệt Hồng Hoang làm gì, đâu có bệnh.

"Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, sự suy tàn của tam tộc các ngươi là thiên mệnh không thể trái nghịch.

Ta có thể giúp các ngươi khai tịch Long Giới, Phượng Giới, Kỳ Lân Giới.

Tinh nhuệ chủng tộc của các ngươi có thể nhập vào các giới vực tương ứng, quyền hạn như La Hầu vậy.

Nhưng nhất định phải lưu lại tộc nhân để duy hộ vận chuyển Hồng Hoang." Thấy La Hầu đã giải quyết, Thiên Đạo lại nhìn về phía tộc trưởng tam tộc nói.

"Tự do phát triển?" Tộc trưởng tam tộc động lòng.

Mượn việc chưởng quản thế giới của riêng mình cũng có thể chứng đạo, có thể làm một thổ hoàng đế, chẳng phải rất thơm sao?

Thơm một đống ấy chứ!

"Âm Dương, Ngũ Hành, Trật Tự, các ngươi có hai lựa chọn.

Một, các ngươi dung nhập quy tắc thế giới của ta một ức năm, ta có thể hứa hẹn sau một ức năm khi các ngươi thoát ly quy tắc, có thể mang đi tất cả cảm ngộ mà các ngươi đã đạt được trong quy tắc." "Hai, các ngươi phân ra một phần cảm ngộ đại đạo dung nhập Hồng Hoang để hoàn thiện Hồng Hoang, ta có thể cho các ngươi tham ngộ Thiên Đạo Luân Bàn một trăm năm." Thiên Đạo tiếp tục nói.

Thiên Đạo Luân Bàn!

Cũng có thể gọi là Thiên Đạo Chi Tâm, nơi thừa tải Bản Nguyên Thiên Đạo, ý nghĩa là có thể hiểu rõ.

"!!!" Ba vị lão tổ.

"Ta đã đưa ra điều kiện cho các ngươi, nếu các ngươi đồng ý thì hưu chiến, nếu không đồng ý thì hãy chuẩn bị nghịch thiên đi." Thiên Đạo mặt không biểu cảm nói.

Thiên Đạo thỏa hiệp, xuất huyết lớn!

"Thế giới kia…" La Hầu hỏi.

Hồng Hoang không thể can thiệp được nữa, nhưng thế giới kia thì có thể, tất cả các vị có mặt đều cảm thấy hứng thú với Thiên Đạo Bản Nguyên.

"Hồng Hoang chưa hoàn thiện, khó định vị giới vực, đợi Hồng Hoang triệt để hoàn thiện, Ngô sẽ định vị được thế giới đó ở đâu, khi ấy Ngô sẽ báo cho các ngươi." Thiên Đạo bình thản nói.

"Hợp tác vui vẻ." "Hợp tác vui vẻ." "Hợp tác vui vẻ." La Hầu và những người khác nhìn nhau, tất cả đều đưa ra quyết định.

Trong sơn cốc.

"Tiếc là không đánh nhau." Lý Phàm có chút tiếc nuối.

Nếu đánh nhau thì tốt rồi, dù sao Hồng Hoang có hủy diệt hay

không cũng chẳng liên quan gì đến Ta, Ta cũng không có tình cảm gì quá lớn với Hồng Hoang.

"Đinh!

Phát hiện Chủ nhân can thiệp vận chuyển Hồng Hoang." "Đinh!

Vận mệnh La Hầu phát sinh biến đổi…" "Đinh!

Vận mệnh Tổ Phượng phát sinh biến đổi…" "Đinh!

Vận mệnh Thiên Đạo phát sinh biến đổi…" "Đinh…" "Đinh…" "Đinh!

Chúc mừng Chủ nhân nhận được bốn trăm vạn Bản Nguyên Chi Lực." Một loạt âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên trong đầu Lý Phàm.

Bốn trăm vạn Bản Nguyên Chi Lực!

Tuy La Hầu và những người khác tạm thời biến thù thành bạn với Thiên Đạo, nhưng ảnh hưởng vô cùng lớn, La Hầu, ba vị Lão Tổ, ba tộc trưởng của các tộc đều không chết, đồng thời Ma Giới và các thế giới khác cũng phát sinh biến hóa, có được nhiều phần thưởng như vậy cũng là bình thường.

"Bế quan, trước tiên nâng cao tu vi rồi bắt đầu kế hoạch tiếp theo." Thở ra một hơi, Lý Phàm trong mắt lóe lên tinh quang.

Kế hoạch tiếp theo đã đến lúc bắt đầu!

Lý Phàm thầm nhủ: "Hệ thống, Bản Nguyên Hình Chiếu, Ta có cách để lấy được." "Đinh!

Chủ nhân tiêu hao một trăm vạn Đạo Bản Nguyên Chi Lực là có thể ngưng tụ ra một Bản Nguyên Hình Chiếu.

Bản Nguyên Hình Chiếu này giống hệt Bản Nguyên Hình Chiếu mà hệ thống ban thưởng, có sức mạnh Bản Nguyên, cảnh giới Thiên

Đạo bao gồm cả dưới cảnh giới Thiên Đạo đều không thể phá hủy Bản Nguyên Hình Chiếu." Hệ thống nói.

"Một trăm vạn Đạo sao." Lý Phàm trầm ngâm một lát.

Mặc dù hơi nhiều nhưng miễn cưỡng có thể chấp nhận được, dù sao Lý Phàm hiện tại đang sở hữu trọn vẹn bảy trăm vạn Đạo Bản Nguyên Chi Lực.

Lý Phàm hạ lệnh: "Tiếp nhận năm trăm vạn Đạo Bản Nguyên Chi Lực." Năm trăm vạn Đạo dùng để nâng cao tu vi, hai trăm vạn Đạo còn lại Lý Phàm có sắp xếp khác.

"Đinh!

Bắt đầu phát phóng Bản Nguyên Chi Lực…" Trong tích tắc, sức mạnh huyền ảo bao trùm thân thể Lý Phàm, Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết lập tức bắt đầu vận chuyển, từng đạo cảm ngộ dâng lên trong tâm trí, Lý Phàm nhanh chóng chìm vào trạng thái tu luyện sâu sắc.

Hồng Hoang không biết năm tháng, thoáng chốc đã qua mấy năm.

Ngày đó, từng đạo âm thanh uy nghiêm vang vọng trên không Hồng Hoang, tức khắc truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

"Ta là La Hầu, hôm nay Ta tại Hồng Hoang sáng lập Ma Giới.

Phàm là kẻ có ma tâm, sinh ra từ ma, tu luyện ma đạo đều có thể nhập Ma Giới của Ta.

Ma Giới, lập!" "Ta là Long Vương, hôm nay Ta tại Đông Hải sáng lập Long Giới.

Phàm là kẻ có vảy giáp đều có thể nhập Long Giới của Ta.

Từ nay về sau Long Tộc trấn thủ Tứ Hải Hải Nhãn, rút lui khỏi Hồng Hoang.

Long Giới, lập!" "Ta là Tổ Phượng…" "Ta là Tổ Kỳ Lân…" Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Thiên địa chấn động, tiếng oanh minh cuồn cuộn chợt hiện, Địa Phong Thủy Hỏa nhanh chóng diễn hóa.

Ma khí ngút trời, Long uy mênh mông, Hỏa Hải vô biên… vô số dị tượng lập tức xuất hiện trong Hồng Hoang, theo đó Ngũ Hành Chi Lực bùng nổ, Âm Dương Chi Lực luân chuyển, trật tự hóa thành Tam Thiên Đại Đạo dung nhập Thiên Địa Hồng Hoang.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Trong tích tắc, linh khí Hồng Hoang bắt đầu tăng vọt, cường độ không gian của toàn bộ thế giới Hồng Hoang nhanh chóng được cường hóa, mức độ ổn định trực tiếp tăng lên đáng kể.

La Hầu hóa Ma Giới, Long Phượng Kỳ Lân rút lui khỏi Hồng Hoang, ba vị Lão Tổ tách một phần Đạo Quả của mình dung nhập Hồng Hoang, Long Hán Lượng Kiếp… kết thúc!

Chưa đợi chúng sinh kịp hoàn hồn sau những tin tức chấn động, đột nhiên, thiên địa lại lần nữa chấn động!

Thiên hoa loạn trụy, Địa dũng kim liên!

Hà quang vạn trượng, tử khí đằng phi!

Phi hồng mãn thiên, tường thụy hội tụ!

Đại Đạo chung hiện, Đạo âm hồi đãng!

Tiên âm tấu, diệu nhạc thăng đằng!

“Ta là Hồng Quân, hôm nay Ta Chứng Đạo Hỗn Nguyên, chấp chưởng Thiên Đạo quyền hành, phong hào Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vạn năm sau, Ta sẽ tại Tử Tiêu Cung giảng đạo cho chúng sinh, kẻ hữu duyên có thể nhập Tử Tiêu Cung nghe đạo.” Một đạo âm thanh uy nghiêm kèm theo uy áp bàng bạc quét khắp toàn bộ Hồng Hoang, chúng sinh không ai không quỳ rạp trên đất khó lòng chịu đựng.

Hồng Quân Chứng Đạo!

“Một thời đại mới.” Trong sơn cốc, Lý Phàm mở mắt lẩm bẩm.

Một thời đại mới!

“Hô.” Chậm rãi thở ra một hơi, vô số huyền cơ sinh diệt, cảm ứng tu vi của mình, khóe miệng Lý Phàm cong lên một độ cung.

“Cảnh giới Đại La Kim Tiên!” Lý Phàm khẽ cười.

Tu vi của hắn đã đột phá từ cảnh giới Thiên Tiên lên cảnh giới Đại La Kim Tiên!

“Kế hoạch mới có thể bắt đầu chuẩn bị rồi, nhưng trước đó hãy để viên đạn bay một lúc đã…” Hãy để viên đạn bay một lúc!.

Do Hồng Hoang hoàn thiện và Lượng Kiếp kết thúc, Kiếp Khí và Sát Khí bao trùm thiên địa dần dần tiêu tán, những sinh linh hoặc cường giả vốn ẩn cư bắt đầu xuất hiện từ Đạo Trường của mình.

Các nhân vật như Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất nhanh chóng vang danh Hồng Hoang, sự xuất hiện của từng tôn sinh linh dường như đang báo hiệu một thời đại mới đang kéo màn.

So với thời kỳ Long Hán Lượng Kiếp, toàn bộ Hồng Hoang dường như yên tĩnh hơn, những Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế hoặc trọng sinh ngày xưa đều ẩn mình, cường giả hoạt động trong Hồng Hoang

có tu vi cao nhất cũng chỉ ở cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên, bất kể có biến hóa gì, cuốn Thiên Thư tối cao vô thượng phát ra kim quang rực rỡ như mặt trời, sừng sững trước Bất Chu Sơn, vẫn đứng yên trong hư không.

Những cường giả Hồng Hoang ban đầu không hiểu tình hình sau khi xem Thiên Thư cũng đã có chút hiểu biết về Long Hán Lượng Kiếp, đặc biệt cảnh giác với Hồng Quân, dù Hồng Quân đã Chứng Đạo, nhưng cường giả Hồng Hoang vẫn ngấm ngầm bàn tán không ít về hắn.

Không hẹn mà gặp, tất cả cường giả đều dán cho Hồng Quân một cái nhãn: Lão Già Nham Hiểm!

Cứ như vậy, không biết từ lúc nào, Hồng Hoang đã trải qua gần trăm năm.

Tuy một mảnh hòa bình, nhưng Hồng Hoang ẩn chứa một cảm giác gió tanh mưa máu sắp tới, bất kể La Hầu và những người khác ẩn mình trong các thế giới, hay những tân tú như Tam Thanh, đều nhạy bén cảm nhận được một cơn bão lớn sắp ập đến.

Bất Chu Sơn, nơi Thiên Thư ngự trị.

Oanh!!!

Đột nhiên, vô cùng kim quang từ Thiên Thư bùng phát, mỗi luồng kim quang đều chấn động lòng người, dường như do Đại Đạo hóa thành, đều ẩn chứa huyền diệu của Đại Đạo, trong tích tắc, vô số dị tượng lập tức quét khắp toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Tử Tiêu Cung, Long Giới, Phượng Giới, Kỳ Lân Giới, Ma Giới… trong chốc lát, từng ánh mắt đều đổ dồn về Thiên Thư.

"…" "Thiên Thư có gì lạ?" "Chẳng lẽ xảy ra biến cố?" Trong chốc lát, Hồng Quân, La Hầu và các cường giả khác đều biến sắc nghiêm

trọng, trong hư không bên ngoài Bất Chu Sơn lờ mờ xuất hiện hình chiếu của Hồng Quân, La Hầu và các cự bá khác.

"Thiên Thư!?" "Tình hình…" Không chỉ Hồng Quân và những người khác, Tam Thanh và những người còn lại cũng nhanh chóng đưa mắt về phía Bất Chu Sơn.

Trong khoảnh khắc, sự chú ý của toàn bộ cường giả Hồng Hoang đều tập trung vào Thiên Thư!

"Thiên Thư hình như… cập nhật rồi?" Rất nhanh, tất cả mọi người đều phát hiện ra manh mối, ở cuối những dòng chữ trên Thiên Thư bỗng xuất hiện từng đoàn Hỗn Độn Chi Khí, giữa lúc Hỗn Độn Chi Khí cuộn trào, một lượng lớn Tiên Thiên văn tự lại lần nữa xuất hiện!

"Vu Yêu… đại chiến?" Khi nhìn thấy cái tên mới trên Thiên Thư, thần tình của các cường giả đều ngẩn ra.

Vu Yêu?

Đại chiến?

Ý nghĩa gì?

Vu tộc?

Yêu tộc?

Hiện tại Thập Nhị Tổ Vu còn chưa thành lập Vu Tộc, mới ra đời không lâu còn chưa có một tộc nhân nào, Yêu Tộc bên kia cũng tương tự, cho nên đối với "Vu Yêu đại chiến" ai cũng không rõ.

"Một Lượng Kiếp mới…" La Hầu và những người có tu vi đạt tới Bán Bộ Hỗn Nguyên Cảnh lại giật giật mí mắt, với cảnh giới của họ có thể nhìn thấy một góc của tương lai, đặc biệt là khi Thiên Cơ đã rõ ràng trước khi Lượng Kiếp bắt đầu, họ càng nhìn thấy nhiều thứ hơn.

Người khác không biết Vu Yêu là gì nhưng họ thì sao mà không biết.

Thiên Thư lại muốn tiết lộ trước toàn bộ Vu Yêu Lượng Kiếp sao!?

"Thiên Đạo, bây giờ tính sao?" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân suýt nữa tối sầm mắt lại, khóe miệng không nhịn được co giật.

Mẹ kiếp, vừa mới bàn bạc và chốt tình hình Lượng Kiếp tiếp theo với Thiên Đạo, kết quả các chi tiết cmn còn chưa hoàn thiện thì Thiên Thư đã công bố đáp án trước rồi sao?

Cmn ai mà chịu nổi chứ!

Ông!!!

"…" Một luồng khí cơ lóe lên từ Tử Tiêu Cung, Thiên Đạo cũng trầm mặc.

Ôm trong mình những suy nghĩ khác nhau, với tâm trạng phức tạp, các cường giả Hồng Hoang ngưng thần kiểm tra những dòng chữ mới liên tục xuất hiện trên Thiên Thư.

"Hồng Quân Chứng Đạo ba ngàn năm thì Hỗn Độn Ma Thần Dương Mi trở về từ Hỗn Độn?" "Hồng Quân và Dương Mi đại chiến kết quả thảm bại?" "Bảo bối đều bị Dương Mi thu đi hết?" "Tiên hữu Hồng Quân hậu hữu Thiên, Ta xuất hiện trước Hồng Quân ngàn năm?" "…" "Tê…" "Trong Hỗn Độn ẩn giấu Ma Thần mạnh mẽ như vậy sao?" Không lâu sau, khi xem xong tin tức phía trước, các cường giả Hồng Hoang trợn mắt há mồm, từng trận hít khí lạnh vang lên, Tam Thanh và những người khác đều kinh ngạc đến ngây người.

Cứ tưởng Hồng Quân đã là biểu tượng vô địch, kết quả bây giờ lại có tồn tại mạnh hơn xuất hiện?

Đánh cho Hồng Quân tơi bời sao!?

Ma Giới.

Ma Tổ Cung.

“Ha ha, Hồng Quân có ngày hôm nay sao?

Cười chết Bản tọa rồi, ha ha cười chết Bản tọa rồi, tốt tốt tốt, đánh hay lắm a, xem ra Bản tọa cần đi tìm Dương Mi để nói chuyện, xem có thể để Dương Mi làm thịt Hồng Quân hay không.” “Ngày xưa không thấy tung tích lão già Dương Mi, hóa ra lúc khai thiên đại kiếp Dương Mi đã bỏ chạy rồi a.” Từng tràng cười khoái trá vang lên từ Ma Tổ Cung, La Hầu vui vẻ ôm bụng cười không ngừng, suýt nữa thì lăn lộn tại chỗ.

Chương 7

Trong lúc hưng phấn, La Hầu đứng dậy, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng.

Thấy có cơ hội làm thịt Hồng Quân, không được, phải nhanh chóng hành động thôi!

Không còn cách nào khác, Hồng Quân đã Chứng Đạo, nhưng Bản tọa lại chưa Chứng Đạo, căn bản không làm gì được Hồng Quân.

May mắn là La Hầu và những người khác đều có sức mạnh giới vực gia trì trong đại bản doanh của mình, nên Hồng Quân cũng không dám khiêu khích.

Nhưng không dám khiêu khích không có nghĩa là La Hầu và những người khác không muốn làm thịt Hồng Quân, mối thù hãm hại này không đội trời chung, nếu có cơ hội thì La Hầu và những người khác sao có thể không báo thù.

Ông!!!

Một luồng khí cơ không gian lóe lên, La Hầu biến mất tại chỗ.

Tử Tiêu Cung.

"Dương Mi, hay cho một Dương Mi!" Hồng Quân mặt xanh lét, tức giận nghiến răng ken két, dường như có một tiếng sét đánh ngang tai chợt hiện trong đầu.

Ta, Hồng Quân, vị Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang, nhân vật kế tiếp đầu tiên của Hồng Hoang, Đạo Tổ tương lai, người phát ngôn của Thiên Đạo tương lai, chủ nhân của Hồng Hoang tương lai, cmn lại bị Dương Mi đánh cho tới bời sấp mặt!?

Bị Dương Mi đùa giỡn sao?

“Vô lý!

Vô lý!” Hồng Quân giận dữ lôi đình.

Thật sự coi ta không có tính khí sao, thật sự coi ta là người tốt bụng sao!

Chuyện bị đám chó má La Hầu đánh cho một trận trước đó hắn vẫn chưa quên, chỉ vì đại cục mà nhẫn nhịn, bây giờ một con mèo con chó như Dương Mi cũng dám cưỡi lên đầu ỉa sao?

“Thiên Thư quả là hữu dụng a, Dương Mi… a a, Bần đạo biết trước chuyện bị đánh sao?

Hổ không gầm thì cứ nghĩ Bần đạo là mèo bệnh sao, đúng lúc, tiện thể mượn cơ hội này giết gà dọa khỉ.” Hồng Quân ánh mắt trở nên thâm thúy lẩm bẩm.

“Không còn nữa sao.” “Phía sau hình như đang ngưng tụ diễn hóa?” “Tiếc là không thể xem tiếp phía sau rồi.” “Cũng có thể nhìn thấy tương lai a, cũng không biết Thiên Thư có lai lịch gì, lại có thần lực như vậy.” Tại chỗ Thiên Thư, từng đạo thần niệm dò xét, sau khi phát hiện nội dung Thiên Thư về việc Hồng Quân bị Dương Mi đánh bại thì kết thúc, các cường giả phương khác vừa kinh thán vừa tiếc nuối.

Nhưng hậu tục hình như đang diễn hóa?

Có lẽ không lâu nữa lại có thể nhìn thấy một góc của tương lai xa hơn!

Vậy thì không sao rồi.

“Hình như còn cách ba ngàn năm chỉ hơn hai ngàn năm?” Biểu cảm của Tam Thanh và các cường giả thế hệ mới của Hồng Hoang trở nên vi diệu.

Tê, xem trực tiếp Hồng Quân bị Dương Mi đánh cho tơi bời sao?

Kích thích kích thích.

Phải chuẩn bị trước thôi!

Phượng Giới.

La Hầu, Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Long Vương, Tổ Kỳ Lân và các cường giả lão bối khác đều tiến vào.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân bắt đầu bàn bạc với Thiên Đạo, đồng thời chuẩn bị.

Hồng Hoang đại lục.

Hồng Hoang vốn có chút tranh đấu giờ đây rơi vào yên bình, vô số ánh mắt đều tập trung vào Hỗn Độn.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang lại lần nữa nổi phong vân vì Thiên Thư cập nhật!

Hồng Hoang… chấn động!

Trong sơn cốc.

Lý Phàm đang bố trí dùng một trăm vạn Đạo Bản Nguyên Chi Lực đổi lấy Bản Nguyên Hình Chiếu, nghe thấy động tĩnh Hồng Hoang qua hệ thống, khóe miệng Lý Phàm cong lên một độ cung.

"Tiếp theo chỉ cần đợi Dương Mi trở về là được rồi…" Lý Phàm thầm nhủ.

Thực ra Lý Phàm cũng không biết Dương Mi khi nào trở về, may mắn là có hệ thống, tiêu hao một phần Bản Nguyên Chi Lực là có thể thôi diễn tương lai Hồng Hoang, nên Lý Phàm đã biết được thời gian cụ thể Dương Mi trở về.

Đến lúc đó, Hồng Quân sẽ có chuẩn bị sao?

Đến lúc đó, La Hầu và những người khác biết được tình hình của Hồng Quân thì sẽ mưu tính gì?

Với nhiều chuyện như vậy, Lý Phàm rất mong đợi.

Hiện tại, chỉ cần đợi hai ngàn năm là được!

"Cái bảng xếp hạng kia…" Nhìn vật phẩm được ngưng tụ từ Bản Nguyên Hình Chiếu trong tay, trầm ngâm một lát Lý Phàm cất nó đi.

Bây giờ không phải lúc, hiện tại tung ra thì không thể tối đa hóa lợi ích, cứ đợi một lát nữa đã.

Thời gian trôi như nước chảy, toàn bộ thế giới Hồng Hoang trong một không khí quỷ dị dần dần trôi qua hơn hai ngàn năm.

Cùng với ngày tháng được ghi trên Thiên Thư càng ngày càng gần, thế giới Hồng Hoang đã có cảm giác gió tanh mưa máu sắp tới, vô số ánh mắt đồng loạt tập trung vào Hỗn Độn, các cường giả các phương với tâm tư khác nhau đều đang chờ đợi Dương Mi xuất hiện.

Giữa lúc không khí vi diệu, tại sâu trong Hỗn Độn, một thanh niên tóc bạc từng bước một đi ra từ sâu trong Hỗn Độn.

Chỉ thấy thanh niên mỗi bước đi đều ẩn chứa không gian áo nghĩa lưu động, không gian trước mặt hắn dường như dễ dàng như trở bàn tay bị hắn điều khiển, trên thân thanh niên cũng phát ra một loại thần lực huyền chi hựu huyền khó tả, người thường dù chỉ nhìn thoáng qua cũng sẽ nảy sinh vô số cảm ngộ.

Mỗi bước một sen vàng nở rộ, mỗi bước một Đại Đạo hiện ra, tựa như chỉ xích thiên nhai, súc địa thành thốn, mỗi bước đi của thanh niên đều vượt qua ức ức vạn triệu dặm, vô số dị tượng theo bước chân của thanh niên mà hiện ra rồi tiêu tán.

"Hồng Hoang…" Ánh mắt thanh niên dường như có thể xuyên qua vô ngân thời không, khi nhìn về phía trước, thần sắc thanh niên có chút

trầm ngâm, như đang cảm khái.

"A a, mạnh mẽ thì sao chứ, cuối cùng vẫn không tránh khỏi thân tử đạo tiêu, chỉ có sống mới có vô hạn khả năng, những lão bằng hữu kia e rằng đều không chết." Khóe miệng thanh niên cong lên một độ cung, đắc ý nói.

Tuy rằng trong Khai Thiên Đại Kiếp bị trọng thương, nhưng ít nhất không chết, không bị ép chuyển thế trọng tu, dù Bản Nguyên bị tổn thương nghiêm trọng, nhưng trải qua nhiều năm tu dưỡng thực lực đã khôi phục.

"Hiện tại ở Hồng Hoang giai đoạn này, ta có thể xưng vô địch." Trên mặt thanh niên hiện lên vẻ tự hào.

Mạnh mẽ thì có tác dụng gì?

Chỉ có sống mới thật sự mạnh mẽ!

Hiện tại đã cử thế vô địch!

"Hồng Hoang, Bản tôn đã trở lại…" Thanh niên không phải ai khác, chính là… Dương Mi!

Không Gian Ma Thần thời kỳ Hỗn Độn ngày xưa, Không Gian Ma Thần Dương Mi, vị trí trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần do cây Dương Liễu Không Gian hóa hình, đứng trong số những vị trí hàng đầu!

Từ Tử Tiêu Cung.

Bá!!!

Dường như có cảm ứng, Hồng Quân đang bế quan đột nhiên mở mắt.

"Đã tới!" Hồng Quân tinh thần chấn động.

May mà đã chuẩn bị trước, nếu không e rằng thật sự không phát

hiện được Dương Mi đang đến gần, tu vi của Dương Mi khiến Hồng Quân ánh mắt hơi ngưng trọng.

Hèn gì có thể tránh được giám sát của Thiên Đạo, hóa ra tu vi đã khôi phục đến trình độ này.

"Đáng tiếc, khôi phục thì sao chứ, nếu không phải Hồng Hoang có cơ hội sống sót, thì việc gì phải tự tìm cái chết chứ." Trong mắt lóe lên một tia sát ý, thân hình loáng một cái, Hồng Quân từ Tử Tiêu Cung biến mất.

Ma Giới.

Long Vương và các cường giả cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong khác tề tựu tại đây luận đạo giết thời gian.

Dường như có cảm giác, La Hầu và những người khác động tác khựng lại, đồng thời nhìn về phía Hỗn Độn.

"Tới rồi!" Mọi người trầm giọng đồng thanh nói.

Dương Mi… tới rồi!

"Tiến hành theo kế hoạch?" La Hầu nhìn mọi người.

"Đồng ý." "Đồng ý." "Đồng ý." Mọi người không có dị nghị.

Giữa lời nói, tất cả thân ảnh trong Ma Tổ Cung nhanh chóng hóa thành hư vô.

Một nơi nào đó trong Hỗn Độn.

Oanh!!!

Một đạo âm thanh oanh minh vô hình chợt hiện, chỉ thấy một hư ảnh thiên luân khôi hoằng lóe lên rồi biến mất, áp lực khủng bố như vạn ngàn thế giới hội tụ bao trùm, vô lượng Hỗn Độn Chi Khí hóa thành hư vô, sức mạnh cuồng bạo gần như muốn xé nát Hỗn Độn.

“Định!” Một giọng nói mang theo một tia cười khẽ xuất hiện trong Hỗn Độn, trong tích tắc, không gian ngưng trệ, tất cả dường như không còn vận chuyển.

“Hồng Quân, lâu rồi không gặp mà lại chào hỏi lão hữu như vậy sao?” Hư không xuất hiện từng gợn sóng, Dương Mi chắp tay sau lưng đứng trong hư không bước ra.

“Dương Mi…” Hồng Quân mặt mũi âm trầm theo sau bước ra từ hư không.

Ông!!!

Tạo Hóa Ngọc Điệp bao quanh Hồng Quân, Càn Khôn Đỉnh đứng vững trên đỉnh đầu Hồng Quân, Hồng Mông Lượng Thiên Xích diễn hóa vô lượng Huyền Hoàng Chi Khí bao phủ xung quanh Hồng Quân.

“???” Dương Mi một mặt mờ mịt.

Tình hình gì đây?

Hồng Quân cảm giác muốn xử ta sao?

Hình như không phải chào hỏi thân thiện a, nhìn bộ dạng như có thù sâu hận lớn với ta vậy?

Ta đã đắc tội Hồng Quân trong thời kỳ Hỗn Độn sao?

Dương Mi có chút mơ hồ.

“Hồng Quân có ý gì.” Dương Mi cau mày, khó chịu nói.

“Ý gì sao.” Hồng Quân lạnh lùng cười nói.

Giả bộ thôi, nếu không xem Thiên Thư e rằng thật sự sẽ tin Dương Mi.

Toàn là lão già nham hiểm, Hồng Quân nhìn Dương Mi cmn cũng không phải thứ tốt lành gì, nếu nói về lão ngoan đồng thì Dương Mi là

một gã đàn ông bụng dạ đen tối, đồ chó má này diễn xuất cũng giống lắm, hiện tại chắc trong lòng đang tính toán đánh ta không chừng.

"???" Dương Mi cau mày chặt hơn: "Hồng Quân thật sự là điên rồi?

Con chó điên này?" Bị Hồng Quân dùng một ánh mắt như vậy nhìn, nụ cười trên mặt Dương Mi cũng dần thu lại, vẻ mặt cũng âm trầm giống Hồng Quân.

"A a." Hồng Quân khinh thường.

Giả bộ!

Cứ tiếp tục giả bộ đi!

Ta xem ngươi có thể giả bộ được đến bao giờ!

Ông!!!

Ông!!!

Ông!!!

Từng luồng khí cơ từ hai người bay lên, tuy chưa động thủ, nhưng khí thế của hai người đã bắt đầu va chạm, từng đạo sức mạnh vô hình khuếch tán về bốn phía tám hướng, âm thanh oanh minh khổng lồ như sấm sét cuồn cuộn dần dần vang vọng từ trong Hỗn Độn.

Rắc rắc rắc!!!

Từng tầng không gian vỡ nát, từng vết nứt giao dệt, khu vực trong phạm vi ức vạn triệu lấy hai người làm trung tâm bị bao phủ bởi các vết nứt không gian, thậm chí hình thành hỗn loạn không gian, từng đạo không gian chi nhận bay lượn trong Hỗn Độn.

Đại lục Hồng Hoang.

"Hả?" "Hỗn Độn?" "Hình như có động tĩnh?" "Chẳng lẽ…"

“Dương Mi hàng lâm rồi?” “Thánh Nhân và Dương Mi đánh nhau rồi.” Do Hồng Quân và Dương Mi không che giấu ba động chiến đấu, rất nhanh, vô số cường giả trong Hồng Hoang đều cảm nhận được dị trạng trong Hỗn Độn, ngay cả Thái Thượng Lão Tử tu luyện Thái Thượng Vong Tình lúc này trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia rục rịch muốn thử.

Đại chiến cấp Hỗn Nguyên sao?

Thật hiếm thấy a, đại chiến giữa hai cường giả vô thượng có thân phận vô cùng khủng bố, thậm chí có thể xưng là đỉnh cao của Hồng Hoang, ai mà không tò mò.

Không do dự lâu, chỉ thấy từng đạo lưu quang từ Hồng Hoang bay thẳng lên trời, vô số cường giả đồng thời tiến về Hỗn Độn.

“Hả?” Tự mình cảm nhận, Dương Mi nhướng mày.

Có một lượng lớn sinh linh đang đến gần sao?

Vô số ý niệm lóe lên trong đầu Dương Mi, Dương Mi lập tức đứng thẳng hơn, trong miệng cũng từ tốn thốt ra từng câu từng chữ.

“Hồng Mông chưa dừng, Chư Thiên loạn, Hồng Mông tan vỡ, Hỗn Độn xuất.

Tam Thiên Ma Thần dựng Hỗn Độn, Không Gian Chi Đạo càng đi đầu.

Xưa có Bàn Cổ lập Thiên Địa, sau có Không Gian chưởng áo nghĩa.

Hồng Quân Chứng Đạo Hồng Hoang nhất, lại có một người đi trước hơn.

Chương 8

Bàn Cổ không xuất, Không Gian là Vương, Ta dùng Dương Mi định Hỗn Độn.

Tiên hữu Hồng Quân hậu hữu Thiên, Ta xuất hiện trước Hồng Quân ngàn năm." Huyền ảo lại thâm thúy, như Đại Đạo hiển hóa, tựa như Thiên Đạo chi âm, dường như ngôn xuất pháp tùy, khẩu hàm Thiên Hiến, cùng với lời nói của Dương Mi, vô số dị tượng xuất hiện trong Hỗn Độn.

"Ai, thôi vậy thôi vậy, ta vốn chẳng muốn tính toán gì, nào ngờ Hồng Quân chỉ vừa Chứng Đạo Hỗn Nguyên đã kiêu căng như vậy, vậy thì để Bản tôn cho ngươi biết trời cao đất dày đến mức nào." "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Thánh Nhân?

Hỗn Nguyên không phải vô địch, Thánh Nhân cũng có thể chết, Hồng Quân…" Dương Mi trên mặt mang vẻ bi thương thương xót người đời, lời chưa dứt đã bị Hồng Quân mặt mũi đen sì cắt ngang.

Tiên hữu Hồng Quân hậu hữu Thiên?

Ta xuất hiện trước Hồng Quân ngàn năm?

Bàn Cổ không xuất Không Gian là Vương?

Ta dùng Dương Mi định Hỗn Độn?

Làm màu cái m* gì!

Cmn sao không lên trời luôn đi.

Ta đi m* nhà ngươi.

Thật sự coi ta không biết có nhiều người đang chú ý muốn làm

màu sao?

Lão Tử không che giấu động tĩnh ở đây là để giết gà dọa khỉ đó, đồ giả bộ!

"Trấn!" Hồng Quân quát khẽ.

Oanh!!!

Giơ tay bắt lấy, ức vạn tinh thần rơi xuống, Hồng Mông Lượng Thiên Xích định lượng một phương thời không, Càn Khôn Đỉnh diễn hóa vô tận tạo hóa, Tạo Hóa Ngọc Điệp hình chiếu vạn thiên Đại Đạo quy tắc, vô cùng sức mạnh lập tức quét ra, dường như làm rung chuyển thời không, Thời Gian Trường Hà hình chiếu ẩn hiện.

Oanh oanh oanh!!!

Trong tích tắc, lực lượng khủng bố lập tức quét về phía Dương Mi.

"Thứ yếu kém nhỏ bé, thật nực cười, thật nực cười." Dương Mi kiêu ngạo nói.

Ta là Không Gian Ma Thần, chấp chưởng Không Gian Đại Đạo, một con cá trạch nhỏ bé cũng dám đánh với Bản tôn sao?

Trong thời kỳ Hỗn Độn, ta đã xếp trong số những vị trí hàng đầu của Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Quân sao?

Đệ đệ mà thôi!

"???" Hồng Quân tức giận đến mức thân thể run rẩy.

Dương Mi, đồ chó má khốn kiếp!

"Chết đi!" Tâm thái muốn nổ tung, Hồng Quân giận dữ gầm lên.

Thiên Thư bắt nạt.

La Hầu bắt nạt.

Tam Tổ bắt nạt.

Toàn bộ cmn đều bắt nạt, thật sự coi ta dễ bắt nạt sao?

Thật sự cmn coi Lão Tử ai cũng có thể nhào nặn sao?

Hôm nay không làm thịt được con chó Dương Mi này!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Vô cùng Đạo Vận hiện ra, ức vạn Thần Cấm ngưng tụ, từng đạo Tiên Hoa hội tụ thành, vô lượng Tiên Quang chiếu rọi ra từng tầng thế giới, như ức vạn thế giới đè đỉnh, tựa như Chư Thiên thế giới hàng lâm.

Thời gian ngưng trệ, không gian cố định, Tam Thiên Đại Đạo dường như khó vận chuyển, một phương Vĩnh Hằng Quả Vị lăng giá trên Hồng Hoang hình chiếu ra, vô số pháp bảo chiếu rọi ra vạn bàn huyền quang, vô tận bảo vận bao trùm Dương Mi.

"A a, Không Gian Chi Đạo ta là tôn, chút công kích nhỏ bé này cũng đánh trúng Bản tôn sao?

Nực cười, nực cười, Không Gian Phản Đạn!" Dương Mi trên mặt mang theo nụ cười, mặc dù nụ cười này trong mắt Hồng Quân vô cùng chói mắt, chỉ thấy Dương Mi không vội không vàng vung tay, Không Gian Đại Đạo ngưng tụ, phía sau hắn, một hình chiếu cây thần thụ dường như còn hùng vĩ và rộng lớn hơn Hồng Hoang ẩn hiện, từng tầng hắc động hội tụ trước mặt Dương Mi.

Công kích?

Phản đạn!

Pháp bảo?

Phản đạn!

Từng hắc động dường như có vô số uy năng cường đại như thôn phệ, tất cả công kích của Hồng Quân tiến vào hắc động đều với uy năng càng khủng bố hơn mà vọt về phía Hồng Quân.

"Tê…" "Đại chiến cấp Hỗn Nguyên sao." "Thật khủng bố." "Thời không bên kia đều sắp sụp đổ rồi, Đại Đạo cũng sắp tiêu tán rồi." "Chỉ vì hai vị đại chiến mà diễn hóa và phá diệt tiểu thế giới đã vượt trăm vạn rồi." Cách đó ức ức vạn triệu công lý, từng tôn cường giả cảnh giới Đại La của Hồng Hoang đứng bên cạnh Hỗn Độn nhìn Hồng Quân và Dương Mi đang đại chiến, sắc mặt mọi người đều chấn động vô cùng.

"Dương Mi…" Không biết từ lúc nào, biểu cảm của mọi người đều trở nên kỳ quái.

Trong truyền thuyết, Không Gian Ma Thần hình như… rất thích nói nhảm?

Cái từ kia, hình như gọi là… Bức Vương?

Nhìn Thánh Nhân Hồng Quân, tâm trạng cũng bị phá nát rồi a, nếu đổi lại là mình thì e rằng cũng chẳng khá hơn là bao, thật khủng bố.

"Dù cho tay đỡ Hỗn Độn, dù cho lưng gánh chúng sinh, ta Dương Mi vẫn vô…" Dương Mi trên mặt mang theo nụ cười nhạt, chắp tay đứng đó như một vị cao nhân thế ngoại, từ tốn nói, ngay cả khi đang chiến đấu với Hồng Quân, vẫn có thể cảm nhận được trên người Dương Mi một luồng khí phách nồng đậm, dường như căn bản không thèm để Hồng Quân vào mắt.

"???" Hồng Quân.

"Khinh người quá đáng!

Khinh người quá đáng!" Mắt Hồng Quân gần như phun lửa, tức giận đến mức thân thể run rẩy.

“Ta gánh cái m* gì!” Oanh!!!

Tiên Đạo Quy Tắc hàng lâm!

Tam Thiên Đại Đạo Hình Chiếu!

Vô Lượng Thế Giới hội tụ!

Chư Thiên quang thải chiếu ánh!

Oanh long long!!!

Một bàn tay như của Thượng Thương vắt ngang Hỗn Độn chộp về phía Dương Mi, từng pháp bảo hợp thành đại trận bàng bạc diễn hóa ra từng con Hỗn Độn Hung Thú gào thét lao về phía Dương Mi.

“Tiểu tiểu Hồng Quân cũng dám làm càn trước mặt Bản tôn, thật nực cười, nực cười, Ta là Dương Mi, Không Gian Ma Thần Dương Mi, phương không gian này Bản tôn chấp chưởng!” Dương Mi chắp tay đứng đó, khinh thường nói.

Oanh!!!

Từng đạo không gian quy tắc tổ kiến, từng điều không gian Đại Đạo tụ tập, một lượng lớn trật tự Thần Cấm và quy tắc Đạo Vận hội tụ thành dường như bao trùm phương khu vực, toàn bộ khu vực dường như hóa thành lãnh địa của Dương Mi.

Chỉ thấy Dương Mi khẽ nhấc tay, trong tích tắc, ức vạn tòa Thái Cổ Thần Sơn trồi lên, nhẹ nhàng vung tay một cái liền có vô cùng cương phong quét ra, như lật tay thành mây, úp tay thành mưa, giữa cử chỉ tay chân dường như ẩn chứa thần lực khó tả.

“Hỗn Độn Thập Phương Tru Diệt Đại Trận, khởi!” Trong mắt lóe lên một tia lệ sắc, Hồng Quân quát khẽ.

Thật sự coi hắn không có chuẩn bị sao?

Đừng nói hiện tại Không Gian Ma Thần hàng lâm, Pangu sống lại

cũng nhất định sẽ chém giết hắn!

Oanh!!!

Trong tích tắc, tại mỗi góc cách đó ức ức vạn công lý, từng đạo kim sắc quang trụ bay thẳng lên trời ngưng luyện thành, Đạo Tắc tổ kiến, Thần Tắc ngưng tụ, từng sợi cấm chế tỏa liên lan rộng ra.

Sát Khí, Hung Khí, Ma Khí, Tử Khí… trong khoảnh khắc, vô cùng năng lượng từ khu vực đại trận sinh ra, ma diệt, tịch vô, hủy diệt, phá diệt và các luồng khí khác dường như ẩn chứa sức mạnh ăn mòn và thôn phệ mọi thứ, toàn diện phong tỏa thời không và Dương Mi.

"Đại trận?

Thập Phương Tru Diệt Đại Trận?

Làm sao có thể, đã bố trí trận pháp từ trước sao!?" Đồng tử Dương Mi co rụt lại, nụ cười nhẹ nhàng trên mặt dần thu lại.

"Được, Hồng Quân hiện tại có tư cách chiến một trận với Bản tôn rồi.

Thôi vậy thôi vậy, Bản tôn vốn chỉ dùng vạn phần một sức mạnh, vì Hồng Quân muốn tự tìm cái chết thì Bản tôn đành miễn cưỡng dùng hai phần một sức mạnh trấn áp ngươi vậy." Dương Mi trầm giọng nói.

"???" Hồng Quân.

Giả bộ?

Làm màu cái m* gì!

"Thiên Đạo, hàng lâm!" Hồng Quân quát.

Oanh!!!

Tràn ngập vô lượng Thiên Uy, ẩn chứa bàng bạc huyền cơ, dường

như có từng luân Thiên Uy rực rỡ hàng lâm, như bao hàm tất cả thần lực và tạo hóa của thế gian, một phương Thiên Luân xuất hiện sau lưng Hồng Quân.

Thiên Đạo Luân Bàn!

Thiên Đạo Quang Luân!

Theo từng đạo Thiên Đạo thần lực dung nhập vào thể nội Hồng Quân, ánh mắt Hồng Quân dần dần biến thành màu trắng, một luồng khí tức chí cao, vĩ ngạn, tôn quý nhàn nhạt thoát ra từ thân Hồng Quân, khí tức trên người Hồng Quân nhanh chóng trở nên thâm thúy và cực hạn.

Dù chỉ một luồng khí tức giữa hô hấp thôi cũng khiến không gian vỡ nát, thời gian vặn vẹo, một vùng lớn Hỗn Độn càng sụp đổ và run rẩy.

"Thiên Đạo?" Sắc mặt Dương Mi đại biến.

Thập Phương Tru Diệt Đại Trận có thể miễn cưỡng giải quyết, nhưng Thiên Đạo thì khác rồi, thân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Quân lại để Thiên Đạo hàng lâm mượn sức mạnh của Thiên Đạo, trừ khi tu vi của mình khôi phục hoàn toàn, nếu không thì không có khả năng là đối thủ.

"Ta sinh ra trong Hỗn Độn, chứng kiến sự luân chuyển của Chư Thiên…" "Ta cầu sinh trong gian nan, lại lấy chúng sinh làm Đạo." "Dù gánh vác thiên mệnh, dù chịu đựng Chư Thiên." "Ta…" Hoảng thì hoảng, nhưng những lời làm màu tuyệt đối không thể thiếu, một mặt điên cuồng vận dụng trí não suy nghĩ cách giải quyết, mặt khác miệng Dương Mi lại từ tốn thốt ra.

Chỉ mình Hồng Quân sẽ để Dương Mi nói hết sao?

Sắc mặt âm trầm gần như muốn nhỏ nước, Hồng Quân lạnh lẽo

nhìn Dương Mi.

Làm màu?

Làm, cứ tiếp tục làm, chỉ có thể làm màu lần cuối cùng thôi.

Ngay cả La Hầu cũng không vũ nhục ta đến mức đó, so với việc trấn sát La Hầu và những người khác, Hồng Quân ngược lại càng hận tên chỉ biết đùa giỡn La Hầu này.

Đồ chó má thật không phải người, La Hầu và những người khác ít nhất còn coi trọng đối thủ, còn Dương Mi thì sao?

Vừa chiến đấu vừa làm màu, rõ ràng Dương Mi căn bản không thèm nhìn ta!

Vô lý như thế!

"Thiên!" "Địa!" "Huyền!" "Hoàng!" Sắc mặt lạnh lùng, Hồng Quân chậm rãi thốt ra bốn chữ.

Oanh!!!

Một phương Thiên Khung hình chiếu ngưng tụ thành một phù văn, ức vạn sơn mạch hội tụ hóa thành phù văn, Tam Thiên Đại Đạo… Vô Lượng Hậu Thổ… bốn trọng ngưng tụ vô cùng tạo hóa phù văn bao trùm lấy Dương Mi.

"Vũ!" "Trụ!" "Hồng!" "Hoang!" Không dừng lại, Hồng Quân tiếp tục nói.

Như ngôn xuất pháp tùy, tựa như khẩu hàm Thiên Hiến, mỗi chữ đều ẩn chứa Thiên Địa chí lý, đều bao hàm vô cùng huyền cơ.

Thiên Địa Huyền Hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoang!

Oanh!!!

Hồng Hoang hàng lâm!

Sức mạnh bàng bạc và vĩ ngạn cuồn cuộn tiết ra, khu vực trong phạm vi ức vạn công lý gần như đông kết ngưng trệ, lực lượng khủng bố như muốn hủy diệt mọi vật chất.

"Hát a!" Làm màu thì làm màu, nhưng đầu óc Dương Mi không hỏng, cảm nhận từng trận uy hiếp trí mạng, Dương Mi lập tức gầm nhẹ.

Oanh!!!

Hỗn Độn Ma Thần Chân Thân, hiện!

Một cây Dương Liễu Không Gian khổng lồ sừng sững trong Hỗn Độn, dường như chống đỡ trời đất của Hỗn Độn, lại như diễn hóa Địa Phong Thủy Hỏa, mỗi cành cây của nó dường như gánh vác từng thế giới và giới vực.

"Không Gian Đại Đạo, hiện!" Tam Thiên Đại Đạo hình chiếu, trong đó Không Gian Đại Đạo thoát ly dung nhập vào cây Dương Liễu Không Gian, lập tức, cây Dương Liễu Không Gian nhanh chóng trở nên hư hóa.

"Chạy sao?" "Đông kết!" Hồng Quân lạnh lùng nói.

Ông ông ông!!!

Hỗn Độn Thập Phương Tru Diệt Đại Trận vận chuyển cực hạn, từng đạo lực lượng trận pháp ngưng tụ thành trật tự tỏa liên phong tỏa thời không, Chân Thân Dương Mi vốn đã hư hóa đến cực hạn sắp thoát ra lại nhanh chóng trở nên thực chất hóa.

"Kiêu ngạo ư?

Thích làm màu ư?

Chương 9

Hôm nay Bần đạo sẽ luyện sống ngươi trong Hỗn Độn!" "Để ngươi gánh vác Hỗn Độn, để ngươi tay đỡ giới vực, từ nay về sau không còn Dương Mi nữa!" Hồng Quân lạnh lùng nói.

Oanh!!!

Thiên Đạo thần lực diễn hóa thành một phương Thiên Đạo Hồng Lô, Thập Phương Tru Diệt Đại Trận hóa thành Hỗn Độn Thần Hỏa đốt cháy Hồng Lô, Hồng Quân giơ tay chỉ một cái, một lượng lớn Đạo Tắc và Tiên Vận bùng phát dung nhập vào Hồng Lô.

Không gian khu vực Dương Mi bị vặn vẹo, Đại Đạo bị băng ly, sức mạnh Hồng Lô ẩn chứa dường như mọi thứ trong hiện thực đều khó lòng chịu đựng.

"Hiểu lầm, đều là hiểu lầm, không phải Hồng Quân có bệnh sao, Bản tôn chỉ là muốn chơi đùa thôi mà, cmn sao ngươi lại động thật?" Dương Mi sắc mặt đại biến cao giọng kêu lên.

Mẹ kiếp, thật sự muốn giết Lão Tử sao!?

Đối với điều này, Hồng Quân trực tiếp phớt lờ lời của Dương Mi, ngược lại vận chuyển thêm nhiều sức mạnh để đẩy nhanh quá trình luyện hóa Hồng Lô.

"…" Dương Mi sắc mặt xanh mét, há miệng lại không biết nên làm màu gì nữa.

Cmn sắp chết rồi còn làm màu cái thí gì, thật sự nguy hiểm rồi.

Không được, phải có đối sách để chạy trốn, Hồng Hoang cmn có bệnh, Hồng Quân càng cmn có bệnh, đã lâu không gặp vừa gặp mặt đã muốn làm thịt ta sao?

Thù oán lớn đến mức nào chứ.

Một nơi nào đó trong Hỗn Độn, trong Không Gian Giáp Tằng.

La Hầu, Long Vương và các cường giả khác đang ẩn nấp dò xét tình hình bên Dương Mi và Hồng Quân.

Thấy Dương Mi gặp nguy hiểm, La Hầu và những người khác im lặng hồi lâu.

"E là một tên ngốc thì phải." Long Vương không nhịn được nói.

"Rõ ràng thực lực Dương Mi đã khôi phục đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cực hạn, với tạo nghệ Không Gian Chi Đạo đủ để trực tiếp hạ gục Hồng Quân, lại cứ thích làm màu tự tìm cái chết đùa giỡn Hồng Quân để Hồng Quân tìm cơ hội, đã qua nhiều năm như vậy Dương Mi vẫn không thay đổi chút nào." Long Vương không nói nên lời.

"…" Mọi người im lặng.

"Thật sự muốn cứu Dương Mi sao, nếu kéo hắn vào liên minh của chúng ta, Bản cung cảm thấy người trong liên minh của chúng ta sớm muộn gì cũng bị Dương Mi chọc tức mà chết mất thôi." Tổ Phượng trầm giọng nói.

"…" Sắc mặt mọi người phức tạp.

"Cứu, nhất định phải cứu, nhìn tình hình Hồng Quân đang đi con đường dung hợp Thiên Đạo, nếu không tìm sự trợ giúp bên ngoài thì chúng ta sau này sẽ gặp khó khăn." "Tình hình của ta mọi người đều biết, ta đã tán đi Hỗn Độn Ma Thần Chi Khu, không còn Đại Đạo Chi Thể, dù Đạo Hạnh có cao, tốc độ khôi phục thực lực của ta cũng chậm, chỉ có Dương Mi mới có thể đuổi kịp tốc độ của Hồng Quân." "Dương Mi nói nhiều thì nói nhiều, nhưng bản chất không xấu, có Dương Mi gia nhập cũng có thể làm lớn mạnh liên minh của chúng

ta.” Thở ra một hơi, La Hầu chậm rãi nói.

“Ai, thôi vậy thôi vậy.” “Ra tay thôi.” “Bệnh của Dương Mi mà không sửa thì Bản tọa cảm giác sớm muộn gì cũng phải trở mặt với hắn.” “Trước tiên xử lý xong chuyện trước mắt đã.” “Ra tay.” “Ra tay.” Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Giây tiếp theo, từng đạo âm thanh oanh minh vô hình từ Hỗn Độn bùng phát, từng luồng sức mạnh cuồng bạo nhanh chóng quét qua ức vạn triệu Hỗn Độn.

La Hầu và những người khác, ra tay!

“La Hầu dám nhúng tay vào!?” Hồng Quân chấn nộ, “Nếu các ngươi chịu rút lui thì nhân quả giữa chúng ta sẽ kết thúc tại đây, nếu không thì bất tử bất hưu!” “La Hầu?

Ngũ Hành?

Âm Dương?

Càn Khôn?

Ha ha, một đám lão già các ngươi cũng chưa chết sao.” Dương Mi mắt sáng rỡ nói.

“…” La Hầu và những người khác.

Đột nhiên không muốn cứu Dương Mi nữa.

“Hồng Quân, thôi đi.” La Hầu thở dài một hơi nói.

“…” Hồng Quân.

“Được được được, được, những gì các ngươi làm hôm nay Bần đạo đều đã ghi nhớ, Bần đạo nhất định sẽ từng chút một đáp trả.” Hồng Quân sắc mặt âm trầm nói.

Đánh sao?

Không cần thiết nữa.

La Hầu và những người khác ra tay thì không thể giết Dương Mi, dù sao những người này đều không phải kẻ tầm thường.

“Ha ha, tiểu tiểu Hồng Quân thật nực cười, thật nực cười, muốn giết Bản tôn sao?

Thật sự coi Bản tôn không có bằng hữu sao.” “Trời không sinh ta Dương Mi, không gian vạn cổ như đêm dài.

Đợi khi Thiên Địa đại loạn, dùng không gian của ta trấn sát ngươi.

Ta có một pháp, có thể định càn khôn, ta có một thức, có thể hóa vạn cổ, ngươi, một con cá trạch nhỏ bé sao dám cùng Bản tôn đối địch.” Dương Mi chắp tay đứng đó, cười lớn nói.

“…” Hồng Quân.

“…” La Hầu và những người khác.

“…” Quần chúng xem kịch.

Hắn làm màu đã ngấm vào tận xương tủy rồi sao?

Không làm màu thì khó chịu lắm sao?

Tuy những lời làm màu này nghe thật sự ngầu, nhưng Dương Mi có thật sự muốn chết không, đã đến lúc này rồi mà còn làm màu?

Đừng nói đến quần chúng ăn dưa, La Hầu và những người khác đều có chút không dám tin, từng người một thầm mắng trong lòng.

Mẹ kiếp, khó khăn lắm mới cứu được lại còn muốn làm màu?

Thật sự cmn coi Hồng Quân là đồ ăn chay sao!?

“Dương Mi, hôm nay ngươi nhất định phải chết!” Ngọn lửa giận vừa mới được Hồng Quân dập xuống lại lần nữa bừng bừng dâng

lên, sắc mặt vì tức giận mà đỏ bừng, Hồng Quân giận dữ gầm lên.

Oanh!!!

Uy thế khủng bố từ Hồng Quân bùng phát, như triều tịch, như vương dương, quét khắp Hỗn Độn vô ngân, ngay cả Tam Thanh và những người khác ở rìa Hỗn Độn cũng cảm thấy từng trận tâm quý, hô hấp cũng trở nên khó khăn.

"La Hầu, hôm nay nếu ngươi dám ra tay, vậy thì ngươi cũng chết!" Hồng Quân quát khẽ.

Đại lục Hồng Hoang, trong sơn cốc.

"Hay quá a." Lý Phàm cảm thán.

Được a, dám cưỡng chế gank, đường đường Hỗn Độn Ma Thần Dương Mi, đúng là Bức Vương?

Không ngờ, thật sự có chút nằm ngoài dự đoán của Lý Phàm, nếu không phải hắn làm màu thì Dương Mi đã có thể ung dung chạy đến Hồng Hoang đánh Hồng Quân một trận rồi xuất ra những lời lẽ kinh điển.

"Chậc chậc, Hồng Hoang không có một người bình thường nào cả." Lý Phàm chậc chậc khen ngợi.

Hồng Quân lão già nham hiểm, Dương Mi Bức Vương, Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn giữ thể diện, Thông Thiên Giáo Chủ người ngoan lời ít, Tây Phương Nhị Thánh mặt dày mày dạn, Thái Thượng Lão Tử vô tình vô cảm, La Hầu trào phúng kịch liệt, haizz, không có một ai bình thường cả.

"Loạn lớn rồi a, không biết sẽ kết thúc thế nào đây." Lý Phàm hứng thú bừng bừng nói.

Vốn dĩ tưởng mọi chuyện đã kết thúc, kết quả Dương Mi lại

cưỡng chế mở một pha giao tranh, nếu không có biến cố thì hôm nay chắc chắn lại có một phương phải vẫn lạc rồi a.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Trong Hỗn Độn, đại chiến bắt đầu, La Hầu dùng Thí Thần Thương phá khai đại trận giải thoát Dương Mi, phe Dương Mi vốn dĩ nên chiếm ưu thế lại bị Hồng Quân đánh cho thảm bại.

Hồng Quân vốn luôn nho nhã như quân tử lại phản lại thường thái, trực tiếp ở trạng thái liều mạng "hoặc ngươi chết hoặc ta chết" mà tấn công mọi người, dưới công thế của Hồng Quân, Dương Mi và những người khác không thể không phòng ngự chống đỡ.

Vạn bàn Tiên Vận, vô lượng Đạo Tắc, vô số phi ba, vô cùng sức mạnh giao dệt hội tụ, trong phạm vi ức ức ức vạn công lý, Hỗn Độn không ngừng chấn động, lực lượng khủng bố không ngừng sản sinh Địa Phong Thủy Hỏa, ức vạn tiểu thế giới trong đại chiến của mọi người sinh ra rồi phá diệt.

Dư ba chiến đấu bàng bạc khuếch tán ra Đại lục Hồng Hoang, Thiên Đạo trực tiếp ngưng tụ kết giới bên ngoài thế giới để ngăn chặn dư ba chiến đấu của mọi người, nếu không thì những dư ba này nếu tiến vào Đại lục Hồng Hoang e rằng hơn nửa thế giới sẽ bị hủy diệt.

Tam Thanh và những người khác vốn đứng bên ngoài Đại lục Hồng Hoang xem kịch cũng không thể không rút về bên trong Đại lục Hồng Hoang để quan sát.

Cảnh giới Hỗn Nguyên liều mạng và không liều mạng là hai chuyện khác nhau, đặc biệt là những người tham chiến đều không

phải Hỗn Nguyên Cảnh bình thường, đều là những kẻ xuất sắc trong Hỗn Nguyên Cảnh, đều có đại bối cảnh, mức độ dư ba chiến đấu tạo thành lớn đến mức nào có thể hình dung được.

"Thiên Đạo, dung hợp!" Hồng Quân quát khẽ.

Ông!!!

Thiên Đạo Quang Luân dường như hư hóa dung nhập vào thể nội Hồng Quân.

"Hồng Quân không phải có bệnh sao, cmn điên rồi sao?

Không có Hợp Đạo mà dám để Thiên Đạo cưỡng chế hợp thể, không sợ Bản Nguyên bị tổn hại sao?" Dương Mi vẻ mặt như thấy quỷ sống.

"Câm miệng đi, mau chạy thôi, nếu không thì ai cũng không chạy thoát được đâu." La Hầu quát khẽ.

"Chạy?

Hôm nay ai cũng đừng hòng chạy!" Hồng Quân tóc trắng bay phất phơ trong gió như một kẻ điên, ấn ký Thiên Đạo đã ẩn ẩn bắt đầu ngưng tụ giữa mi tâm hắn.

"Tất cả, đều phải chết!" Oanh oanh oanh!!!

Cùng lúc đó, do động tĩnh chiến đấu của Hồng Quân và những người khác quá lớn, dư ba khủng bố quét tới sâu trong Hỗn Độn.

Tại một không gian đen kịt mà sức mạnh thời gian bị ma diệt, một thiếu niên áo đen đột nhiên mở mắt.

"Dương Mi?" Trên mặt thiếu niên áo đen hiện lên vẻ không nói nên lời, khóe miệng co giật, biểu cảm thiếu niên dường như có chút do dự.

"Sớm đã không còn là thời đại của ta mà lại muốn đi làm càn, thật

sự coi chấp chưởng Không Gian Đại Đạo thì không thể chết sao." Thiếu niên dường như có chút đau đầu.

"Thôi vậy thôi vậy, cứ coi như Bản tôn nợ ngươi vậy." Thở dài một hơi, thiếu niên chậm rãi đứng dậy.

Bá!!!

Từng gợn sóng sinh ra, thiếu niên biến mất.

"Tất cả dừng lại đi." Trung tâm chiến trường, giữa lúc hai bên đại chiến, một giọng nói bình tĩnh vang lên.

Ông ông ông!!!

Sức mạnh huyền ảo lại thâm thúy quét qua Hỗn Độn, từng gợn sóng bao trùm Hỗn Độn, trong tích tắc, thời gian ngưng trệ, tất cả công kích đều định cách tại chỗ.

"Ha ha, không chết sao, cũng phải, đồ yêu chó như ngươi ai chết cũng chưa chắc ngươi chết đâu." Dương Mi trên mặt hiện lên vẻ kinh hỉ, cười lớn nói.

La Hầu và những người khác cũng biến sắc, có chút kinh ngạc.

Không chết!?

"Thời Thần…" Hồng Quân hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên có chút ngưng trọng.

Ông!!!

Vô thanh vô tức, tựa như Đại Đạo hoan nghênh, như thời không bao dung, một thiếu niên áo đen từng bước một từ hư không bước ra.

Thiếu niên áo đen không phải ai khác, chính là vị trí thứ hai trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa… Thời Gian Ma Thần!

Thời Thần!

“Mẹ kiếp.” Hồng Quân thầm mắng trong lòng.

Cmn, Khai Thiên Đại Kiếp chẳng phải tất cả đều đã quy tiên rồi sao, sao nhiều Hỗn Độn Ma Thần đều không chết, Dương Mi không chết Thời Thần cũng không chết?

Rõ ràng nhớ lúc đại chiến Pangu là người đầu tiên ra tay chém Thời Thần, vậy mà cũng có thể sống sót!?

Toàn bộ cmn là lão già nham hiểm.

“Thời Gian Ma Thần!” “Trời ạ!” “Ngay cả Thời Gian Ma Thần cũng bị dẫn ra rồi.” “Nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy.” “Tê…” “Trong Hỗn Độn rốt cuộc ẩn giấu bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần.” “Thiên Thư không nói Thời Gian Ma Thần sẽ hàng lâm a.” “Vô nghĩa, trong tình huống bình thường nếu Không Gian Ma Thần có thể quét sạch một số chướng ngại thì Thời Gian Ma Thần chắc chắn sẽ không hàng lâm a.” “Cũng phải.” Cường giả Hồng Hoang chấn kinh!

Từng tiếng kinh hô vang lên từ Hồng Hoang, các cường giả đang quan sát chiến đấu hít khí lạnh kinh hãi.

Thời Gian Ma Thần!

Biến cố của trận chiến càng ngày càng nhiều!

Trong sơn cốc.

“Thời Thần?” Lý Phàm có chút kinh ngạc.

Hay quá, ngay cả Thời Thần cũng xuất hiện, vị Thời Gian Ma Thần ngày xưa, thực lực chỉ đứng dưới Pangu, xếp thứ hai trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

“Thế giới Hồng Hoang mà ta xuyên không đến dường như không đơn giản như vậy.” Lý Phàm có chút suy tư.

Ít nhất là ở khối Hỗn Độn Ma Thần có chút khác biệt, nhiều Hỗn

Độn Ma Thần như vậy đều không vẫn lạc thì thật kỳ lạ, Lý Phàm thậm chí còn nghi ngờ Pangu cũng không chết rồi sao?

Không… nghe âm thanh nhắc nhở của hệ thống không ngừng vang lên trong đầu, nụ cười trên mặt Lý Phàm càng thêm nồng đậm.

Biến cố?

Càng nhiều càng tốt a!

Chương 10

Càng mong đại cục càng loạn càng tốt, như vậy Bản Nguyên Chi Lực có thể thu được sẽ càng phong phú.

Dương Mi đại chiến Hồng Quân một lúc đã thu hoạch được vài trăm vạn Bản Nguyên Chi Lực, Thời Thần xuất hiện thì càng ghê gớm hơn, Bản Nguyên Chi Lực trực tiếp đột phá một ngàn vạn.

Đúng vậy, một ngàn vạn!

Trận chiến này Lý Phàm thu hoạch hơn một ngàn vạn Bản Nguyên Chi Lực!

"Càng ngày càng tinh diệu rồi." Lý Phàm lẩm bẩm.

Hỗn Độn.

"Thời Thần muốn nhúng tay vào?

Bần đạo nghĩ ngươi hẳn là một người thông minh mới phải." Hồng Quân lạnh lùng nói.

"Bản tôn cũng không muốn nhúng tay, nhưng không thể không nhúng tay, Đạo hữu có thể nể mặt Bản tôn một chút không." Thời Thần từ tốn nói.

"Chẳng lẽ lời đồn là thật?

Ngươi và Dương Mi thật sự sinh ra cùng lúc sao?" Hồng Quân ánh mắt hơi híp lại.

Thời Thần cười cười không trả lời.

"…" Hồng Quân có chút không nói nên lời.

Nếu thật sự là huynh đệ thì tính cách hai người này chênh lệch quá lớn rồi, Thời Thần thì ổn trọng đến chết, còn Dương Mi thì ở đâu làm

màu tự tìm cái chết đến đó.

“Bần đạo nể mặt ngươi.” Nhìn sâu vào Thời Thần một cái, Hồng Quân xoay người rời đi.

Trừ cái này ra còn có lựa chọn khác sao?

Không nể mặt?

Chẳng lẽ coi Thời Thần dễ bắt nạt sao, tên chó má này sống lâu như vậy ai biết tu vi đến đâu rồi, ít nhất Hồng Quân đã cảm nhận được nguy hiểm từ Thời Thần.

Không thể đánh tiếp được nữa, nếu cứ đánh tiếp Hồng Quân còn nghi ngờ không biết sẽ có thêm bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần nhảy ra, quá đáng, Hồng Quân chuẩn bị sau khi chấp chưởng Thiên Đạo sẽ điều tra triệt để Hỗn Độn, xem rốt cuộc trong Hỗn Độn ẩn giấu bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần.

“Không hổ là Thời Thần a, chẳng lẽ lúc đại chiến Pangu đã giết phân thân của ngươi?

Không đúng, phân thân không thể không có một chút sơ hở nào, ta hiểu rồi, ngươi đã tách một phần Đại Đạo Bản Nguyên của mình ra để ngưng tụ thành một Đạo Thân?

Chậc chậc, thật là thủ bút lớn.” Dương Mi vỗ vỗ vai Thời Thần nói.

“Lần sau còn có nữa thì cứ chết đi.” Lạnh lùng nói xong một câu, Thời Thần xoay người rời đi, sức mạnh thời gian lưu chuyển, trong im lặng Thời Thần đã mất tung tích.

“Ba trăm triệu năm Hà Đông, ba trăm triệu năm Hà Tây, Thời Thần đợi Bản tôn đó, đừng có khinh thường khi tu vi Bản tôn còn chưa khôi phục đỉnh phong!” Dương Mi giận dữ bất bình nói.

"…" La Hầu và những người khác im lặng dùng ánh mắt trao đổi.

Hắn là một tên ngốc sao?

Ừm, chắc là một tên ngốc.

Mẹ kiếp, Dương Mi xác định là tu luyện Không Gian Chi Đạo chứ không phải Bức Đạo sao?

"Đa tạ chư vị Đạo hữu tương trợ." Dương Mi hướng về phía La Hầu và những người khác hành lễ cảm kích nói.

Chơi thì chơi, đùa thì đùa, người ta đã giúp đỡ mình thì Dương Mi sẽ cảm kích, dù sao Bức Vương không có nghĩa là thật sự không có não.

"Đạo hữu có muốn cùng chúng ta đi xem phong thái Hồng Hoang không." La Hầu cười mời.

"Tiến vào Hồng Hoang?

Thiên Đạo chắc sẽ không đồng ý chứ." Dương Mi do dự nói.

Hỗn Độn Ma Thần không được phép tiến vào Hồng Hoang, nếu không phải vậy thì những Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa cũng sẽ không chuyển thế trọng tu, đặc biệt là hiện tại Hồng Hoang đã hoàn thiện không ít, quyền hành Thiên Đạo được nâng cao, sức mạnh Thiên Đạo không còn như trước nữa.

"Không sao, chúng ta trong Hồng Hoang đều tự chấp chưởng một giới, không ngại đâu." La Hầu giải thích.

"Chấp chưởng một giới?

Vượt qua Thiên Đạo?

Thiên Đạo và Hồng Quân sẽ đồng ý sao?" Dương Mi kinh ngạc.

Đã bế quan ức ức vạn năm, Hồng Hoang biến hóa lớn đến mức

nào rồi?

Sâu trong Hỗn Độn, trong tiểu thế giới không nhập thời gian.

"Không được, lần đầu tiên xuất hiện đã bị lộ, Thiên Đạo và Hồng Quân e rằng đang theo dõi Bản tôn, phải đổi một địa điểm mới." Thời Thần thần sắc ngưng trọng cẩn thận nói.

Bị lộ!

Đổi một địa điểm mới tiếp tục ẩn mình!

"Càng ngày càng nguy hiểm rồi a." Thời Thần cảm thán.

Dễ dàng sao, khó khăn lắm mới ẩn mình được lại vì Dương Mi mà không thể không xuất hiện, vì cái mạng nhỏ bé này đành đổi một địa điểm khác tiếp tục chờ đợi vậy.

Tử Tiêu Cung.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Hồng Quân sắc mặt hung tợn giận dữ phá hủy tất cả mọi thứ trong đại điện.

"Dương Mi!" "La Hầu!" "Thời Thần!" "Chờ đó, đợi Bần đạo Hợp Đạo Thiên Đạo, nhanh rồi nhanh rồi, mối thù này Bần đạo nhất định sẽ từng chút một đáp trả." Hồng Quân gầm nhẹ.

Uất ức!

Quá sức cmn uất ức rồi!

Từ lúc Long Hán Lượng Kiếp bắt đầu cho đến bây giờ, Hồng Quân khi nào từng chịu nhục như vậy, cmn luôn bị người khác nhắm vào mà lại không có bất kỳ cách nào, nhẫn nhịn một lúc thì gió yên

biển lặng, lùi một bước thì càng thêm tức giận.

"Nhanh rồi nhanh rồi." Hồng Quân lẩm bẩm.

Ma Giới.

"Thiên Thư?" "Tự mình sáng tạo một giới chấp chưởng quyền hành thế giới?" "A…" Sau khi hiểu được tình hình Hồng Hoang từ La Hầu và những người khác, trong mắt Dương Mi lóe lên vẻ rục rịch muốn thử.

Chấp chưởng một giới?

Tê… hình như rất kích thích, chẳng phải càng có thể cho mình làm màu sao?

"Chư vị Đạo hữu, Thiên Đạo có cho phép Bản tôn cũng sáng tạo một giới không, Bản tôn chấp chưởng Không Gian Chi Đạo nếu sáng tạo Không Gian Giới thì cũng giúp Thiên Đạo không ít chứ." Dương Mi sờ sờ cằm hỏi.

"…" La Hầu và những người khác không nói nên lời.

Giúp Thiên Đạo ư?

Làm màu thì có!

"Khả thi." Long Vương chậm rãi nói.

"Chốc nữa Bản tôn sẽ đi thử." Dương Mi trên mặt hiện lên một nụ cười.

"Không biết Đạo hữu nghĩ sao về Nghịch Thiên Giả Liên Minh?" La Hầu hỏi.

"Xâm nhập thế giới khác?

Nguy hiểm e rằng không nhỏ đâu." Dương Mi do dự nói.

"Đạo hữu nói vậy sai rồi, nguy hiểm thì có, nhưng Bản Nguyên

Thiên Đạo cũng là một kỳ ngộ lớn, Đạo hữu không muốn danh tiếng của mình được truyền ra thế giới khác sao?" Tổ Phượng từ tốn nói.

"Danh tiếng của Bản tôn?" Dương Mi có chút động tâm.

"Thế giới kia chính là vũ đài tốt nhất chuẩn bị cho Đạo hữu đó." La Hầu khuyến khích.

Làm màu ở Chư Thiên Vạn Giới, tê… Dương Mi càng động tâm hơn.

Bản Nguyên Thiên Đạo thì Dương Mi không quá quan tâm, nhưng nếu có thể cho mình làm màu?

Vậy thì ta không thèm ngủ nữa!

"Chơi luôn!" Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua vài ngàn năm.

Phong vân nổi dậy!

Ám triều dũng động!

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang, không khí càng ngày càng quỷ dị!

Vì Lý Phàm, thế giới Hồng Hoang đã xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Đặc biệt là khi Dương Mi chứng kiến trước Thiên Đạo để sáng tạo Không Gian Giới, lập tức đẩy không khí Hồng Hoang lên một cực điểm, các cường giả các phương của Hồng Hoang không ai không sắc mặt chấn động tắc lưỡi không thôi.

Dương Mi, nhập Hồng Hoang!

Trong sơn cốc.

"Cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Lý Phàm chậm rãi mở mắt, đáy mắt lóe lên một tia tinh quang.

Vì đại cục Hồng Hoang không ngừng biến hóa, khiến Bản Nguyên Chi Lực của Lý Phàm không ngừng tăng lên, ngay cả khi tu vi đã nâng lên cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, Lý Phàm vẫn còn giữ lại không ít Bản Nguyên Chi Lực.

"Đã đến lúc nâng cấp kịch bản thêm một bước." Lý Phàm lẩm bẩm.

Thiên Thư, đã đến lúc cập nhật rồi!

Hồng Hoang có loạn hay không, ta có nói đâu!

Oanh!!!

Bên ngoài Bất Chu Sơn, bề mặt Thiên Thư vạn trượng cầu vồng chói lọi thần mang vô biên bùng nở, cùng lúc đó, đại lượng thiên địa đạo tắc và huyền cơ bùng phát, tựa như thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, dị tượng mênh mông tức khắc bay lên.

"Thiên Thư..." "Chẳng lẽ, lại cập nhật?" "Thiên Thư lại chiếu rọi tình huống vị lai?" Có hai lần kinh nghiệm trước đó, các đại năng và cự bá Hồng Hoang không quá ngạc nhiên, mà tất cả đều hiếu kỳ và mong đợi nhìn về phía Thiên Thư.

Trên Thiên Thư, chỉ thấy ở cuối cuộc Hỗn Độn Chi Chiến xuất hiện từng luồng khí tức nhân uân, đại lượng khí vụ hỗn độn cuồn cuộn, từng dòng chữ mới nhanh chóng hiện ra: Hồng Quân Giảng Đạo!

Nhìn thấy dòng chữ đầu tiên, tất cả cường giả tinh thần chấn động.

"Hồng Quân giảng đạo?" "Chẳng lẽ trong lúc Hồng Quân giảng đạo đã xảy ra đại sự?" "Chẳng lẽ có biến cố?" Tất cả cường giả lập tức hơi nheo mắt.

Tổng quan hai lần Thiên Thư hiển hiện, lần nào mà không xuất

hiện đại trạng huống?

Lần đầu tiên là Long Hán Lượng Kiếp, rõ ràng Tam Tộc là nhân vật chính nhưng lại làm áo cưới cho Hồng Quân như ve sầu bắt bọ ngựa, chim sẻ rình sau.

Lần thứ hai là Hỗn Độn Nhất Chiến, vốn tưởng rằng Hồng Quân, vị thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, phải cường đại vô địch, kết quả lại bị Dương Mi treo lên đánh.

Thiên Thư hai lần trước đều liên quan đến đại sự kiện, vậy lần này tuyệt đối cũng không ngoại lệ!

"Ba ngàn Tử Tiêu Cung khách...

Ba ngàn Đại La Kim Tiên...

Tranh đoạt bồ đoàn...

Hồng Quân giảng Tiên Đạo..." Càng xem, tất cả mọi người càng ngẩn ra.

"Ừm?

Không có trạng huống nào xảy ra cả." Với một tia khó hiểu, tất cả mọi người tiếp tục xem xuống dưới.

"Lần giảng đạo thứ nhất kết thúc...

Một vạn năm sau sẽ khai mở lần giảng đạo thứ hai...

Ba ngàn năm sau lần giảng đạo thứ nhất, có chí bảo xuất thế ở Bất Chu Sơn...

Hồ Lô Đẳng Tiên Thiên...

Tam Thanh cùng các vị khác chia đều Hồ Lô Tiên Thiên...

Nữ Oa mang đi Hồ Lô Đẳng Tiên Thiên...

Lần giảng đạo thứ hai khai mở...

Giảng thuật Chuẩn Thánh chi đạo...

Trảm Tam Thi chứng đạo...

Giảng đạo kết thúc, thu đệ tử...” Từng dòng chữ nhanh chóng xuất hiện, tất cả mọi người ngưng thần tụ khí cẩn thận đọc nội dung, đồng thời trong lòng cân nhắc xem những dòng chữ này có ẩn chứa thâm ý gì không, nhưng mà khiến tất cả mọi người, bao gồm cả Hồng Quân, đều cảm thấy hình như thật sự không có dị trạng?

Thực ra, khi Thiên Thư cập nhật, đặc biệt là khi nhắc đến chuyện giảng đạo, mí mắt Hồng Quân đã giật liên hồi, trong lòng có dự cảm chẳng lành nồng đậm.

Chương 11

Chẳng lẽ ta đặc mẹ lại sắp xui xẻo nữa sao???

Không còn cách nào khác, hai lần Thiên Thư cập nhật trước đều khiến y xui xẻo, khiến Hồng Quân không thể không kinh hãi run sợ.

Kết quả hình như lại không liên quan, còn có chuyện tốt!

Hồng Quân trên mặt lộ ra nụ cười.

“Hay a!

Lần Thiên Thư cập nhật này hình như là để tẩy trắng cho ta?

Chậc chậc, nhìn xem, tất cả đều đang nói ta đại công vô tư biết bao, vĩ đại biết bao, truyền lại Tiên Đạo giáo hóa chúng sinh.

Ta, Hồng Quân, cuối cùng cũng đứng thẳng lên rồi!” “Chẳng lẽ lần Thiên Thư chiếu rọi vị lai này thật sự chỉ là một số việc nhỏ nhặt?” Chúng cường giả khó hiểu.

Nếu lần cập nhật này có gì khác biệt, thì chính là nội dung Thiên Thư lần này nhiều hơn, không giống lần trước chỉ có một chút, nhưng ngoài nội dung phong phú ra thì thật sự không có chỗ nào kỳ lạ.

Vô số ý niệm lóe lên trong lòng, tất cả mọi người tiếp tục xem nội dung tiếp theo.

“Lần giảng đạo thứ ba...

Phân phát thánh vị...

Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy... sáu vị Thánh Vị...

Phân Bảo Nhai...

Hồng Quân Hợp Đạo...” Rất nhanh, tất cả mọi người đã xem xong toàn bộ nội dung.

“Ừm?” Trong não hải linh quang chợt lóe, tất cả mọi người lập tức nhạy bén nhận ra điểm bất thường.

Sáu người Nữ Oa và những người khác đạt được Thánh Vị?

Hình như là những người ngồi trên bồ đoàn đạt được Thánh Vị.

Chẳng lẽ, bồ đoàn và Thánh Vị có liên quan!?

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc hiểu ra, trong mắt tất cả cường giả lộ ra dã vọng, trên mặt hiện lên vẻ kích động và khát vọng.

Thánh Vị!

Thánh Nhân!

Là cảnh giới cuối cùng mà vô số tu sĩ theo đuổi, phải biết rằng cảnh giới Thánh Nhân có thể sánh ngang với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu đạt được Thánh Vị thì thậm chí không cần khổ tu, chỉ cần đợi thời cơ đến là thành thánh.

Ai có thể chống lại được cám dỗ đó, ai cũng không thể!

Trong nhất thời, vô số cường giả bắt đầu thở dốc dồn dập.

“Nhất định phải tranh đoạt bồ đoàn!” Một ý niệm lóe lên trong não hải vô số cường giả.

Mọi người nhạy bén nhận ra Thiên Thư lần này cập nhật có đề cập đến Hồ Lô Đằng Tiên Thiên.

Đã bồ đoàn đều ẩn chứa đại cơ duyên, vậy Hồ Lô Đằng Tiên Thiên liệu có tồn tại bí mật nào không?

Có khả năng a!

Đặc biệt Hồ Lô Đằng Tiên Thiên bản thân nó đã là một đại cơ duyên, có thể có được vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm a, không phải là rau cải trắng đâu.

"Hồ Lô Đằng Tiên Thiên cũng cần phải mưu đồ mưu đồ..." Mọi người có vẻ suy tư mà nói. .....Tử Tiêu Cung.

"Chết tiệt!

Chết tiệt!" Mặt Hồng Quân đã bắt đầu xanh mét, ngữ khí cũng trở nên kinh nộ xen lẫn.

Vốn tưởng rằng lần Thiên Thư này sẽ không hố y, nhưng sự thật lại cho biết, hố quá nhiều rồi.

Đặc mẹ nó đang hố a!

"Bồ đoàn ám hợp thiên cơ, là yếu tố tất yếu dưới đại thế vận chuyển của thiên cơ, giờ bị bại lộ ra ngoài thì còn có thể hợp với thiên cơ sao?" Sắc mặt Hồng Quân không ngừng biến ảo, y sắp ngây dại rồi.

Ta thảo nê mã, vì sao mỗi lần và Thiên Đạo bố trí xong xuôi mọi chuyện thì Thiên Thư lại muốn gây sự, đặc mẹ nó không phải là hại chết ta sao, sẽ không thật sự đến lúc đó sẽ xuất hiện biến cố chứ?

Sự bất an trong lòng Hồng Quân bắt đầu trở nên càng lúc càng nồng đậm.

"Hồ Lô Đằng Tiên Thiên..." Sắc mặt Hồng Quân khó coi vô cùng.

Tuy tạm thời không biết Hồ Lô Đằng Tiên Thiên rốt cuộc liên quan đến điều gì, nhưng với tu vi Hỗn Nguyên Cảnh cộng thêm quả vị Thánh Nhân, trong mơ hồ y có thể cảm ứng được một tia vị lai, Hồ Lô Đằng Tiên Thiên liên quan đến vận chuyển quan trọng của Hồng Hoang, không thể có sai sót!

Bây giờ thì hay rồi, bên Hồ Lô Đằng Tiên Thiên e rằng cũng sẽ xuất hiện biến cố.

"Hy vọng tất cả có thể tiến hành theo những gì ta đã sắp xếp." Hồng Quân thấp thỏm bất an nói.

Kế sách hiện giờ cũng chỉ có thể tự an ủi như vậy, ngoài ra Hồng Quân còn có lựa chọn nào khác sao?

Không có!

"Thiên Thư cập nhật cũng không phải là chuyện xấu mà, ít nhất nó cho ta biết được quy trình giảng đạo, đúng, là như vậy." Hồng Quân tự an ủi nói.

Vốn đang suy nghĩ xem lần giảng đạo này nên làm thế nào, bây giờ Thiên Thư đã công bố thì tốt rồi, trực tiếp làm theo quy trình Thiên Thư là được, không cần tốn công suy nghĩ nữa.

Ha ha, lần này nhất định sẽ kiếm bộn!

Tuyệt đối sẽ không có sai sót, tuyệt đối không!!! .....Ma Giới.

La Hầu triệu tập các cường giả của Nghịch Thiên Giả Liên Minh lại một chỗ, trong đó Long Vương, Tổ Phượng và Tổ Kỳ Lân vì sắp đột phá nên không đến, nhưng cũng đã phái Chúc Long, Nguyên Hoàng và Mặc Kỳ Lân làm đại diện.

"Chư vị, Thiên Thư chắc hẳn đều đã xem qua rồi chứ?" La Hầu hỏi.

Mọi người đều gật đầu.

"Ta có một cách, Hồng Quân kia thu đồ đệ là để hoàn thành thiên mệnh và vận chuyển Thiên Đạo, đã như vậy thì ta vì sao không làm y ghê tởm ghê tởm, hiện tại giết y có chút khó khăn, nhưng điều đó không có nghĩa là ta không thể làm y ghê tởm." La Hầu chậm rãi nói.

“Ý của La Hầu là...” Dương Mi mắt lóe lên.

“Cướp đồ đệ của Hồng Quân, ta thật muốn xem Hồng Quân nếu không thu được đồ đệ khó cưỡi hổ xuống thì sẽ lúng túng đến mức nào, còn những đạo Hồng Mông Tử Khí kia y có cấp hay không cấp.” La Hầu nhe răng cười nói.

“Kế này hay lắm!” “Được!” “Phải làm!” Mọi người mắt sáng rực.

Khiến Hồng Quân mất mặt?

Vậy thì ta quá tình nguyện rồi.

Những người ngồi đây đều không vừa mắt Hồng Quân.

“Bên Nữ Oa thì sao, vị đó không dễ chọc đâu.” Ngũ Hành Lão Tổ hơi cau mày nói.

“Nữ Oa...” Mọi người mắt hơi híp lại.

So với các cường giả Hồng Hoang thế hệ mới, Nữ Oa lại khác biệt, nàng là Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, là Tạo Hóa Ma Thần chuyển thế, nếu không phải bản nguyên Nữ Oa bị tổn thương nghiêm trọng buộc phải ẩn thế tu dưỡng thì Long Hán Lượng Kiếp sẽ không chỉ có Tam Tộc hoạt động.

Về việc nàng có bao nhiêu át chủ bài, La Hầu cũng không rõ, chỉ một điểm nhỏ từ vô số tiểu thuyết Hồng Hoang cũng có thể thấy được sự thần bí của Nữ Oa.

Nhìn thân phận của Nữ Oa, trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Nữ Oa hưởng thụ khí vận Hoàng Giả của Yêu Tộc, Nhân Tộc do Nữ Oa sáng tạo, Nữ Oa là người đầu tiên chứng đạo thành thánh ở Hồng Hoang, ngoài Hồng Quân.

Ngay cả Nhân Giáo của Thái Thanh Lão Tử cũng phải dựa vào Nhân Tộc mới có thể sáng tạo, việc thành lập Nhân Giáo cũng phải

được Nữ Oa đồng ý.

Từ Vu Yêu Lượng Kiếp trở đi, mỗi một lượng kiếp đều có mối quan hệ thiên ti vạn lũ với Nữ Oa.

Sau khi Yêu Tộc suy tàn trong Vu Yêu Lượng Kiếp, Lục Áp, con trai của Thiên Đế Đế Tuấn, tập hợp gần như toàn bộ khí vận Yêu Tộc, là đệ tử của Nữ Oa.

Trong Phong Thần Lượng Kiếp, Na Tra là Linh Châu Tử do Nữ Oa ban tặng chuyển thế, Dương Tiễn, muội muội của Dương Tiễn, Dương Thiền, là đệ tử của Nữ Oa.

Nhân vật chính trong Tây Du Lượng Kiếp cũng là Ngũ Sắc Thạch mà Nữ Oa từng dùng để vá trời hóa thành, ngoài ra những chuyện khác không cần phải nói rõ từng cái một.

Nữ Oa rốt cuộc thần bí đến mức nào thì ai hiểu đều hiểu, nếu có người coi thường Nữ Oa, cho rằng nàng chỉ là một nữ tử yếu đuối hoặc là yếu nhất trong các Thánh Nhân thì sai lầm quá nhiều rồi.

"Thiên Đạo đã chiêu an, vậy bản cung vì sao không đồng ý, còn về Hồng Quân, có xứng làm sư tôn của bản cung sao?

Chỉ là trên danh nghĩa mà thôi, có sao đâu." Từ từ mở mắt, Nữ Oa bình tĩnh nói.

"Đạo hữu thật sự muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân bị Hồng Hoang trói buộc sao, Hồng Quân nguyện ý trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân thì Hợp Đạo chấp chưởng Hồng Hoang, Đạo hữu không thể tranh đoạt được với Hồng Quân, đã như vậy thì hà tất phải làm một Thiên Đạo Thánh Nhân." La Hầu dò hỏi.

"Ừm." Nữ Oa một đôi mắt đẹp nhìn La Hầu.

"Gia nhập Nghịch Thiên Giả Liên Minh của ta, sau này Nghịch Thiên Giả Liên Minh ta xâm nhập Chư Thiên thì sẽ có phần lợi ích

của Đạo hữu, làm cái giá là sau này Hồng Quân muốn thu đồ đệ thì trực tiếp từ chối, ta cũng không giấu Đạo hữu, các thành viên Nghịch Thiên Giả Liên Minh của ta không vừa mắt Hồng Quân nên muốn làm Hồng Quân ghê tởm." La Hầu nói thẳng.

"Được." Nữ Oa lãnh đạm nói.

"Được rồi...

Ứm?

Được???

Đạo hữu đồng ý rồi?" La Hầu mặt kinh ngạc.

Y đã chuẩn bị vô số phương án để thuyết phục Nữ Oa, kết quả vừa mới bắt đầu Nữ Oa đã đồng ý rồi?

"Bản cung vì sao không đồng ý, đừng hoàn toàn làm theo những gì Thiên Thư ghi lại ở vị lai." Nữ Oa lại chậm rãi nhắm mắt lại.

Lược suy tư, La Hầu chợt hiểu ra.

Vốn dĩ Nữ Oa không có lựa chọn nào, muốn nhanh chóng khôi phục tu vi thì chỉ có thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân rồi từ từ mưu đồ, bây giờ đại cục đã thay đổi, La Hầu cùng Ngũ Hành và những người khác đều chưa vẫn lạc mà lại thành lập Nghịch Thiên Giả Liên Minh, đã có lựa chọn khác thì Nữ Oa hà tất phải treo cổ trên một cái cây.

Hồng Hoang, sớm đã lặng lẽ thay đổi rồi!

"Nếu có việc thì liên hệ với ta." Đã giải quyết xong thì La Hầu cũng không cần ở lại nữa, ngưng tụ ra một ấn ký, La Hầu chào một tiếng rồi rời đi. .....Trong sơn cốc.

Thông qua hệ thống nhìn Hồng Hoang sóng ngầm cuộn trào và các bên mưu đồ, khóe miệng Lý Phàm lộ ra một nụ cười như có như

không.

Ngẩng đầu nhìn về phía hư không, ánh mắt Lý Phàm dường như có thể vượt qua không gian vô tận thẳng đến Tử Tiêu Cung ẩn giấu trong Hỗn Độn.

"Kịch hay sắp mở màn rồi nhỉ, đại thế thật sự, cũng sắp kéo rèm rồi." Lý Phàm lẩm bẩm.

Những bố cục trước đó mới từng cái một triển khai, đại cục thật sự, còn chưa khai mở, bây giờ những gì đang xảy ra chỉ là khúc dạo đầu mà thôi!

Đợi đến khi Hồng Quân Hợp Đạo, khi đó mới thật sự là sự khởi đầu của những điều tinh túy.

"Không..." Lý Phàm cười cười.

Trước tiên hãy xem lần Hồng Quân giảng đạo này sẽ biến thành bộ dạng gì, Lý Phàm rất mong đợi a.

"Nhanh rồi nhanh rồi..." Chỉ còn chưa đầy hai ngàn năm nữa.

Hồng Quân giảng đạo, sắp bắt đầu!

Thời gian trôi nhanh, thoáng cái đã mấy ngàn năm.

Hôm nay chính là thời điểm Hồng Quân giảng đạo khai mở.

Đang đang đang!!!

Đại đạo chi chung chiếu rọi Hồng Hoang, từng đạo chung âm huyền diệu vô thượng vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang, trong nháy mắt, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, hà quang vạn trượng, tử khí trải dài, một con đại đạo thông thiên dường như từ Hồng Hoang kéo dài vào Hỗn Độn.

"Khai mở rồi!" "Giảng đạo bắt đầu rồi!" "Cuối cùng cũng đến lúc giảng đạo!" "Mau đi!" "Bồ đoàn!" Các cường giả Hồng Hoang có

cảm ứng, dồn dập kích động nhìn về phía hư không, lập tức tiến về Hỗn Độn.

Các cường giả Hồng Hoang thế hệ mới không giống như những sinh linh Hồng Hoang đợt đầu, ai nấy đều có đại căn nguyên đại bối cảnh có thể trực tiếp tu luyện Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thế hệ mới nếu không có người chỉ dẫn đường thì cao nhất cũng chỉ có thể tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Bởi vì truyền thừa.

Chính vì thế mà Hồng Quân mới đại diện Thiên Đạo giảng đạo cho chúng sinh, nếu không thì Hồng Hoang căn bản không có không gian tiến bộ, do đó các cường giả vô cùng khát vọng việc Hồng Quân giảng đạo.

"Đạo hữu, chúng ta đừng chậm trễ." "Ta hiểu, nhiệm vụ sư tôn..." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thần sắc khó hiểu trao đổi ánh mắt.

Trong quỹ tích nguyên định, họ là nhóm cuối cùng tiến vào Tử Tiêu Cung, bây giờ đã biết thì đương nhiên sẽ tránh né một phen.

Hồng Hoang, vân động! .....Trong Hỗn Độn.

Oanh!!!

Ba ngàn đại đạo quy tắc cụ hiện, vô lượng tiên vận tỏa ra, vĩ lực mênh mông càn quét, khí thế hùng vĩ định cách, Tử Tiêu Cung vốn ẩn giấu trong Hỗn Độn giờ xuất hiện trong hiện thực.

Chỉ thấy Tử Tiêu Cung rộng lớn như trấn giữ toàn bộ trật tự Hỗn Độn và Hồng Hoang, ổn định Hồng Hoang và tất cả tính định, toàn bộ Tử Tiêu Cung nhìn từ bên ngoài có diện tích không hề thua kém một số thái cổ đại tinh của Hồng Hoang, còn lớn hơn nhiều so với Thái Dương hệ ở tiền kiếp của Lý Phàm.

Chương 12

Không chỉ vậy, không gian bên trong Tử Tiêu Cung càng rộng lớn vô biên, như một phương giới vực mênh mông, tựa như vũ trụ rộng lớn, vô biên vô tế không thấy điểm cuối.

Rất nhanh, từng vị Đại La Kim Tiên nhờ pháp bảo mà lục tục đến Tử Tiêu Cung, những người như Tam Thanh càng là nhóm đầu tiên đến Tử Tiêu Cung, từng đạo uy thế cường hoành bành trướng càn quét trong Hỗn Độn.

Hỗn Độn vốn yên tĩnh vì Hồng Quân giảng đạo mà trở nên náo nhiệt, thỉnh thoảng lại có khí thế bùng nổ hoặc thần thông diệu pháp tỏa sáng.

Trong thời gian chưa đầy nửa ngày, đã có hơn ngàn cường giả Hồng Hoang tiến vào Tử Tiêu Cung.

"Bồ đoàn!" Khi nhìn thấy sáu chiếc bồ đoàn ở phía trước nhất, ngay lập tức, hơi thở của tất cả cường giả trở nên dồn dập, chỉ có Tam Thanh là sắc mặt còn khá điềm nhiên.

Dù điềm nhiên thì Tam Thanh vẫn bước về phía ba chiếc bồ đoàn đầu tiên.

Người khác muốn tranh đoạt?

Oanh!!!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hiện ra!

Từng pháp bảo được tế ra, khí thế của Tam Thanh, những người do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa thành, cường đại đến mức ngay cả những sinh linh cùng cảnh giới cũng khó có thể tranh phong với họ, không thể không liên tục lùi lại tránh né phong mang.

“Không dễ chọc!” Mí mắt chúng cường giả giật giật, quả quyết nhìn về phía ba chiếc bồ đoàn còn lại.

Lúc này, Nữ Oa và Phục Hi lại bước ra, khí thế của hai người vừa phóng thích, đặc biệt là khí thế của Nữ Oa, trực tiếp khiến tất cả mọi người trong đại điện hô hấp đều trì trệ, như có ức vạn ngọn núi lớn đè nặng lên đỉnh đầu, ngay cả hô hấp cũng trở nên vô cùng khó khăn.

Xa hơn Tam Thanh vô số lần!

“Huynh trưởng, ngồi đi.” Nữ Oa thanh âm thanh lãnh nói.

“Được.” Vì đã có trao đổi từ trước, nên Phục Hi cũng không từ chối, trực tiếp ngồi lên chiếc bồ đoàn thứ tư.

“Không dễ chọc.” Trong mắt chúng cường giả lóe lên một tia kiêng kỵ.

Nữ Oa còn đáng sợ hơn Tam Thanh rất nhiều, tranh giành làm quái gì, dù sao cũng còn hai cái, đại không thì tranh giành hai cái còn lại.

Đang!!!

Như tiếng chuông Đại Đạo, một đạo chung âm hùng vĩ vang lên, tức khắc, như trấn áp ba ngàn Hồng Mông, như định cách tất cả trật tự quy tắc, từng luồng khí hỗn độn sinh ra trong đại điện, từng đạo khí tức nhân uân bay lên giữa thiên địa.

“Tiên Thiên Chí Bảo!” Vô số cường giả kinh hãi.

Có người sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo ư!?

“Huynh trưởng, ngồi đi.” Thái Nhất mở miệng nói.

“Được.” Đế Tuấn trực tiếp ngồi xuống.

“...” Cái này cũng không dễ chọc.

Mẹ kiếp, chỉ có Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo thì chưa

từng nghe qua, kết quả Thái Nhất lại trực tiếp lấy ra một cái Tiên Thiên Chí Bảo, ai chịu nổi.

Không sao, còn cái cuối cùng, cái này tuyệt đối không thể nhường.

Vô số cường giả trong mắt lóe lên vẻ hung ác.

"Đạo huynh, đi ngồi đi." Hồng Vân mở miệng nói.

"Không cần đâu." Trấn Nguyên Tử rụt cổ lại.

Ni mã, hơn ngàn người đang nhìn chằm chằm vào chiếc bồ đoàn cuối cùng, ai nấy đều có vẻ quyết tâm đoạt bằng được, hai người có chịu nổi không?

"Không, ngồi đi." Hồng Vân lắc lắc đầu nói.

"Được." Cắn răng, cân nhắc đến thực lực của hai hảo hữu, Trấn Nguyên Tử cứng đầu ngồi lên.

"Trấn Nguyên Tử, tránh ra!" "Đừng bức chúng ta động thủ!" "Dù ngươi và Hồng Vân cường đại, nhưng trong số chúng ta không thiếu những người không hề yếu hơn." "Cứ thế ngồi lên thì có vẻ hơi khó coi, chúng ta hãy dựa vào bản lĩnh mà tranh đoạt đi." Một đám cường giả dồn dập mở miệng, Minh Hà Lão Tổ ít lời độc ác, trực tiếp tế ra A Tỳ, Nguyên Đồ và Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Oanh!!!

Đại chiến, sắp bùng nổ!

"Địa Thư!" Trấn Nguyên Tử tế ra Địa Thư, mô hình đại địa.

Không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy năng sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo Địa Thư trong Thiên Địa Nhân Tam Thư!

Oanh!!!

Từng tầng lực lượng đại đạo ngưng tụ, từng đạo quy tắc thần

cấm hội tụ, mô hình đại địa hóa thành kết giới bao phủ Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử.

"Chu Thiên Khánh Vân, hiện!" Hồng Vân quát lớn một tiếng, trong nháy mắt, vô lượng hồng vụ cuồn cuộn tỏa ra, cũng có từng tầng kim sắc quang huy bùng nở.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Vô số linh bảo phô thiên cái địa rơi xuống, đại lượng thần thông đạo tắc điên cuồng hội tụ, từng luồng lực lượng khủng bố bùng phát trong Tử Tiêu Cung.

Đủ sức hủy diệt tiểu thiên thế giới công kích trong Tử Tiêu Cung lại không hề tạo ra bất kỳ gợn sóng nào, dường như Tử Tiêu Cung chính là phòng ngự mạnh nhất thế gian.

Trong vài giây, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đã đại chiến vô số lần với các cường giả Hồng Hoang, từng đạo quang ảnh huyền cơ lược hóa tác sâm la vạn tượng, từng tầng khánh vân lại như chư thiên thế giới chồng chất dũng tụ.

"Làm sao có thể!?" Các cường giả kinh hãi, tất cả đều nhìn về phía Hồng Vân.

Đúng, là Hồng Vân!

Không nhìn về phía Trấn Nguyên Tử có Địa Thư, mà là Hồng Vân!

"Đạo hữu lại mạnh đến vậy sao!?" Trấn Nguyên Tử cũng kinh ngạc.

Ở bên Hồng Vân ức vạn năm, tuy hai người rất quen thuộc, nhưng tính cách Hồng Vân hiền lành như vậy thì đừng mong y sẽ chiến đấu

với người khác, do đó Trấn Nguyên Tử cũng không rõ thực lực của Hồng Vân.

Nhưng bây giờ, đã biết rồi, các cường giả Hồng Hoang cũng đã biết rồi.

"Trong mười bước, ai cũng đừng hòng đến gần." Hồng Vân mặt không biểu cảm nói.

Thật sự coi y là yếu ư?

Đừng quên, Hồng Vân chính là đóa khánh vân đầu tiên của Hồng Hoang hóa thành, Tiên Thiên đã ẩn chứa tất cả bản nguyên khí vận khánh vân của Hồng Hoang gia thân, sao có thể yếu được.

Một điểm từ quỹ tích Hồng Hoang ban đầu có thể thấy, Côn Bằng, Minh Hà cùng Đế Tuấn, Thái Nhất liên thủ tấn công Hồng Vân tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, cuối cùng lại không cách nào làm gì được Hồng Vân, ngay cả việc Hồng Vân tự bạo cũng không ngăn cản được.

Phải biết rằng Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Minh Hà đều là những cường giả đỉnh cấp của Hồng Hoang, đặc biệt Thái Nhất chấp chưởng Tiên Thiên Chí Bảo cực phẩm Hỗn Độn Chung, Minh Hà cũng sở hữu vài sát đạo chí bảo, như vậy mà cũng không lấy được Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Vân.

Thực lực của Hồng Vân, có thể thấy rõ!

Xét về tấn công, Hồng Vân ở Hồng Hoang có lẽ không được xếp hạng, nhưng xét về phòng ngự, ai có thể phá được tường tinh bích hãy thử xem!

"..." Nhìn kết giới Địa Thư và sự che chở của khánh vân, sắc mặt tất cả cường giả không ngừng biến ảo, trong lòng lại bất lực vô cùng.

Phá?

Căn bản không phá được!

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lại có thể tấn công, đánh đấm cái gì a.

Không lẽ Hồng Vân một mình không thể chống lại nhiều cường giả như vậy, quan trọng là có Trấn Nguyên Tử a, Địa Thư, tinh hoa bản nguyên đại địa ngưng tụ thành, là thứ để chơi sao?

Cũng là Tiên Thiên phòng ngự vô địch, không hề thua kém Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Trong nhất thời, không khí trong Tử Tiêu Cung trở nên quỷ dị và vi diệu.

Tất cả cường giả lặng lẽ nhìn về phía sáu chiếc bồ đoàn, trong mắt lóe lên thần thái khó tả.

"Chư vị, nếu đợi ba ngàn người tề tựu thì chúng ta dù mạnh đến đâu cũng không thể giữ được sáu chiếc bồ đoàn, liên thủ thì sao?" Hồng Vân nhìn về phía năm người ngồi trên các bồ đoàn khác.

"Được." "Liên minh đi." "Thiện." Không do dự quá lâu, Tam Thanh và những người khác đều đồng ý.

"..." Hoàn toàn hết hy vọng rồi.

Thế là, trong lúc không khí Tử Tiêu Cung vô cùng vi diệu, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn với khí tức hỗn loạn, y phục rách nát cuối cùng cũng chật vật tiến vào Tử Tiêu Cung.

Vốn không chậm trễ, nhưng không biết vì duyên cớ gì, mẹ kiếp hai người lại gặp phải bão Hỗn Độn hiếm gặp trong Hỗn Độn, khiến Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn phải tốn không ít công sức mới thoát ra được.

"Ừm?" Nhìn tình huống trong chính điện, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ngây người.

Không phải Hồng Vân ngồi trên bồ đoàn sao, sao lại là Trấn Nguyên Tử???

Lại còn Đế Tuấn nữa, Côn Bằng đâu?

Thấy Côn Bằng u oán ngồi ở hàng trước nhìn chằm chằm vào bồ đoàn của Đế Tuấn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có chút không hiểu đầu đuôi.

Đã xảy ra chuyện gì sao?

"Đạo huynh không có vị trí rồi thì làm sao đây?" Chuẩn Đề truyền âm nói.

"Quy củ cũ thôi." Tiếp Dẫn bất động thần sắc nói.

Ngay lập tức, hai người bắt đầu diễn kịch, Chuẩn Đề gào thét lao thẳng về phía cây cột, làm ra vẻ muốn tự vẫn vậy.

"Đạo hữu làm gì vậy." Tiếp Dẫn vội vàng kéo Chuẩn Đề lại.

"Ta khổ a, phương Tây của ta khổ a, phương Tây không như phương Đông địa kiệt nhân linh, không chỉ linh khí yếu mà sinh linh cũng thưa thớt vô cùng, khó khăn lắm mới đến được Tử Tiêu Cung mà huynh đệ chúng ta lại không có một chỗ đứng, sống còn có ý nghĩa gì nữa, chi bằng chết đi!" Chuẩn Đề khóc lóc thảm thiết lại đâm đầu vào cột, cảnh tượng này khiến người ta xót xa vô cùng, nhưng trong đại điện lại một khoảng im lặng, tất cả mọi người đều mắt không nhìn tai không nghe, trực tiếp phớt lờ.

Diễn, tiếp tục diễn.

Bắt đầu biểu diễn.

"..." Chuẩn Đề.

"..." Tiếp Dẫn.

Hai người có chút bối rối.

“Ai, thôi bỏ đi, thế gian lạnh ấm tự mình biết a, huynh đệ chúng ta sống còn có ý nghĩa gì, Thiên Đạo hà khắc bất công, Thiên Địa hà khắc bất công, vậy mà không một ai có lòng thương xót, Hồng Hoang, không đáng để ở lại!” “Đạo hữu, ta cùng ngươi chết!” Cắn răng, sắc mặt khổ sở của Tiếp Dẫn càng lúc càng nồng đậm, bi phẫn kéo Chuẩn Đề cùng nhau xông về phía cây cột.

Một giây, hai giây, ba giây...

Tâm trạng hai người hoảng sợ, tốc độ càng lúc càng chậm, cuối cùng trực tiếp dừng lại trước cây cột.

“Ừm?

Ừm???” Không ai ngăn lại?

Kịch bản đặc mẹ nó không đúng a!

“Liều thôi!” Đối mắt nhìn nhau, hai người đều có thể thấy vẻ hung ác trong mắt đối phương.

Tưởng ta giả vờ à?

Vậy thì thật đấy.

Bành!!!

Bành!!!

Hai người trực tiếp đâm vào cây cột, tức khắc, máu tươi bắn ra tung tóe, không dừng lại, hai người điên cuồng đâm vào cây cột, cây cột vốn màu trắng biến thành màu vàng kim, tiếng bành bành bành không ngừng vang vọng khắp đại điện.

“...” Tất cả cường giả.

Không thấy người không biết xấu hổ đến vậy, không đau sao?

“Thôi được rồi đừng đâm nữa, sẽ không có ai nhường chỗ đâu.”

Hồng Vân mở miệng nói.

"Không nhường?" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có chút đầu váng mắt hoa ngẩng đầu, thấy tất cả mọi người đều mặt bình tĩnh, khóe miệng hai người giật giật, lặng lẽ phục hồi vết thương trên đầu, ngượng ngùng muốn tìm một khe đất mà chui vào.

"Đạo huynh bây giờ làm sao đây?" "Lương phan." "..." Hai người ủ rũ chạy đến cuối đại điện ngồi xuống.

Tình hình hình như đã vượt ra ngoài tầm kiểm soát?

Mẹ kiếp hình như không giống kịch bản lắm!?

Hoàn toàn hại chết rồi, không còn cách nào nữa.

Oanh!!!

Lúc này, cửa Tử Tiêu Cung ầm ầm đóng lại, trong nháy mắt, vạn trượng hà quang bùng nở, cầu vồng vô tận tỏa ra, từng đạo huyền quang rực rỡ chiếu rọi giữa thiên địa, cũng có tường thụy, tiên hoa bay lượn trong hư không.

Lặng lẽ không tiếng động, Hồng Quân xuất hiện trên bồ đoàn cao đài.

"Cung nghênh Thánh Nhân giá lâm!" "Cung nghênh Thánh Nhân giá lâm!" "Cung nghênh Thánh Nhân giá lâm!" Chúng cường giả vội vàng đứng dậy cao giọng hô.

Hồng Quân giá lâm!

"Miễn lễ, ngồi xuống." Hồng Quân bình tĩnh nói.

Khi nhìn thấy tình hình sáu chiếc bồ đoàn, Hồng Quân hơi nhíu mày, trong lòng trầm xuống.

MMP, quả nhiên lại có chuyện.

Chương 13

Hay lắm, Đế Tuấn lại chạy lên bồ đoàn, thôi rồi, chứng đạo vậy Vu Yêu Lượng Kiếp còn có tiếp tục được không, Yêu Tộc trực tiếp thắng Vu Tộc thống trị Hồng Hoang ư?

Khóe miệng Hồng Quân giật giật, không nói nên lời.

Cảnh tượng quá đẹp, Hồng Quân không dám tưởng tượng.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai ngươi thân mang đại khí vận, vì sao lại ngồi ở hàng cuối cùng?" Hồng Quân chậm rãi nói.

Chỉ có thể tự mình ra tay cưỡng ép cứu vãn tình thế, không còn cách nào khác.

"Thánh Nhân ta khổ a, huynh đệ chúng ta đã trải qua bao gian nan hiểm trở, vượt qua nhiều nguy cơ Hỗn Độn mới đến được Tử Tiêu Cung, kết quả lại không một ai vì huynh đệ chúng ta mà nhường chỗ, chúng ta không còn cách nào khác đành phải ngồi ở hàng cuối cùng, xin Thánh Nhân minh giám." Chuẩn Đề phủ phục dưới đất rên rỉ nói.

Oai nghiêm và thể diện của Đại La Cảnh?

Thứ đó, có ăn được không?

"Đã như vậy, không biết vị nào nguyện ý nhường bồ đoàn cho hai người?" Hồng Quân thuận lý thành chương nói.

Tĩnh!

Yên tĩnh như chết!

Cả đại điện không một ai nói, những người ngồi trên bồ đoàn ai nấy đều mắt không nhìn tai không nghe.

Nhường sao?

Coi họ là kẻ ngốc à, sự việc đã đến nước này ai mà không nhìn ra bồ đoàn ẩn chứa đại cơ duyên, liên quan đến chuyện thành thánh, chỉ có người đầu óc có vấn đề mới nhường.

"..." Hồng Quân.

Ta *...%*(￥*)*(.

Thiên Thư ta thảo đại gia, lông dê luôn bị vặt trên người ta sao?

Vì sao kẻ xui xẻo đều là ta.

Đội ngũ quá khó dẫn, Hồng Quân tâm rất mệt.

"Không ai nhường chỗ sao?" Hồng Quân không vui mở miệng nói: "Đã không có ai nhường, vậy thì thêm hai vị trí nữa vậy." Lạnh lùng nói xong, Hồng Quân vung tay, hai hàng người đầu tiên đều bị dịch chuyển ra phía sau một chút, hai chiếc bồ đoàn xuất hiện giữa không trung ở hàng đầu, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn trực tiếp xuất hiện trên bồ đoàn.

"Sau này đều ngồi theo chỗ ngồi này, giảng đạo chính thức bắt đầu." Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.

Tưởng không còn cách nào sao?

Ngây thơ!

Nực cười!

Đại không thì thêm hai chỗ ngồi nữa vậy, đơn giản, còn về việc sắp xếp Hồng Mông Tử Khí sau này, Hồng Quân có cách tính khác.

"Tiên Đạo..." Không nói thêm gì nữa, Hồng Quân chậm rãi bắt đầu giảng đạo.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, ngôn xuất pháp tùy, khẩu hàm thiên hiến, cùng với Hồng Quân mở miệng, nhiều dị tượng tức khắc xuất hiện trong Tử Tiêu Cung, ẩn ẩn có âm thanh Đại Đạo vang

vọng, cũng có tiên âm diệu nhạc hiện lên, chúng diệu chi diệu, huyền chi hựu huyền.

Trọn một vạn năm, Hồng Quân dừng giảng đạo, cùng với Hồng Quân nhắm miệng, tức khắc, nhiều dị tượng như thủy triều nhanh chóng rút đi.

Trong đại điện, từng đạo khí tức cuồng bạo phun trào ra, vô số cường giả phá cảnh!

"Đa tạ Thánh Nhân giảng đạo!" "Đa tạ Thánh Nhân giảng đạo!" "Đa tạ Thánh Nhân giảng đạo!" Mọi người đồng thanh nói.

"Một vạn năm sau bần đạo sẽ lại giảng đạo." Nói xong, thân hình Hồng Quân chợt lóe rồi biến mất.

"Cung tống Thánh Nhân!" "Cung tống Thánh Nhân!" "Cung tống Thánh Nhân!" .....Trong sơn cốc.

"Nhanh rồi nhanh rồi." Nhìn bảng vàng trong tay, ánh mắt Lý Phàm tinh quang lóe lên.

"Trước tiên tu luyện một lát vậy." Lắc lắc đầu, Lý Phàm khoanh chân ngồi xuống nhắm mắt lại, bảo hệ thống phát phóng bản nguyên chi lực.

Tu luyện Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết thực ra cảnh giới và Hồng Hoang không giống nhau, Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết trực chỉ bản nguyên, là công pháp chí cao cấp bản nguyên, thậm chí còn đứng trên cả Đại Đạo.

Do đó, thứ này căn bản không có cảnh giới, Lý Phàm chỉ tham chiếu đại khái cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên cảnh và tương tự như Hồng Hoang mà thôi, nhưng thực lực lại không chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nếu nói về chiến lực thực sự, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên cảnh

hiện tại của Lý Phàm đủ sức trấn sát Thánh Nhân.

Dưới Thánh Nhân đều là lâu nghĩ, Lý Phàm lại có thể vượt qua cái thiên uyên này!

Đó chính là chỗ khủng bố của Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết, cũng chính vì thế mà càng về sau Lý Phàm càng cần nhiều bản nguyên chi lực.

Lúc đầu vì trúc cơ nên tiêu hao không lớn, vài vạn bản nguyên chi lực có thể khiến y có vẻ thực lực đại tăng, nhưng càng về sau càng khó khăn.

Đương nhiên, dưới nhiều lần gây sự của Lý Phàm, thực ra y không thiếu bản nguyên chi lực, nếu không phải để cảm ngộ sự huyền diệu của mỗi lần thăng cấp thì Lý Phàm hiện tại có thể nâng tu vi lên cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. .....Thời gian trôi nhanh, thoáng cái đã hơn một ngàn năm.

Do Hồng Quân giảng đạo, và không lâu sau Hồ Lô Đằng Tiên Thiên sẽ xuất thế, khiến toàn bộ Hồng Hoang yên tĩnh một cách quỷ dị, không còn đấu tranh nữa, chiến đấu cũng thưa thớt, mọi người đều lặng lẽ không nói lời nào mà tranh thủ thời gian tu luyện.

Một ngày nọ, đột nhiên, từng đạo uy áp khủng bố càn quét toàn bộ Hồng Hoang.

Long ngâm trường khiếu!

Phượng minh cửu thiên!

Kỳ Lân nộ hống!

Ma khí thao thiên!

Trong một sát na, chúng sinh không ai là không khó chịu phủ phục trên đất, ngay cả hô hấp cũng trở nên khó khăn, cho dù là vận chuyển

pháp lực cũng vô cùng trì trệ.

Oanh long long!!!

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, hà quang vạn trượng, tử khí bay lên, huyền quang tràn ngập, thần huy chiếu rọi, âm thanh Đại Đạo càng không ngừng vang lên, cũng có tiên âm diệu nhạc sinh ra.

"Hôm nay, ta Long Vương tham ngộ Đại Đạo chứng đắc Hỗn Nguyên..." "Hôm nay, ta Tổ Phượng tham ngộ Đại Đạo chứng đắc Hỗn Nguyên..." "Hôm nay, ta Tổ Kỳ Lân tham ngộ Đại Đạo chứng đắc Hỗn Nguyên..." "Hôm nay, ta La Hầu tham ngộ Đại Đạo chứng đắc Hỗn Nguyên..." Từng đạo thanh âm uy nghiêm vang vọng khắp Hồng Hoang, nhiều dị tượng không ngừng xuất hiện rồi phá diệt, cũng có địa phong thủy hỏa diễn hóa, tựa như vô số tiểu thế giới vì từng lời nói mà sinh ra rồi tiêu tán.

La Hầu chứng đạo!

Long Vương chứng đạo!

Tổ Phượng chứng đạo!

Tổ Kỳ Lân chứng đạo!

Bốn vị Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, tất cả đều trở lại cảnh giới Hỗn Nguyên!

Chỉ còn lại Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn chưa chứng đạo!

"Cung hạ Ma Tổ chứng đạo Hỗn Nguyên, cung hạ Long Tổ chứng đạo Hỗn Nguyên, cung hạ Phượng Tổ chứng đạo Hỗn Nguyên..." Chúng sinh sắc mặt cung kính, cao giọng hô. .....Trong sơn cốc.

Bá!!!

Lý Phàm đang tu luyện chợt mở bừng mắt, một đạo thần quang tức khắc từ mắt Lý Phàm bắn ra, uy thế bành trướng vô thượng từ

thân Lý Phàm bùng phát rồi dần dần thu liễm.

Chậm rãi thở ra một hơi, nhiều dị thường sinh ra trong khí vụ.

"Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn, chỉ còn một bước nữa là đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Lý Phàm trên mặt lộ ra một nụ cười, lẩm bẩm nói: "Kế hoạch này nên khai mở rồi a..." Lật tay, bảng vàng kim sắc xuất hiện trong lòng bàn tay Lý Phàm, lòng bàn tay hơi run, từng đạo gợn sóng hiện lên, bảng vàng chìm vào gợn sóng rồi biến mất.

Oanh!!!

Trong lúc chúng sinh đang chìm đắm trong sự ra đời của từng vị Thánh Nhân, đột nhiên, một tiếng nổ lớn từ Bất Chu Sơn phát ra.

Tiếng nổ không lớn, nhưng dường như xuyên thẳng vào tâm linh, tựa như đi thẳng vào nội tâm của sinh linh, bất kể ai nghe thấy một lần đều khó mà xóa nhòa, như cửa của vạn điều huyền diệu, tựa như huyền chi hựu huyền, như tất cả những vĩ lực khó tả.

Trong chốc lát, vô số ánh mắt đều tập trung vào Bất Chu Sơn, ngay cả La Hầu và những người vừa chứng đạo Hỗn Nguyên cùng Hồng Quân đang tu luyện cũng đều nhìn về phía đó.

Bên ngoài Bất Chu Sơn, cạnh Thiên Thư, kim quang chói lọi hội tụ, quyền năng chí cao vô thượng lưu chuyển, thần uy khủng bố như Đại Đạo chiếu rọi, dần dần, từ hư ảo hóa thành hiện thực, một màn sáng vàng kim chậm rãi ngưng tụ trong hư không.

Cạnh Thiên Thư xuất hiện một hình chiếu mới!

"Bảng xếp hạng mới!?" "Xuất hiện bảng xếp hạng mới?" "Lại có bảng xếp hạng mới." Bất luận là cự bá Hỗn Nguyên Cảnh hay cường giả Đại La Cảnh, khi nhìn thấy màn sáng xuất hiện, tức khắc, sắc mặt tất cả mọi người biến đổi, những người đang ngồi càng đột nhiên

đứng dậy, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Bảng xếp hạng mới!

Lại có bảng xếp hạng mới xuất hiện!

"..." Chúng sinh đều nuốt nước bọt, trong lòng vừa thấp thỏm vừa hiếu kỳ và mong đợi, tất cả đều chăm chú nhìn vào bảng xếp hạng mới, chờ đợi bảng xếp hạng xuất hiện.

Bảng xếp hạng mới sẽ!

Tất cả mọi người đều có thể khẳng định, bảng xếp hạng một khi xuất hiện nhất định sẽ khiến cục diện Hồng Hoang lại một lần nữa xuất hiện biến hóa long trời lở đất.

Dù sao, nó cùng cấp với Thiên Thư, ảnh hưởng của Thiên Thư đối với Hồng Hoang tự không cần nói nhiều, thứ cùng cấp với Thiên Thư thì sao có thể yếu được?

Ông ông ông!!!

Đại Đạo hội tụ, quy tắc cấu kiến, từng đạo từng đạo thần văn chữ cái do Tiên Thiên hóa thành bắt đầu được khắc họa ở chính giữa phía trên màn sáng, thời gian dường như cũng ngừng trôi trong khoảnh khắc đó, có lẽ một giây, cũng có thể vạn năm.

Cuối cùng, trong màn sáng xuất hiện ba chữ lớn, chính là...

Siêu Thoát Bảng!

"Siêu Thoát?

Chẳng lẽ chỉ là bảng xếp hạng của các cường giả có tu vi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trở lên?" Tất cả mọi người tinh thần chấn động, biểu tình vì thế mà động dung, một đám cường giả Hỗn Nguyên Cảnh càng mí mắt giật giật.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Từng đạo từng đạo, từng cái từng cái, cùng với sự xuất hiện của ba chữ 'Hỗn Nguyên Bảng', phía dưới đại lượng văn tự nhanh chóng hiện ra ngưng tụ, rất nhanh, trong bảng xếp hạng xuất hiện hàng chục đến hàng trăm ký tự. .....Hỗn Nguyên Bảng: 1.

Lý Phàm (thực lực vị tri, chiến lực vị tri, thân phận vị tri) 2.

Thời Thần (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từng kiên trì trăm chiêu không bại trong tay Bàn Cổ, Thời Gian Ma Thần) 3.

Nguyên Nguyệt (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từng đóng băng một phương thời không vạn năm, Thái Âm Ma Thần) 4.

Hồng Quân (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chấp chưởng một phần quyền hành Thiên Đạo tiếp cận đột phá, Tiên Đạo Ma Thần) 5.

Dương Mi (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từng suýt thắng Hồng Quân trong một trận chiến, Không Gian Ma Thần) 6.

La Hầu (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từng kiên trì vài chục chiêu không bại trong tay Bàn Cổ, Hủy Diệt Ma Thần) 7.

Da Hòa Hoa (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đã chấp chưởng quyền hành quy tắc một phương giới vực, Thần Đạo Ma Thần) 8.

Tinh Vũ (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đang dùng ức vạn thái cổ tinh thần tu phục pháp bảo, Tinh Thần Ma Thần) 9.

Ma Thiên (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thời kỳ Hỗn Độn từng một trận chiến diệt sạch ức vạn thế giới, Ma Đạo Ma Thần) 10.

Long Vương... 11.

Tổ Phượng... 12.

Tổ Kỳ Lân... ....."Nguyên Nguyệt, Da Hòa Hoa, Tinh Vũ và Ma Thiên đều không chết sao?" Khóe miệng Hồng Quân giật giật liên tục, y ngây người rồi.

Bàn Cổ khai thiên, phúc diệt tất cả Hỗn Độn Ma Thần, thật sự là phúc diệt tất cả Hỗn Độn Ma Thần ư?

Mẹ nó, nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy đều không chết, tu vi đều đã khôi phục Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ni mã quá mức khoa trương, Hồng Quân suýt nữa ngây dại.

Y còn tưởng rằng không ít Hỗn Độn Ma Thần vì bản nguyên bị tổn thương nghiêm trọng nên tu vi chưa khôi phục Hỗn Nguyên Cảnh, ví dụ như Nữ Oa, vậy mà số lượng Hỗn Độn Ma Thần còn sống hiện tại ít nhất cũng có hơn mười người???

"Đều là lão già nham hiểm, đặc mẹ nó tất cả đều là lão già nham hiểm." Hồng Quân vô ngữ.

Nhìn xem, đặc biệt là Da Hòa Hoa, con chó đó lại lén lút tạo ra một thế giới trong Hỗn Độn, mà Thiên Đạo không hề hay biết, chắc là tạo ra ở sâu trong Hỗn Độn hoặc rìa Hỗn Độn.

"Không được, nhất định phải tìm ra tất cả những Hỗn Độn Ma Thần đang ẩn giấu này." Hồng Quân lẩm bẩm.

Còn về việc bảng xếp hạng có chính xác hay không, Hồng Quân không hề nghi ngờ chút nào, hoặc có thể nói, toàn bộ Hồng Hoang sẽ không có bất kỳ ai nghi ngờ điều này. ....."Ma Thiên không chết?" Sắc mặt La Hầu trở nên hung tợn.

Y và Ma Thiên có thù, thù hận sâu sắc, nếu không như vậy La Hầu cũng sẽ không xưng là Ma Tổ ở Hồng Hoang, là để làm ghê tởm Ma Thiên, đồng thời cắt đứt đạo thống của Ma Thiên để ngăn chặn khả năng Ma Thiên sẽ phục sinh.

Các Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa ai nấy tu vi đều vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đều chấp chưởng bản nguyên Đại Đạo, chỉ cần chân linh không diệt thì từ một ý nghĩa nào đó đều có khả năng phục sinh.

"Ở trong Hỗn Độn." La Hầu mắt hơi híp lại, đáy mắt lóe lên một tia sát ý.

Chương 14

....."Nhiều Hỗn Độn Ma Thần đến vậy ư?" "Tê, có nhiều Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đến vậy." "Trời ạ!" "Hồng Hoang ẩn giấu nhiều cự bá đến vậy." "Sâu quá, nước Hồng Hoang sâu quá." "Khó tin, đơn giản là khó tin." Hồng Hoang sôi trào!

Chúng sinh kinh hãi!

Ngay cả các cường giả thế hệ thứ hai như Tam Thanh cũng đầu óc tê dại, mắt trợn lưỡi cứng.

Hỗn Độn Ma Thần!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Hai cái đó, cái nào mà không mang ý nghĩa khủng bố vô cùng lớn, bây giờ lại ẩn giấu nhiều đến vậy!

Ai có thể bình tĩnh, ai có thể bình tĩnh được.

Không ai có thể làm được! .....Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa.

Nữ Oa đang tĩnh lặng ngồi trên bãi cỏ bỗng đứng dậy, trên khuôn mặt thanh lãnh của nàng cũng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, trong chốc lát, cùng với nụ cười rạng rỡ của Nữ Oa, thiên địa dường như cũng vì thế mà thất sắc, trăm hoa cũng dường như vì thế mà ảm đạm.

Vẻ đẹp của Nữ Oa dường như ngay cả thiên địa cũng khó sánh bằng, khó mà tranh phong với nàng.

"Nguyên Nguyệt không vẫn lạc!" Nữ Oa kinh hỉ lẩm bẩm, Nữ Oa ngẩng đầu nhìn về phía hư không, ánh mắt nàng dường như có thể vượt qua không gian vô tận thẳng đến nơi đó.

“Theo tính cách của nàng ấy thì chắc là ở đó...” Bá!!!

Thân hình chợt lóe, Nữ Oa biến mất tại chỗ. .....“Khoan đã!

Lý Phàm này là ai?” Rất nhanh, tất cả sự chú ý của mọi người đều tập trung vào người đứng đầu bảng xếp hạng.

Vừa rồi bị các Hỗn Độn Ma Thần và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hấp dẫn nên không chú ý lắm, nhìn kỹ lại thì tất cả cường giả đại năng đều không thể ngồi yên.

Lý Phàm???

Là ai, trong Hồng Hoang ngay cả tên của người này cũng chưa từng nghe thấy.

Lại còn đứng đầu bảng sao?

Thực lực vị tri?

Chiến lực vị tri?

Thân phận vị tri?

Ngay cả bảng xếp hạng cấp Đại Đạo cũng không thể xác định thực lực của Lý Phàm?

Vậy thì thực lực của người này phải đến mức nào chứ! .....Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân bóp ngón tay tính toán, một lúc sau, dường như cảm giác được gì đó, mặt Hồng Quân trắng bệch, trong miệng phun ra đại lượng máu tươi, khí tức cũng trở nên suy yếu.

“Chỉ thôi diễn thôi mà đã bị trọng thương?

Rốt cuộc là ai.” Hồng Quân kinh hãi.

Lý Phàm là ai!

Người này rốt cuộc là ai!

Không thể thôi diễn được, vừa mới bắt đầu còn chưa nhìn thấy gì đã khiến y bị trọng thương, vậy nếu cố gắng thôi diễn thì sao, đường đường Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cộng thêm quả vị Thánh Nhân cũng phải vẫn lạc?

Quá mức!

"Chấp chưởng Hồng Hoang...

Ta thật sự chấp chưởng Hồng Hoang sao?" Hồng Quân có chút hoài nghi nhân sinh.

Đã tính toán nhiều như vậy, vì tất cả đã mưu đồ lâu đến vậy, kết quả vừa bắt đầu đã phát hiện nước Hồng Hoang sâu hơn nhiều so với mình tưởng, lão già nham hiểm?

So với những người này thì Hồng Quân lại là lão già nham hiểm ư.

Hồng Hoang thật sự do mình chấp chưởng?

Đặc mẹ nó ai chịu nổi a!

"Khoan đã, Lý Phàm...

Lý Phàm...

Phàm?

Phàm phu tục tử trở về với bản chất sao?" Đột nhiên, linh quang chợt lóe trong não hải Hồng Quân, thân thể tức khắc chấn động, sắc mặt cũng trở nên kinh hãi vô cùng.

Chẳng lẽ...

"Cổ đông." Nuốt nước bọt, Hồng Quân run rẩy nói: "Thiên Đạo, Lý Phàm rốt cuộc là ai." Ông!!!

Thiên uy hoàng hoàng càn quét, một luân quang chí cao vô thượng

xuất hiện bên cạnh Hồng Quân, từng luồng khí cơ huyền diệu từ luân quang Thiên Đạo hiện lên.

Bất khả ngôn!

Bất khả!

Bất khả văn!

Ngữ khí cảnh cáo nồng đậm từ luân quang Thiên Đạo tuôn ra, nếu Hồng Quân không cảm ứng sai, Thiên Đạo thậm chí còn kiêng kỵ, thậm chí là... sợ hãi?

"Chẳng lẽ thật sự là Đại Đạo hóa thân..." Hồng Quân lẩm bẩm.

Đại Đạo hóa thân!

Đại Đạo hóa thân!!!

Chỉ có một lời giải thích, và chỉ có thể giải thích như vậy.

Nếu là Đại Đạo hóa thân, vậy mọi chuyện đều có thể hiểu được, hai bảng xếp hạng này nhất định là do người này tạo ra, vì y là Đại Đạo, nên làm những chuyện này không hề khó khăn.

Vậy thì vấn đề là, Đại Đạo hình chiếu hóa thân tiến vào Hồng Hoang là vì cái gì, lẽ nào trong đó không ẩn chứa thâm ý?

"Ta có cách nào để chưởng khống Hồng Hoang đây." Hồng Quân một vẻ sống không còn gì luyến tiếc.

Thảo, Hồng Hoang đáng sợ như vậy có xứng để chấp chưởng sao, không xứng!

Đúng vậy, sớm biết đã không cao điệu như vậy rồi. ....."Chẳng lẽ..." "Chẳng lẽ..." "..." "Sẽ không phải là thật chứ." "Nếu thật sự như vậy..." "Tê..." Những người thông minh trong Hồng Hoang đương nhiên không thể chỉ có một mình Hồng Quân, rất nhanh đã có người nhận ra vấn đề giống Hồng Quân, tức khắc, sắc mặt vô số

người đại biến, trong mắt xuất hiện vẻ kinh khủng, dồn dập vô thức nuốt nước bọt, ngay cả nói cũng không dám nói tiếp nữa.

Trong nhất thời, vị trí đầu tiên trên Hỗn Nguyên Bảng dường như biến thành một cấm kỵ, một cấm kỵ không dám được bất kỳ ai nhắc đến.

Đại khủng bố!

Phải biết rằng Thiên Thư trước đó có thể thăm dò tất cả quỹ tích vị lai, bản thân bảng xếp hạng sở hữu sức mạnh khủng bố mà ai cũng có thể cảm nhận rõ ràng, từ việc Thiên Đạo không can thiệp vào bảng xếp hạng có thể thấy được sự đáng sợ của nó.

Dù sao, nó đã dự báo vị lai và làm rối loạn trật tự Hồng Hoang, nếu có thể thì Thiên Đạo sẽ không quản sao?

Không quản chỉ có thể là không quản được.

Vậy thì vấn đề là, bảng xếp hạng trâu bò như vậy lại không thể ghi lại Lý Phàm, điều đó có nghĩa là ngay cả kẻ ngốc cũng có thể tưởng tượng được. .....Trong sơn cốc.

Nghe hệ thống liên tục nhắc nhở trong não hải, khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một đường cong.

Thành công rồi!

Không uổng phí không ít bản nguyên chi lực để thôi diễn các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Hồng Hoang a.

Lần này, lần này kiếm bộn!

Còn về việc vì sao phải để mình lên bảng, cũng là một trò ác thú vị của Lý Phàm thôi, hoặc là để có được nhiều bản nguyên chi lực hơn?

Dù sao một thân phận thần bí chắc chắn sẽ gây ra sóng gió lớn, vừa hay cũng để Lý Phàm chuẩn bị cho việc xuất thế sau này, hoàn

toàn là một chuyện vẹn cả đôi đường.

Từ bây giờ, Lý Phàm sẽ từng bước từng bước xây dựng một hình tượng vô cùng thần bí, khi y bước ra khỏi sơn cốc, toàn bộ Hồng Hoang nhất định sẽ vì y mà run rẩy!

Vậy Lý Phàm vì sao phải bại lộ?

Chỉ cần không ra khỏi sơn cốc ai có thể tìm thấy y, ai lại có thể làm gì được y, hơn nữa lẽ nào y vĩnh viễn ở trong sơn cốc?

Sẽ có một ngày Lý Phàm xuất thế.

"Mới chỉ là bắt đầu thôi." Nhìn chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi, Lý Phàm lẩm bẩm.

Tưởng Hỗn Nguyên Bảng xuất hiện là kết thúc rồi sao?

Ngây thơ!

Kế hoạch của y sao lại đơn giản đến vậy!

Điều y muốn, là toàn bộ Hồng Hoang phải điên cuồng!

Ông ông ông!!!

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang âm thầm suy đoán Lý Phàm là ai, đột nhiên, trên Siêu Thoát Bảng từng đạo khí tức nhân uân dũng động, cũng có khí hỗn độn diễn biến, đại lượng quy tắc và thần cấm bắt đầu khắc họa ngưng tụ.

"Ừm?" Cảm giác Siêu Thoát Bảng có dị, tất cả cường giả lập tức nhìn về phía đó, khi thấy có dòng chữ mới xuất hiện, sắc mặt tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Không phải đã sắp xếp xong rồi sao, lại có dòng chữ mới xuất hiện, chẳng lẽ có biến cố!?

"..." Rất nhanh, cùng với việc tất cả văn tự xuất hiện, ánh mắt tất

cả mọi người đều ngưng lại.

Oanh!!!

Trong một sát na, ở khắp Hồng Hoang từng đạo khí tức khủng bố bùng phát!

Như thần như ma, như thiên uyên tự cửu u, từ trên Hỗn Độn xuống dưới đại địa, toàn bộ Hồng Hoang... run rẩy!

Ma Tổ Pháp Tướng!

Tổ Long Pháp Tướng!

Tiên Tổ Pháp Tướng!

Từng Pháp Tướng như vượt qua trường hà thời gian, tựa như từ không gian vô tận bên ngoài hình chiếu ra.

"Hồng Hoang sắp đại loạn!" Tam Thanh và các cường giả Hồng Hoang thế hệ mới khóe miệng lộ ra nụ cười chua xót, một ý niệm lóe lên trong não hải.

Hồng Hoang, sắp đại loạn!

Bởi vì tất cả cường giả Hỗn Nguyên Cảnh...

đều không thể ngồi yên được nữa!

Nội dung mới xuất hiện không nhiều, nhưng đủ sức khiến toàn bộ Hồng Hoang điên cuồng.

Nội dung chính là...

Hỗn Nguyên Bảng mỗi vạn năm cập nhật một lần, người lên bảng sẽ nhận được phần thưởng, thứ hạng càng cao phần thưởng càng cao, từ Linh Bảo cho đến Chí Bảo, năm người đứng đầu có thể nhận được Thiên Đạo Bản Nguyên, thứ hạng bắt đầu tính từ bây giờ, một vạn năm sau sẽ kết thúc.

Thiên Đạo Bản Nguyên!!!

Thiên Đạo Bản Nguyên, ẩn chứa bản nguyên thiên địa, do quy tắc và Đại Đạo ngưng tụ, bất luận linh khí vạn vật hay công đức đều do Thiên Đạo Bản Nguyên ngưng tụ mà thành, có thể biết phần thưởng khủng bố đến mức nào.

Đối mặt với phần thưởng này, toàn bộ các cự bá Hỗn Nguyên Cảnh của Hồng Hoang ai có thể ngồi yên, không một ai có thể ngồi yên được!

"Thứ hạng...

Thứ hạng..." La Hầu, Hồng Quân và một đám cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều không giữ được bình tĩnh, hơi thở từng người trở nên dồn dập, mắt đều đỏ ngầu.

Ngay cả Hồng Quân có thể tiếp xúc gần Thiên Đạo cũng không ngoại lệ!

Oanh!!!

Phía Tây Hồng Hoang, một luồng ma khí ngút trời từ trong hư không bùng phát.

"Hồng Quân, cùng bản tọa Hỗn Độn nhất chiến!" La Hầu từ Ma Giới bước ra, nhìn xa về phía Tử Tiêu Cung quát lớn, thanh âm lớn đến mức vang vọng khắp thế giới Hồng Hoang.

Oanh!!!

Oanh!!!

Chương 15

Oanh!!!

Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, tất cả đều từ giới vực của mình bước ra.

"Hồng Quân, Hỗn Độn nhất chiến!" Thanh âm uy nghiêm vang vọng Hồng Hoang, hồi đáp Hỗn Độn.

"Ta dù có tay không chấp chưởng Hồng Hoang, gánh vác Hỗn Độn cũng vô địch thiên hạ." "Hồng Quân nho nhỏ kia sao có thể xếp trên ta, quá nực cười." "Ta chưởng không gian, bình định trật tự, thế gian đều nằm trong sự khống chế của ta." "Hồng Quân, cùng bản tôn nhất chiến!" Một thân ảnh vĩ ngạn che trời lấp đất, dường như thế giới trước mặt y cũng trở nên bé nhỏ vô cùng, sừng sững giữa thiên địa, phía sau Dương Mi, hình chiếu cây dương liễu không gian hiện ra, một bước bước ra, Dương Mi tiến vào Hỗn Độn.

Tất cả cường giả Hỗn Nguyên Cảnh, mũi kiếm chỉ thẳng Hồng Quân!

Không còn cách nào khác a, không tìm Hồng Quân thì tìm ai, trong top năm hiện tại người có thứ hạng cao nhất mà họ có thể tìm là Hồng Quân, vì phần thưởng Thiên Đạo Bản Nguyên nên không thể không xử lý Hồng Quân.

"???" Hồng Quân.

Cmn!

Cmn!

Lão tử biết mà, lão tử biết mà!

Đạp mã, lại nhắm vào lão tử, lão tử chọc ai ghẹo ai chứ, viết cái gì

ni mã!

Quả nhiên, đặc mẹ nó tranh bá cái gì mà tranh bá, chấp chưởng cái gì mà chấp chưởng, nếu cứ khiêm tốn phát triển như Thời Thần thì ai lại tìm đến phiền phức chứ, bây giờ thì hay rồi, lão tử biến thành mục tiêu sống rồi ư???

Trong Tử Tiêu Cung, mặt Hồng Quân đã xanh mét, khuôn mặt vốn đang lộ ra nụ cười vì có thể nhận được phần thưởng Thiên Đạo Bản Nguyên tức khắc đông cứng lại.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Từng đạo khí thế khủng bố, toàn diện khóa chặt Tử Tiêu Cung!

Đại loạn?

Hồng Hoang đại loạn!

Vì Thiên Đạo Bản Nguyên, tất cả các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trên mặt nổi đều không thể ngồi yên được nữa! .....Trong sơn cốc.

"Thành công rồi." Lý Phàm nhe răng cười, tất cả đều nằm trong tầm kiểm soát của y a.

Còn về Thiên Đạo Bản Nguyên hoặc Linh Bảo Chí Bảo từ đâu mà có?

Vô nghĩa, đương nhiên là từ bản nguyên chi lực ngưng tụ mà thành, bản nguyên chi lực chính là nguồn gốc của vạn vật, là sức mạnh chí cao theo đúng nghĩa, đương nhiên có thể từ bản nguyên chi lực mà đơn giản hóa ra Thiên Đạo Bản Nguyên hoặc những thứ khác.

Tuy mỗi vạn năm phát phóng phần thưởng một lần sẽ khiến y tổn thất không nhỏ, nhưng so với thu hoạch thì không đáng kể, dù sao

Hồng Hoang đại loạn có thể giúp y thu hoạch được đại lượng bản nguyên chi lực, hoàn toàn kiếm bộn không lỗ.

"Bây giờ, còn có thể ngồi yên được không..." Lý Phàm ngẩng đầu nhìn về phía hư không, ánh mắt y dường như có thể vượt qua không gian vô tận rơi vào trong Hỗn Độn mênh mông.

Những Hỗn Độn Ma Thần đang ẩn giấu kia có thể ngồi yên được không?

Lý Phàm mong đợi.

Sâu trong Hỗn Độn.

Tại trung tâm một trận bão Hỗn Độn, Thời Thần khoanh chân tọa lạc trên mắt bão, chỉ thấy từng luồng sức mạnh thời gian lưu chuyển quanh thân y, theo khí tức y vận chuyển, khí Hỗn Độn xung quanh đều bị định cách, khó mà lưu chuyển.

"Hử?

Kẻ nào đang tính kế ta, lẽ nào nơi này cũng sắp bị phát hiện ư?" Như có điều cảm ứng, Thời Thần mở mắt, mí mắt giật giật, sắc mặt y trở nên ủ rũ.

"Biết làm sao đây, lão âm bỉ Da Hoa kia sắp khống chế toàn bộ sâu trong Hỗn Độn rồi, khó mà trốn thoát a." Thời Thần thở dài.

Quá khó rồi, từng kẻ một đều là lão âm bỉ.

Khốn khiếp, trừ Hỗn Độn trung tâm không bị Hỗn Độn Ma Thần nhúng tay, những nơi gần biên duyên đều có bố cục, làm ta chẳng còn chỗ nào để trốn.

Ngón tay khẽ nhúc nhích, từng luồng sức mạnh thời gian phù hiện.

Thời Thần bắt đầu thôi diễn xem vấn đề xuất hiện từ đâu, chỉ thấy từng cảnh tượng lướt qua trước mắt y.

Một lúc sau, Thời Thần khựng lại, sắc mặt ngưng trọng.

“Ta bị bại lộ!?” Thời Thần kinh hãi xen lẫn phẫn nộ.

Khốn kiếp!

Cái bảng Siêu Thoát khỉ gió này, không lên thì thôi, lên làm cái gì chứ?

Hạng hai???

Chẳng phải là công khai ta ra mặt, biến ta thành con kiến trên chảo nóng sao.

“Ta *..... ¥ ..... ¥).” Thời Thần tâm thái sụp đổ.

Dễ lắm sao?

Lén lút lâu như vậy lại bị bảng Siêu Thoát này bại lộ, chẳng lẽ không khiến ta nổ tung tâm thái sao.

Thiên Đạo Bản Nguyên?

Đừng mà!

Cứ việc lén lút phát triển một cách khiêm tốn, mạng nhỏ mới là quan trọng nhất.

Trực tiếp cho cái hạng hai chẳng phải sẽ thu hút vô số ánh mắt sao, trốn làm sao đây.

“Ai, làm sao đây, ta phải trốn.” Thời Thần tuyệt vọng.

“Không được, ta nhất định phải tìm một nơi an toàn để ẩn náu.” Thời Thần lẩm bẩm.

Xếp hạng cao thì làm màu được nhiều sao?

Thiên Đạo Bản Nguyên quý giá ư?

Ta không quan tâm!

Kẻ nào thích thì cứ lấy, dù sao ta cũng chẳng có hứng thú.

Vụt!!!

Thân hình chợt lóe, Thời Thần biến mất khỏi chỗ cũ.

Không chạy trốn không được rồi.

Người khác không biết ta ở đâu, nhưng mấy lão âm bỉ Ma Thiên và Da Hoa kia thì biết rõ.

Ta phải chạy trốn, đổi chỗ ẩn nấp thôi.

Sâu trong Hỗn Độn, tại một nơi thoạt nhìn chỉ là khí Hỗn Độn bình thường, nhưng thực tế lại ẩn chứa một tiết điểm không gian.

Một thế giới to lớn và hùng vĩ ẩn mình trong khe nứt Hỗn Độn.

Cấp độ của thế giới này tuy không bằng Hồng Hoang, nhưng cũng không kém bao nhiêu, chỉ thấy toàn bộ thế giới tràn ngập khí tức thần tính nồng đậm, khác biệt với linh khí, mà càng giống một loại nhân tố năng lượng khác.

Vô lượng thần quang chiếu rọi khắp thế giới, từng thân ảnh ẩn hiện tựa như Chí Cao vĩ ngạn, cao cao tại thượng quan sát biến hóa thiên địa.

Trong Chí Cao Thần Điện, một thanh niên tóc bạc mở mắt.

"Siêu Thoát Bảng?" "Hạng bảy?" "Thiên Đạo Bản Nguyên?" Trong mắt thanh niên tóc bạc lóe lên tinh quang, khi y đứng dậy, lập tức, toàn bộ thế giới đều run rẩy, từng vị thần minh tức khắc giáng lâm Chí Cao Thần Điện, lại có ức vạn triệu sinh linh quỳ rạp dưới đất không ngừng ca tụng và sùng kính.

"Bản tọa định chờ thêm nữa, nhưng xem ra không thể ẩn mình được nữa rồi." Thanh niên tóc bạc thầm thở dài.

Chuyện chưa làm mà đã bị bại lộ ra hết, vậy còn ẩn giấu cái gì

nữa chứ?

Nếu đã thế, vậy thì nhập thế tranh đoạt thôi!

Thiên Đạo Bản Nguyên ta cũng có hứng thú đó.

Xếp hạng bảy ư?

Thanh niên tóc bạc tỏ vẻ không phục, dù yếu đến mấy cũng không thể yếu hơn Hồng Quân được chứ.

Vị thanh niên tóc bạc này tên là… Da Hoa!

Ở thế giới này y được tôn xưng là Thượng Đế, toàn bộ thế giới đều do y sáng tạo, y còn có tên khác là Da Hòa Hoa, và thế giới này chính là… Thiên Đường!

Tại một nơi trong Hỗn Độn, từng vì sao Thái Cổ vây quanh một khu vực, toàn bộ khu vực đã bị một tầng kết giới phong tỏa.

Kết giới ẩn chứa sức mạnh tựa như tinh thần bản nguyên, thiên cơ và huyền diệu khi đến gần kết giới đều bị ngăn cản.

Từ bên ngoài nhìn vào hoàn toàn không thấy bên trong bố trí vô số tinh thần, tựa như chỉ là một vùng Hỗn Độn loạn lưu bình thường.

Nằm ở trung tâm vùng đất tinh thần này, một nam tử trung niên vận tinh thần bảo y đang khấp động thủ ấn, từng luồng tinh thần vĩ lực chiếu rọi vạn cổ bảo quang hội tụ trước mặt nam tử trung niên.

Từng đạo quy tắc cấu thành, từng đạo Đại Đạo vĩ lực ngưng tụ, trước người nam tử trung niên, một lá cờ màu tím đang không ngừng chấn động, tinh thần chi lực cuồn cuộn không ngừng dũng nhập vào trong lá cờ.

"Hử?" Tự có cảm giác, nam tử trung niên khựng lại, ý niệm vừa chuyển, thiên cơ tức khắc phù hiện trong đầu y.

"Siêu Thoát Bảng?" "Đáng chết, ta bị bại lộ!?" Sắc mặt nam tử

trung niên trở nên âm trầm.

Chỉ thiếu một chút!

Chỉ thiếu một chút nữa thôi!

Pháp bảo của ta sắp được phục hồi rồi, vào lúc này lại bị bại lộ ư?

Chẳng phải quá hố rồi sao!

"Phải đẩy nhanh tốc độ thôi." Cắn răng, nam tử trung niên đốt cháy một phần nhỏ bản nguyên để đẩy nhanh việc phục hồi pháp bảo.

Còn về Thiên Đạo Bản Nguyên và xếp hạng ư?

Tuy có hứng thú, nhưng việc cấp bách hiện giờ là phục hồi pháp bảo, cho nên nam tử trung niên chỉ có thể tạm gác chuyện này lại.

Nam tử trung niên, chính là Tinh Vũ!

"La Hầu. ....." "Nếu đã thế, vậy thì nhập thế thôi. ....." Oanh!!!

Một góc Hỗn Độn, một cỗ ma khí khủng bố bùng phát, một thanh niên nam tử từng bước một đi về phía Hồng Hoang.

Sâu trong Thái Âm Tinh.

Nữ Oa thử thăm dò khắp động thủ ấn, khi thấy gợn sóng xuất hiện trong hư không, trong mắt Nữ Oa lóe lên một tia vui mừng.

Quả nhiên có trận pháp!

Trên mặt nàng lộ ra nụ cười vui vẻ, Nữ Oa bước ra một bước, tiến vào trong gợn sóng.

Hồng Hoang, sóng ngầm cuộn trào!

Tuy bề ngoài nhìn có vẻ yên bình, nhưng toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang đều mơ hồ cảm nhận được một cơn bão táp sắp ập đến, thậm chí còn có cảm giác khó thở.

Không, bề ngoài cũng chẳng hề yên bình!

Trong Hỗn Độn, Hồng Quân cùng La Hầu và những người khác bắt đầu đại chiến, từng tiếng oanh minh vang trời dậy đất không ngừng truyền từ Hỗn Độn vào Hồng Hoang đại lục, dư ba cuồng bạo dù trong đại lục cũng có thể nhìn thấy thiên địa biến sắc rõ ràng.

Đối với trận chiến, Hồng Quân nội tâm từ chối, dù sao cũng chỉ có thể đánh mà không giết được, ngoài việc ghê tởm ra thì còn ý nghĩa gì.

Nhưng việc từ chối chẳng có tác dụng, La Hầu và những người khác muốn đánh, Hồng Quân có thể làm gì, chỉ có thể ứng chiến.

La Hầu và những người khác lại tỏ vẻ có đạo nghĩa, sẽ không vây công, mà để Hồng Quân luân phiên đánh với từng người, khiến Hồng Quân mặt mày tái mét.

Ta mẹ kiếp cám ơn a.

Luân phiên đánh ư?

Mẹ kiếp nhà ngươi!

Cứ như lão tử đây đặc biệt thích luân phiên đại chiến vậy.

Mẹ nó chứ!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Chấn động không ngừng, oanh minh không dứt.

Một năm, mười năm, trăm năm. .....

Chương 16

Trận chiến giữa Hồng Quân và các cự bá Hỗn Nguyên Cảnh đã kéo dài đến ngàn năm.

Nếu không phải Hồng Quân với quả vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Thánh Nhân có thể nhận được Thiên Đạo gia trì thì trận chiến cường độ cao như vậy e rằng đã sớm sụp đổ.

Tuy nhiên, hiện tại cũng chẳng còn xa lắm đâu.

Trong khoảng thời gian đó, ba vị Lão Tổ Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn cũng đã thành công Chứng Đạo Hỗn Nguyên, không ngoại lệ, ba vị Lão Tổ này cũng đã tham gia vào trận chiến Hỗn Độn cùng Hồng Quân.

Đích xác không phải đối thủ của Hồng Quân, ba vị Lão Tổ này trong lòng hiểu rõ điều đó, nhưng không sao cả, coi như tăng thêm kinh nghiệm, đồng thời để Hồng Quân tâm thái nổ tung.

Lão tử đến lúc này đã mẹ kiếp biến thành người luyện tập rồi sao, mỗi kẻ đều muốn đánh một trận với lão tử à?

Mẹ kiếp nhà ngươi!

Mẹ kiếp nhà ngươi! *.....%(%*+.....@#%.....*(..

Trong sơn cốc.

Oanh!!!

Một luồng khí cơ phiêu miểu, chí cao lại ẩn chứa vận vị vĩnh hằng chợt lóe lên rồi vụt tắt.

Lý Phàm chợt mở mắt, trong khoảnh khắc, hư không chấn động, đại địa rung chuyển, cả sơn cốc như chực chờ đổ sụp.

Tam Thiên Đại Đạo như sản sinh cộng hưởng, từng đạo Đại Đạo quy tắc xuất hiện xung quanh Lý Phàm, nhiều thiên địa dị tượng dường như muốn hiện ra nhưng lại bị sơn cốc phong tỏa chặt chẽ bên trong.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Trên mặt Lý Phàm lộ ra một nụ cười.

Đột phá thành công!

Chứng Đạo, Hỗn Nguyên!

Xuyên việt Hồng Hoang đến nay chưa đầy ngàn năm, Lý Phàm đã từ phàm nhân Chứng Đạo Hỗn Nguyên.

Tin tức này nếu được lan truyền đủ để khiến toàn bộ Hồng Hoang chấn động, làm chúng sinh kinh hãi!

Kiểm tra Bản Nguyên chi lực, Lý Phàm hơi cười khổ.

Đột phá thì đột phá rồi, nhưng Bản Nguyên chi lực tiêu hao cũng kinh người vô cùng, chẳng khác nào có thể tưởng tượng ra được.

Nếu không phải y vẫn luôn gây chuyện, làm cho mọi chuyện ngày càng lớn hơn, Lý Phàm chưa chắc đã có đủ Bản Nguyên chi lực để cung ứng cho việc đột phá.

Trực tiếp một đêm trở về trước giải phóng.

"Thôi được rồi, mọi chuyện đều đã đi vào quỹ đạo, không bao lâu nữa Bản Nguyên chi lực hẳn là có thể tích lũy trở lại." Lý Phàm thầm nhủ, ánh mắt nhìn ra ngoài sơn cốc, trong mắt Lý Phàm hiện lên một tia mong đợi.

Không bao lâu nữa y có thể chính thức bước ra khỏi sơn cốc này!

Lý Phàm đối với ngày đó vô cùng mong đợi nha.

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân vừa đại chiến với La Hầu và những người khác xong, mệt mỏi trở về đại điện.

Điều khiến Hồng Quân an ủi một chút là trận đại chiến lần này đã thắng lợi mà không gặp rắc rối nào, nếu không thì tâm thái y sẽ càng sụp đổ hơn.

Quả vị Thánh Nhân cùng đạo hạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hai yếu tố này cộng thêm việc Hồng Hoang là nơi chiếu xạ của Thánh Nhân, sức mạnh của Hồng Quân khủng bố đến nhường nào có thể thấy rõ, ngay cả Dương Mi cũng căn bản không phải đối thủ của y.

Dù sao hiện tại Hồng Quân đã không còn như lúc vừa Chứng Đạo nữa.

"Phải nhanh chóng đề thăng tu vi." Hồng Quân cắn răng nói.

Lần này thắng rồi, nhưng sau này thì chưa chắc, sự thực là lần trước Hồng Quân đã cảm thấy áp lực.

La Hầu cũng không phải kẻ ăn chay, luận về tiềm lực nắm giữ một giới thì không hề kém Hồng Quân bao nhiêu.

Ông!!!

Đúng lúc đó, một luồng khí tức chí cao vô thượng thăng đẳng, vòng sáng Thiên Đạo chậm rãi xuất hiện trước mặt Hồng Quân.

Hồng Quân đã thành Thánh, tự nhiên có quan hệ mật thiết với Thiên Đạo, không cần phải như trước chỉ có thể thông qua Tạo Hóa Ngọc Điệp để liên hệ với nhau.

"Thiên Đạo?" Hồng Quân ngây người, Thiên Đạo đột nhiên giáng lâm làm gì.

Ông ông ông!!!

Từng luồng khí cơ huyền diệu từ vòng sáng Thiên Đạo tuôn ra,

từng đạo Thiên Đạo ý chí lưu chuyển trên vòng sáng Thiên Đạo.

Hồng Quân ý niệm vừa động đã cảm ứng được tin tức Thiên Đạo truyền đến.

"Muốn Thiên Đạo Bản Nguyên?" "Không, muốn ta làm gì đó." "Để ta đi khiêu chiến Thời Thần?" "???" Hồng Quân cả người ngây dại, thân thể cứng đờ tại chỗ.

Thiên Đạo cần Thiên Đạo Bản Nguyên thì Hồng Quân có thể hiểu, dù sao Thiên Đạo Bản Nguyên có thể làm Hồng Hoang hùng mạnh, nhưng, cái quái gì mà lại để ta đi gây chuyện?

Đối với độ chính xác của Siêu Thoát Bảng, Hồng Quân không hề nghi ngờ chút nào, điều đó có thể thấy từ việc đánh với La Hầu cũng không tiện.

Vì Nguyên Nguyệt và Thời Thần đều nằm trên bảng xếp hạng, vậy thì chắc chắn họ mạnh hơn ta, không nghi ngờ gì.

Để ta đi tìm rắc rối với Nguyên Nguyệt, Thời Thần ư?

Chẳng phải là lại tự mình chịu đòn, có thể bị đánh bại.

Cho nên, lão tử từ người luyện tập cho La Hầu lại thăng cấp thành người luyện tập cho Nguyên Nguyệt, Thời Thần sao?

Hồng Quân điên rồi.

Đại ngôn nhân Thiên Đạo không làm cũng được, hợp đạo không hợp cũng được!

Mẹ kiếp, chẳng được mấy lợi ích mà toàn gặp chuyện xấu, không bị hố thì cũng đang trên đường bị hố.

Ông!!!

Như nhìn thấu tâm tư Hồng Quân, vòng sáng Thiên Đạo chợt lóe lên huyền diệu, từng luồng khí cơ vì thế mà dũng động.

“Có lợi ích ư?

Có thể giúp ta cảm ngộ để đề thăng tu vi và thực lực sao?” Biểu tình Hồng Quân hơi dịu đi và nới lỏng.

Vậy thì không sao rồi.

Nếu có thể khiến thực lực tăng mạnh thì Thời Thần, Nguyên Nguyệt đều là tiểu nhân vật, ta có thể tùy tiện trấn áp.

“Việc cấp bách hiện giờ là tìm ra nơi Nguyên Thần và Thời Thần đang ở. .....” Trong mắt Hồng Quân tinh mang lóe lên.

Theo lý mà nói, Thiên Đạo nên chấp chưởng toàn bộ thế giới Hồng Hoang, trong đó bao gồm cả Hỗn Độn, nhưng hiện tại Hồng Hoang chưa hoàn thiện, quyền hành Thiên Đạo chưa triệt để khống chế, vì vậy Thiên Đạo khống chế thế giới chủ có thể, nhưng khống chế toàn bộ vị diện Hồng Hoang thì độ khó hơi lớn.

Thái Âm Tinh.

Trong một tiểu thế giới ẩn mình trong tầng không gian kẽ hở của Thái Âm Tinh, thân ảnh Nữ Oa xuất hiện giữa không trung.

Phóng tầm mắt nhìn ra xa, toàn bộ tiểu thế giới tràn ngập Thái Âm Bản Nguyên nồng đậm, từng luồng Thái Âm Bản Nguyên thậm chí ngưng tụ thành thực chất, mơ hồ có thể thấy từng đạo Thái Âm quy tắc ẩn hiện.

Tiểu thế giới này chỉ so với Hồng Hoang, nếu nói về Địa Cầu ở kiếp trước của Lý Phàm thì nó rộng lớn hơn vô số lần.

Nằm ở trung tâm tiểu thế giới, chỉ thấy một nữ tử khí chất thanh lãnh lại ôn hòa, vận trường quần trắng đang chìm vào giấc ngủ sâu.

Khi Nữ Oa tiến vào tiểu thế giới, trong khoảnh khắc, nữ tử lập tức mở mắt.

Vụt!!!

Giây tiếp theo, nữ tử xuất hiện trước mặt Nữ Oa.

“Nữ Oa, không chết à.” Nữ tử kinh hỉ nói.

“Ta còn chưa chết thì sao lại chết được.” Nữ Oa không khỏi nói.

“Ta không chết chỉ là ngoài ý muốn thôi, ta cũng chẳng biết tại sao mình không chết.” “Trước đây, trong đại kiếp khai thiên, ta bị Bàn Cổ trọng thương, vốn dĩ đã sắp vẫn lạc, kết quả lại một cách thần kỳ có được một phần Hỗn Độn Toái Phiến, khiến Bản Nguyên ngưng tụ trở lại.” “Vì quá suy yếu, ta vào Thái Âm Tinh ẩn mình một thời gian để khôi phục thương thế, không ngờ lại dung hợp được một phần Thái Âm quy tắc, khiến thực lực khôi phục nhanh hơn.” “Nếu không phải thế, ta có thể đã trực tiếp chìm vào giấc ngủ sâu để khôi phục đến Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh rồi.” Nữ tử yêu kiều cào cào đầu, vẻ mặt mơ hồ giải thích.

So với khí chất thanh lãnh lại ôn hòa của nàng, điều này mang lại một cảm giác vô cùng bất hòa, như một nữ thần bề ngoài cao lãnh nhưng thực chất lại là một cô nàng ngốc nghếch hậu đậu?

“.....” Nữ Oa cảm thấy chịu vô số đòn chí mạng, trong lòng chua xót không kìm được ngước nhìn trời, có cảm giác không muốn nhận cô bạn thân này.

“Ta vẫn luôn tự hỏi vì sao Thái Âm Đại Đạo mà ta chấp chưởng lại không phải Khí Vận Đại Đạo.” Nữ Oa u u nói.

Nguyên Nguyệt vận khí thật sự nghịch thiên tốt a, cứ như con gái ruột của Đại Đạo vậy.

Chỉ riêng những trải nghiệm của Nguyên Nguyệt trong thời kỳ Hỗn Độn mà Nữ Oa biết đã đủ khiến nàng ghen tị đến mức muốn phát điên.

“Trùng hợp, đều là trùng hợp thôi.

Ủa, thực lực sao mà yếu thế, ngay cả Hỗn Nguyên Cảnh cũng chưa khôi phục.” Nguyên Nguyệt cười hì hì nhìn Nữ Oa, cảm ứng tu vi của Nữ Oa, Nguyên Nguyệt khẽ nhíu mày nói.

“.....” Nữ Oa hết cách nói tiếp.

Cứ nghĩ ai cũng có vận khí tốt như ngươi sao?

Ta!

Nữ Oa!

Vận khí kém thì không được à!

“Thôi vào việc chính đi, lúc nãy ta đang ngủ mà.” Nữ Oa chuyển đề tài.

“Sau khi Hồng Hoang khai thiên ta đã ngủ rồi mà, ừm, đến nay hẳn là đã có trên vạn ức năm rồi nhỉ.” Nguyên Nguyệt bấm đốt ngón tay rồi nói.

“Ngươi hãy xem biến hóa của Hồng Hoang hiện tại.” Nữ Oa nói.

“Biến hóa ư?” Nguyên Nguyệt có chút không hiểu.

Chẳng lẽ Hồng Hoang có biến hóa lớn sao?

“Ây, Thiên Thư?

Siêu Thoát Bảng?

Ta hạng ba ư?

Thực lực yếu như vậy mà có thể hạng ba sao.” Vừa bấm đốt ngón tay, thôi diễn thiên cơ xong Nguyên Nguyệt vẻ mặt kinh ngạc nói.

“???” Thực lực yếu như vậy?

Nữ Oa cảm giác như chịu ức vạn điểm bạo kích.

Hết cách nói chuyện tiếp. ('□) .

"Không đúng, hạng ba chẳng phải sẽ chịu đòn phong ba lớn sao, toi rồi, toi rồi, vậy ta bây giờ phải làm sao, Hồng Quân chắc chắn đã bắt đầu tìm nơi ta ẩn nấp rồi, bị tìm thấy chẳng phải sẽ xong đời ư, năng lực chiến đấu của ta không mạnh nha.", Nguyên Nguyệt hoảng hốt nói.

Hơi ngốc manh, nhưng cũng không ngốc, nếu ngay cả điều này cũng không nhìn ra thì sao có thể trở thành một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần được.

Cần biết rằng, nguyên bản thời kỳ Hỗn Độn không chỉ có ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, chỉ là cuối cùng chỉ còn lại ba ngàn mà thôi.

"Quy tắc cũ." Nữ Oa nói.

"Quy tắc cũ ư?" Mắt Nguyên Nguyệt dần sáng lên, nặng nề gật đầu: "Được, quy tắc cũ!" Thực ra là Nữ Oa bày mưu tính kế, Nguyên Nguyệt lại chấp hành, ở thời kỳ Hỗn Độn cũng thường làm như vậy.

Không còn cách nào khác, vận khí Nguyên Nguyệt quá tốt, làm gì cũng thuận buồm xuôi gió, nếu không Nữ Oa cũng sẽ không cảm thán Nguyên Nguyệt không phải Khí Vận Ma Thần.

"Vậy ta bây giờ phải làm sao?" Nguyên Nguyệt háo hức nói.

"Ta. ....." Nữ Oa từ từ...

Thời gian thoi đưa, thoáng chốc đã mấy ngàn năm.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang dường như đã quên mất Siêu Thoát Bảng, ngay cả những trận chiến cũng biến mất không dấu vết, những Hỗn Độn Ma Thần kia cũng không còn bất kỳ tung tích nào.

Tuy nhiên, tất cả mọi người đều hiểu rõ, đây chỉ là khúc dạo đầu trước cơn bão táp, bão tố sắp đến!

Một ngày nọ, trên Bất Chu Sơn đột nhiên xuất hiện tiên quang rực rỡ cùng vô vàn dị tượng, nhiều huyền cơ từ Bất Chu Sơn chiếu rọi khắp bầu trời.

Lập tức, vô số ánh mắt đều hội tụ về Bất Chu Sơn, lại có các cường giả lần lượt rời khỏi đạo tràng của mình.

"Tiên Thiên Hồ Lô Đằng xuất thế rồi. ....." Đúng vậy, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng đã xuất thế!

Trong Thiên Thư đặc biệt đã ghi chép về Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Oanh!!!

Chương 17

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng luồng khí thế khủng bố bùng phát, trong khoảnh khắc, phong vân biến sắc, thiên địa chấn động, từng Đại La uy thế ngang dọc vũ trụ giáng lâm Bất Chu Sơn.

Chỉ trong vài nhịp thở, Bất Chu Sơn đã tụ tập vô số cường giả.

Cùng với Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Đế Tuấn, Thái Nhất, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Côn Bằng, Nhiên Đăng, Văn Đạo Nhân và nhiều đại năng khác đều đồng loạt nhìn về phía trước.

Một vùng khí Hỗn Độn đang lưu chuyển và ấp ủ, tựa hồ có hào quang và nhân duyên đang nuốt nhả mà sinh ra, Âm Dương hiển hóa, Thái Cực quy vị, Tam Tài tịnh liệt. .....Từng đạo dị tượng như thiên âm huyền diệu sinh ra.

Lại có hình chiếu của một thế giới hùng vĩ và vô thượng ẩn hiện.

"Hỗn Độn!" "Thì ra Tiên Thiên Hồ Lô Đằng ngày trước chính là Hỗn Độn Linh Căn!" Nhiều cường giả hít một hơi khí lạnh, tất cả đều chấn động toàn thân.

Dường như đã hiểu vì sao Thiên Thư lại ghi chép sự kiện Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng chắc chắn ẩn chứa bí mật kinh người a!

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc, như ức vạn năm trôi qua, lại như chỉ chớp mắt một giây, vô cùng khí Hỗn Độn thu hẹp, lượng lớn tiên vận đạo

tắc ngưng tụ, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng vốn ẩn mình trong màn sương mù dần dần hiện rõ trong tầm mắt mọi người.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, xuất thế!

Oanh!!!

Tam Thanh trực tiếp ra tay, Thiên Địa Linh Lung Bảo Tháp và nhiều linh bảo khác được tế ra, vĩ lực vô thượng càn quét, chư thiên như chấn động, không gian dường như run rẩy.

"Ba quả hồ lô màu xanh, tím, lục này Tam Thanh chúng ta muốn, kẻ nào đồng ý, kẻ nào cự tuyệt?" Thái Thanh Lão Tử mặt không biểu cảm, đạm mạc nói.

"Ha ha, giành giật gấp gáp vậy sao?

Ba lão già Tam Thanh kia, thật sự cho rằng mình vô địch rồi sao?" Minh Hà cười lạnh nói.

Tử Tiêu Cung đã thoái nhượng, giờ lại nghĩ chúng ta sẽ thoái nhượng sao?

Thật sự cho rằng chúng ta không có não ư.

Oanh!!!

Như đã phối hợp sẵn, Minh Hà, Nhiên Đăng, Khổng Tuyên, Côn Bằng, Văn Đạo Nhân, Đông Vương Công và các đại năng khác đồng thời phóng thích uy thế, từng tầng khí thế Đại La Cảnh chồng chất lên nhau dường như khiến Bất Chu Sơn cũng mơ hồ chấn động.

"Đã liên thủ rồi sao?" Thượng Thanh Thông Thiên kinh ngạc nói.

"Chúng ta là kẻ ngốc sao?" Minh Hà hỏi ngược lại.

Khốn khiếp, mỗi lần các ngươi phóng thích uy thế ta đều thoái nhượng, thoái nhượng hết lần này đến lần khác thì chơi cái gì nữa chứ, lợi lộc cũng chẳng kiếm được, ta đâu có bị hỏng não.

“Liên thủ ư?

Các vị, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng vốn là của chúng ta trong quỹ tích đã định của Thiên Đạo, liên thủ ư?” Đế Tuấn cười lạnh nói.

Oanh!!!

Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử tuy không nói gì, nhưng đồng thời phóng thích uy thế.

Liên thủ?

Ai mà chẳng biết!

Thấy ngươi trâu bò thì ta cũng trâu bò!

Đang!!!

Tiếng chuông Đại Đạo vang vọng, Thái Nhất trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung, uy thế của cực phẩm Tiên Thiên Chí Bảo lập tức khiến ức vạn dặm hư không sụp đổ, từng khe nứt không gian dày đặc giữa thiên địa.

“Bọn ngươi, cũng xứng đối địch với chúng ta sao?” Thông Thiên sắc mặt lạnh lùng, sát khí đằng đằng nói.

Minh Hà và những người khác mạnh không?

Mạnh!

Thậm chí Minh Hà căn bản không hề kém cạnh Tam Thanh có bối cảnh và căn nguyên, chỉ là hơi xui xẻo một chút.

Điều này có thể thấy từ quỹ tích nguyên bản của Hồng Hoang, dù sao cũng không thể Chứng Đạo được, có lẽ là do Thiên Đạo áp chế?

Nhưng Minh Hà mạnh thì có ích gì, Nhiên Đăng, Côn Bằng, Văn Đạo Nhân, Đông Vương Công và những người khác trước mặt Tam Thanh đều chỉ là đàn em.

Tuy cùng một cảnh giới, nhưng cùng một cảnh giới cũng có sự khác biệt về thực lực.

Thông Thiên thực sự có thể tuyên bố mình một đấu hai, huống chi còn có Nữ Oa, Thái Nhất và các cường giả khác.

Đối địch với ta?

Thử xem!

"Các ngươi cho rằng chúng ta không có chuẩn bị ư?" Khổng Tuyên bình tĩnh nói.

Nghe Khổng Tuyên nói, bất kể là Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều nhíu mày.

Minh Hà và Tam Thanh không quan tâm, nhưng Khổng Tuyên thì khác, y là con trai của Tổ Phượng, là con trai của một vị Thánh Nhân đường đường.

Hơn nữa, tất cả đều trong cùng một phe, nếu không nể mặt Khổng Tuyên thì sau này sẽ có chút khó xử.

"Tranh giành Đại Đạo, không cần nói nhiều." Như nhìn thấu tâm tư Tam Thanh và những người khác, Khổng Tuyên đạm mạc nói.

Cùng một phe thì sao, đáng lẽ phải cạnh tranh thì phải cạnh tranh, lại không phải địch thủ sinh tử, có gì to tát đâu.

Nghe vậy, Tam Thanh và những người khác khẽ nhíu mày.

"Vậy thì chiến một trận thôi." Nguyên Thủy trầm giọng nói.

Hồng Hoang vốn là kẻ yếu là thịt kẻ mạnh là xương, đại chiến càng nhiều vô kể, chỉ cần một lời không hợp là đánh nhau đã là chuyện thường, không phải chỉ có Vu Tộc mới hiếu chiến.

Nếu không phải gần đây nhiều chuyện, không khí Hồng Hoang kỳ dị thì đâu có yên bình như vậy.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Đúng lúc đó, dị biến xuất hiện!

Từng luồng khí thế man hoang lại bàng bạc từ xa bùng phát.

Trong khoảnh khắc, khí huyết bàng bạc diễn hóa thành từng con kim long khí huyết ngửa mặt lên trời gầm thét, lại có vô lượng huyết vụ bao phủ bầu trời rộng lớn, từng thân ảnh vĩ ngạn tựa hồ có thể chống đỡ trời đất từ xa xuất hiện.

Thập Nhị Tổ Vu, hiện thân!

"Thập Nhị Tổ Vu?" Sắc mặt Tam Thanh và những người khác chợt biến đổi.

Vu Tộc và Yêu Tộc hiện tại chưa sinh ra, nhưng uy danh của Thập Nhị Tổ Vu lại vang dội khắp Hồng Hoang.

Thân là do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, lại mỗi người chấp chưởng một loại Đại Đạo quy tắc, Thập Nhị Tổ Vu ở Hồng Hoang có danh tiếng lừng lẫy.

"Đã liên thủ với Thập Nhị Tổ Vu sao?" Vẻ mặt đau khổ của Tiếp Dẫn càng trở nên nồng đậm.

Tất cả mọi người trong lòng đều chửi thề.

Cái quái gì Thập Nhị Tổ Vu chứ, căn bản không thể là nhân vật xuất hiện được, dù sao Thập Nhị Tổ Vu không có Nguyên Thần nhưng thân thể lại cường hoành và không dùng được linh bảo, chẳng phải là làm cho cục diện thêm hỗn loạn sao.

Trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang tham ngộ Thiên Đạo huyền diệu để đề thăng tu vi, tự có cảm giác nhìn về phía Hồng Hoang đại lục, sắc mặt tức khắc trở nên âm trầm.

"Vu Tộc?" Sắc mặt Hồng Quân không ngừng biến đổi, trong mắt hiện lên vẻ chán nản.

"Loạn rồi, loạn hết cả rồi, WDNM." Hồng Quân lẩm bẩm.

Khốn kiếp!

Vu Tộc cũng chạy ra rồi.

Người khác không rõ, nhưng ta thân là kẻ giao dịch PY với Thiên Đạo sao có thể không rõ, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng này có liên quan đến đại thế Hồng Hoang.

Nếu thật sự để Vu Tộc phá hỏng chuyện này thì chơi cái gì nữa chứ.

Hồng Quân cảm thấy đầu mình đều đau.

Chấp chưởng Hồng Hoang?

Ta chấp chưởng Hồng Hoang cái quái gì, mẹ kiếp biến cố nhiều như vậy, cứ như biến thành kẻ phải tu phục thiên địa đại thế để Thiên Đạo dọn dẹp đống rắc rối vậy?

"Đáng chết." Hồng Quân thầm mắng một tiếng.

Làm sao đây, chẳng lẽ lại phải để ta cưỡng ép ra mặt thu dọn tàn cuộc sao?

Trên không Bất Chu Sơn, đại chiến gần đến hồi kết.

Trong tình huống Nữ Oa chỉ ra chiêu mà không dùng sức, lại để Phục Hy cũng giả bộ làm màu, Tam Thanh và những người khác không thể nào là đối thủ của Thập Nhị Tổ Vu cùng Minh Hà, Khổng Tuyên và các cường giả khác.

Thất bại chỉ còn là vấn đề thời gian.

Oanh!!!

Đột nhiên, thiên địa chấn động!

Thiên hoa rơi loạn xạ, địa dũng kim liên.

Hào quang vạn trượng, tử khí ngập trời.

Cầu vồng rực rỡ lan tràn, tiên hoa bay lượn.

Tiên âm tấu lên, diệu nhạc vang vọng.

Vô số dị tượng vì thế mà sinh ra, ý chí chí cao vô thượng trực tiếp bao phủ tất cả những người đang chiến đấu.

Trong tĩnh lặng, Hồng Quân xuất hiện.

"Cung nghênh Thánh Nhân giá lâm." "Cung nghênh Thánh Nhân giá lâm." "Cung nghênh Thánh Nhân giá lâm." Tất cả mọi người lập tức ngừng chiến, lần lượt hành lễ với Hồng Quân.

"Bản tọa cảm thấy nơi đây có một vật có duyên với bản tọa, có thể nối dài hương hỏa." Sắc mặt đạm mạc, Hồng Quân bình tĩnh nói.

Theo lời Hồng Quân vừa dứt, một quả hồ lô màu lam trên Tiên Thiên Hồ Lô Đằng khẽ lắc lư rồi rời khỏi dây, hóa thành lưu quang bay vào tay Hồng Quân.

"Các ngươi có ý kiến gì không?" Hồng Quân nâng hồ lô lên, đạm mạc nói.

"....." Ý kiến ư?

Đưa ý kiến với một Thánh Nhân ư?

Chẳng phải là đầu óc có vấn đề sao.

Tranh giành thì cứ tranh giành, làm loạn thì cứ làm loạn, suy cho cùng thực lực là tối thượng, Hồng Quân hiển nhiên không thể trêu

chọc.

“Chúng ta không có dị nghị.” “Chúng ta không có dị nghị.” “Chúng ta không có dị nghị.” Mọi người đồng thanh nói.

“Các ngươi đang tranh đoạt, Tiên Thiên Chí Bảo đều có duyên pháp, tự có duyên giả đắc chi, hà tất phải tranh giành, cứ để bảo vật tự mình chọn chủ đi.” Hồng Quân chậm rãi nói.

Giành giật ư?

Lão tử tự mình ra mặt thu dọn tàn cuộc, kẻ nào dám tranh giành thử xem!

Thật sự cho rằng ta không nhấc nổi đao sao?

“Thánh Nhân, ta cảm thấy. .....” Minh Hà cẩn thận mở lời, lời chưa dứt đã bị Hồng Quân cắt ngang: “Bản tọa không cần ngươi cảm thấy, bản tọa muốn bản tọa cảm thấy.

Bản tọa hiện tại thấy Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cần tự mình chọn chủ, kẻ nào đồng ý, kẻ nào cự tuyệt?” “.....” Sắc mặt Minh Hà và những người khác ngưng trệ.

Đồng ý cái quái gì!

Thật sự coi ta là kẻ ngốc sao.

Tự mình chọn chủ?

Nghe thì hay, nhưng thực chất là đã có sự sắp đặt.

Mẹ kiếp, đường đường Thánh Nhân tự mình cưỡng ép phân phối, Thánh Nhân không thể bị mắng, Thánh Nhân có thể muốn làm gì thì làm sao.

Thôi được rồi, Thánh Nhân quả thật có thể.

Dù trong lòng khinh bỉ Hồng Quân vô cùng và không cam tâm,

nhưng bề ngoài đương nhiên không ai dám bộc lộ ra, chẳng lẽ thật sự muốn tìm chết sao?

Chương 18

"Chúng ta cẩn tuân Thánh Nhân pháp chỉ." "Chúng ta cẩn tuân Thánh Nhân pháp chỉ." "Chúng ta cẩn tuân Thánh Nhân pháp chỉ." Tất cả mọi người im lặng nói, ngay cả Minh Hà và những người vừa tranh đoạt Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cũng không ngoại lệ.

Suy cho cùng Hồng Hoang lấy thực lực làm trọng, kẻ nào mạnh thì làm đại ca.

Thấy tất cả mọi người đồng ý, khóe miệng Hồng Quân cong lên một nụ cười.

Lão tử thiên hạ đệ nhất, Hồng Hoang ta khống chế được, chỉ cần những Hỗn Độn Ma Thần kia không nhập thế thì sợ cái quái gì.

Can thiệp đại thế Hồng Hoang?

Làm loạn trật tự Hồng Hoang?

Có ta ở đây, kẻ nào có thể làm loạn thử xem!

Nhiều ý niệm chợt lóe lên, Hồng Quân nhìn về phía Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Chỉ thấy trên Tiên Thiên Hồ Lô Đằng có tổng cộng tám quả hồ lô, lần lượt là màu vàng, cam, lục, xanh, lam, tím và đen.

Là Hỗn Độn Linh Căn ngày trước, Tiên Thiên Hồ Lô Đằng dù bản nguyên bị tổn thương nhưng vẫn có nội hàm hùng hậu.

Tám quả hồ lô, trừ quả màu đen nhìn có vẻ yếu ớt không có khí tức dao động, bảy quả còn lại đều ẩn chứa thần cấm và quy tắc mạnh mẽ.

Hiển nhiên mỗi quả đều đạt đến cấp bậc cực phẩm Tiên Thiên

Linh Bảo!

“Hồ lô màu đen ẩn chứa điềm xấu, vậy cứ hủy diệt nó đi.” Trong mắt lóe lên thần thái khó hiểu, Hồng Quân từ từ nói.

“Thánh Nhân, e rằng không ổn đâu, linh căn đã có thể sinh ra thì tất nhiên ẩn chứa thiên cơ.

Vì sao phải hủy diệt nó?

Thánh Nhân ngài cũng biết, bảo vật có linh, vậy thì cứ để hồ lô màu đen tự quyết định là nên ở lại hay ẩn mình thì sao.” Nữ Oa, người vẫn luôn im lặng không nói gì, đột nhiên mở miệng.

“.....” Mí mắt Hồng Quân giật giật.

Khốn kiếp!

Lúc này lại ra phá rối?

Hỗn Độn quả nhiên toàn là thứ không tốt, trừ ta ra.

“Tiểu gia hỏa lại đang chất vấn bản tọa sao?” Hồng Quân cười như không cười nói.

“Thánh Nhân ngài cảm thấy sao?” Nữ Oa bình tĩnh trực diện Hồng Quân, như không hề cảm thấy uy thế Hỗn Nguyên mờ ảo trên người Hồng Quân.

Khiến các cường giả há hốc mồm kinh ngạc, trừ Phục Hy có chút lo lắng bồn chồn, những người còn lại đều thầm kêu “trâu bò” trong lòng.

Ngọa tào, không ngờ Nữ Oa lại ngầu như vậy, dám trực tiếp đối đầu với Thánh Nhân!?

Nữ Oa xã hội đen, người hiểm lời ít a.

“.....” Trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia kiêng kỵ.

“Thánh Nhân, ngài hẳn là cũng không muốn xảy ra ngoài ý muốn chứ?” Nữ Oa u u nói.

“Đang uy hiếp bản tọa sao?” Hồng Quân khẽ nheo mắt.

“Vãn bối không dám.” Nữ Oa khẽ hành lễ.

Uy hiếp thì sao, ai sợ chứ, dù sao lão nương sau này cũng không làm Thiên Đạo Thánh Nhân, ngươi có thể quản được lão nương sao?

Nữ Oa thầm bĩu môi trong lòng.

Còn về việc Hồng Quân ra tay ư?

Nữ Oa thật sự không lo lắng, Nữ Oa trong lòng biết rõ Hồng Hoang cần một chút thứ gì đó từ mình, Hồng Quân chỉ cần nhúng tay vào Hồng Hoang thì không thể nào ra tay với nàng.

“.....” Không dám ư?

Gọi đó là không dám ư?

Khốn kiếp!

Ta không cần mặt mũi sao, vừa giả vờ làm màu đã bị ngươi chọc tức?

Tâm thái Hồng Quân có chút bùng nổ, nhưng xét thấy Nữ Oa có tác dụng lớn đối với Hồng Hoang, y hít sâu một hơi, cố gắng kiềm chế cảm xúc trong lòng.

Nhẫn!

Nữ Oa có thể rời khỏi Hồng Hoang, nhưng Hồng Hoang không thể rời khỏi Nữ Oa.

Bất luận vì lý do gì, Hồng Quân thật sự không dám xé rách mặt với Nữ Oa.

“Chuyện này đến đây là thôi.” Lạnh lùng nói xong, Hồng Quân

quay người rời đi.

Đi!

Không đi nữa chẳng lẽ ở lại mất mặt sao, hồ lô đen hủy không được rồi, giữ lại cũng bị vả mặt.

Tuy rằng mặt mũi đã mất gần hết rồi nhưng Hồng Quân vẫn muốn giữ lại một chút.

"Hít. ....." "Hít. ....." "Hít. ....." Thấy Hồng Quân thoái nhượng, tất cả mọi người tại hiện trường đều kinh ngạc, từng trận tiếng hít khí vang lên, mọi người đều chấn động nhìn Nữ Oa.

Một vị Thánh Nhân, lại vì một Đại La Cảnh mà thoái nhượng?

Vậy thân phận của Nữ Oa rốt cuộc khủng bố đến nhường nào!

Không ai là kẻ ngốc, ít nhất tại đây những cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang như Minh Hà và những người khác sẽ không phải kẻ ngốc, nếu ngay cả điều này cũng không nhìn ra thì mới có quỷ.

Khủng bố như vậy!

"Thánh Nhân đã nói, để linh bảo tự mình chọn chủ, vậy thì đừng lãng phí thời gian nữa." Bỏ qua vẻ mặt của mọi người, Nữ Oa thanh lãnh nói.

Tử Tiêu Cung.

Sau khi Hồng Quân quay về, y điên cuồng phóng thích khí thế như một kẻ cuồng nộ bất lực, hủy diệt mọi thứ trước mắt.

"Khinh người quá đáng!!!" "Khinh người quá đáng!!!!" Hồng Quân gầm lên giận dữ.

Ai?

Hồng Quân!

Vị Thánh Nhân đầu tiên của Hồng Hoang!

Không lâu sau sẽ là đại ngôn nhân Thiên Đạo!

Kẻ sẽ khống chế Thiên Đạo!

Vậy mà lại vẫn luôn bị chơi xỏ, vẫn luôn bị vả mặt, vẫn luôn mất mặt, khiến Hồng Quân rơi vào sự tự nghi ngờ sâu sắc.

Ta thật sự có thể chấp chưởng Hồng Hoang sao?

Ta thật sự có thể trở thành cường giả mạnh nhất Hồng Hoang sao?

Không chỉ kế hoạch bị bại lộ, hiện tại làm việc gì cũng xui xẻo.

Hồng Quân thậm chí còn cảm thấy mình không thể trở thành kẻ khống chế Thiên Đạo, mà chỉ có thể trở thành con rùa ninja thần thánh.

Mẹ kiếp, tức chết đi được.

"Cứ chờ đấy, cứ chờ đấy, đợi ta hợp đạo Thiên Đạo, đợi ta chấp chưởng Hồng Hoang, những kẻ ngày trước sỉ nhục ta, chế giễu ta, cười nhạo ta, ta sẽ từng người một trả lại." Nắm chặt nắm đấm, Hồng Quân thầm ác độc nói.

Còn hiện tại, nhẫn!

Tiếp tục nhẫn!

Tiểu bất nhẫn tắc loạn đại mưu, đã nhẫn lâu như vậy rồi cũng không cần bận tâm thêm một chút nữa.

Vì đại kế, nhất định phải nhẫn!

Trong sơn cốc.

Nghe âm thanh nhắc nhở của hệ thống không ngừng xuất hiện trong đầu, trên mặt Lý Phàm lộ ra một nụ cười nhạt.

Lại thu hoạch một đợt Bản Nguyên chi lực!

Tuy không nhiều, nhưng Lý Phàm đã thỏa mãn.

Sự kiện Tiên Thiên Hồ Lô Đằng không lớn, Hồng Quân và Thiên Đạo muốn cưỡng ép xoay chuyển cũng không khó, nếu không thì mới là kỳ lạ.

Không, một lần thì được, hai lần, thậm chí ba lần cũng được, nhưng nhiều hơn thì sao?

Một lúc rút lông cừu thì sảng khoái, cứ rút lông cừu mãi thì mãi mãi sảng khoái.

Nếu có thể liên tục có nhiều thu hoạch như vậy, Lý Phàm không ngại Thiên Đạo và Hồng Quân cưỡng ép thu dọn tàn cuộc và phục hồi, dù sao Thiên Đạo có thể lỗ nhưng chắc chắn sẽ kiếm lời đậm.

“Xem ra, đám Hỗn Độn Ma Thần kia hơi "khôn lỏi".” Ánh mắt nhìn về hư không, Lý Phàm lắc đầu cảm thán.

Cũng phải, nếu không "khôn lỏi" thì sao từng kẻ lại ẩn mình sâu trong Hỗn Độn chứ.

“Thôi được rồi, ta đã sớm có chuẩn bị.” Lật bàn tay, một bảng vàng mới xuất hiện trong lòng bàn tay Lý Phàm, cánh tay khẽ động, từng gợn sóng sinh ra, bảng vàng chìm vào hư không biến mất không thấy.

Để xem lần này những Hỗn Độn Ma Thần kia có thể ngồi yên được không.

Tục ngữ nói hay, nếu không đủ hấp dẫn để khiến người ta hành động thì đó không phải là lợi ích tuyệt đối.

Chỉ cần lợi ích đủ lớn, ai ai cũng hóa thân thành ma quỷ là chuyện bình thường.

Vừa hay, cứ để Hồng Hoang càng thêm hỗn loạn, để nước càng sâu hơn, như vậy cũng càng thú vị hơn, Bản Nguyên chi lực thu được cũng càng nhiều hơn phải không?

Nếu cứ bình bình lặng lặng thì chẳng phải vô vị sao.

Thời gian thoi đưa, bất tri bất giác lại trôi qua mấy ngàn năm.

Cùng với thời gian lần giảng đạo thứ hai sắp đến, cùng với vạn năm mà Siêu Thoát Bảng quy định càng ngày càng gần, toàn bộ Hồng Hoang trở nên càng lúc càng vi diệu.

Không khí Hồng Hoang cũng trở nên càng lúc càng áp bức, sinh linh thậm chí có cảm giác khó thở.

Tất cả mọi người đều hiểu rõ, bão táp sắp đến!

"Đáng chết, chẳng lẽ không ai xuất hiện sao." Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân sắc mặt âm trầm nói.

Trải qua gần vạn năm khổ tu, lại thêm Thiên Đạo giúp đỡ, Hồng Quân cảm thấy mình lại được rồi.

Trừ hạng nhất không thể tranh đoạt, hạng hai và hạng ba thì tuyệt đối có thể thử một phen.

Nhưng vấn đề là, không tìm thấy Thời Thần và Nguyên Nguyệt ở đâu, đám lão âm bỉ này ẩn mình quá sâu, căn bản không tìm được chút dấu vết nào, tức thật.

Oanh!!!

Đột nhiên, đúng lúc đó, Bất Chu Sơn phát sinh dị biến kinh thiên!

Oanh!!!

Hào quang ức vạn, tử khí che trời.

Cầu vồng rơi chín tầng trời, nghê thải rực tám phương.

Tiếng Đại Đạo vang vọng, tiên âm diệu nhạc tấu lên.

Lại có chư thần ca tụng, có tiên phật cầu phúc.

Như thiên hoa rơi loạn xạ, tự địa dũng kim liên.

Vô cùng dị tượng sinh ra, hoàng hoàng kim quang chiếu rọi.

Trong khoảnh khắc, bất kể là Hồng Quân hay các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh khác, bao gồm chúng sinh Hồng Hoang và nhiều Hỗn Độn Ma Thần ẩn mình trong Hỗn Độn, tất cả đều tập trung ánh mắt về Bất Chu Sơn.

"....." "Bảng xếp hạng mới!" "Lại xuất hiện bảng xếp hạng mới!" Chúng sinh chấn động toàn thân, ánh mắt tất cả cường giả đều ngưng trọng.

Bảng xếp hạng mới!

Đúng vậy, bảng xếp hạng mới!

Nằm cạnh Thiên Thư, Siêu Thoát Bảng, một màn sáng mới xuất hiện, tất cả mọi người tim đập nhanh lập tức nhìn về phía bảng xếp hạng mới.

Chỉ thấy trên bảng xếp hạng viết ba chữ. .....Tọa Kỵ Bảng!

"Chẳng lẽ liên quan đến tọa kỵ sao?" "Bảng.

Chương 19

.....chẳng lẽ lại có phần thưởng khủng bố nữa sao?" Vô số ý niệm chợt lóe lên, hô hấp của tất cả mọi người đều trở nên dồn dập.

Cần biết rằng, Siêu Thoát Bảng vẫn còn rành rành trước mắt đó.

Nó có Thiên Đạo Bản Nguyên làm phần thưởng, kẻ nào có thể chống lại được sự cám dỗ như vậy.

Hiện tại, bảng xếp hạng mới này chẳng lẽ cũng có phần thưởng!

Tọa Kỵ Bảng: 1.

Vị Tri (tu vi vị tri, chủ nhân Lý Phàm, căn nguyên vị tri) 2.

Cửu Long Trầm Hương Liễn (Kim Tiên, chủ nhân Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Long Tộc) 3.

Thanh Ngưu (Kim Tiên, chủ nhân Thái Thanh Lão Tử, Ngưu Tộc) 4.

Khôi Ngưu (Kim Tiên, chủ nhân Thượng Thanh Thông Thiên, Ngưu Tộc) 5.

Bạch Hổ (Kim Tiên, chủ nhân Huyết Hải Minh Hà, Hổ Tộc) 6.

Thanh Long (Kim Tiên, chủ nhân Đế Tuấn, Long Tộc.) 7..... 8..... 9..... ..... 20..... 30..... 50..... 100.

Khánh Vân (Huyền Tiên, chủ nhân Hồng Vân, tinh quái thiên địa.) Khác với Siêu Thoát Bảng, Tọa Kỵ Bảng có đến một trăm vị lên bảng!

Tất cả tọa kỵ Hỗn Nguyên Cảnh đều không lên bảng, hoặc có lẽ những cường giả Hỗn Nguyên Cảnh kia căn bản không có tọa kỵ.

"Lại là Lý Phàm, ngay cả tu vi tọa kỵ cũng không biết?

Vượt qua cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" Khi nhìn thấy người đứng đầu bảng, tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh.

Thân phận tọa kỵ không rõ, tên không rõ, tu vi không rõ, quá vô lý rồi a.

Mẹ kiếp, ngay cả tọa kỵ cũng đã vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh sao?

Khủng bố đến mức này!

Khủng bố đến mức này a!

Tất cả mọi người đều kinh sợ không thôi, trong đầu chỉ lóe lên ý niệm rồi không dám nghĩ nhiều nữa.

Khốn khiếp, tồn tại khủng bố như vậy ai dám nói nhiều chứ, ai biết người ta có cảm ứng được không, nếu người ta không hài lòng thì chẳng phải sẽ chết ngay tại chỗ sao.

"Tọa Kỵ Bảng. ....." Tất cả cự bá Hỗn Nguyên Cảnh đều khẽ nhíu mày.

Trước đây, trong hoàn cảnh sinh tồn khắc nghiệt thì ai mà quan tâm đến tọa kỵ làm gì.

Tất cả đều lo nhanh chóng siêu thoát, nhanh chóng Chứng Đạo.

Chỉ có thế hệ sinh linh Hồng Hoang mới sau này mới có thời gian rảnh rỗi như vậy.

Kết quả là Tọa Kỵ Bảng xuất hiện, tọa kỵ đột nhiên trở nên hữu dụng, có chút khiến tất cả cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trở tay không kịp.

Xem ra cũng phải đi tìm một tọa kỵ thôi?

Bằng không đường đường Hỗn Nguyên Cảnh ngay cả một cái bảng cũng không lên được thì chẳng phải quá mất mặt sao, không cần

mặt mũi nữa à!

Nhưng trước tiên phải xác định phần thưởng của Tọa Kỵ Bảng đã.

Tâm tư mỗi người khác nhau, tất cả đều ngưng thần nhìn vào dòng chữ đang diễn biến ở phía dưới cùng của Tọa Kỵ Bảng.

Người lên Tọa Kỵ Bảng, từ hạng tám mươi mốt đến một trăm, tọa kỵ và chủ nhân đều có thể nhận được phần thưởng tu vi, thấp nhất là trăm năm, cao nhất là vài triệu năm.

Từ hạng năm mươi đến bảy mươi chín, tọa kỵ và chủ nhân đều có thể nhận được phần thưởng linh bảo, thấp nhất là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cao nhất là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Từ hạng hai mươi đến bốn mươi chín, tọa kỵ và chủ nhân đều có thể nhận được phần thưởng linh bảo và Đại Đạo cảm ngộ, thấp nhất là Tiên Thiên Chí Bảo, cao nhất là tham ngộ một loại Đại Đạo cảm ngộ.

Từ hạng hai đến mười chín, tọa kỵ và chủ nhân đều có thể nhận được phần thưởng tham ngộ Đại Đạo và Thiên Đạo Bản Nguyên, phần thưởng tùy theo xếp hạng.

Hạng nhất có thể nhận được phần thưởng Thiên Đạo Bản Nguyên và Đại Đạo Toái Phiến.

Oanh!!!

Hồng Hoang chấn động!

Các phương giới vực bùng phát khí thế khủng bố!

Tất cả Hỗn Nguyên Cảnh, đều không thể ngồi yên được nữa!

Tham ngộ Đại Đạo!

Thiên Đạo Bản Nguyên!

Tọa kỵ và chủ nhân đều có thể nhận được?

Niềm vui nhân đôi?

Ngọa tào, phần thưởng này còn khủng bố hơn cả Siêu Thoát Bảng.

Còn về phần thưởng của hạng nhất, Đại Đạo Toái Phiến tuy khiến người ta đỏ mắt, nhưng xét thấy người ta quá trâu bò một cách vô lý, tất cả mọi người đều vui vẻ vứt hạng nhất ra khỏi đầu.

Hạng nhất không giành được, nhưng hạng hai thì có thể chứ!

"Tọa kỵ. .....tọa kỵ. ....." Từng thân ảnh vĩ ngạn tựa hồ thời không khó mà xâm thực xuất hiện giữa thiên địa Hồng Hoang.

Các phương Hỗn Nguyên Cảnh, đồng loạt hành động!

Ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần ở xa trong Hỗn Độn, hay ẩn mình trong Hỗn Độn, tất cả đều không thể ngồi yên được nữa.

Tọa kỵ?

Cũng có thể tìm Hỗn Độn hung thú làm tọa kỵ mà!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Trong khoảnh khắc, khắp nơi trong Hồng Hoang đều bùng phát từng luồng uy thế bàng bạc và hùng vĩ.

Đại loạn?

Hồng Hoang đại loạn!

Tất cả sinh linh thế hệ mới của Hồng Hoang đều trố mắt đứng nhìn biến hóa giữa thiên địa Hồng Hoang.

"Thiên biến. ....." Vô số sinh linh Hồng Hoang lẩm bẩm.

Đúng vậy, thiên biến!

Vì Tọa Kỵ Bảng xuất hiện, trời Hồng Hoang, lại một lần nữa thay đổi!

Vốn dĩ Tam Thanh và các sinh linh thế hệ mới của Hồng Hoang định cạnh tranh Tọa Kỵ Bảng, dù sao cái thứ này cũng không giống như thực lực chết cứng như vậy.

Nhưng nhìn tình hình, cạnh tranh cái quái gì chứ?

Toàn là cự bá Hỗn Nguyên Cảnh mà có thể cạnh tranh sao?

"Thực lực. .....nhất định phải có thực lực!" Vô số sinh linh nắm chặt nắm đấm, kiên định nói.

Muốn mạnh hơn, đột phá thực lực nhanh hơn, vậy thì cần thực lực mạnh mẽ, tu vi cường đại!

Nếu Siêu Thoát Bảng và Tọa Kỵ Bảng có thể xuất hiện, vậy liệu có bảng xếp hạng mới nào nữa không?

Sinh linh lại sôi trào, như Thượng Thanh Thông Thiên và những người khác bắt đầu nghiên cứu các kỹ thuật luyện đan, luyện khí, trận pháp.

Long Giới.

Long Vương triệu tập Chúc Long.

"Huynh trưởng." Chúc Long hướng Long Vương hành lễ.

Tiên Thiên Tam Tộc của Hồng Hoang thực ra là Chúc Long, Nguyên Hoàng, Mặc Kỳ Lân mới là con rồng đầu tiên, phượng hoàng đầu tiên và kỳ lân đầu tiên trên thế gian, dù sao Long Vương và các Tổ khác vốn là Hỗn Độn Ma Thần.

Có lẽ vì lý lẽ "trưởng huynh như phụ" mà vậy, Long Vương vừa là huynh trưởng của Chúc Long, cũng có thể được gọi là phụ thần của Chúc Long.

“Chúc Long, ngươi có nguyện làm tọa kỵ của ta không?

Chỉ là danh phận thôi.

Xếp hạng trên Tọa Kỵ Bảng càng cao thì đối với chúng ta lợi ích càng lớn, ta và ngươi đều có thể nhận được phần thưởng, có thể nói là hợp tác song thắng, vẹn cả đôi đường.” Long Vương trầm giọng nói.

Đi tìm tọa kỵ ư?

Không cần thiết!

Chẳng phải đã có sẵn rồi sao!

Long Vương không tin những Hỗn Nguyên Cảnh kia có thể tìm được tọa kỵ mạnh mẽ đến mức nào, cần biết tu vi của Chúc Long là đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Bốp bốp bốp!

“Mọi việc đều do huynh trưởng quyết định.” Chúc Long không có dị nghị.

“Tốt.” Long Vương cười hàm tiếu nói.

Cùng lúc đó, tại Phượng Giới, Kỳ Lân Giới cũng xảy ra chuyện tương tự, Tổ Phượng và Tổ Kỳ Lân không hẹn mà gặp đều trực tiếp tìm huynh đệ của mình làm tọa kỵ.

Dù sao cũng không phải thật sự làm tọa kỵ, chỉ là một danh phận thôi.

Phần thưởng của Tọa Kỵ Bảng được chia đôi thì không lấy uổng phí, cũng không đến mức vì làm tọa kỵ mà cảm thấy bị sỉ nhục, dù sao cũng là huynh đệ mà.

Ma Giới.

“Tọa kỵ. .....” Sắc mặt La Hầu không ngừng biến đổi.

Tuy không giao tiếp với Long Vương và những người khác, nhưng y có thể tưởng tượng ra Long Vương "khôn lỏi" kia chắc chắn đã tìm Chúc Long.

Vậy thì vấn đề là, nên tìm ai đây?

Chẳng phải là quá khó khăn sao.

Trừ tinh nhuệ của Tam Tộc ra, tu vi của sinh linh thế hệ mới Hồng Hoang lại không cao, như Côn Bằng và những người khác cũng chỉ là Đại La Cảnh mà thôi.

Kẻ nguyện ý thần phục La Hầu thì y không muốn, Đại La Cảnh có ích lợi gì chứ, lại không thể cạnh tranh.

“Hử?” Tự có cảm giác, La Hầu nhìn về hư không.

Ông!!!

Từng đạo gợn sóng sinh ra, Dương Mi từ trong hư không bước ra.

“Đạo hữu đến rồi.” La Hầu chào một tiếng.

“Chúng ta hợp tác đi.” Dương Mi trực tiếp nói.

“Hợp tác?” La Hầu không hiểu, trong lòng đã có một tia suy đoán.

“Ngươi làm tọa kỵ của ta, bản thể của ngươi vốn là Hỗn Độn Hủy Diệt Thú, rất thích hợp.

Một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên làm tọa kỵ thì ai có thể sánh bằng?

Cứ như vậy chúng ta chắc chắn sẽ thắng!” Trong mắt Dương Mi tinh mang lóe lên nói.

Chương 20

“Ta không làm tọa kỵ của bản tôn.” La Hầu không vui nói.

Ta là ai?

Ta là Ma Tổ Hồng Hoang!

Ta là Hủy Diệt Ma Thần Hồng Hoang!

Ta là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Làm tọa kỵ ư?

Ta không cần mặt mũi sao!

“Ngươi có thấy ai có tọa kỵ chưa?” Dương Mi hỏi ngược lại.

Ta thì không ngại, mấu chốt là có tọa kỵ lại quá phô trương, Tọa Kỵ Bảng chắc chắn sẽ không chấp nhận.

“.....” La Hầu không nói nên lời.

“Làm hay không làm?

Không làm ta đi tìm Ngũ Hành.” Dương Mi nói.

“.....” Cắn răng, La Hầu trầm giọng nói: “Làm! ” Vì Đại Đạo cảm ngộ và Thiên Đạo Bản Nguyên, ta sẽ làm!

Chẳng phải là tọa kỵ sao, dù sao cũng chỉ là một danh phận, không có gì to tát.

Đúng là thơm ngon!

“Hợp tác vui vẻ.” Thái Sơ Giới.

Trong giới vực do ba vị Lão Tổ Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn liên thủ sáng tạo, ba người tụ tập lại.

“Chư vị, ta có một phương pháp chắc chắn có thể đạt hạng hai.” Càn Khôn Lão Tổ tự tin nói.

“Ồ?

Đạo hữu xin mời.” Hai người đang rầu rĩ vì Tọa Kỵ Bảng chưa biết giải quyết thế nào, vừa nghe xong lập tức nhìn về phía Càn Khôn Lão Tổ.

“Cả hai người đều làm tọa kỵ của ta.” Càn Khôn Lão Tổ nói ra lời kinh người.

Ngũ Hành lão tổ và Âm Dương lão tổ ngạc nhiên nhìn nhau.

Họ cũng từng suy nghĩ đến việc để hai người làm tọa kỵ, nhưng sau khi cân nhắc lại từ bỏ.

Bởi lẽ, có mấy kẻ đạt cảnh giới này mà đầu óc không linh hoạt chứ?

Huống hồ, thực lực của mấy vị kia vốn đã mạnh hơn, nếu có làm tọa kỵ cũng chẳng thể cạnh tranh được, vậy thì làm tọa kỵ để làm cái quái gì?

“Bảng Tọa Kỵ đâu có quy định tọa kỵ chỉ có thể có một.

Nếu một người trong chúng ta làm tọa kỵ có lẽ không bằng, nhưng hai người thì sao?

Hai vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cùng làm tọa kỵ, chẳng lẽ không đủ để cạnh tranh sao?” Càn Khôn lão tổ từ tốn nói.

Nghe Càn Khôn lão tổ giải thích, mắt Âm Dương lão tổ và Ngũ Hành lão tổ càng thêm sáng ngời. .....

Thái Âm Tinh.

Trong không gian bản nguyên, Nữ Oa hiện thân.

Nguyên Nguyệt đang tu luyện cảm ứng được khí tức của Nữ Oa, lập tức xuất hiện trước mặt nàng.

"Tỷ muội, xem chưa?

Bảng Tọa Kỵ đã ra rồi, ta phải làm thế nào mới tốt đây?" Nguyên Nguyệt sốt ruột hỏi.

"Ngươi cứ làm tọa kỵ của ta.

Ta hiện đang xếp thứ ba trên bảng Siêu Thoát, bây giờ có người tiến bộ, ta cũng nhất định sẽ mạnh hơn.

Nếu là tọa kỵ của ta, sẽ chẳng có ai mạnh hơn ta đâu." Nữ Oa trực tiếp nói.

"Đúng vậy nha, vừa hay gần đây ta lại có thêm chút cơ duyên, thực lực tăng vọt, chắc chắn sẽ không ai mạnh hơn ta." Nguyên Nguyệt sáng mắt, hào hứng nói, "Hay quá hay quá, ta làm tọa kỵ của ngươi nhé." Làm tọa kỵ ư?

Nguyên Nguyệt biểu thị chuyện đó chẳng đáng gì, thậm chí còn cảm thấy làm tọa kỵ có vẻ rất vui ấy chứ?

"....." Lại có được cơ duyên nữa ư?

Nhân ngôn phủ? .....

Tử Tiêu Cung.

Đang lúc Hồng Quân cau mày, lo lắng không biết nên thao tác thế nào với Bảng Tọa Kỵ, một tia linh quang chợt lóe lên trong đầu hắn, khiến thân thể không khỏi run lên.

"Đúng rồi, ta còn có một cái!" Hồng Quân lộ ra vẻ vui mừng trên mặt, lập tức câu thông với Thiên Đạo.

Ầm!

Thiên uy bao la cuồn cuộn, vầng sáng Thiên Đạo hiện hình trong Tử Tiêu Cung.

"Thiên Đạo, làm tọa kỵ của ta đi!

Nhất định phải trở thành tọa kỵ của ta, phải kéo đầy độ 'ngầu'!" Hồng Quân trầm giọng nói.

Bug game à!

Thiên Đạo cũng sẽ bug game!

Để Thiên Đạo làm tọa kỵ, ai có thể ngưu bức hơn chứ!

Hắn không tin, lần này, hắn nhất định phải trở thành đệ nhất nhân Hồng Hoang!

"???" Thiên Đạo cứ như thể mặt đen hỏi chấm.

Ta đường đường là Thiên Đạo, ý chí thiên địa Hồng Hoang, đấng định ra quy tắc chí cao vô thượng, lại muốn ta làm tọa kỵ ư?

Ngươi đang dạy ta cách làm việc ư?

Ngươi đang vũ nhục ta ư???

Ù ù ù!

Một luồng khí tức khó hiểu thoát ra từ vầng sáng Thiên Đạo, Thiên Đạo dường như đã chấn nộ, cảm thấy Hồng Quân đang sỉ nhục mình.

"Bản nguyên Thiên Đạo và Đại Đạo cảm ngộ, ta chỉ cần Đại Đạo cảm ngộ, hai phần bản nguyên Thiên Đạo đều thuộc về ngươi." Hồng Quân u u nói.

"....." Ù!

Khí tức của vầng sáng Thiên Đạo thu lại, dường như có chút do dự.

A, bản nguyên Thiên Đạo ư?

Hỏng rồi, cảm giác rung động này thật tệ!

Nếu có được một lượng lớn bản nguyên Thiên Đạo, vậy thì việc làm tọa kỵ hình như cũng không phải là không thể chấp nhận được?

Thiên Đạo vốn là sản vật vô tình, nếu không phải vậy, hắn đâu cam tâm phân chia quyền hành của mình cho Hồng Quân, để Hồng Hoang trở thành người phát ngôn của Thiên Đạo, chỉ vì một cái nguyên nhân đơn giản như vậy.

"Chỉ là danh phận thôi, đâu có thật sự bắt ngươi làm tọa kỵ.

Ngươi có tin không, ngay cả mấy ma thần Hỗn Độn kia cũng đều không cần mặt mũi, giành giật lẫn nhau làm tọa kỵ, ai cũng làm thế." Hồng Quân từ tốn nói.

Ù!

Đạo vận trên bề mặt vầng sáng Thiên Đạo lóe lên.

Thành giao! .....

Trong sơn cốc.

"Đúng là show hàng mà." Lý Phàm cảm thán.

Tốt lắm, ta bị mấy vị cường giả Hỗn Nguyên Cảnh này khiến cho kinh ngạc rồi.

Từng người một có não động thật lớn, thao tác cũng thật sự thanh thoát thoát tục, ai cũng biết cách chơi độc đáo.

Không...

"Bug game ư?" Khóe miệng Lý Phàm nở một nụ cười, "Thiên chân!

Vô tà!

Tưởng là bug game ư?

Sao biết Lý Phàm ta cố ý làm vậy.” Nghe những tiếng nhắc nhở của hệ thống không ngừng vang lên trong đầu, nụ cười trên mặt Lý Phàm càng thêm đậm đà.

Cứ loạn đi, càng loạn càng tốt, đại thế thay đổi càng nhiều càng tốt, lượng lớn bản nguyên chi lực chẳng thơm sao?

Thơm lừng ấy chứ!

So với bản nguyên thu được, thứ đã cho ra ngoài hoàn toàn chỉ là chín trâu một sợi lông mà thôi.

“Cuối cùng cũng bại lộ rồi.” Lý Phàm lẩm bẩm.

Những ma thần Hỗn Độn kia, tất cả đều đã bại lộ!

Tự cho rằng lén lút tiến hành sẽ không ai phát hiện, nhưng đâu biết Thiên Đạo và Hồng Quân đã sớm gia tăng cường độ khống chế đối với Hỗn Độn.

Những ma thần Hỗn Độn kia bị Thiên Đạo và Hồng Quân phát hiện khi săn bắt Hỗn Độn hung thú!

Điều đáng nói là những ma thần Hỗn Độn đó không có não động lớn như Hồng Quân và những người khác, có lẽ tư duy của họ đã cứng nhắc sau khi sống quá lâu chăng?

Từng tên ngu ngốc đi săn Hỗn Độn hung thú, tự tin mãn mãn cho rằng Hỗn Độn hung thú chắc chắn sẽ thua cuộc. ...

“Không...” Ánh mắt Lý Phàm lóe lên một tia dị sắc.

“Ôi, Da Hòa Hoa...” Lý Phàm lẩm bẩm, thần sắc khó hiểu.

Điều này vượt ra ngoài kế hoạch của hắn, nhưng cũng không phải chuyện xấu, vừa hay có thể phối hợp sử dụng.

“Ha ha, có kịch hay để xem rồi.” Trong đầu lóe lên thêm nhiều ý niệm, Lý Phàm thầm nhủ. .....

Tử Tiêu Cung.

Sau khi đàm phán xong chuyện tọa kỵ với Thiên Đạo, tâm trạng Hồng Quân vui vẻ, khí phách ngút trời.

Bị đánh đập mãi, bị bắt nạt mãi, giờ hắn đã quyết tâm phản công!

Hồng Quân có chút mong chờ, sau khi lên hạng hai trên bảng Tọa Kỵ, không biết đám “chó má” kia sẽ có vẻ mặt thế nào, haizz, hắn còn có chút mong đợi đó nha.

“Ừm?” Cảm ứng được điều gì đó, Hồng Quân nhướn mày, tinh mang trong mắt lóe lên.

“Cuối cùng cũng tìm thấy một phần rồi...” Khóe miệng Hồng Quân nở một nụ cười, “Khoan đã, khoan đã...” Hắn chớp chớp mắt, nhắm mắt lại, bắt đầu tu luyện. .....

Ma Giới.

La Hầu đang luận đạo với Dương Mi thì động tác khựng lại, trong mắt xuất hiện một tia sát ý.

“Dám xuất hiện!” La Hầu nổi giận.

“Đạo hữu sao vậy?” Dương Mi mặt đầy vẻ mờ mịt.

“Ta có chút chuyện cần xử lý, xin lỗi.” Hít một hơi thật sâu, đè nén lửa giận trong lòng, La Hầu nói với vẻ xin lỗi.

“Không sao, có cần Bản tôn giúp không?” “Không cần, chỉ là chút chuyện nhỏ thôi.” Nói rồi, thân hình La Hầu lóe lên, biến mất tại chỗ. .....

Một nơi nào đó trong Hỗn Độn.

La Hầu vừa xuất hiện, khu vực hàng ức vạn công lý xung quanh lập tức bị phong tỏa, từng đạo thần cấm và quy tắc như thể cách tuyệt thời không của khu vực này, ẩn ước có thể thấy từng đạo cấm chế trong hư không.

Chương 21

Đối mặt với sự thay đổi đột ngột, sắc mặt La Hầu không hề biến đổi, chỉ bình tĩnh nhìn phía trước, trong mắt ẩn chứa sự phẫn nộ và sát ý không thể kìm nén.

“Ma Thiên, ngươi dám tìm Bản tọa ư?” La Hầu gầm khẽ.

Ù ù ù!

Trong hư không xuất hiện từng gợn sóng, một người đàn ông có vẻ ngoài thô kệch xuất hiện trước mặt La Hầu.

Người này không ai khác, chính là Ma Thiên!

Ma thần Ma Đạo, Ma Thiên!

“Ta giết ngươi!” Không nói hai lời, La Hầu trực tiếp rút Thí Thần Thương, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Tru Tiên Tứ Kiếm và các pháp bảo khác ra.

“Khoan đã.” Ma Thiên lập tức nói.

“Sao?

Lại định lừa Bản tọa nữa ư?” La Hầu lạnh lùng cười, động tác quả nhiên dừng lại một chút.

“Lần này ta đến để xin lỗi ngươi.

Chuyện Đại kiếp khai thiên trước đây là lỗi của ta, ta thật sự không cố ý lừa ngươi.

Ta nguyện ý bồi thường, bản nguyên của ta, chẳng phải ngươi đã muốn Ma Đạo của ta sao?

Vậy thì Đại Đạo Ma chi đó ta nhường cho ngươi.” Ma Thiên lật tay, một khối phù văn xuất hiện trong tay hắn, nhìn về phía La Hầu,

Ma Thiên chân thành nói.

Ma Thiên và La Hầu thời Hỗn Độn kỳ thực là một đôi bạn thân, chỉ đến Đại kiếp khai thiên mới trở mặt, bởi vì Ma Thiên đã hãm hại La Hầu.

Là Hủy Diệt Ma Thần, La Hầu vốn có thực lực xếp hàng đầu trong Tam Thiên Ma Thần Hỗn Độn.

Khi Đại kiếp khai thiên đến gần, La Hầu căn bản không biết Bàn Cổ đang khai thiên ở trung tâm Hỗn Độn, kết quả bị Ma Thiên lừa đi.

Chuyện xảy ra sau đó không cần nói nhiều, nếu không phải vậy thì Ma Thiên đâu phải luân hồi chuyển thế, còn La Hầu thì đâu đến mức binh giải chuyển thế, mối thù này không đội trời chung, vì vậy La Hầu mới hận Ma Thiên thấu xương.

"?Xin lỗi ư?" La Hầu ngẩn người, có chút nghi ngờ, "Thật hay giả đây?" "Bản nguyên của ta, ta giao bản nguyên cho ngươi, chẳng lẽ ngươi không tin?" Ma Thiên nghiêm túc nói.

Nhìn bản nguyên Ma Đạo trong tay Ma Thiên, La Hầu có chút mông lung, sát cơ trên người cũng dần dần thu liễm trở lại.

Vốn là muốn báo thù, kết quả kẻ thù trực tiếp nhận lỗi và giao bản nguyên cho mình, thao tác này thật kỳ lạ.

"Ngươi tưởng Bản tọa sẽ dễ dàng tha thứ như vậy sao?" Lạnh lùng nói, La Hầu vươn tay chộp lấy Ma chi đại đạo rồi xoay người rời đi.

Mối thù binh giải không thể dễ dàng tha thứ như vậy được, Ma chi đại đạo chỉ là chút lợi tức thôi, còn có tha thứ hay không thì La Hầu cần phải suy nghĩ kỹ.

"Đồ ngu ngốc, thật sự tưởng ta sẽ giao Đại Đạo ra ư?

Ngươi luyện hóa xong thì có kịch hay để xem rồi.” Nhìn bóng lưng La Hầu biến mất, nụ cười trên mặt Ma Thiên dần thu lại, lạnh lùng cười nói. .....

Thời gian thoắt cái đã qua.

Đang!

Tiếng chuông Thiên Đạo đột ngột vang lên, đạo âm huyền diệu vang vọng cửu thiên thập địa, hà quang rực rỡ chiếu rọi khung trời Hồng Hoang.

Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, bắt đầu!

“Cuối cùng cũng bắt đầu rồi!” Vô số sinh linh và cường giả Hồng Hoang tinh thần chấn động, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, lập tức tiến về Hỗn Độn.

Hồng Hoang, phong vân nổi dậy! .....

“Cung nghênh Đạo Tổ pháp giá.” “Cung nghênh Đạo Tổ pháp giá.” “Cung nghênh Đạo Tổ pháp giá.” Trong Tử Tiêu Cung, tam thiên Tử Tiêu Cung khách lần lượt ngồi vào chỗ, cùng với Hồng Quân giáng lâm, tất cả mọi người đồng thanh hô lớn.

Sau lần giảng đạo đầu tiên, danh tiếng Đạo Tổ Hồng Quân đã triệt để vang vọng khắp Hồng Hoang, dù sao Hồng Quân là người đầu tiên giảng đạo ở Hồng Hoang, giáo hóa chúng sinh, danh xưng Đạo Tổ quả thực xứng đáng với danh hiệu.

“Không cần đa lễ, ngồi đi.” Hồng Quân bình tĩnh nói.

“Tạ, Đạo Tổ.” “Tạ, Đạo Tổ.” “Tạ, Đạo Tổ.” Mọi người đều ngồi xuống.

“Lần giảng đạo này vẫn kéo dài vạn năm, Bản tọa sẽ giảng cho các ngươi về Hỗn Nguyên chi đạo, Chứng Đạo chi pháp, tiên đạo

giả...” Không vòng vo, Hồng Quân trực tiếp nói.

Cùng với Hồng Quân cất lời, từng đạo phù văn huyền ảo thâm thúy xuất hiện, như lời nói ra là pháp tắc, tựa hồ khẩu hàm thiên hiến, từng đạo dị tượng xuất hiện trong Tử Tiêu Cung, lượng lớn đại đạo quy tắc hình chiếu, từng tầng huyền diệu phù hiện, còn có linh khí kim liên rơi xuống từ bầu trời.

“Thế gian có nhiều pháp môn Chứng Đạo, đại khái có thể chia thành...

Trảm Tam Thi là trảm ra thiện, ác, tự ngã, dùng tình vô tình của Thiên Đạo chuyên tâm tham ngộ Đại Đạo...

Công Đức Chứng Đạo là thông qua công đức nhanh chóng tham ngộ Đại Đạo...

Dĩ Lực Chứng Đạo là dùng năng lực bản thân cảm ngộ Đại Đạo, pháp này khó nhất, căn cơ cũng ổn định nhất.

Ba loại phương pháp Chứng Đạo không có sự khác biệt rõ ràng, đều là chấp chưởng một đạo bản nguyên Chứng Đạo...” .....

Cùng với Hồng Quân giảng đạo, bất tri bất giác đã qua vạn năm.

Khi Hồng Quân dừng giảng đạo, lập tức, tất cả dị tượng như thủy triều nhanh chóng biến mất.

“Các ngươi có điều gì muốn hỏi không?” Hồng Quân nhàn nhạt nói.

“Xin hỏi Đạo Tổ, Trảm Tam Thi có tệ đoan không?” Lão Tử hỏi.

“Có, dù sao cũng chỉ là con đường tắt, sẽ thiếu sót một phần cảm ngộ.

Sau khi Chứng Đạo Hỗn Nguyên cần phải tu phục căn cơ.

Linh bảo dùng để trảm thi càng mạnh thì thực lực Tam Thi càng

mạnh, đối với Đại Đạo cảm ngộ cũng có thể càng sâu và nhanh chóng hơn...” Hồng Quân đại khái giải thích.

“Xin hỏi Đạo Tổ, Công Đức Chứng Đạo và Trảm Tam Thi Chứng Đạo có thể cùng tiến hành không?” “Có thể.” “Xin hỏi Đạo Tổ...” “Xin hỏi Đạo Tổ...” “Xin hỏi Đạo Tổ...” Từng cường giả Đại La lần lượt hỏi, Hồng Quân cũng từng người một hồi phục giải đáp.

Giải đáp tròn một ngày, cuối cùng, không còn ai có bất kỳ thắc mắc nào.

Hồng Quân cùng với Tam Thiên Tử Tiêu Cung khách đều đồng loạt nhìn về phía Hồng Hoang.

Bởi vì, hôm nay là thời điểm bảng Siêu Thoát cập nhật!

Cũng là thời điểm phát phần thưởng!

“Tu vi hiện tại của ta chắc chắn đã là đệ nhị Hồng Hoang rồi.

Ta sẽ bắt đầu trọng chấn uy danh của mình từ bảng Siêu Thoát.” Khóe miệng Hồng Quân nở một nụ cười.

Hắn vốn muốn khiêu chiến mấy người đứng đầu, nhưng trước đây chưa tìm thấy.

Không sao, xếp hạng đâu có nhất định phải khiêu chiến, nếu có chênh lệch thực lực tuyệt đối thì vẫn có thể thăng hạng.

Với sự trợ giúp của Thiên Đạo, hắn có tuyệt đối tự tin rằng lần này nhất định có thể xếp hạng hai!

Bắt đầu từ bảng Siêu Thoát, sau đó thu nhận các Thánh nhân làm đệ tử, rồi làm bá chủ bảng Tọa Kỵ.

Uy danh của hắn tất sẽ chấn động Hồng Hoang!

Ai?

Có thể bằng Hồng Quân!

Ai ngưu bức hơn ai chứ!

"Với Thiên Đạo làm tọa kỵ, nói không chừng ta còn có thể đứng đầu bảng Tọa Kỵ?" Nghĩ đến đây, Hồng Quân có chút mong đợi, còn hơi kích thích nữa chứ.

"Không biết bảng Siêu Thoát lần này có giống vạn năm trước không." "Chắc là sẽ khác thôi." "Hạng nhất chắc chắn không có gì tranh cãi, còn các thứ hạng sau thì không biết sẽ phân chia thế nào." "Đạo Tổ sẽ xếp hạng mấy nhỉ." "Nghe nói không lâu trước đây bên Ma Giới dường như vẫn luôn có động tĩnh xuất hiện, ta cảm giác Ma Tổ sẽ trở thành một hắc mã." "Quả thực có chút khả năng đó." Chúng Tử Tiêu Cung khách cũng thầm truyền âm giao lưu, buôn chuyện về bảng Siêu Thoát sắp cập nhật.

Bảng Siêu Thoát chắc chắn họ không thể lên được, nhưng buôn chuyện thì có thể, đối với thứ hạng, tất cả cường giả đều tò mò, dù sao thì ăn dưa mà, bất kể tầng lớp sinh linh nào cũng vậy.

Ù ù ù!

Bên ngoài Bất Chu Sơn, trên bảng Siêu Thoát, từng luồng ánh sáng bắt đầu hội tụ, các ký tự vốn xuất hiện trên bảng Siêu Thoát bắt đầu vặn vẹo tiêu tán, các ký tự mới dần dần xuất hiện.

Bảng Siêu Thoát... cập nhật!

"Ừm?

Cập nhật rồi!" Cảm nhận được sự khác lạ của bảng Siêu Thoát, tất cả mọi người lập tức tinh thần chấn động, nhìn về phía đó.

Khác với lần trước, bảng Siêu Thoát lần này dường như hiển hiện thứ hạng từ sau ra trước.

Hạng mười lăm là Ngũ Hành lão tổ, sau đó là Âm Dương, Càn Khôn lão tổ.

Đối với điều này, tất cả mọi người đều không lấy làm lạ.

Ba vị lão tổ vốn là những người Chứng Đạo sau, thứ hạng không cao là chuyện bình thường.

Nhưng thứ hạng tiếp theo lại khiến tất cả mọi người phải trợn tròn mắt.

"Ma thần Ma Đạo hạng mười hai, trước đây chẳng phải là hạng chín sao?

Chẳng lẽ tốc độ tăng tu vi của vị đại lão kia nhanh đến vậy ư?" Vô số cường giả kinh ngạc.

Hạng mười hai, Ma Thiên! .....

Một nơi nào đó trong Hỗn Độn.

Ma Thiên u ám nhìn về phía Hồng Hoang, sắc mặt không ngừng biến đổi.

"Đáng chết!

Đáng chết!

Bị phát hiện rồi, La Hầu khi nào lại có não như vậy, đáng ghét, ta lại làm áo cưới cho La Hầu rồi." Ma Thiên tức giận.

Sau khi cảm ứng tu vi của bản thân, Ma Thiên càng tức hơn, "Ta đặc mẹ nó tu luyện khổ cực ức vạn năm đạo quả lại cho La Hầu ư?

Thằng hề chính là ta sao?" "La Hầu, ngươi chờ đó, sớm muộn gì ta cũng giết chết ngươi." Ma Thiên nghiến răng nghiến lợi nói. .....

Ma Giới.

"Đồ ngốc." Khóe miệng La Hầu nở một nụ cười.

“Thật sự nghĩ bị lừa một lần thì sẽ bị lừa lần hai sao?

Ngươi tưởng ta không nhìn ra chút thủ đoạn nhỏ giấu trong quy tắc Đại Đạo ư?

Thiên chân vô tà a.” “Kẻ địch giúp ta tăng tu vi?

Vậy thì quá sảng khoái rồi.” Cảm ứng tu vi của bản thân, tâm trạng La Hầu vui vẻ.

Không biết lần này mình sẽ xếp hạng mấy nhỉ, La Hầu rất mong chờ đó. .....

Tử Tiêu Cung.

Đang lúc tất cả mọi người không biết phải làm sao, suy đoán tu vi của Ma Thiên, bảng Siêu Thoát vẫn tiếp tục cập nhật.

Thứ hạng từ hạng mười một đến hạng chín không khiến tất cả cường giả quá bất ngờ.

Hạng mười một, Tổ Kỳ Lân!

Hạng mười, Tổ Phượng!

Hạng chín, Long Vương!

Nhưng những thứ hạng tiếp theo lại khiến tất cả mọi người kinh hãi, từng người một đều ngây người ra.

“Cái gì!” “Không thể nào!” “Xếp hạng!!!” “Chậc...” “Chuyện gì thế này!” Trong Tử Tiêu Cung một trận xôn xao, dù chưa ai mở miệng nói, nhưng tất cả đều điên cuồng truyền âm, khó có thể tin được.

Ngay cả Hồng Quân cũng hơi ngẩn người, sau đó trên mặt lộ ra một tia khinh thường.

“Phế vật quả nhiên là phế vật, haizz, thứ hạng lại thấp như vậy, khoảng cách giữa hắn và Bản tọa càng ngày càng lớn rồi.” Hồng Quân

thầm nhủ.

Hạng tám, Dương Mi!

So với thứ hạng lần trước là hạng năm, lần này Dương Mi rớt hạng trực tiếp, rớt xuống hạng tám!??

Phế vật!

“Dương Mi, ngươi đám phế vật cũng xứng tranh phong với Bản tọa sao?

Chương 22

Ngay cả La Hầu cũng mạnh hơn ngươi.” Ngay lập tức, Hồng Quân trực tiếp lớn tiếng tuyên bố, âm thanh trong chốc lát đã vang vọng khắp Hồng Hoang.

Thích làm màu ư?

Vậy thì đánh thẳng vào mặt giữa chúng sinh!

Thật sự quên chuyện trước đây rồi sao?

Hiện tại Dương Mi xếp hạng phế vật như vậy, Hồng Quân đương nhiên phải nắm lấy cơ hội này để trào phúng một phen.

“.....” Dương Mi.

Nhìn Dương Mi không hồi đáp, chúng sinh Hồng Hoang có chút tiếc nuối, vốn đang xem kịch hay ăn dưa, đáng tiếc đáng tiếc.

“Chỉ vạn năm mà thay đổi lớn đến vậy ư.” Chúng sinh Hồng Hoang, vô số cường giả, vô số Đại Năng trong lòng dâng lên một tia mong đợi, đối với các thứ hạng sau càng thêm hứng thú.

Dương Mi còn rớt xuống hạng tám, vậy bảy người đứng đầu sẽ thế nào?

Liệu có giống như trước đây không?

Ít nhất... các cường giả Đại La Cảnh trong Tử Tiêu Cung đều vô thức liếc nhìn Hồng Quân, người có sắc mặt cao thâm khó đoán.

Đạo Tổ có giao dịch với Thiên Đạo thì thứ hạng hẳn phải cao chứ? .....

Không Gian Giới.

“Ta, đường đường là Không Gian Ma Thần, chưởng khống Hỗn

Độn, cường giả vô thượng chống đỡ Hồng Hoang, lại chỉ xếp hạng tám ư?" Trên mặt Dương Mi tràn đầy vẻ không thể tin được, hắn ngây người ra.

Ta ngưu bức như vậy mà thứ hạng lại thấp đến thế ư?

Khốn kiếp!

Làm màu, mẹ kiếp chứ!

Dương Mi vốn đã chuẩn bị kịch bản sẵn sàng rồi, hắn bế quan tu vi đại tăng, thứ hạng chắc chắn sẽ tiến lên, đợi công bố thì sẽ tung ra một loạt những câu nói làm màu, những câu nói đó đã được chuẩn bị sẵn cả rồi.

Kết quả lại ra cái thứ này ư?

Tâm thái của Dương Mi có chút sụp đổ.

"Ta thảo nê mã!" Nghe Hồng Quân trào phúng, tâm thái Dương Mi càng nổ tung.

Mẹ kiếp, chết tiệt chứ!

Nghiến răng nghiến lợi, Dương Mi hít một hơi thật sâu để tâm trạng bình tĩnh lại một chút.

Nhẫn nhịn!

Hắn quả thật là hạng phế vật rồi, thì có tư cách gì mà nói chứ, có nói cũng chỉ bị trào phúng, chi bằng đợi lần sau đứng lên rồi lại trào phúng Hồng Quân.

"Đám súc sinh." Dương Mi thầm mắng một tiếng.

Thực lực của mình tăng lên, kết quả đám kia lại tăng còn nhiều hơn sao?

Không được, phải nhanh chóng bế quan, tranh thủ thời gian khôi

phục Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh. .....

Ám triều dũng động!

Phong vân nổi dậy!

Khi chúng cường giả Hồng Hoang tâm tư khác nhau, thứ hạng lại một lần nữa cập nhật!

Hạng bảy...

Hồng Quân!

"Không thể nào!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân chấn nộ, vô thức đứng bật dậy, quanh thân đã có từng luồng khí cơ thoát ra, trong chốc lát, Hỗn Độn vô ngần dường như cũng đang run rẩy, tiếng nổ ầm ầm không ngừng vang lên.

Sau đó, Hồng Quân hít một hơi thật sâu, thu hồi khí tức, sắc mặt lại trở nên vô cùng khó coi.

Lão tử xếp hạng bảy ư?

Ta đặc mẹ nó xếp hạng bảy ư?

Ta có Thiên Đạo tương trợ, lại bế quan vạn năm, ta lại xếp hạng bảy ư???

Ta chẳng phải nên là hạng hai sao, sao lại chỉ có hạng bảy!

Ta đặc mẹ nó không phục a!

Tâm thái Hồng Quân sụp đổ, thậm chí có chút hoài nghi nhân sinh. .....

"Chậc..." "Trời ạ!" "Bảng Siêu Thoát lần này thay đổi lớn đến vậy sao?" "Đạo Tổ chỉ hạng bảy ư?" "Không thể nào." "Sao lại chỉ có hạng bảy được." "....." Tam Thiên Tử Tiêu Cung khách cũng kinh ngốc, toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang cũng trợn tròn mắt, đều ngây

người ra.

Thứ hạng của Hồng Quân, vượt xa dự liệu của tất cả mọi người!

Không, không chỉ chúng sinh Hồng Hoang, một đám ma thần Hỗn Độn cũng cười phá lên, từng người một nhịn không được, như La Hầu, Dương Mi càng ôm bụng cười lớn, tâm trạng vốn u uất của Dương Mi cũng tốt lên không ít.

Ngươi và Thiên Đạo thông đồng với nhau, kết quả lại chỉ xếp hạng bảy ư?

Đáng lẽ phải là hạng nhất mới phải chứ.

"Ha ha, Hồng Quân cũng vậy thôi, hạng bảy ư?

Oa, cao hơn Bản tôn một hạng nha, Hồng Quân thật sự quá mạnh mẽ." Giọng nói âm dương quái khí của Dương Mi lập tức vang vọng khắp Hồng Hoang, hồi đáp trong Hỗn Độn bao la.

Trào phúng ta ư?

Châm chọc ta ư?

Ngươi cao hơn ta một hạng thì có thể làm gì?

Ngươi ngưu bức đến thế mà dám trào phúng ta ư?

"....." Hồng Quân sắc mặt âm trầm đến mức sắp nhỏ nước, lần này đổi lại là hắn không nói được gì, tự bế.

Đặc biệt là cảm nhận được từng ánh mắt lờ mờ trong Tử Tiêu Cung, tâm thái Hồng Quân càng nổ tung hơn nữa, nếu không phải lát nữa có chuyện chính sự, Hồng Quân hận không thể bây giờ đuổi cổ mấy người này đi cho rồi.

Khốn kiếp!

"Bản tọa muốn xem sáu người đứng đầu rốt cuộc là ai." Mắt hơi

đỏ hoe, Hồng Quân nhìn chằm chằm vào bảng Siêu Thoát.

Không phục!

Khẳng định là không phục a!

Tuyệt đối không thể nào!

Khẳng định không thể nào a!

Ta ngưu bức như vậy mà xếp hạng bảy ư?

Nếu không phải biết bảng Siêu Thoát chắc chắn không có sai sót, Hồng Quân khẳng định sẽ trực tiếp nói bảng Siêu Thoát là nhảm nhí.

Ù ù ù!

Từng đạo thần văn và quy tắc diễn hóa trên bảng Siêu Thoát, một luồng khí tức nhân uân tràn ngập rồi hội tụ, đồng thời lượng lớn khí Hỗn Độn khu tán.

Dần dần, một hàng chữ mới xuất hiện trên bảng Siêu Thoát.

Hạng sáu...

Thời Thần!

"Thời Thần hạng sáu ư?" Hồng Quân đang phẫn nộ, sắc mặt càng thêm kinh ngạc.

Tự vấn lòng mình, thực lực của Thời Thần Hồng Quân không thể không thừa nhận quả thực rất khủng bố, dù sao Thời Gian Ma Thần chưởng khống sức mạnh vĩ đại của thời gian, ngày xưa thời Hỗn Độn kỳ, Thời Thần cũng xếp trong top ba ma thần.

Nhưng bây giờ lại là hạng sáu, tình huống gì đây?

"Bảng Siêu Thoát lần này thay đổi lớn đến vậy sao?" Hồng Quân không biết phải làm sao.

Ai cũng ngưu bức đến vậy ư?

Đột nhiên có một loại tâm lý an ủi, Thời Thần cũng hạng sáu ư?

À, vậy thì không sao rồi, hạng bảy thì cũng có thể chấp nhận được rồi.

"Thời Gian Ma Thần cũng chỉ hạng sáu!?" "Chậc chậc, bảng Siêu Thoát lần này đúng là liên tục tạo ra những cú sốc lớn." "A." "Chậc..." "Chuyện gì thế này." "Đường đường là Thời Gian Ma Thần mà cũng chỉ hạng sáu ư?" "Mấy vị đại lão còn lại trong khoảng thời gian này thực lực đột phá nhiều đến vậy sao?" Chúng sinh cũng kinh hãi, các cường giả đều trợn mắt há mồm, lắp bắp, không ai không bị thứ hạng của Thời Thần chấn động. .....

Sâu trong Hỗn Độn.

Thời Thần đang thám thính bảng Siêu Thoát, thấy thứ hạng của mình xuất hiện lập tức thở phào nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng không quá nổi bật, xem ra sau này phải làm gì đây.

Muốn cạnh tranh ư?

Ta áp chế tu vi không được sao?" Thời Thần lẩm bẩm.

Thứ hạng cao ư?

Ta không muốn không được sao, để khỏi bị mọi người chú ý.

Sau này, trong các ma thần Hỗn Độn, kẻ nào làm màu nhiều nhất thì kẻ đó chết!

"Dù sao Vô Lượng Lượng Kiếp cũng còn khá lâu, ta sẽ áp chế tu vi một thời gian.

Ừm, làm vậy đi, không đột phá nữa, đợi khi Vô Lượng Lượng Kiếp đến rồi đột phá một lần cũng không muộn, sẽ không ảnh hưởng đến tu vi của ta." Thời Thần thầm nhủ.

Áp chế tu vi để hậu tích bạc phát và không ngừng đột phá kỳ thực cũng không chênh lệch nhiều lắm, vì vậy Thời Thần cũng không có gì phải lo lắng.

"Từng kẻ một đều không biết quý trọng mạng nhỏ của mình, cả ngày đánh đấm làm gì chứ, mạng nhỏ thật đáng quý a." Thời Thần cảm thán. .....

Ù ù ù!

Bảng Siêu Thoát huyền diệu dũng hiện, đạo tắc thôn thổ, từng ký tự mới được khắc họa, rất nhanh, hạng năm xuất hiện trong mắt tất cả mọi người ở thế giới Hồng Hoang.

Hạng năm...

Tinh Vũ.

Tinh Thần Ma Thần, Tinh Vũ!

"Trước đây Tinh Thần Ma Thần chỉ xếp hạng tám, lần này trực tiếp lên hạng năm, chậc." Chúng cường giả, Đại Năng tặc lưỡi không thôi.

Sắc mặt Hồng Quân, Dương Mi và các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh khác cũng có chút khó coi.

Thời Hỗn Độn kỳ, Tinh Vũ chỉ là một tiểu đệ, bây giờ tiểu đệ lại lật mình đạp lên đầu mình, ai có thể thoải mái được mới là lạ.

Vốn tất cả mọi người có chút khó hiểu và tò mò tại sao Tinh Vũ lại có thể thăng hạng nhiều đến vậy, khi xem giới thiệu chi tiết về chiến lực của Tinh Vũ, tất cả mọi người mới bừng tỉnh đại ngộ. .....
5.

Tinh Vũ (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chấp chưởng hạ phẩm Hỗn Độn Chí Bảo Tinh Thần Phiên, Tinh Thần Ma Thần). .....

“Hỗn Độn Chí Bảo!” Ánh mắt Hồng Quân và những người khác ngưng lại.

Phải biết rằng sau khi Hỗn Độn phá nát, tất cả pháp bảo của ma thần Hỗn Độn đều vỡ vụn.

Thời Hỗn Độn kỳ, hạ phẩm Hỗn Độn Chí Bảo có lẽ không đáng kể, nhưng ở hiện tại, Hỗn Độn Chí Bảo đã trở nên nghịch thiên rồi.

Cho dù chỉ là một hạ phẩm Hỗn Độn Chí Bảo.

“Chậc...

Hỗn Độn Chí Bảo!” “Hỗn Độn Linh Bảo còn chưa thấy bao giờ, không biết Hỗn Độn Chí Bảo sẽ có phong thái thế nào nữa.” “Đáy lòng của ma thần Hỗn Độn quả nhiên thâm sâu khó lường, ngay cả Hỗn Độn Chí Bảo cũng đã chấp chưởng rồi.” Cường giả Hồng Hoang kinh thán không thôi.

Hỗn Độn Chí Bảo!

Tinh Vũ chấp chưởng Hỗn Độn Chí Bảo Tinh Thần Phiên!

Chương 23

“Lần sau sẽ vượt qua hắn.” Hồng Quân khinh thường nói.

Khó trách xếp hạng cao như vậy, dựa vào ngoại vật thì thôi đi, đúng là hành vi của tiểu đệ.

Hiện tại Hỗn Độn Chí Bảo cũng đã tu phục rồi, Tinh Vũ không còn không gian thăng cấp chiến lực nữa.

Hắn sẽ sợ Tinh Vũ ư?

Thật nực cười!

Không...

“Chấp chưởng Hỗn Độn Chí Bảo mà cũng chỉ hạng năm, vậy những người còn lại thì sao?

Chẳng lẽ...” Tất cả mọi người đều nghĩ đến một điều, ngay cả Hồng Quân và các Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không khỏi giật giật mí mắt.

Chỉ có một khả năng!

Ù ù ù!

Bảng Siêu Thoát diễn biến, mấy thứ hạng đầu còn lại lần lượt hiển hiện, tình huống nhìn thấy khiến nội tâm tất cả mọi người đều chấn động, ngay cả Hồng Quân và những người khác cũng khó có thể tin được. ..... 2.

Nguyên Nguyệt (Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, chưởng khống Thái Âm Đại Đạo, Thái Âm Ma Thần) 3.

Da Hòa Hoa (Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, chưởng khống Thần Chi Đại Đạo, Thần Đạo Ma Thần) 4.

La Hầu (Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, chưởng khống Hủy Diệt Đại Đạo, Hủy Diệt Ma Thần) .....

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên!

Ba vị Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên!

Cường giả chí cường trên cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Đã đột phá rồi." Hồng Quân và những người khác da đầu tê dại.

Chúng sinh Hồng Hoang không rõ thì thôi, chứ họ sao có thể không rõ, độ khó của việc khôi phục Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh lớn đến mức nào họ đều rõ trong lòng.

Nguyên Nguyệt có thể khôi phục thì còn có thể hiểu được, đối với vận may của Nguyên Nguyệt, các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh ít nhiều cũng có hiểu biết.

Nhưng then chốt là Da Hòa Hoa và La Hầu mấy vị kia là ý gì???

Tu vi của La Hầu mẹ kiếp lại đột nhiên tăng lên nhiều đến vậy ư?

Đặc biệt là Da Hòa Hoa, lần trước chỉ hạng bảy, lần này lại trực tiếp lên hạng ba ư?

Thật là phi lý quá rồi.

"Có vấn đề." Mắt Hồng Quân và các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh lóe lên một tia tinh mang.

Bên trong nhất định có vấn đề, vấn đề lớn!

Còn về Lý Phàm đứng hạng nhất thì tất cả mọi người đều không quá bất ngờ, trong dự liệu mà thôi.

Chưa đợi Hồng Quân và những người khác suy nghĩ quá lâu, tất cả sự chú ý đều bị một chuyện khác hấp dẫn.

Bởi vì, phần thưởng...

đã được phát!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Trên bảng Siêu Thoát, vô tận kim quang bùng nổ, Thiên uy cuồn cuộn, chí cao vô thượng, nhàn nhạt mà vĩ đại, khác biệt với Thiên Đạo, như thể lăng giá trên Thiên Đạo, đủ để khiến vạn giới vạn vực đều run rẩy.

Quy tắc hội tụ, đạo tắc hiển hóa, tiên vận ngưng tụ, huyền cơ thăng đẳng, từng đạo quang thúc ẩn chứa vĩ lực khó tả xuyên phá bầu trời, trong chớp mắt đã biến mất trong hư không.

Tử Tiêu Cung, Ma Giới, Không Gian Giới, Long Giới, Phượng Giới, Kỳ Lân Giới, Hỗn Độn... từng đạo khí thế lập tức dâng trào!

Hồng Quân và những người khác, tất cả đều nhận được phần thưởng! .....

Trong sơn cốc.

"Đại xuất huyết a." Lý Phàm lắc đầu.

Chỉ riêng việc phát phần thưởng cho Hồng Quân và những người khác đã tốn của Lý Phàm khoảng một triệu đạo bản nguyên chi lực, nhìn thì không nhiều nhưng thu hoạch thì lớn lắm.

Vậy thì không sao rồi.

Hồng Quân và những người khác có lẽ sẽ kiếm được, nhưng chắc chắn là kiếm được lớn!

"Có thể thao tác như vậy ư." Da Hòa Hoa, Lý Phàm sờ sờ cằm,

trong mắt lóe lên một tia tinh mang.

Có lẽ, có thể tạo ra một cái 'mã giáp' (áo giáp/nhân vật phụ) chăng?

"Không vội, không vội." Lý Phàm nhìn về phía Tử Tiêu Cung.

Kịch hay mới chỉ vừa bắt đầu mà! .....

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi tiếp nhận phần thưởng từ bảng Siêu Thoát, sắc mặt có chút hân hoan như phát cuồng, ngay cả tâm cảnh ức vạn năm cũng khó có thể giữ vững được.

Tu vi đại tăng!

Hắn có thể cảm ứng được mình không còn xa Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh nữa.

Chỉ hạng bảy mà phần thưởng đã phong hậu như vậy, vậy thì top ba sẽ nhận được gì?

Trong lòng Hồng Quân dâng lên dã vọng hùng hùng, lần sau nhất định phải đạt top ba!

"May mà còn có bảng Tọa Kỵ." Khóe miệng Hồng Quân nở một nụ cười.

Bảng Tọa Kỵ nhất định có thể hạng hai, thậm chí là hạng nhất!

Thiên Đạo làm tọa kỵ, chẳng lẽ không vô địch ư?

Vậy thì nhất định là vô địch a!

Chỉnh lý lại tư tưởng, Hồng Quân sắc mặt khôi phục nhàn nhạt nhìn về phía tam thiên Đại La Kim Tiên.

"Lần giảng đạo này đã kết thúc, lần giảng đạo tiếp theo vẫn là sau vạn năm.

Lần giảng đạo thứ ba là lần giảng đạo cuối cùng của Bản tọa, mong chư vị trân trọng." Hồng Quân từ tốn nói.

"Vâng." "Vâng." "Vâng." Chúng cường giả nghe vậy lập tức đáp.

"Trong số những người ngồi đây có vài vị có duyên sư đồ với Bản tọa, vậy thì hôm nay sẽ chính thức thu nhận đệ tử." Dù sao thiên thư đã dự ngôn, nên Hồng Quân cũng không làm quá huyền ảo, trực tiếp nói ra.

Đệ tử cần phải thu, đã biết mấy vị Thánh nhân tương lai là ai, đã vậy thì tại sao không thu nhận vào môn hạ?

Khí vận Thánh nhân không thể xem nhẹ, đối với Hồng Quân mà nói đó là một món hời chắc chắn không lỗ.

Môn hạ có mấy Thánh nhân tương lai, hắn còn có chút kích động nữa chứ.

Làm màu, bắt đầu từ giờ khắc này!

"Từ nay về sau, uy danh của ta sẽ vang vọng khắp Hồng Hoang, ta muốn xem ai dám chạm vào uy nghiêm của ta." Hồng Quân thầm nhủ.

"Thánh nhân thu đồ..." Chúng cường giả không khỏi hâm mộ, từng đôi mắt hoặc nhìn về phía Tam Thanh và những người khác, hoặc nhìn về phía Hồng Quân.

Đối với chuyện Hồng Quân thu đệ tử, đương nhiên họ đều rõ, có rõ hay không thì việc hâm mộ vẫn là hâm mộ.

Bất kể danh tiếng Hồng Quân thế nào, ít nhất người ta cũng là Thánh nhân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a.

Trở thành đệ tử của Hồng Quân thì sẽ có được chỗ dựa lớn, ở Hồng Hoang ai dám trêu chọc?

Đáng tiếc là không đến lượt họ.

So với thần tình của chúng cường giả, Tam Thanh và những người khác lại khá bình tĩnh, từng người một sắc mặt vẫn giữ vẻ bình thản không hề biến đổi.

Hồng Quân cảm nhận được vô số ánh mắt sau đó cũng thầm sảng khoái không thôi, bị đánh đập mãi, cuối cùng cũng có cảm giác ngưu bức!

Đặc biệt là sự bình tĩnh của Tam Thanh và những người khác khiến Hồng Quân rất hài lòng, tốt, đệ tử của ta phải như vậy chứ.

"Thái Thanh Lão Tử, ngươi có duyên với Bản tọa, có thể trở thành đại đệ tử của Bản tọa, có nguyện ý không?" Hồng Quân nhìn về phía Lão Tử, chậm rãi nói.

"Khởi bẩm Đạo Tổ, đệ tử đã có sư tôn, xin Đạo Tổ thứ tội." Lão Tử đứng dậy hành lễ cung kính nói.

"???" Sắc mặt Hồng Quân đông cứng, trong lòng dâng lên một dự cảm chẳng lành.

"Nguyên Thủy, Thông Thiên..." Không cần Hồng Quân nói hết, Ngọc Thanh Nguyên Thủy và Thượng Thanh Thông Thiên trực tiếp đứng dậy hành lễ nói: "Chúng đệ tử cũng đã có sư tôn." "....." Sắc mặt Hồng Quân trở nên âm trầm.

"Sư tôn của các ngươi là ai." Nhìn Hồng Quân nhìn chằm chằm, Tam Thanh không hề sợ hãi, không nhanh không chậm nói: "Khởi bẩm Đạo Tổ, sư tôn của chúng đệ tử là La Hầu." Ta, sư tôn, La Hầu!

Hiểu chưa?

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên!

Phế vật như ngươi sao có thể so sánh được?

"....." Hồng Quân.

Khốn kiếp!

Lại!

Lại là đám chó má này!

Hễ có chuyện gì là lại muốn đối đầu với ta!

Sắc mặt Hồng Quân không ngừng biến đổi.

Nhịn!

Hít một hơi thật sâu, trên mặt Hồng Quân miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, chậm rãi nói: "Đã vậy thì thôi vậy." Hắn cũng cần mặt mũi mà, người ta không muốn làm đệ tử, lẽ nào hắn lại cưỡng ép thu nhận đệ tử?

Làm vậy thì hắn thật sự không cần sống ở Hồng Hoang nữa rồi.

"Không sao, còn có mấy người dự bị." Hồng Quân tự an ủi mình nói.

Đặc biệt là chuyện thời Long Hán Lượng Kiếp, Nữ Oa cũng đã đồng ý, khiến trong lòng Hồng Quân ổn định hơn một chút.

Lần tới chắc sẽ không có sai sót nữa đâu nhỉ.

"Nữ Oa, ngươi có duyên với Bản tọa, có nguyện làm đại đệ tử của Bản tọa không?" Hồng Quân nhìn về phía Nữ Oa.

"Không nguyện ý." Giọng Nữ Oa lạnh lùng, bình tĩnh nói.

Thật cứng rắn!

Tốt lắm, nói chuyện với cường giả Hỗn Nguyên Cảnh mà như vậy, chúng cường giả thầm kinh hãi, không ngừng suy đoán thân phận của Nữ Oa.

"???" Hồng Quân suýt chút nữa mặt đen hỏi chấm.

Không nguyện ý ư?

Đặc mẹ nó, trước đây chẳng phải đã đồng ý hợp tác sao?

Bây giờ lại không đồng ý ư?

Khốn kiếp!

Lại là La Hầu ư?

Sắc mặt Hồng Quân âm trầm đến mức sắp nhỏ nước, ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề: "Còn các ngươi?" Hắn cũng không ngốc, nếu không nhìn ra thì Hồng Quân đã không có địa vị như ngày hôm nay.

"Khởi bẩm Đạo Tổ, chúng đệ tử đã bái Dương Mi Đại Tiên làm sư." Tiếp Dẫn thay mặt Chuẩn Đề hành lễ nói.

"....." Hồng Quân.

Tốt lắm!

Vậy nên ta lại làm áo cưới cho La Hầu và đám chó má kia ư?

Chương 24

Giúp bồi dưỡng Thánh nhân cho chúng ư?

Sắc mặt Hồng Quân tái mét vô cùng, toàn bộ bầu không khí trong Tử Tiêu Cung bắt đầu trở nên vi diệu.

"Chậc..." Những người còn lại tại hiện trường khẽ hít khí lạnh, từng người một không dám thở mạnh.

Run rẩy.JPG.

Thế giới của các đại lão thật đáng sợ, ai dám gây ra động tĩnh vào lúc này chứ, chẳng phải sẽ trở thành mục tiêu trút giận của Hồng Quân sao?

Nước trong Hỗn Nguyên Cảnh quá sâu, không phải đám Đại La Cảnh có thể nhúng chân vào.

"Minh Hà, ngươi có nguyện trở thành đệ tử của Bản tọa không?" Mặt mũi đã mất gần hết, Hồng Quân mặt không biểu cảm nhìn Minh Hà nói.

Đệ tử thì phải thu, phải truyền bá đạo thống của mình để tranh đoạt khí vận.

Vì đám đỉnh cấp không thu được, vậy thì đành lui bước cầu thứ yếu.

Mối thù đã ghi nhớ, sớm muộn gì cũng sẽ thanh toán với La Hầu, việc cấp bách là thu đệ tử.

Ngay cả vì mặt mũi, Hồng Quân cũng phải thu đệ tử.

Nếu đã huênh hoang nói ra chuyện thu đệ tử, kết quả lại không ai chịu bái làm sư thì chẳng phải sẽ mất mặt lắm sao?

Hắn có cảm giác La Hầu và đám súc sinh kia đã lôi kéo tất cả mọi người rồi, vậy thì không còn gì để nói nữa.

“.....” Minh Hà.

Nhìn ánh mắt đầy tia máu của Hồng Quân, Minh Hà không hề hoài nghi nếu mình dám từ chối thì chắc chắn sẽ bị Hồng Quân ghi hận.

“Đệ tử bái kiến Sư tôn.” Minh Hà chọn lựa nghe theo tiếng lòng.

Dù sao bái sư cũng không thiệt, một vị Thánh nhân làm sư tôn chẳng thơm sao?

Minh Hà đâu có ngốc.

“Tốt tốt tốt.” Hồng Quân vuốt râu, vô cùng hài lòng.

“Trấn Nguyên Tử, ngươi có nguyện làm đệ tử của ta không?” “Đệ tử bái kiến Sư tôn.” Trấn Nguyên Tử không có dị nghị.

“Tây Vương Mẫu, ngươi có nguyện nhập môn hạ của ta làm tam đệ tử không?” Hồng Quân tiếp tục hỏi.

“Tây Vương Mẫu bái kiến Sư tôn.” Tây Vương Mẫu bước ra khỏi hàng, quỳ một gối cung kính nói.

“Thiện.” Hồng Quân mỉm cười, đồng thời trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Lần này thuận lợi hơn một chút, nếu không thì Hồng Quân thật sự đã lật bàn rồi.

“Đây ta coi như là lễ ra mắt mà vi sư ban cho các ngươi.” Hồng Quân phất tay, lập tức, lượng lớn Tiên thiên linh bảo hiện ra, đồng thời còn có vài kiện Tiên thiên chí bảo ngưng tụ, lần lượt rơi xuống trước mặt Minh Hà, Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu.

Là một ma thần Hỗn Độn ngày trước, lại là vị Thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, Hồng Quân có không ít bảo bối, tuy không thể sánh

bằng bảo bối mà La Hầu và những người khác có được từ kho tàng Tam Tộc theo quỹ tích ban đầu, nhưng chắc chắn cũng không đến nỗi không lấy ra được gì.

"Đa tạ Sư tôn." "Đa tạ Sư tôn." "Đa tạ Sư tôn." Ba người cảm tạ.

"Lần giảng đạo này kết thúc tại đây." Nói rồi, Hồng Quân chậm rãi nhắm mắt lại, thân ảnh nhanh chóng hóa thành hư vô tiêu tán.

Lần này bảng Siêu Thoát đã dẫn đến quá nhiều chuyện, giảng đạo tạm kết thúc cũng cần phải xử lý những chuyện khác nữa.

"Cung tống Đạo Tổ." "Cung tống Đạo Tổ." "Cung tống Đạo Tổ." .....

Ma Giới.

Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, Dương Mi, Ngũ Hành lão tổ và nhiều vị cự bá Hỗn Nguyên Cảnh khác tề tựu.

Mục đích, tự nhiên không cần nói cũng hiểu.

"Đạo hữu rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Long Vương lập tức hỏi.

Đang lúc La Hầu chuẩn bị trả lời, trong hư không xuất hiện từng gợn sóng, chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh lập tức đứng dậy, từng luồng khí thế thoát ra từ trên người họ.

Hồng Quân... giáng lâm!

"Hồng Quân, ngươi cũng dám đến địa bàn của lão tử sao?

Thật sự nghĩ lão tử không dám giết ngươi ư?" La Hầu gào lên phẫn nộ.

"Vậy ngươi có muốn giết thử xem không?" Hồng Quân hỏi ngược lại.

Là Thánh nhân, Hồng Hoang bất diệt thì bất tử, hắn sẽ sợ sao?

La Hầu mạnh hơn thì cũng chẳng quan trọng, không giết được hắn là được rồi.

"Ngươi nghĩ ta không dám sao?" La Hầu cười lạnh.

Ầm!

Ma khí ngập trời, vô lượng khí hủy diệt bùng nổ, La Hầu tung một chưởng như thể ngưng tụ sức mạnh của toàn bộ Ma Giới.

Toàn bộ Ma Giới như hóa thành một mảnh đen tối, một bàn tay khổng lồ như vắt ngang chư thiên, tràn ngập vĩ lực vô tận, vỗ thẳng về phía Hồng Quân.

"Không cần ra tay, Bản tôn một mình đủ sức trấn áp Hồng Quân." Thấy những người khác định ra tay, La Hầu hô lớn.

Nói rồi, La Hầu không dừng lại, tiếp tục ra tay tấn công.

Sắc mặt Hồng Quân hơi biến, vội vàng rút ra các loại chí bảo để chống đỡ công kích của La Hầu.

Lượng lớn đạo tắc bùng phát, tiên hoa vô ngần bay lượn, đồng thời quy tắc hỗn loạn, trật tự vặn vẹo.

Sức mạnh khủng bố không ngừng trút xuống Ma Giới, khiến Ma Giới phát ra chấn động kịch liệt.

Phải biết rằng Ma Giới là giới vực do La Hầu chấp chưởng, thêm vào đó tu vi của La Hầu đã đạt đến Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh, lại còn có Thí Thần Thương, Hồng Quân có lẽ không phải đối thủ của La Hầu.

Chỉ trong một giây, Hồng Quân trực tiếp bị đánh nát vài trăm lần.

Khi La Hầu dừng tay, Hồng Quân lần nữa tái tạo nhục thân, sắc mặt lại tái mét vô cùng, ánh mắt càng âm trầm khiến không khí cũng như ngưng kết.

“Uy hiếp Bản tôn ư?

Bản tôn sợ ngươi chắc, có muốn tiếp tục thử xem không?” La Hầu trào phúng.

A a, đấu khẩu với ta ư?

Ta là vua cà khịa, sợ ngươi chắc, giết không chết ngươi thì cũng phải làm ngươi tức chết, xem tâm thái của ngươi có sụp đổ không là được rồi.

“Đồ điên, ngươi có bệnh à, giết không chết Bản tọa thì có ý nghĩa gì?” Hồng Quân phẫn nộ nói.

“Ngươi biết Bản tôn có bệnh ư?” La Hầu kinh ngạc.

“Tốt tốt tốt, La Hầu, ngươi giỏi lắm, nhất định đừng để lọt vào tay Bản tọa, nếu không Bản tọa nhất định sẽ khiến ngươi cầu sống không được cầu chết không xong!” Hồng Quân tức đến cực điểm, cười gằn.

“Xong chưa?” La Hầu nhàn nhạt nói.

“Sao?” Hồng Quân nhíu mày, giết thì cũng giết rồi, còn muốn gì nữa.

“Không sao cả...” Lời chưa dứt, La Hầu đổi giọng, lại tung một chưởng nữa, kèm theo tiếng “Oanh” vang lên, Hồng Quân lại hóa thành tro bụi rồi tái sinh.

“Ai da, cảm giác thật sảng khoái nha.” La Hầu hài lòng nói.

“.....” Hồng Quân.

Khinh người quá đáng!

Khinh người quá đáng!

Hồng Quân tức đến thân thể cũng run rẩy.

Vì chính sự, Hồng Quân hít một hơi thật sâu, nhẫn nhịn!

Dù sao nhẫn nhịn cũng không phải lần một lần hai, đã quen rồi!

“Tu vi của ngươi rốt cuộc là chuyện gì vậy?” Hồng Quân phớt lờ lời La Hầu, mở miệng hỏi.

“Bản tôn sẽ nói cho ngươi sao?” La Hầu nói với vẻ trêu đùa.

“.....” Hồng Quân sắc mặt tái mét.

Cmn.

Khinh người quá đáng!

Khinh người quá đáng a!!!

Được, chờ đó!

Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh ta chưa chưởng Hồng Hoang!

Ù!

Hồng Quân xoay người bỏ đi.

Không đi thì ở lại làm gì, ở lại để bị tức chết sao?

Biết La Hầu đã hỏng não rồi thì không đi mới là lạ.

“Chậc chậc, Hồng Quân thành phủ không sâu a.” La Hầu chép miệng, chưa cà khịa đã bỏ chạy rồi.

“.....” Long Vương và những người khác.

Không nói mà vẫn tức người.

“Chính sự, Đạo hữu.” Ngũ Hành lão tổ trầm giọng nói.

“Thiện.” La Hầu khẽ gật đầu.

Hồng Quân không chỉ là đồng minh của Ngũ Hành lão tổ và những người khác, thêm vào đó chuyện này vốn cũng không phải bí mật, vì

vậy La Hầu cũng không che giấu.

“Cũng thật trùng hợp, Ma Thiên đã giao Ma chi đại đạo cho ta.

Ta vừa hay chấp chưởng một phần Ma chi đại đạo, liền dung hợp quy tắc Đại Đạo vào Đại Đạo của mình, lại kết hợp với Hủy Diệt đại đạo, sau đó...” La Hầu nhún vai, mặt đầy nụ cười đắc ý nói.

Phía sau La Hầu không nói nữa, nhưng ý tứ đã rõ ràng không cần nói cũng hiểu.

“.....” Tất cả mọi người.

Có thể gọi là trùng hợp ư?

Nếu có chuyện trùng hợp như vậy xin hãy nói cho họ biết, họ cũng muốn.

“Ma Thiên não hỏng rồi sao?” Dương Mi khó hiểu hỏi.

“Hắn muốn hại ta, dùng chút thủ đoạn nhỏ trong quy tắc Đại Đạo vốn định hãm hại ta để đoạt bản nguyên của ta, nhưng đã bị ta thức phá rồi.” La Hầu lắc đầu nói.

Mọi người nghe vậy mới bừng tỉnh, nếu Ma Thiên đầu óc không có bệnh thì sao lại tự dưng tặng lợi ích cho người khác?

Mặc dù cảm thấy ít nhiều đầu óc hắn cũng có vấn đề, nhưng giúp kẻ địch đột phá Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh thì vẫn là làm được.

Quá là show off.

“Bên Da Hòa Hoa biết chuyện gì không?” Tổ Phượng hỏi.

“Không rõ lắm, Thời Thần hình như biết.

Ta đi hỏi Thời Thần xem sao?” Dương Mi suy tư nói.

“Thiện.” “Được.” Mọi người gật đầu. .....

Thời gian trôi nhanh, thoáng cái đã mấy ngàn năm.

Trong sơn cốc, Lý Phàm đang tu luyện chậm rãi mở mắt, thở ra một hơi, một luồng huyền cơ từ trên người hắn lóe lên rồi dần ẩn đi.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tam Trọng Thiên." Lý Phàm lẩm bẩm.

Liên phá ba cảnh giới!

Con đường tu luyện ở giới này sau Hỗn Nguyên Cảnh có chút khác biệt so với tiên đạo.

Tiên đạo mỗi cảnh giới chia thành tiền, trung, hậu, còn cảnh giới trên Hỗn Nguyên thì lấy trọng thiên làm đơn vị, nhất trọng thiên là thấp nhất, cửu trọng thiên là cao nhất.

Sự chênh lệch giữa mỗi trọng thiên có thể nói là trời vực khác biệt, giống như sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Thánh nhân.

Vì vậy, mỗi một bước nhảy cấp nhỏ đều không hề nhỏ.

"Không bao lâu nữa là có thể chính thức rời khỏi sơn cốc rồi, có lẽ kịp trước khi Lượng Kiếp kết thúc." Ánh mắt Lý Phàm lóe lên, có chút mong đợi.

Chương 25

Lý Phàm lật tay, một luồng ánh sáng từ trong tay hắn bùng phát rồi bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng, ánh sáng lóe lên, một thanh niên nhìn qua vô cùng bình thường xuất hiện trước mặt Lý Phàm.

Lý Phàm thêm vào vài đạo bản nguyên chi lực vào trong cơ thể thanh niên, lập tức, khí tức trên người thanh niên trở nên thần bí.

"Hy vọng có thể cho ta một chút bất ngờ nho nhỏ." Búng tay một cái, không gian vỡ vụn, một hắc động xuất hiện phía sau thanh niên.

Thanh niên lập tức bị hút vào hắc động, biến mất không thấy tăm hơi. .....

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân khoanh chân ngồi trên bồ đoàn, xung quanh hắn từng đạo khí tức huyền diệu dũng động, đồng thời sức mạnh thời gian, không gian lưu chuyển, từng bức dị tượng lóe lên quanh Hồng Quân.

Nửa ngày sau, Hồng Quân khẽ mở mắt, tất cả dị tượng đều tan biến.

"Thiên Đạo đã tìm thấy Da Hòa Hoa ở đâu chưa?" Hồng Quân trầm giọng hỏi.

Ù!

Một luồng khí cơ lóe lên, ẩn ước có thể thấy vầng sáng Thiên Đạo xuất hiện trong hư không rồi lại ẩn đi.

"Chưa tìm thấy sao." Hồng Quân cau mày.

Sự thay đổi của Da Hòa Hoa quá kinh người, bất kể vì mục đích gì, hắn và Thiên Đạo đều phải tìm cho ra.

Dù sao, thứ đó cứ như một quả bom hẹn giờ, Hồng Quân và Thiên Đạo sao có thể mặc kệ Da Hòa Hoa hành sự tự do được.

"Ừm?" Lúc này, như có cảm ứng, Hồng Quân khẽ "hưm" một tiếng, nhìn về phía Hồng Hoang đại lục.

Ảo giác ư?

Không, không!

Ánh mắt ngưng lại, quyền hành Thánh nhân và phản hồi từ Thiên Đạo khiến Hồng Quân bỗng nhiên đứng dậy, trên mặt lộ ra vẻ chấn kinh.

Không phải ảo giác!

"Sinh linh dị vực xâm nhập thế giới Hồng Hoang của ta ư?" "Chư Thiên Vạn Giới!" Thân thể Hồng Quân chấn động, trên mặt vừa có vẻ căng thẳng lại vừa có vẻ hưng phấn.

Từ thời Hỗn Độn kỳ cho đến nay, dị vực vốn chỉ là lời đồn đại đã lâu, cuối cùng cũng xuất hiện trước mắt hắn!

Trong khoảnh khắc đó, Da Hòa Hoa cũng tạm thời bị Hồng Quân bỏ lại phía sau, hắn trực tiếp nhìn về phía Hồng Hoang đại lục, suy nghĩ một lát rồi Hồng Quân một bước phóng ra, trực tiếp biến mất tại chỗ. .....

Hồng Hoang đại lục, bờ biển Đông Hải.

Trên bãi biển rộng lớn vô ngần, từng gợn sóng không gian phù hiện.

Trong chớp mắt, một thanh niên mặc đồ da thú rơi xuống, đập vào bãi cát.

Có lẽ cơn đau đã khiến thanh niên đang hôn mê tỉnh lại.

Mơ màng nhìn xung quanh, thanh niên có chút ngạc nhiên.

"...Đây là đâu." Thanh niên lẩm bẩm.

Hít một hơi thật sâu, cảm nhận tiên thiên linh khí hoạt bát giữa thiên địa, trên mặt thanh niên xuất hiện vẻ say mê rồi hóa thành kích động, nắm tay không tự chủ siết chặt.

"Chẳng lẽ đã đến Thần Giới sao!?" Thanh niên tự mình lẩm bẩm.

Ầm!

Lúc này, một ý chí chí cao vô thượng bao trùm, không gian ngưng đọng, thời gian đóng băng, Hồng Quân... trực tiếp giáng lâm!

Không hề dẫn phát bất kỳ dị tượng nào, cũng không hề do dự hay dừng lại, Hồng Quân trực tiếp xuất hiện phong tỏa thời không, đông cứng thanh niên tại chỗ.

"Dị vực..." Nhìn khí tức trên người thanh niên khác biệt với thế giới Hồng Hoang, ánh mắt Hồng Quân sắc bén, thần sắc hưng phấn.

Chỉ thấy Hồng Quân vươn tay chộp một cái, như hóa thành cự thủ chống trời, như thể bao trùm một phương chư thiên, trong chớp mắt đã tóm lấy thanh niên vào lòng bàn tay.

Thân hình lóe lên, Hồng Quân tóm lấy thanh niên biến mất tại chỗ.

Một giây sau, từng đạo ý chí vượt qua hoàn vũ giáng lâm.

Động tĩnh Hồng Quân gây ra tuy không lớn, nhưng muốn che mắt cường giả Hỗn Nguyên Cảnh thì đương nhiên là không thể.

Cường giả Hồng Hoang có lẽ không cảm nhận được, nhưng Hỗn Nguyên Cảnh chắc chắn sẽ có cảm ứng.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" "Có gì đó kỳ lạ." "Có vấn đề." "Hồng Quân đột nhiên giáng lâm làm gì?" La Hầu và những người khác nhíu mày khó hiểu, có chút không biết phải làm sao.

Sau khi quét qua một lát mà không phát hiện bất kỳ dị thường nào,

từng đạo thần niệm nhanh chóng thu hồi. .....

Tử Tiêu Cung.

Thân ảnh Hồng Quân xuất hiện giữa không trung, phất tay, thanh niên lạ mặt xuất hiện trước mặt Hồng Quân.

Không hỏi thanh niên, Hồng Quân ý niệm vừa động, nguyên thần lập tức xâm nhập vào thức hải của thanh niên, bắt đầu sưu hồn.

Hỏi ư?

Không cần thiết.

Hồng Quân cảm ứng tu vi của thanh niên không cao, nếu ở thế giới Hồng Hoang thì có lẽ còn chưa đạt đến Địa Tiên?

Một loại lâu nghĩ như vậy thì cứ sưu hồn là được rồi.

"Thương Thiên Giới..." "Phàm Giới..." "Thần Giới..." "Chư thần thu thập tín ngưỡng...

Vạn tộc lâm lập...

Nhân tộc?

Yêu tinh?

Long tộc?

Thú nhân tộc?" Vô số thông tin hội tụ, Hồng Quân vừa lẩm bẩm vừa xem xét thông tin trong đầu, vừa tiêu hóa tình hình của thế giới khác.

"Cấu trúc quả thực không giống với thế giới Hồng Hoang." Sờ sờ cằm, Hồng Quân thầm nhủ.

Thế giới Hồng Hoang không cần mượn ngoại lực để tu luyện, lực lượng tín ngưỡng ư?

Trong mắt Hồng Quân, đó chỉ là con đường tu luyện hạ cấp mà

thôi, căn cơ còn không ổn định.

Nhưng loại phương thức này cũng khá thú vị, có ý nghĩa để tham khảo.

"Ừm?" Xem xét thông tin cuối cùng, ánh mắt Hồng Quân ngưng lại, tinh thần chấn động.

"Thiên Đường... xâm nhập?" "Thượng Đế Da Hòa Hoa!" Hồng Quân bỗng nhiên đứng bật dậy.

Da Hòa Hoa?

Da Hòa Hoa!?

Da Hòa Hoa đã xâm nhập Thương Thiên Giới!

Bỗng nhiên sáng tỏ, bừng tỉnh đại ngộ, Hồng Quân lập tức hiểu ra vì sao tu vi của Da Hòa Hoa lại bạo tăng.

"Xem ra đã thôn phệ một phần bản nguyên của Thương Thiên Giới?

Thậm chí còn luyện hóa một phần bản nguyên Thiên Đạo của nó?

Khó trách tu vi khôi phục tăng nhanh như vậy, nếu thế thì có thể giải thích được rồi." Tâm thái Hồng Quân có chút sụp đổ.

Mẹ kiếp, tại sao mình không có vận khí như vậy, Da Hòa Hoa trốn trong Hỗn Độn mà cũng có "vận cứt chó" (cẩu thỉ vận) xâm nhập một giới sao?

Đồ chó má.

Đồng thời Hồng Quân cũng mừng thầm không thôi.

May mắn thay đã phát hiện một sinh linh của Thương Thiên Giới, nếu không thì e rằng sẽ mãi bị giấu trong màn che.

Bây giờ có sinh linh này làm tọa độ, Hồng Quân cũng có thể xâm

nhập Thương Thiên Giới.

Ù ù ù!

Ù ù ù!

Kim quang rực rỡ, Thiên uy cuồn cuộn, như chí cao, tự vô thượng, như thể ẩn chứa tất cả ý chí thế gian.

Vầng sáng Thiên Đạo phù hiện bên cạnh Hồng Quân, chỉ thấy vầng sáng Thiên Đạo khẽ chấn động như thể đang dược dược dục thí và sốt ruột.

Xâm nhập thế giới khác ư?

Thiên Đạo cũng cảm thấy hứng thú a!

"Đừng vội." Hồng Quân lắc đầu an ủi: "Tu vi của Da Hòa Hoa bây giờ đã là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh, đột ngột xâm nhập sẽ bất lợi cho chúng ta." Ở thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh, nhưng ở vị diện khác thì không giống vậy.

Trong tình huống không có Thiên Đạo gia trì, Hồng Quân cũng chỉ mạnh hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường một chút mà thôi, không phải đối thủ của Da Hòa Hoa.

Nếu đột ngột vượt giới thì chẳng phải là tự dâng mình sao?

"Xem ra..." Mắt khẽ nheo lại, Hồng Quân như có điều suy tư.

Phải tìm viện binh!

Phải kết minh!

Một mình thì có chút phiền phức, phạm vi ảnh hưởng của Thiên Đạo ở dị vực cũng có hạn, nhưng có thể tìm người kết minh, tìm người cùng xâm nhập a!

Vút!

Một luồng sáng lóe lên, thân ảnh Hồng Quân nhanh chóng hư hóa rồi biến mất không thấy tăm hơi. .....

Ma Giới.

La Hầu và các thành viên Liên Minh Nghịch Thiên Giả đang luận đạo với nhau.

Như có cảm ứng, tất cả mọi người đồng thời nhìn về phía hư không, lông mày cũng vô thức nhíu lại.

Lại nữa ư?

Ù!

Từng gợn sóng xuất hiện, Hồng Quân bước ra từ hư không.

"Hồng Quân, ngươi đang đùa ai vậy?" La Hầu lãnh tiếu nói.

"Bản tọa chỉ nói một lần, chuyến này muốn cùng các ngươi hợp tác, nếu La Hầu ngu xuẩn còn nói thêm một câu thì thôi đi." Hồng Quân lạnh lùng nói.

Thế gian vốn không có thù hận tuyệt đối, dưới lợi ích khổng lồ, thù hận cũng có thể gác lại.

Nếu La Hầu cứ tiếp tục độc mồm độc miệng thì chẳng có gì để nói, bỏ qua.

Cùng lắm thì đi tìm người khác vậy.

Nghe Hồng Quân nói, trong mắt La Hầu và những người khác xuất hiện vẻ nghi ngờ, hợp tác?

Hồng Quân lại tìm hợp tác?

Cảm giác có vấn đề, chẳng lẽ lại có âm mưu?

Đương nhiên, bề ngoài thì không ai chất vấn.

Biết giữ chừng mực, La Hầu thích trào phúng nhưng đầu óc không hỏng.

Nếu có lợi ích hợp tác, tạm thời có thể gác lại vấn đề.

Hoặc có lẽ... không lâu trước đây Hồng Hoang xuất hiện động tĩnh, La Hầu và những người khác suy tư, chẳng lẽ có liên quan đến việc này?

"..." La Hầu trầm giọng nói.

Ong!!!

Hồng Quân đưa tay điểm nhẹ, truyền tin tức về Thương Thiên Giới và việc Da Hoa xâm lấn cho La Hầu cùng những người khác.

Chương 26

"Thương Thiên Giới?

Thế giới dị vực!?" "Da Hoa?" Kiểm tra xong nội dung tin tức, tất cả mọi người đều chấn động.

"Thảo nào, thảo nào tu vi của Da Hoa lại tăng nhanh đến vậy." Long Vương bừng tỉnh đại ngộ nói.

"Xâm lược thế giới khác..." La Hầu liếm liếm môi, trong mắt bùng lên chiến ý mãnh liệt.

"Chư vị, liên minh Nghịch Thiên Giả của ta có việc để làm rồi!" La Hầu kích động nói.

Thành lập lâu như vậy, cuối cùng cũng có một thế giới khác để xâm lược cho sướng tay!

"Đừng vui mừng sớm như vậy, tọa độ dị thế giới nằm trong tay Bản tọa, nếu không khiến Bản tọa hài lòng thì Bản tọa sẽ đi tìm những Hỗn Độn Ma Thần khác hợp tác." Hồng Quân bình tĩnh nói.

"Thế nào?" La Hầu nhíu mày nhìn Hồng Quân.

Hiện tại quyền chủ động nằm trong tay Hồng Quân, có hợp tác hay không thật sự do Hồng Quân quyết định.

Nếu Hồng Quân không hợp tác thì ngoài việc trừng mắt ra, bọn họ cũng không có cách nào khác.

"Vậy thì, trước tiên hãy gọi Bản tọa một tiếng 'cha ta sai rồi'." Hồng Quân thản nhiên nói.

"Ngươi đang đùa ta đấy à?" Sắc mặt La Hầu trở nên âm trầm, nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Cha?

Ta QNMD cha ngươi!

“Được.” Hồng Quân gật đầu, xoay người liền rời đi.

Hiện tại ta là bên A, các ngươi là bên B, bên A là cha các ngươi hiểu không?

Không xin lỗi?

Vậy đừng hợp tác nữa, dù sao cũng có nhiều đối tác khác.

Hồng Quân không hề bận tâm, nếu không phải để La Hầu cúi đầu thì Hồng Quân căn bản không thèm tìm La Hầu và những người khác.

“Cha ta sai rồi.” Thấy Hồng Quân thật sự bỏ đi, La Hầu dứt khoát nói.

Thể diện có tác dụng gì, ăn được sao?

Trước mặt lợi ích, tất cả đều là phù vân.

Nếu La Hầu thật sự giữ thể diện thì năm xưa trong Khai Thiên Đại Kiếp không thể sống sót được.

Những Hỗn Độn Ma Thần còn sống sót đến bây giờ đều là lão âm bỉ, không có gì đáng chê trách.

“Hay lắm.” Hồng Quân động tác dừng lại, nở nụ cười, cảm giác thấu tâm can, tâm hồn bay bổng.

Thật sảng khoái!

Đối thủ luôn đối nghịch với mình là La Hầu lại cúi đầu, cả người sắp thăng hoa rồi!

“Bây giờ thì được rồi chứ?” La Hầu mặt không biểu cảm nói.

“Chiến lợi phẩm từ việc xâm lược Thương Thiên Giới, Bản tọa và Thiên Đạo cần bảy phần, còn lại ba phần các ngươi chia.” Hồng

Quân nói thẳng.

"Thành giao." La Hầu và những người khác nhìn nhau, đồng ý ngay.

Ba phần cũng không ít, dù sao tọa độ nằm trong tay Hồng Quân và Thiên Đạo.

Nếu Hồng Quân không đưa ra, ba phần đó cũng không thể có được, không cần phải mặc cả.

Hơn nữa, điều La Hầu và những người khác cảm thấy hứng thú nhất là thế giới khác, đây là lần đầu tiên nghe nói về thế giới khác, so với chiến lợi phẩm, bản thân thế giới khác càng khiến La Hầu và những người khác coi trọng hơn.

"Vậy thì chuẩn bị đi, một trăm năm sau lập tức xâm lược." Hồng Quân nói.

"Được." "Thiện." "Ừm." Mọi người không có dị nghị.

Một trăm năm sau, xâm lược Thương Thiên Giới! ...

Trong sơn cốc.

Sau khi xem xong hình chiếu về cuộc đàm phán của Hồng Quân và La Hầu, Lý Phàm phất tay xua tan hình chiếu, nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm.

"Cứ náo đi, náo loạn càng lớn càng tốt, càng loạn càng tốt." Lý Phàm lẩm bẩm.

Thiếu niên kia chỉ là một phương tiện và cái cớ thôi, Lý Phàm tùy tay sáng tạo ra rồi phụ thêm một chút ký ức, chỉ mượn đó để dẫn ra Thương Thiên Giới, để Hồng Quân và Da Hoa đánh nhau.

Chỉ riêng việc thiếu niên kia xuất hiện đã mang lại cho Lý Phàm vài triệu bản nguyên chi lực, nếu lại thêm việc xâm lược dị thế giới

thì sao?

Chẳng phải quá thơm sao, thơm lừng luôn a!

"Bản tọa đoạn thời gian này lại dẫn ra xuyên việt giả." Lý Phàm lắc đầu.

Bất ngờ vui vẻ sao?

Cười khẽ một tiếng, Lý Phàm nhắm mắt tiếp tục tu luyện. ...

Hồng Hoang không ghi niên đại, thoắt cái đã một trăm năm.

Khi Hồng Quân, La Hầu và những người khác sắp sửa vượt giới xâm lược, trong Hồng Hoang lại xảy ra một đại sự.

"Hôm nay, Mười Hai Tổ Vu ta lấy Bàn Cổ Điện huyền công sáng tạo tộc nhân lập Vu tộc, Vu tộc, xuất!" Oanh!!!

Trong Bất Chu Sơn, mười hai đạo thân ảnh vĩ ngạn hình chiếu giữa thiên địa, uy thế Chuẩn Thánh khuếch tán về phía Hỗn Độn vô ngần.

"Hôm nay, Thái Nhất ta lập Yêu tộc, phàm phi cầm tẩu thú, phi lân đái giáp, tinh quái thiên địa đều có thể nhập Yêu tộc ta, Yêu tộc, lập!" "Hôm nay, Đế Tuấn ta lấy Yêu tộc lập Yêu tộc Thiên Đình trấn thủ khí vận Yêu tộc, Thiên Đình, lập!" Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Công đức!

Trên Bất Chu Sơn vô lượng công đức hội tụ, trên Thái Âm Tinh hào hãn công đức kim quang chiếu rọi.

Vu tộc, xuất!

Yêu tộc, xuất!

Vu Yêu Lượng Kiếp, chính thức khai màn!

Trong khoảnh khắc, thiên cơ vốn minh bạch lập tức trở nên mơ hồ, Vu Yêu Lượng Kiếp tuy chỉ mới khai màn nhưng lại khiến chúng sinh Hồng Hoang ẩn ẩn có cảm giác phong vũ dục lai, áp bức, dường như thiên địa sắp nghiêng đổ, phảng phất có đại nạn sắp giáng xuống.

Vào lúc này, trong Tử Tiêu Cung, nhiều cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trấn giữ trong Hồng Hoang đã lặng lẽ tụ tập lại một chỗ.

La Hầu, Dương Mi, Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ đều đã hạ lâm Tử Tiêu Cung!

Kể cả Nữ Oa cũng đến rồi!

Đừng quên, Nữ Oa cũng là thành viên của liên minh Nghịch Thiên Giả.

Tuy tu vi của nàng kém hơn một chút nhưng La Hầu và những người khác có Hồng Quân, không ai dám coi thường Nữ Oa.

Chỉ riêng việc từ trên người Nữ Oa ẩn ẩn cảm nhận được nguy hiểm đã có thể thấy Nữ Oa không đơn giản như vẻ bề ngoài.

"Chư vị, nếu đã chuẩn bị xong thì vượt giới đi." Trong Tử Tiêu Cung, khí thế Hồng Quân phiêu miểu lại thâm sâu, ánh mắt quét qua tất cả mọi người, Hồng Quân trầm giọng nói.

Mọi người tuy không nói gì, nhưng trên người đều tản mát ra từng luồng uy thế, chiến ý bùng phát, sâu trong ánh mắt ẩn hiện vẻ kích động và mong chờ.

Chỉ có...

Hồng Quân liếc nhìn Nữ Oa, thấy sắc mặt Nữ Oa bình tĩnh đạm mạc, có chút khác lạ.

Nữ Oa chẳng lẽ không hiếu kỳ thế giới khác sao?

Nhưng Nữ Oa dường như luôn điềm tĩnh khi gặp chuyện, Hồng Quân liền tạm thời gác lại suy nghĩ đó.

Có lẽ tính cách nàng là vậy cũng không chừng.

"Vượt giới!" Ong!!!

Từng đạo sức mạnh không gian hội tụ, sức mạnh Chí Cao Thiên Đạo ẩn hiện, quán thông âm dương, vượt qua hai giới, một thông đạo không gian nhanh chóng ngưng tụ thành hình. ...

Thương Thiên Giới.

Vị trí tại Hồng Hoang vị diện ước chừng mười Đơn Vị Hỗn Độn khoảng cách.

Chư Thiên Vạn Giới mỗi một vị diện đều sẽ có Hỗn Độn bao bọc, Hỗn Độn giống như lòng trắng trứng gà, thế giới thì là lòng đỏ trứng gà, tinh bích Hỗn Độn thì là vỏ trứng.

Bên ngoài mỗi một vị diện cũng là Hỗn Độn hào hãn, chỉ hơi khác với Hỗn Độn bên trong vị diện, có lẽ có thể gọi là Nội Hỗn Độn và Ngoại Hỗn Độn?

Nội Hỗn Độn bao dung một phương vị diện, Ngoại Hỗn Độn thì bao dung toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới ức vạn triệu vị diện.

Còn về Đơn Vị Hỗn Độn thì không cần giải thích nhiều, một Đơn Vị Hỗn Độn tức là khoảng cách của một Nội Hỗn Độn.

Thương Thiên Giới có chút giống tiểu thuyết Tây Huyễn Lý Phàm từng xem ở kiếp trước, cấu trúc thế giới cũng rất tương tự.

Khác với Hồng Hoang, quy tắc thế giới Thương Thiên Giới hoàn thiện.

Nó phân thành ba giới, Thần Giới chí cao, Phàm Giới ở giữa, dưới cùng là Minh Giới.

Dù hoàn thiện hay không hoàn thiện, tầng thứ Thương Thiên Giới kém xa Hồng Hoang, nếu không thì Da Hoa cũng không thể xâm lược được.

Bởi vì Da Hoa xâm lược, chiến hỏa trực tiếp lan khắp toàn bộ Thương Thiên Giới, ở Thần Giới, Phàm Giới, Minh Giới đều có thể thấy hai luồng sức mạnh thần tính hoàn toàn khác biệt cuồn cuộn bùng nổ.

Nằm trên vô tận hư không, gần vị trí bản nguyên Thiên Đạo, Da Hoa tay cầm Hỗn Độn Linh Bảo Thánh Kinh đang đối kháng với Thiên Đạo thế giới này.

Dù vị diện vĩ lực tập trung vào một thân, dù thế giới vô ngần bao phủ lên người, sắc mặt Da Hoa vẫn không chút thay đổi, vẫn giữ vẻ thánh khiết và ôn hòa.

Bề mặt Thánh Kinh từng luồng quy tắc phù hiện, giúp Da Hoa chống lại sức mạnh Thiên Đạo Thương Thiên Giới.

"Vô dụng thôi, ngươi không phải đối thủ của Bản tôn.

Từ bỏ chống cự, Bản tôn có thể đồng ý không diệt Thương Thiên Giới.

Nếu không, Bản tôn sẽ đoạt bản nguyên, thôn phệ toàn bộ Thương Thiên Giới để lớn mạnh Thiên Đường của Ta." Sắc mặt đạm mạc, Da Hoa bình tĩnh nói.

Oanh long long!!!

Lời nói của Y dường như đã chọc giận Thiên Đạo Thương Thiên Giới, trong khoảnh khắc, thiên lôi dày đặc, bầu trời Thần Giới hóa thành u ám, sức mạnh hủy diệt lại áp bức bao trùm toàn bộ Thương Thiên Giới.

Không gian từng tầng sụp đổ, tan nát, lượng lớn khe nứt không

gian dày đặc, thiên lôi ẩn chứa sức mạnh quy tắc Đại Đạo không ngừng giáng xuống Da Hoa. ...

"Có ánh sáng!" Da Hoa lật Thánh Kinh chậm rãi nói.

Ong!!!

Ánh sáng ra đời, như quang minh hiển hiện đối kháng với thiên lôi.

"Nơi này cần phải phong cấm bất kỳ sức mạnh nào." Da Hoa tiếp tục nói.

Xung quanh Y tựa hồ có lãnh địa vô hình, theo lời nói của Da Hoa, từng thần dị một sinh ra.

Y liếc nhìn cuộc chiến Thương Thiên Giới, thấy thuộc hạ đang chiếm ưu thế, Da Hoa thu hồi ánh mắt tiếp tục chiến đấu với Thiên Đạo.

Chỉ cần chiếm ưu thế thì được, cứ từ từ mài mòn thôi.

Đối với việc kiểm soát Thương Thiên Giới, Da Hoa nắm chắc phần thắng trong tay.

Oanh!!!

Đột nhiên, tại biên giới Hỗn Độn Thương Thiên Giới, một tiếng động tựa như khai thiên tích địa bỗng nhiên xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, vô lượng Hỗn Độn cuộn trào, một thông đạo không gian nhanh chóng ngưng tụ thành hình.

Sự xuất hiện của biến cố lập tức kinh động song phương đang giao chiến, bất kể là cường giả Thương Thiên Giới hay Da Hoa, tất cả đều hướng ánh mắt về phía biên giới Hỗn Độn.

"Ừm?..." Tự cảm giác được điều gì, sắc mặt Da Hoa trở nên khó coi.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Từng vòng xoáy không gian phun trào tại thông đạo, Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi cùng các cự bá Hồng Hoang... hạ lâm!

“Khốn kiếp!” Sắc mặt Da Hoa lập tức khó coi.

Chương 27

Lộ ra rồi, bị phát hiện sao!?

“Thương Thiên Giới?

Ha ha, ta đợi đã lâu!” La Hầu vươn tay chộp lấy, Thí Thần Thương hiện ra, sức mạnh hủy diệt cuồng bạo trút xuống.

Vô số tiểu thế giới ẩn giấu trong Hỗn Độn trực tiếp bị hủy diệt dưới luồng khí hủy diệt này.

“Trước có Hồng Mông, sau có Thiên.

Ta nơi Hỗn Độn càng ở trước.

Dù gánh vác Chư Thiên, dù nắm giữ Vạn Giới, ta vẫn sừng sững vô địch.” Dương Mi chậm rãi mở miệng.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Từng tôn Hỗn Nguyên Cảnh uy thế bùng phát, toàn bộ Thương Thiên Giới dường như đóng băng, Trường Hà Thời Gian cũng phảng phất hạ lâm trên bầu trời, lực lượng khủng bố khiến Thương Thiên Giới không ngừng run rẩy, khiến chư thần và tất cả thiên sứ đều khó thở, thân thể run rẩy.

“Trò hề gì đây.” Da Hoa nhìn Hồng Quân và những người khác, sắc mặt không ngừng biến ảo, nói.

Khốn kiếp!

Ta đã làm màu, nếu không phải thần đạo chấp chưởng của ta cộng thêm Thương Thiên Giới cách Hồng Hoang không xa thì ta cũng không thể định vị được.

Bọn người này lẽ nào gặp vận cứt chó mà tìm thấy sao?

Bắt!!!

Hồng Quân và những người khác một bước bước ra, thoáng chốc đã xuất hiện trước mặt Da Hoa.

"Trò hề gì liên quan tới ngươi?

Ngươi đang dạy Bản tôn làm việc à?" La Hầu liếc nhìn Da Hoa.

"..." Da Hoa.

"Chư vị Đạo hữu, những chuyện khác tạm thời không nhắc tới.

Chúng ta trước tiên liên thủ trấn sát Thương Thiên Giới Thiên Đạo, rồi bàn chuyện khác, thế nào?" Sắc mặt không ngừng biến ảo, Da Hoa hít sâu một hơi nói.

Dù không muốn chia lợi ích với Hồng Quân và những người khác, nhưng nhìn đội hình bên Hồng Quân, ừm, chia chút lợi ích ra ngoài vậy.

"Liên thủ?

Ai muốn liên thủ với ngươi?

Cút nhanh đi, Thương Thiên Giới ta muốn." La Hầu khinh thường nói.

Đang thử đồ ăn đấy.

Bên ta có một Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, sáu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên.

Đội hình xa hoa như vậy cần phải chia lợi ích sao?

"???" Da Hoa.

"Trước sau hiểu không?" Da Hoa lạnh lùng nói.

"Ta từng chấp chưởng Hỗn Độn, cũng định cách Càn Khôn.

Da Hoa nho nhỏ, xứng xách giày sao?

Hiện tại, cút đi.” Dương Mi chậm rãi nói.

“...” Da Hoa.

Khốn kiếp!

Nơi này lão tử phát hiện trước!

Lão tử đ*t m* phát hiện trước!

Giờ bảo lão tử cút?

Ta có thể đi đại gia nhà ngươi!

Oanh!!!

Khí thế Da Hoa bùng phát, Thánh Kinh hào quang đại phóng.

“Vậy thì chiến một trận!” Da Hoa lạnh lùng nói.

Thật sự coi ta dễ bắt nạt sao?

“Chiến!” Hồng Quân và những người khác không nói thêm lời thừa thãi, trực tiếp xuất thủ.

Muốn đánh?

Vậy thì đánh thôi, một đám người bọn ta còn không làm thịt được một mình ngươi?

Còn về việc vây công có tổn hại thể diện, thể diện có tác dụng gì, lại không ăn được, lợi ích cuối cùng mới là điều then chốt.

Oanh!!!

Đại chiến, bùng phát!

Da Hoa đơn đấu Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi, Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ!

“Nữ Oa, đi trấn áp đám thuộc hạ của Da Hoa đi.” Hồng Quân cao giọng nói.

Tu vi Nữ Oa chưa khôi phục Hỗn Nguyên Cảnh, tham chiến cũng không có ý nghĩa lớn, chi bằng đi giải quyết thuộc hạ của Da Hoa.

Nữ Oa nghe lời gật đầu không nói nhiều, xoay người đi về phía Thần Giới.

“...” Thiên Đạo Thương Thiên Giới.

Nhìn hai phe xâm lược giả đánh nhau, Thiên Đạo Thương Thiên Giới mê mang.

Không phải đều là kẻ xâm lược sao?

Kẻ xâm lược đánh nhau với kẻ xâm lược cũng được à?

Không thèm để nó vào mắt a!

Đánh nhau trong nhà nó, cướp đồ ngay trước mặt nó ư?

Coi nó là người chết chắc!

Oanh!!!

Cuối cùng, Thiên Đạo Thương Thiên Giới cũng tham chiến.

So với Da Hoa và Hồng Quân cùng những người khác, Thiên Đạo Thương Thiên Giới trực tiếp hơn nhiều, ta mặc kệ ai là ai, lão tử đánh một mình!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Giới vực chấn động, thiên địa run rẩy, sức mạnh khủng bố không ngừng trút xuống.

Từng đạo dư ba bùng phát, Địa Thủy Hỏa Phong diễn hóa, Đại Đạo ngưng tụ khắp trời, cũng có vô số quy tắc sụp đổ.

Từng tôn thân ảnh vĩ ngạn tựa hồ như muốn chiếu rọi vạn cổ thời không theo đại chiến vậy. ...

Thế giới Hồng Hoang, sâu trong Hỗn Độn.

Thiên Đường.

Trong Chí Cao Thần Điện, một thân ảnh hư huyễn tĩnh lặng mở mắt, từng luồng linh khí hội tụ, từng đạo sức mạnh thần tính ngưng tụ, thân ảnh hư huyễn nhanh chóng biến thành thực chất hóa.

Người này, chính là Da Hoa!

Hay nói đúng hơn, là phân thân của Da Hoa ở lại thế giới Hồng Hoang.

Xâm lược vị diện khác thì cứ xâm lược, tổng bộ tự nhiên cũng phải thủ vững.

Tuy Hồng Quân hoặc các cự bá khác phát hiện Thiên Đường có khả năng không cao, nhưng dù sao cũng có một chút xác suất.

Để đề phòng vạn nhất, Da Hoa liền lưu lại một đạo phân thân, như vậy nếu xảy ra tình huống cũng có thể kịp thời phát hiện và xử lý.

"Ma Thiên, Tinh Vũ, Nguyên Nguyệt, Thời Thần, đến chỗ ta một chuyến." Sắc mặt có chút khó coi, Da Hoa cao giọng hô, âm thanh thoáng chốc vang vọng khắp Hỗn Độn.

Một mình đơn đấu Hồng Quân và mười người khác?

Đầu óc không hỏng.

Đánh thì không thể đánh, nhưng cũng có thể gọi người a!

Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi có thể gọi người?

Lão tử cũng gọi, a, ai sợ ai! ...

Hỗn Độn, trong một dòng chảy thời không hỗn loạn.

“Da Hoa?” Thời Thần thần tình ngơ ngác có chút nghi ngờ, chần chừ một chút Thời Thần thân hình chợt lóe, biến mất khỏi chỗ cũ.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy để triệu tập, chắc chắn không phải chuyện nhỏ, trước tiên cứ đi xem đã. ...

Hỗn Độn, trong một không gian ma khí ngập trời.

“Gây ra động tĩnh lớn như vậy không sợ bị Hồng Quân phát hiện sao?

Hả?

Hồng Quân, La Hầu đâu rồi, không ở Hồng Hoang, lẽ nào đã xảy ra biến cố?” Đang tu luyện, Ma Thiên chậm rãi mở mắt, hơi cảm ứng một chút, Ma Thiên thần tình ngơ ngác, trên mặt lộ ra vẻ khác lạ.

Bắt!!!

Ma khí chợt lóe, Ma Thiên biến mất khỏi không gian. ...

“Da Hoa sao lại...” Hỗn Độn nơi nào đó, Tinh Vũ đi về phía Thiên Đường. ...

“Da Hoa?” Trong không gian Thái Âm Tinh, đang ngủ say Thiên Nguyệt mơ mơ màng màng mở mắt, lẩm bẩm một tiếng, Thiên Nguyệt nũng nịu gãi gãi đầu rồi nhắm mắt tiếp tục ngủ.

Ưm, nhớ ra Nữ Oa tỷ muội Hỗn Độn Ma Thần đều là lão âm bỉ, lười đáp lời Da Hoa lắm.

Dù sao chỉ cần ôm chặt đùi lớn của Nữ Oa là được rồi. ...

“Âm thanh...” “Hỗn Độn Ma Thần?” “Chuyện gì vậy?” “Tình huống gì đây?” “Có Hỗn Độn Ma Thần muốn triệu tập những Hỗn Độn Ma Thần khác?” “Lẽ nào đã xảy ra chuyện gì sao?” Hành động đường hoàng của Da Hoa tự nhiên không thể giấu được các cường giả Hồng Hoang.

Tam Thanh và những người khác bị kinh động, ai nấy đều vẻ mặt mộng bức, có chút không biết làm sao, điên cuồng truyền âm.

Ẩn ẩn, trong lòng tất cả mọi người dâng lên cảm xúc bất an.

Chẳng lẽ, sắp xảy ra chuyện sao?

Nuốt nước bọt, một đám cường giả có chút thấp thỏm, đặc biệt là Tam Thanh và những người khác sau khi phát hiện không liên lạc được với sư tôn thì càng không biết làm gì.

Chẳng lẽ, thật sự đã xảy ra chuyện!? ...

Thiên Đường.

Ma Thiên, Tinh Vũ, Thời Thần lần lượt đến.

"Là phân thân của Da Hoa, bản tôn đâu rồi, Hồng Quân đâu rồi, rốt cuộc là chuyện gì?" Không nói lời thừa thãi, Ma Thiên nhíu mày trực tiếp hỏi.

"Bản tôn của ta đang chiến đấu với Hồng Quân." Da Hoa sắc mặt âm trầm nói, đồng thời đại khái kể lại tình hình Thương Thiên Giới.

"Thảo nào tu vi tăng trưởng nhanh như vậy, xâm lược dị vực?

A a, trước khi xảy ra chuyện thì không gọi ta, sau khi xảy ra chuyện rồi thì gọi ta à?" Tinh Vũ cười khẩy nói.

Chương 28

“Rốt cuộc có hợp tác hay không hợp tác.” Da Hoa nói thẳng.

“Vậy thì, ta đi trước đây.” Thời Thần mở miệng nói.

Đánh nhau?

Thời Thần lập tức rút lui.

Ai thích đánh nhau thì đánh, dù sao ta không đánh nhau, nguy hiểm biết bao, hà tất phải như vậy, ẩn mình phát dục không tốt sao?

Thời Thần một chút hứng thú cũng không có.

“...” Da Hoa tức giận.

Thời Thần đi?

Vậy thì xong rồi.

Thời Thần mà đi thì không thể đánh nữa, Nguyên Nguyệt là đứa ngốc kia, không có Thời Thần thì ba người đánh cái gì?

Chi bằng vui vẻ tuyên bố GG luôn đi.

“Thời Thần, đây là tranh giành Đại Đạo, thật sự không tham dự sao?

Dị vực, bất luận là bản nguyên có thể đạt được hay giá trị nghiên cứu đều không thấp.” “Ta biết được phương pháp, Vô Lượng Lượng Kiếp quả thật nguy hiểm trùng trùng, đã nguy hiểm trùng trùng sao không chuẩn bị thêm nhiều?” Da Hoa trầm giọng nói. ...

“Nói có lý.” Thời Thần suy nghĩ một chút, gật đầu.

Trên mặt Da Hoa lộ ra vẻ vui mừng.

Sắp đồng ý rồi sao?

“Nhưng ta không đi, thôi đi.

Hồng Quân, La Hầu không ai dễ chọc đâu, trong lòng phải biết mình biết người chút.

Ai thích đi thì đi, ta đi trước đây, cáo từ.” Nói xong, Thời Thần xoay người rời đi.

“...” Biểu cảm Da Hoa ngưng đọng.

“Thời Thần rõ ràng rất mạnh nhưng lại cẩn thận quá mức.” Ma Thiên không nhịn được nói.

“Không, không phải cẩn thận, là sợ chết.” Da Hoa đầu óc có chút đau.

“Vậy ta bây giờ làm gì, liên minh sao?” Tinh Vũ nói.

“Liên minh cái mẹ gì a, ba người chúng ta đánh gần chín người của Hồng Quân sao?” Da Hoa sắc mặt âm trầm nói.

“...” Tinh Vũ.

“...” Ma Thiên.

“Thôi bỏ đi, nhường cho Hồng Quân vậy.” Da Hoa tâm mệt mỏi.

Tinh Vũ và Ma Thiên thấy vậy không nói nhiều, chỉ khẽ gật đầu rồi rời đi.

Thật sự không cần phải cạnh tranh nữa, đầu óc lại không hỏng, căn bản không thể đánh thắng được, hà tất phải đi tìm chết chứ.

“Lòng người đã tan rã rồi a.” Da Hoa thở dài một tiếng, có chút tiêu điều.

Ngày xưa Hỗn Độn Ma Thần đoàn kết đến nhường nào, giờ lại có Thời Thần và Nguyên Nguyệt hai con chuột thối này, một kẻ sợ chết, một kẻ đầu óc có vấn đề, mẹ nó quá đáng.

Không đúng, còn có Dương Mi ngu xuẩn kia, rõ ràng là Hỗn Độn Ma Thần đàng hoàng lại thích làm màu, không phải có bệnh sao. ...

Thương Thiên Giới.

"Ta rút lui, các ngươi tranh đoạt đi." Trong mắt Da Hoa ẩn hiện gợn sóng, sau đó trực tiếp thuấn di đến xa xa mở miệng nói.

"Được." "Được." Hồng Quân và những người khác nghe vậy liền dừng tay.

Vì Da Hoa đã rút lui nên không có gì để đánh nữa, dù sao cũng khó giết, chi bằng thu về lợi ích trước mắt.

"Đi." Sắc mặt xanh mét, Da Hoa dẫn theo một đám thuộc hạ rút khỏi Thương Thiên Giới.

"Bắt đầu đi." Hồng Quân nhìn La Hầu và những người khác.

Có thể bắt đầu rồi!

Thôn tính Thương Thiên Giới!

Cướp đoạt bản nguyên Thiên Đạo Thương Thiên Giới!

Oanh!!!

Chỉ thấy Hồng Quân câu thông Hồng Hoang Thiên Đạo, trong khoảnh khắc, hư ảnh thế giới Hồng Hoang chiếu rọi tới, ý chí Chí Cao vô thượng Hồng Hoang Thiên Đạo bùng phát.

Một vòng đại chiến mới, khai mở!

Khác với đại chiến với Da Hoa, lần này chiến đấu lại là với Thiên Đạo, Thiên Đạo Thương Thiên Giới!

Có Hồng Quân cùng vài vị cường giả Hỗn Nguyên Cảnh, thêm Thiên Đạo phụ trợ, Thương Thiên Giới tự nhiên không thể là đối thủ.

Chưa đến một trăm năm, Hồng Quân và những người khác đã thu

hoạch toàn bộ Thương Thiên Giới.

Hồng Hoang Thiên Đạo thôn phệ toàn bộ bản nguyên Thương Thiên Giới, lớn mạnh tầng thứ Hồng Hoang.

Lượng lớn bản nguyên Thiên Đạo cũng bị Hồng Quân và những người khác phân chia theo thỏa thuận.

Cuối cùng, mọi người đều hài lòng mà rời đi.

Kiếm bộn! ...

Thế giới Hồng Hoang, trong sơn cốc.

"Không tệ." Nhìn bản nguyên chi lực tăng thêm hơn trăm triệu, khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một đường cong.

Thoải mái rồi, thoải mái rồi.

Da Hoa e rằng chết cũng không ngờ Thương Thiên Giới không phải do Hồng Quân và những người khác gặp vận cứt chó mà tìm được, mà là do ta ở phía sau đẩy một tay.

"Đến lúc chuẩn bị cho Vu Yêu Lượng Kiếp rồi a." Cảm thán một tiếng, vô số ý niệm lóe lên trong đầu Lý Phàm.

Tâm thần khẽ động, Lý Phàm câu thông hệ thống bắt đầu sử dụng bản nguyên chi lực thôi diễn tình hình Vu Yêu Lượng Kiếp.

Nếu quỹ tích Hồng Hoang không thay đổi thì Lý Phàm tự nhiên không cần thôi diễn.

Nhưng hiện tại vì những nguyên nhân của ta mà Hồng Hoang đã sớm trở nên loạn thất bát tao, nếu còn dựa theo quỹ tích ban đầu thì thật kỳ quái, cho nên cần phải thôi diễn.

Trong khoảnh khắc, theo việc Lý Phàm vận dụng bản nguyên chi lực, lượng lớn tin tức lập tức xuất hiện trong đầu Lý Phàm, không ngừng được Lý Phàm tiếp thu và kiểm tra.

Một lát sau, tự kiểm tra xong, trên mặt Lý Phàm lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ô kìa..." Nhướng mày, Lý Phàm kiểm tra sâu hơn.

"Thú vị...

Bàn Cổ thật sự chưa chết." Dùng một chút thời gian, lật xem xong tin tức, Lý Phàm từ từ nói.

Đúng vậy, Bàn Cổ... chưa chết!

Sớm tại khi những Hỗn Độn Ma Thần kia đều đang ẩn mình chưa chết, Lý Phàm đã nghĩ đến vấn đề này.

Vì sao những Hỗn Độn Ma Thần kia đều chưa chết mà Bàn Cổ lại nhất định phải chết?

Kết quả thôi diễn lần này cũng chứng thực suy nghĩ của Lý Phàm, Bàn Cổ thật sự chưa chết!

Hiện tại, Y cũng như những Hỗn Độn Ma Thần khác, đang ẩn mình!

"Thật đúng lúc." Khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một đường cong.

Bàn Cổ chết hay không thực ra Lý Phàm không quan tâm, nhưng vì Bàn Cổ chưa chết thì quá tốt rồi, vừa vặn tiện cho Lý Phàm bày một cục diện.

Tâm niệm khẽ động, Lý Phàm lật bàn tay, một bảng vàng xuất hiện trước mặt Lý Phàm.

"Vu Yêu Lượng Kiếp không nên trực tiếp chỉ ra Bàn Cổ chưa chết, nếu không đặc biệt chỉ ra thì quá cố ý.

Xem ra một bảng xếp hạng có thể xuất thế rồi đây..." Lý Phàm lẩm bẩm.

Bảng xếp hạng mới!

Đủ để Hồng Hoang dậy sóng tanh mưa máu, đủ để toàn bộ Hồng Hoang chấn động!

Bảng xếp hạng mới!

Trong Thiên Thư tường tận chỉ ra Bàn Cổ chưa chết thì không thích hợp lắm, dù sao Bàn Cổ chưa hiện thân trong Vu Yêu Lượng Kiếp.

Nhưng nếu làm thêm một bảng xếp hạng nữa thì không quan trọng! ...

"Cần tìm một cơ hội thích hợp..." Lý Phàm như có điều suy tư.

Muốn chơi, vậy thì chơi lớn!

Hiện tại công bố sao?

Vậy thì còn gì thú vị, không phải có được niềm vui gấp đôi mới càng hấp dẫn sao?

Khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một đường cong.

Có rồi!

"Hy vọng tâm thái của bọn họ sẽ không vỡ vụn." Lý Phàm thầm nói.

Lật bàn tay, bảng vàng lại ẩn đi, Lý Phàm nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Tu luyện!

Không đạt đến Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh thì quyết không dừng lại!

Đợi đến ngày tu vi nhập Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh thì đó là lúc xuất thế.

Xuyên việt đến nay vài vạn năm đều ở trong sơn cốc không ra ngoài được, Lý Phàm đã sớm nóng lòng xuất sơn rồi. ...

Thời gian như nước chảy, thoáng cái đã vài ngàn năm.

Hôm nay, Hồng Hoang vốn náo nhiệt đều trở nên yên tĩnh, sự chú ý của chúng sinh và tất cả cường giả đều tập trung trên Bất Chu Sơn.

Bởi vì, hôm nay chính là ngày công bố Bảng Tọa Kỵ! ...

Ma Giới.

Dương Mi và La Hầu đang ngồi đối diện nhau, trên mặt cả hai đều mang vẻ tự tin.

"Đạo hữu, ta chắc chắn có thể xếp hạng đầu, có phần thưởng Bảng Tọa Kỵ, tu vi chúng ta đều sẽ tăng mạnh!" Dương Mi ý khí phong phát nói.

Ta!

Dương Mi!

Cuối cùng cũng có thể làm màu!

Tu vi La Hầu đã là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh, chẳng lẽ Bảng Tọa Kỵ vừa công bố không phải hạng nhì sao?

Chắc chắn rồi!

Trên mặt La Hầu cũng mang theo nụ cười tự tin, không hề cảm thấy có bất kỳ huyền niệm nào về hạng nhất Bảng Tọa Kỵ.

Ta, Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, hiểu không?

"Theo như lợi ích đã phân phối trước đó, ta làm màu được lợi ích, sáu phần về ta." La Hầu trầm giọng nói.

"Có thể." Dương Mi không hề bận tâm.

Chỉ cần có thể làm màu thì được rồi.

Chương 29

Về lợi ích, thật lòng Dương Mi cũng không quá để ý, thân là Hỗn Độn Ma Thần, chỉ cần Đạo Thương phục nguyên thì tốc độ khôi phục tu vi sẽ rất nhanh, căn bản không hoảng. ...

Long Giới, Phượng Giới, Kỳ Lân Giới, Thái Sơ Giới, Hỗn Độn...

Cảnh tượng tương tự như Dương Mi và La Hầu cũng xảy ra ở vài giới vực khác.

Tất cả các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều tự cho mình nắm chắc phần thắng, đều tự điểm một cái like cho sự cơ trí của mình.

"A a, đều cho rằng mình thắng chắc sao, ta sắp phải chính danh cho mình rồi!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lẩm bẩm.

Ai ở Hồng Hoang là trâu bò nhất?

Đó chắc chắn là Hồng Quân!

Đều cho rằng có thể lật kèo, có thể xếp thứ hai sao?

Lão tử lấy Phi Long cưỡi mặt, lấy Thiên Đạo làm tọa kỵ, sợ không sợ!

Ta không thể hạng nhì sao?

Trò cười!

Đến lúc thể hiện một chút kỹ năng thật sự rồi!

Khi thấy mấy vị Đại lão kia trợn mắt há hốc mồm, trong lòng Hồng Quân liền âm thầm sướng không thôi, thậm chí còn tưởng tượng ra cảnh khi mình đạt hạng nhì, chúng sinh Hồng Hoang và các cự bá sẽ kinh hãi và khó tin đến nhường nào.

Ba a, ba ta mạnh vô địch! ...

Trong lúc sóng ngầm cuộn trào, các phe bí mật mưu tính, bên ngoài Bất Chu Sơn, kim quang chói lọi.

Bảng Tọa Kỵ... cập nhật!

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc, thần huy chói lọi chiếu rọi, huyền cơ vô ngần bùng phát, cũng có đạo vận, tiên hoa bay lượn, nhiều tường thụy, tử khí cuồn cuộn, dị tượng hào hãn ra đời.

Chúng sinh Hồng Hoang có cảm giác, tất cả ánh mắt lập tức tập trung toàn bộ vào Bất Chu Sơn.

Trong từng giới vực, từng tôn cường giả vô thượng vượt không gian nhìn về Bất Chu Sơn.

Cả thế giới chú mục!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Quy tắc diễn hóa, đạo tắc ngưng tụ, từng đạo thần cấm trật tự hội tụ, từng đường nét ngưng tụ.

Trong khoảnh khắc, Hỗn Độn và khí nhân uân tràn ngập trên Bảng Tọa Kỵ.

Theo sương mù tiêu tán, từng hàng chữ nhanh chóng hiện ra.

Giống như Siêu Thoát Bảng, Bảng Tọa Kỵ cũng sắp xếp tức thì từ dưới lên.

Đối với những người xếp hạng sau hai mươi, chúng sinh Hồng Hoang và các cường giả khác đều không để ý.

Tuy có chút biến động, nhưng biến động không lớn, cùng lắm thì

tầng thứ tọa kỵ của các Đại năng Hồng Hoang tăng lên không ít, nhưng cũng không ai quá để ý đến thứ hạng.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi, cũng cảm thấy hứng thú với thứ hạng những vị trí đầu, rốt cuộc tọa kỵ của những Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia là gì!

Một số cường giả Hỗn Nguyên Cảnh cũng tò mò về tình hình của đối thủ cạnh tranh của mình.

Như vậy, vô số ánh mắt tập trung chờ đợi, khi Bảng Tọa Kỵ cập nhật đến hạng mười một thì, tọa kỵ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đầu tiên... lên bảng! ... 11.

Thí Ngưu (Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, chủ nhân Ma Thiên, Hỗn Độn Hung Thú tộc) ...

"Cái gì!

Ta đạp m* mới hạng 11!?" Trong Hỗn Độn, Ma Thiên đang theo dõi Bảng Tọa Kỵ kinh ngạc, sắc mặt đều ngưng đọng.

Tọa kỵ của ta là Hỗn Nguyên Kim Tiên Cảnh mà mới hạng 11!?

Mẹ nó, vậy mấy thằng chó kia tọa kỵ rốt cuộc là tầng thứ gì. ...

"..." Da Hoa, Tinh Vũ thần tình ngơ ngác, trong lòng dâng lên một tia dự cảm chẳng lành.

Tọa kỵ của họ cũng không mạnh hơn Ma Thiên là bao.

Nếu tọa kỵ của Ma Thiên chỉ hạng 11 thì e rằng của họ cũng không kém là bao, khiến hai người vốn tự tin tràn đầy sắc mặt đều ngưng đọng.

Tình hình tọa kỵ của những người khác, sao lại quá đáng như vậy???

"Sì..." "Hỗn Nguyên Kim Tiên mà chỉ hạng 11 sao?" "Các Đại lão

đều khủng bố đến vậy à?" "Không lẽ mấy vị Đại lão đầu bảng tọa kỵ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh sao?" Chúng sinh Hồng Hoang và các Đại năng, cường giả cũng ngớ người, từng tiếng hít khí lạnh truyền đến từ khắp Hồng Hoang, tất cả mọi người đều có cảm giác choáng váng mắt hoa.

Trời ạ, tu vi của họ cũng chỉ Chuẩn Thánh Cảnh, Hỗn Nguyên Kim Tiên Cảnh mà thôi, kết quả tọa kỵ của các Đại lão lại là cảnh giới này.

Đây là lãnh địa của Đại lão sao, run rẩy.

JPG.

"Đệ đệ." Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu, Tam Tổ, Ngũ Hành Lão Tổ và những người khác trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Tìm mấy con Hỗn Độn Hung Thú sao?

Lạc hậu rồi a, tư duy đều đã tách rời.

Không lẽ thật sự có người cho rằng Hỗn Độn Hung Thú có thể thắng chắc sao?

Nhanh chóng, bảng xếp hạng tiếp tục cập nhật, thứ hạng thứ mười và thứ chín cũng không vượt quá dự đoán của Da Hoa, Tinh Vũ.

Hai người vốn là hạng mười một và hạng chín, khiến sắc mặt cả hai đều vô cùng khó coi.

Khốn kiếp!

Vốn tưởng cạnh tranh mấy hạng đầu, kết quả?

Đạp m* làm người ta tức điên.

"Ta ngược lại muốn xem tọa kỵ của các ngươi rốt cuộc là gì." Da Hoa mắt đỏ ngầu hằn học nói.

Ai vậy?

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh!

Hồng Hoang hiện tại, trừ vị Lý Phàm kia ra, vẻn vẹn không quá ba người là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh.

Kết quả tọa kỵ trâu bò như ta lại chỉ xếp thứ chín, không có chút thể diện nào sao?

Không muốn thể diện ư?

Lần này mất mặt lớn rồi!

Ong ong ong!!!

Bảng Tọa Kỵ tiếp tục cập nhật. ... 6.

Chúc Long (Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, chủ nhân Long Vương, Long tộc) 7.

Nguyên Hoàng (Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, chủ nhân Tổ Phượng, Phượng tộc) 8.

Mặc Kỳ Lân (Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, chủ nhân Tổ Kỳ Lân, Kỳ Lân tộc) ...

"Cái gì!

Ta mới hạng sáu (hạng bảy, hạng tám)!?" Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân ngớ người.

Sắc mặt vốn tự tin tràn đầy lập tức ngưng đọng.

Ta đều không thèm giữ thể diện lấy huynh đệ làm tọa kỵ mà danh thứ lại thấp thế này sao!?

Vậy mấy hạng đầu thì sao!?

Sắc mặt ba người đều bắt đầu âm tình bất định, khó coi.

Khốn kiếp!

“Sì...

Đại lão đều biết chơi đến vậy sao?” Chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc ngớ người.

Vãi chưởng!

Chúc Long?

Mặc Kỳ Lân?

Nguyên Hoàng?

Đều được sao?

Làm vậy được à?

Ai nấy đều kinh ngạc rồi chứ, thao tác quả là khoe mẽ hết mức.

Quan trọng là, thứ hạng như vậy lại không cao?

Trời ạ, vậy phía trước không lẽ...

Sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang trở nên cổ quái.

“Khốn kiếp!” “Mẹ nó!” “Đều đạp m* không thèm giữ thể diện!” Ma Thiên, Da Hoa, Tinh Vũ tức đến nỗi mũi đều suýt méo.

Ta đều đàng hoàng làm theo quy tắc, nghiêm chỉnh đi tìm tọa kỵ và tìm tọa kỵ.

Mẹ nó lại hack bug sao?

Đều có thể sao?

Làm vậy được à?

Đồ súc sinh!!!

Ba người đều suýt nghi ngờ nhân sinh.

Tuyệt vời a!

Thao tác quả thật có chút đặc biệt a, tại sao ta lại không nghĩ ra?

Chẳng lẽ ta thật sự lạc hậu rồi sao?

Hiện tại Hồng Hoang đều chơi lớn như vậy ư?

“Hạng sáu đã như vậy rồi, vậy phía trước chắc chắn càng tệ hơn...” Sắc mặt ba người không ngừng biến ảo.

Chơi lớn đến vậy sao?

Đều không thèm giữ thể diện đến vậy sao? ...

“Ha ha ta biết rồi, hai vị Đạo hữu nhìn đi, đám súc sinh kia đều không thèm giữ thể diện.

Nếu ta không đoán sai thì tọa kỵ của La Hầu chắc chắn là Dương Mi.

Một người ta có hai tọa kỵ, ta chắc chắn thắng!” Càn Khôn Lão Tổ tự tin tràn đầy nói.

Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ trên mặt cũng tràn ngập nụ cười.

Chương 30

“Đều không thèm giữ thể diện a.” Ngũ Hành Lão Tổ cảm thán.

“Nguyên Nguyệt, Thời Thần, Hồng Quân là những mối đe dọa a.” Âm Dương Lão Tổ thần sắc hơi ngưng trọng.

“Không cần lo lắng, Thời Thần là một lão âm bỉ biết cách ẩn mình, chắc chắn sẽ không xen vào chuyện này.

Nguyên Nguyệt là một đứa ngốc, đâu thèm quản chuyện này, hiện tại e rằng đang ngủ.

Còn về Hồng Quân, Hồng Quân có thể tìm ai?

Đều đã bị cô lập rồi!” Càn Khôn Lão Tổ khinh thường nói.

“Cũng đúng.” Âm Dương Lão Tổ nghe vậy lập tức thoải mái.

Quả thật là lý lẽ đó.

“Còn Dương Mi và La Hầu hai người kia thì sao, nếu La Hầu là tọa kỵ của Dương Mi thì...” Ngũ Hành Lão Tổ nói.

“Có khả năng sao, Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh sẽ làm tọa kỵ cho Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ư?” Càn Khôn Lão Tổ hỏi ngược lại.

Ngũ Hành Lão Tổ bừng tỉnh, “Đạo hữu túc trí đa mưu a.” ...

Ong ong ong!!!

Bảng Tọa Kỵ diễn hóa, từng đạo khí nhân uân ngưng tụ, lượng lớn quy tắc thần cấm cấu kiến, vị trí thứ năm... xuất hiện! ... 5.

Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh Lục Trọng Thiên, chủ nhân Càn Khôn Lão Tổ, Tiên Thiên Sinh Linh) ...

“Cái gì!?” Càn Khôn Lão Tổ cùng hai người kia đang ba hoa chích chòe và ảo tưởng thì ngớ người.

Ta mới hạng năm!?

Không thể nào!!!

Càn Khôn Lão Tổ ngớ người.

Âm Dương Lão Tổ ngớ người.

Ngũ Hành Lão Tổ ngớ người.

Ba người lập tức đơ máy, căn bản bách tư bất đắc kỳ giải.

Rốt cuộc là tình huống gì???

“Quả nhiên!

Quả nhiên!

Toàn đạp m* không thèm giữ thể diện!” Mặt của Da Hoa, Ma Thiên, Tinh Vũ đều sắp xanh lè.

Mẹ nó, thật sự chơi lớn như vậy sao?

Đồ súc sinh!

Toàn là súc sinh!

Nhiều thao tác bựa quá.

Ta sao không nghĩ ra cách chơi lớn như vậy, tức chết.

Ba người buồn bực không thôi.

Mẹ kiếp, đứa nào cũng khoe mẽ hơn đứa nào.

“Sì...

Thế giới của Đại lão sao.” Chúng sinh Hồng Hoang hít ngược một hơi khí lạnh, cảm giác đã ngộ ra.

Làm sao để trở thành cường giả chí cường Hỗn Nguyên Cảnh?

Nhất định phải không thèm giữ thể diện!

Quỷ sứ, mấy vị Đại lão này thật sự đều không thèm giữ thể diện a, làm tọa kỵ cho nhau cũng được sao?

Khoe mẽ quá đáng rồi. ...

Ma Giới.

"May mà không đổi." La Hầu may mắn không thôi.

Thực ra cũng giống Càn Khôn Lão Tổ, vốn La Hầu thấy đã mạnh như vậy rồi mà làm tọa kỵ thì mất mặt quá, nên tính đổi với Dương Mi.

Còn về việc làm cây làm tọa kỵ, không thành vấn đề, dù sao cũng không phải thật sự làm tọa kỵ, chỉ là trên danh nghĩa thôi.

Chỉ là Dương Mi và Hồng Quân đều là lão âm bỉ nên phải đề phòng một chút, vì vậy đã từ chối.

La Hầu thấy vậy liền bỏ ý định.

May mà không đổi a, nếu không thì lật xe rồi.

"Càn Khôn thật là thủ bút lớn a." La Hầu cảm khái.

Tìm hai tọa kỵ?

Quả thật không có, dù sao thao tác quá khoe mẽ.

"Cứ chờ xem, ta chắc chắn hạng nhì." Dương Mi tự tin nói.

La Hầu gật đầu đồng tình vô cùng.

Là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh, chẳng lẽ không thể hạng nhì sao?

Chắc chắn rồi!

Khó lẽ Nguyên Nguyệt có thể liên thủ với Hồng Quân sao?

Nói thừa rồi, chắc chắn không thể.

Chỉ cần không liên thủ thì ai có thể là đối thủ của ta!

Còn về hạng nhất, La Hầu và Dương Mi đều không nghĩ tới, không đến mức bành trướng như vậy.

Hạng nhất chắc chắn là vị Lý Phàm kia, một chút cũng không nghi ngờ.

Chỉ cần có hạng nhì là mãn nguyện rồi.

Ong ong ong!!!

Bảng Tọa Kỵ lại tiếp tục cập nhật. ... 4.

La Hầu (Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, chủ nhân Dương Mi, Hỗn Độn Ma Thần tộc) ...

"Ta hạng tư?" La Hầu, Dương Mi ngớ người.

Không thể nào!

Tuyệt đối không thể nào a!

Làm sao có thể chỉ hạng tư.

Vậy hạng ba và hạng hai thì sao?

Căn bản không thông a.

"Tình huống gì vậy." Không chỉ La Hầu, Dương Mi, Ngũ Hành Lão Tổ và ba người kia, ba vị Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn cũng nhíu mày, hoang mang không hiểu.

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh mà chỉ hạng tư?

Trong top ba chắc chắn có một Hồng Quân không nghi ngờ gì, dù sao Hồng Quân không thể không cạnh tranh.

Từ trước đến giờ Hồng Quân chưa xuất hiện, nên thứ hạng của Hồng Quân nhất định trong top ba.

Vậy thì vấn đề là, Hồng Quân rốt cuộc tìm được tọa kỵ gì, thứ hạng lại cao như vậy!?

Còn nữa, người kia là ai?

Chẳng lẽ có hắc mã!?

Trong chốc lát, bầu không khí Hồng Hoang đều trở nên quỷ dị, tất cả mọi người đều âm thầm suy đoán và phỏng đoán rốt cuộc hạng nhì và hạng ba là tình huống gì.

"Chắc chắn rồi, chắc chắn rồi, cuối cùng cũng chắc chắn rồi." Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang thấp thỏm thì thở phào nhẹ nhõm.

Chẳng lẽ, Thiên Đạo làm tọa kỵ, Hồng Quân tuy có nắm chắc, nhưng trước đó dù sao cũng luôn gặp xui xẻo khiến Hồng Quân có bóng ma tâm lý, sợ lại xảy ra biến cố.

May mà cuối cùng không xảy ra a.

Đã đến nước này thì không thể xảy ra vấn đề nữa, nên, chắc chắn rồi.

Đến lúc làm màu một phen rồi! ... 3.

Nguyên Nguyệt (Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Nhị Trọng Thiên, chủ nhân Nữ Oa, Hỗn Độn Ma Thần tộc) ...

"Nữ Oa và Nguyên Nguyệt liên thủ rồi sao?" Các Hỗn Độn Ma Thần vốn hoang mang không hiểu thì bừng tỉnh đại ngộ.

Thời kỳ Hỗn Độn thì Nữ Oa và Nguyên Nguyệt là hai người bạn thân, hai tỷ muội.

Hai người nếu liên thủ thì không có gì lạ hay kinh ngạc.

Các Hỗn Độn Ma Thần không quá bất ngờ và chấn kinh, nhưng chúng sinh Hồng Hoang thì khác a, họ không biết lai lịch của Nữ Oa.

Vậy là, khi nhìn thấy tọa kỵ của Nữ Oa là Thái Âm Ma Thần, lập tức, toàn bộ Hồng Hoang đều trở nên yên tĩnh, sắc mặt tất cả Đại năng đều trở nên kinh hãi vô cùng.

"Hỗn Độn Ma Thần làm tọa kỵ?

Hỗn Độn Ma Thần sẽ nguyện ý phối hợp với Nữ Oa?

Nữ Oa rốt cuộc có lai lịch gì!?" Tam Thanh kinh hãi.

"Đại khủng bố!

Đại khủng bố a!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nuốt nước bọt.

Toàn bộ Hồng Hoang, vì Nữ Oa mà sôi sục, vì Nữ Oa mà chấn động! ...

Thái Âm Tinh, trong tiểu thế giới.

"Tỷ muội không phải nên khiêm tốn sao, lần này không khiêm tốn nữa rồi." Nguyên Nguyệt đại đại liệt liệt ôm lấy vai thơm của Nữ Oa nói.

"Sắp đến lúc rồi, không cần khiêm tốn nữa." Nữ Oa cười cười nói.

"Tỷ muội sắp hợp nhất rồi sao?" Nguyên Nguyệt tinh thần chấn động, trên mặt xuất hiện vẻ dược dược dục thí.

Đối với Nữ Oa, Nguyên Nguyệt ít nhiều cũng biết một chút tình hình.

Có thể biết tỷ muội đã làm những chuyện gì, nếu tin tức tiết lộ ra ngoài thì những Hỗn Độn Ma Thần kia đều phải không giữ được bình tĩnh, một chút cũng không nghi ngờ.

"Không, chỉ là sắp tới, không phải tùy thời." Nữ Oa mắng yêu.

"Cũng đúng, hi hi." Nguyên Nguyệt nũng nịu cười khẽ.

“Đúng rồi, ta mới hạng ba, vậy hạng nhì là tình huống gì, tọa kỵ của Hồng Quân rốt cuộc là gì.” Nguyên Nguyệt tò mò nói.

“Chỉ có một khả năng.” Nữ Oa lắc đầu nói, hiển nhiên đã đoán ra.

“Tọa kỵ của Hồng Quân rốt cuộc là gì!” Các Hỗn Độn Ma Thần cũng hoang mang.

Lão âm bỉ Hồng Quân rốt cuộc đã tìm được tọa kỵ gì!? ...

Chương 31

2.

Thiên Đạo (Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Tam Trọng Thiên, chủ nhân Hồng Quân, ý chí vị diện) ...

Oanh!!!

Hồng Hoang, chấn động!

Cả thế giới chấn động!

Thật sự ý nghĩa của việc, sôi sục!

"Thiên Đạo!

Thiên Đạo!" "Trời ạ!" "Làm vậy được ư?

Làm vậy được ư!?" "Đạo Tổ uy vũ!!!" Chúng sinh Hồng Hoang đầu da đầu tê dại, không ngừng kinh hô.

Quá trâu bò!

Thật sự quá trâu bò!

Biết chơi đến vậy!

Có thể chơi lớn đến vậy!

Chúng sinh Hồng Hoang bày tỏ đã cùng bạn bè kinh ngạc ngớ người.

"Hồng Quân..." Các Hỗn Độn Ma Thần nghiến răng nghiến lợi.

Ta hack bug thì hack bug, nhưng ta không trực tiếp lật bàn a, mẹ nó, trực tiếp để Thiên Đạo làm tọa kỵ là ý gì?

Có thể làm như vậy sao?

Thảo đại gia!

Tuy cũng có chút kinh ngạc và ngớ người, nhưng, thao tác của Hồng Quân quả thật đã vượt quá dự liệu và tưởng tượng của họ, ai có thể nghĩ ra, ai lại có thể tưởng tượng ra chứ.

Để Thiên Đạo làm tọa kỵ?

Thật sự có thể làm được a, Hồng Quân.

"Sảng khoái!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân ý khí phong phát, sau khi cảm thụ tình hình Hồng Hoang, tâm tình Hồng Quân càng thêm sảng khoái, cảm giác cả người đều muốn thăng hoa rồi.

Luôn bị nhắm vào, luôn bị làm cho tức điên, luôn phải nhẫn nhục chịu đựng, hôm nay cuối cùng cũng ngẩng đầu rồi!

Đều đang gian lận?

Đều đang hack bug?

A a, lần này thẳng thắn mà nói, tất cả các vị đang ngồi đều là đệ đệ!

Có ai mạnh hơn ta sao?

Không có!

Toàn bộ đều là đệ đệ!

Người và quỷ đều khoe mẽ, một mình ta khoe mẽ cả thiên hạ!

Ba a, ba thật là khí phách!

Còn về hạng nhất, Hồng Quân trực tiếp bỏ qua, cũng không ai để ý.

Vị kia đã không cùng một đẳng cấp thì có gì để mà để ý, căn bản không thể so sánh được, Hồng Quân cũng không so sánh, chẳng phải tự rước lấy nhục sao.

Oanh!!!

Phần thưởng Bảng Tọa Kỵ, phát phóng!

Chỉ thấy từng đạo kim quang và khí tức huyền ảo từ Bảng Tọa Kỵ bắn ra độn nhập hư không.

Trong chốc lát, vô số ánh sáng phân tán khắp Hồng Hoang, chưa đầy vài giây, từng đạo khí thế vọt thẳng lên trời, từng luồng khí tức cuồng bạo cuồn cuộn xuất hiện.

Vô số sinh linh vào thời khắc này tu vi đột phá!

Chỉ là vào thời khắc này tất cả mọi người đều không kịp bận tâm đến phần thưởng, vẫn còn chìm đắm trong hạng nhì của Hồng Quân.

Không có cách nào, thật sự Hồng Quân chơi quá bựa, Thiên Đạo làm tọa kỵ căn bản chưa từng nghe thấy, chưa từng thấy, cũng căn bản không ai có thể tưởng tượng ra.

Đột nhiên, vào lúc đó, biến cố... xuất hiện!

Oanh!!!

Bên ngoài Bất Chu Sơn, tiếng động lớn chợt xuất hiện.

Trong khoảnh khắc, Tam Thiên Đại Đạo quy tắc hội tụ, hình chiếu thế giới vô ngần hạ lâm, cũng có chư thiên diễn biến, vạn giới ra đời, dường như vô cùng huyền diệu và huyền bí đều ẩn chứa trong đó.

Lập tức, vô số ánh mắt đều nhìn về phía Bất Chu Sơn.

"..." "Bảng xếp hạng mới xuất hiện sao?" Từ chúng sinh phổ thông cho đến cường giả Hồng Hoang thậm chí là cự bá Hồng Hoang, tất cả mọi người đều lẩm bẩm như vậy.

Trải qua nhiều lần như vậy, bất luận ai cũng đều rõ ràng, tình huống này xuất hiện chỉ có một khả năng, có bảng xếp hạng mới sắp xuất hiện!

Chúng sinh Hồng Hoang vốn đang chìm đắm trong thao tác khí phách của Hồng Quân lập tức hoàn toàn bị bảng xếp hạng hoàn toàn mới đang thai nghén và ngưng tụ thu hút sự chú ý. ...

"???" Sắc mặt Hồng Quân ngưng đọng.

Ta đạp m* *%... ¥ ...#().

Khốn kiếp!

Ta khó khăn lắm mới có một cơ hội làm màu, ta dễ dàng lắm sao!

Lúc này lại xuất hiện bảng xếp hạng mới?

Không phải cố ý làm ta tức điên sao!

Đại Đạo ta thảo đại gia!

Có thể cho ta đường hoàng lập uy một lần không.

Tâm thái Hồng Quân vỡ vụn. ...

Một giây, hai giây, ba giây...

Trong sự chú mục của tất cả mọi người, bảng vàng mới dần dần ngưng tụ thành hình.

Trên bảng ghi...

Hồng Hoang Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng.

"Mạc Hậu Hắc Thủ?" Tất cả mọi người thần tình ngơ ngác.

Ý là gì.

Có người âm thầm gây sự sao?

Có người âm thầm mưu tính sao?

A...

Gần như vô thức, trong đầu tất cả mọi người đều hiện lên một thân ảnh.

Hồng Quân!

Hồng Quân không phải rất phù hợp với Bảng Mạc Hậu Hắc Thủ sao?

Luận gây sự và mưu tính, ai có thể sánh bằng Hồng Quân, chuyện Long Hán Lượng Kiếp vẫn còn rành rành ra đó.

"Khốn kiếp!" Sắc mặt Hồng Quân đen sầm, âm thầm mắng một tiếng.

Hiển nhiên Hồng Quân cũng đã nhìn thấy phía trên.

Mẹ nó, đã qua lâu như vậy rồi lại lật ra?

Có thể hay không lật trời lên, muốn lặp lại tiết tấu tiên thi lật đi lật lại sao?

Đạp m*!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Quy tắc diễn hóa, trật tự ngưng tụ, Đại Đạo hội tụ, thần văn cấu kiến, từng chữ tiên thiên dần dần bắt đầu ra đời.

Tất cả mọi người thấy vậy lập tức ngưng thần nhìn tới.

Chỉ thấy hàng đầu tiên xuất hiện hai chữ không xa lạ gì, hiển nhiên là...

Bàn Cổ!

"Bàn Cổ!?" Chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc.

"Bàn Cổ!?" Các Hỗn Độn Ma Thần kinh ngạc.

Mạc Hậu Hắc Thủ đã vượt quá dự liệu của tất cả mọi người!

Bàn Cổ có thể lên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng sao?

Bàn Cổ chẳng phải đã chết từ lâu rồi ư?

Ngay cả người chết cũng có thể lên bảng?

Hồng Quân là người sống mà còn không bằng một người chết?

Bàn Cổ đều có thể lên bảng mà Hồng Quân lại không xứng lên sao?

Trong chốc lát, vô số người thần sắc vi diệu.

"Mẹ kiếp!" Cũng nhìn thấy một chút, tâm thái Hồng Quân vỡ vụn.

Đặc biệt là vừa nãy sảng khoái không thôi, sau đó lại xuất hiện bảng xếp hạng mới khiến không thể làm màu, lập tức, Hồng Quân càng tức giận hơn.

Cái thứ quỷ gì vậy, cố ý ác tâm ta sao?

Đ*t m*!

Ta đạp m* còn không bằng một người chết?

Không coi ta Hồng Quân ra gì sao?

Càng tức giận hơn. (' □) .

Chơi cái mẹ gì a.

Trong lúc tâm tư tất cả mọi người khác nhau, trên Bảng Mạc Hậu Hắc Thủ xuất hiện lượng lớn văn tự.

Tất cả mọi người vốn không quá để ý, dù sao Bàn Cổ đã qua đời rồi, làm gì cũng không thành vấn đề lớn.

Nhưng theo khi xem kỹ, lập tức, tất cả mọi người đều không giữ được bình tĩnh, sắc mặt cũng dần dần xuất hiện những biến hóa vi diệu.

"Cái gì, Bàn Cổ chưa chết!?" "Ngày xưa khi diễn hóa Hồng Hoang sở dĩ hóa thân vạn vật là để bản nguyên phân tán khắp Hồng Hoang

chỉ đợi trùng tố!?" "Chân linh đang ẩn giấu trong Bất Chu Sơn!?" "Trong Bàn Cổ Điện, Bàn Cổ Chi Tâm ẩn chứa sức mạnh của Bàn Cổ, chỉ cần phục sinh là có thể trở về Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh trở lên!?" "Thủ bút lớn quá, thủ bút lớn quá a!" "Lấy toàn bộ Hồng Hoang làm kỳ cuộc chỉ để tìm một cơ duyên phục sinh!?" "Long Hán Lượng Kiếp không chỉ Thiên Đạo vì hoàn thiện Hồng Hoang mà còn có Bàn Cổ âm thầm thúc đẩy sao?

Bàn Cổ lén lút luyện hóa một phần tinh khí và bản nguyên để tu phục bản thân!?" "Mười Hai Tổ Vu có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận là Bàn Cổ cố ý cho sao?

Chỉ cần ngưng tụ thêm vài lần Bàn Cổ Chân Thân xuất hiện là có thể triệu tập bản nguyên của Bàn Cổ để Bàn Cổ phục sinh!?" Từng tiếng kinh hô vang lên từ khắp nơi trong Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang ai nấy đều trợn mắt há hốc mồm, nghẹn lời, tất cả đều kinh ngạc ngớ người.

Khi xem xong toàn bộ giới thiệu về Bàn Cổ, trong chốc lát, toàn bộ Hồng Hoang yên tĩnh đến mức dường như một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe rõ.

Chúng sinh chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, cả người đều có chút mơ màng.

Lượng tin tức quá lớn, lớn đến mức vượt quá tưởng tượng của tất cả mọi người.

Chấn động thế gian!

Chấn động thế gian a!

Ai có thể tưởng tượng được Bàn Cổ ngày xưa khi khai thiên phát hiện sẽ chết đã lập tức bố cục làm nhiều chuyện như vậy.

Chương 32

Vốn Hồng Hoang nên tự mình diễn hóa vạn vật, nhưng Bàn Cổ lại làm thay, mục đích lại là để mưu đồ vạn cổ!

Hồng Quân là lão âm bỉ ư?

So với Bàn Cổ, Hồng Quân yếu kém đến thảm hại, căn bản không có tính so sánh, trực tiếp bị nghiền ép!

Thời gian dường như dừng lại vào khắc đó, toàn bộ Hồng Hoang đều dường như đình trệ vào khắc đó.

Vài giây sau, tại khắp nơi trong Hồng Hoang, từng đạo khí thế khủng bố lại chí cao vô thượng bùng phát, thậm chí sâu trong Hỗn Độn từng luồng uy thế ngập trời cũng cuồn cuộn.

"Bàn Cổ!" Dương Mi, La Hầu, Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Long Vương, Hồng Quân... tất cả Hỗn Độn Ma Thần, toàn bộ chấn nộ!

Trừ Thời Thần và Nguyên Nguyệt ra, tất cả Hỗn Nguyên Cảnh Hỗn Độn Ma Thần, tập thể hạ lâm Hồng Hoang!

Phong vân đại biến!

Bão táp sắp tới!

Trong sơn cốc.

"Có trò hay để xem rồi." Lý Phàm cười cười.

Cũng không biết Bàn Cổ hiện tại có biểu cảm gì.

Mộng bức?

Mê mang?

Nhưng không nghi ngờ gì, Bàn Cổ chắc chắn sẽ bùng nổ.

Nếu La Hầu và những người khác có thù với Hồng Quân, thì Bàn Cổ có thù với tất cả Hỗn Độn Ma Thần.

Dù sao, Bàn Cổ năm đó từng tuyên bố rằng tất cả các vị đang ngồi đều là rác rưởi, sau đó một mình làm thịt toàn bộ Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Bàn Cổ thời kỳ Hỗn Độn dùng từ "giang bả tử" để hình dung cũng không hề quá đáng.

Hỗn Độn Ma Thần cao cao tại thượng ư?

Trước mặt Bàn Cổ đều là đệ đệ, một trận khai thiên đại kiếp toàn bộ chết ngay tại chỗ, những người còn sống cũng chỉ thoi thóp hơi tàn.

Không nói Hồng Quân và những Hỗn Độn Ma Thần kia, ngay cả Thiên Đạo cũng có thù với Bàn Cổ.

Dù sao nếu Bàn Cổ còn sống thì Thiên Đạo có thể sảng khoái sao?

Trên đầu lại có một Thái Thượng Hoàng ư?

Người nắm giữ Hồng Hoang ư?

Bàn Cổ không chết thì Thiên Đạo cũng không an ổn, quyền hành của nó bất cứ lúc nào cũng có thể bị Bàn Cổ đoạt đi, ai có thể chịu đựng nổi.

Có thể nói, trừ chúng sinh Hồng Hoang ra, Bàn Cổ là kẻ thù của cả thế giới.

Nếu không như vậy thì Bàn Cổ cũng không cần phải cẩn thận ẩn mình, không phải sợ bị người khác phát hiện.

Vốn Lý Phàm có chút không hiểu vì sao trong tiểu thuyết Hồng Hoang Bất Chu Sơn lại bị hủy diệt, hiện tại Lý Phàm đã hiểu rồi, ước

chừng Thiên Đạo và Hồng Quân phát hiện dị thường nên mới âm thầm thúc đẩy Bất Chu Sơn phá diệt.

Nhiều ý niệm lóe lên, Lý Phàm nhìn về phía Bất Chu Sơn. ...

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Cửu Thiên chấn động, Đại Địa run rẩy, tinh thần dao động, hoàn vũ băng liệt!

Trong khoảnh khắc, sắc trời Hồng Hoang đã hóa thành u ám, từng đạo khí thế khủng bố uy hiếp chư thiên hào hào đãng đãng cuồn cuộn khắp Hồng Hoang.

Từng tôn thân ảnh vĩ ngạn tựa hồ không thể dùng ngôn ngữ hình dung được, vượt qua giới vực hạ lâm chủ thế giới.

Chúng sinh quỳ rạp, cường giả run rẩy, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang dường như vào khắc đó khó thở không thể hô hấp.

Toàn bộ Hồng Hoang đã như cảnh tượng tận thế nhưng lại quỷ dị thay không xuất hiện bất kỳ khí cơ Thiên Đạo nào.

Thiên Đạo dường như đã biến mất, lại như mặc nhận, trực tiếp để mặc mấy cự bá kia hành sự.

Hồng Quân, Dương Mi, La Hầu, tộc trưởng Tam Tộc, Tam Tổ, Da Hoa, Tinh Vũ, Ma Thiên, tổng cộng mười hai tôn tồn tại vô thượng Hỗn Nguyên Cảnh đồng thời hạ lâm Hồng Hoang!

Trừ Thời Thần, Nguyên Nguyệt, tất cả Hỗn Nguyên Cảnh đương thế của Hồng Hoang đều tề tựu!

"Hôm nay trước hết diệt Bàn Cổ rồi nói chuyện khác được không?" Da Hoa u u nói.

Dù ẩn mình trong Hỗn Độn vô tận tuế nguyệt, dù luôn tiềm phục, nhưng khi phát hiện Bàn Cổ còn sống, bất luận Da Hoa và hai người còn lại đều không chút do dự toàn bộ hạ lâm.

Dù có nguy hiểm cũng không tiếc, từ đó có thể tưởng tượng bọn họ hận Bàn Cổ đến mức nào.

Hỗn Độn Ma Thần từng người một, ngày xưa từng tung hoành Hỗn Độn cường hãn vô cùng, hiện tại lại đều thoi thóp hơi tàn, vì ai?

Chẳng phải vì Bàn Cổ!

Ai có thể không hận Bàn Cổ!

Đoàn chiến có thể thua, Bàn Cổ nhất định phải chết!

"Thiện." "Được." Hồng Quân, Dương Mi và những người khác không ai có dị nghị.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Khí thế khủng bố bùng phát, từng tôn thân ảnh vĩ ngạn thoáng chốc đã hạ lâm bên ngoài Bất Chu Sơn.

Trong chốc lát, Bất Chu Sơn cao vút tận mây xanh, chống đỡ trời đất, mà những tinh thần hào hãn trước mặt nó đều trở nên nhỏ bé không thôi, đối mặt với khí thế của nhiều người như vậy cũng đã khó có thể chịu đựng, không ngừng chấn động.

"Hả?" Nằm ở khu vực trung tâm Bất Chu Sơn, chân linh Bàn Cổ đang ngủ say cảm nhận được khí thế của nhiều người bùng phát lập tức tỉnh dậy.

Khi phát hiện Hồng Quân và những người khác đều tụ tập bên ngoài Bất Chu Sơn, mí mắt Bàn Cổ giật giật, vẻ mặt mộng bức.

Tình huống gì?

Chuyện gì vậy?

Tất cả đều ở Bất Chu Sơn sao???

Ý niệm khẽ động, những sự kiện lớn nhỏ xảy ra ở Hồng Hoang những năm qua lập tức bị Bàn Cổ nắm bắt và thấu hiểu toàn bộ.

Dù sao cũng là do nó sáng tạo ra Hồng Hoang, Bàn Cổ cũng có một chút quyền hành.

Nếu không như vậy thì Thiên Đạo cũng sẽ không kiêng kỵ Bàn Cổ, dù sao Bàn Cổ đã nắm giữ quyền hành của nó.

"Thiên Thư?" "Siêu Thoát Bảng?" "Tọa Kỵ Bảng?" "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng?" Sắc mặt Bàn Cổ không ngừng biến hóa, cả người đều ngớ người.

Ta đạp m* mưu tính lâu như vậy lại bị lộ ra?

Nhẹ nhàng bị lộ ra???

Khi nhìn thấy những thân ảnh mặt không biểu cảm bên ngoài Bất Chu Sơn, mặt Bàn Cổ đều sắp xanh lè.

Có chút hoảng.

Mẹ nó a!

Ta ngủ một giấc mà Hồng Hoang thay đổi lớn như vậy, con mẹ nó mấy cái Kim Bảng súc sinh này, đều muốn vạch trần ta, oan không oan a, thật sự quá đáng.

"Bàn Cổ, không ra sao." Trong lúc Bàn Cổ không biết làm gì, bên ngoài Bất Chu Sơn, Hồng Quân chấp tay đứng u u nói.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Những người còn lại không nói gì, nhưng từng đạo khí thế khủng bố đều bùng phát, uy thế của từng tôn Hỗn Nguyên Cảnh khủng bố đến mức đã khuấy động phong vân, ngoài Long Hán Vô Ngần Hỗn Độn đều dấy lên sóng lớn cuồn cuộn.

"Ai cũng không được phép tổn thương phụ thần của chúng ta!" Từng tiếng gầm giận dữ vang vọng từ Bất Chu Sơn.

Ầm ầm ầm!

Mười hai thân ảnh đứng thẳng trời đất từ Bất Chu Sơn xuất hiện, như thần như ma, chấn động đến mức tai muốn điếc, theo mỗi bước đi đại địa đều rung chuyển.

Mười hai Tổ Vu hiện thân!

"Thật dũng cảm a." Chúng sinh Hồng Hoang đang lén lút quan sát đều kinh hãi, Tam Thanh cũng cảm thấy không chỗ tự dung thân.

"Bàn Cổ, lại để hậu duệ huyết mạch của ngươi xuất hiện sao?" La Hầu u u nói.

Còn về Mười hai Tổ Vu, tại đây không ai quan tâm, chẳng qua chỉ là một đám cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi, câu nói "Dưới Hỗn Nguyên đều là sâu kiến" đâu phải chỉ nói suông, một ánh mắt đã có thể diệt sát, không có gì đáng để bận tâm.

Đương nhiên, cũng không giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn thời Phong Thần, không biết xấu hổ ra tay với vãn bối, không cần thiết, cần phải giữ chút thể diện.

"Mẹ kiếp!" Một chữ này lại bao hàm tâm tình của Bàn Cổ.

Trong chớp mắt, thiên địa biến sắc!

Ầm!

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên!

Hà quang vạn trượng, tử khí đằng phi!

Tường thụy khắp trời, tiên hoa loạn vũ!

Vạn vật phục sinh, sinh cơ bùng nổ!

Chỉ thấy một thân ảnh bình thường đến mức khiến người ta không thể nhớ mặt, từng bước từng bước đi ra từ Bất Chu Sơn.

Thân ảnh không hề cao lớn, cũng không vĩ ngạn, nhưng lại mang theo vận vị đại đạo chí giản phản phác quy chân, mỗi lời nói cử chỉ đều khiến thiên địa phải cúi đầu, khiến chư thiên hoan hỉ. …..Bàn Cổ!

Bàn Cổ, hiện thân!

Không, nói chính xác, là chân linh của Bàn Cổ, không hề ẩn chứa bất kỳ sức mạnh nào, chỉ có bản nguyên tồn tại trong chân linh Bàn Cổ!

Y vừa xuất hiện, thiên địa Hồng Hoang liền vui mừng nhảy nhót, thời không vô ngần dường như đang chấn động, Ba ngàn Đại Đạo càng tề tề giáng lâm, chúng sinh Hồng Hoang bất luận tâm trạng lúc này thế nào đều không tự chủ được mà cúi một cái về phía Bất Chu Sơn.

Uy thế của Bàn Cổ, có thể thấy một phần!

"……" Thiên Đạo.

MMP!

Trên thế giới của ta, Hồng Hoang xuất hiện lại bản năng vui mừng nhảy nhót?

Ta đường đường Thiên Đạo lại bị kẻ thứ ba xen vào?

Thiên Đạo lâm vào trầm tư.

"……" Cảm nhận được ác ý trong cõi hư vô, khóe miệng Bàn Cổ

co giật.

Ta có thể làm gì, thế giới hoan nghênh thì trách ta sao?

“Chư vị hà tất phải khổ sở bức bách nhau, ta hiện tại đối với các ngươi mà nói chỉ là một con sâu kiến, mọi người bình yên vô sự sống chung hòa bình không tốt sao?” Bàn Cổ thở dài từ từ nói.

“Không trâu bò sao, không ngầu lòi sao, cứ trâu bò nữa đi, cứ ngầu lòi nữa đi.” La Hầu đánh giá Bàn Cổ cười lạnh nói.

Lời này đâu phải nói suông, là sự thật.

Thời kỳ Hỗn Độn, Bàn Cổ từ khi xuất thế đã đi ngang trong Hỗn Độn, như Lý Phàm ở kiếp trước trên Địa Cầu có một câu danh ngôn vậy.

Bàn Cổ: Thu ta?

Ma Thần Hỗn Độn: Ta thu cái gì?

Bàn Cổ: Ta giết sạch.

Ma Thần Hỗn Độn vì sao chỉ còn lại Ba ngàn?

Đại bộ phận đều bị Bàn Cổ xử lý, một chút từ đại kiếp khai thiên Bàn Cổ suýt nữa đem cốt tro của Ma Thần Hỗn Độn thổi bay có thể tưởng tượng được.

Dùng lời của Bàn Cổ thì: “Bản nguyên thế giới ta khai tịch không đủ, vừa hay Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần mỗi người chấp chưởng một loại Đại Đạo, lấy bản nguyên Ma Thần Hỗn Độn làm dưỡng chất là thích hợp nhất.” Thật sự cho rằng Ma Thần Hỗn Độn ngăn cản Bàn Cổ khai thiên sao?

Đầu óc chưa hỏng đâu, ngăn cản có ích gì, đánh thì không đánh lại, Ma Thần Hỗn Độn cũng đâu ngu ngốc.

Chương 33

Hơn nữa, khai thiên cũng đâu phải không thể sống trong Hỗn Độn, Bàn Cổ cũng đâu khai tịch toàn bộ Hỗn Độn, nếu không Da Hòa Hoa và những người khác cũng sẽ không thể sống sót trong Hỗn Độn được.

Dùng lời đau lòng thì cũng chẳng có cách nào, cũng tuyệt vọng thôi, không ngăn cản sao?

Bàn Cổ đặc biệt vác Hồng Hoang đi khắp nơi "kiếm chuyện" để hoàn thiện Hồng Hoang, Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần hết cách rồi, đành phải cứng đầu cứng cổ mà đánh với Bàn Cổ.

Bàn Cổ ngầu lòi và trâu bò đến mức nào có thể thấy một phần.

"……" Bàn Cổ trầm mặc.

Ta trâu bò, nhưng trâu bò cũng không làm gì được.

"Trước có Bàn Cổ sau có Thiên, Dương Mi càng ở trước Bàn Cổ.

Xưa kia Bàn Cổ kiêu căng ngạo nghễ, hiện tại Bàn Cổ thấp kém yếu ớt.

Ta nắm Càn Khôn Bàn Cổ diệt, ta chấp Chư Thiên Bàn Cổ phế.

Tay nắm tinh thần chưởng Hỗn Độn, thế gian vô ta sánh ngang người." Dương Mi u u nói.

"……" Tiếp tục trầm mặc.

Mẹ nó chứ, ta sắp ngớ người ra rồi, thật đấy.

Tức điên, nhưng ta nhịn!

Mẹ kiếp!

“Thế nào?” Bàn Cổ sắc mặt âm tình bất định nói.

Có thể làm gì, cũng tuyệt vọng thôi.

Nhục thân chưa khôi phục, bản nguyên chưa tái tạo, hiện tại chỉ là một chân linh, không đánh nổi những kẻ này, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, uy mãnh thì uy mãnh, nhưng không có nghĩa Bàn Cổ ngu ngốc, nếu thật sự ngu ngốc thì cũng không thể sống sót.

“Chậc chậc.” Da Hòa Hoa và những người khác đánh giá Bàn Cổ, bất luận là Hồng Quân hay ai cũng cảm thấy sảng khoái đến không thôi, nguyên thần dường như sắp thăng hoa vậy.

Năm xưa cái kẻ ngạo nghễ bất khả nhất thế, cuồng ngầu bá đạo kia, bây giờ ở trước mặt như một đứa em trai, đừng nói, thật mẹ kiếp kích thích!

“Được rồi, lời vô nghĩa cũng gần đủ rồi, Bàn Cổ ngươi có gì cần nói không, nếu không thì đánh một trận đi.” Hồng Quân chậm rãi nói.

“Thiện.” Bàn Cổ khẽ gật đầu.

Trận chiến này chắc chắn phải đánh, không thể tránh khỏi, Bàn Cổ trong lòng đã có tính toán.

“Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.” Bàn Cổ trầm giọng nói.

“.” “.” “.” Mười hai Tổ Vu ánh mắt cuồng nhiệt, đồng thanh nói.

“Hát a!” “Hát a!” “Hát a!” Từng tiếng gầm bạo nộ vang lên, trên thân Mười hai Tổ Vu từng đạo từng đạo quy tắc Đại Đạo hiện lên, từng luồng thần cấm hội tụ, từng đạo huyền diệu ngưng tụ, trong cõi hư vô những nhân tố không tên giữa thiên địa nhanh chóng bắt đầu hội tụ.

Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, thành!

Hồng Quân, La Hầu và những người khác không hề can thiệp hay

ngăn cản, chỉ lẳng lặng nhìn, Bàn Cổ có thể tiềm phục bao lâu, người này có bao nhiêu át chủ bài ai cũng không biết, để tránh "thuyền lật trong mương tối", nên cẩn thận thì vẫn phải cẩn thận.

Đương nhiên, chủ yếu là không thể ngăn cản.

Ầm!

Trong nháy mắt, Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã hoàn thành!

Man hoang!

Cổ lão!

Chí cao!

Vô thượng!

Như Hỗn Độn giáng lâm!

Tự chư thiên hình chiếu!

Tựa vạn giới gia trì!

Một tôn thân ảnh vĩ ngạn khó có thể dùng ngôn ngữ để hình dung, to lớn đến mức không thể dùng bất kỳ lời nào để miêu tả, dường như mọi bản nguyên thế gian kết hợp, uyển như Đại Đạo và quy tắc chư thiên ngưng tụ.

Bàn Cổ chân thân, hiện!

Ong!

Thân hình chân linh Bàn Cổ lay động, lập tức dung nhập vào Bàn Cổ chân thân.

Bản nguyên chưa khôi phục, chiến đấu chỉ có thể mượn Mười Hai Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ lực lượng bản nguyên từ Hồng Hoang để tạo thành hình chiếu của y mới có thể một trận chiến.

Chỉ thấy Bàn Cổ chân thân vươn tay chộp một cái, trong nháy mắt, Hồng Hoang chấn động, ức vạn tinh thần run rẩy, Hỗn Độn vô biên dũng động.

Từng đạo sát khí tụ tập, từng đạo sát cơ ngưng tụ, một cây búa lớn dường như có thể phá tan mọi thứ, phá vỡ vô tận vĩ lực xuất hiện trong tay Bàn Cổ chân thân. …..

Khai Thiên Phủ!

Hình chiếu của Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ năm xưa!

“Chiến!” Âm thanh trầm thấp, Bàn Cổ chậm rãi nói.

Mặc dù chỉ là một hình chiếu bản nguyên tạm thời, nhưng uy thế của Bàn Cổ chân thân lại vô cùng khủng bố, thời gian khó đến gần, không gian khó chạm tới, mỗi cử chỉ đều mang theo thần uy hủy thiên diệt địa đáng sợ, cho dù là cảnh giới Hỗn Nguyên đứng trước y cũng nhỏ bé như bụi trần vậy.

Nếu là Bàn Cổ chân thân bình thường tự nhiên không làm được một chút nào, nhưng đừng quên, chân linh của Bàn Cổ tạm thời đã hợp nhất với chân thân, với sự tích lũy nội hàm còn sót lại trong Hồng Hoang đủ để uy năng Bàn Cổ chân thân đại tăng, tái hiện phong thái Bàn Cổ năm xưa!

“Chiến ở Hỗn Độn.” Hồng Quân nói.

Ong ong ong!

Mười mấy người trực tiếp từ đại lục Hồng Hoang biến mất trong Hỗn Độn.

Đại chiến!

Bàn Cổ đơn đấu với La Hầu, Hồng Quân và mười mấy cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên, trong đó bao gồm tồn tại vô thượng cảnh giới

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên! ……Thái Âm Tinh, trong tiểu thế giới.

Nguyên Nguyệt đang xem tình hình bên Hỗn Độn, tự có cảm ứng nhìn về phía hư không.

Ong!

Nữ Oa hiện thân!

"Tỷ muội làm sao vậy." Nguyên Nguyệt chào hỏi nói.

"Ta đi Hỗn Độn một chuyến." Nữ Oa khẽ nói.

"Hỗn Độn?" Nguyên Nguyệt ngẩn ra, sau đó phản ứng chậm chạp nói: "Giúp Bàn Cổ?" Đối với Bàn Cổ thì không có thù hận gì quá lớn, vốn dĩ vô tâm vô phế, nhưng điều đó không có nghĩa Nguyên Nguyệt nhìn Bàn Cổ sẽ cảm thấy vui vẻ.

"Giúp, Bàn Cổ hiện tại không thể xảy ra chuyện." Nữ Oa giọng điệu lạnh lùng nói.

"Được." Nguyên Nguyệt nghe vậy không nói thêm, trực tiếp đồng ý.

Tỷ muội nhà mình nói sao thì nghe vậy, đối với Nữ Oa, Nguyên Nguyệt tín nhiệm vô điều kiện.

"Một mình ta cũng khó giúp Bàn Cổ nha, Bàn Cổ hiện tại là kẻ thù của cả thế giới, trừ phi tỷ muội cũng ra tay?" Nguyên Nguyệt khó hiểu nói.

"Không cần, có một người sẽ giúp." Nữ Oa lắc đầu nói.

"Ồ, vậy ta đi đây." Nguyên Nguyệt gật gật cái đầu nhỏ, dáng vẻ có chút ngốc manh. ……Sâu trong Hỗn Độn.

Thời Thần đang ẩn nấp trong một dòng chảy hỗn loạn thời không, nhìn những người đang đánh Bàn Cổ, thầm tặc lưỡi cảm thán: "Quả

nhiên đều là lão già nham hiểm a.” Đánh nhau dù sao cũng không liên quan nửa xu tiền đến mình, cứ để họ đánh, ta ẩn mình là được rồi.

Đang vui vẻ hả hê, đột nhiên, dường như nhận được tin tức, biểu cảm Thời Thần cứng lại, sắc mặt trực tiếp ngưng đọng.

“Không tránh khỏi.” Thời Thần lẩm bẩm một tiếng, uất ức nói.

Thở dài một hơi, Thời Thần đứng dậy, một bước bước ra hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, thân ảnh y từ nguyên chỗ biến mất. ……Trong sơn cốc.

Lý Phàm nhìn tình huống qua hình chiếu hệ thống, mắt khẽ híp lại.

“Thật thú vị.” Lý Phàm khẽ cười một tiếng.

Nữ Oa, hình như có chút vấn đề?

Hoặc giả, hình như có chút thần bí a.

Cẩn thận nghĩ kỹ, hình như đúng là vậy, bất luận truyện Hồng Hoang lớn nhỏ nào, trừ phi cố tình hạ thấp Nữ Oa, nếu không Nữ Oa hình như đều thần bí?

“Hệ thống, suy diễn căn nguyên của Nữ Oa.” Lý Phàm mặc niệm.

Hiện tại đối với Nữ Oa lại cảm thấy hứng thú rồi. …… “Cần phải tiêu tốn một triệu đạo lực bản nguyên.” Âm thanh hệ thống xuất hiện trong đầu Lý Phàm.

“Bao nhiêu?

Một triệu đạo!?” Trên mặt Lý Phàm lộ ra vẻ kinh dị.

Không phải là một con số nhỏ, phải biết rằng suy diễn một lượng kiếp cũng chỉ tốn khoảng mấy chục ngàn đạo lực bản nguyên mà thôi, căn nguyên Nữ Oa lại ly kỳ đến vậy sao?

“Suy diễn.” Vẻ hứng thú trên mặt Lý Phàm càng thêm nồng đậm.

“Đinh!

Trừ một triệu đạo lực bản nguyên.

Đinh!

Bắt đầu suy diễn……” Trong nháy mắt, một lượng lớn tin tức xuất hiện trong đầu Lý Phàm, vô số luồng tin tức điên cuồng lóe lên, nguyên thần Lý Phàm khẽ động, lập tức, vô số tin tức toàn bộ bắt đầu được Lý Phàm tiếp nhận và tra xét.

Một lúc lâu sau, trong mắt Lý Phàm lóe lên một tia tinh quang, chậm rãi thở ra một hơi, trên mặt xuất hiện một tia chấn động.

“Thủ bút thật lớn!” Đúng vậy, thủ bút thật lớn!

Đơn giản là vượt quá dự liệu của Lý Phàm!

Cũng, hoàn toàn khiến Lý Phàm không thể tin được!

Nữ Oa thân là Tạo Hóa Ma Thần năm xưa, danh tiếng trong Hỗn Độn có hiển hách không?

Không hề!

Nhưng vì sao Nữ Oa lại khiến những Ma Thần Hỗn Độn đó kiêng dè, chính là vì Nữ Oa thần bí, thử hỏi tại sao một tồn tại thần bí lại thật sự bị trọng thương không thể không binh giải chuyển thế?

Phải biết rằng Da Hòa Hoa, Ma Thiên, Tinh Vũ những kẻ được gọi là “đệ nhất của đệ” trong số Ma Thần Hỗn Độn năm xưa đều không có binh giải.

Nguyên nhân thật sự khiến Nữ Oa binh giải…… là đoạt lấy bản nguyên!

Nữ Oa đem toàn bộ bản nguyên thân mình tán đi, sau đó phá vỡ vách ngăn vị diện đem bản nguyên phóng vào Chư Thiên Vạn Giới!

Lấy vạn thế quy nhất, lấy vạn đạo hợp nhất chi pháp, đem toàn bộ bản nguyên thân mình ngưng tụ thành từng đạo hình chiếu, phóng vào chư thiên!

Với cảnh giới của Lý Phàm thì thật ra đã có chút hiểu biết về chư thiên, những câu chuyện, tác phẩm điện ảnh kiếp trước y xem có những nhân vật tựa hồ tồn tại, thật ra đó là một loại thể hiện của cường giả.

Bởi vì vô cùng cường đại, nên ấn ký khắc ghi trong chư thiên, do đó vô số vị diện đều lưu truyền những câu chuyện về Quan Vũ, đó chính là sự khủng bố của cường giả chư thiên.

Tin rằng có người đã đoán ra, không sai, Nữ Oa đã sáng tạo vô số thế giới, truyền đạo khắp Chư Thiên Vạn Giới!

Ví dụ như thế giới Tiên Kiếm, rồi thế giới Phong Vân, rồi Hiên Viên Kiếm hoặc Cổ Kiếm Kỳ Đàm, rồi Cương Ước vân vân.

Những thế giới, những vị diện này có một điểm chung, toàn bộ đều có truyền thuyết về Nữ Oa hoặc do Nữ Oa sáng tạo, chính là vì những thế giới đó đều là hình chiếu bản nguyên của Nữ Oa!

Khi Nữ Oa triệu hồi những hình chiếu này, khi đó tức khắc có thể vạn thế quy nhất vạn đạo hợp nhất, tu vi có thể khôi phục đến cảnh giới nào Lý Phàm đều khó có thể đoán trắc rồi.

"Đi trước tất cả mọi người một bước a." Lý Phàm cảm thán.

Khi Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi và những người khác đang bố cục trong Hồng Hoang, khi Tam Thanh và những người khác đang tranh đấu trong Hồng Hoang, Nữ Oa đã sớm nhảy ra khỏi Hồng Hoang bố cục toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới, thủ bút không thể không nói là lớn.

"Xem ai là người thứ hai trên Bảng Trùm Màn." Lý Phàm cười

cười.

Bố cục?

Mưu tính?

Chẳng liên quan nửa xu đến ta, Lý Phàm chỉ mong Nữ Oa càng thần bí, như vậy không gian để thao tác có thể lớn lắm, chỉ cần bị bại lộ ra ngoài, sự biến hóa đại thế có thể nhỏ sao?

Lúc đó Nữ Oa ra sao Lý Phàm không rõ, dù sao chắc chắn là kiếm lời lớn!

Chương 34

Đợi đã!

Một ý niệm lóe lên trong đầu Lý Phàm, mắt không tự chủ khẽ híp lại.

Nếu không phải là ký thác thì Nữ Oa hình như xuất hiện một chút biến hóa, đặc biệt sau khi can thiệp đại thế Hồng Hoang, khí chất và thần thái đều có chút khác biệt?

Lý Phàm đột nhiên có một ý niệm táo bạo.

Vì những câu chuyện về Nữ Oa trong các thế giới Tiên Hiệp, Võ Hiệp hoặc Cao Võ của Chư Thiên Vạn Giới được sinh ra từ hình chiếu của Nữ Oa thế giới này, vậy thì, Nữ Oa của thế giới này liệu có phải là hình chiếu của Nữ Oa ở chiều không gian hoặc tầng diện cao hơn không?

Nếu một mạch tương liên thì khả năng đó lớn lắm a!

"Hệ thống, suy diễn Nữ Oa của thế giới Hồng Hoang liệu có thân phận sâu hơn không." Lý Phàm chớp chớp đôi môi khô khốc, từng chữ từng câu nói. …… Trong Hỗn Độn.

Ầm ầm ầm!

Đại chiến không ngừng bùng nổ, dư ba chiến đấu khủng bố khiến Hỗn Độn từng tầng từng tầng tan vỡ, sức mạnh áp bức dường như muốn hủy diệt mọi thứ trên thế gian, tựa như mang theo vĩ lực vô thượng của đại phá diệt.

Mặc dù chỉ là bản nguyên tạm thời ngưng tụ, nhưng thực lực của Bàn Cổ lại vô cùng khủng bố, như một tôn chiến thần, cho dù Hồng Quân và những người khác liên thủ cũng dường như không thể làm gì

Bàn Cổ trong thời gian ngắn.

Khoảng cách rất xa, chúng sinh trên đại lục vẫn có thể cảm nhận được từng trận tim đập nhanh, cho dù trực tiếp nhìn Bàn Cổ cũng có chút khó làm được.

"Sao trong thời gian ngắn ngủi mà thực lực khôi phục nhiều đến vậy, Bàn Cổ lần này nhất định phải vẫn lạc!" La Hầu trầm giọng nói.

Khủng bố!

Ngay cả nhục thân cũng không có, chỉ dựa vào bản nguyên cường hành ngưng tụ mà có chiến lực như vậy, vậy đợi khi Bàn Cổ khôi phục nhục thân thì sẽ thế nào, chẳng phải tất cả đều phải quỳ xuống sao???

"Hay là….. dừng tay đi?" Một giọng nói cẩn thận xuất hiện trong Hỗn Độn.

Ong!

Thời Thần hiện thân!

Trong khoảnh khắc, thời gian ngưng cố, không gian đóng băng, khu vực phương viên ức vạn triệu dặm trực tiếp bị cách ly ra ngoài Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang đang lén lút quan sát tình hình liền mất đi tầm nhìn.

"Thời Thần?

Ý gì." Hồng Quân và những người khác đều cau mày.

Một người cẩn thận ổn trọng như Thời Thần lại ra tay can thiệp vào chuyện này sao?

Bất luận Hồng Quân hay Dương Mi đều có chút bất ngờ.

"Y và Bàn Cổ cũng có thù không nhỏ, lại muốn giúp Bàn Cổ sao?" Tinh Vũ nhìn chằm chằm Thời Thần.

“Nợ nhân quả, không thể không giúp a.” Thời Thần thở dài bất đắc dĩ nói.

Có thể làm gì, cũng không muốn xen vào vũng nước đục này a, nhưng không xen vào không được, năm xưa thời kỳ Hỗn Độn Nữ Oa đã giúp y một lần, vì trả món nhân quả đó Thời Thần không thể không tham chiến.

“Chỉ bằng một mình ngươi có thể ngăn cản ta sao?” Hồng Quân sắc mặt đạm mạc, một bước bước ra.

Ong!

Thiên Đạo Quang Luân sau lưng Hồng Quân ẩn hiện.

Thiên Đạo!

Lần này vây công Bàn Cổ, tiệt sát Bàn Cổ không chỉ có vậy, đồng dạng còn là ý chí của Thiên Đạo!

“Vậy thêm bản cung thì sao?” Hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, Nguyên Nguyệt từ hư không bước ra.

“Nguyên Nguyệt?” Tất cả mọi người đều cau chặt mày, có chút cảm giác vi diệu.

“Xem ra Nữ Oa đang mưu tính ở phía sau.” Hồng Quân cười lạnh nói.

“Có ta và Thời Thần ở đây, Bàn Cổ không động đến được, dừng tay đi.” Nguyên Nguyệt chậm rãi nói.

“Đừng bức ta đạp nhập cảnh giới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên.” Thời Thần thở dài than vãn nói, từng luồng khí cơ thô ráp từ trên người Thời Thần dao động, sức mạnh thời gian ngưng tụ thành từng đạo phù văn bao quanh thân Thời Thần.

Thời Thần, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào cảnh giới Hỗn

Nguyên La Thượng Kim Tiên!

Cũng có nghĩa, bên Bàn Cổ có tới ba vị chiến lực cảnh giới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên!

"Chỉ là ba vị Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên mà thôi, ngươi cho rằng là đối thủ của ta sao?" Hồng Quân mắt khẽ híp lại.

"Ngươi cho rằng ta và Nữ Oa tỷ tỷ có quan hệ tốt là vì ta ngu ngốc sao?" Nguyên Nguyệt tự lẩm bẩm như nói với chính mình.

"……" Chẳng lẽ không phải sao?

Chẳng phải ngốc manh là điều ai cũng biết sao?

"Hừ." Dường như nhìn thấu ý của Hồng Quân và những người khác, Nguyên Nguyệt hừ lạnh một tiếng.

Ầm!

Nguyên Nguyệt Hình Chiếu!

Loan Nguyệt Hình Chiếu!

Huyết Nguyệt Hình Chiếu!

Hắc Nguyệt Hình Chiếu!

Trong nháy mắt, khí thế trên người Nguyên Nguyệt thăng hoa, từng tôn từng tôn hình chiếu vĩ ngạn lại vô thượng hùng vĩ hội tụ sau lưng Nguyên Nguyệt.

Như Chư Thiên bao la, tự Vạn Giới vô ngần.

Từng tầng từng tầng, sâm la vạn tượng, bao la vô ngần, chí cao vô thượng!

Ba ngàn Đại Đạo dường như run rẩy trong khoảnh khắc, quy tắc chư thiên dường như tan rã trong khoảnh khắc, ẩn chứa chư thiên vạn vực giáng lâm vào lúc này, Thái Âm của vô ngần thế giới dường như

toàn bộ hội tụ sau lưng Nguyên Nguyệt.

"……" Tất cả mọi người đồng tử co rút.

Ngay cả Thời Thần và Bàn Cổ sắc mặt cũng có chút kinh ngạc.

"Thực lực!!!" Tất cả mọi người đều kinh hãi.

Vãi chưởng, Nguyên Nguyệt giấu sâu đến vậy sao!?

"Dĩ Thái Âm Đại Đạo can thiệp Chư Thiên Đại Đạo, lĩnh ngộ Chư Thiên Đại Đạo!?" Tất cả mọi người không dám tin nhìn Nguyên Nguyệt.

Thế gian có Ba ngàn Đại Đạo, Ba ngàn Đại Đạo đều có thể chứng Hỗn Nguyên, tuy nhiên, Đại Đạo không giống nhau, hoặc giả, Ba ngàn Đại Đạo của mỗi vị diện đều không tương đồng, dù sao vị diện đều không giống nhau thì làm sao có thể hoàn toàn tương tự.

Giống như Địa Cầu kiếp trước của Lý Phàm, cho dù đều ở trên một Địa Cầu hoặc thậm chí là một quốc gia, nhưng địa vực khác nhau thì cách ăn thực vật cũng sẽ khác nhau, ví dụ như đậu hũ não?

Chính là đạo lý đó.

Kết quả Nguyên Nguyệt thông qua Đại Đạo Hồng Hoang trực tiếp xâm nhập vào chư thiên, chấp chưởng vô số đạo Thái Âm Đại Đạo liên quan đến chư thiên!

Như đạo Băng Hàn do Thái Âm Đại Đạo diễn sinh, rồi Huyết Nguyệt và nhiều Đại Đạo khác.

Tu vi của Nguyên Nguyệt quả thật là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên tầng thứ hai, nhưng chiến lực của y đã sớm vượt xa cảnh giới đó, ít nhiều gì cũng chấp chưởng vô số loại đạo Thái Âm Đại Đạo liên quan, nếu thực lực không có biến hóa thì mới là lạ.

"Không ngờ, một Thái Âm Ma Thần kém nổi bật nhất trong Ma

Thần Hỗn Độn lại giấu sâu đến vậy.” Da Hòa Hoa hít sâu một hơi.

“A a, tốt lành gì, một kẻ tự bôi đen, xem ra tin đồn ngu ngốc cố ý bị tung ra, người chấp chưởng nhiều loại Thái Âm Đại Đạo như vậy sao có thể ngu ngốc, khó trách nhiều Ma Thần Hỗn Độn chết đi mà y lại có thể đứng vững trong Ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn.” Hồng Quân sắc mặt không ngừng biến ảo, có chút hoài nghi nhân sinh.

Lão già nham hiểm thật sự?

Tốt lành gì, toàn mẹ kiếp là những kẻ thâm độc, mẹ nó, tính toán nhiều như vậy, bây giờ còn tự bôi đen mình.

Ai có thể nghĩ một Nguyên Nguyệt trông có vẻ ngốc manh lại giấu sâu đến vậy, thực lực nội hàm e rằng đã sớm vượt qua tất cả Ma Thần Hỗn Độn có mặt, Bàn Cổ cũng không ngoại lệ!

Bàn Cổ chấp chưởng Ba ngàn Đại Đạo, nhưng luận tinh thông nhất chỉ là lực chi Đại Đạo, thực lực y quả thật khủng bố, nhưng luận về cảm ngộ và chiều sâu Đại Đạo thì thật sự chưa chắc đã bằng Nguyên Nguyệt.

“Bản cung vốn dĩ ngốc manh, có vấn đề gì sao.” Nguyên Nguyệt vô tội nói.

Ta thực lực mạnh mẽ nhất định phải tinh minh sao???

Có Nữ Oa tỷ tỷ ở đây ta cũng không cần suy nghĩ nhiều như vậy, hơn nữa, ngốc manh cũng đâu có nghĩa là ta ngốc, coi ta không có trí thông minh sao!

“……” Hồng Quân và những người khác.

Đánh?

Không được, nhất định phải đánh.

Bàn Cổ nhất định phải chết!

Mọi người nhìn nhau, nhanh chóng đạt thành đồng thuận.

Có Thiên Đạo giúp đỡ, Nguyên Nguyệt dù mạnh đến mấy cũng có thể giải quyết được, trừ phi Nữ Oa cũng xuất hiện, nhưng vì Nữ Oa hiện tại chưa xuất hiện thì chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Vậy là có thể đánh!

"Đánh?" Thời Thần sắc mặt khó coi nói.

Chỉ làm màu chút thôi, đánh nhau?

Như vậy có bao nhiêu không tốt, bao nhiêu nguy hiểm a, cho dù mức độ nguy hiểm không cao nhưng cần cẩn thận thì vẫn phải cẩn thận một chút, Thời Thần rất trân quý cái mạng nhỏ của mình.

Thời Thần nói: "Dương Mi, đừng đánh nữa." Không muốn đánh sao, vậy ta kéo thêm một người nữa thì tổng cộng sẽ bình tĩnh chứ?

"???" Hồng Quân và những người khác ngớ người.

Để Dương Mi đi?

Vương trang bức Dương Mi sẽ nghe lời như vậy sao?

Không đợi mọi người khinh thường, đột nhiên, Dương Mi sắc mặt lúng túng lóe người xuất hiện bên cạnh Thời Thần.

"……" Biểu cảm của Hồng Quân và những người khác ngưng đọng.

"Dương Mi có ý gì." "Muốn phản bội chúng ta!?" "Nữ Oa rút lui, ngươi cũng rút khỏi liên minh nghịch thiên giả sao?" La Hầu và những người khác kinh hãi và giận dữ.

Đang tốt đẹp lại một người trang bức, một người bay đi, nhưng lại muốn đơn phương phản bội và sang địch doanh sao?

"Ta cũng không muốn, nhưng Thời Thần là ca ca của ta, ta không

có lựa chọn nào khác.” Dương Mi thở dài thành thật nói, ngay cả trang bức cũng không trang nữa.

Có thể làm gì, cũng bất đắc dĩ thôi a, lời của huynh trưởng chẳng lẽ không nghe?

Bình thường phản nghịch thì phản nghịch, lúc cần nghe thì phải nghe, giống như Thời Thần thấy Dương Mi có nguy hiểm lập tức đi cứu vậy.

“Tốt lắm, thật sự tốt lắm, từng người một ẩn giấu thật sâu a, Thời Thần, Dương Mi là huynh đệ thân thiết, Nguyên Nguyệt ẩn giấu thực lực, Bàn Cổ chưa chết, ha ha, từng người một thật lợi hại a.” Hồng Quân giận quá hóa cười, tâm thái nổ tung.

Ta mẹ kiếp tự cho rằng đã nắm giữ tất cả, kết quả mẹ nó tất cả đều không nắm giữ?

Mẹ kiếp!

Mẹ kiếp!

Từng người một là lão già nham hiểm, ta là lão già nham hiểm?

Ta xứng đáng là lão già nham hiểm sao!?

ĐM!

Nguyên Nguyệt ẩn giấu thực lực, Thời Thần, Dương Mi và Nguyên Nguyệt đều là người của Nữ Oa, đều là lão già nham hiểm, Nữ Oa mẹ nó mới là đại boss a, còn có Bàn Cổ đã sống ẩn dật bao lâu, đều không phải thứ tốt lành gì!

“Được rồi, có còn át chủ bài nào chưa dùng thì xuất hết ra đi, ta chờ xem.” Hồng Quân nhìn La Hầu và những người khác, mặt vô biểu cảm nói.

“……” Da Hòa Hoa.

"……" Tinh Vũ.

"……" Ma Thiên.

"……" La Hầu.

"Ta không có át chủ bài, ai mà biết những người này lại giấu nhiều thứ như vậy." Da Hòa Hoa sắc mặt không ngừng biến ảo.

Cũng không ngờ sẽ xảy ra nhiều chuyện liên tiếp như vậy, lượng tin tức quá lớn, khiến Da Hòa Hoa trở tay không kịp.

Còn về át chủ bài?

Thật sự không còn một chút nào, nếu có thì đã chạy đến rìa Hỗn Độn khai tịch thế giới để tránh Hồng Quân và Thiên Đạo rồi sao?

"Ta cũng không có." Tinh Vũ sắc mặt khó coi.

Trận chiến xem ra không thể đánh tiếp, cũng có nghĩa, Bàn Cổ không chết được nữa?

Tâm thái Tinh Vũ nổ tung.

Chương 35

“Chúng ta càng không có.” La Hầu, Ma Thiên vẻ mặt vô tội.

“Đợi đã, hai kẻ này có gì đó không đúng.” Dường như nhận ra điều gì đó, Hồng Quân nhìn La Hầu, Ma Thiên, mắt khẽ híp lại.

“???” La Hầu.

“???” Ma Thiên.

“Hồng Quân không phải mất trí, đầu óc có vấn đề rồi sao?

Ta và La Hầu là kẻ thù, ta có thể có gì không đúng chứ.” Ma Thiên như nghe được chuyện cười vậy.

“Ma chi Đại Đạo…..

Hủy Diệt Đại Đạo…..

Ma Tổ…..

Ma Thiên…..” Nhiều ý niệm lóe lên trong đầu Hồng Quân, thân thể chấn động, đồng tử Hồng Quân co rút lại, ánh mắt nhìn Ma Thiên và La Hầu tràn đầy kinh hãi.

Mẹ kiếp!

Mẹ kiếp a!

Thật mẹ kiếp đều là lão già nham hiểm a.

Vãi chưởng!

Lại giấu một kẻ sâu hơn!!!

Da đầu Hồng Quân đều tê dại.

ĐM, trấn sát cái quỷ Bàn Cổ gì chứ, lòng người mẹ nó đều không đồng lòng, đánh cái chó gì mà đánh.

“A a, a a.” Hồng Quân khẽ cười, cảm giác có chút hoảng hốt.

Ly kỳ!

Thật sự ly kỳ!

So với những lão già nham hiểm này, những kẻ thuần khiết đều như một tờ giấy trắng, toàn mẹ kiếp là những con súc sinh, một kẻ giấu sâu hơn một kẻ khác, Hồng Quân như một con chó hoang.

Vù!

Tinh Vũ, Da Hòa Hoa, Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, Ngũ Hành Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ đồng loạt lùi lại một bước, phân vân tránh xa Ma Thiên và La Hầu.

Đâu phải là kẻ ngốc, kẻ ngốc cũng không thể đạt đến cảnh giới hôm nay, lời Hồng Quân đã rõ ràng đến vậy mà còn không nghe ra thì phải ngu ngốc đến mức nào.

Từng đôi mắt nhìn về phía La Hầu, Ma Thiên, trong lòng Tinh Vũ và những người khác dâng lên hàn ý, từng người một theo bản năng nuốt nước bọt, trong mắt tràn ngập vẻ kinh hãi.

Ly kỳ!

Thật mẹ kiếp ly kỳ!

Đặc biệt lại còn ẩn chứa ý nghĩa sâu xa?

Mẹ nó, La Hầu và Ma Thiên sẽ không thật sự có quan hệ gì đó chứ, nhìn tình hình hai kẻ này, vãi chưởng, hình như thật mẹ kiếp là sự thật a.

Suy nghĩ kỹ, cái gọi là cừu hận giữa La Hầu và Ma Thiên?

Ai mẹ kiếp biết thật giả a!

Toàn mẹ nó là hai kẻ đó, diễn trò mà không biết ai là người ngoài

cuộc thì ai mà biết?

Không ai biết.

Tốt lành gì, tại chỗ trực tiếp hô tốt lành gì, diễn có cần phải thật đến vậy không, ngay cả mình cũng lừa sao?

Khó trách, khó trách Ma Thiên lại bị lừa một cách khó hiểu, khó trách khi cần thiết tu vi La Hầu lại trực tiếp tăng lên một đợt, như vậy thì làm sao không hiểu tình hình.

"Hồng Hoang bây giờ đều đáng sợ đến vậy sao?" Trong mắt Tinh Vũ, Da Hòa Hoa xuất hiện vẻ kinh hãi.

Quá khủng bố, quá đáng sợ, những người có thể sống sót trong Hồng Hoang lại có thể đơn giản được sao, lại thêm Thiên Nguyệt, Nữ Oa và những người khác.

Hít. …..

"Cáo từ." "Cáo từ." Không nói hai lời, Tinh Vũ, Da Hòa Hoa lập tức rời đi.

Đánh cái chó gì mà đánh, giết cái chó gì mà giết.

Bàn Cổ?

Không quan trọng nữa, thật sự không quan trọng nữa.

Tinh Vũ và Da Hòa Hoa đều hoài nghi nếu tiếp tục đánh thì đều sẽ trở thành quân cờ, ai biết những người này, Bàn Cổ tuy rằng phải chết, nhưng cái mạng nhỏ mới là quan trọng nhất a.

"Mấy vị có ý gì, ta và Ma Thiên không hợp nhau chẳng phải là chuyện ai cũng biết sao." La Hầu cau mày bất mãn nói.

"Mối thù giữa ta và La Hầu không đội trời chung!" Ma Thiên gầm lên giận dữ.

“A a.” Hồng Quân.

“A a.” Tam tộc tộc trưởng.

“A a.” Tam vị lão tổ.

“A a.” Những người khác.

Cứ tiếp tục đi, ta xem biểu diễn là được rồi.

Ma Thiên?

La Hầu?

Ma Tổ?

Ma Đạo?

Hủy diệt?

Mẹ kiếp!

Thật sự cho rằng ta ngu ngốc đến mức đó sao!

“Liên minh Nghịch Thiên Giả này giải tán, chư vị chúng ta cáo từ.” Có lẽ do duyên cớ “tinh tinh tương tích”, Tam tộc tộc trưởng và Tam vị lão tổ liên hợp cùng rời đi.

Liên minh?

ĐM liên minh.

Liên minh của mấy người đó kết quả từng người đều mẹ kiếp không tầm thường.

La Hầu và Ma Thiên quan hệ thần bí.

Nữ Oa phía sau không biết giấu bao nhiêu bí mật.

Dương Mi, Thời Thần là huynh đệ thân thiết.

Tốt lành gì, liên minh thật sự?

Mẹ kiếp đã sớm thiên sang bách khổng, lòng người tan rã rồi a,

liên minh?

Không cần cũng được!

“Bàn Cổ, theo ta đến Tử Tiêu Cung tâm sự một chút?” Hồng Quân hít sâu một hơi, sắc mặt cố gắng khôi phục không ít bình tĩnh, ánh mắt nhìn về phía Bàn Cổ chân thân.

“Có thể.” Suy nghĩ một chút, Bàn Cổ đồng ý.

“Chuyện đã kết thúc rồi?

Vậy bản cung rời đi đây.” “Ta cũng đi đây, Dương Mi tùy ý.” Thiên Nguyệt, Thời Thần nối tiếp rời đi.

Dương Mi há miệng, vẻ mặt ngây ngốc.

Vậy ta làm gì?

Thân phận nội gián của ta đều bị bại lộ rồi để ta đi đâu về đâu?

Nhìn La Hầu, Ma Thiên, trong lòng Dương Mi dâng lên một tia hàn ý, được rồi ta cũng đi thôi, đi đây đi đây.

Ong!

Sức mạnh không gian lưu chuyển, Dương Mi biến mất.

Hồng Quân và Bàn Cổ cũng không nán lại lâu, cũng liền trực tiếp rời đi, chỉ còn lại Ma Thiên và La Hầu ở lại nguyên chỗ.

Nữ Oa đáng sợ sao?

Đáng sợ!

Nhưng so với Nữ Oa, Ma Thiên và La Hầu mới càng khiến người ta kinh hãi.

Dù sao, sự thần bí và đáng sợ của Nữ Oa là chuyện ai cũng biết, mọi người đều biết Nữ Oa giấu sâu, nhưng Ma Thiên và La Hầu thì không giống vậy, không ai nghĩ Ma Thiên và La Hầu có vấn đề.

Diễn đến mức này nếu Ma Thiên và La Hầu không có mưu đồ thì kẻ ngốc mới tin, ai dám tiếp xúc Ma Thiên, La Hầu, sợ không chết cũng không biết chết thế nào.

"……" Ma Thiên.

"……" La Hầu.

"La Hầu, đã vậy mọi người đều đi rồi, vậy ta liền làm một sự đoạn tuyệt đi." Nhìn về phía La Hầu, Ma Thiên sát khí đằng đằng nói.

"Sợ không thành?" La Hầu khinh thường nói.

Ầm!

Đại chiến lại bắt đầu!

La Hầu VS Ma Thiên!

Ầm ầm ầm!

Ma khí ngút trời!

Khí Hủy Diệt tràn ngập!

Chư thiên run rẩy!

Ức vạn tiểu thế giới hóa thành bột mịn!

Địa phong thủy hỏa diễn hóa!

Trong khoảnh khắc, vô ngần huyền diệu và một lượng lớn đạo vận bùng phát, toàn bộ Hỗn Độn dường như nổi sóng dữ dội.

Trên đại lục Hồng Hoang.

Chúng sinh đang tò mò chờ đợi sự phát triển của sự việc, phát hiện có thể xem lại tình hình Hỗn Độn sau đó vội vàng nhìn sang.

Khi phát hiện trong Hỗn Độn chỉ còn lại Ma Thiên và La Hầu đang đại chiến, tất cả sinh linh đều ngớ người, từng người một suýt chút nữa xuất hiện vẻ mặt dấu hỏi chấm đen, không ai không sờ đầu gãi tai

không hiểu rõ tình hình.

Tình hình???

Không phải là vây đánh Bàn Cổ sao, biến thành Ma Thiên và La Hầu đại chiến rồi?

Hơn nữa, hai người lại đánh nhau một cách khó hiểu?

"???" Chúng sinh.

Có vấn đề!

Có vấn đề lớn!

Mi mắt chúng sinh Hồng Hoang giật giật, nuốt nước bọt liền vội vàng thu hồi sự quan sát của mình.

Tổng cảm giác có gì đó không ổn, đừng xem tiếp nữa. ……Trong sơn cốc.

"Thật một vở kịch lớn." Lý Phàm kinh thán, phất tay thu hồi hình chiếu hư ảo.

Chuyện Thời Thần và Dương Mi là huynh đệ thân thiết thì Lý Phàm đã rõ, hai người hợp lại là thời không, tách ra là thời gian và không gian, đã sớm phát hiện.

Nhưng tình hình Ma Thiên và La Hầu thì Lý Phàm thật sự không biết, dù sao cũng không phải toàn tri toàn năng vô sở bất năng, trước khi không phát hiện ra dị thường thì Lý Phàm điều tra làm gì.

"Cho nên, là để lại một đường lui?

Chương 36

Hay là, thật sự có mưu tính?" Lý Phàm thầm nói.

Còn về việc hai người đang đại chiến, Lý Phàm không để ý nữa, chẳng qua là diễn kịch mà thôi, ai coi là thật thì kẻ đó thua, không thấy đều không ai thèm để ý hai người đó nữa sao.

Người ta diễn kịch đều diễn đến mức người khác không nhìn ra, Ma Thiên, La Hầu thì tốt rồi, trực tiếp diễn rõ ràng, lúc đó chiến đấu chẳng phải là "bịt tai trộm chuông" sao, hoặc là hai kẻ đó đã từ bỏ trị liệu rồi?

"Nữ Oa….." Lẩm bẩm một câu, Lý Phàm hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên một tia tinh mang.

Về căn nguyên của Nữ Oa Lý Phàm đã suy diễn, nhưng không suy diễn được!

Đúng vậy, không suy diễn được!

Ít nhất, hiện tại Lý Phàm không suy diễn được!

Dùng lời của hệ thống thì quyền hạn của Lý Phàm không đủ, nếu bây giờ cưỡng hành suy diễn thì sẽ bị người ta phát hiện, lực bản nguyên của Lý Phàm cũng không đủ để truy tìm căn nguyên của Nữ Oa.

Điều đó có ý nghĩa không cần nói cũng tự hiểu!

"Nữ Oa Đại La thần thoại trong truyện chí cao Hồng Hoang?

Hình chiếu Nữ Oa Đại La thần thoại?

"Hay là, căn nguyên Nữ Oa?

Nguyên đầu của tất cả Nữ Oa trong Chư Thiên Vạn Giới?" Lý

Phàm như có điều suy nghĩ nói.

Cái gọi là Đại La thần thoại hoặc cảnh giới cao hơn trong mắt Lý Phàm thật ra chỉ là sự khác biệt về tầng thứ mà thôi, Đại La thần thoại cũng chỉ là một danh xưng, nói trắng ra là sự thể hiện của sức mạnh cường đại.

Giống như một lý thuyết Lý Phàm đã xem ở kiếp trước, sức mạnh thế gian có thể chia thành vũ trụ đơn thể, đa nguyên vũ trụ, vô hạn vũ trụ.

Vũ trụ đơn thể có thể ví dụ như một phương vị diện, đa nguyên vũ trụ tức là Chư Thiên Vạn Giới, còn về vô hạn vũ trụ, thì đã nhảy ra khỏi Chư Thiên Vạn Giới, là cảnh giới nguyên đầu của tất cả?

Thật ra chỉ là bọc hộp, bên ngoài vị diện có vị diện, bên ngoài chư thiên có chư thiên, căn nguyên Nữ Oa chính là chỉ điều đó, nếu Nữ Oa thần thoại tức là nguyên đầu của Nữ Oa Chư Thiên Vạn Giới, vậy căn nguyên Nữ Oa chính là nguyên đầu của khái niệm Nữ Oa.

Đương nhiên, chỉ là một phỏng đoán của Lý Phàm, chưa có cảnh giới nào đó, tình hình thực tế thì không xác định, chỉ là Lý Phàm căn cứ vào những tiểu thuyết đã xem ở kiếp trước và sự hiểu biết của kiếp này mà suy đoán ra.

Nguyên đầu của tất cả Chư Thiên Vạn Giới?

Lý Phàm cảm thấy không hẳn, giống như trong vị diện đều có vô số tiểu thế giới vậy, bên ngoài chư thiên vì sao lại không có chư thiên khác, chỉ có cảnh giới vô hạn mới gần giống nguyên đầu.

"Mặc kệ Nữ Oa thần thoại hình chiếu hay căn nguyên Nữ Oa hình chiếu, dù sao tạm thời không liên quan đến ta, nếu ta không đoán sai thì Nữ Oa sẽ xuất hiện một số biến hóa, có lẽ ý chí bản tôn đã chú ý rồi?" Thở ra một hơi, loại bỏ những ý niệm thừa thãi trong đầu, Lý

Phàm lẩm bẩm.

Dễ hiểu, Nữ Oa đem hình chiếu chiếu rọi chư thiên chắc chắn là để tu luyện hoặc mục đích khác, không thoát khỏi việc để mọi thứ diễn ra theo quỹ đạo, kết quả lại xuất hiện một Lý Phàm, quỹ đạo của thế giới này toàn bộ bị đảo lộn.

Sự dị thường như vậy xuất hiện nếu không kinh động đến ý chí bản tôn Nữ Oa thì mới là lạ, chỉ có như vậy mới giải thích thông được tại sao tình hình Nữ Oa lại sản sinh một chút biến hóa.

"Hoặc là….." Lý Phàm mắt lóe lên, khóe miệng nở một nụ cười đầy ẩn ý.

Không vội….. không vội…… ……Trong đại điện Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân và chân linh Bàn Cổ đối diện mà ngồi, toàn bộ đại điện chín chín không nói gì, yên tĩnh đến mức một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe rõ.

Rất lâu sau, cuối cùng Hồng Quân đã phá vỡ sự yên tĩnh của đại điện.

"Ma Thiên, La Hầu đang đánh nhau, Đạo hữu xem đi." Hồng Quân như có ý chỉ nói.

"Nước Hồng Hoang, sâu." Bàn Cổ trầm mặc nói.

"Ừm." Hồng Quân cảm thấy sâu sắc đồng tình, tiếp tục nói: "Tính cách của Đạo hữu dường như đã thay đổi?" Bàn Cổ năm xưa đâu có nghe lời như vậy, cuồng ngầu bá đạo, coi trời đất không ra gì để hình dung Bàn Cổ thì không sai chút nào.

Đương nhiên, Hồng Quân có thể hiểu được, đổi lại là y cũng chẳng khá hơn là bao, trước đây chẳng phải cũng gần giống Bàn Cổ sao, chỉ là bị xã hội vùi dập nhiều hơn nên đã hiểu ra rồi.

Xuất thế chấp chưởng Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Chí Bảo Tam Thập Lục Phẩm Sáng Thế Thanh Liên và một loạt các chí bảo khác, là con của Đại Đạo được Đại Đạo quyến cố, thực lực lại vô cùng khủng bố, Bàn Cổ nếu không trâu bò thì mới là lạ.

"Kiến thức nhiều hơn, cảm ngộ nhiều hơn tự nhiên sẽ thay đổi." Bàn Cổ mặt vô biểu cảm nói.

"A a, xem ra Đạo hữu đã có cảm ngộ sâu sắc rồi." Hồng Quân không khẳng định cũng không phủ nhận.

Bình thường, bất cứ ai nghĩ rằng mình mạnh vô địch, kết quả lại phát hiện ra mình bị tính kế thì đều sẽ có sự thay đổi, năm xưa Bàn Cổ đó gọi là khí phách ngút trời, sáng thế thì sáng thế, xử lý Ma Thần Hỗn Độn thì xử lý Ma Thần Hỗn Độn.

"Ta hiện tại chỉ là một người bình thường, ngươi và Thiên Đạo không cần lo lắng ta sẽ gây chuyện, không cần thiết, cũng không có khả năng, ta thật sự có thể làm gì các ngươi bây giờ?" Bàn Cổ thản nhiên nói, rồi, Bàn Cổ bổ sung một câu: "Hơn nữa, các ngươi thật sự trấn sát được ta sao?" "Ý gì." Hồng Quân khẽ nhíu mày.

"Thế giới này, chung quy là do ta sáng tạo, năm xưa ta đã nhận ra điều không đúng nên đã để lại hậu thủ, các ngươi có thể chắc chắn ta không có át chủ bài sao?" Bàn Cổ cười ha ha nói.

"……" Vậy Bàn Cổ có thể có năng lực hủy diệt Hồng Hoang sao?

Nếu là người khác Hồng Quân khẳng định sẽ không tin, nhưng là lời của Bàn Cổ, thế giới đều do người ta sáng tạo, ai sẽ hoài nghi ai lại dám đánh cược.

Sắc mặt không ngừng biến ảo, Hồng Quân càng cảm thấy vô lực.

Ta chơi mẹ kiếp.

Chấp chưởng Hồng Hoang?

Nắm giữ trật tự?

Sợ rồi sợ rồi.

Mẹ kiếp có thể làm được sao, chính như Bàn Cổ đã nói, nước quá sâu rồi, nếu tiếp tục như vậy Hồng Quân cảm thấy không chắc là người nắm giữ mà tuyệt đối là một con rối.

"Yên tâm, ta và Thiên Đạo không có ý muốn diệt sát ngươi, nhưng ta có một điều kiện, Đạo hữu nếu đồng ý thì sau này Hồng Hoang sẽ không còn nhắm vào ngươi nữa." Hồng Quân từ từ nói.

La Hầu có thể giữ lại, Tam Tổ có thể giữ lại, Bàn Cổ tự nhiên cũng có thể giữ lại, Thiên Đạo đều từ bỏ trị liệu rồi, muốn làm gì thì làm, chỉ cần trật tự Hồng Hoang không bị ảnh hưởng thì Thiên Đạo cũng không quản nữa.

"Được." Bàn Cổ nói.

"Làm Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo, ta không quản ngươi mượn cơ hội này để đoạt lấy quyền hành Thiên Đạo cũng được hoặc chỉ dưỡng lão cũng vậy, giao cho ngươi." Hồng Quân mặt vô biểu cảm nói.

Mệt rồi, tâm mệt, hủy diệt đi.

Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo ai thích làm thì làm, dù sao ta không làm nữa.

Làm mẹ kiếp!

Đã khắc sâu hiểu được cái gọi là bị xã hội vùi dập.

Vị trí đó đâu phải người có thể ngồi???

Hồng Quân không hề nghi ngờ rằng nếu y làm không lâu có thể sẽ chết ngay tại chỗ.

"……" Bàn Cổ.

"Vậy tùy tiện xử trí ta đi." Bàn Cổ dứt khoát nói.

Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo?

Kẻ ngốc mới làm.

Thân là người sáng tạo Hồng Hoang năm xưa và con của Đại Đạo, Bàn Cổ càng hiểu rõ ý nghĩa của Hồng Hoang, nếu thật sự nhúng tay vào Hồng Hoang thì Bàn Cổ đã có cơ hội từ trước, thậm chí đại thế Thiên Đạo trở thành ý chí Hồng Hoang cũng không phải là không thể.

Vì sao lại không làm?

Không phải là tiềm phục ẩn dật sao, nếu không bị bại lộ thì Bàn Cổ căn bản sẽ không xuất hiện trước mắt thế nhân, giấu được sâu đến đâu thì giấu sâu đến đó.

"……" Hồng Quân.

Quả nhiên!

Quả nhiên a!!!

Đều không muốn làm, đều không muốn làm!

Chức vị rác rưởi quả nhiên có vấn đề!!!

Mẹ kiếp!

Ta mẹ kiếp bị lừa rồi sao?

Lông tơ Hồng Quân đều muốn dựng đứng.

"Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo không thể, chuyện khác thì dễ thương lượng, nghĩ cách khác đi." Bàn Cổ thản nhiên nói.

"Sao?" Hồng Quân hỏi ngược lại.

"Ta có thể chấp nhận sự giám sát của Thiên Đạo, làm theo đãi ngộ của Dương Mi đi, coi ta như một Ma Thần Hỗn Độn là được, tại sao

Thiên Đạo lại không đồng ý?" Bàn Cổ chậm rãi nói.

Ong!

Thiên Đạo Quang Luân xuất hiện sau lưng Hồng Quân, một luồng ý chí từ Quang Luân dũng hiện.

Đồng ý!

Ý chí Thiên Đạo truyền vào đầu Hồng Quân.

"……" Hồng Quân.

Vậy là phải ta làm Đại Ngôn Nhân Thiên Đạo sao?

ĐM!

Tâm thái Hồng Quân nổ tung.

Được rồi, hủy diệt đi, Hồng Hoang không ở cũng được.

Hồng Hoang không ghi năm tháng, thoáng chốc đã qua mấy ngàn năm.

Vì sự xuất hiện của Bàn Cổ, khiến toàn bộ không khí Hồng Hoang trở nên vi diệu vô cùng, mấy ngàn năm liền chiến loạn cũng ít đi, những ma sát vốn dĩ nhiều giữa Yêu tộc đều thu hẹp thế lực và địa bàn.

Bàn Cổ!

Chỉ hai chữ đó thôi cũng đủ để uy trấn toàn bộ Hồng Hoang, hiện nay Hồng Hoang ai dám trêu chọc Vu tộc, sau lưng có Bàn Cổ chống lưng.

Theo truyền thuyết Vu tộc bắt đầu tu phục bản nguyên của Bàn Cổ để giúp Bàn Cổ khôi phục chân thân, nếu thật sự như vậy thì Hồng Hoang chắc chắn sẽ có thêm một vị cự đầu, điều đó không thể nghi ngờ.

Trêu chọc một thế lực có một cường giả vô thượng cảnh giới Hỗn Nguyên chống lưng sao?

Đế Tuấn, Thái Nhất đầu óc chưa hỏng.

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất đang sầu não, Phục Hy đồng ý gia nhập Yêu tộc, khiến tinh thần hai người chấn động không thôi, kích động không dứt.

Phục Hy quả thật không có tác dụng tuyệt đối, nhưng Phục Hy sau lưng có người a, hiện nay Hồng Hoang ai mà không biết Nữ Oa trâu bò, có một Nữ Oa làm chỗ dựa tự nhiên khiến Đế Tuấn và Thái Nhất cảm thấy lại được rồi.

Cứ như vậy, Hồng Hoang trong sự ám triều hung dũng đã trôi qua vô số năm, ẩn chứa dấu hiệu bão tố sắp đến. …… Một ngày.

Leng keng!

Chuông Thiên Đạo, vang lên!

Từng đạo dị tượng che phủ Hồng Hoang, thần quang vô ngần chiếu rọi vạn cổ, cũng có quy tắc bùng phát, đạo vận tràn ngập.

Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba….. bắt đầu!

Đồng loạt, bất luận là cảnh giới Hỗn Nguyên hay chúng sinh bình thường, ánh mắt toàn bộ đều tập trung vào Hỗn Độn.

Ý nghĩa lần giảng đạo này của Hồng Quân không hề bình thường, đặc biệt ở thời điểm vi diệu hiện tại, tất cả mọi người đối với việc Hồng Quân giảng đạo đều có tâm tư khác nhau.

“Hợp Đạo…..” Dương Mi, La Hầu và những cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên khác mắt lóe lên lẩm bẩm.

Hồng Quân rốt cuộc sẽ lựa chọn gì?

Hợp Đạo?

Hay không hợp?

A a, đúng là một vở kịch hay. …… Trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

"Cung nghênh Đạo Tổ giá lâm." "Cung nghênh Đạo Tổ giá lâm." "Cung nghênh Đạo Tổ giá lâm." Ba ngàn khách Tử Tiêu Cung đồng loạt nghênh tiếp Hồng Quân.

Cảm nhận những người có mặt và từng đạo ánh mắt như có như không trong hư không, Hồng Quân mặt vô biểu cảm ngồi trên bồ đoàn.

"Miễn lễ, lạc tọa." Âm thanh Hồng Quân không lớn, nhưng như ngôn xuất pháp tùy, lại phảng phất ẩn chứa đạo vận tràn ngập vô cùng huyền diệu.

"Tạ, Đạo Tổ." "Tạ, Đạo Tổ." "Tạ, Đạo Tổ." Mọi người lạc tọa.

"Lần này ta sẽ giảng thuật Đạo Hỗn Nguyên, Đạo Thiên Địa, đây là lần giảng đạo cuối cùng của bản tọa, các ngươi ngưng thần tụ khí, lắng nghe kỹ." Hồng Quân thản nhiên nói.

Nói xong, chưa đợi ai mở miệng, Hồng Quân trực tiếp bắt đầu giảng đạo.

"Đạo của trời, có thừa….." "Vạn đạo thế gian do nguyên sinh….." "Trời có thể là đạo, đất có thể là đạo, Ba ngàn có thể là đạo, cũng có bàng môn tiểu đạo vậy….." Thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên, hà quang vạn trượng tử khí đằng phi.

Chương 37

Tiên kim lưu động tường thụy tràn ngập, miệng nói ra những lời kinh thiên như Thiên Đạo đích thân đến.

Từng đạo dị tượng hiện lên, từng bức họa diện lóe lên, huyền diệu lại huyền diệu, không thể diễn tả bằng lời, khó có thể hình dung. ……Trong sơn cốc.

"Hô." Tu luyện mấy ngàn năm, Lý Phàm chậm rãi mở mắt, thở ra một hơi, một luồng khí cơ thô ráp trên người Lý Phàm lóe lên rồi biến mất.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên." Lý Phàm cười cười.

Tu vi lại đột phá!

Cách cảnh giới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên đã càng ngày càng gần!

"Thiên Thư lúc đó cũng nên cập nhật rồi….." Lý Phàm thầm nói.

Vì lượng kiếp đã mở màn thì Thiên Thư sao có thể không cập nhật, đối với lựa chọn của Vu tộc và Yêu tộc thì Lý Phàm rất tò mò.

"Kết cục có cần cập nhật cùng lúc không." Suy nghĩ một chút, Lý Phàm từ bỏ ý niệm đó.

Nếu cập nhật tất cả cùng một lúc thì chẳng phải vô vị sao, trước tiên cho hai tộc hy vọng, để chúng tự cho rằng đã nhìn thấu tất cả, rồi cuối cùng nói cho hai tộc biết kết cục thì chẳng phải càng khiến đại thế thiên địa biến hóa càng kịch liệt sao?

"Đợi Hồng Quân giảng đạo xong đã." Lý Phàm nhìn thoáng qua hư không, sau đó thu hồi ánh mắt.

Đợi!

Đang định tiếp tục tu luyện, mắt vừa nhắm lại, tự có cảm ứng, Lý Phàm lại mở mắt.

"Dị….." Ánh mắt nhìn đến lối vào sơn cốc, trên mặt Lý Phàm lộ ra vẻ kinh ngạc.

Có người rồi!

Xuyên qua Hồng Hoang mấy vạn năm, cuối cùng cũng sắp gặp người sống rồi!?

Là ai vậy…..

"Chậc, không đợi ta đi tìm đã tự tìm đến rồi sao." Lý Phàm tặc lưỡi, khóe miệng nở một nụ cười, có chút hứng thú. …… Bên ngoài sơn cốc, chỉ thấy từ bên ngoài nhìn vào, cái sơn cốc bao la lại là một bình nguyên vô tận, bất luận ai, ngay cả Thánh nhân hay thậm chí là Thiên Đạo cũng khó có thể nhận ra bất kỳ dị thường nào ở đây.

Dường như sơn cốc đã bị cách ly ra ngoài Hồng Hoang.

Trong tình huống đó, một người đứng trước sơn cốc, ngưng thị vào sơn cốc ẩn dưới hư không.

Tên của y là…..

Nữ Oa!

"Thật thú vị." Nhìn sơn cốc phía trước, sơn cốc vốn là bình nguyên trong mắt thế nhân, lại hiện ra hình dáng chân thật trước mặt Nữ Oa.

Dưới đáy mắt dường như có sức mạnh không tên lưu chuyển, khí chất Nữ Oa thanh lãnh, khí tức phiêu miểu như không phải tồn tại trên thế gian, uyển như siêu thoát tất cả siêu thoát vĩnh hằng, nhưng lại phản phác quy chân như phàm tục, khiến người ta cảm thấy đột ngột

và kỳ dị.

"Nữ Oa xin thỉnh Đạo hữu một kiến." Âm thanh trong trẻo, Nữ Oa khẽ hành lễ chậm rãi nói.

Ong!

Hư không xuất hiện gợn sóng, âm dương nhị khí, chu thiên bát quái, tam tài lưỡng cực, nhiều huyền diệu lóe lên, một cánh cửa hư không tự nhiên sinh ra, thấy vậy, Nữ Oa bước vào. …… Trong một không gian hư vô vô biên, một tòa cung điện uyển như một khu vực tồn tại vĩnh hằng, mỗi tấc của cung điện dường như được tạo ra từ quy tắc, mỗi khu vực dường như ẩn chứa vĩ lực của một phương chư thiên.

Trong cung điện, một nữ tử mặc váy dài màu xanh biếc lười biếng tựa vào vân sàng, sức mạnh của nữ tử này ngôn ngữ khó có thể hình dung một chút nào, thời không trước mặt y đều nhỏ bé như bụi trần.

Quy tắc dường như do nữ tử này chế định, Đại Đạo dường như do nữ tử này sinh ra, nữ tử này như chúa tể vĩnh hằng, nguyên đầu của tất cả, mỗi lời nói cử chỉ đều phảng phất sẽ sinh ra từng tầng từng tầng giới vực chư thiên.

Tự có cảm ứng, nữ tử mở mắt, ánh mắt nhìn về một hướng, trên khuôn mặt thanh lãnh của nữ tử xuất hiện một tia mỉm cười.

Nhan sắc đẹp đến mức khiến chư thiên trầm luân, đẹp đến mức khiến tất cả phá diệt, phảng phất không thể tồn tại trong hiện thực, dường như siêu việt mọi chiều không gian.

"Thật thú vị, dị số?" Lẩm bẩm, trong mắt nữ tử xuất hiện một tia dị sắc: "Hình như có chút….. quen thuộc?" Cười cười nữ tử dường như không để ý, lại nhắm mắt.

Chư thiên diễn hóa, vạn giới sinh ra, Đại Đạo sơ hình, quy tắc

ngưng tụ….. vô số huyền diệu tự trên người nữ tử xuất hiện rồi lại trên người nữ tử tan biến. ……Thế giới Hồng Hoang.

Trong sơn cốc.

Lý Phàm ngồi trên một bồ đoàn, trên bàn trước mặt đang rót trà, không lâu sau, Nữ Oa bước vào.

“Bái kiến Đạo hữu.” Nữ Oa hào phóng nói.

“Ngồi.” Lý Phàm ra hiệu, u u nói: “Vô tận năm tháng, ngươi là người đầu tiên đến tìm bản tôn.” “Đó là do Đạo hữu không xuất thế, nếu không thế gian hay thậm chí chư thiên nào có ai không biết sự tồn tại của Đạo hữu.” Nữ Oa ngồi xuống, khẽ nói.

Không thể không nói, lời khen của Nữ Oa mang lại cảm giác sảng khoái, đặc biệt là Nữ Oa trước mặt lại là một tồn tại có ý chí vĩ ngạn đang chú ý, đặc biệt là Lý Phàm cũng đã lâu không tiếp xúc với người khác, nếu không có chút cảm giác cô đơn nào thì là nói nhảm.

“Đạo hữu đang dùng thân phận nào để nói chuyện với bản tôn?” Cười cười, Lý Phàm thu lại biểu cảm nói.

Trong sơn cốc có sức mạnh hệ thống bao trùm tức là vô địch, Lý Phàm cũng không có gì phải sợ hãi.

Còn về người phía sau, vì không đích thân đến nên có cố kỵ, người có thể bố cục và mưu tính nhiều như vậy thì Lý Phàm đâu phải người e dè.

“Đạo hữu lời này ý gì, ta là Nữ Oa, Hỗn Độn Ma Thần Nữ Oa, có thân phận gì?” Nữ Oa như không hiểu nói.

“Nữ Oa của thế giới này?

Ồ, vậy đi đi, không xứng nói chuyện với bản tôn.” Lý Phàm nghe vậy bình tĩnh nói.

"……" Nữ Oa một đầu hắc tuyến.

Đã bao lâu rồi không ai nói chuyện với mình như vậy?

Đột ngột nghe Lý Phàm nói ra câu "cút" suýt chút nữa khiến Nữ Oa cảm thấy sự giận dữ đã lâu không cảm nhận.

"Nữ Oa, bái kiến Đạo hữu." Nụ cười tươi tắn thu lại, Nữ Oa đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Lý Phàm, đạm mạc nói.

Nữ Oa!

Nữ Oa này, không phải Nữ Oa kia!

Lý Phàm đã hiểu.

"Đạo hữu lần này đến có việc gì?" Ngay lập tức, trên mặt Lý Phàm lại lộ ra nụ cười nhiệt tình nói.

Nếu là một đại lão trâu bò như vậy thì ta đâu còn buồn nữa.

"……" Thực tế.

"Đạo hữu thật thú vị." Nữ Oa khẽ cười nói.

"Phải, bản tôn cũng cho là vậy." Lý Phàm sâu sắc đồng tình.

"……." Nữ Oa.

Chưa từng thấy người nào mặt dày vô sỉ đến mức này!

Tâm trạng Nữ Oa có chút hỗn loạn.

"Bản cung lần này chỉ là muốn làm quen Đạo hữu, dù sao sau này Đạo hữu ở Hồng Hoang ta cũng ở Hồng Hoang khó tránh khỏi sẽ có giao thiệp, vậy thì trước tiên bái bái sơn đầu." Sắp xếp lại suy nghĩ, Nữ Oa nói.

"Ồ, vậy ta đã làm quen rồi, xem ra….." Lý Phàm thăm dò nói.

"……" Nữ Oa có chút hoài nghi nhân sinh.

Ta không đẹp sao?

Ta không phải mỹ nữ sao?

Không có chút hấp dẫn nào sao?

Đối với ta không tò mò sao?

Không nói chuyện thêm sao?

Trực tiếp bảo ta đi sao?

Vậy ta đi sao???

Nữ Oa rất tức giận, lồng ngực cũng có chút đau.

"Vậy Đạo hữu hẹn gặp lại." U u mở miệng, Nữ Oa nhìn Lý Phàm một cái rồi đứng dậy.

"Được." Lý Phàm dứt khoát gật đầu.

"……Tạm biệt." Nhìn về phía Nữ Oa rời đi, ánh mắt Lý Phàm dần trở nên thâm thúy, khóe miệng lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý.

"Đánh thái cực với ta?

Dù sao ta không vội, vậy cứ hao tổn nhau đi.". …… "Không vội?

Hừ, không vội thì bản cung cũng không vội, dù sao thế giới này chỉ là một quân cờ tùy tiện, hiện tại có biến số lại càng thú vị hơn, xem ai hao tổn ai." Ngoài sơn cốc, Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, giọng nói lạnh lùng.

Rồi, trên mặt Nữ Oa lộ ra một tia hứng thú: "Có chút ý tứ, ức vạn kỷ nguyên đầu lần đầu tiên gặp một người thú vị như vậy, ừm, theo một số vị diện mà nói, nam nhân đã khơi gợi hứng thú của ta sao?" Khẽ mỉm cười, Nữ Oa một bước bước ra, hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, Nữ Oa đã từ nguyên chỗ biến mất. ……Trong không gian hư vô vô biên, một cung điện uyển như trấn thủ vô số trật tự chư

thiên đột nhiên bùng nổ ra vô cùng quang huy, mỗi một luồng quang huy đều do Đại Đạo diễn hóa, mỗi một luồng quang huy đều ẩn chứa ý chí của một tầng chư thiên.

Trên cung điện viết…..

Oa Hoàng Cung!

"Nguyên Thủy Chư Thiên ta muốn." Một giọng nói thanh lãnh từ trong cung điện truyền ra, trong nháy mắt truyền khắp không gian hư vô.

Giây tiếp theo, từng đạo ý chí chí cao lại vĩ ngạn, dường như là nguyên đầu của tất cả, vượt qua thời không.

"Sư muội ý gì?" "Chẳng lẽ Nguyên Thủy Chư Thiên xảy ra sai sót?" "Sư muội phát ngôn như vậy thì ít thấy." Từng đạo âm thanh như có như không xuất hiện.

"Cút." Nữ Oa bình tĩnh nói.

"Được thôi." Từng đạo âm thanh như thủy triều rút đi. ……Thế giới Hồng Hoang.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã vạn năm, trong nháy mắt đã qua vạn năm thời gian, Hồng Quân giảng đạo cũng đã đến hồi kết.

Từ tiên đạo đến đạo của chúng sinh, sau đó là đại đạo thiên địa, đạo hỗn nguyên, dùng vạn năm thời gian Hồng Quân đã sắp xếp lại hai lần giảng đạo trước đó.

Theo Hồng Quân ngừng nói, tất cả dị tượng toàn bộ tan biến, tất cả mọi người như từ trong mộng tỉnh lại.

"Đa tạ Đạo Tổ giảng đạo chi ân." "Đa tạ Đạo Tổ giảng đạo chi ân." "Đa tạ Đạo Tổ giảng đạo chi ân." Mọi người đồng thanh nói, trong đám đông, đáy mắt Nữ Oa xuất hiện một tia gợn sóng, như

nguyên thần quy vị vậy mà hồi thần.

"Các ngươi có điều gì cần nói không." Hồng Quân đạm mạc nói.

Thấy không ai mở miệng, Hồng Quân tiếp tục nói: "Ta và Thiên Đạo cảm thấy thế gian cần có trật tự tồn tại, cần có Thánh nhân duy trì vận chuyển Hồng Hoang, dưới Thiên Đạo có chín Thánh vị, ta chiếm một, còn lại tám cái." "Thánh vị!" "Thánh nhân!" Tất cả mọi người tinh thần chấn động, trong lòng đã dâng lên kỳ vọng và tò mò.

Hiện tại bồ đoàn đều đã bị phá vỡ, vậy thì Thánh vị sẽ được phân phối thế nào?

Đối với điều này tất cả mọi người đều đang đoán.

"Hôm nay, liền phân phối Thánh vị đi." Trong sự chú ý của tất cả mọi người, Hồng Quân thản nhiên phất tay, trong khoảnh khắc, từng đạo tử khí trong hư không sinh ra, nhanh chóng bay về phía đám đông.

Tổng cộng….. sáu đạo tử khí!

Trong ánh mắt ngây người của tất cả mọi người, sáu đạo Hồng Mông Tử Khí không lệch chút nào mà nhập vào giữa trán Thái Thanh Lão Tử, Ngọc Thanh Nguyên Thủy, Thượng Thanh Thông Thiên, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, Nữ Oa.

"???" Tất cả mọi người.

Không phải, Nữ Oa còn chưa ngồi bồ đoàn mà cũng được Hồng Mông Tử Khí sao?

Hơn nữa, bồ đoàn có nhiều như vậy, kết quả lại chính xác rơi vào tay năm người?

Mẹ nó không có nội gián, công khai gian lận a!

"Tất cả đều có định số, tử khí vốn thuộc về người có đại khí vận nên được, vì sáu đạo Hồng Mông Tử Khí đã lựa chọn những người

này thì điều đó nói rõ là thiên mệnh sở quy.” Dường như nhìn thấu những gì tất cả mọi người đang nghĩ, Hồng Quân không vội không chậm nói.

Gian lận?

Không sai!

Ta gian lận đó.

Vậy thì sao?

Chương 38

Dù sao bây giờ cũng đã náo loạn thành ra thế này, Hồng Quân đã lựa chọn từ bỏ trị liệu, muốn làm gì thì làm, diễn rõ ràng thì sao, ai hiểu thì hiểu, chỉ cần đại thế không đổi thì những chi tiết này không quan trọng.

"……" Tất cả mọi người vô ngôn đối đáp.

"Thiên diễn Tứ Cửu, độn đi một, dưới Thiên Đạo chín Thánh vị thì có tám cái đáng lẽ có người sở hữu, còn lại một cái là độn đi một, tự có duyên giả có thể được, còn dư một đạo thì các ngươi tự tranh đoạt đi." Hồng Quân chậm rãi nói, rồi, Hồng Quân lật bàn tay, một đạo Hồng Mông Tử Khí rơi vào hư không.

Trong khoảnh khắc, trong mắt tất cả mọi người lộ ra vẻ khát vọng, nhưng chưa đợi ai hành động, đạo Hồng Mông Tử Khí đó trực tiếp tự nhiên rơi vào trước mặt Hồng Vân.

"Ồ, xem ra Hồng Vân mệnh trung chú định nên được đạo Hồng Mông Tử Khí này." Hồng Quân khẽ gật đầu nói.

"???" Tất cả mọi người vẻ mặt ngây ngốc. ??

Có dám diễn lại giả dối một chút nữa đi, ngay cả trang cũng không trang nữa sao?

Mẹ kiếp!

"Siêu Thoát Bảng sắp cập nhật rồi, vì giảng đạo đã kết thúc, chư vị cứ thế rời đi đi." Hồng Quân bình tĩnh nói.

"???" Tất cả mọi người càng ngớ người.

"Đạo Tổ, Phân Bảo Nhai đâu?" Nữ Oa hỏi ra tiếng lòng của tất cả mọi người.

Đúng vậy, Phân Bảo Nhai đâu, chẳng phải nên ban phát bảo bối sao?

“Bản tọa bao giờ nói có Phân Bảo Nhai?” Hồng Quân như kỳ dị.

Tặng bảo bối đi sao?

Coi ta là não tàn sao!

Kẻ ngốc mới tặng.

Trong quỹ tích nguyên định sở dĩ sẽ tặng là vì Hồng Quân nghĩ Tam Thanh, Nữ Oa và những người khác đều là đệ tử của mình, hơn nữa đệ tử của mình thực lực cường đại, linh bảo trong Phân Bảo Nhai cuối cùng đại bộ phận chắc chắn đều sẽ trở về tay đệ tử nên mới phân phát.

Hiện tại mẹ kiếp một nhóm đỉnh cao đó chẳng liên quan nửa xu, còn có quan hệ với kẻ thù, não tàn sao?

Tặng đồ đi cho kẻ địch sao?

Thật sự cho rằng ta bị bệnh sao?

Mọi người đều ngây ra như phỗng!

Lời của Hồng Quân khiến ai nấy đều câm nín.

Không cần mặt mũi nữa sao? "À đúng rồi, Bản tọa sắp sửa hợp đạo.

Từ nay về sau, Hồng Hoang không còn Hồng Quân, Thiên Đạo là Hồng Quân, Hồng Quân không phải Thiên Đạo, nếu không phải đại kiếp thì Hồng Quân không xuất hiện." Lúc này, Hồng Quân lẩm bẩm một mình, giọng điệu hờ hững.

Dứt lời, chưa đợi mọi người phản ứng, chỉ thấy Hồng Quân phất tay một cái, trong chớp mắt, tất cả đều bị y ném ra khỏi Tử Tiêu Cung. "..." Ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung cạn lời. "Lợi hại thật."

"Khá lắm Hồng Quân." "Từ bỏ điều trị rồi, đây là từ bỏ điều trị rồi a." "Được đấy, được đấy." "Chậc..." Các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đang ẩn nấp trong bóng tối quan sát đều kinh thán không thôi, từng người một câm nín.

Có thể làm gì được chứ?

Hồng Quân đều chơi như vậy rồi, coi như xong, hết kịch hay để xem rồi.

Trong Tử Tiêu Cung. "Xem kịch?

Bản tọa cho các ngươi xem kịch!

A, Bản tọa nhìn ra rồi, cái gì mà Thiên Đạo đại ngôn nhân?

Chó nó cũng không thèm làm, cho nên mới đẩy Bản tọa lên vị trí này chứ gì." Hồng Quân mắt đỏ ngầu, tức đến mức mũi suýt lệch.

Sự việc đến nước này, y còn gì mà không nhìn ra.

Ngày xưa La Hầu tranh đoạt vị trí Thiên Đạo đại ngôn nhân với y?

Đánh rắm!

La Hầu chỉ làm pháo hôi, là cố ý, mục đích là thuận nước đẩy thuyền giả vờ 'vẫn lạc', sau đó ẩn tàng sau màn để mọi thứ trở nên hài hòa, khiến y tưởng rằng vị trí đại ngôn nhân này không phải mình thì không ai khác.

E rằng nếu không có Thiên Thư hiện thế, không còn cách nào khác, thì La Hầu cũng không thay đổi phương pháp mà tiếp tục diễn kịch đâu.

Cho nên, kẻ hề lại chính là ta?

Thảo! "Không cho ta sống tốt?

Đợi đấy, Bản tọa cũng sẽ không để các ngươi được yên ổn."

Trong mắt lóe lên một tia ngoan lệ, Hồng Quân lẩm bẩm rồi nhắm mắt lại.

Hợp đạo?

Vậy thì Bản tọa hợp đạo!

Tại Ma Giới. "Bị nhìn ra rồi." La Hầu có chút tiếc nuối, không kìm được thở dài một hơi.

Diễn kịch diễn mãi suýt chút nữa cảm thấy như thật, đáng tiếc đáng tiếc, sớm biết thế lúc trước giao lưu với Ma Thiên nên che giấu thiên cơ, như vậy Hồng Quân ngược lại sẽ không nghi ngờ.

Chậc, quá thuận lợi minh mục trương đảm ngược lại khiến Hồng Quân và những kẻ khác nghi ngờ.

Ong!!! "Hiện tại làm sao bây giờ?" Hư không xuất hiện gợn sóng, Ma Thiên mặt vô cảm từ trong bước ra.

Đúng vậy, Ma Thiên!

Không phải ai khác, chính là Ma Thiên! "Ngươi cần một người di dời sự chú ý vì ta." La Hầu bình tĩnh nói.

Nếu để người ngoài nhìn thấy cảnh này đủ để trố mắt líu lưỡi, từ khi nào La Hầu tính khí nóng nảy lại bình tĩnh như vậy?

Căn bản không phù hợp với thiết lập nhân vật của hắn. "Di dời sự chú ý?" Mắt Ma Thiên lóe lên.

Tại sơn cốc. "Đều là tinh hoa diễn xuất cả." Lý Phàm lắc đầu.

Thảo nào kiếp trước nhiều thuyết âm mưu đều nói Hồng Hoang toàn là lão âm bỉ, hiện tại xem ra quả nhiên danh bất hư truyền.

Người và quỷ đều đang diễn, chỉ có Hồng Quân là đang ăn đòn?

Cảm ứng Bản nguyên chi lực, khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một độ

cong.

Quậy đi, quậy càng náo nhiệt càng lớn càng tốt, người hưởng lợi cuối cùng chỉ có thể là một người!

Bàn cờ?

Nước cờ?

Hắn đã sớm nhảy ra khỏi bàn cờ, như người bàng quan lạnh lùng nhìn thế cục biến hóa, bất luận thế nào Lý Phàm vĩnh viễn đều sẽ thu được lợi ích, có thể nói là người ngoài cuộc tĩnh xem thế cục phát triển. "Kịch hay, khai diễn thôi." Lý Phàm cảm khái, phất tay cho Siêu Thoát Bảng cập nhật.

Bức màn thật sự, chính thức được vén lên!

Vu Yêu lượng kiếp?

Chỉ là biểu tượng mà thôi, hiện tại là cuộc đọ sức của những cự bá Hồng Hoang chân chính, hắn chỉ là một người bình thường thường thường không có gì lạ thúc đẩy sự tình mà thôi.

Đúng vậy, không sai, thường thường không có gì lạ.

Siêu Thoát Bảng cập nhật!

Theo Siêu Thoát Bảng vòng mới xuất hiện, ánh mắt mọi người lập tức toàn bộ tụ tiêu lên đó, lần này Siêu Thoát Bảng biến hóa lại không lớn như vậy.

Ma Thiên, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, Long Vương chiếm cứ hạng mười đến mười hai, tuy nhiên hiện tại ai sẽ dám coi thường Ma Thiên.

Ma Thiên?

Ma chi chí tôn?

Ha ha, ai hiểu đều hiểu, nhìn xem là được rồi, ai tưởng thật thì kẻ đó thua.

Hạng ba đến hạng tám biến hóa cũng không nhỏ, lại đều nằm trong dự liệu của mọi người.

Đầu tiên là Tinh Vũ rớt xuống hạng tám, hạng bảy thì biến thành Dương Mi, hạng sáu là Da Hòa Hoa.

Hạng năm Thời Thần, trực tiếp không diễn nữa, để tu vi như Dương Mi đồng dạng đột phá Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh, lần này đều bại lộ không sai biệt lắm rồi, không cần thiết phải áp chế tu vi nữa, chi bằng đột phá.

Hạng bốn là...

Hồng Quân!

Sau khi bắt đầu hợp đạo, cảnh giới Hồng Quân trực tiếp bắt đầu bạo tăng, không khó tưởng tượng, lần sau Siêu Thoát Bảng cập nhật thứ hạng Hồng Quân sẽ còn cao hơn.

Hạng ba không phải ai khác, chính là La Hầu!

Điều này khiến chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều bỉ di không thôi, không diễn nữa à?

Ha ha, hiện tại đều bày ra ngoài sáng rồi?

Hạng hai ngược lại không có biến hóa, vẫn là Nguyên Nguyệt, nằm trong dự liệu của mọi người.

Cứ như vậy, theo Siêu Thoát Bảng cập nhật, toàn bộ Hồng Hoang trở nên ám lưu dũng động, phong vân cuồn cuộn, ẩn ẩn đã sơ hiện sự áp lực trước khi bão tố ập đến.

Vu Yêu hai tộc tiểu quy mô chiến đấu không ngừng, cường giả Hỗn Nguyên Cảnh bắt đầu âm thầm bố cục, toàn bộ Hồng Hoang mạc

danh lâm vào sự bình tĩnh quỷ dị.

Thoáng cái đã qua mấy vạn năm, theo thiên địa dị tượng xuất hiện, cục diện Hồng Hoang lập tức xuất hiện biến hóa vi diệu.

Oanh!!!

Thiên Đạo Quang Luân hiện!

Vô thượng uy thế tịch quyển!

Thân ảnh Hồng Quân chiếu rọi Hồng Hoang!

Toàn bộ Hỗn Độn lan tràn ra vô số Đại Đạo quy tắc, từng điều thần cấm như muốn bao phủ toàn bộ Hỗn Độn.

Hồng Quân hợp đạo, lấy thân hợp Thiên Đạo!

Thiên Đạo quyền hành thăng hoa, Hồng Hoang trật tự hoàn thiện!

Toàn bộ vị diện Hồng Hoang đã toàn diện chịu Thiên Đạo giám quản, bao quát cả Hỗn Độn cũng hoàn toàn chịu Thiên Đạo chưởng khống!

Đại thế mới, vén màn! "Cung chúc Đạo Tổ hợp đạo." "Cung chúc Đạo Tổ hợp đạo." Chúng sinh phủ phục, đồng thanh hô to, thanh âm lớn như sấm sét, tựa như chiến cổ, chấn điếc tai lại ầm vang nổ vang.

Mức độ ổn cố không gian trong thiên địa vào giờ khắc này điên cuồng đề thăng, thân ảnh Hồng Quân như chiếu rọi vào trong lòng chúng sinh, uyển như con mắt Thiên Đạo cao cao tại thượng vô thời vô khắc đều giám sát trật tự Hồng Hoang.

Tử Tiêu Cung.

Trên bồ đoàn, sắc mặt Hồng Quân đạm mạc như không hàm chứa bất kỳ tình cảm gì, mi tâm y ẩn có Thiên Đạo Quang Luân như ẩn như hiện.

Tam Thiên Đại Đạo tề tụ buông xuống sau lưng Hồng Quân, giống như vì Hồng Quân bảo giá hộ hàng, lại giống như Hồng Quân chính là chúa tể chưởng khống hết thảy quy tắc, chí cao vô thượng.

Hồi lâu, màu trắng tuyết trong mắt Hồng Quân dần dần rút đi, đáy mắt y một lần nữa khôi phục cảm xúc mà sinh linh nên có. "Thiên Đạo, dựa theo ước định?" Hồng Quân trầm giọng nói.

Ong!!!

Thiên Đạo Quang Luân lóe lên rồi biến mất. "A, đều tưởng rằng Bản tọa hợp đạo thành Thiên Đạo đại ngôn nhân là mất đi ý chí của mình sao?

Chờ đó, đều tính kế Bản tọa, kịch hay mới vừa mới bắt đầu." Hồng Quân cười lạnh nói.

Cũng phải đa tạ La Hầu, nếu không phải hắn trốn quá sâu khiến Thiên Đạo cảm nhận được uy hiếp thì Hồng Quân không dễ đàm phán như vậy, hiện tại ngược lại thành toàn cho y, để y không bị Thiên Đạo hạn chế nhiều như thế.

Lược tác trầm ngâm, Hồng Quân phất tay, một vệt sáng đi vào hư không biến mất không thấy.

Chương 39

Tại Thái Dương Tinh, trong Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn, Thái Nhất đang thương nghị chiến sự với Vu tộc, đối với Bàn Cổ sau lưng Vu tộc, cả hai đều cảm thấy có chút đau đầu.

Tranh bá thì khẳng định phải tranh bá, nhưng Bàn Cổ quá làm người ta kiêng kị, từ một loại ý nghĩa nào đó Bàn Cổ là Phụ thần, khiến hai người đều có chút 'túng' (sợ). "Hả?" Đang thương lượng, dường như cảm ứng được gì đó, hai người thần tình sững sờ sau đó nhìn nhau một cái. "Đạo Tổ triệu hoán?

Đạo Tổ không phải mới vừa hợp đạo sao, triệu hoán chúng ta làm gì." Nhìn nhau, hai người đứng dậy đi tới Tử Tiêu Cung.

Mặc kệ nói thế nào, ít nhất có một điểm có thể xác định, Hồng Quân càng chọc không nổi, đã Hồng Quân triệu hoán thì đi thôi. "Đế Tuấn tham kiến Đạo Tổ." "Thái Nhất tham kiến Đạo Tổ." Trong Tử Tiêu Cung, hai người cung kính hành lễ với Hồng Quân, kính sợ nói.

Sau khi hợp đạo, Hồng Quân trở nên càng thêm cao thâm mạc trắc, hai người dù chỉ lén lút đánh giá cũng cảm giác khó thở như có ức vạn ngọn núi Thái Cổ đè lên đầu, khiến Đế Tuấn, Thái Nhất ngay cả thở mạnh cũng không dám. "Miễn lễ." Hồng Quân đạm mạc nói: "Bản tọa gọi các ngươi đến chỉ vì một chuyện, Ngô cùng Thiên Đạo chỉ nhìn kết quả, Ngô chờ mong là trật tự Hồng Hoang, ai có thể ổn định trật tự Hồng Hoang thì kẻ đó là chính thống, hiểu không?" Thái Nhất, Đế Tuấn thân thể chấn động, mắt sáng lên, trên mặt xuất hiện vẻ kích động.

Hiểu hiểu hiểu!

Sao lại không hiểu!

Hồng Quân đang ám chỉ a!

Vu Yêu có thể tranh đoạt, Bàn Cổ sẽ không nhúng tay!

Thậm chí, Thiên Đạo và Hồng Quân đứng ở bên phía bọn họ?

Đã như vậy thì còn sợ cái búa, Bàn Cổ?

Đệ đệ thôi!

Dù sao Bàn Cổ còn chưa phục sinh đâu, Hồng Quân mới là người đại biểu ý chí Thiên Đạo. "Trên Bất Chu Sơn sắp có động thiên xuất thế." Ánh mắt quét qua hai người, Hồng Quân thần sắc mạc danh, nói xong liền chậm rãi nhắm mắt lại.

Đã nói rõ đến thế rồi, nếu hai người còn không hiểu thì có thể để nhân vật chính của Vu Yêu lượng kiếp đổi người khác làm, chỉ cần đại thế không đổi, một chút chi tiết nhỏ Hồng Quân đã không quan tâm nữa. "Đa tạ Đạo Tổ." Hai người hiểu ý, không kịp chờ đợi rời khỏi Tử Tiêu Cung. "Từ từ mà chơi với các ngươi, đợi Hồng Hoang tiến một bước hoàn thiện, quyền hành của Ngô lần nữa tăng cường, từng đứa một đều phải chết." Mở mắt ra, ánh mắt thâm thúy nhìn bóng lưng Đế Tuấn, Thái Nhất rời đi, Hồng Quân thu hồi ánh mắt lẩm bẩm tự ngữ.

Trong sơn cốc.

Tu luyện mấy vạn năm, Lý Phàm chậm rãi mở mắt, một vệt khí tức tối nghĩa từ trên người Lý Phàm lóe lên rồi biến mất.

Như vực như biển, tựa như thiên khung, uyển như đại địa, ẩn có vĩ lực ức vạn giới vực tọa lạc vào một thân, khí cơ thôn thổ chi gian đều như đủ để lay động vô ngân giới vực.

Tu vi Lý Phàm đã tới...

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng thiên!

Cự ly đột phá Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh càng ngày càng gần! "Hiện tại xem ra Hồng Quân cũng không phải không có tẩy trắng.", Lý Phàm lẩm bẩm tự ngữ.

Đều đến tình trạng này rồi, nếu Hồng Quân thật sự có quan hệ với Thần Thoại Hồng Quân hoặc Căn Nguyên Hồng Quân thì sao lại không sát giác được bất thường.

Xem ra Hồng Quân tịnh không phải hình chiếu, đối với Lý Phàm đảo cũng là một chuyện tốt.

Dù sao biến số quá nhiều khó tránh khỏi sẽ làm rối loạn kế hoạch của Lý Phàm. "Vu Yêu lượng kiếp chính thức mở ra rồi sao, xem ra Thiên Thư có thể cập nhật rồi." Lý Phàm phất tay, trên mặt lộ ra một nụ cười như có như không, sau đó nhắm mắt lại.

Thiên Thư, đến lúc cập nhật rồi!

Tại Thái Dương Tinh.

Khi Đế Tuấn, Thái Nhất cấp tốc chạy về chuẩn bị suất lĩnh Yêu tộc đại quân đi tới Bất Chu Sơn chiếm trước Tam Thập Tam Thiên, đột nhiên, Hồng Hoang chấn động!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Như địa động sơn diêu, tựa như thiên địa kịch biến, sát na gian, tử khí bao phủ vô ngân thiên khung, tường thụy hội tụ đầy trời hoàn vũ, từng đóa kim liên từ mặt đất đản sinh, như âm thanh đại đạo không ngừng hồi toả trong thiên địa.

Tựa như thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, cũng như tiên âm tấu nhạc, vô cùng dị tượng vì đó thăng hoa.

Ngoài Bất Chu Sơn, bảng danh sách màu vàng thuộc về Thiên Thư

chiếu rọi ra vô tận quang huy.

Nhất thời, mọi ánh mắt đều tập trung vào Thiên Thư, cũng có từng tôn cường giả Hồng Hoang trực tiếp xé rách hư không đích thân hàng lâm Bất Chu Sơn.

Nguyên bản Hồng Hoang đang náo nhiệt hoặc ám lưu dũng động, giờ khắc này nhanh chóng lâm vào bình tĩnh, toàn bộ quang thải của Hồng Hoang dường như vào một khắc này tụ tiêu về Bất Chu Sơn, ngay cả ý chí Thiên Đạo cũng nhìn về phía bên này. "Thiên Thư... sắp cập nhật rồi!" Mọi người nuốt nước miếng, tim đập nhanh hơn.

Thiên Thư cập nhật ý nghĩa phi phàm, mỗi lần cập nhật đều mang ý nghĩa Hồng Hoang sắp đại biến, so với Tọa Kỵ Bảng, Siêu Thoát Bảng các loại, bất luận là Hỗn Nguyên Cảnh hay sinh linh bình thường đều coi trọng Thiên Thư hơn cả.

Dù sao Thiên Thư đại biểu mới là đại thế, mới là hướng đi tương lai, việc này quan hệ đến toàn bộ chúng sinh, ai có thể không coi trọng, ai dám coi thường. "Vu Yêu...

Lượng kiếp?" Khi nhìn thấy bốn chữ đầu tiên xuất hiện sau khi Thiên Thư cập nhật, sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang đại biến.

Lượng kiếp!

Lượng kiếp!!!

Long Hán lượng kiếp thảm liệt ngày xưa vẫn còn rõ mồn một trước mắt, gần như cuốn sạch toàn bộ Hồng Hoang, Đại La Kim Tiên vẫn lạc vô số kể, nãi chí Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng chết không ít.

Hiện tại, lượng kiếp lại sắp bùng nổ!?

Mấy vị cự bá Hỗn Nguyên Cảnh thì còn đỡ, sớm đã biết, cộng thêm Hỗn Nguyên nhảy ra tam giới không vào lượng kiếp nên không sao cả, nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại không giống thế, đám

người Tam Thanh sắc mặt đều khó coi vô cùng.

Đối mặt lượng kiếp, phi Hỗn Nguyên Cảnh không ai có thể giữ được bình tĩnh. "Chẳng lẽ có quan hệ với Vu tộc Yêu tộc?

Lần này nhân vật chính lượng kiếp là hai tộc Vu Yêu?" Vô số sinh linh nhược hữu sở tư.

Dù nội dung Thiên Thư chưa cập nhật hết, nhưng chỉ bốn chữ "Vu Yêu Lượng Kiếp" liền khiến Hồng Hoang dấy lên sóng to gió lớn, toàn bộ chúng sinh chấn động!

Trong Tử Tiêu Cung. "Đáng chết, thật sự bộc quang Vu Yêu lượng kiếp, không lẽ lượng kiếp chưa bắt đầu thì hết thảy hướng đi đều bị lộ ra rồi chứ." Sắc mặt Hồng Quân biến ảo không ngừng, nội tâm dâng lên từng đợt vô lực.

Thảo!

Đều đang nhắm vào ta!

Đều mẹ nó đang nhắm vào ta!

Chơi cái lông a, vừa cùng Thiên Đạo chốt xong lượng kiếp không lâu, hiện tại thì hay rồi, lượng kiếp trực tiếp bị Thiên Thư công bố.

Ta chơi con mẹ nhà ngươi!

Tại Bất Chu Sơn.

Trong khi mọi người đều đang thầm đoán về tình huống Vu Yêu lượng kiếp, trên Thiên Thư đại lượng quy tắc, thần cấm hội tụ, từng dòng văn tự mới nhanh chóng hiển hiện cấu kiến.

Thấy một màn này chúng sinh không lo được nhiều, toàn bộ đều vội vàng nhìn về phía nội dung Thiên Thư. "Hồng Quân triệu hoán Đế Tuấn, Thái Nhất đến Tử Tiêu Cung ám chỉ sẽ cùng Thiên Đạo đứng về phía Yêu tộc, sau đó nói cho hai người biết Tam Thập Tam Thiên

sắp xuất thế?" Nhìn thấy văn tự mở đầu, mọi người kinh ngạc, từng trận tiếng hít khí lạnh xuất hiện khắp nơi trong Hồng Hoang.

Vãi chưởng, lần này chơi lớn vậy sao?

Tin tức kinh bạo thế?

Mở đầu trực tiếp lộ ra một tin tức không thể tin nổi?

Thiên Đạo và Hồng Quân đích thân chọn phe, cũng quá 'tú' (show hàng/làm màu) rồi. "Thảo nê mã!" Tâm thái Hồng Quân vỡ nát.

Mẹ nó chứ, mẹ nó chứ a, chút chuyện nhỏ này cũng lộ?

Có còn là người không, súc sinh, Đại Đạo bất công, cứ phải ác tâm lão tử? ('□) . "Chậc chậc." Một bên chậc chậc xưng lạ, chúng sinh Hồng Hoang một bên tiếp tục nhìn xuống dưới. "Yêu tộc thành lập Thiên Đình tại Tam Thập Tam Thiên?

Đế Tuấn tọa trấn Thiên Đình, phong hào Thiên Đế, chấp chưởng quyền hành thiên địa Hồng Hoang, duy hộ Hồng Hoang vận chuyển?

Hít, có Thiên Đạo công đức thưởng?" "Khá lắm, lợi hại rồi, Tam Thập Tam Thiên nằm trong hư không Bất Chu Sơn, đây là ngồi trên đầu Vu tộc mà đi vệ sinh sao?" Từng trận tiếng kinh hô không ngừng xuất hiện, lượng tin tức lần này của Thiên Thư quá lớn, khiến mọi người không khỏi líu lưỡi.

Càng xem tiếp, biểu tình của càng nhiều người trở nên vi diệu. "Khai đoan Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất là Đế Tuấn thành hôn?

Thê tử Đế Tuấn là Thái Âm Tinh nữ thần Hi Hòa?

Hoắc, Thiên Hôn lần đầu tiên có Thiên Đạo công đức?" "Vu tộc nhân lúc Đế Tuấn đại hôn trực tiếp đánh lên Thiên Đình?

Lợi hại, đem mặt mũi Đế Tuấn dẫm xuống đất ma sát a, đại hôn nhà người ta mà đi khiêu khích.

Đạo Tổ xuất diện rồi?" "Phụt, đây là bảo kê Yêu tộc sao, đáng sợ đáng sợ, Vu tộc sắp đánh lật Yêu tộc thì Đạo Tổ trực tiếp xuất hiện kêu dừng." "Hết rồi?" Nội dung cập nhật không nhiều, rất nhanh, mọi người đã xem xong tin tức, khiến chúng sinh Hồng Hoang đều có cảm giác chưa thỏa mãn.

Mới xem đến chỗ kích thích thì hết, thật làm người ta tiếc nuối a.

Chưa đợi chúng sinh Hồng Hoang suy tư quá lâu, trong Bất Chu Sơn bộc phát ra từng đạo khí thế cuồng bạo. "Đế Tuấn, Thái Nhất tìm chết!" Thập Nhị Tổ Vu bạo nộ!

Dám ngồi trên đầu chúng ta kiến lập Thiên Đình?

Thảo nương đại gia ngươi! "Vu tộc tìm chết!" Trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn cũng bạo nộ.

Mẹ nó, đại hôn của ta mà dám đến đảo loạn?

Đây là đang đánh mặt a!

Ta đặc biệt còn chưa tiên hạ thủ vi cường đâu?

A, vậy thì đánh, ai sợ ai.

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng đạo khí thế khủng bố bộc phát, hình chiếu cường giả Vu tộc, Yêu tộc nhanh chóng xuất hiện giữa thiên địa Hồng Hoang.

Thập Nhị Tổ Vu dẫn đầu, Đế Tuấn, Thái Nhất dẫn đầu, hai bên trực tiếp bộc phát đại chiến. "..." Chúng sinh câm nín.

Tử Tiêu Cung.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Chí cao, đạm mạc, vô thượng, từng luồng khí cơ khó diễn tả bằng lời thăng đẳng, hình chiếu Thiên Đạo Quang Luân trong đại điện đang không ngừng chấn động.

Thiên Đạo... hoảng rồi!

Đúng vậy, hoảng rồi!

Có thể không hoảng sao, mẹ nó Vu Yêu lượng kiếp mới bắt đầu, kết quả thì hay rồi, Thiên Thư trực tiếp đem tất cả quá trình Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất công bố hết.

Đã có thể công bố lần một thì khẳng định sẽ công bố lần hai lần ba, nếu đem tình huống cả Vu Yêu lượng kiếp công bố hết thì chơi cái búa a.

Đại thế thiên địa trực tiếp nát bét, vậy chơi gì nữa, chơi bùn sao? "Chớ hoảng, ổn trụ, chúng ta còn cơ hội, Thiên Thư dự tri được tương lai thì đã sao, đại thế ở trên người ta, đại bất liễu cường hành khôi phục đại thế, vấn đề không lớn." Hồng Quân cưỡng ép bản thân bình tĩnh lại nói.

Ong!!!

Chương 40

Thiên Đạo lược tác tư khảo cảm thấy cũng có lý, Thiên Đạo Quang Luân dần dần ẩn đi. "Hừ, Thiên Thư công bố thì thế nào, vô dụng thôi, trật tự Hồng Hoang là do Ngô cùng Thiên Đạo chưởng khống, Ngô đảo muốn xem có thể xảy ra sai sót gì." Hồng Quân thầm nghĩ.

Tại Thái Âm Tinh, Nguyệt Thần Cung.

Thái Âm nữ thần Thường Hi, Hi Hòa đang trò chuyện. "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, là như ý lang quân Đế Tuấn của tỷ kìa." Thường Hi cổ linh tinh quái nói. "Chớ có nói bậy." Hi Hòa tú mi hơi nhíu quát khẽ. "A?

Không phải đều nói là định số rồi sao, tỷ tỷ không hài lòng à." Thường Hi nói. "Ngươi muốn biết cái gì là định số sao?

Đó là chú định hòa (cùng) một người ở cùng một chỗ." Hi Hòa nói. "Ta nha?

Ta mới không tin chú định hay không chú định đâu, hừ, vận mệnh chú định?

Vậy ta thiên (cứ) không, ác, tỷ tỷ nói gì cơ." Thường Hi nhăn mũi ngọc, chợt hoảng nhiên đại ngộ. "Ta cùng ngươi nên vĩnh viễn phục thị Mẫu Thần, ta lại làm sao sẽ gả cho người khác, sau này đừng nói bậy nữa." Hi Hòa dặn dò. "Ác, được, tỷ tỷ đừng giận mà." Tại Tiểu Thế Giới trong Thái Âm Tinh, Nữ Oa, Nguyên Nguyệt tụ tập cùng một chỗ. "Tiểu Nguyệt Nhi, ta nhớ Thường Hi là do bản nguyên của Hi Hòa biến thành nhỉ." Nữ Oa hỏi. "Ừm, năm đó Thái Âm Tinh bản nguyên bị ta luyện hóa, ta thấy bản nguyên có khuyết nên dùng Thái Âm Đại Đạo sáng tạo ra Hi Hòa, để Thường Hi duy hộ Thái Âm Tinh vận chuyển." Nguyên Nguyệt đáp. "Nói cho Hi Hòa đừng tiếp xúc với

Đế Tuấn." Nữ Oa nói. "Tỷ muội muốn ngăn cản Thiên Hôn?" "Ừm." "Tốt, tốt, sao tỷ đột nhiên bắt đầu can thiệp Hồng Hoang vận chuyển rồi, không phải đối với mấy cái này vẫn luôn không hứng thú sao." Nguyên Nguyệt hiếu kỳ nói. "Có một người thú vị đang bố cục lạc tử (đánh cờ), vậy giúp hắn một tay cũng tốt." Nữ Oa cười cười nói.

Nguyên Nguyệt tự hiểu lại như không hiểu gật gật đầu, lập tức nhắm mắt lại truyền âm cho Hi Hòa.

Hồi lâu, Nguyên Nguyệt mở mắt ra, sắc mặt cổ quái nói: "Không cần ra lệnh cho tiểu gia hỏa kia rồi, chính nàng cũng không nguyện ý." "Hả?" Nữ Oa thần tình sững sờ, lược tác tư tác liền minh bạch chuyện gì xảy ra. "Thú vị, tâm lý nghịch phản sao, đối với nhân tâm chưởng khống đã đến tình trạng này rồi à, vốn định giúp hắn, hiện tại xem ra không cần nữa, Bản cung đối với hắn càng ngày càng cảm thấy hứng thú." Ánh mắt lóe lên, vẻ hứng thú trong mắt Nữ Oa càng thêm nồng đậm, tựa như lẩm bẩm trong lòng.

Trên Hồng Hoang đại lục, chiến đấu giữa Vu tộc và Yêu tộc không duy trì bao lâu, rất nhanh liền tan rã.

Hiện tại không phải lúc, vừa rồi song phương đều khó chịu mới đánh một trận, đánh xong tự nhiên ai về nhà nấy tìm mẹ nấy.

Thiên Thư lần này cập nhật tiết lộ không ít sự tình kinh thiên động địa, bất luận là Thập Nhị Tổ Vu hay Đế Tuấn, Thái Nhất tự nhiên cần phải mưu tính thật kỹ.

Bất Chu Sơn, Tổ Vu Điện.

Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt khó coi nhao nhao chửi ầm lên. "Có muốn bẩm báo Phụ thần không." Cộng Công mở miệng nói. "Không được, Phụ thần hiện tại đang ở thời khắc quan trọng, chúng ta sao có thể quấy rầy, Phụ thần đã nói, không được can thiệp Hồng Hoang vận chuyển." Đế Giang nói. "Nhưng Hồng Quân đều minh mục trương

đảm như vậy rồi..." Chúc Dung nói chưa dứt lời bị Đế Giang đánh gãy: "Không được, trừ phi Hồng Quân đích thân xuất thủ, nếu không không được quấy rầy Phụ thần.

Ta có cách, chỉ cần có ưu thế tuyệt đối thì Hồng Quân và Thiên Đạo làm gì được, chẳng lẽ đích thân hạ trường (xuống sân)?" "Hắn có thể giúp Yêu tộc mấy lần?

Một lần?

Hai lần?

Ba lần?

Trừ phi thật sự không cần mặt mũi, nếu không thì ta chung quy có thể giải quyết Yêu tộc, trước thực lực tuyệt đối ngoại lực là vô dụng." Chúng Tổ Vu nghe vậy gật đầu biểu thị tán đồng. "Đại ca, ngài có chủ ý?" Huyền Minh tuân vấn. "Không sai, các ngươi quên rồi sao, Tam Thập Tam Thiên!

Ha ha, ai quy định nhất thiết phải là Yêu tộc?

Kế hoạch là Yêu tộc sáng lập Thiên Đình có thể đạt được Thiên Đạo công đức, vậy thì ta 'vẽ hồ lô theo gáo' là được." Đế Giang cười lạnh nói.

Chúng Tổ Vu mắt càng thêm sáng, sắc mặt trở nên hưng phấn.

Đúng a!

Cướp cơ duyên của Yêu tộc, cho Yêu tộc đi chơi bùn đi. "Ngô nghĩ kỹ rồi, Vu tộc chúng ta đoạt lấy Tam Thập Tam Thiên, sau đó liền thành lập Vu Đình!" Đế Giang nhấn mạnh. "Tốt!" "Đại ca nói đúng." "Vu Đình!

Yêu (chắc chắn) định rồi!" "Chúng ta hiện tại đi cướp đoạt Tam Thập Tam Thiên!" Tất cả Tổ Vu dược dược dục thí (nóng lòng muốn

thử).

Tử Tiêu Cung.

Đang thôi diễn thiên cơ và mưu tính sự tình, Hồng Quân tự cảm ứng, mày lập tức nhíu lại. "Hả?

Thiên cơ hỗn loạn rồi?" Sững sờ một chút, có chút nghi hoặc, Hồng Quân bấm đốt tay, lập tức ánh mắt ngưng lại, theo bản năng đứng bật dậy. "Vu tộc đi Tam Thập Tam Thiên!?

Đáng chết!" Sắc mặt Hồng Quân trầm xuống.

Thôi xong, thật bị Vu tộc cướp mất thì chơi bùn a.

Tam Thập Tam Thiên sự quan trọng đại, sao có thể nhường cho Vu tộc, đây là Thiên Đạo đặc địa vì Yêu tộc diễn hóa ra ba mươi ba tầng giới vực.

Mẹ nó, thật xảy ra vấn đề rồi, vừa lập flag đã bị vả mặt? "Đế Tuấn, Thái Nhất lũ xuẩn đản này." Thầm mắng một tiếng, Hồng Quân lập tức truyền âm.

Tại Thái Dương Tinh, Yêu Hoàng Cung.

Đế Tuấn và Thái Nhất đang thương nghị làm thế nào tranh đoạt Tam Thập Tam Thiên.

Nếu không bị bộc quang thì lén lút tiềm nhập ngược lại không khó, hiện tại Vu tộc đều biết trên đỉnh đầu là Tam Thập Tam Thiên khiến hai người có chút đau đầu.

Đại quy mô suất quân tiến vào Bất Chu Sơn?

Thập Nhị Tổ Vu não lại không hỏng, sẽ không sát giác sao?

Tiểu quy mô tiến vào?

Muốn Vu tộc hiện tại không nhìn chằm chằm mới là có quỷ.

Hai người đang thương lượng, đột nhiên, một đạo tin tức dâng lên trong lòng. "Vu tộc đi chiếm lĩnh Tam Thập Tam Thiên?" Hai người sắc mặt đại biến phát ra kinh hô, não đều đang ong ong ong.

Vu tộc không đánh bài theo sáo lộ!

Không phải nên ngăn cản bọn hắn chưởng khống Tam Thập Tam Thiên mới đúng sao, chạy đi chiếm lĩnh làm gì?

Thảo! "Không thể chờ nữa, hiện tại đi Bất Chu Sơn, thật để bọn hắn chiếm lĩnh thì phiền toái, trong Thiên Thư có nói Tam Thập Tam Thiên ai chiếm lĩnh thì người đó có quyền chủ động, đối với việc chấp chưởng trật tự Hồng Hoang có trợ giúp rất lớn." Đế Tuấn lo lắng nói. "Đi." Thái Nhất nghiêm mặt.

Hỗn Độn thâm xử, Thiên Đường. "Da Hòa Hoa nỡ bỏ ra đại bản doanh của ngươi?

Không sợ Ngô giở trò sao?" Tinh Vũ uống một ngụm trà nghiền ngẫm nói. "Xuẩn đản!" Da Hòa Hoa không chút do dự nói. "???" Tinh Vũ. "Mắng ta?" Tinh Vũ không dám tin nhìn Da Hòa Hoa.

Xác định não không hỏng chứ? "Đều là lúc nào rồi, ngươi còn hỏi mấy câu này, có não hay không, chúng ta đều sắp tiêu đời rồi." Da Hòa Hoa âm trầm nói. "???" Tinh Vũ càng mộng. "Ngô chờ siêu thoát Hồng Hoang, Hỗn Nguyên bất diệt, ai có thể làm chúng ta tiêu đời." Tinh Vũ nhíu mày nói. "Nay Hồng Quân hợp đạo, Thiên Đạo triệt để chưởng khống Hồng Hoang, ngươi cảm thấy bao lâu nữa sẽ phát hiện tung tích của ta, lại liệu có dung được Ngô và ngươi hay không." Da Hòa Hoa lạnh lùng nói.

Sắc mặt Tinh Vũ biến đổi, trong lòng rùng mình.

Tinh Vũ há miệng định nói, lại bị Da Hòa Hoa cắt ngang. "Đừng nói Dương Mi có La Hầu, Bàn Cổ không phải cũng bị Thiên Đạo tiếp

nhận rồi sao?" Da Hòa Hoa nói.

Tinh Vũ theo bản năng gật đầu.

Không phải sự thật sao? "Ngu xuẩn!

Cũng không động não suy nghĩ cho kỹ, năm đó Long Vương có thể bị Thiên Đạo tiếp nhận là vì không có biện pháp, lúc đó Thiên Đạo quyền hành chưa triệt để hoàn thiện, ngươi thật sự cảm thấy bây giờ giống như lúc đầu?

Chí ít Bàn Cổ, ngươi xứng so với Bàn Cổ?" Da Hòa Hoa cười lạnh. "..." Sắc mặt Tinh Vũ biến ảo, trong lòng thắt lại. "Ta hiểu rồi, ngươi tìm ta liên minh?

Vậy ta hiện tại nên làm gì." Tinh Vũ lo lắng nói.

Sự quan an nguy, không do Tinh Vũ không cấp bách, hắn cũng không cho rằng Hồng Quân và Thiên Đạo sau khi phát hiện sẽ cho bọn hắn quả ngon để ăn, thật sự muốn mạng a. "Ta hiện tại ai cũng không dựa vào được, chỉ có thể liên minh cùng ngươi hành sự, giữa chúng ta nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn, đừng hỏi những câu ngu xuẩn nữa." Da Hòa Hoa nói, "Thời Thần, Dương Mi lang bái vi gian, tình huống cụ thể không ai biết.

Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân hòa Hồng Hoang bảng tử (gắn chặt với Hồng Hoang).

Nguyên Nguyệt bối hậu có Nữ Oa.

La Hầu, Ma Thiên quá âm hiểm không thể tiếp xúc.

Chúng ta muốn sống thì phải tìm phá cục chi pháp." "Phá hoại trật tự Hồng Hoang?

Chỉ cần Hồng Hoang không triệt để hoàn thiện hoặc trật tự Hồng Hoang có vấn đề thì Hồng Quân và Thiên Đạo sẽ không rảnh lo chúng

ta." Tinh Vũ trong lòng khẽ động nói. "Không đến mức ngu xuẩn như vậy." Da Hòa Hoa thản nhiên nói: "Hiện tại, hiểu chưa?" Tinh Vũ gật đầu, hiểu rồi hiểu rồi, nhất định phải gây sự a, không gây sự là bị xử lý. "Thiên Thư cập nhật cũng xem rồi, Vu Yêu lượng kiếp?

Vậy thì nhiễu loạn lượng kiếp, phá hoại lượng kiếp, không cho Hồng Hoang cơ hội hoàn thiện." Da Hòa Hoa từ từ nói. "Hiện tại đi phá hoại." Tinh Vũ lập tức đứng dậy. "Không cần gấp gáp như vậy, ta có thể lôi kéo thêm ba vị đạo hữu." Da Hòa Hoa phất tay nói. "Ai?" "Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn." "???

Khả năng sao, bọn hắn chịu bị lôi kéo?" Tại Hồng Hoang đại lục.

Oanh!!!

Chiến hỏa tái khởi!

Đế Tuấn, Thái Nhất trực tiếp suất lĩnh Yêu tộc đại quân công hướng Bất Chu Sơn.

Thập Nhị Tổ Vu đang dẫn chúng Vu tộc mở ra lối vào Tam Thập Tam Thiên liền đụng phải Đế Tuấn, Thái Nhất, khiến sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu thiết thanh.

Não lại không hỏng, sao có thể không hiểu chuyện gì xảy ra. "Hồng Quân!!!

Khinh người quá đáng!

Thiên Đạo hà kỳ bất công, lại thiên vị Yêu tộc!" Đế Giang phẫn nộ nói.

Chương 41

"Nhường ra Tam Thập Tam Thiên, nếu không thì làm một trận." Thái Nhất tay cầm Hỗn Độn Chung lạnh lùng nói.

Dù sao cũng xé rách mặt, không cần thiết nói nhảm, trực tiếp vào thẳng vấn đề. "Cút con mẹ ngươi!" "Làm mẹ ngươi!" "Nhường cái đại gia ngươi." "Đánh!

Cùng bọn hắn đánh!" "Tam Thập Tam Thiên tuyệt đối không thể nhường, Yêu tộc muốn chiến thì chiến." Thập Nhị Tổ Vu nhao nhao mở miệng.

Tam Thập Tam Thiên du ly vu vực ngoại tinh thần và Hồng Hoang đại lục, thiên thụ quyền hành, có thể thay trời phong thần, giới vực bực này Thập Nhị Tổ Vu sao có thể nhường, mãng phu quy mãng phu, lại không phải không có não. "Bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, muốn đánh thì đánh!" Đế Giang gầm nhẹ. "Được!" Thập Nhị Tổ Vu đồng thanh hô.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Oanh long long!!!

Trong chớp mắt, ý chí man hoang lại cổ lão, vĩnh hằng lại vô thượng bộc phát, vĩ lực vô cùng vô tận quét ngang ra.

Bàn Cổ chân thân...

Hiện!

Vu Yêu hai tộc đại chiến chân chính...

Bùng nổ!

Loạn!

Đại loạn!

Siêu hồ dự liệu của tất cả mọi người, đánh cho chúng sinh Hồng Hoang trở tay không kịp.

Từ lúc hai tộc đụng độ đến khi đại chiến bộc phát, toàn bộ quá trình nhanh vượt xa dự liệu của mọi người.

Khi thấy Vu Yêu hai tộc chơi thật, chúng sinh Hồng Hoang không ai không trợn mắt há hốc mồm, toàn bộ đều choáng váng. "Không phải Thiên Hôn mới đại chiến sao, sao mới Vu Yêu lượng kiếp bắt đầu đã chiến đấu rồi?" "Tình huống gì vậy." "Thiên địa đại thế loạn rồi?" "???" "A..." "Hít, trốn xa một chút trốn xa một chút." Hồng Hoang một mảnh huyên náo, thượng chí Tam Thanh, hạ chí sinh linh bình thường toàn bộ đều líu lưỡi, não có chút chuyển không kịp.

Tình huống gì?

Đánh rồi???

Tử Tiêu Cung. "..." Thảo!

Vấn đề lớn rồi. "Loạn rồi, toàn bộ đều loạn rồi." Hồng Quân vẻ mặt không còn gì luyến tiếc, tâm thái nổ tung.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Thiên Đạo Quang Luân hình chiếu, thiên đạo quang huy vô thượng lại vĩ ngạn điên cuồng vận chuyển, toàn bộ Thiên Đạo Quang Luân kịch liệt chấn động.

Tâm thái Thiên Đạo cũng nát rồi.

Mẹ nó chứ (WDNM)!

Làm sao bây giờ?

Hiện tại đánh rồi?

Ngay cả kiếp khí cũng chưa tụ tập đủ?

Ngay cả chúng sinh cũng chưa bị lan đến?

Không chết thêm một chút sinh linh thì hắn thu thập Bản nguyên chi lực hoàn thiện Hồng Hoang kiểu gì, chơi con mẹ nhà ngươi à. "Làm sao bây giờ?

Ta làm sao biết làm sao bây giờ." Cảm nhận ý chí Thiên Đạo truyền đến, Hồng Quân đau đầu nói. "Nhường ta nghĩ, nhường ta nghĩ." Hồng Quân giơ tay lên.

Hắn cần tĩnh tâm một chút.

Tại Ma Giới. "Thú vị, quá thú vị." La Hầu cười, say sưa ngon lành nhìn Hồng Hoang biến hóa. "Ta cần làm gì không?" Ma Thiên mặt vô cảm nói. "Làm, đương nhiên phải làm, để Hồng Quân an ổn lại thì người xui xẻo là ta rồi, Hồng Quân và Thiên Đạo sẽ không phóng nhậm chúng ta, một quả bom hẹn giờ như vậy.

Để Hồng Hoang càng loạn thêm đi." La Hầu chậm rãi nói. "Làm thế nào?" Ma Thiên hỏi. "Ta nhớ năm đó Bàn Cổ nguyên thần không phải hóa thành ba tiểu gia hỏa sao, Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Ha ha, đây không phải là một mục tiêu tốt sao, hãy di dời sự chú ý lên người Tam Thanh.

À đúng rồi, thêm dầu vào lửa, khiến Hồng Quân và Thiên Đạo nghi ngờ." La Hầu cười ha hả nói. "Hắn sẽ tin?" "Tin hay không quan trọng, chỉ cần có hạt giống nghi ngờ là đủ rồi." "Được." Oanh!!!

Thao thiên ma khí, vô tận hủy diệt, trong Hỗn Độn, Ma Thiên, La Hầu trực tiếp đại chiến.

Trong chớp mắt, Hỗn Độn chấn động, thanh lãng cuồng bạo quét ngang bát phương, ngay cả Hồng Hoang đại lục cũng phát ra từng trận tiếng vang lớn, vô lượng địa phong thủy hỏa diễn hóa, khí cơ khủng bố khiến Hỗn Độn diện tích lớn xuất hiện vết nứt. "..." "Lại đánh rồi?" "La Hầu rốt cuộc muốn làm gì, muốn diễn?" Nhất thời, tất cả Hỗn Nguyên Cảnh có cảm ứng, từng ánh mắt nhìn về phía Hỗn Độn, mọi người đều nhíu mày có chút ngạc nhiên.

Muốn diễn?

Có cần thiết không? "La Hầu, hôm nay ngươi tất chết!" Ma Thiên nộ hống. "A, bằng vào một cái phế vật (FW) cũng có thể giết được Bản tôn?" La Hầu đáp trả.

Oanh long long!!!

Thí Thần Thương hóa thành Diệt Thế Ma Long, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên diễn hóa chư thiên phá diệt, dư ba chiến đấu khủng bố khiến tiếng nổ lớn không ngừng sạ hiện, vô số dị tượng đản sinh phá diệt, đại lượng giới vực diễn hóa tiêu tán.

Cường độ chiến đấu kinh khủng, ngay cả Vu Yêu hai tộc đang chiến đấu ở Hồng Hoang đại lục cũng bị hấp dẫn, ánh mắt toàn bộ chúng sinh Hồng Hoang đều tụ tiêu vào trong Hỗn Độn. "Nhìn xem, thù hận giữa Ngô cùng La Hầu không đội trời chung, hôm nay không phải La Hầu chết thì là Ngô chết, ai nói Hồng Quân cùng bọn ta có liên hệ?

Buồn cười đến cực điểm!

Ngô chờ (chúng ta) sao giống hạng người giấu đầu lòi đuôi như Bàn Cổ." "Kế hay, kế hay a Bàn Cổ, lộng xuất (tạo ra) nguyên thần nhất hóa vi tam, Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Ha ha, Tam Thanh nhất thể?

Ha ha, nếu Tam Thanh hợp nhất, có phải đại biểu Bàn Cổ nguyên thần quy vị?

Các ngươi không đi quan chú Bàn Cổ và Tam Thanh lại quan chú Ngô cùng La Hầu thì có ý nghĩa gì." Ma Thiên dường như đối với từng đạo thần niệm nhìn trộm cảm thấy bất mãn, thấp giọng quát. "Hả???" Chúng Hỗn Độn Ma Thần sững sờ. "Hả???" Hồng Quân sững sờ. "Hả???" Chúng sinh Hồng Hoang sững sờ.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Tam Thanh là một thể?

Tại Côn Luân Sơn.

Vốn dĩ Tam Thanh đang hớn hở xem đại chiến giữa Vu Yêu hai tộc và La Hầu - Ma Thiên, xem đến say sưa ngon lành.

Một vở kịch hay không đủ, hai vở kịch hay?

Niềm vui nhân đôi a!

Tuy nhiên, khi nghe lời của Ma Thiên, nụ cười trên mặt Tam Thanh cứng lại, tất cả đều choáng váng. "Đáng chết!" "Hỗn đản!" "Khả ác!" Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

Nằm trong trái tim Bàn Cổ, Bàn Cổ chân linh đang tu phục tự thân tựa hồ có cảm ứng, mãnh liệt mở mắt. "Ai đang tính kế Ngô!?" Ý niệm vừa động, Bàn Cổ lập tức thấu hiểu tất cả. "Tam Thanh nhất thể?

Nhất Khí Hóa Tam Thanh?

Nguyên thần của Ngô???" "Đáng chết!

La Hầu, Ma Thiên đáng chết!" Bàn Cổ tức đến mức mũi suýt lệch.

Thảo nê mã!

Ta đặc biệt đều cẩu (trốn) đến nước này rồi, ta mẹ nó đều không xuất thế còn muốn hại ta?

Có bệnh không.

Có ác tâm hay không.

Cút mẹ đi!

Trong Tử Tiêu Cung. "Thái Thanh bí pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh sao...

Nếu Thái Thanh Lão Tử có thể lộng xuất năng lực phân hóa ba tôn bản thể, vậy có phải đại biểu Tam Thanh vốn là một thể, hoặc là có thể hợp lại làm một...

Bàn Cổ nguyên thần chi lực?" Mắt Hồng Quân lấp lóe lâm vào trầm tư.

Khích bác ly gián?

Cái này Hồng Quân tự nhiên nhìn ra được.

Nhưng Ma Thiên nói có đạo lý a, không thể không khiến Hồng Quân suy ngẫm sâu xa.

La Hầu và Ma Thiên hai súc sinh này đều có thể là một thể, nhìn qua hoàn toàn không liên quan gì nhau lại có thể là một thể, vậy thì Tam Thanh có phải hay không cũng là một cái tình huống như vậy?

Nhất là Hồng Quân mượn nhờ Thiên Đạo thôi diễn vị lai đại thế, ngay cả chuyện Tam Thanh phân gia, Tam Thanh cho nhau tính kế lẫn nhau, Hồng Quân càng thêm hoài nghi.

Không cảm giác cái màn 'huynh đệ tương tàn' này rất quen thuộc sao?

Mẹ nó, La Hầu và Ma Thiên không phải cũng đang làm thế sao! "Chẳng lẽ..." Hồng Quân hít sâu một hơi, sắc mặt khó coi vô cùng.

Súc sinh!

Một đám súc sinh!

Một đám lão âm bỉ!

Hồng Quân cảm giác sọ não đều đang đau, đều là cẩu a, sao mà biết tính kế thế, sao mà âm hiểm thế, thường thường bởi vì quá đơn thuần nên cảm giác mình cùng Hồng Hoang không hợp nhau. "Thiên Đạo, tra." Hồng Quân thấp giọng nói.

Ong!!!

Thiên Đạo Quang Luân lóe lên rồi biến mất. "Tam Thanh nhất thể?" "Đừng nói, khả năng thật sự rất lớn a." "Cục diện thật lớn, bàn cờ thật lớn!" "Hít..." "Khó tin, quá khó tin." "Vốn tưởng rằng chỉ là đại lão chi gian đấu tranh, không ngờ Tam Thanh đều bị liên lụy vào." "Liên lụy cái gì a, Tam Thanh căn nguyên vốn bất phàm, nếu Tam Thanh nhất thể tức là Bàn Cổ nguyên thần thì còn cường đại hơn ta nhiều lắm." "Ha ha, ta hiểu rồi, thảo nào trước đó Bàn Cổ Phụ thần hiện thế Tam Thanh không xuất hiện, phải biết Tam Thanh cũng là Bàn Cổ chính tông, có phải đại biểu là cố ý?

Vì phòng ngừa có người đoán được?" Hồng Hoang xôn xao!

Chúng sinh nghị luận!

Ngay cả đại chiến Vu Yêu hai tộc đều bị tạm thời đặt sang một bên, chúng sinh đều cảm giác phảng phất biết được tin tức kinh thiên động địa, từng trận tiếng hít khí lạnh và kinh hô từ khắp nơi trong Hồng Hoang xuất hiện.

Ngẫm lại cực sợ (Tế tư cực khủng)!

Ngẫm lại cực sợ a!

Chúng sinh không ai không cảm giác da đầu có chút tê dại, phảng

phất cảm thụ được ác ý thật sâu từ Hồng Hoang.

Chương 42

Quá kinh khủng, quá đáng sợ, mấy vị đại lão tính kế quá sâu, từng người một đều là lão âm bỉ, khiến người ta rợn cả tóc gáy. "???" Vu tộc. "???" Yêu tộc.

Không, ta đang đánh nhau mà.

Ta mới là nhân vật chính!

Ta mới là tiêu điểm!

Đột nhiên lại toàn bộ quan chú Tam Thanh là có mấy cái ý tứ? "Giết!" "Giết!!!" Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất nhao nhao nộ hống tiếp tục đại chiến.

Mặc kệ Tam Thanh tình huống gì, làm (đánh) mẹ nó!

Trước tiên đem kẻ địch của mình giải quyết rồi nói sau.

Tại Hỗn Độn.

Ma Thiên sau khi bạo liệu ra tin tức thì giống như đánh không lại La Hầu, thảm thiết kêu một tiếng rồi nặng nề ngã vào sâu trong Hỗn Độn, sau khi thả ra câu "Ta nhất định sẽ trở lại" thì trực tiếp bỏ chạy.

La Hầu giống như giận tím mặt mắng chửi rồi quay trở lại Ma Giới.

Một màn này trong mắt chúng Hỗn Nguyên Cảnh quỷ dị vô cùng.

Đại chiến?

Sinh tử chi địch?

Ha ha, diễn!

Tiếp tục diễn!

Nếu bảo La Hầu và Ma Thiên đi ra mục đích không phải vì bạo liệu (tiết lộ tin tức) thì đồ ngốc mới tin.

Bất quá cũng không ai còn quan chú La Hầu và Ma Thiên, tình huống hai người bọn họ chúng Hỗn Nguyên Cảnh trong lòng biết rõ, không có gì để ý, trọng điểm là Tam Thanh!

Bàn Cổ!

Bàn Cổ vốn chịu tất cả mọi người cảnh giác, nếu Tam Thanh hợp nhất thật sự có thể trọng tố Bàn Cổ nguyên thần thì không giống nhau rồi, Bàn Cổ kia tính kế sâu bao nhiêu, ai có thể không kiêng kị, điểm này nhất định phải làm rõ ràng.

Côn Luân Sơn. "Đại huynh hiện tại làm sao bây giờ." Thông Thiên vẻ mặt mê mang. "Đừng hỏi Ngô, Ngô không biết." Lão Tử sắc mặt thiết thanh. "Đại huynh, chúng ta Tam Thanh thật sự có thể hợp nhất sao?

Chẳng lẽ chúng ta thật sự là hậu thủ Phụ thần lưu lại?" Nguyên Thủy do dự mở miệng nói.

Thông Thiên tuy chưa nói, lại cũng nhìn về phía Lão Tử hiếu kỳ không thôi. "???" Lão Tử vẻ mặt mộng bức. "Hỏi Ngô, Ngô biết hỏi ai." Lão Tử tức giận nói. "Nhất Khí Hóa Tam Thanh nhưng là bí pháp Đại huynh ngài sáng tạo ra, ngài thật sự không cùng Phụ thần câu thông hoặc có truyền thừa ký ức sao." Thông Thiên hoài nghi nói. "..." Lão Tử tự bế (trầm cảm).

Ta đặc biệt không biết ta có truyền thừa ký ức?

Ta đặc biệt không biết Phụ thần cùng ta câu thông?

Không... chờ chút, Lão Tử đều mê mang rồi.

Chẳng lẽ Tam Thanh thật sự có thể hợp nhất?

Chẳng lẽ Tam Thanh thật sự là một trong những tính kế của Phụ thần?

A...

Quỷ dị!

Vi diệu!

Nhất thời khí thế toàn bộ Hồng Hoang đều trở nên khó diễn tả, chiến đấu trên Bất Chu Sơn cũng không duy trì bao lâu, Hồng Quân trực tiếp đích thân hạ trường, phán một câu Tam Thập Tam Thiên quy về Yêu tộc sở hữu sau đó rời đi.

Vu tộc không phục?

Vậy thì thế nào!

Dù sao đích thân hạ trường vẫn tôn (giữ thể diện) cũng không phải lần một lần hai, Hồng Quân không quan tâm, có giỏi thì Bàn Cổ đi ra cùng y đối chất, vừa vặn có thể để Hồng Quân nhìn trộm tình huống của Bàn Cổ.

Đáng tiếc Bàn Cổ không xuất hiện, Hồng Quân chỉ có thể tiếc nuối rời đi.

Vu tộc đối với việc Hồng Quân trực tiếp cưỡng ép phân địa bàn tự nhiên phẫn nộ không thôi, lại cũng không có biện pháp, căn bản không phải đối thủ của Hồng Quân, không phục cũng không được, cuối cùng chỉ có thể nộ khí đùng đùng rời đi.

Cứ như vậy, Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất chưa chân chính khai mở đã bị Hồng Quân cưỡng ép chế chỉ.

Trong sơn cốc, nhìn Bản nguyên chi lực tăng trưởng, Lý Phàm cười.

Bạo tăng!

Chân chính ý nghĩa thượng bạo tăng!

Bản nguyên chi lực mỗi giây tăng trưởng hà chỉ thiên vạn chi số (hàng ngàn hàng vạn)!

Huyết kiếm lời!

Hồng Quân kêu dừng Vu Yêu đại chiến không quan trọng, trọng điểm là Thiên Đạo đại thế xuất hiện cải biến, đủ rồi, đủ để Lý Phàm cuồng vơ vét một bút Bản nguyên chi lực, đơn giản là thơm nức mũi. "Có thể chuẩn bị để Thiên Thư tiếp tục cập nhật..." Mắt Lý Phàm lấp lóe.

Muốn chơi, vậy thì chơi lớn một chút!

Thiên Thư mới vừa cập nhật đã tạo ra động tĩnh lớn như vậy, vậy nếu lại cập nhật một lần nữa thì sao?

Nên biết trọng đầu hí (kịch hay nhất) của Vu Yêu lượng kiếp là ở đoạn thời gian đại chiến lần thứ hai.

Lý Phàm đều không dám tưởng tượng mình sẽ thu hoạch được bao nhiêu Bản nguyên chi lực, chậc chậc, đều có chút chờ mong nha. "Chờ một chút đã..." Thở ra một hơi, Lý Phàm chậm rãi nhắm mắt lại.

Tiên (trước tiên) tu luyện.

Còn việc tiếp tục cập nhật, để gió lại thổi thêm một chút đi, sự tình chưa có triệt để lên men, đợi thái độ các phương đều triệt để vi diệu sau đó lại gây sự cũng không muộn.

Tại Tam Thập Tam Thiên.

Đế Tuấn, Thái Nhất không kịp chờ đợi liền đái lĩnh Yêu tộc chính thức nhập trú.

Vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, ngay lập tức Đế Tuấn và Thái Nhất thương lượng liền chuẩn bị tuyên bố thành lập Thiên Đình.

Tuy nhiên, chưa đợi hai người mở miệng, trong Bất Chu Sơn, Thập Nhị Tổ Vu đồng thời tại Hồng Hoang hình chiếu ra Tổ Vu Chân Thân tuyên bố Vu tộc thành lập Vu Đình. "..." Đế Tuấn. "..." Thái Nhất.

Thảo!

Hai người sắc mặt trực tiếp xanh mét.

Kỳ thực tâm thái Hồng Quân cũng có chút vỡ.

Mệt mỏi, hủy diệt đi, Hồng Hoang không chấp chưởng cũng được, chơi con mẹ nhà ngươi à, làm sao bây giờ.

Nói đùa quy nói đùa, cuối cùng Hồng Quân lựa chọn mắt nhắm mắt mở, cứ như vậy đi, mệt mỏi, dù sao cũng không ảnh hưởng đại thế, chỉ là để Yêu tộc thiếu một phần khí vận và công đức mà thôi, không quan trọng.

Thế là, trong ánh mắt gần như phun lửa của Đế Tuấn, Thái Nhất, Thiên Đạo công đức trực tiếp rơi vào trên người Thập Nhị Tổ Vu. "Huynh trưởng hiện tại làm sao bây giờ, lập tức lập Thiên Đình sao?

Vu tộc lập Vu Đình trước rồi, chúng ta hiện tại lập tức lập Thiên Đình cũng không có Thiên Đạo công đức." Thái Nhất mê mang. "Lập, không có công đức thì cũng lập, chúng ta nhất định phải tranh thủ thời gian tranh phân đoạt giây." Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi nói. "Vâng." Thái Nhất chính sắc.

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Sắc mặt Hồng Quân đạm mạc, đang nhắm mắt dưỡng thần nỗ lực kìm nén phẫn nộ trong lòng.

Hồi lâu, cảm ứng được gì đó, Hồng Quân từ từ mở mắt.

Chỉ thấy Tam Thanh sắc mặt tái nhợt đang cẩn thận từng li từng tí

đi vào trong đại điện. "Bản tọa để các ngươi đến ngay Tử Tiêu Cung, các ngươi đến ngay như thế này sao?

Đi tìm La Hầu?

A, có tác dụng sao?

La Hầu dám quản sao, cảm thấy Bản tọa phải nghe lời La Hầu?

Hả?" Hồng Quân lạnh lùng nói.

Thanh âm không lớn, lại phảng phất ẩn chứa vĩ lực khó diễn tả, ba người phảng phất cảm thụ được ức vạn thế giới hình chiếu đè xuống, có vô cùng ngọn núi áp đỉnh, ngay cả hô hấp đều khó khăn vô cùng, trực tiếp khó có thể thừa thụ mà quỳ rạp xuống. "..." Nhìn nhau, Tam Thanh dục khóc vô lệ (muốn khóc không ra nước mắt).

Mèo méo meo, bái sư có cái búa tác dụng a, vị sư tôn tiện nghi (La Hầu) kia bán bọn hắn thống khoái thật, hiện tại Hồng Quân tìm tới cửa, La Hầu mặc kệ, Tam Thanh cảm giác tâm thái có chút vỡ. "Hả?

Nói chuyện!" Hồng Quân bình tĩnh nói, nhìn Tam Thanh thần sắc thâm thúy vô cùng.

Hắn và Thiên Đạo hiện tại có chút đâm lao phải theo lao.

Nếu Tam Thanh thật sự có quan hệ với Bàn Cổ, vậy ba người này là Thiên Định Thánh Nhân thì phải làm sao?

Phải biết Thiên Đạo lựa chọn Thánh Nhân đều trải qua vô số thôi diễn mới xác định đáp án cuối cùng.

Nữ Oa thân là Tạo Hóa Chí Tôn đối với Hồng Hoang hoàn thiện có trợ giúp cực lớn.

Tam Thanh thân là Bàn Cổ hậu duệ thân mang Khai Thiên công đức đối với Hồng Hoang hoàn thiện có đại trợ giúp.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thân là tích nhật Cẩu Đà Ma Thần bản

nguyên một phân thành hai chuyển thế cũng có lợi cho Hồng Hoang đản sinh đạo thống mới, có thể nói đều có tác dụng riêng.

Nhưng, tuyệt đối không bao gồm việc để Bàn Cổ trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nếu Bàn Cổ trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, lúc đó có khả năng rất lớn thật sự sẽ trộm lấy Thiên Đạo quyền hành thậm chí thay thế nó, cái phong hiểm này Hồng Quân và Thiên Đạo đều không dám cược, cũng không đi cược. "Đạo Tổ bớt giận." Ba người Tam Thanh sắc mặt khổ sở, đồng thanh nói. "Mục đích Bản tọa gọi các ngươi đến chắc các ngươi cũng đoán được, nói cho Bản tọa biết lời La Hầu nói là thật hay giả." Hồng Quân đạm mạc nói.

Lòng vòng?

Uyển chuyển?

Không cần thiết.

Dưới Hỗn Nguyên đều là sâu kiến, đừng nói Tam Thanh chỉ là Bàn Cổ nguyên thần sở hóa, dù Bàn Cổ tái thế cũng không quan trọng, việc này sự quan trọng đại, không do Hồng Quân không coi trọng.

Âm mưu quỷ kế đó là đối với tồn tại cùng tầng thứ hoặc cao tầng diện mà nói, nếu đối mặt kẻ yếu, đi thẳng vào vấn đề là được. "Là giả, Đạo Tổ, chúng ta đều không biết chúng ta có thể hợp nhất, Sư tôn nói lại sao có thể là thật.

Xin Đạo Tổ minh giám, Thiên Đạo chưởng khống trật tự Hồng Hoang, nếu chúng ta có dị thường Thiên Đạo sao có thể không phát hiện." Thái Thanh Lão Tử không chút nghĩ ngợi nói, nội tâm khổ sở không thôi.

Sư tôn hố đệ tử như vậy, Thái Thanh Lão Tử có thể làm gì, hắn cũng tuyệt vọng a.

Đương nhiên, nếu biết quỹ tích nguyên định (cốt truyện gốc) thì cũng không bất ngờ, dù sao thời kỳ Phong Thần Hồng Quân cũng làm như thế.

Hồng Hoang cá lớn nuốt cá bé, huynh đệ còn có thể tàn sát lẫn nhau huống chi là sư đồ. "Vậy sao." Hồng Quân từ chối cho ý kiến, chỉ thấy thân thủ y điểm một cái, ba viên phù văn ngưng tụ thành hình trong hư không. "Nạp vào thức hải đi." Hồng Quân lạnh lùng nói.

Chương 43

"Đạo Tổ, xin hỏi..." Nguyên Thủy cẩn thận hỏi. "Một đạo quy tắc mà thôi, nếu các ngươi thật sự không thể hợp nhất thì vô sự, nếu các ngươi thật sự có thể hợp nhất trở thành Bàn Cổ nguyên thần thì... a a, vậy hãy để Bàn Cổ trở thành Thiên Đạo khôi lỗi đi." Hồng Quân không nhanh không chậm nói.

Thật hay giả Hồng Quân không quan tâm, Thiên Đạo cũng không quan tâm, chỉ cần một kết quả, chỉ cần xác bảo Bàn Cổ sẽ không thật sự giống La Hầu và Ma Thiên tính kế là đủ rồi. "..." Thái Thanh Lão Tử. "..." Ngọc Thanh Nguyên Thủy. "..." Thượng Thanh Thông Thiên.

Có lựa chọn sao?

Không có!

Ba người chỉ đành khổ sở đem quy tắc thu nhập vào trong thức hải. "Lui xuống đi." Hồng Quân chậm rãi nhắm mắt lại. "Chúng ta cáo lui." Côn Luân Sơn, sau khi Tam Thanh trở về sắc mặt khó coi tụ tập lại một chỗ.

Nhìn nhau một cái, ba người đều nắm chặt nắm đấm. "Thành Thánh!" "Nhất định phải thành Thánh!" "Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến, nếu không chứng đạo chúng ta chung quy chỉ có thể mặc người chém giết." Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên truyền âm cho nhau.

Nhất định phải nghĩ biện pháp chứng đạo thành Thánh!

Tam Thập Tam Thiên.

Hạo Thiên Đế Cung.

Thiên địa gia miện phong hào Thiên Đế Đế Tuấn cùng Thái Nhất (vừa được sắc phong Yêu Hoàng) bắt đầu mật mưu. "Hỗn Nguyên a,

chúng ta tại Hồng Hoang nhảy nhót thế nào lại như thế nào, đối với những Thánh Nhân Hỗn Nguyên kia chỉ là một đám sâu kiến mà thôi." Nhớ tới việc Vu Yêu đại chiến Bàn Cổ và Hồng Quân đều có thể tùy ý xử trí mình, Đế Tuấn cảm thán nói. "Huynh trưởng, Yêu tộc chúng ta đối với Đạo Tổ chỉ là một quân cờ, muốn nhảy ra khỏi bàn cờ nhất định phải nghĩ biện pháp chứng đạo, như vậy mới có một chút quyền lên tiếng." Thái Nhất trầm giọng nói. "Ngô có biện pháp rồi, Hồng Mông Tử Khí!

Hồng Mông Tử Khí của Nữ Oa ta không chạm vào được, nhưng có một người thì ta có thể chạm vào." Đế Tuấn mắt lấp lóe nói. "Huynh trưởng..." Thái Nhất hiểu ý. "Đồng bộ tiến hành, Yêu tộc chúng ta tiếp tục tranh bá Hồng Hoang, đợi khi Ngô triệt để thống trị Hồng Hoang thì Yêu tộc khí vận đủ để Ngô chứng đạo Hỗn Nguyên, còn Thái Nhất thì dùng Hồng Mông Tử Khí chứng đạo thành Thánh.

Nếu Yêu tộc có hai tôn Thánh Nhân, Đạo Tổ cũng không dám quá coi thường chúng ta, đây là cơ hội duy nhất để chúng ta - những sâu kiến và tiểu nhân vật này lật mình." Đế Tuấn truyền âm nói. "Huynh trưởng ta hiểu rồi." Thái Nhất trịnh trọng nói. "Chứng đạo..." "Thánh Nhân..." "Hỗn Nguyên..." "Bất nhập Hỗn Nguyên liền là sâu kiến." "Chỉ có chứng đạo mới có thể siêu thoát." "Bàn cờ Hồng Hoang, chúng sinh chúng ta đều là quân cờ a." Cùng lúc đó, tại các nơi ở Hồng Hoang cũng xảy ra sự tình tương tự như ở Côn Luân Sơn và Tam Thập Tam Thiên, vô số đại năng cường giả nắm chặt nắm đấm thầm nghĩ.

Nhìn xem những chuyện đã xảy ra trong vô tận tuế nguyệt, nhất là sự tình vừa xuất hiện, Vu Yêu hai tộc tranh bá?

Ha ha, Đạo Tổ ra lệnh một tiếng, Yêu tộc, Vu tộc ai dám không nghe?

Uy của Hỗn Nguyên triển hiện hết thảy!

Trong tình huống này ai có thể không xúc động, chúng sinh Hồng Hoang ai lại không khát vọng chứng đạo thành Thánh hoặc thành Hỗn Nguyên, không ai sẽ không khát vọng!

Hỗn Độn thâm xử, Thiên Đường.

Da Hòa Hoa, Tinh Vũ cùng Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn Lão Tổ đã giao lưu được một đoạn thời gian. "Ba vị suy nghĩ thế nào rồi, chắc hẳn đều rõ ràng Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn ba cái đại đạo đối với Hồng Hoang trợ giúp cũng không nhỏ, trừ phi ba vị nguyện ý hợp thân Hồng Hoang quy tắc, không thì chắc ba vị cũng hiểu rõ kết cục rồi chứ." Da Hòa Hoa không nhanh không chậm nói. "Hợp tác." Tam Tổ nhìn nhau, Ngũ Hành Lão Tổ sắc mặt khó coi nói.

Liên minh là thế tại tất hành (bắt buộc phải làm), vốn dĩ cái "Nghịch Thiên Giả Liên Minh" kia liên kết rất tốt, nại hà cái liên minh hố cha này bên trong đều là nhị ngũ tử (kẻ phản bội), làm cho ba vị Lão Tổ hết cách.

Hiện tại Da Hòa Hoa ném ra cành ô liu, Tam Tổ tự nhiên cần phải suy nghĩ thật kỹ. "Trước đó La Hầu không phải chỉnh ra cái thập lao tử Nghịch Thiên Giả Liên Minh sao, ha ha, vậy ta cũng lộng cái Nghịch Thiên Giả Liên Minh đi." Da Hòa Hoa cười khẽ nói. "..." Âm Dương Lão Tổ. "..." Ngũ Hành Lão Tổ. "..." Càn Khôn Lão Tổ.

Hả?

Lại lộng Nghịch Thiên Giả Liên Minh???

Ba người trong lòng đều mạc danh có chút bất an, vì sao tổng cảm giác cái liên minh này cũng sớm muộn "uống thuốc" (toang)? "Hay là đổi tên đi?" Ngũ Hành Lão Tổ kinh nghi bất định nói.

Nghịch Thiên Giả Liên Minh lần trước còn rõ mồn một trước mắt,

toàn viên nội gián, toàn viên đều có tâm tư nhỏ.

La Hầu và Ma Thiên là một thể, tạo ra cái liên minh chẳng qua là vì hố người.

Dương Mi và Thời Thần một thể, sau lưng đứng Nữ Oa.

Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân càng không cần bàn, đã dựa vào Hồng Hoang rồi.

Không, chuẩn xác mà nói, cùng Thiên Đạo mặc chung một cái quần rồi, không có biện pháp, dù sao căn cơ Tam tộc tại Hồng Hoang không giống như ba người Ngũ Hành Lão Tổ cô gia quả nhân.

Hiện tại, lại là Nghịch Thiên Giả Liên Minh??? "Không, Nghịch Thiên Giả Liên Minh, cái tên này rất phù hợp tôn chỉ của chúng ta, vì nghịch thiên mà tồn tại, vì nghịch thiên mà sinh." Da Hòa Hoa lắc đầu nói.

Tên không hay sao?

Tên thiết thực phù hợp a! "..." Ba vị Lão Tổ câm nín.

Nói thì nói thế, lý cái là lý (đạo lý là đạo lý), nhưng sao vẫn thấy bất an.

Thôi được, tuy rằng cảm thấy cổ quái và mạc danh, nhưng cân nhắc tình huống hiện tại ba người vẫn đáp ứng. "Vậy ta hiện tại nên làm gì?" Càn Khôn Lão Tổ hỏi. "Ta có thể tìm thêm một phương hợp tác." Da Hòa Hoa mắt lấp lóe nói. "La Hầu?" Ngũ Hành Lão Tổ nhíu mày, nói thật, nếu có thể thì Ngũ Hành Lão Tổ không muốn tiếp xúc La Hầu nữa, La Hầu thực sự quá âm hiểm.

Ngoài mặt độc miệng lại có trào phúng vương (vua khịa), thực tế lại tâm cơ thâm trầm tính kế sâu xa, ai biết hợp tác với La Hầu có bị hắn bán đi rồi còn giúp đếm tiền hay không. "Không sai, La Hầu.

La Hầu đã nhiễu loạn trật tự Hồng Hoang thì chứng minh cùng ta có khả năng hợp tác.

Ngô biết các ngươi lo lắng điều gì, hợp tác không cần nóng vội, trước tiên tính toán thật kỹ rồi quyết định cũng không muộn." Da Hòa Hoa nói. "Có thể." "Vậy cứ như thế đi." Ba người suy tư một lát rồi gật đầu. "Chư vị cứ yên tâm, Ngô đã lộng liên minh thì đại biểu Ngô có mấy phần bài tẩy." Da Hòa Hoa mặt đầy tiếu dung, tính trước kỹ càng nói. "Nga?" Lời này vừa nói ra, mọi người đều có chút hứng thú.

Bài tẩy? "Chư vị chẳng lẽ quên Thương Thiên Giới trước đó sao." Da Hòa Hoa từ từ nói. "..." Một chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh mắt càng thêm sáng. "Không sai, Ngô có thể dùng Thần Đạo cảm ứng chư thiên định vị giới vực khác, trong chư thiên vạn giới, Thần Đạo tất định là chủ lưu tu luyện chi đạo, đã Ngô có thể định vị Thương Thiên Giới thì nhất định có thể định vị vị diện khác, đây chính là cơ hội phát triển tốt nhất của chúng ta." Da Hòa Hoa trầm giọng nói.

Định vị giới vực!

Xâm nhập chư thiên!

Dùng bản nguyên chư thiên, tráng đại tự thân!

Tất cả mọi người thân thể chấn động, trong mắt toát ra dã vọng hừng hực.

Tử Tiêu Cung. "Thiên Đạo, cảm thấy thế nào." Hồng Quân ngồi xếp bằng, đạm mạc nói.

Ong!!!

Thiên Đạo Quang Luân huyền diệu lóe lên, giống như đang đáp lại lời Hồng Quân. "Vậy thì làm như thế đi, dùng Tiên Đạo định vị chư thiên giới vực, chư thiên tu luyện Tiên Đạo định nhiên cũng có, dùng sức mạnh của ngươi gia trì, hiệu suất định vị vị diện khác của chúng

ta định nhiên sẽ cao hơn." Hồng Quân mắt lóe lên, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt: "Xem ra phải đa tạ Da Hòa Hoa, nếu không phải Da Hòa Hoa thì Ngô thật không nhất định nghĩ ra ý tưởng tốt này." Tìm kiếm giới vực khác luyện hóa Thiên Đạo bản nguyên chủ yếu cũng là việc không có biện pháp, Hồng Quân có thể làm sao, hắn cũng tuyệt vọng a.

Thiên Đạo đại thế vẫn luôn thay đổi, lại phải vẫn luôn cưỡng ép kéo lại Thiên Đạo đại thế, làm Hồng Quân người đều muốn tê dại rồi, khiến Hồng Quân linh cơ nhất động nghĩ ra phá cục chi pháp.

Tại sao nhất định phải để Hồng Hoang hoàn thiện?

Thôn phệ giới vực khác không phải cũng có thể hoàn thiện Hồng Hoang sao!

Bên trong giải quyết không được thì xâm nhập vị diện khác là tốt rồi, hai bên đồng bộ tiến hành chẳng phải diệu thay, hoàn toàn là sự tình lưỡng toàn kỳ mỹ.

Thời gian thấm thoắt, trong nháy mắt đã qua mấy ngàn năm.

Trong lúc đó, Tọa Kỵ Bảng cập nhật một lần, thứ hai tự nhiên y nguyên là Hồng Quân, dù sao Thiên Đạo làm tọa kỵ ai có thể so sánh được với Hồng Quân thì thật là kỳ quái, cũng áp căn không có khả năng.

Mấy ngàn năm nay đệ nhị thê đội cường giả Hồng Hoang cũng trở nên sinh động, rất nhiều nơi đều thường xuyên có thể nhìn thấy thân ảnh đám người Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân.

Chứng đạo!

Hỗn Nguyên!

Tất cả sinh linh và cường giả đệ nhị thê đội đều khát vọng và theo

đuổi sự tình này, vì tìm kiếm cơ duyên chứng đạo cho nên tức sử hiện tại đang trong lượng kiếp nhưng vẫn lựa chọn đi ra ngoài tìm kiếm cơ duyên.

Đáng nhắc tới chính là trong mấy ngàn năm này Đế Tuấn và Thái Nhất đã đi Thái Âm Tinh cầu hôn để hoàn thành Thiên Hôn, kết quả bị cự tuyệt.

Lúc đó Đế Tuấn và Thái Nhất vẻ mặt mộng bức, khuôn mặt vốn tự tin cũng trực tiếp cứng đờ.

Mệnh trung chú định Thiên Hôn cũng có thể xuất hiện sai sót???

Ai có thể đỉnh được a!

Bởi vì Đế Tuấn, Thái Nhất hạo hạo đãng đãng đi cầu hôn, khiến cho vô số cường giả trong Hồng Hoang chú ý, khi thấy một màn này các cường giả cũng suýt chút nữa cười phun.

Lại xuất hiện sai sót?

Tú (Show) a!

Vu Yêu lượng kiếp xác định có thể dựa theo quỹ tích tiến hành tiếp sao?

Hồng Quân người cũng tê dại rồi, đương trường não ong ong ong, tức đến suýt hộc máu, trực tiếp liền hoài nghi phía sau có Nữ Oa đang giở trò, nhưng không có chứng cứ.

Tìm Nữ Oa thì Hồng Quân lại có chút kiêng kị, chỉ có thể đánh nát răng nuốt vào trong bụng, nhịn!

Việc này làm Hồng Quân cảm thấy tóc đều rụng đi rất nhiều, không thể không vắt hết óc suy nghĩ nên làm tròn đại thế như thế nào.

Cứ như vậy, trong nháy mắt liền đã qua mấy ngàn năm quang âm!

Sơn cốc nội. "Hô." Từng đạo Tạo Hóa thanh khí thở ra, ẩn có nhân

uân, đạo vận lưu chuyển, cũng có chư thiên vạn vật diễn hóa, tựa như ẩn chứa vô cùng huyền diệu, tựa địa phong thủy hỏa, như thanh khí trọc khí, huyền chi hựu huyền.

Mở mắt ra, đáy mắt Lý Phàm một đạo thần quang nở rộ sau đó từ từ ẩn đi, khí cơ thôn thổ gian toàn bộ sơn cốc đều giống như đang run rẩy, phảng phất thời không trong sơn cốc đều vì Lý Phàm mà thay đổi. "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng thiên!" Lý Phàm đạm đạm nhất tiếu.

Tu vi, lại tiến một bước!

Lý Phàm trù tính lấy tiến độ tu luyện hiện tại, nếu liên tục không ngừng sử dụng Bản nguyên chi lực thì tối đa trong vòng một ức năm nhất định có thể chứng đạo Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh!

Hà vi (Thế nào là) Hỗn Nguyên La Thượng?

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên giả (người đạt tới), hỗn độn sinh nguyên nguyên bất diệt, nguyên thần gần như Đại Đạo, cùng Đại Đạo quy tắc tương liên, Đại Đạo tồn tại tắc nguyên thần bất diệt, trừ phi phong cấm một phương khu vực cai (thuộc về) Đại Đạo, nếu không tức khả trọng sinh.

Chấp một đạo chi căn nguyên, chưởng một đạo chi huyền diệu, là người chế định một loại Đại Đạo, đó chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên càng thêm huyền diệu, La Thượng giả, Đại La Thiên dã, Chư Thiên Giới Vực Vô Thượng, có thể xưng là Hợp Đạo, ngụ ý hợp nhất giới Thiên Đạo, chấp chưởng Tam Thiên Đại Đạo quy tắc.

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên liền trục bộ (từng bước) nắm giữ một giới Tam Thiên Đại Đạo, nếu cửu trọng thiên thì liền chưởng

khống Tam Thiên Đại Đạo quyền hành, thực lực kinh khủng có thể biết, cảnh giới cao hơn tạm thời không cần nói nhiều. "Không sai biệt lắm." Lẩm bẩm một câu, Lý Phàm phất tay.

Chương 44

Thiên Thư, nên cập nhật rồi!

Gia tăng tiến trình, để kịch càng náo nhiệt một chút!

Bất Chu Sơn.

Oanh oanh oanh!!!

Hoàng hoàng thiên uy, thần quang rực rỡ, như chư thiên hội tụ, vô cùng quang huy chiếu rọi thiên khung cùng đại địa, bàng bạc dị tượng diễn hóa ra càng nhiều nhân uân cùng tạo hóa bính phát ngưng luyện, cũng có thiên hoa, kim liên đản sinh phá diệt.

Khoảnh khắc gian, chúng sinh Hồng Hoang có cảm ứng, bao quát Hỗn Nguyên Cảnh ở bên trong, mọi ánh mắt đều ném tới Bất Chu Sơn, nội tâm toàn bộ sinh linh Hồng Hoang vì đó đại chấn. "Thiên Thư... lại sắp cập nhật rồi?" Không ai không kinh ngạc lại kinh dị.

Lần này cập nhật nhanh vậy sao?

Mới qua mấy ngàn năm lại cập nhật rồi!?

Hoặc mong đợi, hoặc khẩn trương, hoặc lo lắng, hoặc thảm thắc (thấp thỏm), hoặc không cam lòng, vô số cảm xúc đản sinh, tất cả sinh linh Hồng Hoang lập tức toàn bộ đem sự chú ý tập trung lên Thiên Thư.

Giống như Hồng Quân hiện tại gắt gao nhìn chằm chằm Thiên Thư, tâm thái dĩ nhiên nổ tung.

Đối với người ngoài mà nói Thiên Thư cập nhật có lẽ là chuyện tốt, đối với y Thiên Thư cập nhật chính là hố cha a.

À đúng rồi, không chỉ Hồng Quân, tâm thái Thiên Đạo cũng nát rồi,

Thiên Đạo Quang Luân giống đèn kéo quân điên cuồng lấp lóe các loại quang mang, giống như sinh linh nói năng lộn xộn vậy.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Quy tắc diễn hóa, đại đạo hội tụ, thần cấm ngưng tụ, trật tự cấu kiến, từng đường vân đản sinh, đại lượng tiên thiên văn tự nhanh chóng hiển hiện, sát na gian, nhân uân chi khí cùng hỗn độn chi khí trên Thiên Thư nhanh chóng tiêu tán, đã có vô số văn tự xuất hiện. "Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất kết thúc, Vu tộc, Yêu tộc hưu dưỡng sinh tức..." "Yêu tộc vì tìm kiếm biện pháp phá giải Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà sáng tạo trận pháp..." "Dùng Hà Đồ Lạc Thư sáng tạo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận?" Theo việc xem nội dung Thiên Thư, chúng sinh hít nhẹ khí lạnh, khá lắm, mở đầu lại phóng ra tin tức kinh bạo theo tiết tấu này sao? "Nhanh, liên hệ Hy Hoàng, lập tức sáng tạo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Trong Thiên Đình, trên mặt Đế Tuấn xuất hiện hỉ sắc, lập tức truyền tin.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể phá giải Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?

Có chuyện tốt này!

Nhanh chóng sao chép... a không, nhanh chóng sáng tạo ra!

Là bản ngã (tự ta) sáng tạo ra, tham khảo một chút không tật xấu chứ, tuyệt đối không phải sao chép! "Thảo!" Hồng Quân thốt ra một chữ, sắc mặt âm tình bất định. "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận?

Tập hợp sức mạnh ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao Thái Cổ?

Do ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên chủ trì?

Dùng mười đại Yêu Thánh thao túng?

A, thì tính sao, an năng (làm sao có thể) cùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của ta so sánh." Đế Giang khinh thường, các Tổ Vu khác xùy cười.

Khi các phương tâm tư khác nhau, nội dung Thiên Thư vẫn đang cập nhật. "Nữ Oa tại bờ Đông Hải tạo nhân hoạch đắc đại lượng Thiên Đạo công đức...

Hồng Mông Tử Khí bị xúc phát..." Nội dung mới không khỏi làm ánh mắt chúng sinh ngưng lại.

Chứng đạo!

Nữ Oa muốn chứng đạo!?

Thánh Nhân mới sắp xuất hiện?

Chúng sinh hô hấp trì trệ, chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh thần sắc ngưng trọng.

Nữ Oa cũng không dễ chọc, nếu chứng đạo thì đối với cục diện hiện tại mà nói đều sẽ xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất. "!?" "!!!?" "Còn có thể như vậy sao?" "Vãi chưởng!!!" Nhanh chóng, nhìn xuống nội dung bên dưới, chúng sinh Hồng Hoang không bình tĩnh nữa, sắc mặt Hồng Quân trở nên âm trầm, chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh kinh ngạc.

Bởi vì, bên trong Thiên Thư ghi chép Nữ Oa... không có dùng Hồng Mông Tử Khí chứng đạo Thánh Nhân!

Luyện hóa công đức, dùng Thiên Đạo công đức chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hồng Mông Tử Khí bị Nữ Oa giữ lại rồi!

Trong Thiên Thư viết lời bộc bạch (tiếng lòng), Nữ Oa muốn dùng Hồng Mông Tử Khí tái tạo ra Thánh Nhân mới.

Ngọa tào!

Còn có thao tác này?

Tất cả mọi người đều kinh ngốc.

Dựa vào Hồng Mông Tử Khí kẹt bug cày Thánh Nhân, cày Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao???

Tử Tiêu Cung.

Oanh!!!

Cả người Hồng Quân bộc phát khí thế vô thượng. "Nữ Oa!

Dám chơi ta!" Hồng Quân tức đến đau cả gan.

Nói là nguyện ý thành Thánh duy hộ trật tự Hồng Hoang?

Mẹ nó!

Cầm Hồng Mông Tử Khí không chứng đạo mà cấp cho người khác?

Để tiểu đệ chứng đạo?

Đạp mã!

Thật là cẩu a!!!

Cũng may Thiên Thư cho bộc quang, nếu không ai có thể biết Nữ Oa có thao tác này (tao thao tác).

Súc sinh!!!

Không Gian Giới. "Có thể chơi như vậy?" Mắt Dương Mi trở nên càng thêm sáng.

A...

Làm ra mấy cái Thánh Nhân?

Hít, hình như rất kích thích nha.

Quan hệ với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng được, chờ hai người

chứng đạo Hỗn Nguyên rồi đem hai đạo Hồng Mông Tử Khí lấy về chẳng phải là thơm sao, lại tạo ra hai tôn Thánh Nhân thì chiến lực bên này sẽ kinh khủng lắm. "Tốt tốt, biện pháp diệu, ta dùng rồi." Dương Mi hài lòng không thôi.

Ma Giới. "Nữ Oa a, không hổ là nàng, có biện pháp tốt như vậy, Ngô lại không có, xem ra làm không được rồi." La Hầu tiếc nuối không thôi.

Cùng Tam Thanh trở mặt cũng gần như xong rồi, lại đòi Hồng Mông Tử Khí thì Tam Thanh khẳng định cũng sẽ không cho, tiếc nuối, nếu không ba cái Thánh Nhân thật thơm. "Không được, phải nghĩ cái biện pháp." Sờ lên cằm, La Hầu thầm nghĩ.

Tin tức Thiên Thư vẫn đang gia tăng, đại lượng văn tự mới không ngừng xuất hiện, không kịp nghĩ nhiều, chúng sinh Hồng Hoang lần nữa đem sự chú ý tập trung lên Thiên Thư tiếp tục xem tiếp. "Nhân tộc đản sinh...

Thái Thanh Lão Tử lập Nhân Giáo chứng đạo Thánh Nhân...

Ngọc Thanh...

Thượng Thanh..." "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề phát đại hoành nguyện chứng đạo Thánh Nhân..." "Hít, Thánh Nhân chứng đạo đều có quan hệ với Nhân tộc!?

Nhân tộc quan trọng như vậy!?" Ánh mắt chúng sinh ngưng lại, mẫn duệ sát giác dị thường lập tức liên tưởng.

Cho nên, Nhân tộc quan hồ (liên quan đến) Thánh Nhân đản sinh!? "Nhân tộc..." Vô số sinh linh tâm tư khác nhau.

Tiếp đó từng đạo nội dung càng làm cho chúng sinh Hồng Hoang kinh hô không ngừng. "Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà liên thủ vây giết Hồng Vân!?

Hồng Vân tự bạo chỉ có một tia nguyên thần đào thoát?

Hồng Mông Tử Khí độn nhập hư không biến mất không thấy!?" "Di, Đế Tuấn có đối tượng Thiên Hôn?

Hình như là Nguyệt Thỏ do một tia Thái Âm chi khí của Thái Âm Tinh hóa thành!?" "Thiên Hậu sinh mười đại Kim Ô?

Hít, có Thánh Nhân phía sau tính kế!

Chuẩn Đề thả ra mười đại Kim Ô họa loạn Hồng Hoang?" "Hậu duệ Vu tộc Xạ Nhật, Vu Yêu đại chiến lần thứ hai bùng nổ!" "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng không phải đối thủ của Vu tộc, Yêu tộc lại song nhược chuyết (ngu ngốc/vụng về) bại rồi!?" "Phụt, quả nhiên, Đạo Tổ lại xuất hiện cường hành ngăn cản song phương đại chiến, chậc, Đạo Tổ quả nhiên hướng về phía Yêu tộc a!" "Hả?

Đồ Vu Kiếm!?

Giết Nhân tộc có thể chế tạo ra Đồ Vu Kiếm?

Đồ Vu Kiếm có thể thương tổn Tổ Vu chi khu?

Tổ Vu cũng phải vẫn lạc!?" "Hít, Hậu Thổ một thân diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi!" Lượng tin tức quá lớn, vượt xa tưởng tượng của mọi người, tiếng kinh hô, tiếng hít khí, tiếng chậc lưỡi không ngừng xuất hiện khắp nơi tại Hồng Hoang.

Chúng sinh không ai không trợn mắt há hốc mồm, toàn bộ bị đại thế lượng kiếp mênh mông chấn động.

Dù chỉ là văn tự đều phảng phất có thể cảm thụ được đại thế khôi hoằng lại đập vào mặt.

Chỉ tiếc là, lần này Thiên Thư ngưng lại sau khi Hậu Thổ diễn hóa luân hồi thì hết, khiến chúng sinh có chút tiếc nuối không biết tình huống đại chiến lần thứ ba rốt cuộc thế nào, Yêu tộc lại có hay không

mượn nhờ Đồ Vu Kiếm diệt Vu tộc.

Tử Tiêu Cung. "Nguyệt Thỏ, ngược lại là cái biện pháp tốt, cứ làm như thế." Hồng Quân sờ lên cằm thầm nghĩ.

Nguyệt Thỏ làm đối tượng Thiên Hôn?

Tốt, biện pháp này thật không tệ, chốt kèo!

Ong ong ong!!!

Thiên Đạo Quang Luân không ngừng chấn động, từng luồng khí cơ thôn thổ diễn hóa, từng đạo huyền diệu bảo quang chiếu rọi chu thiên, Thiên Đạo tựa hồ đang lo lắng. "Chớ hoảng, không phải lại tiết lộ thiên cơ sao, không sao cả, dù sao cũng không phải lần một lần hai, đại bất liễu (cùng lắm thì) lại cường hành tu chỉnh là được." Hồng Quân phất tay khí định thần nhàn nói.

Ồ, thiên cơ lại bị tiết lộ rồi?

Ồ, vị lai lại bị bộc quang rồi?

A, thì tính sao.

Quen rồi.

Dù sao cũng không phải lần một lần hai.

Hồng Quân biểu thị những thứ này đều là phù vân, toàn bộ không phải chuyện gì to tát.

Cường hành tu chỉnh, đích thân hạ trường, xuất diện vãn tôn, những cái này y thạo, hiểu?

Ong!!!

Tựa hồ bị sự bình tĩnh của Hồng Quân cảm nhiễm, Thiên Đạo Quang Luân cũng bình tĩnh lại. "Ngô có một pháp (cách), Thiên Đạo, chúng ta cũng gia tăng tiến độ lượng kiếp thì thế nào, Thiên Thư kịch

thấu thành cái dạng này thì rập khuôn theo sách cũng không có khả năng rồi, chi bằng để tiến độ tăng nhanh, chỉ cần kết cục không thay đổi thì quá trình tịnh không quan trọng." Hồng Quân mắt lấp lóe, trầm giọng nói.

Ong!!!

Thiên Đạo Quang Luân quang trạch lóe lên.

Thiên Đình.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy tụ tập cùng một chỗ.

Chương 45

Vốn ba người đang trác ma (nghiên cứu) sáng tạo Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, thấy trong Thiên Thư ghi chép Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận căn bản vô dụng, ba người lựa chọn từ bỏ điều trị.

Vô dụng thì sáng tạo cái củ cải, lãng phí thời gian, không bằng nghĩ biện pháp khác. "Đồ Vu Kiếm, đây là phương pháp phá cục của ta!" Đế Tuấn nhấn mạnh. "Nhân tộc, nhất định phải đản sinh!" Thái Nhất theo sát nói.

Nói xong, hai người tề xoát xoát nhìn về phía Phục Hy.

Nhân tộc là do Nữ Oa sáng tạo, bọn hắn khẳng định không có gan đi thỉnh cầu Nữ Oa sáng tạo Nhân tộc, nhưng có Phụ Hy ở đây a, Phục Hy là ca ca của Nữ Oa, để Phục Hy đi khuyên nhủ là được rồi.

"……" Phục Hy câm nín.

"Hồng Mông Tử Khí lại gây rắc rối rồi, hiện giờ đã bị lộ ra ngoài, muốn Hồng Vân lại có được Hồng Mông Tử Khí thì khó càng thêm khó.

Trong Thiên Thư, bọn ta liên thủ cũng không có cách nào với Hồng Vân, e rằng phải tìm lối thoát khác." Sau khi Phục Hy rời đi để tìm Nữ Oa, Thái Nhất nói.

"Tìm biện pháp khác thôi." Đế Tuấn nhíu mày nói. ……..Vu tộc.

"Đồ Vu Kiếm!

Đồ Vu Kiếm do Nhân tộc tế luyện có thể làm tổn thương Tổ Vu bọn ta, nhất định phải cẩn thận.

Tiểu muội sẽ diễn hóa luân hồi." Đế Giang nhìn về phía Hậu Thổ.

"……" Hậu Thổ mặt đần thối.

Diễn hóa luân hồi ư?

Ta nào có biết!

Chuyện chưa xảy ra đâu phải bây giờ, ai biết được tương lai thế nào.

"Tiểu muội không thể diễn hóa luân hồi được, nếu diễn hóa thì mười hai Tổ Vu bọn ta thiếu mất một người, khó mà lập thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Chúc Cửu Âm ngữ khí trầm trọng nói.

"……" Hậu Thổ câm nín. ……..Côn Luân Sơn. ……Linh Sơn. …… "Khế cơ chứng đạo quyết định ở Nữ Oa!

Chứng đạo, nhất định phải để Nữ Oa tiên chứng đạo!

Phải nghĩ cách để Nữ Oa chứng đạo!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều đi đến một điểm chung.

Nếu muốn chứng đạo thành Thánh, vậy nhất định phải để Nữ Oa chứng đạo trước!

Phải có biện pháp! ……..Ngũ Trang Quán.

"Thật không phải người!

Đúng là không phải người mà!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân kinh ngạc xen lẫn phẫn nộ.

Cmn!

Hãm hại ta (Đạo hữu)?

Cả hai đều cảm thấy may mắn không thôi, may mà biết trước, nếu không thì chết chắc rồi.

"Đạo hữu sau này đừng ra ngoài nữa, trước khi tham ngộ ra Hồng

Mông Tử Khí để chứng đạo thì cứ ở lại bên ta đi.” Trấn Nguyên Tử lo lắng nói.

“Ừm.” Hồng Vân không hề có dị nghị.

Cái mạng nhỏ mới là quan trọng nhất.

Hồng Vân là lão hảo nhân (người tốt bụng) chứ không phải lão hàm phê (lão ngốc), rõ ràng biết ra ngoài có thể sẽ chết thì sao lại chạy ra ngoài được. ……..Đại loạn!

Toàn bộ Hồng Hoang đại loạn!

Bởi vì Thiên Thư cập nhật lần thứ nhất, toàn bộ Hồng Hoang đều chấn động!

Sóng ngầm cuộn trào?

Không!

Đã không còn là sóng ngầm nữa!

Gió mây cuồn cuộn!

Toàn bộ Hồng Hoang như xuất hiện tiếng ầm ĩ vô hình, phảng phất sinh ra một sự huyên náo vô hình.

Lượng thông tin cập nhật lần này của Thiên Thư quá lớn, vượt xa tưởng tượng của tất cả mọi người, khiến chúng sinh, bao gồm cả cảnh giới Hỗn Nguyên, hồi lâu cũng không thể bình phục tâm tình, khó mà phản ứng kịp.

Đối mặt với lần cập nhật Thiên Thư này, không ai có thể bình tĩnh!

Tất cả đều bắt đầu mưu tính! ……..Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mặt không biểu cảm nhìn trời, rất lâu sau, Hồng Quân thốt ra một chữ: “Thảo!” Tuy chỉ một chữ, nhưng lại bao hàm tâm

tình của Hồng Quân lúc này.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta phải làm gì?

Thật sự mệt mỏi rồi, mệt mỏi rồi, hay là hủy diệt hết đi, Hồng Hoang ai thích cứu thì cứu, dù sao tâm đã chết rồi.

Chơi cái củ cải gì!

Chơi bùn đất à!

Đều làm thành cái dạng này rồi, cưỡng ép khôi phục đại thế, căn bản không làm được.

Đặc biệt quá đáng, Thiên Thư lại muốn dự ngôn để chúng sinh đều biết, còn thao tác kiểu gì nữa.

Hồng Quân cảm thấy tóc mình đáng lẽ phải bạc trắng rồi, nếu chưa bạc thì sớm muộn cũng bạc, tâm mệt mỏi.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Luân bàn Thiên Đạo chấn động kịch liệt, từng luồng huyền diệu và khí cơ điên cuồng vận chuyển, Thiên Đạo vốn vô cảm dường như trong khoảnh khắc đó cũng ưu sầu và cấp bách.

Khá lắm, Vu Yêu Lượng Kiếp vừa mới bắt đầu mà Thiên Thư đã trực tiếp tiết lộ tất cả sự kiện lớn nhỏ của cả Vu Yêu Lượng Kiếp, khiến Vu Yêu Lượng Kiếp tiếp tục diễn ra.

Kịch bản đã bị vạch trần rồi còn diễn cái gì nữa, thao tác lượng kiếp?

Chỉ có ý thức bản năng của Thiên Đạo mà cũng có cảm giác muốn sụp đổ.

WDNM!

Ta chơi cái củ cải gì!

"Đừng hoảng, ta có thể cứu vãn, ta có thể cứu vãn.

Hiện giờ trọng điểm chính là Nữ Oa.

Nữ Oa thành Thánh hay chứng đạo cũng không quan trọng, trước tiên hãy để nàng tạo người, hãy để nàng tạo ra Nhân tộc, chỉ cần tạo ra Nhân tộc thì mọi chuyện đều tốt đẹp." Hồng Quân hít một hơi thật sâu, cưỡng ép bản thân bình tĩnh lại rồi lý trí nói.

Ong!

Luân bàn Thiên Đạo ẩn đi. ……..Trong sơn cốc.

Nữ Oa mà Hồng Quân đang bàn luận lúc này lại đang cùng Lý Phàm đánh cờ.

"Tìm Bản tôn chỉ vì đánh cờ sao?" Lý Phàm không nhanh không chậm nói.

"Muốn hợp tác không?

Đạo hữu hẳn là đang muốn gây rối trật tự Hồng Hoang chứ gì, Bản cung có thể giúp, ví dụ như, không chứng đạo thì sao?" Vừa nói, Nữ Oa nghịch ngợm nháy mắt, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Lý Phàm.

Dù gương mặt vẫn bình tĩnh, nội tâm Lý Phàm dâng lên một gợn sóng.

Ai chà, vẻ đẹp của Nữ Oa chắc chắn không cần nghi ngờ, đẹp đến mức không thể tưởng tượng nổi, đẹp vượt quá giới hạn.

Lý Phàm là đàn ông, nếu không có thất tình lục dục thì thật là nói bừa.

"Không phải vì Bản tôn đâu." Lý Phàm khẽ cười nói.

"Thông minh đấy, Bản cung đã lâu không gặp người thú vị như vậy rồi." Nữ Oa nở nụ cười rạng rỡ.

"Vậy thì thật là vô vị rồi." Lý Phàm tiếc nuối nói.

Chậc chậc, đứng ở vị trí cao như vậy mà kết quả lại cô đơn?

Thật là nhàm chán quá đi.

"……" Nữ Oa cạn lời.

"Tạm biệt." Liếc nhìn ván cờ sắp thua, Nữ Oa quay người bỏ đi.

Ta là ai.

Ta là Nữ Oa đó!

Vô số Chư Thiên khái niệm và tận cùng căn nguyên, một lời một hành đều có thể diễn hóa ra tồn tại cấp Hồng Nguyên của Chư Thiên vạn vũ, ta có thể thua sao?

Nực cười!

Khụ, không đánh nữa!

Nếu không dùng năng lực thì chẳng phải tùy tiện đánh cờ thắng dễ sao, ừm, là vậy đó.

"À." Lý Phàm cười cười có chút bất đắc dĩ.

Đánh cờ thua thì bỏ chạy là được.

Tiễn Nữ Oa rời đi, thần sắc Lý Phàm trở nên thâm thúy.

Nữ Oa không chứng đạo?

Như vậy chẳng phải thú vị hơn sao.

Đương nhiên rồi, Nữ Oa không chứng đạo cũng không phải vì muốn giúp hắn, điểm này Lý Phàm hiểu rõ, nói trắng ra là không chứng đạo có lợi cho Nữ Oa.

Dù sao hiện tại Nữ Oa là bên A, Hồng Hoang là bên B, Thiên Đạo đang hối thúc Nữ Oa chứng đạo không phải Nữ Oa, phản chính chỉ cần không gấp thì sẽ có người khác gấp, nên Nữ Oa không chứng đạo, những ai hiểu thì sẽ hiểu.

Nếu là Nữ Oa nguyên bản kia thì khẳng định sẽ chứng đạo, bố cục Chư Thiên cũng là để trưởng thành, hiện tại ý chí bản tôn của Nữ Oa là hình chiếu tự nhiên không giống nữa rồi, với tầng thứ bản tôn của nàng có bận tâm đến thực lực của một hình chiếu sao?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Có lẽ giống như Nữ Oa nói, có ý tứ mới là quan trọng nhất. ……..Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sau khi mưu tính và thương nghị với Thiên Đạo xong, liền truyền tin cho Nữ Oa bảo Nữ Oa đến Tử Tiêu Cung một chuyến.

Một giây, hai giây, ba giây… Đợi mấy tiếng đồng hồ, sau khi phát hiện Nữ Oa ngay cả động tác hồi phục tin tức cũng không có, gương mặt Hồng Quân không khỏi tối sầm lại.

Hay lắm!

Hay lắm!

Bây giờ ngay cả diễn cũng không thèm diễn nữa à?

Mẹ kiếp, ta đặc biệt cũng là Đạo Tổ, cũng là người đại diện của Thiên Đạo, lại trực tiếp bị ngó lơ sao?

Thảo!

Lũ Hỗn Độn Ma Thần quả nhiên đều không phải thứ tốt đẹp gì,

từng kẻ từng kẻ đều khó bề làm chủ, Hồng Quân tức giận.

“Người đại diện của Thiên Đạo?

Chương 46

Thánh nhân đầu tiên?

Đạo Tổ Hồng Hoang?

A a, toàn là cứt chó.” Hồng Quân thầm mắng một tiếng.

Người đại diện của Thiên Đạo không có chút thể diện nào, toàn bộ đều bị ngó lơ, tâm tình tốt thì ứng phó vài câu, tâm tình không tốt thì ngay cả liếc cũng không thèm liếc, Hồng Quân sao có thể không tức giận, WDNM.

Hít một hơi thật sâu, Hồng Quân mặt đen sầm rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Được, không tìm ta làm màu, ta tự đi tìm nàng có được không.

Vì đại cục, vì tương lai siêu thoát, vì để tất cả kẻ địch đều biến thành đệ đệ mà quỳ bái thần phục, ta nhịn! ……..Bất Chu Sơn, Nữ Oa đạo tràng.

Thân ảnh Hồng Quân xuất hiện giữa không trung.

Không để Hồng Quân đợi lâu, một thông đạo hội tụ thành hình.

Hồng Quân thấy vậy liền bước vào.

Xuyên qua từng tầng hỗn độn chi khí, Hồng Quân xuất hiện trong động thiên, trên thảo nguyên vô tận Nữ Oa đang nhàn nhã uống trà tự suy tư.

Thấy Hồng Quân, Nữ Oa khẽ nhấc mắt.

“Hồng Quân tìm Bản cung có chuyện gì?” Vừa tự mình rót trà, Nữ Oa lạnh nhạt nói.

“Bản tọa truyền tin cho ngươi, ngươi đã xem chưa?” Hồng Quân

mặt đen sầm nói.

Đang uống trà ngắm cảnh mà không thèm hồi âm cho lão tử sao???

Cmn!

"Ồ, không để ý." Nữ Oa tùy ý nói.

"……" Không thể tức giận, phải nhịn, nhịn!!!

Hít một hơi thật sâu, miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, Hồng Quân ngồi đối diện Nữ Oa.

Vốn tính rót một ly trà cho nàng uống, nhưng nghĩ đến việc Nữ Oa có thể không nể mặt, Hồng Quân khẽ từ bỏ ý niệm đó.

Thôi rồi, trà không ngon, không uống nữa.

Dù tu vi Hợp Đạo đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Thượng Kim Tiên, nhưng khi đối mặt với Nữ Oa, Hồng Quân lại cảm thấy nàng thâm bất khả trắc, thậm chí càng ngày càng khó dò, ẩn ẩn có nguy hiểm quấn quanh trong lòng, khiến Hồng Quân có chút kiêng dè Nữ Oa.

"Không biết Đạo hữu khi nào sẽ chứng đạo.

Tạo người tức là có thể chứng đạo, chuyện này Đạo hữu hẳn cũng biết.

Thiên cơ Hồng Hoang ngày nay diễn biến quá nhanh, chậm trễ tất sinh biến, xin Đạo hữu sớm ngày chứng đạo." Hồng Quân tựa như đang lo lắng cho Nữ Oa mà nói.

"Được." Nữ Oa khẽ gật đầu, đáp.

Thấy Nữ Oa dường như đã đồng ý, Hồng Quân có chút ngẩn người.

Gì mà dễ nói vậy?

Ngược lại khiến Hồng Quân thở phào nhẹ nhõm, dễ nói thì tốt, dù sao cũng hơn là không tốt.

"Vậy Bản tọa xin cáo từ trước." Chào một tiếng, Hồng Quân rời đi.

"Chứng đạo?

Bản cung không chứng đạo." Nhìn Hồng Quân rời đi, Nữ Oa lẩm bẩm một tiếng rồi bĩu môi.

Chứng đạo có gì thú vị chứ, hiện tại cục diện Hồng Hoang này Nữ Oa ta mới thấy hứng thú.

Cảnh giới Hỗn Nguyên?

Thành Thánh?

Nhớ trước đây có một câu nói trong giới vực, à phải rồi, có Đạo không chứng, ai, chơi thôi! ……..Côn Luân Sơn.

"Xong rồi, hiện giờ đã biết phải chứng đạo thế nào, chỉ cần Nữ Oa tạo người thì bọn ta đều có thể chứng đạo." Thông Thiên mở miệng nói.

"Tìm Nữ Oa." Nguyên Thủy trầm giọng nói.

Nhất định phải chứng đạo!

Vậy thì nhất định phải tìm Nữ Oa!

Trước tiên hãy để Nữ Oa tạo ra Nhân tộc đã.

"Nữ Oa tiền bối." Lão Tử bổ sung một câu.

"Đúng, tìm Nữ Oa tiền bối." Nguyên Thủy vội vàng bổ sung một câu.

"Vậy thì vấn đề là, ai đi đây?" Thông Thiên u u nói.

"……" Nguyên Thủy.

"……" Lão Tử.

Ai đi tìm Nữ Oa?

Thực lòng mà nói, đối với Nữ Oa, ai nấy đều có chút kính sợ.

Dù sao thân phận Nữ Oa hiện tại trong Hồng Hoang ai cũng biết, đối mặt với Nữ Oa chẳng khác gì đối mặt với Đạo Tổ hay những cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên.

"Cùng đi." Cắn răng, Lão Tử nói.

"Được." "Được." ……..Nữ Oa đạo tràng.

Phục Hy đang nói chuyện với Nữ Oa.

"Muội muội khi nào thì chứng đạo?" Phục Hy hỏi.

"Huynh trưởng, ta tự có tính toán, không vội không vội." Nữ Oa khẽ nói, đối mặt với Phục Hy, Nữ Oa không hề lạnh lùng đạm mạc như khi đối mặt với những người khác.

"Được, muội có chủ kiến quyết định thì tốt.

À phải rồi, việc huynh gia nhập Yêu tộc hiện tại lượng kiếp đều đã được công bố gần hết rồi, gia nhập làm nội gián dường như cũng không còn ý nghĩa gì lớn." Phục Hy gật đầu, rồi gãi đầu nói.

"Đến lúc rồi sẽ biết, muội muội sẽ không hại huynh trưởng đâu, huynh trưởng có một phần cơ duyên ở Yêu tộc." "Được, muội muội, ca nghe muội." Phục Hy không quá để ý, dù sao muội tử nhà mình trước nay đều có chủ kiến, làm ca ca nghe muội muội, cứ làm một cá muối quấy nước là được rồi.

"Thú vị đấy, hôm nay người tìm ta thật là nhiều." Như có cảm ứng, Nữ Oa nhìn về phía lối vào đạo tràng, khẽ cười nói.

"Hả?" Phục Hy có chút kinh ngạc.

“Ca đợi lát nữa khi về thì tiện thể chuyển lời bảo những người ở cửa ra về đi.” “Được.” ……..Bất Chu Sơn, lối vào Nữ Oa đạo tràng.

“Thái Thanh Lão Tử cầu kiến Nữ Oa tiền bối.” “Ngọc Thanh Nguyên Thủy cầu kiến Nữ Oa tiền bối.” “Thượng Thanh Thông Thiên cầu kiến Nữ Oa tiền bối.” Tam Thanh hành một lễ, đồng thanh nói.

Tam Thanh được thả vào! ……..Sóng ngầm cuộn trào, bầu không khí vi diệu!

Bởi vì Thiên Thư lại một lần nữa cập nhật, toàn bộ Hồng Hoang không biết từ khi nào lại có cảm giác như bão táp sắp ập đến.

Tựa như không tiếng động, ánh sáng Hồng Hoang đều như tụ tập trên Bất Chu Sơn, từng đạo ý niệm cũng như có như không quét qua Bất Chu Sơn.

Tất cả mọi người đều đang chú ý đến sự thay đổi trên Bất Chu Sơn.

Nữ Oa!

Bất luận là cảnh giới Hỗn Nguyên hay sinh linh phổ thông, tất cả mọi người đều hiểu rõ một điều, hiện tại biến số của Vu Yêu Lượng Kiếp nằm ở Nữ Oa!

Nếu Nữ Oa chứng đạo, tức là thời đại Chư Thánh sẽ được mở ra, Hồng Hoang sẽ xuất hiện một nhóm Thánh nhân mới!

Thế nào là Thánh nhân?

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, vị diện không diệt Thánh nhân bất tử, chấp chưởng quyền hành Thiên Đạo, có thể tham ngộ bản nguyên thế gian.

Có thể nói Thánh nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại không phải Thánh nhân.

Không giống Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cần phải tu luyện chứng đạo, Thánh nhân thì không như vậy, thời cơ đến liền có thể trực tiếp chứng đạo thành Thánh.

Thành Thánh không cần cảnh giới, nếu thời cơ đến thì Đại La Kim Tiên cũng có thể thành Thánh, từ việc nhờ vào quyền hành Thiên Đạo cảm ngộ huyền diệu của cảnh giới Hỗn Nguyên mà có được tất cả thực lực và Đạo hạnh của cảnh giới Hỗn Nguyên.

Nói trắng ra, mỗi Thánh nhân là một lối đi cửa sau trong quyền hạn Thiên Đạo của mỗi vị diện.

Giống như một trò chơi, người chơi bình thường cần phải từ từ đánh quái lên cấp, nhưng nếu hệ thống chính cấp cho người chơi quyền hạn GM thì người chơi đó không cần đánh quái lên cấp.

Cấp độ có thể trực tiếp tăng lên đến giới hạn mà trò chơi đó có thể đạt được, đạo lý cũng gần như vậy.

Thực lực Thánh nhân quyết định bởi tầng thứ của vị diện đó, tầng thứ càng cao thực lực càng cao.

Giống như ý nghĩa mà Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ở các vị diện khác nhau đại biểu cũng không giống nhau, đạo lý tương tự. ……..Hồng Hoang không tính năm tháng, thoắt cái đã mấy ngàn năm trôi qua.

Trong khoảng thời gian đó, dưới sự sắp xếp của Hồng Quân, Đế Tuấn tìm Nguyệt Thỏ để chuẩn bị Thiên Hôn.

Vốn Vu tộc tính làm loạn trước để phá Thiên Hôn, nhưng Hồng Quân đã sớm có chuẩn bị, trực tiếp tự mình ra tay khiến Vu tộc tuy không cam tâm nhưng cũng vô kế khả thi.

“Chết tiệt, vẫn chưa chứng đạo.” Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đi đi lại lại, thần sắc bất định nói.

Chứng đạo đâu?

Chứng đạo của Nữ Oa đâu???

Đều đã lùi một bước, đều không cưỡng cầu Nữ Oa tái thành Thánh nhân, vậy mà mẹ kiếp vẫn không chứng đạo sao?

Thảo!

"Lại lừa ta." Thật không phải người mà!

Thầm mắng một tiếng, Hồng Quân có chút tâm mệt mỏi, một bước bước ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Biết làm sao được, cũng vô kế khả thi.

Nữ Oa không chứng đạo thì nhất định phải tìm cách để Nữ Oa chứng đạo, nếu không thì lượng kiếp không cách nào triển khai được. ……..Nữ Oa đạo tràng.

Nơi quen thuộc, địa điểm quen thuộc.

Nhìn Nữ Oa trước mặt, Hồng Quân há hốc miệng lại không biết phải nói gì.

Cuối cùng đành thở dài thật sâu, trong ngữ khí tựa hồ có chút mệt mỏi.

"Đạo hữu, không chứng đạo sao?" Hồng Quân trầm mặc nói.

"Sắp rồi sắp rồi, sắp rồi." Nữ Oa xua tay.

"……" Không tức không tức.

Thế gian có gì tốt đẹp mà có thể tức giận chứ.

Nhịn!

Ta nhịn!

Gương mặt Hồng Quân miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, để phòng ngừa Nữ Oa lại giở trò, Hồng Quân hỏi lại một lần nữa: "Đạo

hữu xác định là sắp rồi sao?" "Xác định, sắp rồi." Nữ Oa nghiêm túc gật đầu.

"……" Ta tin rồi. ……..Cứ như vậy, lại mấy ngàn năm trôi qua.

Thiên Hôn của Đế Tuấn và Nguyệt Thỏ đã chuẩn bị gần xong.

Vốn Đế Tuấn mời Nữ Oa chủ trì, nhưng bị Nữ Oa từ chối.

Sau đó Đế Tuấn không biết phải làm sao, bèn đi tìm Hồng Quân.

Hồng Quân tại chỗ suýt chút nữa xuất hiện dấu hỏi chấm đen trên trán.

Không, người chủ trì Thiên Hôn không biết phải tìm ta là có ý gì?

Ta là bảo mẫu sao?

Thật sự mẹ kiếp coi ta là chỗ dựa sao?

"Đi tìm Tây Vương Mẫu!" Mặt đen sầm, Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.

Chương 47

Nhịn!

Ta nhịn!

Vì lượng kiếp, vì diễn hóa, ta nhịn!

"Đa tạ Đạo Tổ." Đế Tuấn vui vẻ rời đi.

"Chứng đạo đâu, chứng đạo của Nữ Oa đâu???" Theo Đế Tuấn rời đi, thần sắc Hồng Quân trở nên càng thêm u lạnh, như đang lẩm bẩm.

Thảo!

Mẹ nó!

Đm!

Cái gì mà sắp rồi sắp rồi?

Cái gì mà sắp chứng đạo?

Lại mấy ngàn năm trôi qua mà vẫn chưa chứng đạo sao!??

Ông ong ong!!!

Luân bàn Thiên Đạo lơ lửng sau lưng Hồng Quân, từng luồng ánh sáng Thiên Đạo tự lưu chuyển, tự ngưng tụ, Thiên Đạo như đang bức thiết.

Vận thế Thiên Đạo đều đã định, hiện tại nhân vật then chốt Nữ Oa lại không chứng đạo, Thiên Đạo nào chịu nổi.

"……" Hồng Quân.

Thảo!

Trầm mặc nhìn trời, tâm trạng Hồng Quân khó hiểu, cuối cùng thở

dài.

Cuộc sống không dễ, tiểu Hồng thở dài.

Thôi thôi thôi, lắc đầu một cái, Hồng Quân một bước bước ra khỏi chỗ cũ, biến mất. ……..Bất Chu Sơn.

Nơi quen thuộc đó, địa điểm quen thuộc đó.

Khi nhìn Nữ Oa vẫn đang nhàn nhã uống trà, Hồng Quân cảm thấy trên trán mình chắc chắn có gân xanh nổi lên.

Không được, nhịn!

Nhịn một lúc gió yên sóng lặng, lùi một bước càng thêm tức.

Mẹ kiếp!

Miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, Hồng Quân nhìn về phía Nữ Oa nói: "Ngàn năm lại ngàn năm, Đạo hữu đã chuẩn bị xong chưa?" "Không vội không vội, sắp rồi sắp rồi." Nữ Oa phơi nắng lười biếng nhắm mắt, giọng nói vẫn lạnh nhạt và thờ ơ như cũ.

"……" Hồng Quân.

Cái "sắp rồi" đó có nghiêm túc không?

"Có thể có một thời gian cụ thể không?" Hồng Quân trầm mặc nói.

"Ngươi đang dạy Bản cung làm việc sao?" Nữ Oa như không cố ý liếc nhìn Hồng Quân một cái.

Nhưng, chỉ một cái liếc mắt, lại khiến Hồng Quân cảm thấy áp lực vô cùng.

Tựa như có hàng ức vạn giới vực đè nặng, giống như ẩn chứa sự phá diệt của vạn thiên hoàn vũ, tựa như có tất cả sự trống rỗng mênh mông, Đại Đạo cũng như trong khoảnh khắc đó khô cạn, Tam Thiên

Đại Đạo phảng phất toàn bộ trầm tịch.

Cho dù chỉ một cái liếc mắt, lại như vĩnh hằng, dù cảnh giới Hồng Quân đã ngang Bàn Cổ nhưng vẫn cảm thấy một trận lại một trận kinh sợ, thậm chí hô hấp cũng…… có chút khó khăn?

Kinh hãi!

Không thể tin nổi!

Da đầu Hồng Quân tê dại, khó mà tin được nhìn về phía Nữ Oa.

Một cái liếc mắt suýt chút nữa khiến Đạo tâm cảm thấy sụp đổ?

Một cái liếc mắt suýt chút nữa chết tại chỗ rồi sao?

Mẹ nó!

Cmn!

Lại là quỷ gì thế, Nữ Oa có nội tình, có tình huống gì mà lại khủng bố đến vậy!???

Hồng Quân ngu người luôn.

Cmn!

Biết Nữ Oa bá đạo rồi, nhưng bá đạo đến mức vượt xa tưởng tượng của Hồng Quân, nhìn một cái suýt chút nữa chết đứng, vậy nhìn thêm mấy cái chẳng phải sẽ chết tại chỗ sao?

Thảo!

Quả nhiên!

Quả nhiên mà!

Toàn đặc biệt là lũ lão già nham hiểm!!!

Lại có một tồn tại vượt ngoài tưởng tượng, cmn, trong Hồng Hoang có nhiều nhân tố không thể kiểm soát đến vậy sao?

Người đại diện của Thiên Đạo làm cái củ cải gì, toàn là tổ tông.

“Tiểu Hồng à, Bản cung ở đây không thích bị chú ý, không bằng ngươi đi chú ý những nơi khác đi, ví dụ như ngươi và Thiên Đạo lẽ nào không nhận thấy điều dị thường sao?” Nữ Oa khẽ cười nói.

“???” Hồng Quân.

Tiểu… tiểu Hồng?

Đường đường là người đại diện của Thiên Đạo Hồng Hoang, Đạo Tổ Thánh nhân đầu tiên, lại bị gọi là tiểu Hồng sao?

Hoàn toàn không coi ta ra gì cả!

Thảo!

Không diễn nữa, triệt để không diễn nữa.

Thật sự coi ta là đệ đệ, thật sự coi ta là bảo mẫu rồi, bảo mẫu Hồng Hoang sao???

Được, bá đạo, ta nhịn!

Hít một hơi thật sâu, nén lại sự kinh hãi và run sợ tận đáy lòng, Hồng Quân im lặng rời đi.

Khuyên bảo?

Người ta đã nói thẳng rồi, bá đạo đến mức vượt ngoài tưởng tượng, khuyên nữa chẳng phải là muốn chết sao. ……..Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân khoanh chân ngồi, cau mày bắt đầu suy nghĩ về những lời nói đầy ẩn ý vừa rồi của Nữ Oa.

Hồng Hoang có nơi nào dị thường sao?

Đó là ý của Nữ Oa.

Lẽ nào… Hồng Quân mắt ngưng lại, hít một hơi khí lạnh.

Lý… Phàm!

Hiểu rồi!

Vị tồn tại thần bí khó lường kia đang ở trong Hồng Hoang!

Sao, Nữ Oa biết hắn ở đâu?

Thần sắc ngưng trọng, Hồng Quân trầm giọng nói: "Thiên Đạo, thôi diễn Hồng Hoang nơi nào có dị thường hoặc nơi nào đột ngột không hòa hợp." Ong!

Luân bàn Thiên Đạo huyền diệu lóe lên, từng đạo quang trạch lấp lánh, từng bức họa diện nhanh chóng lướt qua, trong tích tắc, vô số thông tin truyền vào não hải Hồng Quân.

"Không có bất kỳ dị thường nào sao?" Hồng Quân nhíu mày nhưng cũng có thể lý giải.

Với tầng thứ của vị kia, nếu Thiên Đạo có thể nhận thấy điều dị thường thì mới là lạ, bình thường thôi.

"Đổi cách tư duy, Thiên Đạo, tìm xem nơi nào quá đỗi bình thường." Vừa nói, Hồng Quân lại nói.

Vì đã tìm bất thường không ra, vậy thì tìm bình thường!

Phải biết, đôi khi quá đỗi bình thường mới là sự đột ngột lớn nhất. ……..Trong sơn cốc.

Có lẽ do sức mạnh hệ thống can thiệp, cũng có thể do Lý Phàm cư trú lâu ngày mà dẫn đến sơn cốc trở nên thần bí khó lường.

Chỉ thấy toàn bộ sơn cốc như một phương tinh vực mênh mông, mỗi một khối sơn thạch đều như một vì sao thái cổ, như ẩn chứa vĩ lực bàng bạc.

Nằm ở trung tâm sơn cốc, Lý Phàm khoanh chân ngồi đang đánh cờ.

Một mình cầm hai quân cờ, ván cờ tựa như Hồng Hoang, quân cờ

như chúng sinh hoặc tinh tú, mỗi một bước cờ đều phảng phất tự nhiên mà thành, ẩn chứa huyền cơ.

Đánh cờ quả thực rất thú vị, sau khi đánh cờ với Nữ Oa một lần, Lý Phàm liền có chút hứng thú với trò này, lúc rảnh rỗi không có việc gì liền sẽ đánh.

Dù sao đôi khi chỉ một mình tu luyện cũng không phải là chuyện tốt, thỉnh thoảng cần phải thư giãn, điều tiết tâm tình và tâm cảnh.

Đang đánh cờ, như có cảm ứng, động tác của Lý Phàm khựng lại.

"Ném một rắc rối cho ta sao?" Tuy ngồi khoanh chân, nhưng nụ cười trên mặt Lý Phàm lại càng thêm đậm.

Rắc rối sao?

Đối với Nữ Oa mà nói, có lẽ là vì ác thú vị mà gây rắc rối, nhưng đối với Lý Phàm thì không phải vậy.

Sắp không lâu nữa hắn sẽ chính thức xuất thế, Hồng Quân nếu lúc đó đến thì đúng lúc, nhận biết trước cũng đỡ phải sau này ra ngoài lại gặp trắc trở.

"Lại thông minh đấy, có thể dùng biện pháp định vị được vị trí sơn cốc." Lý Phàm tán thán một tiếng.

Đương nhiên rồi, chủ yếu cũng là Lý Phàm không để hệ thống triệt để phong cấm khu vực này, dù sao cũng sắp xuất thế rồi, phong cấm cũng không có ý nghĩa gì lớn.

Nếu phong cấm thì đừng nói Hồng Quân và Thiên Đạo, ngay cả Đại Đạo thân lâm cũng không thể phát giác.

Giống như được định nghĩa trên quy tắc và khái niệm?

Định nghĩa ở đây là bình thường thì bất luận ai cũng sẽ vô thức lãng quên, đều chỉ cảm thấy nơi đây thật sự bình thường mà không để

ý. ……..Bên ngoài sơn cốc.

Nhìn bình nguyên vô tận trước mắt, không hiểu sao Hồng Quân lại có cảm giác rợn tóc gáy.

Bình thường!

Quá đỗi bình thường!

Phóng mắt nhìn ra, trên bình nguyên từng con thần thú dị cầm đang vui đùa, chân trời cũng có tử khí hà quang chiếu rọi.

Nếu không biết thì ai cũng sẽ cho rằng đây là một vùng đất cát tường.

"Thật sự muốn đi sao?" Hồng Quân nuốt nước bọt nói.

Ong!

Ý chí Thiên Đạo lưu chuyển.

Đi!

"……" Hồng Quân.

Càng ngày càng cảm thấy mình như bảo mẫu.

Nghiến răng ken két, lòng quyết tâm, Hồng Quân cúi mình thật sâu về phía trước, trực tiếp hành đại lễ chín mươi độ, lớn tiếng nói: "Hồng Quân, cầu kiến tiền bối!" Không hèn không được, không khiêm tốn không được.

Từ khi Long Hán Lượng Kiếp bắt đầu, Hồng Quân đã trải qua vô số lần đả kích của xã hội, sau những đả kích này, Hồng Quân đã hiểu ra.

Hồng Hoang nước sâu, người người đều là lão già nham hiểm.

Ta là một tờ giấy trắng thuần khiết, ở đây hành sự thì nhất định phải cẩn thận và khiêm tốn, mặc kệ ai, cứ hèn trước đã rồi tính, để

phòng lật thuyền trong mương tối.

Ong!

Khi Hồng Quân nói xong, trong tích tắc, từng đạo trật tự cấu thành, từng đạo Đại Đạo ngưng tụ, vô số thần cấm quy tắc hội tụ, chỉ trong nháy mắt, Hồng Quân liền phát hiện trước mặt xuất hiện một cánh cửa.

Cánh cửa đó vĩ ngạn khó mà hình dung, không thể nói thành lời.

Chương 48

Ngay cả Thiên Đạo so với nó, Hồng Quân cũng cảm thấy vô cùng nhỏ bé.

Không chỉ vậy, cánh cửa còn cho người ta cảm giác phản phác quy chân, tựa như cánh cửa chỉ là một cánh cửa bình thường, bình thường đến mức khiến người ta vô thức bỏ qua, nhưng ngay giây tiếp theo lại cảm thấy cánh cửa đó đang chống đỡ sự vận chuyển của Chư Thiên Vạn Vực.

Huyền chi lại huyền.

Không thể nói thành lời.

Khó mà hình dung.

"Thật sự ở đây!!!" Nhìn cánh cửa, toàn thân Hồng Quân suýt chút nữa dựng cả lông tơ, nhịp tim không khỏi ngừng lại.

Rất lâu sau, thở ra một hơi trọc khí, Hồng Quân bước vào cánh cửa. ……..Trong bình nguyên, Lý Phàm vẫn tự mình đánh cờ.

Hồng Quân bước ra từ hư không.

Khi nhìn Lý Phàm, Hồng Quân vô thức định hành lễ xưng hô.

Nhưng lời chưa ra, ngay khoảnh khắc định nói, Hồng Quân liền cảm thấy có đại khủng bố bao phủ, phảng phất chỉ cần vừa mở miệng thì sẽ chết ngay tại chỗ.

Ngay lập tức, Hồng Quân liền câu thông Thiên Đạo bảo Thiên Đạo ban cho một chút cảm giác an toàn, kết quả Hồng Quân phát hiện không thể liên lạc được với Thiên Đạo nữa rồi.

Hiểu rồi!

Hiểu rồi!!!

Im lặng lùi sang một bên, Hồng Quân như một vị thần giữ cửa đứng bất động.

Không biết bao lâu, quân cờ trên bàn cờ Lý Phàm đã trải đầy, như vừa đánh cờ xong, Lý Phàm đặt quân cờ sang một bên, ánh mắt thoát ly khỏi ván cờ.

Theo ánh mắt Lý Phàm thoát ly khỏi ván cờ, Hồng Quân mới cảm nhận được áp lực bao phủ trên người mình hoàn toàn biến mất, khiến Hồng Quân suýt chút nữa thả lỏng.

"Hồng Quân tham kiến tiền bối." Cúi mình một cái, Hồng Quân vội vàng nói.

"Ngồi." Như lời nói vừa ra, pháp liền theo đó, Lý Phàm vừa nói xong liền có một bồ đoàn xuất hiện, không hề sản sinh bất kỳ năng lượng khí cơ nào, không hề xuất hiện bất kỳ sức mạnh Đại Đạo nào, tựa như tự nhiên mà thành.

Trong sơn cốc, Lý Phàm đích xác là vô địch, lời nói vừa ra pháp liền theo đó cũng chỉ là thao tác cơ bản, tuy nhiên vẫn khiến Hồng Quân da đầu tê dại, hít khí không thôi, biểu tình trở nên càng thêm ti vi.

R.I.P!

Thật không thể chọc nổi, tùy tiện một câu nói cũng thành lời nói ra pháp liền theo đó như thể vốn dĩ phải thế.

Đặc biệt đã liên quan đến việc chế định quy tắc rồi, quá đáng thật, trong Hồng Hoang lại ẩn giấu những tồn tại như vậy, Hồng Quân sao có thể không sợ hãi, cũng tuyệt vọng thôi.

"Không ở cùng Thiên Đạo duy trì vận chuyển Hồng Hoang mà chạy đến chỗ Bản tôn làm gì?" Thấy Hồng Quân cẩn thận ngồi

xuống, Lý Phàm đánh giá Hồng Quân, đầy hứng thú nói.

"Khải bẩm tiền bối, tiểu Hồng và Thiên Đạo cảm thấy nơi đây có điều dị thường nên đến tra xét, không biết danh húy của tiền bối là gì……" Hồng Quân cung kính nói.

Tự xưng, tiểu Hồng!

Không có cách nào, bị đả kích nhiều rồi, thấy người nói tiếng người thấy quỷ nói tiếng quỷ là Hồng Quân tinh thông.

Rõ ràng biết người trước mặt bá đạo kinh khủng, Hồng Quân sao dám không ti vi, dù sao Nữ Oa cũng gọi tiểu Hồng, quen rồi.

"Tên ta, Phàm, Lý Phàm Phàm." Lý Phàm từ từ nói.

"!!!" Quả nhiên, quả nhiên là vị đó!

Lý Phàm!

Đứng đầu Tọa Kỵ Bảng!

Đứng đầu Siêu Thoát Bảng!

"Hít……" Hồng Quân thầm hít khí lạnh.

Lúc trước cứ tưởng Lý Phàm là hóa thân hoặc hình chiếu của Đại Đạo, các cường giả và sinh linh Hồng Hoang cũng đều nghĩ như vậy.

Nhưng bây giờ Hồng Quân không còn nghĩ thế nữa, hóa thân Đại Đạo đặc biệt cũng đâu bá đạo đến mức đó.

Không hề nghi ngờ, nếu Đại Đạo ở đây thì cũng phải quỳ trong chốc lát, chắc chắn không khá hơn bao nhiêu.

Vậy, tại sao một tồn tại bá đạo như vậy lại chạy đến Hồng Hoang???

Tâm trạng Hồng Quân có chút sụp đổ.

Người đại diện của Thiên Đạo?

Chuyện tốt đẹp gì?

A a a a.

Nếu không phải không được thì Hồng Quân thật sự không muốn làm nữa, khó quá, thật sự quá khó rồi.

"Không cần quá căng thẳng, Bản tôn hẳn là tương đối bình dị gần gũi với người, thả lỏng đi, từ từ nói chuyện." Suy nghĩ sau này phải ở lại Hồng Hoang, giao hảo với Thiên Đạo và Hồng Quân cũng hợp tình hợp lý nhỉ?

Lý Phàm với nụ cười trên mặt ôn hòa nói.

"……" Hồng Quân.

Trên trán phảng phất xuất hiện mấy cái dấu hỏi to đùng.

Ngài?

Bình dị gần gũi với người?

Nếu vừa rồi quấy rầy ngài đánh cờ thì ta đã chết tại chỗ rồi sao?

Thật sự bình dị gần gũi với người đó… "Đúng, ngài nói đúng, tiểu Hồng vừa nhìn ngài đã cảm thấy ngài nhất định là một người hòa ái, ngài có thể sống ở Hồng Hoang của ta thì thật là tốt quá cho Hồng Hoang rồi." Hồng Quân biểu tình thành khẩn và sâu sắc, cho là đúng mà nói.

Thật sự tốt, vậy khi nào ngài rời khỏi Hồng Hoang?

Ngài ở đây thật sự quá đáng sợ.

"Ngươi sợ Bản tôn sao?" Lý Phàm cau mày, nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Đây là lãnh địa của hắn, trong sơn cốc Lý Phàm tức là tuyệt đối vô địch.

Một câu nói cũng không phải chuyện đùa.

Nếu không phải Lý Phàm không cố ý thăm dò tâm lý Hồng Quân bằng pháp thuật thì mọi suy nghĩ trong lòng Hồng Quân đều có thể biết rõ ràng.

Nhưng dù không thăm dò nội tâm bằng pháp thuật, Lý Phàm vẫn có thể cảm nhận được tên của mình và nỗi sợ hãi mà Hồng Quân nhắc đến trong lòng.

"!!!???" Trong lòng Hồng Quân giật mình.

Sao ta cố gắng che giấu cảm xúc đến vậy mà ngài vẫn có thể thăm dò được?

Hít, quả nhiên là đại lão!!!

Ngay lập tức, Hồng Quân liền bắt đầu nghĩ những chuyện vui vẻ, trên mặt cũng tự phát xuất hiện nụ cười từ tận đáy lòng.

"Tiền bối ngài cảm ứng sai rồi, tiểu Hồng thật sự rất vui vì ngài có thể sống ở Hồng Hoang, đối với ta tuyệt đối là một chuyện đại hảo sự." Hồng Quân nghiêm mặt nói.

"Ừm." Lý Phàm hài lòng gật đầu.

"Vậy Bản tôn ở đây có chuyện gì?" Lý Phàm hỏi.

Có chuyện gì?

Ta có thể nói là ta đến xem tình hình sao?

Chắc chắn không thể.

Rảnh rỗi không có việc gì mà đi quấy rầy tồn tại như vậy thì chẳng phải là tự tìm chết sao.

Não bộ điên cuồng vận chuyển, Hồng Quân lập tức nghĩ ra một chủ ý hay… tìm Thiên Đạo!

Để Thiên Đạo giao tiếp với vị này thì tốt hơn.

Dù sao vốn là do Thiên Đạo bảo hắn đến, Thiên Đạo không có cảm xúc cũng sẽ không sợ hãi gì, để Thiên Đạo giao tiếp là thích hợp nhất.

Chết đạo hữu không chết bần đạo, nếu có xui xẻo thì Thiên Đạo xui xẻo!

Cạn ly đi, huynh đệ tốt cùng chia sẻ hoạn nạn mà.

"Tiền bối thực không dám giấu, Thiên Đạo tìm ngài, hay là tiểu Hồng để Thiên Đạo nói chuyện với ngài?" "Được." Lý Phàm không có dị nghị.

Vừa nói, Lý Phàm bổ sung một câu: "Bản tôn đã nói rồi, Bản tôn bình dị gần gũi với người, đối với Bản tôn không cần phải cẩn thận đến vậy, không cần tự xưng tiểu Hồng như vậy, quá kỳ quái." "Vâng." Hồng Quân vội vàng đáp lời.

Sau khi phát hiện có thể câu thông Thiên Đạo, Hồng Quân lập tức hô hoán Thiên Đạo.

Oanh!

Trong tích tắc, hoàng hoàng Thiên Uy tỏa ra, cũng có vạn điều huyền diệu và vô cùng Đạo tắc bùng phát, Tam Thiên Đại Đạo quy tắc nhanh chóng hình chiếu hội tụ, ẩn có vô tận bảo quang vì thế thăng hoa mà sinh ra.

Trong hư không ẩn ẩn có thể nhìn thấy một luân bàn Thiên Đạo đang ngưng tụ thành hình.

Có lẽ là bất mãn với việc trong giới vực mà mình khống chế lại xuất hiện một tồn tại không chịu sự khống chế, trên luân bàn Thiên Đạo ngưng tụ ra vô cùng vĩ lực và tạo hóa.

Tuy nhiên, đúng lúc đó, Lý Phàm khẽ nhíu mày, như thể không có hứng thú với sự phô trương hoa mỹ này, liền khẽ phẩy tay một cái.

Chỉ một cái phẩy tay, mọi dị tượng trong sơn cốc đều biến mất, tựa như chưa từng xuất hiện.

"!!!" Thiên Đạo cũng hiểu rồi.

"Tiền bối, Thiên Đạo đến rồi, ngài và Thiên Đạo nói chuyện đi." Hồng Quân cẩn thận nói.

"???" Thiên Đạo.

Hại ta???

Thảo!

Ong ong ong!

Từng luồng ý chí Thiên Đạo lưu chuyển, từng đạo năng lượng hội tụ trong hư không, luân bàn Thiên Đạo nhập vào trong đó, một sinh vật hư ảo hình người xuất hiện trong sơn cốc.

Hóa thân Thiên Đạo!

"Hồng Hoang Thiên Đạo ta tham kiến tiền bối, tiền bối sống có tốt không, có chỗ nào không thích hợp không, nếu có xin tiền bối cứ nói, ta chiêu đãi không chu đáo, xin tiền bối giáng tội." Từng câu nói cổ xưa và khó hiểu từ miệng hóa thân Thiên Đạo thốt ra, hóa thân Thiên Đạo im lặng cúi mình về phía Lý Phàm, cung kính nói.

"???" Hồng Quân ngớ người.

A… thật sự là Thiên Đạo?

Không phải Thiên Đạo giả chứ???

Thiên Đạo sao lại cung kính đến vậy, Thiên Đạo vốn vô tình kia đâu rồi?

Thiên Đạo cũng biết sợ sao!?

“Bản tôn sống ở đây rất tốt.” Lý Phàm cười đáp.

Ai nói Thiên Đạo vô tình?

Ai nói Hồng Quân đạm mạc?

Toàn là nói bừa cả!

Nhìn xem, bình dị gần gũi với người biết bao, Lý Phàm thích giao thiệp với những người như vậy, dù sao cũng nho nhã tùy hòa mà.

“Vậy thì tốt, vì tiền bối sống tốt nên ta an tâm rồi.

Tiền bối ngài nếu có bất kỳ nhu cầu nào cứ việc nói ra, ta nhất định sẽ dốc hết sức mình vì tiền bối ngài mà cống hiến.” Hóa thân Thiên Đạo cung cung kính kính nói.

“Thiện.” Lý Phàm gật đầu.

Vừa nói, Lý Phàm u u nói: “Lại nói Đạo hữu Nữ Oa đã lâu chưa gặp, Đạo hữu ta kinh nghiệm không nhiều, nếu có làm gì sai xin hãy bỏ qua cho.” Đã dụ dỗ Hồng Quân đến đây rồi, vậy ta chẳng phải nên hồi báo một chút sao.

“!!!” Hồng Quân.

“!!!” Thiên Đạo.

Tồn tại như vậy lại xưng hô là đạo hữu?

Vậy thân phận Nữ Oa rốt cuộc là gì!?

Lẽ nào thật sự không chỉ là một căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần???

Hít… Hít… Hồng Quân và Thiên Đạo đều hít một hơi khí lạnh, ngay cả Thiên Đạo vốn vô tình cũng như xuất hiện sự kinh ngạc nhân tính hóa.

“Hai vị nếu không có chuyện gì thì rời đi đi, Bản tôn có việc phải

làm.” Lý Phàm ôn hòa nói.

“Tiền bối xưng hô ta là tiểu Thiên là được, đạo hữu không dám không dám.” Thiên Đạo hoảng sợ nói.

Chương 49

“Đúng đúng, tiền bối xin nhất định xưng hô ta là tiểu Hồng.” Hồng Quân vội vàng tiếp lời.

Đạo hữu?

Tồn tại như vậy gọi là đạo hữu thì có gánh nổi không, nếu thật sự ứng lời thì phải gánh nhân quả lớn, Thiên Đạo và Hồng Quân chưa có hỏng não.

“……” Thiên Đạo là tiểu Thiên, Hồng Quân là tiểu Hồng có được không?

Sao lại đáng sợ đến vậy, tất nhiên hai người họ đã hiểu lầm rồi.

“Được rồi.” Lý Phàm thở dài, tuy nhiên tiếng thở dài đó lại khiến Thiên Đạo và Hồng Quân sợ đến toàn thân run rẩy.

“Bọn ta xin cáo lui.” “Bọn ta xin cáo lui.” Hồng Quân và Thiên Đạo vội vàng rời đi.

“Thú vị đấy.” Nhìn một người và một Thiên Đạo rời đi, Lý Phàm khẽ cười một tiếng.

Bị dọa rồi sao?

Chính là hiệu quả ta muốn!

Nếu không để lại ấn tượng sâu sắc một chút, sau này khi gia nhập Hồng Hoang chẳng phải sẽ xuất hiện chút rắc rối sao, muốn giải quyết vấn đề thì hành động một bước như vậy là thích hợp nhất.

Còn về việc ném Nữ Oa ra làm lá chắn, đó là chuyện nhỏ thôi, bất luận là nàng hay Nữ Oa cũng sẽ không quá để ý, coi như thêm vài phần niềm vui. ……..Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tâm trạng bất an ngồi xuống.

Luân bàn Thiên Đạo sau lưng Hồng Quân lúc sáng lúc tối, như thể cũng đang sợ hãi, nhìn khóe miệng Hồng Quân co giật.

Thiên Đạo cũng biết sợ sao?

"Thiên Đạo không có ý thức tự ngã sao lại cung kính đến vậy." Hồng Quân nói.

Không phù hợp với hình tượng a.

"……" Thiên Đạo như trầm mặc, rất lâu sau, Thiên Đạo truyền đạt lời nói của mình cho Hồng Quân: "Ta, vừa rồi không liên hệ được với Đại Đạo, không gian kia đã cách tuyệt Đại Đạo." Ta không có ý thức tự ngã, nhưng ta hiểu cái gọi là nguy hiểm đó!

Rõ ràng biết Lý Phàm khủng bố cực hạn thì lẽ nào nó không biết phân tích lợi hại rồi đưa ra phương án tối ưu sao.

"!" Hồng Quân kinh hô, đột nhiên đứng dậy.

Đại Đạo cũng bị cách tuyệt?

Điều đó có nghĩa là?

Điều đó có nghĩa là vị kia còn bá đạo hơn cả Đại Đạo!

Trời đất!

"Hít……" Hồng Quân lại một lần nữa hít khí lạnh, trong não hải chỉ còn lại một ý niệm… khủng bố đến mức này!

Vậy thì vấn đề là, Nữ Oa có thể được tồn tại như vậy xưng là Đạo hữu thì lại khủng bố đến mức nào?

Hồng Quân cảm thấy tiền đồ một mảnh tăm tối.

WDNM!

Có để người ta sống nữa không, làm người đại diện của Thiên

Đạo đặc biệt quá uất ức rồi, toàn là đại lão không thể chọc, mỗi lần trải qua đều khiến Hồng Quân cảm thấy xót xa không thôi.

"Ai thích quản thì quản, Hồng Hoang căn bản không ai có thể giải quyết được." Thầm mắng một tiếng, Hồng Quân nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Lão tử không quan tâm nữa, tùy ý, dù sao ta cũng không chọc ai được, cứ làm một tiểu Hồng hèn mọn là được rồi. ……..Bất Chu Sơn, Tổ Vu Điện.

"Thiên Hôn của Đế Tuấn sắp bắt đầu rồi." Đế Giang trầm giọng nói.

"À, sắp bắt đầu rồi." Chúc Cửu Âm mắt lóe sáng.

"Đại ca, ta có cách rồi, có nên đi tấn công Thiên Đình không?" Chúc Dung hăm hở nói.

"Tấn công?

Tấn công có ích gì, đánh Vu tộc gần chết rồi Hồng Quân lại xuất hiện ngăn cản sao?" Cường Lương cười lạnh nói.

"……" Hiện trường một mảnh trầm mặc.

"Không, ta có cơ hội." Đế Giang từ từ nói.

Lời này vừa ra, tất cả Tổ Vu lập tức đều nhìn về phía Đế Giang.

"Nhân tộc!

Nhân tộc chính là cơ hội để ta lật kèo.

Ta đã bẩm báo với Phụ Thần, Phụ Thần nói cho ta biết dưới đại thế, Hồng Quân và Thiên Đạo nhiều nhất chỉ có thể dẫn đạo, nhưng không thể thật sự cưỡng ép can thiệp, như vậy đã cho ta cơ hội." "Cơ hội, Nhân tộc.

Căn cứ theo lời Phụ Thần, Nhân tộc là nhân vật chính thiên định của thiên địa Hồng Hoang.

Nếu Nhân tộc xuất thế thì Hồng Hoang sẽ bước vào một thời đại hoàn toàn mới.

Vu tộc bọn ta có thể dùng Nhân tộc để mưu tính Vu Yêu Lượng Kiếp." Đế Giang ánh mắt quét qua toàn trường, từng chữ từng câu nói.

"Nhân tộc!" "Nhân tộc!" Tất cả Tổ Vu tinh thần chấn động.

Đối với Nhân tộc tự nhiên không xa lạ gì, nhưng trong Thiên Thư ghi lại Nhân tộc chẳng phải chỉ là thức ăn của Yêu tộc sao?

Kết quả một Nhân tộc chỉ là thức ăn lại là nhân vật chính thiên định của thiên địa?

Khiến một đám Tổ Vu đều cảm thấy không thể tin nổi.

Nhưng lời của Phụ Thần thì khẳng định là sự thật, có lẽ trong nội dung Thiên Thư không ghi lại, Nhân tộc đã xuất hiện biến hóa cũng không chừng.

"Đại ca, Nhân tộc do Nữ Oa tiền bối sáng tạo, nhưng hiện tại Nữ Oa tiền bối không tạo người, vậy ta đi mưu tính Nhân tộc." Thiên Ngô nhíu mày nói.

"Vậy nên bọn ta phải tìm cách để Nữ Oa tiền bối tạo người." Đế Giang trầm giọng nói.

Để Nữ Oa tạo người! ……..Ba mươi ba tầng trời, Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện.

"Huynh trưởng không chuẩn bị việc Thiên Hôn mà gọi ta sao." Thái Nhất bước vào cung điện, chào hỏi Đế Tuấn đang ngồi trên đế tọa tựa hồ trầm tư.

Nghe tiếng Thái Nhất, Đế Tuấn hồi thần.

Sau khi Thái Nhất ngồi xuống, Đế Tuấn mở miệng nói: "Đệ, ta không làm Thiên Hôn nữa." "Cái gì, không làm Thiên Hôn!?

Nhưng có công đức Thiên Đạo đó, ẩn chứa vận chuyển Thiên Đạo có thể khiến Thiên Đạo thân cận với Yêu tộc bọn ta, huynh trưởng đột nhiên không làm Thiên Hôn là sao." Thái Nhất mặt kinh ngạc vội vàng nói.

"Thiên Hôn có ý nghĩa gì sao?

Chẳng phải sẽ bị sỉ nhục." Đế Tuấn trầm giọng nói.

Trong lời nói của hắn có từ "sỉ nhục" khiến Thái Nhất tự nhiên hiểu ra, không khỏi trầm mặc.

À, Thiên Thư đều có dự ngôn, chẳng phải dự ngôn Vu tộc cũng sẽ không để yên sao.

Nếu khi Thiên Hôn Vu tộc làm loạn thì sao?

Căn bản không thể là đối thủ của Vu tộc.

"Ta có Đạo Tổ che chở." Thái Nhất nói nhỏ.

"A a, có ích gì sao, chẳng phải lúc then chốt Đạo Tổ sẽ không xuất hiện, nếu thật sự đến lúc đó thì Vu tộc cũng đã sỉ nhục xong bọn ta, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận căn bản không phải ta có thể giải quyết được." "Vu tộc ba lần năm lượt sỉ nhục bọn ta, nếu cứ tiếp tục như vậy, có Đạo Tổ che chở thì Yêu tộc và Thiên Đình bọn ta cũng mất hết thể diện, vậy ta chấp chưởng trật tự Hồng Hoang chúng sinh có thể nghe lời ta sao?" Đế Tuấn mặt không biểu cảm nói.

"……" Thái Nhất.

Hình như có lý đó.

"Vậy Thiên Hôn không làm nữa sao, không tìm được cách phá giải

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận thì ta chỉ có thể liên tục lùi bước?" Thái Nhất nắm chặt tay, không cam lòng nói.

"Không, ta có cách phá cục." "?" "Nhân tộc, chỉ cần Nhân tộc đản sinh thì ta có thể luyện chế Đồ Vu Kiếm, đến lúc đó Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ bị phá giải, ta trực tiếp có thể diệt sát Tổ Vu." "Nhân tộc!!!" ……..Ngũ Trang Quán.

"Đạo hữu, ta đã minh ngộ cách chứng đạo." Hồng Vân nóng lòng tìm Trấn Nguyên Tử nói.

"Ồ?

Chứng đạo sao." Trấn Nguyên Tử mắt sáng lên, vui vẻ nói.

Quan hệ với Hồng Vân có thể nói là thân thiết như anh em ruột thịt.

Tuy chứng đạo thành Thánh không thể, nhưng chỉ cần Hồng Vân thành công thì kỳ thực cũng gần như chứng đạo rồi.

Chơi thì chơi, đùa thì đùa, đừng đùa giỡn với hảo hữu.

"Nhân tộc, Nhân tộc!" Hồng Vân nói nhỏ.

"Nhân tộc?" Trấn Nguyên Tử ngẩn ra có chút kinh ngạc.

Có liên quan đến Nhân tộc sao, hai bên có liên hệ tất yếu nào ư?

"Đúng, Nhân tộc.

Ta dùng Hồng Mông Tử Khí thôi diễn thiên cơ, sau đó mơ hồ nhìn thấy một tia thiên cơ.

Nhân tộc liên quan đến vận chuyển Hồng Hoang, không chỉ những Thánh nhân thiên định kia chứng đạo có liên quan đến Nhân tộc, ta cũng vậy." "Đạo hữu quên rồi sao, Hồng Mông Tử Khí của ta tuy chỉ là ngẫu nhiên, nhưng lại bao hàm định số, đã là định số thì có liên quan đến đại thế Hồng Hoang.

Trong đại thế Hồng Hoang, thời đại Thánh nhân cũng do Nhân tộc đản sinh mới được khai mở.” Hồng Vân giải thích đại khái tình hình cho Trấn Nguyên Tử.

“Thì ra là vậy.” Trấn Nguyên Tử bừng tỉnh đại ngộ.

“Sao Đạo hữu nếu muốn chứng đạo thì nhất định phải tìm cách để Nhân tộc xuất hiện?

Nhưng khó làm rồi, Nữ Oa tiền bối thân phận hiện tại đều là một ẩn số, nghe nói Nữ Oa tiền bối có thể là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, ta bảo Nữ Oa tiền bối tạo người thì nàng cũng sẽ không nghe đâu.” Trấn Nguyên Tử nhíu mày nói.

“Vậy nên ta mới không tìm Đạo hữu thương lượng đối sách sao.” Hồng Vân xòe tay ra.

“……” Trấn Nguyên Tử.

Được lắm, ta lại không nói được gì. ……..Huyết Hải.

“Chết tiệt, không được.” Nhìn A Tu La tộc bị đạo ngân xóa sạch, Minh Hà mặt có chút âm trầm.

Sau khi nhìn thấy trên Thiên Thư ghi lại việc mình sáng tạo ra A Tu La tộc và A Tu La giáo liền khiến tu vi trực tiếp đạt đến cảnh giới Bán Bộ Hỗn Nguyên, Minh Hà liền kích động không thôi.

Hay lắm!

Lúc đó Minh Hà quyết định sao chép một chút pháp môn đó.

Dù sao ai cũng biết sao chép không có gì sai đúng không?

Đặc biệt khi phát hiện Nữ Oa nửa ngày không sáng tạo Nhân tộc, lại càng khiến Minh Hà kích động.

Công đức Thiên Đạo mà việc sáng tạo A Tu La tộc thu được không bằng Nhân tộc, tuy có một phần nguyên nhân là A Tu La tộc

không được Thiên Đạo ưu ái, nhưng một phần nguyên nhân khác là do Nhân tộc đản sinh trước A Tu La tộc.

Nếu vậy thì muốn tranh giành trước Nhân tộc mà sáng tạo A Tu La tộc thì sao?

Chẳng phải đạt Hỗn Nguyên cũng không phải là mơ sao!

Thế là Minh Hà lập tức bắt đầu sáng tạo, kết quả đã sáng tạo gần hai vạn năm rồi, mà vẫn chưa xong.

Mỗi lần sắp đản sinh thì lại có một sức mạnh vô hình xóa sạch A Tu La tộc, khiến Minh Hà tâm thái sụp đổ.

"Vậy nên Nhân tộc không đản sinh thì A Tu La tộc chú định không thể xuất thế sao." Minh Hà khẽ nhíu mày.

"Nhân tộc… Nhân tộc…" Ánh mắt nhìn về Bất Chu Sơn, Minh Hà mặt mày âm tình bất định. ……..Côn Luân Sơn, Tam Thanh Cung.

Tam Thanh lại một lần nữa tụ tập, nhưng lần này không chỉ Tam Thanh mà cả Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cũng đến.

"Hai vị hẳn đã biết nguyên nhân bọn ta đến đây chứ." Thái Thượng Lão Tử tiên phong mở miệng nói.

"Ừm." "Nhân tộc." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn khổ sở nói.

Thành Thánh!

Thành Thánh mà!

Ban đầu Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn khi phát hiện nhất định phải phát Hoành Nguyện để vay công đức Thiên Đạo mới có thể thành Thánh thì trong lòng có chút từ chối, nhưng so với việc thành Thánh thì vay công đức có là gì.

Vốn Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghĩ Nữ Oa biết tạo người có thể thành Thánh thì khẳng định sẽ lập tức thành Thánh, đến lúc đó hai

người họ lại đi theo sau mà hớt váng một chút cũng thành Thánh chẳng phải là kiếm lời đậm sao.

Kết quả, Nữ Oa hiện tại đều không thành Thánh!

Chương 50

Khiến Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn có chút hoảng, sau khi nhận được tin truyền của Tam Thanh, hai người lập tức không ngừng nghỉ chạy đến.

"Ta nhất định phải tìm cách để Nữ Oa tiền bối chứng đạo, nếu Nữ Oa tiền bối không chứng đạo thì bọn ta cũng đừng hòng chứng đạo." Thái Thượng Lão Tử mở miệng nói.

"Nghe Tam vị Đạo hữu trước đây từng cầu kiến tiền bối ở đạo tràng của Nữ Oa tiền bối nhưng bị từ chối?" Chuẩn Đề hỏi.

"Không sai." Tam Thanh không giấu giếm.

"Hai vị đã từng để sư tôn của mình ra mặt chưa?" Ngọc Thanh Nguyên Thủy nói.

Sư tôn của ba người vì chuyện bị bóc phốt lần trước nên hơi cứng, nếu không thì Tam Thanh đã đi hỏi La Hầu rồi.

"Tự nhiên đã hỏi rồi, sư tôn có chút kiêng dè Nữ Oa tiền bối nên không ra mặt." Tiếp Dẫn lắc đầu nói.

"Dương Mi Đại Tiên cũng kiêng dè Nữ Oa tiền bối sao?" Tam Thanh hít khí lạnh.

Có lẽ họ không biết Nữ Oa là tiểu đệ của Thời Thần, nếu biết thì sẽ không ngạc nhiên đến vậy.

"Vậy ta bây giờ phải làm sao." Thông Thiên thở dài.

"Liên thủ đi, cùng đi cầu kiến Nữ Oa tiền bối, bọn ta nếu muốn chứng đạo thì nhất định phải để Nữ Oa tiền bối sáng tạo Nhân tộc." Chuẩn Đề nghiến răng nói.

“Liên thủ!?” ……..Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang tu luyện như có cảm ứng, chợt mở mắt ra, bóp ngón tay tính toán, trên mặt Hồng Quân không khỏi lộ ra vẻ sống không còn gì luyến tiếc.

“Loạn rồi, tất cả đều loạn rồi.” Hồng Quân lẩm bẩm nói.

Thiên Hôn của Yêu tộc không làm, Vu tộc tấn công cũng không tấn công.

Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, mười hai Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất, Minh Hà và vô số cường giả thế hệ mới của Hồng Hoang đều muốn đi cầu Nữ Oa tạo người sao?

Mẹ nó, Hồng Hoang đặc biệt từ khi nào trở nên xa lạ đến vậy, một đám người đi cầu Nữ Oa tạo người có được không?

Hồng Quân ngu người luôn.

Đại thế Hồng Hoang?

Đại thế cái củ cải gì, loạn thành một đống rồi.

“Chẳng phải cũng là chuyện tốt sao?” Hồng Quân mặt mày âm tình bất định.

Nhân tộc, đó nhất định phải tạo, điểm này không cần nghi ngờ.

Nhưng Nữ Oa không nghe lời, căn bản không tạo.

Hồng Quân sau khi hiểu rõ Nữ Oa bá đạo thì cũng không dám đi tìm Nữ Oa.

Hiện tại tình huống như vậy từ một ý nghĩa nào đó cũng là có lợi?

Dù sao nếu Nữ Oa tạo người thì mọi chuyện đều tốt đẹp, tuy hiện tại có chút ảnh hưởng đến đại thế Hồng Hoang, nhưng so với việc tạo người thì không đáng kể.

“Có lẽ thật sự có ích…” Hồng Quân thầm có chút kỳ vọng.

Nhiều người như vậy đi cầu Nữ Oa tạo người, không chừng Nữ Oa mềm lòng đồng ý thì sao?

Có khả năng đó! ……..Nữ Oa đạo tràng.

Nữ Oa đang thưởng thức phong cảnh thì động tác khựng lại, chỉ thấy trong mắt nàng từng đạo phù văn Đại Đạo lóe lên, trong tích tắc, vô số sự việc nhanh chóng bị Nữ Oa thấu hiểu.

“Toàn bộ đều ép Bản cung tạo người sao?

Đạo đức ràng buộc?” Nữ Oa cười khẩy khinh thường.

Ngây thơ!

Trong sáng!

Tưởng như vậy là sẽ tạo người sao?

Nực cười!

Không tạo.

Có thể chứng đạo mà không chứng, ai, chơi thôi.

“Chỉ cần Bản cung không có đạo đức thì làm sao có thể ràng buộc Bản cung?” Nữ Oa thu hồi ánh mắt, tiếp tục vui vẻ thưởng thức những đóa hoa. ……..Hồng Hoang đại loạn!

Sóng ngầm cuộn trào!

Vô số ánh mắt đều như đang tập trung vào Bất Chu Sơn lúc này!

Chỉ thấy từ khắp nơi Hồng Hoang, từng đạo thần quang hoặc gợn sóng không gian sản sinh, vô số đại năng, cường giả toàn bộ đều tiến về Bất Chu Sơn, muốn… cầu Nữ Oa tạo người!

Sâu trong Hỗn Độn.

Thiên Đường.

“Chư vị, cơ hội của ta đến rồi!” Trên mặt Da Hoa xuất hiện vẻ vui mừng, lập tức đứng dậy.

Chúng cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên nghe lời Da Hoa đều nhướng mày, hiểu rõ ý của Da Hoa.

“Ngăn cản Nữ Oa chứng đạo sao?” Ngũ Hành Lão Tổ mở miệng nói.

“Đúng, ngăn cản!

Hiện tại chúng sinh Hồng Hoang đều muốn cầu Nữ Oa chứng đạo, kỳ trung tất nhiên có bút tích thúc đẩy của Thiên Đạo.

Tự hỏi lòng mình đi, nếu là chư vị thì có bằng lòng bị người khác ép buộc không?” Da Hoa mặt đầy ý cười nói.

Chúng cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên nghe vậy đều gật đầu.

Ai?

Hỗn Độn Ma Thần!

Chí cao Hồng Hoang!

Lăng giá trên vị diện!

Ngay cả Thiên Đạo nhiều nhất cũng chỉ có thể trục xuất hoặc phong ấn, chứ không thể xóa sổ.

Tầng thứ như vậy tự nhiên không muốn có người cưỡng bách làm gì, hoặc căn bản sẽ không nghe theo cái gọi là cưỡng bách của người khác.

“Bọn ta đối với Nữ Oa tuy không hiểu rõ, nhưng có thể xác định Nữ Oa nhất định sẽ không vui lòng để người khác cưỡng bách.

Vì đã như vậy thì ta liền giúp Nữ Oa một tay.” “Nữ Oa không muốn chứng đạo?

Bọn ta ủng hộ!" "Chỉ cần Nữ Oa không chứng đạo thì đại thế Hồng Hoang khó mà vận chuyển.

Đến lúc đó, sự hoàn thiện của Hồng Hoang sẽ bị kẹt lại ở đây, như vậy thì bọn ta sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào nữa." Da Hoa trầm giọng nói.

"Thiện." "Được." "Tốt." Chúng cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên không có dị nghị.

Liên minh không phải vì để bảo mệnh, hiện tại nếu có thể làm rối loạn kế hoạch của Thiên Đạo khiến Thiên Đạo kiêng kỵ không đối phó với bọn họ thì không nghi ngờ gì là lợi ích cực lớn.

"Có lẽ, bọn ta có thể tìm một người liên minh…" Da Hoa mắt khẽ nheo lại.

"Dương Mi, Nguyên Nguyệt, Thời Thần đều là người của Nữ Oa, Đạo hữu nói…" Càn Khôn Lão Tổ nhíu mày.

"La Hầu!" Da Hoa thốt ra hai chữ.

"Để La Hầu liên thủ sao…" Mọi người có chút do dự.

La Hầu trước đây bộc lộ không ít, cũng khiến tất cả các cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên đều cảnh giác không thôi.

"Làm đi!" "Liên thủ đi!" Không suy nghĩ quá lâu, tất cả cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên đều đưa ra quyết định.

Liên thủ! ……..Dưới chân Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng đạo khí thế khủng bố quét ngang, từng lớp vĩ lực bàng bạc

dâng trào, chân trời như sóng biển xuất hiện một lượng lớn gợn sóng, sức mạnh mênh mông như khiến thiên địa vô ngần cũng đang run rẩy, ẩn có tiếng động lớn không ngừng bùng nổ.

Mười hai Tổ Vu!

Tam Thanh!

Minh Hà!

Đế Tuấn!

Thái Nhất!

Trấn Nguyên Tử… Hơn hai mươi tôn chuẩn Thánh cảnh của vị diện Hồng Hoang, hơn chín thành cường giả thế hệ thứ hai hiện nay, tề tụ!

Khi nhìn thấy lẫn nhau, mười hai Tổ Vu và những người khác có chút ngoài ý muốn, không ngờ họ cũng đến, nhưng ngay lập tức trên mặt đều xuất hiện vẻ vui mừng.

Gì?

Chuyện tốt mà!

Càng nhiều người càng tốt!

Như vậy khả năng nắm chắc có thể lớn hơn, khả năng thuyết phục Nữ Oa cũng có thể cao hơn.

"Khẩn thỉnh Oa Hoàng chứng đạo!" "Khẩn thỉnh Oa Hoàng chứng đạo!" "Khẩn thỉnh Oa Hoàng chứng đạo!" Thanh âm vang vọng dài rộng, như sấm sét chấn động, tựa như tiếng trống trận ầm ĩ.

Tất cả các cường giả nhìn nhau, đồng loạt quỳ một gối xuống đất, lớn tiếng hô, thanh âm hùng tráng không ngừng vang vọng giữa thiên địa Hồng Hoang.

Rầm rầm rầm!!!

Đại địa chấn động, sơn mạch lay chuyển, vô biên hỗn độn chi khí cuộn trào, ánh sáng Hồng Hoang phảng phất lúc này toàn bộ tụ tập tại Bất Chu Sơn, vô số khí tức đan xen khiến khu vực ức vạn nơi Bất Chu Sơn hóa thành một mảng tối tăm.

Thỉnh, Oa Hoàng chứng đạo!

Khẩn thỉnh, Nữ Oa chứng đạo!

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân khẽ quát một tiếng, phẩy tay một cái, luân bàn Thiên Đạo trong hư không lóe lên rồi biến mất.

Giây tiếp theo, trong minh minh chi trung, chúng sinh Hồng Hoang đều có cảm ứng, đặc biệt là các tộc nhân của Long, Phượng, Kỳ Lân Tam Tộc còn sót lại trong Hồng Hoang.

Tất cả sinh linh, đồng thời quỳ xuống, khẩn cầu Nữ Oa chứng đạo!

"Thỉnh Oa Hoàng chứng đạo!" "Thỉnh Oa Hoàng chứng đạo!" "Thỉnh Oa Hoàng chứng đạo!" Kéo dài không dứt, không ngừng vang vọng, cả thế giới chấn động, chúng sinh đều động.

Trong khoảnh khắc, Hồng Hoang như mất đi tất cả ánh sáng, mọi thứ đều như bắt đầu xoay quanh Bất Chu Sơn, ý chí Thiên Đạo phảng phất chỉ còn lại một thông điệp.

Thỉnh Nữ Oa chứng đạo!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên!

Hà quang ức vạn, tử khí thao thiên!

Phi hồng loạn vũ, thần thái chiếu rọi!

Tường thụy khắp trời, tiên hoa hội tụ!

Đại Đạo vang lên, thiên địa ứng hiện!

Dường như có một con đường màu tím được cấu thành từ Tam Thiên Đại Đạo từ Hỗn Độn lan tràn mà tiến vào Hồng Hoang.

Hồng Quân, hiện thân!

"Hồng Quân khẩn thỉnh Oa Hoàng chứng đạo." Hồng Quân, đích thân xuất hiện!

Thậm chí, trước mặt chúng sinh cúi đầu hành lễ, ngay cả uy nghiêm của Đạo Tổ, người đại diện Thiên Đạo cũng không màng đến.

Thể diện?

Uy nghiêm?

Chương 51

Quan trọng sao?

Không quan trọng!

Vả lại, sớm đã không còn thể diện và uy nghiêm gì rồi.

Chỉ cần kết cục cần thì làm một chút hy sinh nhỏ nhoi có là gì, chẳng tiếc gì!

"Nguyện Oa Hoàng chứng đạo!" "Ta phụng quyền hành Thiên Đạo, thay Thiên Đạo hành quy tắc." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, thiên địa ban tặng." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, chí bảo hạ xuống." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, bản nguyên quỹ tặng." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, chiếu rọi Chư Thiên." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, cử thế chúc mừng." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, công đức gia miện." "Nếu Oa Hoàng chứng đạo, quyền hành trao thân." Giọng Hồng Quân tuy không lớn, nhưng như ẩn chứa thiên cơ, tựa như thay Thiên nói ra, từng chữ từng lời đều như Thiên Đạo đích thân đến, mỗi một chữ đều trong hư không diễn hóa ra vô cùng dị tượng.

Thể diện?

Thể diện!

Chỉ cần Nữ Oa chứng đạo, Thiên Đạo nguyện ý ra mặt vì Nữ Oa hạ lời!

Chỉ cần Nữ Oa chứng đạo, Tiên Thiên Chí Bảo làm phần thưởng tặng cho!

Chỉ cần Nữ Oa chứng đạo, bản nguyên Thiên Đạo làm phần thưởng quỹ tặng!

Chỉ cần Nữ Oa chứng đạo, hình chiếu của nàng sẽ chiếu rọi khắp

Hồng Hoang năm tháng!

Tất cả, tất cả, chỉ cần Nữ Oa chứng đạo!

Không tiếc mặt mũi, lợi lộc đều cấp cho Nữ Oa!

Đương nhiên rồi, chủ yếu cũng là không có cách nào khác, không dám làm cứng, Thiên Đạo và Hồng Quân đều rõ bối cảnh của Nữ Oa, chỉ có thể dỗ dành Nữ Oa chứng đạo để phòng ngừa Nữ Oa bất mãn.

Việc Nữ Oa tạo người quan hệ quá lớn, quá lớn.

Nếu không tạo người thì Hồng Hoang sẽ không có ai có thể tạo ra Nhân tộc, dù sao chấp chưởng Đại Đạo Tạo Hóa chỉ có một mình Nữ Oa.

Những người khác tạo ra Nhân tộc cũng chỉ là loại giống Nhân tộc mà thôi, như A Tu La tộc.

Trong đại thế Thiên Đạo, Nhân tộc liên quan đến mọi vận chuyển của vị diện Hồng Hoang.

Những thứ khác có thể thất bại, Nhân tộc thì không được, Nhân tộc nhất định phải đản sinh.

"Hít……" "Hít……" "Hít……" Đối với Hồng Quân mà nói những điều này không đáng kể, dù sao Nữ Oa cũng thật sự bá đạo.

Nhưng đối với chúng sinh Hồng Hoang thì không phải vậy, một đám cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên đều mặt kinh ngạc.

Khá lắm, Nữ Oa chỉ cần chứng đạo Thiên Đạo lại cấp nhiều lợi ích đến vậy sao???

Xác định đây là chúc mừng Nữ Oa chứng đạo hay là không coi Nữ Oa như tổ tông mà cúng bái sao?

Trợn mắt há hốc mồm!

Lưỡi cứng đơ!

Không một ai, không như vậy!

"Thân phận Nữ Oa rốt cuộc là gì." "Khủng bố đến mức này, khủng bố đến mức này a." "Nhất định có đại bối cảnh, nhất định có đại bối cảnh." "Thiên Đạo cũng không dám chọc chỉ có thể dỗ dành sao?" "Quá khủng bố rồi." Chúng sinh Hồng Hoang líu lưỡi, vô số ý niệm từ não hải lóe lên.

"Tuyệt đối không thể chứng đạo!" Trong Hỗn Độn, phe Hỗn Độn Ma Thần đều sôi sục.

Ôi chao, Nữ Oa lại quan trọng đến vậy sao?

Vậy thì càng không thể để Nữ Oa chứng đạo!

Nếu nàng chứng đạo thì kẻ xui xẻo chẳng phải là bọn ta sao?

Vậy nhất định không thể để nàng chứng đạo!

"Phóng túng!" "Hồng Quân đáng tội gì!" "Đang ép cung Nữ Oa Đạo hữu sao?" "Thật sự không coi Nữ Oa Đạo hữu ra gì!" "Nữ Oa Đạo hữu hiện tại không muốn chứng đạo lại muốn cưỡng ép nàng chứng đạo sao?" "Hồng Quân tưởng người đại diện Thiên Đạo thì có thể muốn làm gì thì làm sao." Từng đạo tiếng quát lớn từ trong Hỗn Độn chợt xuất hiện.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Chí cao vô thượng, khủng bố tuyệt luân, như thời gian đóng băng, như không gian ngưng cố, sức mạnh áp bức như muốn phủ diệt tất cả, hủy diệt mọi sự vật, vô lượng hỗn độn chi khí đều đã hóa thành hư vô.

Từng tôn tồn tại vĩ ngạn mà Hồng Hoang cũng khó mà tiếp cận, tựa như hình chiếu siêu thoát khỏi Hồng Hoang mà giáng lâm giữa thiên địa, rơi xuống đại lục Hồng Hoang.

Da Hoa, Tinh Vũ, Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, La Hầu, Ma Thiên… Hơn mười vị Hỗn Nguyên cảnh Ma Thần, đồng thời giáng lâm!

"Muốn làm gì, thật sự coi Bản tọa không nhấc nổi đao sao?" Hồng Quân chấn nộ.

Cmn!

Đm!

Lão tử liên tục bị ức hiếp, nhưng thật sự coi lão tử là ai cũng có thể ức hiếp sao?

Ba trăm triệu năm Hà Đông, ba trăm triệu năm Hà Tây.

Không, ba vạn năm, không bốn vạn năm thời gian sớm đã khác xưa rồi.

Lý Phàm và Nữ Oa không chọc được, những người này, cũng xứng khiêu khích?

Oanh!

Luân bàn Thiên Đạo hiện!

Vĩ lực Thiên Đạo vô thượng ngưng tụ!

Ý chí khôi hoằng đạm mạc hội tụ!

Từng lớp giới vực gia trì, từng phương vị diện hình chiếu, như ức vạn giới vực ngưng tụ, tựa như hội tụ vô lượng vĩ lực.

Mắt Hồng Quân trong tích tắc hóa thành tuyết trắng, ấn ký Thiên Đạo ẩn hiện giữa mi tâm.

“Định!” Một chữ, nhưng lại ẩn chứa ý chí và sức mạnh của toàn bộ vị diện Hồng Hoang, trong lời nói liền điều động quyền hành của toàn bộ Tam Thiên Đại Đạo.

Thời gian ngưng đọng!

Không gian cố định!

Ẩn có thời gian trường hà giáng lâm, vận mệnh và thời không như được kiến tạo.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân hiện thân!

Long Giới giáng lâm, Phượng Giới giáng lâm, Kỳ Lân Giới giáng lâm.

Tam Tổ đứng sau lưng Hồng Quân, trận doanh đã rõ ràng.

“Nữ Oa Đạo hữu là người mà bọn ta ủng hộ.” “Đúng đúng.” “Nữ Oa Đạo hữu, nếu có kẻ uy hiếp ngài, bọn ta sẽ trợ giúp một tay.” Da Hoa và những người khác mặt mày biến sắc, lập tức lớn tiếng hô.

Đánh với Hồng Quân hiện tại sao?

Chưa có hỏng não.

Thật sự coi Hồng Quân chấp chưởng quyền hành Thiên Đạo, trở thành người đại diện Thiên Đạo là nói đùa sao.

Hồng Hoang hiện tại không phải Hồng Hoang ngày xưa.

Hồng Hoang ngày trước quy tắc chưa hoàn thiện, hiện tại đại thế Hồng Hoang cơ bản đã hoàn toàn thành hình, sức mạnh Thiên Đạo khủng bố đủ để trong tình huống không tiếc bất kỳ cái giá nào cũng có

thể phủ diệt bất kỳ Hỗn Nguyên Đại La Thượng Kim Tiên nào.

Ngay cả bọn họ cũng không ngoại lệ.

"Đủ rồi." Đúng lúc đó, một giọng nói lạnh lùng xuất hiện, phảng phất có sức mạnh tịch diệt và phá diệt sản sinh, không tiếng động, huyền diệu vô song.

Tất cả công kích của Hồng Quân đều bị xóa sạch.

Tại Nữ Oa đạo tràng, từng đạo gợn sóng sản sinh.

Phong hoa tuyệt đại như Nữ Đế Chư Thiên, tựa như Quân chủ Vạn Giới, Nữ Oa bước ra từ hư không.

Nữ Oa hiện thân!

"!!!" Hồng Quân.

Quả nhiên!

Quả nhiên mà!

Nữ Oa không chứng đạo sao?

Nữ Oa yếu đuối sao?

Toàn là nói bừa cả!

Hai chữ xóa sạch tất cả công kích, tầng thứ sức mạnh cao đến mức không thể dò xét được một chút nào, tựa như xóa bỏ trên căn nguyên và khái niệm, đơn giản là khủng bố khiến tâm thần Hồng Quân cũng đang run rẩy.

"Đạo hữu." "Đạo hữu." "Đạo hữu." Da Hoa và những người khác lập tức hướng về phía Nữ Oa hành một lễ.

"Tham kiến tiền bối." Hồng Quân thì khác, có mắt liền hành đại lễ chín mươi độ, xưng là tiền bối.

"???" Chúng cự bá cảnh giới Hỗn Nguyên.

Thể diện đâu?

Ngay cả thể diện cũng không cần nữa sao?

Tất cả đều là đồng bối, đều là Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa, kết quả thì hay rồi, vì Nữ Oa bá đạo nên ngay cả tiền bối cũng dám gọi ra miệng sao?

Da Hoa và những người khác có chút đau răng, cũng có chút hối hận.

M* D*, sớm biết vậy thì cũng không cần thể diện nữa thì hơn rồi.

"Tham kiến Nữ Oa tiền bối!" "Tham kiến Nữ Oa tiền bối!" "Tham kiến Nữ Oa tiền bối!" Tam Thanh và những người khác phản ứng, tập thể quỳ xuống đồng thanh cung nghênh. ……..Đồng thời, trong sơn cốc.

Lý Phàm đang thích thú ăn dưa xem tình hình hiện trường thì thấy Nữ Oa hiện thân, khẽ nhướng mày.

Thấy vậy, Lý Phàm phẩy tay một cái, một đạo quang trạch nhập vào hư không biến mất không thấy tăm hơi.

Khóe miệng vẽ lên một nụ cười, Lý Phàm lẩm bẩm: "Hãy để vở kịch hay càng thêm đặc sắc một chút đi." Gây náo loạn cả Hồng Hoang chấn động sao?

Chúng sinh và tất cả cường giả đều bị kích động sao?

Không đủ!

Không đủ!

Sau khi cảm ứng được lực lượng bản nguyên điên cuồng tăng phúc, Lý Phàm quả quyết đưa ra quyết định.

Cứ tiếp tục chơi nhạc, tiếp tục nhảy múa, chơi lớn hơn một chút! ……..Bất Chu Sơn.

Theo sự xuất hiện của Nữ Oa, bầu không khí hiện trường lại một lần nữa trở nên tĩnh lặng như chết.

Chửi thì chửi, náo loạn thì náo loạn, Nữ Oa thật sự xuất hiện thì Da Hoa và các Ma Thần khác lại có chút lúng túng không biết phải làm gì.

Còn Hồng Quân thì cảm giác có áp lực vô hình, đặc biệt là sau khi Lý Phàm, rồi từ Lý Phàm liên hệ đến Nữ Oa, ngay lập tức, Hồng Quân cảm thấy áp lực càng lớn hơn.

Tam Thanh và những người khác thấy Đạo Tổ và các đại lão như Da Hoa đều không dám nói chuyện thì họ càng không dám nói, khiến bầu không khí hiện trường trở nên vi diệu không thôi.

Đột nhiên, đúng lúc đó, dị biến… xuất hiện!

Oanh!

Hoàng hoàng kim quang!

Vĩ lực vô thượng!

Huyền thông chí cao!

Dị tượng vô cùng!

Bên ngoài Bất Chu Sơn, trên một bảng danh sách màu vàng, ánh sáng hùng vĩ bùng nổ, cũng có vô số tiên hoa, Đạo tắc bùng phát ngưng tụ.

Ánh mắt tất cả mọi người tại hiện trường ngay lập tức đều nhìn về phía bảng danh sách.

"Hãm hại ta sao?" Nữ Oa mặt lạnh lùng, khẽ bĩu môi trong lúc tất cả mọi người không phát hiện, ngược lại không quá để ý.

Hãm hại thì hãm hại đi, chuyện nhỏ thôi mà, Nữ Oa cũng không quan tâm.

Chương 52

Hoặc là, trong Hồng Hoang rộng lớn và thậm chí là Chư Thiên, tồn tại duy nhất khiến Nữ Oa cảm thấy hứng thú chỉ có một mình Lý Phàm mà thôi.

Cũng giống như một vị thần minh sẽ để ý đến cái nhìn của một con kiến sao.

Khoảng cách tầng thứ giữa hai bên quá chênh lệch, chỉ có tồn tại cùng đẳng cấp mới khiến nàng để ý mà thôi.

"Có bảng danh sách cập nhật rồi!" "……" "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!?" "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cập nhật rồi!" Khi nhìn rõ bảng vàng dị tượng xuất hiện, tất cả mọi người tại hiện trường tinh thần chấn động, ánh mắt đều ngưng lại.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!?

Không ai ngờ bảng danh sách lại cập nhật!

Một Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng mang ý nghĩa trọng đại!

Phải biết lần trước Bàn Cổ bị bóc phốt ảnh hưởng lớn đến mức nào.

Vậy lần này bị bóc phốt là ai?

Với đủ loại tâm tư, chúng sinh và cường giả đều chăm chú nhìn những dòng chữ đang ngưng tụ và xuất hiện trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng.

Nhân vật mới xuất hiện, chính là… Nữ Oa!

"Nữ Oa!?" Tất cả mọi người tại hiện trường vô thức nhìn về phía Nữ Oa không xa, trong lòng đều có cảm giác kinh hãi và run sợ.

Tất cả mọi người đều đang ở trước mặt Nữ Oa, lúc này Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng lại công bố thông tin của Nữ Oa sao?

Hít… Da đầu tê dại mà! ……..Nữ Oa: Hỗn Độn Ma Thần, Tạo Hóa Ma Thần, một trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần thời kỳ Hỗn Độn của vị diện Hồng Hoang.

Từng vào cuối thời kỳ Hỗn Độn, để tránh khai thiên đại kiếp mà triệt để phân ly bản nguyên và Đại Đạo của bản thân rồi đầu nhập vào Hỗn Độn Chi Hải, lấy Đại Đạo bản thân làm hạt nhân ngưng tụ hình chiếu tìm kiếm các vị diện Chư Thiên phân tán trong Hỗn Độn Chi Hải.

Sau đó trong khai thiên đại kiếp 'trọng thương' mà tiến vào Hồng Hoang chuyển thế thành sinh linh Tiên Thiên của Hồng Hoang.

Đại sự kiện: Thay đổi vận mệnh Thái Âm Ma Thần (chi tiết tư liệu mở rộng).

Thúc đẩy Long Hán Lượng Kiếp (chi tiết tư liệu mở rộng).

Thao túng Vu Yêu Lượng Kiếp (chi tiết tư liệu mở rộng).

Thúc đẩy… Thao túng… Số lượng Đạo Thống: Ba vạn năm ngàn sáu trăm tám mươi tư Chư Thiên vị diện (chi tiết tư liệu mở rộng).

Số lượng hình chiếu: Hai mươi mốt vạn năm ngàn bốn trăm ba mươi sáu (chi tiết tư liệu mở rộng).

Ngoài ý muốn: Do ngoại lực can thiệp, dẫn đến Nữ Oa xuất hiện biến hóa không rõ, thức tỉnh sức mạnh thần bí, có thể định nghĩa là ý chí chiều không gian cao hơn. ……..“!!!” Hồng Quân.

“!!!” Hỗn Độn Ma Thần.

“!!!” Chúng sinh.

Ngớ người!

Tất cả đều ngớ người!

Trong đầu tất cả mọi người đều phảng phất xuất hiện tiếng ong ong.

Trợn mắt há hốc mồm?

Lưỡi cứng đơ?

Không!

Đó là tâm tình khó mà hình dung.

Đạo thống trải rộng ba vạn năm ngàn sáu trăm tám mươi tư vị diện khái niệm?

Không thể tưởng tượng!

Khó mà tưởng tượng!

Đặc biệt không ít người vô thức click vào xem những vị diện đó, kết quả liền phát hiện chỉ riêng vị diện cấp Đại Thiên đã có mấy ngàn cái, vị diện cấp Trung Thiên, Tiểu Thiên thì khỏi nói rồi.

Trong tư liệu có giới thiệu vị diện Hồng Hoang hiện tại cấp độ là vị diện Đại Thiên cao cấp, có thể trưởng thành thành vị diện Đại Thiên đỉnh cấp.

Có nghĩa là, đạo thống hình chiếu của Nữ Oa đều đặc biệt có tầng thứ không kém Hồng Hoang là bao?

Vậy thì, nếu Nữ Oa gom toàn bộ những hình chiếu này quy vị thì sao?

Vậy tu vi của Nữ Oa sẽ cường đại đến mức nào!

Run rẩy!

Kinh hãi!

Chấn động!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Hồng Hoang đều phảng phất tĩnh lặng cực hạn, tĩnh lặng theo đúng nghĩa, tĩnh lặng đến mức thiên địa cũng như ngừng vận chuyển.

Ngay cả Thiên Đạo, cũng ngu người!

Sợ ngu người.

Dẫn đến Hồng Hoang tạm thời ngừng vận chuyển!

Vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người, vượt ngoài tưởng tượng của tất cả mọi người!

So với điều này, việc Nữ Oa thao túng tiến trình Hồng Hoang đều không đáng kể, cũng không ai quan tâm nữa rồi.

Dù sao, can thiệp vận chuyển Chư Thiên, đạo thống đạt đến mấy vạn vị diện, hình chiếu càng đạt mấy chục vạn, đó mới là chuyện kinh thiên động địa nhất!

Hơn nữa nhiều Hỗn Nguyên cảnh đều chỉ nội đấu trong Hồng Hoang, còn Nữ Oa thì sao?

Ánh mắt và tầm nhìn đã rơi vào Chư Thiên, chỉ riêng tầng thứ đã nghiền ép vô số lần, càng hoàn toàn khiến người ta không thể tưởng tượng, tựa như liên quan đến vùng mù tri thức.

"Đợi đã!" Tất cả sinh linh Hồng Hoang như tỉnh mộng, toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Mồ hôi lạnh!

Phải biết tầng thứ thấp nhất của sinh linh Hồng Hoang đều đã đạt đến Tiên Đạo, tuổi thọ gần như vĩnh hằng Tiên Đạo, huống chi Đại La và trên cảnh giới Đại La.

Hiện tại thân thể lại xuất hiện mồ hôi lạnh!

"Do ngoại lực can thiệp, dẫn đến Nữ Oa xuất hiện biến hóa không

rõ, thức tỉnh sức mạnh thần bí, có thể định nghĩa là ý chí chiều không gian cao hơn…" Câu nói đó không ngừng nổi lên trong não hải tất cả mọi người.

"Hít……" Từng đạo tiếng hít khí lạnh từ khắp nơi Hồng Hoang vang lên.

"Thì ra là vậy, thì ra là vậy!" Hồng Quân bừng tỉnh, toàn thân đều đang run rẩy.

Hiểu rồi!

Hiểu rồi!

Giống như Lý Phàm, Hồng Quân đã hiểu vấn đề ở tầng sâu hơn, cộng thêm việc đã tiếp xúc với Lý Phàm, càng khiến Hồng Quân kiên tin vào suy đoán đó.

Ngay lập tức, thân thể Hồng Quân không tự chủ được khẽ cúi xuống, phảng phất chỉ có như vậy mới có thể biểu đạt sự tôn kính của mình, sắc mặt đỏ bừng vô cùng.

Cơ duyên!

Cơ duyên cực lớn!

Tầng thứ của Nữ Oa và Lý Phàm không còn quan trọng nữa rồi, quan trọng là cơ duyên cực lớn của Hồng Hoang.

Chỉ cần bám chặt đùi hai vị đại lão này thì Hồng Hoang có thể không bay lên sao?

Có thể không bay lên sao?

Trực tiếp một câu nói thẳng rằng Chư Thiên Vạn Giới đều là đệ đệ cũng chưa chắc đã ngớ người.

"Phóng túng!

Đại Đạo to gan lớn mật!" Ngay lập tức, vô số ý niệm lóe lên, trên mặt Hồng Quân xuất hiện vẻ phẫn nộ, trực tiếp chỉ vào một đám bảng danh sách lớn tiếng quát.

Còn về việc vì sao lại là Đại Đạo, trong mắt chúng sinh Hồng Hoang thì những bảng danh sách này đều là do Đại Đạo làm, không cần nói nhiều.

"???" Nữ Oa.

"???" Lý Phàm.

"???" Chúng sinh.

"???" Tất cả Hỗn Độn Ma Thần.

Hồng Quân… mất trí rồi sao?

Hoàn toàn điên rồi sao?

Chửi những bảng danh sách này sao???

"Nữ Oa tiền bối là tồn tại cỡ nào, há lại để một Đại Đạo nhỏ nhoi có thể tùy tiện bóc phốt sao, phóng túng!

Đang tìm chết!" Trong lúc mọi người đang ngớ người, Hồng Quân mặt đỏ bừng như chịu biết bao ủy khuất, tiếp tục chỉ vào Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng phẫn nộ gầm thét.

Đại Đạo bá đạo sao?

Bá đạo!

Nhưng so với Nữ Oa thì không là gì cả.

Đừng nói Đại Đạo, Chí Cao Đại Đạo so với vị đại lão Nữ Oa kia cũng chỉ là đệ đệ.

Có thể suy đoán một chút căn nguyên của Nữ Oa, như vậy là đủ rồi.

Chỉ cần có thể bám vào đùi Nữ Oa mà cứng rắn với Đại Đạo, để ta đi cứng rắn với Chí Cao Đại Đạo cũng… thôi được rồi, Chí Cao Đại Đạo có chút hơi hèn, nhưng Đại Đạo thì không chút nào sợ hãi.

Vu Yêu Lượng Kiếp?

Tạo người?

Không còn quan trọng nữa rồi!

Tất cả đều không còn quan trọng nữa rồi!

Sau khi Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cập nhật xong, Hồng Quân chỉ còn lại một ý niệm… Bám chặt đùi đại lão!!!

"……" Chúng sinh Hồng Hoang.

Hiểu rồi, minh bạch rồi… Muốn bám đùi đại lão sao?

"Ngọa tào, thật không biết xấu hổ!" "Súc sinh!" Chúng Hỗn Độn Ma Thần mặt mày âm tình bất định, nhao nhao thầm mắng trong lòng.

Hồng Quân khi nào lại gian xảo đến vậy, sao lại có ý hay đến vậy.

Hay lắm!

Vô thức, một đám Hỗn Độn Ma Thần liền chuẩn bị cũng thổi phồng Nữ Oa một chút, nhưng lời chưa ra, dị biến lại xuất hiện.

Oanh!

Thiên Đạo chấn nộ!

Bầu trời Hồng Hoang lấy tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường nhanh chóng hóa thành tối đen, như một tấm màn đen bao phủ, chúng sinh không ai là không thể cảm nhận rõ ràng sự phẫn nộ của Thiên Đạo.

Trong số những người có mặt, ai là người trực quan và rõ ràng nhất về sự khủng bố của Lý Phàm và Nữ Oa?

Chỉ có Hồng Quân và Thiên Đạo!

Thân là người đại diện, Thiên Đạo tự nhiên có thể thấu hiểu lời nói của Hồng Quân, khiến Thiên Đạo cũng cảm thấy tâm hoa nộ phóng.

Hay lắm!

Quá hay rồi!

Bám đùi đại lão sao?

Ta tuy là Thiên Đạo nhưng ta cũng muốn bám mà!

"Phóng túng!" Một giọng nói lạnh lùng và không hề chứa bất kỳ cảm xúc nào xuất hiện giữa thiên địa… Âm thanh của Thiên Đạo!

Rầm rầm rầm!!!

Rầm rầm rầm!!!

Trong chốc lát, sấm sét cuồn cuộn, khí tức hủy diệt dày đặc, từng lớp sức mạnh phá diệt sinh ra, không gian từng tầng sụp đổ, thời gian hóa thành hư vô.

Thiên Đạo như muốn diệt thế, sức mạnh khủng bố và cuồng bạo trực tiếp phong tỏa từng bảng danh sách.

Chương 53

Hồng Quân dùng ngôn ngữ để nịnh bợ?

Thiên Đạo nó khác.

Nó thích thực tế một chút.

Ví dụ như… trực tiếp tấn công những bảng danh sách này!

Bám đùi sao?

Thiên Đạo nó chuyên nghiệp hơn!

"……" Nữ Oa.

"……" Lý Phàm.

"Loạn rồi, tất cả đều loạn rồi." Trong sơn cốc, Lý Phàm khóe miệng co giật, lẩm bẩm.

Tuy đạt được mục đích, nhưng sao lại cảm thấy… kỳ lạ thế nào ấy?

Hình như bình thường toàn là lời thoại của Hồng Quân mà?

Hình như đã cướp lời thoại của Hồng Quân rồi.

Nói thật thì, Thiên Đạo và Hồng Quân lại chơi trò thao tác bẩn đến mức này quả thực có chút vượt ngoài dự liệu của Lý Phàm rồi. ……..."Hít……" "Hít……" "Hít……" Từng trận hít khí lạnh xuất hiện, chúng sinh và Hỗn Độn Ma Thần đều kinh ngạc đến ngây người.

Thiên Đạo cũng chạy ra nịnh bợ sao?

Thật sự sao???

Hành động kỳ lạ đột ngột suýt chút nữa khiến bọn họ ngất.

Liên Hồng Quân cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng không nghĩ

đến việc Thiên Đạo cũng tận mắt chứng kiến sự bá đạo của Lý Phàm, Hồng Quân liền cảm thấy thích thú.

"Chiều không gian cao hơn?

Ý chí chiều không gian cao hơn là chỉ cái gì." Chúng Hỗn Độn Ma Thần cũng không ngốc, thái độ của Hồng Quân và Thiên Đạo lập tức khiến bọn họ nhạy bén nhận thấy điều dị thường, khiến ánh mắt đều ngưng lại.

Vì chưa nhìn thấy Lý Phàm cũng chưa chứng kiến sức mạnh phía sau Nữ Oa nên Hỗn Độn Ma Thần không rõ khái niệm, nhưng nhìn tình hình mà não không hỏng thì sao lại không thể suy đoán được.

"Bám đùi đại lão!" Một ý niệm từ trong não hải tất cả Hỗn Độn Ma Thần lóe lên.

Hồng Quân và Thiên Đạo đều muốn bám đùi đại lão, vậy bọn họ, tất nhiên cũng… bám đùi đại lão!

Tuy nhiên, chưa kịp hành động thực tế, Thiên Đạo đã hành động trước!

Rầm rầm rầm!!!

Oanh oanh oanh!!!

Điện xẹt sét đánh, hủy diệt tràn ngập, tịch diệt cuộn trào, hư vô tỏa sáng.

Như thần lôi diệt thế tựa như thiên khiển phảng phất ẩn chứa từng lớp giới vực và sức mạnh của toàn bộ vị diện, thiên lôi hóa thành từng tôn thái cổ Ma Thần và Hỗn Độn hung vật gào thét lao về phía bốn bảng vàng.

"Ngọa tào, chơi thật sao!?" Hồng Quân kinh ngạc.

Ta chỉ bắn pháo miệng thôi, ta cứ tưởng nó cũng chỉ bắn pháo

miệng thôi.

Khá lắm, chơi thật sao?

Thật sự tấn công sao, có cần phải bá đạo đến vậy không.

"Tấn công bảng danh sách của Đại Đạo sao?" Chúng Hỗn Độn Ma Thần cũng kinh ngạc, từng người từng người trợn mắt há hốc mồm, mặt mày ngưng cố.

"Hít……" Chúng sinh ngớ người, trừ việc hóa thành những cỗ máy hô hấp vô tình ra thì não bộ đã hoàn toàn trống rỗng, không còn biết gì nữa rồi.

"Thú vị thật." Đại đại Nữ Oa đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm.

"....." Trong sơn cốc, Lý Phàm im lặng.

Công kích bốn cái bảng sao?

Thật sự coi bản nguyên hình chiếu là trò đùa sao?

Một trăm vạn đạo bản nguyên chi lực đã là rất lớn, nếu đổi thành Thiên Đạo bản nguyên thì đủ để đạt tới hàng trăm triệu đạo, nếu lại đơn giản hóa thành Thiên Đạo công đức thì là hàng trăm tỷ đạo rồi.

Khái niệm hàng trăm tỷ đạo Thiên Đạo công đức là gì?

Đủ để nhẹ nhàng tạo ra một tôn Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Huống hồ bản nguyên chi lực còn liên quan đến bản nguyên và khái niệm, có quy tắc đặc thù trong đó.

"Không, cứ để Thiên Đạo công kích chẳng phải sẽ làm tổn hại uy nghiêm sao." Lý Phàm khẽ cười một tiếng.

Tuy bốn cái bảng không thể bị hủy diệt, cũng sẽ không bị ảnh hưởng, nhưng không bị ảnh hưởng thì không bị ảnh hưởng, uy

nghiêm cần phải duy trì, nếu không sẽ mất đi sức chấn nhiếp.

"Vừa hay." Mắt Lý Phàm lóe lên.

Nữ Oa làm màu một chút, thế nào?

"Hệ thống, dùng một trăm vạn đạo bản nguyên chi lực ngưng tụ thành một đạo sức mạnh dùng một lần đặt lên bảng." Lý Phàm chậm rãi nói.

Bản nguyên hình chiếu bản thân không có tính công kích, nhưng nếu dùng một tia nguyên thần chi lực hình chiếu vào trong đó, lại mượn bản nguyên chi lực thì lại khác.

"...Chủ nhân." Âm thanh nhắc nhở của Hệ thống vang lên. ...Ngoài Bất Chu Sơn.

Ầm ầm ầm!!!

Thiên lôi cuồn cuộn, hủy diệt tràn lan, tịch diệt sinh ra, hư vô diễn hóa, phạm vi hàng trăm triệu triệu khu vực tựa như hóa thành tận thế, hư không vỡ vụn thành bóng tối vĩnh hằng, ngay cả tốc độ quy tắc tự phục hồi cũng không sánh bằng tốc độ bị phá hủy.

Đại địa vô tận phủ đầy vết nứt, cũng có đại lượng hoang vu sinh ra, từng tôn Thái Cổ Ma Thần, hủy diệt ma thú và Hỗn Độn hung thú do Thiên Đạo chi lực ngưng tụ thành gào thét lao về phía bốn cái bảng.

Trong phút chốc, toàn bộ ánh sáng Hồng Hoang dường như tập trung về đây, ánh mắt của chúng sinh đều nhìn về phía bốn cái bảng.

Thiên Đạo công kích bốn cái bảng thật sự có thể thành công sao?

Bốn cái bảng này lại ẩn chứa vĩ lực to lớn như thế nào?

Tất cả mọi người đều tò mò một điều!

Từ khi tứ đại bảng xuất hiện đến nay, ngoại trừ La Hầu cảnh giới

Hỗn Nguyên Kim Tiên từng công kích một lần ra thì không ai dám công kích nữa, hiện tại vừa hay mượn cơ hội này để nhìn trộm sự huyền diệu của bốn cái bảng.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Thời gian tựa hồ ngừng lại, không gian dường như ngưng đọng, mọi thứ dường như không còn vận chuyển, chỉ có từng luồng tinh thần lực của chúng sinh và cường giả dũng động giữa thiên địa.

Một giây, hai giây, ba giây... có lẽ là một giây, cũng có thể là vĩnh hằng.

Trong khoảnh khắc, ngay khi vĩ lực của Thiên Đạo sắp chạm vào bảng, đột nhiên, dị biến... xảy ra!

Ầm!!!

Khí thế cổ lão, vĩnh hằng, vô thượng, chí cao, siêu thoát, mơ hồ... khó tả từ bảng Siêu Thoát và bảng Tọa Kỵ sinh ra, khí thế khủng bố và huyền diệu đến mức không thể dùng ngôn ngữ để hình dung, dường như đã vượt ra ngoài mọi khái niệm mà chúng sinh nhận thức.

Khi khí thế cổ xưa ấy sinh ra, thiên địa tựa hồ tịch diệt, mọi thứ dường như trở về hư vô, toàn bộ Hồng Hoang vị diện như đang run rẩy, Hỗn Độn vô lượng đã dấy lên sóng biển cuồn cuộn, Hồng Hoang đại lục rộng lớn đã xuất hiện từng trận tiếng vang lớn.

Trời, đang sợ hãi!

Đất, đang run rẩy!

“.....” Trong cõi vô hình, trong lòng chúng sinh đều dấy lên một tia minh ngộ.

Một luồng...

ấn ký!

Một luồng ấn ký khắc sâu trên bảng!

Là, sức mạnh ẩn chứa trong một tia hình chiếu!

Vì bảng ghi chép sinh linh, nên đã để lại một luồng sức mạnh ấn ký hình chiếu, những kẻ có tên trên bảng Tọa Kỵ, bảng Siêu Thoát đều sẽ tồn tại ấn ký.

Hiện tại, sức mạnh ấn ký xuất hiện là...

đệ nhất danh!

"Vị kia!" Tâm thần chúng sinh run rẩy, sắc mặt kinh hãi.

Chỉ một luồng ấn ký hình chiếu, thậm chí còn chưa bằng một phần trăm nghìn tỷ sức mạnh của bản tôn mà đã có sức mạnh như vậy sao?

Vậy bản tôn của người đó phải khủng bố đến mức nào!?

Không thể tưởng tượng!!!

Khó lòng hình dung!!!

Suy nghĩ cực kỳ khủng khiếp!!!

Da đầu tê dại!!!

"Tan." Một giọng nói bình tĩnh và đạm mạc vang lên từ trong khí thế đang sinh ra, chúng sinh Hồng Hoang trong phút chốc hoảng hốt dường như có thể nhìn thấy một tôn thân ảnh vĩ ngạn chỉ thấy được một tia bóng lưng, tựa như loài kiến nhìn lén một người khổng lồ.

Vô Ngân Chư Thiên, Hạo Hãn Vạn Giới, quanh thân thân ảnh kia dường như gánh vác từng tầng từng tầng giới vực chư thiên, mỗi một giới vực trước mặt y đều như hạt bụi, y tựa như chúa tể vô thượng của chư thiên, như vương giả vĩnh hằng của vạn vật.

Một luồng khí tức dường như có thể trấn áp một phương chư thiên, một đạo ý niệm dường như có thể định hình một phương thời không.

Cho dù chỉ nhìn một cái, cũng khiến trong lòng chúng sinh nảy sinh ý muốn quỳ lạy!

Cho dù chỉ nhìn một cái, cũng khiến chúng sinh quỳ rạp trên đất khó lòng chịu đựng!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Như thể liên quan đến bản nguyên, bị xóa bỏ từ căn nguyên, chúng sinh cho đến cảnh giới Hỗn Nguyên đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra, tất cả công kích của Thiên Đạo đã hoàn toàn biến mất, dường như chưa từng có công kích nào xuất hiện vậy.

Huyền ảo lại huyền ảo!

Không thể dùng lời nói!

Khó lòng hình dung!

Chấn động!

Kinh hãi!

Kinh hồn!

Trong chốc lát, Hồng Hoang lại một lần nữa hóa thành tịch mịch vĩnh hằng, Hồng Hoang yên tĩnh dường như không còn vận chuyển, Đại Đạo không còn diễn biến, biểu cảm của tất cả mọi người đều ngưng đọng, tất cả đều da đầu tê dại, đầu óc ong ong vang vọng.

Mơ rồi!

Tất cả đều mơ rồi!

Đặc biệt là Thiên Đạo và Hồng Quân, suýt chút nữa đã sợ đến hồn phi phách tán.

Cái quái gì vậy, bốn cái bảng này ẩn chứa sức mạnh đáng sợ đến thế sao?

Ngọa tào!

Ngọa tào!

Ngọa tào!!!

Nếu còn công kích thêm hai lần nữa thì toàn bộ Hồng Hoang chẳng phải sẽ lập tức bạo tạc tại chỗ sao?

Tất nhiên, họ không biết sức mạnh đó chỉ là một lần, cứ nghĩ rằng bốn cái bảng có thể kích phát sức mạnh như vậy bất cứ lúc nào, khiến Thiên Đạo và Hồng Quân đều sởn gai ốc.

Dù sao, họ đã từng chế giễu bốn cái bảng, đặc biệt là Thiên Đạo đã ra tay.

"Thứ lỗi, đã quấy rầy rồi." Rất lâu sau, Hồng Quân hoàn hồn, im lặng cúi người về phía bốn cái bảng.

Mất mặt?

Không còn thể diện?

Chương 54

Đúng vậy, cái mạng nhỏ mới là quan trọng nhất.

Nhìn Thiên Đạo mà xem, trực tiếp hiển hóa ra Thiên Đạo Chi Nhãn, lại ngưng tụ vô lượng công đức dung nhập vào bốn cái bảng, kẻ hiểu thì tự hiểu.

"....." Chúng sinh.

"....." Hỗn Độn Ma Thần.

Thực tế.

"Vô vị." Nữ Oa có chút chán nản.

Xem kịch lâu như vậy, bị phơi bày ra, cũng không có chuyện gì thú vị, lắc đầu, Nữ Oa với vẻ mặt lạnh nhạt xoay người chuẩn bị trở về đạo trường.

Trước khi đi, động tác của Nữ Oa khẽ ngừng lại, Anh Thần khẽ động nói một câu: "Tất cả giải tán đi, trăm năm sau Bản cung sẽ sáng tạo Nhân tộc." Trăm năm sau, Nữ Oa tạo người!

Người cần phải tạo, chỉ là xem khi nào tạo mà thôi, dù sao nếu không tạo người thì Hồng Hoang hậu tục không thể phát triển, chuyện đó chẳng có ý nghĩa gì để xem, Lý Phàm cũng vậy.

Phá hoại đại thế Hồng Hoang, nhưng cũng sẽ khiến Hồng Hoang miễn cưỡng có thể vận chuyển tiếp, dù sao một lần cạo lông dê sao sảng bằng cạo lông dê liên tục chứ.

"Đa tạ Oa Hoàng." "Đa tạ Oa Hoàng." "Đa tạ Oa Hoàng." Chúng sinh Hồng Hoang phản ứng, sắc mặt đều trở nên kích động, dồn dập cúi người về phía bóng lưng Nữ Oa, đặc biệt là Hồng Quân, lập tức vẫy tay.

Chỉ thấy nơi chân trời, Thiên Đạo quang luân hiện ra, dị tượng mênh mông, Tiên Thiên Chí Bảo, Thiên Đạo bản nguyên, Thiên Đạo công đức... những lễ vật ngập trời trực tiếp hội tụ về đạo trường của Nữ Oa.

Ôm đùi, Hồng Quân và Thiên Đạo thật sự là nghiêm túc!

“.....” Hỗn Độn Ma Thần.

“.....” Chúng sinh. ...Trong sơn cốc.

Thấy mọi chuyện đã tạm lắng, Lý Phàm thu hồi ánh mắt.

Kiểm tra bản nguyên chi lực thu hoạch được lần này, ngay lập tức, nụ cười trên mặt Lý Phàm trở nên càng thêm đậm nét.

Hàng chục tỷ!

Chỉ một lần, trực tiếp khiến Lý Phàm thu được hàng chục tỷ đạo bản nguyên chi lực!

Lời to?

Lời to cũng khó hình dung thu hoạch này!

“Tu luyện thôi.” Lý Phàm chậm rãi nhắm mắt lại.

Đã kết thúc sao?

Còn lâu.

Kịch hay, vừa mới bắt đầu diễn thôi!

Vu Yêu lượng kiếp vốn là đại cục mà Lý Phàm đã mưu tính, nếu chỉ như vậy thì chẳng phải vô vị sao, trước tiên cho chúng sinh một chút thời gian tiêu hóa, sau đó, sẽ có những màn kịch lớn hơn nối tiếp nhau diễn ra!

Vì duyên cớ của Lý Phàm và Nữ Oa, mặc dù Nữ Oa, các Hỗn Nguyên cảnh cự bá và Hồng Quân đều đã rời đi, nhưng sự sôi sục của

Hồng Hoang sẽ không vì sự rời đi mà nguội lạnh.

Ngược lại, càng thêm chấn động!

Nữ Oa bị phơi bày quá mức kinh thế hãi tục, còn sức mạnh khủng bố của đệ nhất danh thì chưa từng nghe thấy.

Ai có thể giữ bình tĩnh.

Lại có ai có thể giữ bình tĩnh.

Không ai, có thể làm được!

Khiến cho các cường giả đỉnh cấp thế hệ thứ hai của Hồng Hoang như Tam Thanh càng thêm khát vọng chứng đạo, toàn bộ Hồng Hoang cũng, sóng ngầm cuồn cuộn! ...Tử Tiêu Cung.

Khi Hồng Hoang đang sôi nổi một vùng, Tử Tiêu Cung cũng không yên tĩnh chút nào.

Gia Hòa, La Hầu, Tinh Vũ, Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân, Ngũ Hành Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Ma Thiên...

Hơn mười tôn cường giả trên cảnh giới Hỗn Nguyên, đồng thời giáng lâm Tử Tiêu Cung!

Trừ Nguyên Nguyệt, Thời Thần, Dương Mi ra, tất cả các cường giả Hỗn Nguyên cảnh, các cự bá Hỗn Nguyên cảnh khác, đều tề tựu!

"Hồng Quân, rốt cuộc là chuyện gì, thân phận và thực lực của hai vị kia là gì?" La Hầu ánh mắt sáng quắc nhìn Hồng Quân nói.

Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh khác tuy không nói gì, nhưng ánh mắt đều tập trung trên người Hồng Quân.

"Đồ vật, Bản tọa vì sao phải nói cho ngươi biết?" Hồng Quân mặt không biểu tình lạnh lùng cười nói.

Thật sự coi quá khứ là hiện tại sao??

Vì sao phải làm vậy.

“Ta không cãi nhau với ngươi, nói rõ đi, ta cũng là một thành viên của Hồng Hoang, hiện tại Hồng Hoang xuất hiện biến cố lớn như vậy ngươi muốn che giấu sao?” La Hầu khẽ nhíu mày nói.

Một thành viên của Hồng Hoang!

Điều này không phải giả dối, mà là sự thật.

Nếu không phải là một thành viên của Hồng Hoang thì La Hầu và những người khác hà tất phải đấu với Hồng Quân, đại khái cứ đi phiêu lưu trong Hỗn Độn Chi Hải cuối cùng cũng có thể tìm được vị diện khác để định cư, hoặc dứt khoát khai thác một giới là được rồi.

Giống như Dương Mi ban đầu tìm đến Hồng Quân cũng chỉ là bắt nạt Hồng Quân chứ không phải trấn sát Hồng Quân, tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều rõ, Hồng Quân là người phát ngôn của Thiên Đạo, chơi thì chơi, đùa thì đùa, nhưng chính sự không thể thay đổi.

Sống ở Hồng Hoang hơn vạn ức năm, nếu không có tình cảm thì thật vô lý, không có tình cảm thì cũng không cần đấu với Hồng Quân nữa.

Giống như kiếp trước của Lý Phàm, nếu một phú hào thân gia vạn ức về già bị buộc phải đi tới một quốc độ khác, sẽ không nhớ cố hương sao?

Câu trả lời không cần nói cũng rõ, không liên quan đến thân phận, thuần túy là thất tình lục dục của một sinh linh mà thôi.

Thánh nhân cũng có tình, Hỗn Nguyên cũng có thất tình lục dục, nếu không thì sẽ không phải sinh linh Thiên Đạo nữa, chỉ có Thiên Đạo mới không có tình cảm.

“Các ngươi chỉ cần biết hai vị kia đều đã vượt ra khỏi tầng thứ Hồng Hoang, cũng, vượt ra khỏi tầng thứ Đại Đạo, những điều cao

hơn nữa thì các ngươi tự mình tìm hiểu đi.” Lược trầm ngâm, Hồng Quân chọn trả lời.

Dù sao cũng là sinh linh Hồng Hoang, lúc nội đấu thì nội đấu, lúc cần đối ngoại thì phải đối ngoại, Hồng Quân cũng sợ mấy tên ngốc này sẽ trêu chọc hai vị kia, nếu như vậy thì Hồng Hoang sẽ gặp xui xẻo.

Mỗi một tôn Hỗn Nguyên cảnh đều là nội tình của Hồng Hoang, điểm này không cần nghi ngờ, nếu không thì Hồng Quân đã sớm đi trấn sát mấy Hỗn Độn Ma Thần kia rồi, hà tất phải đấu với mấy người này.

Giống như Hồng Quân chỉ muốn sảng khoái một chút bằng cách phong ấn hoặc bắt nạt những người này chứ không thật sự giết chết tất cả vậy.

“Vượt trên tầng thứ Đại Đạo?

Cao hơn nữa sao?” Các Hỗn Độn Ma Thần hít khí không ngừng.

Vượt ra khỏi Đại Đạo thì đúng rồi, dù sao nếu không vượt ra khỏi Đại Đạo thì Hồng Quân và Thiên Đạo cũng sẽ không cứng rắn như vậy, nhưng nghe khẩu khí của Hồng Quân, xa xa vượt qua Đại Đạo?

Thậm chí vượt qua cả khái niệm?

Vậy thì phải ngưu bức đến mức nào chứ! ...Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã trăm năm.

Trong vô số ánh mắt, Nữ Oa tại bờ Đông Hải tạo người.

Điều này cũng khá chua xót, đến mức Hồng Hoang biến thành cầu xin người khác chứng đạo sao?

Khi Nữ Oa tạo người, các Thánh nhân thiên định như Tam Thanh vui mừng khôn xiết, suýt chút nữa gõ chiêng đánh trống và vui đến

phát khóc, để phòng ngừa Nữ Oa thiếu sót thứ gì, Tam Thanh và một nhóm cường giả đỉnh cấp thế hệ thứ hai đều đã tới bờ Đông Hải.

À không đúng, có cả Hồng Quân nữa.

Hồng Quân cứ như một tên tùy tùng, suýt chút nữa quỳ xuống trước Nữ Oa, khiến chúng sinh Hồng Hoang một trận im lặng, cũng khiến các cường giả Hỗn Nguyên cảnh nhao nhao thầm mắng là vô liêm sỉ.

Cứ như vậy, trong sự chú mục của toàn thế giới, Nữ Oa... chính thức chứng đạo!

Chỉ thấy tử khí vắt ngang hàng trăm triệu thiên tế, cũng có thiên hoa rơi rụng, địa dũng kim liên, công đức mênh mông diễn hóa thành từng tầng từng tầng quang luân giáng lâm trên người Nữ Oa.

Khi Nhân tộc sinh ra, khi Nữ Oa chứng đạo, chúng sinh không ai không tâm phục khẩu phục mà quỳ xuống chúc mừng Oa Hoàng ra đời.

“Sinh ra rồi, Nhân tộc cuối cùng cũng sinh ra rồi!” “Nhanh!

Nhanh chuẩn bị chứng đạo!” “Ha ha, Nhân tộc cuối cùng cũng sinh ra rồi!” “Chứng đạo!

Có thể chứng đạo rồi!” Cùng với việc Nữ Oa rời đi, Tam Thanh và những người khác với ánh mắt mong chờ nhìn mười vạn Nhân tộc mới sinh, vui mừng khôn xiết, kích động vạn phần.

Không chút do dự, Tam Thanh cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lập tức bắt đầu phát Thiên Đạo thệ ngôn.

Đáng nói là Nữ Oa chứng đạo không phải sử dụng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, mà là chứng được Hỗn Nguyên, còn Tam Thanh thì sử dụng Hồng Mông Tử Khí chứng đạo trở thành Thánh nhân.

Còn về Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, trong tình huống Dương Mi đã cho đủ lợi ích, hai người chọn chứng đạo Hỗn Nguyên, vốn dĩ công đức chắc chắn không đủ để hai người trực tiếp chứng đạo, dù sao Thánh nhân và Hỗn Nguyên cảnh cần công đức không giống nhau.

Nhưng Dương Mi đã sớm cấp cho đại lượng tài nguyên, sau đó giảng đạo cho hai người để cảnh giới của họ thăng cấp, ngược lại miễn cưỡng chứng đạo thành Hỗn Nguyên cảnh.

Huyết Hải, Thiên Đình, Vu tộc... các bên đều bắt đầu hành động!

Vì Nữ Oa tạo người, toàn bộ Hồng Hoang trở nên gió nổi mây phun!

"Cung chúc Đạo Đức Thiên Tôn chứng đạo." "Cung chúc Nguyên Thủy Thiên Tôn chứng đạo." "Cung chúc Linh Bảo Thiên Tôn chứng đạo." "Cung chúc A Di Đà Phật chứng đạo." "Cung chúc Chuẩn Đề Phật Mẫu chứng đạo." Một ngày, tiếng hô của chúng sinh không ngừng vang vọng giữa thiên địa Hồng Hoang.

Nữ Oa chứng đạo!

Lão Tử chứng đạo!

Nguyên Thủy chứng đạo!

Thông Thiên chứng đạo!

Chuẩn Đề chứng đạo!

Tiếp Dẫn chứng đạo!

Trong một ngày, sáu tôn Hỗn Nguyên cảnh, ra đời!

"Thời đại Chúng Thánh đã mở ra..." Chúng sinh Hồng Hoang đều cảm nhận được, đều lẩm bẩm tự nói.

Một thời đại hoàn toàn mới... sinh ra! ...Thiên Đình.

“Huynh trưởng, kế hoạch có thể bắt đầu rồi!” Thái Nhất kích động nói.

“Không, không thể ra tay với Nhân tộc, hiện tại số lượng Nhân tộc quá ít, đi luyện chế Đồ Vu Kiếm cũng không đủ, ta cũng cần phải hỏi ý kiến Oa Hoàng trước, nếu Oa Hoàng không đồng ý thì sao.” Đế Tuấn lắc đầu nói.

“Huynh trưởng nói chí phải.” Thái Nhất chợt hiểu ra. ...Ngũ Trang Quán.

“Như vậy, đạo hữu có cảm giác rồi sao?” Trấn Nguyên Tử sốt ruột nói.

“Có, có một chút cảm giác, ta cần bế quan một thời gian để tham ngộ thiên cơ, có lẽ không lâu nữa ta có thể chứng đạo thành Thánh.” Hồng Vân hưng phấn nói.

“Tốt tốt tốt.” Trấn Nguyên Tử vui mừng khôn xiết. ...Huyết Hải.

“Ha ha, A Tu La tộc cuối cùng cũng sinh ra rồi!” Nhìn từng sinh linh quỳ rạp phía trước, Minh Hà ngửa mặt lên trời trường khiếu.

Cuối cùng cũng sáng tạo ra!

Cuối cùng cũng sáng tạo ra rồi!!!

Quá không dễ dàng, quá khó khăn, khiến Minh Hà có chút chua xót.

“Hỗn Nguyên cảnh?

Ta cũng có thể đạt được!” Cảm ứng tu vi của bản thân, Minh Hà ý khí phong phát nói.

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chém đi ba thi Thiện, Ác, Tự Ngã, Minh Hà chỉ chờ ba thi hợp nhất là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên!

“Hoặc có lẽ...” Dương Mi lôi kéo, mắt Minh Hà lóe sáng.

Nếu có được một đạo Hồng Mông Tử Khí thì chẳng phải...

Hít sâu một hơi, Minh Hà một bước bước ra khỏi Huyết Hải.

Chương 55

...Tổ Vu Điện.

“Phân phó xuống dưới, bảo tộc nhân đi giúp Nhân tộc.” Đế Giang trầm giọng nói.

“Đại ca.” “Đại ca.” “Đại ca.” Các Tổ Vu không có dị nghị.

“Nhân tộc liên quan đến vận mệnh Vu tộc chúng ta, các ngươi tuyệt đối không được xảy ra bất kỳ sai sót nào.” Đế Giang trịnh trọng nói.

Một nhóm Tổ Vu gật đầu, thần sắc vô cùng nghiêm túc.

Gió nổi mây phun...!

Toàn bộ Hồng Hoang, đã bắt đầu sóng ngầm cuồn cuộn!

Không, chính xác hơn là, gió nổi mây phun!

Các bên bắt đầu mưu tính, từng tôn Hỗn Nguyên cảnh cao cao tại thượng cũng bắt đầu bố cục.

Thời đại mới?

Thời đại mới đã sớm kéo màn rồi!

Vu Yêu lượng kiếp, chính thức kéo màn!

Trung tâm của mọi xoáy nước, chính là... trên người Nhân tộc! ...Trong Hỗn Độn, Nữ Oa tại một nơi hư không đã dùng vĩ lực Hỗn Nguyên cảnh khai tịch ra Oa Hoàng Thiên.

Hỗn Nguyên cảnh siêu thoát giới vực, lăng giá trên Hồng Hoang, chấp chưởng một loại bản nguyên của Đại Đạo, có thể coi là chí tôn của một đạo, sức mạnh tự nhiên không cần nói cũng hiểu.

Nếu Hỗn Nguyên cảnh tạo ra một vị diện sánh ngang Hồng Hoang thì chắc chắn là không thể, nhưng những tồn tại như Nữ Oa tạo ra một giới vực cấp Đại Thiên thì lại nhẹ nhàng như trở bàn tay.

Trong Oa Hoàng Thiên, Phục Hy mặt đầy tươi cười vì Nữ Oa chứng đạo mà cảm thấy vui mừng.

"Muội muội chúc mừng rồi." Phục Hy cười ha ha nói.

"Cơ duyên của huynh trưởng cũng sắp đến rồi." Nữ Oa ôn hòa cười nói.

"Ồ?

Vậy vi huynh sẽ chờ." Phục Hy tinh thần chấn động, mong chờ nói.

"À đúng rồi, huynh trưởng sau này nếu Đế Tuấn, Thái Nhất muốn tìm muội thì nói họ không cần, cứ tùy ý họ." Nữ Oa bổ sung thêm một câu nói.

"Tốt." Phục Hy đáp.

"Muội có chút việc, đi trước đây." Phất phất tay, thân hình Nữ Oa lóe lên một cái đã rời khỏi Oa Hoàng Thiên. ...Hồng Hoang đại lục, trong sơn cốc.

Lý Phàm đang tu luyện tự có cảm giác mà mở mắt, mỉm cười, Lý Phàm vẫy tay lấy ra một bàn cờ, không lâu sau, chỉ thấy Nữ Oa bước vào.

Thấy Lý Phàm đang chơi cờ, Nữ Oa bĩu môi, dường như vô ý mà ngồi xuống đối diện Lý Phàm.

"Chơi một ván?" "Không chơi, vô vị." Nữ Oa hờ hững nói.

Chơi cờ?

Ta mới không chơi, trong tình huống không động dụng quyền hành

thì lại không thể thắng Lý Phàm, biết không thắng thì ngu gì mà so, Nữ Oa lại không phải kẻ cuồng ngược đãi.

"Vậy thì làm gì?" Lý Phàm tùy ý nói.

"Tìm trò chuyện một chút để giết thời gian không được sao?" "Dường như không hợp tính cách." Lý Phàm không tỏ ý kiến.

"....." Nữ Oa mặt cười chợt đen lại.

Không thể nói chuyện tiếp được nữa rồi.

"Xem Nhân tộc này, Bản cung nếu không cảm ứng sai thì ngươi hẳn có một chút quan hệ với Nhân tộc." Đôi mắt đẹp của Nữ Oa rơi trên người Lý Phàm.

Tuy dưới sự che đậy của sức mạnh hệ thống, Nữ Oa không thể suy diễn ra quá nhiều căn nguyên của Lý Phàm, nhưng suy diễn mơ hồ một chút thì vẫn có thể làm được.

"Nhân tộc chẳng phải cũng có một chút quan hệ với ngươi sao." Lý Phàm cười cười.

"Bản cung là căn nguyên Nhân Đạo, Nhân tộc trong Chư Thiên Hải không quá nhiều, chỉ một giới Nhân tộc thì Bản cung không quá để ý, huống hồ nếu ma luyện đối với họ cũng có lợi." Nữ Oa lạnh nhạt nói.

Ý tứ lời nàng nói, không cần nói cũng rõ!

Nhân tộc, Nhân tộc Hồng Hoang!

Nữ Oa hỏi chính là hạo kiếp sắp tới của Nhân tộc!

"Nhân Đạo căn nguyên?" Mắt Lý Phàm dường như có tinh mang lóe lên, như đang suy tư điều gì.

Đúng vậy, bản tôn của Nữ Oa là nguồn gốc Nhân Đạo?

Căn nguyên của tất cả Nhân Đạo?

"Chư Thiên Hải?" Chỉ biển lớn ẩn chứa Vô Ngân Chư Thiên Vạn Giới sao?

Nếu không suy đoán sai, Nữ Oa chấp chưởng nguồn gốc của tất cả loài người trong Vô Ngân Chư Thiên, Nhân Đạo?

Nếu vậy, giả sử có căn nguyên Hồng Quân thì chấp chưởng Tiên Đạo?

Thú vị, quá sức thú vị a...

Lý Phàm đối với Chí Cao Lãnh Địa càng thêm mong đợi.

Tuy rằng còn hơi xa, nhưng cuối cùng cũng có một ngày nhất định sẽ đăng lâm lên vũ đài đó, nhìn ngắm phong cảnh ra sao!

"Đều đã nói là đối với Nhân tộc lịch luyện thì có lợi, ta có gì mà phải để ý chứ." Vô số ý niệm lóe lên, Lý Phàm từ từ nói.

Nhân tộc Hồng Hoang lại không phải Nhân tộc Địa Cầu nơi kiếp trước của Lý Phàm, Lý Phàm không thánh mẫu như vậy, hơn nữa, chỉ có trải qua ma nạn mới có thể đăng lâm vị trí nhân vật chính của thiên địa, hưởng thụ Thiên Đạo quyến cố, nhất định phải trải qua.

"Ngươi hỏi Bản tôn làm gì, chẳng lẽ Bản tôn không xem Nhân tộc chịu nạn thì không thể nhúng tay vào được sao." Lý Phàm hứng thú nói.

"Có gì mà không được, giới này hoặc phương chư thiên đối với Bản cung mà nói đều chỉ là một trò chơi mà thôi, nếu như vậy, Bản cung liền can thiệp vận chuyển của Nhân tộc." Nữ Oa bình tĩnh nói.

Hồng Hoang thì sao?

Chư Thiên thì sao?

Chấp chưởng giới vực chư thiên vô cùng tận, một niệm có thể

diễn hóa một phương chư thiên, vẫy tay có thể đế tạo ức vạn vũ trụ, đối với Nữ Oa mà nói thì có ý nghĩa còn quan trọng hơn gấp mười lần tất cả chư thiên.

Quá vô vị rồi, nếu không như vậy thì Nữ Oa sẽ không đặt hình chiếu vào vô số chư thiên để tìm niềm vui.

“.....” Lý Phàm.

Tuy biết Nữ Oa không có ý đó, nhưng lời nói nghe sao lại kỳ lạ như vậy, vì niềm vui mà Nữ Oa có thể hủy diệt một phương chư thiên cũng không sao sao?

“À...” “Ngươi không tiếp xúc với Nhân tộc sao.” “Thì sao chứ.” Nữ Oa nhìn Lý Phàm một cái.

“Không sao.” Lý Phàm cười cười.

“À đúng rồi, ngươi công bố Bản cung ra ngoài, Bản cung vẫn chưa tính sổ đâu, ngươi còn thiếu Bản cung một nhân quả.” Nữ Oa chớp chớp đôi mắt đẹp, khóe mắt dường như xuất hiện một tia ý cười.

“Nói thẳng đi.” Lý Phàm nhướng mày.

“Công bố ngươi ra ngoài nữa.” “.....” Nhìn nụ cười nghịch ngợm của Nữ Oa, sắc mặt Lý Phàm có chút cổ quái.

Hình tượng sụp đổ rồi đó!

Đường đường là Nữ Oa căn nguyên lại đi xem trò vui sao?

Không...

Lược trầm ngâm, Lý Phàm khẽ gật đầu: “Được.” Cứ công bố thì công bố đi, dù sao công bố cái gì chẳng tùy tiện mà bịa ra?

Vừa hay chuyện này đối với ta có trăm lợi mà không một hại, không chỉ có thể chấn nhiếp Hồng Hoang lại có thể kiếm một khoản

bản nguyên chi lực, hà cớ gì mà không làm?

“Khi nào thì công bố.” Mắt Nữ Oa sáng lên.

“Sao mà nôn nóng thế?” Lý Phàm không nói nên lời.

“Tìm chút trò vui để xem, chưa chào hỏi tiếng nào đã công bố hình chiếu của Bản cung ở giới này, Bản cung chẳng lẽ không thể xem phản ứng của Hồng Hoang khi bị công bố ra sao sao?” Nữ Oa nhíu nhíu cái mũi quỳnh.

“Chờ chút đi, bây giờ không thích hợp lắm.” Nói xong, Lý Phàm lắc đầu.

Công bố thì được, nhưng phải làm theo kế hoạch, nếu bây giờ công bố thì không phù hợp với lợi ích của Lý Phàm.

“.....” Nữ Oa nhướng hàng lông mày tú lệ, dường như đoán được.

“Ngươi xem ta cũng chưa suy diễn ra, trước tiên hãy xem trò vui trước mắt đã.” Lý Phàm cười híp mắt nói.

Không lâu sau Hồng Hoang có thể sẽ xuất hiện một trường biến cố...

Vì biến cố đó Lý Phàm đã chuẩn bị rất lâu rồi.

“Tốt.” Nữ Oa hăm hở muốn thử. ...Hồng Hoang không tính năm tháng, thoáng chốc đã qua mấy vạn năm.

Các bên hoặc đang âm mưu hoặc đang chờ đợi, khiến Hồng Hoang trong mấy vạn năm đó bất ngờ trở nên bình tĩnh, sự phát triển của Nhân tộc trong mấy vạn năm cũng vô cùng nhanh chóng.

Đặc biệt là Vu tộc đã giúp đỡ Nhân tộc, khiến số lượng tộc quần của Nhân tộc trong vỏn vẹn mấy vạn năm đã tăng lên vô số lần, nhân số từ ban đầu mười vạn đã bạo tăng lên đến hàng trăm tỷ.

Tuy mọi thứ yên bình, nhưng chúng sinh Hồng Hoang và các

cường giả đều hiểu rõ, đây chỉ là sự yên tĩnh trước cơn bão mà thôi.

Loạn tượng... sắp xuất hiện!

Chỉ cần Nhân tộc phát triển đến một quy mô nhất định, khi đó, sự yên bình của Hồng Hoang sẽ bị phá vỡ, đặc biệt là Vu Yêu hai tộc, chắc chắn sẽ có một trận chiến!

Trong lúc không khí quỷ dị, trên Bất Chu Sơn, biến cố kinh người xảy ra!

Ầm!!!

Thiên hoa rơi rụng, địa dũng kim liên!

Hà quang vạn trượng, tử khí ngập trời!

Tiên âm diệu nhạc hiện, Đại Đạo tiếng chuông vang!

Vô cùng dị tượng, sinh ra!

Hoàng hoàng kim quang như mặt trời, tựa hồ Thiên Uy.

Vô cùng dị tượng như thực chất, tựa hồ chư thiên. ...Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng xuất hiện dị tượng!

"Lại sắp cập nhật sao?" "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng sắp cập nhật rồi!?" "Lại có Mạc Hậu Hắc Thủ sắp lên bảng sao?" Trong phút chốc, ánh mắt chúng sinh Hồng Hoang đều đổ dồn về Bất Chu Sơn, từng tôn Hỗn Nguyên cảnh nằm trong Hỗn Độn cũng xuyên không gian mà nhìn về Bất Chu Sơn.

Toàn thế giới... chú mục!

Bất luận là Hỗn Nguyên cảnh, hay là sinh linh bình thường, không ai là không ngưng mắt, tâm tình hoặc lo lắng, hoặc căng thẳng, hoặc ngưng trọng, hoặc mong chờ...

“Thảo!” Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân im lặng nhìn trời.

Lại cái quái gì mà cập nhật nữa?

Vất vả lắm mới an ổn được mấy vạn năm, lại sắp không thái bình rồi.

À, dường như tê dại rồi, vậy thì không sao cả.

Gió nổi mây phun?

Không!

Hồng Hoang chấn động!

Khi tất cả sinh linh Hồng Hoang đang suy đoán lần này Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng sẽ phơi bày cường giả đại năng hay ẩn thế thần bí giả nào, thì khi nhìn rõ những dòng chữ xuất hiện trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, ngay lập tức, sắc mặt mọi người đều biến thành kinh ngạc.

Ngay cả dưới mắt các cường giả Hỗn Nguyên cảnh cũng xuất hiện vẻ mê mang.

“Chủ Thần?

Ai???” Đúng vậy, nhân vật mới xuất hiện, mới được phơi bày không ai khác, chính là...

Chủ Thần!

Chương 56

“Thần?

Chủ Thần?

Chẳng lẽ có liên quan đến Gia Hòa?” Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh đều hướng ánh mắt về Thiên Đường.

Gia Hòa đang ở trong Thiên Đường chuẩn bị ăn dưa cũng ngẩn người.

“Chủ Thần?

Ồ, dường như là cảnh giới trong thần đạo mà ta thiết lập, chẳng lẽ thật sự có liên quan đến ta?” “Không thể nào, ta chỉ là đệ đệ thôi mà, lại lên bảng?” Sắc mặt Gia Hòa không ngừng biến hóa. ...Trong sơn cốc.

Lý Phàm nhìn về một phương hư không, đôi mắt thâm thúy của y dường như ẩn chứa vĩ lực khó tả, tựa hồ có thể nhìn xuyên không gian, dường như có thể nhìn thấu thời gian, như thể có thể nhìn thấy một góc của tương lai.

Rất lâu sau, Lý Phàm thu hồi ánh mắt, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

“Kịch hay, sắp bắt đầu rồi...” Trường kịch này đã được mong đợi từ lâu rồi.

Tò mò, Hồng Hoang sẽ phản ứng thế nào đây?

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Đại Đạo câu lặc, quy tắc ngưng tụ, thần cấm sinh ra, đạo vận nở

rộ, vô số văn tự nhanh chóng xuất hiện trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, trong khoảnh khắc đã có đại lượng văn tự sinh ra.

Không kịp nói nhiều, chúng sinh Hồng Hoang và một nhóm cường giả Hỗn Nguyên cảnh lập tức dồn sự chú ý vào Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, ngưng thần nhìn chăm chú.

Chủ Thần: Còn gọi là Chủ Thần Không Gian.

Một thế lực tổ chức khét tiếng hoành hành khắp chư thiên.

Nó sẽ bắt cóc sinh linh từ các vị diện khác nhau, ký kết khế ước khiến họ trở thành Luân Hồi Giả.

Khi Chủ Thần định vị tọa độ một phương vị diện thì sẽ phái Luân Hồi Giả tiến vào vị diện đó quấy nhiễu trật tự của vị diện, từ đó trộm cướp Thiên Đạo bản nguyên.

Chủ Thần đã hủy diệt sáu trăm ba mươi chín ngàn tám trăm bốn mươi lăm vị diện (chi tiết tư liệu mở rộng).

Bị Chủ Thần thôn tính kiểm soát ba mươi chín ngàn bốn trăm năm mươi ba vị diện (chi tiết tư liệu mở rộng).

Lịch sử phát triển của Chủ Thần Không Gian (chi tiết tư liệu mở rộng).

Bối cảnh Chủ Thần: Nguyên bản là Thiên Đạo của một phương vị diện sắp phá diệt trong Chư Thiên Vạn Giới, để cầu sinh cơ đã tự thân ngưng tụ thành Chủ Thần Quang Cầu, sau đó thông qua hệ thống, ngẫu nhiên và các phương thức khác liên thông các vị diện, từ vị diện cấp Tiểu Thiên bắt đầu xâm nhập các khu vực của chư thiên.

"Không phải cường giả trong Hồng Hoang của chúng ta sao?" Tất cả sinh linh Hồng Hoang kinh ngạc.

Lần này cập nhật một cường giả đặc biệt.

Không...

“Đã hủy diệt sáu trăm ba mươi chín ngàn tám trăm bốn mươi lăm vị diện?

Thôn tính ba mươi chín ngàn bốn trăm năm mươi ba vị diện?” Sinh linh Hồng Hoang tặc lưỡi, cũng hít khí không ngừng.

Khủng bố đến mức này!

Nhìn xem giới thiệu này, hảo gia hỏa, đơn giản là cực hạn bùng nổ, trong Chư Thiên Vạn Giới lại có một thế lực ngưu bức như vậy sao?

Bắt cóc Luân Hồi Giả đi xâm nhập Chư Thiên Vạn Giới...

Thao tác, đỉnh cao!

Đặc biệt là Hồng Quân và các cường giả Hỗn Nguyên cảnh đều kinh ngạc, có thể chơi như vậy sao?

Hướng Hỗn Độn Chi Hải phóng hệ thống?

Hệ thống lại là cái gì?

Mấy thứ này dường như hơi liên quan đến vùng kiến thức mù mịt của ta. ...Tử Tiêu Cung.

Sắc mặt Hồng Quân không ngừng biến hóa, lược trầm ngâm, Hồng Quân mở miệng nói: “Thiên Đạo, suy diễn Hồng Hoang có dị thường hay không, đặc biệt là một góc vị lai, có biến hóa gì không.” Có một loại cảm giác bất an!

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng sẽ làm công vô ích sao?

Không thể nào!

Xem xét mấy lần cập nhật của Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, Bàn Cổ và Nữ Oa không ai là không có quan hệ mật thiết với Hồng Hoang.

Không chỉ Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, mấy cái bảng Đại Đạo cũng không có cái nào không liên quan đến Hồng Hoang.

Vậy thì vấn đề là, liệu có phơi bày một tồn tại nhìn thì ngưu bức nhưng lại không có chút quan hệ nào với Hồng Hoang sao?

Hồng Quân không nghĩ vậy.

Chỉ có một khả năng, Chủ Thần Không Gian và Hồng Hoang có quan hệ!

"Chết tiệt, không thể yên ổn một chút sao, lại phải có vấn đề." Hồng Quân thầm mắng một tiếng, tức đến gan run, lại còn hoài nghi nhân sinh.

Người phát ngôn Thiên Đạo thật sự hữu dụng???

Cmn a, càng nhìn càng thấy người phát ngôn Thiên Đạo là cái thằng đệ đệ, nhìn thì có vẻ oai nhưng thực ra chỉ là bảo mẫu của Hồng Hoang thôi sao?

Thật muốn phát điên.

Ong!!!

Thiên Đạo quang luân sau lưng Hồng Quân lóe lên rồi biến mất, khí cơ Thiên Đạo huyền diệu phù hiện trong Tử Tiêu Cung.

"Không dị thường?" Hồng Quân khẽ nhíu mày, cũng không thở phào nhẹ nhõm.

Là ảo giác sao, chỉ là quá mẫn cảm?

Như vậy cũng tốt. ...Trong nháy mắt, Hồng Hoang lại qua trăm năm, những cuộc thảo luận của chúng sinh về việc Chủ Thần được cập nhật trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cũng đã sớm biến mất.

Dù sao, Chủ Thần và Chủ Thần Không Gian ngưu bức thì ngưu bức, nhưng lại chẳng có nửa xu quan hệ với Hồng Hoang, có gì mà

phải thảo luận, cứ như câu chuyện không liên quan đến mình thì cứ treo cao mặc kệ.

Buôn chuyện thì buôn, nhưng không cần thiết, không có nhiều người bí mật thảo luận về Nữ Oa và Bàn Cổ hơn đâu.

Hồng Quân vốn có chút căng thẳng, sau khi quan sát tình hình Hồng Hoang một thời gian cũng đã vứt chuyện này ra sau đầu, toàn bộ Hồng Hoang dường như lại một lần nữa khôi phục trạng thái quỷ dị.

Vào lúc này, trong một dãy núi rộng lớn tại Tổ Địa Nhân tộc bờ Đông Hải, từng đạo gợn sóng không gian sinh ra, một thanh niên nam tử bước ra từ trong gợn sóng.

Điều khiến người ta kinh ngạc là quần áo mà thanh niên nam tử mặc lại là... quần áo hiện đại hóa của Địa Cầu nơi Lý Phàm kiếp trước!

"Đinh!

Luân Hồi Giả Vương Thần đã tới Hồng Hoang vị diện." Một giọng nói lạnh nhạt vang lên bên tai thanh niên nam tử, hay đúng hơn là Vương Thần.

"Hồng Hoang vị diện?" Mắt Vương Thần ngưng lại, mí mắt giật giật.

Đối với Hồng Hoang lừng lẫy đại danh, Vương Thần không hề xa lạ, bất luận là trước khi tiến vào Chủ Thần Không Gian hay sau khi tiến vào Chủ Thần Không Gian, Hồng Hoang đều có danh tiếng lẫy lừng.

Đặc biệt là trong Chủ Thần Không Gian, các vị diện như Hồng Hoang, Thần Giới còn được mệnh danh là cấm khu của Luân Hồi Giả, Luân Hồi Giả chấp hành nhiệm vụ ở những vị diện loại này mười người thì chín người đều chết tại chỗ.

“Ta lại vào loại vị diện này.” Vương Thần thầm kêu khổ.

“Đinh!

Luân Hồi Giả Vương Thần, có quét hình tình huống vị diện hiện tại để tạo nhiệm vụ chính tuyến hay không.” Giọng nói lạnh nhạt và máy móc tiếp tục vang lên bên tai Vương Thần.

“Quét hình.” Hít sâu một hơi, Vương Thần nghiến răng nói.

Đều đã đến nước này rồi, nói nhiều nữa cũng vô nghĩa, chi bằng nhanh chóng giải quyết nhiệm vụ, hoặc là vị diện này quá ngưu bức khiến Chủ Thần kiêng kỵ mà lập tức cho trở về Chủ Thần Không Gian, nếu như vậy thì tốt quá rồi.

Tuy nhiên Vương Thần không ôm hy vọng.

Trong Chư Thiên Vạn Giới có quá nhiều Hồng Hoang vị diện, nghe nói các tiền bối Chủ Thần Không Gian xâm nhập Hồng Hoang vị diện không có một vạn cũng có tám nghìn, có lẽ mình đã vào một Hồng Hoang vị diện cao cấp, ước chừng phải chấp hành nhiệm vụ tùy thuộc vào vận may.

“Đinh!

Bắt đầu quét hình vị diện hiện tại.” “Đinh!

Kiểm tra thấy tầng thứ Hồng Hoang vị diện hiện tại hơi cao, đã đạt cấp Đại Thiên trung đẳng, có tiềm lực vị diện cấp Đại Thiên đỉnh cấp.” “Đinh!

Kiểm tra thấy vị diện hiện tại tồn tại sức mạnh đặc thù.” “Đinh!

Kiểm tra thấy dòng thời gian của Hồng Hoang vị diện hiện tại và truyền thống khác biệt.” “Đinh!

Kiểm tra Đại Đạo bảng.” “Đinh!

Kiểm tra Mạc Hậu Hắc... ” Một loạt âm thanh nhắc nhở vang lên,

đột nhiên, âm thanh nhắc nhở vang được một nửa thì dừng lại, Vương Thần sững sờ.

Chủ Thần kiểm tra mà có thể kiểm tra được một nửa rồi không động tĩnh?

Kẹt sao?

Tình huống gì thế này.

"Đinh!

Cảnh cáo!" "Đinh!

Tất cả sức mạnh ẩn tàng ở giới này, tầng thứ cực cao!" "Đinh!

Xin Luân Hồi Giả lập tức trở về Chủ Thần Không Gian!!!" "Đinh!

Xin Luân Hồi Giả lập tức trở về Chủ Thần Không Gian!" Không đợi Vương Thần phản ứng, giọng nói của Chủ Thần lại xuất hiện, dường như... căng thẳng?

"???" Vương Thần. ...Trong sơn cốc.

Lý Phàm đang xem xét sự thái phát triển, khóe miệng khẽ nhếch lên một độ cong.

Ngẩn người?

Mặt chấm hỏi?

Lý Phàm còn có chút tò mò tâm tình của Chủ Thần nữa.

Vốn dĩ là xâm nhập Hồng Hoang, kết quả phát hiện bị phơi bày ra ngoài, trên bảng Siêu Thoát, Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng và các bảng khác đều có ghi chép, sách, nếu là Chủ Thần thì chắc chắn sẽ treo máy.

"Chạy?

Chạy được sao, nếu chạy mất thì chẳng phải vô vị sao." Búng

ngón tay một cái, một đạo huyền quang chìm vào hư không, Lý Phàm lẩm bẩm tự nói.

Ta còn đang chờ xem kịch hay, sao có thể để vở kịch kết thúc nhanh như vậy được chứ.

Chủ Thần Không Gian VS Hồng Hoang vị diện?

Đúng là có ý nghĩa.

À không đúng, chính xác hơn là Hồng Hoang vị diện VS Chủ Thần Không Gian đang chuẩn bị bỏ chạy. ...Tử Tiêu Cung.

Từng đạo Thiên Đạo huyền cơ vờn quanh, đại lượng quy tắc ngưng tụ, cũng có tiên hoa bay lả tả và bảo quang huyền diệu, chỉ thấy Thiên Đạo quang luân sau lưng Hồng Quân ẩn hiện.

Đại lượng hình chiếu lóe lên, vô số họa diện tiêu tán, Hồng Quân dường như đang trong Thiên Đạo suy diễn sự phát triển và xu hướng của Hồng Hoang vị lai, hoặc đang thương nghị với Thiên Đạo.

Đột nhiên, tự có cảm ứng, Hồng Quân đột nhiên mở mắt.

"Ừm?..." Đứng thẳng người, mắt Hồng Quân tinh mang lóe lên.

"Khí tức dị vực?

Lại có sinh linh dị vực tiến vào Hồng Hoang?" Sững sờ, Hồng Quân đồng tử co lại, sắc mặt đại biến.

"Lúc này lại xuất hiện một sinh linh dị vực?

Chủ Thần Không Gian!?" Hồng Quân không còn bình tĩnh được nữa.

Đặc biệt là trong đầu hiện ra những ghi chép về Chủ Thần Không Gian.

"Xâm nhập chư thiên vị diện?

Chương 57

Hủy diệt rồi thôn tính?" Lập tức càng thêm không bình tĩnh.

Vút!!!

Một tia sáng lóe lên, Hồng Quân từ chỗ cũ biến mất không thấy tăm hơi. ...Bờ Đông Hải, trong dãy núi rộng lớn.

Vương Thần đang mặt đầy ngẩn ngơ chưa hoàn hồn.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta đang làm gì?

Chủ Thần... bảo ta bỏ chạy?

Chủ Thần ngưu bức như vậy mà lại bảo người khác bỏ chạy sao?

"Đinh!

Xin Luân Hồi Giả lập tức trở về Chủ Thần Không Gian, nếu không sẽ bị mạt sát." "Đinh!

Đếm ngược, mười, chín, tám, bảy, sáu..." Toàn thân run lên, Vương Thần phản ứng lại.

Chạy chạy chạy!

Mặc kệ là tình huống gì, cũng mặc kệ ba bảy hai mươi mốt, cứ chạy trước đã, lần đầu tiên thấy Chủ Thần căng thẳng như vậy, vì cái mạng nhỏ thì cũng phải chạy thôi!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Theo ý niệm của Vương Thần, trong khoảnh khắc, một không

gian thông đạo nhanh chóng xuất hiện phía sau Vương Thần, không chút do dự, Vương Thần lập tức chui vào không gian thông đạo để trở về Chủ Thần Không Gian.

"Đi sao?

Hồng Hoang muốn đi thì đi sao." Khi Vương Thần chuẩn bị rời đi, giọng nói đạm mạc của Hồng Quân vang lên từ trong hư không, giây tiếp theo, Hồng Quân xuất hiện trước mặt Vương Thần.

"Đinh!

Kiểm tra thấy Luân Hồi Giả bị phát hiện, để ngăn chặn tọa độ Chủ Thần Không Gian bị định vị, đã khởi động chương trình phụ tự hủy..." ...Oa Hoàng Thiên.

Trước mặt Nữ Oa, một bảo kính đang hình chiếu tình huống bên Vương Thần, tai nàng khẽ động, Nữ Oa dường như nghe thấy giọng nói của Chủ Thần vang lên bên tai Vương Thần.

"Đi sao?

Để hắn đi thì chẳng phải vô vị sao." Nữ Oa khẽ cười một tiếng, hứng thú bừng bừng nói.

Chỉ thấy Nữ Oa vẫy tay, trong khoảnh khắc, từng đạo quy tắc chìm vào hư không rồi biến mất.

"Ừm, đi tìm gã kia xem sao..." ..."Đinh!

Chương trình tự hủy..." Vang được một nửa, chương trình phụ của Chủ Thần Không Gian trên người Vương Thần dường như bị ảnh hưởng bởi ngoại lực, trực tiếp bị ngưng đọng, tựa hồ bị đóng băng, hoặc như thời gian tạm dừng vậy.

"???" Vương Thần.

"Sinh linh dị vực... bỏ chạy?" Nhìn Vương Thần một cái, lại nhìn

không gian thông đạo phía sau Vương Thần, khóe miệng Hồng Quân xuất hiện một tia cười lạnh, vẫy tay lớn, như thời không xoay chuyển, lại như đấu chuyển tinh di, trong chớp mắt y và Vương Thần đã xuất hiện trong Tử Tiêu Cung. ...Hỗn Độn Chi Hải.

Nằm trong một vùng bản nguyên Hỗn Độn mênh mông, một điểm sáng ẩn hiện, thỉnh thoảng lại tản mát ra từng luồng khí cơ không gian, thời gian, nếu có đại năng giả ở đây sẽ phát hiện trong điểm sáng kia lại ẩn chứa vô cùng vũ trụ.

Điểm sáng, chính là...

Chủ Thần Không Gian!

Hoặc có thể nói, lối vào của Chủ Thần Không Gian!

Trong không gian tối tăm và tịch mịch, một bình đài sừng sững ở trung tâm bóng tối, chỉ thấy ở trung tâm bình đài, một quả cầu quang mang tản mát ra ánh kim nhàn nhạt đang chậm rãi xoay tròn.

Ngưng thần nhìn kỹ thì có thể thấy phía sau quả cầu quang mang dường như có vô cùng hình chiếu và vô số bình đài tương tự như bình đài này.

Nơi đây, chính là khu vực hạch tâm của Chủ Thần Không Gian, nơi bản nguyên tọa lạc, tất cả các Chủ Thần bình đài đều từ nơi đây hình chiếu ra!

“Đinh!

Cảnh báo cảnh báo!” “Đinh!

Phát hiện nguy hiểm không rõ!” “Đinh!

Phát hiện cường giả không rõ!” “Đinh!

Chương trình phụ của Chủ Thần bị phong ấn!” “Đinh!

Lập tức áp dụng biện pháp!” “Đinh!

Lập tức tìm phương án giải quyết!" Âm thanh cấp bách không ngừng vang vọng trong bản nguyên bình đài, Chủ Thần Quang Cầu như một chiếc đèn kéo quân, điên cuồng biến ảo màu sắc, tựa hồ Chủ Thần đã ngẩn người hoặc hoảng loạn vậy.

Sự biến hóa của Chủ Thần Quang Cầu dường như đã đánh thức ý chí Chủ Thần đang ngủ say, từng đạo quy tắc Đại Đạo bắt đầu ngưng tụ, từng đạo quy tắc Thiên Đạo bắt đầu hội tụ, trong chớp mắt, một thanh niên tóc bạc xuất hiện trên bản nguyên bình đài.

Thanh niên tóc bạc thần dị vô cùng, lúc thì biến thành thiếu nữ, lúc thì lại biến thành nam tử trung niên hoặc lão ẩu, tựa hồ y không có hình tượng cụ thể, vạn vật thế gian đều là chính y vậy.

Người này, chính là...

Chủ Thần, hoặc là ý chí Thiên Đạo!

"Hồng Hoang vị diện..." "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng?" "Nữ Oa?" "Lý Phàm?" Sắc mặt Chủ Thần không ngừng biến hóa, trong lòng có cảm giác kinh hồn bạt vía, da đầu dường như cũng đang tê dại.

"Chết tiệt!

Chết tiệt!

Bất cẩn một chút lại định vị phải loại vị diện ẩn chứa đại bí mật này." Chủ Thần hoảng rồi.

"Không được, phải chạy." "Tọa độ chắc chắn đã bị phát hiện, mang theo Chủ Thần Không Gian chạy trước đã." Hít sâu một hơi cố gắng bình tĩnh một chút, không do dự lâu, Chủ Thần xoay người liền chìm vào trong quang cầu.

Chạy chạy chạy!

Vì cái mạng nhỏ, bỏ chạy!

Có thể hoành hành chư thiên lâu như vậy, từ Thiên Đạo của một vị diện nguyên bản sắp phá diệt mà tiến thêm một bước thậm chí sản sinh linh trí, Chủ Thần không phải kẻ ngu ngốc hay lỗ mãng, "cẩu" mới là yếu quyết số một của chư thiên.

Nima, y còn chưa xâm nhập Hồng Hoang đã bị phơi bày trước, trong phần giới thiệu Nữ Oa, Lý Phàm cũng khủng bố cực hạn, xâm nhập cái quái gì nữa, chạy trốn mới là quan trọng, nếu không thì mạng nhỏ cũng không còn! ...Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngồi trên bồ đoàn cao đài, bình tĩnh nhìn Vương Thần phía dưới, vì đã phong ấn hắn nên Hồng Quân cũng không lo Vương Thần sẽ làm trò quỷ.

"Nói, lai lịch." Hồng Quân đạm mạc nói.

Chủ yếu là phát hiện trên người Vương Thần có cấm chế, nếu cưỡng ép sưu hồn có thể sẽ khiến Vương Thần thân tử đạo tiêu, không còn cách nào, Hồng Quân chỉ có thể tự mình hỏi.

Để phòng ngừa Vương Thần nói dối, Hồng Quân đã dùng Thiên Đạo quang luân hình chiếu bao phủ toàn bộ Tử Tiêu Cung, nếu Vương Thần có bất kỳ dị thường nào thì Thiên Đạo có thể lập tức biết rõ.

"Đạo Tổ, ta vô tội, Chủ Thần bảo ta xâm nhập, ta cũng không biết gì cả." Vương Thần mặt đầy mơ màng, nghe lời Hồng Quân nói thì thân thể run lên, trực tiếp quỳ rạp xuống, mặt mếu máo nói.

Cái quái gì vậy, xâm nhập kết quả lại gặp phải tình huống thế này, Vương Thần làm sao chịu nổi, hiện tại rõ ràng Chủ Thần Không Gian ngưu bức hơn cái vị diện này, cần gì phải suy nghĩ nữa, đương nhiên là biết rồi.

Còn về việc biết Đạo Tổ Hồng Quân, nói nhảm, ai cũng đoán

được thôi.

“Luân Hồi Giả?

Chủ Thần?” Mắt Hồng Quân híp lại, nội tâm cũng vì thế mà giật mình.

“Thật sự là Chủ Thần Không Gian?” “Hít...” Sắc mặt Hồng Quân trở nên ngưng trọng.

Phiền phức rồi.

Căn cứ ghi chép trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, Chủ Thần Không Gian kia có thể xa xa nghiền ép Hồng Hoang, nếu để Chủ Thần Không Gian xâm nhập thì làm sao được, Hồng Hoang sẽ chết chắc a.

“Chạy?” Ý niệm vừa dâng lên đã bị Hồng Quân gạt bỏ, chạy cái gì mà chạy, ít nhất Hồng Hoang còn có hai đại lão trấn giữ, sợ cái quái gì.

Vẫy tay, Hồng Quân định trụ Vương Thần rồi bắt đầu truyền âm.

Gọi người!

Chuyện này không nhỏ, không gọi người đến giải quyết thì là tự tìm chết, Hồng Quân không có gan lớn đến thế.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Nhanh chóng, từng đạo khí thế khủng bố nở rộ, Hỗn Độn dường như bị định hình, từng tôn thân ảnh vĩ ngạn nhanh chóng xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

La Hầu, Long Vương và tất cả các cường giả Hỗn Nguyên cảnh, toàn bộ đều bị Hồng Quân gọi đến.

Trong đó bao gồm Thời Thần, Dương Mi, Nguyên Nguyệt và Tam

Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn mới nhập cảnh Hỗn Nguyên!

Trừ Nữ Oa và Lý Phàm ra, tất cả Hỗn Nguyên cảnh của Hồng Hoang đều tề tựu!

Chủ Thần Không Gian liên quan quá lớn, mức độ nguy hiểm cũng quá cao, trong chuyện này Hồng Quân không dám có bất kỳ sơ suất nhỏ nào, trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đã ghi rõ ràng Chủ Thần ngưu bức đến mức nào.

"Tham kiến Đạo Tổ." "Tham kiến Đạo Tổ." "Tham kiến Đạo Tổ." Tam Thanh và các cường giả Hỗn Nguyên cảnh mới tấn thăng cúi mình chào Hồng Quân.

Tuy đã nhập Hỗn Nguyên, nhưng so với Hồng Quân và các Hỗn Nguyên cảnh lão bối kia thì chênh lệch rất lớn, tự nhiên hiểu được khiêm tốn.

La Hầu và những người khác không câu nệ như vậy, trực tiếp hỏi Hồng Quân gọi đến làm gì.

"Chủ Thần Không Gian, đến rồi." Ánh mắt quét khắp toàn trường, Hồng Quân từng chữ từng câu nói.

"!" "Chủ Thần Không Gian!?" "Chủ Thần Không Gian xâm nhập Hồng Hoang!?" Đến nhiều người như vậy chắc chắn đã xảy ra đại sự, điều đó ai cũng biết, nhưng lại liên quan đến Chủ Thần Không Gian thì vượt quá sự tưởng tượng của tất cả mọi người.

Sắc mặt tất cả các cường giả Hỗn Nguyên cảnh có mặt đều trở nên kinh hãi.

Chủ Thần Không Gian thì các vị có mặt không ai là xa lạ, dù sao hơn trăm năm trước Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cập nhật vẫn còn rõ ràng trước mắt.

"Xác định sao." La Hầu nhíu chặt mày.

“Luân Hồi Giả của Chủ Thần Không Gian.” Hồng Quân không trả lời, trực tiếp vẫy tay thả Vương Thần ra.

“Chủ Thần Không Gian...

Luân Hồi Giả...” Một nhóm cường giả Hỗn Nguyên cảnh sắc mặt không ngừng biến hóa.

“Chư vị, đây là một trường hạo kiếp, một trường hạo kiếp nhắm vào toàn bộ Hồng Hoang của chúng ta, nếu không có ngoại địch thì chúng ta nội đấu vô ngại, chỉ cần không chết thì cứ tùy tiện đấu, nhưng nếu có ngoại địch xuất hiện ta hy vọng các vị đều có thể đoàn kết một lòng.” Hồng Quân trầm giọng nói.

“Được rồi, không cần nói nữa, công ra công, tư ra tư, đại sự là trên hết, ai dám dùng thủ đoạn nhỏ thì sẽ là kẻ địch của tất cả chúng ta, Hồng Hoang không chỉ là Hồng Hoang của Hồng Quân thân là người phát ngôn Thiên Đạo, mà cũng là Hồng Hoang của ta.” “Ta nhìn không thuận mắt, nhưng trong tình huống không có người ngoài, nếu có kẻ ngoài dám ra tay với Hồng Hoang thì trước tiên hãy hỏi Bản tôn có đồng ý hay không.” La Hầu đạm mạc nói.

“Lời ta nói đặt ở đây, tâm tư nhỏ nhặt thì có thể có, nhưng không phải ở đây, ai dám ở phía sau giở trò thì chết.” Dương Mi lạnh lùng nói.

“Ai, cứ ẩn mình thôi sao mà lắm tai họa thế này chứ.” Thời Thần thở dài một hơi, trên người lại chiến ý bùng phát.

Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh khác tuy không nói gì, nhưng đều gật đầu.

Nói về bảo vệ cái yếu, không chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ hai người, toàn bộ Hồng Hoang từ trên xuống dưới Hỗn Nguyên cảnh đến chúng sinh, ai cũng bảo vệ cái yếu của

mình, một mạch tương liên.

Nếu không có ngoại địch thì tùy tiện nội đấu, nếu có ngoại địch?

Trước tiên giết chết ngoại địch rồi tính sau!

“.....” Hồng Quân.

Bỗng dưng có chút cảm động quỷ dị.

“Chư vị, đã thương nghị xong rồi, vậy thì bắt đầu hành động đi, chúng ta cứ tiên hạ thủ vi cường là được.” Dương Mi từ từ nói, rồi, Dương Mi bổ sung thêm một câu: “Ta chấp chưởng không gian, có thể do ta khai tịch ra thông đạo đến Chủ Thần Không Gian.” “Được.” “Được.” Mọi người đáp lời.

“Chiến trường cứ đặt ở Chủ Thần Không Gian đi, như vậy tốt hơn, có chết thì cũng là sinh linh của Chủ Thần Không Gian, không liên quan đến sinh linh Hồng Hoang của chúng ta là được.” Hồng Quân khẽ gật đầu.

“Hai vị kia...” Long Vương chần chờ nói.

“Trừ khi bất đắc dĩ, nếu không thì đừng làm phiền hai vị kia nữa.” Hồng Quân lắc đầu.

“Tốt.” “Tốt.” Mọi người không có dị nghị.

“Xuyên giới?” “Xuyên giới!” Nhìn nhau một cái, chiến ý trong mắt tất cả mọi người dường như hóa thành ngọn lửa hừng hực, từng luồng sát cơ dần dần dâng lên từ trên người tất cả mọi người.

Vậy thì, xuyên giới!

Ầm!!!

Dương Mi ra tay!

Chương 58

Chỉ thấy Dương Mi vươn tay chộp một cái, từng luồng quy tắc không gian hội tụ, từng đạo khí cơ nhàn nhạt sinh ra trên người Vương Thần, trong khoảnh khắc, sức mạnh không gian nhanh chóng ngưng tụ, một không gian thông đạo bắt đầu ngưng tụ thành hình.

"Kiến hôi xử lý thế nào?" "Giết đi, coi như tế cờ." "Cũng được." Hồng Quân tiện tay xóa sổ Vương Thần.

Chỉ là một kiến hôi mà thôi, không ai để ý, một kiến hôi cảnh giới Kim Tiên cỏn con, giữ lại cũng lãng phí, không bằng giết đi tế cờ cho sảng khoái.

Xuyên... giới!

Ầm ầm ầm!!!

Ầm ầm ầm!!!

Ầm ầm ầm!!!

Toàn thân uy thế bùng phát, từng đạo pháp bảo tản mát ra vận vị vĩnh hằng và vô thượng phù hiện, tất cả cường giả Hỗn Nguyên cảnh của Hồng Hoang ý khí phong phát tiến vào không gian thông đạo.

"À này..." Nguyên Nguyệt mặt đầy mơ hồ, nhìn tất cả mọi người phía trước đều đã đi vào, chỉ đành gãi gãi đầu rồi đi theo vào. ...Chủ Thần Không Gian.

Tịch mịch!

Tối tăm!

Hoang vu!

Vĩnh hằng!

Ầm!!!

Ầm!!!

Ầm!!!

Cùng với từng đạo uy áp cuồng bạo và khủng bố quét qua, dường như đã phá vỡ sự yên tĩnh của toàn bộ Chủ Thần Không Gian, đại lượng gợn sóng sinh ra, vô số vết nứt bùng phát, như đất rung núi chuyển, tựa hồ trời sụp đất nứt, tiếng vang lớn cuồn cuộn không ngừng xuất hiện.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Từng tôn cường giả Hỗn Nguyên cảnh của Hồng Hoang từ hư hóa thực, nhanh chóng xuất hiện trong Chủ Thần Không Gian.

Vốn Hồng Quân và những người khác nhiệt huyết sôi trào, chiến ý ngút trời, nhưng khi nhìn tình huống của Chủ Thần Không Gian, tất cả các cường giả Hỗn Nguyên cảnh đều ngẩn người.

"Hả?" "Hả???" "Người đâu?" "Không có chút khí tức nào." "Đều không còn rồi sao?" ".....Biến thành vỏ rỗng?" Tất cả mọi người mơ màng nhìn xung quanh.

Đúng vậy, vỏ rỗng!

Toàn bộ Chủ Thần Không Gian, trống không!

Chỉ còn lại một vùng không gian mênh mông và vô cùng tối tăm.

Hồng Quân và những người khác không ai là không thể cảm ứng rõ ràng rằng trong mảnh không gian này ngay cả sức mạnh Đại Đạo cũng không còn lưu chuyển, trống rỗng đến nỗi không tồn tại một chút vật chất nào.

“.....” Tất cả cường giả Hỗn Nguyên cảnh.

Mẹ kiếp, quần ta còn chưa kịp mặc mà tất cả đều hừng hực khí thế cho ta xem cái gì?

Người đâu?

Người đều chạy đi đâu rồi?

Trận chiến tốt đẹp đâu rồi?

“???” Dường như có mười vạn con thảo nê mã đang phi nước đại.

“Ta xem thử.” Thời Thần khẽ nhíu mày, đưa tay điểm một cái.

Sức mạnh thời gian lưu chuyển, tựa hồ truy tìm thời không, dường như nghịch chuyển thời gian, trong khoảnh khắc, vô số hình ảnh xuất hiện trong mắt tất cả mọi người; rất nhanh, tất cả sau khi truy ngược thời gian đều tìm được đáp án.

“Chạy rồi sao?” Khóe miệng tất cả các cường giả Hỗn Nguyên cảnh đều giật giật.

Không sai, chạy rồi!

Trong hình ảnh rõ ràng xuất hiện cảnh Chủ Thần cuốn hết mọi thứ trong Chủ Thần Không Gian rồi bỏ chạy thẳng, còn về việc đi đâu thì không có bất kỳ dấu vết nào, thêm nữa tầng thứ của Chủ Thần không cho phép dùng tiểu xảo, Thời Thần không thể truy tung được.

“.....” Nhìn ta ta nhìn, một nhóm cường giả Hỗn Nguyên cảnh sắc mặt đều có chút mơ màng.

Người đều chạy rồi bây giờ phải làm sao.

“Đánh?

Đánh ai chứ!” “Trước tiên trở về.” Hít sâu một hơi, Hồng Quân nói.

Những người khác không có dị nghị, đều gật đầu.

Cũng chỉ có thể như vậy, không trở về cũng không còn lựa chọn nào khác. ...Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Sau khi tất cả mọi người trở về, im lặng ngồi đó, tâm tình đều vô cùng phức tạp, rất lâu sau, Thời Thần mở miệng nói: "Nếu Chủ Thần đã bỏ chạy thì chứng tỏ Chủ Thần cũng có chút kiêng kỵ Hồng Hoang của chúng ta, chi bằng cứ như vậy đi?" "Cực kỳ đồng ý, ai về nhà nấy?" Nguyên Nguyệt tán đồng.

Cả hai đều là cá muối, nếu có thể không đánh nhau thì đối với Nguyên Nguyệt và Thời Thần đó tự nhiên là chuyện cực tốt, sống yên ổn thì thơm tho biết bao, đâu cần phải lưu lạc khắp nơi.

"....." Hồng Quân.

"....." La Hầu.

"....." Tất cả Hỗn Nguyên cảnh.

Lười biếng và sống yên ổn đến mức này thật là đỉnh cao, lại không nói nên lời.

"Không thể, Chủ Thần Không Gian nhất định phải tìm, đó là một mối đe dọa, chúng ta không có tọa độ của Chủ Thần Không Gian nhưng Chủ Thần Không Gian lại có tọa độ của Hồng Hoang chúng ta, ai có thể đảm bảo Chủ Thần Không Gian sẽ mãi mãi không hứng thú với Hồng Hoang của chúng ta chứ." "Nếu có một ngày Chủ Thần Không Gian xâm nhập Hồng Hoang của chúng ta thì phải làm sao, như vậy chúng ta quá bị động rồi, nhất định phải chủ động xuất kích, tiên hạ thủ vi cường." Hồng Quân trịnh trọng nói.

"Không sai, Chủ Thần Không Gian nhất định phải giải quyết, ta và nó không giống nhau, Chủ Thần có thể chạy nhưng ta không thể chạy, Chủ Thần Không Gian bản thân chỉ là một trạm trung chuyển, chỉ

nắm giữ tọa độ của các vị diện." "Căn cơ Hồng Hoang của chúng ta đều nằm trong một khu vực, nếu thật sự chuyển dời thì bất luận là vị diện bản thân hay sinh linh chúng ta đều sẽ nguyên khí đại tổn, mất đi căn cơ." Dương Mi nói theo.

"Nhưng ta lại không biết Chủ Thần chạy đi đâu rồi, làm sao mà tìm." Chuẩn Đề cẩn thận nói.

"....." Mọi người im lặng.

Nói nhảm, nếu không phải không biết Chủ Thần chạy đi đâu rồi thì có đến mức phải về sao, chính vì không xác định Chủ Thần chạy đi đâu rồi nên mới cảm thấy có chút khó giải quyết.

"Hay là đi tìm Nữ Oa tỷ tỷ đi, Nữ Oa tỷ tỷ không chừng có thể định vị Chủ Thần Không Gian ở đâu?" Nguyên Nguyệt yếu ớt nói.

Lời này vừa nói ra, mắt tất cả mọi người có mặt đều sáng lên, tựa hồ vén mây mù thấy trời xanh, trong nháy mắt liền sáng tỏ.

"Đúng vậy!

Tìm Nữ Oa a!" "Chúng ta không tìm được Chủ Thần Không Gian ở đâu, nhưng Nữ Oa thì khác, vị kia cường đại khó lòng dò xét." "Ai đi?" Ngũ Hành Lão Tổ mở miệng nói.

Đồng loạt, tất cả mọi người lập tức hướng ánh mắt về phía Nguyên Nguyệt.

Nếu có thể thì ai cũng không muốn đối mặt với Nữ Oa, dù sao thì nàng ấy khá thất thường, người phù hợp nhất chính là Nguyên Nguyệt rồi.

"Ta đi?" Nguyên Nguyệt chỉ chỉ mình, mặt đầy vô tội.

Trong Hỗn Độn, Nữ Oa Hoàng Thiên.

"Đây, tọa độ mà ngươi cần." Nữ Oa hoặc hình chiếu của Nữ Oa

rót cho Nguyên Nguyệt một chén trà rồi điểm nhẹ, truyền một đạo tin tức cho Nguyên Nguyệt.

"Tỷ muội này không phải bản tôn à, bản tôn chạy đi đâu rồi?" Nguyên Nguyệt uống một ngụm trà, hiếu kỳ nhìn Nữ Oa.

"Ta không thể ra ngoài du ngoạn sao?" Nữ Oa liếc Nguyên Nguyệt một cái, không vui nói: "Thôi được rồi, uống trà xong thì mau về đi, người ta đang đợi đó." "Hì hì, được thôi được thôi, đúng rồi, Chủ Thần Không Gian có mạnh không vậy?

Ta đi liệu có nguy hiểm không?

Hay tỷ muội làm cho ta một cái ấn ký gì đó để khi gặp nguy hiểm có thể kích hoạt?" Nguyên Nguyệt cười ngọt ngào, đảo mắt một cái, thân mật khoác tay Nữ Oa nói.

"Nguy hiểm?

Đúng là có chút nguy hiểm, nhưng không cần đâu, ai có thể giải quyết được cơ chứ." Nữ Oa lắc đầu với vẻ mặt hơi kỳ quái.

"A liệt?" Nguyên Nguyệt nửa hiểu nửa không. … Tử Tiêu Cung.

"Đây, tọa độ đây, xong rồi." Nguyên Nguyệt quay người, phất tay truyền tọa độ không gian cho Hồng Quân và những người khác.

"Tốt, tốt, tốt." Sau khi kiểm tra nội dung tin tức, trên mặt Hồng Quân và mọi người đều lộ vẻ mừng rỡ.

"Dương Mi, mở tọa độ ra." "Được." Dương Mi không dị nghị, chấp chưởng không gian Đại Đạo, trong số những người có mặt, tự nhiên không một ai có tạo nghệ không gian mạnh hơn y.

Ong ong ong!!!

Vài giây sau, cùng với việc Dương Mi vận dụng Đại Đạo chi lực, từng đạo xoáy nước hội tụ, thông đạo không gian nhanh chóng ngưng

tụ thành hình.

"Đi chứ?" "Đi thôi!" Bốn mắt nhìn nhau, chiến ý trên người mọi người lại bùng cháy, sắc mặt cũng trở nên nghiêm túc.

Xuyên giới!

Lại đi, chinh phạt Chủ Thần Không Gian! … Hỗn Độn Chi Hải.

Cách Hồng Hoang Vị Diện khoảng vài trăm đơn vị vị diện, một điểm sáng dần ẩn vào bản nguyên Hỗn Độn.

Trong Chủ Thần Không Gian được xây dựng lại, trên đài bản nguyên, Chủ Thần chắp tay sau lưng, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

"Bây giờ chắc không sao rồi, sau này xâm lấn vị diện phải cẩn thận hơn một chút." Chủ Thần thầm nghĩ.

Vừa định trở về quang cầu để tu luyện, y bỗng có cảm giác, sắc mặt Chủ Thần biến đổi, đột ngột ngẩng đầu nhìn về phía hư không.

Oanh oanh oanh!!!

Tinh bích chấn động, vô số giới vực liên tiếp thông đạo rung chuyển, toàn bộ Chủ Thần Không Gian dường như trời long đất lở, một lượng lớn khí cơ phá diệt sinh ra, đồng thời từng đạo khí tức cuồng bạo quét qua xung quanh.

Từng tôn thân ảnh vĩ ngạn từ hư ảo hóa thực, như xuyên việt thời không, như vượt qua vô cùng cương vực, nhanh chóng giáng lâm vào Chủ Thần Không Gian.

"Trước có Dương Mi sau có trời, chư thiên vạn giới đứng sau Dương Mi." "Ta nắm Hỗn Độn định càn khôn, không gian đủ sức trấn vạn vực." "Đợi không gian nhuộm chư thiên, ta dùng vĩ lực định thương thiên." "Nếu tiểu cường đại hơn nữa, chân danh ta sẽ tụng khắp vạn giới." Từng đạo lời nói hư ảo mà uy nghiêm xuất hiện trong

Chủ Thần Không Gian, trong nháy mắt liền diễn hóa ra vô lượng dị tượng, dường như có hình chiếu của chư thiên giới vực, như có vạn giới thương vũ huyễn hóa.

Dương Mi, xuất hiện!

Hồng Quân, xuất hiện!

Mấy chục tôn cường giả Hỗn Nguyên cảnh, đồng thời giáng lâm!

Trong nháy mắt, vô số khí thế đan xen hội tụ bùng phát ra vô cùng vĩ lực, khí cơ khủng bố của mấy chục tôn cường giả Hỗn Nguyên cảnh trực tiếp khiến toàn bộ Chủ Thần Không Gian run rẩy, càng có vô số vết nứt dày đặc khắp các không gian trong Chủ Thần Không Gian.

"……" Sắc mặt Chủ Thần u ám.

Không trốn thoát được sao, quả nhiên bị phát hiện, vậy thì, chiến!

Oanh!!!

Chủ Thần một chưởng đánh xuống, dường như mang theo lực lượng của vạn thiên giới vực bao trùm, phảng phất ẩn chứa quyền hành của vạn thiên Đại Đạo bên trong, vô thượng vĩ lực diễn hóa thành thần cơ chí cao bao phủ Chủ Thần Không Gian.

Toàn diện, phong tỏa Dương Mi!

Trước tiên giết chết một kẻ để giảm bớt địch nhân!

Vừa đúng lúc, Chủ Thần nhìn những kẻ thích làm màu cũng thấy không vừa mắt, vậy thì tiện cả đôi đường.

"Vãi chưởng!" Dương Mi vừa mới giáng lâm Chủ Thần Không Gian, đang chuẩn bị tiếp tục làm màu một trận, nhìn thấy vô số khí cơ phong tỏa mình thì giật mình run rẩy.

Mẹ kiếp, lão tử đã lâu không làm màu, để lão tử làm màu xong

không được sao?

Vì muốn thích hợp với Chư Thiên mà lão tử còn cố ý sửa lại lời lẽ làm màu, chí ít cũng đừng nhắm vào ta chứ.

Cảm nhận sát cơ lạnh lẽo ẩn chứa trong vô số khí cơ, Dương Mi lập tức đưa ra quyết định: "Thời Thần, Hồng Quân, cứu ta!" Mẹ nó chứ, đánh cái quái gì, chắc chắn không đỡ nổi, không tìm người cứu viện thì đợi chết sao.

Cứu ta!!!

Có thể làm màu, nhưng mạng quan trọng hơn, trước hết phải bảo toàn tính mạng đã.

"……" Hồng Quân.

"……" Thời Thần.

"Ra tay đi." Hồng Quân trầm giọng nói.

"Được." "Được." "Được." Mấy chục tôn Hỗn Nguyên cảnh đồng thời lên tiếng đáp.

Oanh!!!

Chương 59

Tất cả cường giả, liên thủ!

Trong khoảnh khắc, vô số bảo quang phóng ra, Hỗn Độn huyền diệu vô biên bùng nổ, khí cơ khổng lồ bộc phát vô lượng đạo tắc, từng món chí bảo như chiếu rọi vạn cổ trấn áp một phương thời không mà tế luyện xung quanh, từng tôn Hỗn Nguyên Đạo Quả hình chiếu trong vô lượng hư không.

"Luân hồi giả, ra tay." Sắc mặt lạnh lùng, Chủ Thần vừa ngưng tụ vô số Thiên Đạo thần thông vừa ra lệnh.

Oanh long long! ! !

Oanh long long! ! !

Trong phút chốc, các không gian hình chiếu trong Chủ Thần Không Gian bạo động, Chủ Thần dùng quyền hành của mình cưỡng chế hiệu lệnh tất cả luân hồi giả, trong một thời gian, từ tầng thứ tiên đạo phổ thông đến Hỗn Nguyên cảnh, tất cả luân hồi giả trong Chủ Thần Không Gian đều xuất động!

Đương nhiên, Hỗn Nguyên cảnh trong Chủ Thần Không Gian chỉ đếm trên đầu ngón tay, dù sao Chủ Thần đã thôn phệ phần lớn bản nguyên để cường đại bản thân, nên chỉ có năm cường giả Hỗn Nguyên cảnh, tất cả đều chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cảnh giới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên?

Không có một ai.

"Hừ, cũng dám ra tay với Chủ Thần Không Gian của ta sao?

À, thật sự cho rằng ta sợ các ngươi sao?

Ta chỉ sợ hai vị kia trong Hồng Hoang mà thôi, đã dám rồi, vậy thì, chết!" Chủ Thần u u nói.

Một bước bước ra, như diễn hóa pháp tướng thiên địa, thân thể Chủ Thần hóa thành ức vạn trượng, phảng phất kim thân bất diệt, tinh thần khổng lồ như hạt bụi, tinh vực như kiến hôi, từng luồng khí cơ nuốt nhả giữa chừng liền có thể lay động chư thiên giới vực.

Tam Thiên Đại Đạo vờn quanh, từng đạo giới vực gia trì, dường như chư thiên Thần Vương, như vạn giới Đế Giả, mỗi một luồng khí tức đều đủ sức nuốt chửng ức vạn triệu sơn hà.

"Thiên Đạo, giáng lâm." Hồng Quân khẽ quát một tiếng.

Ong!!!

Ấn ký Thiên Đạo xuất hiện giữa mi tâm Hồng Quân, từng đạo tiếng vang vô hình chợt hiện, hình chiếu Hồng Hoang Vị Diện xuyên giới, vô cùng vĩ lực vị diện quét qua xung quanh, một luân Thiên Đạo quang luân xuất hiện phía sau Hồng Quân.

"Nguyên Nguyệt, La Hầu, Dương Mi, Thời Thần trợ Ta, những người còn lại giải quyết đám kiến hôi của Chủ Thần Không Gian, đi phá hoại bản nguyên Chủ Thần Không Gian, chỉ cần bản nguyên bị tổn thương Chủ Thần liền sẽ bị trọng thương." Hồng Quân bắt đầu phân công.

Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh tự nhiên không có dị nghị, gật đầu, các cường giả Hỗn Nguyên cảnh Hồng Hoang bắt đầu làm việc của mình.

Hồng Quân, Nguyên Nguyệt, La Hầu, Dương Mi, Thời Thần cản Chủ Thần; Da Hòa Hoa, Tinh Vũ, Ma Thiên, Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân trấn áp cường giả Chủ Thần Không Gian; Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn Lão Tổ và Hồng Hoang Ngũ Thánh mới

tấn cấp phá hoại bản nguyên Chủ Thần Không Gian.

Oanh long long!!!

Đại chiến, bắt đầu! … "Thật nực cười, dựa vào đám kiến hôi mà cũng dám chống lại ta sao?

Thiên Đạo Hồng Hoang gia trì ư?

Đủ rồi sao, đây là lãnh địa của ta, lãnh địa của ta!" Chủ Thần cười lạnh nói.

Oanh!!!

Toàn bộ sức mạnh Chủ Thần Không Gian được điều động, khí tức trên người Chủ Thần từng tầng tăng lên, một tay nắm lại, không gian bị phong cấm, sức mạnh gia trì từ Hồng Hoang Vị Diện nhanh chóng giảm xuống, sắc mặt Hồng Quân biến đổi.

"Sức mạnh Thiên Đạo bị áp chế rồi, làm sao bây giờ." Hồng Quân trầm giọng nói.

Chủ Thần Không Gian không phải trò đùa đâu, Chủ Thần dù sao cũng là một Thiên Đạo, lại là Thiên Đạo xâm chiếm Chư Thiên Vạn Vực, vị cách của y thậm chí còn cao hơn Thiên Đạo Hồng Hoang hiện tại không ít.

Thiên Đạo Hồng Hoang vị cách đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên tam trọng thiên, huống chi Chủ Thần, nếu không có Thiên Đạo Hồng Hoang áp chế cộng thêm Tam Thanh và những người khác phá hoại bản nguyên Chủ Thần Không Gian làm suy yếu thực lực Chủ Thần thì đám lâu la Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh kia làm sao là đối thủ của Chủ Thần được.

"Vậy ta chẳng phải xong đời rồi sao." Nguyên Nguyệt tròn xoe mắt.

Sức mạnh Thiên Đạo bị áp chế?

Vậy ta chẳng phải chết chắc rồi.

“Haizz, thôi vậy.” La Hầu thở dài một tiếng.

“???” Hồng Quân.

“???” Những người khác.

“Bản tọa vẫn luôn ẩn giấu thực lực để âm thầm đối phó Hồng Quân, xem ra không giấu được nữa rồi, thôi vậy.” La Hầu sắc mặt đạm mạc bước ra một bước, từ xa, Ma Thiên nhìn về phía La Hầu, quang hoa lóe lên, Ma Thiên xuất hiện bên cạnh La Hầu.

“Đạo hữu có thỉnh.” La Hầu hướng về phía Ma Thiên thi lễ một cái.

“Đạo hữu có thỉnh.” Ma Thiên cũng thi lễ tương tự.

Hai người nhìn nhau, Ma Thiên sắc mặt bình tĩnh đi về phía La Hầu.

Ong!!!

Khi hai người đến gần nhau, lập tức, từng đạo gợn sóng sinh ra, Ma Thiên trực tiếp dung nhập vào thể nội La Hầu.

Oanh!!!

Khí thế chí cao vô thượng bùng phát từ trên người La Hầu, khí tức La Hầu trong nháy mắt bắt đầu bạo tăng, trong tích tắc, tu vi của La Hầu đã đạt tới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cửu Trọng Thiên, cách Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên chỉ còn nửa bước!

“Vãi chưởng???” Hồng Quân.

“Vãi chưởng, hợp nhất đạo thân mà tu vi lại tăng thêm một bước sao?” Hồng Quân không nhịn được mà bùng nổ chửi thề.

Đệt mợ, tới thời khắc mấu chốt lại chơi âm ta một vố à, đồ súc vật!

Thật sự là quá khốn nạn.

Chỉ còn một bước nữa là Thiên Đạo cảnh, Hồng Quân ta đều kinh ngạc tột độ.

La Hầu không phải Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cửu Trọng Thiên bình thường, dù sao y cũng chấp chưởng hai loại bản nguyên Đại Đạo, Ma Chi Đại Đạo và Hủy Diệt Đại Đạo về phương diện chiến lực.

"Ca, ta cũng Thời Gian, Không Gian hợp nhất đi?" Dương Mi liếm môi nhìn về phía Thời Thần.

Xong rồi, cảm giác động lòng rồi!

La Hầu đang làm màu sao?

Sao có thể thiếu bổn vương làm màu được!

"Haizz, hợp nhất đi." Thời Thần lắc đầu.

Vốn định điệu thấp ổn định, nhưng Hồng Quân không đáng tin cậy, thôi vậy, chỉ có thể cố gắng hơn một chút.

Ong!!!

Dương Mi hóa thành một đạo lưu quang chui vào thể nội Thời Thần.

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc, Thời Gian, Không Gian hợp nhất, Thời Không giáng lâm!

Như siêu thoát tất cả, phảng phất chí cao vĩnh hằng, một dòng sông uy nghi mà hùng vĩ xuất hiện trên thiên khung.

Hình chiếu Thời Gian Trường Hà, giáng lâm!

Khí tức của Thời Thần, càng bạo tăng đến cực hạn, trực tiếp phá vỡ tinh bích Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh, vấn đỉnh... tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên!

“Ha ha, La Hầu không được rồi, ngay cả Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên cũng chưa đạt tới.” Từ thể nội Thời Thần truyền ra giọng nói của Dương Mi.

“Vãi chưởng???” Sắc mặt Hồng Quân cứng đờ, người cũng ngớ ra.

Xin lỗi, ta thật ngốc, ta thật sự ngốc mà.

Cmn!

Toàn là lũ lão già nham hiểm!

Toàn là lũ chó núp lùm.

Mẹ kiếp!

Mẹ nó chứ!

Thời Thần và Dương Mi hợp nhất đã đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên rồi, Hồng Quân ta đây đúng là đồ ngu.

Ta dẫn đội ư?

Vứt mẹ đi!

Thời Thần và La Hầu mỗi người đều trâu bò hơn ta gấp vạn lần.

Ta đây đúng là thằng em út à.

Tiểu xấu xí lại là ta???

“Đạo hữu chớ hiểu lầm, ta và Dương Mi không giống La Hầu tâm cơ thâm sâu mà chia đạo của mình thành hai để diễn hóa Ma Thiên, ta

và Dương Mi vốn là huynh đệ, Thời Gian và Không Gian tự nhiên có thể hợp nhất." Thời Thần nhìn Hồng Quân đang kinh ngạc giải thích.

"……" Hồng Quân.

Có khác biệt gì sao?

"Cái quái gì ở Hồng Hoang Vị Diện!" Sắc mặt Chủ Thần đại biến, không dám tin nhìn Hồng Quân và những người khác, da đầu đều tê dại.

Chết tiệt!

Quỷ quái!

Thời Thần, Dương Mi có thể hợp nhất?

Ma Đạo, Hủy Diệt Đạo một người sao?

Quá vô lý.

Hoàn toàn không khoa học a.

Y đã xâm lấn nhiều Hồng Hoang Vị Diện như vậy mà chưa từng gặp một Hồng Hoang Vị Diện nào âm hiểm đến thế.

"Ra tay đi, trước hết trấn sát Chủ Thần." La Hầu đạm mạc nói.

"Được." "Được." Thời Thần, Hồng Quân gật đầu, đặc biệt là Hồng Quân, ngẩng đầu ưỡn ngực.

Em út em út ư, chỉ cần giải quyết được là ổn, một vị Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên, một vị Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cửu Trọng Thiên, vậy là ổn thỏa rồi!

Oanh long long! ! !

Oanh long long! ! !

Oanh long long! ! !

Đại chiến tiếp tục! … Chiến đấu kéo dài trăm năm.

Dưới công thế của Hồng Quân và những người khác, Chủ Thần liên tục bại lui, tất cả luân hồi giả trong Chủ Thần Không Gian càng bị Long Vương và những người khác triệt để tiêu diệt.

Có Thời Thần tôn cường giả tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên trấn giữ trận địa, thêm vào Hồng Quân và La Hầu, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng được giải phóng, Tam Thanh và những người khác lại phá hoại bản nguyên Chủ Thần Không Gian, trong tình huống đó Chủ Thần tự nhiên không thể là đối thủ.

Khí tức của y càng ngày càng suy yếu, chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi bị trấn áp hoàn toàn.

Khiến Chủ Thần không cam tâm gào thét liên hồi.

Y thật sự không cam tâm a.

Một vị diện cấp Đại Thiên trung đẳng, theo lý mà nói, y có thể tùy tiện xâm lấn, chỉ cần như trước kia, trước hết để luân hồi giả gây rối trật tự, trọng thương bản nguyên của nó rồi y tiếp quản là được, mẹ kiếp ai mà biết Hồng Hoang lại ẩn giấu sâu sắc như quỷ vậy.

Quan trọng là y đã nhận thua bỏ chạy rồi mà còn bị đuổi theo, Chủ Thần thật sự tức muốn hộc máu.

Chương 60

Mặc dù không có tác dụng gì.

"Ta không cam tâm!!!" Cùng với tiếng gào thét cuối cùng của Chủ Thần, Hồng Quân và những người khác triệt để trấn sát Chủ Thần.

Oanh long long!!!

Chủ Thần vẫn lạc!!!

Trong phút chốc, trong Chủ Thần Không Gian mưa máu liên miên, toàn bộ Chủ Thần Không Gian dường như đang khóc lóc, vô số dị tượng nhanh chóng xuất hiện trong Chủ Thần Không Gian rồi phá diệt.

Cũng may Chủ Thần suy cho cùng cũng là Thiên Đạo vị cách, nếu không thì nếu y là sinh linh bình thường, với vị cách của y mà vẫn lạc thì vô lượng chư thiên đều sẽ xuất hiện dị tượng.

"Cuối cùng cũng giải quyết xong rồi." Hồng Quân và những người khác thở phào nhẹ nhõm.

Đừng thấy Chủ Thần bị giết chết mà nghĩ dễ dàng, thật sự coi một tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên là trò đùa sao, sơ suất một chút là phải chôn cùng y, khiến Hồng Quân và những người khác khi chiến đấu đều phải cẩn thận.

May mắn thay, đã giải quyết xong!

Ong!!!

Thời Thần, Dương Mi, La Hầu, Ma Thiên đều nhất phân vi nhị (chia đôi), từ xa Long Vương và những người khác tiến lại gần.

"Phân chia lợi ích." La Hầu nhìn Hồng Quân.

“Quy củ cũ?” “Ăn cứt, bảy thành ư?

Ngươi không sợ ăn no đến mức vỡ bụng sao, bên kia công lao lớn hơn một chút thì không có phần sao?” La Hầu cười lạnh nói.

Coi ta là đồ ngốc à.

“Bảy, Ta và Thiên Đạo ba, Ta và Thiên Đạo sẽ luyện hóa những giới vực do Chủ Thần Không Gian chưởng khống rồi trực tiếp cấp cho bản nguyên Thiên Đạo, còn về chuyện phân chia bảy thành kia thì thôi đi.” Thấy không lừa được La Hầu, Hồng Quân tiếc nuối nói.

“Thành giao.” Bảy?

Ba?

Giúp ngưng tụ ra bản nguyên Thiên Đạo?

Mặc dù có chút khác biệt, Hồng Quân lại tốt bụng, luôn cảm thấy có gì đó kỳ lạ trong đó, nhưng lợi ích đã đến tay thì không lấy không được, sau khi trao đổi, La Hầu và các cường giả Hỗn Nguyên cảnh đều đồng ý. … Hồng Hoang Vị Diện.

Trong sơn cốc.

Lý Phàm, Nữ Oa, những người đã hóng chuyện suốt trăm năm, thu hồi ánh mắt.

“Hết kịch hay để xem rồi.” Nữ Oa tiếc nuối nói.

“Ai bảo thế.” Lý Phàm cười cười.

“Có chuyện gì à?” Nữ Oa nhíu mày, hiếu kỳ nhìn Lý Phàm.

“Thiên Thư, sắp cập nhật rồi.” Lý Phàm thong thả nói.

Lời này vừa thốt ra, Nữ Oa không khỏi sáng mắt.

Đối với Nữ Oa, tu luyện không quan trọng, niềm vui và những chuyện thú vị mới là quan trọng nhất, dù sao tu vi đã không thể tu

luyện thêm được nữa, cũng không cần tu luyện.

Nữ Oa rảnh rỗi chỉ có thể đi ngủ hoặc để hình chiếu của mình đi khắp chư thiên vạn vực tìm niềm vui, đối với việc gây chuyện thì nàng lại vô cùng hứng thú.

"Vậy bản cung đã đợi sẵn rồi." "Được." … Thời gian trôi nhanh, mười năm sau.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng tiếng động lớn chợt hiện từ sâu trong Hỗn Độn!

Hồng Quân và những người khác… trở về Hồng Hoang!

Trong nháy mắt, từng trọng giới hình chiếu chiếu rọi trên bầu trời đại lục Hồng Hoang, vĩ lực Thiên Đạo bùng phát, Thiên Đạo quang luân hùng vĩ mà chí cao giáng lâm trên bầu trời Hồng Hoang, chỉ thấy Hồng Quân phất tay giữa chừng, một lượng lớn thế giới rơi vào trong Hỗn Độn.

Những thế giới này chính là những thế giới mà Chủ Thần Không Gian vốn chưởng khống!

Hồng Quân và Thiên Đạo đã luyện hóa những thế giới này, dung nhập vào Hồng Hoang, trở thành các thế giới phụ thuộc của Hồng Hoang!

"Hồng Hoang đã có thêm mấy vạn hạ giới khác nhau, chúng sinh nếu có hứng thú có thể xuống hạ giới xem, hãy nhớ, không được gây rối trật tự hạ giới hoặc phá hoại vận hành hạ giới, một số thế giới tầng thứ quá thấp, nếu các ngươi muốn xuống hạ giới thì hãy dùng hình chiếu hoặc phân thân để đi." Giọng nói đạm mạc của Hồng Quân

truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Các hạ giới khác nhau cũng có thể mang lại những cảm ngộ khác nhau cho tâm cảnh của chúng sinh, trong lần hạ giới này có đủ loại hình thế giới, tu tiên, ma pháp, đấu khí, khoa kỹ, v.v., vừa hay có thể va chạm với Hồng Hoang.

Vì vậy Hồng Quân cũng không giấu giếm, trực tiếp cho phép chúng sinh Hồng Hoang tùy ý xuống hạ giới.

Còn về việc ảnh hưởng đến đại thế Hồng Hoang?

Không quan trọng.

Dù sao ảnh hưởng cũng không phải một hai lần, chỉ là để chúng sinh Hồng Hoang mở rộng tầm mắt một chút cũng không ảnh hưởng quá lớn đến đại thế, có thể chấp nhận được.

Điều đáng nói là Hồng Quân đã xem một số tiểu thuyết về thế giới Hồng Hoang trong một số thế giới khoa kỹ, tuy những tiểu thuyết Hồng Hoang đó có hướng đi khác với Hồng Hoang, không muốn gây ra loạn tử nên Hồng Quân đã phong tỏa những tiểu thuyết đó.

"Hạ giới?" "Mấy vạn hạ giới ư?" "Tê, Đạo Tổ đã xâm lấn vị diện khác sao?" "Hình như mỗi hạ giới đều khác nhau." "Ồ, có thể đi xem thử." Hồng Hoang chấn động!

Chúng sinh xôn xao!

Khi cảm ứng tình huống của những hạ giới đó, lập tức, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều hứng thú.

"Đa tạ Đạo Tổ, đa tạ Thiên Đạo…" "Đa tạ Đạo Tổ, đa tạ Thiên Đạo." "Đa tạ Đạo Tổ, đa tạ Thiên Đạo." Chúng sinh đồng thanh nói. … Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân khoanh chân ngồi, phân phó Thiên Đạo truyền toàn bộ

tin tức của Chủ Thần Không Gian cho mình.

Rất lâu sau, Hồng Quân đang nhắm mắt tiếp thu tin tức bỗng mở mắt ra, một tia tinh mang lóe lên trong mắt Hồng Quân.

"Một đám ngu xuẩn, bản nguyên Thiên Đạo quan trọng sao?

Không, kiến thức mới là quan trọng nhất, quý giá nhất chính là ký ức của Chủ Thần Không Gian a……" Khóe miệng Hồng Quân cong lên một nụ cười khó hiểu.

La Hầu và những người khác thật sự nghĩ rằng y nhường lợi ích là tốt bụng sao, nhiều rồi, y chỉ muốn tất cả tài liệu mà Chủ Thần có được, Chủ Thần đã xâm lấn chư thiên ức vạn năm, những kiến thức này mới là quý giá nhất!

"Nguyên hệ thống ư, tạo ra một lượng lớn hệ thống rồi ném vào chư thiên sao?

Cách làm thú vị, nếu vận khí tốt thì có lẽ những hệ thống này thật sự có thể trôi dạt đến một số vị diện nào đó." Hồng Quân trầm tư nói.

"Hoặc có lẽ……" Mắt Hồng Quân lóe lên.

Dùng hệ thống để mở đường sao?

Tốt!

Ý kiến không tồi, phải làm thôi!

"Chế tạo một loạt hệ thống thử xem sao." Hồng Quân sờ sờ cằm, thầm nghĩ.

Tuy việc chế tạo một lượng lớn hệ thống tiêu hao không ít, nhưng chỉ cần có thể định vị được một tọa độ vị diện thì chắc chắn kiếm lời không lỗ a, Chủ Thần Không Gian chẳng phải cũng thao tác như vậy sao, Hồng Quân cảm thấy hữu dụng.

Không còn cách nào khác, La Hầu lão già nham hiểm kia quá âm

hiểm rồi, những thứ ẩn giấu cũng nhiều, vì để đề thăng thực lực Hồng Quân chỉ có thể tìm cách, nếu không chẳng phải thật sự biến thành khôi lỗi hoặc bảo mẫu của Hồng Hoang sao. … Thời gian trôi nhanh, thoáng cái đã ngàn năm.

Vì sự xuất hiện của mấy vạn hạ giới, Hồng Hoang đã xuất hiện một loại sức sống mới, từ Hỗn Nguyên trở lên đến những sinh linh bình thường đều thường xuyên đến các hạ giới du lịch một phen.

Tâm lý hiếu kỳ này không chỉ sinh linh bình thường mới có, cường giả Hỗn Nguyên cảnh hoặc Thánh nhân cũng không ngoại lệ, cả đời đều ở trong Hồng Hoang, tự nhiên họ cũng hiếu kỳ thế giới khác sẽ như thế nào.

Đặc biệt là những sản phẩm khoa kỹ trong một số hạ giới khoa kỹ càng khiến các sinh linh xem rất hứng thú, tuy sản vật khoa kỹ trong những hạ giới đó dù mạnh đến đâu cũng khó có thể làm tổn thương Địa Tiên, nhưng điều đó không có gì là ngạc nhiên.

Đương nhiên, sự phát triển của khoa kỹ cũng khiến không ít cường giả sắc mặt ngưng trọng, họ cũng không ngốc, nhìn một phần cũng có thể suy đoán được, nếu khoa kỹ phát triển đến một tầng thứ nhất định chắc chắn có thể gây tổn hại, thậm chí không thua kém con đường tu luyện.

Trong một thời gian, toàn bộ Hồng Hoang đã trở nên trăm hoa đua nở, phong vân nổi dậy! … Ba mươi ba Thiên.

Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện.

"Có thể bắt đầu rồi." Sắc mặt nghiêm túc, Đế Tuấn trầm giọng nói.

"Đồ sát Nhân Tộc để chế tạo Đồ Vu Kiếm sao?" Tinh thần Thái Nhất chấn động.

“Không sai, đã Nữ Oa Hoàng mặc nhận thì ta còn gì phải lo sợ nữa, chỉ cần Đồ Vu Kiếm luyện thành, đại hôn của Thiên Đạo liền có thể bắt đầu, khi đó sẽ lấy đại hôn của Thiên Đạo làm mồi dẫn, mở ra trận Vu Yêu đại chiến cuối cùng, ai thắng thì người đó chúa tể Hồng Hoang, vừa hay đánh Vu Tộc trở tay không kịp.” Đế Tuấn trịnh trọng nói.

“Chúa tể Hồng Hoang!” Trên mặt Thái Nhất xuất hiện một tia chờ mong.

“Vu Tộc canh giữ Nhân Tộc rất nghiêm, ta lén lút luyện hóa Nhân Tộc để chế tạo Đồ Vu Kiếm độ khó không nhỏ, Thập Nhị Tổ Vu cũng biết ta đang luyện chế Đồ Vu Kiếm nên mỗi bộ lạc Nhân Tộc đều có Vu Tộc thủ hộ.” Thái Nhất nhíu mày suy tư nói.

“Không ngại, Nhân Tộc sau thời gian dài phát triển số lượng đã sớm đột phá vạn vạn ức triệu, gần như toàn bộ đại địa Hồng Hoang đều tồn tại các bộ lạc Nhân Tộc.” “Hiện nay Nhân Tộc Hồng Hoang là tộc quần có số lượng đông đảo nhất, Vu Tộc canh giữ có nghiêm đến đâu cũng tuyệt đối sẽ có sơ hở.” “Huống chi, nếu thật sự không được thì cứ để ta đích thân ra tay, Thập Nhị Tổ Vu sẽ không biết ta đi đến bộ lạc nào, ta ra tay đủ sức đảm bảo ổn thỏa.” Đế Tuấn tự tin nói.

Thái Nhất nghe vậy bừng tỉnh đại ngộ, không nói nữa.

“Huynh trưởng, khi nào ta ra tay?” Thái Nhất nóng lòng nói.

“Chuẩn bị đi, lập tức bắt đầu.” Đế Tuấn nói từng chữ một.

Đồ Vu Kiếm, đã đến lúc luyện chế rồi!

Vu Tộc ư?

Chắc chắn bị diệt! … Tử Tiêu Cung.

“Cmn!” Hồng Quân thầm mắng một tiếng.

Bây giờ mở ra Vu Yêu đại chiến ư?

Quá nhanh rồi đi, khí kiếp của lượng kiếp còn chưa tụ tập được bao nhiêu, sinh linh cũng chưa chết được bao nhiêu, căn bản không phù hợp với kế hoạch của Thiên Đạo, can thiệp vào đại thế cũng quá lớn.

Ong!!!

Thiên Đạo quang luân phù hiện, từng luồng khí cơ Thiên Đạo lưu chuyển, Thiên Đạo dường như đang an ủi Hồng Quân.

"…… Thôi vậy, đại thế Thiên Đạo bị can thiệp và thay đổi cũng không phải một hai lần, không quan trọng nữa, thôi vậy thôi vậy, cứ thế đi, chỉ cần kết quả giống nhau thì không ảnh hưởng đến tổng thể, dù sao mục tiêu chính của ta sau này là các vị diện khác." Hồng Quân lắc đầu thở dài nói.

Mệt rồi, tùy tiện đi, dù sao Hồng Quân cũng không biết nên quản cái gì nữa, muốn thế nào thì thế, chỉ cần Vu Yêu hai tộc cùng nhau chết đi để Nhân Tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa là đủ rồi, những thứ khác đều là chi nhánh và phù vân mà thôi. … Trong sơn cốc.

Vì Nữ Oa rời đi nên Lý Phàm đã tu luyện một thời gian, tự có cảm giác mà mở mắt.

"Sắp bắt đầu rồi sao." "Vâng, chủ nhân." Giọng nói máy móc của hệ thống xuất hiện trong đầu Lý Phàm.

"Vậy cập nhật Thiên Thư đi." Lý Phàm gật đầu nói.

"Vâng, chủ nhân." Cập nhật…..

Thiên Thư!

Vu Yêu lượng kiếp chính thức mở màn, đã bắt đầu rồi!

Vu Tộc, Yêu Tộc sẽ lựa chọn như thế nào.

Sau khi biết rằng mình chỉ là làm áo cưới cho người khác, liệu có còn đánh nhau không?

Đối với điều này Lý Phàm cảm thấy rất hứng thú a. … Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Hà quang ức vạn, vô cùng thần thái bùng phát, bảo quang huyền diệu chiếu rọi, vô số dị tượng sinh ra.

Công thức quen thuộc, mùi vị quen thuộc, bất luận lúc này chúng sinh Hồng Hoang đang làm gì đều lập tức tập trung ánh mắt về Bất Chu Sơn.

"Bảng Đại Đạo lại có dị động sao." "Xem ra lại có bảng sắp cập nhật." "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng?

Thiên Thư?" Từng đạo ý niệm đan xen, chúng sinh và cường giả Hồng Hoang ngầm giao lưu suy đoán.

Còn về việc vì sao chỉ suy đoán Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng và Thiên Thư.

Vô nghĩa, Siêu Thoát Bảng, Tọa Kỵ Bảng đều mỗi vạn năm định kỳ cập nhật một lần, không thể đột nhiên cập nhật được, chỉ có thể là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng và Thiên Thư.

"Ừm?

Thiên Thư?" "Thiên Thư cập nhật rồi?" "!!!" "Hướng đi của Vu Yêu lượng kiếp….." "Cuối cùng cũng có thể biết đáp án rồi!" Khi nhìn rõ bảng xếp hạng có dị động xuất hiện, lập tức, tinh thần chúng sinh Hồng Hoang chấn động, trên mặt lộ vẻ mong đợi.

"Cmn!" Tâm thái Hồng Quân sụp đổ.

Chương 61

Mẹ kiếp, chiến dịch cuối cùng sắp bắt đầu rồi mà lại chơi một vố này ư?

Lúc này lại cập nhật bảng xếp hạng???

Ta chơi cái gì chứ!

"……" Thiên Đạo cũng trầm mặc.

"Đừng hoảng, đừng hoảng, bị phá vỡ kế hoạch không phải một hai lần, cuối cùng rồi cũng tìm được cách phá cục thôi." Hồng Quân dường như đang tự an ủi mình, lại như đang an ủi Thiên Đạo. … Thiên Thư cập nhật!

Hồng Hoang chấn động!

Chúng sinh chú ý!

Trong vạn chúng chú mục, trên Thiên Thư vô số quy tắc, thần cấm, Đại Đạo, đạo vận diễn hóa, từng đạo nhân uẩn và khí Hỗn Độn du ly, vô số văn tự nhanh chóng hiển hiện, một lượng lớn thiên phú lập tức xuất hiện trong Thiên Thư.

Không có giao lưu thêm nữa, tất cả mọi người đều ngưng thần nhìn những văn tự được cập nhật trong Thiên Thư.

"Đế Tuấn, Thái Nhất lén lút ra tay luyện chế Đồ Vu Kiếm sao?

Tê, tốt cho một Đế Tuấn, Thái Nhất, lén lút đồ sát Nhân Tộc." "Lấy đại hôn của Thiên Đạo làm lý do để ép Vu Tộc không thể không đến cản trở rồi trực tiếp mở ra Vu Yêu đại chiến ư?" "Hoắc, Hỗn Độn Chung giữ chân Chúc Cửu Âm, Đế Tuấn trực tiếp dùng Đồ Vu Kiếm tiêu diệt một vị Tổ Vu ư?" "Tổ Vu tự bạo, Yêu Tộc trọng thương?

Thái Nhất cũng tự bạo rồi sao?

Tê, Đế Tuấn cũng tự bạo rồi!

Chết hết rồi, tất cả đều chết hết rồi!" "Thời khắc mấu chốt Bàn Cổ khôi phục nhục thân bản nguyên xuất thế mang đi tàn dư Vu Tộc!?

Nữ Oa Hoàng ra tay mang đi tàn dư Yêu Tộc!?" "Vu Yêu hai tộc, toàn bộ xong đời rồi!?" Ngớ người!

Ngơ ngác!

Ngạc nhiên!

Kinh dị!

Tâm trạng của chúng sinh lúc này, ngay cả các cường giả Hỗn Nguyên cảnh như Hồng Quân cũng có chút bất ngờ.

Vu Yêu hai tộc sẽ diệt vong thì họ biết một chút, nhưng Nữ Oa và Bàn Cổ sẽ hiện thân phân biệt mang đi hai tộc thì thật sự không rõ, dù sao Hỗn Nguyên cảnh đã siêu thoát Hồng Hoang không nhập thiên cơ, nên Thiên Cơ khó có thể suy diễn ra.

Chấn động!

Toàn bộ Hồng Hoang, chấn động!

Chúng sinh, xôn xao!

Đặc biệt khi nhìn đoạn cuối Thiên Thư ghi lại Nhân Tộc đăng lâm thiên địa nhân vật chính, càng khiến tâm trạng chúng sinh Hồng Hoang không rõ, sắc mặt kỳ quái.

"Vu Yêu hai tộc làm áo cưới cho Nhân Tộc sao?" Một ý niệm chợt lóe lên, chúng sinh vô thức liền đưa mắt nhìn về phía Bất Chu Sơn và Ba mươi ba Thiên.

Sau khi biết kết cục, Vu Yêu hai tộc sẽ lựa chọn như thế nào đây.

Tiếp tục đánh?

Bỏ cuộc?

Điều này khiến tất cả sinh linh đều cảm thấy hứng thú.

Cường giả Hỗn Nguyên cảnh cũng không ngoại lệ, trừ Hồng Quân tâm thái có chút bùng nổ ra thì các cường giả Hỗn Nguyên cảnh khác lại khá bình tĩnh, thậm chí còn hứng thú quan sát tình hình Hồng Hoang, có kịch hay để xem chẳng phải rất thú vị sao, ai cũng cảm thấy hứng thú. … Ba mươi ba Thiên.

Trong Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất đang chuẩn bị hành động thì ngớ người ra, sắc mặt trực tiếp cứng đờ, sau đó không ngừng biến đổi.

"Huynh trưởng….." Thái Nhất muốn nói lại thôi, đầu óc trống rỗng.

Hỏi có muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm không ư, luyện chế rồi cũng chẳng có tác dụng gì a, Vu Yêu hai tộc cùng nhau chết hết thì đánh cái quái gì nữa, lời đã đến bên miệng Thái Nhất lại không nói ra được.

"Vu Tộc nhất định phải diệt vong!

Thái Nhất, theo ta đi một chuyến Bất Chu Sơn!" Đế Tuấn sát khí đằng đằng nói.

"???" Thái Nhất vẻ mặt mờ mịt.

Đi Bất Chu Sơn?

Đại quyết chiến???

Quỷ!

Đại chiến thì cũng phải luyện chế ra Đồ Vu Kiếm đã chứ, nếu không chẳng phải là bánh bao thịt đánh chó có đi không về sao.

Đang định hỏi, sau khi nhìn ánh mắt Đế Tuấn thì Thái Nhất đã hiểu.

Vốn là huynh đệ, lại sống với nhau lâu như vậy, nếu ngay cả ánh mắt của Đế Tuấn mà Thái Nhất cũng không nhìn ra thì thật vô dụng.

Có lẽ có Thiên Đạo giám thị nên trước tiên đừng hỏi?

"Được, diệt sát Vu Tộc!

Huynh trưởng, ta đi đây!" Tâm ý tương thông, Thái Nhất phẫn nộ nói. … Bất Chu Sơn.

Trong Tổ Vu Điện.

Thập Nhị Tổ Vu đang gào thét liên hồi, quần tình phẫn khái, đặc biệt là việc Yêu Tộc lén lút luyện chế Đồ Vu Kiếm, cuối cùng Vu Tộc suýt nữa bị diệt tộc, Thập Nhị Tổ Vu cũng toàn bộ vẫn lạc càng khiến Thập Nhị Tổ Vu lửa giận ngút trời.

"Đại ca, đi thỉnh Phụ Thần đi, bây giờ chỉ có Phụ Thần mới có thể quyết định được." "A, Vu Yêu đại chiến không thể đánh được a, đánh rồi mọi người đều phải chết, chỉ có Phụ Thần mới biết phải làm thế nào." "Đi tìm Phụ Thần tìm cách đi." "Nhất định phải tìm ra cách phá cục." "Khí vận Nhân Tộc tuy khổng lồ nhưng Yêu Tộc không cho chúng ta không gian phát triển nữa, không thể chịu đựng thêm nữa." Thập Nhị Tổ Vu lần lượt lên tiếng, tất cả mọi người đều nhìn về phía Đế Giang chờ đợi Đế Giang định đoạt.

Sắc mặt Đế Giang không ngừng biến đổi, đang trầm tư, Đế Giang ngẩng đầu đang chuẩn bị lên tiếng nói, đột nhiên, dường như có cảm giác, Thập Nhị Tổ Vu đều ngẩng đầu nhìn về phía thiên tế, trên mặt xuất hiện sát cơ.

"Dám tìm ta ư?" "Hai người thôi!?" "Hỗn xược!" "Tìm chết!" "Không thèm để ta vào mắt à!" Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Thập Nhị Tổ Vu cùng lúc bùng phát ra sát khí khổng lồ, từng tôn Tổ Vu Chân Thân bùng nổ mà đứng sừng sững giữa thiên địa.

"Tình huống gì vậy?" "Đế Tuấn, Thái Nhất hình như đã đến Vu Tộc?" "Sắp đánh nhau rồi sao?" Dường như có cảm giác, chúng sinh Hồng Hoang đều đưa mắt nhìn qua, từng đạo thần niệm bao phủ trên không Bất Chu Sơn bắt đầu dò xét tình hình.

Đế Tuấn, Thái Nhất, đã đến lãnh địa Vu Tộc! … Trên vô tận hư không, Thập Nhị Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Thái Nhất bắt đầu đối trĩ.

"Đế Tuấn, Thái Nhất có gan lớn thật, cô thân hai người mà dám đến lãnh địa Vu Tộc ta ư?

Không phải tìm chết sao!" Đế Giang quát lớn.

"Đế Tuấn, Thái Nhất, đang khiêu khích Vu Tộc ta sao?" Chúc Dung toàn thân hỏa quang bùng cháy, từng luồng tiên thiên thần thai hỏa hóa thành từng con hỏa long gào thét về phía Đế Tuấn, Thái Nhất.

"Vu Yêu hai tộc tất có một trận chiến, các ngươi có dám cùng Yêu Tộc ta hẹn một thời gian để làm một trận không!" Đế Tuấn quát lớn, đồng thời truyền âm cho Đế Giang nói: "Có thể liên hệ Bàn Cổ Phụ Thần để Bàn Cổ Phụ Thần phong tỏa một khu vực cho ta không bị Thiên Đạo và Đạo Tổ dò xét được không." "Ha ha, trò cười lớn nhất thiên hạ, dựa vào Yêu Tộc mà cũng dám cùng Vu Tộc ta một trận chiến ư?

Nếu không phải Đạo Tổ nhúng tay mấy lần thì Yêu Tộc đã sớm bị diệt, một đám phế vật!" Mắt Đế Giang lóe lên, trong miệng vừa nói lời khinh thường, đồng thời âm thầm truyền âm cho Đế Tuấn: "Làm sao?" "Chẳng lẽ cam tâm hai tộc chúng ta cứ thế rút lui khỏi vũ đài

Hồng Hoang sao?

Hừ.” Đế Tuấn đáp, trong miệng vẫn đang nói lời cứng rắn, hai bên đều sát khí đằng đằng hoặc tế ra pháp bảo hoặc lấy ra vũ khí, có ý rằng nếu không hợp ý thì sẽ đánh nhau trước.

“Tình hình gì vậy.” “Không đánh nhau à.” Quần chúng vây xem có chút không hiểu đầu đuôi.

Lời lẽ cứng rắn đều đã nói nhiều như vậy rồi mà không đánh nhau ư???

Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn, Thái Nhất lúc nào lại hèn nhát như vậy, chẳng phải vừa nãy còn đối chọi gay gắt sao.

“Được, vậy thì định một thời gian đi.” Hai bên giằng co vẫn tiếp tục, Đế Tuấn chỉ vào Đế Giang nói với vẻ cao ngạo.

“Hừ, có gan thì cùng bọn ta vào Tổ Vu Điện để nói chuyện, không dám ư?” Đế Giang khinh thường nói.

“Có gì mà không dám, dựa vào các ngươi cũng có thể giết được ta và Thái Nhất sao?

Có Hỗn Độn Chung che chở, phòng ngự tiên thiên của bọn ta vô địch, có thể làm gì được ta, Thái Nhất, đi thôi.” Đế Tuấn kêu một tiếng Thái Nhất với vẻ mặt “lão tử sợ à” mà tiến vào Bất Chu Sơn.

Thập Nhị Tổ Vu sát khí đằng đằng cũng đi theo vào.

“……” Chúng sinh.

Đánh đi a, bây giờ đánh đi a, bàn bạc thời gian rồi mới đánh cái quái gì chứ.

Thấy chiến đấu không đánh nổi nữa chúng sinh đều có chút tiếc nuối, lắc đầu rồi thu hồi thần niệm hoặc tiên niệm, tinh thần lực của mình.

Không đánh nhau thì không có gì hay để xem nữa. … Trong Tổ Vu Điện.

"Phải nói thẳng thừng, Phụ Thần đã phong tỏa Tổ Vu Điện, Thiên Đạo, Hồng Quân chỉ có thể dò xét chứ không thể cảm giác được nội dung đàm thoại." Đế Giang đạm đạc nói.

Ban đầu hai bên sát khí đằng đằng, khí tức trên người đều thu liễm lại, hoàn toàn khác biệt với lúc nãy, trừ Chúc Dung thỉnh thoảng cười lạnh vài tiếng ra thì những người còn lại sắc mặt đều trở nên bình tĩnh và lạnh lùng.

Nói về diễn xuất, Thập Nhị Tổ Vu rất nghiêm túc.

Thật sự nghĩ Vu Tộc đều là kẻ lỗ mãng sao?

Nhiều chuyện lắm.

"Kết cục của Vu Yêu lượng kiếp đều đã biết rồi, đã biết hai tộc chúng ta đều sẽ làm áo cưới cho Nhân Tộc thì còn đánh nhau nữa sao?" "Ta nghĩ biết trước không thể thay đổi kết cục rồi, nên hiểu rõ đại thế Thiên Đạo, tiểu thế có thể thay đổi nhưng đại thế thì không thể nghịch, bọn ta không nhập Hỗn Nguyên chỉ là kiến hôi không có tư cách đàm phán với Thiên Đạo, Hồng Quân." Đế Tuấn trầm giọng nói.

"Ý ngươi là gì." Đế Giang nhíu mày.

Tuy có Bàn Cổ làm chỗ dựa, nhưng Đế Giang hiểu rõ ý nghĩa của lượng kiếp, có Bàn Cổ làm chỗ dựa cũng vô dụng, huống chi phía sau Yêu Tộc cũng có một Nữ Oa.

Lượng kiếp liên quan đến sự diễn hóa và vận hành của Hồng Hoang, chẳng lẽ chưa bắt đầu hai tộc đã không đánh nhau mà bỏ cuộc ư?

Vậy thì thật sự trở thành trò cười rồi, Thiên Đạo và Hồng Quân

mà đồng ý thì mới có quỷ.

"Ta trước kia từng đến một Hạ Giới khoa kỹ, có một từ ta khá hứng thú, không biết chư vị có nghe qua chưa." Đế Tuấn từ từ nói.

"?" "Kịch bản, chúng ta diễn một vở kịch đi, Thiên Đạo, Hồng Quân muốn xem chúng ta tự giết nhau sao, vậy các ngươi Thập Nhị Tổ Vu có đồng ý không?" Đế Tuấn nói từng chữ một.

"Kịch bản?" "Diễn kịch?" Thập Nhị Tổ Vu nhìn nhau. … "Không sai, Thiên Đạo và Hồng Quân chẳng phải muốn xem chúng ta đại chiến sao, vậy thì chiến, nhưng chiến như thế nào, làm thế nào để chiến thì cần phải lên kế hoạch cẩn thận." Đế Tuấn ý vị thâm viễn nói.

"Ý ngươi là gì." Đế Giang nhíu chặt mày.

"Ý gì ư?

Đánh đi a, Thiên Đạo và Hồng Quân chẳng phải muốn suy diễn lượng kiếp sao, vậy thì ta đánh, ai đánh không quan trọng, quan trọng là kết quả, quan trọng là định cục, để vạn tộc Hồng Hoang cống hiến một phần lực lượng cho sự diễn hóa của Hồng Hoang đi." Đế Tuấn lạnh lùng nói.

"Thật sự là……." Thập Nhị Tổ Vu trong lòng chấn động, Thái Nhất cũng rùng mình.

Rõ ràng, họ đã hiểu sai ý của Đế Tuấn.

"Ngày xưa Long Hán lượng kiếp liên lụy toàn bộ Hồng Hoang, vậy Vu Yêu lượng kiếp của chúng ta vì sao lại yếu hơn Long Hán?

Yêu Tộc ta hiệu lệnh các loài chim thú có cánh, có vảy ở Hồng Hoang, Vu Tộc cũng đủ sức hiệu lệnh các loài thú đi lại ở Hồng Hoang, vậy thì đánh đi." Đế Tuấn đạm mạc nói, giọng điệu tuy bình thản nhưng lại mang theo sát cơ lạnh lẽo.

Vu Yêu lượng kiếp?

Đại chiến?

Vậy thì đánh!

Để toàn bộ vạn tộc Hồng Hoang, tất cả cùng tham gia vào.

Nếu muốn đánh, thì tất cả cùng đánh.

Vu Tộc đủ sức hiệu lệnh các loài thú đi lại ở Hồng Hoang, Thiên Đình cao cư Cửu Thiên đủ sức hiệu lệnh vạn yêu Hồng Hoang, hai tộc hiệu lệnh vạn tộc Hồng Hoang, để vạn tộc Hồng Hoang cùng nhau chiến đấu đi!

Lạnh lẽo!

Khát máu!

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không ngờ Đế Tuấn lại chơi lớn đến vậy, không khỏi khiến Thập Nhị Tổ Vu nhìn Đế Tuấn với thần sắc vi diệu biến đổi.

"Đúng là một kiêu hùng." Đế Giang cảm thán.

"Nếu không đồng ý sao?

Thiên Đạo và Hồng Quân muốn xem kết quả, ta liền cho một kết quả vừa ý, chỉ cần có đủ người chết để Thiên Đạo hoàn thiện thì Hồng Quân và Thiên Đạo sẽ không quan tâm ai chết." "Hai tộc chúng ta liền ẩn mình phía sau màn, có thể đánh, nhưng đừng gây ồn ào quá lớn, đánh nhỏ lẻ, diễn kịch là được rồi, lực lượng chiến đấu chủ yếu là vạn tộc Hồng Hoang." "À, thật sự đáng cười, đám người kia xem kịch của hai tộc chúng ta sao?

Cường giả Hỗn Nguyên cảnh ta không dám chọc, nhưng không có nghĩa là vạn tộc Hồng Hoang ta không dám chọc." "Đã muốn xem kịch, vậy thì để những kẻ phía dưới cùng ta chơi một ván, nếu có giới

hạn thì tốt, Phổ Thiên chi hạ mạc phi vương thổ, suất thổ chi tân mạc phi vương thần." "Chúng ta quân lâm Hồng Hoang, ai dám không phục tùng, không phục tùng thì chết, chỉ cần đưa cho Thiên Đạo và Hồng Quân một lời giải thích thì khi đó hai tộc chúng ta hoàn toàn có thể như Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, ẩn mình phía sau màn không hỏi thế sự là được." Đế Tuấn chắp tay sau lưng đứng, một thân đế uy hoàng đạo đạm mạc mà dũng mãnh, giọng nói bình tĩnh dường như không hề chứa bất kỳ cảm xúc nào.

Nói xong, Đế Tuấn bổ sung một câu: "À, bây giờ rất nhiều người ở Hồng Hoang đều ca ngợi tam tộc đã mang lại gió thuận mưa hòa, điềm lành và phúc trạch cho Hồng Hoang, thật sự đáng cười, quên ngày xưa Long Hán lượng kiếp đã chết bao nhiêu sinh linh sao, chủ yếu đều là những kẻ phụ thuộc vào tam tộc nhiều nhất." Thiên Đạo, Hồng Quân muốn một lời giải thích ư?

Chương 62

Vậy thì cho một lời giải thích!

Đã là quân cờ, vậy thì phải có giác ngộ của quân cờ, những người phía trên muốn lấy, chỉ cần trả một cái giá đủ lớn thì có thể thoát ly.

Còn về việc những sinh linh kia chết đi, thì liên quan gì đến ai?

"Không hổ là chủ Yêu Tộc, Thiên Đình Thiên Đế." Đế Giang cảm khái.

Tàn nhẫn!

Thật sự tàn nhẫn!

Đều có cảm giác như được nhận thức lại Đế Tuấn, có lẽ Đế Tuấn thể hiện sự khuất phục chỉ là nhẫn nhịn hoặc không còn cách nào khác, bây giờ y lại chọn cách lật bàn, liều mạng tất cả.

"Làm hay không làm." Đế Tuấn đạm mạc nói.

"Làm." Đế Giang bình tĩnh nói.

Đúng như Đế Tuấn nói, vạn tộc Hồng Hoang sống chết thì liên quan gì đến ai, thân là tộc trưởng hai tộc gánh vác sự tồn vong của chủng tộc, có một số chuyện không muốn làm, nhưng không thể không làm.

Giống như Long Hán lượng kiếp, trong quỹ tích nguyên định, tộc trưởng tam tộc không nhất thiết phải chết, nhưng họ đã chọn thân vẫn để hoàn thiện Hồng Hoang, vì cái gì?

Không phải để duy trì sự tồn vong của chủng tộc sao.

Đây mới là Hồng Hoang!

Một thế giới cá lớn nuốt cá bé, một thế giới hùng vĩ rộng lớn.

“Được.” Đế Tuấn khẽ gật đầu, “Thái Nhất ta đi đây.” Kêu một tiếng Thái Nhất, Đế Tuấn dẫn Thái Nhất rời khỏi Tổ Vu Điện.

“Đại ca ta thật sự phải làm như vậy sao?” Hậu Thổ do dự nói.

“Muội tử không phải hỏi ta có nguyện ý làm hay không, Đế Tuấn cũng vậy, đôi khi chúng ta không có lựa chọn, kết cục của Vu Yêu lượng kiếp cũng đã biết rồi, nếu không muốn chết thì phải làm, ta gánh vác sự tồn vong của Vu Tộc.” Đế Giang tự giễu nói.

Bên ngoài đều cho rằng Vu Tộc đều là kẻ lỗ mãng, cứng nhắc, lại có ai biết Vu Tộc có phải đang giấu dốt không?

Nếu thật sự ngu xuẩn như vậy, thật sự lỗ mãng như vậy thì Vu Tộc có thể chế bá Hồng Hoang vạn vạn năm sao?

Trước khi thành Thánh, Tam Thanh và những người khác có kiêng kị hai tộc đến vậy không?

Nhiều chuyện lắm.

Nước Hồng Hoang, rất sâu.

“……” Hậu Thổ trầm mặc.

“Chuẩn bị đi, chinh chiến Hồng Hoang, Thiên Đình chưởng Thiên, Vu Tộc ta chưởng Địa, trên đại địa nếu có chủng tộc nào không thần phục thì không cần phải tồn tại nữa.” Đế Giang trầm giọng nói.

Cường giả Hỗn Nguyên cảnh Vu Tộc hoặc Yêu Tộc không dám chọc, nhưng vạn tộc Hồng Hoang thì dám chọc, ví dụ như Vu Tộc, Thập Nhị tôn Hỗn Nguyên Kim Tiên chẳng lẽ đang đùa giỡn với ngươi sao?

Thập Nhị tôn Hỗn Nguyên Kim Tiên mang trong mình huyết mạch Bàn Cổ.

“Vâng.” “Vâng.” “Vâng.” Thập Nhị Tổ Vu đồng thanh nói. …

Trong sơn cốc.

"Đây mới là Hồng Hoang chân thực a." Lý Phàm phất tay tán đi kết giới cảm khái nói.

Bàn Cổ phong tỏa Tổ Vu Điện, Thiên Đạo có lẽ không cảm giác được, nhưng có thể dò xét được, cuộc đối thoại giữa Đế Tuấn và Đế Giang cũng khiến Lý Phàm có chút cảm khái.

Kiếp trước xem tiểu thuyết Hồng Hoang, các cường giả đều vô não hoặc ngu ngốc bị nhân vật chính đùa giỡn, lúc đó Lý Phàm đã nghĩ, Hồng Hoang nếu thật sự ngu ngốc như vậy thì làm sao có thể kéo dài lâu đến vậy?

Cái gọi là Thánh nhân lấy Hồng Hoang làm bàn cờ, lấy chúng sinh làm quân cờ, thật sự đáng cười sao?

Hiển nhiên, Hồng Hoang mà Lý Phàm đang ở đây không có nhiều kẻ vô não và ngu xuẩn như vậy.

La Hầu, Dương Mi, Nguyên Nguyệt, Da Hòa Hoa và các Hỗn Độn Ma Thần kia, ai mà không phải là lão già nham hiểm với vô vàn mưu kế, Đế Tuấn, Đế Giang hoặc các cường giả Hồng Hoang khác, ai mà không tâm tàn nhẫn thủ đoạn độc ác, tâm tư kín đáo.

Nếu thật sự có kẻ xuyên việt nào ở đây cảm thấy có thể khinh thường trời đất và mọi thứ thì e rằng đã bị gài bẫy đến xương cốt cũng không còn một mảnh rồi.

"Chủ nhân, ngài bảo tôi kiểm tra hướng đi của Hồng Hoang, vừa rồi trong một góc suy diễn Hồng Hoang đã xuất hiện một đạo gợn sóng và biến số." Lý Phàm đang cảm thán, giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Lý Phàm.

"Ồ?" Lý Phàm nhíu mày: "Suy diễn đi." Thời không không phải bất biến, giống như trong dòng thời gian, dù chỉ là một con bướm nhỏ

vỗ cánh cũng sẽ tạo ra hiệu ứng cánh bướm hình thành vô số nhánh dòng thời gian, tự nhiên, đột nhiên xuất hiện sai sót hoặc biến cố là chuyện bình thường.

Ngay cả Nữ Oa bản tôn toàn tri toàn năng cũng chỉ trong một niệm có thể dò xét ức vạn chủng khả năng, rồi từ đó lấy ra khả năng lớn nhất mà thôi.

Nếu thật sự tất cả đều bất biến, toàn bộ theo kịch bản thì thật đáng cười, vậy thì cứ để mọi thứ theo kịch bản mà đi là được, Lý Phàm cũng sẽ không thể thay đổi nhiều thứ như vậy.

"Đinh!

Trừ một vạn đạo bản nguyên chi lực của chủ nhân, bắt đầu thôi diễn nơi biến cố." Theo giọng nói của hệ thống trầm tịch, nhanh chóng, vô số luồng tin tức xuất hiện trong đầu Lý Phàm, ý niệm Lý Phàm khẽ động lập tức tiếp thu toàn bộ nội dung tin tức.

"Thú vị, xem ra Siêu Thoát Bảng sắp có thêm một chút biến số, vừa hay bảng xếp hạng lần này mới cập nhật." Mắt khẽ híp lại, Lý Phàm bấm ngón tay tính toán một cái, khóe miệng cong lên một nụ cười khó hiểu.

A a, có kịch hay để xem rồi a. … Đại lục Hồng Hoang.

Nằm cách Nam Hải khoảng ức vạn dặm, trong một bộ lạc Nhân Tộc.

Trong một căn nhà tranh, một thanh niên nam tử sắc mặt tái nhợt, khí tức yếu ớt đột nhiên mãnh liệt ngồi dậy, trong mắt hắn một luồng ma khí lóe lên rồi biến mất.

"Đây là….." Mờ mịt nhìn xung quanh, thanh niên nam tử nắm chặt nắm đấm, ánh mắt mê mang dần hóa thành thanh minh.

"Ta thoát khỏi Ma Giới sao?" "Ha ha, cuối cùng cũng thoát khỏi

Ma Giới, không còn là khôi lỗi của Hồng Quân nữa rồi!" "Hồng Quân, đợi Bản tọa đấy!

Ta đã mang toàn bộ bản nguyên Ma Giới ra ngoài, ha ha, ngay cả bản nguyên Thiên Đạo cũng bị ta cướp đoạt, đợi ta luyện hóa bản nguyên Ma Giới và bản nguyên Thiên Đạo xong nhất định sẽ cuốn thổ trọng lai trấn sát ngươi!" Nắm chặt nắm đấm, sau khi cảm ứng được ấn ký sâu trong thức hải, trên mặt thanh niên nam tử xuất hiện vẻ cuồng hỉ.

Mưu tính mấy vạn năm, đã thành công rồi!

Bản nguyên Ma Giới, bản nguyên Thiên Đạo, toàn bộ đều bị trộm rồi!

"Ừm?

Vu Tộc Yêu Tộc thế đại?

Nhân Tộc?

Nơi quái quỷ gì vậy, chẳng lẽ ta không ở thế giới Hồng Hoang sao?

Thôi, trước tiên đừng quản nhiều như vậy, trước hết hãy khôi phục tu vi đã, đợi sau khi khôi phục tu vi rồi sẽ tìm cách trở về Hồng Hoang." Sau khi kiểm tra một số mảnh ký ức còn sót lại của tiền thân, thanh niên nam tử nhíu mày có chút khó hiểu, ngay lập tức liền tạm thời gạt chuyện này ra khỏi đầu.

Khôi phục tu vi mới là quan trọng nhất, mối thù bị Hồng Quân lừa dối đến mức phải hóa thân thành kẻ thù của Ma Giới nhất định phải báo!

"Có bản nguyên Thiên Đạo và bản nguyên Ma Giới, tu vi của ta nhất định có thể đạt tới Hợp Đạo cảnh, thậm chí nghiền ép Hồng Quân, ha ha, đợi đấy, đợi đấy!" Thanh niên nam tử tâm tình bành

trướng kích động nói, vô số ý niệm lóe lên, hít sâu một hơi thanh niên nam tử tạm thời áp chế vô số pháp tắc.

Tu luyện!

Bế quan!

Việc cấp bách trước mắt là khôi phục tu vi đã, thân thể này quá yếu ớt rồi, hình như bị trọng thương, phải nhanh chóng xử lý đã.

Nhắm mắt lại, thanh niên nam tử bắt đầu câu thông ấn ký trong thức hải, hấp thu sức mạnh bên trong vận chuyển công pháp tiến hành tu luyện.

Tên của thanh niên nam tử, hoặc người đã đoạt xá thanh niên nam tử, chính là…..

La Hầu!

Ma Tổ La Hầu!

Thiên Đạo Ma Giới, La Hầu! … Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đang tu luyện bỗng có cảm giác mà mở mắt ra, ánh mắt nhìn về phía đại lục Hồng Hoang, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia sáng kỳ lạ.

"Kỳ quái, khí tức của La Hầu dường như lóe lên rồi biến mất khỏi Hồng Hoang, có chuyện gì sao." Chuyển niệm một cái, Hồng Quân gạt chuyện này ra khỏi đầu.

Không cần quản làm gì, dù sao lão già nham hiểm đó thủ đoạn nhiều, tâm cơ thâm sâu, thật sự muốn làm gì thì ta cũng chưa chắc phát hiện được, có thời gian đó thì không bằng trước tiên đề thăng tu vi của mình.

Toàn là lão già nham hiểm, Hồng Quân ta áp lực lớn quá. … Ma Giới.

Trong Ma Tổ Cung, La Hầu và Ma Thiên đang luận đạo, trong cõi u minh một cảm giác tim đập nhanh dâng lên trong lòng La Hầu, khẽ sững sờ, La Hầu bấm ngón tay tính toán.

"Kỳ quái, hình như có chuyện gì đó liên quan đến bản tôn, ai đang âm mưu gì với bản tôn?

Hồng Quân?

Thật kỳ quái." Phát hiện dường như không có dị thường, trong mắt La Hầu có một tia khó hiểu.

Ảo giác sao?

Hồng Quân đang âm mưu gì à?

"Bản tôn có chuyện gì sao." Thấy sắc mặt La Hầu có dị, Ma Thiên lên tiếng nói.

"Không ngại, tiếp tục thương nghị kế hoạch đi." Hoàn hồn, La Hầu phất tay nói không để ý.

"Được." Ma Thiên gật đầu. … Hồng Hoang không ghi niên đại, thoáng cái đã trôi qua gần vạn năm.

Vu Tộc, Yêu Tộc đột nhiên chinh chiến Hồng Hoang, thu phục vạn tộc khiến toàn bộ Hồng Hoang trở nên phong vân nổi dậy, chiến tranh không ngừng quét qua khắp nơi ở Hồng Hoang, nhưng vạn tộc Hồng Hoang lại không hề bất ngờ.

Ai cũng đã xem kết cục của Vu Yêu lượng kiếp rồi, nếu hai tộc không có động tĩnh gì thì mới là kỳ quái.

Hồng Quân đối với việc này cũng vô cùng hài lòng, thậm chí còn âm thầm thúc đẩy chiến tranh giữa hai tộc.

Thu phục thì tốt a, đánh nhau thì tốt a, nếu không như vậy thì Hồng Hoang làm sao hoàn thiện được, đó chính là hiệu quả y muốn,

còn về chuyện hai tộc trước kia ở Tổ Vu Điện thì sao.

Hồng Quân không để ý, cũng lười để ý, câu nói "Dưới Hỗn Nguyên đều là kiến hôi" đâu phải nói suông, huống chi Hồng Quân không chỉ là Hỗn Nguyên cảnh bình thường.

Chết rồi có quan trọng không?

Không quan trọng.

Giống như Đế Tuấn nói, Hồng Quân muốn chỉ là kết quả, đại thế Hồng Hoang vẫn luôn thay đổi, bây giờ chỉ cần có thể giữ cho kết cục không thay đổi thì Hồng Quân đã may mắn lắm rồi, ai mà để ý những thứ đó. … Đại lục Hồng Hoang, trong một dãy núi vô danh nào đó. 'La Hầu' đã tu luyện ở đây ròng rã vạn năm.

Ban đầu y tu luyện trong bộ lạc Nhân Tộc, nhưng sợ lộ tẩy, dù sao cũng không rõ rốt cuộc đây là thế giới nào, vì vậy 'La Hầu' liền cẩn thận rời khỏi bộ lạc Nhân Tộc, tùy tiện tìm một dãy núi để tu luyện.

"Vạn năm, ròng rã vạn năm, tu vi của ta cuối cùng cũng đạt tới đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ha ha, cách Hợp Đạo cảnh chỉ còn một bước nữa thôi!" Cảm ứng tu vi của bản thân, 'La Hầu' cuồng hỉ nói.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Bản nguyên Ma Giới và bản nguyên Thiên Đạo còn lại không ít, đủ để ta đột phá Hợp Đạo cảnh." "Hãy vào tiểu thế giới mà đột phá đi, nếu không xuất hiện dị tượng thiên địa dễ kinh động người khác, tình hình thế giới này tạm thời chưa biết được, tầng thứ không gian hình như cao hơn, đợi đột phá rồi hãy đi thăm dò." Hít sâu một hơi, nén lại cảm xúc của bản thân, 'La Hầu' thầm nghĩ.

Ấn ký mà y mang theo, ẩn chứa bản nguyên Ma Giới và Thiên Đạo, vì đã tích trữ một lượng lớn năng lượng bên trong mà diễn hóa

ra một tiểu thế giới, dùng để đột phá vừa hay thích hợp, có tiểu thế giới che chắn 'La Hầu' cũng không lo dị tượng sẽ chạy ra ngoài.

Thân hình lóe lên, thân ảnh 'La Hầu' biến mất tại chỗ. … Trong sơn cốc.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên!" Trong mắt Lý Phàm ẩn chứa thần quang phóng ra, từng luồng khí cơ quanh thân Lý Phàm diễn hóa ra từng con Thụy Thú Thần Thú, văn tự huyền diệu dường như dẫn động Đại Đạo, Tam Thiên Đại Đạo sau lưng Lý Phàm như ẩn như hiện.

Hùng vĩ!

Chí cao!

Vô thượng!

Khí tức toàn thân Lý Phàm thâm sâu dường như đang nuốt chửng mọi vật xung quanh, mỗi lời nói cử chỉ đều dường như sẽ diễn hóa ra vô cùng huyền diệu, phảng phất chư thiên sinh ra, như vạn giới diệt đi.

Huyền chi lại huyền, khó nói nên lời, không thể hình dung.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên!

Cách Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh chỉ còn một bước!

"Gần đủ rồi, Siêu Thoát Bảng sắp cập nhật rồi, a, có kịch hay để xem rồi." Bấm ngón tay tính toán một cái, Lý Phàm nhìn về một hướng rồi thu hồi ánh mắt, trên mặt dần xuất hiện nụ cười nhàn nhạt.

Có kịch hay để xem rồi!

Đúng lúc.

"Thấp hơn giới này sao, Hợp Đạo cảnh…..

Hỗn Nguyên cảnh…..”, Lý Phàm biểu cảm có chút kỳ quái. … Vài trăm ngày sau.

Oanh!!!

Chương 63

Bên ngoài Bất Chu Sơn, dị tượng sinh ra!

Mặc dù xuất hiện dị tượng, nhưng chúng sinh Hồng Hoang bao gồm cả Hỗn Nguyên cảnh ở bên trong đều không ai quá kinh ngạc hoặc hưng phấn, đã quen rồi.

Bởi vì, hôm nay là ngày Siêu Thoát Bảng cập nhật!

Siêu Thoát Bảng từ khi sinh ra đến nay đã cập nhật không ít thì cũng năm sáu lần, mọi người đều đã quen, xếp hạng cũng không còn biến đổi lớn như hai lần trước, cơ bản đều đã cố định, nên cũng không còn hiếu kỳ.

Đương nhiên, không hiếu kỳ thì không hiếu kỳ, quan tâm vẫn sẽ quan tâm, đặc biệt đối với Hỗn Nguyên cảnh mà nói, dù sao cũng có phần thưởng, phần thưởng thì ai mà không thích.

Thế nhưng, lần này Siêu Thoát Bảng cập nhật khiến chúng sinh Hồng Hoang không bình tĩnh nữa, các cường giả Hỗn Nguyên cảnh cũng đều ngơ ngác.

"Ừm?" "……" "Không thể nào!" "Xếp hạng Ma Tổ….." "???" Hồng Hoang xôn xao!

Sinh linh chú ý đến bảng xếp hạng không ai là không ngạc nhiên.

Không thể nào!

Hoàn toàn không khoa học a!

"La Hầu lại làm gì vậy?" "Lại diễn kịch?" "Làm thế này có ý nghĩa gì sao." "Đổi bản nguyên sang cho Ma Thiên ư?" Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh đều nhíu mày, cảm thấy có chút câm nín.

La Hầu rảnh rỗi không có việc gì làm sao.

Sao lại vô vị đến thế? … 22.

La Hầu (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, từng chấp chưởng Ma Giới, Hỗn Độn Ma Thần). ...

Thứ hai mươi hai!

Chính là xếp hạng của La Hầu!

"???" La Hầu.

Từ xa trong Ma Giới, La Hầu cũng ngơ ngác.

Cảm ứng tu vi của mình, ừm, không sai a, là cảnh giới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên a, chuyện gì đang xảy ra.

Siêu Thoát Bảng bị lỗi sao?

Hỏng rồi sao?

Có vấn đề rồi sao???

"Cút, lão tử đ*t m* chưa diễn kịch, lão tử đ*t m* nào biết chuyện gì đang xảy ra chứ, tình huống gì vậy." Nghe Hồng Quân và những người khác truyền âm châm chọc, sắc mặt La Hầu đen lại, đáp trả.

Cmn.

Ta làm màu cái khỉ gì chứ.

Ta diễn kịch cái khỉ gì chứ.

Lão tử rảnh rỗi lắm sao?

Cố ý đưa bản nguyên cho Ma Thiên ư?

Chuyện ai cũng biết rồi thì có cần thiết phải diễn kịch nữa không.

"Không diễn kịch ư?" "Vậy xếp hạng này là sao." Nhận được hồi đáp của La Hầu, Hồng Quân và những người khác sững sờ, có chút

không hiểu đầu đuôi.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Siêu Thoát Bảng vẫn đang cập nhật.

Thứ hai mươi mốt..... thứ hai mươi..... thứ mười chín..... thứ mười tám.....

Từng cái tên không ngừng xuất hiện, nhưng sự chú ý của chúng sinh và các cường giả Hỗn Nguyên cảnh lại không đặt vào những xếp hạng đó, tiếp tục chờ đợi Siêu Thoát Bảng cập nhật.

Cuối cùng, khi cập nhật đến vị trí thứ tư thì một cái tên khiến mọi người đều bất ngờ, cũng khiến mọi người ngơ ngác xuất hiện. … 4.

La Hầu (Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, Ma Giới Chi Chủ, Hỗn Độn Ma Thần). ...

"!?" "Không thể nào." "Hai La Hầu ư?" "Vậy hai La Hầu này là ai!?" "Tình huống gì vậy." "Làm sao có thể." Chúng sinh sôi trào!

Hỗn Nguyên kinh ngạc!

Vô số ánh mắt, toàn bộ tập trung vào Siêu Thoát Bảng.

Tất cả mọi người, không ai là không trợn mắt há mồm, không hiểu đầu đuôi.

Toàn bộ đều ngớ người!

Ngay cả khi Siêu Thoát Bảng cập nhật xong, vẫn có người chưa phản ứng lại, đặc biệt là La Hầu, trực tiếp sắc mặt ngây dại, ngớ người nhìn Siêu Thoát Bảng.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta đang làm gì?

Ta có hai cái ta?

Ta là hai cái ta?

Chuyện gì đang xảy ra! … Hồng Hoang, trong một tiểu thế giới. 'La Hầu' đang tu luyện, bỗng có cảm giác, 'La Hầu' mạnh mẽ mở mắt, ngẩng đầu nhìn về phía thiên tế.

Sau khi thấy một đạo năng lượng tinh thuần từ trên trời chui vào thể nội, 'La Hầu' vẻ mặt ngơ ngác.

"À." "Ồ, tăng tiến tu vi của ta một chút sao?" 'La Hầu' có chút mơ hồ, gãi gãi đầu có chút không hiểu đầu đuôi.

"Thôi kệ đi, tiếp tục ổn định cảnh giới đã." Lẩm bẩm một tiếng, 'La Hầu' nhắm mắt lại.

Vừa mới đạt Hợp Đạo cảnh không lâu, trước tiên hãy ổn định cảnh giới đã, còn về những chuyện kia, đều không quan trọng, đợi sau khi giải quyết xong tất cả rồi xem chuyện gì đang xảy ra cũng không muộn. … Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng tôn thân ảnh vĩ ngạn giáng lâm đại lục Hồng Hoang!

Trong nháy mắt, trước Siêu Thoát Bảng bên ngoài Bất Chu Sơn tập trung mấy chục tôn thân ảnh khí tức khủng bố như chí cao vô thượng.

Một nhóm cường giả Hỗn Nguyên cảnh, đồng loạt giáng lâm!

Trong tích tắc, thiên địa đại biến, vô số dị tượng sinh ra, thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên và các dị tượng hạo hãn khác xuất hiện giữa thiên địa, đồng thời có Đại Đạo chi âm tiên âm diệu nhạc không

ngừng vang vọng, chúng sinh Hồng Hoang lập tức đều hành lễ cung nghênh Hồng Quân và những người khác.

"Không đúng, ta đã xem rồi, La Hầu bét bảng kia tuyệt đối không phải ta." La Hầu nhìn về phía cuối cùng của Siêu Thoát Bảng, ánh mắt sáng quắc, biểu cảm có chút kỳ quái.

Ta có hai cái ta sao?

Một đứa bá đạo, một đứa đệ đệ (yếu kém)?

Cảm giác thật phức tạp.

"Có vấn đề, Siêu Thoát Bảng tuyệt đối không thể xuất hiện vấn đề, vậy thì có vấn đề là ở người trên bảng rồi." Hồng Quân trầm giọng nói.

Vô số ánh mắt lập tức đều nhìn về phía La Hầu, tất cả Hỗn Nguyên cảnh đều dùng ánh mắt kỳ quái chờ đợi La Hầu đáp lời.

"Xem ta làm gì, ta rảnh rỗi lắm sao?

Nếu thật sự liên quan đến ta hoặc ta đã dùng bản nguyên để ngưng tụ đạo thân mới thì ta cần gì phải che giấu?

Ta mà biết thì đã kinh ngạc thế sao?" La Hầu nhíu mày nói.

Lão tử đ*t m* bây giờ đang ngơ ngác đây được không.

"……" Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh.

Không liên quan đến La Hầu?

Vậy chuyện gì đang xảy ra.

"Bản tôn có một cách nghĩ, chẳng lẽ quên Chủ Thần Không Gian dường như đã thông với Hồng Hoang Vị Diện rồi sao." Trong mắt Da Hòa Hoa lóe lên một tia tinh mang.

"Ý ngươi là….." Các cường giả Hỗn Nguyên cảnh khác ánh mắt

ngưng lại.

“Chỉ có một khả năng, Hồng Hoang Vị Diện của chúng ta đã có thêm một La Hầu của một Hồng Hoang Vị Diện khác.” Da Hòa Hoa nhấn mạnh nói.

“Bản tọa cũng nhớ ra một chuyện, một vạn năm trước bản tọa từng cảm ứng được khí tức La Hầu xuất hiện trong đại lục Hồng Hoang, vốn tưởng rằng La Hầu đang âm mưu gì đó, bây giờ xem ra chẳng lẽ chính là La Hầu kia?” Hồng Quân lên tiếng nói.

“Đúng, bản tôn cũng nhớ ra, một vạn năm trước bản tôn cũng có cảm giác tim đập nhanh, có chuyện liên quan đến bản tôn, nếu không có gì bất ngờ thì chắc hẳn chính là người này.” La Hầu liền nói tiếp.

“Chẳng lẽ lại có giới vực muốn xâm lấn Hồng Hoang?

Một Hồng Hoang Vị Diện khác?” Dương Mi thần sắc ngưng trọng.

“Trước tiên hãy tìm hắn ở đâu đã, tìm được người này thì tất cả đều sẽ có đáp án.” Hồng Quân từ từ nói.

“Bản tôn đi đây, bản nguyên của người này tương tự với bản tôn, trước kia nếu không để ý thì chắc chắn có thể động tất, bây giờ đã biết rồi, lấy đó làm môi giới thì dễ định vị hơn.” La Hầu nói với vẻ thích thú.

La Hầu dị vực sao?

Có chuyện đó thì ta không còn buồn ngủ nữa.

Đối với ‘La Hầu’ dị vực, La Hầu cảm thấy hứng thú, cũng không biết Hồng Hoang của hắn sẽ có những trải nghiệm như thế nào đây?

“Được.” “Có thể.” Mọi người gật đầu.

Ong!!!

Từng luồng khí cơ từ trên người La Hầu sinh ra, trong mắt La Hầu từng luồng hủy diệt chi khí và ma khí đan xen, mơ hồ có thể thấy trong mắt y dường như có một lượng lớn họa diện lóe lên.

Nửa khắc sau, tất cả dị tượng biến mất, La Hầu đưa mắt nhìn về một hướng, "Tìm được rồi!" "Đi Tử Tiêu Cung của Hồng Quân mà đợi, ta sẽ mang hắn tới." Lời vừa dứt, thân ảnh La Hầu biến mất.

"Đi Tử Tiêu Cung đi." Hồng Quân nói.

Dù sao nơi này cũng không phải chỗ để nói chuyện, nếu không phải có âm mưu gì thì tìm một chỗ khác mà nói chuyện cho đàng hoàng.

Ong!!!

Ong!!!

Ong!!!

Từng tôn cường giả Hỗn Nguyên cảnh lần lượt biến mất.

La Hầu dị vực sao?

Chuyện này cũng có hứng thú nồng đậm a!

Thật hiếm thấy. … Trong tiểu thế giới. 'La Hầu' đang tu luyện, bỗng có cảm giác, 'La Hầu' mạnh mẽ mở mắt, ngẩng đầu nhìn về phía thiên tế.

"Ai!" Lời vừa thốt ra một chữ, không gian bị phong cấm, thời gian định cách, một bàn tay lớn xuyên giới, sắc mặt 'La Hầu' đại biến, không kịp nói gì đã trực tiếp bị bàn tay lớn đó tóm đi. … Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân và những người khác đưa mắt nhìn về phía cửa cung điện, chỉ thấy trong một hơi thở La Hầu từ cửa cung điện đi vào, trong tay hắn xách theo một thanh niên nam tử bị phong ấn.

“Xong rồi.” Ném nam tử xuống đất, La Hầu thong thả nói.

Lập tức, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào thanh niên nam tử.

Chương 64

Đó là La Hầu dị vực sao?

“Có chút thú vị, bản nguyên thật sự rất giống La Hầu.” Dương Mi tràn đầy hứng thú nói.

“Chậc, thật hiếm thấy, khí chất của La Hầu này hình như không giống lắm, dường như có chút âm trầm?” Thời Thần đánh giá ‘La Hầu’ nói.

Phải biết rằng khí chất của La Hầu không phải âm lãnh hay âm trầm, mà là loại hận không thể khinh thường trời đất và mọi thứ, kém một chút nữa là dám trừng mắt với lão tử, hơi giống Bàn Cổ.

Độc địa thì khỏi phải nói, dù sao La Hầu chủ tu là Hủy Diệt và Ma Đạo, chuyện đó là bình thường, nhưng ‘La Hầu’ này lại khác, nhìn qua khiến người ta cảm thấy âm khí nặng nề, khó chịu.

“Sưu hồn xem sao?” Chuẩn Đề thăm dò nói.

“Không thể sưu hồn được, tuy chỉ là một Hỗn Nguyên tiểu đạo căn cơ có chút bất ổn, nhưng dù sao cũng là Hỗn Nguyên, không thể sưu hồn được, La Hầu hãy thả phong ấn ra đi.” Hồng Quân lắc đầu nói.

“Được.” La Hầu không dị nghị.

Đối với tình huống của ‘La Hầu’ dị vực thì y cũng hiếu kỳ, vừa hay để mọi người xem kỹ.

Một đám Hỗn Nguyên cảnh, Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh đều có không ít, lại có Thiên Đạo giám sát, cũng không lo ‘La Hầu’ có thể gây ra sóng gió gì.

Chắc chắn rồi! "Cái gì... cái gì..." La Hầu vừa được giải phong ấn,

có chút không kịp phản ứng, mê mang nhìn quanh.

Khi thấy Hồng Quân, sát ý sâm nhiên lập tức bùng nổ trong mắt La Hầu, "Hồng Quân!

Bản tôn đã vấn đỉnh Hợp Đạo Cảnh, lần này ngươi chết chắc!"Oanh!!!

Lời vừa dứt, La Hầu trực tiếp ra tay, ma khí ngập trời cuồn cuộn, như chấn động Tam Thiên Giới Vực, vô số ma khí hóa thành từng con Thái Cổ Ma Thú gào thét lao về phía Hồng Quân."..." Hồng Quân.

Hồng Quân có chút cạn lời, tùy tiện vung tay, nhìn như nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng lại ẩn chứa vận vị khó nói, như phản phác quy chân, chỉ trong chốc lát, tất cả công kích của La Hầu đều tiêu tán."Hợp Đạo ư?

Một tiểu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng dám tự xưng Hợp Đạo?

Xem ra Hồng Hoang mà kẻ này ở có tầng thứ kém hơn Hồng Hoang của ta." Hồng Quân từ từ nói."..." Tam Thanh."..." Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Cãi nhau thì cãi nhau, ta cũng có thể nằm không mà trúng đạn sao?

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng dám trêu chọc, ta không dám, ta cũng không dám nghi ngờ.

Ngũ Thánh run rẩy.

JPG."Không, Hồng Quân!

Hồng Quân không thể nào mạnh đến vậy!

Thiên Đạo Cảnh!

Lại đạt đến Thiên Đạo Cảnh!

Rốt cuộc là ai, rốt cuộc là nơi nào?" Ánh mắt La Hầu ngưng lại, sắc mặt liên tục biến đổi, kinh hãi nói."Hiện tại, ta hỏi, ngươi trả lời.

Nếu có thể cho chúng ta một đáp án hài lòng, chúng ta có thể giúp ngươi báo thù." Hồng Quân từ từ đứng dậy, tuy không hề phóng thích bất kỳ khí thế nào, nhưng lại có cảm giác một vô cùng giới vực vĩ lực hội tụ trên người y, mơ hồ tựa hồ có thể thấy vạn ức sinh linh đang ca tụng quanh Hồng Quân.Ai ở đây mà chẳng tinh ranh, chẳng ngu ngốc chứ?

Từ thái độ của La Hầu đối với Hồng Quân đã có thể nhìn thấy rõ ràng.

Đã có thù với người ta?

Vậy thì dễ làm rồi."Nhiều Hợp Đạo Cảnh đến vậy!

Lại có mấy Thiên Đạo Cảnh nữa!" La Hầu đảo mắt nhìn khắp toàn trường, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, thần sắc dần trở nên cuồng hỉ.

Nếu những người này giúp ta báo thù, vậy thì ổn rồi.Tình thế mạnh hơn người, La Hầu không cảm thấy mình có cách nào để không mở miệng.

Như vậy, việc lựa chọn trở nên đơn giản."Được, ta sẽ nói." Hít sâu một hơi, La Hầu bình tĩnh lại.

Tiếp đó, mất khoảng nửa canh giờ, dưới sự tra hỏi của Hồng Quân và những người khác, tình huống của La Hầu dần được mọi người biết rõ. .....La Hầu, y đến từ một vị diện Hồng Hoang, có vị cách thấp hơn không ít so với vị diện Hồng Hoang nơi Lý Phàm đang ở.Thời kỳ y ở là cuối Long Hán Lượng Kiếp, như quỹ tích Hồng Hoang nguyên định, bị Hồng Quân và Ngũ Hành Lão Tổ cùng những người khác liên thủ đánh bại, đành phải bất cam hóa thành Ma Giới,

trở thành khôi lỗi của Thiên Đạo và Hồng Quân.La Hầu có cam tâm không?

Đương nhiên là không.

Y bắt đầu mưu tính, sau đó vài chục vạn năm sau tìm một cơ hội, trực tiếp cướp đoạt Bản Nguyên Ma Giới và không ít Bản Nguyên Thiên Đạo, phá vỡ hư không, tiến vào Hư Không Loạn Lưu.Dưới cơ duyên xảo hợp, La Hầu đã đến vị diện Hồng Hoang này.

La Hầu không biết về Vu Yêu Lượng Kiếp và nguyên nhân của Nhân Tộc, vì Hồng Hoang của y không có Vu Yêu Lượng Kiếp, chỉ có khôi lỗi Hồng Quân và Thiên Đạo, Hồng Quân và Thiên Đạo làm sao có thể để y biết sự phát triển của Hồng Hoang? ....."Ha ha, cười chết Bản tọa!

La Hầu ngươi đúng là có số, quả nhiên là một thằng em trai.

Bị ta biến thành khôi lỗi, phản kháng cũng chỉ biết chạy trốn chứ không dám động thủ với Bản tọa, ha ha." Hồng Quân cười ha hả, cảm thấy sảng khoái vô cùng.Tuy không phải La Hầu đó, nhưng không quan trọng, dù sao cũng là dị vực, có thể áp chế La Hầu, khiến y ấm ức mà không thể phát tiết cơn cuồng nộ là đủ rồi."Loại phế vật đó không phải Bản tôn, nhưng Hồng Quân này được đấy, cũng là một thằng ngốc của dị vực.

Bản Nguyên Thiên Đạo bị cắt mất mà cũng không biết, thật là có phúc mà không biết hưởng nhỉ." La Hầu thản nhiên nói."..." Hồng Quân im miệng.

Suýt nữa quên mất đây là kẻ thích cà khịa, được rồi, không cần châm chọc nữa, chưa chắc đã châm chọc nổi. "Thôi được rồi, chuyện đã xử lý xong." Hồng Quân từ tốn nói.

La Hầu không nói gì, nhưng cũng chằm chằm nhìn mọi người tại

chỗ, chờ đợi hồi đáp.

Ngũ Thánh nhìn biểu cảm khó xử của La Hầu, thấy chướng mắt, dứt khoát phong ấn y lại.Quá ti tiện rồi, dù không phải La Hầu đó thì cũng khiến La Hầu này có chút ghê tởm.

La Hầu này cũng chẳng muốn nhìn kinh nghiệm của La Hầu kia, một phế vật, bị Hồng Quân tính kế chết đi sống lại, đúng là mất mặt La Hầu của Chư Thiên mà."Bản tọa sẽ đi một chuyến đến phương Hồng Hoang đó.

Dựa vào lời của kẻ này mà suy đoán, Thiên Đạo của phương Hồng Hoang đó cũng chỉ là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh mà thôi.

Ta và Ma Thiên đi là đủ rồi." La Hầu mặt không biểu cảm nói."Ai đi Bản tọa không có ý kiến, quan trọng là phân phối lợi ích." Hồng Quân thản nhiên nói.

Những người ngồi đây không ít kẻ có thể trấn áp vị diện Hồng Hoang đó, vấn đề then chốt là phân chia lợi ích.La Hầu muốn đi thì được, tại sao y muốn đi thì mọi người đều đoán được, không phải vì khó chịu sao, đi diệt Hồng Quân kia là hợp tình hợp lý.

Nhưng lợi ích phải phân chia rõ ràng, nếu không ai mà vui vẻ."Ai thấy cũng có phần.

Ta chiếm hai thành, Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh một thành, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nửa thành.

Cụ thể khác biệt sẽ dựa theo thực lực mà định, trong cùng cảnh giới, kẻ có thực lực cao hơn sẽ được nhiều hơn kẻ có thực lực thấp hơn một chút." La Hầu nói."Được." "Thiện." "Vậy thì cứ thế đi." Tất cả mọi người đều hài lòng gật đầu.

La Hầu đích thân ra tay được thêm một thành là hợp tình hợp lý,

Hồng Hoang lấy cường giả làm tôn, cường giả được nhiều hơn một chút cũng hợp lý, tất cả mọi người đều không có dị nghị. .....Trong sơn cốc. "Một khúc nhạc dạo nhỏ thôi mà." Lý Phàm thu hồi ánh mắt, mỉm cười.

Đây đâu phải là màn chính, dù sao La Hầu kia và Hồng Hoang đó thực lực đều không cao, Hồng Quân và những người khác tùy tiện ai cũng có thể trấn áp, vở kịch hay thật sự còn ở phía sau!"Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng (Bảng trùm màn) sẽ bận rộn đây." Lý Phàm thầm nói.

Kịch hay, chính là trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!Cái gì sẽ lên sóng trước, cái đó cần phải suy tính thật kỹ. "Ta đột phá Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh cần một chút thời gian, ít nhất cũng phải mười vạn năm gì đó mới được, vậy thì cứ công bố cái này trước đi." Suy nghĩ một lát, Lý Phàm đưa ra quyết định.Việc bị lộ ra để chuẩn bị cho sự ra đời, dù sao trong thời gian ngắn cũng chưa thể ra đời được, đã như vậy thì cứ công bố một cái khác cũng tốt."Bên Vu Yêu Lưỡng Tộc kia..." Nhìn thoáng qua một chỗ hư không, ánh mắt Lý Phàm tựa hồ có thể vượt qua vô cùng không gian mà chiếu lên Vu Yêu Lưỡng Tộc.

Một lúc sau, Lý Phàm thu hồi ánh mắt.Không vội, không vội.

Vung tay một cái, một đạo quang trạch chìm vào hư không.

Lý Phàm từ từ nhắm mắt lại.

Cứ tu luyện trước đã! .....Hồng Hoang không ghi niên đại, chớp mắt đã qua mấy nghìn năm.

Chuyện của La Hầu chỉ là một khúc nhạc dạo nhỏ, chúng sinh không rõ tình hình, còn các Hỗn Nguyên Cảnh thì đều không để ý.Một trăm năm sau khi La Hầu rời đi, La Hầu kia liền từ phương vị diện Hồng Hoang đó trở về.

Sau khi phân chia chiến lợi phẩm xong, tất cả các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều ai về nhà nấy, ai tìm mẹ nấy.Còn về La Hầu kia, không ai để ý.

Có lẽ La Hầu này đã giết y, cũng có thể giữ y lại, không quan trọng, một Hỗn Nguyên Cảnh của vị diện cấp thấp thôi mà, không có gì to tát.Một ngày nọ, chúng sinh vẫn tu luyện thì tu luyện, chiến tranh thì chiến tranh, Hỗn Nguyên Cảnh bố cục thì bố cục, hóng hớt thì hóng hớt.

Đột nhiên, Bất Chu Sơn truyền đến dị động!Công thức quen thuộc, hương vị quen thuộc.

Từng đạo dị tượng sinh ra, ngân hà quang huy và cầu vồng bay tứ tán, còn có vô số tiên vận Đạo tắc bùng phát.

Vừa xuất hiện đã hấp dẫn sự chú ý của toàn bộ sinh linh Hồng Hoang."Siêu Thoát Bảng, Tọa Kỵ Bảng không được cập nhật, vậy nên..." Ý niệm vừa động, tất cả sinh linh bao gồm cả Hỗn Nguyên Cảnh đều chấn động toàn thân.Đã không phải thời điểm cập nhật hai bảng kia thì chỉ có một khả năng, Thiên Thư hoặc Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đã được cập nhật!Oanh!!!

Lập tức, vô lượng khí cơ bùng phát, từng đạo thần niệm vượt qua không gian giáng lâm Bất Chu Sơn.

Mơ hồ có thể thấy trên không Bất Chu Sơn xuất hiện từng thân ảnh ẩn ẩn hiện hiện.Hồng Hoang chấn động!

Cả thế giới chú mục!

Bất kể đang làm gì, dù là tu luyện, tất cả sinh linh đều tập trung chú ý vào Bất Chu Sơn.Thiên Thư và Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cập nhật đều mang ý nghĩa trọng đại.

Thiên Thư tượng trưng cho hướng đi của Hồng Hoang, Mạc Hậu

Hắc Thủ Bảng tượng trưng cho một cường giả thần bí.

Bất kể là bảng nào cũng đủ để tất cả sinh linh coi trọng, ngay cả Hỗn Nguyên Cảnh cũng không ngoại lệ."...Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đã cập nhật!" Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, cập nhật!

Tất cả mọi người tinh thần chấn động, ánh mắt nhìn về phía Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng.Chỉ thấy giữa vô vàn quy tắc và Đại Đạo, Thần Cấm, trật tự kiến tạo, khí hỗn độn, uẩn nhiễu trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng bắt đầu tiêu tán, hai chữ đầu tiên xuất hiện.Nhìn hai chữ đó, sắc mặt của chúng sinh Hồng Hoang và các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều trở nên kinh ngạc. "?" "Chuyện gì vậy." "Có gì hay mà lại phơi bày ra vậy." "À..." Từng đạo âm thanh nghị luận hoặc đàm luận xuất hiện khắp Hồng Hoang, vô số thần niệm giao thoa truyền âm, tất cả mọi người đều có chút bất ngờ.Bởi vì, cái tên được cập nhật lần này lại là...

Hồng Quân!

Phơi bày Hồng Quân!Nhìn khắp Hồng Hoang, Hồng Quân là ai, tình huống thế nào, ai mà không biết, ai mà không hiểu, ngay cả những sinh linh Tiên Đạo cấp thấp của Hồng Hoang cũng không ngoại lệ.

Dù sao, Thiên Thư, Siêu Thoát Bảng và các bảng khác ghi chép về Hồng Quân không ít.Ai cũng biết, bốn bảng Đại Đạo đều không bao giờ phơi bày những chuyện vô nghĩa.

Vậy là Hồng Quân có bí mật lớn!?"Hồng Quân đã làm gì rồi." Các Hỗn Nguyên Cảnh sắc mặt thay đổi, thầm suy đoán.

Tất cả Hỗn Nguyên Cảnh đều đang bố cục hoặc bày cờ, Hồng Quân có làm gì sau màn cũng là chuyện bình thường.

Việc Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cập nhật lại khiến tất cả Hỗn Nguyên Cảnh cảm thấy hứng thú.Những việc Hồng Quân đã làm sắp

bị phơi bày sao?

Tuyệt vời!"Ta... ta đã làm gì sao?" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng rơi vào trầm tư và nghi ngờ nhân sinh.

Ta đã làm gì ư?

Ta còn không biết nữa.Cái Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng này cập nhật chuyện ta làm gì chứ???

Dù lên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng cũng là một kiểu làm màu và khoe khoang, nhưng Hồng Quân trong lòng hiểu rõ, những người được phơi bày trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng ai nấy đều trâu bò hơn y nhiều, y lấy tư cách gì mà lên đó chứ.Tê, đột nhiên bị lôi lên đó khiến Hồng Quân có chút hoảng sợ và không biết phải làm sao, thật kích thích! Giữa vô vàn suy đoán, không khí quỷ dị, một lượng lớn văn tự hiển hiện trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng.

Vô số ghi chép về Hồng Quân nhanh chóng xuất hiện.

Không kịp nghĩ nhiều, tất cả mọi người hồi thần lập tức nhìn vào, Hồng Quân cũng không ngoại lệ.Y cũng muốn biết tình huống được Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng phơi bày lần này là gì. .....Hồng Quân: Hựu danh Tiên Thiện.Y là Tiên Đạo Ma Thần trong số Hỗn Độn Ma Thần của thời kỳ Hỗn Độn Hồng Hoang, xếp thứ ba mươi chín trong Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.Đại sự kiện: 1.

Thời kỳ Hỗn Độn, sau màn thúc đẩy Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ (Chi tiết tư liệu mở rộng). 2.

Trong Khai Thiên Đại Kiếp thời kỳ Hỗn Độn, tính kế Bàn Cổ, dẫn đến Bàn Cổ vẫn lạc (Chi tiết tư liệu mở rộng). 3.

Sau khi Hồng Hoang được khai tịch, khi Thiên Đạo sinh ra, y dùng ý chí của mình nhiễu loạn ý chí Thiên Đạo, cắt đoạt quyền hành Thiên Đạo (Chi tiết tư liệu mở rộng). 4.

Thúc đẩy Long Hán Lượng Kiếp, khiến ức vạn triệu sinh linh vẫn lạc, nuốt chửng Bản Nguyên của ức vạn triệu sinh linh khi vẫn lạc để lớn mạnh bản thân (Chi tiết tư liệu mở rộng). 5.

Long Hán Lượng Kiếp, liên thủ với Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn Tam Vị Lão Tổ, ép La Hầu diễn hóa Ma Giới (Chi tiết tư liệu mở rộng). 6.

Khi tranh đoạt Đạo Ma Chi Thống với La Hầu, y hãm hại Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn Tam Vị Lão Tổ vẫn lạc, nhân cơ hội nuốt chửng Bản Nguyên của Tam Vị Lão Tổ, chấp chưởng Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn Đại Đạo (Chi tiết tư liệu mở rộng). 6.

Cuối Long Hán Lượng Kiếp, khi Ma Giới sinh ra, y luyện hóa ý chí La Hầu, biến La Hầu thành khôi lỗi của mình (Chi tiết tư liệu mở rộng). 7.

Khi Tử Tiêu Cung giảng đạo lần thứ ba, y đã đặt cấm chế trong Hồng Mông Tử Khí, dẫn đến sau khi Lục Thánh chứng đạo, trong Bản Nguyên của họ có một cánh cửa bí mật, có thể khống chế Lục Thánh vào thời khắc mấu chốt (Chi tiết tư liệu mở rộng). 6.

Vu Yêu Lượng Kiếp... 7.

Vu Yêu Lượng Kiếp... 8.

Vu Yêu Lượng Kiếp...

Chương 65

9.

Sau khi Phong Thần Lượng Kiếp kết thúc, y một hơi luyện hóa Thiên Đạo, chính thức trở thành Chủ Nhân Hồng Hoang (Chi tiết tư liệu mở rộng).

Số lượng sinh linh chết trong tay Hồng Quân đạt vạn vạn ức triệu (Chi tiết tư liệu mở rộng).

Số lượng vị diện Chư Thiên bị thôn tính đạt hai trăm bốn mươi lăm cái (Chi tiết tư liệu mở rộng). ....."!!!" Chúng sinh."!!!" Các Hỗn Nguyên Cảnh."!!!" Hồng Quân.

Tĩnh!

Yên tĩnh như chết!Toàn bộ Hồng Hoang yên tĩnh đến mức dường như ngay cả tiếng thở cũng biến mất, ngay cả Đại Đạo cũng như ngừng vận chuyển.

Thiên Đạo lại như đang chìm vào giấc mộng.Toàn bộ Hồng Hoang, chỉ còn lại ý niệm của chúng sinh đang lóe lên. "Đạo Tổ thật khủng bố!" Ý niệm của chúng sinh. "Hồng Quân thật âm hiểm!" Ý niệm của các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh."Hồng Quân muốn nuốt chửng luyện hóa ta sao?" Ý niệm của Thiên Đạo. "Ta đặc biệt trâu bò như vậy ư!?" Ý niệm của Hồng Quân.

Kinh ngốc!

Toàn bộ đều kinh ngốc!

Toàn bộ đều kinh hãi!

Toàn bộ đều chấn động!Hồng Hoang vô ngần, giới vực rộng lớn dường như chỉ còn lại Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đang chiếu rọi, phát

ra và lấp lánh vạn màu huyền quang rực rỡ trước Bất Chu Sơn."Khủng bố đến vậy!" Tất cả mọi người đều nói.

Rất lâu!

Có lẽ một giây, cũng có thể là vạn năm.

Toàn bộ Hồng Hoang đều như ngừng vận chuyển.Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Đột nhiên, từng đạo khí thế cuồng bạo, khủng bố, chí cao vô thượng bùng phát.

Từng thân ảnh khó có thể diễn tả bằng lời đã giáng lâm Hồng Hoang.Hầu như tất cả Hỗn Nguyên Cảnh, đều đến!

Toàn bộ giáng lâm!Oanh!!!

Đạm mạc, như trật tự, tự quy tắc, từng đạo Thiên Đạo vĩ lực tụ tập.

Con mắt màu vàng kim đó đã giáng lâm trên không Hồng Hoang.

Thiên Đạo Chi Nhãn!

Thiên Đạo, cũng đã giáng lâm!Lần cập nhật Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng này, chấn động toàn bộ Hồng Hoang!

Kinh động tất cả sinh linh!

Tất cả mọi người, đều không còn bình tĩnh!Bất luận là sinh linh bình thường, hay Hỗn Nguyên Cảnh, thậm chí là Thiên Đạo, không một tồn tại nào có thể bình tĩnh!

Nói nhảm, ai có thể bình tĩnh được chứ, ai mà bình tĩnh nổi.Ôi trời, nhìn xem phần giới thiệu, nhìn xem những ghi chép về Hồng Quân.

Dùng từ "trùm cuối", "đại hắc thủ sau màn" để miêu tả Hồng Quân thì cũng chẳng sai chút nào.Từ thời kỳ Hỗn Độn, đến Long Hán, rồi Vu Yêu, Hồng Quân đã thao túng và làm quá nhiều chuyện sau màn.

Ngay cả Thiên Đạo cũng bị y tính kế.

Số sinh linh chết vì Hồng Quân thì càng không đếm xuể, có thể nói y đã đắc tội toàn bộ Hồng Hoang.Đối mặt với tình huống này, ai có thể bình phục nội tâm kinh nộ được chứ. "..." Phản ứng lại, Hồng Quân toàn thân rùng mình, mặt tái mét, da đầu tê dại.Ngọa tào!

Lão tử đặc biệt khi nào mà trâu bò đến vậy.

Lão tử đặc biệt đâu có khủng bố đến mức đó.

Nếu thật sự trâu bò đến vậy, lão tử có thể bị bắt nạt sao?

Bị đối xử như một thằng em trai mà bị người ta trêu chọc đủ kiểu sao?"Hiểu lầm, tất cả đều là hiểu lầm!" Hồng Quân hiện thân, nhìn về phía các Hỗn Nguyên Cảnh và Thiên Đạo đang lạnh lùng nhìn chằm chằm, Hồng Quân da đầu tê dại gào lên.Mẹ kiếp, ta mà thật sự trâu bò đến vậy thì ta có thể thế này sao?

Hiểu lầm, tất cả đều là hiểu lầm!

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đang hại ta đó!Đại não điên cuồng vận chuyển, tế bào não điên cuồng tiêu hao, trong đầu linh quang chợt lóe, Hồng Quân toàn thân chấn động bỗng nhiên đại ngộ: "Ta hiểu rồi, không phải ta, là Hồng Quân của một vị diện khác!

Nhìn xem, Phong Thần Lượng Kiếp?

Cái Phong Thần Lượng Kiếp đó, Vu Yêu Lượng Kiếp còn chưa kết thúc mà."Lượng thông tin bị phơi bày quá lớn, lại quá chấn động lòng người, khiến tất cả mọi người đều bị thông tin làm cho kinh hãi, ngay cả một số chi tiết nhỏ cũng không để ý.

Hồng Quân dù sao cũng là đương sự, vì vậy lập tức phản ứng."Hả?" Các Hỗn Nguyên Cảnh và Thiên Đạo ngớ người, sau đó mới phản ứng lại.

Ông!!!

Thiên Đạo Chi Nhãn biến mất.Một nhóm Hỗn Nguyên Cảnh nhìn nhau, trong mắt dần xuất hiện vẻ ngưng trọng.

Nếu là Hồng Quân của vị diện thật sự bị phơi bày thì còn tốt một chút, dù sao đã sớm bị phơi bày trấn áp thì đó không phải chuyện dễ dàng.

Nếu không phải Hồng Quân của vị diện này thì e rằng sẽ rất khó giải quyết."Đến Tử Tiêu Cung bàn bạc." Hít sâu một hơi, Hồng Quân với tâm trạng ngơ ngác và hoảng hốt đã bình phục chút ít truyền âm nói, rồi, Hồng Quân đi trước.Một nhóm cường giả Hỗn Nguyên Cảnh mắt lóe lên cũng không nói thêm gì, từng tôn thân ảnh tựa như chiếu rọi Chư Thiên, uy chấn hoàn vũ, chấp chưởng Tam Thiên Đại Đạo, khiến thời không đều ngưng trệ, nhanh chóng tiêu tán.Mọi thứ tựa như một giấc mơ, từ khi Hỗn Nguyên Cảnh giáng lâm rồi rời đi, quá trình nhanh chóng chỉ trong vài giây, mơ hồ đã hoàn toàn biến mất, khiến người ta có cảm giác không chân thật."Không phải Đạo Tổ sao?" "Một Hồng Quân khác ư?" "Hồng Quân của dị vực Hồng Hoang à." Mặc dù lời của Hồng Quân không nhiều, nhưng sau khi suy nghĩ, chúng sinh có thể đoán ra không ít, khiến người ta bỗng nhiên đại ngộ, cũng tặc lưỡi không thôi.Hồng Quân của dị vực cũng quá trâu bò, quá phi lý, quá đáng sợ rồi phải không?

Thật sự coi Hồng Hoang như một ván cờ, lấy chúng sinh bao gồm cả Hỗn Nguyên Cảnh làm quân cờ sao.Thật là thủ bút lớn!

Dù chỉ xem văn tự cũng dường như có thể thấy một thân ảnh đáng sợ đến cực hạn, khiến người ta kính sợ đến mức hô hấp cũng trở nên

khó khăn.Rồi so sánh với Hồng Quân của vị diện này.

Haizz... .....Tử Tiêu Cung.Theo Hồng Quân và những người khác lần lượt đến ngồi, La Hầu bật cười khẩy, mở miệng nói: "Cười chết ta.

Hồng Quân ngươi xem Hồng Quân của vị diện khác kìa, sách sách, vị diện khác mạnh mẽ đến mức nào chứ, ngươi là thằng em trai đầu tiên."Trước khi suy nghĩ có thể không nhìn ra quá nhiều sơ hở, nhưng sau khi bình tĩnh suy xét, có thể thấy sự khác biệt giữa Hồng Quân được phơi bày trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng và Hồng Quân hiện thực lớn đến mức nào.Ví dụ như việc thôn tính Chư Thiên Vị Diện, tình huống mỗi lượng kiếp được giới thiệu thực tế đều hoàn toàn khác biệt so với Hồng Quân này.

Vì vậy, có thể xác định Hồng Quân được phơi bày trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng không phải là Hồng Quân này.Trước đó châm chọc ta là thằng em trai ư?

Vậy thì ta phải trả lại mới đúng! "..." Hồng Quân trầm mặc.Lười biếng mà nói nhảm với La Hầu.

Châm chọc thì không châm chọc nổi, hà tất phải tự tìm phiền phức.

Hồng Quân kia quả thực có chút trâu bò, nhìn xong còn cảm thấy tiện mộ và tự ti, đâu có tư bản mà đi cãi cọ với La Hầu.Luôn cảm thấy như đã làm mất mặt Hồng Quân của Chư Thiên.

Theo đạo lý mà nói, người phát ngôn của Thiên Đạo, Thánh Nhân số một của Hồng Hoang, đáng lẽ phải chí cao vô thượng mới đúng.

Ấy vậy mà y lại khắp nơi bị nhắm vào, khắp nơi bị mất mặt.Đến mức này thì tự cảm thấy hổ thẹn rồi.

Vậy ta đi thôi sao??? "Hiện tại việc chính là Hồng Quân của vị

diện kia phải xử lý thế nào, các ngươi đừng quên chuyện Chủ Thần trước đó." Hồng Quân mặt không biểu cảm nói."Nào có năm tháng bình yên, chẳng qua là có người gánh vác trọng trách mà thôi.

Chúng sinh Hồng Hoang làm sao biết được ngày xưa chúng ta từng đặt chân đến Chư Thiên, từng hủy diệt hoàn vũ, từng phá nát Chủ Thần, từng tru diệt ngoại địch." Dương Mi khoanh tay đứng cảm thán nói."..." Tất cả đều đặc biệt có thể nhân cơ hội này mà làm màu được sao?

Các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh cạn lời."Dương Mi, nói chuyện chính." Thời Thần mặt đầy hắc tuyến nói. "Ách ách, ta chỉ đột nhiên có chút cảm khái thôi, nếu muốn vô địch thì cần phải bước lên vương tọa bằng vô tận xương cốt vậy." Dương Mi lắc đầu quầy quậy nói."..." Nên đánh cho một trận.

Các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh dứt khoát phớt lờ Dương Mi.

Con người đầu óc ít nhiều cũng có bệnh, không cần phải đáp lại."Căn cứ theo định luật lần trước, xem ra phương vị diện Hồng Hoang kia chắc chắn cũng sẽ xâm nhập vị diện Hồng Hoang của ta.

Chúng ta cần phải sớm có đối sách." Hồng Quân trầm giọng nói."Mỗi người trấn thủ một phương, Hồng Quân là người phát ngôn của Thiên Đạo thì cứ tổng hợp đại cục đi.

Nếu phát hiện có bất kỳ dị thường nào thì lập tức tập hợp lại." La Hầu từ tốn nói.Các Hỗn Nguyên Cảnh nghe vậy đều gật đầu, không có dị nghị gì với lời của La Hầu.

Đây vốn là lựa chọn tốt nhất.

Tuy mọi người đều không mấy coi trọng Hồng Quân, nhưng Hồng Quân dù sao cũng là người phát ngôn của Thiên Đạo, việc y nắm giữ đại cục là thích hợp nhất rồi."Có một chuyện then chốt." Da Hòa Hoa

(Jehovah) nói. "Tầng thứ của phương vị diện đó là gì?" Long Vương nói."Không sai.

Từ những ghi chép trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng có thể nhìn thấy, y luyện hóa không ít Hỗn Độn Ma Thần, lại còn khống chế Hồng Hoang, luyện hóa Thiên Đạo.

Dù tầng thứ của phương vị diện Hồng Hoang đó không cao, nhưng Hồng Quân của phương vị diện đó tuyệt đối không thể xem thường.

Y đã xâm nhập không ít vị diện, thực lực khủng bố của y tuyệt đối thâm bất khả trắc, có lẽ, y sẽ là kẻ địch mạnh nhất của Hồng Hoang chúng ta tính đến hiện tại." Long Vương trầm giọng nói.Các Hỗn Nguyên Cảnh tuy không nói gì, nhưng sắc mặt đều trở nên ngưng trọng và nghiêm túc.

Long Vương nói cũng đúng, nếu không thì tại sao mọi người lại tập hợp lại và coi trọng đến vậy, không cảm thấy có chút khó xử."Loạn thế a." Dương Mi cảm khái nói, vốn định nói tiếp, nhưng thấy từng đạo ánh mắt tập trung vào mình, Dương Mi từ trong tâm lựa chọn im miệng."May mà ta đã biết chuyện này từ trước, như vậy thì việc xử lý sẽ dễ dàng hơn, ít nhất chúng ta đã chiếm được tiên cơ.

Trước tiên hãy xác định phương vị diện đó sẽ xâm nhập vào lúc nào đã." Thấy không khí có chút ngưng trọng, Hồng Quân mỉm cười nói."Ừm." "Mỗi người làm phận sự của mình đi." "Vậy thì cứ thế đi." "Trước tiên đi chuẩn bị đã." Không nói nhiều, một nhóm cường giả lần lượt rời đi. .....Trong sơn cốc. "Đợi phương vị diện đó xâm nhập sao?" Lý Phàm trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Nếu chuyện lần này đơn giản đến vậy thì Lý Phàm đâu có hứng thú dạt dào như thế.Hồng Quân bị phơi bày lần này không hề đơn giản như vậy.

Phương thức tiếp xúc giữa hai bên lần này cũng tuyệt đối đủ để vượt ngoài dự liệu của Hồng Quân và những người khác, thậm chí cả Hồng Quân của dị vực. ....."Kịch hay, bắt đầu diễn rồi." Lý Phàm thong dong nói.

Đang định tu luyện, Lý Phàm tự có cảm giác gì đó, mở mắt ra.

Ánh mắt nhìn đến lối vào sơn cốc, khóe miệng Lý Phàm giật giật."Lại nữa, nhàn rỗi đến vậy sao?" Lý Phàm có chút đau đầu.

Nữ Oa tầng thứ đó, ồ, vậy thì không sao rồi, đúng là khá nhàn rỗi.Lắc đầu, Lý Phàm thở dài một hơi. "Đạo hữu, cùng xem kịch chứ?" Từ xa, một giọng nói phiêu miểu mà trong trẻo vang lên, chính là Nữ Oa đang đi tới với vẻ mặt đầy hứng thú."..." Còn phải đợi một thời gian mới có kịch hay để xem, xem cái khỉ gì chứ.

Chán quá thì tìm chỗ nào đó mà giết thời gian đi. .....Ba mươi ba Thiên.

Trong Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện, Thiên Đình Thiên Tướng và Yêu Thánh sau khi bẩm báo tình hình chiến sự gần đây thì lui xuống. "Huynh trưởng..." Thái Nhất nhìn về phía Đế Tuấn, muốn nói lại thôi.Nhìn Thái Nhất một cái, Đế Tuấn đoán được ý của Thái Nhất. "Không vội." Đế Tuấn lắc đầu.Đã Đạo Tổ bên kia không hối thúc hay truyền ý chỉ gì thì có gì mà vội, cứ tiếp tục diễn kịch thôi.

Hai tộc giao chiến có thể trì hoãn lúc nào thì trì hoãn lúc đó, thực sự không ổn thì lại giả vờ đánh một trận thôi."Vâng." Thái Nhất tâm lĩnh thần hội. "Hiện tại việc cấp bách cần làm là chứng đạo." Đế Tuấn trầm giọng nói."Chứng đạo?" Thái Nhất ngẩn người.

Đã quyết định diễn kịch rồi thì chứng đạo làm gì?

Hồng Hoang không thể nào bị Thiên Đình chấp chưởng, vậy thì chứng đạo bằng khí vận đó sao?"Hồng Mông Tử Khí trên người

Hồng Vân." Như nhìn thấu sự bối rối của Thái Nhất, Đế Tuấn từng chữ từng câu nói. "Hồng Vân..." Thái Nhất tinh thần chấn động, đồng tử co rút lại."Cơ hội của ta." Đế Tuấn nhấn mạnh nói.

Trong lòng y có hai chữ, "duy nhất", cơ hội duy nhất!Tập hợp khí vận Hồng Hoang để chứng đạo là xa vời và không thể với tới, cơ hội chứng đạo duy nhất chỉ còn lại Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân.Hồng Mông Tử Khí của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã bị Dương Mi ban cho Minh Hà, Văn Đạo Nhân.

Chuyện này đã lan truyền trong giới cường giả đỉnh cấp thế hệ thứ hai của Hồng Hoang.Tam Thanh lại dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh.

Hiện giờ Hồng Hoang, ngoại trừ một phần đã trốn đi kia, trên mặt ngoài chỉ còn lại Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân, chỉ có Hồng Vân là chưa chứng đạo!Mặc dù Đế Tuấn không nói chữ "duy nhất", nhưng Thái Nhất hiểu ý của Đế Tuấn, khiến Thái Nhất không khỏi trầm mặc."Hồng Vân vẫn luôn ở Ngũ Trang Quán không ra ngoài.

Ngũ Trang Quán có Địa Thư của Trấn Nguyên Tử che chở, lại thêm Hồng Vân được Chư Thiên Khánh Vân gia trì, rất khó phá vỡ.

Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử cũng không phải người hiền lành gì, khả năng ta đoạt được Hồng Mông Tử Khí rất thấp." Lược hơi chần chừ, Thái Nhất nói.Địa Thư đâu phải chuyện đùa, Địa Thư trên đại địa có phòng ngự tiên thiên vô địch, thật sự tưởng là đùa sao.

Nhiều người đã tìm cách đoạt Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, nhưng chưa ai thành công.

Đó là vì Trấn Nguyên Tử đã liên kết Địa Thư với Vạn Thọ Sơn, trừ phi có thể phá hủy địa mạch Hồng Hoang, nếu không ai cũng không thể phá vỡ kết giới đó."Vậy nên chúng ta cần tìm người liên

thủ." Trong mắt Đế Tuấn tinh mang lóe lên. "Liên thủ?" Thái Nhất càng ngơ ngác.Nếu Minh Hà và Văn Đạo Nhân không bị chiêu an thì khả năng công phá Ngũ Trang Quán quả thực không nhỏ, dù sao Minh Hà và Văn Đạo Nhân tu luyện Sát Đạo và Thôn Phệ Chi Đạo, có gia thành đặc biệt trong việc phá vỡ kết giới.Hiện tại Minh Hà và Văn Đạo Nhân đều đã bị chiêu an, có thể tìm ai liên thủ chứ?

Côn Bằng ư?

Nói thẳng, Thái Nhất thật sự không coi Côn Bằng ra gì, dù tu vi của Côn Bằng không thấp hơn y bao nhiêu, nhưng khí vận của Côn Bằng không tốt, nội tình cũng không đủ."Địa Thư liên kết địa mạch Hồng Hoang, việc phá vỡ kết giới quả thực khó khăn.

Nhưng có một thứ lại là khắc tinh lớn nhất của địa mạch." Đế Tuấn thong dong nói."?" "Trọc khí!" Đế Tuấn thốt ra hai chữ.

Được sinh ra từ Hồng Hoang ư?Thanh khí hóa thành trời, trọc khí hóa thành đất.

Khắc tinh lớn nhất của địa mạch chính là trọc khí.

Dùng trọc khí làm dị hóa Địa Thư, ít nhất cũng có thể tạm thời khiến Địa Thư mất đi quyền hạn liên kết với địa mạch.

Như vậy là đủ!"Trọc khí!?" Sắc mặt Thái Nhất biến đổi, đột nhiên đứng dậy.

Trên đời hiện nay ai có trọc khí, đáp án đã hiện rõ. ...Vu Tộc! Huynh trưởng muốn liên thủ với Vu Tộc sao?

Liên thủ với kẻ địch ư???

Ê, đợi chút!

Chương 66

Vu Tộc hình như vốn đã liên minh với chúng ta rồi?"Ý kiến này hay đấy, nếu liên minh với Vu Tộc thì huynh trưởng chắc chắn sẽ đoạt được Hồng Mông Tử Khí." Thái Nhất cuồng hỉ nói.Thập Nhị Tổ Vu ai nấy đều có nhục thân chí cường, lấy nhục thân làm đạo, dung nạp Đại Đạo của bản thân vào trong nhục thân.

Tổng cộng mười hai cường giả Chuẩn Thánh Hậu Kỳ, nếu có thể liên thủ thì Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân chỉ là những thằng em mà thôi!"Vậy nên, ta chỉ cần thuyết phục Vu Tộc là được." Ánh mắt Đế Tuấn thâm thúy. .....Bất Chu Sơn, Tổ Vu Điện.

Nhận được truyền tấn của Đế Tuấn, Thập Nhị Tổ Vu tập hợp lại. "Giúp hay không giúp?" Đế Giang có chút chần chừ."Hình như là thông đồng với địch thì phải." Cộng Công nói. "Lời của Đế Tuấn cũng có vài phần đạo lý.

Nếu Yêu Tộc có thể sinh ra một Hỗn Nguyên thì đối với việc chúng ta thoát khỏi vận mệnh cũng có vài phần trợ giúp." "Có trợ giúp Yêu Tộc cũng là kẻ địch của chúng ta." "Vậy ý ngươi là không giúp?" "Giúp đi, dù sao đối với chúng ta cũng chỉ là chuyện nhỏ nhặt thôi." "Quan trọng là giúp rồi dễ nảy sinh biến cố."Thập Nhị Tổ Vu nghị luận xôn xao, có người tán đồng cũng có người phản đối, trong toàn bộ Tổ Vu Điện không ngừng vang lên những âm thanh ồn ào.Dù sao có sức mạnh của Phụ Thần phong tỏa hư không, nên Thập Nhị Tổ Vu cũng không lo lắng sẽ bị Thiên Đạo và Hồng Quân dòm ngó, vì vậy lời nói cũng tứ vô kỵ đạn, không hề che giấu."Giúp!

Đạo của chúng ta khác biệt với chúng sinh Hồng Hoang, lại có Phụ Thần che chở.

Nếu Đế Tuấn có thể chứng đạo thì đại thế Hồng Hoang cũng có thể thay đổi, lúc đó sẽ xuất hiện loạn tượng, chúng ta có thể nhân cơ hội này mà đồng thời chứng đạo." "Chỉ khi xuất hiện biến số chúng ta mới có khả năng chứng đạo, nếu không, dưới sự áp chế của Thiên Đạo, chúng ta căn bản khó có thể chứng đạo." Sắc mặt liên tục biến đổi, suy tư rất lâu, Đế Giang đưa ra quyết định cuối cùng."Được." "Vậy thì nghe lời đại ca." "Đại ca đã nói rồi." "Vậy thì giúp!" .....Hồng Hoang, gió nổi mây phun!Bởi vì Hồng Quân và những người khác trấn thủ các phương, khiến Hồng Hoang trong cõi u minh dường như có một loại bình tĩnh trước cơn bão táp.

Số lượng chiến tranh gần đây giữa Vu Tộc và Yêu Tộc đều giảm đi không ít.Động tĩnh vi diệu của Yêu Tộc và Vu Tộc cũng khiến không ít cường giả và sinh linh chú ý, quan tâm.

Các cường giả Chuẩn Thánh Cảnh sắc mặt ngưng trọng, đã lờ mờ cảm nhận được manh mối, giữa thiên địa dường như có sát khí đang dần tụ tập.Khi chúng sinh còn đang khó hiểu vì Yêu Tộc và Vu Tộc không còn chiến đấu nữa, thì ở Vạn Thọ Sơn, dị biến đã xuất hiện!

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Thập Nhị Tổ Vu đột nhiên hiện lộ Tổ Vu Chân Thân bên ngoài Vạn Thọ Sơn!Không chỉ vậy, vô biên hỏa vực bùng cháy, từng hình chiếu Thái Cổ Tinh Thần xuất hiện ở chân trời, ẩn hiện từng con Kim Ô đang gào thét, tựa như từng vầng mặt trời giáng lâm.

Hỗn Độn Chung tựa hồ chiếu rọi Chư Thiên, trấn áp quy tắc Tam Thiên Đại Đạo, còn có Tam Thiên Hồng Mông cụ hiện.Oanh!!!

Không nói nhiều lời, cùng với sự xuất hiện của Thập Nhị Tổ Vu

và Đế Tuấn, Thái Nhất, hai bên trực tiếp đồng thời ra tay công kích kết giới Vạn Thọ Sơn.Trọc khí cuồn cuộn, trong nháy mắt, kết giới bắt đầu lay động, ẩn hiện bất ổn.

Từng đạo phù văn và thần cấm trật tự xuất hiện trên kết giới Địa Thư.

Chưa đầy một giây, kết giới Địa Thư bắt đầu hư hóa như sắp tiêu tán.Nhanh!

Nhanh vượt ngoài tưởng tượng của tất cả mọi người!

Nhanh ngoài dự liệu của tất cả mọi người!Mãi đến khi kết giới Vạn Thọ Sơn bắt đầu bất ổn, các cường giả và sinh linh Hồng Hoang mới nhận ra dị thường.

Lập tức, vô số thần niệm vượt qua không gian, giáng xuống Vạn Thọ Sơn.

Tất cả mọi người đều ngắn ngủi ngơ ngác vài giây mới phản ứng lại."Vu Yêu Lưỡng Tộc liên thủ sao?" Sắc mặt chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi. "Thập Nhị Tổ Vu muốn giúp Đế Tuấn, Thái Nhất đoạt Hồng Mông Tử Khí?" Giây tiếp theo, tất cả mọi người đều đã đoán ra nguyên nhân, khiến chúng sinh Hồng Hoang càng thêm khó hiểu.Tình huống là, Vu Tộc lại muốn giúp Yêu Tộc đoạt Hồng Mông Tử Khí.

Chẳng lẽ giữa hai tộc có mật mưu?Trong khi chúng sinh ngấm ngầm suy đoán kinh dị vạn phần, bên trong Vạn Thọ Sơn truyền ra hai đạo khí thế bàng bạc hào hãn. "Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất muốn làm gì!" Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử hiện thân!Hai người cũng kinh nộ giao gia, vẻ mặt ngơ ngác, còn chưa kịp phản ứng.

Đang tu luyện yên ổn thì đột nhiên Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất xuất hiện công kích kết giới.

Nếu không phản ứng nhanh, kết giới có lẽ đã thật sự bị phá vỡ.Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn, Thái Nhất không hề nói nhảm với Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, tiếp tục âm thầm công kích kết giới.

Trấn Nguyên Tử thấy vậy liền vội vàng tế ra Địa Thư gia trì kết giới, củng cố cường độ kết giới.Ngay cả như vậy, kết giới Địa Thư cũng chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi bị phá nát và biến mất.

Tất cả mọi người đều có thể thấy kết giới đang hư hóa với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường."Hồng Vân, đi trước, mau đi, trốn đi, đừng nói nhảm, nếu không đi nữa thì không đi được đâu.

Hồng Mông Tử Khí quan trọng, đừng quản ta." Sắc mặt biến đổi, Trấn Nguyên Tử gầm nhẹ."Đạo hữu..." Hồng Vân trong lòng thắt lại. "Mau đi!

Ta giúp ngươi cản một lát." "Được." Nhìn biểu tình của Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cắn môi, xoay người hóa thành một đạo hồng quang bay về phía sau. .....Trong sơn cốc.

Lý Phàm và Nữ Oa đang đánh cờ dừng lại, ánh mắt hai người đều tập trung về phía Vạn Thọ Sơn. "Xem kìa, kịch hay bắt đầu diễn rồi." Lý Phàm cười nói."Âm sai dương thác a, Hồng Quân nghiêm ngặt trấn thủ khắp Hồng Hoang, làm sao lại có biến số ở Vạn Thọ Sơn chứ." Nữ Oa lắc đầu nói."Thế này mới thú vị hơn chứ." Lý Phàm không đồng tình cũng chẳng phản đối.

Nếu cứ theo cùng một lối mòn thì chẳng phải vô vị sao?

Nếu chỉ là truyền bá Bản Nguyên Chi Lực quy mô nhỏ thì số lượng thu được chẳng phải cũng sẽ ít hơn sao.Chỉ có gây náo động lớn mới phù hợp với lợi ích của Lý Phàm, càng náo động lớn càng tốt.

"Cũng đúng." Trên khuôn mặt thanh lãnh của Nữ Oa xuất hiện một tia ý cười.

Càng náo động lớn thì càng thú vị nha. .....Biên giới Hỗn Độn.

Hồng Quân và La Hầu đang trấn thủ tại chỗ Vị Diện Tinh Bích, cảm ứng được dị biến trong Hồng Hoang Đại Lục, ánh mắt hai người nhìn về đó."Sách, Vu Yêu Lưỡng Tộc liên thủ rồi sao?

Không phù hợp với đại thế Thiên Đạo rồi, Hồng Quân không quản sao?" La Hầu hứng thú dạt dào nói."Không cần phải quản." Hồng Quân thản nhiên nói.

Quản ư?

Tại sao phải quản?

Nếu Hồng Vân vẫn lạc, Hồng Mông Tử Khí được giải phóng vốn dĩ phù hợp với vận thế Thiên Đạo.

Hơn nữa, Vu Yêu Lưỡng Tộc cũng không thật sự liên minh, không có lý do gì phải quản, như vậy mới phù hợp với lợi ích của Thiên Đạo và y."Hả?

Thiên cơ bên Vạn Thọ Sơn không hiển hiện." Tựa hồ cảm ứng được gì đó, Hồng Quân hơi nhíu mày, bấm tay tính toán.

Kỳ lạ, y cảm thấy như có gì đó trở nên mơ hồ, khó có thể dò xét."Không bình thường sao?

Dưới đại thế Thiên Đạo thì đâu có chuyện này.

Sách, Vu Yêu Lưỡng Tộc liên thủ tấn công Vạn Thọ Sơn, khiến thiên cơ tạm thời xuất hiện biến hóa, dẫn đến thiên cơ không hiển hiện cũng là chuyện bình thường thôi." La Hầu lơ đễnh nói.Hồng Quân nghe vậy suy nghĩ một chút cũng thấy có lý, lập tức không thôi diễn nữa, ánh mắt cũng từ Vạn Thọ Sơn thu về.Hồng Quân của dị

vực mới là chuyện cần cảnh giác và quan tâm nhất hiện tại.

Chuyện Vu Yêu Lưỡng Tộc ở Vạn Thọ Sơn đều không phải đại sự, không cần lo lắng nhiều. .....Hồng Hoang Đại Lục, Vạn Thọ Sơn.

Oanh!!!

Kèm theo một tiếng vang lớn chợt hiện, ánh sáng trên Địa Thư trong tay Trấn Nguyên Tử trở nên ảm đạm, kết giới bao phủ Vạn Thọ Sơn trực tiếp vỡ nát tiêu tán."Chúc Dung, Cộng Công, hai người cản Trấn Nguyên Tử lại, những người còn lại theo Bản Đế cùng đi truy sát Hồng Vân." Đế Tuấn vội vàng nói, rồi, Đế Tuấn dẫn đầu hóa thành một đạo cầu vồng bay về hướng Hồng Vân biến mất.Chúc Dung, Cộng Công khẽ nhíu mày, có chút bất mãn.

Dạy ta làm việc sao?

Một kẻ địch cũng xứng chỉ huy ta?Suy xét đại kế, Chúc Dung, Cộng Công tạm thời nhịn xuống, lóe người tiến lên cản Trấn Nguyên Tử.

Những người còn lại dồn dập truy đuổi Hồng Vân."Vu Tộc, Yêu Tộc, mối thù lần này ta đã ghi nhớ." Trấn Nguyên Tử sắc mặt âm trầm, vận dụng pháp bảo chống đỡ công kích của Chúc Dung, Cộng Công, gầm nhẹ."Ồ." "Vậy thì cứ ghi nhớ đi." Sắc mặt hai người bình tĩnh, không hề để ý.

Ghi nhớ thì sao chứ, đã báo thù được chưa."Xem ra Hồng Vân nguy hiểm rồi." "Đế Tuấn, Thái Nhất đều là Tam Túc Kim Ô, nắm giữ Kim Ô Hóa Hồng Chi Thuật, tốc độ của Hồng Vân không nhanh bằng đâu." "Chẳng lẽ Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự muốn đoạt được Hồng Mông Tử Khí?" "Hồng Mông Tử Khí a..." Chúng sinh đang vây xem mắt lóe lên, ai nấy đều có ý đồ riêng.

Cũng có người có chút ý tưởng về Hồng Mông Tử Khí, nhưng nhìn thấy đội hình xa hoa của Vu Yêu Lưỡng Tộc thì như bị dội gáo nước lạnh vào đầu, tất cả đều bình tĩnh lại. .....Hồng Hoang Đại Lục, một góc khu vực Tây Phương.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đang trấn thủ trong khu vực hàng ức vạn triệu dặm, ánh mắt nhìn về Vạn Thọ Sơn, đồng tử vượt qua vô cùng không gian, thu hết tình huống xảy ra ở Vạn Thọ Sơn vào đáy mắt."Đạo hữu, Hồng Mông Tử Khí..." Chuẩn Đề muốn nói lại thôi. "Có cách nào sao?" Tiếp Dẫn liếc Chuẩn Đề một cái.

Đối với người bạn thân thiết hơn cả huynh đệ này, y có chút hiểu rõ tính cách.Tuy kiếp này linh mạch Tây Phương không bị phá hoại, nhưng tính cách của Chuẩn Đề vẫn không thay đổi, y vẫn thích thu thập bảo vật hoặc nhân tài."Hồng Mông Tử Khí đó, bất luận là dùng lợi ích trao đổi hay cách nào khác thì đều là kiếm lời chắc chắn không lỗ đâu." Chuẩn Đề hắc hắc cười nói."Chúng ta không tiện can thiệp đâu." Tiếp Dẫn nhíu mày. "Ta đâu phải Thánh Nhân mà sợ, dù sao Thiên Đạo cũng không thể cưỡng chế can thiệp ta.

Hơn nữa, dưới đại thế Thiên Đạo, Hồng Mông Tử Khí vốn dĩ phải trốn đi tìm người hữu duyên, ta giúp tìm cũng hợp tình hợp lý mà." Chuẩn Đề nhún vai nói."Được, cẩn thận một chút, đừng để chúng sinh chú ý." Lược trầm ngâm, Tiếp Dẫn khẽ gật đầu. "Được, được." Chuẩn Đề khẽ nhắm mắt, giây tiếp theo, khi mở mắt ra thì một đạo kim mang đã độn nhập hư không, biến mất không thấy tăm hơi. .....Bên trong Vạn Thọ Sơn, một trận chiến mới bắt đầu.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Đế Giang cùng mười vị Tổ Vu khác liên thủ công kích một mình Hồng Vân.

Đối mặt với công kích của hơn mười cường giả Chuẩn Thánh Hậu Kỳ, Hồng Vân liên tục bại lui, khó lòng chống đỡ.Chư Thiên

Khánh Vân mạnh, lực phòng ngự quả thực kinh người, nhưng cũng không thể phòng ngự được công kích của mười mấy cường giả cùng cảnh giới xuất chúng được.

Nếu có thể chống đỡ thì chẳng phải mạnh đến nghịch thiên rồi sao."Hồng Vân, giao ra Hồng Mông Tử Khí, chúng ta sẽ tha cho ngươi một con đường." Đế Tuấn u u nói.

Nếu Hồng Vân thật sự giao ra thì y cũng không ngại tha cho Hồng Vân, dù sao Hồng Vân cũng khó giết.

Nếu thật sự ép Hồng Vân đến đường cùng mà y tự bạo thì mọi người đều đau đầu, không cần thiết.Chỉ cầu tài, chứ đâu phải vì giết người. "Giao ra Hồng Mông Tử Khí?" Hồng Vân cười lạnh một tiếng, toàn thân từng luồng khánh vân dật ra, từng đạo quang vựng màu đỏ sinh ra, còn có trùng trùng điệp điệp hình chiếu khánh vân hiện ra, khí tức trên người y trực tiếp bạo tăng.Oanh!!!

Một ngón tay điểm ra, như hóa thành cột trụ chống trời.

Một chưởng vỗ xuống, bùng phát ức vạn Đạo tắc.

Vô số quy tắc hội tụ vào trong đó, tựa hồ hóa thành vô lượng giới vực.

Hồng Vân trực tiếp buông bỏ chống cự, phản công các cường giả Vu Yêu Lưỡng Tộc!"Thiêu đốt Bản Nguyên?

Điên rồi." "Thằng điên." "Mạnh mẽ đến vậy sao?" "Không phải có bệnh à, giao ra Hồng Mông Tử Khí chúng ta đâu có giết, hà tất phải thế chứ." Sắc mặt Đế Tuấn và những người khác biến đổi, nhìn Hồng Vân như thấy ma.Ni mã (Mẹ kiếp), rõ ràng thua chắc rồi mà có cần phải thiêu đốt Bản Nguyên không, giao ra Hồng Mông Tử Khí không được sao, mạnh mẽ đến vậy sao?

Đột nhiên có nhận thức mới về Hồng Vân.Ôi trời, đúng là người

thật ít lời tàn nhẫn, một lời không hợp liền thiêu đốt cả Bản Nguyên.

Sống sót được thì đạo hạnh cũng phải giảm sút nghiêm trọng, thậm chí trọng thương.

Đầu óc ít nhiều cũng có bệnh nặng."Hát a!" "Ngưng!" "Hỗn Độn Chung!" "Pháp Tướng Thiên Địa!" Đế Tuấn và những người khác không kịp nghĩ nhiều, đồng thời bạo quát một tiếng.

Chí bảo hình chiếu, thân thể bạo trướng, từng đạo khí tức phong tỏa, từng Đại Đạo hội tụ.

Mười hai người đồng thời câu thông Đại Đạo Chi Lực, như diễn hóa ra một sợi xích quy tắc, bao trùm Hồng Vân.Hồng Vân liều mạng thì cũng không cần thiết phải liều mạng đến vậy, chỉ cần đoạt được Hồng Mông Tử Khí là đủ rồi, Hồng Vân không quan trọng.

Vậy nên tìm cách phong ấn Hồng Vân là được.Hai bên đang đại chiến cũng không nhận ra có một luồng kim quang lóe lên rồi biến mất trong hư không.

Các Hỗn Nguyên Cảnh thì nhận ra, lập tức nhìn về phía Tây Phương rồi nhíu mày, không nói thêm gì.Chỉ thấy kim quang chìm vào thể nội Hồng Vân, lập tức, sâu trong đồng tử Hồng Vân xuất hiện một luồng sắc vàng kim, sự điên cuồng trong mắt tăng mạnh.Sát ý sâm nhiên!

Sát khí tràn ngập!

Dị tượng quanh thân Hồng Vân thậm chí đã gần như hóa thành thực chất."Ép ta, ta đây không có thì ngươi cũng đừng hòng có, Hống!!!" Hồng Vân gầm giận dữ, trong nháy mắt, hư ảnh Đại Đạo phía sau y hiện ra.

Từng đạo vết nứt xuất hiện trên hư ảnh Đại Đạo, Đại Đạo mà Hồng Vân chấp chưởng bắt đầu tan vỡ, sụp đổ."Không hay rồi, Hồng

Vân muốn tự bạo." "Thằng điên, đúng là thằng điên mẹ kiếp." "Đến mức này mà vẫn muốn tự bạo." "Trực tiếp giao ra Hồng Mông Tử Khí không phải xong chuyện sao, cứ nhất định phải làm lớn chuyện đến vậy." "Có bệnh, thật sự đặc biệt có bệnh." "Rút, rút trước đã." Sắc mặt Đế Tuấn và những người khác biến đổi, lớn tiếng chửi thề, vừa nói vừa nhanh chóng xé rách hư không, lùi về phía xa.Một Chuẩn Thánh tự bạo thật sự tưởng là chuyện đùa sao?

Một Chuẩn Thánh đỉnh cấp tự bạo, ai mà đỡ nổi, nếu đỡ được thì cũng bị thương không nhẹ.

Lúc này không chạy thì còn đợi đến bao giờ."Đạo hữu!

Chết tiệt!" Từ xa, Trấn Nguyên Tử trong lòng thắt lại, như cảm giác được, Trấn Nguyên Tử bỗng nhiên nhìn về hướng Hồng Vân, mắt đỏ hoe, giận dữ gầm nhẹ."Tê, tự bạo rồi sao?" "Hồng Vân thật sự cứng rắn a." "Xem ra y sắp kết thúc rồi." "Cũng không biết có giống như trong quỹ tích ban đầu mà Hồng Mông Tử Khí độn nhập hư không biến mất hay không." Chúng sinh Hồng Hoang khẽ hít khí, không ai là không bị sự cứng rắn của Hồng Vân làm cho kinh ngạc, lập tức tặc lưỡi không thôi.

Sự đi hay ở của Hồng Mông Tử Khí khiến trong lòng các cường giả có không ít tiểu tâm tư, một số người không động thần sắc liền bắt đầu tiếp cận Vạn Thọ Sơn.Hồng Mông Tử Khí ư?

Ta cũng muốn!

Công khai đoạt thì chắc chắn không dám, nhưng nếu vô tình mà có được thì đâu có liên quan gì."Thái Nhất, dùng Hỗn Độn Chung phong tỏa khu vực đó, ngăn Hồng Mông Tử Khí trốn thoát." Đế Tuấn đang lóe thân ở xa cũng chợt nhớ ra một chuyện, nhíu mày nói."Được, huynh trưởng." Thái Nhất gật đầu không từ chối, lật bàn tay, Hỗn Độn Chung xuất hiện trong lòng bàn tay Thái Nhất.

Bàn tay khẽ chấn động, Hỗn Độn Chung phá vỡ không gian, giáng xuống trên không Hồng Vân.Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Hồng Vân tự bạo!

Khái niệm một cường giả Chuẩn Thánh Hậu Kỳ tự bạo là gì? Trong khu vực phạm vi ức vạn dặm quanh Vạn Thọ Sơn, mọi thứ đều hóa thành hư vô, hư không hoàn toàn vỡ nát.

Vô số khe nứt không gian bao trùm giữa thiên tế.

Đại Đạo trong khu vực Vạn Thọ Sơn càng thêm hỗn loạn, Tam Thiên Đại Đạo đều như tan rã.Thiên tế, đại địa, tất cả mọi thứ đều biến mất.

Lực lượng khủng bố gần như biến toàn bộ Vạn Thọ Sơn thành một cấm khu tuyệt đối."Hồng Mông Tử Khí..." Vô số ánh mắt tập trung vào trung tâm khu vực bị hủy diệt, đã có cường giả hô hấp bắt đầu trở nên gấp gáp.

Không khí toàn bộ Hồng Hoang nhất thời trở nên quỷ dị vô cùng."Trì hoãn thì sinh biến, lấy được Hồng Mông Tử Khí thì lập tức đi." Đế Giang thấp giọng nói. "Thái Nhất..." Đế Tuấn mở miệng, đang chuẩn bị phân phó Thái Nhất.Đột nhiên, đúng lúc đó, khi các phương đang chuẩn bị hành động, dị biến... xuất hiện!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Hồng Vân tự bạo dường như đã tạo thành phản ứng dây chuyền.

Sâu trong các kẽ không gian, từng đạo tiếng vang lớn càng mạnh

mẽ chợt hiện.

Mơ hồ chúng sinh Hồng Hoang dường như đều nghe thấy từng tràng âm thanh không gian vỡ nát.Không, chính xác hơn là...

Chương 67

âm thanh Tinh Bích không gian vỡ nát!

Oanh!!!

Giây tiếp theo, một đạo tiếng nổ vô hình bùng phát.

Một góc của một thế giới hùng vĩ, vĩ đại, to lớn, tráng lệ đã chiếu rọi từ trong tầng không gian, trực tiếp bao trùm một phương thiên vực của Hồng Hoang."..." "Khí tức dị vực!" Đế Tuấn và mười hai người khác, chúng sinh Hồng Hoang, tất cả sinh linh trong toàn bộ Hồng Hoang sắc mặt đại biến. .....Sâu trong Hỗn Độn.

Oanh!!!

Khí tức trên người La Hầu và Hồng Quân bùng phát. "Không hay rồi!" "Chết tiệt, Hồng Vân tự bạo vừa vặn chạm vào tiết điểm không gian, ngưng tụ ra một con đường vị diện, có vị diện khác đang tiếp xúc với vị diện Hồng Hoang của ta."Hai người kinh hô, đặc biệt sắc mặt Hồng Quân âm tình bất định.

Thảo nê mã!

La Hầu mẹ kiếp, Thiên Cơ không hiển hiện chỉ là một chút sai số nhỏ thôi sao?

Không có vấn đề gì lớn sao?

Thảo!Chẳng trách Thiên Cơ không hiển hiện, không thể dò xét một chút nào.

Thì ra là đặc biệt đã tiếp cận với vị diện khác. "Là phương vị diện Hồng Hoang kia!" Hồng Quân tâm thần đại chấn, đoán."Đi, đi trước đã." Không nói nhiều, Hồng Quân lập tức rời khỏi chỗ cũ.

La Hầu với vẻ mặt không thể tin nổi hồi thần, vội vàng xé rách hư không đi theo.Không, chiến đấu tự bạo mà đặc biệt còn liên kết hai giới?

La Hầu nói gì, Tiểu Đô không thèm viết, quá khéo rồi, La Hầu cả người đều ngơ ngác.Đặc biệt là Hồng Quân vốn rất coi trọng việc thiên cơ không hiển hiện, nhưng lại bị y vứt chuyện này ra sau đầu.

Lập tức, khóe miệng La Hầu giật giật.

Cho nên nguyên nhân này mới dẫn đến việc Hồng Hoang và một Hồng Hoang khác tiếp cận sao???

Ta là vua gánh nồi lớn nhất ư???Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng tôn khí thế vĩ ngạn bùng phát, các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trấn thủ tại các khu vực đồng thời hội tụ về Vạn Thọ Sơn.

Tất cả Hỗn Nguyên Cảnh của Hồng Hoang, đều đến!

Toàn bộ giáng lâm!"Tham kiến Đạo Tổ, cung nghênh Đạo Tổ giá lâm." "Tham kiến Ma Tổ, cung nghênh Ma Tổ giá lâm." "Tham kiến Thượng Đế, cung nghênh Thượng Đế giá lâm." "Tham kiến..." "Tham kiến..." "Tham kiến..." Thấy các Hỗn Nguyên Cảnh giáng lâm, chúng sinh Hồng Hoang vội vàng cúi mình hành lễ, đồng thanh nói.Hồng Quân liếc nhìn chỗ Hồng Vân vốn ở, vươn tay chộp một cái, một đạo chân linh và một đạo Hồng Mông Tử Khí xuất hiện trong lòng bàn tay Hồng Quân.Tùy tay ném chân linh Hồng Vân và Hồng Mông Tử Khí cho Trấn Nguyên Tử, sau đó Hồng Quân trầm giọng nói: "Các ngươi lập tức rời khỏi khu vực này." So với dị vực thì chuyện này chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, Hồng Quân cũng không còn tâm tư để quản, cứ lo liệu tốt chuyện trước mắt đã."Vâng." "Vâng." "Vâng." Trấn Nguyên

Tử, Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu và các cường giả khác vội vàng rời đi, đặc biệt là Trấn Nguyên Tử, khi thấy lão hữu còn chân linh sống sót không khỏi vui mừng, chạy còn nhanh hơn."Chư vị, phiền phức của chúng ta, đã đến rồi." Ánh mắt nhìn về giới vực hùng vĩ ẩn hiện trong tầng không gian, Hồng Quân ánh mắt ngưng trọng, trầm giọng nói.Thảo!

Hồng Quân trong lòng không nhịn được mà chửi thề.

Đương nhiên, không chỉ Hồng Quân, các Hỗn Nguyên Cảnh khác cũng vậy, từng người sắc mặt đều lưu lại một tia ngơ ngác và kinh ngạc.Một đám tiểu gia hỏa Chuẩn Thánh Cảnh chiến đấu, kết quả đánh tới đánh lui lại liên kết với dị vực, ai có thể ngờ?

Xác suất thấp đến vậy mà lại vô tình gặp phải, tất cả các Hỗn Nguyên Cảnh không ai là không cảm thấy khó tin. .....Hỗn Độn Chi Hải.

Trong khu vực hỗn độn cách vị diện Hồng Hoang khoảng mười đơn vị vị diện, có một phương vị diện ẩn giấu dưới Bản Nguyên Hỗn Độn.

Tên của phương vị diện đó, chính là Hồng Hoang!Cũng là vị diện Hồng Hoang!

Trong Tử Tiêu Cung, một thanh niên tóc bạc với vẻ mặt đạm mạc đang khoanh chân ngồi trên bồ đoàn.

Không xa phía trước y có một thanh niên thân phát ra kiếm ý sâm nhiên đang kịch liệt giãy giụa tại chỗ.Thanh niên tóc bạc, chính là Hồng Quân!

Người kia là...

Thông Thiên Giáo Chủ!

Thánh Nhân Thông Thiên Giáo Chủ của dị vực Hồng Hoang!Ngay

tại khoảnh khắc thông đạo giữa hai vị diện Hồng Hoang bị đánh thông, Hồng Quân tóc bạc đang khoanh chân tu luyện bỗng nhiên mở mắt.

Một đạo thần mang từ trong mắt y bắn ra, đồng tử y lại khôi phục vẻ đạm mạc và bình tĩnh."Dị vực?" Khẽ nhíu mày, Hồng Quân tóc bạc nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn xuất hiện hình chiếu ẩn ẩn hiện hiện.

Đồng tử y tựa hồ có thể vượt qua thông đạo hai giới, tiến hành đối thị với Hồng Quân đang đứng ngoài thông đạo."Thú vị..." Tựa hồ có cảm ứng gì đó, Hồng Quân tóc bạc khẽ cười một tiếng, trên mặt lộ ra một tia vẻ trêu đùa.Oanh!!!

Khi y đứng dậy, lập tức, toàn bộ vị diện Hồng Hoang bắt đầu rung chuyển.

Ức vạn tinh thần lay động, đại địa hào hãn chấn động, vô lượng thiên khung oanh minh.

Ngay cả một động tác nhỏ của Hồng Quân tóc bạc cũng dường như khiến toàn bộ vị diện khó mà chịu đựng nổi."Tất cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc Thánh Nhân, lập tức đến Tử Tiêu Cung." Giọng nói bình tĩnh mà lạnh nhạt, cùng với việc Hồng Quân tóc bạc mở miệng, toàn bộ vị diện Hồng Hoang đều vang vọng âm thanh đó.Giây tiếp theo, từng đạo khí thế khủng bố mà vĩ ngạn sinh ra, từng tôn cường giả vô thượng xé rách không gian, đi về phía Tử Tiêu Cung.Ở phương vị diện Hồng Hoang đó, Hồng Quân tóc bạc chính là chúa tể chí cao vô thượng.

Lời y nói không ai dám không nghe, ngay cả tồn tại Hỗn Nguyên Cảnh cũng kính sợ y thêm, chỉ cần y mở miệng, không ai dám từ chối! .....Vị diện Hồng Hoang nơi Lý Phàm đang ở. "Mạnh quá!" Trong mắt Hồng Quân lộ ra vẻ kinh hãi. "Thế nào?" La Hầu hỏi."Vừa nãy ta và y đối mắt một giây, tu vi của kẻ này ít nhất cũng đã đạt đến Hỗn

Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Ngũ Trọng Thiên." Hồng Quân trầm giọng nói."!" "Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Ngũ Trọng Thiên?" "Lại mạnh đến vậy." Các Hỗn Nguyên Cảnh đồng tử co rút, sắc mặt biến đổi.Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Ngũ Trọng Thiên!

Cần biết rằng tầng thứ hiện tại của Thiên Đạo vị diện Hồng Hoang này cũng chỉ là Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Tứ Trọng Thiên mà thôi, Hồng Quân dị vực còn cao hơn Thiên Đạo một tầng thứ!"Hồng Quân này đúng là phế vật." Dương Mi không nhịn được nói.

Nhìn Hồng Quân khác, rồi nhìn Hồng Quân này, thật sự là đệ trong đệ a."..." Hồng Quân không lời nào để đối đáp. "Ta không phải đối thủ của y, nhất định phải thỉnh Oa Hoàng tiền bối ra tay mới được." Hồng Quân chuyển đề tài nói.Những người còn lại tuy không nói gì, nhưng thần sắc đều vô cùng ngưng trọng gật đầu, sau đó đồng loạt nhìn về phía Thiên Nguyệt."..." Thiên Nguyệt. "Được rồi, vậy ta đi một chuyến vậy." Thiên Nguyệt bĩu môi nói. .....Oa Hoàng Thiên.

Bởi vì Nữ Oa đã ban cho Thiên Nguyệt quyền hạn ra vào, nên Nguyên Nguyệt liền trực tiếp tiến vào giới vực đó.Vừa mới bước vào, một đạo quang hoa từ thiên tế hạ xuống, ngưng tụ thành một thân ảnh.

Hình chiếu của Nữ Oa!"Tỷ muội lại ra ngoài rồi sao?

Kỳ lạ, tỷ muội vốn không hay ra ngoài, gần đây lại ra ngoài thường xuyên như vậy, tìm được chỗ nào hay ho, thú vị rồi sao?

Kể cho ta với, ta cũng muốn biết." Nguyên Nguyệt thần tình lập tức biến thành hưng phấn, hứng thú dạt dào nói."Chỗ đó không thích hợp để đi đâu." Nữ Oa liếc Nguyên Nguyệt một cái.

Có lẽ vì cô độc, cũng có thể vì chỗ cao không thắng nổi cái lạnh,

lại thêm bản thân đã vấn đỉnh tuyệt đỉnh, không ai mạnh hơn mình, nên Nữ Oa ngược lại không có sự cao ngạo hay vẻ bề trên của cường giả.Giống như những phú hào ở kiếp trước của Lý Phàm, tỷ phú trăm tỷ có lẽ sẽ coi thường một số người bình thường.

Nhưng nếu là người giàu nhất thống trị toàn cầu thì sao?

Tầng thứ khác biệt, cách cục cũng không giống nhau.Vì vậy Nữ Oa đối đãi với Nguyên Nguyệt hay Phục Hy đều không quá xa cách.

Ngược lại, Nữ Oa thực ra rất thích cảm giác thân thiện này.

Nếu không như vậy, Nữ Oa cũng sẽ không rảnh rỗi mà đi tìm Lý Phàm."Ách, được rồi." Nguyên Nguyệt đáng thương nhìn Nữ Oa. "Lần sau sẽ dẫn ngươi đi." Thấy Nguyên Nguyệt làm nũng, Nữ Oa bất đắc dĩ xoa xoa tóc Nguyên Nguyệt."Hi hi, tỷ muội tốt quá." Nguyên Nguyệt biểu cảm lập tức biến thành tươi cười. "Được rồi, nói chuyện chính đi, ý của ngươi ta biết rồi.

Nói cho Bản cung biết đó là bảo bối Hồng Hoang gì.

Nếu Bản cung ra tay thì tự nhiên sẽ ra tay, nếu Bản cung không muốn ra tay thì ngươi khuyên cũng vô dụng." Sửa lại vẻ mặt nghiêm túc, Nữ Oa nghiêm nghị nói, rồi, Nữ Oa bổ sung thêm một câu: "Còn về lần này, không cần Bản cung ra tay, ngươi có thể giải quyết được.""A liệt?" Nguyên Nguyệt có chút kinh ngạc.

Ta có thể giải quyết sao?

Chẳng lẽ lại có người nào ẩn giấu nữa ư?

Nguyên Nguyệt như có điều suy tư."Được rồi, đa tạ tỷ muội, vậy ta đi trước." .....Trong sơn cốc.

Dưới mắt Nữ Oa xuất hiện gợn sóng, sau đó sự chú ý lại tập trung vào bàn cờ.

Thấy lại sắp thua, Nữ Oa khẽ nghiến răng.Gì chứ, đàn ông không biết nhường phụ nữ một chút sao, đúng là trai thẳng!

Mắt đảo vòng vòng, Nữ Oa không động thần sắc liền vận dụng quyền hành toàn tri toàn năng.

Đối diện, Lý Phàm như cảm giác được, liếc Nữ Oa một cái: "Không được gian lận."Dám dùng thủ đoạn trong sơn cốc này sao, thật sự tưởng y không nhận ra sao?

Y đâu phải bản tôn của Nữ Oa. "Xì, vô vị." Nữ Oa động tác cứng đờ, sau đó tức giận vẫy tay, xóa bàn cờ đi.Không chơi nữa!

Vô vị quá!

Sau này tuyệt đối không chơi cờ với Lý Phàm nữa! "Vậy cái kia không công bố sao?" Nữ Oa như chuyển đề tài nói."Không vội, không vội." Lý Phàm mỉm cười.

Nếu bây giờ mà phơi bày thì chẳng phải vô vị sao?

Cứ để y xử lý tốt chuyện trước mắt đã rồi cũng chưa muộn."Một chuyện có thể là trùng hợp, nhưng hai chuyện cũng trùng hợp đến vậy, lại còn va chạm vào nhau, là ngươi thúc đẩy sao?" Nữ Oa nghi ngờ liếc Lý Phàm một cái."Bản tôn chỉ hơi thúc đẩy một chút thôi, vốn dĩ chúng sẽ va chạm vào nhau, ta chỉ cho chúng sớm hơn một chút thôi." Lý Phàm lắc đầu nói.Thật sự sửa đổi hiện thực, can thiệp thời không thì Lý Phàm hiện tại không thể làm được.

Hoặc là, nếu có thể làm thì Bản Nguyên Chi Lực cũng cần phải rất nhiều, Lý Phàm đâu có nhiều Bản Nguyên Chi Lực đến vậy.Y chỉ hơi thúc đẩy một chút mà thôi, để những điều vốn chưa xuất hiện được xuất hiện sớm hơn.

Như vậy, tiêu hao Bản Nguyên Chi Lực không nhiều."À." Nữ Oa bừng tỉnh.

Trùng hợp đến vậy, nếu Lý Phàm can thiệp thì là bình thường rồi."Càng ngày càng đặc sắc rồi." Trên khuôn mặt tươi cười của Nữ Oa lộ ra một nụ cười, trong khoảnh khắc, mọi thứ trong toàn bộ sơn cốc dường như đều lu mờ đi, hào quang đều như tập trung trên người Nữ Oa.

Dù đã ở bên Nữ Oa mấy vạn năm, Lý Phàm vẫn không khỏi có chút thất thần."Kịch, đương nhiên càng đặc sắc càng tốt." Hồi thần, Lý Phàm bất động thần sắc nói. "À, đàn ông." Nữ Oa trên má ửng hồng, lạnh lùng cười một tiếng.Nếu là người khác làm vậy thì chắc chắn sẽ tức giận, nhưng đối với Lý Phàm, Nữ Oa ngược lại không tức giận mà thậm chí còn có chút thầm vui mừng.Không có cách nào khác, Lý Phàm chưa bao giờ nể mặt y, có thể thấy Lý Phàm vì thất thần mà phản ứng như vậy thì thật sự khiến người ta sảng khoái cả thân tâm.Có lẽ là tâm lý nghịch phản? .....Vạn Thọ Sơn."Oa Hoàng tiền bối nói ta có thể giải quyết sao?" Nghe lời của Nguyên Nguyệt, Hồng Quân và những người khác vẻ mặt ngơ ngác. "Chẳng lẽ có ai đó ẩn giấu thực lực?" Lập tức, Hồng Quân nhìn chằm chằm La Hầu và những người khác.Tốt a!

Tốt a!

Không hổ là lão âm bỉ (kẻ thâm độc) a, mẹ kiếp, đặc biệt còn giấu thủ đoạn sao?

Khá lắm a, thảo!"Đừng nhìn Bản tôn, Bản tôn không có thủ đoạn.

Bản tôn chỉ có một chiêu hợp thể với Ma Thiên thôi, những cái còn lại nếu có thì lần trước đã không giốn rồi." La Hầu thản nhiên nói, sau đó nhìn về phía những người khác."Cũng đừng nhìn Bản tôn, ta cũng chỉ có một loại pháp môn hợp nhất với Dương Mi, không thể hợp nhất lâu dài, không giống Ma Thiên và La Hầu có thể hợp nhất bất cứ lúc nào." Thời Thần thong dong nói."Cũng có thể giấu ta sao?" Sắc

mặt La Hầu tối sầm.

Ta đúng là muốn chửi bới mọi người mà."Ta không có." "Ta cũng không có." "Ta cũng vậy." Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Da Hoa (Jehovah), Tinh Vũ lần lượt nói.Vậy thì...

Đồng loạt, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung lên Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn, Long Vương, Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân."Khái, chúng ta đã ẩn giấu một pháp môn, nhưng pháp môn này dùng rồi cũng không đạt đến Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Cảnh, nhiều nhất cũng chỉ là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Thất Bát Trọng Thiên thôi, đều không cao bằng Hồng Quân đó." Ngũ Hành Lão Tổ ho khan một tiếng nói."Ta và Tổ Phượng, Tổ Kỳ Lân cũng đã nghiên cứu ra một loại pháp, nhưng thực lực cũng không đủ để chống lại Hồng Quân dị vực, cao nhất cũng chỉ là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cửu Trọng Thiên thôi." Long Vương bất động thần sắc nói."..." Hồng Quân."..." La Hầu."..." Những người khác.

Thảo!Thật sự đã ẩn giấu rồi sao?

Thần sắc của tất cả các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trở nên quỷ dị.

Khủng khiếp thật, thật sự muốn ai cũng là lão âm bỉ, ai cũng lưu lại hậu thủ sao?"Tốt tốt tốt, được lắm, tất cả đều giấu diếm cả sao?" Trong lòng Hồng Quân như có mười vạn con thảo nê mã đang phi nước đại.

WDNM!

Một lũ súc sinh a."Khái, bây giờ không phải lúc nói chuyện này.

Trọng điểm là nếu thật sự như Ngũ Hành nói thì không đúng rồi, chúng ta không thể giải quyết Hồng Quân dị vực được, ..." Long Vương ám chỉ."Đã đến lúc này Bản tọa còn có cần thiết phải nói dối

sao?" Ngũ Hành Lão Tổ nói. "Đủ rồi, cứ tiếp tục giấu đi.

Bản tọa không quản nữa, đi Hỗn Độn Hư Không trước, chiến trường không thể đặt ở vị diện của ta.""Phương vị diện Hồng Hoang kia cũng không thể đi.

Hồng Quân dị vực chấp chưởng vị diện Hồng Hoang, chúng ta mạo hiểm tiến vào sẽ bị áp chế.

Cứ đến Hỗn Độn Hư Không đợi, tĩnh quan kỳ biến." Hồng Quân mặt không biểu cảm nói.Lão tử không quản nữa!

Mẹ kiếp, tất cả đều thích lẩn trốn, đều thích giấu diếm, vậy thì cứ giấu cho kỹ đi, đằng nào đến lúc cũng phải lộ ra thôi.Còn về Hỗn Độn Hư Không, thực ra đó là điểm giao giới của thông đạo liên kết giữa hai vị diện Hồng Hoang, một không gian lâm thời đặc biệt được hình thành bởi Hỗn Độn Chi Hải, nằm giữa hai Hồng Hoang, cũng không cần nói nhiều."Vậy cứ đi rồi xem sao." "A, ai đã giấu diếm thì trong lòng tự biết." "Ta ngược lại cảm thấy La Hầu có vấn đề khá lớn a." "Cút." "Đừng nói nhảm nữa, đến lúc sẽ biết thôi.""Đợi Hồng Quân dị vực giáng lâm, địch không động ta không động.

Dù sao kẻ xuống thám thính cũng không phải ta." Một nhóm cường giả Hỗn Nguyên Cảnh lần lượt nói, vừa nói vừa nhìn nhau, trong mắt đều lưu lại một tia nghi ngờ.Nữ Oa chắc chắn sẽ không lừa gạt, vậy trong số này khẳng định có người có vấn đề.

Bây giờ xem ai là người có vấn đề đây! .....Hỗn Độn Hư Không.

Trong một không gian vô lượng được cấu thành từ khí hỗn độn và Đại Đạo, quy tắc của hai giới, Hồng Quân và những người khác khoanh chân ngồi, từ xa nhìn về hướng Hồng Hoang dị vực, tĩnh lặng chờ đợi động thái của Hồng Quân dị vực.Không khí toàn bộ Hỗn Độn Hư Không vi diệu vô cùng, bởi vì mọi người đều đang suy đoán xem ai đã lưu lại hậu thủ, lại thêm không ai thừa nhận, nên sắc mặt của

Hồng Quân và những người khác đều không mấy dễ coi.Đã đến lúc còn giấu giếm, lũ súc sinh! "Trận chiến này giới các ngươi chắc chắn sẽ bại, ngươi có cần sức mạnh không?" Không biết qua bao lâu, bên tai La Hầu đang nhắm mắt dưỡng thần truyền đến một trận âm thanh như có như không.Bạt!!!

La Hầu bỗng nhiên mở mắt.

Ai! "Ai?" Nhìn quanh bốn phía, mắt La Hầu lóe lên, hít sâu một hơi.

La Hầu bất động thần sắc, thông qua tiết điểm truyền âm cho kẻ truyền âm nói."Ngươi không cần biết ta là ai, ta chỉ hỏi ngươi, ngươi có cần sức mạnh không?" Giọng nói phiêu miểu mà đạm mạc, dường như không chứa bất kỳ tình cảm nào, tiếp tục vang lên bên tai La Hầu."Thú vị, cái gọi là ngón tay vàng (hack)?

Ai đang mưu tính trong bóng tối, cường giả dị vực?

Nghe giọng điệu lại giống Thiên Đạo." Vô số ý niệm lóe lên trong đầu La Hầu, khóe miệng La Hầu cong lên một nụ cười.

Mặc kệ là ai đang tính kế hay thật sự là cơ duyên, trước tiên phải xác định có lợi thật sự hay không đã."Có thể ban cho Bản tôn sức mạnh?" La Hầu bất động thần sắc đáp lại. "Có thể.

Nếu ngươi thần phục, ta tự sẽ ban cho ngươi sức mạnh để bình định nguy cơ Hồng Hoang lần này.""Được, Bản tôn thần phục." La Hầu không cần suy nghĩ nói.

Chương 68

"..." Giọng nói nghẹn lại, như bị lời của La Hầu làm cho kinh ngạc.

Không, đáp ứng nhanh đến vậy sao?

Không suy nghĩ chút nào sao?"Ngươi hãy lấy Chí Cao Đại Đạo thề." Rất lâu sau, giọng nói đạm mạc kia lại xuất hiện. "Ta lấy danh nghĩa La Hầu thề, nguyện hiệu trung với vị tồn tại thần bí này, nếu có vi phạm lời thề thì Đại Đạo băng ly, thân tử đạo tiêu, Chí Cao Đại Đạo giám chi." Không chút do dự, La Hầu trực tiếp phát thệ.

Ông!!!

Một luồng khí cơ huyền diệu từ trên người La Hầu lóe lên, khiến cho đám người Hồng Quân xung quanh đều nhìn sang, có chút không biết La Hầu lại đang giở trò gì.

Chí Cao Đại Đạo nhận đồng lời thề! "Được rồi, bản tôn thệ xong rồi." La Hầu dứt khoát nói. "???" Thanh âm thần bí.

Không...

Phát thệ rồi?

Thần phục rồi?

Có cần phải nhanh như vậy không?

Đều không hỏi nhiều thêm một chút sao?

Đều không cảnh giác chút nào sao?

Thanh âm thần bí đều ngẩn ngơ, não bộ suýt chút nữa thì đứng máy.

Có thể như vậy sao?

Không sợ ta đang lừa gạt ư? "Bản tôn cảm giác được sự tồn tại của ngươi, nếu đã có thể vượt qua sự thôi diễn của bản tôn thì thực lực chỉ có thể viễn siêu bản tôn, nếu muốn trêu đùa bản tôn thì bản tôn cũng không còn gì để nói." Tựa như đoán được suy nghĩ của thanh âm thần bí, La Hầu thản nhiên nói. "....." Vô ngôn dĩ đối. "Ngươi hãy chiến đi, đợi đại chiến ta sẽ trợ giúp ngươi một tay." Thanh âm đạm mạc lại bình tĩnh truyền vào trong tai La Hầu. "Tốt." La Hầu cười cười. "....." Luôn cảm thấy có chỗ nào đó kỳ quái. .....

Lý Phàm sở tại Hồng Hoang vị diện.

Trong sơn cốc.

Nữ Oa và Lý Phàm đang đánh ván cờ mới.

Đừng hỏi vì sao Nữ Oa lại chơi cờ, hỏi thì chính là Nữ Oa cảm thấy nhàm chán, suy nghĩ một chút lại cảm thấy mình "lại được rồi" cho nên muốn cùng Lý Phàm solo lại lần nữa. "Lại một quân cờ nhập cuộc rồi." Tự có sở cảm, trên mặt Lý Phàm lộ ra nụ cười nhàn nhạt. "Là ai vậy?" Nữ Oa hạ xuống một quân, tò mò hỏi. "Yêu Tộc." Lý Phàm đem một quân cờ đặt vào trong bàn cờ.

Nữ Oa thấy thế lược suy tư, lập tức bừng tỉnh, trên gương mặt tinh xảo lộ ra một tia nụ cười mong manh. "Càng ngày càng thú vị rồi, ba bên tụ tập, xem ra kịch vui sắp đặc sắc rồi." "Ba bên?

Không, là bốn bên." Lý Phàm lắc đầu. "Hả?" Nữ Oa ngẩn ra.

Bốn bên?

Ý niệm vừa động, Nữ Oa lập tức biết rõ, chuyển mà biểu tình trở nên cổ quái không thôi. "Ừm....., phù hợp với tính cách kia, ở vị diện nào cũng đều giống nhau, cổ linh tinh quái." Nữ Oa cảm khái nói.

Lý Phàm nhún vai không phủ nhận.

Kịch vui mà, tự nhiên càng đặc sắc, phản chuyển càng nhiều càng

tốt, không phải sao? .....

Dị vực Hồng Hoang vị diện.

Trong Tử Tiêu Cung.

Từng tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả lục tục đến, ví dụ như Tam Thanh, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Nữ Oa...

Lục Thánh tề chí, còn có một bộ phận Hỗn Độn Ma Thần tàn lưu trong Hỗn Độn cũng đã đến.

Phổ thiên chi hạ mạc phi vương thổ, toàn bộ Hồng Hoang vị diện đều nằm trong tay Bạch Phát Hồng Quân chấp chưởng, tại bên trong vị diện này Hồng Quân chính là chúa tể của tất cả, chỉ một ý niệm có thể cải biến hết thảy trong Hồng Hoang, tự nhiên, không ai dám cự tuyệt Hồng Quân. "Có một dị vực sắp sửa xâm lấn giới ta, các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, khóa giới đi." Sắc mặt đạm mạc, thanh âm bình tĩnh, Hồng Quân từ từ nói. "Dị vực?" Một đám Hỗn Nguyên Cảnh cường giả ánh mắt chớp động, nhưng cũng không có quá nhiều kinh ngạc.

Những năm này vị diện Hồng Hoang xâm lấn các vị diện khác cũng không ít, đụng phải vị diện khác cũng là chuyện bình thường, không có gì đáng kinh ngạc. "Rõ." "Rõ." "Rõ." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh đáp.

Bạch Phát Hồng Quân liếc nhìn dư quang qua một người trong đám người, sau đó thu hồi ánh mắt đứng dậy. "Vậy thì, khóa giới đi." Khóa giới!

Hai phương Hồng Hoang, sắp sửa va chạm! .....

Hỗn Độn hư không.

Oanh!!!

Từng đạo khí thế hạo nhiên lại chí cao trán phóng, từng tôn thân ảnh vĩ ngạn ném tới, sát na gian, vô lượng khí cơ dũng động, trận trận cự hưởng chợt hiện, từng đạo dị tượng cùng huyền âm diệu nhạc đản sinh.

Bạch Phát Hồng Quân các loại.....

Hàng lâm! "Tới rồi." Đám người Hồng Quân ánh mắt ngưng tụ, nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía xa.

Chỉ thấy thân ảnh đám dị vực cường giả như Bạch Phát Hồng Quân do hư nhập thực đã lục tục tiến vào trong Hỗn Độn hư không. "Giết!" Hồng Quân trầm giọng nói.

Hai giới vốn là địch đối, cũng không có khả năng quan hệ dung hợp, đã như vậy thì không cần nói nhảm, trực tiếp trấn sát là được!

Chẳng lẽ còn giả mù sa mưa chờ đối phương người đông đủ rồi mới công bằng một trận chiến?

Đừng đùa, quan hệ đến an nguy một giới, trên chiến trường cũng không có quân tử, chỉ có tiểu nhân mới có thể sống càng lâu.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Hồng Quân đám người, xuất thủ!

Trong chốc lát, Hồng Hoang hình chiếu hiện, thao thiên ma khí tịch quyển, vô lượng sát khí đản sinh, cũng có từng đạo hủy diệt chi khí ngưng tụ, hạo hãn tiên quang, thôi xán thần tắc, vô số sức mạnh bộc phát ra.

Phương Hỗn Độn không gian vốn chỉ diễn hóa lâm thời dường như khó mà thừa thụ uy thế của vô số tôn Hỗn Nguyên Cảnh, không gian ẩn ẩn bất ổn, từng luồng khí tức dần dần can thiệp Hỗn Độn Chi

Hải khiến cho Hỗn Độn bản nguyên đều bắt đầu bạo động.

Ông ông ông!!!

La Hầu, Ma Thiên hợp thể!

Thời Thần, Dương Mi hợp thể!

Tam tộc tộc trưởng tam vị nhất thể, cấu kiến thành Long Phượng Kỳ Lân đại trận, trên chín tầng trời ẩn có một tôn khủng bố ma thần Long thủ Phượng sí Kỳ Lân thân đản sinh.

Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn lão tổ ba loại đại đạo cấu kiến ẩn có sự huyền diệu của diễn hóa Địa Phong Thủy Hỏa, từng trọng Hỗn Độn giới vực cấu kiến thành già cai trụ một phương chân trời.

Đối mặt dị vực Hồng Hoang cường giả, đám người Hồng Quân toàn bộ đều sử dụng ra chiến lực mạnh nhất! "Không giảng võ đức?

Đánh lén?" Bạch Phát Hồng Quân sắc mặt đạm mạc, khóe miệng câu lặc ra một tia cười lạnh, hời hợt vung tay lên, như gia trì vô lượng giới vực chi lực, tựa cấu kiến ra gia đa đại đạo cùng đạo vận, thật giống như kết thành mạn thiên đại đạo hình chiếu.

Dị vực Tam Thanh các Thánh Nhân cùng mấy vị Hỗn Độn Ma Thần không có chần chờ, tất cả Hỗn Nguyên Cảnh cường giả hàng lâm cũng vội vàng toàn bộ xuất thủ ngăn cản.

Đáng nhắc tới chính là Hỗn Độn Ma Thần còn sống của hai giới tịnh không hoàn toàn giống nhau.

Tỷ như dị vực Hồng Hoang trừ Dương Mi, Nguyên Nguyệt giống nhau ra thì các Hỗn Độn Ma Thần khác đều bất đồng.

Dị vực còn sống có Mặt Trời Ma Thần, Sinh Mệnh Ma Thần, Tử Vong Ma Thần, nhưng số lượng lại không có nhiều bằng Hồng Hoang bên này.

Trên chiến trường, lại xuất hiện một hình ảnh đột ngột nhưng mạc danh hài hòa.

Trong hai bên trận doanh, Nguyên Nguyệt cùng dị vực Nguyên Nguyệt nhìn nhau, có chút ngốc manh chớp chớp mắt nhìn đối phương, tựa hồ cảm thấy thú vị, thế là hai người cứ nhìn qua nhìn lại.

Oanh long long!!!

Oanh minh không dứt, cự hưởng liên miên, đại đạo băng ly, quy tắc hiển hiện, khí cơ khủng bố như muốn tịch diệt hết thảy, phảng phất có thể đem tất cả đều hóa thành hư vô.

Hỗn Độn hư không không có chèo chống được bao lâu liền lung lay sắp đổ, trực tiếp băng hội.

Song phương trực tiếp chiến đấu ngay trong Hỗn Độn Chi Hải.

Hỗn Độn Chi Hải bao dung chư thiên, dung nạp vạn giới, sự hạo hãn của nó là vô cùng vô tận.

Trừ khi là tồn tại siêu thoát chư thiên chi thượng, bằng không giả như Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên tồn tại cũng khó mà tìm được điểm cuối của Hỗn Độn Chi Hải.

Trong Hỗn Độn Chi Hải rốt cuộc ẩn tàng bao nhiêu chư thiên giới vực, sợ là cũng chỉ có Chí Cao Đại Đạo mới biết được.

Tại trong Hỗn Độn Chi Hải quảng khoát vô ngân vô biên vô tận đại chiến, động tĩnh song phương dẫn phát ngược lại không có hấp dẫn sự chú ý của các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trở lên khác, thật sự là chư thiên quá lớn, Hỗn Độn Chi Hải cũng quá liêu khoát. "Ai có át chủ bài thì đừng giữ nữa, cứ tiếp tục như vậy mọi người đều phải xong đời.

Nguyên Nguyệt đang làm cái gì đấy, xuất thủ a!" Hồng Quân gầm nhẹ nói, nhất là nhìn thấy Nguyên Nguyệt đang phát ngốc, Hồng Quân

càng tức hơn.

Đặc yêu (Mẹ nó), ta đang đánh giặc a, quan hệ đến an nguy hai giới, quan hệ đến sinh tử bản thân a, ngươi đang phát ngốc cái gì?

Hồng Quân suýt chút nữa tức nổ phổi, cũng tâm lụy không thôi.

Đội ngũ quá khó dẫn dắt rồi, ta thao tác ta múa may quay cuồng, đồng đội thì ổn định siêu lãng, địch nhân thì mẹ nó điếu tạc thiên (trâu bò).

WDNM (Định mệnh) chứ. "Áo áo." Nguyên Nguyệt hàm hàm đáp một tiếng sau đó nhìn về phía dị vực Nguyên Nguyệt: "Vậy ngã xuất thủ đây?" Ừm, rất lễ phép, nhìn đến mức biểu tình song phương đều quái dị không thôi.

Ta đang chiến đấu!

Đang chiến tranh!

Ngươi còn rất lễ phép cơ à? "Được, xuất thủ đi." Dị vực Nguyên Nguyệt chậm rãi gật đầu. "....." Cũng rất lễ phép?

Vô ngôn dĩ đối.

Oanh!!!

Nguyên Nguyệt xuất thủ!

Chư thiên Thái Âm Đại Đạo làm một thể, từng đạo Thái Âm viên nguyệt hình chiếu hối tụ, Nguyên Nguyệt mỗi bước đi ra khí thế liền tăng trưởng theo, cuối cùng thời gian và không gian chung quanh nàng thậm chí đều ngắn ngủi bắt đầu ngưng cố, thật giống như bị đóng băng.

Đại loạn đấu, bắt đầu! .....

Một ngày, hai ngày, ba ngày, năm ngày.....

Đối với cường giả mà nói thời gian là thứ không đáng nhắc tới nhất, có đôi khi cường giả ngủ một giấc khả năng đều sẽ trôi qua trăm năm, bế quan một lần càng không cần nói nhiều.

Trong nháy mắt, song phương đã chiến đấu hơn trăm ngày, tuy nhiên dị vực Nguyên Nguyệt vẫn luôn lẳng lặng nhìn xem chưa từng xuất thủ, nhưng Hồng Hoang một phương bại tích lại triển lộ.

Tuy rằng Bạch Phát Hồng Quân vẫn luôn không có toàn lực xuất thủ, chỉ quan sát tình huống đám người Hồng Quân, nhưng mỗi một lần công kích y nguyên làm cho đám người Hồng Quân cảm thấy hô hấp gian nan, đại đạo khó mà vận chuyển.

Chương 69

Sự khủng bố của Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên, đã hiện đoan nghê! "Nên kết thúc rồi." Bạch Phát Hồng Quân vô bi vô hỉ, sau lưng ba ngàn đại đạo toàn bộ tụ tập, như trọng khai hỗn độn, tự diễn hóa một giới, Thời Gian Trường Hà hình chiếu vị lâm, Bạch Phát Hồng Quân tựa như hóa thành chư thiên chúa tể, vạn giới chúa tể.

Nhất ngôn nhất cử phảng phất có thể câu thông chư thiên vĩ lực, nhấc tay hạ chưởng gian thật giống như có thể làm cho chư thiên vạn vực đều vì đó mà run rẩy. "Thảo (Mẹ kiếp), đứa nào ẩn tàng thực lực thì mau xuất thủ, còn đang chờ cái gì!" Hồng Quân tức hổn hển nói.

Lại không xuất thủ thật sự muốn toàn bộ xong đời rồi. "Xuất thủ a." "Ai giấu thực lực." "Còn giấu?

Còn giấu nữa là đi chầu ông bà đấy." Từng đạo tiếng gầm nhẹ vang lên, một đám Hồng Hoang cường giả tất cả đều tâm thái bạo tạc.

Ni mã, đều lúc nào rồi còn giấu giấu diếm diếm?

Thật sự cho rằng có thể ổn định được sao. "Nhớ kỹ giúp bản tôn một tay." Trong đám người, La Hầu sắc mặt âm tình bất định, ở đáy lòng truyền âm nói. "Buông ra tâm thần, ta giúp ngươi một tay." Trầm mặc một lát, một đạo thanh âm đạm mạc lại bình tĩnh từ bên tai La Hầu xuất hiện.

Hít sâu một hơi, La Hầu trực tiếp buông ra tâm thần, một giây sau, một đạo vĩ lực chí cao lại vô thượng tọa lạc trên người La Hầu, phảng phất có cuồn cuộn không dứt đại đạo sức mạnh thâu tống, trên người La Hầu lập tức đản sinh ra vô ngân dị tượng.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Như chư thiên chấn động, tựa vạn giới run rẩy, từng đạo giới vực hư ảnh ném tới, từng trọng huyền diệu dị tượng đản sinh, vạn giới sinh, chư thiên diệt, hủy diệt tứ dật, ma khí vô lượng, mấy vị dị vực Hồng Hoang cường giả bên cạnh La Hầu toàn bộ bị chấn bay ra ngoài.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Nhất Trọng Thiên.....

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Nhị Trọng Thiên.....

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Tam Trọng Thiên.....

Ngắn ngủi chưa tới một hơi thở thời gian, thực lực La Hầu tăng vọt.....

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Tứ Trọng Thiên, cự ly Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Ngũ Trọng Thiên chỉ kém một bước chi dao! "!!!" Hồng Quân. "!!!" Một đám Hồng Hoang chí cường giả.

Thảo!

Thảo a!

Đúng là cái đồ chó má!

Đặc yêu thật sự lưu thủ rồi?

Ni mã!

Tất cả mọi người đều ngẩn ngơ.

Từng cái dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía

La Hầu.

Đạp mã còn giấu một tay như vậy?

Ngọa tào!

Thực lực trực tiếp đột phá Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Tứ Trọng Thiên?

Đặc yêu làm sao làm được, đều cùng Thiên Đạo đồng cấp rồi? "La Hầu.....

A a.....

La Hầu, giấu cũng thật sâu a." Hồng Quân mặt đều muốn xanh rồi, nghiến răng nghiến lợi nói. "Ngô nói việc này không quan hệ với ngô, ngươi tin không?" La Hầu vẻ mặt vô tội.

Thật sự không liên quan đến hắn a, sức mạnh là mượn lại không phải của mình, tuy nhiên La Hầu cũng cảm thấy kinh thán cùng chấn kinh.

Chỉ cho mượn một bộ phận sức mạnh mà đã khủng bố như vậy rồi, tên thần bí nhân kia thực lực rốt cuộc cường đại đến mức nào?

Bất quá bây giờ cũng không phải lúc cân nhắc những chuyện này, cho nên La Hầu liền tạm thời đem ý nghĩ này áp xuống. "Được rồi, hiện tại không phải lúc nói những thứ này, trước giải quyết bọn hắn đã, với thực lực hiện tại của La Hầu, ngô đẳng đã có mấy phần thắng." Da Hòa Hoa (Jehovah) trầm giọng nói.

Tuy nhiên tỉ lệ thắng không có quá cao, nhưng kia cũng so với trước đó muốn tốt hơn, tối thiểu cũng có mấy phần hi vọng. "Nguyên Nguyệt, còn không xuất thủ, đang chờ cái gì." Bạch Phát Hồng Quân quát.

Xem kịch?

Còn chưa xem đủ?

Lại không xuất thủ là muốn lật xe đấy. "Ác, được." Dị vực Nguyên Nguyệt gật gật đầu, một bước bước ra.

Oanh!!!

Một chưởng vỗ xuống, như diễn hóa ức vạn Thái Âm viên nguyệt loan nguyệt, cũng có vô lượng đạo vực vĩ lực di mạn, ba ngàn đại đạo thật giống như ẩn hiện.

Người mà Dị vực Nguyên Nguyệt công kích là.....

Bạch Phát Hồng Quân! "Ân hanh!" Thốt không kịp đề phòng cũng không có dự liệu được, Bạch Phát Hồng Quân trực tiếp bị trúng đích, kêu lên một tiếng đau đớn, khí tức trên thân không khỏi bắt đầu nhứ loạn. "!!!" Dị vực cường giả. "!!!" Hồng Hoang cường giả.

Tĩnh!

Tịch tĩnh như chết!

Bất luận là phe nào, toàn bộ đều ngẩn ngơ, song phương đang ấp ủ công kích đều ngắn ngủi dừng lại một chút.

Tất cả mọi người, toàn bộ đều kinh ngốc.

Công kích người mình?

Xà bì thao tác (Thao tác vớ vẩn).

Tình huống cái gì đây?

Tất cả mọi người đều bị làm cho lóa mắt, não bộ đều cảm giác ông ông ông đang vang lên. "Nguyên Nguyệt, ngươi đang làm cái gì." Sắc mặt Bạch Phát Hồng Quân âm trầm đến mức sắp chảy ra nước, nhìn về phía Dị vực Nguyên Nguyệt, trong ánh mắt tràn đầy sâm nhiên sát ý, dù là người ngoài đều có thể rõ ràng cảm ứng được sự phẫn nộ ngập trời của Bạch Phát Hồng Quân. "Xuất thủ a, bản cung xuất thủ

rồi." Dị vực Nguyên Nguyệt lý sở đương nhiên nói. "???" Bạch Phát Hồng Quân. "Đích thân xuất thủ công kích người mình?" Bạch Phát Hồng Quân phẫn nộ nói. "Ai yếu thì bản cung liền giúp kẻ đó, hiện tại Dị vực yếu thì bản cung tự nhiên giúp Dị vực, tích nhật bản cung chẳng phải vì cái này mới giúp ngươi sao." Dị vực Nguyên Nguyệt lý trực khí tráng nói. "???" Bạch Phát Hồng Quân. "???" Dị vực cường giả. "???" Hồng Hoang cường giả.

Tất cả mọi người kinh ngốc.

A.....

Ai yếu thì giúp người đó?

Lý luận gì đây?.....

Tê.....

Tất cả mọi người da đầu đều đang run lên, không ai không bị lý luận của Dị vực Nguyên Nguyệt làm cho chấn kinh.

Lý là cái lý này, lời là lời này, nhưng đi giúp người của vị diện khác là thao tác gì, Dị vực Hồng Hoang đệ nhất phản cốt tử (kẻ phản trắc)?.....

Giúp Bạch Phát Hồng Quân?

Dị vực Nguyên Nguyệt từng giúp Bạch Phát Hồng Quân?

Trong này chẳng lẽ có bí mật?

Đám người Hồng Quân theo bản năng nhìn về phía Nguyên Nguyệt (phe mình), trong thần sắc xuất hiện một tia cảnh giác.

Vị này sẽ không cũng như vậy chứ?

Không dễ nói a, dù sao đều là Nguyên Nguyệt, não bộ hình như đều không quá thông minh bộ dáng. "Nhìn bản cung làm chi, bản cung lại không ngốc, mỗi cái vị diện đều không giống nhau, bản cung làm

sao sẽ công kích người mình." Nguyên Nguyệt tú mi hơi nhíu bất mãn nói. "....."....."

Không ngốc?

Được rồi. "Bản tọa giết ngươi!" Bạch Phát Hồng Quân sắc mặt âm trầm, trong mắt gần như phun ra lửa, trực tiếp diễn hóa ra chư thiên giới vực chi hình chiếu bao phủ Dị vực Nguyên Nguyệt.

Hồng Hoang?

Không quan trọng.

Dị vực Nguyên Nguyệt nhất định phải chết!

Quá đặc yêu (mẹ nó) giận người rồi.

Quá đặc yêu làm cho người ta ức chế.

Ni mã, phản cốt tử thì cũng thôi đi, thần đặc yêu "ai yếu giúp người đó", đặc yêu là tiếng người sao? "Nhanh, giúp minh hữu của chúng ta." Hồng Quân đại hỉ.

Trong hàng ngũ địch nhân có người mình?

Kia nhưng quá tốt rồi.

Xuất thủ!

Tất phải xuất thủ!

Ván này ổn rồi a.

Phải biết Dị vực Nguyên Nguyệt tu vi cũng là Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên rồi, có một trợ lực cường đại như vậy, việc giải quyết đám người Bạch Phát Hồng Quân chẳng phải dễ như trở bàn tay.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Hồng Quân cùng một đám Hồng Hoang chí cường giả, toàn bộ xuất thủ! "....." Dị vực cường giả.

Một đám Dị vực Hồng Hoang Hỗn Nguyên Cảnh cường giả ánh mắt mê mang nhìn qua nhìn lại.....

Vấn đề đến rồi, muốn giúp ai?

Nghịch chuyển!

Tình thế trực tiếp nghịch chuyển!

Dưới sự trợ giúp của Dị vực Nguyên Nguyệt - cái tên phản cốt tử này, Dị vực Hồng Hoang cường giả trực tiếp bị trọng thương.

Chương 70

Nhất là ba tao thao tác (thao tác lẳng lơ) của Dị vực Nguyên Nguyệt đem Dị vực Hồng Hoang cường giả đều làm cho mộng bức, sĩ khí trực tiếp đại điệt (giảm mạnh).

Gia đa nhân tố điệp gia vào một chỗ, Dị vực Hồng Hoang không yếu hơn đối thủ mới là lạ, dù sao Hồng Hoang cũng không yếu. "Ngô không cam tâm!

Ngô không cam tâm a!" Bạch Phát Hồng Quân nộ hống nói.

Không phải thua bởi địch nhân mà là thua bởi người một nhà, bị người mình phản bội, Bạch Phát Hồng Quân làm sao có thể cam tâm, trực tiếp tức nổ tung.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Huyết vũ liên miên!

Tiếng khóc rống không dứt!

Hỗn Độn Chi Hải phương viên mấy vạn cái vị diện đơn vị nội đã xuất hiện vô biên huyết vũ.

Hỗn Nguyên vẫn lạc, vị diện cộng khấp! "Có đại chiến?" "Đại chiến....." "Hỗn Nguyên vẫn lạc?" "Không chỉ một tôn?" Chư thiên vạn giới cường giả vốn không bị kinh động, nhưng vì dị tượng Hỗn Nguyên vẫn lạc trình hiện nên toàn bộ bị kinh động, từng đạo con ngươi vượt qua giới vực, vượt qua vị diện hướng về phía Hỗn Độn Chi Hải khuy tham.

Đại chiến tiếp tục vài năm, ngoại trừ Bạch Phát Hồng Quân ra, tất cả Dị vực Hồng Hoang Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên toàn bộ.....

Vẫn lạc!

Bạch Phát Hồng Quân bởi vì cấp độ quá cao khó mà gạt bỏ, chí ít đám người Hồng Quân gạt bỏ không được, cho nên đành phải đem phong ấn chờ đợi từ từ luyện hóa xử lý. "Làm ra động tĩnh quá lớn rồi, giải quyết Dị vực Hồng Hoang xong lập tức rời đi." Hồng Quân trầm giọng nói.

Những người còn lại không có dị nghị.

Tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ nhìn về phía Dị vực Nguyên Nguyệt.

Đây chính là cái người tốt a, đại công thần một cái!

Tất cả mọi người đều cảm tạ Dị vực Nguyên Nguyệt. "Bản cung không phải giúp các ngươi, bản cung chỉ là giúp kẻ yếu nhỏ, không cần dùng ánh mắt ấy nhìn bản cung, không có tất yếu." Dị vực Nguyên Nguyệt thản nhiên nói. "....." Đám người vô ngôn dĩ đối. "Để ta đi nói chuyện a, chúng ta trò chuyện một chút?" Dị vực Nguyên Nguyệt nhìn về phía Nguyên Nguyệt. "Được." Nguyên Nguyệt trên mặt lộ ra nụ cười, hai người vui vẻ ra mặt từ Hỗn Độn Chi Hải rời đi tiến vào Hồng Hoang vị diện. "....." Đám người. .....

Hồng Hoang vị diện, trong sơn cốc. "Kết thúc rồi." Nữ Oa cảm khái.

Thật sự quá hí kịch hóa.

Bạch Phát Hồng Quân vốn là nắm chắc phần thắng, lại bởi vì một cái phản cốt tử mà trực tiếp trong tiếng cười vui vẻ đánh ra GG (đầu hàng).

Nếu đổi lại là Nữ Oa, khẳng định cũng phải tức nổ tung. "Kịch vui mới vừa vặn bắt đầu đây, chỗ nào kết thúc rồi." Lý Phàm cười cười, từ từ nói. "....." Trong mắt Nữ Oa xuất hiện một tia lãnh sắc, khóe

miệng dật xuất câu lặc ra một vệt cười lạnh: "Cũng đúng, a, tính kế ta?

Hắn cũng xứng?" "Nhìn tiếp đi, La Hầu cũng là cái nhân tinh nột." Lý Phàm cười nói.

Hắn ngược lại không thèm để ý, tính kế cũng tốt, không tính kế cũng được, chung quy đều chỉ sẽ mang đến cho hắn chỗ tốt.

Bất luận làm cái gì hắn đều ổn kiếm không lỗ, dù sao chỉ cần can thiệp Thiên Đạo đại thế tạo ra cải biến thì đều sẽ thu hoạch Bản Nguyên chi lực.

À đúng rồi, Lý Phàm định nghĩa Thiên Đạo đại thế không chỉ bao quát Hồng Hoang, bất kỳ Chư Thiên vị diện nào, chỉ cần can thiệp bất kỳ một cái gì, Lý Phàm đều có thể đạt được Bản Nguyên chi lực làm phần thưởng.

Tỷ như trước đó Hồng Hoang xâm lấn mấy cái giới vực kia, Lý Phàm đạt được Bản Nguyên chi lực cũng rất kinh người, nếu không phải như vậy Lý Phàm cũng sẽ không lộ ra ánh sáng mấy cái Dị vực này, chính là vì Bản Nguyên chi lực. "Khi nào thì lộ ra ánh sáng hắn." Nữ Oa hỏi. "Không vội, không vội, trận đại hí này mới vừa vặn trình diễn, chờ đến lúc quan trọng lại bộc quang cũng không muộn, hiện tại bộc quang chẳng phải vô thú sao." Lý Phàm lắc đầu nói. "Cũng đúng." Nghĩ đến hình ảnh khả năng xuất hiện, trên gương mặt tinh xảo kia của Nữ Oa liền không kìm được lộ ra nụ cười.

Hắn là sẽ rất thú vị đi..... .....

Trăm năm sau.

Oanh!!!

Một đạo cự hưởng tại Hồng Hoang thiên khung bên trong chợt hiện, trong chốc lát, một phương thế giới hư ảnh khôi hoằng bao phủ

lại Hồng Hoang hư không, vạn bàn đạo tắc bộc phát, vô lượng huyền diệu tứ dật, từng đạo hà quang, thần thải chiếu rọi, thiên địa gian vô số dị tượng lập tức đản sinh.

Tùy theo phương thế giới hư ảnh khôi hoằng dung nhập Hồng Hoang, trong nháy mắt, Hồng Hoang thật giống như được thăng hoa, vô cùng linh khí từ hư vô đản sinh cuốn tới, Hồng Hoang không gian tầng thứ cấp tốc tăng lên, không gian cường độ không ngừng đề cao.

Vô số cảm ngộ, đại lượng quy tắc, chư thiên đại đạo xuất hiện các nơi ở Hồng Hoang, vô số sinh linh hữu cảm nhao nhao bế quan tu luyện.

Thiên Đạo vĩ lực càng chiếu rọi tại toàn bộ Hồng Hoang bên trong hiển hóa ra một trọng Thiên Đạo Luân Bàn hùng vĩ lại nguy nga.

Hồng Hoang tầng thứ.....

Dược thăng (nhảy vọt)!

Hồng Quân trực tiếp đem Dị vực Hồng Hoang dung nhập vào trong Hồng Hoang vị diện, nguyên bản ở vào trung đẳng Đại Thiên Vị Diện, Hồng Hoang nhất dược đạt tới cao đẳng Đại Thiên tầng thứ, sớm tiến giai! .....

Tử Tiêu Cung.

Trận chiến này tất cả Hỗn Nguyên Cảnh toàn bộ tụ tập, từ trên mặt mỗi người nụ cười không khó nhìn ra được thu hoạch đều không nhỏ.

Thắng lợi trở về!

Hiển nhiên, lợi ích phân phối để bọn hắn đều hài lòng. "Nguyên Nguyệt, Dị vực Nguyên Nguyệt bên kia tình huống thế nào." Hồng Quân nhìn về phía Nguyên Nguyệt vừa trở về nói. "Nàng dự định tạm thời ở lại bên chỗ ta." Nguyên Nguyệt nói. "....." Tất cả mọi người

biểu tình ngưng cố.

Nhất là Dị vực Nguyên Nguyệt hình như thích giúp đỡ phe yếu?

Lập tức, tất cả mọi người mí mắt giật giật.

Nếu thật như vậy thì đó chính là cái bom hẹn giờ, đặc yêu (mẹ nó) về sau muốn xâm lấn vị diện khác, kết quả Dị vực Nguyên Nguyệt cảm thấy vị diện kia có chút nhỏ yếu, sau đó trở tay lại làm một pha "phản cốt" thì phải làm sao. "Yên tâm, nàng sẽ không can thiệp chuyện của vị diện chúng ta, cái này nàng cho bản cung hứa hẹn rồi, lúc cần thiết thậm chí sẽ giúp chúng ta, ừm, lúc chúng ta ở phe yếu." Tựa hồ nhìn ra mọi người lo lắng, Nguyên Nguyệt nói. "Có thể xác định sao?" "Ngã xác định." Đám người thở phào nhẹ nhõm.

Không đảo loạn là được, nếu xâm lấn vị diện nhỏ yếu thì bọn hắn vốn không cần Dị vực Nguyên Nguyệt hỗ trợ, nếu xâm lấn vị diện cường đại, vậy vừa vặn, có Dị vực Nguyên Nguyệt làm trợ lực cũng là huyết kiếm. "Đúng rồi, nàng giúp cái Dị vực Hồng Quân kia rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ngươi có hỏi không." Hồng Quân tò mò nói. "Nàng nói với bản cung, kỳ thật nàng nguyên bản cũng không phải là sinh linh của phương Hồng Hoang vị diện kia, mà là một cái Hồng Hoang vị diện khác, sau đó cảm thấy nguyên bản chỗ Hồng Hoang vị diện kia lão (hay) thích khi dễ kẻ yếu cho nên phẫn khái rời đi." "Về sau du lịch đến cái Hồng Hoang vị diện nàng xâm lấn, lúc ấy là thời kỳ Hỗn Độn, tỷ muội này cảm thấy Hồng Quân kia tương đối nhỏ yếu nên giúp cái Hồng Quân kia một thanh, nếu không phải vậy Dị vực Hồng Quân đều sẽ không có hôm nay." Nguyên Nguyệt giải thích nói. "....." Đám người.

Cảm thấy vị diện hay khi dễ kẻ yếu cho nên rời đi cũng được?

Tất cả mọi người đều bị làm cho lóa mắt, cảm thấy trướng tri thức rồi.

Còn có thể như vậy?

Lợi hại. "La Hầu, trên người ngươi rốt cuộc là tình huống như thế nào." Hồng Quân lại đem ánh mắt nhìn về phía La Hầu.

Hỏi chuyện Dị vực Hồng Quân chỉ là tò mò bát quái mà thôi, La Hầu mới là chủ yếu nhất, lần này La Hầu biểu hiện ra chiến lực nhưng phi đồng phàm hưởng, không thể không để cho người ta coi trọng.

Tề loẹt xoẹt, trừ Nguyên Nguyệt không thèm để ý ra, ánh mắt những người còn lại cũng toàn bộ tụ tiêu trên người La Hầu.

La Hầu tuyệt đối có đại vấn đề!

Điểm này tất cả mọi người đều cảm giác được.

Át chủ bài lại nhiều cũng không đến mức thực lực phi dược thức tăng lên như thế, kia quá khoa trương, chỉ có một khả năng, trên người La Hầu có lo mèo. "Một chút tiểu cơ duyên mà thôi, vô thương đại nhã, nếu có dị thường bản tôn sẽ nói cho các ngươi, chẳng lẽ bản tôn không thể có chút tiểu át chủ bài rồi sao." La Hầu nhún vai nói.

Tại chưa làm rõ ràng thần bí nhân rốt cuộc là ai trước đó La Hầu không định nói cho đám người biết chuyện này, có thể nói, nhưng không cần thiết.

Thật sâu nhìn thoáng qua La Hầu, Hồng Quân không nói thêm gì nữa, những người còn lại cũng không nói thêm lời nào.

Mỗi người đều có bí mật riêng của mình, đã La Hầu không tiện nói thì thôi, nhìn chằm chằm nhiều một chút là được. .....

Về tới Ma Giới.

La Hầu sắc mặt trở nên bình tĩnh, ở trên bồ đoàn khoanh chân ngồi xuống nhìn về phía trước. "Ra đi." Có thể xác định, cái thần bí nhân

kia tuyệt đối đang chăm chú nhìn hắn, định nhiên có thể nghe được. "Ngô nãi chủ nhân của ngươi, ngươi sao dám cùng chủ nhân nói chuyện như thế?" Như La Hầu sở liệu, thanh âm thần bí kia ánh nhập trong tai hắn. "Năng lực có thể nhiễu khai Thiên Đạo cùng Hồng Quân giám sát, cấp cho ta một bộ phận sức mạnh đều có thể làm cho ta thực lực đạt tới Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Tứ Trọng Thiên, Đại Đạo Cảnh?

Ngươi rốt cuộc là ai." La Hầu tự mình nói.

Đại Đạo Cảnh, hay còn gọi là Hồng Mông Chúng Diệu Siêu Thoát Thiên, Đại Đạo Cảnh chỉ là tên gọi tắt, giống như Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên lại được xưng là Thiên Đạo Cảnh vậy. "Ngươi đã phát đại đạo thệ ngôn thì chớ có quên, nếu không muốn bị Chí Cao Đại Đạo phản phệ thì cái gì không nên hỏi liền đừng hỏi nhiều, hiện tại ngươi có một cái nhiệm vụ cần đi làm." Thần bí nhân không có để ý thái độ của La Hầu, y nguyên thanh âm đạm mạc lại băng lãnh nói. "Nhiệm vụ gì." "Đi một nơi, tại trước khi đi nơi đó ngô sẽ đem tất cả ký ức của ngươi về ngô toàn bộ xóa đi, từ trên căn nguyên phong ấn bộ phận ký ức này, ngươi sẽ chỉ cho là mình muốn đi nơi đó, đợi ngươi rời đi sau, ký ức về ngô liền sẽ giải phong." Thần bí nhân lãnh mạc nói. "Đại phí chu chương muốn cho bản tôn đi một nơi?" La Hầu nhíu mày, có chút sờ không được đầu não: "Muốn bản tôn đi nơi nào." "Nơi ở của Tọa Kỵ Bảng, Siêu Thoát Bảng đệ nhất giới ngươi." "!" La Hầu sắc mặt biến đổi, hoắc nhiên đứng dậy.

Nơi vị kia đang ở!? "Ngươi rốt cuộc muốn làm gì, a, bản tôn minh bạch, thăm dò vị kia?" La Hầu bừng tỉnh đại ngộ. "Nếu ngươi đi, việc này kết thúc ngô sẽ cho ngươi ban thưởng." Thần bí nhân lạnh lùng nói. "Coi bản tôn là kẻ ngu sao?

Đi rồi còn có đường sống?" La Hầu xùy chi dĩ tị. "Một kiện Hỗn Độn Linh Bảo theo định nghĩa của giới ngươi, đem tu vi ngươi tăng

lên Nhị Trọng Thiên." "....." Tê, có chút tiểu tâm động thì phải làm sao. "Không đủ." La Hầu lắc đầu.

Muốn ta đi thì cũng được, phải thêm tiền. "Một kiện Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo, đem tu vi ngươi tăng lên Tam Trọng Thiên." "Thành giao." La Hầu toét miệng cười một tiếng. "Nói đi, muốn bản tôn làm cái gì, chỉ đi thăm dò?

Có hay không lời gì muốn nói?" La Hầu nhiệt tình nói.

Chỉ cần chỗ tốt đúng vị, vậy hết thảy đều dễ nói. "....." Thật hiện thực. .....

Trong sơn cốc. "Cố ý?" Nữ Oa tú mi hơi nhướng. "Nếu không làm như vậy hắn sao có thể tìm đến." Lý Phàm khẽ cười một tiếng. "Thật là to gan lớn mật, tìm người đến thăm dò, đúng là muốn chết." "Dù sao cũng không phải là sinh linh." Lý Phàm ngược lại không có để ý.

Như vậy mới thú vị, nếu sự tình đều một mực không thay đổi thì không có ý nghĩa rồi.

Sơn cốc ngoại.

Chương 71

"Lý Liễu sao." Nhìn về phía trước, La Hầu hít sâu một hơi, cảm ứng được trong đầu ký ức về thần bí nhân đang dần dần tiêu tán, La Hầu không có chần chờ, lập tức hướng về phía trước thi lễ một cái cao giọng nói: "La Hầu cầu kiến tiền bối, thỉnh tiền bối cho gặp một lần." Ông!!!

Hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, đại đạo cấu kiến, quy tắc hối tụ, một đạo môn hộ ngưng tụ thành, La Hầu thấy thế lập tức bước vào đi vào. "Nữ Oa tiền bối cũng ở đây." Khi nhìn thấy Nữ Oa đang cùng Lý Phàm chơi cờ, La Hầu trong lòng kinh hãi. "Vãn bối tham kiến hai vị tiền bối." Quỳ một chân trên đất, La Hầu cung kính nói. "Miễn lễ." Lý Phàm hơi hơi nâng mắt, như ngôn xuất pháp tùy, thanh âm vừa dứt La Hầu không bị khống chế liền đứng dậy, bên cạnh hắn một cái bồ đoàn lăng không xuất hiện. "Không chơi nữa không chơi nữa." Liếc nhìn kỳ cục, minh ngộ chính mình không thắng được, Nữ Oa dứt khoát ném quân cờ đi. "Được." Lý Phàm cười cười, sau đó nhìn về phía La Hầu: "Ngược lại là thú vị." La Hầu ký ức không có bị ẩn tàng!

Nguyên nhân rất đơn giản, Ma Thiên!

Hắn coi thường mối quan hệ cộng tồn giữa La Hầu và Ma Thiên, cho là đem cả hai che chắn là được, lại không biết La Hầu cùng Ma Thiên vừa là cộng tồn, vừa là cá thể độc lập, đại đạo ám tàng, cho nên La Hầu liền lấy cái này đem một bộ phận ký ức bảo lưu lại. "Có người thần bí đối với Hồng Hoang có ý đồ, cầu hai vị tiền bối vì ngô chỉ điểm sai lầm." La Hầu một lần nữa quỳ xuống, cung kính nói. "Không phải đều thần phục hắn rồi sao, phản bội quả quyết như vậy?" Nữ Oa khẽ cười nói. "Một kẻ ngu mà thôi, thật sự cho rằng vãn

bối dễ lừa như vậy, qua loa lấy lệ mà thôi, phản chính có chỗ tốt không cầm là ngu, về phần nghe lời hắn thì khẳng định sẽ không nghe." La Hầu hàm hàm cười nói. "Trở về đi, bản tôn sẽ tại thức hải của ngươi thiết hạ phong cấm, hắn sẽ không động sát được cuộc nói chuyện giữa ngô đẳng, về phần mục đích của hắn, là chuyện của Hồng Hoang các ngươi, cùng bản tôn không quan hệ." Lý Phàm từ từ nói. "Cái này, tiền bối, vãn bối cầu tiền bối ngài một sự kiện, nếu có thể, khẩn thỉnh tiền bối có thể đáp ứng." La Hầu cẩn thận từng li từng tí nói. "Như ngươi mong muốn." Lý Phàm liếc nhìn La Hầu, đưa tay điểm một cái, một đạo quang trạch tự chân trời sinh ra chui vào thể nội La Hầu.

Tại trong sơn cốc này Lý Phàm chính là vô địch, làm những chuyện này tự nhiên dễ như trở bàn tay, nếu không phải loại sức mạnh này không thể mang ra ngoài thì Lý Phàm đều không cần ổn định phát dục gì nữa, trực tiếp có thể chư thiên vô địch rồi. "Bản tôn đã che chắn cảm giác của hắn, nếu ngươi không hi vọng bị hắn phát hiện thì hắn liền phát hiện không được." Lý Phàm từ từ nói. "Đa tạ tiền bối, vãn bối cáo lui." La Hầu cung cung kính kính nói.

Vốn chỉ là đến biểu trung tâm mà thôi, La Hầu cũng không cho rằng hai vị này sẽ không phát hiện được, hiện tại xem ra đúng như sở liệu, trung tâm biểu xong rồi, hai vị đại lão cũng biết tình huống, vậy thì không cần lãng phí thời gian nữa. "Ngược lại là một người thông minh." Nữ Oa tán thưởng nói. "Hồng Hoang có kẻ ngu sao?" Lý Phàm không phủ nhận.

Hồng Quân - tên vạn năm cũng nổi vương kia hiện tại cũng đều đang làm một ít tiểu thủ đoạn đây này.

Có một nói một, Lý Phàm kiếp trước nhìn nhiều như vậy tiểu thuyết Hồng Hoang thật đúng là chưa thấy qua cái nào tú như Hồng Hoang này, nhân quân (ai nấy đều là) lão âm bỉ các loại, mỗi người

thông minh như cái quỷ, tại trong rất nhiều Hồng Hoang vị diện sợ là đều thanh lệ thoát tục. "Cũng đúng." Nữ Oa tán đồng. .....

Sơn cốc ngoại, La Hầu vừa mới rời đi, đáy mắt liền tự xuất hiện một trận mê mang sau đó mới dần dần khôi phục thanh minh, diễn đến mười phần đúng chỗ, giống như vừa khôi phục lại ký ức.

Ngay khi La Hầu chuẩn bị phản hồi Ma Giới, vừa có động tác bên tai liền vang lên thanh âm không kịp chờ đợi của thần bí nhân: "Thế nào?" "Hỏi cái nào?" La Hầu hỏi ngược lại. "Có sát giác được ta không." "Không có, hắn hình như rất thưởng thức ta, còn hỏi ta có phát hiện cái gì không đây này." "Ngươi trả lời thế nào." "Bản tôn tự nhiên nói thông qua một ít dấu vết để lại." "Tốt, về Ma Giới trước rồi nói." Thần bí nhân hài lòng không thôi. "Ừm." Đáp một tiếng, La Hầu xé rách hư không rời đi. .....

Một giây sau, La Hầu thân ảnh xuất hiện tại Ma Giới Ma Tổ Cung. "Ngươi buông ra tâm thần, ngô muốn xem xét ký ức của ngươi." Thần bí nhân thanh âm vang lên.

Hiển nhiên, thần bí nhân không quá thông minh quy không quá thông minh, nhưng chỗ nên cảnh giác hắn vẫn cảnh giác. "Được." La Hầu ngược lại không quan trọng, tra thì tra đi, có đại lão phong cấm ở đó, ngươi có thể tra được ta đi đầu xuống đất.

Ông!!!

Tùy theo La Hầu buông ra tâm thần, lập tức, từng luồng khí cơ huyền diệu tự chân trời rơi xuống bao phủ lại não đại La Hầu, hồi lâu, khí tức huyền diệu một lần nữa thu hồi. "Thì ra là thế....." Cũng không biết nhìn thấy cái gì, thần bí nhân lẩm bẩm nói. "Ban thưởng của bản tôn đâu." La Hầu thản nhiên nói. "Ngươi biểu hiện rất tốt, về sau chỉ cần ngươi an an tâm tâm làm việc cho ngô thì chỗ tốt thiếu không được ngươi." Thần bí nhân khen ngợi một câu, một giây sau,

một đạo năng lượng tinh thuần lăng không đản sinh, cũng có một thanh kiếm tản ra đạm đạm hỗn độn chi khí do hư nhập thực xuất hiện trong hư không. "Thiên Đạo Bản Nguyên?" La Hầu trong mắt lóe lên một vệt tinh mang, như có điều suy nghĩ. "Những Thiên Đạo Bản Nguyên này ngươi chỉ cần luyện hóa đủ để cho ngươi tu vi tăng lên ba cái đại cảnh giới." Thần bí nhân lãnh mạc nói xong, thanh âm triệt để biến mất. "Ngay cả một cái tên ngốc nghếch thế này cũng đối với vị kia có ý đồ." Ám ám bỉ di, nhưng ở mặt ngoài La Hầu làm ra vẻ đang kinh thán thủ đoạn của thần bí nhân, đồng thời đem Thiên Đạo Bản Nguyên đều thu hạ bắt đầu luyện hóa. .....

Trong sơn cốc.

Nữ Oa vui sướng cùng Lý Phàm bắt đầu ván cờ mới, một bên chơi cờ Nữ Oa một bên tùy ý trò chuyện. "Hắn tiếp theo sẽ làm cái gì." "Dùng quyền năng nhìn trộm chẳng phải sẽ biết sao." Lý Phàm đáp.

Nữ Oa chấp chưởng toàn tri toàn năng, chí ít bên trong chư thiên năng giấu diếm Nữ Oa sự tình lác đác không có mấy, Lý Phàm toàn tri toàn năng chỉ đích là bao quát quá khứ, hiện tại, tương lai!

Tự nhiên, Nữ Oa muốn biết hắn rốt cuộc muốn làm gì không nghi ngờ là chuyện dễ như trở bàn tay. "Cái gì cũng đều dùng quyền hành nhìn trộm chẳng phải vô thú sao." Nữ Oa bĩu môi nói. "Vậy hỏi bản tôn làm chi." Trên trán Lý Phàm phảng phất xuất hiện dấu chấm hỏi to đùng.

Đều biết là biết trước rồi thì không có ý nghĩa vậy còn hỏi ta? "Xùy, không thú vị." Nữ Oa trợn trắng mắt. "Tiếp tục xem đi." Lý Phàm lắc đầu. .....

Tam Thập Tam Thiên.

Trong Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện.

Đế Tuấn đang nhắm mắt dưỡng thần, đồng thời suy tư xem đến tiếp sau nên an bài như thế nào.

Gần đây ẩn ẩn cảm giác trong thiên địa kiếp khí càng diễn càng liệt, minh minh chi trung Đế Tuấn minh bạch ý tứ của Thiên Đạo.

Hai tộc phải khai chiến!

Điều này làm cho Đế Tuấn có chút đau đầu, hoặc là nói đang suy nghĩ xem hai tộc nên đánh thế nào, đánh đến quy mô nào thì dừng. "Ngươi khát vọng sức mạnh sao." "Ngươi muốn thoát khỏi Thiên Đạo khống chế sao." "Ngươi muốn chứng đạo sao?" Một đạo thanh âm lãnh mạc lại mờ mịt xuất hiện bên tai Đế Tuấn. "Ai!" Mạnh mẽ mở mắt, trên người Đế Tuấn bộc phát ra khí thế khủng bố. .....

Tử Tiêu Cung.

Bá!!!

Hồng Quân mở mắt. "Không thích hợp, có vấn đề, không lâu trước đó cũng ngắn ngủi xuất hiện loại che chắn này, có người dùng giả tượng che chắn sự giám sát của chúng ta." Hồng Quân ánh mắt hơi híp lại.

Chẳng lẽ có liên quan đến sự dị thường của La Hầu? "Thiên Đạo....." Ánh mắt lóe lên, Hồng Quân thấp giọng nói.

Ông!!!

Thiên Đạo quang luân xuất hiện sau lưng Hồng Quân. .....

Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện. "Là người phương nào." Hít sâu một hơi, Đế Tuấn thu hồi khí thế bản thân lạnh lùng nói. "Là người giúp ngươi, ngươi chỉ cần thần phục với ngô, ngô có thể cho ngươi chứng đạo Hỗn Nguyên, ngươi chẳng lẽ không muốn thoát khỏi vận mệnh của mình sao?" Thần bí lại lãnh mạc thanh âm tiếp tục vang lên.

Không sai, chủ nhân thanh âm không phải ai khác, chính là thần bí nhân tìm La Hầu kia!

Chủ yếu là thần bí nhân cảm thấy có chút không thích hợp, luôn cảm giác La Hầu đang lừa gạt hắn, nhưng hắn lại tìm không ra chứng cứ.

Để phòng ngừa một cái trứng gà phóng tất cả trong giỏ dẫn đến toàn bàn giai thâu (thua sạch) cho nên hắn lại tìm thêm người mới. "Chứng đạo thì chứng đạo?

Thoát khỏi thì thoát khỏi?

Một kẻ giấu đầu lòi đuôi cũng không dám thân tự hiện thân mà chém gió thì ai tin chứ." Đế Tuấn khinh thường nói.

Coi ta là đồ ngốc sao?

Oanh!!!

Một giây sau, vô cùng vĩ lực tự hư không đản sinh, vô lượng đại đạo quy tắc bao phủ lại thân thể Đế Tuấn, hoảng hốt gian Đế Tuấn thật giống như thấy được chư thiên khởi nguyên, phảng phất thấy được vạn giới đản sinh, từng cái đại đạo thật giống như diễn hóa ngay trước mặt.

Chỉ sát na, hết thảy sức mạnh như thủy triều rút đi, Đế Tuấn ngắn ngủi hoảng hốt sau hồi thần. "Hiện tại, ngươi tin chưa?" Thần bí nhân lãnh mạc nói. "Muốn bản đế làm cái gì." Ánh mắt lóe lên, Đế Tuấn trầm giọng nói. "Không phải chuyện ngươi nên quan tâm, ngươi hiện tại chỉ cần thần phục hoặc là cự tuyệt là được, chỉ cần ngươi thần phục đừng nói Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên cũng không phải nan đề, chỉ cần ngươi tận tâm tận lực hoàn thành nhiệm vụ ngô giao cho ngươi." Thần bí nhân trong thanh âm giống như mang theo một loại ma lực nào đó, phảng phất ẩn

chứa dụ hoặc đại đạo khiến cho người ta nghe xong liền không kìm được trong đầu hiện ra gia đa hình ảnh.

Đế Tuấn ánh mắt thanh minh không có bị lời nói của thần bí nhân can thiệp và ảnh hưởng, thậm chí có chút muốn cười. ? ?

Coi ta là đồ ngốc hả.

Trước không nói là thật trâu bò hay giả trâu bò, coi như thật sự trâu bò như thế, vậy mà trốn trốn tránh tránh lại là vì cái gì, khẳng định có âm mưu, muốn thu hoạch thì cần phải bỏ ra cái giá lớn bao nhiêu đạo lý này Đế Tuấn hiểu.

Ngã đáp ứng cái chùy tử (cái búa) mà đáp ứng! .....

Trong sơn cốc. "Đạo hữu, làm phiền truyền cái âm, nếu Đế Tuấn thật cự tuyệt vậy thì không vui nữa." Lý Phàm nhìn về phía Nữ Oa nói.

Sức mạnh của hắn can thiệp không được ngoài sơn cốc, nếu lấy bản tôn thực lực nhiễu khai hắn không bị hắn phát hiện thì có chút phiền toái, chỉ có Nữ Oa mới có thể làm được. "Được." Nữ Oa không có cự tuyệt. .....

Trong Hạo Thiên Lăng Tiêu Điện.

Ngay khi Đế Tuấn chuẩn bị lên tiếng cự tuyệt, thanh âm Nữ Oa từ bên tai hắn vang lên: "Đáp ứng hắn, không cần hồi phục lời của bản cung." "Oa Hoàng?" Đế Tuấn trong lòng kinh hãi, vốn muốn thốt ra lời cự tuyệt liền biến thành đồng ý. "Tốt, ngươi phát đại đạo thệ ngôn đi." Thần bí nhân hài lòng không thôi.

Không có cách, Hồng Hoang quá quỷ dị, mỗi người đều không quá bình thường, không cẩn thận một chút hắn luôn cảm giác sẽ bị hố. "Đại Đạo ở trên, ngô Đế Tuấn nguyện....." Đế Tuấn không giả tư sách (nghĩ ngợi) mở miệng nói.

Đã Oa Hoàng đều ở phía sau bảo lãnh thì còn sợ cái rắm, dựa theo lời của hắn làm là được.

Thần bí nhân thì Đế Tuấn cảnh giác nhưng Nữ Oa thì Đế Tuấn tự nhiên sẽ không cảnh giác, dù sao Nữ Oa có bao nhiêu khủng bố Đế Tuấn trong lòng có chút đếm, cự tuyệt Nữ Oa kia mới thật sự là muốn chết. "....." Lại trực tiếp phát thệ ngôn.

Thảo!

Vị diện này chẳng lẽ ít nhiều đều dính chút bệnh.

Toàn bộ đầu óc không quá bình thường?

Thần bí nhân mạc danh cảm thấy bất an.

Đáp ứng có phải quá nhanh rồi không? ??

Chương 72

========= "Muốn bản đế làm cái gì." Thần bí nhân đang trầm tư, thanh âm Đế Tuấn vang lên. "Ngươi đi một nơi, sự thành chi hậu ngô cấp cho ngươi chứng đạo chi pháp, địa phương là....." Nghe thấy thanh âm Đế Tuấn, thần bí nhân tạm thời đem tư tự bài trừ, quản hắn chứ, là thật hay giả thử một lần liền biết.

Tiếp đó thần bí nhân lặp lại lời nói giống với La Hầu một lần cho Đế Tuấn.

Có Nữ Oa bảo lãnh Đế Tuấn tự nhiên cũng không lo lắng, bất quá mặt ngoài cự tuyệt mấy lần, cuối cùng dưới hứa hẹn lợi ích to lớn của thần bí nhân mới 'miễn cưỡng' đồng ý. .....

Trong sơn cốc. "Tham kiến hai vị tiền bối." Đế Tuấn cung cung kính kính cúi chào. "Không cần hỏi nhiều, bảo làm cái gì thì làm cái đó, ngô cùng Nữ Oa sẽ không can thiệp Hồng Hoang vận chuyển, bản tôn đã thiết hạ cấm chế, hắn sẽ không phát giác được." Lý Phàm thản nhiên nói. "Vâng, tiền bối, vãn bối cáo lui." Đế Tuấn tất cung tất kính rời đi. .....

Tử Tiêu Cung. "Có ý tứ, tính kế hai vị kia?

Hắn xác định hai vị kia tình huống sau đó muốn mưu đồ Hồng Hoang?" Hồng Quân trong mắt tinh mang lấp lóe, nhận được lời nói Thiên Đạo truyền đệ, Hồng Quân lâm vào trầm tư.

Thần bí nhân làm tuy rằng ẩn bí, lại thêm cấp bậc cao phong tỏa thiên cơ, nhưng tối thiểu đây là Hồng Hoang vị diện, Thiên Đạo mới là chúa tể chưởng khống hết thảy, dưới sự phụ trợ của Hồng Quân Thiên Đạo đã phát hiện một ít dấu vết để lại. "Hả?" Tự có sở cảm, Hồng Quân hơi hơi nâng mắt.

Hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, La Hầu.....

Hiện thân! "Tới rồi?" Hồng Quân vung tay ngưng tụ ra một cái bồ đoàn thản nhiên nói. "Hẳn là ngươi cũng phát giác được." La Hầu không có cùng Hồng Quân quá khách khí, vốn là nhìn nhau không vừa mắt, có thể khách khí mới là lạ, đại đại liệt liệt ngồi lên bồ đoàn, La Hầu mở miệng nói.

Dù sao cũng là lão đối thủ, La Hầu nhưng không cho rằng Hồng Quân thật sự xuẩn như tên thần bí nhân kia. "Muốn hợp tác?" Hồng Quân hơi hơi gật đầu nói. "Hợp tác đi, tên ngốc kia thật sự cho rằng hết thảy đều trong lòng bàn tay, gan to bằng trời rồi chậc chậc, bản tôn ổn định hắn, tìm biện pháp xác định thân phận của hắn, chúng ta làm một vố lớn." La Hầu toét miệng cười một tiếng. "Được." Hai người nhìn nhau, cười. .....

Ám triều, dũng hiện!

Biểu diện Hồng Hoang tuy một mảnh bình hòa, nhưng chúng sinh ẩn ẩn lại có loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Vu Yêu hai tộc chiến dịch cũng trở nên quỷ dị, đánh lâu như vậy hai tộc không có đại quy mô chiến tranh, ngược lại phụ thuộc chủng tộc vẫn luôn chinh chiến, muốn nói không có vấn đề thì sợ là chỉ có kẻ ngu mới tin.

Thời gian nhoáng một cái liền trôi qua mấy trăm năm.

Trong lúc đó, thần bí nhân để Đế Tuấn cùng La Hầu làm một ít chuyện.

Hoặc là để hai người đi các nơi nhìn xem Hồng Hoang tình huống, hoặc là tại phụ cận sơn cốc bồi hồi, tâm tư của hắn đã triệt để hiển hiện.

Hắn, đối với Hồng Hoang có đại hứng thú!

Đối với cái này bất luận là La Hầu hay Đế Tuấn tự nhiên toàn bộ hân nhiên nghe theo, thuận tiện từ trên người thần bí nhân kiếm chút chỗ tốt.

Đừng nói, thần bí nhân xác thực hào phóng, chí ít Đế Tuấn cùng La Hầu đều hài lòng không thôi vì kiếm được chỗ tốt.

Phong vân, sắp nổi lên! .....

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân, La Hầu đối tọa. "Tra được chưa?" La Hầu hỏi. "Tra được rồi, có thể xác định người kia trốn ở trong Hồng Hoang." Hồng Quân đáp. "Ở trong Hồng Hoang trốn tránh mà trước đó một điểm phát giác cũng không có?" La Hầu kinh ngạc nói. "Kẻ này cấp độ mười phần cao, đã viễn viễn siêu việt Thiên Đạo quyền hành, chúng ta nếu mưu đồ sợ là có chút phiền toái, phải từ từ mưu chi." Hồng Quân lắc đầu nói. "Không ngại, chỉ cần biết hắn ở trong Hồng Hoang thì tốt thao tác rồi, người này sợ không phải là cái kẻ ngu đi, chạy vào đại bản doanh địch nhân rồi." La Hầu kinh thán. "Hắn là đích xác là một kẻ ngu." Hồng Quân thâm dĩ vi nhiên (cho là đúng).

Có thể không phải là kẻ ngu sao, thế mà đại đại liệt liệt chạy vào vị diện của người khác, thật sự tự tin cảm thấy tra không ra? "Căn cứ ngô đối với hắn hiểu rõ, kẻ này vấn đề không lớn, hắn ẩn tàng không chỉ úy kỵ hai vị kia, hình như còn có người khác, ta có thể nghĩ biện pháp từ một chỗ này ra tay, trước đem Hồng Hoang phong bế để phòng ngừa hắn bại lộ, ẩn tế một chút đừng để hắn phát giác." Nghĩ nghĩ, La Hầu nói. "Được." Hồng Quân không có dị nghị. .....

Trong sơn cốc.

Lý Phàm đang cùng Nữ Oa trò chuyện, tự có sở cảm, Lý Phàm ngón tay khẽ động, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt. "Không sai biệt lắm." Thời cơ chín muồi! "Thu lưới?" "Ừm, có thể thu lưới." Lý Phàm

cười nói.

Nữ Oa nghe vậy tới chút hứng thú, tinh thần chấn động lập tức liền hứng thú bừng bừng vung tay ngưng tụ ra một phương hình chiếu.

Kịch vui, trình diễn! .....

Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Vạn bàn phi hồng hiện!

Vô ngân hà thải chiếu!

Ức vạn tử khí hối!

Vô lượng bảo quang ánh!

Như thiên hoa loạn trụy, tựa địa dũng kim liên.

Đại đạo chi âm hồi đáng, tiên âm diệu nhạc tấu vang.

Thần ma ca tụng, tiên phật cầu phúc.

Vô số dị tượng hình chiếu, hạo hãn huyền cơ bộc phát.

Ẩn có ba ngàn đại đạo hội tụ, cũng có vô cùng đạo tắc ngưng tụ.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ khu vực Bất Chu Sơn thật giống như hóa thành đại dương dị tượng. "Có bảng danh sách đổi mới!" "Bảng danh sách!?" "Tình huống gì!?" "Tê, gần đây cảm giác không thích hợp, thật sự có đại sự muốn phát sinh rồi." Hồng Hoang chấn động!

Chúng sinh ghé mắt!

Từng đôi con ngươi lập tức đầu hướng Bất Chu Sơn, hạ đến phổ thông sinh linh, thượng đến Chuẩn Thánh Hỗn Nguyên, toàn bộ Hồng Hoang quang thải đều phảng phất vào giờ khắc này tụ tiêu tại bốn cái kim bảng bên ngoài Bất Chu Sơn.

Cử thế chúc mục!

Tản mát ra dị tượng cùng huyền quang bảng danh sách không phải cái khác, thình lình chính là.....

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng (Bảng trùm màn)!

Chỉ thấy đại đạo quy tắc cấu kiến, trật tự thần cấm câu lặc, từng đạo văn tự thật giống như trấn áp vạn cổ, phảng phất định cách thời không, tựa hồ ẩn chứa vô cùng vĩ lực bắt đầu sinh thành.

Đầu tiên xuất hiện hai chữ không phải cái gì khác, chính là.....

Hồng Quân!

Oanh!!!

Hồng Hoang sôi trào!

Tất cả mọi người líu lưỡi.

Hồng Quân!?

Lại là Hồng Quân!?

Lần này tất cả mọi người ngược lại không có lại liên tưởng đến vị diện Hồng Quân, theo bản năng liền minh bạch Hồng Quân này chỉ tuyệt đối là Dị vực Hồng Quân. "MMP (Mẹ kiếp)." Hồng Quân.

Tâm lý có mười vạn cái "thảo nê mã" không biết nên giảng hay không nên giảng.

Lại là Dị vực Hồng Quân?

Không, mấy cái Dị vực Hồng Quân này mỗi cái đều trâu bò như vậy sao, đều có tư cách lên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng?

Vị kia không phải là không xứng chứ?

Thảo!

Thật sự làm mất mặt Chư Thiên Hồng Quân rồi? ??

Hồng Quân phát rồ.

Các phương nghị luận, tâm tư khác nhau, tại vô số người đều đang phỏng đoán lần này Hồng Quân lại là tình huống gì thời điểm, giới thiệu cùng thiên phúc liên quan tới Hồng Quân cấp tốc hiển hiện.

Không nói nhiều, tất cả mọi người lập tức ngưng thần nhìn sang. .....

Hồng Quân: Lại tên Tạo Hóa Đại Đạo.

Hồng Hoang vị diện chưởng khống giả, Đại Đạo trật tự chế định giả, một trong ba ngàn đại đạo - Tạo Hóa Đại Đạo hiển hóa.

Ức vạn kỷ nguyên trước, Tạo Hóa Đại Đạo có dị biến, trong đó phân hóa ra một luồng đại đạo bản nguyên lưu lạc chư thiên, sau tại một phương Hồng Hoang vị diện hóa thành Hồng Quân chân linh, từng kinh lịch thời kỳ Hỗn Độn, lại kinh lịch gia đa lượng kiếp.

Thời kỳ Phong Thần, Hồng Quân minh ngộ tự thân chi căn cơ, lấy tự thân một luồng Tạo Hóa Đại Đạo bản nguyên vọng đồ trộm lấy Tạo Hóa Đại Đạo quyền hành nhưng lại bị Tạo Hóa Đại Đạo đồng hóa, kẻ này đã là Tạo Hóa Đại Đạo cũng là chư thiên sinh linh, trở thành dị loại trong đại đạo.

Đại sự kiện: 1.

Thời kỳ Hỗn Độn thôi động ma thần mâu thuẫn từ đó làm cho Hỗn Độn Ma Thần tử thương thảm trọng, cuối cùng chỉ còn lại ba ngàn vị (tài liệu cặn kẽ mở rộng). 2.

Vì bảo đảm tự thân địa vị cùng mưu tính, câu thông Tạo Hóa Đại Đạo để Tạo Hóa Đại Đạo thi áp từ đó khiến Bàn Cổ Khai Thiên cuối cùng vẫn lạc (tài liệu cặn kẽ mở rộng). 3.

Hung Thú Lượng Kiếp lúc sấn Thiên Đạo chưa triệt để thành hình thôi động hung thú bạo động khiến cho Thiên Đạo chịu sát khí xâm

thực, mượn cơ hội này thôn phệ Thiên Đạo chấp chưởng Hồng Hoang quy tắc (tài liệu cặn kẽ mở rộng). 4..... 5..... 6..... 7..... 8..... ..... "!!!" Chúng sinh. "!!!" Chúng Hỗn Nguyên Cảnh. "!!!" Hồng Quân.

Vẫn là công thức quen thuộc, vẫn là hương vị quen thuộc, toàn bộ Hồng Hoang cũng giống như mấy lần trước triệt để yên tĩnh, tất cả mọi người không ai không đầu óc trống rỗng, sắc mặt ngốc trệ lại kinh hãi.

Đại Đạo!

Chương 73

Tạo Hóa Đại Đạo!

Cái Hồng Quân này là Đại Đạo hóa thân!

Một trong ba ngàn đại đạo chân chính, Tạo Hóa Đại Đạo hóa thân!

Tin tức lượng lớn bao nhiêu có thể biết, có bao nhiêu rung động lòng người lại kinh hãi vạn phần có thể biết.

Bình tĩnh?

Thật sự bình tĩnh không được!

Đặc yêu thật sự vô pháp bảo trì bình tĩnh a!

Phải biết Chư Thiên là do ba ngàn đại đạo định nghĩa quy tắc, Chư Thiên mỗi một cái vị diện ba ngàn đại đạo đều chỉ là do Chư Thiên hạch tâm ba ngàn đại đạo diễn hóa thành.

Tích nhật Chư Thiên đản sinh thời điểm, Chí Cao Đại Đạo định nghĩa hết thảy quy tắc cùng trật tự, tạo nên Chư Thiên định luật cùng Thời Gian Trường Hà, sau đó ba ngàn đại đạo phân quản Chư Thiên mỗi một cái khu vực và chế định một phương khái niệm cùng quy tắc.

Có thể thấy được ba ngàn đại đạo rốt cuộc là tồn tại bực nào.

Hiện tại, trong ba ngàn đại đạo có một đại đạo biến thành sinh linh, là Hồng Quân, tin tức này không thể bảo là không làm cho người ta khó tin. "Thảo!" Hồng Quân yên lặng nhìn trời, dĩ nhiên im lặng.

Đầu óc trống rỗng.

Tâm loạn ma mộc.

Vì sao đều điếu (ngầu) như vậy?

Vì sao đều trâu bò như vậy?

Mỗi một cái Hồng Quân đều khốc duệ huyễn (cool ngầu) điếu tạc thiên như vậy?

Mỗi một cái Hồng Quân đều chí cường vô địch chí cao cường như vậy?

Hợp lại ta là một cái đệ đệ?

Ma tý (Mẹ nó), vì cái gì khoảng cách giữa người với người lớn như vậy, vì cái gì Hồng Quân khác thì trâu bò như vậy còn ta thì đệ đệ như vậy, Hồng Quân tâm tình đều phức tạp, người đều muốn choáng váng.

Ngày tháng này thật không có cách nào qua.

Ông!!!

Hư không trung xuất hiện một tia gợn sóng, Thiên Đạo quang luân ở sau lưng Hồng Quân như ẩn như hiện, từng đạo ba động từ trên Thiên Đạo quang luân dật xuất. "???" Cảm ứng được lời Thiên Đạo, Hồng Quân sắc mặt đen lại. "Thiên Đạo ý tứ gì?

Xem thường ngã?

Kêu ngã sao phế vật như vậy?" Đi chết đi.

Ngay cả ngươi cũng bắt đầu chất nghi ngã?

Là tiếng người sao.

À xác thực không phải người, vậy không có việc gì.

Ông!!!

Thiên Đạo quang luân thượng lại truyền ra một luồng khí tức. "Áo, cảm thấy Hồng Quân khác đều trâu bò như thế mà ngã không bằng nên cũng muốn ẩn tàng?" Hồng Quân bừng tỉnh.

Thiên Đạo có chút hoảng?

Cũng đúng, ngược lại cũng bình thường, trước mặt hai cái Hồng Quân mỗi cái đều đem Thiên Đạo xử lý sau đó làm Thiên Đạo, Thiên Đạo nếu không hoảng thì kia mới là lạ. "....." Hồng Quân.

Vậy vấn đề đến rồi, ta chỉ là cái đệ đệ thì phải làm sao.

Tuy nhiên cũng muốn xử lý Thiên Đạo làm đại ca, nhưng làm không được a, nguyên bản cũng chỉ nghĩ hợp đạo về sau chưởng khống thêm chút Thiên Đạo quyền hành thậm chí để Thiên Đạo đối với hắn cúi đầu xưng thần.

Về phần luyện hóa Thiên Đạo?

Không bản sự kia.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Không gian ba động, một mặt cấp bách La Hầu từ hư không trung đi ra, nhìn thấy Hồng Quân một bộ sinh vô khả luyến bộ dáng, La Hầu thần tình ngẩn ra. "Hồng Quân ngươi làm cái gì ni?

Nhanh hành động a, ta đều có nắm đằng chuôi rồi, cơ duyên!

Cự đại cơ duyên a!" La Hầu kích động nói. "???" Một mặt mộng bức, lập tức Hồng Quân dần dần lãnh tĩnh lại, trong đầu linh quang lóe lên, Hồng Quân phiên nhiên tỉnh ngộ. "Cái kia thần bí nhân chính là Đại Đạo Hồng Quân!" Hồng Quân theo bản năng nói. "Phế thoại, còn phải nói, bản tôn sớm đoán được, tranh thủ thời gian tìm xem hắn ở đâu, bản tôn biết vì sao hắn lại cẩn thận như vậy rồi, ha ha, sợ thân phận bị phát hiện a." "Chậc chậc, Đại Đạo sản sinh tự ngã ý thức?

Thậm chí mưu đồ Chư Thiên?

Cái này nếu bị Chí Cao Đại Đạo biết hắn chết chắc, chẳng trách

lại cẩn thận như vậy." "Hiện tại hắn bị bộc quang khẳng định sẽ bại lộ, không sấn cơ hội này bắt hắn thì đã muộn a, đừng nói với bản tôn là ngươi mưu tính lâu như vậy mà không thể tại lúc hắn bại lộ tìm ra hắn ở đâu." La Hầu sắc mặt hưng phấn thao thao bất tuyệt nói.

Nhặt nhạnh chỗ tốt!

Đại cơ duyên!

Đại cơ duyên a!

Lần này không phải ổn rồi sao, cái nắm đằng chuôi này có thể đem Đại Đạo Hồng Quân nắm chắc, nếu lúc này La Hầu không biết nên thao tác như thế nào thì thật sự là xuẩn. "Đi." Hồng Quân hoắc nhiên đứng dậy.

Vừa rồi bị đả kích có chút nghiêm trọng đều không cân nhắc phương diện này, hiện tại phản ứng lại Hồng Quân tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội.

Nhanh!

Tất phải nhanh!

Càng nhanh càng tốt!!! .....

Ta tên là Hồng Quân.

Không, ta tên là Tạo Hóa Đại Đạo.

Được rồi, cũng không quan trọng, ta cũng không biết ta rốt cuộc là Đại Đạo hay là Hồng Quân, bất quá tối thiểu ta là ta, vậy là đủ rồi.

Mười hơn vạn năm trước ta thông qua Đại Đạo quyền hành phát giác một phương Hồng Hoang vị diện có dị thường, thế là ta tự mình hàng lâm, vì để phòng vạn nhất ta rất cẩn thận không có bại lộ.

Sau đó ta phát hiện một sự tình làm ta kinh khủng, phương Hồng Hoang vị diện này ẩn tàng đại bí mật, sự tồn tại của bốn cái Đại Đạo

Kim Bảng để ta thân là Đại Đạo đều phỉ di sở tư, căn bản chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy.

Tại trên bốn cái Đại Đạo Kim Bảng ta cảm ứng được khả năng siêu thoát, bốn cái Đại Đạo Kim Bảng lai lịch tuyệt đối phi đồng tiểu khả, tại khát vọng lăng giá vu ba ngàn đại đạo chi thượng dụ hoặc phía dưới ta quyết định tiềm phục một đoạn thời gian hiểu rõ phương vị diện này rốt cuộc là tình huống như thế nào.

Tròn mười vạn năm, theo thời gian trôi qua ta càng ngày càng chờ không nổi, cũng càng ngày càng không kịp chờ đợi.

Thế là, ta sấn dịp Hồng Hoang động loạn cơ hội muốn thu mấy quân cờ vì ta sở dụng, nhưng ta dần dần cảm giác bất ổn, mấy quân cờ này hình như có chút vượt ra khỏi chưởng khống của ta, hình như mang trong lòng dị tâm.

Nhưng không quan trọng, chỉ cần có thể để cho ta hoàn thành mục đích thì những thứ này đều không quan trọng.

Thông qua mấy quân cờ ta biết được tin tức về hai cái thần bí tồn tại kia, ta thôi đoán bốn cái Đại Đạo Kim Bảng là do bọn hắn làm ra, bản thân tầng thứ tựa hồ tịnh không quá cao.

Cực có khả năng là Căn Nguyên Hình Chiếu chân chính siêu thoát chư thiên chi thượng!

Ta cảm thấy ta lại được rồi, chỉ cần ta hành động đủ nhanh sau đó phong tỏa hết thảy thiên cơ thì Căn Nguyên chân chính tuyệt đối sát giác không đến.

Đến lúc đó luyện hóa hai đạo Căn Nguyên Hình Chiếu tồn tại này ta liền có thể chân chính cường vô địch, cho nên, ta quyết định xuất thủ!

Nhưng mà, ngay tại lúc ta chuẩn bị xuất thủ thì Mạc Hậu Hắc

Thủ Bảng đổi mới?

Tại phương vị diện này đợi mười hơn vạn năm đối với mấy cái bảng danh sách này ta cũng quen thuộc, thậm chí thời điểm đổi mới ta cũng sẽ hứng thú bừng bừng nhìn xem thuận tiện ăn dưa xem kịch.

Cho nên ta quyết định trước nhẫn một tay, đem Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng xem hết lại nói, lần này bộc quang lại là tên xui xẻo nào đây?

Tại suy nghĩ như vậy, ta thấy được bộc quang chính là Hồng Quân, làm ta có chút kinh ngạc, chẳng lẽ Chư Thiên Vạn Giới còn có Hồng Quân lợi hại sao?

Hình như nghe qua đồng liêu nhắc đến mấy cái Hồng Quân tương đối khó giải quyết, áo vậy thì không có việc gì.

Dần dần ta cảm giác không ổn, bộc quang Hồng Quân này sao giống ta như thế?

Không đúng, bộc quang chính là ta a!

Ta đặc yêu (mẹ nó) không phải là Hồng Quân sao?

Thảo! "Chạy chạy chạy!!!" Hỗn Độn thâm xử, đang ẩn tàng tại một chỗ thời không loạn lưu bên trong, Đại Đạo Hồng Quân trên mặt hứng thú chi sắc ngưng cố, chuyển hóa làm kinh khủng, toàn thân rùng mình một cái, Đại Đạo Hồng Quân xoay người liền muốn rời đi Hồng Hoang vị diện.

Đại Đạo Kim Bảng?

Căn Nguyên Hình Chiếu?

Không quan trọng, không quan trọng, tất phải trở về trước tiêu trừ một ít vết tích, bằng không nếu để Chí Cao Đại Đạo biết cái dị số này thì thật sự sẽ chết!

So với mạng sống thì siêu thoát lại tính là cái gì, chỉ cần có mạng

tại đó thì có vô số cơ hội có thể siêu thoát, nếu không có mạng thì siêu thoát chỉ là vọng tưởng mà thôi. "Hồng Hoang phong bế rồi?

Quả nhiên sớm có dự mưu, đáng tiếc, ngăn không được ngô." Đại Đạo Hồng Quân khóe miệng lộ ra một tia lãnh mạc nụ cười.

Hắn là Hồng Quân, nhưng cũng là Đại Đạo!

Hắn có lúc hữu tình, càng nhiều thời điểm lại là Đại Đạo vô tình.

Một cái khu khu không gian tinh bích phong tỏa lại há có thể ngăn cản hắn?

Buồn cười đến cực điểm!

Nhất niệm gian, Đại Đạo Hồng Quân đáy mắt xuất hiện tạo hóa vĩ lực, con ngươi thâm xử thật giống như ấp ủ ra từng trọng lại từng trọng đại đạo phù văn, chỉ sát na gian, không gian tinh bích thượng thần cấm trực tiếp tiêu dung, đạo ấn càng là phất tay xóa đi.

Trên mặt lộ ra vẻ nhẹ nhàng, Đại Đạo Hồng Quân nhấc chân liền muốn rời đi Hồng Hoang vị diện.

Tại lúc này, hư không xuất hiện gợn sóng, Hồng Quân, La Hầu.....

Đến! "Còn tốt." Nhìn thấy Đại Đạo Hồng Quân chưa rời đi, Hồng Quân, La Hầu thở phào nhẹ nhõm.

Suýt chút nữa, lại muộn một bước thì thật sự bại lộ.

Nếu để hắn đi thì đừng nói cơ duyên, ngược lại chỉ sẽ có nguy hiểm to lớn, dù sao lấy đại đạo vĩ lực muốn xóa bỏ hết thảy vết tích sau đó ngụy trang thành không có gì dị thường không nghi ngờ là chuyện dễ như trở bàn tay. "Đáng chết, nhanh như vậy." Cảm ứng được La Hầu, Hồng Quân, Đại Đạo Hồng Quân sắc mặt hơi trầm xuống, động tác lại không có chút nào dừng lại, thời không thật giống như trệ đình, Đại Đạo Hồng Quân lập tức liền muốn từ Hồng Hoang

vị diện rời đi. "Nếu ngươi lại dám động, bản tọa lập tức phát thệ bẩm minh Chí Cao Đại Đạo." Hồng Quân quát khẽ. "....." Đại Đạo Hồng Quân động tác cứng đờ, lập tức mặt không biểu tình trực tiếp coi nhẹ lời của Hồng Quân. "Ngô lấy Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên đạo quả làm danh, lấy ngô La Hầu Ma Tổ chi danh làm dẫn, Chí Cao....." La Hầu không có do dự, ngẩng đầu nhìn về phía thiên không vận chuyển tự thân đại đạo quy tắc bắt đầu phát thệ, từng đạo huyền diệu lời nói từ La Hầu trong miệng phát ra. "Đủ rồi!" Chưa đợi La Hầu nói xong, Đại Đạo Hồng Quân đánh gãy lời của La Hầu xoay người nhìn về phía hai người, sắc mặt âm trầm sắp chảy ra nước. "Ngươi đã phát thệ ngôn trở thành bộc nhân của ngô, sao dám phản bội!?

Ngươi không sợ thân tử đạo tiêu đại đạo băng hội!?" Đại Đạo Hồng Quân kinh nộ giao gia. "Sa bỉ (Ngu ngốc), bản tôn cùng Ma Thiên hai vị là một thể, hai người cộng sinh hai người cộng tồn, ngươi không biết sao?

La Hầu phát thệ ngôn thì quản ngô Ma Thiên chuyện gì." La Hầu khinh thường nói. "....." Đại Đạo Hồng Quân trong đầu hiện ra tràng cảnh La Hầu phát thệ lúc trước.

Lúc phát thệ hình như đúng là lấy danh nghĩa La Hầu thề?

Thảo!

Bị chơi xỏ rồi!

Chương 74

Ma tý (Mẹ nó)!

Sinh linh quả nhiên đều không phải thứ tốt lành gì!

Đại Đạo Hồng Quân sắc mặt biến ảo không ngừng. "Đừng đi a, lại đi một bước thử xem, à đúng rồi, suýt chút nữa quên mất, ngươi tại Hồng Hoang hết thảy vết tích đừng cảm thấy đều xóa đi được, a a, ngươi đoán xem Thiên Đạo có ghi chép lại hay không ni?" Hồng Quân nghiền ngẫm nói. "....." Đại Đạo Hồng Quân thân thể cứng ngắc.

Đi?

Đi cái rắm.

Đi được bên này nhưng vết tích ở bên kia thì giấu không được.

Người vị diện này đều âm hiểm như vậy sao?

Đại Đạo Hồng Quân khó mà tin được, phảng phất cảm nhận được ác ý thật sâu từ sinh linh.

Sớm phát hiện lại giả bộ không biết, thậm chí trộm trộm thu thập chứng cứ, thảo, súc sinh a! "Các ngươi rốt cuộc muốn làm gì." Đại Đạo Hồng Quân sắc mặt đạm mạc, thanh âm băng lãnh thật giống như không phú hàm bất kỳ tình cảm sắc thái nào, thậm chí khu vực chung quanh đều bị lời nói của hắn can thiệp ảnh hưởng, không gian ẩn ẩn đống kết, hư không chi trung tựa hồ xuất hiện từng tầng từng tầng băng sương. "Đơn giản, hay là ngươi phát cái thệ ngôn thần phục với chúng ta?

Chỉ cần ngươi thần phục, chúng ta định nhiên sẽ không bẩm báo Chí Cao Đại Đạo." La Hầu cười a a nói. "Không có khả năng." Đại Đạo Hồng Quân lạnh lùng nói.

Ngô là Đại Đạo, một trong ba ngàn đại đạo - Tạo Hóa Đại Đạo!

Ngô chấp chưởng Chư Thiên trật tự, ngô định nghĩa Chư Thiên quy tắc, ngô chưởng khống Chư Thiên Vị Diện.

Ngô chi vĩ ngạn, Thiên Đạo khó mà ngưỡng vọng.

Ngô chi cường đại, sinh linh khó mà phỏng đoán.

Tại cái thời đại Chí Cao Đại Đạo ẩn lui không ra này, Chư Thiên ba ngàn đại đạo chính là Chư Thiên Chí Cao tồn tại, hắn Tạo Hóa Đại Đạo đã thành dị số trong ba ngàn đại đạo, có tư bản lăng giá ba ngàn đại đạo chi thượng.

Hắn trâu bò như thế, há có thể thần phục!

Buồn cười!

Quả thực buồn cười!

Hắn thà vẫn lạc, hiện tại thân tử đạo tiêu, triệt để bị xóa đi linh trí, cũng tuyệt đối không!

Sẽ!

Thần!

Phục! "Chí Cao Đại....." La Hầu lười cùng Đại Đạo Hồng Quân dông dài, nắm đằng chuôi đều nắm trong tay rồi còn cần hảo ngôn hảo ngữ?

Nói nhảm nhiều, thấy Đại Đạo Hồng Quân cứng như vậy La Hầu không chút do dự liền tiếp tục phát thệ, lời còn chưa dứt đã bị Đại Đạo Hồng Quân đánh gãy. "Giữa chúng ta có thể lại thương lượng thương lượng." Đại Đạo Hồng Quân sắc mặt âm trầm nói, đồng thời nội tâm cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Sinh linh nhà ai đàm phán sẽ như thế, lợi ích sẽ nhượng bộ như thế?

Đạp mã, một lời không hợp liền lật bàn, ngã chơi với ni mã (mẹ ngươi) ni.

Hồng Hoang vị diện tuyệt đối có độc, độc không nhẹ, Đại Đạo Hồng Quân nội tâm phát rồ.

Về phần thật sự chết?

Phi!

Có thể còn sống thì ai nguyện ý chết a, càng đừng nói thật vất vả mới có linh trí như hắn, vậy càng không muốn chết, chém gió tráng cái gan mà thôi, coi là thật thì thua rồi.

Chân hương ngao (Thơm thật đấy). "La Hầu ngươi xem ngươi xem, sao lại bạo táo như vậy, không nên gấp không nên gấp, phải cấp cho đạo hữu mấy phần tình mọn a, người ta tối thiểu cũng là Đại Đạo, làm như vậy thật không tốt." Hồng Quân cười a a nói.

Nghe được Đại Đạo Hồng Quân hài lòng không thôi, cũng tán đồng vô cùng.

Đúng vậy, hắn là Đại Đạo a!

Một trong ba ngàn đại đạo Đại Đạo a!

Không cho hắn mấy phần tình mọn?

Còn muốn hay không tại Chư Thiên lăn lộn, Hồng Quân hiểu chuyện a. "Kẻ ngu." Nhìn biểu tình Đại Đạo Hồng Quân, La Hầu khóe miệng giật giật.

Sẽ không thật có người coi Hồng Quân là người hiền lành đi?

Sẽ không phải chứ sẽ không phải chứ?

Chẳng lẽ quên mất Hồng Quân trước đó hố chết ba vị lão tổ?

Chẳng lẽ quên mất Hồng Quân trước đó lấy Long Hán Lượng

Kiếp làm lễ vật cấp cho Thiên Đạo?

Chẳng lẽ quên mất Hồng Quân trước đó bức La Hầu diễn hóa Ma Giới?

Chậc chậc, một người hát mặt đỏ một người hát mặt trắng đều nhìn không ra?

Thật xuẩn a. "Đạo hữu, chúng ta đi Tử Tiêu Cung trò chuyện như thế nào?

Tại nơi này trò chuyện cũng không quá thuận tiện ngươi cảm thấy thế nào." Hồng Quân cười nói. "Được." Đại Đạo Hồng Quân không có dị nghị. .....

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân, Đại Đạo Hồng Quân, La Hầu lạc tọa.

Ánh mắt ra hiệu cho La Hầu sau đó Hồng Quân chậm rãi mở miệng nói: "Đạo hữu, ngô minh bạch ngươi cần thể diện, để ngươi thần phục ngươi khẳng định sẽ không nguyện ý đúng không." Đại Đạo Hồng Quân gật đầu.

Hắn là Đại Đạo!

Hắn là Hồng Quân!

Hắn thần phục?

Buồn cười!

Nếu thật để hắn thần phục vậy hắn thà rằng bị Chí Cao Đại Đạo biết, hắn cũng cần thể diện, không chỉ là vấn đề thể diện, còn quan hệ đến Chư Thiên trật tự.

Thật sự cho rằng ba ngàn đại đạo thống quản Chư Thiên là nói đùa sao, Chư Thiên Vạn Giới ngoại trừ Chí Cao Đại Đạo ra thì ba ngàn đại đạo chính là chân chính chúa tể, chân chính chí cao, tầng thứ

cao bao nhiêu có thể biết.

Tỷ như cái gọi là Thần Thoại Đại La, Thần Thoại Đại La đích xác có thể sửa đổi thời gian tuyến, cũng xác thực có thể viết lại hiện thực hoặc viết lại khái niệm, thậm chí có thể viết lại quy tắc.

Nhưng chú ý, viết lại chỉ là viết lại trong một cái vị diện mà thôi, viết lại Chư Thiên quy tắc?

Dùng ngón chân cũng biết là chuyện không thể nào.

Nếu Thần Thoại Đại La thật sự trâu bò có thể tùy tiện viết lại quy tắc và trật tự của một cái Chư Thiên Vạn Giới ức vạn triệu vị diện, vậy ý nghĩa tượng đô năng tượng đích xuất, nghịch lý.

Cũng giống như Thời Gian Trường Hà, Thần Thoại Đại La vạn thế quy nhất?

Không có quá khứ, hiện tại, tương lai?

Đây không phải nghịch lý nói nhảm sao, thật không có lời nói thời gian tuyến xử lý như thế nào.

Đã đều không có, vậy hiện tại và tương lai lại hình thành như thế nào, giống như đạo lý con gà có trước hay quả trứng có trước vậy.

Cái gọi là quá khứ, hiện tại, tương lai quy về một thân chỉ là một loại khái niệm mà thôi, giống như toàn tri toàn năng, nếu thật sự toàn tri toàn năng vậy có thể biết lĩnh vực cao hơn mình là dạng gì sao?

Hoặc là có thể nâng lên một hòn đá mạnh hơn khái niệm của mình sao?

Nếu không thể thì cái gọi là toàn tri toàn năng, đều chỉ là ngụy toàn tri toàn năng bãi liễu.

Nhưng ba ngàn đại đạo thì khác!

Ba ngàn đại đạo mỗi một cái đại đạo đều chấp chưởng trật tự của

một phiến Chư Thiên Vị Diện, chân chính ý nghĩa thượng có thể định nghĩa Chư Thiên quy tắc, dù sao Chư Thiên Vạn Giới đều là do nó đản sinh, chỉ cần ở bên trong Chư Thiên, nó chính là chúa tể.

Đại Đạo Hồng Quân tính toán hắn nếu thật thần phục, nhỡ bị Chí Cao Đại Đạo biết thì sợ là so với cái chết còn muốn làm cho người ta tuyệt vọng hơn. "Như vậy đạo hữu cảm thấy thế nào, ngã cũng không bắt ngươi thần phục, giữa chúng ta chỉ là quan hệ hợp tác, hợp tác đồng bạn, có thể tiếp nhận được chứ, nếu cái này cũng đều không được vậy thì không có thành ý rồi." Hồng Quân làm bộ suy tư sau đó nói. "Hợp tác?

Có thể." Đại Đạo Hồng Quân hơi hơi gật đầu. "Ngươi xem, như vậy chẳng phải dễ nói chuyện rồi sao, nếu như ngã có nhu cầu thì ngươi phải giúp ngã, không tật xấu chứ?" "Không được làm trái quy tắc, ngô chỉ có thể tại quyền hạn bên trong giúp các ngươi." Đại Đạo Hồng Quân cảnh giác nói. "Có thể có thể, khẳng định không có vấn đề." Hồng Quân không quan trọng nói. "Vậy chúng ta nói chuyện khác, ngã biết bí mật lớn như vậy ngươi phải cho ngã cái phí bịt miệng hợp tình hợp lý đi, bằng không ngã ngoại trừ hợp tác ra thì một điểm chỗ tốt đều không có?" Hồng Quân tiếp tục nói.

Đại Đạo Hồng Quân gật gật đầu.

Hợp tình hợp lý, đổi lại là hắn nếu một điểm chỗ tốt đều không có khẳng định cũng sẽ khó chịu. "Ngươi muốn chỗ tốt gì." Đại Đạo Hồng Quân trầm giọng nói.

Một bên nghe La Hầu yên lặng nhìn trời, khẽ hít khí.

Hàm phê (ngu ngốc) này sợ không phải bị lừa gạt đến què rồi đi?

Hình như đúng là bị lừa gạt đến què rồi.

Áo, vậy thì không có việc gì. "Ngô cùng La Hầu muốn cũng không

nhiều, như vậy đi, chấp chưởng cái Hồng Hoang vị diện kia do chúng ta tiếp quản, không chỉ giúp chúng ta, đồng dạng là giúp ngươi." Hồng Quân nói. "Vì sao." Đại Đạo Hồng Quân mày hơi nhíu lại.

Trừ bỏ ngươi đạt được chỗ tốt ra thì lão tử có nửa xu chỗ tốt, giúp ta? ??

Cái này giúp ta chỗ nào. "Chẳng lẽ không phải bởi vì phương Hồng Hoang vị diện kia nên ngươi mới đản sinh?

Phương vị diện kia không tồn tại vết tích của ngươi?" Hồng Quân hỏi ngược lại.

Đại Đạo Hồng Quân theo bản năng gật gật đầu.

Đích xác. "Ngươi xem, đây chẳng phải là cái bom hẹn giờ sao, muốn không được a, chẳng lẽ không cần tiêu trừ sao, lấy thông minh tài trí của đạo hữu ngô cảm thấy hẳn là hiểu được thâm ý trong đó." Hồng Quân trịnh trọng nói. "....." Hình như có đạo lý như vậy?

Đại Đạo Hồng Quân luôn cảm thấy có chỗ nào đó có vấn đề, nhưng hắn lại có chút mơ hồ nhất thời chi gian không biết vấn đề ở đâu. "Đạo hữu a, ngô đây chẳng phải là lại giúp ngươi một cái đại ân." "Đa tạ." Đại Đạo Hồng Quân theo bản năng nói cám ơn. "Vậy ngô tiếp quản phương vị diện kia không tật xấu đi?" Đại Đạo Hồng Quân lắc đầu, không tật xấu, xác thực không tật xấu, hắn phải cảm kích Hồng Quân mới đúng. "Trong sinh linh vẫn có người thuần phác, tịnh không phải tất cả mọi người đều giống La Hầu âm hiểm giảo trá như vậy." Đại Đạo Hồng Quân tại nội tâm cảm khái. "Tốt, chuyện Hồng Hoang vị diện kia có thể để sang một bên, đã đạo hữu nói ngô giúp ngươi vậy có phải hay không nên cho ngô càng nhiều chỗ tốt?" "Đại Đạo chỉ định quy tắc vậy cũng phải tuân thủ quy tắc đi, đạo hữu chẳng lẽ cảm thấy giúp ít." Hồng Quân ung dung nói. "Ngươi có thể đòi hỏi càng nhiều chỗ tốt, đây là ngươi đáng được, Chí Cao Đại Đạo

định nghĩa Chư Thiên diễn hóa vạn giới, chúng ta đại đạo tự đương tuân tuần cơ sở quy tắc, ngô cũng không muốn nợ nhân quả của ngươi, ngươi muốn cái gì cứ nói." Đại Đạo Hồng Quân trầm giọng nói.

La Hầu có chút đứng ngồi không yên, hoặc là nói ngồi không yên.

Meo, hàng này rốt cuộc phải ngu đến mức nào, hắn đều nghe không nổi nữa rồi. "Hồng Quân ngươi cùng hắn nói chuyện đi, bản tôn liền đi trước." La Hầu đứng dậy nói.

Hồng Quân lừa gạt đến hắn suýt chút nữa đều tin, đứa nhỏ xui xẻo rơi vào tay Hồng Quân khẳng định so với rơi vào tay hắn thảm hại hơn, không cần thiết lại nghe tiếp, nghe tiếp nữa đều cảm giác Đại Đạo Hồng Quân có chút thảm, có chút đáng thương. "Được." Hồng Quân không có dị nghị.

Dõi mắt nhìn La Hầu rời đi, Đại Đạo Hồng Quân có chút nghi hoặc: "La Hầu, vì sao muốn đi?" "Ngô thấy đạo hữu tựa hồ đối với La Hầu có bất mãn, vì để cho đạo hữu có thể có một cái tâm tình tốt hơn cho nên ngô liền truyền âm để La Hầu đi trước." Hồng Quân mỉm cười nói.

Chương 75

"Ngươi là một người tốt." Đại Đạo Hồng Quân trịnh trọng nói. "Khách khí, đạo hữu quá khách khí rồi." Hồng Quân cười a a nói. "Ngươi muốn chỗ tốt gì?" Đại Đạo Hồng Quân chủ động nói.

Hồng Quân đối với hắn quá tốt rồi, cũng quá nể tình, nếu không cho Hồng Quân một điểm chỗ tốt Đại Đạo Hồng Quân đều ngại ngùng.

Thật sự là cái người tốt a, biết hắn có nhược điểm không chỉ không uy hiếp hắn, ngược lại nơi nơi suy nghĩ cho hắn, Đại Đạo Hồng Quân hiện tại đối với Hồng Quân hảo cảm sắp bạo bằng. "Tốt tốt, chúng ta chỉ cần....." Hồng Quân cười đem yêu cầu đều nói ra.

Kỳ thật cũng liền ngần ấy, dù sao nhiều hơn nữa thì vượt ra khỏi quyền hạn của Đại Đạo Hồng Quân, hoặc là vi phạm quy tắc Đại Đạo Hồng Quân hắn không thể cho.

Cho nên Hồng Quân chỉ cần Thiên Đạo Bản Nguyên, Đại Đạo cảm ngộ, Chư Thiên dị bảo, bảo vật tọa độ, vị diện tọa độ..... chờ chút đồ vật nho nhỏ. "Ngươi muốn quá nhiều." Đại Đạo Hồng Quân mày hơi nhíu lại.

Thiên Đạo Bản Nguyên, Đại Đạo cảm ngộ, Chư Thiên dị bảo những cái này thì không sao, bảo vật tọa độ cùng vị diện tọa độ hắn miễn cưỡng cũng có thể cho một điểm, mấu chốt là Hồng Quân muốn quá nhiều, làm cho Đại Đạo Hồng Quân có chút khó xử. "Đạo hữu....." Muốn quá nhiều?

Vậy thì có đàm phán!

Muốn cái này vậy ta nhưng không buồn ngủ.

Hồng Quân tinh thần chấn động, lập tức lại bắt đầu.

Nghe Hồng Quân không ngừng tự thuật, Đại Đạo Hồng Quân có chút mơ hồ, cảm giác đầu óc choáng váng, lại mạc danh cảm thấy Hồng Quân nói mẹ nó có đạo lý, cuối cùng cũng không biết như thế nào lại mơ mơ hồ hồ đáp ứng yêu cầu của Hồng Quân. "Hả?" "Hả??" "Hả???" Đại Đạo Hồng Quân đầy trong đầu dấu chấm hỏi. "Vậy cứ quyết định như thế đi, Chư Thiên dị bảo cùng vị diện tọa độ ngô không cần, đạo hữu nhớ kỹ Thiên Đạo Bản Nguyên và Đại Đạo cảm ngộ phải cho nhiều một chút a." Hồng Quân dặn dò.

Vốn cũng không định muốn Chư Thiên dị bảo cùng vị diện tọa độ, chỉ là công phu sư tử ngoạm để Đại Đạo Hồng Quân cảm thấy quá nhiều sau đó chủ động giảm đi, cho Đại Đạo Hồng Quân một loại "giảm bớt nhiều như vậy? vậy chẳng phải huyết kiếm" cảm giác mà thôi.

Chư Thiên dị bảo có cái chùy tử tác dụng, có đầy đủ Thiên Đạo Bản Nguyên đều có thể để Thiên Đạo dựng dục ra chí bảo.

Về phần vị diện tọa độ, hiện tại bắt đầu hướng Chư Thiên tản bộ hệ thống, dùng không được bao nhiêu thời gian liền có thể có không ít thu hoạch, túc hĩ (đủ rồi). "Có thể." Đại Đạo Hồng Quân thản nhiên nói. "Đạo hữu nếu không thì về sau cứ ở lại Hồng Hoang của ta đi, bằng không đi nơi khác cũng không tiện liên hệ, giữa chúng ta cũng coi là bằng hữu, nếu có sự tình gì cũng có thể tận tình phân phó ngã, tại bên này đợi có thể thuận tiện hơn." Hồng Quân nhiệt tình nói. "Vậy liền đa tạ." Đại Đạo Hồng Quân không có cự tuyệt. .....

Nửa ngày sau, tại trong không khí trò chuyện vui vẻ, Đại Đạo Hồng Quân tâm mãn ý túc rời đi.

Không lâu, La Hầu thân ảnh một lần nữa xuất hiện trong Tử Tiêu Cung. "Thế nào." La Hầu hỏi. "Hắn....." Hồng Quân đem sự tình đại

khái nói một lần. "Hắn tính toán ở lại Hồng Hoang vị diện chúng ta?

Hoắc, Đại Đạo đều xuẩn như vậy sao, chạy đến trước mặt ta cho ta làm tay chân cũng được." La Hầu khóe miệng giật giật, kinh dị nói. "Sáu bốn phân?" "Có thể, ngươi xuất lực nhiều hơn, sáu bốn phân hợp tình hợp lý." La Hầu không có dị nghị.

Nhìn nhau một chút, hai người cười.

Đại Đạo làm chỗ dựa, Đại Đạo làm át chủ bài!

Lần này a, lần này là ở đại khí tầng!

Một đợt cất cánh, nguyên địa thăng thiên! .....

Trong sơn cốc.

Đem Nữ Oa đưa tiễn về sau, Lý Phàm liếc nhìn Bản Nguyên chi lực tăng trưởng, lập tức ý cười trên mặt trở nên càng phát ra nồng đậm.

Bạo tăng!

Bạo tăng vô số lần!

Vẻn vẹn một lần, liền thu được trọn vẹn trăm tỷ Bản Nguyên chi lực, dĩ nhiên tạc liệt!

Hướng Chí Cao Đại Đạo bẩm báo dị thường của Đại Đạo Hồng Quân?

Đừng nói Hồng Quân cùng La Hầu vốn không có ý định làm như thế, coi như thật muốn làm như thế Lý Phàm cũng sẽ không đồng ý.

Nếu không để đại thế xuất hiện chút sai lầm thì làm sao có thể kiếm một món hời lớn đây, một lần này hiển nhiên, một đợt bạo phú. "Bế quan, tu luyện." Tâm tình vui vẻ, Lý Phàm chậm rãi nhắm mắt lại.

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh?

Tương yếu khóa nhập (sắp bước vào)! "Liên quan tới chuyện ta 'bộc quang' cũng phải bắt đầu chuẩn bị a....." Nhanh, nhanh. .....

Thời gian như thoi đưa, một cái chớp mắt liền trôi qua mấy vạn năm thời gian.

Trong lúc đó, Hồng Hoang vị diện nơi Đại Đạo Hồng Quân ở, dưới sự trợ giúp của Đại Đạo Hồng Quân đã triệt để hóa thành Bản Nguyên dung nhập Hồng Hoang, khiến cho Hồng Hoang không gian cường độ càng ngày càng cao, đạo tắc, quy tắc hiển hiện trở nên càng thêm tấp nập.

Vị cách tuy chưa lại lần nữa tăng lên, nhưng cũng đạt được sự phi dược to lớn.

Về phần chuyện Đại Đạo Hồng Quân theo thời gian trôi qua nhiệt độ cũng giảm xuống, dù sao cùng chúng sinh quá xa vời không thể chạm tới, cho nên không có người để ý.

Ngược lại là Hỗn Nguyên Cảnh tuy rằng cảm giác có chút không thích hợp, phát giác có dị thường lại tìm không ra chứng cứ, tại hỏi Hồng Quân, La Hầu mấy lần, kết quả hai người không thừa nhận về sau liền đành phải thôi.

Trong mấy vạn năm, Hồng Hoang chủ đề chỉ còn lại có một cái, chiến tranh!

Không ngừng chiến tranh!

Tại dưới sự thôi động của Vu Yêu hai tộc, chiến hỏa tịch quyển hơn phân nửa Hồng Hoang, Hồng Hoang vạn tộc cơ hồ tham gia chín thành trở lên.

Nói là vạn tộc chỉ là một cái khái chỉ (con số ước lượng), trên thực tế chủng tộc tham dự chiến tranh đột phá mười vạn không chỉ, có thể nói trừ Nhân Tộc vi diệu ở vào địa vị siêu nhiên không ai quản

ra thì các chủng tộc khác cơ hồ toàn bộ tham chiến.

Ngay cả, Tam Tộc cũng không ngoại lệ!

Đương nhiên, nói Tam Tộc không phải chỉ Long, Phượng, Kỳ Lân Tam Giới bên trong Hoàng tộc và tinh nhuệ, mà là Tam Tộc tàn lưu nhân viên tại Hồng Hoang đại lục.

Tam Giới khai tịch ra về sau, kỳ thật thành viên Tam Tộc trong Hồng Hoang đại lục cùng thành viên Tam Tộc trong Tam Giới có sự khác biệt rất lớn.

Dù sao thành viên Tam Tộc trong đại lục từ ý nghĩa nào đó đã bị từ bỏ.

Trừ phi Tam Tộc ngoại giới xuất hiện diệt tộc chi nguy, nếu không Long Vương các cự bá đều sẽ không quá để ý, nếu không phải như vậy cũng sẽ không có không ít Hồng Hoang đại năng lấy Tam Tộc tộc nhân làm tọa kỵ.

Nhưng mà, làm cho chúng sinh đều cảm thấy quỷ dị chính là, chiến tranh bản tộc của Vu Yêu hai tộc số lượng pha thiếu (rất ít), trừ thỉnh thoảng khiêu khích hai câu, thả thả ngoan thoại ra thì đánh đều không có đánh mấy lần?

Chúng sinh lại không phải kẻ ngu, nếu nhìn không ra có vấn đề thì kia mới là lạ. .....

Bất Chu Sơn, Tổ Vu Điện.

Đế Tuấn, Thái Nhất như thường ngày thả ngoan thoại khiêu khích mấy câu về sau thuận lý thành chương tiến vào Tổ Vu Điện biểu thị muốn cùng Thập Nhị Tổ Vu đàm phán và chính thức một trận chiến. "Không thể chờ đợi thêm nữa, Vu Yêu hai tộc chi gian cần phải có chiến tranh." Vừa mới tiến vào, Đế Giang nặng nề nói. "Nên có chiến dịch rồi, vừa vặn hỗn hào thị thính (làm rối tai mắt) cho ngô cơ hội

chứng đạo." Đế Tuấn hơi hơi gật đầu, cười nói. "Muốn chứng đạo?" Thập Nhị Tổ Vu tinh thần chấn động. "Ừm." Đế Tuấn tịnh không giấu diếm, vốn là trước đó đã nhắc qua mấy lần, hai tộc hiện tại đang ở thời kỳ hợp tác điềm tình mật ý cũng không cần thiết giấu diếm.

Về phần vì sao Đế Tuấn đột nhiên có thể chứng đạo, đừng quên Đại Đạo Hồng Quân trước đó..... "Vừa vặn, Phụ Thần của chúng ta cũng muốn triệt để xuất thế." "Vậy chẳng phải khéo sao, xem ra chiến dịch là thế tại tất hành (bắt buộc phải làm), cần phải hấp dẫn ánh mắt Hồng Hoang chúng sinh, sau đó ngô cùng Bàn Cổ Phụ Thần sấn cơ hội này chứng đạo." Đế Tuấn cười. "Đánh như thế nào?" Chúc Dung tới hứng thú. "Do Thái Nhất chủ trì Yêu Tộc chiến tranh, ngô sẽ ngưng tụ ra một cái hình chiếu giả trang tham chiến, chúng ta đem quy mô chiến tranh thương lượng một chút đi, kịch bản phải viết cho tốt." Đế Tuấn cười híp mắt nói. "A?" Một đám Tổ Vu nhìn về phía Đế Tuấn.

Nghe ý tứ của Đế Tuấn là kịch bản đã an bài xong rồi?

Đại chiến Vu Yêu bùng nổ!

Bùng nổ một cách đột ngột, vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Có đại năng giả thôi diễn thiên cơ, sau đó hoài nghi nhân sinh.

Chẳng lẽ chỉ vì một đại Vu tộc ăn thịt một Thiên tướng Yêu tộc mà Đế Tuấn, Thái Nhất giận tím mặt rồi tuyên chiến Vu Yêu đại chiến?

Có lý không?

Vì một tên tiểu tốt mà trực tiếp bùng nổ đại chiến kinh thế?

Tất cả mọi người đều không tin, cũng không muốn tin.

Nhưng nhìn quy mô đại chiến, tất cả lại không thể không tin.

Quy mô quá lớn!

Trên không Đông Hải, siêu ức vạn Vu Yêu hai tộc hội tụ, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được cấu trúc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hội tụ.

Đông Hải vô lượng như bị chia làm hai, một bên tràn ngập sát khí nồng đậm, một bên dâng trào tinh quang vô lượng.

Tiếng nổ lớn liên miên, oanh minh không ngừng!

Từng tầng hư không chân trời lấy mắt thường có thể thấy được mà vỡ nát, vô số không gian vì bị chèn ép từ hủy diệt hóa thành từng mảnh từng mảnh khe nứt tịch vô không gian.

Biển cả vô biên nổi sóng cồn, lượng lớn nước biển bị bốc hơi, mỗi giọt nước biển nhỏ bé mang trọng lượng như vực giới cấp thiên, như dãy núi, giờ đây vì hai tộc giao tranh mà mặt nước biển như hạ thấp vô số lần.

Chỉ thấy giữa đám người, Đế Tuấn vung tay liền lấy ra Hà Đồ Lạc Thư cuốn lấy ức vạn Vu tộc, vô số tiếng kêu thảm thiết cùng màn sương máu thẳng tắp xung thiên mà bay lên.

Thái Nhất khẽ động Hỗn Độn Chung liền có Địa Phong Thủy Hỏa đản sinh.

Lại có vô số tiểu thế giới không ngừng diễn hóa rồi phá diệt, thậm chí Bàn Cổ Chân Thân cũng như khó có thể chịu đựng được vĩ lực của Hỗn Độn Chung mà không ngừng lùi lại.

Tinh thần trụy lạc!

Thần lực vô song!

Như ức vạn giới vực vỡ nát, như vạn thiên Hồng Mông chấn động, nhật nguyệt thất sắc, thiên địa vô quang, hai tộc như đã đánh ra

chân hỏa, trong tiếng oanh minh liền có lượng lớn sinh linh hai tộc trọng thương thậm chí vẫn lạc.

Càng khiến chúng sinh hít khí là sinh linh hai tộc chết còn chết không toàn thây, tất cả đều bị song phương ném vào khe nứt không gian như muốn để khe nứt không gian ma diệt thi thể, khiến tất cả cường giả mặt mày ngơ ngác, líu lưỡi.

Chơi lớn vậy sao?

Thật sự không chết không nghỉ?

Ta sai rồi, ta sai rồi.

Các đại năng ban đầu hoài nghi hai tộc đang diễn kịch, cố ý gây chuyện, đều quả quyết bài trừ ý niệm đó.

Đánh thành ra thế này mà còn diễn kịch sao?

Tuyệt đối không thể nào!

Nhìn xem Đế Tuấn đã bị đánh nổ vài lần lại trùng sinh, Thái Nhất cũng gầm thét liên tục, nhìn qua đã bắt đầu thiêu đốt bản nguyên.

Dường như để chống lại Bàn Cổ Chân Thân, Đế Tuấn còn tự bạo cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trận kỳ, dùng nó để trọng thương Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Phải biết, trận kỳ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vô cùng quý giá, được luyện chế từ lượng lớn thiên tài địa bảo, luận về vị cách cũng không hề thua kém Linh Bảo Tiên Thiên Cực Phẩm thông thường.

Kết quả lại nổ banh xác!

Diễn kịch?

Ai tin chứ!

Mười hai Tổ Vu nhìn qua cũng đã phát điên, từng đạo Đại Đạo quy tắc đều hình chiếu ra, như muốn liều mạng.

Chương 76

"Tê..." Vô số tiếng hít khí vang lên từ khắp Hồng Hoang.

Chúng sinh Hồng Hoang, tất cả đại năng, tất cả cường giả, đều kinh hãi.

Ngọa tào!

Thật sự vì một tiểu lâu la mà bùng nổ đại chiến cuối cùng?

Hai tộc đầu óc bị úng nước à?

Hai tộc này đầu óc bị úng thép à?

Đáng sợ đến vậy!

Cung Tử Tiêu.

Hồng Quân thu lại ánh mắt đang nhìn về Hồng Hoang đại lục, khẽ cười một tiếng, "Có chút thú vị." Lắc đầu, Hồng Quân nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Là Đạo Tổ, cũng là người đại diện cho Thiên Đạo, thay trời chấp chưởng quyền hành Hồng Hoang, đến lúc rồi mà Hồng Quân còn không nhìn ra thì thật là kẻ đần độn rồi.

Biểu lộ lòng trung thành sao?

Hay nhân cơ hội chứng đạo đây...

Hồng Quân không quá để ý, chỉ cần đúng hạn hoàn thành sứ mệnh phải làm và những việc cần thúc đẩy là đủ rồi, Hồng Quân cần kết quả chứ không phải quá trình.

Đối với chúng sinh mà nói, dưới Hỗn Nguyên có lẽ đều là kiến hôi, chỉ có Hỗn Nguyên mới có thể chấp chưởng vận mệnh, nhưng khi ở cấp độ của Hồng Quân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đôi khi

thật ra cũng là kiến hôi, cũng là quân cờ!

Điểm khác biệt duy nhất, có lẽ là quân cờ và kiến hôi lớn hơn một chút?

Trời đất tối tăm.

Tiếng nổ lớn liên miên!

Oanh minh không ngừng!

Cuộc chiến kéo dài ròng rã trăm ngày nhưng vẫn đang tiếp diễn, song phương như đã sát đỏ mắt, bất kể Yêu tộc hay Vu tộc đều gầm thét liên tục, thậm chí có người bắt đầu tự bạo.

Chớ cho rằng trăm ngày là ít, hoặc cho rằng ở Hồng Hoang giới vực cấp cao, bế quan cũng mất vạn năm, vài chục vạn năm, lẽ nào chiến tranh không thể đánh vài trăm vài ngàn năm?

Nực cười, thế giới tiên hiệp, không phải thế giới huyền huyễn, thế giới tiên hiệp đối chọi là đạo hạnh, là mức độ khống chế đại đạo, chứ không phải thân xác vật lộn.

Đôi khi tìm ra một điểm sơ hở nhỏ và cơ hội cũng có thể trực tiếp kết thúc chiến đấu, làm sao mà đánh lâu đến thế, xem như trò chơi à?

Xem như đánh theo lượt à?

Ai mà nghĩ chiến đấu lâu dài thì đó không phải đang chơi đùa sao, cấp độ vị diện cao không có nghĩa là thời gian chiến đấu cũng dài.

Giống như Địa Cầu mà Lý Phàm ở kiếp trước, chẳng lẽ người bình thường ăn gà còn tỷ phú ăn gà vàng sao?

Nực cười quá, khác biệt sẽ có, nhưng không khoa trương đến thế.

Khi hai tộc đại chiến, một biến cố nhỏ xuất hiện ở một địa vực Hồng Hoang.

Trong sơn cốc.

“Tiểu khúc dạo đầu?

Không đúng.” Mắt khẽ híp lại, trong minh minh cảm thấy có manh mối, Lý Phàm liền để Hệ thống sử dụng bản nguyên chi lực để thôi diễn.

“Thì ra là thế, thật sự có loại vị diện đó sao?” Nửa ngày sau, trong mắt Lý Phàm hiện lên một tia dị sắc.

Gần đây bản tôn đang công bố bảng Mạc Hậu Hắc Thủ của Quan Vũ, nếu đã vậy thì cứ thôi diễn thêm một chút, dù sao việc chứng đạo Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh cũng không phải nhất thời nửa khắc có thể hoàn thành.

“Có kịch hay để xem rồi.” Lý Phàm thong dong nói.

Lần này động tĩnh không nhỏ, Hồng Hoang lần đầu tiên xuất hiện một kẻ địch biết phản công sao?

Không phải là thú vị lắm sao.

Đặc biệt là việc thu hoạch bản nguyên chi lực, lượng bản nguyên chi lực có thể thu hoạch được, chà, càng thú vị hơn!

“Công bố?

Chờ đã.” Lắc đầu, Lý Phàm quyết định trước tiên để vở kịch khai màn rồi mới công bố bảng xếp hạng.

Đại lục Hồng Hoang, trong một ngọn núi lớn dài ức vạn dặm ở phía Nam.

Một bộ lạc nhân tộc nằm sâu trong ngọn núi này.

Trong bộ lạc, một đứa trẻ đang vui đùa đột nhiên đôi mắt trở nên mờ mịt, giây tiếp theo nhanh chóng khôi phục sự thanh tỉnh.

“Lý...

Hồng Hoang?” “Ký ức kiếp trước của ta, thức tỉnh rồi sao!?” Những lời lẩm bẩm thoát ra từ miệng đứa trẻ, nhìn quanh bốn phía, trong mắt đứa trẻ hiện lên vẻ chấn kinh.

Ta chuyển thế trọng sinh ở Hồng Hoang vị diện!?

Một vị diện hoang đường như vậy sao???

Cung Tử Tiêu.

Xoẹt!!!

Hồng Quân đột nhiên mở bừng mắt.

“Không đúng!” “Khí tức cổ xưa...

Dị vực?” “Có xuyên việt giả!” Hồng Quân đột nhiên đứng dậy.

Vì đã tiếp xúc không ít giới vực khoa kỹ, nên Hồng Quân cũng học được không ít từ ngữ mới, ví dụ như từ “xuyên việt giả” này sao?

“Kỳ lạ, vì sao bây giờ mới bị phát giác bất thường, xuyên việt giả này có chút không đúng.” Khẽ cau mày, Hồng Quân hướng ánh mắt về một phương hướng.

Sâu trong núi lớn, trong bộ lạc.

Đứa trẻ, hay còn gọi là xuyên việt giả, trên trán đổ mồ hôi lạnh, sắc mặt trở nên trắng bệch vô cùng.

Hồng Hoang?

Nếu là xuyên việt giả thông thường có lẽ sẽ cảm thấy muốn phiêu, muốn cuồng ngạo, huyễn khốc, bá đạo vô cùng, nhưng đứa trẻ này có đầu óc, những tiểu thuyết Hồng Hoang âm mưu luận mà kiếp trước đã đọc tự nhiên không hề xa lạ.

Dựa vào một xuyên việt giả chỉ sống hai đời cộng lại chưa quá ba

mươi năm để so tài với một đám lão già cổ hủ sống ức vạn năm sao?

Đầu óc không hỏng à.

Phải não tàn đến mức nào mới có thể viết ra được những đoạn phiêu diêu bá đạo vô cùng, khả năng cao là chết chắc rồi.

Đặc biệt là căn cứ theo ký ức đời trước ghi chép, vị diện Hồng Hoang này không phải vị diện Hồng Hoang thông thường, dường như còn hơi bá đạo, thế thì lại càng không thể phiêu.

"Ta hẳn là đã bị Đạo Tổ phát hiện rồi, xong rồi xong rồi, chết chắc rồi, thảo, đáng lẽ ban đầu không nên an bài cho ta một thế giới lịch sử để ta tiêu dao khoái hoạt sao, cho ta đến Hồng Hoang làm cái quái gì, hố ta à!?" Đứa trẻ kinh hãi xen lẫn phẫn nộ.

"Đinh!

Phát hiện túc chủ đã thức tỉnh, Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử thành kính phục vụ ngài, túc chủ kính mến ngài chỉ cần trang bức là có thể nhận được phần thưởng hệ thống, từ đó bước lên đỉnh cao nhân sinh, trở thành cường giả vô địch." Đúng lúc này, một giọng nói máy móc vang lên trong đầu đứa trẻ.

"Hệ thống?" Đứa trẻ không những không vui mừng, thậm chí còn có chút cười khẩy.

Ở Hồng Hoang mà trang bức?

Một phàm nhân, ở Hồng Hoang mà trang bức?

À đúng rồi, cũng không thể gọi là phàm nhân, dù sao Hồng Hoang cấp độ khác biệt, tiêu chuẩn năng lượng cũng không giống nhau, phàm nhân ở đây mà đặt ở kiếp trước cũng là một tiểu siêu nhân, dù chỉ là một đứa trẻ.

Nhưng, có tác dụng gì?

Tiên thần đầy đất đi, Đại La không bằng chó, Chuẩn Thánh khắp nơi, Hỗn Nguyên cũng có rất nhiều, cường giả đại chiến nhẹ thì diễn hóa một phương tiểu thế giới, nặng thì phá toái vô số giới vực.

Trang bức?

Trang bức cái búa!

"Nhìn xem vị diện này đi." Đứa trẻ u u nói.

"?" Hệ thống như có một dấu hỏi lớn.

Ta là hệ thống, ta siêu cấp ngưu bức, ta có thể đưa ngươi lên đỉnh cao nhân sinh, hiểu không?

Vị diện?

Quan trọng sao?

Hệ thống là ngưu bức nhất, không chấp nhận bất kỳ lời giải thích nào, rõ chưa?

Không, dù sao cũng là túc chủ, phải nể mặt đôi chút.

"Đinh!

Bắt đầu kiểm tra vị diện hiện tại." "Đinh!

Bắt đầu kết nối bản nguyên vị diện." "Đinh!

Đã quét qua ý thức phiếm." "Đinh!

Đã ghi nhận dấu ấn bề mặt." "Đinh!

Vị diện hiện tại là...".

Từng tiếng nhắc nhở xuất hiện, đến cuối cùng, hệ thống im lặng, không nói tiếp nữa.

"Hồng Hoang?

Vì sao lại là Hồng Hoang?

Không đúng a, túc chủ, bản hệ thống rõ ràng chỉ đưa ngài đến một vị diện lịch sử thông thường mà, túc chủ chờ chút, ta tra nhật ký hệ thống.” Hệ thống dường như cũng ngớ người, giọng nhắc nhở máy móc cũng giảm bớt, tốc độ nói cũng nhanh hơn, một loạt âm thanh vang lên rồi chìm vào im lặng.

“???” Đứa trẻ ngơ ngác.

Hệ thống... nghiêm túc đấy à?

Dường như, bị hệ thống hố rồi?

Hệ thống nói thế nghĩa là gì?

Cái quái gì???

“Túc chủ, việc xuyên việt của ta dường như đã xảy ra một chút ngoài ý muốn, khi xuyên qua bích chướng vị diện tọa độ dường như đã sai, sau đó ngẫu nhiên trùng hợp lại tiến vào một tọa độ lạ, rồi tình cờ lại lạc vào đây.” Nửa ngày sau, giọng hệ thống lại vang lên.

“...” Đứa trẻ cạn lời.

“Vậy ta phải làm sao bây giờ, ngươi có thể đưa ta chạy trốn không?” Đứa trẻ vội vàng hỏi.

“...Cái này có lẽ không được, hệ thống không có khả năng xuyên việt vị diện, khả năng đưa túc chủ ngài xuyên việt chỉ là do Thiên Đạo ban cho ta năng lực dùng một lần mà thôi.” Hệ thống im lặng một lúc rồi nói.

“Vậy bây giờ làm sao?” Đứa trẻ ngớ người.

“Hay là... ta chủ động tìm Đạo Tổ vậy?” Hệ thống do dự nói.

“???” Chủ động tự thú thân phận hắc hộ của ta sao?

Vậy thì chết chắc rồi.

Chờ đã!

Đạo Tổ khẳng định đã biết rồi a, không báo cũng vô nghĩa, nếu báo thì ngược lại có thể có cơ hội sống sót?

Đôi mắt đứa trẻ dần dần trở nên sáng ngời.

Hay là... ta dâng hệ thống của ta cho Đạo Tổ?

Thuận tiện đẩy cái nồi cho vị diện kiếp trước của ta?

Đúng!

Cứ như vậy!

Chỉ có như vậy mới có thể sống sót!

Rất nhiều ý niệm lóe lên, đứa trẻ đưa ra quyết định, không còn do dự, đứa trẻ lập tức nhìn lên hư không cao giọng hô: "Phàm nhân Trương Vũ xin cầu diện kiến Đạo Tổ, Đạo Tổ, ta là người, ta có lời muốn nói, xin Đạo Tổ gặp ta một lần." Trong Cung Tử Tiêu.

Hồng Quân đang trầm tư và thôi diễn, có cảm giác liền hồi thần, khóe miệng không nhịn được co giật, thần sắc có chút quỷ dị.

Chương 77

...Chủ động tự thú?

Là người?

Có lời muốn nói?

Hồng Quân cảm thấy như bị trêu đùa.

Xuyên việt giả hình như không nguy hiểm như trong tưởng tượng, dường như... hiểu chuyện?

Khẽ trầm ngâm, Hồng Quân phất tay, hư không xuất hiện từng gợn sóng, giây tiếp theo, như thời không chuyển đổi, như đấu chuyển tinh di, đứa trẻ ban đầu đang ở Hồng Hoang đại lục, hay còn gọi là Trương Vũ, trong nháy mắt xuất hiện trong Cung Tử Tiêu.

Cảnh vật xung quanh đột nhiên chuyển biến khiến Trương Vũ có chút mờ mịt, nhưng khi nhìn thấy Hồng Quân, Trương Vũ toàn thân run lên, lập tức tỉnh táo lại.

Đạo Tổ!

Là Đạo Tổ!

Dù chỉ nhìn thẳng cũng không thể nhìn thẳng, như không thể nhìn thấy chân dung, mỗi lời nói, mỗi hành động đều khiến tâm thần run rẩy, dù chỉ ở trong này cũng có một nỗi sợ hãi khó tả, chắc chắn là Đạo Tổ rồi!

Ngay cả nhìn cũng không nhìn được?

Ở đây thôi mà cũng có thể chết bất cứ lúc nào?

Phải kinh khủng đến mức nào chứ, Trương Vũ càng thêm mừng rỡ vì quyết định của mình.

Ngay lập tức, Trương Vũ không chút nghĩ ngợi quỳ sụp xuống, cao giọng hô: "Đạo Tổ, ta có lời muốn nói, trong đầu ta có một hệ thống, ta nguyện ý dâng cho Đạo Tổ, xin Đạo Tổ ban cho ta một con đường sống, để ta cống hiến thân mình là một sinh linh Hồng Hoang."

"..." Hồng Quân.

Sợ chết đến vậy?

Dường như có chút thú vị.

"???" Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử.

Không, bán ta là sao?

Ta đây là phe của ngươi mà.

Sao lại bán ngón tay vàng của mình chứ?

Ông ông ông!!!

Từng luồng quang huy từ giữa trán Trương Vũ bay lên, ẩn ước từng đạo quy tắc bùng phát, một quang đoàn trực tiếp xuất hiện trong hư không.

"Tôn kính Đạo Tổ các hạ, ta chỉ vô ý mạo phạm vị diện tôn quý của ngài, để tỏ lòng xin lỗi và thể hiện thành ý của ta, ta nguyện ý dâng tọa độ vị diện nơi ta đản sinh, xin tôn kính Đạo Tổ các hạ minh xét." Một giọng nói máy móc từ trong quang đoàn phát ra, vang vọng trong đại điện yên tĩnh.

"..." Hồng Quân.

"..." Trương Vũ.

Hệ thống đầu hàng?

Một hệ thống được tạo vật chủ sáng tạo ra lại phản bội tạo vật chủ và bán luôn tọa độ vị diện sao?

Có thao tác này nữa hả?

Hồng Quân và Trương Vũ đều sững sờ, không ai là không kinh ngạc.

"Thú vị, quá thú vị, hai kẻ này quả nhiên không cùng nhà không vào cùng cửa." Hồng Quân cười.

Chủ nhân sợ chết, hệ thống còn sợ chết hơn, quả là hiếm thấy, ngay cả tâm cảnh của Hồng Quân cũng không nhịn được có chút cười thầm.

Có thể sánh được với hai vị này e rằng chỉ có Thời Thần thôi.

"Kẻ này do Hồng Hoang của ta mà đản sinh, cũng là sinh linh của Hồng Hoang ta, đã chọn đúng thì có thể giữ lại một mạng, nhưng lại có tác dụng gì?

Tọa độ?

Dù không phải bản tọa cũng có thể định vị tọa độ đó mà." Hồng Quân trước tiên nhìn Trương Vũ chậm rãi nói, cuối cùng ánh mắt nhìn về phía hệ thống.

Giống như đã nói trước đó, tiên nhân cũng thế, phàm nhân cũng vậy, Hỗn Nguyên cũng như nhau, so với những Hỗn Độn Ma Thần khác lấy cả vị diện thậm chí Vô Ngân vị diện làm bàn cờ, Trương Vũ trong mắt Hồng Quân thật ra không đáng kể.

Sống hay chết đều không liên quan đến đại cục, Hồng Quân đều không quá để tâm, dù sao Trương Vũ cũng là sinh linh Hồng Hoang, đã có thái độ khẩn thiết như vậy thì giữ lại cũng không sao.

Nhưng, hệ thống thì lại khác?

Phản bội tạo vật chủ thậm chí còn không chút suy nghĩ, nếu không có lợi ích, Hồng Quân có lẽ sẽ không giữ nó lại.

“Tôn kính Đạo Tổ các hạ, ta có ích, ta có ích đấy, ta biết sự tồn tại của tạo vật chủ, ta cũng biết tạo vật chủ có mục đích.” “Ta hiểu rõ các loại hệ thống chế tạo, nếu ngài không ngại thì ta có thể giúp ngài chế tạo đa dạng hệ thống.” “Bất kể loại trang bức, loại ổn định, loại trồng trọt, loại khoa kỹ, loại tu luyện ta đều có chút tâm đắc, chỉ cầu Đạo Tổ các hạ ngài có thể ban cho tiểu nhân một cơ hội.” Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử với ý chí cầu sinh cực mạnh vội vàng thao thao bất tuyệt nói.

“...” Hồng Quân.

“...” Trương Vũ.

“A a, có chút thú vị, hãy nói hết những gì ngươi biết đi.” Hồng Quân cười mỉm nói.

Hệ thống này ngược lại có chút thú vị, vừa hay kinh nghiệm chế tạo hệ thống còn thiếu, đã có hệ thống kinh nghiệm phong phú như vậy thì cứ giữ lại trước đã.

“Tôn quý Đạo Tổ các hạ, để ta nói cho ngài.” Biết được tiểu mệnh đã được bảo toàn, hệ thống thở phào nhẹ nhõm, quang đoàn hệ thống cũng như có nhân tính mà lóe lên ánh sáng yếu ớt, lập tức liền mở miệng nói.

“Được.” Hồng Quân khẽ gật đầu.

“Ta...” Hệ thống bắt đầu nói, Trương Vũ bên cạnh thì thoảng bổ sung một vài lời, ước chừng hơn nửa canh giờ, sau khi kinh ngạc, Hồng Quân đại khái đã có vài phần hiểu biết về vị diện đang nói đến.

Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện.

Cái tên này do hệ thống đặt, vì bản nguyên vị diện nơi nó từng ở khắc ấn mà thừa tải, giống như vị diện Hồng Hoang, bất kể ai chỉ cần tiến vào đều có thể biết tên vị diện như nhau.

Kiếp trước, Trương Vũ hai mươi mấy tuổi vì tai nạn xe mà qua đời, sau khi chết Trương Vũ phát hiện con người chết thật sự có linh hồn, linh hồn của mình tiến vào một nơi.

Một nơi tên là Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả!

Ở đó, Trương Vũ điền rất nhiều tư liệu và thông tin, cuối cùng được nhân viên quản lý thông báo sẽ cho một cơ hội sống lại, để Trương Vũ lựa chọn đi đến vị diện nào, và khi đó sẽ tặng kèm một hệ thống.

Thế là Trương Vũ chọn vị diện lịch sử, chuyện xảy ra sau đó không cần nói thêm, liền có cảnh tượng ban đầu đó.

Hệ thống này vốn do Thiên Đạo sáng tạo.

Đúng vậy, do Thiên Đạo của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện sáng tạo!

Do Thiên Đạo sáng tạo rồi qua tay Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả phát cho những xuyên việt giả như Trương Vũ.

Còn về mục đích của Thiên Đạo và cấu thành của Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả thì cả hai đều không quá rõ ràng.

"Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả?

Thiên Đạo chế tạo hệ thống?" Hồng Quân nhíu chặt mày.

Chế tạo hệ thống thì có thể hiểu được, Chủ Thần cũng làm thế, Hồng Quân cũng làm thế, nhưng Chủ Thần dùng hệ thống để định vị các vị diện Chư Thiên, còn Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện lại phân phối hệ thống cho xuyên việt giả?

Có sự khác biệt bản chất.

Có, dù không biết Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện rốt cuộc có mục đích gì, nhưng có thể khẳng định chắc chắn có âm mưu, không hề

nghi ngờ.

"Cướp đoạt bản nguyên vị diện?

Để xuyên việt giả trở thành người khống chế vị diện đó?" Hồng Quân như có điều suy nghĩ, khả năng này trong mắt Hồng Quân là lớn nhất.

Ngược lại chính bản thân Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện lại khiến Hồng Quân cảm thấy hứng thú, chà, trước đây khi đọc một số tiểu thuyết về khoa kỹ hạ giới, bản thân cảm thấy Địa Cầu cái gì mà hương vị xuyên việt giả không tin.

Bây giờ xem ra, thật sự đã thành sự thật!

Ít nhất trong Chư Thiên Vạn Giới thật sự tồn tại một cái hương vị xuyên việt giả như vậy, Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện!

"Trong Chư Thiên Vạn Giới, Địa Cầu và Hồng Hoang dường như đều đặc biệt?

Chẳng lẽ Hồng Hoang và Địa Cầu có điểm đặc biệt nào sao." Trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia dị sắc.

Lắc đầu, Hồng Quân nhìn về phía quang đoàn hệ thống: "Mở hệ thống hạch tâm, bản tọa muốn xem hạch tâm của ngươi rốt cuộc được cấu thành như thế nào, cũng nhân cơ hội này hồi tố thời không để tìm hiểu Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện." "Vâng, tôn kính Đạo Tổ các hạ." Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử không có dị nghị, hay là nó cũng không dám có dị nghị?

Trong sơn cốc.

"Sắp đủ rồi." Lý Phàm đang nhắm mắt dưỡng thần chậm rãi mở mắt ra, phất tay, một luồng quang trạch chìm vào hư không, Lý Phàm lại nhắm mắt lại.

Bối cảnh đã hiểu rõ, vở kịch lớn, cốt truyện đã ra, đến lúc rồi!

"Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện a, cũng không biết Địa Cầu kiếp trước của ta rốt cuộc ở đâu nữa." Lý Phàm cảm khái một câu.

Hỏi hệ thống về Địa Cầu kiếp trước của mình ở đâu, Lý Phàm cũng không phải hoài niệm quê hương gì, đơn thuần chỉ là hiếu kỳ, về điều này hệ thống biểu thị quyền hạn của Lý Phàm không đủ, khiến Lý Phàm không còn cách nào.

Nhưng có thể xác định được là Địa Cầu kiếp trước của Lý Phàm cũng không hề đơn giản, không hề nghi ngờ.

Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Dị tượng quen thuộc, quang huy quen thuộc, âm thanh quen thuộc, hình chiếu quen thuộc.

Không chút do dự, không chút chần chừ, từ sinh linh phổ thông thấp nhất, đến cường giả Hỗn Nguyên cao nhất, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều hướng ánh mắt về Bất Chu Sơn.

"Lần này lại có bảng xếp hạng mới rồi..." Một ý niệm lóe lên, khi nhìn rõ bảng xếp hạng mới, tất cả mọi người đều tinh thần chấn động.

"Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!?" Lại là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!?

Chẳng lẽ lại có đại lão đáng sợ nào đó sắp bị vạch trần sao?

Từng trận tiếng hít khí vang lên từ khắp Hồng Hoang, chúng sinh hoặc mong đợi, hoặc căng thẳng, hoặc hiếu kỳ, hoặc lo lắng.

Tất cả ánh mắt đều tập trung vào Đại Đạo Kim Bảng trên Bất Chu Sơn, ngay cả Hồng Quân ban đầu đang chuẩn bị phân tích Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử cũng tạm thời dừng động tác.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, cập nhật! .....

Hệ thống cung ứng thương: còn gọi là Thiên Đạo của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện, ý thức Gaia của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện.

Vị diện này từng bị lạc vào một hệ thống, sau khi quét qua cấu trúc của hệ thống đó, Hệ thống cung ứng thương liền đi vào con đường chế tạo hệ thống, sau đó sinh ra linh trí và quyết định nhúng tay vào Chư Thiên.

Ban đầu lấy việc chế tạo hệ thống để định vị tọa độ Chư Thiên, sau đó mượn đó để xâm nhập, sau lại cảm thấy phương pháp này hiệu suất quá chậm, sau đó thành lập Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả.

Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả, cấu trúc nội bộ của nó do phân thân của Thiên Đạo ngưng tụ, nhân viên cấp thấp là những sinh linh được chiêu mộ từ các vị diện.

Tông chỉ là để giúp sinh linh vị diện thực hiện ước mơ xuyên việt, thực chất là mượn cơ hội này để xâm nhập Chư Thiên Vạn Giới.

Sự kiện lớn: 1.

Cục Quản Lý Thời Không từng gây ra sóng gió và vài chiến dịch vị diện, số lượng sinh linh tử thương đạt ức ức vạn triệu (tư liệu chi tiết mở rộng). 2.

Nó từng bán một phương vị diện với siêu ức vạn triệu sinh linh giao dịch cho Chư Thiên Thành để thu thập tọa độ vị diện (tư liệu chi tiết mở rộng). 3.

Để thử nghiệm các loại hệ thống và các cách sử dụng khác nhau, nó từng lấy một phương vị diện làm nơi thử nghiệm cuối cùng dẫn đến vị diện đó vỡ nát (tư liệu chi tiết mở rộng). 4.

Nó đã cài đặt xuyên việt giả tiến vào các vị diện của nó, thúc đẩy xuyên việt giả cướp đoạt bản nguyên vị diện, tự thân cường đại hóa

xuyên việt giả, cuối cùng chấp chưởng một phương vị diện, sau đó nó can thiệp khống chế vị diện đó, tổng cộng cướp đoạt được ba ngàn tám trăm sáu mươi lăm vị diện (tư liệu chi tiết mở rộng). 5... 6... 7...

Đáng sợ kinh người!

Líu lưỡi!

Phù trợ xuyên việt giả chấp chưởng một phương vị diện rồi tiếp quản!

Bán sinh linh để thu thập tọa độ!

Chư Thiên Thành!

Chiến dịch khiến ức ức vạn triệu sinh linh vẫn lạc!

Lượng thông tin quá lớn.

Chúng sinh Hồng Hoang mặt mày ngơ ngác, tất cả cường giả da đầu tê dại.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng không phải chỉ vạch trần những cường giả ngông cuồng huyễn khốc bá đạo vô cùng, mà còn có những kẻ tàn nhẫn như Hệ thống cung ứng thương, trước nay chưa từng nghe thấy, chưa từng thấy qua.

Chỉ riêng số lượng sinh linh chết vì Hệ thống cung ứng thương được ghi chép trong tư liệu nếu chồng chất lại có lẽ đủ lấp đầy một phương tinh vực, những chuyện khác thì khỏi cần nói.

Chương 78

Cả Hồng Hoang như yên tĩnh lại, tất cả mọi người đều ngây ngốc nhìn những dòng chữ lớn không ngừng hiện ra trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, chỉ có những tiếng hít khí yếu ớt vọng lại từ khắp Hồng Hoang.

Cung Tử Tiêu.

"Hệ thống cung ứng thương?" Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, ánh mắt ngưng lại.

Không cần phải truy tìm thông qua Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử nữa.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đã cập nhật toàn bộ tư liệu, chỉ cần nhìn Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng là đủ.

"Tuyệt đối không dễ chọc." Hồng Quân thầm nói.

Tuy tư liệu chi tiết không nhiều, nhưng từ những thông tin có thể nhìn thấy, có thể thấy được Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện rốt cuộc sâu đến mức nào.

Lấy vị diện làm quân cờ, thậm chí lấy nhiều vị diện làm quân cờ, tất cả tọa độ vị diện lại vô số kể, vì để thử nghiệm một thứ gì đó mà còn có thể lấy một vị diện làm nơi thử nghiệm, loại vị diện như vậy mà yếu thì mới là lạ.

"Chư Thiên Thành?

Chẳng lẽ là nơi giao dịch được ghi chép trong một số tiểu thuyết, kết nối Chư Thiên?" Hồng Quân như có điều suy tư.

Hít một hơi thật sâu, Hồng Quân nhàn nhạt mở miệng nói: "Trương Vũ có thể lui xuống rồi." Còn về hệ thống, phải giữ lại

trước đã, lát nữa không chừng sẽ cần dùng đến.

"Vâng, Đạo Tổ, vãn bối xin cáo lui, cái kia, Đạo Tổ ngài có thể đưa ta trở về không, ta có lẽ không thể tự trở về được." Trương Vũ muốn nói rồi lại thôi.

Một phàm nhân, ở đây lại là Hỗn Độn, trở về đại lục, sợ là đi đứng về nằm rồi.

Liếc mắt nhìn Trương Vũ, Hồng Quân tùy ý phất tay, sức mạnh không gian bao phủ, thân ảnh Trương Vũ biến mất.

"Có nên hiểu chuyện không?" Hồng Quân nhìn quang đoàn hệ thống từ từ nói.

"Hiểu, hiểu, hiểu, tôn kính Đạo Tổ các hạ, ta nhất định sẽ hoàn toàn nghe theo sự an bài của ngài." Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử vội vàng nói.

Khẽ gật đầu, Hồng Quân ý niệm vừa động, quang đoàn hệ thống liền biến mất, bị Hồng Quân tạm thời thu lại.

Khẽ trầm ngâm, Hồng Quân khẽ động môi bắt đầu truyền âm.

Đến lúc gọi người rồi!

Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện liên quan quá rộng, ảnh hưởng rất lớn, đã không phải chuyện một người có thể giải quyết, lúc cần thiết Hồng Quân đã chuẩn bị để Đại Đạo Hồng Quân và Dị Vực Nguyên Nguyệt giúp đỡ.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Giây tiếp theo, từng đạo khí thế hùng vĩ vô thượng như từ Hỗn Độn đản sinh, từng cường giả vĩ ngạn nối tiếp nhau bước vào Cung

Tử Tiêu.

Tất cả Hỗn Nguyên Cảnh của Hồng Hoang, lại một lần nữa tề tụ!

"Vì chuyện Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện sao?" "Quy củ cũ?

Mỗi người trấn thủ một phương?" "Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện a...

Phiền phức ngày càng lớn rồi." Khi tất cả Hỗn Nguyên Cảnh tề tụ, một đám Hỗn Nguyên Cảnh cũng không vòng vo với Hồng Quân, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Không cần trấn thủ." Hồng Quân lắc đầu.

Một đám cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều ngẩn người.

Không cần trấn thủ?

Ý là sao?

"Đến rồi." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

"!" "Đến rồi!?" "Nhanh vậy." "Ở đâu." Sắc mặt một đám cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều biến đổi, thần sắc trở nên ngưng trọng và nghiêm túc.

"Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện sắp..." Hồng Quân đại khái thuật lại chuyện của Trương Vũ và Hệ thống trang bức mạnh nhất lịch sử.

"A, có chút thú vị ngao, Thời Thần và hai kẻ hoạt bát kia cũng hơi giống nhau, không ai chịu đi con đường chó má." Dương Mi cười ha hả liếc mắt nhìn Thời Thần nói.

"Cút." Thời Thần liếc mắt nhìn Dương Mi lười biếng đáp lại.

"Chỉ là quân tiên phong thôi sao, vậy ta có thể tránh chiến này không, Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện không dễ chọc, nếu có thể tránh được thì không cần thiết phải đối đầu cứng rắn, trong khoảng thời

gian này ta thu hoạch không ít, nội tình chưa tiêu hóa hoàn toàn mà." Ngũ Hành lão tổ cau mày nói.

Nếu như vậy thì bất kể Ngũ Hành lão tổ hay Hỗn Độn Ma Thần khác hoặc cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều không sợ chiến tranh, thậm chí còn vui vẻ đón nhận, chỉ mong có một trận chiến.

Mấu chốt là trong khoảng thời gian này, các vị diện Chư Thiên mà họ đi xâm nhập và trấn áp đã có mấy cái, thu hoạch được sao có thể trong mấy vạn năm mà luyện hóa và tiêu hóa triệt để, nếu có thể tránh chiến thì tự nhiên là an ổn nhất.

"E rằng không thể tránh được, Hệ thống cung ứng thương kia đã có tọa độ Hồng Hoang ta thì có nghĩa là nó có thể xâm nhập bất cứ lúc nào." "Nếu nó phát giác dị thường thì chắc chắn sẽ lại phái xuyên việt giả, khi đó chúng ta bị động, ta muốn tránh chiến thì lại càng bị động." La Hầu lắc đầu nói.

"Bản tọa triệu tập chư vị đến để bàn bạc một đối sách, chuyện này cần được giải quyết, xâm nhập?

Phòng thủ?" Hồng Quân nói.

"Xâm nhập đi, từ tư liệu công bố trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng không khó để thấy Hệ thống cung ứng thương căn bản không để tâm đến sinh linh, không, nó là Thiên Đạo bản địa, Thiên Đạo vô tình chỉ theo đuổi lợi ích không để tâm là bình thường." "Nhưng nó có thể không để tâm ta thì không được, căn cơ của ta ở Hồng Hoang, nếu phòng thủ thì khi Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện xâm nhập Hồng Hoang ta sẽ tổn thất thảm trọng." Da Hòa Hoa trên người tỏa ra quang huy thần thánh, đầy lòng trắc ẩn nói.

"???" Thiên Đạo.

Quy thì quy, náo thì náo, đột nhiên lôi nó vào làm cái quái gì, nó

cũng có thể chuẩn xác trúng nồi vậy sao.

"Xâm nhập đi." "Chúng ta ai nấy đều có ràng buộc riêng, phòng thủ ở Hồng Hoang bất lợi cho chúng ta." "Tấn công mới là lựa chọn tốt nhất." "Tiên hạ thủ vi cường." "Cách phòng thủ tốt nhất chính là chủ động tấn công, chúng ta hãy tiên phong xâm nhập vị diện của nó." Các Hỗn Nguyên Cảnh lũ lượt mở miệng nói.

"Vậy thì, xâm nhập." Hồng Quân chốt hạ.

Thực ra hắn cũng khá thiên về xâm nhập, dù sao mọi người cùng bàn bạc tự nhiên phải lắng nghe ý kiến của người khác.

"Tất cả chuẩn bị đi, một khi đã chuẩn bị xong thì lập tức vượt giới." Hồng Quân đứng dậy, một đám Hỗn Nguyên Cảnh đều gật đầu, thân ảnh dần dần tản đi.

"Vô Lượng Lượng Kiếp sắp đến rồi..." Ánh mắt nhìn về phương xa, ánh mắt Hồng Quân trở nên thâm thúy.

Trong sơn cốc.

"Đạo hữu a, Vô Lượng Lượng Kiếp là một trận lượng kiếp càn quét Chư Thiên, tương tự như lượng kiếp thông thường trong vị diện, hạch tâm của Vô Lượng Lượng Kiếp thực ra là để nâng cấp vị cách Chư Thiên." Nữ Oa lắc đầu nguầy nguậy nói.

Ở bên nhau lâu như vậy, Nữ Oa ngược lại không còn lạnh lùng như lúc đầu, trái lại càng giải phóng thiên tính hay nói đúng hơn là thả lỏng bản thân sao?

Nữ thần sống động như thế lại biến thành nữ thần kinh.

"Vậy ngươi muốn biểu đạt gì?" Lý Phàm im lặng nói.

Bản thân vừa đột phá Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh, kết quả Nữ Oa lại chạy đến, hết cách, chỉ đành tạm dừng tu luyện.

Nhưng cũng không sao, nếu thực sự cần gấp thì Lý Phàm có thể không gặp Nữ Oa, nhưng cần sắp xếp kế hoạch và chuẩn bị một số thứ, Nữ Oa đến thì cũng tiện cả đôi đường.

Còn về Vô Lượng Lượng Kiếp, cái này Lý Phàm tự nhiên biết rõ, bố cục Hồng Hoang thậm chí hiện tại bố cục Chư Thiên mà nếu ngay cả Vô Lượng Lượng Kiếp còn không rõ tình hình thì bố cục cái búa gì chứ.

"Hồng Hoang dường như đã trở thành khởi đầu của Vô Lượng Lượng Kiếp." Nữ Oa cười tủm tỉm nói.

Vô Lượng Lượng Kiếp là gì?

Nói trắng ra là phiên bản nâng cấp của lượng kiếp.

Hạch tâm của lượng kiếp?

Chiến tranh!

Nguy hiểm!

Thử thách!

Đương nhiên, Vô Lượng Lượng Kiếp cũng vậy, trong khoảng thời gian này Hồng Hoang xuất hiện các loại nguy cơ hoặc các loại xâm nhập chính là biểu hiện của Vô Lượng Lượng Kiếp, giống như một nhân vật chính nhỏ bé, nếu ngưu bức thì chẳng phải phải đi trang bức, vả mặt và nghiền ép để nâng cấp sao.

Cùng một đạo lý.

Vô Lượng Lượng Kiếp, càn quét Chư Thiên, lây nhiễm Vạn Giới, không một vị diện nào có thể thoát khỏi, vượt qua thì vị diện được thăng cấp, Chư Thiên cũng được thăng cấp, không vượt qua thì giới vực vỡ nát, vị diện tiêu tan, đơn giản vậy thôi.

"Như vậy chẳng phải càng thú vị hơn sao." Lý Phàm không biết có

nên đồng ý hay không.

Vô Lượng Lượng Kiếp đến đúng lúc, nếu không thì Lý Phàm sẽ phải chủ động thúc đẩy một số việc, đã đến rồi thì không cần quản nữa, bố cục phía sau màn có thể thu được lượng lớn bản nguyên chi lực, không thơm sao, thơm cực kỳ!

"A a, trước đây đều là hình chiếu hồi quy bản tôn sau đó thông qua những ký ức đó để xem Vô Lượng Lượng Kiếp, tự mình nhìn tận mắt thú vị hơn nhiều." Nữ Oa nói với vẻ say mê.

"...Vậy ngươi muốn biểu đạt gì?" "Một mình xem kịch rất buồn chán, bản cung ở đây cùng xem thì không được có ý kiến sao?" "Không có." "Hừ, vậy cùng xem kịch!" Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện.

Nằm trên không Địa Cầu, giữa không gian hư huyễn và thực chất, từng kiến trúc hùng vĩ tọa lạc ở đó, chỉ thấy bên trong kiến trúc người người tấp nập, nhìn qua dường như vô cùng bận rộn.

Bên trong chính là...

Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả!

Trong cục quản lý, trong một căn phòng đầy rẫy dụng cụ, la bàn, máy chiếu và các vật phẩm khác, một nhóm nhân viên của cục quản lý đang giám sát tình hình các màn hình chiếu.

Đột nhiên, một nhân viên ánh mắt ngưng lại, mở miệng nói: "Không hay rồi, trong số hệ thống đợt trước phát ra có hệ thống xuất hiện bất thường, vị diện đó có thể đã xảy ra tình huống, lập tức thôi diễn vị diện mà hệ thống đó đang ở." "Bất thường?" "Tra." "Cấp trên đã chỉ thị, trong khoảng thời gian này toàn diện cấm nghiêm, bất kỳ dị thường nào cũng phải tra rõ." "Tra." Tất cả nhân viên trong phòng bắt đầu hành động.

Nhanh chóng, thông qua các dụng cụ và pháp bảo, la bàn thôi diễn,

tất cả nhân viên tập trung lại một chỗ.

Nhìn về phía màn hình lớn phía trước, tất cả nhân viên sắc mặt ngưng trọng, giọng nói khô khốc: "Hồng...

Hồng Hoang!

Lại là Hồng Hoang, mau báo cáo lên cấp trên." Vài phút sau.

Qua từng lớp báo cáo, sâu trong lòng Địa Cầu, trong địa hạch, một thân ảnh lúc hư huyễn lúc thực chất đột nhiên mở bừng mắt, cùng với việc mở mắt, thân hình hắn nhanh chóng trở nên ngưng thực.

"Hồng Hoang?" Giọng nói của hắn cổ xưa và đầy vẻ vận vị, như ẩn chứa thiên cơ, dù khó hiểu nhưng bất kể ai nghe đều có thể hiểu được ý của hắn.

Khẽ trầm ngâm, hắn bước ra một bước, một cánh cửa không gian xuất hiện, hắn trực tiếp bước vào.

Tên của người này, chính là...

Hệ thống cung ứng thương!

Thiên Đạo của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện!

Hỗn Độn Chi Hải.

Trong một vùng bản nguyên Hỗn Độn mênh mông, một tòa đảo như thánh đảo chí cao, lại như tiên đảo vô thượng, dường như tràn ngập vô lượng huyền cơ và tạo hóa, mỗi luồng quang huy đều như ẩn chứa đạo tắc, mỗi luồng huyền quang đều như tỏa ra ánh sáng rực rỡ, đảo đó như tọa lạc ở đây.

Đó chính là nơi Chư Thiên Thành tọa lạc!

Kết nối Chư Thiên, lấy thương mại làm danh nghĩa, tương truyền là Chư Thiên Thành vô cùng thần bí!

Hệ thống cung ứng thương sau khi tiến vào Chư Thiên Thành không chút chần chừ, sải bước đến bên cạnh một tấm gương ở trung tâm thành.

"Thôi diễn vị diện." "Cần tiêu tốn bản nguyên Chư Thiên, có xác nhận không?" "Xác nhận." "Vị diện tràn ngập bất định tính, chỉ có thể thôi diễn khả năng lớn nhất, có xác nhận không?" "Xác nhận." "Bắt đầu thôi diễn." Trong nháy mắt, trên tấm gương bùng phát ra vô tận thần mang, quang huy huyền diệu như muốn hút Hệ thống cung ứng thương vào trong, sức mạnh thời gian, không gian lưu chuyển, ẩn chứa sức mạnh thời không vì thế mà đản sinh.

Chỉ thấy trong mắt Hệ thống cung ứng thương xuất hiện từng khung cảnh, như tất cả cảnh tượng của vị diện đó đều hình chiếu vào mắt Hệ thống cung ứng thương.

Rất lâu sau, Hệ thống cung ứng thương thu lại ánh mắt.

Thở ra một hơi, khóe miệng Hệ thống cung ứng thương lộ ra nụ cười lạnh lùng.

"Muốn xâm nhập vị diện của ta?" Tuy rằng Thái Sơ Bảo Kính chỉ hiện ra một góc không nhiều, nhưng mơ hồ có thể nhìn thấy một số đoạn rời rạc, ít nhất Hệ thống cung ứng thương đã xác định được một điểm.

Hồng Hoang muốn xâm nhập!

"Vậy thì tiên hạ thủ vi cường!" Những lời lẩm bẩm vang vọng giữa thiên địa, thân ảnh Hệ thống cung ứng thương biến mất khỏi Chư Thiên Thành.

Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện.

Trong Chí Cao Thần Điện, Hệ thống cung ứng thương hóa thành một nam tử trung niên tóc vàng ngồi trên Chí Cao Thần Tọa, phía dưới

hoặc là cường giả bản thổ Địa Cầu, hoặc là phân thân hình chiếu của họ, phóng mắt nhìn qua, từng cường giả đều hội tụ ở đây.

"Cung nghênh Tôn Thượng." "Cung nghênh Tôn Thượng." "Cung nghênh Tôn Thượng." Tất cả mọi người thấy Hệ thống cung ứng thương giáng lâm đều quỳ một gối, cao giọng hô.

"Truyền pháp lệnh của ta, lấy lệnh xuyên việt sắc lệnh Chư Thiên, triệu hồi tất cả xuyên việt giả Địa Cầu trở về!" Hệ thống cung ứng thương mặt không biểu tình nói.

"Tôn Thượng, các vị diện ta còn chưa triệt để công lược, có một số đang trong quá trình luyện hóa, khi đó nếu triệu hồi toàn bộ thì tổn thất của ta có thể sẽ rất lớn." Một lão ẩu giọng khàn khàn nói.

"Vị diện của ta sắp xuất hiện nguy cơ, tổn thất này không lớn, trước tiên vượt qua nguy cơ rồi tính sau, lập tức triệu tập tất cả xuyên việt giả trở về Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện, lấy hệ thống chủ ban cho những xuyên việt giả kia năng lực tạm thời vượt qua thời không." Hệ thống cung ứng thương trầm giọng nói.

"Vâng." "Vâng." "Vâng." Tất cả mọi người trong lòng run sợ, không nói thêm nữa, tất cả quỳ một gối, sắc mặt trở nên nghiêm túc.

Sắc lệnh Chư Thiên!

Triệu hồi, tất cả xuyên việt giả Địa Cầu, toàn bộ trở về!

Vị diện Hồng Hoang, trong sơn cốc.

"Nhìn kìa, kịch hay khai diễn rồi." Lý Phàm khẽ nói.

"Cứ tưởng mãi Hồng Hoang xâm nhập Chư Thiên, lần này thì lạ thật." Nữ Oa tặc lưỡi khen ngợi.

"Thiên Đình và Vu tộc có hai biến số." Lý Phàm cười cười.

Cung Tử Tiêu.

Chương 79

Vì tình hình khẩn cấp, nên các Hỗn Nguyên Cảnh không chậm trễ quá lâu, chỉ dùng chưa đến một ngày đã chuẩn bị xong và tập trung lại.

"Chuẩn bị vượt giới đi." Hồng Quân trầm giọng nói.

"Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện thống trị rất nhiều vị diện, trận chiến này trong thời gian ngắn e rằng không thể kết thúc, có nên triệu tập chúng sinh, để sinh linh từ Đại La Cảnh trở lên cũng đồng bộ tham chiến không." Tinh Vũ nói.

"Ta đi thăm dò tình hình trước, nếu vị diện bên kia độ khó không cao thì trực tiếp trấn áp luôn, nếu có chút khó nhằn thì hãy triệu tập thêm người." Hồng Quân nói.

"Cũng tốt." Lắc đầu, mọi người đều đồng ý.

Chuẩn bị, vượt giới!

Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện, trong vũ trụ mênh mông.

Chỉ thấy từng cánh cửa không gian từ hư không mở ra, từng thân ảnh khí thế hoặc bàng bạc, hoặc thâm sâu, hoặc kinh khủng bước ra từ cánh cửa không gian.

Những thân ảnh này khí tức khác nhau, có kẻ tỏa ra tiên vận, lại có ánh sáng thần đạo, hoặc khí huyết võ đạo, thậm chí là ma pháp, đấu khí v.v.

Những người này, chính là các xuyên việt giả được Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện phát đến Chư Thiên Vạn Giới!

Bởi vì, lệnh xuyên việt, tất cả đều trở về!

Ông ông ông!!!

Hư không xuất hiện từng gợn sóng, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, hà quang ức vạn, tử khí đẳng phi, tinh thần chiến lật, quần tinh động đãng...

Trong khoảnh khắc, vô biên dị tượng hội tụ trong tinh không vũ trụ, càn quét vô biên tinh vực.

"Cung nghênh Tôn Thượng." "Cung nghênh Tôn Thượng." "Cung nghênh Tôn Thượng." Tất cả xuyên việt giả quỳ một gối, cao giọng hô.

Tại nơi xuyên việt, Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả đã nói cho họ biết ai cho phép họ xuyên việt, ai đã ban cho họ tất cả, đối với Hệ thống cung ứng thương hay Gaia ý thức họ đều không hề xa lạ.

Hệ thống cung ứng thương, giáng lâm!

"Nhị lang, chuyện liên quan đến an nguy của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện ta, nguy cơ đã xuất hiện, hãy cùng ta chống lại ngoại địch!" Hệ thống cung ứng thương trầm giọng nói.

"Chiến!

Chiến!

Chiến!!!" "Chiến!

Chiến!

Chiến!!!" "Chiến!

Chiến!

Chiến!!!" Từng tiếng sát khí đằng đằng vang vọng trong hư không vũ trụ, ngay cả chân không cũng khó có thể tiêu dung âm thanh của tất cả xuyên việt giả, cấp độ dường như đã vượt qua định luật cơ bản của vũ trụ vô thanh, mỗi người đều tỏa ra khí thế bàng bạc.

“Vượt giới!” Hệ thống cung ứng thương đại thủ vung lên, vô cùng sức mạnh không gian hội tụ, một vòng xoáy không gian trải dài vô biên tinh vực nhanh chóng ngưng tụ thành hình.

Kiếm chỉ Hồng Hoang!

“Vâng!” “Vâng!” “Vâng!” Tất cả xuyên việt giả đồng thanh nói.

Ở phía bên kia, toàn bộ Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả cũng bắt đầu vận hành, cơ quan quản lý khổng lồ toàn diện kích hoạt.

“Phóng thích hệ thống.” “Gây rối trật tự Hồng Hoang.” “Phát tất cả hệ thống này vào Hồng Hoang.” “Không cầu ảnh hưởng lớn đến mức nào, chỉ cần khiến Hồng Hoang động loạn là được.” “Mở nút không gian.” “Bắt đầu phóng thích hệ thống!” Vô số nhân viên bắt đầu sử dụng các dụng cụ hoặc vật chất, từng hệ thống được sản xuất hàng loạt rồi bị ném vào vòng xoáy không gian.

Cục Quản Lý Xuyên Việt Giả hỗ trợ tác chiến!

Vị diện Hồng Hoang.

Hồng Quân và những người khác đang định vượt giới, tự có cảm giác, ánh mắt tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía biên giới Hỗn Độn.

“...” “Gan lớn thật!” “Bị phát hiện rồi.” “Dẫn đầu vượt giới.” “Vậy thì, chiến!” Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng đạo khí thế mênh mông bàng bạc chí cao vô thượng thăng đẳng, từng thân ảnh như chiếu rọi Chư Thiên, khắc ghi vạn cổ thời không bước ra từ Cung Tử Tiêu.

“Bên đại lục hình như cũng xuất hiện không ít xuyên việt giả?”

“Không sao, sinh linh Hồng Hoang ta cũng không ăn chay.” “Chúng ta trước tiên giải quyết chiến lực cao cấp của đối phương.” “Cũng tốt.” Nhanh chóng trao đổi xong, Hồng Quân và những người khác tiến về sâu trong Hỗn Độn.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Biên giới Hỗn Độn, từng tiếng nổ lớn chợt hiện, thông đạo không gian nhanh chóng hiện hình thành, chưa kịp đợi Hỗn Nguyên Cảnh của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện vượt giới nhập vào, Hồng Quân và những người khác trực tiếp tiên phát chế nhân!

Oanh!!!

Hư ảnh Hồng Hoang chiếu đến!

Vô lượng ma khí, sát khí ngút trời, vô tận hủy diệt, tiên quang ngập trời, thái âm ngút trời, quang huy thần thánh...

Sức mạnh bàng bạc giao thoa hội tụ, từng đạo thần thông quy tắc ngưng tụ thành, Tam Thiên Đại Đạo đều hình chiếu ra, như diễn hóa vô lượng giới vực, như trọng khai Địa Phong Thủy Hỏa, công kích ngập trời cùng với rất nhiều chí bảo bao phủ về phía thông đạo không gian.

Đại chiến, bùng nổ!

Đại lục Hồng Hoang.

Trên Cửu Thiên, từng thông đạo không gian nhỏ bé hiện ra, từng luồng lưu quang từ trong thông đạo bắn ra phân tán đến khắp Hồng Hoang.

Chính là, hệ thống!

Oanh long long!!!

Sấm sét cuồn cuộn, tỏa ra hoàng hoàng kim quang và thiên uy vô thượng, những con mắt vàng của Thiên Đạo giáng lâm hư không, từng đạo Thiên Đạo vĩ lực phong tỏa thiên địa xóa bỏ hệ thống, trừ một số cá lọt lưới ra thì đại đa số hệ thống trực tiếp chưa tìm được túc chủ đã bị xóa sổ.

Chơi thì chơi, náo thì náo, thật sự coi Thiên Đạo là trò đùa sao?

Ở vị diện Hồng Hoang này, địa bàn của Thiên Đạo Hồng Hoang, sinh linh Thiên Đạo không tiện can thiệp, nhưng những vật phẩm như hệ thống thì Thiên Đạo muốn xóa bỏ là chuyện dễ như trở bàn tay.

"Sát a!" "Sát!!!" "Sát!!!" "Sát!!!" Một thông đạo như bức màn trời hình thành, vô số xuyên việt giả từ trong đó bước ra, sát khí bàng bạc càn quét phong vân, như muốn làm rối loạn trật tự thiên địa, từng đạo khí thế và khí tức liền đản sinh.

"Người đâu!" "Có sinh linh dị vực xâm nhập!" "Đạo Tổ đâu rồi, ân?

Sâu trong Hỗn Độn hình như cũng bùng phát chiến đấu rồi." "Đạo Tổ đi giải quyết cường giả ngoại vực rồi." "Ta đi giải quyết những sinh linh dị vực này." "Ra tay!" "Dám phạm thế giới Hồng Hoang của ta?

Giết!" Các cường giả Hồng Hoang đang ở trong đại lục Hồng Hoang hoặc tinh thần thái cổ bị kinh động, từng cặp mắt nhìn về phía đại lục Hồng Hoang, vô số đại năng Hồng Hoang, cường giả lũ lượt giáng lâm đại lục.

"???" "???" "???" Các xuyên việt giả của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện.

Vừa mới giáng lâm, khi nhìn thấy từng tồn tại vĩ ngạn xuất hiện, tất cả xuyên việt giả toàn thân cứng đờ, mọi người đều ngơ ngác, đặc

biệt là cuộc đại chiến Vu Yêu với thanh thế hùng vĩ ở đằng xa càng khiến xuyên việt giả đầy đầu dấu hỏi.

Vị diện gì?

À đúng rồi, Tôn Thượng hình như không nói vị diện nào.

"Hình như... vị diện Hồng Hoang?" "Tôn Thượng bảo ta đánh vị diện Hồng Hoang?" "Vị diện Hồng Hoang???" Tất cả xuyên việt giả đều ngớ người.

Phải biết trong Chư Thiên Vạn Giới, những vị diện đặc biệt như Hồng Hoang, Địa Cầu đều như cấm kỵ, cũng là cấm địa.

Bởi vì loại vị diện này quá thần bí, không ai biết rốt cuộc ẩn chứa bao nhiêu cường giả và nội tình, bất kể vị diện nào cũng đều kiêng kỵ loại vị diện này không thôi, những xuyên việt giả này tự nhiên không xa lạ gì với Hồng Hoang.

"Chạy!

Chạy!

Chạy!" "Mau chạy!" "Ngọa tào, nhiều cường giả thế." "Tôn Thượng muốn lấy ta làm pháo hôi à!?" "Đánh cái quái gì." "Toàn bộ đều là cường giả cấp mười bốn trở lên, WDNM." "Tôn Thượng hại ta!" "Chạy!" "Mau quay về." Sau một thoáng kinh ngạc ngắn ngủi, tất cả xuyên việt giả hoảng loạn liền thông qua thông đạo không gian trở về Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện.

Cái gì mà Tôn Thượng ngưu bức hống hống nói vị diện bên kia không đáng một đòn, giải quyết dễ dàng, phải biết vị diện Hồng Hoang đáng sợ đến thế, ai ngu mới nghe lệnh xuyên việt mà điều động quân lính.

Đánh cái quái gì!

Căn bản không đánh được!

Quạc quạc quạc!!!

Quạc quạc quạc!!!

Quạc quạc quạc!!!

Đột nhiên, khi tất cả xuyên việt giả chuẩn bị trở về, thông đạo không gian ban đầu vẫn còn treo ngang hư không trực tiếp đóng lại.

"..." Tất cả xuyên việt giả toàn thân cứng đờ, sắc mặt dần dần ngưng lại.

Trên chiến trường Vu Yêu hai tộc.

Mười hai Tổ Vu và Thái Nhất đang diễn kịch, thấy xuyên việt giả xuất hiện sắc mặt đều kinh ngạc, nhìn nhau, đôi mắt song phương trở nên sáng ngời hơn.

Có xuyên việt giả?

Diệu a!

Đang lo không biết nên kết thúc vở kịch này thế nào, xuyên việt giả đến chẳng phải đúng lúc sao.

Vừa hay mượn cơ hội này!

"Vu tộc nhị lang, ngoại địch trước mặt, chúng ta sao có thể nội loạn, theo ta trấn sát ngoại địch!" Đế Giang cao giọng hô.

"Vu!

Vu!

Vu!!!" "Vu!

Vu!

Vu!!!" "Vu!

Vu!

Vu!!!" Tất cả chiến sĩ Vu tộc sát khí đằng đằng phấn khích hô.

"Yêu tộc nhị lang, chúng ta sao có thể yếu hơn lũ phu nhân Vu tộc, theo bản hoàng tru sát ngoại địch!" Đế Tuấn hình chiếu cao giọng hô.

"Sát!

Sát!

Sát!!!" "Sát!

Sát!

Sát!!!" "Sát!

Sát!

Sát!!!" Đại quân Yêu tộc sát khí trùng trùng kích động hô.

Oanh!!!

Vu Yêu hai tộc, gia nhập chiến trường!

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Long giới mở!

Phượng giới mở!

Ma giới mở!

Kỳ Lân giới mở!

Thiên Đạo mở bốn cửa giới vực, Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc, Ma tộc, tất cả đều xuất động!

Đại hỗn chiến, bùng nổ!

Có phải là đại chiến ở Hồng Hoang?

Nếu không phải e ngại quá nhiều biến cố dễ khiến Hồng Hoang tổn thất lớn, bất kể Thiên Đạo hay Hồng Quân đều thà rằng chiến tranh ở Hồng Hoang, dù sao, trong đại bản doanh nội tình mới là sâu nhất.

Thái Âm Tinh, trong tiểu thế giới.

Vì Nguyên Nguyệt đã rời đi tham chiến nên Dị Vực Nguyên Nguyệt có chút buồn chán, chống cằm ngẩn người, thấy đại hỗn chiến đang bùng phát ở Hồng Hoang, trong mắt Dị Vực Nguyên Nguyệt xuất hiện vẻ nôn nóng muốn thử sức.

"Ôi, Hồng Hoang hình như đang rơi vào hạ phong rồi." "Ai yếu ta giúp người đó, Hồng Hoang đã rơi vào hạ phong rồi thì ta không thể không giúp." "Ừm, hợp tình hợp lý." Tự lẩm bẩm, Dị Vực Nguyên Nguyệt lập tức cảm thấy rất có lý, ngay lập tức, Dị Vực Nguyên Nguyệt không chờ đợi nữa, trực tiếp đứng dậy rời khỏi tiểu thế giới.

Chương 80

Oanh!!!

Khí thế Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên càn quét toàn bộ vị diện Hồng Hoang, lực lượng kinh khủng như khiến thời không run rẩy, khiến Đại Đạo chấn động, từng trọng trọng giới vực và hư ảnh như vượt qua Chư Thiên mà hình chiếu sau lưng Dị Vực Nguyên Nguyệt.

Nguyên Nguyệt, ra tay!

Trong sơn cốc.

Trước mặt Lý Phàm, Nữ Oa hiện ra một hình chiếu, trong hình chiếu đang phát sóng đại chiến đang bùng phát ở đại lục Hồng Hoang và sâu trong Hỗn Độn.

"Có vẻ thú vị thật, đáng tiếc thiếu chút đồ ăn vặt, ừm, hình như gọi là bắp rang bơ?

Để ta đi hạ giới lấy một ít." Nữ Oa nói với vẻ say mê.

"Không cần." Lý Phàm khẽ cười, phất tay tạo ra lượng lớn đồ ăn thức uống cần thiết khi xem phim.

Khi kiểm tra bản nguyên chi lực đang tăng vọt, nụ cười trên mặt Lý Phàm trở nên càng lúc càng nồng đậm.

Thử hỏi vốn dĩ nên phát triển theo quỹ tích lượng kiếp Vu Yêu trong nội bộ Hồng Hoang đột nhiên bùng phát một trận đại chiến kinh thế, liên quan đến đại chiến hai giới có thể sản sinh bao nhiêu bản nguyên chi lực thì có thể biết.

Huống hồ còn có bên Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện nữa.

Thu hoạch lần này của Lý Phàm, vô cùng kinh người!

"Màn cao trào sắp đến rồi." Như có cảm giác, Nữ Oa cất tiếng nói.

"Ừm." Lý Phàm đáp.

Đúng vậy, chỗ hay nhất, cao trào còn chưa bắt đầu!

Chính là cao trào. ...sắp xuất hiện!

Vở kịch thực sự hay, sắp diễn ra!

"Tâm thái của Hồng Quân liệu có sụp đổ không?" Lý Phàm biểu cảm có chút cổ quái.

Những động thái nhỏ trong bóng tối của Hồng Quân, Lý Phàm lắc đầu.

Không!

Lần này người có tâm thái sụp đổ e rằng là La Hầu rồi.

Sâu trong Hỗn Độn.

Hệ thống cung ứng thương cùng với rất nhiều phân thân của nó và các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh bản thổ của Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện đang giao chiến với Hồng Quân và những người khác.

Phân thân của Hệ thống cung ứng thương thực ra cũng là một phần của Thiên Đạo, vừa là nó, vừa là một cá thể độc lập.

Có lẽ có người đã đoán được, cũng có người đã nghe nói, không sai, bốn đại phân thân của nó chính là bốn vị lão thiên gia mà ngươi quen thuộc: Thanh Thiên, Thương Thiên, Hoàng Thiên, Hạo Thiên!

"Không thể nào." "Chết tiệt, giới Hồng Hoang này vì sao lại khác với các vị diện Hồng Hoang khác." Nhìn những cường giả Hồng Hoang trước mặt, lại cảm ứng tình hình trong đại lục Hồng Hoang, trên mặt Hệ thống cung ứng thương xuất hiện vẻ không thể tin nổi,

trên trán hắn dường như xuất hiện vài dấu hỏi lớn.

Long giới?

Phượng giới?

Kỳ Lân giới?

Cái quỷ gì!

Tình hình của những Hỗn Độn Ma Thần trước mặt này thì sao, nhiều Hỗn Độn Ma Thần không chết, Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn cũng sống, mẹ kiếp căn bản không khoa học, mẹ kiếp căn bản không thể nào a!

Hắn đã nghe nói qua nhiều thế giới Hồng Hoang như vậy, duy nhất chưa từng thấy một thế giới Hồng Hoang nào vừa bá đạo vừa phi phàm đến mức không thể tin được như thế này, căn bản mẹ kiếp là một thế giới Hồng Hoang phát triển theo kiểu quỷ dị.

"Không thể chờ thêm được nữa." Sắc mặt âm trầm, trong lòng Hệ thống cung ứng thương đã dâng lên một tia dự cảm bất tường.

Có chút không ổn!

Vị diện Hồng Hoang này rất kỳ lạ.

Ban đầu định từ từ bào mòn, nhân cơ hội này cướp đoạt thêm bản nguyên Hồng Hoang rồi từ từ mưu đồ, bây giờ không thể chờ được nữa, phải dùng dao nhanh chém loạn ma thôi.

"Hợp!" Hệ thống cung ứng thương quát khẽ.

Như lời vừa ra, pháp theo sau, như miệng ngậm thiên hiến, điều hắn nói dường như sẽ do Đại Đạo trình hiện, một chữ lại như nặng tựa ngàn cân, như Thái Cổ thần sơn, như thiên âm vô thượng.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Thanh Thiên hợp nhất!

Thương Thiên hợp nhất!

Hoàng Thiên hợp nhất!

Hạo Thiên hợp nhất!

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc, khí thế trên người Hệ thống cung ứng thương bạo tăng, ngay cả sự áp chế của vị diện Hồng Hoang đối với hắn cũng dường như không còn tác dụng, tu vi của hắn như được thăng hoa cực độ trong khoảnh khắc đó.

Hỗn Độn Vô Lượng Thái Cực Thiên Đệ Nhất Trọng Thiên...

Hỗn Độn Vô Lượng Thái Cực Thiên Đệ Nhị Trọng Thiên...

Hỗn Độn Vô Lượng Thái Cực Thiên Đệ Tam Trọng Thiên...

Hỗn Độn Vô Lượng Thái Cực Thiên Đệ Tứ Trọng Thiên...

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, tu vi của Hệ thống cung ứng thương trực tiếp đã đạt đến đỉnh cao Hỗn Độn Vô Lượng Thái Cực Thiên Đệ Lục Trọng Thiên.

Đây, mới là thực lực chân chính của Hệ thống cung ứng thương!

"Quả nhiên khó nhằn." Hồng Quân và những người khác nhanh chóng lùi lại, trong lòng lập tức chùng xuống.

Từ lời giới thiệu ngắn gọn trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đã đoán được Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện vô cùng kinh khủng, nhưng mức độ kinh khủng này lại có chút vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người.

Phải biết đây là vị diện Hồng Hoang, Hệ thống cung ứng thương đang chiến đấu trên địa bàn của người khác, dưới sự áp chế của Thiên Đạo mà Hệ thống cung ứng thương còn có thực lực như vậy, vậy nếu ở bên ngoài thì sao?

Tu vi của hắn ít nhất cũng là Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên Đệ Thất Trọng Thiên!

Kinh khủng đến mức nào có thể biết.

"Đừng ai giữ sức nữa." Hồng Quân nói khẽ: "Các ngươi có giấu giếm cái gì bản tọa đều biết, lúc này mà còn giấu giếm thì tất cả đều phải hoàn toàn tiêu đời." "Thiện." "Tất cả dốc toàn lực ra tay đi." "Toàn lực chiến đấu." "Toàn lực đi." "Ai, vốn dĩ muốn hố Hồng Quân, thôi thôi thôi." Một đám cường giả Hỗn Nguyên Cảnh Hồng Hoang hoặc thở dài hoặc gật đầu hoặc đáp lời.

"Giấu sức?" Hệ thống cung ứng thương kinh ngạc, đồng tử co rút lại không thể tin nổi nhìn Hồng Quân và những người khác.

Cái quái gì!

Không phải toàn bộ thực lực sao!?

Còn giấu sức?

Vậy thì toàn bộ thực lực phải mạnh đến mức nào?

Mẹ kiếp vị diện Hồng Hoang này rốt cuộc là cái quỷ gì, vì sao lại hoàn toàn khác với các vị diện Hồng Hoang khác trong Chư Thiên Vạn Giới chứ!

Đúng lúc này, biến cố... xuất hiện!

Oanh!!!

Một tiếng nổ lớn từ đại lục Hồng Hoang bùng phát.

Trong khoảnh khắc, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, vô biên

dị tượng đản sinh, Đại Đạo chi âm vang vọng, có ráng mây ngũ sắc từ chân trời rớt xuống, lại có hà quang từ trên Cửu Thiên rơi xuống...

Đế Tuấn chứng đạo!

Đế Tuấn vào khoảnh khắc này, chứng đạo thành công!

Oanh!!!

Hình chiếu của hắn xuất hiện, uy áp hùng hậu càn quét bốn phương, bất kể chúng sinh thuộc Hồng Hoang hay tất cả xuyên việt giả thuộc Chư Thiên Địa Cầu Vị Diện đều không thể chịu đựng được mà lũ lượt quỳ rạp xuống đất.

"Đế Tuấn!" "Đế Tuấn!" "Đế Tuấn chứng đạo!" "Cái quái gì!?" "Đế Tuấn vừa rồi không phải đang tham gia đại chiến Vu Yêu sao?" "Chờ đã!

Bị lừa rồi!" "Vu Yêu hai tộc đã liên thủ từ sớm, đang diễn kịch cho ta xem sao!?" Chúng sinh Hồng Hoang sắc mặt kinh ngạc, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, tất cả đều hiểu ra.

"Hình như bị nhìn thấu rồi." "Vậy thì không diễn nữa vậy." Mười hai Tổ Vu, Thái Nhất cười ha hả nói.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Khe nứt không gian xuất hiện, những sinh linh hai tộc ban đầu 'vẫn lạc' trong đại chiến Vu Yêu lại từ trong đó bước ra dưới ánh mắt không thể tin nổi của chúng sinh Hồng Hoang.

"???" Thảo!

Hóa ra không ai chết cả.

Toàn bộ đều là lão âm bỉ a!

Chúng sinh Hồng Hoang thầm mắng một câu.

"Đế Tuấn tiếp chỉ, trấn sát tất cả sinh linh dị vực trong đại lục." Giọng Hồng Quân vang lên giữa thiên tế.

"Kính cẩn tuân theo pháp chỉ của Đạo Tổ." Đế Tuấn cung kính nói.

Tuy trước đó đang bế quan đột phá, nhưng không có nghĩa là Đế Tuấn không rõ tình hình Hồng Hoang, đối với việc có dị vực xâm nhập, Đế Tuấn đều biết.

"Sinh linh dị vực?" Đế Tuấn nhe răng cười, trong nháy mắt, vô tận hỏa vực càn quét, Thái Dương Tinh trên chân trời như chiếu ra vô cùng Thái Dương Chân Hỏa.

"Đế Tuấn?" Sâu trong Hỗn Độn, Hệ thống cung ứng thương người cũng ngớ người.

Không, phải nói là Thiên Đạo cũng sắp ngớ người.

Không, Đế Tuấn chứng đạo Hỗn Nguyên là sao?

Tuy Hỗn Nguyên Cảnh đối với Hệ thống cung ứng thương chỉ là kiến hôi, nhưng ý nghĩa của Đế Tuấn chứng đạo phi phàm, dù sao những cường giả nổi danh trong thế giới Hồng Hoang đi đến Chư Thiên Vạn Giới thì hầu như ai cũng rõ.

Có vấn đề!

Hồng Hoang tuyệt đối ẩn chứa vấn đề lớn!

Trong mắt Hệ thống cung ứng thương vừa xuất hiện cảnh giác kiêng kỵ, lại vừa xuất hiện vẻ kích động.

Chạy!

Trước tiên rút lui rồi tính sau, Hồng Hoang tuyệt đối ẩn chứa cơ duyên lớn, đợi hắn truyền tin tức ra ngoài liên hợp với những người

khác rồi xâm nhập cũng không muộn.

Không chút do dự, Hệ thống cung ứng thương lập tức chuẩn bị rút lui khỏi vị diện Hồng Hoang.

Tuy nhiên, đúng lúc này dị biến lại một lần nữa xảy ra!

Oanh!!!

Cổ xưa!

Man hoang!

Vĩnh hằng!

Chí cao!

Như tồn tại từ vô tận tuế nguyệt trước!

Dường như không tồn tại trong bất kỳ thế giới nào!

Một đạo khí thế khó tả từ đại lục Hồng Hoang đản sinh!

Cùng với sự xuất hiện của đạo khí thế đó, toàn bộ vị diện Hồng Hoang bắt đầu chấn động, đại lục Hồng Hoang, ức vạn tinh thần, vô biên Hỗn Độn, toàn bộ vị diện Hồng Hoang như đang bạo động, như đang nhảy nhót, như đang kích động.

Như thể, toàn bộ vị diện đều đang cung nghênh một cường giả khó tả quay trở về.

“Không thể nào!

Hắn còn sống!?” Như có cảm giác, sắc mặt Hệ thống cung ứng thương biến đổi, giọng nói như gặp quỷ. "Bàn Cổ!" Hệ thống cung ứng thương thốt ra hai chữ.

Bàn Cổ!

Chương 81

Cái tên đủ để uy chấn chư thiên!

Tại Chư Thiên Vạn Giới, Hồng Hoang có lẽ là một nơi thần bí, nhưng cái tên Bàn Cổ tại chư thiên lại mang ý nghĩa chí cường!

Cần biết rằng Bàn Cổ của mỗi một vị diện Hồng Hoang đều cần phải bỉnh thừa ý chí Đại Đạo, thực hiện sứ mệnh khai thiên rồi thân vẫn.

Đây là sứ mệnh, cũng là số mệnh đã được định trước.

Trong tình huống như vậy mà có thể đào thoát khỏi sứ mệnh, từ đầu đến cuối không hề ngã xuống, chỉ riêng điểm này thôi cũng đủ thấy sự cường đại của Bàn Cổ.

Càng chưa nói đến việc ở vị diện Hồng Hoang đẳng cấp này, Bàn Cổ chỉ cần không chết thì cơ bản đều đã đặt trước một ghế cường giả chư thiên, ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Bàn Cổ, phục sinh! "Cung nghênh Phụ thần quy lai!" "Cung nghênh Phụ thần quy lai!" "Cung nghênh Phụ thần quy lai!" Tất cả Vu tộc sắc mặt cuồng hỉ, nhao nhao quỳ một chân xuống đất, đồng thanh hô lớn. "Cung nghênh Bàn Cổ Phụ thần!" "Cung nghênh Bàn Cổ Phụ thần!" "Cung nghênh Bàn Cổ Phụ thần!" Hồng Hoang chúng sinh quỳ rạp xuống đất, cao giọng hô to.

Cả Hồng Hoang cung nghênh Bàn Cổ phục tô! "Bản tọa, rốt cuộc đã trở lại." Một giọng nói tang thương nhưng ẩn chứa vận vị đặc thù vang lên từ trong Hồng Hoang đại lục.

Chỉ thấy một bóng người từng bước từng bước đi ra từ trong Bất Chu Sơn.

Thân ảnh cũng không cao lớn, ước chừng chỉ khoảng hai mét, nhưng lại càng giống như đỉnh thiên lập địa.

Dù chỉ cao hai mét nhưng vẫn như cũ có thể chống đỡ vận chuyển của cả một phương giới vực.

Một bước, hai bước...

Theo bước chân Bàn Cổ, linh khí trong thiên địa điên cuồng hội tụ, đại lượng đạo tắc ngưng tụ, vô số quy tắc Đại Đạo gia thân.

Bên trong Bất Chu Sơn, một đạo hư ảnh cột sống màu vàng kim nhập vào trong cơ thể Bàn Cổ.

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh, Huyết Hải, thế gian vạn vật...

Từng đạo quang điểm yếu ớt sau khi đản sinh liền như lửa cháy lan ra đồng cỏ, càng phát ra hào quang rực rỡ, toàn bộ bao trùm lấy thân thể Bàn Cổ.

Thực lực Bàn Cổ, phi nước đại! "Cẩu vật quả nhiên giấu một tay." Hồng Quân thầm mắng một tiếng, những cường giả Hỗn Nguyên Cảnh còn lại khóe miệng cũng trực tiếp co giật.

Nói là đệ đệ đâu?

Nói là phục sinh xong thực lực cũng không cao đâu?

Ni mã, trực tiếp vấn đỉnh Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên cửu trọng thiên, khoảng cách đến Thiên Đạo Cảnh cũng chỉ còn lại một bước ngắn.

Khủng bố?

Khủng bố như vậy sao!

Vừa mới phục sinh, tu vi liền đã đạt đến cảnh giới như thế, sự cường đại của Bàn Cổ có thể thấy được lốm đốm!

Một bước, như chỉ xích thiên nhai, lại tựa súc địa thành thốn, uyển như đấu chuyển tinh di.

Trong nháy mắt, Bàn Cổ đã bước vào chỗ sâu trong Hỗn Độn. "Chạy!!!" Cảm giác nguy cơ trong lòng càng thêm mãnh liệt, sự bất an nồng đậm tràn ngập trong não hải, sắc mặt Hệ thống cung ứng thương khó coi tới cực điểm.

Không còn bất kỳ do dự nào, cho dù trong lòng cảm giác được phương vị diện Hồng Hoang này ẩn tàng đại cơ duyên khiến hắn vui sướng, giờ phút này cũng đều bị quét sạch sành sanh, thay vào đó chỉ còn lại một cái ý niệm.

Chạy!!!

Thân là vô thượng tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên, Hệ thống cung ứng thương cũng không hoài nghi cảm giác của mình.

Lại không chạy là thật sự chết chắc, nhất định phải chạy! "Đều đến rồi, chạy cái gì mà chạy.

Bản tọa đã có hơn vạn ức năm chưa từng chiến đấu, ngươi hãy thử lưỡi búa của Bản tọa xem sao." Bàn Cổ từ tốn nói.

Thân thủ chộp một cái, Lực Chi Đại Đạo ngưng tụ thành hư ảnh Bàn Cổ Phủ, vô lượng Hỗn Độn chi khí dũng mãnh lao tới.

Khí cơ Bàn Cổ Phủ du ly trong thiên địa hội tụ lại, Bàn Cổ Phủ vốn hư ảo nhanh chóng hóa thành thực chất.

Từng đạo khí tức sắc bén lại phá diệt phát ra từ trên Bàn Cổ Phủ, không gian chung quanh đều khó mà thừa nhận khí cơ của nó, xuất hiện từng vết nứt.

Thời gian cũng giống như khó mà thừa nhận, vĩ lực của thời gian đều trở nên có chút nhứ loạn. "Định!" Bàn Cổ quát lên một chữ.

Sức mạnh của toàn bộ vị diện Hồng Hoang phảng phất như tuân theo điều lệnh của Bàn Cổ, ẩn ẩn có từng đạo quang trạch huyền diệu rơi vào trên người hắn, khí thế Bàn Cổ lần nữa bắt đầu tăng lên.

Quy tắc thần cấm cấu kiến, Đại Đạo phù văn hội tụ, hết đạo cấm chế này đến đạo cấm chế khác hoành khóa vô ngân Hỗn Độn, trực tiếp phong tỏa khu vực chung quanh. "Thảo!" Mặt Hồng Quân đen lại.

Đặc yêu, cẩu vật này quả nhiên lưu lại cửa sau.

Súc sinh!

Hồng Hoang quả nhiên không ở nổi nữa rồi, người người đều giấu ức tay, người nào người nấy toàn là lão âm bỉ, WDNM nha.

Chỉ một ý niệm liền lướt qua thân phận Thiên Đạo đại ngôn nhân, dùng quyền hành điều động đại bộ phận sức mạnh của Hồng Hoang, vẻn vẹn chỉ ở dưới Thiên Đạo.

Nói là điệu thấp dữ thế vô tranh đâu???

Lão tử tin cái tà. "La Hầu, còn ẩn tàng nữa thì chúng ta làm sao dung tha cho tiểu tiểu Bàn Cổ trang bức ở đây được, toàn lực bộc phát!" Hồng Quân gầm nhẹ nói.

Người khác không biết hắn còn có thể không biết sao, La Hầu tên này cũng giấu ức điểm điểm để dành. "Toàn bộ xuất thủ." "Xuất thủ!" "Toàn lực!" "Bàn Cổ, hiện tại đã không còn là thời đại của ngươi, ngươi lạc hậu rồi!" Một đám Hỗn Nguyên Cảnh nhao nhao quát khẽ.

Khá lắm, vừa xuất thế đã muốn cuồng duệ huyễn khốc điếu tạc thiên (ngầu lòi bá cháy)?

Thật coi bọn ta đều ăn chay chắc.

Dám đoạt con mồi của ta?

Thật cho là thời đại của ngươi sao.

Lạc hậu rồi!

Oanh!!!

Thời Thần, Dương Mi hợp nhất, khí thế Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên bộc phát.

Oanh!!!

Long Phượng Kỳ Lân tam tổ hợp nhất.

Trong tam giới, bản nguyên và khí vận của tam tộc tận số gia thân, khí thế Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên bộc phát.

Oanh!!!

Ngũ Hành, Âm Dương, Càn Khôn tam tổ hợp nhất.

Sức mạnh ba loại Đại Đạo của cả vị diện Hồng Hoang nãi chí vực ngoại hư không hội tụ, khí thế Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên bộc phát. "Có vẻ rất thú vị, ta cũng chơi một chút?" Nguyên Nguyệt mắt gần như sáng lên, Dị vực Nguyên Nguyệt cũng nóng lòng muốn thử. "Chư thiên quy nhất!" "Bản nguyên quy nhất!" Nguyên Nguyệt và Dị vực Nguyên Nguyệt cùng nhau kiều quát một tiếng, thân ảnh hai người trực tiếp dung hợp làm một.

Minh minh chi trung, bản nguyên Thái Âm Ma Thần trong tất cả các vị diện Hồng Hoang thuộc về chư thiên tựa hồ bị khiên động.

Sau khi hai hợp một, khí thế trên người Nguyên Nguyệt trực tiếp thăng hoa đến cực hạn, vô tận dược thiên.

Oanh!!!

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên chi cảnh!

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên tứ trọng thiên! "Ha ha, Hồng Quân, ngô đẳng liền so một chút xem át chủ bài của ai mạnh hơn." La Hầu cười to xong gầm nhẹ nói: "Hợp!" Hợp nhất!

Quy nhất!

Ma Thiên hợp thể!

Dị vực La Hầu hiện!

Đúng vậy, chính là cái tên La Hầu ti vi bản trước đó bị Dị vực Hồng Quân bức bách không thể không hóa thành Ma Giới rồi chạy trốn tới Hồng Hoang.

La Hầu đã luyện hóa hắn!

Luyện hóa vào một thân!

Không chỉ có một La Hầu này!

Cũng có La Hầu ở vị diện của Đại Đạo Hồng Quân!

Tận số, đều bị La Hầu luyện hóa vào một thân!

Bản nguyên La Hầu chư thiên hội tụ nhập vào một thân!

Oanh!!!

Vấn đỉnh, Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên chi cảnh!

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên ngũ trọng thiên! "Ha ha, tiểu tiểu La Hầu cũng xứng so sánh với Bản tọa?

Thứ các ngươi đều biết Bản tọa sẽ không biết?

Luận tài nguyên các ngươi có thể so được với Bản tọa?" Hồng Quân cười vang, từng đạo hư ảnh giống như vượt qua chư thiên, uyển như từ chỗ sâu trong vô tận thời không buông xuống.

Một đạo, hai đạo, ba đạo, bốn đạo...

Hách nhiên, chừng mấy trăm đạo hình chiếu Hồng Quân!

Những Hồng Quân này, chính là Hồng Quân từ các thời không song song!

Toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới do Hỗn Độn Chi Hải làm hạch tâm quán thông vô số vị diện, mà những vị diện này lại y phụ bên trên Thời Gian Trường Hà.

Cả Thời Gian Trường Hà gánh chịu hết thảy thời gian tuyến quá khứ, hiện tại, tương lai của Chư Thiên Vạn Giới.

Đồng lý, có chủ thời không thì tự nhiên sẽ có vị diện thời không song song, nơi này thời không song song chỉ chính là vĩ độ đặc thù của mỗi một vị diện.

Dù sao thời gian tuyến diễn hóa, chỉ cần xuất hiện một chút sai lệch đều sẽ hình thành phân chi, mỗi cái phân chi liền sẽ đản sinh ra thời không song song y phụ dưới chủ thời không.

Thiên Đạo ở cấp bậc hôm nay nếu muốn nghịch chuyển thời không thì vấn đề khả năng không nhỏ, nhưng chỉ giúp Hồng Quân tiến về thời không song song thì không khó.

Dù sao Thiên Đạo cũng chưởng khống trật tự và hết thảy quy tắc của cả vị diện Hồng Hoang.

Đây, chính là át chủ bài của Hồng Quân!

Vào mấy chục vạn năm trước tiến về các thời không song song, luyện hóa các Hồng Quân song song vào một thân.

Chứng vạn thế vi nhất thân, ngưng vạn đạo vi nhất thể.

Bất luận quá khứ, hiện tại, tương lai đều thân vi nhất thể, tất cả Hồng Quân dưới mọi thời không đều là một thể!

Tuy rằng hiện tại chỉ vừa mới sơ bộ dung hợp không nhiều, nhưng cũng đã sơ hiện đoan nghê.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Hồng Hoang chấn động!

Thời không giống như chấn động, phảng phật có khí thế khó mà diễn tả bằng lời thăng đằng, uyển như ẩn chứa huyền cơ kinh khủng khó mà tưởng tượng.

Theo vô số song song thân dung nhập nhất thể, khí thế trên người Hồng Quân càng phát ra thâm thúy, bản nguyên tự thân càng phát ra hùng hậu.

Thần bí lại khó mà phỏng đoán, không cách nào hình dung lại khó mà tưởng tượng.

Dưới sự gia trì của Thiên Đạo, tu vi Hồng Quân tuy rằng chỉ là Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên nhị trọng thiên, nhiên sự nguy hiểm của hắn dù là tứ trọng thiên, ngũ trọng thiên cũng đều cảm thấy uy hiếp nồng đậm.

Phải biết Hồng Quân thế nhưng là dung hợp luyện hóa mấy trăm cái bản thân, vô số căn cơ nội tình điệp gia vào một thân thì rốt cuộc khủng bố cỡ nào có thể nghĩ. "Thời không song song?

Chương 82

Ngươi đi thời không song song?

Ti bỉ!" La Hầu thầm mắng một tiếng.

Thảo!

Chơi một màn này?

Đây không phải là đang dùng quyền hạn gian lận sao?

Bỉ ổi. "Ực." "Ực." Tam Thanh và các tân tấn Hỗn Nguyên Cảnh cự bá nuốt nước miếng ừng ực.

Lão bài Hỗn Nguyên Cảnh khủng bố như vậy sao?

Ngọa tào!

Mỗi một người cơ hồ thực lực đều tăng lên vô số lần, giống như bật hack, người nào người nấy giấu sâu như vậy?

Tê...

Khủng bố như vậy!

Khủng bố như vậy!

Sắt sắt phát run.JPG. "???" Hệ thống cung ứng thương cả người đều choáng váng.

Không, hẳn là cả cái Thiên Đạo này đều choáng váng.

Cái quỷ gì vậy?

Ni mã mấy cái ý tứ?

Đặc yêu còn có thể như vậy?

Còn có thể chơi như vậy sao???

Quá ly phổ rồi.

Ốc nhật ni mã a!!!

Da đầu Hệ thống cung ứng thương tê dại, cả người đều đang run rẩy.

Nhìn thoáng qua, thấy trước mặt gần mười tôn vô thượng cường giả Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên cảnh, lại cảm ứng được thời không chung quanh đã bị phong tỏa, Hệ thống cung ứng thương tự bế, đầy mặt vẻ sống không còn gì luyến tiếc.

WDNM!

Ta chơi ni mã a!

Đánh cái gì?

Chơi cái gì?

Thảo nương đích!

Trong Chư Thiên Vạn Giới sao lại có cái vị diện Hồng Hoang ly phổ như thế này, tung hoành chư thiên ức ức vạn năm cũng chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy, ly phổ không?

Ly phổ đến mức khó mà hình dung tâm tình của Hệ thống cung ứng thương lúc này. "Người trẻ tuổi, nước ở Hồng Hoang rất sâu, ngươi nắm chắc không được đâu.

Vì sao cứ phải đi tìm đường chết ở Hồng Hoang chứ, nếu không phải chúng ta có chút phiền toái, ngươi chạy đến địa bàn của ta không phải là muốn chết sao." Hồng Quân lưng tựa Thiên Đạo quang luân, đỉnh đầu Hồng Hoang hư ảnh, một bước bước ra trước mặt Hệ thống cung ứng thương, tựa than thở tựa tiếc hận nói. "....." Hệ thống cung ứng thương. "A a, mấy lão hỏa kế này ẩn tàng cũng đủ sâu nha, thú vị, quá thú vị." Bàn Cổ toét miệng cười một tiếng, chiến ý trên người

giống như hóa thành hỏa diễm thực chất hừng hực thiêu đốt.

Đều là đối thủ cũ bạn cũ rồi, tình huống của lẫn nhau đều nắm rõ, kẻ ngốc đã sớm qua đời trong Khai Thiên đại kiếp rồi, có thể sống đến hiện tại ai mà không lưu ức tay.

Rất bình thường, Bàn Cổ kỳ thật không quá ngoài ý muốn. "Hiện tại, ngươi nên chọn xem muốn cùng ai đánh một trận rồi." Tay cầm Bàn Cổ Phủ, Bàn Cổ ngưng thị Hệ thống cung ứng thương, u u nói. "....." Sắc mặt Hệ thống cung ứng thương không ngừng biến ảo.

Khi người quá đáng!

Khi Thiên Đạo quá đáng!

Có ý tứ, có ý tứ a!

Xem thường hắn???

Để hắn chọn người đánh một trận?

Ta chọn ni mã mà chọn.

Lão tử khi nào chịu loại khuất nhục này, lão tử khi nào chịu loại vũ nhục này, đáng giận a!

Nhưng nhìn trước mặt nhiều cường giả Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên cảnh như vậy, lại cảm ứng Thiên Đạo phong tỏa tứ phương tám hướng, lập tức, trong lòng Hệ thống cung ứng thương dâng lên một tia hối hận.

Hắn đang yên đang lành chạy vào Hồng Hoang làm gì, chờ những cường giả Hồng Hoang này xâm nhập không thơm sao, nếu ở trong lãnh địa bản thổ hắn sao lại phải lo lắng thực lực bị áp chế, thậm chí còn có thể phản áp chế những kẻ xâm nhập này. "Sĩ khả sát bất khả nhục, chiến!" Hệ thống cung ứng thương quát khẽ. "Bản tọa cho ngươi một cái chết thể diện, đi Hỗn Độn Chi Hải công bằng đánh một

trận, để miễn đi Thiên Đạo áp chế." Hồng Quân thản nhiên nói. "A, đừng nói dễ nghe như vậy, chẳng qua là không muốn chiến đấu dư ba quá lớn làm cho Hồng Hoang hủy diệt mà thôi." Hệ thống cung ứng thương cười lạnh nói.

Đương nhiên rồi, nói thì nói thế, Hệ thống cung ứng thương vẫn xoay người rời khỏi Hồng Hoang.

Có thể sống ai lại nguyện ý chết, nhập vào Hỗn Độn Chi Hải xác suất hắn có thể đào tẩu sẽ lớn hơn rất nhiều, cớ sao mà không làm. "Đi thôi, Bàn Cổ, hiện tại không phải là lúc trang bức, đánh nhau sẽ có cơ hội, trước trấn áp hắn lại rồi nói." Hồng Quân mở miệng nói.

Bàn Cổ tuy chưa nói chuyện, nhưng cũng yên lặng đi theo.

Chiến!

Đỉnh phong nhất chiến!

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên tầng thứ, gần như là cường giả vị liệt chí cao chiến lực của Chư Thiên Vạn Giới đánh một trận!

Hồng Hoang chúng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả, nhập Hỗn Độn Chi Hải! ...

Trong sơn cốc.

Trong mắt Nữ Oa dị thải liên liên, tâm mãn ý túc nói: "Đặc sắc, quá đặc sắc, tầng thứ chư thiên thú vị hơn nhiều, siêu thoát tầng thứ chư thiên về sau quá nhàm chán." "Ừm." Lý Phàm khẽ gật đầu.

Không nhiệt huyết hơn Boruto truyện sao?

Phản chuyển phản chuyển lại phản chuyển, át chủ bài át chủ bài lại át chủ bài, toàn bộ đều là lão âm bỉ, toàn bộ kịch tình không ngừng nhảy chuyển.

Trước tiên song phương tự tin tràn đầy, sau đó đều là khóa giới, sau đó một phương bộc phát, một phương khác choáng váng, ngay sau đó lại bộc phát lại choáng váng.

Khá lắm, quả thực đừng quá hải.

Lý Phàm đều có chút may mắn xuyên qua đến phương Hồng Hoang này.

Nếu xuyên qua như kiếp trước xem không ít tiểu thuyết Hồng Hoang não tàn kia thì đã không có ý nghĩa rồi, có thể tuỳ tiện thu hoạch được Bản Nguyên chi lực cũng rất vô vị.

Cường giả đều là kẻ ngu, đại năng đều là bạch si, thống thống đều có thể bị nhân vật chính lừa gạt đến xoay quanh, vậy thì không vui rồi. "Chư thiên, muốn động." Lý Phàm từ từ nói. "Một đạo hình chiếu của Bản cung dù sao cũng là sinh linh Hồng Hoang, là một phần tử của Hồng Hoang, nếu có dị động, Bản cung liền xuất diện chấn nhiếp vậy." Nữ Oa nóng lòng muốn thử nói. "Được." Lý Phàm liếc Nữ Oa một cái.

Là vì giúp Hồng Hoang?

Ngươi xác định không phải là xem trọng cơ hội đi ra ngoài dạo chơi?

A, nữ nhân.

Về phần Nữ Oa trong miệng nói "phía trên tầng thứ chư thiên", Lý Phàm không hỏi, cũng lười hỏi, không có cái tất yếu kia.

Khoảng cách còn xa lắm, quá sớm biết những cái kia cũng không có ý nghĩa, hà tất mơ tưởng xa vời. ...

Hỗn Độn Chi Hải.

Kinh thế chi chiến, mở ra!

Hồng Quân, La Hầu, Long Vương, Càn Khôn, Bàn Cổ VS Hệ thống phê phát thương (nhà bán buôn).

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Vô ngân giới vực trong phạm vi hàng chục vạn vị diện đơn vị chấn động.

Chỉ thấy Hồng Quân, La Hầu bọn người phất tay liền có vô số tiểu thế giới ngưng tụ thành, hướng về phía Hệ thống phê phát thương ném tới.

Nhẹ thì hư không chấn động, đại lượng Đại Đạo quy tắc bắn ra; nặng thì thời không vặn vẹo, ẩn ẩn hình thành thời không loạn lưu.

Thái Cổ Tinh Thần ở tầng thứ này giống như hạt bụi, vẫy vẫy tay ở giữa dư ba liền đủ để tồi hủy ức vạn giới vực.

Từng đạo tiếng oanh minh giống như siêu việt hiện thực vĩ độ hướng về Hằng Cổ Hỗn Độn Chi Hải tịch quyển đi.

Hỗn Độn Chi Hải ngày thường bình tĩnh đều giống như bị bọn người Hồng Quân đánh vỡ, từng trận tiếng vang lớn làm cho hơn ngàn cái Đại Thiên cấp vị diện run rẩy phảng phất như khó mà thừa nhận.

Trong chớp mắt, vô số cường giả chư thiên có cảm ứng.

Từng tôn cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trở lên đem lực chú ý ném về phía chiến trường.

Khi nhìn rõ ràng thực lực bọn người Hồng Quân, cường giả Hỗn Nguyên Cảnh ở các vị diện mí mắt trực nhảy, không ngừng hít vào khí lạnh. "Thiên Đạo Cảnh?" "Nhiều Thiên Đạo Cảnh như vậy." "Cường giả ở đâu ra?" "Làm sao toát ra nhiều Thiên Đạo Cảnh như

vậy?" "Người bị vây công lại là ai?" "Tê..." "Chư thiên bình tĩnh đã lâu muốn nháo rồi sao?" "Vô lượng lượng kiếp...

Vô lượng lượng kiếp a..." Ám triều dũng động!

Chư thiên chấn động!

Các phương Hỗn Nguyên Cảnh chư thiên không ai không sắc mặt ngốc trệ, cũng có người sờ không được đầu não, vô số ánh mắt toàn bộ tụ tiêu vào phiến khu vực này.

Thiên Đạo Cảnh, cũng chính là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên, là xưng hô chủ lưu nhất của Chư Thiên Vạn Giới.

Chư Thiên Vạn Giới vị diện vô số, Đại Thiên cấp vị diện đều vô cùng vô tận, mỗi cái vị diện đối với cảnh giới xưng hô khác biệt.

Tỷ như có một số vị diện xưng hô Đại Đạo Cảnh là Thần Thoại Đại La, cũng có Đại La Thiên Tiên các loại, cái gì cũng có.

Nhưng nếu nói truyền bá rộng rãi nhất thì không gì qua được Thiên Đạo Cảnh, Đại Đạo Cảnh.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại được xưng là Chứng Đạo Cảnh, Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên lại được xưng là Chưởng Đạo Cảnh.

Danh xưng cảnh giới đối với cường giả chư thiên mà nói kỳ thật cũng không trọng yếu, cũng không có người để ý, chủ yếu là xem cấp độ sức mạnh cụ thể.

Giống như có một số Vị Diện Chưởng Khống Giả vì thể hiện vị diện trâu bò mà đem Thiên Đạo Cảnh xưng hô là Thiên Tiên Cảnh, đem Đại Đạo Cảnh xưng hô là Kim Tiên Cảnh, khá lắm, trực tiếp trâu bò hơn cả Thần Thoại Đại La rồi.

Đều là xem thiết lập và quy tắc của các vị diện, một chút cũng

không cần đa nghi.

Thiên Đạo Cảnh chi chiến!

Uy chấn chư thiên!

Chấn sóc vạn giới! "Chờ một chút, mấy vị kia tựa hồ có chút quen mắt?" "Di, không lâu trước đó giống như đã gặp?" "Trước đó chỉ là Chưởng Đạo Cảnh, sao nhanh như vậy đã Thiên Đạo Cảnh!?" "Sinh linh vị diện cấp thấp sao, tốc độ tu luyện nhanh như vậy?" "Đại bí mật, nơi đó định nhiên ẩn tàng đại bí mật." Rất nhanh, có cường giả chư thiên nhận ra bọn người Hồng Quân.

Trước đó một lần khóa giới chi chiến, bọn người Hồng Quân có xuất hiện ngắn ngủi tại chư thiên, dù sao lúc ấy rơi xuống chư thiên huyết vũ, đối với một số cường giả mà nói ấn tượng rất sâu sắc.

Chưởng Đạo Cảnh chớp mắt một cái công phu đã Thiên Đạo Cảnh?

Chư thiên cường giả tâm thần đại chấn, líu lưỡi không nói nên lời.

Hoặc chấn kinh, hoặc kiêng kị, hoặc phỏng đoán, hoặc ký du, hoặc ngưng trọng.

Bọn người Hồng Quân, nhất chiến thành danh!

Chương 83

Hồng Hoang, lần thứ nhất uy chấn chư thiên! ...

Một năm, mười năm, trăm năm... nhoáng một cái liền đi qua mấy ngàn năm.

Bên trong Hồng Hoang đại lục chiến loạn bình định, hai tộc Vu Yêu riêng phần mình hồi quy trong thần tình ngốc trệ lại mộng bức của chúng sinh Hồng Hoang.

Đế Tuấn chứng đạo, Bàn Cổ hồi quy, lượng tin tức quá lớn, chúng sinh Hồng Hoang ai có thể không kinh ngốc, người đều choáng váng hết rồi được không.

Quá âm hiểm rồi.

Quá giảo hoạt rồi!

Đem chúng sinh đều đùa bỡn trong lòng bàn tay a!

Trong Hỗn Độn Chi Hải, chiến đấu của bọn người Hồng Quân vẫn đang tiếp tục.

Dù sao cũng là Thiên Đạo Cảnh, bọn người Hồng Quân cho dù nửa đường bắt được chút ít sơ hở của Hệ thống cung ứng thương thì cũng vô tế vu sự (không thấm vào đâu).

Bản nguyên Thiên Đạo Cảnh như biển liên tục không ngừng, cơ hồ vĩnh viễn sẽ không khô kiệt, một cái ý niệm là có thể từ Chư Thiên Đại Đạo nhiếp thủ năng lượng khôi phục tự thân.

Nguyên thần càng gần như nhất niệm vĩnh hằng, cho dù tuế nguyệt cũng không cách nào xâm thực, đại đạo đã sớm khắc sâu vào trong chư thiên, trừ phi chư thiên diệt, nếu không gần như bất tử, đâu có dễ dàng ma diệt hoặc phong ấn như vậy.

Bất quá Bàn Cổ và bọn người Hồng Quân đâu có ai là ngọn đèn cạn dầu, đâu có ai là đơn giản.

Hệ thống cung ứng thương khoảng cách bị phong ấn dĩ nhiên chỉ còn lại vấn đề thời gian.

Nói là ngàn năm rất ngắn sao?

Chẳng lẽ còn muốn chiến đấu cái mấy ức năm mấy ngàn ức năm?

Đừng đùa, làm bộ làm tịch cho ai xem?

Tầng thứ càng cao ngược lại chiến đấu càng hiệu suất.

Hỗn Nguyên Cảnh trở lên thường thường cần chiến đấu trên trăm năm chủ yếu là bởi vì khó giết, khó mà ma diệt, nếu không cơ hồ một giây giải quyết chiến đấu cũng đều có khả năng.

Cường là cường, nhược là nhược, không có nhiều biến số như vậy.

Trong lúc bọn người Hồng Quân chiến đấu, càng ngày càng nhiều cường giả chư thiên bị hấp dẫn.

Trong khu vực phạm vi trăm vạn cái vị diện đơn vị, thân ảnh Hỗn Nguyên Cảnh ẩn ẩn hiện hiện tụ tập không thấp hơn số lượng Thiên Tôn!

Trong đó tu vi thấp nhất đều có Chưởng Đạo Cảnh cũng chính là Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên chi cảnh.

Chiến đấu của bọn người Hồng Quân trực tiếp hấp dẫn vô số cường giả Hỗn Nguyên Cảnh.

Điều này khiến cho bầu không khí chung quanh đều không biết bất giác trở nên vi diệu rất nhiều, giống như tùy thời đều có khả năng sẽ có biến cố phát sinh. "Thắng ta thì như thế nào, phong ấn ta thì như thế nào, ta gần như bất tử bất diệt, các ngươi muốn ma diệt ta gần

như không có khả năng.

Hồng Hoang các ngươi mới nguy hiểm rồi." Hệ thống cung ứng thương một bên gian nan chống cự bọn người Hồng Quân công kích, một bên cười lạnh truyền âm nói.

Chạy?

Hắn từ bỏ rồi.

Căn bản chạy không thoát.

Tên súc sinh Bàn Cổ cơ hồ đều không xuất thủ, cứ ở bên cạnh nhìn chằm chằm, hắn chỉ cần dám chạy là Bàn Cổ dám đánh lén, chạy cái búa.

Phản chính hắn là Thiên Đạo Cảnh, chư thiên bất diệt hắn bất vẫn, trừ phi triệt để ma diệt ấn ký của hắn tại chư thiên, nếu không hắn đều có thể trùng sinh, đỉnh đa là đem hắn phong ấn mà thôi, không quan trọng.

Hệ thống cung ứng thương từ bỏ trị liệu.

Hắn hiện tại chỉ muốn kéo Hồng Hoang xuống nước, nếu không hắn đã sớm thúc thủ chịu trói.

Hiện tại náo ra động tĩnh lớn như vậy, hắn ngược lại muốn nhìn xem Hồng Hoang nên thu tràng như thế nào. "Sa bỉ." Bọn người La Hầu đều lười phản ứng Hệ thống cung ứng thương.

Ngây thơ?

Hồn nhiên?

Ta đã dám đuổi theo ra đây chẳng lẽ có thể không có át chủ bài?

Cũng không biết động não một chút. "Đạo hữu đoán xem Hồng Hoang ta có để uẩn gì không." Ngược lại là Hồng Quân mười phần "hảo tâm" trả lời. "....." Đồng khổng Hệ thống cung ứng thương co

rụt lại.

Trong khi đang giao lưu chiến đấu, đổi sang một bên khác, không ít cường giả Hỗn Nguyên Cảnh có chút ngồi không yên, lại hoặc là nhịn không được và không kịp chờ đợi.

Tọa độ cụ thể của vị diện Hồng Hoang không có hoàn toàn định vị, nhưng đem phạm vi thu nhỏ lại một cái khu vực thì vẫn có thể làm được.

Đúng lúc bọn người Hồng Quân đang chiến đấu, thừa dịp cơ hội này đúng lúc có thể thừa hỏa đả kiếp.

Vấn đề quá lớn, quá thần bí, thực lực bọn người Hồng Quân tăng lên quá nhanh, ai có thể đạm định, ai lại có thể không có một chút tâm tư nhỏ.

Chẳng lẽ cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trở lên không tranh cường hiếu thắng?

Đừng đùa, tu vi càng cao ngược lại càng phát ra tranh cường hiếu thắng.

Bởi vì theo đuổi chân lý, muốn biết cuối cùng của Đạo rốt cuộc ở nơi nào, nếu không có phần đạo tâm này cũng không có khả năng chứng đạo.

Rốt cục, có mấy chục tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả kềm nén không được.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng tôn thân ảnh siêu thoát lại phảng phất như chí cao vĩnh hằng chiếu rọi chư thiên, vĩ ngạn tồn tại khó mà diễn tả bằng lời nhao nhao

xuất thủ, hướng về một phương khu vực Hỗn Độn Chi Hải vỗ tới.

Tìm không thấy vị diện Hồng Hoang?

Vậy thì cưỡng ép để vị diện Hồng Hoang xuất hiện!

Trực tiếp công kích không khác biệt là được, chỉ cần có vị diện ẩn tàng tại phiến khu vực kia, nhất định sẽ dưới sự công kích xuất hiện dị thường và ba động.

Như vậy, tức có thể khóa chặt. "Muốn chết." Trên mặt bọn người Hồng Quân lộ ra vẻ cười lạnh, từng cái lại thờ ơ, ngược lại tiếp tục công kích Hệ thống cung ứng thương.

Không lâu trước đó trong hai vị kia thế nhưng có một vị truyền âm bảo đừng có lo lắng, nếu không phải như thế bọn người Hồng Quân lại khởi năng đạm định ung dung như vậy.

Hiện tại thậm chí có chút muốn cười.

Bởi vì, có kịch vui để xem rồi! "Chư thiên, muốn run rẩy..." La Hầu, Bàn Cổ bọn người lẩm bẩm nói.

Tuy nhiên lời này làm cho Hệ thống cung ứng thương cảm giác có chút miệng đắng lưỡi khô, da đầu tê dại. ...

Vị diện Hồng Hoang, trong sơn cốc.

Nữ Oa thi thi nhiên đứng dậy. "Xem ra cần Bản cung xuất thủ." Nữ Oa triển nhan cười một tiếng. "Chỉ dựa vào thực lực hình chiếu hẳn là không đủ đâu, có cần Bản tôn giúp một tay không?" Lý Phàm hỏi.

Ừm, khách sáo thôi, thật để hắn giúp một tay thì Lý Phàm chỉ có thể vận dụng cái thẻ trải nghiệm Thần Thoại Đại La kia. "Không cần, sự tình thú vị như vậy Bản cung tự nhiên phải tự mình đi làm, ngươi cũng không thể giành với Bản cung, để một luồng sức mạnh Bản tôn

hình chiếu nhập chư thiên là được, việc nhỏ mà thôi." Nữ Oa nhíu nhíu cái mũi ngọc tinh xảo, cảnh giác nhìn Lý Phàm nói. "....." Việc cực khổ ai mà thèm giành với ngươi, cẩu tại phía sau làm một cái đại lão màn bạc tĩnh khán phong vân biến hóa không thơm sao, Lý Phàm lại không thích xuất đầu lộ diện. "Vậy đi thôi." Lý Phàm im lặng. "Ừm." Đáp ứng một tiếng, Nữ Oa một bước bước ra, rời khỏi sơn cốc.

Nữ Oa dục... xuất thủ! ...

Hư vô lại hắc ám, thời gian vĩnh hằng phảng phất khó mà trôi qua, nơi này giống như đã siêu xuất khái niệm thời gian cùng không gian.

Không!

Chuẩn xác mà nói, nơi này siêu xuất hết thảy khái niệm, bởi vì hết thảy khái niệm cùng định luật, hết thảy quy tắc cùng huyền bí đều là do nơi này chế định.

Vô ngân vô biên, vô cùng vô tận.

Trong không gian hắc ám lại hư vô, Oa Hoàng Cung uyển như một chiếc thuyền con trên mặt biển cô tịch, lại giống như vĩnh hằng trấn thủ vô lượng chư thiên trật tự.

Nếu ngưng thần nhìn lại liền có thể nhìn thấy bên ngoài Oa Hoàng Cung ẩn ước gian liên tiếp từng đạo Đại Đạo, những Đại Đạo này lại diễn sinh ra ức vạn Chư Thiên Vạn Giới, giống như những Chư Thiên Vạn Giới này là do Oa Hoàng Cung đản sinh ra.

Cung điện giống như Oa Hoàng Cung vậy, trong phiến không gian tịch vô lại vĩnh hằng này, có tới vài tòa! "Rốt cuộc gặp được sự tình có ý tứ." Bên trong Oa Hoàng Cung, nằm trên vân sàng, trên mặt Nữ Oa lộ ra một vòng tiếu dung.

Vẻ đẹp của nàng đã không phải ngôn ngữ có thể hình dung, cũng

siêu xuất hết thảy khái niệm và trật tự, dù là nhất tần nhất tiếu đều giống như có thể làm cho ức vạn chư thiên vì đó trầm luân.

Không giống như hiện thực có thể tồn tại, lại siêu xuất hết thảy khái niệm hư ảo.

Minh minh cùng Nữ Oa trong Hồng Hoang cơ hồ giống nhau như đúc, nhưng lại có vận vị cùng khí chất khó mà diễn tả bằng lời. "Ngô, ta nhớ kỹ quy tắc Nguyên Thủy Chư Thiên hình như là Hỗn Độn chế định?

Quy tắc vận chuyển là như thế này...

Áo đúng, là như thế này, vậy thì mượn nhờ sức mạnh quy tắc Nguyên Thủy Chư Thiên là tốt rồi." Lược tác trầm ngâm, Nữ Oa tựa hồ đang suy tư.

Hồi lâu, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa hiện lên một vòng lượng quang, trên mặt lộ ra một vòng tiếu dung.

Đem sức mạnh Bản tôn hình chiếu nhập Nguyên Thủy Chư Thiên?

Có thể, nhưng không cần thiết.

Đến tầng thứ này của Nữ Oa, bất kỳ sức mạnh nào kỳ thật đều là do nàng chế định, nhất là tại trong chư thiên giới vực càng là như thế, trực tiếp mượn dùng một chút sức mạnh là được.

Phản chính cũng chào hỏi với mấy vị kia rồi, ngược lại không cần lo lắng sẽ để người ta hiểu lầm. "Sẽ sao?" Ánh mắt nhìn về phía nơi nào đó, con ngươi của nàng giống như truy tố thời không trực tiếp nhìn thấy hình ảnh vô tận tuế nguyệt trước kia, một cái cung điện đã phá diệt giống như một lần nữa xuất hiện trước mắt Nữ Oa.

Lắc đầu, Nữ Oa thu hồi ánh mắt.

Kệ đi, phản chính cũng là mấy tên mù, không quan trọng. ...

Nguyên Thủy Chư Thiên.

Trong vị diện Hồng Hoang, chỉ thấy Nữ Oa một bước bước ra, do như súc địa thành thốn, lại tựa chỉ xích thiên nhai.

Tu vi nàng rõ ràng chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh, nhiên, mỗi bước đi của nàng lại giống như mượn nhờ sức mạnh của cả chư thiên.

Giống như sức mạnh của cả Chư Thiên Vạn Giới đều đang phối hợp với Nữ Oa, đều đang làm nền cho Nữ Oa.

Chỉ một bước, Nữ Oa đã biến mất khỏi vị diện Hồng Hoang.

Hỗn Độn Chi Hải.

Từng trọng sức mạnh siêu việt giới vực đản sinh, từng tôn cường giả Hỗn Nguyên Cảnh chư thiên ngưng luyện ra công kích giống như đã đạt đến tầng thứ khó mà phỏng đoán, Tam Thiên Đại Đạo đều vì đó hình chiếu, cũng có từng trọng giới vực đản sinh phá diệt.

Trong nháy mắt, vô lượng công kích đã bao phủ phạm vi mấy vạn cái vị diện đơn vị.

Tiên quang, ma khí, thần huy các loại sức mạnh vì đó lưu chuyển, từng cái pháp bảo như có như không mang theo khí tức tối nghĩa như chiếu rọi chư thiên vị lâm tới.

Đột nhiên, ngay tại lúc này, một giọng nói lãnh mạc lại bình tĩnh xuất hiện trong Chư Thiên Vạn Giới.

Vô lượng Hỗn Độn Chi Hải giống như nhấc lên kình đào hải lãng, từng luồng từng luồng Hỗn Độn bản nguyên như bọt nước nhanh chóng quay cuồng. "Định." Một chữ, lại ám hàm chư thiên, tượng trưng cho cái năng lực ẩn chứa một phương chư thiên, giống như

khiên động vĩ lực của ức vạn vị diện, chân trời ẩn có Thời Gian Trường Hà lúc sáng lúc tối giống như tùy thời chuẩn bị buông xuống.

Một chữ, trực tiếp định cách công kích của hàng mấy trăm tôn cường giả Hỗn Nguyên Cảnh, thậm chí đã đem công kích triệt để gạt bỏ, quá trình nhanh giống như những cường giả Hỗn Nguyên Cảnh này chưa bao giờ xuất thủ vậy.

Chương 84

Tất cả người xuất thủ đồng khổng co rụt lại, sắc mặt chấn hám, cho dù là người âm thầm khuy tham cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Chiến đấu bên phía Hồng Quân bọn người đều dừng lại, Hệ thống cung ứng thương yên lặng nhìn về phía phương hướng Hồng Hoang, sắc mặt không ngừng biến ảo. "Lại một tôn Thiên Đạo Cảnh cự bá?" "Nơi đó sao lại có nhiều Thiên Đạo Cảnh như vậy." "Lại là một phương kia?

Vị diện cấp thấp lại khủng bố như vậy sao." Từng trận tiếng hít khí vang lên, dù là cường giả Hỗn Nguyên Cảnh vị lâm chư thiên đều có chút ngồi không yên, từng người không ai không kinh hãi vạn phần.

Đã xuất hiện nhiều Thiên Đạo Cảnh như vậy, lại còn toát ra nữa!?

Điên rồi sao, lượng sản Thiên Đạo Cảnh hả?

Có vấn đề, khẳng định có vấn đề lớn!

Một số cường giả Thiên Đạo Cảnh ẩn tàng trong bóng tối trong mắt tinh mang lấp lóe, vốn là xem kịch vui ngược lại cũng có chút hưng thú.

Thế là, xuất thủ thăm dò.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng trọng giới vực điệp gia, từng đạo Đại Đạo hội tụ, cũng có quy tắc dũng hiện, đạo tắc bính phát, giống như có ức vạn thái cổ đại tinh phá toái, phảng phật mang theo cái năng lực diễn hóa phá diệt vô

ngân giới vực, vô cùng công kích trực tiếp phong tỏa khu vực vị diện Hồng Hoang. "Cút!" Thanh âm lãnh mạc tiếp tục xuất hiện, lần này ẩn ước gian có thể nhìn thấy một đạo thiến ảnh như ẩn như hiện.

Giống như tuyệt đại nữ đế, do như vô thượng đế tôn, dù là chỉ nhìn thoáng qua kinh hồng cũng giống như có thể nhìn thấy một tôn thân ảnh phong hoa tuyệt đại.

Chư Thiên Vạn Giới đều giống như thần phục dưới chân nàng, ức vạn triệu thần phật đều giống như đang ca tụng sự vĩ ngạn của nàng.

Một chữ, huề vạn thiên giới vực.

Một chữ, uẩn chư thiên vĩ lực.

Một chữ, phá hư vọng hiểu sơ.

Thiên Đạo Cảnh công kích?

Vô dụng!

Cũng như Chưởng Đạo Cảnh, trực tiếp tiêu dung, trực tiếp phá diệt! "Bản cung thoạt nhìn rất dễ nói chuyện sao?" Thanh lãnh nhưng mang theo ngữ khí đạm mạc ánh vào chư thiên, một đạo thiến ảnh từng bước từng bước từ trong Hỗn Độn Chi Hải đi ra.

Chỗ nàng đi qua, Hỗn Độn bản nguyên xua tan, Hỗn Độn chi lực yên diệt, Đại Đạo băng ly, quy tắc dung hợp.

Cửu Thiên Thần Vương?

Chư Thiên Chúa Tể?

Vạn Vực Chân Thần?

Bất kỳ lời nói nào cũng khó mà hình dung phong hoa của nàng, sự tuyệt đại của nàng.

Chỗ nàng đi qua giống như lệnh chư thiên run rẩy, lệnh vạn vực

động đãng.

Chỉ là hiện thân, uyển như khuynh đảo chư thiên, uy hiếp vạn giới! "Đã như vậy, vậy thì chết một cái Thiên Đạo Cảnh đi." Bình tĩnh giống như không phú hàm bất kỳ sắc thái tình cảm nào.

Đạm mạc giống như chỉ là ăn cơm uống nước bình thường.

Thiên Đạo Cảnh trong miệng Nữ Oa như bụi trần tựa sâu kiến, nhưng lời nói đột ngột này lại không có bất kỳ sự vi hòa nào, cường giả chư thiên thậm chí trong lòng dâng lên một cái ý niệm: Chết một cái Thiên Đạo Cảnh hình như cũng không có gì to tát?

Oanh!!!

Một chỉ, Nữ Oa vẻn vẹn một chỉ!

Lại giống như hội tụ sức mạnh của cả chư thiên!

Vô lượng Hỗn Độn bản nguyên giống như nhân Nữ Oa mà bạo động, Thời Gian Trường Hà cũng nhân Nữ Oa mà vị lâm, phảng phất gia trì vô cùng vĩ lực, vô thượng huyền diệu.

Thiên Đạo Cảnh bất tử?

Hỗn Nguyên Cảnh bất diệt?

Một chỉ vượt qua thời không, một chỉ xóa bỏ khái niệm, một chỉ tiêu trừ ấn ký.

Một chỉ, trực tiếp trấn sát một tôn Thiên Đạo Cảnh!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Chư thiên chấn động!

Đại Đạo ảm đạm!

Huyết vũ liên miên!

Tiếng gào thảm thiết hồi ánh!

Một tôn Thiên Đạo Cảnh lạ lẫm... ngã xuống!

Trực tiếp ngã xuống!

Không có bất kỳ cơ hội phục sinh nào, không có bất kỳ khả năng phục sinh nào, dưới một chỉ trực tiếp ngã xuống!

Tĩnh!

Cả Chư Thiên Vạn Giới an tĩnh phảng phất một cây kim rơi xuống đều có thể nghe được rõ ràng.

Vô biên Hỗn Độn Chi Hải đều giống như không còn nhấc lên sóng triều.

Chư thiên giống như không còn vận chuyển, vạn giới phảng phật toàn bộ vì đó trầm luân.

Hết thảy, giống như mất đi quang thải.

Tất cả cường giả, toàn bộ... kinh ngốc!

Lông tóc dựng đứng!

Toàn thân run rẩy!

Da đầu tê dại! "Là ai!" "Là ai!" "Làm sao lại mạnh như vậy!" "Làm sao lại kinh khủng như vậy!" "Trấn sát Thiên Đạo Cảnh?" "Đại Đạo Cảnh, tuyệt đối là Đại Đạo Cảnh!!!" "Đại Đạo Cảnh không phải toàn bộ đều ẩn độn đi Thời Gian Trường Hà rồi sao, vì sao lại xuất hiện một tôn Đại Đạo Cảnh!" "Vị diện cấp thấp, tình huống quái quỷ gì vậy, thế mà lại ẩn tàng tồn tại khủng bố như thế!" Chư thiên Hỗn Nguyên Cảnh hãi nhiên, dù là thân làm Hỗn Nguyên Cảnh cũng không tránh khỏi trên trán, trên người xuất hiện mồ hôi lạnh, phát ra từ nội tâm dâng lên hàn ý.

Dù là tâm cảnh ức vạn kỷ nguyên đều đã tại giờ phút này bất ổn, không ai không mặt lộ vẻ kinh khủng, sắc mặt trắng bệch.

Chạy chạy chạy!!!

Mau chạy!!!

Ký du?

Hiếu kỳ?

Tham lam?

Ai dám có!

Sợ, toàn bộ đều sợ.

Toàn bộ đều dọa sợ rồi!

Chỉ nháy mắt, cường giả Hỗn Nguyên Cảnh nguyên bản vị lâm trong hư không toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, tất cả mọi người hận không thể mọc thêm mấy cái chân để chạy nhanh hơn.

Một giây?

Chỉ một cái chớp mắt!

Chung quanh Nữ Oa tất cả cường giả liền đã biến mất không thấy gì nữa, nhanh đến mức thời gian cũng khó mà bắt được.

Toàn bộ... suýt chút nữa dọa đái ra quần!

Từ lúc xuất hiện, ba câu nói, Nữ Oa đại phá cường giả chư thiên, uy bức gia đa chí cường, trấn sát một tôn Thiên Đạo!

Uy chấn chư thiên?

Đây là uy chấn Chư Thiên Vạn Giới! ...

Trong sơn cốc. "Chậc." Lý Phàm chép miệng.

Khá lắm, đoán được Nữ Oa muốn chơi lớn, nhưng không ngờ

chơi lớn như vậy?

Bản nguyên Nữ Oa?

Áo vậy thì không có việc gì.

Trâu bò!

Xem mà đều có chút nhiệt huyết sôi trào.

Không phải nhiệt huyết hơn Boruto truyện gấp ức vạn lần sao???

Một chữ định chư thiên, một chữ định vạn vực, một chỉ bức gia cường, cháy nổ rồi a!

Làm cho Lý Phàm đều muốn đi trang mấy cái bức rồi. "Nhanh, nhanh." Lý Phàm cười cười.

Vốn chuẩn bị xuất thế, đã như vậy, vậy thì cũng chơi một chút cho vui. ...

Hỗn Độn Chi Hải.

Hệ thống cung ứng thương bị dọa đến da đầu tê dại, sắc mặt thảm bạch, ánh mắt kinh khủng.

Ni mã, vị diện Hồng Hoang sao lại ly phổ lại đáng sợ như vậy?

Sớm nói a!

Sớm nói ta còn dám xâm nhập sao?

Sớm nói ta còn dám duệ như vậy sao?

Quả nhiên, quả nhiên a!

Một cái đệ đệ, sao có thể nắm chắc được.

Răng của Hệ thống cung ứng thương đều đang đánh vào nhau. "Xin hãy phong ấn ta đi." Thấy Nữ Oa tựa hồ như có như không liếc mắt nhìn một cái rồi mới rời đi, Hệ thống cung ứng thương rùng mình một cái, không giả tư sách liền hướng về phía bọn người Hồng Quân

cúi đầu, yên lặng nói.

Chiến đấu?

Không đánh không đánh, sợ sợ.

Đánh cái rắm, ai biết vị kia có thể hay không lại xuất thủ, vị kia vừa xuất thủ trực tiếp hung tàn xử lý một tôn Thiên Đạo Cảnh, tê, từ tâm bị phong ấn đi.

Phong ấn chí ít có thể sống, còn có cơ hội có thể trùng sinh xuất thế, chết rồi là thật sự chết ngắc ngoải.

Nhìn xem cái tên Thiên Đạo Cảnh xui xẻo kia, chân linh đều bị gạt bỏ khỏi Thời Gian Trường Hà, tất cả dấu vết trong mọi dòng thời gian đều không còn, phục sinh trùng sinh đều không có khả năng, triệt để vẫn lạc tại trong chư thiên. "....." Hồng Quân. "....." La Hầu. "....." Thời Thần. "....." Bàn Cổ.

Chương 85

"....." Chúng Hỗn Nguyên.

Một đám cường giả Hồng Hoang nhìn nhau, phảng phật có thể nhìn thấy tâm tình bành phái cùng nhiệt huyết kích động trong lòng đối phương.

Oa Hoàng tiền bối trâu bò!!! "Động tĩnh làm cho có chút lớn, Thời Gian Trường Hà bên kia hình như cũng có dị động, đi trước." Hồng Quân thấp giọng nói. "Ừm, đi về trước đi, nghĩ biện pháp ẩn tàng tọa độ Hồng Hoang, không được thì đem Hồng Hoang dời đi, phiến khu vực này bị hấp thụ ánh sáng rồi." Bàn Cổ mở miệng nói.

Bất luận là vị diện Hồng Hoang hay là vị diện kỳ lạ nào, kỳ thật đều ẩn tàng dưới Hỗn Độn Chi Hải, trừ phi mở ra tinh bích vị diện để bất luận kẻ nào cũng có thể tiến vào theo kiểu mở, nếu không đại bộ phận vị diện đều là ẩn tàng.

Nói nhảm, nhìn từ tình huống Hệ thống cung ứng thương, Đại Đạo Hồng Quân, Chủ Thần Không Gian liền biết, người thôn phệ chư thiên luyện hóa các vị diện cũng không ít, không ẩn tàng vậy thì phải một mực cùng người solo.

Bất quá ẩn tàng quy ẩn tàng, nếu khu vực vị diện kia bị phát hiện thì rất khó ẩn tàng, giống như những cường giả chư thiên trước đó, tìm không thấy tọa độ chẳng lẽ không thể công kích không khác biệt sao.

Cho nên vì bảo hộ an toàn và phòng hoạn vu vị nhiên (phòng ngừa rắc rối trước khi xảy ra), nên cẩn thận thì vẫn phải cẩn thận.

Hoặc là dời Hồng Hoang đi, hoặc là đem tọa độ phiến khu vực này quấy nhiễu. "Không, mau đem ngô phong ấn a, hàn huyên cái gì." Hệ

thống cung ứng thương cả cái Thiên Đạo đều choáng váng.

Ta đều đầu hàng a!

Ta đều chủ động yêu cầu phong ấn a!

Ngược lại là phong ấn ta a, hàn huyên mấy cái ý tứ. "Phong ấn rồi đi theo ta." Hồng Quân nhìn thoáng qua Hệ thống cung ứng thương, không có quá để ý.

Hắn hiện tại quan trọng sao?

Không quan trọng.

Sau khi Oa Hoàng tiền bối xuất thủ, kết cục của Hệ thống cung ứng thương và vị diện Địa Cầu chư thiên đã chú định. "???" Hệ thống cung ứng thương.

Nghe xem.

Đây là tiếng người sao?

Lão tử đặc yêu cầu phong ấn?

Đây là tiếng người nói sao?

Sinh linh nơi này đều cẩu như vậy sao?

Đạp mã, lời nói nghe sao mà kỳ quái thế.

Cân nhắc đến Nữ Oa, Hệ thống cung ứng thương đang có chút phẫn nộ giống như bị giội một gáo nước lạnh.

Được, trâu bò, ta tự phong ấn ta tự phong ấn, ai sợ ai a!

Hệ thống cung ứng thương yên lặng tán đi Đạo Quả tự thân, dùng Đạo Quả đem mình phong ấn. "Đi." Chào hỏi đám người một tiếng, Hồng Quân thu Hệ thống cung ứng thương cùng bọn người Bàn Cổ triệt thoái khỏi Hỗn Độn Chi Hải.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Theo bọn người Hồng Quân rời đi, từng đôi ánh mắt còn sợ hãi vượt qua không gian rơi xuống, thấy Nữ Oa cũng đã biến mất, tất cả cường giả chư thiên mới thở phào nhẹ nhõm. "Vị diện cấp thấp..." "Tình huống cấp thấp..." "Khủng bố như vậy, đoan khủng bố như vậy..." Những lời nói nỉ non vang lên từ các nơi trong chư thiên.

Vừa nghĩ tới hình ảnh Nữ Oa vừa rồi xuất thủ, chúng cường giả chư thiên liền cảm giác tim đập nhanh, giống như ác mộng quấn quanh trong lòng làm cho người ta có cảm giác kinh khủng.

Quá đáng sợ, thật sự là quá đáng sợ.

Thiên Đạo Cảnh nói giết là giết, nói trấn sát là trấn sát, Đại Đạo Cảnh tầm thường có thực lực này sao?

Kỳ thật chư thiên cường giả đều có đáp án, chỉ là trầm mặc, không dám lại nghĩ tiếp, bởi vì, cái kia càng đáng sợ hơn! ...

Vị diện Hồng Hoang.

Trong sơn cốc.

Nữ Oa cười tủm tỉm đi vào, tiệt nhiên bất đồng với bộ dáng đạm mạc lại như vô thượng nữ đế cao cao tại thượng vừa rồi, giống như một cái là cao lãnh nữ thần, một cái là nữ thần kinh, biến hóa quá lớn. "Thật không tệ." Ngồi đối diện Lý Phàm, Nữ Oa tâm mãn ý túc nói. "Bản tôn cảm giác ngươi ý hữu sở chỉ, nhưng Bản tôn không có chứng cứ." Lý Phàm liếc Nữ Oa một cái. "Có sao?" Nữ Oa vẻ mặt vô tội. "....." Lười phản ứng.

Ai, đang yên đang lành nữ thần biến thành dáng vẻ hiện tại, Lý Phàm có thể làm sao, hắn cũng rất bất đắc dĩ a.

Là vấn đề của hắn sao?

Vậy tất nhiên không có khả năng! "Về cái Bảng Mạc Hậu Hắc Thủ kia của ngươi khi nào thì đổi mới?" Nữ Oa nói sang chuyện khác. "Nhanh, vừa vặn tính một chút." Lý Phàm cười nói. "Tính một chút?" Nữ Oa tú mi nhướng lên có chút không hiểu, thế là liền bấm đốt tính toán.

Quá khứ, hiện tại, tương lai, chủ thời không, vĩ độ thời không, thời không song song, khái niệm, logic... tất cả mọi thứ đều giống như tận số trình hiện tại đáy mắt Nữ Oa.

Trong nháy mắt, Nữ Oa minh ngộ hết thảy. "Nguyên lai là thế, vậy xem ra lại có kịch vui để xem." Nửa ngày, trên mặt Nữ Oa xuất hiện một tia hưng thú, ánh mắt nhìn về một cái phương hướng rồi thu hồi lại: "Ngô, lần này hình như càng có ý tứ hơn?" "Dù sao cũng là lần đầu tiên Bản tôn lượng tướng, đã muốn liều một lần kia tự nhiên phải càng có ý tứ." Lý Phàm từ tốn nói.

Nữ Oa xuất thế Lý Phàm đều an bài cho một đợt kịch bản cuồng duệ huyễn khốc điếu tạc thiên, vậy nói gì đến luận mình xuất thế, Lý Phàm há lại có thể không an bài.

Chỉ sẽ càng thêm to lớn, càng thêm hạo đại thú vị kịch bản! ...

Thời gian nhoáng một cái, chuyển thuấn ngàn năm.

Bọn người Hồng Quân sau khi tiến về vị diện Địa Cầu chư thiên đem hết thảy lợi ích làm xong xuôi thì trở về Hồng Hoang.

Trong đó, vô ngân giới vực của vị diện Địa Cầu chư thiên tự nhiên dựa theo quy tắc cũ dung nhập vào trong Hồng Hoang trở thành một phương hạ giới của Hồng Hoang.

Điều này khiến cho tầng thứ Hồng Hoang lại tăng lên không ít.

Bất quá từ Đẳng cấp cao Đại Thiên muốn nhảy lên Vị cách (cấp

độ vị diện) độ khó rất cao, cho nên chỉ tăng thêm chút ít nội tình, trông cậy vào trực tiếp lên Đỉnh cấp Đại Thiên thì khẳng định là suy nghĩ nhiều.

Đừng nói là một cái vị diện Địa Cầu chư thiên, cho dù lại nhiều thêm mấy cái vị diện Hồng Hoang thì khoảng cách đến Đỉnh cấp Đại Thiên vẫn sẽ có không ít chênh lệch.

Tử Tiêu Cung.

Tất cả cường giả Hỗn Nguyên Cảnh của Hồng Hoang toàn bộ tụ tập ở đây.

Sau khi phân phối lợi ích kết thúc, Hồng Quân dẫn đầu mở miệng nói: "Mọi người thảo luận một chút đi, tọa độ vị diện Hồng Hoang phải làm sao." "Tuy có hai vị tiền bối kia trấn thủ Hồng Hoang, bất quá chúng ta cũng không thể khắp nơi làm phiền hai vị tiền bối, vẫn là đem tọa độ vị diện Hồng Hoang ẩn tàng đi." Tinh Vũ nói. "Trực tiếp đem Hồng Hoang dời đi không cần thiết, cái giá cần phải trả quá lớn, ẩn tàng tọa độ đi, đây là lựa chọn tốt nhất." La Hầu đi theo nói.

Những cường giả Hỗn Nguyên Cảnh còn lại nhao nhao mở miệng.

Ý nghĩ của mọi người đều giống nhau, ẩn tàng có thể, dời đi thì không cần thiết.

Trực tiếp đem cả vị diện dời đi không chỉ cần trả cái giá bao nhiêu, quang thời gian cần thiết đều khó mà ước tính.

Nếu ẩn tàng thì dễ làm rồi, hỗn hào khái niệm Hỗn Độn bản nguyên của khu vực Hồng Hoang trong Hỗn Độn Chi Hải là được, đối với bọn hắn mà nói không khó. "Chỉ ẩn tàng vị diện tọa độ thì một số cường giả vốn có tọa độ của ta vẫn như cũ có thể khóa giới." Hồng Quân nhíu mày nói. "Không ngại, Bản tôn có thể phong tỏa Hồng Hoang, trừ một số người có chí bảo đặc thù hoặc năng lực giả, nếu

không chỉ sẽ lộng sai tọa độ." Bàn Cổ phong khinh vân đạm nói. "Phong tỏa không gian Hồng Hoang, doanh tạo giả tượng tọa độ vị diện Hồng Hoang đã thay đổi?" Dương Mi mở miệng nói. "Ừm." Bàn Cổ đáp. "Như vậy ngược lại là có thể giải quyết vấn đề này." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh gật đầu, sau đó biểu tình quái dị nhìn Bàn Cổ rồi lại nhìn Hồng Quân. "Chậc chậc." Bàn Cổ có quyền hạn phong cấm không gian Hồng Hoang, được lắm.

Khá lắm, lúc trước Bàn Cổ lưu lại cửa sau có chút nhiều a, quang bộc lộ ra cũng đã có những thứ này, vậy những cái chưa bộc lộ ra đâu?

Nhìn xem Hồng Quân, mặt đều xanh mét, ánh mắt âm trầm phảng phất đều có thể chảy ra nước. "Vậy chuyện kia làm sao bây giờ." Hồng Quân mặt không biểu tình nói.

Bàn Cổ đều lưu lại cửa sau hắn có thể làm sao, hắn cũng rất bất đắc dĩ a, trừ phi giết chết Bàn Cổ.

Quan trọng là làm không được, cũng không cần thiết giết chết, chỉ có thể mắt không thấy tâm không phiền dứt khoát làm lơ. "Ng ta có thể nói chuyện khác." La Hầu cười tủm tỉm nói.

Chúng Hỗn Nguyên Cảnh trong lòng khẽ động, cùng nhau nhìn về phía Hồng Quân. "Hồng Quân đạo hữu làm vậy là không đúng a, đi thời không song song lược đoạt bản nguyên song song thân?

Biện pháp tốt như vậy cũng không được chia sẻ chia sẻ." Dương Mi từ tốn nói. "Cực phải cực phải." "Thiên Đạo hiện tại đều có Bàn Cổ quyền hạn, Hồng Quân đạo hữu thế nhưng là tòng vị a." "A a, Hồng Quân chẳng lẽ muốn ăn mảnh?" "Thiên Đạo có thể có ngày hôm nay cũng có một phần công lao của chúng ta trong đó, Hồng Quân đạo hữu không giúp một tay?" Chúng Hỗn Nguyên Cảnh từng cái mở miệng nói.

Dung hợp song song thân ai có thể không tâm động, cơ hội tăng cường nội tình và căn cơ bản nguyên này nếu nói không tâm động thì đều là nói nhảm.

Tất cả lại không có nguy hiểm, tầng thứ của thời không song song vĩnh viễn sẽ thấp hơn chủ thời không, đồng lý, thực lực trong thời không song song chỉ sẽ thấp hơn bọn hắn, luyện hóa thôn phệ cũng không có độ khó.

Chư Thiên Vạn Giới ức vạn triệu vị diện, bất luận Tiểu Thiên cấp cũng tốt lại hoặc Đại Thiên cấp cũng được, thời không song song đều tồn tại.

Chỉ cần có vị diện thì vị diện đó liền sẽ có thời không song song, dù sao thời không song song và Thời Gian Trường Hà có quan hệ, đã có thời gian tuyến lại làm sao lại không tồn tại thời không song song.

Bất quá có thì có, cũng không phải ai cũng đều có cơ hội tiến vào thời không song song và luyện hóa song song thân.

Dù sao thời không song song không thuộc về chủ vĩ độ, chỉ là không gian duy độ diễn sinh mà thôi, phi Thiên Đạo vị diện Đỉnh cấp Đại Thiên thì không thể sở hữu loại quyền hạn này.

Vị diện Hồng Hoang bởi vì cơ duyên xảo hợp mới sớm có quyền hạn, nếu không phải như thế trước đó bọn người La Hầu cũng sẽ không không hỏi Hồng Quân. "Giúp?

A." Hồng Quân khinh phiêu phiêu cười một tiếng.

Đang nằm mơ!

Đầu óc có vấn đề mới giúp, đây không phải cho mình chế tạo nguy hiểm sao. "Hồng Quân làm vậy là không đúng, Vô Lượng Lượng Kiếp mở ra ngươi lòng dạ biết rõ, vị diện Hồng Hoang ta nãi chí chúng ta đều sẽ đứng trước hạo kiếp và khiêu chiến, trong tình huống ngoại

địch hoàn nhĩ này ngươi còn có tư tâm?" Bàn Cổ bất mãn nói. "....." Hình như có cái đạo lý này?

Nhưng cứ như vậy xuất ra lại thật không cam tâm a.

Hồng Quân đang suy tư một cái phương án giải quyết, lúc này, Bàn Cổ tiếp tục mở miệng nói: "Chư thiên nước quá sâu, Hồng Quân ngươi có chút nắm chắc không được a, như vậy đi, vẫn là do Bản tọa giúp chư vị mở ra thông đạo thời không song song đi." "???" Biểu tình Hồng Quân ngưng cố. "???" Thiên Đạo có chút đứng máy. "Không, quyền hạn Thiên Đạo đặc yêu ngươi cũng có cửa sau!?

Thảo!

Bàn Cổ ngươi rốt cuộc giấu bao nhiêu thứ!" Hồng Quân hoắc nhiên đứng dậy kinh nộ giao gia nói.

Có thể điều động sức mạnh vị diện Hồng Hoang ta nhịn.

Có thể điều động quy tắc vị diện Hồng Hoang ta cũng nhịn.

Nhưng đạp mã hiện tại nói cho ta biết ngay cả quyền hành Thiên Đạo ngươi đều có thể nhiễu qua Thiên Đạo sử dụng?

WDNM!

Hồng Hoang chơi ni mã ngươi đâu.

Chương 86

Toàn đặc yêu âm hiểm giảo hoạt, lão tử làm cái Thiên Đạo đại ngôn nhân này, kết quả mỗi người đều đặc yêu trâu bò hơn ta, cái Thiên Đạo đại ngôn nhân này càng ngày càng giống một cái công cụ nhân khôi lỗi rồi. "Không nhiều không nhiều, không giấu bao nhiêu, không giấu bao nhiêu." Bàn Cổ vô tội nói. "Cực phải cực phải, Hồng Quân đạo hữu xem ngươi không khỏi khách khí rồi." "Mọi người đều là huynh đệ, tức giận như vậy làm gì." "Bàn Cổ đạo hữu cũng là vì tốt cho Hồng Hoang chúng ta a." "Hồng Quân đạo hữu ngươi nhìn xem, đây không phải là cục diện nhỏ sao." "Nhỏ, cục diện nhỏ." Chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh vốn đang xem kịch vui nhao nhao mở miệng khuyên nhủ.

Sự không liên quan mình thì treo lên thật cao, hiện tại phù hợp lợi ích của mình thì tự nhiên phải mở miệng. "....." Hồng Quân không còn lời gì để nói.

Được rồi, phản chính cũng không phải lần một lần hai, muốn sao thì sao đi, tâm mệt mỏi.

Hồng Quân yên lặng ngồi xuống. "Nói chuyện thứ hai đi, Chư Thiên Thành." Hồng Quân mặt không biểu tình nói. "Chư Thiên Thành..." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh mắt có chút híp lại.

Có thể cùng Hệ thống cung ứng thương hàn huyên, sau khi biết Hồng Hoang trâu bò, Hệ thống cung ứng thương kia gọi là biết gì nói nấy, đem những gì biết được thống thống đều nói ra, trong đó tự nhiên bao gồm Chư Thiên Thành.

Theo Hệ thống cung ứng thương nói, Chư Thiên Thành hoành khóa chư thiên, mậu dịch vạn giới, trong đó có vô cùng vô tận thiên tài

địa bảo, chỉ cần ngươi muốn thì đều sẽ có.

Trong đó tiền tệ là Chư Thiên Tệ hoặc là Chư Thiên Bản Nguyên, nói trắng ra chính là Thiên Đạo Bản Nguyên làm tiền tệ.

Lai lịch cụ thể của Chư Thiên Thành thì Hệ thống cung ứng thương không rõ ràng, duy nhất có thể xác định chính là tích nhật Chư Thiên Thành từng trấn áp một tôn Thiên Đạo Cảnh, dẫn đến cường giả vốn đối với Chư Thiên Thành có tâm tư nhỏ cũng không dám làm càn nữa.

Giống như cái vị diện tọa độ kia của Hệ thống cung ứng thương chính là từ trong Chư Thiên Thành mua được.

Ông!!!

Phiên chuyển bàn tay, một khối lệnh bài xuất hiện trên không trung lòng bàn tay Hồng Quân.

Chính là Chư Thiên Thành lệnh bài! "Chư vị cảm thấy nên quyết định như thế nào?" Hồng Quân chậm rãi nói. "Trước yên lặng theo dõi kỳ biến đi, Chư Thiên Thành có chút thần bí cổ quái, không tốt vọng động." "Bất luận giao hảo hay tuyên chiến đều phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị trước đã, chúng ta đoạn thời gian này thu hoạch giai kinh người, cũng nên hảo hảo bế quan trầm tích luyện hóa thu hoạch." "Thiện." "Chư Thiên Vạn Giới đâu có thế lực trung lập thực sự, cá lớn nuốt cá bé tại chư thiên càng thêm tàn khốc và trực quan, nếu nói Chư Thiên Thành thật sự thủ tự thì Bản tọa không tin, Chư Thiên Thành trong đó định nhiên ẩn tàng miêu nị." La Hầu, Dương Mi, Bàn Cổ, Da Hòa Hoa (Jehovah), Thời Thần, Tinh Vũ các loại phần lớn cường giả Hỗn Nguyên Cảnh nhất nhất mở miệng nói. "Vậy thì trước yên lặng theo dõi kỳ biến đi." Hồng Quân đánh nhịp quyết định.

Hết thảy công việc thương lượng hoàn tất, đông đảo Hỗn Nguyên Cảnh cũng không có ở lại Tử Tiêu Cung lâu, nối đuôi nhau liền rời đi,

chỉ có Bàn Cổ và Đế Tuấn tạm thời lưu lại. "Đế Tuấn, ngươi hẳn phải biết ngươi có thể chứng đạo là do ta cùng Thiên Đạo ngầm đồng ý." Hồng Quân nhìn về phía Đế Tuấn từ từ nói. "Đa tạ Đạo Tổ, đa tạ Thiên Đạo." Đế Tuấn cúi đầu cảm tạ nói.

Hắn lại không ngốc, tự nhiên nhìn ra được, cho nên mới cực lực duy trì Hồng Hoang vận chuyển, không có mảy may ngỗ nghịch Hồng Hoang đại thế.

Chính là vì để cho Hồng Quân và Thiên Đạo đối với hắn có hảo cảm, nếu không Thiên Đạo và Hồng Quân nếu không cho hắn chứng đạo, hắn sao có thể chứng đạo được. "Đạo của ta dữ Vu tộc tại trong Tổ Vu Điện mật mưu thương lượng rồi, nguyên lai là cái này." Hồng Quân lắc đầu.

Kỳ thật Đế Tuấn không che giấu thiên cơ thì Hồng Quân và Thiên Đạo biết cũng sẽ không để ý, bọn hắn nhìn là đại thế, đại cục, kết quả, những thứ này bọn hắn cũng sẽ không để ý.

Nếu việc gì cũng đều để ý, Hồng Quân và Thiên Đạo cũng đừng làm việc khác, dứt khoát từng chút từng chút duy hộ Hồng Hoang mỗi một điểm vận chuyển cho rồi, có khả năng sao?

Không cần nói cũng biết. "Nói đi, Vu Yêu lượng kiếp rốt cuộc nên xử lý như thế nào, Bàn Cổ ngươi đừng có ở đây đánh mã hồ nhãn với Bản tọa, việc này liên quan đến Hồng Hoang hoàn thiện, đừng nói với Bản tọa là ngươi không biết." Hồng Quân nhìn về phía Bàn Cổ cười lạnh nói.

Tên mày rậm mắt to nhìn thành thật này là âm hiểm nhất, quả nhiên người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu.

Tân tân khổ khổ từ thời kỳ Hỗn Độn mưu hoa đến nay, vốn cho rằng có thể nắm giữ hết thảy, kết quả bị Bàn Cổ và La Hầu mấy tên

súc sinh này quấy, cũng may hiện tại năng lực chịu đựng của tâm lý tương đối cao, nếu không tâm thái Hồng Quân đã sớm nổ tung. "Hai lựa chọn.

Hoặc là ngươi cùng Thiên Đạo cấp cho ta quyền hạn, ta mở lại một giới lấy Vu Giới trấn thủ một bộ phận tính ổn cố không gian của Hồng Hoang, Vu tộc rời khỏi vũ đài lớn Hồng Hoang ẩn nhập Vu Giới." Bàn Cổ không nhanh không chậm nói.

Hiển nhiên, Bàn Cổ sớm có chuẩn bị cũng sớm cân nhắc đến những vấn đề này. "Ồ, cần Bản tọa và Thiên Đạo cấp cho ngươi quyền hạn sao?

Không thể nhiễu qua quyền hạn à." Hồng Quân tựa kinh kỳ nói. "Có thể hay không thành thục ổn trọng một chút, hiện tại đang nói chính sự." Bàn Cổ a xích nói. "???" Hồng Quân.

Lời này ta đạp mã không cách nào phản bác.

Tức ni mã chết. "Lựa chọn thứ hai đâu." Hồng Quân mặt không biểu tình nói. "Hậu Thổ khai luân hồi, Vu tộc hóa Âm Thần, do Vu tộc chúa tể luân hồi duy trì Minh Giới vận chuyển.

Hậu Thổ diễn hóa luân hồi vốn cũng là một bộ phận trong đại thế Thiên Đạo, Bản tọa đây là thuận ứng Thiên Đạo." Bàn Cổ thản nhiên nói. "Vu tộc muốn toàn bộ quyền chủ đạo Minh Giới?" Hồng Quân nhíu mày.

Minh Giới, cũng có thể xưng là Nhân Giới, Âm Gian các loại, xưng hô không trọng yếu, chủ yếu là bản thân nó.

Tác dụng là Thiên Địa Nhân tam giới chi nhất, Minh Giới tự nhiên chí quan trọng yếu, một đại quan kiện để Hồng Hoang hoàn thiện chính là ở trên Minh Giới.

Nếu không có Lục Đạo Luân Hồi, Hồng Hoang bất luận cường

đại cỡ nào đều căn bản không được hoàn thiện.

Dù sao ngay cả luân hồi đều không có thì giá tiếp Thời Gian Trường Hà đều không cách nào làm được, hoàn thiện cái búa. "Đúng, dùng một số hạ giới mà nói thì ta muốn Minh Giới tuyệt đối cổ phần khống chế, một số chuyện sai vặt không quan trọng có thể để các ngươi an bài nhân thủ, hạch tâm phải do ta chưởng khống, ta có thể phân một ít cổ phần nhưng địa vị cổ phần khống chế không thể thay đổi." Bàn Cổ nói. "Vậy cứ như thế đi." Tuy rằng không muốn đáp ứng, nhưng cân nhắc Bàn Cổ lão âm bỉ sớm bố cục Hồng Hoang cửa sau quyền hạn nhiều lắm, cũng không kém chút điểm này, dù sao rận nhiều không ngứa nợ nhiều không sầu, không quan trọng. "Yêu tộc đâu." Hồng Quân nhìn về phía Đế Tuấn. "Đạo Tổ, ta nghĩ kỹ rồi, ta có thể sáng tạo ra một cái giới vực, sau đó để hai tộc Vu Yêu tộc nhân riêng phần mình phân xuất một luồng hình chiếu tiến vào trong đó mô phỏng Vu Yêu lượng kiếp, dùng cái này diễn hóa tính hoàn chỉnh của lượng kiếp." "Sự thành về sau, Yêu tộc ta nguyện nhập trú trong đó định là Yêu Giới, duy trì một bộ phận Hồng Hoang vận chuyển." Đế Tuấn vội vàng nói.

Sáng tạo một cái thế giới dùng để thôi diễn Vu Yêu lượng kiếp làm kịch bản!

Hồng Hoang hiện tại cần bản nguyên đã đủ rồi, thôn phệ nhiều vị diện như vậy thật coi là đùa giỡn hay sao.

Hồng Hoang hiện tại thiếu chỉ là lượng kiếp thôi diễn đối với Hồng Hoang hoàn thiện mà thôi.

Ở đâu đánh không phải là đánh, sáng tạo cái tiểu thế giới là được, như vậy đã có thể hoàn thiện Hồng Hoang lại sẽ không có nguy hiểm, đại khả dĩ dùng dao thật thương thật mà đánh, phản chính chỉ là hình chiếu, chết rồi cũng đối với tự thân tổn thất không lớn. "Ngược lại là

thú vị, chủ ý hay, có thể." Hồng Quân thưởng thức nói. "Đa tạ Đạo Tổ." Đế Tuấn thở phào nhẹ nhõm.

Có thể giải quyết là được, sợ là sợ Hồng Quân không hài lòng hoặc không đồng ý, vậy mới thật sự vô kế khả thi. "Có nguyện nhập môn hạ của ta?" Thấy Đế Tuấn hữu tài như vậy, Hồng Quân nảy sinh ý nghĩ thu đồ đệ. "Đệ tử bái kiến sư tôn." Đế Tuấn miểu đổng (hiểu ngay), không có do dự, trực tiếp không giả tư sách liền quỳ xuống.

Trở thành đệ tử Hồng Quân?

Kẻ ngu mới có thể cự tuyệt! ...

Hồng Hoang bất ký niên, chuyển thuấn vạn vạn năm, bất tri bất giác liền đã qua mấy chục vạn năm.

Cả Hồng Hoang ngay ngắn trật tự phát triển, tu luyện thì tu luyện, chiến đấu thì chiến đấu, ma luyện thì ma luyện.

Hai tộc Vu Yêu cũng triệt để an định lại, chúng sinh cũng không còn đối với hai tộc có bất kỳ sự chú ý nào.

Nói nhảm, đều đản sinh Hỗn Nguyên Cảnh thì còn chú ý cái búa, không cần thiết, kẻ ngu đều biết hai tộc Vu Yêu phát triển khẳng định sẽ khác biệt với nguyên bản rồi, có công phu kia không bằng tự mình tu luyện.

Tuy hóa thành bình tĩnh, nhưng minh minh chi trung, bất luận là sinh linh bình thường cũng tốt, hay là Hỗn Nguyên Cảnh cũng được, tất cả mọi người đều ẩn ẩn có loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Phong vũ, dục lai!

Hồng Hoang sẽ cứ bình tĩnh như vậy sao?

Bất luận kẻ nào đều rõ ràng căn bản không có khả năng.

Khoảng cách lần tiếp theo xuất hiện tình huống, chẳng qua chỉ là

vấn đề thời gian.

Hoặc là Hồng Hoang chủ động xuất kích, hoặc là có ngoại địch đến thăm, không ngoài hồ như thế. ...

Trong sơn cốc.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Từng đạo ba động huyền diệu từ trên người Lý Phàm đản sinh, như chúng diệu chi diệu, tự huyền chi hựu huyền, phảng phất thăng đẳng, giống như siêu thoát, lại tựa thoát ly thời không chi ngoại.

Tam Thiên Đại Đạo cái này tiếp cái khác đản sinh, hội tụ xuất hiện sau lưng Lý Phàm.

Chư thiên gia miện, vạn vực thần phục.

Chúng sinh cầu nguyện, chư thần ca tụng.

Vô số dị tượng hoàn nhiễu quanh thân Lý Phàm, cũng có từng đạo huyền cơ bắn ra, rất nhiều diệu nhạc đản sinh lại ẩn đi.

Đột nhiên, tự Hỗn Độn diễn hóa, như giới vực sơ khai, hết thảy giống như hóa thành hư vô lại nhanh chóng diễn hóa đản sinh.

Bá!!!

Mạnh mẽ mở mắt ra, một cỗ vĩ lực khó mà diễn tả bằng lời từ trên người Lý Phàm bộc phát.

Trong chớp mắt, khu vực sơn cốc chung quanh vạn vạn triệu dặm tận số hóa thành hư vô, hết thảy toàn bộ biến mất hầu như không còn.

Lại cùng một nháy mắt, nương theo ý niệm Lý Phàm khẽ động, hết thảy tất cả toàn bộ khôi phục bình thường. "Xuyên qua Hồng Hoang trăm vạn năm, rốt cục, thành!" Lý Phàm từ tốn nói.

Thực lực đột phá!

Lý Phàm chính thức vấn đỉnh Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên chi cảnh, Chưởng Đạo Cảnh!

Ừm, tuy rằng lời nói này của Lý Phàm nếu truyền đi khả năng sẽ làm cho cường giả chư thiên tập thể tâm thái bạo tạc.

Trăm vạn năm từ phàm nhân tu luyện tới Chưởng Đạo Cảnh là khái niệm gì?

Chớ nói Chưởng Đạo Cảnh, Hỗn Nguyên Cảnh có ai mà không tu luyện ức ức vạn năm, ít cũng phải ngàn trăm ức năm cất bước, càng huống chi là Chưởng Đạo Cảnh.

Trừ phi trùng tu, nếu không cho dù thiên tài cũng căn bản không ai làm được.

Phóng nhãn chư thiên là chưa bao giờ có ai làm được, diệc văn sở vị văn kiến sở vị kiến! "Không sai biệt lắm." Bấm đốt tính toán, tự có sở cảm, trong mắt Lý Phàm hiện lên một vòng tinh mang.

Vừa vặn! "Vậy thì, đồng bộ tiến hành đi." Lý Phàm cười cười đại thủ vung lên, ẩn có quang trạch một nhập hư không biến mất không thấy gì nữa.

Kịch vui, sắp mở màn!

Ý niệm Lý Phàm khẽ động, bàn đá hiện, bồ đoàn hiện, nước trà qua quả lần lượt bằng không xuất hiện, uống một ngụm trà Lý Phàm lẳng lặng chờ đợi.

Không bao lâu, cửa vào sơn cốc xuất hiện từng đạo gợn sóng.

Nữ Oa, đến!

Ừm, rất bình thường, Lý Phàm đều không sai biệt lắm quen rồi, hiện tại chỉ cần xuất hiện tình huống Nữ Oa khẳng định sẽ ổn định đi

theo ăn dưa xem kịch, chuyện trong dự liệu mà thôi. ...

Chư Thiên Thành.

Nằm ở trung tâm, một tòa cao ốc cao ngất như mây phảng phất chống đỡ thiên địa vận chuyển, giống như sừng sững tại trong vạn cổ tuế nguyệt trấn thủ ở đây.

Mỗi một sinh linh kinh lịch Chư Thiên Thành không ai không tôn kính hành lễ cúi chào.

Bởi vì, thành chủ thần bí vô cùng trong truyền thuyết của Chư Thiên Thành liền nằm ở tầng cao nhất của Chư Thiên Lâu!

Cùng lúc đó, tầng cao nhất Chư Thiên Lâu, bên trong một phiến không gian hạo hãn bao la giống như một phương vũ trụ, chỉ thấy từng đạo Đại Đạo quy tắc nồng đậm hội tụ trong thiên địa, cũng có Thiên Đạo bản nguyên huyễn hóa thành thế gian vạn vật du ly đản sinh.

Cả tầng cao nhất Chư Thiên Lâu tràn ngập vô cùng huyền diệu.

Nếu có người ở đây, phàm nhân chỉ cần không bị căng nổ lập địa có thể thành tiên nãi chí vấn đỉnh Đại La, Hỗn Nguyên Cảnh tại đây tu luyện đều có thể dùng một ngày vạn dặm để hình dung.

Chương 87

Đây là thánh địa tu luyện! "Hệ thống, lần này ta bế quan bao lâu." Một giọng nói trầm thấp vang lên trong phiến không gian, chỉ thấy nằm ở trung tâm không gian, một tên thanh niên tóc trắng đang ngồi xếp bằng chậm rãi mở mắt ra.

Đây, chính là thành chủ Chư Thiên Thành!

Trâu Thiên! "Chủ nhân, ngài đã bế quan ba trăm sáu mươi tám vạn hai ngàn năm." Một đạo thanh âm như máy móc vang lên bên tai Trâu Thiên. "Trong lúc ta bế quan Chư Thiên Thành thế nào, có hay không xảy ra vấn đề." Trâu Thiên hỏi. "Chủ nhân, trong lúc ngài bế quan Chư Thiên Thành đã kết nối mới ba mươi hai vạn chín ngàn tám trăm sáu mươi bốn cái vị diện.

Trong đó Đại Thiên vị diện số lượng là ba trăm sáu mươi bốn cái, Trung Thiên vị diện là bảy vạn tám ngàn năm trăm ba mươi hai cái, Tiểu Thiên vị diện là hai mươi lăm vạn linh chín ngàn sáu trăm sáu mươi tám cái." "Trừ cái đó ra có ba vạn năm ngàn tám trăm tám mươi tám cái thành viên Chư Thiên Thành ngã xuống, có bốn mươi mốt vạn hai ngàn bốn trăm năm mươi hai cái vị diện đã thành công tiếp quỹ, có một việc hệ thống không xác định được là có vấn đề hay không cần báo cáo chủ nhân." Từng đạo thanh âm như máy móc không ngừng vang lên, vì để cho Trâu Thiên có thời gian tiêu hóa, ngữ tốc hệ thống không nhanh, đâu dào đấy từ từ nói. "Vấn đề gì." "Một trong những đỉnh tiêm chiến lực của Chư Thiên Thành, lệnh bài Hệ thống cung ứng thương dịch chủ, hư hư thực thực bị phong ấn." "!?" Sắc mặt Trâu Thiên trở nên sai ngạc, trong mắt xuất hiện vẻ ngưng trọng.

Hệ thống cung ứng thương là ai hắn tự nhiên không xa lạ gì, đây

chính là cường giả Thiên Đạo Cảnh cao giai của chư thiên, tại thời kỳ Đại Đạo Cảnh không ra thì phóng nhãn chư thiên đều có thể coi là một trong những chí cường giả.

Lúc trước thật vất vả mới lôi kéo được Hệ thống cung ứng thương, kết quả hiện tại bị phong ấn!? "Thôi diễn tình huống." Trên mặt Trâu Thiên mang theo nồng đậm vẻ kinh ngạc và cảnh giác, hoài nghi có phải có người muốn mưu hại hắn hay không. "Vâng, chủ nhân." Thanh âm máy móc nói.

"Đinh!

Khấu trừ chủ nhân một ngàn vạn đạo Thiên Đạo bản nguyên, bắt đầu thôi diễn..." "???" Trâu Thiên ngơ ngác.

Cái quái gì vậy?

Thôi diễn một cái tình huống mà tốn mất một ngàn vạn đạo Thiên Đạo bản nguyên?

Vãi chưởng!

Da đầu Trâu Thiên đều đang tê dại.

Mẹ kiếp, sớm biết thế thì thà không thôi diễn còn hơn, lỗ vốn nặng.

"Đinh!

Kinh qua thôi diễn, Hệ thống cung ứng thương của cư dân Chư Thiên Thành bị phong ấn có liên quan đến vị diện Hồng Hoang, tất cả Chư Thiên Lệnh trên người Hệ thống cung ứng thương chưa bị phá hủy, lấy Chư Thiên Lệnh làm tọa độ có thể mở ra thông đạo xuyên giới." Một lúc lâu sau, âm thanh máy móc vang lên bên tai Trâu Thiên.

"???" Trâu Thiên sắc mặt kinh ngạc: "Hết rồi?" Ông đây tốn một ngàn vạn đạo Thiên Đạo bản nguyên mà chỉ có thế thôi á?

“Đinh!

Mục tiêu vị diện Hồng Hoang liên quan đến tầng thứ cực cao, ẩn chứa bí mật cực nhiều, hệ thống không cách nào tiến hành thôi diễn tầng sâu.” “Cưỡng ép thôi diễn cần tốn hao lượng lớn Thiên Đạo bản nguyên, đồng thời có khả năng sẽ bị cường giả vị diện Hồng Hoang phát hiện, có cưỡng ép thôi diễn hay không?” Hệ thống giải thích.

“Không cưỡng ép thôi diễn.” Trâu Thiên từ chối.

Não hắn lại không hỏng, chỉ thôi diễn ra cái tên vị diện Hồng Hoang đã tốn một ngàn vạn đạo Thiên Đạo bản nguyên, muốn triệt để thôi diễn thì còn đến mức nào nữa, chẳng phải một triều quay lại trước giải phóng sao, hơn nữa còn đặc biệt nguy hiểm, căn bản không cần thiết phải thôi diễn.

“Hồng Hoang...” Trong mắt Trâu Thiên tinh mang lấp lóe.

Đối với Hồng Hoang, hắn tự nhiên không xa lạ gì, quang Chư Thiên Thành liên thông với Hồng Hoang cũng đã có vài cái, càng đừng nói trong Chư Thiên Thành đều có mấy cái Hồng Quân và mấy cái Thiên Đạo Thánh Nhân.

Bất quá, từ lời của hệ thống cộng thêm chuyện Hệ thống cung ứng thương bị phong ấn, không khó nhận ra cái vị diện Hồng Hoang này thập phần không đơn giản, thậm chí là vô cùng thần bí?

“Chí Cao Hồng Hoang tọa độ không chỉ có một cái, trong kho tọa độ Chư Thiên Thành dự trữ cũng không có cái tọa độ này, đây là vị diện Hồng Hoang đặc thù chưa bị phát hiện sao?” Trâu Thiên hứng thú.

Nghĩ nghĩ, Trâu Thiên dò hỏi: “Hệ thống, sức mạnh bảo hộ của Chư Thiên Thành hiện tại thế nào, cao nhất có thể đạt tới trình độ gì.” “Đinh!

Chư Thiên Thành liên thông số lượng vị diện siêu hơn một triệu, vị diện chi lực có thể mượn dùng rất nhiều, ít nhất có thể bảo đảm chủ nhân ngài không chịu bất kỳ tồn tại Đại Đạo Cảnh chi hạ nào uy hiếp." "Cảnh báo, nếu có sức mạnh vượt ra khỏi tầng thứ Thiên Đạo Cảnh, chủ nhân cần lập tức quay về Chư Thiên Thành, ở trong Chư Thiên Thành chủ nhân có thể chống lại cường giả Đại Đạo Cảnh trong chốc lát." Hệ thống nói.

"Hồng Hoang có đặc thù nữa chắc cũng không đến mức có Đại Đạo Cảnh đâu, xem ra hệ số an toàn cũng không thấp lắm, cùng lắm thì có nguy hiểm trực tiếp chạy trốn là được." Trâu Thiên thầm nghĩ, trên mặt lộ ra một nụ cười: "Vừa vặn, ta cũng đã lâu không có tiến hóa, Hồng Hoang đặc thù như vậy bảo vật định nhiên không ít, tiện thể đi tiến hóa xem sao, bế quan lâu như vậy cũng nên thả lỏng một chút." Đứng dậy, Trâu Thiên hoạt động thân thể một chút, mở miệng nói: "Hệ thống, bắt lấy tọa độ, định vị tiết điểm, ta muốn đi vị diện này tiến hóa." "Như ngài mong muốn, chủ nhân." ...

Vị diện Hồng Hoang.

Oanh!!!

Vô lượng kim quang!

Hoàng hoàng thiên uy!

Chí cao vĩ lực!

Thôi xán thần mang!

Từng đạo huyền cơ trán phóng, từng đạo đạo tắc bùng phát, ba ngàn đại đạo tựa như giáng lâm, nguy nga chư thiên giới vực tựa như đầu chí, cũng có vạn bàn phi hồng vô ngân hà quang tường thụy, vô ngân dị tượng nhanh chóng đản sinh uyển như cực tẫn thăng hoa.

Dị tượng...

Xuất hiện!

Do Bất Chu Sơn ngoại, truyền ra!

Trong nháy mắt đã quét sạch toàn bộ vị diện Hồng Hoang!

Một sát na, Hồng Hoang chúng sinh, các phương cường giả hữu cảm, ánh mắt của tất cả sinh linh toàn bộ tụ tiêu trên Bất Chu Sơn.

Hồng Hoang chấn động!

Cử thế chú mục!

"Có Đại Đạo bảng danh sách muốn đổi mới!" "Lần này sẽ là bảng danh sách gì..." "...

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!" "Ngô cứ tưởng là sẽ đổi mới Thiên Thư chứ." "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng (Bảng trùm màn) sắp đổi mới rồi!" Oanh!!!

Hồng Hoang sôi trào, nhất là Hỗn Nguyên Cảnh cường giả, không ai mà ánh mắt không trở nên ngưng trọng vô cùng, dù là chúng sinh cũng đều hoặc nhiều hoặc ít hiểu rõ một chút chuyện đã xảy ra trong mấy lần Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới trước đó.

Nhất thời, bầu không khí toàn bộ Hồng Hoang đều trở nên vi diệu, nguyên bản vẻn vẹn chỉ là áp lực trước cơn bão táp, hiện tại lại giống như bão táp đã giáng lâm, khiến cho tâm thần chúng sinh tất cả đều vì đó mà kích động.

"Đại kiếp, sắp tới." Hồng Quân đám người hít sâu một hơi lẩm bẩm tự ngữ.

Đã Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới, vậy chứng minh lại sắp có địch nhân xuất hiện a, hơn nữa còn là đại địch!

Ông ông ông!!!

Đại đạo hình chiếu, quy tắc hiển hóa, hỗn độn xua tan, nhân uân

uấn nhưỡng, vô số huyền diệu từ trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng diễn hóa.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đang tán phát vô cùng kim quang kia tựa như chiếu rọi Chư Thiên Vạn Giới, ẩn chứa sự huyền diệu của cả Chư Thiên Vạn Vực.

Hoặc là một giây, cũng có thể là vạn năm, trong chớp mắt, vô số văn tự đã từ trên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng hiển hiện, mỗi một cái văn tự đều giống như hồn nhiên thiên thành, mỗi một cái văn tự đều giống như ám hàm thiên cơ, dù là chỉ nhìn thoáng qua đều sẽ khiến người ta tâm sinh vô cùng cảm ngộ.

Ngay tại thời điểm Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới, nằm ở biên tế hỗn độn, một cái không gian thông đạo lặng yên không một tiếng động diễn hóa thành hình.

Bởi vì sự chú ý toàn bộ đều đang đặt ở Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, cộng thêm Thiên Đạo cũng đang "hoa thủy cật qua" (lười biếng hóng hớt), đem đại bộ phận ý chí phóng tới Hồng Hoang đại lục, cho nên chưa có người nào phát giác được sự dị dạng nơi sâu trong hỗn độn.

Đương nhiên, chủ yếu cũng là do không gian thông đạo này dính đến bộ phận năng lượng đặc thù nên hiệu quả che chắn rất tốt, nếu không thì cũng sẽ bị phát giác.

Ông!!!

Một đạo thân ảnh vô thanh vô tức từ trong không gian thông đạo đi ra.

Chính là Trâu Thiên!

"Đây là Hồng Hoang sao." Tò mò dò xét chung quanh, ý niệm Trâu Thiên khẽ động cảm ứng một chút thiên cơ lan tràn hoặc là những tin tức cơ sở du ly ở biểu tầng vị diện Hồng Hoang.

Không quan hệ cảnh giới, dù là Địa Tiên Cảnh cũng có thể làm, chỉ cần phóng thích ra Nguyên Thần chi lực (tinh thần lực) là được, ngược lại cũng không dùng nhiều sức.

"Hả?

Chiều hướng đi giống như không giống với vị diện Hồng Hoang bình thường, Đế Tuấn đều đã chứng đạo?

Vu Yêu lượng kiếp thời kỳ sao, quả nhiên là Hồng Hoang đặc thù." Một lúc lâu sau, xem xét xong tin tức, Trâu Thiên như có điều suy nghĩ nói.

"Bốn cái Đại Đạo bảng danh sách...

Lại là đồ vật dính đến cấp độ cao hơn, có thể xác định, tuyệt đối là bảo bối." Ánh mắt lấp lóe, thấy Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng giống như đang đổi mới, Trâu Thiên tò mò nhìn sang.

Dù sao cũng không kém một chút thời gian này, vừa vặn xem Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng rốt cuộc là tình huống gì, lại sẽ công bố người nào.

Chẳng lẽ có thể công bố hắn?

Nếu là như vậy thì càng tốt, Trâu Thiên quả quyết chạy trốn phòng ngừa rắc rối về sau, nếu không có thì hắn cũng an tâm ở lại phương vị diện Hồng Hoang này tiến hành tiến hóa. ... **[Lý Phàm: Còn gọi là Đế Tôn, Đế Chủ, Chí Tôn, Tôn Chủ.]** **[Nguồn gốc của tất cả xưng hô Đế giả, Tôn giả; người sáng tạo ra tất cả phong hào Đế giả, Tôn giả.]** **[Tầng thứ cụ thể: Không rõ.

Dính đến vĩ độ cao hơn.

Bất khả khán, bất khả thính, bất khả ngôn, bất khả tả (Không thể nhìn, không thể nghe, không thể nói, không thể viết).]** **[Đại sự kiện:]** **[1.

Một vạn ức kỷ nguyên trước từng ở Thái Sơ Chư Thiên lấy cả Chư Thiên làm trường thí nghiệm thôi diễn một bộ bí pháp, khi bí pháp thành hình, ức vạn Chư Thiên hưởng ứng, kinh động vạn cổ thời không, làm cho thời không ngắn ngủi xuất hiện hồi tố cùng vặn vẹo, can thiệp ức vạn Chư Thiên vận chuyển (???

Tư liệu chi tiết không thể xem xét).]** **[2.

Năm ngàn ức kỷ nguyên trước từng vì một số nguyên nhân cùng ***, *** đánh một trận, khiến cho hơn ngàn vạn cái Chư Thiên phá diệt, trọng tố ba vạn năm ngàn sáu trăm ba mươi hai cái Thời Gian Trường Hà bản nguyên.]** **[3.

Hai ngàn ức kỷ nguyên trước bởi vì *** lựa chọn trọng tu, sau tiến nhập Hư Vô Hải ba ngàn hai trăm năm mươi hai ức cái Chư Thiên.]** **[4. ******...]** **[5. ******...]** **[6. ******...]** **[7.

Kinh lịch chín ức chín ngàn chín trăm chín mươi chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín kiếp chứng đạo Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh, tại một đời vạn thế quy nhất vạn pháp quy nhất tiến nhập Nguyên Thủy Chư Thiên chờ đợi khế cơ (Tư liệu chi tiết không thể xem xét).]** **[8.

Thúc đẩy vị diện Hồng Hoang Hỗn Độn lượng kiếp... (Tư liệu chi tiết không thể xem xét).]** **[9.

Thúc đẩy vị diện Hồng Hoang Khai Thiên lượng kiếp... (Tư liệu chi tiết không thể xem xét).]** **[10. ...]** **[11. ...]** **[12.

Tại vị diện Hồng Hoang phong cấm một phương thời không làm đạo trường, hóa Chư Thiên bản nguyên thành sơn cốc làm cung điện, lấy Chư Thiên Vạn Giới làm bàn cờ bố cục ***, chuẩn bị tại Hồng Hoang lịch một vạn vạn chín ngàn ba trăm hai mươi sáu ức năm năm ngàn sáu trăm tám mươi lăm vạn bốn ngàn ba trăm sáu mươi sáu năm xuất thế (Tư liệu chi tiết không thể xem xét).]** ...

“!!!” Hồng Hoang chúng sinh.

“!!!” Hỗn Nguyên Cảnh cường giả.

“!!!” Trâu Thiên.

Tĩnh?

Tử tịch?

Trầm mặc?

Không!

Những từ này đều khó mà hình dung tâm tình của tất cả mọi người, đều khó mà hình dung ý nghĩ của tất cả mọi người.

Da đầu tê dại?

Không!

Là phát ra từ tâm linh, phát ra từ nguyên thần, phát ra từ bản nguyên cảm thấy băng lãnh, bất luận là ai thì vào giờ khắc này đều vừa kinh hãi lại sợ hãi, sắc mặt hãi nhiên tới cực điểm.

Lấy Chư Thiên làm sân thí nghiệm!

Hưởng ứng vạn cổ thời không!

Vặn vẹo thời gian lưu tốc!

Can thiệp ức vạn Chư Thiên vận chuyển!

Lượng tin tức quá lớn.

Xem đến mức tất cả mọi người đầu váng mắt hoa.

Xem đến mức tất cả mọi người cũng không dám nhìn tiếp nữa.

Quá kinh thế hãi tục, quá khó mà tưởng tượng.

Khá lắm, cái này con mẹ nó trực tiếp vượt ra khỏi nhận thức, ngay cả ức vạn Chư Thiên đều lôi ra rồi.

Chương 88

Ly phổ?

Ly phổ đều hình dung không được nữa rồi.

Quan trọng nhất là, cái tên của người này!

Nếu cách xa còn đỡ, mấu chốt là người này là Lý Phàm!

Lý Phàm!!!

Tại vị diện Hồng Hoang, Lý Phàm!

Thử hỏi, bỗng nhiên có một cái tồn tại chí cao vô thượng, khó mà phỏng đoán, không cách nào tưởng tượng, ngay cả tư liệu ghi chép lại có rất nhiều văn tự đều biến thành loạn mã (ký tự lỗi) đang ở ngay bên cạnh mình.

Sẽ là cái tâm tình gì có thể nghĩ.

Giống như một người bình thường bỗng nhiên phát hiện bên cạnh mình có một người là Bàn Cổ trong truyền thuyết, tâm tình sẽ thế nào không nghi ngờ chút nào không khó tưởng tượng.

"Ngọa tào ngọa tào ngọa tào ngọa tào!!!!" Trâu Thiên tròng mắt đều sắp trừng ra ngoài, toàn thân đều đang run rẩy, run đến sắp thành cái sàng, hàm răng đều đang đánh nhau, sự tự tin tràn đầy lúc đầu triệt để biến thành kinh khủng run rẩy.

Ta con mẹ nó chỉ là một đứa đệ đệ mà thôi, chỉ là đến tiến cái hóa mà thôi, vì sao muốn cho ta xem những thứ đáng sợ như vậy.

Siêu Thoát Bảng cùng các bảng danh sách khác Trâu Thiên có thể thấy rõ ràng, làm sao có thể không biết vị Đế Tôn này đang ở trong Hồng Hoang.

Vừa nghĩ tới mình đang ở ngay dưới mí mắt Đế Tôn, Trâu Thiên xém chút dọa đái ra quần.

"Chạy chạy chạy!!!" Trong đầu Trâu Thiên chỉ còn lại một cái ý niệm.

Chạy!!!!!

Tiến hóa?

Ngưu bức?

Tối điếu (ngầu nhất)?

Toàn là đánh rắm!

Nhất đệ trung đệ (đệ của đệ)!

Không dám, rốt cuộc không dám.

Trâu Thiên hiện tại chỉ muốn cách Hồng Hoang càng xa càng tốt, hận không thể đều chạy đến biên duyên Chư Thiên đi.

Đại bí mật!

Đại bí mật a!

Biết được một cái đại bí mật không được như thế này thì có làm được cái gì, loại cấm kỵ này biết cũng không phải là chuyện tốt.

Làm không tốt sẽ bị cái nguồn gốc thần bí kia hoặc khái niệm cấp xóa bỏ, thoáng có chút không cẩn thận có khả năng chạm đến cấm chế bất khả miêu thuật (không thể miêu tả), Trâu Thiên cũng không có hứng thú biết những thứ này, sẽ chết người, thật sự sẽ chết người đấy.

"Động a!

Ta động không được!" Có lòng muốn chạy trốn, Trâu Thiên lại phát hiện ngay cả động cũng động không được nữa rồi.

Đạo tâm rung chuyển!

Cường đại cũng không đại biểu sẽ không bị dọa, loại đồ vật nghe rợn cả người này ai biết sẽ là tâm tình gì tưởng tượng đều có thể tưởng tượng ra, thế là, Trâu Thiên bị dọa đến mức đạo tâm bất ổn, sức mạnh có chút nhứ loạn, thân thể không chịu khống chế.

"Xem ra bốn cái Đại Đạo Kim Bảng so với trong tưởng tượng của chúng ta tầng thứ còn muốn cao hơn nhiều." Hồng Quân đám Hỗn Nguyên Cảnh cường giả lẩm bẩm tự ngữ nói.

Lại liên tưởng đến Nữ Oa bị lộ ra trước đó.

Bằng chứng thép!

Đại Đạo Kim Bảng tất nhiên không có khả năng chỉ liên quan đến Đại Đạo đơn giản như vậy, nhất là Hồng Quân rõ ràng Đại Đạo, Hồng Quân từng thử qua nhưng tức thì hắn cũng khó mà nhìn trộm căn nguyên Đại Đạo Kim Bảng.

Cũng không đúng...

Trong đầu Hồng Quân sinh ra một cái ý nghĩ to gan.

"Chẳng lẽ Đại Đạo Kim Bảng cùng Chư Thiên Chi Thượng lãnh địa có quan hệ?" Hồng Quân bừng tỉnh đại ngộ.

Ngộ rồi!

Ta hiểu rồi!

Khẳng định là có quan hệ với vị kia!

Chính bởi vì vị kia đang ở Hồng Hoang, mới dẫn đến việc có Đại Đạo Kim Bảng xuất hiện, Đại Đạo Kim Bảng cũng không phải là cơ duyên của Hồng Hoang, vẻn vẹn bởi vì vị kia đang ở Hồng Hoang cho nên Đại Đạo Kim Bảng mới có thể ở đây.

Từ từ!!!

Mãnh nhiên gian, Hồng Quân cùng các Hỗn Nguyên Cảnh thân thể chấn động, Hồng Hoang chúng sinh thân thể chấn động, tất cả ánh mắt tề tề lần nữa nhìn về phía Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng.

Hồng Hoang thời gian quá không đáng tiền, cho nên không ai để ý cái gọi là thời gian, nhưng cũng không đại biểu Hồng Hoang không có đơn vị thời gian, Hồng Hoang lịch chính là do Thiên Đạo ghi lại ngày tháng từ lúc Hồng Hoang khai thiên đến hiện tại.

Một vạn vạn chín ngàn ba trăm hai mươi sáu ức năm năm ngàn sáu trăm tám mươi lăm vạn bốn ngàn ba trăm sáu mươi sáu năm?

Đây không phải là hôm nay sao!

Vị kia xuất thế?

Chẳng lẽ vị kia muốn chính thức tiến nhập Hồng Hoang?

Vị kia đột nhiên muốn tiến nhập Hồng Hoang, chẳng lẽ là muốn xảy ra chuyện rồi?

Đương nhiên, chuyện đó không quan trọng, quan trọng là vị kia sắp đi ra!

"!!!" Hồng Quân.

"!!!" Chúng Hỗn Nguyên.

"!!!" Hồng Hoang chúng sinh.

"Thiên Đạo, mau, chuẩn bị nghênh tiếp!" Hồng Quân sắc mặt kinh tủng, hoắc nhiên đứng dậy.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Tất cả Hỗn Nguyên Cảnh cường giả, đồng thời hàng lâm Hồng Hoang đại lục!

Oanh!!!

Thiên Đạo làm dẫn, bản nguyên làm cớ, vô số dị tượng đản sinh, chu thiên khánh vân vô biên tường thụy hội tụ, như thiên hoa loạn trụy địa dũng kim liên, vô cùng huyền diệu từ trong thiên địa uấn nhưỡng, Thiên Đạo tựa như đang chuẩn bị nghênh tiếp Lý Phàm xuất thế.

Một đạo tử kim sắc đại đạo từ sơn cốc ngoại lan tràn ra liên miên toàn bộ Hồng Hoang đại lục, Hồng Hoang chúng sinh không ai không tại Thiên Đạo chỉ dẫn hạ tâm sinh minh ngộ toàn bộ tiến về sơn cốc.

Toàn bộ Hồng Hoang, cùng chuyển động!

Không vì cái gì khác, chỉ vì mấy chữ "Lý Phàm muốn xuất thế", liền đã đủ!

Lấy cả Hồng Hoang làm hạ, lấy Hồng Hoang chúng sinh cùng nghênh, hậu Đế Tôn xuất thế!

"..." Sắc mặt không ngừng biến ảo, cắn răng một cái, Trâu Thiên run lẩy bẩy tiến về Hồng Hoang đại lục.

Đi?

Hiện tại đâu dám đi.

Biết rõ vị kia muốn xuất thế mà giờ đi thì có ý gì, xem thường vị kia sao?

Trâu Thiên não không có hỏng, cũng không muốn chết.

Mặc dù Trâu Thiên cả người đều mộng, người đều sắp choáng váng.

Ta chỉ là đến tiến hóa!!!

Ta thật sự chỉ là đến tiến hóa mà thôi!!!

Vì sao để cho ta gặp được loại sự tình này!!!

Vì sao!!!

Ý khí phong phát?

Hết rồi!

Tự tin tràn đầy?

Hết rồi!

Toàn bộ hết rồi, toàn bộ không còn.

Trâu Thiên, đến sơn cốc!

Một đôi ánh mắt lập tức tụ tiêu trên người Trâu Thiên, Hồng Quân đám người tuy nhìn ra hắn là người ngoại lai, bất quá lại cũng không vào lúc này làm cái gì, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều chỉ yên lặng chờ đợi ở ngoài sơn cốc.

Tề tề cúi chào!

Tề tề hành lễ!

Chờ đợi Lý Phàm xuất thế!

Dù là không xác định thời gian cụ thể Lý Phàm xuất thế, dù là không xác định Lý Phàm có cần nghênh tiếp hay không, nhưng, chuyện này cùng việc có cần hay không nghênh tiếp không quan hệ, dù là Lý Phàm không cần, bọn hắn cũng phải làm.

So với việc Đế Tôn xuất thế thì Trâu Thiên lại tính là cái gì, không thấy Trâu Thiên đều đang run lẩy bẩy cúi chào hành lễ sao, cho nên Hồng Quân đám người cũng không để ý. ...

Trong sơn cốc.

"Cho viết nhiều tư liệu như vậy, cho Bản cung thì ít như thế, khác

biệt đối đãi.” Nữ Oa đích cô một tiếng, nhìn động tĩnh bên ngoài sơn cốc, Nữ Oa càng thêm hâm mộ.

Nàng cũng không phải thích loại tràng diện này hoặc là thích trang bức, thuần túy là cô độc đã lâu như vậy, thấy có chuyện thú vị náo nhiệt cỡ nào vui, Nữ Oa tự nhiên cảm thấy hứng thú.

Giống như một người sống một mình siêu vạn vạn vạn ức năm, vẻn vẹn có giải trí chỉ là xem phim, nếu đột nhiên để cho hắn có thể tiếp xúc người ngoài, e rằng tán gẫu thôi đều sẽ hoan hỉ cảm thấy hứng thú rồi, cùng một đạo lý.

“Đều là bịa lung tung mà thôi.” Lý Phàm nhún vai nói.

Ẩn tàng?

Có thể, nhưng không cần thiết.

Đối với Nữ Oa cũng không có ý nghĩa gì phải ẩn tàng, chung đụng lâu như vậy ai mà không biết đại khái tình huống của ai a, giống như Nữ Oa không có ở trước mặt Lý Phàm ẩn tàng thiên tính vậy.

“Mau đi đi.” Nữ Oa nỗ bĩu môi.

“Ừm.” Lý Phàm khẽ vuốt cằm, sải bước hướng về phía ngoài sơn cốc đi đến.

“Hệ thống, hiểu không?” Lý Phàm ở trong lòng mặc niệm nói.

“...

Chủ nhân ngài thật biết chơi, bản nguyên chi lực đã trừ, hân hạnh vì chủ nhân ngài phục vụ.” Hệ thống yên lặng nói.

“Muốn chơi, vậy thì chơi lớn một chút mà.” Lý Phàm chối cho ý kiến.

Nếu chơi quá nhỏ chẳng phải là vô thú?

Đã chơi, vậy thì chơi càng lớn càng tốt, dù sao cũng là lần đầu tiên xuất thế lần đầu tiên mặt hướng thế nhân, nếu chơi không lớn không đặc sắc vậy chẳng phải là đáng tiếc, vừa vặn, đem phục bút ngày xưa khi xuyên việt Hồng Hoang lấp vào.

Muốn đi ra ngoài tự nhiên cần một cái lý do, nếu không thì Lý Phàm chỉ vì trang bức mà xuất thế?

Vậy thì quá cố ý, tìm cái lý do, chuẩn bị cho tốt!

"Bịa lung tung sao, cái này cũng không chắc đâu." Đưa mắt nhìn Lý Phàm rời đi, trong mắt Nữ Oa tựa hồ có hoảng hốt và trù trướng, lẩm bẩm tự ngữ nói.

"Bản nguyên chiếu rọi...

Giai hữu định số a, tưởng rằng chỉ là bịa lung tung nhưng thật sự chỉ là bịa lung tung sao?

Vì sao lại quen thuộc như vậy, thật sự là..." Nữ Oa yên lặng nhìn trời.

Ta chỉ là tìm chút chuyện thú vị vui vẻ mà thôi, giống như không cẩn thận đã lên thuyền tặc của Lý Phàm rồi?

"Thôi, vậy cứ một con đường đi đến tối đi, vừa vặn chuyện này cũng rất thú vị, cũng không biết mấy vị kia sau này có thể ngồi yên được hay không." Nữ Oa đôi mắt to tựa hồ cong thành hình trăng lưỡi liềm, trong mắt xuất hiện vẻ dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử). ...

Chương 89

Sơn cốc ngoại.

Tựa như cảm ứng, lại giống như minh minh chi trung có chỗ minh ngộ, tề xoát xoát, ánh mắt của tất cả mọi người toàn bộ nhìn về phía nơi sơn cốc.

Chỉ thấy tràng cảnh bình nguyên vốn bát ngát vô tận trong mắt thường nhân bắt đầu xuất hiện lượng lớn gợn sóng, sơn cốc hạo hãn nguyên bản ẩn tàng tại dưới hiện thực rõ ràng ấn vào trong mắt tất cả mọi người.

Nằm ở cửa vào sơn cốc, một bóng người đang từng bước từng bước đi ra!

"Hệ thống, sử dụng Thần Thoại Đại La thể nghiệm tạp." Lý Phàm ở trong lòng mặc niệm.

Thời đến hôm nay Thần Thoại Đại La rốt cuộc là tầng thứ nào Lý Phàm đã biết được.

Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh!

Chính là cảnh giới Thần Thoại Đại La!

Chấp chưởng Tam Thiên Đại Đạo chi bản nguyên, chưởng khống Tam Thiên Đại Đạo chi vĩ lực, có thể nói là sự tồn tại sùng cao nhất cũng là vô thượng nhất Chư Thiên, nhất ngôn nhất hành đều sẽ khiến cho cường giả vĩ ngạn Chư Thiên Vạn Vực run rẩy.

Trong Nguyên Thủy Đạo Vực tồn tại cường giả Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh sao?

Lý Phàm không xác định.

Nhưng ít ra có thể xác định, hiện tại hắn, là Thần Thoại Đại La, là Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh!

"Đinh!

Bắt đầu vì chủ nhân kích hoạt Thần Thoại Đại La thể nghiệm tạp..." Thanh âm hệ thống từ trong đầu Lý Phàm vang lên.

Kích hoạt, Thần Thoại Đại La thể nghiệm tạp!

Oanh!!!

Một bước, Chư Thiên đế bào gia thân!

Một bước, Vạn Giới gia miện hội tụ!

Một bước, Tam Thiên Đại Đạo hình chiếu!

Một bước, Thời Gian Trường Hà giáng lâm!

Như Chư Thiên gia trì, tựa Vạn Giới chú mục!

Tuy ở Hồng Hoang, nhưng lại càng tựa như ở Chư Thiên!

Sơn cốc nhập khẩu xử, Lý Phàm từng bước từng bước hành tẩu, mỗi đi một bước liền chiếu rọi một phương Chư Thiên, liền ánh chiếu một phương hoàn vũ.

Thời Gian Trường Hà sôi trào, ẩn có vô lượng nước sông thời gian dũng động, đại lượng thời không tiết điểm, vĩ độ tuế nguyệt vì đó mà cụ hiện, từng luồng từng luồng thời gian cùng không gian vĩ lực bùng phát tựa như tạo ra vô ngần bình hành thời không.

Đại Đạo chi chung ngưng, Đại Đạo chi âm đãng!

Vạn Vật Mẫu Khí tụ, Thái Sơ Tử Khí hiện!

Cổ lão Thần Ma xuất, Thái Cổ Tiên Phật tụng!

Như cả Chư Thiên đều đang vui mừng, giống như vô lượng Vạn Giới đều đang chấn động!

Chỉ thấy thời không chung quanh Lý Phàm đều ẩn ẩn bất ổn, mỗi một bước đi tựa như sẽ mang động một phương thời không loạn lưu, liền sẽ làm cho một phương vị tri (chưa biết) thời không sản sinh biến hóa.

Địa Phong Thủy Hỏa dũng động gian, đại lượng giới vực đản sinh sau đó lại tại từng luồng khí tức của Lý Phàm dật xuất mà phá toái, uyển như mang theo ức vạn giới vực vào một thân, phảng phất tụ tập quang thải của cả Chư Thiên Vạn Giới.

"Cung nghênh Đế Tôn xuất thế." "Cung nghênh Đế Tôn xuất thế." "Cung nghênh Đế Tôn xuất thế." Hồng Hoang chúng sinh hạ chí Địa Tiên, thượng chí Hỗn Nguyên, tất cả mọi người tề tề quỳ một chân trên đất, thanh âm tựa như thái cổ chiến cổ, uyển như cuồn cuộn thiên lôi, oanh minh tác hưởng vang vọng tại toàn bộ vị diện Hồng Hoang.

Tức thì ngay cả vô lượng hỗn độn bản nguyên của Hỗn Độn Chi Hải cũng đều giống như chịu vô cùng thanh âm ảnh hưởng dấy lên từng đạo lại từng đạo bọt nước.

Không chỉ như thế, thân ảnh Lý Phàm càng ánh chiếu tại toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới, chiếu rọi Tam Thiên Đại Đạo, Thời Gian Trường Hà, Vận Mệnh cùng tất cả vĩ độ, thời không.

"Là ai..." "Khí thế thật đáng sợ." "Chư Thiên bao giờ lại tồn tại cường giả bậc này." "Vượt ra khỏi Chư Thiên, định nhiên là vượt ra khỏi Chư Thiên!" "Đại Đạo Cảnh có mạnh như vậy sao?" "Ai!" "Vô lượng lượng kiếp tất xuất biến cố, đây là biến cố của vô lượng lượng kiếp sao." "Tê..." Chư Thiên chấn động, từng tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, ánh mắt tựa như có thể vượt qua vô cùng không gian nhìn thấy Lý Phàm đang ngạo lập trên hư không, sắc mặt Lý Phàm tuy bình tĩnh nhưng lại giống như đang giẫm tại phía trên toàn bộ Chư Thiên.

Bất luận Chứng Đạo Cảnh cũng tốt, hay là Thiên Đạo Cảnh cũng được, không ai không tâm thần run rẩy thân thể run rẩy, ẩn có cảm giác muốn đỉnh lễ mô bái, sắc mặt tất cả cường giả Chư Thiên không ai không kinh hãi vạn phần, khó có thể tin.

Không chỉ Chư Thiên Vạn Giới quảng khoát vô ngần Hỗn Độn Chi Hải, từng tôn cổ lão cự bá ẩn tàng trong Thời Gian Trường Hà cũng ẩn có phát giác dần dần thức tỉnh, từng tôn cường giả Đại Đạo Cảnh là để uẩn cổ lão của Nguyên Thủy Chư Thiên mở mắt nhìn về phía Chư Thiên.

"..." "Không phải sinh linh Chư Thiên ta." "Hư Vô Hải sao." "Kẻ này, là ai..." Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Thời Gian Trường Hà bạo động, từng tôn tồn tại vĩ ngạn tựa như không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung chậm rãi từ trong Thời Gian Trường Hà đi ra.

Tựa hồ chịu hạn chế, những tồn tại cổ lão lại khó mà diễn tả bằng lời này chỉ đành đứng trên Thời Gian Trường Hà ngưng thị Chư Thiên Vạn Giới.

Toàn bộ, đều là Đại Đạo Cảnh!

Hà vi Đại Đạo Cảnh?

Cùng Đại Đạo tịnh kiên (ngang hàng), chính là Đại Đạo Cảnh!

Chấp chưởng Tam Thiên Đại Đạo, sở hữu vô cùng vĩ lực như cải tả hiện thực, cải tả quy tắc, trọng định trật tự, quang việc có thể đem Thời Gian Trường Hà coi như dòng sông bình thường mảy may không chịu ảnh hưởng liền có thể nhìn ra một hai.

Nhưng mà!

Những vô thượng cự bá Đại Đạo Cảnh này hiện tại lại tất cả đều trầm mặc.

Bởi vì Lý Phàm, trầm mặc!

Không ai không vì đó mà động dung, ánh mắt sáng rực khó có thể tin.

Kinh động Chư Thiên?

Không!

Lý Phàm là chiếu rọi cả Chư Thiên Vạn Giới!

Cho đến vô tận thời không, tất cả vĩ độ!

Giờ khắc này, thân ảnh Lý Phàm ánh chiếu Chư Thiên Vạn Giới tất cả thời không, tất cả vĩ độ!

Bất luận quá khứ, bất luận hiện tại, bất luận tương lai, chỉ cất bước đi thôi liền đã chiếu rọi bên trong toàn bộ Chư Thiên thời không!

Cường giả Chư Thiên hoặc là sinh linh Chư Thiên, chỉ cần nhìn Lý Phàm một chút liền sẽ tâm sinh minh ngộ...

Đế Tôn!

Lấy Đế làm tên, lấy Tôn làm hiệu, hưởng vô thượng chi tôn vinh, hoạch vô thượng chi sùng cao, Đế Tôn!

"Cung nghênh Đế Tôn." "Cung nghênh Đế Tôn." "Cung nghênh Đế Tôn." Bất luận trong lòng nghĩ gì, ít nhất ở mặt ngoài, Chư Thiên Hỗn Nguyên Cảnh cường giả cũng tốt, Chư Thiên Vạn Giới sinh linh bình thường cũng được, tất cả mọi người toàn bộ quỳ một chân trên đất cao thanh hô.

Toàn bộ Chư Thiên, cùng nghênh Lý Phàm xuất thế!

Không nghênh tiếp, không nghênh tiếp đó là sẽ chết, minh minh chi

trung sinh linh Chư Thiên đều đã cảm ứng được thân ảnh Lý Phàm tại Chư Thiên chiếu rọi thậm chí thẩm thấu nhập quy tắc.

Không tôn Lý Phàm chính là không tôn Chư Thiên ý chí, chính là không tôn Chí Cao Đại Đạo, mang ý nghĩa gì có thể nghĩ.

Nếu không phải như thế thì cường giả Chư Thiên cũng sẽ không kinh hãi như vậy, cũng sẽ không khó có thể tin như vậy.

Thật sự là...

Quá khủng bố như vậy! ...

Vị diện Hồng Hoang.

Lý Phàm đang duy trì phong cách cao nhân nội tâm cũng có chút kinh dị.

Có sao nói vậy, cái cảnh giới Thần Thoại Đại La này là thực lực gì Lý Phàm lại có thể không biết, trong lòng vẫn là có chút biết rõ (hiểu rõ).

Vậy thì vấn đề đến rồi, thực lực của Thần Thoại Đại La thể nghiệm tạp lại khủng bố như vậy sao???

Mặc dù Lý Phàm muốn làm đại sự động tĩnh hoành tráng một chút, bất quá động tĩnh náo lớn như vậy vẫn có chút vượt quá dự liệu của Lý Phàm, nếu như không có cảm ứng sai mà nói thì ý chí cổ lão bên phía Thời Gian Trường Hà đều thức tỉnh rồi?

A không đúng, chuẩn xác mà nói, Chí Cao Đại Đạo giống như đều sắp bị kinh động rồi?

Bởi vì phóng thích khí thế, kinh động đến cả Chư Thiên Vạn Giới???

Hoắc, có chút khủng bố rồi.

"Chủ nhân, ngài sử dụng Thần Thoại Đại La thể nghiệm tạp là vì

mượn một tôn đạo quả của vĩ đại tồn tại tầng thứ siêu thoát Chư Thiên, giống như chủ nhân ngài tu luyện Hồng Mông Vô Lượng Đại Đạo Quyết, thực lực siêu việt đồng cảnh giới." Tựa hồ nhìn ra suy nghĩ của Lý Phàm, hệ thống giải thích nói.

"Sẽ không có nhân quả chứ." Lý Phàm bừng tỉnh, toàn tức hỏi.

"Có sức mạnh hệ thống bảo hộ, sẽ không xuất hiện bất kỳ nhân quả gì, xin chủ nhân yên tâm." Khẽ vuốt cằm, Lý Phàm không hỏi nhiều nữa, vuốt vuốt suy nghĩ đem những ý nghĩ loạn thất bát tao bài trừ, Lý Phàm tiếp tục hướng về phía trước đi đến. ...

Hư Vô Hải.

Từng tôn bất khả ngôn, bất khả tư, bất khả nghị, bất khả tụng chi vĩ đại tồn tại tựa hồ có sở cảm, từng đạo ánh mắt hướng về một chỗ khu vực nhìn sang.

"Đó là...

Nguyên Thủy Chư Thiên?" "Khí tức có chút quen thuộc..." "Cỗ khí tức này..." "Nguyên Thủy Chư Thiên tựa hồ quy về Nữ Oa sư muội đi quản?" Tiếng nỉ non cổ lão quanh quẩn ở phiến không gian hư vô này, dù là chỉ lơ đãng lẩm bẩm tự ngữ, nhiên những âm thanh này lại ẩn chứa vĩ lực không cách nào tưởng tượng.

Dù là Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên nghe được những âm thanh này, hoặc là trực tiếp tẩu hỏa nhập ma vẫn lạc, hoặc là đủ để cho thực lực tăng lên một cái đại cảnh giới.

Sự khủng bố của những vĩ đại tồn tại này, có thể thấy được chút ít!

"Bản cung tại Nguyên Thủy Chư Thiên thực nghiệm một số thứ, các ngươi làm gì, muốn nhìn bí mật của Bản cung?" Tại thời điểm từng đạo ý chí cổ lão dò xét, thanh âm bình tĩnh của Nữ Oa quanh

quẩn tại phiến không gian này.

"Sư muội nói đùa." "Đã là sư muội đang đùa nghịch, vậy sư muội xin cứ tự nhiên." "Ha ha, ngô chỉ là tò mò mà thôi, cáo từ." Chúng vĩ đại tồn tại rụt rụt đầu san san thu hồi ý chí của riêng mình. ...

Vị diện Hồng Hoang.

Ánh mắt Lý Phàm nhìn về phía Bất Chu Sơn, Hồng Quân đám người thuận theo ánh mắt Lý Phàm nhìn sang, thấy là bốn cái Đại Đạo Kim Bảng, chúng Hỗn Nguyên Cảnh không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, đáy mắt thậm chí hiện lên một tia hiểu rõ.

Quả nhiên!

Bốn cái Đại Đạo Kim Bảng thật sự có quan hệ với vị này!

Không nằm ngoài dự đoán.

"Đảo trung tâm cảnh cảnh, tiến vào bất tiện, vậy thì để hình chiếu tiến vào đi." Lý Phàm tựa hồ cảm thán, lại giống như bất đắc dĩ, tiếng thở dài lại vào giờ khắc này chiếu rọi nhập Chư Thiên Vạn Giới siêu ức vạn triệu vị diện bên trong, rõ ràng ấn vào trong tai tất cả sinh linh Chư Thiên.

"???" Chư Thiên chúng sinh.

Câu nói này mỗi một chữ đều hiểu ý tứ, nhưng vì sao liên kết lại thì không hiểu nữa rồi.

Tiến vào bất tiện?

Hình chiếu?

Chờ chút!

Chẳng lẽ...

Hỗn Nguyên Cảnh có sở minh ngộ, sắc mặt trở nên càng thêm kinh

hãi.

"Còn không quy vị?" Lúc này, Lý Phàm môi khẽ nhúc nhích lần nữa lên tiếng nói.

Quy vị!

Như ngôn xuất pháp tùy, Lý Phàm thoại âm vừa dứt, bản nguyên chi lực của hắn bắt đầu cấp tốc tiêu hao, bốn cái Đại Đạo Kim Bảng trước Bất Chu Sơn lại giống như cực tẫn thăng hoa trán phóng ra vô lượng bảo quang.

Chỉ ngắn ngủi thời gian chưa đến một hơi thở, quang huy khôi hoằng liền đã chiếu rọi cả Hồng Hoang, thậm chí, quang huy hình chiếu nhập vào trong Chư Thiên.

Oanh!!!

Sát na gian, vô lượng thiên lôi xuất hiện tại thượng không Hỗn Độn Chi Hải, phảng phất như chạm đến cấm kỵ, tựa hồ có sự vật siêu việt tầng thứ Chư Thiên sắp sửa xuất hiện, dẫn đến cả Chư Thiên Vạn Giới vì đó mà cảnh giác.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Bốn cái Đại Đạo Kim Bảng...

Dung hợp!

Tại trong mắt Hồng Hoang chúng sinh dung hợp, tại trong mắt hình chiếu của sinh linh Chư Thiên dung hợp!

Đây, chính là phục bút Lý Phàm sớm đã chuẩn bị xong!

Tại ngày xưa khi đế tạo ra bốn cái bảng danh sách liền đã có kế hoạch, vì chính là một ngày này làm nền, vì xuất xứ của bốn cái Đại Đạo Kim Bảng làm ra một cái giải thích hoàn chỉnh!

Một giây, hai giây, ba giây...

Chương 90

Thời gian tại giờ khắc này đều phảng phất không còn quan trọng, hoặc là một giây, cũng có thể là vạn năm, trong chớp mắt, bốn cái Đại Đạo Kim Bảng dung hợp vào một chỗ, thay thế chính là một cái bảng danh sách che kín tử kim sắc văn lộ được nạm biên.

Mặt trái bảng danh sách khắc ấn Chư Thiên Vạn Vật, tựa hồ ẩn chứa tất cả ảo diệu tạo hóa lúc hỗn độn đản sinh, biên duyên bảng danh sách càng thừa tải từng đạo lại từng đạo môn hộ ấn ký, những môn hộ này tựa hồ thông hướng từng cái lại từng cái vị diện Chư Thiên Vạn Giới không biết tên.

Bất luận là ai, chỉ cần nhìn bảng danh sách một chút trong đầu đều sẽ hiện lên mấy chữ, cũng trong lòng dâng lên vô tận cảm ngộ.

"..." "Chí Cao Thiên Bảng!" "Chí Cao Thiên Bảng hình chiếu!" Trong lúc nhất thời, Hồng Hoang chúng sinh, Chư Thiên chúng sinh, bất luận là phổ thông cũng tốt, hay là Hỗn Nguyên cũng được, tất cả đều giống như trăm miệng một lời lẩm bẩm nói.

Chí Cao Thiên Bảng!

Thừa tải thế gian hết thảy!

Siêu việt hết thảy cực hạn!

Siêu việt hết thảy vĩnh hằng!

Phàm tại thế gian có ấn ký tồn tại, giai khả nhập bảng (đều có thể vào bảng)!

Bất luận quá khứ hiện tại, bất luận hiện tại tương lai, chỉ cần muốn, liền có thể chiếu rọi.

Huyền chi lại huyền, khó mà diễn tả bằng lời, không cách nào hình

dung, siêu thoát hết thảy, siêu thoát vĩnh hằng!

Sở hữu khủng bố uy năng trấn áp một phương thời không, trấn áp một phương vĩ độ, trấn áp một phương Chư Thiên!

"Chỉ là hình chiếu liền có vĩ lực bực này?" Trong mắt tất cả cường giả Chư Thiên xuất hiện nồng đậm hãi nhiên.

Hình chiếu liền khủng bố như vậy, vậy bản thể Chí Cao Thiên Bảng thì sao?

Không cách nào tưởng tượng!

Khó mà tưởng tượng!

Tức thì ngày bình thường tại Chư Thiên cao cao tại thượng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả cũng không khỏi nội tâm run lên da đầu tê dại.

"Thử thế (đời này) ký tại Hồng Hoang liền là hữu duyên, ngươi liền tiên trấn thủ Hồng Hoang một đoạn thời gian đi." Lý Phàm nhẹ giọng nói.

Ông ông ông!!!

Chí Cao Thiên Bảng giống như đang đáp lại lời của Lý Phàm, từng luồng khí cơ bùng phát, từng đạo huyền cơ dật xuất, dần dần, quang trạch huyền diệu chung quanh nó bắt đầu thu liễm.

"Hồng Hoang?" "Chí Cao Thiên Bảng ở Hồng Hoang..." Chư Thiên cường giả ánh mắt lấp lóe, hoặc như có điều suy nghĩ, hoặc bừng tỉnh đại ngộ, hoặc tâm động trù trừ.

Cả Chư Thiên Vạn Giới, phong vân dũng!

"Cung tống Đế Tôn!" "Cung tống Đế Tôn!" "Cung tống Đế Tôn!" Thấy Lý Phàm xoay người quay về sơn cốc, Hồng Hoang chúng sinh vội vàng cao thanh hô.

“Thì ra Đế Tôn xuất thế chỉ là vì đem Đại Đạo Kim Bảng hợp nhất, vì giúp Hồng Hoang chúng ta?” Hồng Quân đám Hồng Hoang Hỗn Nguyên Cảnh cường giả cảm kích không thôi, tất cả đều bừng tỉnh đại ngộ.

Ông!!!

Theo Lý Phàm rời đi, bên trong Chư Thiên Vạn Giới tất cả dị tượng như thủy triều tán đi, tốc độ biến mất cực nhanh tựa hồ chưa bao giờ xuất hiện, không khỏi làm cho người ta có loại cảm giác như ảo mộng.

“Chạy chạy chạy!!!” Toàn thân rùng mình một cái, Trâu Thiên nói không hai lời xoay người liền từ vị diện Hồng Hoang rời đi.

Khủng bố!

Quá kinh khủng!

Nước của Chư Thiên Vạn Giới quá sâu!

Muốn về nhà, ta muốn về nhà!!! ...

Trong sơn cốc.

“Chậc chậc, lần này nháo ra động tĩnh rất lớn nha, bên phía Hư Vô Hải đều có không ít chú ý rồi.” Thấy Lý Phàm trở về Nữ Oa chậc chậc nói.

“Chú ý sao.” Lý Phàm lông mày nhướn lên.

Chủ yếu cũng là không nghĩ tới uy năng của cái thể nghiệm tạp kia lại khủng bố như vậy, nếu biết trước thì khẳng định sẽ thu liễm bộ phận sức mạnh.

“Vô ngại, Bản cung ép xuống rồi.” Nữ Oa khoát tay áo nói.

“Đa tạ.” “Chuyện nhỏ mà thôi.” Nữ Oa không có để ý, ngược lại Nữ Oa tinh thần chấn động hưng trí bừng bừng nói: “Bố cục Chư

Thiên?" "Ừm." Lý Phàm không có phản bác.

Đem bốn cái Đại Đạo Kim Bảng hợp nhất, lại chiếu rọi Chư Thiên vì chính là do Hồng Hoang bắt đầu chính thức bố cục Chư Thiên!

Không còn lấy Hồng Hoang làm bàn cờ, mà lấy cả Chư Thiên Vạn Giới làm bàn cờ!

Sẽ không thực sự có người cho rằng Lý Phàm xuất thế chỉ là vì trang bức chứ?

Sẽ không đâu nhỉ sẽ không đâu nhỉ?

Lý Phàm không có nhàm chán như vậy.

Xuất thế thứ nhất là vì tạo thế, thứ hai là vì chấn nhiếp, dù sao Lý Phàm cũng không hy vọng đằng sau có a miêu a cẩu nhảy ra gây phiền phức, cái loại trang bức vả mặt này Lý Phàm sớm đã không hứng thú.

Cách cục quá nhỏ.

Phải có nhãn giới nhìn cả Chư Thiên, nhìn về phía trên Chư Thiên, tại dưới cái này những thứ còn lại Lý Phàm cũng không có hứng thú, có công phu kia không bằng cùng Nữ Oa tâm sự luận luận đạo đâu.

"Lần này nháo ra động tĩnh lớn như vậy cũng có thể cấp Hồng Hoang hấp dẫn không ít lực chú ý, kịch vui sắp bắt đầu rồi." Tựa hồ có phát giác, Nữ Oa trong lòng hơi động toàn tức trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

"Chờ xem đi." Lý Phàm ung dung nói.

Lấy Hồng Hoang làm trung tâm liền muốn để Hồng Hoang trở thành vòng xoáy của Chư Thiên Vạn Giới, đến lúc đó liền có thể lấy Hồng Hoang làm bàn đạp bố cục cả Chư Thiên.

Lần này, chỉ là một cái bắt đầu!

Lấy xuất thế làm cớ, làm ra một loạt bố cục!

"Ừm." Trong mắt Nữ Oa xuất hiện một tia chờ mong.

Lý Phàm sau khi xem xong bản nguyên chi lực thì nụ cười trên mặt lại trở nên càng thêm nồng đậm.

Thử phiên tốn hao bản nguyên chi lực không ít, điểm này không cần nói nhiều đều có thể tưởng tượng được, nếu không làm sao có thể để Chí Cao Thiên Bảng làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Bất quá, so với thu hoạch thì chút tiêu hao kia thật sự là bé nhỏ không đáng kể, uy chấn Chư Thiên, hưởng ứng Vạn Giới...

Một loạt sự tình này có thể làm cho Lý Phàm cuồng lãm bao nhiêu bản nguyên chi lực có thể nghĩ.

"Kịch hay, sắp diễn rồi." Lý Phàm chậm rãi nói.

Sự kiện lần này, mới vừa vặn bắt đầu mà thôi.

Lấy xuất thế làm dẫn, mục đích chính là làm nền và dẫn ra sự tình lần này.

Sân khấu đã dựng, liền xem những người kia hát tuồng thế nào. ...

Vị diện Hồng Hoang.

Mặc dù Lý Phàm rời đi, nhưng nội tâm bành trướng cùng chấn hám của Hồng Hoang chúng sinh lại thật lâu không cách nào bình phục.

Từ Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới lại đến Lý Phàm xuất thế, quá nhanh, nhanh đến mức tất cả mọi người đều không có thời gian tự khảo, càng đừng nói phát sinh một loạt sự tình như thế.

Khiến cho Hồng Hoang nhất thời lâm vào yên tĩnh như chết, ròng rã qua hồi lâu chúng sinh mới dần dần bình phục tâm tình.

“Chí Cao Thiên Bảng...” Bốn cái bảng danh sách hợp nhất, vô số sinh linh tò mò nhìn sang, không khỏi liền thở dài một hơi.

Cũng may cũng may, Tọa Kỵ Bảng, Siêu Thoát Bảng cùng các bảng danh sách khác đều còn, chỉ là bên trong Chí Cao Thiên Bảng phân ra mấy cái bản khối thừa tải nguyên bản bảng danh sách, nếu thật sự biến thành bảng danh sách mới thì Hồng Hoang chúng sinh mới khóc không ra nước mắt.

“Loạn tượng đã hiện!” Chúng Hỗn Nguyên Cảnh nhìn nhau một cái giai năng nhìn thấy vẻ ngưng trọng trong mắt lẫn nhau, ngẩng đầu nhìn về phía hư không, thâm thúy mâu tử tựa hồ có thể xuyên thấu vị diện tinh bích nhìn thấy Chư Thiên Vạn Giới đang ám triều dũng động kia.

Vô lượng lượng kiếp đã tới Hồng Hoang vốn là khai đoan lượng kiếp, hiện tại Hồng Hoang càng là chính thức tiến nhập tầm mắt Chư Thiên Vạn Giới tăng cường, loạn tượng xuất hiện!

Hồng Hoang, sẽ nghênh tiếp khiêu chiến!

Thắng tắc càng mạnh, bại tắc toàn bộ hủy diệt!

“Chư Thiên Thành...” Giao lưu một phen, Hồng Quân đám người ánh mắt lấp lóe tương kế rời đi. ...

Chư Thiên Thành.

Chư Thiên Lâu tầng cao nhất, thân ảnh Trâu Thiên lăng không xuất hiện.

Toàn thân mềm nhũn, Trâu Thiên đặt mông ngồi dưới đất lòng còn sợ hãi thở hổn hển, sắc mặt vẫn tái nhợt vô cùng.

“Quá đáng sợ, quá đáng sợ.” Lẩm bẩm tự ngữ, thân thể Trâu Thiên không ngừng run rẩy.

Mã đức (Mẹ kiếp), đều là sự tình gì a.

Ta chỉ là đến tiến cái hóa!

Thật sự chỉ là đến tiến cái hóa!

Thiên thiên để ta gặp được những chuyện này, Trâu Thiên cảm giác tâm linh nhỏ bé đều bị đả kích cực lớn.

"Phương vị diện kia tuyệt đối không thể đi, nước quá sâu, không được, phải tranh thủ thời gian chuồn, đem Chư Thiên Thành na di đi, nếu không cảm giác hậu hoạn vô cùng, vị kia cuối cùng nhìn ta một cái là có ý gì, nhớ kỹ ta rồi?" Đầy đầu mồ hôi, vô số ý niệm từ trong đầu Trâu Thiên hiện lên.

Dù sao cũng tung hoành Chư Thiên thời gian dài như vậy, não tử Trâu Thiên vẫn phải có, nếu không Chư Thiên Thành cũng sẽ không có quy mô như ngày hôm nay, hít sâu một hơi cưỡng ép để cho mình tỉnh táo lại sau đó Trâu Thiên bắt đầu suy nghĩ.

"Hệ thống, tiêu hủy cái Chư Thiên Lệnh kia đi." Trâu Thiên hạ lệnh nói.

"Đinh!

Kiểm trắc lệnh bài chủ nhân ngài chỉ lệnh đã bị phong ấn, lệnh bài kia chịu vị diện bản nguyên phong tỏa sức mạnh hệ thống không cách nào can thiệp." Âm thanh máy móc từ bên tai Trâu Thiên vang lên.

"Thảo!" Trâu Thiên sắc mặt khó coi.

Biết ngay mà!

Biết ngay mà!

Cái Hồng Hoang kia nước quá sâu, căn bản nắm chắc không được, quả nhiên giở trò, lấy sức mạnh cả vị diện Hồng Hoang phong ấn Chư Thiên Lệnh phòng ngừa xuất hiện ngoài ý muốn?

Nima (Con mẹ nó), muốn nói đối với Chư Thiên Thành không có ý đồ đồ đần mới tin.

"Phá hủy không được mai lệnh bài kia vậy thì phong tỏa Chư Thiên Thành, từ hôm nay trở đi Chư Thiên Thành tạm thời quan bế, đem tất cả cư dân Chư Thiên Thành cùng tất cả người sở hữu Chư Thiên Lệnh toàn bộ đá ra khỏi Chư Thiên Thành." Trâu Thiên tỉnh táo nói.

Mặc dù sẽ làm cho tổn thất rất lớn, nhưng cùng cái mạng nhỏ so sánh thì tổn thất lại tính là cái gì, căn bản bé nhỏ không đáng kể mà thôi.

"Vâng, chủ nhân." Âm thanh máy móc trả lời.

"Không được, phải vạn vô nhất thất, trước lưu một cái hậu thủ, ta nhớ được trong bảo khố giống như có món đồ kia..." Ánh mắt lấp lóe, thở ra một hơi Trâu Thiên thân hình nhoáng một cái từ tại chỗ biến mất. ...

"Vị diện Hồng Hoang sao..." "Chí Cao Thiên Bảng..." "Đế Tôn..." "Vị kia tuy để Chí Cao Thiên Bảng tọa trấn Hồng Hoang, lại không nói do ai chưởng khống Hồng Hoang ni..." "Tra!" "Tìm!" Từng đạo thanh âm tựa như nỉ non từ các nơi Hỗn Độn Chi Hải xuất hiện, Giới Vực, Vĩ Độ, Thời Không...

Các cái khu vực, từng đạo khí tức hối sáp hiện lên.

Nhất là Thời Gian Trường Hà, một tôn tựa hồ thụ chỉ kỳ nhân (người nhận chỉ điểm) từng bước từng bước từ Thời Gian Trường Hà rời đi.

Cả Chư Thiên, ám triều dũng động!

Phong vân, tụ hội Hồng Hoang!

Toàn bộ Hồng Hoang đã thành trung tâm của vòng xoáy! ...

Vị diện Hồng Hoang.

Tử Tiêu Cung.

Trong đại điện Hồng Quân đang cùng Đại Đạo Hồng Quân đối tọa uống trà.

Đại Đạo Hồng Quân một bên uống trà một bên tựa hồ đang cảm ứng, hồi lâu, Đại Đạo Hồng Quân buông xuống chén trà ngửa mặt lên trời thở dài nói: "Loạn, toàn bộ đều loạn, biến số của cả Chư Thiên trở nên mơ hồ." "Đạo hữu đều nhìn không thấu?" Hồng Quân kinh ngạc.

"Có lão cổ đổng nhiễu loạn Thời Gian Trường Hà, lại thêm vị kia tầng thứ quá cao ảnh hưởng tới sự vận chuyển của Thời Gian Trường Hà." Đại Đạo Hồng Quân lắc đầu.

Thời Gian Trường Hà xem như đầu nguồn Chư Thiên thừa tải vận chuyển của cả Chư Thiên, chi lưu của nó đều kết nối với từng cái lại từng cái vị diện, nếu có người che chắn Thời Gian Trường Hà thì sẽ xuất hiện tình huống gì có thể nghĩ.

Lão cổ đổng!

Bị Đại Đạo đều xưng là lão cổ đổng!

"Thời kỳ Nguyên sao?" Hồng Quân chép miệng, thần sắc ngưng trọng.

Tự nhiên rõ ràng ý tứ lão cổ đổng trong miệng Đại Đạo Hồng Quân, mấy cái kia thế nhưng là thật sự bắt nguồn từ Chư Thiên Nguyên (nguồn gốc Chư Thiên), sau khi Chí Cao Đại Đạo đản sinh thì mấy cái kia liền đản sinh, so với Đại Đạo còn đản sinh sớm hơn.

Chương 91

Các cái đều cổ lão gần như cùng Chư Thiên Vạn Giới đồng thọ, nếu không phải một số nguyên nhân làm cho những tồn tại cổ lão kia tiến nhập Thời Gian Trường Hà ngủ say thì hiện tại Chư Thiên nào có chuyện do Thiên Đạo Cảnh làm chủ.

"Lỗ rồi lỗ rồi, lỗ lớn rồi, Hồng Hoang đã thành vòng xoáy, ngô cùng Hồng Hoang ở trên một chiếc thuyền quá nguy hiểm." Đại Đạo Hồng Quân sắc mặt khổ sáp.

"Đạo hữu lời ấy sai rồi, chẳng lẽ đã quên hai vị kia?

Nếu siêu thoát nếu ôm lấy đùi hai vị kia..." Hồng Quân ý hữu sở chỉ nói.

"!!!" Đại Đạo Hồng Quân ánh mắt dần dần sáng lên.

"Cho nên a, đạo hữu cần chăm chú đi theo bộ pháp Hồng Hoang ngô mới đúng." Hồng Quân nói.

"Ừm." Đại Đạo Hồng Quân thâm dĩ vi nhiên (cho là đúng).

Thuyền tặc này cũng xuống không được nữa rồi, không có cách, đều hợp tác rồi chạy cũng chạy không thoát, không bằng an ủi mình, xác thực có đạo lý?

Không có tật xấu a!

"Hợp tác vui vẻ?" "Hợp tác vui vẻ." Đại Đạo Hồng Quân không có dị nghị.

"Vậy làm phiền đạo hữu nói một chút Chư Thiên Thành và những kẻ hiện tại đối với Hồng Hoang có ý nghĩ hoặc là đã bắt đầu hành động có những ai." Hồng Quân cười híp mắt nói.

"..." Cảm giác bị lừa dối.

Nhưng hắn không có chứng cứ.

"Chư Thiên Thành ngô biết không nhiều, khu vực nó ở cũng không phải do ngô quản hạt, nó tựa hồ mưu đồ vị diện Chư Thiên, thông qua mậu dịch cùng giao dịch phương thức giống như làm không ít chuyện, cụ thể ngô không rõ ràng." "Bản nguyên Chư Thiên Thành kia bất phàm, khả năng có liên quan đến Chư Thiên Nguyên, hoặc là có quan hệ với một cái lão cổ đổng nào đó." Tư sách một chút, Đại Đạo Hồng Quân mở miệng nói.

"Chư Thiên Nguyên?

Lão cổ đổng?" Hồng Quân sắc mặt biến đổi.

Có chút vượt quá dự liệu của hắn, nguyên bản chỉ cho là Chư Thiên Thành có chút để uẩn nhưng cũng không phải Hồng Hoang đối phó không được, hiện tại xem ra lai lịch rất lớn?

"Vậy còn những kẻ đối với Hồng Hoang có ý nghĩ thì sao." Vuốt vuốt suy nghĩ, Hồng Quân nói.

"Về phần đối với Hồng Hoang có ý nghĩ, e rằng cả Chư Thiên đối với Hồng Hoang đều có ý nghĩ, cũng hầu như đều đã bắt đầu hành động." Đại Đạo Hồng Quân sắc mặt cổ quái nói.

"..." Hồng Quân. ...

Hồng Hoang bất ký niên, thoáng một cái đã qua vạn vạn năm.

Trong nháy mắt liền đã qua mấy chục vạn năm tuế nguyệt.

Mặc dù cự ly ngày Lý Phàm xuất thế đã qua mấy chục vạn năm, nhiên bầu không khí Hồng Hoang cho đến Chư Thiên lại trở nên càng thêm vi diệu cùng quỷ dị.

Như bạo phong vũ sắp tới, như mưa gió sắp đến, bên trong tọa độ

phương viên mấy trăm vạn vị diện Hồng Hoang tụ tập Chư Thiên Hỗn Nguyên Cảnh cường giả đều trở nên càng ngày càng nhiều.

Đáp án, không cần nói cũng biết.

Kinh qua mấy chục vạn năm làm nền, Hậu Thổ đã chính thức quyết định diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi!

Bên cạnh Huyết Hải, Minh Hà kia gọi là một cái phối hợp, cơ hồ bảo làm gì làm đó.

Thế là, dưới sự vây xem của chúng sinh, Hậu Thổ thuận lý thành chương diễn hóa ra Lục Đạo Luân Hồi.

Từ đây, Lục Đạo Luân Hồi xuất!

Hồng Hoang Minh Giới quy vị!

Oanh!!!

Vô lượng công đức hội tụ, Nhân Thư Sổ Sinh Tử xuất, cuồn cuộn cự hưởng nương theo lấy đại lượng đạo tắc, quy tắc bùng phát ra, toàn bộ Hồng Hoang giống như tại giờ khắc này thăng hoa, tựa như tại một khắc này cực hạn dược thiên (nhảy vọt).

Càng nhiều huyền diệu đạo âm, cũng có tường thụy đạo tắc bùng phát, tựa như có tiên âm diệu nhạc tấu vang, minh minh chi trung độ ổn cố của Hồng Hoang cùng sự huyền diệu phảng phất như từ đây đản sinh.

Hồng Hoang đã sơ bộ hoàn thiện!

Chúng sinh nhao nhao cúi chào hành lễ vì Hậu Thổ hạ bái, vì sự vô tư của Hậu Thổ mà tôn trọng.

Bởi vì nguyên nhân Bàn Cổ nên Hậu Thổ tự nhiên không có vẫn lạc, bất quá trong quỹ tích nguyên định thì Hậu Thổ vốn cũng không có vẫn lạc, chỉ hóa thân thành Bình Tâm nương nương bị hạn chế

không cho phép lại ra Minh Giới mà thôi. ...

Trong sơn cốc.

Sau khi Nữ Oa rời đi, tu luyện mấy chục vạn năm, Lý Phàm chậm rãi mở mắt, một đạo hối sáp đạo quang từ trong mắt Lý Phàm hiện lên rồi dần dần thu liễm.

Thở ra một hơi, từng đạo đại đạo hiển hiện hóa thành đầy trời đạo tắc lượn lờ quanh thân Lý Phàm, cũng có từng trọng dị tượng diễn hóa phá diệt.

"Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên tam trọng thiên!" Lý Phàm trên mặt lộ ra một nụ cười.

Sau khi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên, tốc độ tu luyện của Lý Phàm ngược lại càng nhanh hơn, ngắn ngủi mấy chục vạn năm liền đã đột phá ba trọng thiên chi đa!

Đương nhiên, chủ yếu là do bản nguyên chi lực, trong tình huống không hạn lượng điên cuồng sử dụng bản nguyên chi lực, Lý Phàm muốn thực lực tăng lên không nhanh kia mới là gặp quỷ.

Mặc dù tiêu hao bản nguyên chi lực có chút nhiều, nhưng Lý Phàm để ý sao?

Xin lỗi, thổ hào có thể muốn làm gì thì làm, hiện tại bản nguyên chi lực hắn nhiều đến bạo bằng (nhiều nứt đố đổ vách).

"Không sai biệt lắm." Tựa hồ có sở cảm, Lý Phàm bấm bấm ngón tay lược tác thôi diễn, sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía một chỗ hư không.

"Vậy thì, trước dẫn xuất tiền tấu đi." Ông!!!

Một đạo quang trạch chui vào hư không. ...

Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Như hư không chấn động, tựa đại địa oanh minh, khoảnh khắc gian, vô cùng dị tượng đản sinh, vô lượng huyền quang chiếu rọi, trên Chí Cao Thiên Bảng minh khắc thế gian vạn vật cùng từng trọng Chư Thiên Chi Môn tựa như muốn giáng lâm, sự vật nguyên bản hư huyễn tựa như muốn tại một khắc này hóa thành thực chất.

Cũng có sâm la vạn tượng vô biên vô tận huyền diệu sản sinh.

Khoảnh khắc gian, Bất Chu Sơn cho đến vị diện Hồng Hoang phảng phất hóa thành đại dương của dị tượng.

"Có bảng danh sách đổi mới!" Một sát na, Hồng Hoang chúng sinh, tất cả cường giả, toàn bộ sinh linh trong Hồng Hoang tất cả đều tinh thần chấn động đưa ánh mắt nhìn về phía Chí Cao Thiên Bảng.

"..." Khi nhìn thấy bản khối đổi mới trên Chí Cao Thiên Bảng, ánh mắt tất cả sinh linh Hồng Hoang giai nhất ngưng.

"Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!" "Lại là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!" "Lại có nguy hiểm muốn xuất hiện..." Không sai, bảng danh sách đổi mới không phải cái khác, chính là, Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng! ...

Trong sơn cốc, Lý Phàm như cũ rót nước trà, mặc niệm không đến năm số, hư không xuất hiện gợn sóng, Nữ Oa được cấp quyền hạn xuất hiện ở trong sơn cốc.

"Y, đổi mới bảng danh sách cũng không báo cho Bản cung một tiếng, xem kịch vui sao có thể bỏ qua Bản cung chứ." Chào hỏi một tiếng, Nữ Oa không có quá khách sáo, trực tiếp liền ngồi ở đối diện Lý Phàm.

“Cần chào hỏi sao, nàng sẽ không tới sao.” Lý Phàm nhún vai.

“Phi!” Nữ Oa liếc Lý Phàm một cái.

Thẳng nam!

Không biết nói lời hay sao, những phàm nhân kia đều sẽ, cái gì mà gọi là sẽ tới, không biết còn tưởng rằng ta chủ động lắm liệt.

Chủ động sao?

Khả năng Nữ Oa!

Sẽ chủ động, không tồn tại!

“Đúng rồi, gần đây đổi mới đều là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, Thiên Thư không đổi mới nữa sao.” Nữ Oa hưng trí bừng bừng nói.

Nàng đối với Thiên Thư càng cảm thấy hứng thú một chút, dù sao Thiên Thư sẽ công bố tương lai, Nữ Oa tò mò nếu biết tương lai về sau Hồng Hoang chúng sinh sẽ quyết trạch như thế nào, giống như mấy lần trước kia, thú vị biết bao nha.

“Sắp rồi, lần sau đổi mới Thiên Thư.” Lý Phàm cười cười.

Vấn đề của Nữ Oa tự nhiên cũng ở trong dự liệu, vừa vặn, Lý Phàm vốn cũng chuẩn bị đổi mới Thiên Thể Thư.

Thiên Thư, sắp đổi mới!

Một cái tương lai hoàn toàn khác biệt, cùng phương hướng vị diện Hồng Hoang còn lại hoàn toàn không giống nhau...

Tương lai!

“Vậy Bản cung cũng phải mỏi mắt mong chờ rồi.” Nữ Oa mắt sáng lên. ... **[Chư Thiên Thành: Còn gọi là Chư Thiên Giao Dịch Thành, Chư Thiên Mậu Dịch Trung Tâm, Chư Thiên Tối Cường Điếm Phô các loại.]** **[Truyền thuyết khi Nguyên Thủy Chư Thiên diễn

hóa đản sinh từng xuất hiện sáu loại bản nguyên chi lực, là Tạo Hóa, Bình Hành, Quy Tắc, Trật Tự, Thời Gian, Không Gian, sau theo Chư Thiên Vạn Giới diễn hóa thành hình, sáu loại bản nguyên chi lực dung nhập vào trong Chư Thiên không biết tung tích.]** **[Ba ngàn năm trăm sáu mươi tám vạn ức kỷ nguyên trước, Bình Hành Chi Lực tại cơ duyên xảo hợp dung hợp nhiều loại sức mạnh sau đó bắt đầu hoàn thiện, cuối cùng vào sáu vạn năm ngàn tám trăm ức năm trước triệt để thành hình, lấy hình thức hệ thống bắt đầu tìm kiếm túc chủ.]** **[Hệ thống tên là...

Chư Thiên Thành.]** **[Đại sự kiện:]** **[1.

Thông qua phương thức bình hành và mậu dịch đánh cắp một trăm năm mươi hai vạn cái vị diện chi lực, từng lấy Bình Hành Chi Lực mượn dùng một trăm năm mươi hai vạn cái vị diện sức mạnh trấn áp một tôn cường giả Chư Thiên Thiên Đạo Cảnh (Tư liệu chi tiết mở rộng).]** **[2.

Lấy danh nghĩa thu mua tiến hóa can thiệp một phương vị diện vận chuyển, phá hoại trật tự một phương vị diện, cuối cùng thuận lý thành chương đem vị diện này thu nhập dưới trướng (Tư liệu chi tiết mở rộng).]** **[3.

Khi Chư Thiên Thành khánh thành một vạn năm chu niên, lấy sáu mươi hai cái vị diện làm vị diện hoạt động, cưỡng ép cải tạo sáu mươi hai cái vị diện dùng cho giải trí, cuối cùng đem sáu mươi hai cái vị diện hủy diệt (Tư liệu chi tiết mở rộng).]** **[4. ...]** **[5. ...]** **[6. ...]** **[7. ...]** **[8. ...]** ...

“Nguyên lai Chư Thiên Vạn Giới tồn tại sáu loại bản nguyên chi lực!” “Tạo Hóa, Bình Hành, Trật Tự, Quy Tắc, Không Gian, Thời Gian sáu loại bản nguyên chi lực!?” “Tê, Chư Thiên Thành lai lịch lớn thật.” “Lại sắp có địch nhân rồi sao.” “Chư Thiên Thành...” Từng trận

tiếng kinh hô từ các nơi trong Hồng Hoang vang lên, khi xem xong tư liệu Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới, Hồng Hoang chúng sinh toàn bộ đều mắt sáng lên kinh thán không thôi.

Về phần bản thân Chư Thiên Thành, cái này chúng sinh ngược lại là không có quá chấn hám hoặc ngây ra như phỗng, người mà Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới ra có cái nào yếu đâu, có thể nói người nào người nấy đều là cuồng duệ huyễn khốc điếu tạc thiên (ngầu lòi), Chư Thiên Thành ở trong đó thật đúng là không tính quá chói mắt.

Bất quá kinh thán quy kinh thán, sắc mặt chúng sinh lại tất cả đều nghiêm túc.

Tất cả mọi người đều rõ ràng Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới mang ý nghĩa Chư Thiên Thành sẽ tiếp xúc với Hồng Hoang, thậm chí là, bạo phát đại chiến! ...

Tử Tiêu Cung.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng đạo khí thế bành trướng lại bàng bạc bạo phát, từng tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả tiến nhập trong Tử Tiêu Cung.

"Hồng Quân, ta nhớ được lệnh bài đang bị phong ấn a, không được, phải tranh thủ thời gian dạy dỗ, bản nguyên chi lực!

Chư Thiên tồn tại bản nguyên chi lực, ngô đẳng thế tại tất đắc (bắt buộc phải có)!" La Hầu trong mắt bùng phát ra hùng hùng dã vọng trầm giọng nói.

"Chư Thiên Thành đối với ngô đẳng mà nói tuy nguy hiểm, nhưng chỉ cần ngô đẳng đem tên thành chủ kia dẫn ra khỏi Chư Thiên Thành,

đến lúc đó khả năng thao tác liền cao rồi." Dương Mi bổ sung một câu.

"Lưu lại Chư Thiên Thành cũng là cái bom hẹn giờ, chờ lấy tùy thời xuất thủ không bằng tiên hạ thủ vi cường." "Không sai." "Bản nguyên chi lực cũng không thể bỏ lỡ." "Đem Chư Thiên Thành trấn áp về sau bản nguyên chi lực chính là của ngô đẳng." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh tương kế mở miệng nói.

Đây chính là một trong sáu cái bản nguyên chi lực của Chư Thiên a, nếu không hứng thú đó là nói nhảm, tức thì không quá hiểu rõ công dụng nhưng quang từ cái tên bản nguyên chi lực liền có thể nhìn ra có bao nhiêu cường đại.

"Nhỏ, cách cục nhỏ." Nghe xong tất cả mọi người nói, Hồng Quân lắc đầu chậm rãi nói.

"???" Chúng Hỗn Nguyên Cảnh.

"Ngã đẳng vì sao cứ nhất định phải hủy diệt Chư Thiên Thành, công dụng của Bình Hành Chi Lực từ trên tư liệu có thể quản trung khuy báo (nhìn trộm một đốm), hẳn là nằm ở phương diện bình hành, tỉ như, hoàn thiện Chư Thiên Thành." "Mượn nhờ sức mạnh vị diện liên thông a, nếu ngô đẳng liên thông ức vạn vị diện thì có thể mượn dùng bao nhiêu sức mạnh?

Đến lúc đó e rằng Đại Đạo Cảnh đều chẳng qua cũng chỉ như thế." "Ngô Hồng Hoang hiện tại nguy hiểm trùng điệp, đây là cơ hội tốt nhất có thể tăng cường để uẩn Hồng Hoang." Hồng Quân từ từ nói.

"Ý của ngươi là..." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh như có điều suy nghĩ.

"So với trấn áp Chư Thiên Thành, ngô đẳng sao không tiếp quản

Chư Thiên Thành?" Hồng Quân ý vị thâm trường nói.

Chúng Hỗn Nguyên Cảnh mắt sáng lên. ...

Vị diện Hồng Hoang, trong hỗn độn, một cái thế giới ước chừng tầng thứ trung thiên ẩn tàng tại dưới hỗn độn.

Chương 92

Thế giới này không phải cái khác, chính là thế giới dùng để diễn hóa lượng kiếp của Vu Yêu hai tộc!

Một cái thế giới cùng Hồng Hoang chủ thế giới cơ hồ giống nhau như đúc!

Trừ bỏ thế giới tầng thứ xa xa không bằng chủ thế giới ra, giả như Bất Chu Sơn, Côn Luân Sơn các loại sự vật Hồng Hoang ở trong cái lượng kiếp thế giới này đều đầy đủ mọi thứ, có thể nói Đế Tuấn tốn hao không ít tâm huyết mới phục khắc (copy) được một so với một.

Tại trong Tử Tiêu Cung lúc Hồng Quân đám người thương nghị chuyện Chư Thiên Thành, thì trong Lượng Kiếp thế giới chiến tranh Vu Yêu hai tộc đã bắt đầu.

Vì đầy đủ hoàn thiện lượng kiếp diễn hóa, Vu Yêu hai tộc sau khi thương nghị cố ý từ Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất bắt đầu diễn hóa.

Lấy hình chiếu nhập trú Lượng Kiếp thế giới thúc đẩy lượng kiếp diễn hóa, chuyện hi kỳ và thú vị như thế, bất luận Vu tộc hay Yêu tộc đều cảm thấy mới lạ, cho nên đều tương đối ra sức.

Đương nhiên, Vu Yêu hai tộc cũng không phải toàn bộ thành viên tất cả đều đem tự thân hình chiếu tiến nhập Lượng Kiếp thế giới.

Như thế quá phiền phức, cho nên tiến nhập Lượng Kiếp thế giới diễn kịch chỉ có trung, cao tầng cường giả hai tộc, binh sĩ bình thường đều là từ trong Lượng Kiếp thế giới diễn hóa ra pháo hôi mà thôi.

Ân, đơn giản tới nói chính là trung, cao tầng chiến lực hai tộc biết mình đang diễn kịch, tầng dưới chót bởi vì vấn đề ký ức nên tưởng là

thật sự đang Vu Yêu lượng kiếp đại chiến, cái này cũng là vì để khôi phục đầy đủ tính hoàn chỉnh của Vu Yêu lượng kiếp.

Ba mươi ba thiên, Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên.

Chỉ thấy hà quang vạn trượng tử khí đẳng phi, khắp nơi đều có tiên thú phi cầm đang chơi đùa, toàn bộ Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên tràn đầy bầu không khí náo nhiệt cùng tường hòa, dải lụa đỏ các loại tiêu chí chỗ nào cũng có.

Đế Tuấn...

Sắp đại hôn!

Hoặc là chuẩn xác mà nói, mô phỏng Vu Yêu lượng kiếp lần thứ nhất khai đoan sắp bắt đầu!

Từng cái Thiên binh Thiên tướng hoặc tiên nữ đang tại Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên bay tới bay lui bận rộn bố trí hôn lễ hiện trường, vì Thiên hôn tất cả Thiên binh Thiên tướng cùng tiên nữ y phục đều mặc màu đỏ chót lộ ra vẻ vui mừng.

Nằm ở bên cạnh Thiên Trì, một tên Yêu tộc Thiên tướng dáng dấp thanh tú đang canh giữ ở nơi đây, đột nhiên, một đạo khí cơ hối sáp từ chân trời hiện lên, trong mắt Thiên tướng xuất hiện ngắn ngủi mê mang toàn tức nhanh chóng khôi phục thanh minh.

"Nơi này là nơi nào..." "Ta, không phải đã chết rồi sao?" Lượng lớn ký ức hiện lên, Thiên tướng buồn hừ một tiếng nhắm mắt lại bắt đầu tiếp thu ký ức trong đầu.

Bởi vì hôm nay Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên bận rộn trù bị chuyện Thiên hôn cho nên ngược lại tạm thời chưa có người nào phát giác tên Thiên tướng này có dị.

Hồi lâu, Thiên tướng một lần nữa mở mắt, trong mắt xuất hiện một tia chấn hám chi sắc.

“Yêu tộc?” “Thiên Đình?” “Vu tộc?” “Thiên hôn?” “Đế Tuấn???” Thiên tướng thân thể cứng đờ, người đều choáng váng.

Kiếp trước tốt xấu gì cũng là một con mọt sách già, đều biết nhiều tin tức như vậy nếu còn đoán không ra đây là thế giới nào thì thật là gặp quỷ.

“Ngọa tào!

Ta con mẹ nó xuyên việt đến vị diện Hồng Hoang!?” Thiên tướng biểu tình ngưng cố, da đầu đều đang tê dại.

Đây chính là vị diện Hồng Hoang a!

Đại La đầy đất chạy, Kim Tiên không bằng chó vị diện Hồng Hoang a!

Xuyên việt đến nơi này chẳng phải là chết chắc rồi?

“Đinh!

Kiểm trắc túc chủ đã rõ ràng thế giới tình huống, Tối Cường Thiên Binh Hệ Thống bắt đầu khóa lại...” Lúc này, một đạo thanh âm máy móc từ trong đầu Thiên tướng vang lên.

“Hệ thống!?” “Tối Cường Thiên Binh Hệ Thống!?” “Ha ha, ta biết ngay mà!

Ta biết ngay mà!

Ta đều con mẹ nó xuyên việt rồi sao có thể không cho ta một cái hệ thống, quả nhiên là có!” Thiên tướng sắc mặt trở nên cuồng hỉ, kích động đến thân thể đều đang run rẩy.

Có hệ thống còn sợ vị diện Hồng Hoang cái rắm?

Vô số xuyên việt giả tiền bối ví dụ còn rõ mồn một trước mắt đây này, có hệ thống thì Hồng Hoang tính là cái đệ đệ!

“Quyền đả Hồng Quân cước đạp chư Thánh!” “Ta muốn cho trời này không che được mắt ta!” “Ta muốn cho đất này chôn không được lòng ta!” “Ta muốn cho chư thiên thần ma, toàn bộ vì ta mà chiến đấu!” “Ta muốn cho nữ thần Hồng Hoang, toàn bộ khuynh đảo vì ta!” Thiên tướng ở đấy lòng ý khí phong phát nói.

Cơ thao, vật lục, giai tọa (Thao tác cơ bản, chớ ngạc nhiên, đều ngồi xuống).

Có hệ thống thì những điều này còn khó sao?

Kia không phải là có tay là được à! ...

Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Đang tại thương lượng mưu đồ Chư Thiên Thành, đám người Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn động tác dừng lại, tề tề nhìn về phía phương hướng Hỗn Độn.

“Sao thế?” Thấy Hồng Quân đám người có dị, La Hầu nói.

“Có sâu kiến đang tụng tên của ngô.” Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Thực lực đến cái tầng thứ này chân linh sớm đã chiếu rọi nhập vào trong quy tắc của Chư Thiên, nếu không cũng sẽ không nói Đại Đạo bất diệt tức bất tử, tự nhiên, có người gọi thẳng tên húy của hắn thì Hồng Quân đương nhiên có thể cảm ứng được.

Cho dù, chỉ là ở đáy lòng.

Đừng nói bên trong vị diện Hồng Hoang, kể cả không tại Hồng Hoang mà tại vị diện Chư Thiên khác thì Hồng Quân đều sẽ có cảm ứng, trừ phi kẻ đề cập thực lực không kém hắn hoặc có chí bảo che chắn thì mới cảm ứng không đến.

Bất quá, Chư Thiên Hồng Hoang nhiều như vậy Hồng Quân nhiều như vậy làm sao có thể xác định là đang gọi hắn?

Trước mặt đã nói rồi, khác biệt vị diện Hồng Hoang dù là có người tương tự nhưng bản nguyên không giống nhau, nói trắng ra chỉ là hai cái tên giống nhau tình huống cũng có chút tương tự hai người mà thôi.

Chân chính muốn không sai biệt lắm thì chỉ có bình hành thời không, trong vô cùng bình hành thời không mới là chân chính bản nguyên tương tự.

"Sư tôn, Lượng Kiếp thế giới hình như xuất hiện chút sai lầm." Đế Tuấn cung kính nói.

"Có ý tứ, ai đang hạ cờ, ai đang đánh cờ." Hồng Quân trong mắt hiện lên một mạt tinh mang.

Biết được tình huống, chư vị Hỗn Nguyên Cảnh cường giả diệc tề tề đem ánh mắt nhìn về phía Hỗn Độn. ...

Hồng Hoang đại lục, Phương Gia Sơn.

Một thân trường bào màu tím, Đông Vương Công đang ở trong đạo trường tu luyện, đột nhiên, một đạo thanh âm như có như không từ bên tai Đông Vương Công vang lên.

"Đông Vương Công cam tâm sao, vốn là Hồng Hoang đệ nhất lũ Tiên Thiên Chân Dương biến thành, nguyên bản trong quỹ tích tung nhiên chết cũng từng có huy hoàng, hiện tại nhìn xem đã luân lạc tới tình cảnh gì, ngươi, cam tâm sao?" Thanh âm lãnh mạc bên trong phảng phất mang theo vô cùng dụ hoặc, dù là thân là Chuẩn Thánh Cảnh Đông Vương Công đều ngắn ngủi thất thần. "Ai!" Hồi lâu, Đông Vương Công đang trong trạng thái tu luyện bỗng nhiên đứng phắt dậy, thoát khỏi tu hành. "Là một người có thể giúp ngươi, gia nhập liên minh của ta, trợ ngươi trở thành Hồng Hoang Chúa Tể." Một giọng nói lạnh lùng, tựa hồ mang theo một tia cười nhạt, thanh âm đầy ma tính khiến sắc mặt Đông Vương Công hơi hòa hoãn lại đôi

chút. "Hồng Hoang Chúa Tể?" Ánh mắt Đông Vương Công lóe lên, ý vị thâm trường. ...

Ngũ Trang Quán.

Trải qua sự tình lần trước, Hồng Vân tuy tránh được một kiếp nhưng cũng thân chịu trọng thương.

Nhục thân hủy diệt, nguyên thần tịch vô, chỉ còn lại một cái chân linh còn sống, thương thế nặng bao nhiêu có thể nghĩ, cho dù có Trấn Nguyên Tử tương trợ cộng thêm Hồng Mông Tử Khí uẩn dưỡng, Hồng Vân vẫn bị thương nặng, đến nay mới miễn cưỡng trọng tố nhục thân và nguyên thần.

Còn về tu vi, càng đừng nhắc tới, chỉ có khu khu Kim Tiên cảnh mà thôi. "Cứ tiếp tục như vậy không được, chân linh của đạo hữu trong vụ tự bạo trước đó bị lan đến quá rộng, đạo hữu nhất định phải tu phục chân linh mới được, bằng không muốn trở lại Chuẩn Thánh cảnh cũng khó, càng đừng nói đến khả năng chứng đạo.

Nhập luân hồi đi." Trấn Nguyên Tử sau khi liệu thương cho Hồng Vân liền mở miệng nói. "Luân hồi..." Sắc mặt Hồng Vân biến ảo. "Nhân tộc là thiên định nhân vật chính, dưới thiên cơ trình hiện, Nhân tộc Tam Hoàng sẽ xuất thế, Phục Hy đã được định là Nhân tộc Thiên Hoàng, hưởng thụ Nhân tộc tiên thiên khí vận." "Nếu đạo hữu hiện tại nhập luân hồi, sẽ có cơ hội trở thành Nhân tộc Địa Hoàng.

Lục Đạo Luân Hồi thiệp cập thời không và luân chuyển chi diệu, đủ để tu phục thương thế của đạo hữu." "Lại thêm Nhân tộc Hoàng giả quả vị và Nhân tộc khí vận, đạo hữu tiến thêm một bước cũng không phải là không có khả năng." Trấn Nguyên Tử khuyên nhủ. "Được, ta chuẩn bị một chút liền nhập luân hồi đi, làm phiền đạo hữu." Hồng Vân thở dài một hơi nói.

Trừ cái đó ra đã không còn lựa chọn nào khác, dù sao chân linh bị

tổn thương quá nghiêm trọng. "Chuyện nhỏ mà thôi, huynh đệ chúng ta hà tất nói những lời khách sáo này." Trấn Nguyên Tử xua tay không để ý, thân hình lóe lên, rời khỏi chỗ cũ bắt đầu đi chuẩn bị cho Hồng Vân luân hồi. "Ngươi, khát vọng sức mạnh sao?" "Ngươi, muốn báo thù sao?" "Thiên Đạo hà kỳ bất công, Hồng Quân hà kỳ bất công, ngươi cam tâm luân vi quân cờ sao?" "Ta, có thể giúp ngươi." Ngay khi Hồng Vân đang trầm tư, một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên bên tai hắn. "Ai?" Hồng Vân đứng phắt dậy. "Người giúp ngươi." ...

Trong sơn cốc. "Nhìn xem, kịch vui bắt đầu diễn." Lý Phàm khẽ cười nói. "Đa phương lạc tử, có kịch hay để xem rồi, sảo hữu bất thận (nếu không cẩn thận), Hồng Hoang khủng bố phải phá diệt mất thôi." Nữ Oa đôi mắt đẹp sáng ngời, từ từ nói. "Cho nên Thiên Thư mới phải cập nhật." Lý Phàm cười nói. "Đông Vương Công và Hồng Vân sẽ lựa chọn thế nào?" Nữ Oa nhiêu có hứng thú hỏi. "Phương Hồng Hoang này có kẻ ngốc sao?" Lý Phàm hỏi ngược lại.

Từ việc Đông Vương Công vẫn luôn yên lặng "cẩu" (ẩn nhẫn) tại Phương Gia sơn, ngay cả cửa cũng không ra là có thể nhìn ra một hai.

Còn về Hồng Vân, thật sự là xui xẻo, trước đó bị bức đến tự bạo tịnh không đại biểu Hồng Vân ngu xuẩn.

Vu Yêu hai tộc liên thủ cường công, đổi lại là bất kỳ ai thì ai có thể ngăn cản?

Hồng Vân có thể không làm phản, đã là tuyệt vọng lắm rồi.

Tung quan cả cái Hồng Hoang to lớn này, bất luận cảnh giới cũng tốt, thật muốn tìm kẻ ngốc thì cũng không phải tuyệt đối không có, nhưng có thể xác định chính là, những kẻ có thể đứng tại đỉnh đoan hoặc đỉnh tiêm Hồng Hoang thì khẳng định không có.

Nếu có cũng không thể nào đạt tới tầng thứ kia. "..." Đã hiểu.

Cũng đúng, Hồng Hoang này quả thực là dòng nước trong giữa chư thiên kỳ lạ, khả năng nhân quân (bình quân đầu người) đều cảm giác có âm mưu?

Cho nên chúng sinh giai âm mưu luận? "Mấy con sâu kiến vực ngoại này đều quá vô thú, giống hệt Tạo Hóa Đại Đạo trước đó, hiện tại mấy kẻ này cũng vậy, chỉ biết thăm dò, chẳng lẽ không thể nghĩ ra một cái biện pháp to gan hơn sao." Nữ Oa lắc đầu nói. "Biện pháp to gan?

Trực tiếp xuất thủ thăm dò ta?

Trấn sát ta?" "Mấy sinh linh chư thiên này ngốc thì ngốc, nhưng não không có vấn đề, chỉ mưu đồ Chí Cao Thiên Bảng cùng sự ủng hộ của chúng ta mà thôi." "Nếu muốn náo nhiệt thú vị hơn một chút, không ngại thả lời ra ngoài, nói ta không quản Hồng Hoang vận chuyển." Lý Phàm cười nói. "Thôi đi, Hồng Hoang bây giờ nhiều thú vị, nếu thật xảy ra vấn đề thì không dễ chơi nữa." Nữ Oa bĩu môi nói. "Vậy thì, cứ xem tiếp đi." "Ừm." ...

Lượng Kiếp thế giới.

Trải qua một chút thời gian mầy mò, Thiên Tướng rốt cuộc đem công năng của ngón tay vàng (Goldfinger) hiểu thấu triệt đại khái. "Thôn phệ sinh linh có thể biến cường?" "Thôn phệ có thể hoạch đắc bản nguyên và thực lực, thậm chí là hệ thống ban thưởng?" "Ngưu bức!

Hệ thống ngưu bức!" "Ta muốn điếu tạc thiên (bá đạo)!

Mẹ nó, ta nhất định phải điếu tạc thiên!" Thiên Tướng cuồng hỉ không thôi, nếu không phải còn vài phần lý trí thì hận không thể ngửa mặt lên trời cười to. "Hiện tại là Vu Yêu lượng kiếp, đã là Thiên Hôn, vậy thời gian tuyến hẳn là khai đoan của lần đại chiến Vu Yêu thứ nhất.

Loạn tử lớn như vậy, ta nhân cơ hội này nhanh chóng trưởng thành, há không phải dễ như trở bàn tay, trời ban cơ hội tốt a!" Hít sâu một hơi, cưỡng ép để bản thân tỉnh táo lại đôi chút, Thiên Tướng thầm nghĩ. "Kiếp trước ta chỉ là một người bình thường, hiện tại, ta nhất định có thể đạp túc Hồng Hoang chi đỉnh, vấn đỉnh vô thượng chi diệu, để cái tên Hạo Thiên của ta vang vọng Hồng Hoang, vang vọng chư thiên!" Thiên Tướng, hay còn gọi là Hạo Thiên, ý khí phong phát nói.

Vậy thì, quật khởi bắt đầu từ Thiên Hôn sờ cá (làm biếng/trục lợi) đi! ...

Tử Tiêu Cung.

Một cái hình chiếu vị lâm tại hư không, chúng Hỗn Nguyên cảnh cường giả nhìn Hạo Thiên trong hình ảnh, yên lặng không nói, sắc mặt người nào người nấy đều có chút quỷ dị. "Là một tên ngốc sao?" "Ừ, chắc vậy." Thời Thần, Dương Mi đáp lời.

Tiếng lòng của hắn, mọi người ngồi đây tự nhiên nghe được không khó, cũng làm cho đám người im lặng không thôi.

Lại có xuyên việt giả ngu xuẩn như vậy?

Trước đó cái xuyên việt giả kia còn không hiểu chuyện hơn nhiều, trên thế giới này kẻ ngốc nhiều thật a. "Đế Tuấn, việc này liền do ngươi đi xử lý đi.

Trên người xuyên việt giả có hệ thống tựa hồ có chút không đơn giản, nhưng có cấm chế ở phía trên, không dễ khóa chặt, giải quyết hắn đi." Hồng Quân thản nhiên nói.

Chương 93

"Vâng, sư tôn." Đế Tuấn cung kính nói. "Đại lục bên trong hình như xuất hiện một ít dị thường, a, xem ra có người ngồi không yên." Hồng Quân cười lạnh nói. "Ẩn tàng tiết điểm có chút tệ đoan, sau lần này đem Hồng Hoang dời đi đi, bằng không cứ thế này mãi cũng quá phiền toái." Dương Mi nhíu mày nói. "Không cần thiết, Vô Lượng lượng kiếp sắp mở ra, bất luận dời đi nơi nào cũng tốt, không dời cũng thế, cứ vậy đi." "Nguy hiểm đồng dạng nương theo cơ duyên, dưới Vô Lượng lượng kiếp lại há có đạo lý trốn tránh liền có thể thoát khỏi.

Đã như vậy, vậy liền nghênh nan nhi thượng (đón khó mà lên), chư vị chẳng lẽ có người sợ hãi?" Ánh mắt Hồng Quân quét toàn trường, trầm giọng nói.

Đối với việc này, một chúng Hỗn Nguyên cảnh đều không trả lời.

Sợ chết?

Sợ chết mà nói, ngồi ở đây ai có thể có cảnh giới ngày hôm nay.

Cho dù là Tam Thanh chi lưu tân tấn Hỗn Nguyên cũng đều không phải là kẻ bớt lo, từ việc Đế Tuấn vì chứng đạo bố cục bao nhiêu liền có thể nhìn ra một hai. "Vậy thì, nghênh đón khiêu chiến đi." Thấy không ai nói chuyện, Hồng Quân cười cười nói. "Các ti kỳ chức." "Các về các vị đi." "Chuẩn bị xong hết rồi." "Như vậy mới có ý tứ chứ..." Đám người lần lượt mở miệng, thanh âm rơi xuống, thân ảnh dần dần tán đi.

Lấy Hồng Hoang làm bàn cờ, chư thiên nhao nhao lạc tử?

Vậy chơi một chút đi, ai sợ ai? ...

Yêu Giới.

Từ sau khi Hậu Thổ khai tịch luân hồi, Yêu tộc tinh nhuệ liền cũng toàn bộ rút ra khỏi Hồng Hoang đại lục, do Đế Tuấn khai tịch ra Yêu Giới, sau đó tận số quy vị, một chút cũng không nhiều.

Còn về Tam Thập Tam Thiên, nhường ra rồi.

Hiện tại Hồng Hoang loạn tượng quá nhiều cho nên Hồng Quân liền không có định da Thiên Đế và Thiên Hậu.

Hạo Thiên?

Dao Trì?

Có Lý Phàm tham gia, hiện tại hai cái đồng tử kia của Hồng Quân nào có tâm tư đi làm đồng tử.

Bình thường không phải là đang cùng đám Hỗn Độn Ma Thần đấu trí đấu dũng thì là cùng Thiên Đạo bố cục hoặc làm chút đồ vật, tự nhiên không rảnh.

Yêu Đế Cung.

Đế Tuấn trở về liền gọi Thái Nhất tới. "Huynh trưởng." Giữa huynh đệ với nhau, Thái Nhất tự nhiên sẽ không đối với Đế Tuấn quá câu nệ, sau khi chào hỏi một tiếng liền ngồi trên một cái ghế. "Nhìn xem." Đế Tuấn đem tình huống trong Lượng Kiếp thế giới truyền lại cho Thái Nhất rồi nói. "Đạo Tổ đã đem sự tình giao cho huynh trưởng, vậy chúng ta nhất định phải làm cho thấu thấu triệt triệt, để Đạo Tổ nhìn xem năng lực của huynh trưởng, cũng để những tiền bối kia biết trí tuệ của huynh trưởng." "Ta cảm thấy nếu chỉ bắt lấy hắn thì lực độ không đủ, như vậy cũng dễ dàng rứt dây động rừng, khó mà câu được người sau lưng hắn." Thái Nhất suy tư rồi nói. "Ý của ngươi là tĩnh quan kỳ biến?" Ánh mắt Đế Tuấn lóe lên. "Đúng, tĩnh quan kỳ biến.

Cùng lắm thì để Lượng Kiếp thế giới báo phế, đợi sự tình kết thúc huynh trưởng lại sáng tạo cái Lượng Kiếp thế giới khác là được." "Hoặc là hiện tại tái sáng tạo một cái, để diễn hóa lượng kiếp, còn cái Lượng Kiếp thế giới này dùng để câu cá, bồi xuyên việt giả chơi đùa." Thái Nhất gật đầu nói. "Ta đi một chuyến Vu Tộc chào hỏi, thuận tiện đi bái phỏng các vị đại năng Hồng Hoang." Khóe miệng Đế Tuấn vẽ lên một độ cong. "Huynh trưởng muốn..." Thái Nhất ngẩn người. "Đều nói ta làm việc này phải làm cho xinh đẹp, đã như vậy thì dứt khoát chơi lớn một chút, để tuyệt đại bộ phận đại năng Hồng Hoang đều nhập tràng, ngưng tụ một cái hình chiếu đi vào bồi xuyên việt giả chơi đùa." "Hắn không phải muốn chứng đạo sao, cho hắn chứng đạo.

Lượng Kiếp thế giới tầng thứ thấp hơn chủ thế giới, chứng đạo phóng tại chủ thế giới sung kỳ lượng cũng chỉ là cái Đại La cảnh mà thôi, không nhấc lên nổi sóng gió, vừa vặn xem xem kẻ đứng sau hắn." Đế Tuấn nghiền ngẫm nói. "Huynh trưởng là muốn nhìn xem người sau lưng hắn thấy sự tình phát triển thuận lợi như vậy, liệu có lộ ra mã chân (sơ hở) hay không?" Thái Nhất bừng tỉnh đại ngộ. "Ừm." Đế Tuấn hơi hạm thủ.

Muốn chơi, liền chơi lớn một chút!

Cả cái Hồng Hoang đại năng bồi ngươi diễn kịch, có thể không chân thật sao?

Còn có thể mê hoặc không được người sau lưng tên xuyên việt giả này?

Dám ở Hồng Hoang gây sự, chơi không chết ngươi! "Tốt, ta đi thông báo." Thái Nhất dược dược dục thí nói. ...

Thời gian như nước chảy, lặng yên không một tiếng động liền trôi qua mấy trăm ngày.

Theo thời gian trôi qua, không khí Hồng Hoang dần dần trở nên

mạc danh kỳ diệu, khó mà diễn tả bằng lời, không cách nào hình dung.

Một cỗ ám triều, vào lặng yên không một tiếng động bắt đầu đản sinh.

Chư thiên cường giả đang lấy Hồng Hoang bố cục tịnh chưa phát hiện, hình chiếu của từng tôn từng tôn đại năng Hồng Hoang đã lặng yên không một tiếng động tiến vào bên trong Lượng Kiếp thế giới.

Bởi vì Đế Tuấn gia tốc thời gian lưu tốc của Lượng Kiếp thế giới, khiến cho chủ thế giới trôi qua mấy trăm ngày, Lượng Kiếp thế giới lại đã trôi qua mấy vạn năm không chỉ. ...

Lượng Kiếp thế giới.

Một ngày nọ, Hạo Thiên chân đạp Trấn Nguyên Tử, quyền đả Tam Thanh, trên tay cầm Bàn Đào vừa ăn vừa cười to, từng luồng khí cơ từ trên thân Hạo Thiên bộc phát, cả cái Lượng Kiếp thế giới đều tựa như sắp nhân Hạo Thiên mà run rẩy hủy diệt. "Ha ha, còn có ai!

Còn có ai!" "Ta vào hôm nay chứng đạo, tại Hồng Hoang vô địch!" "Thánh Nhân thì như thế nào, Hỗn Nguyên thì như thế nào!" "Ta đã vô địch!" "Trong Hồng Hoang ta vi tôn!" Từng đạo âm thanh triều dâng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, rơi vào hư không dấy lên trận trận cự hưởng, uyển như thiên lôi chấn nhĩ dục lung, mật mật ma ma không gian liệt phùng mật bố trong thiên địa.

Thiên Đạo tựa như chấn nộ, một đạo thụ nhãn xuất hiện phía trên thương khung, "Hồng Quân" một mặt đạm mạc từ hư không đi ra, giống như muốn đem Hạo Thiên trấn áp. "Tiểu tiểu Thiên Đạo, Hồng Quân cũng xứng làm đối thủ của bản tôn?" "Hôm nay bản tôn liền muốn trấn áp Hồng Hoang, phúc diệt Hồng Quân.

Từ nay về sau bản tôn tức là Hồng Hoang vô thượng chi chúa tể!" Hạo Thiên ngẩng đầu ưỡn ngực, từng đạo thôn phệ chi lực từ trên

thân Hạo Thiên bộc phát, tựa như giảo động phong vân, phảng phất lệnh thiên địa kịch biến.

Khí tức khủng bố tại thiên địa ở giữa bộc phát ra vô lượng cự hưởng, đại lượng đạo tắc bính phát ra tựa như muốn hủy diệt hết thảy sự vật.

Một bước bước ra, Hạo Thiên tay cầm Khai Thiên Phủ vọt tới Thiên Đạo Chi Nhãn cùng Hồng Quân. "Chậc chậc, vở kịch này thật đúng là có ý tứ a." "Người sau lưng xuyên việt giả khủng bố cũng là kẻ ngốc, chẳng lẽ không có sát giác được dị thường?" "Đoán chừng thật không có sát giác." "Chúng ta nhiều người bồi một người chơi như vậy, thuận lợi như thế sao sẽ sát giác được dị thường." "Cũng đúng." "Đã lâu không gặp được cái việc vui nào như thế này rồi." "Dương Mi người này diễn đảo có mấy phần tinh túy a, tiểu tiểu Thiên Đạo tiểu tiểu Hồng Quân?

Chậc chậc." "Cút!" "Cút!" Tại thời điểm Hạo Thiên đại chiến "Thiên Đạo", "Hồng Quân", Hạo Thiên không biết là, phía trên vô tận hư không, từng đạo thần niệm đang giao lưu truyền âm, phảng phất như một phương thế giới khác đang nhìn xuống bàn cờ, phủ khám trùng trùng giới vực. ...

Hỗn Độn Chi Hải, cự ly Hồng Hoang vị diện ước chừng hơn sáu vạn vị diện đơn vị bên trong Hỗn Độn bản nguyên, một chỗ thế giới lâm thời khai tịch ra ẩn tàng dưới Hỗn Độn bản nguyên.

Trong không gian đen kịt, một nam tử tóc đen đang khoanh chân ngồi, quanh thân hắn từng luồng thôn phệ chi lực vờn quanh, ẩn có chư thiên sinh, vạn giới diệt chi huyền diệu, tựa như uẩn hàm từng trọng giới vực phá diệt chi vĩ lực.

Đột nhiên, nam tử tóc đen mạnh mẽ mở mắt, âm dương nhị khí từ trong mắt hắn lóe lên, một phương giới vực theo hắn mở mắt bắt đầu

run rẩy, ẩn ước Thời Gian Trường Hà tựa như vị lâm, hiện ra vẻ bất ổn.

Tu vi của nam tử áo đen này thình lình đã đạt tới...

Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên lục trọng thiên!

Uy chấn một phương chư thiên cường giả, Thôn Phệ Chúa Tể! "Sẽ thuận lợi như vậy sao, Hồng Hoang vị diện dễ xâm nhập như vậy sao..." Thôn Phệ Chúa Tể lẩm bẩm tự nói, trong mắt xuất hiện một tia sai biệt chi sắc.

Nhanh như vậy?

Tùy tiện lạc một khỏa quân cờ đều đi tìm Hồng Quân solo?

Kỳ quái, hệ thống hắn sáng tạo chỉ uẩn hàm một tia thôn phệ bản nguyên mà thôi, theo đạo lý thời gian ngắn như vậy có thể đột phá Hồng Hoang Kim Tiên cảnh cũng đã quá sức, sao sẽ tu luyện tốc độ nhanh như vậy? "Chẳng lẽ kẻ này bản thân khí vận bất phàm?

Nhất ngộ phong vân liền hóa rồng quật khởi rồi?" Thôn Phệ Chúa Tể nhíu mày.

Hình như cũng chỉ có một cái giải thích này.

Tương cách một phương vị diện, cộng thêm Thôn Phệ Chúa Tể có chút kiêng kị, không dám khuy tham quá sâu cho nên cụ thể tình huống Thôn Phệ Chúa Tể cũng không quá rõ ràng.

Bất quá tọa độ là đúng, Hạo Thiên tiến vào cũng xác thực là Hồng Hoang vị diện, trừ Chí Cao Thiên Bảng nhìn không thấy ra thì cũng không có bất kỳ đột ngột chi xử, hẳn là sẽ không xảy ra tình trạng gì.

Còn về Chí Cao Thiên Bảng nhìn không thấy, Thôn Phệ Chúa Tể cũng có thể lý giải, dù sao một cái ngưu bức vô thượng bảo bối như vậy khẳng định bị Hồng Hoang Thiên Đạo và sở hữu Hỗn Nguyên

cảnh liên thủ thiết hạ cấm chế phòng chỉ bị người ngoài sát giác rồi. "Không nghĩ tới a, tùy tiện lạc một khỏa quân cờ lại có thể trưởng thành nhanh như vậy, chẳng lẽ thiên mệnh tại ngã?

Vị kia cũng thưởng thức bản tôn cho nên âm thầm xuất thủ giúp bản tôn?" "Ừm, nhất định là như vậy, xem ra Hồng Hoang chú định vì bản tôn chấp chưởng rồi!" Trên mặt Thôn Phệ Chúa Tể xuất hiện một tia hưng phấn chi sắc. "Có âm mưu thì thế nào, con kiến hôi kia đích xác là cùng Hồng Quân còn có Thiên Đạo đối thượng, bất luận hắn có giết được Hồng Quân cùng Thiên Đạo hay không thì đối thủ cũng sẽ làm cho Hồng Hoang động loạn, như vậy, túc hĩ (đủ rồi)!" Thôn Phệ Chúa Tể khóe miệng vẽ lên một độ cong tự tin nói.

Đương nhiên, dù cảm thấy thắng lợi trong tầm tay nhưng sự cẩn thận nên có của Thôn Phệ Chúa Tể vẫn phải cẩn thận.

Có thể tại chư thiên lăn lộn lâu như vậy, thật sự có kẻ ngốc thì đã sớm bị tính kế chết rồi.

Nghĩ nghĩ, Thôn Phệ Chúa Tể quyết định tiên thăm dò tình huống lại quyết định tiếp. ...

Hồng Hoang vị diện.

Trong Lượng Kiếp thế giới.

Hạo Thiên đem "Hồng Quân" đánh gần như tần tử, "Hồng Quân" nguyên bản tiên phong đạo cốt hiện tại nhìn qua chật vật vô cùng, con mắt vàng óng to lớn của Thiên Đạo quang trạch cũng ảm đạm, giống như thân chịu trọng thương.

Cuồn cuộn cự hưởng không ngừng chợt hiện, sơn mạch dao động, đại địa oanh minh, Lượng Kiếp thế giới đều tựa như muốn tại dưới lực lượng kinh khủng của Hạo Thiên mà hủy diệt.

Trên mặt Hạo Thiên xuất hiện một tia say mê chi sắc, chiến đấu ở

giữa không quên nắm tay, giống như đem cả cái Hồng Hoang đều nắm trong tay. "Bản tôn, chính là Hồng Hoang Thiên!" "Bản tôn, chính là Hồng Hoang Địa!" "Từ nay về sau, ngô chưởng Hồng Hoang!

Ngô chưởng trật tự!" "Ngô tức là, Hồng Hoang Chi Chủ!" Tại một chưởng đem "Hồng Quân" vỗ thành tê phấn về sau, Hạo Thiên chắp hai tay sau lưng, ý khí phong phát cao thanh hô. "Chậc chậc, Dương Mi đừng nói chứ, hắn trang bức đích xác có mấy phần phong phạm của ngươi." Một tên quần chúng ăn dưa truyền âm nói. "..." Dương Mi nghẹn lời.

Cút!

Ta có ngu xuẩn như vậy sao?

Nói nhảm!

Trang bức quy trang bức, không có nghĩa là lão tử không có não.

Đột nhiên, tại thời điểm này, trong mắt Hạo Thiên một đạo hắc sắc quang trạch lóe lên, một luồng hối sáp khí cơ từ trên thân Hạo Thiên chợt lóe lên rồi biến mất. ...Thôn Phệ Chúa Tể!

Thôn Phệ Chúa Tể mượn nhờ hệ thống đem tự thân một luồng ý chí cẩn thận từng li từng tí ném vào!

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Sát na gian, nguyên bản ẩn tàng tại trong bóng tối rất nhiều đại lão Hồng Hoang, tất cả đều hiện thân!

Hồng Quân, La Hầu, Dương Mi, Thời Thần, Da Hòa Hoa, Tinh Vũ...

Sở hữu Hỗn Độn Ma Thần, hiện!

Chân chính lăng giá tại giới vực, lăng giá tại vị diện phía trên vĩ lực thích phóng, thời gian, không gian trực tiếp bị định cách.

Cả cái Lượng Kiếp thế giới thời không lập tức đình trệ không còn vận chuyển, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt liền đã phong tỏa lại sở hữu khí cơ. "Rốt cuộc chờ được ngươi." Hồng Quân u u nói.

Không gian tiết điểm, khóa chặt! "Không tốt!" Thôn Phệ Chúa Tể tâm thần đại chấn.

Thảo nê mã!

Giả!

Toàn bộ mẹ nó đều là giả!

Chương 94

Ý chí tiến vào Hồng Hoang về sau Thôn Phệ Chúa Tể mới phát hiện dị thường.

Ni mã, nơi này mẹ nó căn bản không phải Hồng Hoang vị diện, là Hồng Hoang hạ thuộc thế giới!?

Lão tử mẹ nó bị diễn!?

Ốc nhật ni mã (Ta * mẹ ngươi)!

Phương Hồng Hoang này sao lại âm hiểm như vậy?

Làm cả cái hạ giới cùng nhau diễn kịch đùa bỡn hắn?

WDNM (Ta thảo nê mã)!

Nhất là sau khi nghe được lời của Hồng Quân, trong lòng Thôn Phệ Chúa Tể dâng lên một tia dự cảm bất tường, không có chút gì do dự, Thôn Phệ Chúa Tể lập tức nhanh chóng rút đi tự thân ý chí.

Chạy chạy chạy!!!

Tranh thủ thời gian chạy!!! "Chỉ là một cái tiểu nhân vật mà thôi, bản tọa đi một chuyến đi." Bàn Cổ từ từ nói. "Không cần chúng ta?" Hồng Quân nhíu mày. "Không cần, Thái Thanh, Thượng Thanh, Ngọc Thanh tùy bản tọa cùng nhau tiến đến là được." Bàn Cổ chậm rãi nói. "???" Tam Thanh.

Chúng ta mới ba cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thôi, ngươi cho chúng ta đi làm gì?

Bàn Cổ không có cho Tam Thanh cơ hội suy nghĩ hoặc nói chuyện, đại thủ vung lên, Bàn Cổ cùng Tam Thanh từ chỗ cũ biến mất không thấy. "Cẩu nhật quả nhiên ẩn tàng." Hồng Quân bọn người thầm

mắng một tiếng.

Thảo!

Bàn Cổ quả nhiên có hậu thủ và bài tẩy.

Mang theo Tam Thanh đi?

Chẳng lẽ Tam Thanh thật sự có thể tam vị nhất thể sau đó bị Bàn Cổ dung hợp sao?

Ngọa tào quy nhi tử (thằng con rùa) này giấu cũng đủ sâu a. "Đế Tuấn, lần này làm rất tốt, thu vĩ liền giao cho ngươi đi làm, chúng ta các ti kỳ chức một lần nữa trấn thủ Hồng Hoang trật tự đi." Tuy nhiên trong lòng đang mắng nương, nhưng ở mặt ngoài Hồng Quân vẫn bảo trì phong thái ung dung, đạm nhiên bình tĩnh. "Vâng, sư tôn." Đế Tuấn thi lễ một cái.

Ông!!!

Từng tôn Hỗn Nguyên cảnh cường giả lục tục rời đi. ...

Lượng Kiếp thế giới thượng không.

Bởi vì không cần diễn kịch nữa, bao quát "Hồng Quân", "Thiên Đạo" ở bên trong, hết thảy sinh linh trong Lượng Kiếp thế giới biến mất.

Trong hư không, Hạo Thiên đang ý khí phong phát sắc mặt ngưng cố.

Ngu xuẩn thì ngu xuẩn, cũng không đại biểu là kẻ ngốc.

Đã đến tình huống này rồi nếu còn đoán không ra thì chính là thằng đần độn rồi. "..." Hạo Thiên.

Ta là ai?

Ta đang ở đâu?

Ta đang làm gì?

Há to miệng, Hạo Thiên đang muốn nói cái gì, bất quá rất đáng tiếc, Đế Tuấn hiển nhiên sẽ không cho Hạo Thiên cơ hội nói chuyện nữa.

Quân cờ tại phát huy xong tác dụng về sau tự nhiên không cần thiết phải giữ lại, chỉ là một con kiến hôi mà thôi, không ai sẽ để ý.

Nương theo Đế Tuấn một chưởng rơi xuống, khoảnh khắc gian, Địa Phong Thủy Hỏa dũng hiện, cả cái Lượng Kiếp thế giới hóa thành hư vô triệt để tiêu tán.

Một chưởng, Phá Trung Thiên! ...

Hỗn Độn Chi Hải, trong không gian hắc ám.

Ý chí quy vị, Thôn Phệ Chúa Tể mạnh mẽ mở mắt, sắc mặt đại biến, Thôn Phệ Chúa Tể đứng phắt dậy. "Lão âm bỉ!" "Toàn bộ đều là lão âm bỉ!" "Cầm một cái thế giới để âm lão tử, WDNM (Ta thảo nê mã)!" "Hồng Hoang vị diện sao lại chó như vậy." Thôn Phệ Chúa Tể da đầu đều đang run lên, kinh nộ giao gia, sắc mặt âm trầm phá khẩu đại mạ.

Ai có thể nghĩ tới chứ.

Mẹ nó thật vất vả mới tiềm nhập tiến Hồng Hoang vị diện là giả, chỉ là sáo oa (búp bê Nga/thế giới lồng thế giới), xui xẻo thì thôi còn đụng phải Hồng Hoang chúng thần toàn bộ đều ở đó diễn kịch, nếu là thật sự không phát hiện sớm, nếu thật sự chân thân đi vào... kia hậu quả quả thực kinh khủng.

Đáy lòng dâng lên một tia hàn ý, không lo được suy nghĩ nhiều, Thôn Phệ Chúa Tể thở ra một hơi liền chuẩn bị rời khỏi nơi này. "Thôi thôi, đã bị phát hiện thì việc này liền không trộn lẫn nữa, Hồng Hoang nước tựa hồ có chút sâu." Lắc đầu, Thôn Phệ Chúa Tể ly khai

phương không gian này trở về Hỗn Độn Chi Hải.

Ngay khi vừa bạo lộ, tự cảm ứng được cái gì, Thôn Phệ Chúa Tể mạnh mẽ nhìn về phía hư không. "Ai!" Lời của hắn vừa ra, một đạo búa tựa như uẩn hàm ba ngàn đại đạo huyền cơ, phảng phất sở hữu rất nhiều phá diệt cùng hủy diệt chi năng phá không mà đến.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Hỗn Độn chấn động!

Vô lượng Hỗn Độn bản nguyên dấy lên kình đào hải lãng!

Thời gian vặn vẹo, không gian phá toái, túng nhiên chỉ là một đạo búa nhưng lại giống như uẩn hàm kinh khủng vĩ lực khó mà diễn tả bằng lời.

Búa đi tới chỗ nào tựa như có chư thiên phá diệt chi dị tượng, đại diện tích Hỗn Độn Chi Hải không gian đều đã yên diệt. "Định!" Thôn Phệ Chúa Tể thủ chưởng vừa lộn, Thôn Phệ Đại Đạo hình chiếu, vô lượng thôn phệ chi lực đản sinh, cuồn cuộn không dứt thôn phệ vĩ lực hội tụ thương vũ định cách một phương thời không.

Búa chưa tới, Thôn Phệ Chúa Tể liền đã tiêu tán. "Chạy rồi!" Sắc mặt Thôn Phệ Chúa Tể biến ảo.

Ông!!!

Hư không xuất hiện gợn sóng, Bàn Cổ, Tam Thanh đi ra.

Bàn Cổ hiện!

Tam Thanh hiện! "Dám đuổi theo?" Thôn Phệ Chúa Tể giống như nhìn thấy chuyện cười, không dám tin tưởng nhìn về phía Bàn Cổ bọn người, "Một tôn Chưởng Đạo cảnh tuyệt đỉnh và ba tôn Chứng Đạo cảnh, ai cho các ngươi dũng khí truy bản tôn?" Thôn Phệ Chúa Tể

cười, cười dữ tợn. "Ngô nãi Thôn Phệ Chúa Tể, Chư Thiên Thôn Phệ Đại Đạo chí cường giả, ngô thối lui các ngươi thật đúng là coi là ngô sợ các ngươi không thành?" Thôn Phệ Chúa Tể giận quá thành cười. "Vậy thì thử một chút." Bàn Cổ hàm súc cười nói. "..." Tam Thanh.

Chúng ta không muốn a.

Chúng ta là bị cưỡng ép mang tới a.

Cảm thụ được khí tức như có như không trên thân Thôn Phệ Chúa Tể, biểu tình Tam Thanh khổ sở không thôi.

Chỉ cỗ khí tức này thôi ép tới Đại Đạo đều khó mà vận chuyển, đạo quả gần như sụp đổ, đánh cái gì, đánh cái búa à. "Đại huynh, trên người chúng ta chẳng lẽ thật có bí mật?" Thông Thiên nhịn không được truyền âm nói.

Hắn lại không ngốc, nếu Bàn Cổ mang bọn họ theo không có chút nguyên do nào thì mới là kỳ quái. "Nhìn xem." Lão Tử không có nói nhiều, hắn cũng không sờ được đầu não đây. "Chết!" Trong mắt Thôn Phệ Chúa Tể lóe lên một mạt lệ sắc.

Oanh!!!

Thôn Phệ Đại Đạo câu thông, sát na gian, vô ngân chư thiên chấn động, hạo hãn đại đạo hình chiếu, Thời Gian Trường Hà phảng phất vặn vẹo, vô thượng vĩ lực giống như khuynh đảo hết thảy.

Giới vực phá diệt, tinh thần trụy lạc, chúng sinh vẫn lạc, thiên địa tịch diệt...

Vô số dị tượng đản sinh, như cực hạn thăng hoa, sau lưng Thôn Phệ Chúa Tể chư thiên hình chiếu vị lâm, như có vạn thiên giới vực gia trì tại trên người hắn. "Tình huống gì?" "Đánh nhau rồi?" "Thôn Phệ?

Tiểu động tác của hắn bị phát hiện rồi sao?" "Vị kia là Bàn Cổ?

Tam Thanh?

Bằng thực lực bọn hắn muốn kháng hành Thôn Phệ?" "Chẳng lẽ có bài tẩy?" "Hoắc, có kịch hay để xem rồi." Nhất thời gian, vô số chư thiên cường giả bị kinh động, động tĩnh Thôn Phệ Chúa Tể làm ra hấp dẫn vô số ánh mắt, rất nhiều Hỗn Nguyên cảnh cường giả mâu tử khóa việt hoàn vũ rơi vào phiến chiến trường này.

Khi nhìn rõ ràng tình huống, vô số chư thiên cường giả sắc mặt sai ngạc, toàn tức sản sinh ta hứa hứng thú.

Chư Thiên, kinh động!

Ông ông ông!!!

Chỉ thấy Bàn Cổ sắc mặt bình tĩnh, trên thân lại phù hiện ra từng luồng khí tức huyền diệu, sát na gian, Hồng Hoang hình chiếu hiện!

Hồng Hoang gia trì!

Oanh!!!

Bàn Cổ thực lực bạo tăng, do Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cảnh đạt tới Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên!

Ông ông ông!!!

Từng trọng lại từng trọng khí thế cổ lão lại man hoang đản sinh, uyển như có từng tôn từng tôn cổ lão tồn tại do diêu viễn Thời Gian Trường Hà bên trong đi ra.

Bàn Cổ Bình Hành Thân (Parallel bodies)!

Sát na gian, số thiên thượng vạn cái Bình Hành Thân vị lâm tại bên người Bàn Cổ, khi Bình Hành Thân tận số dung vi nhất thể, khí thế Bàn Cổ lần nữa bạo tăng!

Đại Đạo quyến cố, chư thiên hình chiếu, vạn vực gia thân, ma thần ca tụng, Hỗn Độn vô lượng...

Chỉ trong ngắn ngủi chưa đến một giây đồng hồ, vô số dị tượng xuất hiện trên thân Bàn Cổ, cũng có một đạo lại một đạo mạc danh huyền cơ bao trùm Bàn Cổ, thực lực Bàn Cổ tựa như long trời lở đất cực hạn thăng hoa, không ngừng dược thiên (nhảy vọt).

Thiên Đạo Cảnh...

Ngũ trọng thiên!

Dĩ nhiên, tiếp cận Thôn Phệ Chúa Tể!

Thôn Phệ Chúa Tể một mặt mộng bức, công kích đang chuẩn bị uấn nhưỡng đều ngắn ngủi ngừng lại một chút, trong lòng nồng đậm bất an lập tức dâng lên.

Vị đẳng Thôn Phệ Chúa Tể làm cái gì, dị biến lần nữa xuất hiện! "Hợp!" Sắc mặt bình tĩnh, Bàn Cổ phun ra một chữ.

Hợp!

Tam Thanh, hợp nhất!

Ông ông ông!!!

Trên thân Tam Thanh Tạo Hóa Thanh Quang hiện, diệc có ba ngàn đại đạo hội tụ, một đóa Thanh Liên từ chân trời nở rộ phảng phất dấy lên vô cùng tạo hóa. ...Tạo Hóa Thanh Liên!

Theo Bàn Cổ đưa tay chộp một cái, Tam Thanh hội tụ dung nhập thể nội Bàn Cổ, như Thời Gian Trường Hà bên trong có mỗ cái tồn tại bị khiên dẫn, nguy nga Thời Gian Trường Hà hình chiếu hội tụ thương khung, từng đạo quang điểm từ Thời Gian Trường Hà bên trong nở rộ. "Vô tận thời không thân?

Làm sao có thể, ngươi làm sao có thể khiên dẫn các cái tiết điểm thời không chi trung!?" Sắc mặt Thôn Phệ Chúa Tể kinh hãi không dám tin tưởng. "Tiểu đạo nhĩ, tiểu đạo nhĩ." Bàn Cổ hàm súc cười nói.

Ông!!!

Chương 95

Thực lực vấn đỉnh...

Thiên Đạo Cảnh thất trọng thiên! "Ngô, hiện tại hẳn là có thể cùng ngươi đánh một trận." Bàn Cổ từ từ nói.

Từ lúc Thôn Phệ Chúa Tể chuẩn bị xuất thủ tới lúc thực lực Bàn Cổ vấn đỉnh Thiên Đạo Cảnh thất trọng thiên, cả cái quá trình cực nhanh không cao hơn một giây đồng hồ, nhanh đến mức thậm chí tất cả mọi người đều chưa phản ứng kịp.

Chư Thiên, tử tịch!

Tĩnh!

Tĩnh mịch như chết!

Cả cái chư thiên vạn giới đều phảng phất yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người sắc mặt ngốc trệ, lăng lăng nhìn Bàn Cổ.

Không biết vì sao, cho dù là người vây xem, trong lòng đều dâng lên một tia hàn ý.

Đáng sợ!

Đáng sợ đến cực hạn!

Ai có thể tưởng tượng một kẻ nhìn qua chỉ là Chưởng Đạo cảnh, trong một cái hô hấp gian liền có thể đạt tới Thiên Đạo Cảnh cao giai.

Khá lắm, giả heo ăn thịt hổ cũng không có ai có thể phẫn heo đến địa bộ này.

Ly phổ!

Lão âm bỉ có thể âm đến địa bộ này quả thực chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy, ai có thể không sợ, dù sao, ai cũng không biết

đây có phải là cực hạn của Bàn Cổ hay chưa. ...

Hồng Hoang vị diện, Phương Gia sơn. "Thấy rồi chưa, hiện tại còn dám khinh cử vọng động không?

Ngô đã nói rồi, muốn đối Hồng Hoang ra tay thì cần từ từ mưu toan." Đông Vương Công nhìn hư không bình tĩnh nói. "...

Ngươi biết ta đối với Hồng Hoang có ý đồ!?" Trầm mặc hồi lâu, thanh âm lạnh lùng có chút kinh ngạc nói. "Khó đoán sao?" Đông Vương Công hỏi ngược lại. "..." Nghẹn lời. "Đoạn thời gian này ngươi tuy nhiên không có biểu hiện ra đối Hồng Hoang có ý đồ, chỉ là đang giúp ta, nhưng trên trời sẽ không rớt xuống cái bánh bao.

Lại thêm trước đoạn thời gian vị kia lộng xuất động tĩnh, ngô nếu như không có đoán sai mà nói, ngươi là muốn chưởng khống Hồng Hoang đi." "A đúng rồi, trứng gà không thể thả trong một cái giỏ, ngươi hẳn là còn tìm người khác đi." Đông Vương Công không nhanh không chậm nói. "!!!" Người sau màn (Bối hậu chi nhân).

Cái này cũng có thể đoán được!?

Phương Hồng Hoang vị diện này sao lại khủng bố như vậy, mỗi cá nhân đều tâm cơ nặng như vậy?

Trong lòng người sau màn dâng lên một tia hàn ý, da đầu đều đang run lên, trên người thậm chí xuất hiện ta hứa mồ hôi lạnh.

Thái đáng sợ, quả thực thái đáng sợ, khó trách vị kia sẽ chọn ở phương vị diện này.

Ni mã, người ở phương vị diện này đều mẹ nó không bình thường a.

Người sau màn đối với Đông Vương Công, một kẻ rõ ràng chỉ là sâu kiến nguyên bản tịnh không có để ý, giờ phút này cũng dâng lên một tia kiêng kị. "Ngươi muốn như thế nào." Thanh âm lạnh lùng

nguyên bản của người sau màn cũng trở nên trầm thấp. "Không phải tìm ngô hợp tác sao, vì sao lại hỏi ngô muốn như thế nào." Đông Vương Công làm bộ sai biệt nói. "???" Người sau màn.

Hợp tác?

Còn dám hợp tác?

Ai dám lại tiếp tục cùng ngươi hợp tác tiếp a, nhìn thì cười hì hì nhưng thực tế sau lưng suýt chút nữa đem mười tám đời tổ tông đều điều tra rõ ràng.

Ai có thể đỉnh được, hắn đều hoài nghi nếu tiếp tục như vậy không khéo thân phận bạo lộ mất. "Vô nhu lo lắng những cái này, ngô nếu như không vạch trần liền đại biểu ngô thành tâm muốn cùng ngươi hợp tác.

Tu vi của ngươi tất nhiên rất cao, thậm chí không tốn sắc Đạo Tổ, nãi chí lăng giá tại Hồng Hoang phía trên, chỉ là bởi vì e ngại hai vị kia mới cẩn thận như vậy." "Đã như vậy, ngươi lại có cái gì phải sợ, ngô tại trong mắt ngươi chỉ là một con kiến hôi tùy thời đều có thể bóp chết mà thôi, ngươi còn có thể sợ sâu kiến không thành?" Tự đoán được người sau màn suy nghĩ, Đông Vương Công an ủi. "..." Người sau màn nghẹn lời.

A, ta sợ?

Ta đang sợ?

Ta nương nó biết là ta đang sợ!

Vốn dĩ lão tử cảm thấy lão tử vô địch điếu tạc thiên, nhưng nhìn Đông Vương Công, lại nhìn Bàn Cổ, ta sợ, bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Ta thật sự có ngưu bức như vậy?

Mấy cá nhân này thật sự không ẩn tàng?

Bàn Cổ đã thực lực đều có thể tăng lên nhiều như vậy, như vậy những người khác thì sao?

Ta thật sự đánh thắng được?

Ngô, ta sợ. "Như vậy đi, đem người liên hệ khác nói ra, chúng ta cùng một chỗ thương lượng đối sách xem như thế nào.

Ẩn tàng?

Không cần thiết nữa đi, ngô đều đã thản thành bố công (thành thật với nhau) như vậy rồi." Đông Vương Công cười nói. "Ngươi đây là đang dạy bảo bản tôn làm việc?" Người sau màn lạnh lùng nói. "Vậy tùy ngươi." Đông Vương Công nhún vai. "..." Không trang nữa?

Ngả bài?

A a, trước đó không phải đối với lão tử cung cung kính kính sao, khá lắm, xé rách mặt về sau trực tiếp không diễn nữa?

Thảo!

Tiểu tiểu Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng dám đối với ta càn rỡ như vậy, tê, ta thế mà một điểm cũng không tức giận, chỉ có khẩn trương cùng kiêng kị?

Hồng Hoang quả nhiên có độc, mẹ nó quá độc. "Một người khác là Hồng Vân." Lược tác trầm ngâm, người sau màn cuối cùng vẫn nói ra.

Hiện tại hắn có chút lục thần vô chủ, thật để hắn tự mình trác ma cũng không biết nên quyết trạch thế nào, không bằng trước tiên tĩnh quan kỳ biến nhìn xem đã. "Hồng Vân?" Ánh mắt Đông Vương Công lóe lên, "Ngô hiểu được." Bá!!!

Một đạo lưu quang lóe lên, Đông Vương Công từ chỗ cũ biến mất không thấy. ...

Hỗn Độn Chi Hải.

Bàn Cổ cùng Thôn Phệ Chúa Tể chiến đấu đã tiếp cận hồi kết.

Vì sao nhanh như vậy?

Phải biết Bàn Cổ hiện tại thực lực thế nhưng là so với Thôn Phệ Chúa Tể muốn cao hơn một trọng thiên, Hỗn Nguyên cảnh chi thượng, cho dù chỉ là tiểu cảnh giới sai biệt, kia đều so với phàm nhân và Thánh Nhân sai biệt còn muốn lớn hơn nhiều.

Đừng nhìn Bàn Cổ chỉ so với Thôn Phệ Chúa Tể cao hơn một trọng thiên tựa hồ chênh lệch không lớn, thực tế chênh lệch to lớn lại khó mà tưởng tượng, nếu không sắc mặt Thôn Phệ Chúa Tể cũng sẽ không khó coi như vậy.

Lại thêm Bàn Cổ bản thân chiến lực, Thôn Phệ Chúa Tể nếu có thể đánh thắng được kia mới là có quỷ.

Vẻn vẹn chưa tới một ngày thời gian, Thôn Phệ Chúa Tể liền đã bị Bàn Cổ đánh nổ siêu ức vạn lần, nếu không phải Thôn Phệ Đại Đạo cuồn cuộn không dứt để chân linh có thể phục tô mà nói, Thôn Phệ Chúa Tể đã sớm vẫn lạc.

Tại lại một lần nữa đem Thôn Phệ Chúa Tể đánh nổ sau, trong mắt Bàn Cổ lóe lên tinh mang, tìm được sơ hở của hắn, một tay thò ra.

Như hóa một phương giới vực, tựa như diễn hóa vô lượng hoàn vũ, giống như sở hữu lấy nan dĩ sủy ma (khó mà phỏng đoán) vĩ lực, khiến cho hàng triệu vị diện đơn vị bên trong khu vực đều đang run rẩy, đều đang oanh minh.

Ông ông ông!!!

Tài vừa phục sinh, Thôn Phệ Chúa Tể trực tiếp bị phong ấn.

Thôn Phệ Chúa Tể, lạc bại!

Trên người quang trạch lóe lên, tại một mặt mộng bức Tam Thanh ly thể, khí thế trên người Bàn Cổ cũng một lần nữa khôi phục Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên cửu trọng thiên.

Vung tay đem Thôn Phệ Chúa Tể thu lại, trên mặt Bàn Cổ mang theo hàm súc tiếu dung, ánh mắt quét bốn phương mở miệng nói: "Không biết vị đạo hữu nào muốn cùng ngô chiến một trận?

Ai, ngô trận chiến này tổn hao cũng không nhỏ, vị đạo hữu nào muốn trấn sát ngô cứ việc xuất thủ." "..." Chư Thiên cường giả.

Tĩnh!

Tĩnh mịch như chết!

Cả cái chư thiên vạn giới giống như không còn vận chuyển, an tĩnh đến mức tựa như ngay cả thanh âm hỗn độn khí lưu lưu động đều biến mất vô tung vô ảnh.

Sở hữu chư thiên cường giả, sắc mặt không một ai không âm tình bất định, trong mắt mang theo nồng đậm kinh hãi.

Thôn Phệ Chúa Tể bị trấn áp!

Một tôn Thiên Đạo Cảnh lục trọng thiên, phóng nhãn chư thiên đều là giảo giảo giả cường giả bị trấn áp!

Kỷ hồ hào vô hoàn thủ chi lực liền bị trấn áp!

Hồng Hoang nước quá sâu, quả thực làm cho người ta có loại cảm giác khó mà thở nổi, tung nhiên là Thiên Đạo Cảnh chư thiên cường giả cũng tại giờ khắc này trong lòng dâng lên một tia hàn ý. "Tay vươn quá dài thì phải chuẩn bị tâm lý bị chặt đứt móng vuốt, kẻ nào còn dám xâm phạm Hồng Hoang, vậy liền thử một chút xem, ngô chờ đấy." Trên mặt tiếu dung thu liễm, biểu tình trở nên lạnh lùng, Bàn Cổ mặt không biểu tình nói.

Thanh âm của hắn nhìn như không lớn, nhưng lại giống như thiên lôi, tựa như hỗn độn chiến cổ, chấn nhĩ dục lung lại hồi ánh chư thiên, tựa như tại cả cái chư thiên vạn giới bên trong không ngừng hồi dang.

Minh minh lời Bàn Cổ nói thập phần phách lối, nhưng chư thiên lại không có bất kỳ một cái cường giả nào mở miệng, cả đám tất cả đều trầm mặc.

Túng (sợ)!

Kỷ hồ đều túng!

Nói nhảm, ai có thể không túng a, tùy tiện toát ra một cái Bàn Cổ, thực lực khá lắm, trực tiếp tăng lên một cái đại cảnh giới, ai có thể xác định Hồng Hoang đáy nước sâu bao nhiêu, lại ẩn tàng bao nhiêu bí mật.

Đạp mã ly phổ! "Đi." Chào hỏi một tiếng Tam Thanh, Bàn Cổ tại dưới ánh mắt mạc danh của sở hữu chư thiên cường giả, nghênh ngang biến mất tại trong Hỗn Độn bản nguyên. ...

Hồng Hoang vị diện, trong Tử Tiêu Cung.

Bàn Cổ cùng Tam Thanh trở về sau, sở hữu Hỗn Nguyên cảnh cường giả ánh mắt liền toàn bộ tập trung trên người hắn, nhất là Bàn Cổ.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần thần sắc quỷ dị không ngừng đánh giá Bàn Cổ, giống như muốn đem Bàn Cổ triệt để nhìn thấu đồng dạng.

Còn về Hồng Quân, từ bỏ trị liệu rồi.

Chúng sở chu tri (ai cũng biết) cả cái Hồng Hoang toàn bộ đều là lão âm bỉ, hắn tựa như trương giấy trắng, phản chính là cái đệ đệ, thích làm gì thì làm đi. "Nhìn ngô làm gì, ngô tốt xấu gì cũng là Hồng Hoang sáng tạo giả, có một điểm bài tẩy hợp tình hợp lý chứ?" Bàn

Cổ nhún vai. "Ừm, ức điểm điểm (trăm triệu điểm)." Đám người gật đầu.

Xác thực chỉ có "ức điểm điểm" a, bọn hắn đều đang hoài nghi thực lực Bàn Cổ có phải hay không đã đạt tới Đại Đạo cảnh. "Nhị ca cười một cái, ngươi dám nói ngươi không có bài tẩy sao?

Được rồi, Bàn Cổ thực lực cường hay nhược không quan trọng, càng mạnh ngược lại càng là một chuyện tốt, trước tiên đem thế lực ẩn tàng trong Hồng Hoang toàn bộ tra rõ ràng." Hồng Quân mở miệng nói. "..." Tam Thanh. "..." Đế Tuấn. "..." Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

Cảm ơn, cảm giác có bị mạo phạm.

Chương 96

Chúng ta hình như thật sự không có bài tẩy?

Sáu người nhìn nhau một cái, phảng phất có thể nhìn thấy trong mắt lẫn nhau biểu tình hoài nghi nhân sinh.

Lão nhất bối đều đáng sợ như vậy sao, cảm giác như một cái manh tân (newbie) hoàn toàn không hợp. ...

Ngũ Trang Quán. "Không biết Đông Vương Công đạo hữu đột nhiên đến chơi là vì chuyện gì, ngươi cũng có một đoạn thời gian chưa từng tại Hồng Hoang xuất hiện." Hồng Vân đem Đông Vương Công nghênh đón đi vào. "Trấn Nguyên Tử đâu?" "Cái lão đông tây kia a, đi ra ngoài rồi, đoán chừng phải một ít thời gian mới có thể trở về." Hồng Vân cười hì hì nói.

Hai người ngồi xuống sau nhìn nhau một cái, ánh mắt giao lưu sau, mắt giai lóe lên.

Đã hiểu!

Đụng cùng một chỗ? "Nguyên lai là hắn." Hồng Vân như có điều suy nghĩ. "Đạo hữu gần đây có khỏe không?" Hồng Vân hỏi. "Không tệ, dù sao Hồng Hoang nguy cơ không nhỏ a." Đông Vương Công thở dài một hơi nói. "Ai nói không phải đâu, luôn có người thích vươn móng vuốt." Hồng Vân lắc đầu.

Thoại âm rơi xuống, Đông Vương Công, Hồng Vân trong mắt xuất hiện liễu nhiên chi sắc.

A, nguyên lai ngươi cũng bồi cái tên ngốc kia diễn kịch a, không có phản bội Hồng Hoang?

Vậy không sao rồi.

Bởi vì người sau màn đang giám thị, vì để phòng hoạn tại vị nhiên (đề phòng từ khi chưa xảy ra), Đông Vương Công, Hồng Vân tịnh chưa truyền âm, chỉ bất quá lơ đãng ngẩng đầu đối mắt, hai người đều dùng ánh mắt tiến hành một vòng giao lưu.

Cùng nhau lừa dối?

Ừm, cùng nhau lừa dối!

Hắn hình như rất dễ lừa?

Vừa vặn Hồng Hoang nguy cơ không nhỏ, kéo hắn nhập hỏa?

Hợp tình hợp lý!

Hợp tình hợp lý! "Đủ rồi, không cần lại giả mù sa mưa nữa, hai người các ngươi đều là bản tôn phát quật hợp tác hỏa bạn.

Hồng Vân, Đông Vương Công muốn đoạt được Hồng Hoang cần mưu hoa một hai, các ngươi thấy thế nào?" Thanh âm bình tĩnh của người sau màn ánh nhập trong tai hai người.

Hắn cũng không nghe nói Đông Vương Công và Hồng Vân quan hệ tốt, cho nên người sau màn ngược lại không lo lắng hai người sẽ diễn, ân, không biết là bọn hắn đã bắt đầu diễn. "Mưu hoa?

Có chút khó làm, tiền bối ngài cũng biết đoạn thời gian này ngô tận tâm tận lực giúp ngài nghe ngóng tình huống, Hồng Hoang nước có chút sâu a." Hồng Vân nhíu mày tư tác nói. "A." Người sau màn thâm dĩ vi nhiên (cho là đúng).

Nước, quá sâu.

Lấy một phương thế giới bố cục, vô số đại năng toàn bộ đi vào diễn kịch, chỉ vì hố một cái chư thiên cường giả, thiên thiên chân (lại còn) thành công.

Đoán chừng không được bao lâu Thôn Phệ Chúa Tể phần mộ cũng

cao hơn đầu người rồi, quá thảm, làm cho người ta rùng mình, người sau màn cũng không dám tùy tiện hạ tràng.

Bản lai hắn không thèm để ý, cẩn thận như vậy chỉ là muốn thăm dò thái độ hai vị kia, hắn không đối với Hồng Hoang chính thống có lo lắng gì, hiện tại người sau màn cũng không dám nghĩ như vậy.

Nếu một cái không cẩn thận, không khéo bị Hồng Hoang cường giả tính kế chết cũng không biết chết như thế nào. "Hồng Vân đạo hữu nói đến điểm mấu chốt rồi.

Tiền bối, ngô có một cái biện pháp, có thể giúp tiền bối giải quyết việc này lại có thể hoạch đắc thứ ngài muốn." Đông Vương Công tính trước kỹ càng nói. "A?" Người sau màn có chút hứng thú. "Tiền bối ngài muốn lấy được Chí Cao Thiên Bảng huyền diệu đúng không?" "Không sai." "Vậy không phải dễ làm sao, tiền bối ngài lại cần gì phải cùng Hồng Hoang cường giả đối đầu, vì sao không hợp tác?" Đông Vương Công cười nói. "Hợp tác?" Người sau màn như có điều suy nghĩ.

Hồng Hoang cường giả sẽ hợp tác sao?

Kia thế nhưng là Chí Cao Thiên Bảng, sẽ phân ra để người ngoài cũng đạt được chỗ tốt?

Nếu là hắn, khẳng định sẽ không đồng ý.

Huống chi Chí Cao Thiên Bảng là đồ tốt như vậy, nếu có thể mà nói người sau màn cũng không muốn cùng người khác chia sẻ, độc chiếm chỗ tốt không thơm sao?

Thơm muốn chết a!

Chưa đợi người sau màn mở miệng, Hồng Vân tựa như bừng tỉnh đại ngộ mở miệng nói: "Đông Vương Công đạo hữu nói ngược lại có mấy phần đạo lý, hợp tác đích xác là một lựa chọn không tồi, Đạo Tổ

cũng không bài ngoại, xác thực có khả năng hợp tác." "Diệu a!

Hiện tại xem ra hợp tác xác thực là một cái lựa chọn tốt nhất, dù sao Đạo Tổ cũng không dễ chọc, ai biết được hắn ẩn tàng bao nhiêu bài tẩy, vị khai thiên kia thậm chí thực lực hình như đã đạt tới Đại Đạo cảnh." Nói xong, trên mặt Hồng Vân xuất hiện một tia hưng phấn chi sắc, giống như đối với phương án giải quyết này hài lòng vô cùng. "Đại...

Đại Đạo cảnh!?" Người sau màn mộng, nội tâm vì đó rùng mình.

Đại Đạo cảnh!?

Hồng Hoang có Đại Đạo cảnh!?

Làm sao có thể! "Tiền bối ngài cảm thấy thế nào?" Đông Vương Công hỏi ngược lại. "..." Hình như thật sự có khả năng.

Người sau màn bắt đầu hoảng, bắt đầu trù trừ.

Hay là, hợp tác? "Không đúng, hợp tác cũng không dễ làm a, Đông Vương Công đạo hữu trong lời nói có cái lỗ hổng.

Hợp tác...

Chí Cao Thiên Bảng phúc xạ chỉ là Hồng Hoang vị diện, chẳng lẽ để tiền bối về sau chỉ định cư tại Hồng Hoang?

Vậy thế lực của tiền bối phải làm sao, không cần?

Không quản nữa?" Lúc này, Hồng Vân tựa như vô tình mở miệng nói. "Đúng vậy, cái này giải quyết thế nào?" Người sau màn vội vàng nói. "Có gì khó, tiền bối nếu chấp chưởng thế lực kia liền để thế lực dung nhập Hồng Hoang, nếu chấp chưởng là giới vực, vậy hãy để vị diện dung hợp, như thế chẳng phải là được rồi sao." Đông Vương Công cười nói. "???" Lão tử đường đường là chư thiên cường giả!

Lão tử tại chư thiên đều là một phương cự bá.

Nếu không phải Hồng Hoang nước có chút sâu, lão tử đều không thèm nhìn Hồng Quân, hắn đều là đệ đệ mà thôi.

Để lão tử đem thế lực dung nhập Hồng Hoang?

Để vị diện dung hợp Hồng Hoang?

Ngươi xác định đây là hợp tác?

Lão tử cảm thấy đây là cấp cho Hồng Hoang làm tiểu đệ.

Thật coi lão tử là kẻ ngốc sao, lão tử nhìn không ra? "Làm càn!

Đông Vương Công đạo hữu là đang vũ nhục tiền bối?" Hồng Vân giận tím mặt nói.

Người sau màn có chút hạm thủ, hài lòng không thôi.

Hồng Vân dùng rất thoải mái, khắp nơi đều nghĩ cho hắn, không giống Đông Vương Công, vẫn luôn gây sự, tiểu tiểu sâu kiến rất xấu xa. "Hồng Vân đạo hữu lời này là có ý gì." "Ý gì ngươi nghe không ra?

Tiền bối là thân phận bực nào, ngươi làm như thế chẳng phải là để tiền bối cúi đầu sao, Hồng Hoang xứng để tiền bối cúi đầu?" Hồng Vân nhíu mày nói.

Người sau màn nghe được tâm hoa nộ phóng, ngay lập tức liền muốn cho Hồng Vân một điểm ban thưởng.

Ta là ai?

Ta!

Chư thiên chí cường giả một trong!

Ta!

Thống ngự liên minh thế lực thậm chí phúc xạ tiểu bán cái chư thiên!

Ta!

Sở gián tiếp tính chấp chưởng vị diện số lượng siêu trăm vạn!

Ta!

Thân mang chư thiên đại khí vận vào một thân!

Ta ngưu bức như vậy, Hồng Hoang xứng để cho ta cúi đầu?

Hồng Vân nói rất hay! "Hồng Vân đạo hữu chẳng lẽ quên đi không lâu trước đó vừa đổi mới Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng rồi sao." Đông Vương Công thấp giọng nói. "Ý của ngươi là..." Hồng Vân sắc mặt bừng tỉnh, cũng giống như nghĩ tới điều gì, sắc mặt vì đó động dung. "???" Người sau màn.

Chẳng lẽ trước đó Hồng Hoang phát sinh chuyện gì không được sao? "Thỉnh tiền bối xuất thủ phong tỏa phương khu vực này, việc này sự quan trọng đại, không thể để người ngoài biết, nếu không nguy hiểm vô cùng." Đông Vương Công cẩn thận nói. "!!!" Người sau màn đồng khổng co rụt lại, tim đập bắt đầu gia tốc.

Quả nhiên!!!

Quả nhiên a!!!

Phương Hồng Hoang vị diện này quả nhiên giấu bí mật không được!

Bối hậu chi nhân ánh mắt cũng trở nên cẩn thận, không có nói nhiều, hắn trực tiếp xuất thủ phong tỏa phương khu vực này.

Bởi vì hắn đặc thù tính, cho nên người sau màn cũng không lo lắng sẽ bị Hồng Hoang sát giác, chỉ cần hắn nguyện ý thì kỳ thực chư thiên tuyệt đại bộ phận vị diện đều đối với hắn không thiết phòng, dù sao vị cách của hắn thế nhưng là phi thường đặc thù. "Hiện tại có thể nói." Người sau màn thản nhiên nói. "Tạo Hóa Đại Đạo và Đạo Tổ có hợp

tác!" Đông Vương Công ngữ xuất kinh nhân nói. "!!!" Người sau màn sắc mặt ngưng cố, não tử vận hành đình trệ. "Không có khả năng!" Hạ ý thức, người sau màn không giả tư tác nói. "Không, tiền bối, khả năng là thật sự." Hồng Vân ánh mắt ngưng trọng thấp giọng nói. "Ngươi xác định?" Người sau màn vội vàng nói.

Đối với Hồng Vân hắn là tín nhiệm, dù sao Hồng Vân không giống Đông Vương Công bạch nhãn lang (kẻ vô ơn) kia khắp nơi đều nghĩ cho hắn, không phát hiện được đồ vật gì cũng đều toàn dựa vào Hồng Vân nhắc nhở, đây tuyệt đối là người một nhà.

Nếu Hồng Vân xác định, vậy người sau màn tin tưởng. "Xác định, Chí Cao Thiên Bảng tình huống tiền bối ngài hẳn là rõ ràng, không lâu trước đó Tạo Hóa Đại Đạo liền lên bảng, kết quả Hồng Hoang lại không có xuất hiện quá lớn động tĩnh, chỉ có hai loại khả năng." "Thứ nhất, Đạo Tổ bọn người trấn áp Tạo Hóa Đại Đạo; Thứ hai, Tạo Hóa Đại Đạo và Đạo Tổ bọn người hợp tác.

Ta nghĩ bất luận là loại khả năng nào, đối với tiền bối ngài hẳn là đều như nhau." Hồng Vân trầm giọng nói. "!!!" Người sau màn. "Tê..." Không ngừng hít khí!

Da đầu tê dại!

Chương 97

Khủng bố như vậy!

Kinh hãi vạn phần!

Hồng Hoang nước sâu như vậy!?

Ngay cả Đại Đạo đều hạ tràng?

Khá lắm!

Tại chỗ thốt lên một câu "khá lắm"!

Ốc nhật ni mã, ta một cái đệ đệ như vậy sao dám đối với Hồng Hoang ra tay?

Khánh hạnh!

Thái khánh hạnh!

Được thua thiệt không tìm đường chết, được thua thiệt cẩn thận a, bằng không thì thật sự xong đời, Tạo Hóa Đại Đạo đều không náo ra động tĩnh gì càng đừng nhắc tới hắn. "Có hay không khả năng là hai vị kia xuất thủ?" Người sau màn vội vàng nói.

Năng lăn lộn đến cái cảnh giới này thì làm sao có thể có kẻ ngốc, kinh ngạc quy kinh ngạc, tỉnh táo thì vẫn tỉnh táo, lập tức liền nói đến vấn đề mấu chốt.

Nếu như là hai vị kia xuất thủ mà nói, vậy Tạo Hóa Đại Đạo không nhấc lên nổi sóng gió cũng là bình thường. "Tiền bối, không có khả năng.

Nếu như hai vị kia xuất thủ, chứng minh bọn hắn đối với Đạo Tổ bọn người hài lòng, xin hỏi nếu như vậy, hai vị kia sẽ phóng nhậm tiền bối nhiễu loạn Hồng Hoang trật tự mặc kệ sao?" Hồng Vân lắc

đầu nói.

Người sau màn bừng tỉnh. "Hồng Hoang cường đại như vậy sẽ để ngô hợp tác sao." Người sau màn lo âu nói.

Hiện tại hắn cũng không nghĩ trấn áp Hồng Hoang, hiện tại chỉ muốn hợp tác, a không, ôm đùi.

Hồng Hoang ngưu bức như vậy, cái đùi này có thể không ôm?

Tại chư thiên lăn lộn lâu như vậy, chút nhãn lực kình này hắn vẫn phải có, có thể hưởng thụ Chí Cao Thiên Bảng, tuyệt đối huyết kiếm lời không lỗ a!

Quan kiện là có chút lo lắng Hồng Quân sẽ không tiếp thụ đầu thành, dù sao Hồng Hoang ngưu bức như vậy, muốn Hồng Quân đồng ý, khẳng định đáp lý đều lười nhác đáp lý. "Tiền bối ngài không cần lo lắng, việc này giao cho ngô làm, ngô hiện tại đi một chuyến Tử Tiêu Cung bẩm báo Đạo Tổ, nếu hắn không đồng ý cũng không có việc gì, đỉnh đa chỉ đối với ngô ra tay, ngài chỉ cần trốn kỹ là được." Hồng Vân nghị nhiên quyết nhiên nói. "Hồng Vân..." Người sau màn cảm động.

Chết cũng không sợ?

Tận tâm tận lực giúp ta như vậy?

Quá tốt rồi!

Thật sự là người tốt a!

Khó trách đều nói Hồng Vân tại Hồng Hoang là hữu mục cộng đổ (ai cũng thấy) lão hảo nhân, lời này quả nhiên danh bất hư truyền. "Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi đi Tử Tiêu Cung, bất luận thành công hay không đều là đại công một kiện, chỉ cần ngươi bất tử, bản tôn định nhiên sẽ toàn lực trợ ngươi chứng đạo Hỗn Nguyên...

Không, chứng đạo Hỗn Nguyên quá thấp, bản tôn trợ ngươi chứng đạo Chưởng Đạo cảnh." Người sau màn nghiêm túc nói. "Đa tạ tiền bối." Hồng Vân cúc một cung. "Không đúng, tiền bối, ngô chẳng lẽ không giúp ngài sao?

Ngô cũng tận tâm tận lực a, ngài thiên tâm (thiên vị) đến tình trạng này vị miễn quá làm cho người ta hàn tâm." Đông Vương Công nhíu mày nói. "Vậy ngươi cũng đi một chuyến Tử Tiêu Cung, sự thành về sau bản tôn trợ ngươi chứng đạo Hỗn Nguyên." Người sau màn thản nhiên nói. "Chỉ là Hỗn Nguyên cảnh?

Vậy để Hồng Vân đi thôi, ngô cũng không cần ban thưởng." Đông Vương Công san san nói. "Ngươi nhất định phải đi, nếu không đi, Chết!" Người sau màn lạnh lùng nói.

Hừ!

Thật coi là bản tôn dễ nói chuyện?

Ba lần bốn lượt khiêu khích bản tôn, thật coi bản tôn không có tính khí?

Hồng Vân là hảo huynh đệ, còn ngươi, chỉ là cái thối đệ đệ mà thôi.

Không nghe lời liền giết chết ngươi! "..." Đông Vương Công tựa như tuyệt vọng, lại tựa như nhận mệnh thở dài một hơi, "Tuân mệnh." "Hiện tại đi ngay." Người sau màn không kịp chờ đợi nói. "Nhất định phải thành công a..." Theo Hồng Vân, Đông Vương Công rời đi, trong Ngũ Trang Quán ẩn ước gian xuất hiện thanh âm lẩm bẩm tràn đầy kỳ phán của người sau màn. ...

Hỗn Độn. "Không có đi theo chứ?" "Không có." Nhìn thấy Hồng Vân, Đông Vương Công nhịn không được cười, hỗ tương duỗi tay ra nắm chặt lại. "Hợp tác vui vẻ." "Hợp tác vui vẻ." Hai người toét

miệng cười một tiếng. "Quá dễ lừa dối, một điểm thành tựu cảm giác đều không có." Đông Vương Công tác nhiên vô vị nói. "Cái tên ngốc kia còn đang cảm động kìa, đoán chừng thật coi là ta khắp nơi đều nghĩ cho hắn, xuẩn hóa." Hồng Vân lắc đầu.

Thật coi ta là lão hảo nhân sao?

Là chân chính lão hảo nhân, nhưng kia cũng phải phân tình huống, đều không phải Hồng Hoang sinh linh, ta có thể làm người tốt với ngươi được sao?

Không hố chết ngươi thì coi như ta thua. "Cũng thật buồn cười, kẻ này cảm thấy có thể châm ngòi quan hệ của ta và Hồng Hoang.

Đích xác, ta hoặc nhiều hoặc ít có chút bất mãn, nhưng bất mãn chỉ là đối nội, đối ngoại ai dám phạm ngô Hồng Hoang, nhất định phải chết." Đông Vương Công khinh thường nói. "Chúng ta nội đấu có thể, người khác dám đụng đến?

A a, chơi không chết ngươi." Hồng Vân cười hì hì nói.

Hắn hận Đế Tuấn, Thái Nhất, cũng hận Thập Nhị Tổ Vu nãi chí Đạo Tổ Hồng Quân.

Nhưng, đó chỉ là đối nội mà nói.

Nếu có ngoại địch, muốn để Hồng Vân lập tức cùng Đế Tuấn bọn người hợp tác hắn đều hào không do dự, thậm chí có thể tại thời điểm nguy hiểm đem phía sau lưng giao cho Đế Tuấn.

Bởi vì, bọn hắn, đều là Hồng Hoang sinh linh!

Cũng giống như quan hệ giữa Hồng Quân và La Hầu đồng dạng, bình thường lẫn nhau nhìn không thuận mắt không quan trọng, thời điểm lên đoàn kết thì Hồng Quân bọn người so với ai khác đều đoàn kết vô cùng.

Bởi vì, đây là Hồng Hoang.

Đây là nhà của bọn hắn.

Đồng dạng là gia viên bọn hắn thủ hộ. "Được rồi, lập tức đi báo cáo cho Đạo Tổ đi, kẻ này thực lực không thấp, ngô suy đoán hẳn là có Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên thất trọng thiên nãi chí bát trọng thiên, nếu thật có thể lừa dối thành minh hữu của Hồng Hoang chúng ta thì cũng là chuyện tốt một kiện." Hít sâu một hơi, Đông Vương Công nói. "Ừm." Hồng Vân đáp một tiếng.

Hai người không nói thêm gì nữa, lập tức tiến về Tử Tiêu Cung. ...

Trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân bọn người đang một bên thương nghị sự tình một bên riêng phần mình đem thánh niệm bao trùm một phương tùy thời giám sát Hồng Hoang trật tự.

Tựa hồ có sở cảm, chúng Hỗn Nguyên cảnh toàn bộ nhíu mày, có chút sai biệt. "Hai người bọn họ làm sao lại tới đây?" "Không biết." "Xảy ra chuyện?" "Nhìn xem rồi nói sau." Tùy khẩu nói, không bao lâu, Hồng Vân, Đông Vương Công tiến vào bên trong chủ điện. "Tham kiến Đạo Tổ, tham kiến các vị tiền bối." "Tham kiến Đạo Tổ, tham kiến các vị tiền bối." Hồng Vân, Đông Vương Công hướng về phía Hồng Quân cùng một chúng Hỗn Nguyên cảnh cường giả phân biệt cúc một cung. "Không cần đa lễ, nói chính sự." Hồng Quân xua tay nói.

Hiện tại là thời khắc mấu chốt, cũng không có nhiều công phu nhàn rỗi để tán dóc.

Hồng Vân và Đông Vương Công tốt xấu gì cũng là Hỗn Nguyên chi hạ tối cường một nhóm người, đối với Hồng Hoang cách cục và hành sự hiểu rõ là không thể nghi ngờ.

Đã tới vào lúc này, vậy khẳng định là có sự tình trọng yếu, rất dễ đoán. "Khởi bẩm Đạo Tổ, khởi bẩm các vị tiền bối, sự tình là như vầy, không lâu trước đó..." Đông Vương Công thi lễ một cái, sau đó đem chuyện hắn và Hồng Vân cùng với người sau màn kết thức, cùng hết thảy sự tình hiện tại toàn bàn thác xuất (nói hết ra). "Có ý tứ." Trong mắt Hồng Quân bọn người lóe lên một mạt tinh mang, chúng Hỗn Nguyên cảnh nhìn nhau một cái, trên mặt xuất hiện một tia tiếu ý. "Hai người các ngươi làm rất tốt, việc này chúng ta sẽ không quên công lao của các ngươi, đợi sự tình trần ai lạc định (ngã ngũ) về sau liền tới Tử Tiêu Cung một lần nữa, chúng ta đều sẽ cấp dư ban thưởng." Hồng Quân hòa nhan duyệt sắc nói. "Đa tạ Đạo Tổ, đa tạ các vị tiền bối." "Đa tạ Đạo Tổ, đa tạ các vị tiền bối." Hai người cúc một cung, ngược lại cũng không có để ý quá nhiều.

Đây là việc nên làm mà thôi, bản lai cũng không phải muốn ban thưởng hoặc thu hoạch.

Cũng giống như Địa Cầu kiếp trước, một người bình thường của tổ quốc đích xác khát vọng tiền, nhưng tại khi phát hiện có người phản quốc thì sẽ cân nhắc tố cáo có thể hoạch đắc bao nhiêu chỗ tốt sao?

Hay là sẽ bởi vì địch nhân đưa tiền đầy đủ nhiều mà phản quốc sao?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Có một số việc nên làm, có một số việc không nên làm, có một số việc đồng dạng so với tham niệm và dục vọng càng quan trọng hơn. "Sự tình còn lại các ngươi biết nên làm như thế nào rồi chứ." Hồng Quân chậm rãi nói. "Đạo Tổ yên tâm, chúng ta minh bạch." Đông Vương Công nói. "Vậy liền đi đi." Hồng Quân hơi hạm thủ. "Ngô đẳng cáo lui." "Ngô đẳng cáo lui." Đông Vương Công, Hồng Vân lui

ra. "Không phát hiện ra hai người này cũng là nhân tài." La Hầu thưởng thức nói. "Hồng Hoang chúng sinh lại có mấy cái không thông minh, dù sao thượng bất chính hạ tắc loạn, không giấu dốt thì chính là tâm cơ thâm trầm." Nguyên Nguyệt đích cô nói. "???" Chúng Hỗn Nguyên cảnh.

Cảm ơn, cảm giác có bị mạo phạm.

Không phải, ngươi ngay cả mình cũng mắng sao, nói cứ như ngươi không phải là tổ tông của Hồng Hoang chúng sinh vậy, có cần phải ngốc như vậy hay không...

À, Thái Âm Ma Thần Nguyên Nguyệt?

A thế thì không sao rồi. "Hồng Quân, hai người này ngươi có muốn hay không, không cần mà nói ta liền thu." La Hầu chuyển di chủ đề nói. "Cút." Hồng Quân liếc La Hầu một chút, lười nhác đáp lý. ...

Trong sơn cốc. "Sắp tới rồi." "Ừm, nhanh thôi." Nữ Oa, Lý Phàm đang nhàn phiếm. "Bản lai đối với Hồng Hoang mà nói là một lần tai nạn, ngược lại không nghĩ tới hai người này sẽ hóa giải như vậy, thú vị." Nữ Oa thưởng thức nói. "Bất quá chỉ là món khai vị mà thôi, chính kịch bây giờ mới bắt đầu." Lý Phàm chậm rãi nói.

Người sau màn kia quan trọng sao?

Theo lẽ thường, xác thực thân phận cao quý, nhưng so với cái sắp tới thì không tính là gì.

Đương nhiên, đối với Hồng Vân và Đông Vương Công, Lý Phàm tự nhiên cũng thưởng thức.

Quả nhiên ứng câu nói kia a, người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu, Hồng Hoang chi trung không có một cái nào là đèn đã cạn dầu. "Hiện tại công bố sao?" Nữ Oa hỏi. "Không vội, Hồng Vân và Đông Vương Công đều toàn lực tại 'tú' (biểu diễn)

như vậy, chúng ta nên phối hợp cho tốt.

Hiện tại công bố sẽ đem người bị lừa dối dọa chạy mất, vậy thì còn gì ý tứ, trước tiên để hắn lên thuyền giặc đã." Sắc mặt Lý Phàm có chút cổ quái.

Hắn có chút hiếu kỳ người kia bản lai không kịp chờ đợi, mãn tâm hoan hỉ cảm thấy gia nhập Hồng Hoang, kết quả phát hiện đại nạn sắp tới sẽ có phản ứng như thế nào, khẳng định sẽ rất thú vị.

Chương 98

"Được." ...

Hồng Hoang đại lục.

Hồng Vân, Đông Vương Công vừa về tới đại lục, thánh niệm của người sau màn liền bao trùm hai người. "Thế nào?" Người sau màn không kịp chờ đợi nói. "Thành công rồi, tiền bối, hạnh bất nhục mệnh, Đạo Tổ đồng ý.

Bất quá cần ngài đích thân đi đàm một chút." "Tiền bối ngài yên tâm, vì để phòng chỉ Đạo Tổ tính kế ngài, ngô cường liệt yêu cầu ngài tạm thời không được dùng chân thân tiến đến, Đạo Tổ đáp ứng, ngài có thể để một đạo hóa thân hoặc hình chiếu tiến về." Hồng Vân mặt mũi tràn đầy tiếu dung nói. "Tốt tốt tốt, Hồng Vân không hổ là quăng cổ chi thần của bản tôn, ngươi yên tâm, việc này thành, chỗ tốt thiếu không được ngươi.

Về sau liền đi theo bản tôn lăn lộn, chỉ cần có bản tôn một miếng ăn, tuyệt đối thiếu không được ngươi." Người sau màn tâm hoa nộ phóng. "Tiền bối ngài khách khí, đây là việc ngô nên làm." Hồng Vân khiêm tốn nói.

Nghe vậy, người sau màn hài lòng không thôi, lại nhìn xem Đông Vương Công...

Chậc, chênh lệch liền thể hiện ra, người sau màn đối với Hồng Vân càng hài lòng hơn. ...

Không lâu sau, Hồng Hoang vị diện hỗn độn biên giới, từng đạo không gian ba động đản sinh.

Vị vu bên trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân bọn người tựa hồ có

sở cảm, ánh mắt toàn bộ nhìn về phía hỗn độn biên giới.

Chỉ thấy một nam tử thanh niên tóc đen mắt vàng từng bước một từ trong không gian ba động đi ra.

Người sau màn, hàng lâm Hồng Hoang!

Vì để thể hiện thành ý của mình, chân thân hàng lâm!

Tu vi của hắn, thình lình đã đạt tới...

Thiên Đạo Cảnh thất trọng thiên!

Như Đông Vương Công suy đoán, thực lực chi cường đã siêu việt chư thiên chín thành trở lên cường giả.

Đại Đạo cảnh không xuất hiện tình huống dưới, vị liệt chư thiên tuyệt đỉnh một trong tuyệt đối là thực chí danh quy! ...

Tử Tiêu Cung.

Không biết có phải là do tâm lý tác dụng hay không, thanh niên mắt vàng lúc tiến vào liền có loại cảm giác thấp thỏm lo âu, tổng cảm giác cung môn mở rộng của Tử Tiêu Cung giống như một cái thao thiết cự khẩu, tựa như vực sâu đồng dạng, tiến vào liền sẽ bị thôn phệ.

Hít sâu một hơi, thanh niên mắt vàng cắn răng đi vào.

Xuyên qua hành lang nguy nga hạo nhiên tựa như vũ trụ tinh không, vừa tiến vào chủ điện, thanh niên mắt vàng liền nhìn thấy từng đôi ánh mắt tụ tập trên người mình, làm cho nhịp tim hắn đều không khỏi đình trệ vài giây.

Có chút dọa người. "Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh minh chủ, Long Ngao, ra mắt chư vị đạo hữu." Trên mặt miễn cưỡng bảo trì một chút trấn định, thanh niên mắt vàng hơi thi lễ, dẫn đầu giới thiệu.

Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh minh chủ!

Đây chính là thân phận của thanh niên mắt vàng!

Hắn chấp chưởng thế lực bàng đại Chư Thiên Vạn Giới Nhân Vật Chính Liên Minh, liên minh thành viên trong đó gia như chấp chưởng giới vực hoặc vị diện chi chủ thân phận...

đẳng nhân vật chính nhiều vô số kể, càng không cần nói thân là nhân vật chính thì khí vận có bao nhiêu cường đại, không cần nói cũng biết.

Cả cái liên minh dĩ nhiên tụ tập chư thiên chín thành trở lên thân vi thiên mệnh nhân vật chính giả chi khí vận, khiến cho Nhân Vật Chính Liên Minh tại chư thiên phát triển tấn tốc vô cùng, ngày hôm nay hoàn toàn uy danh hiển hách, kỷ hồ vang vọng cả cái chư thiên vạn giới.

Trong mắt Hồng Quân bọn người tinh mang lóe lên, tâm lý có chút kinh ngạc.

Hoắc, câu được một con cá lớn.

Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh đại danh Hồng Quân bọn người tự nhiên rõ ràng, dù sao hiện tại không giống ngày xưa, Hồng Quân bọn người tiếp xúc chư thiên cũng không ít, các đại thế lực tương đối ngưu bức kia cũng có lược hữu nhĩ văn.

Kỳ thực đều không cần lược hữu nhĩ văn, quang cái tên Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh này thì hiểu đều hiểu. "Long Ngao?

Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh tương truyền rất rộng, nhưng danh tiếng của minh chủ biết được rải rác không có mấy, khủng bố chư thiên cường giả đều không biết danh húy của đạo hữu.

Tên này ngược lại thú vị, không biết cùng Long Ngạo Thiên có quan hệ thế nào." Da Hòa Hoa quanh thân thần thánh quang huy lấp lóe, diệc có từng trọng lại từng trọng giới vực ẩn hiện, vô số thiên sứ,

thần linh tựa như tại sau lưng Da Hòa Hoa ca tụng triều bái. "..." Long Ngao.

Biết ngay là cái "ngạnh" (meme) này không qua được mà, mỗi lần cùng người giới thiệu tên thời điểm đều phải bị hỏi, làm cho Long Ngao đều muốn đổi tên. "Tại hạ bất tài, chính là nguyên đầu của cái tên Long Ngạo Thiên danh chấn Chư Thiên Vạn Giới." Long Ngao chậm rãi nói.

Long Ngạo Thiên nguyên đầu!

Nói như vậy liền minh bạch, chân chính cường giả ấn ký minh khắc tại chư thiên vạn giới vô tận tuế nguyệt vô cùng thời không bên trong.

Bởi vì sự vĩ ngạn của hắn, chư thiên vạn giới vô ngân vị diện đều sẽ diễn hóa xuất sự vật tương quan với hắn, thậm chí có người sẽ linh quang chợt hiện, ngẫu nhiên có sở cảm viết xuống cố sự quan vũ truyện (liên quan đến hắn). "Lợi hại, gặp được Long Ngạo Thiên hàng thật rồi." Nguyên Nguyệt kinh thán. "..." Long Ngao. "Được rồi, nói chính sự, đạo hữu sở cầu ngô đã biết hiểu, nếu đạo hữu nguyện ý, Hồng Hoang ta vĩnh viễn vì đạo hữu mở rộng cánh cửa tiện lợi, không biết ý hướng đạo hữu như thế nào?" Hồng Quân cười nói. "Ngô nguyện đem Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh tổng bộ đặt tại Hồng Hoang, nếu chư vị nguyện ý, Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh chấp chưởng vị diện cũng có thể toàn bộ để Hồng Hoang dung hợp, tráng đại Hồng Hoang." Long Ngao trầm giọng nói.

Quyết định sự tình thì sẽ không có bất kỳ do dự nào, điểm quả đoạn này Long Ngao vẫn phải có. "Đạo hữu cũng là một phương cường giả, đã nguyện cùng Hồng Hoang ta hợp tác, chúng ta lại làm sao có đạo lý cự tuyệt." Hồng Quân cười híp mắt nói. "..." Long Ngao.

Càng thích cười thì càng âm hiểm, nguyên bản không lý giải câu

nói này, hiện tại lý giải rồi, cười vui vẻ như vậy vừa nhìn liền biết không phải thứ tốt.

Không được, chỉ miệng đáp ứng không được, tùy thời đều có khả năng trở mặt, nhất là cùng đám lão âm bỉ này hợp tác, Long Ngao càng không yên lòng. "Lấy tự thân đạo tâm thề, chúng ta đã hợp tác kết minh, vậy thì triệt để một điểm, lập thề đi, về sau chúng ta vinh nhục cùng hưởng, nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn." Long Ngao trầm giọng nói. "..." Hồng Quân bọn người bất động thanh sắc nhìn nhau một cái, giai năng nhìn thấy trong mắt lẫn nhau vẻ cổ quái.

Còn có chuyện tốt như vậy?

Phải biết hiện tại Hồng Hoang mới là trung tâm của hết thảy vòng xoáy, tương phản, Long Ngao mới là siêu thoát hết thảy sự ngoại.

Dù sao Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh lại không đắc tội người nào, thực lực Long Ngao cũng không yếu.

Kết quả Long Ngao muốn cùng một chỗ phát thệ?

Đây không phải là tiện nghi cho Hồng Hoang sao, kẻ ngốc mới không nguyện ý. "Có thể." Hồng Quân hàm súc cười nói. "Lấy ngô..." "Lấy ngô..." "Lấy ngô..." "Lấy ngô..." Hiện trường tất cả mọi người nhao nhao bắt đầu lập thệ, kỳ gian Long Ngao có chút không yên lòng, lo lắng phương Hồng Hoang vị diện này Thiên Đạo cũng ẩn tàng cho nên đề nghị để Thiên Đạo cũng phát thệ.

Đối với cái này Thiên Đạo tự nhiên cũng hân nhiên đồng ý.

Cứ như vậy, tốn hao một chút công phu sau, tất cả mọi người toàn bộ đều phát thệ hoàn tất, hiện trường không khí lập tức trở nên vui vẻ.

Thệ ngôn đã phát, mọi người đều là người trên một con thuyền, vậy thì toàn bộ là hảo huynh đệ, tự nhiên không cần thiết phải cảnh

giác nữa.

Nhất là Long Ngao, cười giống như một kẻ ngốc, một là bấu víu vào Hồng Hoang, hai là cũng có thể hoạch đắc Chí Cao Thiên Bảng cơ duyên, lập tức, Long Ngao cười càng vui vẻ hơn. "..." Hồng Quân bọn người. "Đúng rồi, ngô cùng Hồng Vân pha có mấy phần nhãn duyên, không biết chư vị đạo hữu có thể hay không đồng ý để Hồng Vân nhập ngô huy hạ." Lúc này, Long Ngao mở miệng nói. "...

Tự nhiên có thể." Trầm mặc một hồi, Hồng Quân hơi hạm thủ.

Đều có chút không nhẫn tâm.

Chủ động kéo người đi lừa dối mình?

Bỗng nhiên có chút liên mẫn đứa nhỏ này rồi.

Thôi được rồi, Hồng Vân?

Đó là hảo huynh đệ!

Hảo thuộc hạ a!

Không được thân cận thân cận, một nhân tài ưu tú như vậy tất nhiên không thể buông tha.

Đều cho rằng Hồng Quân bọn người sẽ không thả người, may mà thả cho hắn, diệu a.

Còn Đông Vương Công?

Tiểu nhân một cái, khinh thường nhìn tới. "Đa tạ đạo hữu." Long Ngao cao hứng nói. "Đạo hữu chuẩn bị khi nào đem Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh tổng bộ và các cái vị diện dung nhập Hồng Hoang?" Hồng Quân hỏi. "Cần một ít thời gian, trong liên minh ta còn chưa thông báo, bất quá cả cái Nhân Vật Chính Liên Minh do ta một người chưởng khống cho nên cũng chỉ cần thông báo xuống là được, sẽ không xảy ra loạn tử, không cần lo lắng." Nghĩ nghĩ, Long Ngao

nói. "Thiện." Hồng Quân không có dị nghị. "Đã đạo hữu nhập Hồng Hoang trận doanh, vậy có một số lời liền phải cùng đạo hữu nói một chút.

Hiện tại Hồng Hoang ngoại địch pha đa (khá nhiều), mơ ước Hồng Hoang cường giả số lượng không ít, phía sau khủng bố phải làm phiền đạo hữu." Tự, Hồng Quân nói. "Chuyện nhỏ, ngô đã là một phần tử của Hồng Hoang, vậy chuyện của Hồng Hoang tự nhiên chính là chuyện của ngô, ngô tự đương xuất một phần lực, nếu có địch nhân chư vị cứ việc thông tri ngô, ngô nhất định sẽ xuất lực." Long Ngao vỗ ngực hào sảng nói. ...

Hồng Hoang đại lục, trong sơn cốc. "Đến lúc rồi." Nhìn xem Long Ngao trong hình chiếu trước mặt, Lý Phàm cười.

Một bên Nữ Oa cũng cười, cười có chút cổ quái. "Đạo hữu thật ác thú vị." "Không cảm thấy như vậy mới có ý tứ sao, vừa phát thệ xong, vừa nghĩa bất dung từ, sau đó người liền ngốc rồi?" Lý Phàm cười nói. "Xác thực thú vị." Nữ Oa thâm dĩ vi nhiên. "Cho nên a, ta cũng tốt hơn không được bao nhiêu." Lý Phàm nhún vai. "Xùy, nhanh phát nhanh phát." Nữ Oa bĩu môi mong đợi nói. "Ừm." Lý Phàm phất phất tay, một đạo quang trạch một nhập hư không biến mất không thấy.

Đại thế, kéo ra màn che!

Kịch hay, tức tương đăng tràng! ...

Hồng Hoang đại lục, Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Vạn bàn phi hồng, vô lượng hà thải, thôi xán quang huy, vô cùng huyền diệu.

Quen thuộc phối phương, quen thuộc mùi vị, dị tượng cùng oanh minh thanh vừa kinh xuất hiện lập tức liền hấp dẫn Hồng Hoang

chúng sinh ánh mắt, bất luận là phổ thông sinh linh hay là Hồng Hoang cường giả tề tề nhìn về phía Bất Chu Sơn phương hướng.

Tử Tiêu Cung bên trong, Hồng Quân bọn người cũng nhìn sang, một bên nhìn Hồng Quân một bên cười đối với Long Ngao nói: "Đạo hữu ngược lại thấu xảo (khéo), Chí Cao Thiên Bảng sắp sửa đổi mới, đạo hữu vừa vặn có thể quan ma một phen." "Vậy bản tôn ngược lại mong đợi." Long Ngao hiếu kỳ nói.

Chí Cao Thiên Bảng đổi mới?

Vừa vặn hắn đối với Chí Cao Thiên Bảng chỉ biết một biết nửa, trừ việc biết nó ngưu bức và có cơ duyên ra thì đại bộ phận không rõ ràng. "Thiên Thư!" "Thiên Thư muốn đổi mới rồi!" "Còn tưởng rằng lại là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng chứ." "Đã qua lâu như vậy rồi, Thiên Thư rốt cuộc muốn lần nữa đổi mới!" Ngay sau đó, khi nhìn thấy xuất hiện quang trạch cùng huyền cơ chi xử, Hồng Hoang chúng sinh thân thể chấn động, trên mặt xuất hiện kinh hỉ chi sắc.

Hồng Hoang, sôi trào!

Phong vân, khởi! "Đạo hữu, Thiên Thư muốn đổi mới, ngươi phải biết Thiên Thư thế nhưng là huyền diệu vô cùng, đổi mới nội dung giai trình hiện vị lai (tương lai).

Có Thiên Thư cảnh tỉnh, chúng ta liền có thể đi ít không ít đường quanh co, có thể sớm biết được rất nhiều thứ." Hồng Quân mặt mũi tràn đầy tiếu dung nói.

Chương 99

Hiện tại hắn đối với Thiên Thư cũng không hoảng cũng không sợ, không cần thiết!

Dù sao Hồng Hoang hoàn thiện cũng không xê xích gì nhiều, Phong Thần lượng kiếp cái gì đó thì không quan trọng, Hồng Quân không quan tâm.

Hồng Hoang tẩu hướng sớm đã khác biệt, lấy chư thiên làm chất dinh dưỡng tráng đại Hồng Hoang là đủ rồi, căn bản không cần lượng kiếp thôi động.

Lại nói, lượng kiếp cùng lắm thì giống như Đế Tuấn làm cái Vu Yêu lượng kiếp đồng dạng, sáng tạo cái hạ thuộc thế giới dùng để thôi diễn là dư xài.

Nhân thử, Hồng Quân hiện tại đối với Thiên Thư ngược lại là rất mong đợi. "A?

Khuy tham vị lai?" Long Ngao hai mắt tỏa sáng.

Có thể từ trong miệng Hồng Quân nói ra bốn chữ "khuy tham vị lai" tự nhiên sẽ không đơn giản như vậy, huống chi đây chính là Chí Cao Thiên Bảng.

Cũng đúng, Chí Cao Thiên Bảng sở trình hiện vị lai sẽ không phải là khả năng tính, mà là chân chính vị lai! "Tốt tốt tốt." Long Ngao mặt mũi tràn đầy tiếu dung.

Diệu a!

Vừa gia nhập Hồng Hoang liền có chuyện tốt?

Đã là Hồng Hoang thành viên, vậy vị lai há không phải cũng có hắn một bộ phận?

Đây không phải là quá tốt rồi sao, Chí Cao Thiên Bảng quả nhiên có đại cơ duyên!

Sớm biết được vị lai ý vị như thế nào thì không cần phải nói nhiều nữa. ...

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Hỗn độn chi khí dũng động, nhân uân chi khí du ly, đại lượng quy tắc cấu kiến, vô lượng đại đạo dũng hiện.

Hoặc hứa là một giây, khả năng là vạn năm, tại trên Chí Cao Thiên Bảng thời gian và không gian lưu thệ đều phảng phất sớm đã không tồn tại.

Khoảnh khắc gian, đại lượng văn tự hiển hiện trên Chí Cao Thiên Bảng.

Hồng Hoang chúng sinh cùng sở hữu Hỗn Nguyên cảnh cường giả ánh mắt lập tức toàn bộ đều tụ tiêu vào Thiên Thư bản khối trong Chí Cao Thiên Bảng.

Lần này Thiên Thư rốt cuộc dự ngôn cái gì vị lai?

Đáp án, lập tức công bố!

"Hồng Quân, La Hầu cùng các cường giả Hỗn Nguyên Cảnh trở lên của Hồng Hoang liên thủ với Minh chủ Liên minh nhân vật chính Chư Thiên xâm lược Chư Thiên Thành?" Nhanh thật, theo Thiên Thư đổi mới, vừa nhìn thấy mấy đoạn mở đầu, chúng sinh Hồng Hoang tinh thần chấn động, hít sâu một hơi.

Vãi chưởng, trực tiếp đánh vào Chư Thiên Thành?

Yêu nghiệt như vậy sao?

Chẳng phải là ngưu bức đến nổ tung rồi ư!

Đạo Tổ ngưu bức!

Ngay cả Minh chủ Liên minh nhân vật chính Chư Thiên cũng bị lôi kéo vào trận doanh Hồng Hoang, quả thực là vô địch!

"Công nhập Chư Thiên Thành?" Tại một hạ giới nào đó trực thuộc Hồng Hoang, một nam thanh niên sắc mặt đại biến, da đầu bắt đầu tê dại.

"Ta thảo nê mã!

Lão tử đều đã thối lui như vậy rồi mà còn muốn ra tay với lão tử?

Toàn một lũ súc sinh!

Đều là súc sinh!

May mà lão tử giữ lại tâm nhãn, làm một cái hình chiếu ở Hồng Hoang nằm vùng, nếu không chẳng phải là không hề hay biết sào huyệt đã bị bưng rồi sao?" Trong nhất thời, Hồng Hoang sôi trào!

Hơi bình phục tâm tình, chúng sinh Hồng Hoang tiếp tục xem tiếp.

"Đại phá Chư Thiên Thành?

Áp chế Thành chủ Chư Thiên Thành Trâu Thiên?" "Hít hà, không hổ là Đạo Tổ, kế hay, dùng mệnh cách của bản thân Trâu Thiên để không dễ bị phát giác, lặng lẽ tiềm nhập Chư Thiên Thành, tạm thời phong cấm Chư Thiên Thành vận chuyển, mượn cơ hội này đoạt lấy quyền hành của Chư Thiên Thành." Chúng sinh kinh thán, càng hiểu sâu sắc hơn về sự chênh lệch với các đại lão.

Cách cục nhỏ!

Cách cục quá nhỏ!

Mưu tính và bố cục của đại lão mới khiến người ta kinh tâm động phách, cần phải học tập a.

“.....” Nam thanh niên nào đó trán đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Âm hiểm như vậy sao?

Mẹ nó, thật không hổ là Hồng Hoang âm hiểm nhất Chư Thiên sao?

Ánh mắt nhìn tới nội dung Thiên Thư không ngừng đổi mới, khi thấy Hồng Quân cùng mọi người nghiền ép Chư Thiên Thành, đánh Trâu Thiên không còn chút sức đánh trả, toàn bộ Chư Thiên Thành cuối cùng gần như sụp đổ, chúng sinh Hồng Hoang thậm chí cả đám người Hồng Quân sắc mặt đều có chút hưng phấn.

Chẳng lẽ không sướng sao?

Chẳng lẽ không nhiệt huyết hơn mấy cái gọi là Bác Nhân Truyện lưu truyền ở hạ giới sao?

Điêu bạo rồi a!

Cường thế nghiền ép hết thảy không phục, cường thế trấn áp hết thảy tồn tại!

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang cùng các phương cường giả tâm tình đang dâng trào, theo nội dung phía sau hiện ra, sắc mặt tất cả mọi người đại biến.

“Tồn tại thần bí từ Thời Gian Trường Hà?” “Phụ tùng của một tôn Đại Đạo Cảnh đánh lén Hồng Hoang?” “Bỉ ổi, quả thực bỉ ổi!” “Sao có thể!

Đạo Tổ đều không kịp xuất thủ đã bị trấn áp rồi?” “Hít hà, ẩn chứa một kích toàn lực của Đại Đạo Cảnh.” “.....” “Hồng Hoang ta, đổi chủ?” Nhìn một loạt nội dung, sắc mặt tất cả mọi người ngốc trệ, đầu óc ong ong vang vọng, cả Hồng Hoang phảng phất vào giờ khắc này đều an tĩnh lại.

Hồng Hoang... bị diệt!

Không lâu sau, toàn bộ cường giả Hồng Hoang đều sẽ bị huyết tẩy.

Hồng Hoang...

đổi chủ?

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Các nơi tại Hồng Hoang bạo phát từng đạo lực lượng cuồng bạo, từng cỗ sát khí đằng đằng cùng lực lượng thị huyết xông thẳng lên trời.

"Đáng chết!" "Hồng Hoang ta sao có thể để người ngoài khi nhục." "Tương lai đã biết, ngô đẳng nên có chuẩn bị!" "Khu khu ngoại địch cũng dám nhục Hồng Hoang ta?" "Khởi hữu thử lý!" Chúng sinh sôi trào, quần tình kích phẫn, tất cả mọi người đều lửa giận đốt tâm.

Cho dù biết kẻ địch là Đại Đạo Cảnh, cho dù biết kẻ địch đến từ đỉnh cao Chư Thiên, lại không một ai có vẻ sợ hãi, chỉ có phẫn nộ và sát ý.

"Thỉnh cầu Đạo Tổ cùng chư vị nhất định phải cẩn thận đối đãi, ngô đẳng tuy rằng nhỏ yếu nhưng nếu có chỗ cần dùng, định đương kiệt tận toàn lực." Không hẹn mà cùng, chúng sinh toàn bộ quỳ một chân trên đất cao giọng hô, thanh âm to lớn hơn cả thiên lôi, vang dội hơn cả chiến trống, không ngừng quanh quẩn giữa thiên địa Hồng Hoang.

Nội dung phía sau?

Không cần nhìn nữa, cũng không quan trọng.

Tuy rằng phía sau cũng không còn nội dung gì, chỉ ghi chép bá chủ vô thượng Đại Đạo Cảnh phái phụ tùng tiếp quản Hồng Hoang là hết.

Trên dưới đồng lòng, trực chỉ Đại Đạo!

Đối nội, có thể đại chiến, có thể nội chiến, nhưng nếu có ngoại địch, định nhiên đồng tâm hiệp lực, kẻ nào phạm Hồng Hoang, tuy xa tất tru, tuy thân chết cũng không hối!

Tại một hạ giới nào đó, trên trán hình chiếu của Trâu Thiên xuất hiện từng luồng mồ hôi lạnh, không kịp suy nghĩ nhiều, hình chiếu Trâu Thiên lập tức rời khỏi Hồng Hoang.

Phải mau chóng nghĩ cách!

Mau chóng đi giải quyết!

Đại Đạo Cảnh xâm lấn và Hồng Hoang đổi chủ thì có quan hệ nửa xu tiền gì với hắn, bất luận kết cục Hồng Hoang thế nào hắn đều phải chết là sự thật, không được, phải sớm tính toán, đã biết tương lai kia thì phải mau chóng nghĩ cách. ...

Tử Tiêu Cung.

Tĩnh!

Tĩnh mịch như chết!

Cả Tử Tiêu Cung an tĩnh đến mức dường như ngay cả Đại Đạo cũng không còn vận chuyển, cho dù là Long Ngạo lúc này đều mộng, biểu tình ngây ra như phỗng nửa ngày đều phản ứng không kịp.

Ta... tương lai phải chết?

Không lâu sau, liền phải chết?

Mới vừa lăn lộn với Hồng Hoang không bao lâu đã phải qua đời?

Tâm thái Long Ngạo sụp đổ.

Ta là ai?

Ta ở đâu?

Ta đang làm cái gì?

“Sao có thể, sao có thể, không phải có Tạo Hóa Đại Đạo làm đồng minh sao.” Long Ngạo khó có thể tin nói.

“Ngươi cảm thấy Đại Đạo có thể tùy ý can thiệp Chư Thiên vận chuyển sao, càng huống chi có Đại Đạo Cảnh ở trong đó.” La Hầu thản nhiên nói.

Đến nỗi chuyện lừa gạt Đại Đạo Hồng Quân liên minh này nọ thì không cần thiết nói ra, không có ý nghĩa.

“.....” Long Ngạo tự kỷ.

“Đạo hữu sẽ không xuống thuyền chứ, ngươi đã phát thệ ngôn, xuống thuyền rồi kết cục cũng chẳng tốt hơn nơi nào đâu.” Liếc mắt nhìn Long Ngạo một cái, Hồng Quân cười như không cười nói.

“.....” Long Ngạo hoài nghi nhân sinh.

“Ý của ngươi là ta chỉ có thể bồi các ngươi cùng chết?” Sắc mặt Long Ngạo thiết thanh.

Ta đi theo lăn lộn vì ta tưởng có chỗ tốt, ta tưởng ta có thể ngưu bức cất cánh, mẹ nó hiện tại biết đi theo lăn lộn là phải chết thì ta theo làm cái búa a.

Tưởng rằng Tạo Hóa Đại Đạo cùng quan hệ Hồng Hoang mật thiết bao nhiêu, kết quả?

Tưởng rằng Bàn Cổ cùng mọi người ẩn tàng thực lực thật sự có thể cùng Đại Đạo Cảnh chống lại, kết quả?

Thảo đạp mã!

Nếu không phải hiện tại Long Ngạo đánh không lại bọn hắn thì đã sớm không phải cái cảnh giới hòa bình hôm nay.

Ta, đường đường Minh chủ Liên minh nhân vật chính Chư Thiên, tung hoành Chư Thiên vô tận tuế nguyệt, một người thông minh cơ trí như vậy lại bị lừa gạt?

Bị lừa gạt đến mức tâm cam tình nguyện gia nhập Hồng Hoang?

WDNM. (‵□)　.

"Đạo hữu chớ lo lắng, cũng chớ sốt ruột, ngô đẳng đã biết tương lai kia thì hà tất phải ưu tâm nữa, đã biết trước tương lai thì muốn chuẩn bị trước liền đơn giản hơn nhiều." Bàn Cổ an ủi.

"Có biện pháp?" Long Ngạo kinh ngạc nói.

Nhanh như vậy đã có biện pháp!?

Chỉ thấy Hồng Quân cùng mọi người nhìn nhau, cười một tiếng, đều hiểu ý tứ của nhau, cũng đều phát hiện mọi người đều nghĩ cùng một chỗ.

"Biện pháp xác thực có, bất quá cần đạo hữu phối hợp một phen, không phải có Đại Đạo Cảnh phụ tùng muốn diệt sát ngô đẳng sao?

Vậy nếu ngô đẳng sớm sách phản hắn thì sao?" Dương Mi ung dung nói.

"???" Long Ngạo.

"Đạo hữu nói người ta là phụ tùng của người khác thì có thể sẽ bị sách phản?

Ha ha, trên thế giới này không có ai là thật sự không thể phản bội, chỉ cần thẻ đánh bạc đủ nhiều, vậy là có thể phản." Da Hòa Hoa (Jehovah) tiếp lời.

“Ngược lại là một cơ hội tốt, ngô nếu không đoán sai thì ký thác của tên kia hiện nay Chư Thiên Đại Đạo Cảnh không cho phép xuất thế, nếu không sẽ do Chí Cao Đại Đạo trừng phạt.” “Từ sự tình lần này nhìn xác thực như thế, tên Đại Đạo Cảnh kia cũng chỉ dám ở sau màn thao túng lại không dám đích thân hiện thân, đây chính là cơ hội của chúng ta.” “Không biết chư vị đối với Đại Đạo Cảnh có cái nhìn gì?” Hồng Quân toét miệng cười, từng chữ từng câu nói.

Chương 100

"Đều đến nước này ngô đẳng còn có thể nói gì?" "Xác thực là một cơ hội tốt tiếp xúc Đại Đạo Cảnh a." "Đem phụ tùng của hắn sách phản, như thế giải quyết Đại Đạo Cảnh cũng không phải là không có khả năng." "Kém một cái khế cơ." "Chư Thiên Thành?" "Ha ha, ta xem nghĩ cùng một chỗ." "Sự tình trở nên thú vị rồi đây." Thời Thần, Bàn Cổ, Tinh Vũ, Long Vương cùng từng tôn cường giả Hỗn Nguyên Cảnh lần lượt mở miệng, trên mặt đều mang theo nụ cười nồng đậm.

Tương lai sẽ ngã xuống đáng sợ sao?

Mới đầu xác thực sẽ có chút khiếp sợ, nhưng sau khi bình tĩnh lại cũng không có gì to tát, đã biết trước thì những nơi có thể tính kế và bố trí liền nhiều.

"Có một tai họa ngầm cần giải quyết." La Hầu trầm ngâm nói.

"Kéo da hổ làm cờ lớn sao, ngô đi cầu kiến vị kia một chuyến đi." Hồng Quân khẽ gật đầu nói.

"???" Long Ngạo.

Không phải, lời bọn họ nói mỗi một chữ ta đều nhận thức, mỗi một câu ta cũng đều minh bạch.

Nhưng vì cái gì liên lại với nhau ta liền nghe không hiểu?

Ngọa tào, ta mẹ nó đang lo lắng thấp thỏm tương lai sẽ ngã xuống, chuyện này bọn họ lại đem toàn bộ kế hoạch đều nghĩ xong rồi?

Thậm chí đánh phản kích, thậm chí xử lý luôn tên Đại Đạo Cảnh kia đều nghĩ xong rồi?

Ta thật sự đang sinh hoạt tại cùng một thế giới với bọn hắn sao?

Thật sự đều là người sao?

Long Ngạo cả người đều choáng váng, lần đầu tiên cảm thụ được cái gọi là nghiền ép về trí thương, phảng phất cảm thụ đến từ thế giới thật sâu ác ý. ...Hồng Hoang khủng bố như vậy sao?

Đang nuốt nước miếng, khi thấy Tam Thanh cùng những người khác cũng vẻ mặt mờ mịt, Long Ngạo cảm thấy thoải mái hơn.

Không phải chỉ một mình ta vẻ mặt mộng bức?

Áo, vậy là không sao rồi, không phải sướng rồi sao, chỉ cần không phải một mình ta ngu thì chứng minh ta không ngu, chỉ là người khác quá thông minh!

"Trâu Thiên bên kia, cái đuôi nhỏ này ai đi một chuyến?" Hồng Quân mở miệng nói.

"Trâu Thiên bên kia cái đuôi nhỏ lại là ý gì." Long Ngạo nhịn không được nói.

"Ha ha, một chút việc nhỏ thôi, Trâu Thiên chính là Chư Thiên Thành Thành chủ, ở Hồng Hoang lưu lại đạo hình chiếu tưởng ta không biết, hiện tại phỏng chừng đã bị dọa chạy." "Trong kế hoạch của ta Trâu Thiên cũng là một khâu quan trọng, cho nên cần đi một chuyến Chư Thiên Thành giải quyết." Bàn Cổ cười ha hả nói, tuy rằng bộ dáng Bàn Cổ hàm chứa nụ cười nhưng lại làm cho Long Ngạo không rét mà run.

Thảo, về sau ai lại đối với ta cười ta tuyệt đối giết chết hắn, trước mặt mấy người này trừ ra, thích cười quả nhiên không có một cái thứ tốt.

Khá lắm, Trâu Thiên sớm đã bị phát hiện, kết quả mấy vị này lại không ai đi xử lý, cố ý giữ lại câu cá, đây là việc con người có thể làm ra?

Súc sinh!

“Vậy ý của các ngươi là phái một người đi tìm Trâu Thiên?

Chư Thiên Thành chính là đại bản doanh của Trâu Thiên, người ta đều biết chúng ta chuẩn bị phúc diệt Chư Thiên Thành, một người đi không phải đi tìm chết sao.” Long Ngạo nói.

“Đạo hữu tu luyện là cảnh giới gì.” Nguyên Nguyệt kinh dị đánh giá Long Ngạo.

Ta đều minh bạch rồi ngươi không rõ, cái này đều không hiểu?

“.....” Long Ngạo tự kỷ.

“Được rồi, các ngươi cứ làm đi, ngô làm một cái tay đấm là tốt rồi.” Trong lòng đã có chút phổ Long Ngạo yên lặng nói.

Mấy người này đều quá âm hiểm giảo hoạt, ta quá đơn thuần hoàn toàn không hợp nhau, loại sự tình tiêu hao tế bào não này hãy để cho mấy người này làm đi, ta làm cái kẻ lêu lổng là đủ rồi.

Nguyên bản Long Ngạo đối với tương lai cảm thấy thật sâu hoài nghi, hiện tại Long Ngạo bỗng nhiên lại cảm thấy được rồi.

Mấy người này quá khủng bố quá thái quá, đứng ở góc độ người ngoài xem đều vì kẻ địch của mấy người này mà cảm thấy thương hại, một cái đoàn đội trâu bò như vậy, gia nhập vào ăn no chờ chết thì tương lai cũng tất nhiên tiền đồ không thể hạn lượng a.

Ta thật đạp mã cơ trí!

“Thiện.” Hồng Quân cùng mọi người gật gật đầu không quá để ý tới Long Ngạo.

Long Ngạo?

Thiên Đạo Cảnh cao giai?

Một cái đệ đệ cộng thêm tay đấm thôi, không xứng chơi cùng bọn hắn, cách cục quá nhỏ, cấp bậc quá thấp, cùng loại xuẩn hóa này giao lưu quá mệt mỏi.

"Chư Thiên Thành ngô đi một chuyến đi, ngô chưởng thời gian đảo cũng thuận tiện không ít." Thời Thần yếu ớt nói, một bên nói một bên thở dài.

Ta chỉ muốn cẩu, ta chỉ muốn ổn kiện, vì cái gì mỗi lần đều có người muốn bức ta đâu, thật tức giận a.

"Vậy làm phiền đạo hữu, đều bắt đầu hành động đi, thời gian của chúng ta có hạn." Hồng Quân đánh nhịp. ...

Trong sơn cốc.

"Giúp sao?" Nữ Oa nói.

"Mượn da hổ của ta làm cờ lớn mà thôi, việc nhỏ tùy ngươi." Lý Phàm chậm rãi nói, ngay sau đó ánh mắt dần dần biến lạnh: "A, một cái Đại Đạo Cảnh nhất trọng thiên không ngoan ngoãn ở trong đó đợi, lại muốn làm yêu, vừa lúc liền để cho kẻ này ngã xuống đi." Thăm dò có thể, cầu đạo cũng có thể tiếp thu, nhưng tính kế thì không giống nhau, thật coi ta là bùn nặn sao?

"Khả năng thật sự cảm thấy chúng ta dễ khi dễ?" Nữ Oa chớp chớp mắt.

"Hình như ngươi cũng bị tính kế." Lý Phàm liếc mắt nhìn Nữ Oa một cái.

"Cho nên hắn cần thiết phải chết." Nữ Oa bình tĩnh nói.

"A, nữ nhân." ...

Ong ong ong!!!

Hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, Hồng Quân lặng yên

không một tiếng động đi tới ngoài sơn cốc.

"Hồng Quân cầu kiến tiền bối." Cúi chào một cái, Hồng Quân cung kính nói.

"Ý của ngươi bản tôn đã hiểu, có thể." Thanh âm mờ mịt của Lý Phàm quanh quẩn ở thiên địa chi gian.

"Đa tạ tiền bối." Trên mặt Hồng Quân vui vẻ, lập tức lui ra. ...

Chư Thiên Thành.

"Bại lộ, cần thiết phải chạy trốn, thật sự không được thì cứ ném Chư Thiên Thành ở chỗ này đi, cái mạng nhỏ của ta mới là quan trọng nhất." Trên trán Trâu Thiên xuất hiện một tia mồ hôi lạnh, kinh hoảng nói.

Từng là một vương giả, mãi cho đến khi gặp được vị diện Hồng Hoang về sau, Trâu Thiên liền minh bạch hắn chỉ là cái đệ đệ.

Cùng Hồng Hoang ngạnh bính ngạnh?

Đầu óc hắn không có vấn đề.

Thậm chí Trâu Thiên đều tin tưởng Hồng Quân cùng mọi người sau khi hiểu rõ tương lai, tuyệt đối có nắm chắc giải quyết cái uy diệt thế của Hồng Hoang.

Chúng sở chu tri, người quen thuộc ngươi nhất chưa chắc là thân bằng hảo hữu nhưng nhất định là kẻ địch, câu nói này Trâu Thiên thâm chấp nhận.

"Ân?

Tới rồi?" Tự có sở cảm, ánh mắt Trâu Thiên ngưng lại.

Bá!!!

Thân hình nhoáng lên, một giây sau, Trâu Thiên xuất hiện ở cửa

thành Chư Thiên, bàn tay vung lên, Trâu Thiên trực tiếp đem thời không chung quanh cách tuyệt ở ngoài Chư Thiên Thành.

"Thời Gian Ma Thần Thời Thần?

Bằng một mình ngươi cũng muốn ra tay với Chư Thiên Thành của ngô?

Hồng Quân cuồng vọng đến nước này, một người liền thật sự cho rằng ngô không dám giết?" Nhìn về phía đối diện Thời Thần, Trâu Thiên u u nói.

"Đạo hữu lời này nói không đúng rồi, nếu muốn giết ngươi thì lại trách ngô không khách khí." Thời Thần mày hơi nhíu nói.

Có thể mắng ta, cũng có thể xem thường ta, nhưng muốn giết chết ta thì ta không vui.

Ta nơi nơi thật cẩn thận, ổn kiện cẩu lâu như vậy, ngươi nói giết là giết?

Phàm là kẻ muốn giết ta, vậy tất nhiên phải tiên hạ thủ vi cường, phòng hoạn vu vị nhiên, đây là nguyên tắc làm việc của Thời Thần.

"???" Trâu Thiên.

Không phải, ta uy hiếp mấy câu đều không được sao?

Nhìn bộ dáng nghiêm túc của Thời Thần, Trâu Thiên thật sâu hít vào một hơi.

Được, ngưu bức, ta không uy hiếp nữa không được sao.

"Nếu chỉ có một mình ngươi thì đừng hòng ra tay với ngô, sở vì chuyện gì nói thẳng đi." Trâu Thiên thản nhiên nói.

"Nhập vào dưới trướng Hồng Hoang ngô." Thời Thần không có dông dài, trực tiếp nói.

“Cái gì, nhập dưới trướng Hồng Hoang?

Làm đàn em cho Hồng Hoang?

Ngươi đang đùa giỡn với ngô?

Ngươi coi như ngô không biết các ngươi muốn giết chết ngô?

Hồng Hoang sắp đại nạn lâm đầu nên muốn kéo một cái đệm lưng?” Trâu Thiên giống như nghe được chuyện cười, một bộ thần tình nhìn kẻ ngốc nhìn Thời Thần.

“Nhập vào dưới trướng Hồng Hoang ngô có thể sống, không nhập, ngươi phải chết trước.” Thời Thần mặt vô biểu tình nói.

Hắn không giống Hồng Quân hay La Hầu, Bàn Cổ biết nói chuyện như vậy, Thời Thần làm việc đơn giản hơn nhiều, thẳng thắn đi thẳng vào vấn đề là được, hoặc là đồng ý hoặc là cá chết lưới rách, đơn giản vậy thôi.

Chư Thiên Thành tuy rằng là một khâu trong kế hoạch, nhưng cũng không phải nhất định phải có Chư Thiên Thành mới được, bởi vậy Hồng Quân, Thời Thần cùng chúng Hỗn Độn Ma Thần cũng không quá để ý, nếu không phải như vậy cũng sẽ không chỉ để một mình Thời Thần tới.

“.....” Trâu Thiên ngữ tắc.

“Hồng Hoang các ngươi đều lôi kéo người như vậy?” Trâu Thiên không dám tin tưởng nhìn Thời Thần.

Không phải, lôi kéo ta tổng phải nói lời hay chứ, nơi này tốt xấu gì cũng là đại bản doanh của ta, ta tự thân tu vi không cao, nhưng dưới sự gia trì của Chư Thiên Thành, trấn áp một cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là dễ như trở bàn tay, ngươi vì sao có thể kiêu ngạo như vậy?

Thật coi ta dễ khi dễ?

“Muốn cự tuyệt?” Thời Thần mày hơi nhíu.

“.....

Có nắm chắc giải quyết hạo kiếp lần này sao.” Cắn cắn răng, Trâu Thiên thấp giọng nói.

“Có thể.” Thời Thần khẽ gật đầu.

“Ta đồng ý, ngươi muốn ngô làm cái gì, nói thẳng đi, còn có, ngô nhập dưới trướng người nào rồi, phải cho ngô bảo đảm, lập thệ ngôn muốn coi ngô là người mình, nếu không cá chết lưới rách.” Trâu Thiên nói.

“Có thể, cụ thể muốn làm cái gì đến lúc đó sẽ thông báo, trước tiên để Chư Thiên Thành sáp nhập vào Hồng Hoang đi, có hay không vấn đề?” “Hảo.” Trâu Thiên cúi đầu.

Tình thế so với người cường, không có lựa chọn.

Hoặc là Hồng Hoang không giải quyết được vị Đại Đạo Cảnh chí cường giả kia, nhưng giải quyết hắn thì khẳng định sẽ không có vấn đề quá lớn, điểm này phổ Trâu Thiên vẫn phải có.

“Hợp tác vui vẻ.” Trên mặt Thời Thần lộ ra một mạt tươi cười.

“.....” Ai muốn cùng ngươi hợp tác vui vẻ.

Đi đại gia ngươi.

“Hợp tác vui vẻ.” Trên mặt Trâu Thiên miễn cưỡng nặn ra một mạt tươi cười. ...

Vị diện Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung.

“Làm xong.” Thời Thần sau khi trở về chào hỏi một cái.

“Ngô bên này cũng làm xong, hiện tại chờ Trâu Thiên tới là có thể

mở ra kế hoạch, Trâu Thiên bên kia?" Hồng Quân hỏi.

"Hắn xử lý cái sự tình, lập tức đích thân tới." Thời Thần nói.

"Nhanh như vậy làm xong?" Long Ngạo khiếp sợ nói, không khỏi hơi hít một hơi.

Mới bao lâu, nửa giờ đều không đến?

Chút công phu ấy Trâu Thiên liền đồng ý?

Làm thế nào!?

"Rất khó sao?

Trực tiếp nói là được." Thời Thần nhìn Long Ngạo một cái.

Chương 101

“???” Long Ngạo.

Trực tiếp nói?

“Trâu Thiên không có lựa chọn, Hồng Hoang ta khả năng giải quyết không được tên Đại Đạo Cảnh kia nhưng muốn xử lý hắn thì tuyệt đối sẽ giết hắn trước, hắn là cái người thông minh, cho nên biết nên làm như thế nào.” Đế Tuấn thấp giọng nói.

“.....” Long Ngạo.

Nói như vậy thì giống như xác thực rất đơn giản.

Không phải, vì cái gì ta không nghĩ tới?

Ta cảm giác các ngươi đang mạo phạm ta, nhưng ta không có chứng cứ.

Ý tứ là ta không phải người thông minh?

Hề chúa lại là ta???

“Đều chuẩn bị chuẩn bị đi.” La Hầu lắc lắc đầu nói, nói xong, La Hầu đi trước rời đi, những cường giả Hỗn Nguyên Cảnh khác lần lượt đi theo rời đi, Long Ngạo trong mắt mang theo một tia mê mang, lăng lăng đi ra Tử Tiêu Cung. ...

Một góc Hỗn Độn, trong giới vực do Long Ngạo khai tịch.

Sau khi Long Ngạo tiến vào, lược làm trầm ngâm phất tay truyền lại một đạo tin tức, không bao lâu, Hồng Vân vội vã chạy tới.

“Sư tôn.” Cúi chào một cái, Hồng Vân nói.

Đúng vậy, sư tôn.

Hồng Vân bái sư!

Ân, không phải Hồng Vân đề nghị, là Long Ngạo chủ động đề nghị, hắn cảm thấy nước ở Hồng Hoang quá sâu, mỗi người đều không phải ngọn đèn cạn dầu, vì tự vệ cũng vì để có một người xuất mưu bày kế cho nên thu Hồng Vân làm đồ đệ.

Đối với việc này Hồng Vân có thể cự tuyệt sao?

Kia tất nhiên là không thể, đương nhiên vui vẻ bái sư.

"Ngươi đối với những Hỗn Nguyên Cảnh Hồng Hoang kia có hiểu biết gì không." Long Ngạo xua xua tay ý bảo Hồng Vân không cần đa lễ, sau đó hỏi.

"Sư tôn vì sao đột nhiên hỏi cái này." Hồng Vân nói.

Long Ngạo vừa lúc cũng muốn tìm cá nhân để tâm sự, thấy thế liền đem những điều mắt thấy tai nghe ở Tử Tiêu Cung kể lại một lần.

Kể xong, Long Ngạo có chút cảm thán nói: "May mà mấy tên tiểu gia hỏa tân tấn Chứng Đạo Cảnh kia tâm cơ không có quá thâm trọng, nếu không quá đáng sợ." "Sư tôn sẽ không cho rằng Tam Thanh là đơn giản đấy chứ?" Hồng Vân nói.

"???" Lời này ý gì.

"Đế Tuấn từng kinh....." Hồng Vân đem sự tình Đế Tuấn bố cục đại khái nói một lần, nói xong, Hồng Vân bổ sung một câu: "Sư tôn ngài cảm thấy Tam Thanh thật sự ngốc hay là cố ý tàng chùy đâu?" "!!!" Trong lòng Long Ngạo dâng lên một tia hàn ý, bỗng nhiên có loại cảm giác sởn tóc gáy.

Hề chúa lại là ta? ...

Không lâu sau, chúng cường giả một lần nữa tề tụ Tử Tiêu Cung.

“Tiền bối vì sao cứ nhìn ta.” Thấy Long Ngạo thỉnh thoảng liền đánh giá đám người mình, Nguyên Thủy nhịn không được hỏi.

“Áo, không có việc gì.” Thình lình bị giật mình, Long Ngạo theo bản năng lui ra phía sau một bước.

“???” Sợ không phải là một kẻ ngốc đi?

“Gặp qua các vị tiền bối.” Trâu Thiên hướng về mọi người hành lễ.

Không ti vi không được, lại không giống Long Ngạo thực lực cường đại, nếu không mượn dùng Chư Thiên Thành, Trâu Thiên tu vi cũng chỉ là cái Chưởng Đạo Cảnh mà thôi, ở chỗ này không thể nghi ngờ là cái đệ trung đệ, nếu không phải như vậy Trâu Thiên cũng sẽ không nhận túng nhanh như vậy.

“Thời gian cấp bách, cùng nhau phát thệ đi.” Xua xua tay, Hồng Quân nói.

“Thiện.” “Thiện.” “Thiện.” Mọi người không có dị nghị.

“Dĩ ngô đạo tâm phát thệ.....” “Dĩ ngô đạo tâm phát thệ.....” “Dĩ ngô đạo tâm phát thệ.....” Tất cả mọi người lần lượt mở miệng, theo từng đạo khí tức huyền diệu sinh ra, bên cạnh thiên biên ẩn có 3000 Đại Đạo tụ thủ, cũng có hình chiếu Thời Gian Trường Hà, lực lượng tối nghĩa lại khó có thể ngôn dụ hội tụ ở trên người tất cả mọi người.

Toàn bộ phát thệ xong, Hồng Quân một lần nữa nhìn về phía Trâu Thiên: “Hiện tại còn lo lắng sao?” “Đa tạ các vị tiền bối, ta toàn quyền phối hợp.” Trâu Thiên nhẹ nhàng thở ra, vội vàng một lần nữa hành lễ.

“Thời gian có hạn, vậy hiện tại bắt đầu đi.” Hồng Quân đứng dậy, những cường giả Hỗn Nguyên Cảnh ngồi ở bồ đoàn cũng sôi nổi đứng dậy.

“???” Long Ngạo.

Thấy Tam Thanh cùng mọi người sắc mặt như thường, không có hoặc là kỳ quái biến hóa, đồng tử Long Ngạo co rụt lại, khóe miệng nhịn không được trừu trừu, ngay sau đó thu liễm.

Quả nhiên!

Quả nhiên mấy tên này cũng là giả bộ!

Mã đức, Hồng Hoang chẳng lẽ không có một kẻ ngốc nào?

Chẳng lẽ toàn bộ đều thông minh như vậy?

Long Ngạo đều có điểm hoài nghi nhân sinh.

Nguyên lai, chỉ có ta là kẻ ngốc???

“Kia xá, ngô có thể hỏi ngô đẳng muốn làm cái gì sao?” Do dự một chút, Long Ngạo nhịn không được hỏi.

Tuy rằng cảm giác hỏi ra vấn đề này có điểm xấu hổ, cũng có vẻ có điểm ngốc, nhưng hiện tại trạng huống gì đều không rõ ràng, không hỏi thì cái gì nên làm đều không biết.

Ai đỉnh được a, chỉ có thể nhịn xấu hổ hỏi.

“Thiên Thư không phải ghi lại ta sẽ tiến công Chư Thiên Thành sao, vậy ta liền tương kế tựu kế, lấy này diễn kịch.” Bàn Cổ hàm súc cười nói.

“Diễn kịch!?” “Không sai, diễn một vở kịch để cho tên phụ tùng kia mắc câu, lấy này dẫn quân nhập ung.” Bàn Cổ từ từ nói.

“Sẽ không xuất hiện sai lầm chứ, việc này nhưng sự quan trọng đại, sơ sẩy một chút cái mạng nhỏ của ta liền không còn.” “.....

Vạn sự câu bị, chỉ thiếu gió đông.” “Áo áo, vậy là tốt rồi.” ...

Chư Thiên Thành.

Oanh!!!

Đột nhiên, từng đạo tiếng nổ mạnh chợt hiện, từng cỗ khí thế khủng bố bạo phát, từng trọng dị tượng vì đó sinh ra, vĩ lực bàng bạc không ngừng hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán.

Vô ngân Hỗn Độn bản nguyên đều vì đó bạo động, vô lượng Chư Thiên dường như đều đã chịu ảnh hưởng.

Từng đạo tiếng nổ mạnh quanh quẩn nhập vô số vị diện chi gian, ức vạn tinh thần động đãng, như chư thần ngã xuống, tiên phật tịch diệt, dị tượng bính phát tại trong Chư Thiên.

"Lại xuất hiện đại chiến rồi." "Lại là ai đánh nhau rồi." "Di, giống như....." "Chư Thiên Thành?" "Hồng Quân?

Bàn Cổ?

Toàn bộ cường giả Hồng Hoang?

Phương vị diện thần bí Hồng Hoang kia muốn công chiếm Chư Thiên Thành?" Trong chớp mắt, cường giả Chư Thiên có cảm ứng, vô số ánh mắt tụ tiêu, khi thấy rõ tình huống, trong mắt các cường giả Chư Thiên tinh mang lập lòe, tâm tư khác nhau, toàn bộ đều đang trong tối dòm ngó.

Tại thời điểm này, nằm ở nơi sâu thẳm Hỗn Độn gần Thời Gian Trường Hà, một nam thanh niên đồng tử tuyết trắng, sắc mặt đạm mạc tự có sở cảm, chậm rãi mở mắt.

"Thời cơ của chủ nhân đã tới rồi....." Tựa như lẩm bẩm, nam thanh niên đứng dậy, một bước bước ra, không gian vặn vẹo, như đấu chuyển tinh di, tự nghịch chuyển thời không, thân ảnh hắn biến mất không thấy. ...

Chư Thiên Thành, chiến huống càng diễn càng liệt, vạn đạo phi hồng, vô ngân hà thải, cũng có tiên hoa, đạo tắc loạn vũ, 3000 Đại

Đạo dường như hóa thành từng điều trật tự thần cấm, cũng như vô biên quy tắc xiềng xích vắt ngang hoàn vũ.

Chư Thiên giới vực như đang run rẩy, vô biên Hỗn Độn như đang chấn động, từng tôn thân ảnh vĩ ngạn vô thượng như thần như ma lăng gia tại Hỗn Độn Chi Hải, thời không tựa hồ khó có thể xâm thực, chu thiên tựa hồ đang dao động.

Vẫy tay một cái ức vạn tinh thần rơi xuống, trong cái phất tay ném tới hằng hà sa số giới vực, phảng phất mang theo sự huyền diệu của vạn thiên vị diện phá diệt, dường như tràn ngập huyền cơ của vô lượng quy tắc Đại Đạo.

Từng tôn Thiên Đạo Cảnh với vĩ lực vô thượng không chút che giấu tịch quyển Chư Thiên, phóng mắt nhìn lại, Hồng Quân cùng mọi người mỗi một tôn đều đã đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Lượng Thái Cực Thiên, làm cho cường giả Chư Thiên kinh hãi vạn phần, chặc lưỡi không thôi.

Đối mặt thế công của đám người Hồng Quân, Trâu Thiên dường như khó có thể thừa nhận, chỉ có thể liên tiếp bại lui, không thể không phong tỏa Chư Thiên Thành để chống cự.

Nhưng mà cường giả Chư Thiên đều có thể rõ ràng nhìn thấy từng tầng kết giới bắt đầu động đãng, từng đạo vết rách xuất hiện, cự ly Chư Thiên Thành bị công phá chỉ là vấn đề thời gian.

"Còn chưa tới?" "Lại chờ một chút." "Không được thì đánh ác hơn chút, cần thiết để hắn mắc câu." "Sẽ không phải đang quan sát chứ." "Hẳn là không đến mức, tương lai một góc đều đã thấy được, vậy thì khả năng không mắc câu là rất nhỏ, phương diện tiến công Chư Thiên Thành ngã đã tận khả năng hoàn nguyên, khả năng xuất hiện hiệu ứng hồ điệp không lớn." Cường giả Chư Thiên đều đang cho rằng đám người Hồng Quân toàn lực công kích Chư Thiên Thành, lại không biết

đám người Hồng Quân đã bắt đầu âm thầm giao lưu, động tác trong tay lại như cũ bất động thanh sắc công kích.

Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo.....

Vô số pháp bảo chi quang huy chiếu rọi, hằng hà sa số chí bảo chi bảo quang lưu chuyển, dường như hám động Chư Thiên, phảng phất phá toái hoàn vũ.

Lực lượng khủng bố siêu việt tầng diện hiện thực, tiếng nổ vang không chỉ không vang lên bên tai, ngược lại như bùng nổ tận đáy lòng, dường như siêu việt nhất duy độ kỳ duy độ chi trung.

Đột nhiên, đám người Hồng Quân tự có sở cảm, trong mắt sôi nổi tinh mang chợt lóe.

Cuối cùng cũng đợi được!

"Tới thật đúng lúc!" "Ra tay!" "Các tư kỳ chức!" Đám người Hồng Quân sôi nổi bạo quát, Trâu Thiên vốn dĩ trốn ở trong Chư Thiên Thành cũng từ trong thành đi ra.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Vô lượng khí cơ phong tỏa, Đại Đạo cấm chế cấu kiến, Chư Thiên đạo vận đản sinh, ẩn có hạo hãn đại trận hội tụ mà thành, khoảnh khắc gian, khu vực trong phạm vi ngàn vạn vị diện đơn vị bị cách tuyệt khỏi Chư Thiên.

"???" Nam thanh niên.

"???" Cường giả Chư Thiên.

Nhìn thấy thời không bị cách tuyệt, khó có thể lại dòm ngó tình

huống bên phía Chư Thiên Thành, cường giả Chư Thiên mộng bức kinh ngây người.

Tình huống gì?

Chuyển chiết quá nhanh, biến cố quá nhanh, làm cho tất cả cường giả Chư Thiên đều có loại cảm giác trở tay không kịp.

“.....” “Bị chơi xỏ?” “Hồng Quân đang câu cá?” “Chư Thiên Thành và bọn họ hợp tác kết minh?” Đầu óc cường giả Chư Thiên một mảnh trống rỗng, rất nhanh liền phản ứng rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Tức khắc, sắc mặt tất cả cường giả Chư Thiên trở nên cổ quái.

Như thế cũng được?

Như thế cũng được?

Câu cá cũng quá tú đi.

Vị diện Hồng Hoang quả nhiên toàn bộ đều là lão âm bỉ, quả nhiên toàn bộ đều âm hiểm giảo trá! ...

Khu vực sở tại của Chư Thiên Thành.

Nam thanh niên sắc mặt đạm mạc lại bình tĩnh tựa hồ động dung, trên mặt xuất hiện một tia kinh ngạc chi sắc: “Các ngươi, biết ngô muốn tới?” “Trong thức hải, cái ấn ký kia không cần kích phát đâu, nơi này là ngã đặc biệt vì ngươi lượng thân định chế khu vực, công kích của Đại Đạo Cảnh dùng không ra đâu.” Hồng Quân thản nhiên nói.

Đồng tử nam thanh niên co rụt lại, kinh ngạc trên mặt biến thành kinh hãi.

“Làm sao mà biết được, có người dòm ngó tương lai một góc!?” “Không đúng, dòm ngó tương lai một góc thì kia cũng chỉ là một loại khả năng tính của tương lai, tuyệt đối sẽ không tinh chuẩn như vậy.”

“Chí Cao Thiên Bảng!” Nam thanh niên tự lẩm bẩm, lại tựa hồ đang dò hỏi, nói xong, nam thanh niên bừng tỉnh đại ngộ đã đoán được.

Chí Cao Thiên Bảng!

Duy có Chí Cao Thiên Bảng mới có thể chuẩn xác như vậy!

Cũng duy có Chí Cao Thiên Bảng mới có thể nhìn thấu hết thảy kế hoạch của hắn!

“Đáng giận!” Sắc mặt nam thanh niên âm trầm xuống.

Vốn dĩ nắm chắc thắng lợi, hiện tại hình như lật thuyền?

Không, không phải hình như, là hình như đều phải xong đời???

“Cho dù sử dụng không được ấn ký của chủ nhân thì lại như thế nào, các ngươi sẽ không cho rằng là đối thủ của ngô chứ?” Nam thanh niên cười.

Ong!!!

Từng luồng khí cơ từ trên người nam thanh niên sinh ra, thời gian phá diệt, không gian diễn hóa, Đại Đạo trọng tổ, Chư Thiên run rẩy, vô số dị tượng nhanh chóng từ quanh thân nam thanh niên lóe lên.

Mỗi một luồng hơi thở của hắn đều dường như sở hữu khả năng trấn áp một phương giới vực, mỗi một luồng hơi thở đều như ẩn chứa vĩ lực siêu thoát như có như không, phảng phất có thể khuynh đảo Chư Thiên, uyển như chúa tể trên một phương vị diện.

Tu vi của nam thanh niên hách nhiên là...

Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên!

Cự ly Đại Đạo Cảnh, đều đã không xa!

“Nga?” Đám người Hồng Quân cũng cười.

“Ngô đẳng vì sao mỗi ngày đều muốn ở Chư Thiên Thành chờ

ngươi, ngươi không biết chúng ta đối với Chư Thiên Thành lại có vài phần hiểu biết sao?" La Hầu từ từ nói.

Chương 102

"Tiên hữu Dương Mi hậu hữu....." Thấy nắm chắc thắng lợi, Dương Mi kia bức vương chi hồn có điểm bùng cháy, đang muốn làm một phen kinh điển ngữ lục, lời còn chưa nói hết đã bị Thời Thần đánh gãy: "Câm miệng." "Được rồi." Dương Mi ngậm miệng.

"Như thế nào." Sắc mặt biến ảo, hít sâu một hơi, nam thanh niên nói.

Chư Thiên Thành nội tình hắn tự nhiên rõ ràng, cũng tự nhiên hiểu biết, nếu phi như thế bọn họ sẽ ở chỗ này nói nhảm sao, trực tiếp ra tay xử lý đám người này, chính là bởi vì làm không được.

"Là phụ tùng của vị Đại Đạo Cảnh kia đi, không nghĩ thoát khỏi hắn?" Hồng Quân cười tủm tỉm nói.

Lừa dối người?

Kia khẳng định phải là ta lên, ta lên ta khẳng định được.

"Thoát khỏi chủ nhân?

Bằng các ngươi?

Ngô đã đối Đại Đạo phát thệ, nếu ngô dám vi phạm liền định nhiên thân tử đạo tiêu, các ngươi thật đúng là gan lớn a, muốn ta đối với chủ nhân xuất thủ?" Nam thanh niên cười lạnh nói, hắn lại không ngốc, lời Hồng Quân nói ra hắn nếu đoán không được kia mới là kỳ quái, rốt cuộc không phải ai cũng xuẩn giống như Long Ngạo.

"Đại Đạo thệ ngôn?

Không phải đối đạo tâm phát thệ?" Mắt Hồng Quân sáng lên, tinh thần vì đó chấn động.

Nếu là cái này thì ta không buồn ngủ, bản Hồng Quân còn lo lắng nếu đối đạo tâm phát thệ sẽ có chút phiền phức, Đại Đạo thệ ngôn?

Kia nhưng đơn giản.

"Có ý tứ gì?" Nam thanh niên mày hơi nhíu.

"Trong Đại Đạo, có người của ta." Hồng Quân ung dung nói.

"???" Nam thanh niên.

"Hiện tại, chỉ cần ngươi nói cho ngô đẳng có nguyện ý thoát khỏi vị Đại Đạo Cảnh kia hay không là được, vĩnh viễn làm khôi lỗi cho người ta?" "Tu vi đã tới Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên, ngô xem ngươi cự ly Đại Đạo Cảnh khủng bố cũng không xa, ngươi cam tâm luân vi khôi lỗi?

Ngươi cảm thấy vị chủ nhân kia sẽ để cho ngươi đột phá?" "Ha ha, một tôn Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên làm phụ tùng, ngô nếu không có đoán sai thì khi ngươi thần phục khủng bố là bị chơi một ít thủ đoạn nhỏ đi, nếu không một tôn yêu nghiệt thiên kiêu há sẽ cam tâm đương phụ tùng cho người khác." "Nga đúng rồi, còn có một việc, ngô đẳng nếu dám tính kế tên Đại Đạo Cảnh kia thì tự nhiên có vài phần nắm chắc, không ngại nói cho ngươi, Đại Đạo là người của ta, hai vị kia trong Hồng Hoang cũng là chỗ dựa của ta, hiểu?" Hồng Quân cười nói, nói xong, Hồng Quân bổ sung một câu: "Hiện tại, nói ra ý tứ của ngươi, đồng ý hoặc là cự tuyệt?" "Cho dù có năng lực giải trừ Đại Đạo thệ ngôn cũng vô dụng, người nọ lo lắng cái vấn đề này cho nên hành động lần này lại ở trên người ta hạ một đạo cấm chế, nếu ngô giết không được Hồng Quân, ngô phải chết." Nam thanh niên do dự nói.

Thoát khỏi?

Đương nhiên muốn.

Đúng như Hồng Quân đoán trắc, hắn hoàn toàn là bị hố, nhưng không làm phụ tùng thì chết, có thể tu luyện đến cảnh giới này nếu không có kiêu ngạo kia là đang nói nhảm, chỉ là quá khứ không có lựa chọn, hiện tại, có lựa chọn.

"Cấm chế?

Giết ta?

Có gì khó." Hồng Quân cười ha hả nói.

"???" Nam thanh niên.

"Đến đây, giết ngô." Hồng Quân không có giải thích nhiều, chỉ hướng về phía nam thanh niên chỉ chỉ.

"???" Nam thanh niên vẻ mặt mờ mịt, thấy Hồng Quân tựa hồ cũng không phải đang nói giỡn liền thí tham tính công kích.

Đối mặt nam thanh niên công kích, Hồng Quân lại không có bất luận cái gì phòng ngự, mặc cho công kích trực tiếp đánh lên người.

Oanh!!!

Vĩ lực bàng bạc bao phủ, ẩn có tiếng nổ vang chợt hiện, Hồng Quân nháy mắt hóa thành bột mịn, một giây sau, Hồng Quân trọng sinh.

"Nhìn xem, ngô không phải đã chết sao." Hồng Quân từ từ nói.

"....." Nam thanh niên.

Ngọa tào, còn có thể như vậy?

Các ngươi đây là lợi dụng bug nì?

Còn có thể chơi như vậy?

Nam thanh niên kinh rồi, cảm giác được mở rộng tầm mắt.

Hồng Quân chết chưa?

Xác thực đã chết a!

Cái cấm chế kia chỉ bảo hắn xử lý Hồng Quân lại không có nói triệt để xử lý, vừa rồi không phải xử lý Hồng Quân một lần rồi sao.

Hít hà...

Nam thanh niên thế nhưng cảm giác bị tú vẻ mặt.

"Hiện tại, nói ra cách nghĩ của ngươi." Hồng Quân một lần nữa nói.

"Làm!" Cắn cắn răng, nam thanh niên tâm một hoành nói.

Chết đói gan nhỏ, chết no gan lớn, liều mạng!

Chỗ dựa của mấy người này ngưu bức như vậy chẳng lẽ còn có thể thua?

Đại Đạo làm chỗ dựa.

Chí Cao làm chỗ dựa.

Phi long kỵ mặt (lợi thế áp đảo) sao có thể thua!

"Vậy đến đây đi." Hồng Quân ý bảo chúng nhân liếc mắt một cái.

La Hầu cùng mọi người lập tức cười ha hả tiến lên để cho nam thanh niên từng cái giết.

"....." Cảm giác sao lại kỳ quái như thế?

Nam thanh niên mộc nột đem đám người La Hầu từng cái chém giết, sau đó nhìn bọn họ một lần nữa sống lại, khi toàn bộ giết rớt về sau, thân thể nam thanh niên chấn động, từng đạo huyền cơ từ trên người hắn dật xuất.

Phong cấm, giải trừ!

"Thề đi, đối đạo tâm thề, thề xong liền tùy ngô đẳng về Hồng Hoang mưu hoa Đại Đạo Cảnh." Hồng Quân trực tiếp nói.

“Có thể.” Nam thanh niên không cự tuyệt.

Lên thuyền giặc, xuống cũng không có khả năng xuống, nếu để cho người kia biết hắn phản bội thì sẽ so với chết còn tuyệt vọng hơn, chỉ có thể một con đường đi đến tối.

“Ngô lấy.....” “Ngô lấy.....” “Ngô lấy.....” Từng đạo thanh âm phát thệ vang lên, theo mọi người toàn bộ đều phát xong thệ, Long Ngạo không cấm hơi hít một hơi, có loại cảm giác đang nằm mơ.

Giải quyết?

Làm xong?

Đơn giản như vậy?

Long Ngạo cảm thấy phảng phất học tập được tri thức mới, cũng cảm thụ được cái gọi là nghiền ép về trí thương.

“Không, chỉ là bọn hắn quá âm hiểm.” Long Ngạo yên lặng nói. ...

“Tình huống gì?” “Người đâu?” “Toàn bộ không thấy?” “Giải quyết?” “Một tôn Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên cứ như vậy biến mất?” “Tình huống như thế nào.” Theo đám người Hồng Quân rời đi, kết giới vốn dĩ bao phủ một phương biến mất không thấy, khi thấy phiến khu vực kia chỉ còn lại có vô lượng Hỗn Độn bản nguyên, cường giả Chư Thiên vẻ mặt mê mang, có điểm sờ không được đầu não, không rõ ràng lắm tình huống.

Tại thời điểm này, đám người Hồng Quân đã nhiên lặng yên không một tiếng động phản hồi trong vị diện Hồng Hoang.

Trong Tử Tiêu Cung, từng cái bồ đoàn hiển hiện, tất cả mọi người lần lượt ngồi xuống.

“Trước vì hắn giải trừ Đại Đạo thệ ngôn.” Hồng Quân dẫn đầu mở miệng nói, nói xong, Hồng Quân nhắm mắt lại câu thông Đại Đạo

Hồng Quân.

Đại Đạo Hồng Quân gần nhất nhàn rỗi đến hoảng, dù sao cũng không có việc gì làm liền dứt khoát tại các hạ giới của Hồng Hoang đi dạo giết thời gian.

Chủ yếu cũng là bị Hồng Quân lừa dối, làm cho Đại Đạo Hồng Quân thật sâu minh bạch phía trước quá rêu rao, cho nên cần thiết điệu thấp một chút, đoạn thời gian này liền tu thân dưỡng tính.

"Đại đạo thệ ngôn?" Tại một cái hạ giới trung, tiếp nhận Hồng Quân truyền tin, Đại Đạo Hồng Quân nói thầm một tiếng.

Đảo cũng đơn giản, rốt cuộc hắn chính là Đại Đạo, giải trừ Đại Đạo thệ ngôn kia thuận tay là được.

Vẫy vẫy tay, từng luồng huyền cơ sinh ra, một phương Đại Đạo hình chiếu dường như buông xuống rồi chợt lóe, làm xong Đại Đạo Hồng Quân tiếp tục đi dạo chơi. ...

Trong Tử Tiêu Cung.

Tạo Hóa Đại Đạo hình chiếu, vô lượng bảo quang dựng dục, cũng có Đại Đạo cấm chế ẩn hiện, lực lượng huyền chi lại huyền bao phủ trụ thân thể nam thanh niên, hồi lâu, trên người nam thanh niên một đạo xiềng xích hư ảo sinh ra sau đó triệt để tiêu tán.

Đại Đạo thệ ngôn, giải trừ!

"Đa tạ." Cảm thụ được tự do đã lâu không gặp, trên mặt nam thanh niên lộ ra vẻ kích động, lập tức hướng về đám người Hồng Quân cúi chào một cái.

"Suýt chút nữa quên mất tự giới thiệu, ngô tên Hoang Tịch." Nam thanh niên ôm quyền nói.

"Hoang Tịch?

Cái người làm Đại Hoang Chi Chủ 36500 kỷ nguyên trước?

Chấp chưởng Chiến Chi Tiểu Đạo Chư Thiên Chiến Thần?" Long Ngạo bừng tỉnh nói.

Chư Thiên Vạn Giới Đại Đạo khả phân tam thiên, tự nhiên cũng có Tiểu Đạo, Tiểu Đạo đó là từ trên Đại Đạo diễn sinh ra Đạo, tỷ như Thái Âm Chi Đạo diễn sinh ra Hàn Băng Chi Đạo từ từ.

Chiến Chi Tiểu Đạo đó là từ trên Lực Chi Đại Đạo diễn sinh ra, tuy rằng là Tiểu Đạo, nhưng giữa Đại Đạo và Tiểu Đạo kỳ thực chênh lệch cũng không lớn, hay nói cách khác tầng thứ lực lượng là giống nhau.

Thật muốn nói bất đồng thì chính là 3000 Đại Đạo là cơ sở cấu kiến Chư Thiên, vạn thiên Tiểu Đạo chỉ là bèo tấm không rễ.

"Chuyện cũ không cần nhắc lại." Hoang Tịch xua xua tay cười khổ nói.

"Đại Hoang Chi Chủ?" Hồng Quân như có điều suy nghĩ.

Nghe qua cái danh hào này, vô tận tuế nguyệt trước Hoang Tịch tại Chư Thiên chính là thanh danh hiển hách, nếu Chủ Thần Không Gian cùng các thế lực xâm lấn Chư Thiên mà so với Hoang Tịch thì hoàn toàn là đệ đệ.

Tích nhật Hoang Tịch mới là chân chính kiêu ngạo và duệ, trực tiếp xuất lĩnh vị diện Đại Hoang tứ vô kỵ đạn xâm lấn Chư Thiên, cố tình chiến lực của hắn siêu quần, tuy rằng rất nhiều người phẫn nộ cũng kiêng kị thực lực của Hoang Tịch nên tạm thời lựa chọn quan vọng.

Mãi cho đến một ngày Hoang Tịch đột nhiên biến mất, bởi vì không có dị tượng xuất hiện cho nên cường giả Chư Thiên cũng chỉ đoán chừng Hoang Tịch hoặc là bế quan hoặc là bị phong ấn, chưa

từng nghĩ thành nô bộc cho người khác.

"Nói về trấn áp người kia đi, đối với người nọ các ngươi có hay không hiểu biết." Hoang Tịch trầm giọng nói.

Đám người Hồng Quân lắc đầu.

Đại Đạo Cảnh tại Chư Thiên đều là một cái cấm kỵ, tiêu trừ bất luận cái gì ghi chép về cấm kỵ, kia trong Thời Gian Trường Hà rốt cuộc ẩn tàng bao nhiêu Đại Đạo Cảnh, thực lực rốt cuộc như thế nào đều hoàn toàn không thể nào biết được.

"Hẳn là đoán được ngô là ai, vậy ngô tu luyện đạo gì các ngươi hẳn là biết đi?" Thấy mọi người gật đầu, Hoang Tịch từng chữ từng câu nói: "Người kia đó là Chí Tôn sáng tạo ra Chiến Chi Tiểu Đạo, Chiến Tôn!" 3000 Đại Đạo do Chí Cao Đại Đạo diễn hóa, lấy này định nghĩa Chư Thiên, ổn cố vạn giới trật tự, 3000 Đại Đạo chi dư những cái Tiểu Đạo kia từ đâu mà đến?

Đó là do người sáng tạo!

Người sáng tạo Tiểu Đạo, đó là Đại Đạo Cảnh, muốn tấn thăng Đại Đạo Cảnh khó hay không khó, đơn giản cũng không đơn giản, yêu cầu làm đó là sáng tạo một loại Đạo, một loại Đạo chiếu rọi Chư Thiên, như thế, tức khắc chứng đạo Chí Tôn, Đại Đạo Chí Tôn!

Đồng lý, người tu luyện Đạo được sáng tạo càng nhiều như vậy thực lực sẽ càng cường, giống như Kiếm Đạo Chí Tôn liền vấn đỉnh Đại Đạo Cảnh cao giai, đó là bởi vì Kiếm Đạo phổ cập quá nhiều.

"Chiến Chi Chí Tôn!?" Đám người Hồng Quân ánh mắt ngưng lại.

Tuy Chiến Chi Tiểu Đạo tương đối lãnh môn, Chư Thiên chủ tu cũng không nhiều lắm, nhưng cũng không đại biểu Chiến Tôn là dễ chọc, Chiến Đạo chính là thuộc về phương diện công kích, luận thực lực gia thành cao bao nhiêu không cần nói cũng biết.

“Lai lịch cụ thể của Chiến Tôn ngô không rõ ràng lắm, bất quá tối thiểu cũng có thể truy tố đến Chư Thiên kỷ nguyên đầu.” “Đại bộ phận các vị Chí Tôn cũng đều đến từ Chư Thiên kỷ nguyên đầu, lúc ấy 3000 Đại Đạo mới vừa dựng dục, Chư Thiên Chi Đạo không toàn, tương đối dễ dàng chứng đạo Đại Đạo Cảnh, kỷ nguyên đầu về sau số lượng chứng đạo Đại Đạo Cảnh liền ít ỏi không có mấy.” “Từ số lượng tu luyện Chiến Đạo trong Chư Thiên suy đoán, Chiến Tôn hẳn là đản sinh ở Chư Thiên kỷ nguyên đầu nhưng không thuộc về nhóm đầu tiên chứng đạo Đại Đạo Cảnh, hẳn là ở nhóm thứ năm thứ sáu.” Nghĩ nghĩ, Hoang Tịch chậm rãi nói.

Sự quan an nguy, không thể không để Hoang Tịch không coi trọng, không cần đám người Hồng Quân hỏi tự nhiên đều sẽ đem những gì biết được tẫn số nói ra.

“Ngô biết cũng chỉ có những thứ này, làm sao thao tác, các ngươi sẽ không phải căn bản không có biện pháp trấn áp Chiến Tôn đi, hay là muốn để mấy vị kia xuất thủ?” Hoang Tịch dò hỏi.

“Không cần mấy vị kia, ngô đẳng, là đủ rồi, đến nỗi biện pháp có hay không trấn áp, nguyên bản ngô đẳng chỉ sơ bộ lộng cái kế hoạch mà thôi, hiện tại biết cụ thể là ai vậy thì dễ làm hơn nhiều.” Hồng Quân từ từ nói.

“Các ngươi nói cái gì, ngã đi trấn áp Chiến Tôn?

Ngươi đang nói giỡn sao, một tôn Đại Đạo Cảnh trấn áp như thế nào, ngươi điên rồi?” Hoang Tịch vẻ mặt mộng bức.

“Không, có cơ hội, vừa lúc hắn tu luyện chính là Chiến Đạo, liền cho ngã cơ hội.” La Hầu tiếp lời, ánh mắt lập lòe nói.

“Ý của ngươi là thiết thủ quyền hành của Chiến Tôn để thay thế hắn?” Hoang Tịch trầm giọng nói: “Có thể thì có thể, nhưng khả năng tính quá thấp, Chiến Đạo là do Chiến Tôn khai tịch sáng tạo, ngã như

thế nào có thể đoạt thủ quyền hành của chủ nhân Chiến Đạo?" "Bình thường tình huống hạ rất khó, thậm chí không có khả năng, nhưng có một vật trợ giúp thì không giống nhau." Bàn Cổ hàm súc cười nói.

"Vật gì?" "Chư Thiên Thành." Trâu Thiên yên lặng mở miệng.

"???" Hoang Tịch mê mang.

Chư Thiên Thành chẳng lẽ có chỗ nào đặc thù sao?

"Đạo hữu có biết hạch tâm của Chư Thiên Thành?" Hồng Quân nói, không đợi Hoang Tịch trả lời, Hồng Quân trực tiếp cho đáp án: "Cân Bằng Chi Lực." "Một trong những Chư Thiên Bản Nguyên Chi Lực, Cân Bằng Chi Lực?

Nếu là như vậy thì thật sự có khả năng." Mắt Hoang Tịch trở nên càng phát ra sáng ngời.

"Không đúng, kém một cái môi giới." Tưởng tượng, Hoang Tịch mày hơi nhíu.

"Cho nên vị này có thể giúp đỡ." Hồng Quân chỉ chỉ Long Ngạo.

Chương 103

"Ai?" Đánh giá Long Ngạo, Hoang Tịch tổng cảm thấy người này có điểm xuẩn.

"Minh chủ Liên minh nhân vật chính Chư Thiên, Long Ngạo." Đang mông lung, cảm giác như đang nghe thiên thư đều nghe không hiểu, Long Ngạo theo bản năng ngẩng đầu ưỡn ngực nói.

"Minh chủ Liên minh nhân vật chính Chư Thiên?

Nguyên lai như thế, vậy là đủ rồi." Hoang Tịch cười.

"....." Long Ngạo môi giật giật, cuối cùng từ bỏ.

Vì cái gì duy nhất ta đều nghe không hiểu?

Mấy người này đều thông minh như vậy sao?

Cho nên xuẩn chỉ có ta?

Được rồi, dù sao cũng ôm đùi, không sao cả, nghĩ nhiều như vậy làm gì, làm theo là được, muốn hỏi nói vậy quá vẻ ngốc.

"Các vị còn có chỗ nào không hiểu?" Thấy hết thảy thỏa đáng, ánh mắt Hồng Quân đảo qua toàn trường, đặc biệt chú trọng nhìn thoáng qua Long Ngạo.

"Nhìn ngô làm gì, ngô cũng hiểu." Long Ngạo cau mày nói.

Ta không hiểu, nhưng ta sẽ nói sao?

Buồn cười!

Ta không hiểu, nghe an bài không phải là được rồi sao.

"Thiện." Hồng Quân khẽ gật đầu, "Vậy, bắt đầu chuẩn bị đi." ...

Trong sơn cốc.

Nữ Oa nhìn về phía Lý Phàm nói: "Chư Thiên Thành và Liên minh nhân vật chính Chư Thiên là ngươi an bài?" "Chư Thiên Thành không phải, Liên minh nhân vật chính Chư Thiên thì phải, chỉ là nhìn tương lai một góc liền hơi chút thay đổi điểm quỹ đạo, từ trong thế lực xâm lấn Hồng Hoang lựa chọn Liên minh nhân vật chính Chư Thiên mà thôi." Lý Phàm lắc lắc đầu nói.

"Tâm báo thù thật mạnh, đều nói Hồng Quân là lão âm bỉ nhưng ai lại sẽ biết kỳ thực là ngươi ở sau màn thao túng." Nữ Oa bĩu môi nói.

"Lời này của ngươi nói không đúng, đừng tưởng rằng bản tôn không biết ngươi cũng lạc tử." Lý Phàm liếc mắt nhìn Nữ Oa một cái.

Tên Chiến Tôn kia tìm chết mà thôi, trách ai được, sống tốt không tốt sao, một hai phải lộ đầu, vậy ngươi không chết thì ai chết.

"Cho nên chúng ta lẫn nhau lẫn nhau." Nữ Oa mắt to cong thành hình trăng lưỡi liềm, mỹ đến vô pháp dùng bất luận ngôn ngữ gì hình dung, bất quá Lý Phàm hòa Nữ Oa ở chung lâu như vậy đảo cũng miễn dịch không ít, sắc mặt như cũ như thường.

"Ai muốn cùng ngươi lẫn nhau lẫn nhau, ta quang minh lỗi lạc, làm cũng chỉ là sớm để Liên minh nhân vật chính Chư Thiên xâm lấn mà thôi, làm sao giống nhau." Lý Phàm nghĩa chính ngôn từ nói.

"....." Nữ Oa mặt cười tối sầm.

Trời không thể tán gẫu tiếp được nữa, câu nói kia nói như thế nào, đúng, thẳng nam, có thể lại thẳng nam một điểm sao.

Phi! ...

Thời gian lặng yên trôi đi.

Khi cường giả Chư Thiên đều đang mưu tính Hồng Hoang hoặc là tính kế lẫn nhau, Hồng Hoang một phương liên minh lặng yên bắt đầu hành động.

Một cái kế hoạch đủ để chấn hám Chư Thiên Vạn Giới, làm cho tất cả cường giả đều kinh hãi đang tiến hành.

Chư Thiên Thành, đóng cửa!

Liên minh nhân vật chính Chư Thiên, sắc lệnh sở hữu thành viên tập hợp!

Vị diện Hồng Hoang, toàn diện vận chuyển!

Ba phương, toàn bộ bắt đầu bố cục.

Kế hoạch tên là...

Trấn áp Chiến Tôn! ...

Vị diện Hồng Hoang, một góc Hỗn Độn.

Long Ngạo đem giới vực vốn có của Liên minh nhân vật chính Chư Thiên chuyển đến bên cạnh, đem dung hợp với vị diện Hồng Hoang.

Đáng giá nhắc tới chính là Long Ngạo căn bản nghe không hiểu kế hoạch, vì thế liền trộm hỏi tiểu đệ của hắn, a không, đệ tử của hắn Hồng Vân, sau đó bừng tỉnh đại ngộ.

Ngay sau đó chấn hám kinh hãi.

Kế hoạch này... hít hà, Long Ngạo chỉ còn lại một cái ý niệm, khủng bố như vậy!

Quá to lớn!

Cũng quá hạo đại!

Trực tiếp liền lấy ba phương thế lực liên thủ bố cục, lấy này vây giết một tôn...

Đại Đạo Cảnh! ...

Vị diện Liên minh nhân vật chính Chư Thiên.

Bên trong một tòa thần điện hạo hãn cao ngất tận trời, uyển như chống đỡ thiên địa vận chuyển, từng vị nhân vật chính đến từ các vị diện của Chư Thiên Vạn Giới lục tục đạt tới.

Trên đế tọa chí cao, Long Ngạo nhắm mắt dưỡng thần, mỗi một tôn nhân vật chính hướng về Long Ngạo cúi chào một cái sau liền yên lặng đứng ở hai bên đại điện.

Có một nói một, tại trước mặt những lão âm bỉ không làm người ở Hồng Hoang kia, Long Ngạo khả năng là cái đệ đệ, nhưng tại Liên minh nhân vật chính Chư Thiên lại là ngưu bức thực sự, dùng Chí Cao Vô Thượng Vương hình dung đều chút nào không quá đáng.

Chơi thì chơi, nháo thì nháo, đừng lấy Minh chủ ra nói giỡn.

Liên minh nhân vật chính Chư Thiên sở dĩ có thể phát triển đến quy mô hôm nay toàn bộ đều là bởi vì Long Ngạo, người Long Ngạo khả năng ngốc một chút, nhưng thực lực không dung hoài nghi.

Những nhân vật chính này mỗi một cái cũng là do Long Ngạo đích thân đi thu nhập liên minh bồi dưỡng trưởng thành đến ngày hôm nay, cho nên thành viên trong Liên minh nhân vật chính Chư Thiên đều đối với Long Ngạo tôn kính, đây cũng là nguyên nhân Long Ngạo tại Liên minh nhân vật chính Chư Thiên một tay che trời.

"Tất cả mọi người đều tề tựu đi." Hồi lâu, theo hàng ngàn hàng vạn cái nhân vật chính toàn bộ đến đông đủ, Long Ngạo chậm rãi mở mắt.

"Tham kiến Minh chủ." "Tham kiến Minh chủ." "Tham kiến Minh chủ." Sở hữu thành viên, cũng là từng cái vị diện chưởng khống giả nhân vật chính tề tề hướng về Long Ngạo hành lễ.

"Có một việc các ngươi hẳn là biết, không sai, Liên minh nhân vật chính Chư Thiên ngô đã chính thức sáp nhập vào vị diện Hồng Hoang,

về sau các vị liền đem vị diện của từng người toàn bộ dung nhập vị diện Hồng Hoang đi." Long Ngạo uy nghiêm nói.

Chúng thành viên không có nói chuyện, hoặc là không có dị nghị.

Tại trận chiến Chư Thiên Thành, Long Ngạo chính là đã lộ mặt, cho nên sở hữu thành viên toàn bộ đều biết.

Phương vị diện Hồng Hoang không đơn giản là sự tình ai cũng biết, cộng thêm có Chí Cao Thiên Bảng ở đó, sở hữu thành viên tự nhiên sẽ không kháng cự.

"Nếu mọi người đều không dị nghị, vậy liền nói chuyện thứ hai đi, trong những người ngồi đây ai tu luyện Chiến Đạo toàn bộ đứng ra." Long Ngạo trầm giọng nói.

Chúng sở chu tri nhân vật chính mỗi người đều cuồng duệ huyễn khốc điếu tạc thiên, tuyệt đại bộ phận đều chiến lực siêu quần chiến lực vô song, tự nhiên, trong Chư Thiên Vạn Giới nếu nói ai tu luyện Chiến Đạo nhiều nhất thì nhân vật chính tuyệt đối đương chi vô quý.

Long Ngạo dứt lời, trong số hơn vạn thành viên liền có mấy ngàn người đứng ra.

"Ngô biết trong lòng các ngươi khả năng nghi hoặc, nhưng không cần hỏi, nghe bản tôn an bài là được, việc này liên quan trọng đại, chờ kết thúc về sau các ngươi sẽ biết ngọn nguồn." "Hiện tại, sở hữu huynh đệ chấp chưởng Chiến Đạo toàn bộ đi một chuyến Chư Thiên Thành, đem vị diện của các ngươi tiếp quỹ với Chư Thiên Thành." Nói xong, Long Ngạo thân thủ một chút, từng mai Chư Thiên Lệnh bằng không xuất hiện bay về phía trước mặt từng nhân vật chính tu luyện Chiến Đạo.

"Cẩn tuân Minh chủ mệnh lệnh." "Cẩn tuân Minh chủ mệnh lệnh." "Cẩn tuân Minh chủ mệnh lệnh." Mọi người đồng thanh nói.

“Những huynh đệ còn lại đều về vị diện của mình kiểm tra, phàm là tu luyện Chiến Đạo đều đăng ký thống kê bên bản tôn, nhớ kỹ, việc này thập phần quan trọng, nhưng phàm là tu luyện Chiến Đạo đều cần thiết thống kê.” Long Ngạo trịnh trọng nói.

“Vâng.” “Vâng.” “Vâng.” Chúng thành viên nghiêm túc gật đầu.

“Như vậy, bắt đầu chuẩn bị đi.” Long Ngạo phất tay. ...

Chư Thiên Thành.

Tại lúc Long Ngạo bắt đầu điều lệnh sở hữu thành viên liên minh, Trâu Thiên cũng bắt đầu hành động.

So sánh với Long Ngạo, cách của Trâu Thiên đơn giản thô bạo hơn nhiều, trực tiếp để hệ thống đem thành viên tu luyện Chiến Đạo tiến vào trong Chư Thiên Thành thống kê, sau đó liền bắt đầu tiếp đãi từng vị nhân vật chính đến từ Liên minh nhân vật chính.

Toàn bộ kế hoạch đâu vào đấy bắt đầu vận chuyển, bắt đầu hành động.

Trung tâm của kế hoạch lần này, chính là Chư Thiên Thành! ...

Thời gian nhoáng lên, đảo mắt trăm năm.

Vị diện Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung, chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh một lần nữa tụ tập cùng một chỗ.

“Đều chuẩn bị tốt?” Hồng Quân hỏi.

Long Ngạo, Trâu Thiên lần lượt gật đầu, châm chước lời nói, Trâu Thiên mở miệng nói: “Đã tiếp quỹ vị diện tu luyện Chiến Đạo 65842 cái.” “Sinh linh tu luyện Chiến Đạo 9856 vạn ức 3999 vạn 4782 cái, toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng.” “Hảo.” Trên mặt Hồng Quân lộ ra một mạt tươi cười, chậm rãi nói: “Vị kia của Chí Cao Thiên Bảng đã đồng ý có thể mượn dùng, hiện tại vạn sự đã chuẩn bị, chỉ chờ kế hoạch

bắt đầu, Hoang Tịch có vài phần nắm chắc?" Nói xong, Hồng Quân nhìn về phía Hoang Tịch.

Từ lúc Trâu Thiên nói ra tổng cộng số lượng Chiến Đạo về sau liền vẫn luôn tư tác, Hoang Tịch nghe vậy hơi ngẩng đầu gật gật: "Đủ rồi." "Đã như thế, đi Thời Gian Trường Hà?" Trong mắt Bàn Cổ bính phát chiến ý.

"Đi." Hồng Quân gật đầu.

"Vậy thì, đi!" "Cáp cáp, trấn sát Đại Đạo Cảnh, có chút ý tứ." "Sau trận chiến này, Hồng Hoang ngô tất sẽ uy chấn Chư Thiên." "Ngô đảo muốn nhìn xem ai còn dám tùy tiện đối với Hồng Hoang lải nhải." "Chiến!" "Đi đi đi." Trên mặt chúng Hỗn Nguyên Cảnh xuất hiện vẻ dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử), sôi nổi cười đứng dậy.

Đi tới, Thời Gian Trường Hà! ...

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Trong Thời Gian Trường Hà nguy nga chí cao, thần bí lại hạo hãn bàng bạc, từng tôn thân ảnh vĩ ngạn nhanh chóng xuất hiện.

Đám người Hồng Quân, tập thể buông xuống!

Thời Gian Trường Hà kỳ thực phân hai cái, một cái là chi lưu thuộc về Thời Gian Trường Hà của các vị diện, chi lưu Thời Gian Trường Hà thừa tái quá khứ, hiện tại, tương lai cùng thời gian tuyến và duy độ của một phương vị diện.

Chủ Thời Gian Trường Hà tắc thừa tái vận chuyển của toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới, nãi là hạch tâm cùng bản nguyên của toàn bộ

Chư Thiên Vạn Giới.

Trong tiểu thuyết hay nói cái gì nghịch chuyển thời không, kỳ thực là nghịch chuyển thời không trong một phương vị diện, làm điểm này cũng không khó, rốt cuộc chỉ là chi lưu, nếu là chủ Thời Gian Trường Hà thì không ai dám làm bậy.

Cho dù là Thiên Đạo Cảnh có thể làm cũng không dám, tung nhiên Đại Đạo Cảnh cũng không ngoại lệ, thời không của chủ Thời Gian Trường Hà nếu nghịch chuyển, kia có nghĩa là nhân quả của sở hữu vị diện Chư Thiên Vạn Giới đều sẽ hội tụ vào một thân.

Thứ đồ chơi này Đại Đạo Cảnh cũng không dám loạn chạm vào, thật sự sẽ chết người.

Theo đám người Hồng Quân không chút che giấu khí thế bạo phát tại Thời Gian Trường Hà, trong chớp mắt, quá khứ, hiện tại, tương lai, vô tận thời không, vô tận duy độ, cường giả trên tất cả thời gian tuyến của toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới sôi nổi bị kinh động.

Từng tôn vô thượng cường giả, từng đạo ý chí hoặc cổ xưa hoặc vĩnh hằng hoặc bàng bạc buông xuống trong Thời Gian Trường Hà.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay Chứng Đạo Cảnh cường giả số lượng vượt qua mấy trăm ức, Chưởng Đạo Cảnh cường giả số lượng gần ngàn vạn, Thiên Đạo Cảnh cường giả số lượng tiếp cận vạn.

Vô số ánh mắt, tụ tiêu Thời Gian Trường Hà.

Chư Thiên Vạn Giới, chấn động!

Đừng cảm thấy số lượng hình như rất nhiều, phải biết rằng vị diện Chư Thiên Vạn Giới vô cùng vô tận, Đại Thiên cấp vị diện cũng không thấp hơn con số hàng tỷ.

Dưới sự tích lũy của ức ức ức vạn triệu kỷ nguyên trong Chư

Thiên Vạn Giới liêu khoát lại không có tận cùng này, nếu không có nhiều cường giả như vậy kia mới là kỳ quái, rốt cuộc Hỗn Nguyên Cảnh trở lên rất khó bị mạt sát.

"Bọn họ muốn làm cái gì." "Thời gian tuyến tương lai?

Tương lai xuất hiện nhiều Thiên Đạo Cảnh như vậy sao." "Ân?

Điểm mấu chốt quá khứ có một màn, thời gian tuyến xuất hiện chi nhánh?" "Nhiều cường giả tụ tập Thời Gian Trường Hà như vậy, Hồng Quân muốn làm cái gì." "Hình như có đại sự sắp phát sinh." "Thiên cơ hỗn loạn, thời không cũng biến thành không biết, rốt cuộc muốn làm gì!?" Chư Thiên, chấn động!

Quá khứ, hiện tại, tương lai, cường giả trong sở hữu thời gian tuyến tề tề nhìn về phía đám người Hồng Quân, từng đạo lại từng đạo thân ảnh hư ảo ẩn tàng ở trên Thời Gian Trường Hà, cường giả của Chư Thiên Vạn Giới vô tận thời không, không một ai không kinh nghi bất định.

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Ong ong ong!!!

Đối mặt từng đạo ánh mắt tỏa định kia, đám người Hồng Quân tịnh không thèm để ý, toàn bộ đều bắt đầu đem thực lực tự thân thăng hoa đến cực hạn.

Đại chiến sắp tới, tự đương kiệt tận toàn lực.

Toàn bộ, cực tận thăng hoa!

Một tôn, hai tôn, ba tôn, bốn tôn, năm tôn.....

Trong ánh mắt ngốc trệ của cường giả các thời gian tuyến, đám người Hồng Quân vốn dĩ chỉ là Chưởng Đạo Cảnh, thực lực như long

trời lở đất, toàn bộ vấn đỉnh Thiên Đạo Cảnh.

Chương 104

Tròn mười mấy vị Thiên Đạo Cảnh cường giả!

"!!!" Vô số cường giả Chư Thiên sởn tóc gáy, lông tơ cũng suýt chút nữa dựng đứng.

Sự tình đến nước này ai còn có thể nhìn không ra rốt cuộc tình huống gì, rốt cuộc muốn phát sinh cái gì.

"Sắp xảy ra đại sự!" Mí mắt các cường giả giật giật.

Hồng Quân rốt cuộc muốn làm cái gì!

Nhanh chóng, cường giả Hỗn Nguyên Cảnh của sở hữu thời gian tuyến đều biết Hồng Quân muốn làm gì.

"Chiến Tôn, lăn ra đây nhận lấy cái chết!" Hoang Tịch một bước bước ra, khí thế Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên không có bất luận cái gì ẩn tàng toàn diện phóng thích, khiến cho vô lượng thời gian tiết điểm uyển như dấy lên kình đào hải lãng.

Thời Gian Trường Hà uẩn hàm thời gian và không gian bản nguyên, gánh chịu ức vạn thời không dường như vào giờ khắc này sôi trào, được nó gia trì toàn bộ thực lực, thanh âm trong nháy mắt liền đã chiếu rọi vô số thời không, vô tận duy độ.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Như Chư Thiên chấn động, tựa vạn giới nổ vang, vô ngân tinh thần dường như run rẩy, đại lượng giới vực dường như sợ hãi, trong vô tận thời không phảng phất đều hình chiếu ra thân ảnh của Hoang

Tịch.

"Là hắn!" "Chiến Tôn?" "Chiến Chi Chí Tôn?" "Bọn họ muốn, săn giết Chí Tôn?" Chư Thiên, giai chấn!

Toàn bộ, hãi nhiên!

Đầu óc tất cả cường giả Chư Thiên đều phảng phất bị treo máy, dường như toàn bộ chỉ còn lại có thanh âm ong ong ong tác hưởng, trong đầu ức vạn cường giả Chư Thiên chỉ còn lại có một cái ý niệm.

Săn giết Chí Tôn!

Ong ong ong!

Vĩnh hằng, chí cao, siêu thoát, hư vô, vô vọng, vô niệm, vô tuyệt...

Từng đạo ý chí khó dùng lời nói để diễn tả, không cách nào hình dung, dần dần từ các khu vực trong Thời Gian Trường Hà đản sinh.

Sự huyền diệu của những ý chí này tựa như siêu thoát khỏi chư thiên hết thảy, tựa như đang chấp chưởng trật tự và quy tắc của vạn giới.

Mỗi một luồng ý chí đều dường như sở hữu khả năng trấn áp vạn cổ thời không, mỗi một luồng ý chí đều dường như có năng lực khai tịch một phương vô lượng giới vực.

Huyền chi lại huyền.

Vô thượng tuyệt đỉnh.

Đại Đạo Cảnh... tô tỉnh!

Từng tôn Đại Đạo Cảnh chí tôn trong vạn cổ thời không, trong vô tận tuế nguyệt đã thức tỉnh!

Nói nhảm, động tĩnh mà đám người Hồng Quân gây ra lớn như vậy, nếu không kinh động được những chí tôn ẩn tàng trong Thời

Gian Trường Hà này thì mới là có quỷ.

Chư thiên Đại Đạo Cảnh tuy rằng ngủ say trong Thời Gian Trường Hà, nhưng cũng không đại biểu là toàn bộ đều đã chết, chỉ là không cách nào rời khỏi Thời Gian Trường Hà mà thôi. "Thú vị." "Vô tận tuế nguyệt, lại có người vọng đồ khiêu chiến Đại Đạo Cảnh." "A, Chiến Tôn, bị người ta miệt thị rồi kìa." "Ha ha, chư thiên đương kim có người không biết Đại Đạo Cảnh vĩ ngạn nhường nào sao?" Từng đạo thanh âm như có như không chiếu rọi tại Thời Gian Trường Hà bên trong, mỗi một đạo thanh âm đều bình tĩnh đạm mạc, nghe qua bình đạm không có gì lạ.

Thế nhưng, những thanh âm này lại diễn hóa xuất chư thiên đại đạo, cấu kiến xuất Địa Phong Thủy Hỏa, cho dù chỉ là một câu nói cũng ẩn chứa vĩ lực khó có thể phỏng đoán.

Từng tôn cường giả Chư Thiên âm thầm nhìn trộm, bất luận là quá khứ, hiện tại, tương lai hay các vĩ độ khác, đều nhao nhao cúi đầu thi lễ, cung nghênh Đại Đạo Cảnh tô tỉnh.

Chư Thiên Vạn Giới, Đại Đạo Cảnh không ra thì Thiên Đạo Cảnh là tuyệt đỉnh.

Tuy nhiên, nếu có Đại Đạo Cảnh ở đây, thì Thiên Đạo Cảnh chỉ là đệ đệ, cho dù là Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên cũng y hệt như vậy.

Chênh lệch giữa Thiên Đạo Cảnh và Đại Đạo Cảnh còn lớn hơn nhiều so với chênh lệch giữa phàm nhân và Thánh nhân.

Một kẻ tham ngộ Tam Thiên Đại Đạo sở hữu quyền hành, một kẻ lại sáng tạo ra đại đạo mới, bản thân tức là đạo chủ, sự khác biệt có thể thấy được lốm đốm. "Hoang Tịch, ngươi dám phản bội bản tôn?" Một thanh âm lạnh lùng lại tràn đầy lửa giận từ sâu trong Thời Gian Trường Hà vang lên.

Vô biên nước sông thời gian cuồn cuộn như phong vân, đại lượng thời không tiết điểm run rẩy như khó có thể thừa nhận, vô lượng thời không chấn động như đang cung nghênh.

Chiến Tôn... từ sâu trong Thời Gian Trường Hà đi ra!

So với những hình tượng tuấn nam mỹ nữ hay chiến thần cường tráng, Chiến Tôn nhìn qua kỳ thực có chút bình thường không có gì lạ, dung mạo thậm chí già nua vô cùng.

Chỉ là từ trên mỗi một sợi tóc, mỗi một tấc da thịt của hắn đều do đại đạo chú tạo, liền có thể nhìn ra sự vĩ ngạn và cường đại. "Bản tôn chỉ thăm dò hai người kia một chút, chưa từng dám chủ động tìm chết." "A, thật cho rằng ra cái gọi là át chủ bài liền có thể trấn áp được bản tôn?

Buồn cười, bản tôn liền để các ngươi nhìn xem chênh lệch giữa Thiên Đạo Cảnh và Đại Đạo Cảnh rốt cuộc lớn bao nhiêu." Chiến Tôn mặt không biểu tình nói, mỗi một chữ đều cùng chư thiên sản sinh cộng hưởng, mỗi một chữ đều làm cho vô lượng thời không vì đó mà run rẩy, diễn hóa ra từng trọng vĩ độ mới tinh, huyền diệu lại chí cao vô thượng.

Hồng Quân bọn người có át chủ bài, Chiến Tôn đã đoán được, không có thủ đoạn thì đám người này cũng sẽ không tự tin đi tìm chết.

Nhưng, có át chủ bài thì thế nào.

Chiến Tôn không quan tâm.

Ngô vi Đại Đạo, chí cao vô thượng Đại Đạo Cảnh, chấp chưởng một loại đạo hoàn toàn mới, Chiến Chi Tiểu Đạo của Chư Thiên do ta sáng tạo, tức là một bộ phận vận chuyển cốt lõi của Chư Thiên, tức là chúa tể chí cao vô thượng một phương.

Dám sinh ra ý nghĩ đối địch với ta?

Bọ ngựa đấu xe, sâu kiến mà thôi. "Chết." Chắp hai tay sau lưng đứng thẳng, Chiến Tôn ngay cả dục vọng xuất thủ cũng không có, chỉ nhẹ nhàng thốt ra một chữ.

Tuy chỉ một chữ, lại giống như ẩn chứa vạn ban tạo hóa vô cùng huyền cơ, Chiến Chi Tiểu Đạo đã bị dẫn dắt, ẩn có sự huyền diệu của ngôn xuất pháp tùy, tựa như diễn hóa ra vô số loại chiến chi chân ý, cũng có vô lượng thánh binh chiến thần dị tượng đi ra lao về phía đám người Hồng Quân.

Đường đường Đại Đạo Chí Tôn, đường đường kẻ chưởng khống Chiến Đạo, khi nào chịu loại vũ nhục này, coi ta như đệ đệ sao?

Không trấn áp đám người Hồng Quân thì sau này Chiến Tôn cũng đừng hòng lăn lộn ở Chư Thiên nữa, mất mặt.

Vì vậy, Chiến Tôn tịnh không có dài dòng quá nhiều, dao sắc chặt đay rối nhanh chóng giải quyết cho xong, một đám sâu kiến mà thôi, không nhấc lên được sóng gió gì. "Bắt đầu." Hồng Quân gầm nhẹ nói.

Oanh!!!

Bàn Cổ bước ra một bước, diễn hóa ức ức ức vạn trượng Bất Hủ Kim Thân, nhục thân to lớn cho dù là tinh thần ở trước mặt hắn cũng chỉ là hạt bụi, một phương thế giới ở trước mặt hắn cũng chỉ như lỗ chân lông.

Hắn sừng sững trong Thời Gian Trường Hà uyển như đang chống đỡ dòng sông vận chuyển, Bàn Cổ Phủ huy động liền có đại lượng Địa Phong Thủy Hỏa diễn hóa, cũng có vô biên cương khí, sát khí đản sinh nhảy vọt lên trời.

La Hầu, Thời Thần, Tinh Vũ, Da Hòa Hoa (Jehovah), Tam tộc tộc trưởng, Tam Tổ các loại không có chần chờ, nhao nhao xuất thủ.

Trong đó, hư ảnh Dương Mi xuất hiện sau lưng Thời Thần, ung

dung ngâm nga: "Vạn cổ thời không ta là tôn, vô tận tuế nguyệt tụng tên ta." "Cho dù thiên băng địa liệt, cho dù chư thiên nghịch chuyển." "Ta lấy ma huyết trấn chư thiên, ta lấy đại đạo chưởng càn khôn." "Chư thiên luân hồi thì thế nào, vạn cổ lưu chuyển thì ra sao." "Ta là Dương Mi, Không Gian Ma Thần, ta tức chúa tể, ta tức vĩnh hằng." "Đợi ta vị lâm tuyệt đỉnh, liền để chư thiên đổi triều đại." Vô tận thời không vang vọng, vạn cổ tuế nguyệt chiếu rọi, thanh âm của Dương Mi nương theo hình chiếu của hắn chiếu rọi vào Chư Thiên Vạn Vực, soi rọi vào bên trong vạn cổ thời không.

Tràng diện lớn như vậy, cơ hội làm màu tốt như vậy Dương Mi làm sao có thể buông tha.

Chơi ra chơi, nháo ra nháo, đến lúc cần làm màu (trang bức) thì không thể thiếu, luận làm màu, Dương Mi là nghiêm túc! "Đừng nói nhảm nữa, hợp lực, cản!" La Hầu gầm nhẹ, khí thế trên người lần nữa bộc phát, át chủ bài của tất cả mọi người nhao nhao nở rộ, từng luồng hạo nhiên bàng bạc khí thế xông thẳng lên Thời Gian Trường Hà, làm cho các cường giả Chư Thiên đang xem cuộc chiến không ai không mắt trợn tròn mồm hốc hác, líu lưỡi không nói nên lời.

Còn ẩn tàng?

Thực lực còn có thể tăng lên?

Đám người này mẹ kiếp, từng cái đều ổn kiện (cẩn thận) quá mức rồi chứ?

Đối với suy nghĩ của các cường giả Chư Thiên, đám người La Hầu tự nhiên không biết, cũng không quan tâm, hiện tại sự tình cần làm chỉ có một: Ngăn cản!

Ngăn chặn!

Chỉ cần ngăn lại Chiến Tôn, là được!

Cho dù chỉ ngăn lại một giây, vậy cũng đủ rồi!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Thời không nghịch chuyển, vĩ độ khuynh đảo, vô thời vô khắc đều có vĩ độ thời không đản sinh cũng có vĩ độ thời không hủy diệt, đại lượng bình hành thời không vào giờ khắc này phá toái, vô tận tiết điểm vặn vẹo.

Khi chạm vào công kích của Chiến Tôn, sát na gian, đám người La Hầu liền đã tử vong ức vạn lần, cho dù cuối cùng trọng sinh khôi phục thì sắc mặt cũng trở nên tái nhợt vô cùng.

Đại Đạo Cảnh không phải chuyện đùa, Thiên Đạo Cảnh căn bản không có khả năng chống lại Đại Đạo Cảnh, cho dù có yêu nghiệt, có vô địch đến đâu cũng như vậy, đám người La Hầu cũng không ngoại lệ.

Nhưng... thành công! "Hoang Tịch, xem ngươi rồi." Thấy bên phía Hoang Tịch đã chuẩn bị thỏa đáng, La Hầu toét miệng cười một tiếng lập tức chào hỏi Tinh Vũ bọn người lui về nơi xa. "Ta lấy danh nghĩa Minh chủ Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh, khí vận của nhân vật chính chư thiên, gia trì!" Long Ngao trên người từng luồng huyền cơ nở rộ, từng đạo đại đạo cấu kiến, thanh âm tối nghĩa như cổ lão âm phù lại tựa như đại đạo chi âm, nương theo thoại âm rơi xuống, vô tận thời không dường như đông kết, hết thảy trật tự dường như trở nên khó vận chuyển.

Oanh!!!

Khí vận nhân vật chính Chư Thiên, tận số quy về một thân!

Quy về Hoang Tịch! "Ta lấy danh nghĩa Thành chủ Chư Thiên Thành, lấy lực lượng bình hành làm cơ sở, nạp Chư Thiên Vạn Vực

vào một thân, Chư Thiên Chiến Đạo, hợp!" Trâu Thiên cõng Chư Thiên Thành trên lưng, đỉnh đầu là ức vạn triệu thương sinh, quanh thân ẩn có từng tôn Thần Ma, Tiên Phật ca tụng, từng đạo hỗn độn vô lượng khí tức bộc phát, sắc mặt đỏ lên, Trâu Thiên gầm nhẹ nói.

Oanh!!!

Chiến Chi Tiểu Đạo, hình chiếu ra!

Chư Thiên Chiến Đạo, tận số hàng lâm!

Phàm là kẻ tu Chiến Đạo, đều do lực lượng bình hành tạm mượn quy về một thân Hoang Tịch!

Thiên Đạo Cảnh không phải đối thủ của Đại Đạo Cảnh?

Đích xác!

Vậy thì, nếu dùng Đại Đạo Cảnh chống lại Đại Đạo Cảnh thì sao?

Tiêu chuẩn tấn thăng Đại Đạo Cảnh là sáng tạo một loại đại đạo, hoặc trấn áp kẻ sáng tạo ra đại đạo đó để chấp chưởng đạo ấy.

Vừa vặn, đạo mà Hoang Tịch tu luyện không phải cái gì khác, chính là...

Chiến Đạo!

Nếu Hoang Tịch muốn chứng đạo Đại Đạo Cảnh thì trừ phi trấn áp hoặc mạt sát Chiến Tôn, hiển nhiên khó có thể làm được, nhưng dưới tình huống có tất cả lực lượng bình hành, tạm thời lược đoạt và cướp lấy quyền hành Chiến Đạo của Chiến Tôn là có thể làm được.

Dù sao tu vi của Hoang Tịch cũng là Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên, cự ly Đại Đạo Cảnh cũng chỉ còn một bước ngắn mà thôi.

Chiến Tôn là Đại Đạo Cảnh?

Vậy liền lâm thời tăng lên thực lực cho Hoang Tịch, dùng Đại Đạo

Cảnh, chống lại Đại Đạo Cảnh!

Oanh!!!

Trong một sát na, Chư Thiên Vạn Giới, vô tận thời không, vô tận vĩ độ, tất cả tiết điểm, toàn bộ Nguyên Thủy Chư Thiên dường như hóa thành hắc ám, lại phảng phất thăng hoa ra một đạo khí thế vĩ đại khó có thể tưởng tượng.

Như Chư Thiên cung nghênh, tựa chúng sinh bái phục, một đạo thân ảnh chí cao lại vĩ ngạn chiếu rọi trong Chư Thiên.

Hoang Tịch chưởng Chiến Đạo, vấn đỉnh...

Đại Đạo Cảnh! "Cái gì!" "Không có khả năng!" "Đại Đạo Cảnh!" "Kẻ này, cướp lấy đạo của Chiến Tôn!" Chư Thiên chấn hám!

Càng thêm kinh hãi!

Tất cả người vây xem, không ai không mặt mũi ngốc trệ, sắc mặt hãi nhiên.

Cho dù thân là cường giả Chư Thiên, cho dù thân là tâm cảnh cường giả Hỗn Nguyên Cảnh đều khó có thể ổn định, không ai không hít khí lạnh không thôi, da đầu tê dại.

Ngay cả Đại Đạo Chí Tôn cũng có chút kinh ngạc, cũng có chút thưởng thức tài lược và sự thông tuệ của đám người Hồng Quân.

Hảo thủ bút! "Đáng chết." Chiến Tôn sắc mặt biến đổi, khí tức trên người nhanh chóng suy yếu.

Đại Đạo Chi Chủ là do chưởng khống chi đạo mà biến cường, Hoang Tịch cho dù chỉ tạm thời trộm lấy quyền hành của Chiến Tôn thì đó cũng là trộm lấy, tự nhiên, Hoang Tịch cường đại rồi thì Chiến Tôn liền sẽ thực lực đại giảm. "Các ngươi, phải chết!" Vốn tràn đầy không thèm để ý, Chiến Tôn nghiêm túc, một bước bước ra, Hỗn Độn

Chiến Kích xuất hiện trong tay.

Chiến Kích kia khí tức thôn thổ chi gian đều ẩn chứa đại khủng bố, mỗi một luồng khí tức đều dường như có thể hủy diệt một phương Đại Thiên Vị Diện, cho dù một kích đều dường như chiếu rọi Chư Thiên Vạn Vực.

Cây kích này không thể nghi ngờ, chính là một kiện Chư Thiên Chí Bảo!

Chương 105

Chỉ thấy Chiến Tôn huy động Hỗn Độn Chiến Kích, tuy chưa từng sử dụng bất kỳ thần thông bí pháp nào, nhiên tại trong tay Chiến Tôn, mỗi lần huy động lại hiện ra vô lượng bảo quang cùng vô cùng đạo tắc.

Tu vi đến cấp độ của Chiến Tôn, cái gọi là thần thông bí pháp đã không quan trọng, bởi vì hắn chính là chí cường đại đạo, bản thân hắn chính là chí cường chi pháp.

Cho dù chỉ tùy tiện vung tay nhấc chân đều đủ để diễn hóa ra chí bảo khiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vui mừng khôn xiết, đây chính là sự khủng bố của Đại Đạo Cảnh.

Một huy một đâm, một nhấc một đập, mỗi một đạo công kích đều đã siêu việt thời gian, mỗi một đạo công kích đều đã đánh vỡ không gian, tựa như Chư Thiên tịch diệt, uyển như Vạn Giới phá toái, mỗi một đạo công kích đều mang theo vô cùng vĩ lực.

Ẩn có chư thiên giới vực rung chuyển, cũng có vạn thiên thời không phá diệt, mỗi một kích đều ẩn chứa uy năng đáng sợ có thể hủy diệt ức vạn giới vực, đủ để khiến Thời Gian Trường Hà dấy lên ức vạn bọt nước, đủ để khiến vô cùng thời không tái tổ hợp thời gian. "Bất nhập Đại Đạo Cảnh đều là sâu kiến, các ngươi lại làm sao biết được cái gì là Đại Đạo Cảnh, thật cho rằng cướp lấy quyền hành của bản tôn liền có thể mạnh hơn bản tôn?

Liền có thể trấn áp bản tôn?

Buồn cười!

Ngây thơ!" "Hôm nay, bản tôn liền để các ngươi biết cái gì gọi là Đại Đạo Cảnh, cái gì gọi là Chư Thiên Chí Cao Vô Thượng!" Chiến

Tôn sắc mặt âm trầm lạnh lùng nói.

Hiện tại không trấn áp đám người Hoang Tịch thì mặt mũi cũng mất hết rồi, đường đường Đại Đạo Cảnh bị người ta trộm lấy quyền hành mà không có bất kỳ biện pháp nào, Chiến Tôn đều có thể tưởng tượng được mấy lão già kia sẽ trào phúng thế nào.

Phẫn nộ!

Cực hạn phẫn nộ!

Chiến Tôn hiện tại chỉ còn lại một cái ý niệm, Hồng Quân, Hoang Tịch đám sâu kiến này toàn bộ đều phải chết!

Mất mặt, vậy cũng phải giết chết đám sâu kiến này trước đã! "Lấy danh nghĩa của ta, Chiến Đạo, hàng lâm!" Chiến Tôn như miệng ngậm thiên hiến, tựa ngôn xuất pháp tùy, mỗi một chữ đều giống như đại đạo hiển hóa, đều như quy tắc hội tụ, thanh âm vừa rơi xuống, Chư Thiên Vạn Giới tất cả thời không và thời gian tuyến ẩn có vô thượng vĩ lực đản sinh.

Hà vi Đại Đạo Chi Chủ?

Chưởng khống đại đạo (tiểu đạo) tức là Đại Đạo Chi Chủ.

Đừng quên, đạo là do hắn sáng tạo, tự nhiên hắn cũng có thể mượn nhờ sức mạnh của đạo, cũng tức là sức mạnh của tất cả người tu luyện Chiến Đạo trong Chư Thiên Vạn Giới, mọi thời không, vĩ độ.

Đây, mới là chỗ chân chính đáng sợ của Đại Đạo Cảnh!

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Từng trọng giới vực gia trì, một phương lại một phương chư thiên vị diện hội tụ, vô lượng sinh linh hư ảnh từ trong Thời Gian

Trường Hà đi ra, sát na gian sau lưng Chiến Tôn liền đã tụ tập siêu ức ức vạn triệu người tu luyện Chiến Đạo.

Như cực hạn thăng hoa, tựa vô thượng dược thiên, khí tức trên người Chiến Tôn trở nên càng phát ra tối nghĩa, trở nên càng phát ra khủng bố, cho dù hô hấp cũng sẽ làm cho một phương thời không nghịch lưu, đều sẽ làm cho một phương tiết điểm trùng tổ. "Chờ chính là lúc này." Hồng Quân trong mắt lóe lên một đạo tinh mang, lập tức một bước bước ra.

Vì sao đứng một bên quan chiến không xuất thủ?

Chính là vì hiện tại! "Thỉnh Chí Cao Thiên Bảng vị lâm." Hướng về Hồng Hoang vị diện, Hồng Quân thật sâu cúi chào, cao thanh hô. "Cái gì!" "Chí Cao Thiên Bảng!?" "Chí Cao Thiên Bảng vị lâm!?" "Chờ chút, vị kia dường như xác thực đã nói cho phép Chí Cao Thiên Bảng cấp cho Hồng Hoang dùng?" "Ý nghĩa là, thật sự có thể... triệu hoán Chí Cao Thiên Bảng!" Oanh!!!

Trong Hồng Hoang vị diện, Chí Cao Thiên Bảng huyền phù bên ngoài Bất Chu Sơn trực tiếp phá không đi, cùng một sát na, Chí Cao Thiên Bảng xuất hiện trong Thời Gian Trường Hà.

Vô cùng quang thải bính phát, vô lượng đạo vận hội tụ, từng đạo tiên hoa chiếu rọi, từng đạo tường thụy di mạn, nhất trọng lại nhất trọng dị tượng hàng lâm.

Chư Thiên, Vạn Vực, tinh thần, hoàn vũ, Nguyên Thủy Chư Thiên, cùng các Chư Thiên khác, trong khoảnh khắc, vô số hình chiếu Chư Thiên bao phủ Chí Cao Thiên Bảng.

Nó tựa như chí cao thần vật, tựa như đang gánh chịu hết thảy thời không và vĩ độ, phảng phất là sự vật căn nguyên nhất thế gian, giống như vô thượng chí bảo nhất thế gian. "Thỉnh Thiên Bảng phong cấm." Hồng Quân lần nữa cúi chào, trong miệng đồng thời nói.

Tác dụng của Chí Cao Thiên Bảng là gì?

Chiếu rọi cổ kim, hình chiếu vị lai, thừa tái chư thiên, thừa tái hết thảy, thừa tái quy tắc, thừa tái đại đạo, thừa tái thời không, thừa tái sự vật, phàm là có khái niệm, đều bị thừa tái.

Vì Chí Cao Thiên Bảng, Lý Phàm đã tiêu tốn hải lượng bản nguyên chi lực, thậm chí đại bộ phận bản nguyên chi lực đều dùng trên Chí Cao Thiên Bảng.

Có lẽ hiện tại Chí Cao Thiên Bảng không làm được việc trấn áp một phương Chư Thiên, nhưng, chỉ phong cấm hoặc là che chắn một loại đại đạo thì...

đủ rồi!

Ong!!!

Trong tiêu điểm của vô số ánh mắt, dưới sự chăm chú của các cường giả Chư Thiên, Chí Cao Thiên Bảng khẽ khàng lưu chuyển, tự có sức mạnh huyền chi lại huyền khó có thể hình dung đản sinh, như siêu việt chư thiên, như siêu việt thời không, như siêu việt hết thảy, tựa như lăng giá ở trên tất cả.

Trong nháy mắt, dưới ánh mắt không dám tin của Chiến Tôn, hắn cùng Chiến Đạo vĩ lực mà hắn triệu hoán trực tiếp bị ngăn cách ra.

Giống như tìm không thấy mục tiêu, từng đạo hình chiếu Chiến Đạo cùng quy tắc đại đạo hội tụ trong Thời Gian Trường Hà như đang vô ý thức tìm kiếm. "Thừa dịp hiện tại." Hồng Quân bạo quát. "Ta lấy danh nghĩa Chiến Đạo Chí Tôn, chư thiên đại đạo, hợp nhất!" Hoang Tịch cao thanh hô.

Nếu là bình thường Hoang Tịch khẳng định không đoạt được đại đạo, nhưng Chí Cao Thiên Bảng lâm thời phong cấm liên hệ giữa Chiến Tôn và Chiến Chi Đại Đạo, Hoang Tịch lại đã lâm thời trộm

lấy không ít quyền hành của Chiến Chi Đại Đạo, ý nghĩa là...

Oanh!!!

Hoang Tịch, đoạt lấy quyền hành Chiến Chi Đại Đạo!

Một thân thực lực, trực bức Đại Đạo Cảnh nhị trọng thiên!

Chiến Tôn thực lực hách nhiên ngã xuống cực hạn, tựa như tùy thời khả năng từ Đại Đạo Cảnh rớt xuống Thiên Đạo Cảnh! "Phế vật." "Chiến Tôn đường đường Đại Đạo Chí Tôn lại bị một đám sâu kiến bức đến tình trạng này?" "Một đám tiểu gia hỏa bức đến mức sắp bị trấn áp rồi?

Ngu xuẩn." "Đang làm mất mặt Đại Đạo Chí Tôn chúng ta." Từng đạo thanh âm hoặc âm trầm, hoặc bất mãn, hoặc phẫn nộ từ các nơi trong Thời Gian Trường Hà vang lên.

Ong ong ong!

Ong ong ong!

Ong ong ong!

Số mười tôn Đại Đạo Cảnh cường giả từ trong Thời Gian Trường Hà đi ra.

Chiến Tôn sống hay chết bọn hắn xác thực không quan tâm, nhưng Chiến Tôn đại biểu cho Đại Đạo Cảnh, quan hệ đến quyền hành của bọn hắn thân là chí cao tồn tại của Chư Thiên, nếu Chiến Tôn thật sự bị trấn áp thì mặt mũi của bọn hắn cũng phải đi theo mất hết.

Bất luận xuất phát từ nguyên nhân gì, Chiến Tôn không thể xảy ra chuyện, chí ít hiện tại không thể. "Việc này, đến đây là kết thúc." Một tên thanh niên nam tử toàn thân tản ra hỏa diễm nóng rực đủ để thiêu đốt chư thiên, thiêu đốt đại đạo, mặt không biểu tình nói.

Liệt Dương Tiểu Đạo chưởng khống giả, Dương Tôn!

Thực lực đã tới Đại Đạo Cảnh nhị trọng thiên. "Chiến Tôn lang tử dã tâm không màng tôn nghiêm của đại đạo, xí đồ ra tay với Hồng Hoang ta, đã can thiệp chư thiên vận chuyển, vi phạm quy tắc, thỉnh chư vị tiền bối không cần bao che." Hồng Quân hơi hơi hành lễ trầm giọng nói. "Ta nói rồi, đến đây là kết thúc, nghe không hiểu sao?" Dương Tôn ánh mắt hơi hơi híp lại nói.

Ra tay?

Can thiệp chư thiên vận chuyển?

Vi phạm quy tắc?

Bọn hắn quan tâm sao?

Không quan tâm.

Chư Thiên đều là do bọn hắn sinh ra, Chư Thiên quy tắc đều là do bọn hắn hoàn thiện, nếu không phải một số nguyên nhân bức bách không thể không ngủ say trong Thời Gian Trường Hà thì làm gì có cơ hội cho đám Thiên Đạo Cảnh này nhảy nhót.

Cho dù là cường giả Đại Đạo Cảnh tương đối tùy hòa, ở phương diện này đều có sự cao ngạo thuộc về bọn hắn.

Ân, một câu hình dung: Đừng cảm thấy, ta muốn ta cảm thấy, không nghe cũng phải nghe. ...

Hồng Hoang vị diện.

Trong sơn cốc. "Đến lượt quân cờ của nàng có thể động đậy rồi." Lý Phàm nỗ nỗ miệng. "Thích, lại để Bản cung làm công cụ người áp trục ra sân." Nữ Oa trắng mắt liếc Lý Phàm một cái.

Nói thì nói thế, Nữ Oa đảo không cự tuyệt. "Bản cung muốn xem kịch vui, thế mà phải để hai ta lộ diện." Nữ Oa bĩu môi. "Không phải không còn cách nào khác sao, ai bảo mấy cái lão cổ đổng kia nhất định

phải nhảy ra." Lý Phàm cười ha hả nói. ...

Thời Gian Trường Hà.

Đám người Hồng Quân sắc mặt trở nên khó coi vô cùng.

Có Đại Đạo Cảnh cường giả xuất hiện, Chí Cao Thiên Bảng là chuẩn bị cho khả năng xuất hiện Đại Đạo Cảnh cường giả, không trấn áp được nhưng chí ít có thể ngăn cản một đoạn thời gian.

Chỉ cần cho một điểm thời gian đem Chiến Tôn trấn áp là đủ rồi, Chiến Tôn một khi bị phong ấn thì đám Đại Đạo Cảnh này cũng không đến mức tiếp tục cùng bọn hắn náo loạn.

Nhưng, một lần tính xuất hiện nhiều Đại Đạo Cảnh như vậy có chút vượt ra khỏi dự kiến của đám người Hồng Quân, cũng không nghĩ tới đám Đại Đạo Cảnh này lại không biết xấu hổ như thế.

Đám người Hồng Quân quỷ kế đa đoan, đầu óc linh hoạt nhưng cũng không đại biểu là không gì làm không được, không sơ hở, tình huống này hiển nhiên vượt ra khỏi tính toán của bọn hắn. "Làm sao bây giờ?" "Muốn chút mặt mũi thì không có xuất thủ trấn áp chúng ta, nhưng muốn trấn áp Chiến Tôn lại có chút khó khăn rồi." "Trước lui lại, toàn bộ gây áp lực thì ta muốn giải quyết Chiến Tôn gần như không có khả năng." "Đáng giận a, bố cục lâu như vậy lại kém một chút." "Được rồi, đều đừng nói nhảm nữa, đi trước, nếu những người này thay đổi chủ ý thì chúng ta đều phải giao đại tại đây." Sau một hồi giao lưu ngắn ngủi, đám người Hồng Quân đưa ra quyết định.

Đi!

Lại không đi thì toàn bộ đều phải xong đời. "Người nên đi là các ngươi, không nên nhúng tay vào chuyện này." Đột nhiên, tại lúc này, Nguyên Nguyệt nhìn về phía chúng Đại Đạo Cảnh nghiêm túc nói. "???" Đám người Hồng Quân.

Chờ chút!

Chẳng lẽ..., đám người Hồng Quân tinh thần chấn động, sắc mặt trở nên cuồng hỉ.

Có thể phá cục! "Tiểu oa nhi có biết là đang nói chuyện với ai không, lại cho ngươi cơ hội cuối cùng, cút, không cút thì cũng đừng hòng đi." Dương Tôn cười, ngoạn vị nhìn Nguyên Nguyệt nói. "Không biết át chủ bài của Nữ Oa tỷ tỷ rốt cuộc có dùng được hay không." Nguyên Nguyệt thấy thế chỉ đành nói thầm một tiếng. "Vạn pháp quy nhất!

Vạn đạo quy nhất!

Nhân đạo quy nhất!

Hỗn độn quy nhất!" Thủ ấn bấm niệm pháp quyết, trong miệng từng đạo huyền diệu tự phù phun ra, như sắc lệnh chư thiên, tựa trưng triệu vạn vực, nương theo Nguyên Nguyệt không ngừng niệm tụng, dần dần, cả Chư Thiên Vạn Giới giống như chịu sự dẫn dắt, lại giống như tiếp nhận mệnh lệnh.

Cực hạn... thăng đẳng!

Oanh!!!

Nguyên Nguyệt mi tâm một đạo ấn ký xuất hiện, sát na gian, sức mạnh của cả Chư Thiên Vạn Giới dường như tận số quy về trên thân Nguyên Nguyệt, sau lưng nàng càng xuất hiện một tôn vĩ ngạn lại phong hoa tuyệt đại, tựa như chí cao tuyệt đỉnh thân ảnh...

Hình chiếu Nữ Oa!

Nữ Oa cấp cho Nguyên Nguyệt một đạo ấn ký!

Thuộc về Nguyên Thủy Chư Thiên, có thể điều động quyền hành Nguyên Thủy Chư Thiên, sắc lệnh! "Tham kiến Oa Hoàng tiền bối."

"Tham kiến Oa Hoàng tiền bối." "Tham kiến Oa Hoàng tiền bối." Đám người Hồng Quân nhao nhao hướng về hình chiếu Nữ Oa cúi chào hành lễ.

Tuy rằng Nữ Oa không phải chân thân tới, tuy rằng Nữ Oa không có đích thân hàng lâm, nhưng, tịnh không có xung đột với việc bọn hắn tôn kính Nữ Oa. "....." Chúng Đại Đạo Cảnh cường giả sắc mặt đại biến đồng tử co rụt lại, trong minh minh đã có đại uy hiếp và cảm giác khủng bố dâng lên trong lòng.

Không có chần chờ, cũng không có do dự, tất cả Đại Đạo Cảnh cường giả xoay người liền muốn rời khỏi.

Sẽ chết!

Chương 106

Nếu không đi, thật sự sẽ chết!

Đến từ cảm giác trong minh minh, cũng là đạo tâm của bọn hắn đang nói cho bọn hắn biết, sẽ có nguy hiểm vẫn lạc! "Cỗ sức mạnh này!" "Cỗ sức mạnh này!!!" "Là vị kia!" "Là sức mạnh của vị kia!" "Vị kia ra mặt rồi?" "Vị kia không phải mặc kệ chư thiên vận chuyển sao?" "Tình huống gì!?" Tất cả cường giả Chư Thiên ở hiện tại thời không tâm thần đại chấn sắc mặt chấn hám, nhao nhao hít khí hãi nhiên.

Cường giả ở thời không khác, tuyến thời gian khác có lẽ không biết Nữ Oa, nhưng bọn hắn làm sao lại không biết, dù sao, không lâu trước đây vị này chính là vừa mới trấn sát một tôn Thiên Đạo Cảnh a, sau đó từ Hồng Hoang lưu truyền ra thân phận của vị này kỳ thực áp đảo phía trên cấp độ Chư Thiên.

Lúc này, dị biến lại tái sinh trên Thời Gian Trường Hà!

Oanh!!!

Chí Cao Thiên Bảng vốn sau khi phong cấm liên hệ giữa Chiến Tôn và Chiến Chi Tiểu Đạo liền một mực lẳng lặng chưa từng xuất hiện bất kỳ động tĩnh gì, đột nhiên nở rộ ra vô tận quang huy.

Mỗi một luồng quang huy đều ẩn chứa một loại quy tắc Đại Đạo, mỗi một luồng quang huy đều ám chỉ một loại ảo diệu Chư Thiên, như mang theo ý chí Chư Thiên, tựa hồ có sự ảo diệu lăng giá bên trên Chư Thiên.

Nương theo thần huy của Chí Cao Thiên Bảng đản sinh, khoảnh khắc gian, thời không dường như bị phong tỏa, hết thảy dường như bị định cách, cả Thời Gian Trường Hà đều giống như không còn vận

chuyển, bộc phát ra vô thượng vĩ lực, vô cùng tạo hóa.

Tất cả Đại Đạo Cảnh cường giả toàn bộ đều thân thể cương cứng đứng tại chỗ không dám có thêm bất kỳ động tác gì.

Bởi vì, Chí Cao Thiên Bảng khí cơ toàn diện tỏa định!

Dựa vào dị tượng mà Chí Cao Thiên Bảng hiện tại hiện ra, tất cả mọi người không có bất kỳ một tôn Đại Đạo Cảnh cường giả nào hoài nghi nếu Chí Cao Thiên Bảng xuất thủ bọn hắn có thể sống sót hay không.

Thực tại, dị tượng của Chí Cao Thiên Bảng quá khủng bố, cũng quá khoa trương, khoa trương đến mức Đại Đạo Cảnh cường giả đều sẽ không có chút nào hoài nghi uy năng của nó rốt cuộc đáng sợ cỡ nào.

Ân, nếu thật sự động thủ thì sẽ phát hiện dị tượng và huyền cơ hiện ra trên Chí Cao Thiên Bảng kỳ thực chỉ là hàng mã, tục xưng, hiệu ứng đặc biệt? "Muốn đi thì đi?

Bản tôn nhớ kỹ các ngươi nói việc này đến đây là kết thúc?

Hiện tại, bản tôn nói nếu việc này chưa kết thúc thì các ngươi thấy sao?" Một đạo thanh âm bình tĩnh lại đạm mạc chiếu rọi trong Thời Gian Trường Hà, phía sau Chí Cao Thiên Bảng ẩn có một tôn thân ảnh vĩ ngạn, bất kỳ từ ngữ nào cũng khó có thể hình dung, bất kỳ ngôn ngữ nào cũng khó có thể miêu tả xuất hiện.

Thân ảnh vừa xuất hiện, Chư Thiên dường như không còn vận chuyển, Vạn Giới dường như trệ đình, hết thảy trật tự, thời không, quy tắc đều dường như không phục tồn tại, phảng phất đạo thân ảnh này mới là chư thiên hết thảy, mới là đầu nguồn duy trì chư thiên vận chuyển.

Hình chiếu của Nữ Oa và Lý Phàm cùng xuất hiện! "Tham kiến

Đế Tôn tiền bối." "Tham kiến Đế Tôn tiền bối." "Tham kiến Đế Tôn tiền bối." Đám người Hồng Quân quỳ một chân trên đất, sắc mặt đỏ lên kích động nói.

Biết cái gì là ỷ thế hiếp người chưa?

Biết cái gì là người đông hiếp đáp người ít chưa?

Biết cái gì là thực lực cường đại có thể uy hiếp người chưa?

Chúng ta cũng có chỗ dựa! "Gặp qua Đế Tôn tiền bối, gặp qua Oa Hoàng tiền bối, hai vị tiền bối chẳng lẽ muốn lấy lớn hiếp nhỏ sao?" Chúng Đại Đạo Cảnh cường giả sắc mặt khó coi, trên trán ẩn ẩn xuất hiện mồ hôi lạnh, Dương Tôn cúi chào, thanh sắc nội nhẫm nói. "Lấy lớn hiếp nhỏ?

Bản cung lấy lớn hiếp nhỏ thì đã sao?" Nữ Oa dùng thân ảnh hư ảo bình tĩnh nhìn Dương Tôn một cái.

Chỉ một cái liếc mắt, Dương Tôn nhục thân, nguyên thần, đại đạo trực tiếp sụp đổ, sau đó lại một lần nữa phục sinh, sắc mặt lại trở nên thảm bạch vô cùng, khí tức đều có chút nhứ loạn, hiển nhiên thụ thương không nhẹ.

Bản cung lấy lớn hiếp nhỏ thì đã sao!

Thanh âm tuy bình tĩnh, lại mang theo sự bá khí không thể nghi ngờ, khiến cho cường giả Chư Thiên, những tồn tại cổ lão trong vô tận thời không không ai không hô hấp trì trệ. "Chiến Tôn, ngươi không phải muốn Chí Cao Thiên Bảng sao, không phải vừa vặn là một cái cơ hội, Chí Cao Thiên Bảng liền ở chỗ này, ngươi đại khái có thể cầm đi." Lý Phàm thanh âm bình tĩnh tựa như không phú hàm bất kỳ sắc thái tình cảm nào, lại làm cho tất cả mọi người nghe được mà rợn cả tóc gáy.

Tề xoát xoát, bất luận là Đại Đạo Cảnh cũng tốt, hay là Thiên Đạo

Cảnh cũng được, nãi chí Chưởng Đạo Cảnh, tất cả mọi người đều nhìn về phía Chiến Tôn, trong mắt xuất hiện vẻ không dám tin. "Ngọa tào dũng cảm như vậy sao?" Chưởng Đạo Cảnh. "Tê, Đại Đạo Cảnh cương mãnh như vậy sao." Thiên Đạo Cảnh. "Mẹ kiếp (Thảo nê mã), Chiến Tôn hại ta." Đại Đạo Cảnh.

Nhất là Đại Đạo Cảnh, từng cái tâm thái tạc liệt (vỡ nát).

Sớm biết là vì Lý Phàm sẽ xuất hiện, sớm biết là vì hai vị tồn tại siêu nhiên sẽ nhúng tay vào việc này thì...

Ta thảo nê mã!

Ta thảo nê mã a!

Cái thằng con rùa này mẹ kiếp có phải não có bệnh hay không?

Tu Chiến Đạo đầu óc mẹ kiếp thật sự chỉ có một sợi gân?

Chí Cao Thiên Bảng cũng có thể lấy?

Chí Cao Thiên Bảng cũng xứng đi lấy?

Thật cho rằng hai vị kia sẽ không quản sao, nima, đồ vật của tồn tại loại cấp bậc đó cũng dám lấy?

Đạp mã ngươi muốn lấy thì lấy, đạp mã có thể hay không chết sớm một chút, đừng đạp mã hại chúng ta a. "Thỉnh hai vị tiền bối hàng tội." "Ngô đẳng không biết kẻ này lang tử dã tâm, thỉnh hai vị tiền bối minh giám." Chúng Đại Đạo Cảnh sắc mặt thương bạch hướng về phía Lý Phàm, Nữ Oa cúi chào run rẩy nói. "Tự phong hai vạn ức năm không được xuất thế." Lý Phàm đạm mạc nói. "Cẩn tuân Đế Tôn pháp chỉ." "Cẩn tuân Đế Tôn pháp chỉ." "Cẩn tuân Đế Tôn pháp chỉ." Chúng Đại Đạo Cảnh không có dị nghị, toàn bộ yên lặng đáp. "Còn không đi?" Nữ Oa hờ hững nhìn lướt qua.

Một đám Đại Đạo Chí Tôn không nói hai lời, toàn bộ lập tức độn

nhập Thời Gian Trường Hà biến mất không thấy.

Ong!

Ong!

Thân ảnh Nữ Oa, Lý Phàm tiêu tán. "Tê..." Cường giả Chư Thiên không ai không sắc mặt chấn hám hít khí không thôi.

Đây chính là vô thượng uy nghiêm, vô thượng uy áp sao, khủng bố như vậy!

Đại Đạo Cảnh thì thế nào?

Tại trước mặt hai vị vẫn như cũ như đệ đệ, vẫn như cũ thở mạnh cũng không dám.

Dưới Đại Đạo Cảnh đều là sâu kiến?

Không!

Đại Đạo Cảnh, cũng chiếu dạng là sâu kiến! "Cung tống Đế Tôn tiền bối, cung tống Oa Hoàng tiền bối." "Cung tống Đế Tôn tiền bối, cung tống Oa Hoàng tiền bối." "Cung tống Đế Tôn tiền bối, cung tống Oa Hoàng tiền bối." Đám người Hồng Quân cùng cường giả Chư Thiên nhao nhao cúi đầu hành lễ, thanh âm trang nghiêm lại trịnh trọng vang vọng trong vô lượng thời không. "Hiện tại, đến lượt chúng ta tính toán." La Hầu toét miệng cười một tiếng, trong mắt sát ý tất lộ, những cường giả Hồng Hoang còn lại cũng trong mắt hàn mang lấp lóe ý vị thâm viễn.

Tính toán Đế Tôn?

Tính toán tiền bối?

Ngươi không chết thì ai chết. "....." Chiến Tôn sắc mặt thảm bạch thân thể cứng ngắc. "Đế Tôn, đã lấy ra Chí Cao Thiên Bảng ta lại vì sao không thể đoạt lấy, đã siêu nhiên tại chư thiên lại vì sao muốn can

thiệp chư thiên vận chuyển, ta chỉ tính toán một phen liền muốn hạ tử thủ với ta?" "Ha ha, buồn cười!

Buồn cười đến cực điểm!

Hôm nay các ngươi chẳng qua là ỷ vào thực lực trượng thế khi nhân, nếu ta cũng có thực lực như vậy lại sẽ như thế nào." Phản chính cũng chết chắc rồi, Chiến Tôn lựa chọn từ bỏ trị liệu, trực tiếp cười to khinh thường cao thanh hô.

Thanh âm to lớn chiếu rọi Chư Thiên, vang vọng hoàn vũ, ánh chiếu vĩ độ, dẫn tới vô lượng tiết điểm rung chuyển, dẫn đến đại lượng thời không oanh minh, tựa như tái diễn Địa Phong Thủy Hỏa, uyển như khai mở lại Chư Thiên Vạn Vực.

Ong!

Ong!

Ong!

Sâu trong Thời Gian Trường Hà, từng đạo lại từng đạo sức mạnh đại đạo như có như không lưu chuyển, trên bầu trời Thời Gian Trường Hà ẩn có Tam Thiên Đại Đạo vị lâm.

Chỉ thấy từng đạo sức mạnh khôi hoằng lại vô thượng uyển như hóa thành từng chiếc từng chiếc đại thủ vô hình chộp về phía một cái tiểu đạo diễn hóa từ đại đạo trong đó, quang trạch của tiểu đạo kia dần dần ảm đạm giống như uy năng triệt để bị phong tỏa. "Ngô đẳng đã tạm thời che chắn Chiến Đạo, hiện tại Chiến Tôn, có thể chết." Một đạo thanh âm bình tĩnh từ sâu trong Thời Gian Trường Hà vang lên. "....." Chiến Tôn tê cả da đầu. "Trấn áp." Đám người Hồng Quân trong mắt nhao nhao tinh mang lấp lóe, thấy thực lực Chiến Tôn ngã xuống cực hạn không có chần chờ, toàn bộ... xuất thủ! ...

Hồng Hoang vị diện, trong sơn cốc.

Lý Phàm, Nữ Oa thu hồi ánh mắt từ hư không, hai người một lần nữa bắt đầu đánh cờ. "Kết thúc, không có ý nghĩa, tôm tép nhãi nhép một con." Nữ Oa bĩu môi. "Nếu không phải tôm tép nhãi nhép lại làm sao sẽ đi tìm chết chứ." Lý Phàm cười cười. "Tiếp theo định làm gì." Nữ Oa tò mò nói. "Trở lại quỹ đạo, Vô Lượng Lượng Kiếp đã tới, dưới lượng kiếp Hồng Hoang tự sẽ xuất hiện vô số ma nan và khảo nghiệm, xem kịch là được." Lý Phàm nhún vai.

Chủ động can thiệp vận chuyển?

Có thể, nhưng không cần thiết.

Lần này nếu không phải Chiến Tôn tay duỗi quá dài Lý Phàm đều không muốn quản, làm đại lão phía sau màn nhìn thương hải tang điền không thơm sao? "Đúng rồi, Nguyên Nguyệt trước đó cứ tò mò hỏi Bản cung ngươi đi nơi nào." Nữ Oa nói. "Cái này tùy tiện." Lý Phàm hơi hơi hạm thủ, đảo không có quá để ý. ...

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Chư Thiên chấn động!

Vô tận thời không oanh minh!

Ức vạn vĩ độ run rẩy!

Huyết vũ liên miên, đại đạo băng ly, chư thiên cùng khóc, thời không trệ đình.

Đại Đạo Cảnh... vẫn lạc!

Không có gì bất ngờ xảy ra, Chiến Tôn vẫn lạc!

Tại tình huống Chí Cao Thiên Bảng che chắn liên hệ giữa Chiến Tôn và Chiến Chi Tiểu Đạo, lại có chúng Đại Đạo Cảnh phía sau màn

thôi động và cường giả Chư Thiên đều âm thầm trợ giúp, Chiến Tôn nếu không chết thì mới là có quỷ.

Đại Đạo Cảnh tuy bất tử bất diệt, nhưng cũng không phải ý nghĩa chân chính trên sự bất tử, thế gian có sống liền có chết, cái gọi là không chết được chỉ là chưa có lực lượng vượt qua cấp độ đó mà thôi.

Thấy Chiến Tôn vẫn lạc, từng đạo ánh mắt từ Chư Thiên Vạn Giới, vô tận vĩ độ hoặc thời không cường giả thu hồi, từng tôn Đại Đạo Cảnh cường giả cũng một lần nữa lâm vào ngủ say, cả Chư Thiên Vạn Giới dường như một lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Chỉ là, thật sự như vậy sao? "Ta chấp chưởng Chiến Đạo không lâu sau sẽ chính thức đăng đỉnh Đại Đạo Cảnh, các ngươi nếu có sự tình có thể đến Thời Gian Trường Hà gọi ta." Trong Thời Gian Trường Hà, Hoang Tịch hưng phấn nói.

Chiến Tôn đã chết, Chiến Chi Tiểu Đạo tự nhiên trống không, ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Vừa rồi chỉ là lâm thời đoạt lấy quyền hạn của Chiến Tôn cũng không phải thật sự chưởng khống Chiến Chi Tiểu Đạo, đại đạo chưởng khống giả chưa vẫn lạc thì không ai có thể chân chính chưởng khống đạo này, nhưng hiện tại không đồng dạng. "Thiện." "Thiện." "Thiện." Đám người ứng thanh. ...

Thời gian trôi qua, nhoáng một cái liền đi qua mấy trăm vạn năm.

Đang luôn phải đối mặt với nguy hiểm hoặc kiếp nạn gia tăng, Hồng Hoang chưa từng có tiến vào thời kỳ cao tốc phát triển lần thứ nhất, bình tĩnh đến mức làm cho chúng sinh Hồng Hoang đều có chút cảm giác không thích ứng.

Chương 107

Nương theo thế giới do Chư Thiên Nhân Vật Chính Liên Minh và Chư Thiên Thành chưởng khống không ngừng dung nhập Hồng Hoang, khiến cho cơ hồ mỗi một đoạn thời gian trong hỗn độn liền sẽ truyền đến trận trận cự hưởng, liên tục không ngừng có hư ảnh thế giới ném tới thiên khung Hồng Hoang.

Đến khi mấy trăm vạn năm trôi qua, khi thế giới cuối cùng dung nhập Hồng Hoang vị diện, Hồng Hoang... kinh biến!

Oanh!!!

Vô lượng năng lượng triều tịch, hạo hãn đại đạo bản nguyên, thời gian và không gian bính phát giao chức, huyền chi lại huyền, như có vô thượng huyền diệu thăng đằng, cả Hồng Hoang uyển như cực hạn thăng hoa.

Lấy chủ thế giới làm hạch tâm, phụ thuộc hạ giới số lượng hàng tỷ, Đại Thiên cấp siêu một vạn, Trung Thiên cấp siêu trăm vạn, Tiểu Thiên cấp tiếp cận một ức, Hồng Hoang chính thức vấn đỉnh...

Đỉnh cấp Đại Thiên!

Hồng Hoang vị cách, tăng lên!

Đỉnh cấp Đại Thiên vị diện!

Sát na gian, trong đầu vô số sinh linh dường như có linh quang chợt hiện, chúng sinh phảng phất đều vào giờ khắc này tiến vào trạng thái tu luyện, từng đạo từng đạo tiếng oanh minh vô hình cùng khí tức cuồng bạo không ngừng xuất hiện trong Hồng Hoang.

Hồng Hoang chúng sinh thực lực, toàn bộ nhảy vọt!

Nghiêng trời lệch đất?

Chính là nghiêng trời lệch đất! ...

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đem toàn bộ chúng cường giả Hỗn Nguyên Cảnh triệu tập đầy đủ.

Hiện tại Hồng Hoang đã kim phi tích bỉ, quang số lượng Hỗn Nguyên Cảnh liền bàng đại tiếp cận trăm vị.

Quang Nhân Vật Chính Liên Minh cung cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên liền có hơn hai mươi cái, cộng thêm Chư Thiên Thành của Hồng Hoang bản thổ, số lượng khoa trương có thể thấy được lốm đốm.

Bất quá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tại Chư Thiên có khả năng có bài diện, tại Hồng Hoang thì là đệ đệ, ai cũng biết đám người Hồng Quân là lão âm bỉ, lão mưu thâm toán, cho nên bình thường đều sẽ không phát ngôn hoặc có ý kiến gì.

Đáng nhắc tới chính là bởi vì tầng thứ Hồng Hoang tăng lên khiến cho cường độ vị diện Hồng Hoang gia tăng, hạn chế hoặc phong cấm suy yếu, Minh Hà bọn người cự ly chứng đạo Hỗn Nguyên tương đương không xa.

Vì sao rất nhiều Hồng Hoang tiểu thuyết trong đó Minh Hà bọn người đỉnh đa kẹt tại Bán Bộ Hỗn Nguyên lại chứng đạo không được?

Tự nhiên là vì vấn đề tầng thứ Hồng Hoang, đẳng cấp thế giới như vậy chỉ mong dung nạp quá nhiều cường giả tầng thứ cao thì quá khó khăn.

Chính vì vậy, tất cả Hồng Hoang tiểu thuyết trong đó Thiên Đạo và Hồng Quân đều đang cực lực thôi động lượng kiếp, chính là vì hoàn thiện Hồng Hoang, cường hóa Hồng Hoang. "Vu Yêu Lượng

Kiếp cáo một đoạn lạc, Vô Lượng Lượng Kiếp bao trùm Chư Thiên, nguy cơ Hồng Hoang y nguyên, cho nên, Hồng Hoang nhưng cần cường hóa, chư vị đối với Phong Thần Lượng Kiếp thấy thế nào?" Hồng Quân chậm rãi nói.

Phong Thần Lượng Kiếp!

Nói thì nói thế, việc cần làm vẫn phải làm, mặc kệ Phong Thần Lượng Kiếp có làm được hay không, nhưng thương nghị thì khẳng định phải thương nghị, dù sao thành công thì khẳng định huyết kiếm lời không lỗ, không thành công cũng không có gì đáng ngại. "Ngươi là Thiên Đạo đại ngôn nhân, sự tình hỏi ta làm gì, ngươi quyết định là được." La Hầu nhíu mày.

Tưởng xảy ra đại sự gì, kết quả?

Tìm ta làm gì, cùng ta có quan hệ gì, ta lại không phải Thiên Đạo đại ngôn nhân. "???" Hồng Quân phảng phất mặt đầy dấu chấm hỏi (Black Nick Young meme).

Ta khả khứ đại gia ngươi chứ.

Lúc dùng thì nhiệt tình lắm, mẹ kiếp lúc cần thì lại phủi sạch sẩy trách nhiệm còn nhanh hơn lật bánh tráng.

Cmn, thật coi lão tử là bảo mẫu và công cụ người sao. "Bản cung có chút sự tình, đã là thương lượng lượng kiếp vậy Bản cung đi trước." Nguyên Nguyệt mở miệng nói. "Cùng nhau thương lượng đi." Hồng Quân không vui nói. "Ngươi cảm thấy Bản cung giúp được gì sao?" Nguyên Nguyệt vẻ mặt vô tội. "....." Hình như cũng đúng.

Ngu xuẩn như vậy cũng không giúp được gì. "Vậy cũng không được." "Đế Tôn tiền bối triệu kiến." "Vậy mau đi đi." Hồng Quân quả đoán đổi giọng. "Được đát." Nguyên Nguyệt cười hì hì rời đi.

Chúng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhìn mũi mũi nhìn tâm, từng

cái ngậm miệng không nói, không dám nói chuyện.

Ta cũng không dám nói, ta cũng không dám hỏi a. ...

Trong sơn cốc.

Tu luyện mấy trăm vạn năm, Lý Phàm chậm rãi mở mắt, thở ra một hơi, một đạo huyền diệu ba động từ trong mắt Lý Phàm lóe lên, ẩn có rất nhiều dị tượng đản sinh lại thu liễm, giống như phản phác quy chân.

Tu luyện mấy trăm vạn năm, dưới sự cung ứng bản nguyên chi lực không giới hạn, thực lực Lý Phàm tăng lên bao nhiêu có thể thấy được! "Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên bát trọng thiên!" Lý Phàm trên mặt lộ ra một nụ cười.

Cự ly Thiên Đạo Cảnh, đã không xa! "Thực lực a." Lý Phàm cảm khái.

Tuy hiện tại không cần xuất thủ, nhưng tịnh không đại biểu Lý Phàm thật không cần thực lực, tổng không thể toàn bộ đều dựa vào Nữ Oa hoặc bản nguyên chi lực đi, không thực tế. "Phải nắm chặt thời gian." Lý Phàm ánh mắt hơi hơi híp lại.

Tốc độ tăng lên thực lực không đủ nhanh, phải nhanh hơn!

Tiêu hao mấy trăm vạn năm bản nguyên chi lực khiến cho bản nguyên chi lực của Lý Phàm đại giảm, phải nghĩ biện pháp làm sự tình mới rồi. "Ân?" Bấm tay tính toán, sau khi hỏi thăm hệ thống, khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một độ cong hồ.

Không khéo rồi sao?

Vừa vặn, sự tình mới muốn xuất hiện đây...

Chính suy nghĩ, Lý Phàm hồi thần nhìn về phía cửa sơn cốc.

Nữ Oa, Nguyên Nguyệt... tới rồi! "Gặp qua tiền bối." Nguyên

Nguyệt cười duyên dáng chớp chớp mắt, hướng về phía Lý Phàm cúi chào một bộ dáng ta rất tôn kính, thấy Lý Phàm mỉm cười. "Ngồi." "Đa tạ tiền bối." Nguyên Nguyệt ngoan ngoãn ngồi xuống, lại cổ linh tinh quái đánh giá hoàn cảnh chung quanh. "Bản tôn biết vì sao ngươi có thể làm bằng hữu với tiểu gia hỏa này, xác thực thú vị." Lý Phàm cười nói.

Ngươi nói xem, Nguyên Nguyệt so với hắn tuổi tác ai lớn hơn?

Cường giả vi tôn, tuổi tác lại tính là gì, đến nỗi việc nàng hình như không mạnh bằng Nguyên Nguyệt, không quan trọng, nhìn qua giống đại lão là được rồi, thân là đại lão tu dưỡng, Lý Phàm thông thạo vô cùng. "Được rồi." Nữ Oa không có cùng Lý Phàm khách khí, vung tay sáng tạo cái bồ đoàn liền ngồi xuống. "Bản tôn lý giải các ngươi tới làm gì." Lý Phàm hòa nhan duyệt sắc nói. "Vãn bối chỉ là tò mò, cho nên tới nhìn xem, lần trước tiền bối uy thế quá mức, từ trong sơn cốc đi ra ta không dám nhìn nhiều." Nguyên Nguyệt nhỏ giọng nói thầm. "....." Lý Phàm một đầu hắc tuyến. "Coi bản tôn là cái gì, đặc địa tới vì để nhìn xem bản tôn bộ dạng ra sao?" "Hi hi." Nguyên Nguyệt thè lưỡi, vẻ mặt vô tội đáng thương hề hề nhìn Lý Phàm.

Nhìn Nguyên Nguyệt bộ dáng ngốc nghếch, khóe miệng Lý Phàm co giật có chút không nói gì.

Nha đầu ngốc nghếch này lại có thể đạt tới cảnh giới hiện tại, Chư Thiên Vạn Giới quả nhiên không nói đạo lý a, khí vận cao là có thể muốn làm gì thì làm sao, được rồi, hình như xác thực có thể. "Căn nguyên bất phàm, Chư Thiên Thái Âm đều có quan hệ với ngươi, Thái Âm Đại Đạo hẳn là cùng ngươi có chỗ liên hệ, đã đều tới, vậy liền chỉ điểm ngươi tu hành một chút cho tốt." Bấm tay tính toán, Lý Phàm từ từ nói.

Tại trong sơn cốc có hệ thống sức mạnh gia trì có thể vô địch,

đương nhiên rồi, ngụy vô địch, nhưng thôi diễn cho một cái Nguyên Nguyệt thì khẳng định đủ rồi.

Thái Âm Đại Đạo?

Thái Âm Đại Đạo quân cờ?

Lý Phàm không quá để ý, dù sao cùng hắn không quan hệ, ngược lại nha đầu này bộ dáng xuẩn manh xuẩn manh làm cho Lý Phàm có chút hảo cảm, dứt khoát liền chỉ điểm nàng tu luyện cho tốt.

Có lẽ tu vi Lý Phàm không bằng Nguyên Nguyệt, nhưng luận đạo hạnh luận cảm ngộ thì Nguyên Nguyệt tự nhiên xa xa không bằng, về mặt nhãn giới Lý Phàm tiên thiên liền lăng giá tại phía trên Chư Thiên, đương nhiên có thể dạy bảo Nguyên Nguyệt.

Giống như hắn tu luyện không có bình cảnh, chỉ thiếu đại đạo cảm ngộ và năng lượng luyện hóa, cho đủ sức mạnh và thời gian, Lý Phàm trực tiếp siêu thoát Chư Thiên phía trên đều là chuyện dễ dàng. "Đa tạ tiền bối." Nguyên Nguyệt cười duyên dáng nói. ...

Hồng Hoang không nhớ năm, chuyển thuấn đi qua mấy trăm năm.

Trong Tử Tiêu Cung thảo luận cuối cùng tan rã trong không vui.

Hồng Quân biểu thị mọi người đều là hảo huynh đệ có phúc cùng hưởng có họa cùng chia, vì mỹ hảo Hồng Hoang gia viên, cùng nhau cố gắng một chút.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần biểu thị có phúc có thể hưởng, có họa cũng đích xác có thể cùng chịu, nhưng kiến thiết Hồng Hoang thì cùng ta không có quan hệ, ngươi là Thiên Đạo đại ngôn nhân, ngươi mặc kệ thì dứt khoát nhường ra vị trí.

Hồng Quân có thể vui lòng?

Hồng Quân có thể không nổi nóng?

Lão tử làm Thiên Đạo đại ngôn nhân dễ dàng lắm sao?

Không phải là vì thay đám các ngươi gánh nồi, lừa dối lão tử?

Thế là song phương cãi nhau, Hồng Quân một người độc chiến quần nho, nếu không cố kỵ có không ít vãn bối tại đại điện thì tại chỗ đánh nhau cũng không phải là không có khả năng.

Nga đúng rồi, Long Ngao cũng giúp Hồng Quân, chủ yếu cảm thấy Hồng Quân tương đối ngầu, dù sao Thiên Đạo đại ngôn nhân há có thể là đệ đệ?

Trâu Thiên thì tương đối cật qua (hóng hớt), cùng chúng Hỗn Nguyên Cảnh nhìn mũi mũi nhìn tâm biểu thị đại lão cãi nhau, chúng ta không dám nói chúng ta không dám hỏi.

Trong lúc đó phương án đưa ra mấy cái, Hồng Quân muốn dựa theo quỹ tích cũ tái diễn Phong Thần Lượng Kiếp, mượn cơ hội này dùng lượng kiếp trùng kích quy tắc Hồng Hoang trọng định Tam Giới, để Tam Thanh bọn người diễn cái kịch đánh giả thi đấu.

Tam Thanh bọn người đảo không ý kiến, đối với bọn hắn làm công cụ người cũng không sao cả.

Chỉ là bị La Hầu bọn người cười nhạo mà thôi, không có cái gì mới mẻ cũng muốn lấy ra?

Hiện tại ai không biết kết quả Phong Thần Lượng Kiếp, để chúng sinh xem trò vui nhìn chê cười?

Sau đó Hồng Quân tâm thái có chút sụp đổ.

Lúc này Da Hòa Hoa biểu thị hắn có thể thao tác, không được thì hắn và Hồng Quân có thể diễn cái kịch, để Thiên Đường nhập xâm Hồng Hoang sau đó Hồng Hoang và Thiên Đường đánh một trận chia chác một đợt khí vận.

Kết quả La Hầu bọn người không vui, dựa vào cái gì?

Để ngươi hoạch đắc lượng kiếp khí vận và Thiên Đạo gia trì?

Đang nằm mơ ăn cứt chó sao.

Vì vậy thương lượng không ra kết quả, dứt khoát ai về nhà nấy ai tìm mẹ nấy. ...

Trong sơn cốc.

Nguyên Nguyệt đã ở chỗ này ngốc hơn trăm năm, trong lúc đó Lý Phàm chỉ điểm Nguyên Nguyệt vấn đề tu luyện xong Nguyên Nguyệt liền lôi kéo Lý Phàm và Nữ Oa nói chuyện phiếm.

Không thể không nói, phương diện khuấy động bầu không khí Nguyên Nguyệt xác thực rất khá, giống như một cái hạt dẻ cười, cũng khó trách Nữ Oa có thể cùng Nguyên Nguyệt quan hệ phỉ thiển.

Bất quá ngốc mấy trăm năm sau Nguyên Nguyệt rời đi sơn cốc, dù sao nàng cũng có sự tình muốn làm, cũng phải tu luyện. "Hạ quân cờ?" Nương theo Nguyên Nguyệt rời đi, bầu không khí trong sơn cốc đều giống như lãnh đạm không ít, có chút không thích ứng, Nữ Oa từ từ mở miệng nói. "Cũng không tính là hạ cờ, chỉ là thử xem, không chừng có thể phái thượng dụng tràng." Lý Phàm cười cười. "Cần nắm chặt thời gian, mấy vị kia sát giác có chút không thích hợp." Do dự một chút, Nữ Oa thấp giọng nói. "Mấy vị nào?" Lý Phàm lông mày nhướng lên.

Nói đến đây, Nữ Oa quyết định đại trí giới thiệu cho Lý Phàm.

Chủ yếu cũng không có gì cần thiết phải ẩn giấu, cũng không dính đến bí mật gì thì cũng không sao. "Chư Thiên phía trên liền là Hư Vô, Hư Vô là đầu nguồn của hết thảy, bắt đầu của hết thảy, bất luận thời gian, không gian hoặc đại đạo cùng quy tắc đều do Hư Vô đản sinh.

Chương 108

Ta phương Chư Thiên này hay là các Chư Thiên khác đều do chúa tể trong Hư Vô đế tạo, Bản cung liền là một trong số đó." "Bản cung là Nhân Tổ, tất cả khái niệm Nhân tộc trong Chư Thiên đều lấy Bản cung làm đầu nguồn, Nhân tộc sở dĩ có thể trở thành thiên địa nhân vật chính của cơ hồ tất cả vị diện, tất cả thế giới liền cũng có một bộ phận nguyên nhân là do Bản cung.

Mấy vị khác, một cái Tiên Tổ, một cái Ma Tổ, một cái Võ Tổ các loại, đều các chưởng một đạo đi." "Tiên Tổ đế tạo Tiên Đạo, diễn hóa hỗn độn khái niệm, Ma Tổ đế tạo Ma Đạo, diễn hóa thôn phệ, hủy diệt khái niệm, Vu Tộc đế tạo Võ Đạo, diễn hóa hồng mông, khí huyết khái niệm.

Vô ngân Chư Thiên do chúng ta đế tạo, cũng chỉ là ngoạn vật tùy tiện của chúng ta khi nhàm chán, dù sao Hư Vô quá vô thú, cũng quá nhàm chán." Có một số phương diện dính đến tân bí và cấm kỵ, không phải Lý Phàm hiện tại có thể nghe, cho nên Nữ Oa chỉ kiểm một chút đơn giản để nói. "Vậy Bản tôn lại là ai." Lý Phàm như có điều suy nghĩ. "Ngươi?

Hiện tại không nói được." Nữ Oa lắc đầu.

Đảo không ngại, nhưng danh húy kia bị mấy vị kia phong tồn, ai dám tụng danh húy đó, ai dám tiết lộ tin tức liền trực tiếp bị tỏa định, đến lúc đó thì vui lớn rồi, hiện tại thời cơ chưa tới. "Được rồi." Lý Phàm từ chối cho ý kiến. "Ngươi cảm thấy Hư Vô sẽ chọn ai?" Nhiễu cái đề tài, Nữ Oa hứng thú bừng bừng nói.

Có một số việc không thích hợp hiện tại nói, cũng không tiện hiện tại nói, đề điểm là được, thâm thâu không cần thiết, chẳng bằng nói

chuyện hiện tại làm cho Nữ Oa cảm thấy hứng thú. "Không biết, nhìn xem liền biết." Lý Phàm lắc đầu từ từ nói.

Cùng Nữ Oa đồng dạng, hắn chỉ đại trí nhìn trộm đi hướng vị lai, cụ thể sự nghi thì không có xem, nếu xem thì chẳng phải sẽ rất vô thú sao, trừ phi một số nguyên nhân đặc định nếu không thì không biết mới là chơi vui nhất. "Ân?" Đột nhiên, tự có sở cảm, Lý Phàm ngẩng đầu nhìn về phía chân trời.

Một giây sau, Nữ Oa tựa hồ cũng sát giác, đồng dạng sắc mặt thác ngạc nhìn về phía hư không.

Lược tác trầm ngâm, Lý Phàm sắc mặt cổ quái phất phất tay, một giây sau, một đạo khí cơ từ chân trời rơi xuống hội tụ nhập trong đầu Lý Phàm. "Đinh!

Chư Thiên Đại Đạo Liêu Thiên Quần yêu thỉnh ngài gia nhập, phải chăng xác định?" Một đạo thanh âm như máy móc xuất hiện bên tai Lý Phàm. "....." Lý Phàm.

Khá lắm, đang cùng Nữ Oa thảo luận xem ai sẽ là kẻ may mắn nhi, kết quả?

Tìm tới đầu ta rồi?

Cũng được. "Thú vị." Nữ Oa cũng cười, vẻ mặt kinh ngạc và cổ quái. "Bản tôn nhìn xem." Lắc đầu, Lý Phàm nhắm mắt lại.

Nương theo ý niệm của hắn khẽ động, một cái hư nghĩ hình chiếu ánh xạ trong đầu Lý Phàm.

Trong hình chiếu là hình ảnh loại tự công cụ nói chuyện phiếm của kiếp trước, giống y hệt như rất nhiều tiểu thuyết thể loại liêu thiên quần, trong đó hiện tại chỉ có hai người, một cái Lý Phàm, cái còn lại là Quần chủ.

Quần chủ tên nghe cũng tương đối cao đoan đại khí thượng đẳng

cấp, gọi là Thanh Hư Vô Lượng Huyền Thiên Đại Đạo. ...

Hỗn Độn Chi Hải, một phương vị diện bên trong.

Trong cung điện khôi hoằng, một tên lão giả tóc trắng bỗng nhiên mở mắt, sắc mặt đại biến. "Đem vị kia chiêu tiến vào, sao lại khéo như vậy, không đúng, sao lại xui xẻo như vậy." Lão giả tóc trắng trên trán xuất hiện mồ hôi lạnh, thân thể ẩn ẩn đều đang run rẩy.

Mẹ kiếp ai mà đỡ được a, câu cá câu được con cá mập?

Có lòng muốn trực tiếp lui quần đi người, nhưng cân nhắc làm như vậy giống như đối với vị kia bất kính, lão giả tóc trắng tâm lý càng thêm phát mao.

Ta hiện tại nên làm cái gì??? ...

Hồng Hoang vị diện.

Trong sơn cốc.

Lý Phàm đang say sưa ngon lành nhìn xem cái liêu thiên quần đơn giản này.

Khung giá của quần kỳ thực rất đơn sơ, các phương diện cũng đều không có chế tạo ra, chỉ có cái bản thân liêu thiên quần, thú vị đảo rất thú vị, xem kịch xem đến trên đầu mình sắm vai nhân vật chính, Lý Phàm biểu thị có chút ngạc nhiên.

Chính nhìn xem, trong liêu thiên quần xuất hiện một hàng chữ.

Đế Tôn Tiền Bối Uy Vũ Vô Song: Tham kiến Đế Tôn tiền bối, lễ vật vãn bối cấp cho ngài xin tiền bối tiếu nạp. "....." Lý Phàm suýt chút nữa cười ra tiếng.

Tên sửa tốc độ cũng được đấy.

Lắc đầu, Lý Phàm đánh ra một hàng chữ.

Đế Tôn: Không biết giả vô tội.

Người ta cũng không phải cố ý, chỉ là có chút xui xẻo mà thôi, vừa vặn cho hắn nhìn chút vui vẻ, Lý Phàm tự nhiên không có ý tứ quái tội, không cần thiết.

Đế Tôn Tiền Bối Uy Vũ Vô Song: Tạ, Đế Tôn tiền bối.

Lão giả tóc trắng thở phào nhẹ nhõm, không chút do dự liền trực tiếp lui quần. "Hiện tại làm sao?" Nữ Oa chớp chớp mắt. "Xem tiếp là được, cái quần này ngươi muốn không?" Lý Phàm thuận tay đem hệ thống liêu thiên quần trong thức hải bắt ra đưa cho Nữ Oa. "Ngô, rất thú vị, chơi thử xem sao." Nữ Oa không có đối với Lý Phàm quá khách khí, quan hệ giữa hai người cũng không cần khách khí như vậy, dứt khoát liền thân thủ đem liêu thiên quần cầm lấy, hứng thú bừng bừng bắt đầu nghiên cứu. ...

Một vị diện khác, trong chí cao cung điện.

Lão giả tóc trắng âm tình bất định tựa hồ có chút do dự. "Hắn là sẽ không xui xẻo như vậy chứ?" "Ta không tin, có thể xui xẻo như vậy sao?" "Mặc kệ." Gia đa ý niệm hiện lên, cắn răng, lão giả tóc trắng tâm một hoành, vung tay lần nữa chế tạo ra một cái hệ thống, từng luồng tạo hóa chi lực lưu chuyển, đáy mắt lão giả tóc trắng ẩn có huyền diệu quang huy chiếu rọi, thủ chưởng khẽ đảo, hệ thống ẩn đi. ...

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "An ổn một chút thật tốt a." Hồng Quân tâm mãn ý túc nói.

Lần trước trấn áp Chiến Tôn xong không thể nghi ngờ là uy chấn Chư Thiên, làm cho Chư Thiên Vạn Giới đều minh bạch Hồng Hoang có bao nhiêu không dễ chọc, dù sao Đại Đạo Cảnh nói trấn áp liền trấn áp, hiện tại người dám đối với Hồng Hoang làm tiểu động tác có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Việc này làm cho Hồng Quân cửu vi cảm thụ được sự thoải mái dễ chịu.

Nga không đúng, cũng không thể hoàn toàn thoải mái dễ chịu.

Ong!

Thiên Đạo quang luân ẩn hiện, một luồng khí tức lóe lên. "Nga?

Lại phát hiện vị diện rồi sao." Trước mắt Hồng Quân sáng lên.

Từ sau Chủ Thần Không Gian hắn vẫn luôn hướng Chư Thiên đầu phóng hệ thống, đáng tiếc thời gian rất lâu mới có thể định vị một cái, về sau Hồng Quân dứt khoát đem việc này ném cho Thiên Đạo đi làm, định vị xong thì thông báo. "Ta phái một đạo hình chiếu đi bố đạo." Hơi hơi hạm thủ, trong mắt Hồng Quân quang huy lóe lên, một đạo hư huyễn hình chiếu hiển hiện, không gian thông đạo ngưng tụ, hư huyễn hình chiếu nhanh chóng hóa thành thực chất chui vào trong không gian thông đạo.

Bố đạo Chư Thiên cũng là tìm linh cảm từ phía Nữ Oa, mấy trăm vạn năm nay Hồng Quân đã bố đạo không ít vị diện...

Nhất minh kinh nhân, trấn áp La Hầu bọn người, nhất thời, trên mặt Hồng Quân lộ ra một nụ cười. ...

Thiên Đường.

Da Hòa Hoa cùng Đệ Nhị Đại Nghịch Thiên Giả Liên Minh một lần nữa tụ tập cùng một chỗ. "Hồng Quân tư chất tuyệt đối ẩn tàng âm mưu, đoạn thời gian này ta đều cảm giác có chút không thích hợp." Tinh Vũ nặng nề nói. "Tuy ngô đẳng không cần lo lắng Hồng Hoang thanh toán chúng ta, nhưng việc cần làm vẫn phải làm, ý nghĩa là chúng ta phải biến cường, chư vị nhận vi như thế nào?" Da Hòa Hoa trầm giọng nói. "Trước đó sự tình quá nhiều cùng Hồng Hoang nguy cơ quá lớn mới một mực không xử lý, liên minh chúng ta đã thành lập

vậy thì không có đạo lý không đồng tâm hiệp lực, trong chúng ta chẳng lẽ lại xuất hiện cái phản đồ cảm thấy liên minh vô dụng?" Càn Khôn Lão Tổ ánh mắt quét toàn trường.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần tự nhiên toàn bộ đều lắc đầu.

Nghịch Thiên Giả Liên Minh là vì nghịch thiên mà sinh, vì nghịch thiên sinh mà sinh, làm sao có thể có phản đồ! "Da Hòa Hoa, ngươi đã triệu tập ngô đẳng chẳng lẽ có biện pháp nhanh chóng tăng lên thực lực rồi sao, hiện tại Hồng Hoang không dễ lăn lộn a, các cái át chủ bài đều nhiều, nhất là gần đây Hồng Quân tiểu nhi cũng làm không ít sự tình." Ngũ Hành Lão Tổ thở dài nói. "Tự nhiên." Da Hòa Hoa tính trước kỹ càng nói. "Nga?" Đám người trước mắt sáng lên. "Đúng rồi, ngô đẳng có muốn hay không liên hợp Bàn Cổ và La Hầu, bọn hắn cùng Hồng Quân quan hệ cũng tốt không đến nơi nào." Tinh Vũ mở miệng nói. "Ta sớm hỏi rồi, Bàn Cổ và La Hầu nói ta là đệ đệ không mang ta chơi." Da Hòa Hoa mặt không biểu tình nói. "....." Tinh Vũ. "....." Chúng Hỗn Độn Ma Thần. ...

Hồng Hoang vị diện.

Côn Luân Sơn, Tây Côn Luân Sơn khu vực.

Một mảnh đào viên tản ra tiên thiên đạo vận cùng đại đạo quy tắc, một tên nữ tử mặc thanh sắc trường váy tuyệt mỹ đang khoanh chân ngồi tại trung tâm đào viên, tựa đang cảm ngộ sự huyền diệu trong đào viên lại tựa như đang giả mị trầm thụy.

Đột nhiên, tuyệt mỹ nữ tử mở mắt ngẩng đầu nhìn về phía thiên không, chưa kịp phản ứng, một đạo lưu quang trực tiếp chui vào mi tâm nữ tử. "Đinh!

Chư Thiên Chí Cao Hệ Thống tỏa định túc chủ, xin hỏi túc chủ phải chăng bảng định bản hệ thống." Một giây sau, thanh âm như máy móc xuất hiện trong đầu tuyệt mỹ nữ tử. "Hệ thống?

Ngón tay vàng?" Nữ tử lược tác trầm ngâm.

Đương kim Hồng Hoang ai không hiểu rõ hệ thống, lại có ai không biết ngón tay vàng.

Hồng Hoang hạ giới sum la vạn tượng, khoa kỹ hạ giới càng là nhiều vô số kể, tiểu thuyết cũng không ít, Hồng Hoang chúng sinh cơ hồ đều xem qua tự nhiên sẽ không lạ lẫm. "Bảng định." Bấm tay tính toán, xác định không có nguy hiểm sau nữ tử mặc niệm nói. "Đinh!

Chư Thiên Chí Cao Hệ Thống bắt đầu bảng định." "Đinh!

Bảng định trung..." "Đinh!

Bảng định hoàn thành." "Đinh!

Chư Thiên Chí Cao Hệ Thống kiệt thành vì túc chủ ngài phục vụ, hiện tại phát bố tân thủ nhiệm vụ." Từng đạo 'Đinh đinh đinh' nhắc nhở âm không ngừng vang lên, nương theo thoại âm rơi xuống, trước mắt nữ tử lóe lên, một cái hư nghĩ hình chiếu xuất hiện.

Nhiệm vụ xưng hô: Tìm kiếm Bàn Cổ Nhiệm vụ giới thiệu: Thỉnh tức khắc tiến về Minh Giới tìm kiếm Bàn Cổ, tìm được tắc thành công Nhiệm vụ ban thưởng: Pháp môn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh Nhiệm vụ trừng phạt: Không "Tìm kiếm Bàn Cổ?" "Chứng đạo Hỗn Nguyên?" Nữ tử sắc mặt thác ngạc, có chút ngốc trệ.

Nhiệm vụ đơn giản như vậy lại có ban thưởng cao như vậy?

Nếu không phải thôi diễn xác định hệ thống tầng thứ viễn viễn cao hơn nàng thì nữ tử đều muốn hoài nghi có phải có người đang trêu đùa nàng hay không.

Cái này thật sự xuất hiện, không lâu trước đây có cường giả nhàn rỗi đau trứng chế tạo cái hệ thống cho một sinh linh khác trêu đùa, lệnh đến lúc đó Hồng Hoang nháo ra động tĩnh không nhỏ, rất nhiều người đều xem chê cười. "Thử xem sao." Sắc mặt biến ảo, nữ tử

đứng dậy đưa ra quyết định.

Âm mưu?

Nàng tự nhiên có thể sát giác ra không thích hợp.

Nhưng không thích hợp thì thế nào, tầng thứ minh hiển viễn phi nàng có thể tưởng tượng, nghĩ lại nhiều cũng vu sự vô bổ, không bằng đi tìm Bàn Cổ, vừa vặn để đại lão định đoạt.

Ong!

Hư không xuất hiện gợn sóng, nữ tử biến mất không thấy.

Nàng tên là...

Tây Vương Mẫu! ...

Chương 109

Linh Thứu Sơn, Nguyên Giác Động.

Tích nhật Tử Tiêu Cung ba ngàn khách trong đó Nhiên Đăng đạo nhân đang tu luyện.

Một thế này Nhiên Đăng kỳ thực vốn cũng chuẩn bị ôm đùi Nguyên Thủy, chỉ là bị Nguyên Thủy cự tuyệt.

Tại tiếp xúc nhiều cái hạ giới và tiểu thuyết về sau, Nguyên Thủy cho dù không nhìn Phong Thần Lượng Kiếp tình huống cũng tổng cảm giác Nhiên Đăng tướng mạo không phải người tốt.

Đích xác, tướng mạo!

Chúng sở chu tri Nguyên Thủy là một cái người khắc bản nghiêm khắc, thân là Hỗn Nguyên Cảnh đại năng tự nhiên có thể tùy tâm sở dục, cho nên nhìn Nhiên Đăng không thuận mắt liền cự tuyệt Nhiên Đăng.

Tây Phương Giáo bên kia càng đừng nói, hiện tại Tây Phương cũng không phải Tây Phương trong nguyên định quỹ tích, không thiếu người, tự nhiên sẽ không thấy ai cũng nhận, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn xem xét Nhiên Đăng bị Nguyên Thủy cự tuyệt nhất thời cũng cự tuyệt.

Ta Tây Phương Giáo là nơi thu đồng nát sắt vụn sao?

Tiếu thoại!

Nguyên Thủy đều không cần thì ta cũng không cần.

Thế là Nhiên Đăng chỉ có thể xấu hổ lại mờ mịt trở lại đạo tràng tiềm tu. "Đinh!

Tối Cường Điểm Danh Hệ Thống kiểm trắc hợp thích túc chủ, phải chăng bảng định?" Bá!!!

Nhiên Đăng mãnh địa mở mắt, sau lưng ẩn có từng trọng cổ lão thần đăng hình chiếu ra, từng đạo đại đạo quy tắc hoặc tiên vận thần văn hội tụ xuất. "Hệ... thống?" Nhiên Đăng ánh mắt lóe lên, tim đập không khỏi có chút gia tốc.

Nhất là cẩn thận xác định hệ thống tầng thứ tương đối cao, nhất thời, Nhiên Đăng tim đập càng nhanh hơn.

Không phải ác tác kịch?

Tốt, đó chính là cơ duyên!

Chí vu có hay không âm mưu, Nhiên Đăng không quan tâm, hắn chỉ quan tâm thực lực, chỉ cần thật sự có thể cấp cho hắn thực lực tăng lên thì bị lợi dụng lại như thế nào, chí ít có giá trị có thể bị lợi dụng. "Bảng định." Nhiên Đăng không giả tư sách nói. "Đinh!

Tối Cường Điểm Danh Hệ Thống bắt đầu bảng định..." "Đinh!

Bảng định trung..." "Đinh!

Bảng định hoàn thành!" "Tôn quý túc chủ, Tối Cường Điểm Danh Hệ Thống kiệt thành vì ngài phục vụ, phải chăng cần giới thiệu bản hệ thống công năng?" Từng đạo thanh âm như máy móc vang lên. "Chỉ cần đi một cái địa phương là có thể hoạch đắc điểm danh ban thưởng sao?" Nhiên Đăng tư tác nói.

Hệ thống mà, Nhiên Đăng cũng sẽ không lạ lẫm, bởi vì tăng lên thực lực đến mức hồn khiên mộng nhiễu cho nên Nhiên Đăng chuyên môn nhìn không ít sảng văn YY não bổ, đối với tối ngưu bức hệ thống lưu Nhiên Đăng xem là nhiều nhất. "Đích, tôn kính túc chủ." Hệ thống nói. "Vậy chờ cái gì, còn không mau phát bố điểm danh địa điểm." Nhiên Đăng xoa xoa tay chờ mong nói. "Đinh!

Hiện đã phát bố cái thứ nhất điểm danh địa điểm, Ma Giới Ma Tổ Cung, điểm danh hoàn thành có thể hoạch đắc Hỗn Nguyên Đạo Quả trợ túc chủ chứng đạo Hỗn Nguyên." Hệ thống máy móc nói. "???" Nhiên Đăng sắc mặt ngưng cố.

Ma Giới?

Ma Tổ Cung?

Ngươi xác định ta đi điểm danh còn có mạng chứng đạo sao? ...

Trong sơn cốc.

Lý Phàm, Nữ Oa trò chuyện, lúc thì đàm cập chư thiên vận chuyển, lúc thì tán gẫu danh sơn đại xuyên, hoặc ảnh thị tác phẩm cùng giải trí hạng mục, có thể nói sum la vạn tượng chuyện trên trời dưới đất.

Hai người đều kiến đa thức quảng, cho nên bất luận Lý Phàm hay Nữ Oa nói chuyện đều cảm thấy có sự ăn ý và thú vị.

Tự có sở cảm, Nữ Oa nhìn về phía Hồng Hoang phương hướng nói: "Kịch vui mở màn rồi kìa." "Ân, bản nguyên chi lực a..." Lý Phàm cảm thán nói. "Đối với chư thiên bản nguyên cảm hứng thú?" Nữ Oa nhìn thoáng qua Lý Phàm. "Không, chỉ là nghĩ tới một số thứ mà thôi." Lý Phàm lắc đầu.

Sáu loại chư thiên bản nguyên chi lực có điểm loại tự như bản nguyên chi lực hắn đoạt được, hoặc là, là bản giản hóa của bản nguyên chi lực?

Làm cho Lý Phàm đối với bản nguyên chi lực đảo có càng sâu tầng thứ minh ngộ, tự nhiên liền kìm lòng không được cảm khái.

Bất quá cảm khái quy cảm khái, mấy thứ đồ chơi này Lý Phàm không cảm hứng thú, có bản nguyên chi lực rồi còn muốn bản giản hóa làm cái gì, có chút ít còn hơn không mà thôi, có thể nhưng không

cần thiết. "Ác." Nữ Oa không hỏi nhiều. "Đại mạc kéo ra còn có một đoạn thời gian, vừa vặn có thời gian không bằng ra ngoài đi dạo một chút, nghe nói Đông Hải kỳ quan bản tôn còn chưa xem qua đâu." Lý Phàm cười mời.

Vốn là Lý Phàm trạch quen rồi lười ra ngoài chạy loạn, nhưng Nữ Oa đề nghị làm cho Lý Phàm nổi lên không nhỏ hứng thú, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi vừa vặn ra ngoài đi dạo một chút cũng tốt.

Lấy hiện tại thực lực và sở hữu bản nguyên chi lực, Lý Phàm cũng không lo lắng rời đi sơn cốc sẽ xuất hiện nguy hiểm, lại không tốt đánh không lại thì còn có thể chạy, huống chi còn có Nữ Oa bảo tiêu hộ hàng. "Được nha." Nữ Oa trước mắt sáng lên. ...

Thiên Đường.

Da Hòa Hoa đem kế hoạch toàn bàn nói ra, nghe xong Da Hòa Hoa kế hoạch đám người hoặc trầm tư hoặc nhíu mày hoặc kích động cũng có kỳ đãi. "Chư vị, nghĩ nhiều như vậy làm gì, giống như Hồng Quân nói, thành công chúng ta huyết kiếm lời, thất bại cũng sẽ không tổn thất, đỉnh đa thiên thư chân tướng công bố thì mất chút mặt mũi mà thôi, cùng lợi ích so sánh mặt mũi quan trọng sao?" Da Hòa Hoa từ từ nói. "Đạo hữu nói có lý, liền lấy Phong Thần Lượng Kiếp bố cục mưu hoa." Tinh Vũ ánh mắt lóe lên nói. "A a, ta càng không ý kiến, có thể hố Hồng Quân một vố ta liền thấy đủ, có thể hay không hoạch đắc lợi ích tạm thời tính sau." Ngũ Hành Lão Tổ cười khẽ nói.

Đoàn chiến có thể thua, Hồng Quân nhất định phải chết? "Ha ha." Hiện trường khí phân nhất thời trở nên vui sướng.

Chính như Ngũ Hành Lão Tổ nói, lui một vạn bước thì cũng có thể hố Hồng Quân một vố, đủ rồi, còn có cái gì so với hố Hồng Quân càng vui vẻ hơn đâu?

Không có! ...

Minh Giới.

Tây Vương Mẫu đến địa phủ về sau liền hướng Hậu Thổ truyền âm, may mắn cùng Hậu Thổ có mấy phần giao tình, bằng không mà nói Tây Vương Mẫu thật không biết làm thế nào mới có thể gặp Bàn Cổ. "Hậu Thổ muội muội." Bình Tâm Điện, Hậu Thổ thấy Tây Vương Mẫu lập tức liền cao hứng chào hỏi: "Ta hai tỷ muội cũng có hơn hai ngàn vạn năm không gặp đi, đột nhiên tìm ta làm gì." "Ta có việc muốn cầu kiến Bàn Cổ phụ thần cho nên thỉnh cầu tỷ tỷ giúp một chút." Tây Vương Mẫu cười nói. "Muốn gặp phụ thần sao, vừa vặn phụ thần gần đây không có bế quan, bằng không mà nói thật đúng là không dễ gặp, giao cho ta đi." Hậu Thổ lược tác trầm ngâm sau tự tin tràn đầy nói. "Đa tạ tỷ tỷ." "Tiểu sự mà thôi." Hậu Thổ ánh mắt khép hờ bắt đầu câu thông, nửa ngày, Hậu Thổ một lần nữa mở mắt ôn nhu cười một tiếng: "Xong xuôi." ... "Tiểu gia hỏa này muốn gặp bản tọa?" Minh Giới chỗ sâu, một phiến hôi mông mông không gian hạo hãn như hỗn độn, Bàn Cổ khoanh chân ngồi bình tĩnh nhìn về phía Tây Vương Mẫu. "Tham kiến Bàn Cổ phụ thần, khởi bẩm phụ thần tịnh không phải vãn bối muốn gặp ngài, là có người khác." Tây Vương Mẫu cúi chào cung kính nói. "Nga?" Bàn Cổ nhìn về phía Tây Vương Mẫu, tự có sở cảm, trong mắt Bàn Cổ lóe lên một vẻ hiểu rõ nhàn nhạt nói: "Đều tới rồi thì đừng có ẩn tàng." Ong!

Tây Vương Mẫu mi tâm từng luồng đạo tắc thần huy nở rộ, từng đạo huyền diệu khí tức dâng trào, một cái hư huyễn thân ảnh dần dần từ trong hư không hiện ra, sau đó từ hư nhập thực hóa thành một tên lão giả tóc trắng. "Đáp ứng cấp dư ban thưởng, ngươi có thể rời đi." Lão giả tóc trắng phất phất tay, một đạo ấn ký rơi vào trước mặt Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu theo bản năng nhìn về phía Bàn Cổ, thấy Bàn Cổ nhẹ gật đầu sau hân hỉ thu hồi ấn ký hành lễ một cái rồi rời đi.

Hệ thống có âm mưu hay không Tây Vương Mẫu đoán được, phản chính có chỗ tốt là đủ rồi, chí vu âm mưu thì Tây Vương Mẫu không quan tâm, một cái tiểu lâu la mà thôi, xem vào sự tình cấp độ đại lão thì chỉ có muốn chết. "Thú vị, lại có thể che chắn Thiên Đạo và Hồng Quân cảm tri." Bàn Cổ ngoạn vị đánh giá lão giả tóc trắng. "Gặp qua Bàn Tôn." Lão giả tóc trắng không có trả lời, hướng về phía Bàn Cổ hành lễ một cái. "Bàn Tôn?

Xưng hô hay lắm, a a, bản tọa khả đương không nổi kính xưng của một tôn chư thiên chí cường giả tiếp cận Đại Đạo Cảnh." Bàn Cổ cười ha hả nói. "Đạo hữu nói đùa, thời gian trước ta từng cảm ứng đạo hữu có không ít phân thân rời đi giới này." Lão giả tóc trắng vuốt râu nói.

Bàn Cổ nghe vậy ánh mắt ngưng lại, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, mặt không biểu tình ngưng thị lão giả tóc trắng. "Ai lại có thể tưởng tượng được tích nhật trong trận chiến Thời Gian Trường Hà, Bàn Tôn miện hạ lại nhưng vẫn không có toàn lực xuất thủ a, ta xưng hô Bàn Tôn là đạo hữu lại cũng có chút làm càn, hẳn là gọi Bàn Tôn tiền bối mới đúng." Lão giả tóc trắng tựa như không nhìn thấy biểu tình của Bàn Cổ, y nguyên tự mình nói. "Ngươi là ai." Bàn Cổ đạm mạc nói. "Đạo hữu khả tri ta là ai." "Hồng Quân." Bàn Cổ bình tĩnh nói.

Hồng Quân!

Hồng Quân!!!

Trước mặt lão giả tóc trắng không phải người khác, chính là Hồng Quân!

Lại một cái, Dị Vực Hồng Quân!

Nếu là người khác Bàn Cổ có lẽ nhận không ra, nhưng cái bộ dáng hèn mọn bỉ ổi này ngoại trừ Hồng Quân thì còn có thể là ai, đối với

Hồng Quân, Bàn Cổ đơn giản không nên quá quen thuộc. "Đạo hữu hảo nhãn lực." Lão giả tóc trắng hay nói đúng hơn là Dị Vực Hồng Quân tán thán nói. "Thời Gian Trường Hà một trận chiến sau Chư Thiên giai cụ (đều sợ), toàn bộ đều bị Hồng Hoang sở chấn nhiếp, không ai dám đối với Hồng Hoang có ý nghĩ gì, ngươi an ổn thủ hộ Hồng Hoang của ngươi không tốt sao." Bàn Cổ tự tiếu phi tiếu nói. "Đó là Chí Cao Thiên Bảng a, ai lại không muốn hưởng thụ phúc trạch của Chí Cao Thiên Bảng đâu chứ.

Giới này để uẩn thâm hậu viễn phi giới của ta có thể so sánh, ta tự nhiên không muốn tiến công giới này, nhưng, nếu ta thay thế Hồng Quân của giới này thì sao?" Dị Vực Hồng Quân cảm thán nói, cuối cùng Dị Vực Hồng Quân cười híp mắt nhìn Bàn Cổ nói: "Bàn Tôn, ngô đẳng hợp tác, ngươi cảm thấy thế nào?" ...

Ma Giới.

Bởi vì trước đó Ma Giới muốn ôm đùi La Hầu, cho nên lần này trở lại Ma Giới Nhiên Đăng đảo ngựa quen đường cũ, không ít Ma tộc cường giả nhìn thấy Nhiên Đăng liền chào hỏi, Nhiên Đăng nghiễm nhiên một bộ dáng về nhà. "Ma Tổ cho mời." Ma Giới trung tâm, Nhiên Đăng đang chuẩn bị bẩm báo Ma Tổ, lúc này, một tên Ma tộc cường giả đi lên phía trước nói. "Đa tạ người anh em dẫn đường." Nhiên Đăng thở phào nhẹ nhõm lập tức nói. "Khách khí." Ma tộc cường giả không có để ý, ngay lập tức liền dẫn Nhiên Đăng tiến về Ma Tổ Cung.

Tiến vào trong Ma Tổ Cung, chưa đợi Nhiên Đăng nói chuyện, La Hầu đang ngồi trên ma tọa chậm rãi mở mắt đạm mạc nhìn về phía Nhiên Đăng nói: "Ra đi." "???" Nhiên Đăng mặt đầy mộng bức. "Không hổ là Ma Tổ, quả nhiên đem toàn bộ Ma Giới triệt để chưởng khống." Một đạo tán thán thanh âm vang lên, Nhiên Đăng mi tâm ấn ký phù hiện, từng luồng khí cơ nở rộ thăng đẳng, lão giả tóc trắng hay

nói đúng hơn là Dị Vực Hồng Quân... xuất hiện! "Đây là thù lao của ngươi." Dị Vực Hồng Quân vung tay cấp dư Nhiên Đăng phí tốt.

Chỉ là biện pháp chứng đạo cái Hỗn Nguyên mà thôi, đối với Dị Vực Hồng Quân mà nói chỉ là cái nhấc tay, dù sao Nhiên Đăng và Tây Vương Mẫu bản thân đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong, cho nên Dị Vực Hồng Quân đảo không có quỵt nợ. "....." Nhiên Đăng vẻ mặt mờ mịt từ Ma Tổ Cung rời đi. "Dị Vực Hồng Quân?

Tìm bản tọa sở vi chuyện gì." Trong mắt ẩn có dị sắc lóe lên, La Hầu đánh giá Dị Vực Hồng Quân chậm rãi nói.

Khác biệt với Bàn Cổ, Nhiên Đăng tại tiến vào Ma Giới về sau La Hầu liền phát hiện dị thường, Bàn Cổ do Hậu Thổ sáng tạo tại Minh Giới chỉ cường hóa Minh Giới mà thôi, cho nên tại chưởng khống lực độ bên trên Bàn Cổ so ra kém La Hầu là bình thường.

Chí vu vì sao La Hầu đều có thể phát hiện Dị Vực Hồng Quân mà Thiên Đạo và Hồng Quân lại không có phát hiện?

Nói nhảm, Ma Giới tầng thứ có thể so với Hồng Hoang được sao, cũng giống như tại cả cái phòng ném một cái đồ chơi nhỏ và tại trong phòng ngủ ném một cái đồ chơi nhỏ thì hai bên ai tìm tốc độ nhanh hơn?

Đáp án không cần nói cũng biết. "Ta muốn cùng Ma Tổ miện hạ đàm một cái hợp tác." Dị Vực Hồng Quân hành lễ một cái tựa hồ thập phần tôn kính nói. "Nga?" La Hầu nhiều hứng thú nhìn xem Dị Vực Hồng Quân. "Không biết ngươi đối với Hồng Quân của giới này thấy thế nào." Dị Vực Hồng Quân từ từ nói. ...

Hỗn Độn, trong Tử Tiêu Cung.

Chương 110

Đang tu luyện, Hồng Quân trong minh minh tự hồ sát giác, lại cũng có lẽ cảm ứng được ác ý, không khỏi mở mắt.

Nhíu mày, Hồng Quân trầm giọng nói: "Thiên Đạo, toàn diện kiểm tra Hồng Hoang tình huống, xem có hay không dị thường." Ong!

Thiên Đạo quang luân như ẩn như hiện, từng luồng khôi hoằng lại vô thượng Thiên Đạo vĩ lực lóe lên, nửa ngày, Thiên Đạo quang luân một lần nữa ẩn đi. "Không có dị thường sao." Hồng Quân mày nhíu chặt, lẩm bẩm tự ngữ nói: "Kỳ quái, cảm giác có người muốn hại trẫm, ai muốn hại trẫm???" Bấm tay tính toán, lặp đi lặp lại xác định không có dị thường sau Hồng Quân bán tín bán nghi nhắm mắt lại.

Chẳng lẽ gần đây tu luyện nhiều hoặc là gần đây quá bận rộn làm cho có chút ma chướng rồi? "Có khả năng đi." Hồng Quân thở ra một hơi. ...

Minh Giới. "Đa tạ Bàn Tôn che chắn Thiên Đạo cảm tri, xem ra Hồng Quân của giới này đã sát giác, không biết Bàn Tôn suy nghĩ thế nào?" Dị Vực Hồng Quân cúi chào nói. "Ngươi khả tri Chí Cao Thiên Bảng cụ thể nội dung, lại khả tri Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng là cái gì?" Bàn Cổ thản nhiên nói. "Có chỗ hiểu rõ." Dị Vực Hồng Quân gật đầu nói. "Đừng có coi Hồng Quân quá ngu xuẩn, thật ngu xuẩn thì Hồng Quân cũng không có địa vị hôm nay.

Đã biết Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng vậy ngươi có từng rõ ràng nếu Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đem ngươi hấp thụ ánh sáng ý nghĩa là cái gì, đến lúc đó có thể đem bản tọa cũng liên lụy." Bàn Cổ không nhanh không chậm nói. "Cái này Bàn Tôn có thể yên tâm, ta có nghiên cứu Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng và Chí Cao Thiên Bảng, Bàn Tôn còn nhớ rõ

lời của vị kia, Chí Cao Thiên Bảng là vì che chở Hồng Hoang.

Tung quan Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng bên trên hấp thụ ánh sáng toàn bộ là đối với Hồng Hoang có ảnh hưởng lớn, ta chỉ thay thế Hồng Quân mà thôi, sẽ không để cho Hồng Hoang đại thế xuất hiện sai biệt, Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng quyết kế sẽ không hấp thụ ánh sáng ta." Dị Vực Hồng Quân tính trước kỹ càng nói. "Nga?

Vậy thì hợp tác." Bàn Cổ tựa hồ có chút hứng thú. ...

Ma Giới. "Đa tạ Ma Tổ miện hạ xuất thủ che chắn thiên cơ." Dị Vực Hồng Quân hành lễ một cái. "Tiểu sự mà thôi, ngươi muốn hợp tác, bản tọa sớm nhìn Hồng Quân không thuận mắt, nếu có đầy đủ chỗ tốt, bản tọa không ngại trợ ngươi một chút sức lực." La Hầu cười híp mắt nói. ...

Hồng Hoang đại lục, Đông Hải khu vực.

Đang du sơn ngoạn thủy, Nữ Oa khẽ cười một tiếng nói: "Tiểu gia hỏa kia đoán hình như rất chuẩn nha." "Ân." Lý Phàm hơi hơi hạm thủ.

Từ một loại ý nghĩa nào đó Dị Vực Hồng Quân nói đích xác là sự thật, bất luận Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, Thiên Thư hay là các bảng danh sách khác, Lý Phàm làm ra là vì gây sự tình.

Nếu như không gây sự tình can thiệp đại thế thì hấp thụ ánh sáng cũng hào vô ý nghĩa, không có bất kỳ cái gì chỗ tốt Lý Phàm cũng lười đi làm. "Bất quá, hấp thụ ánh sáng hay không tựa hồ là do bản tôn quyết định?" Lý Phàm ung dung nói.

Nữ Oa cũng cười. "Kịch vui mở màn rồi kìa." Nữ Oa triển nhan cười một tiếng, như thiên địa thất sắc, tựa hết thảy ảm đạm, tựa như Chư Thiên Vạn Giới đều không bằng nụ cười của nàng. "Ân, mở màn a." Dị vực Hồng Hoang vị diện.

Tử Tiêu Cung. "Thành rồi!" Bạch phát lão giả, hay nói đúng hơn là Dị vực Hồng Quân chậm rãi mở mắt, trên mặt lộ ra một nụ cười. "Như thế, chỉ cần thay thế tên Hồng Quân kia là đủ." Dị vực Hồng Quân ánh mắt chớp động, lẩm bẩm tự nói, khi nhắc tới Hồng Quân, trong mắt hắn lóe lên một tia khinh thường.

Hồng Quân?

Chỉ là đệ đệ mà thôi.

Bị các phương Hỗn Độn Ma Thần trong Hồng Hoang liên tục khi nhục, căn bản không có chút nào trâu bò bá đạo như hắn.

Bàn Cổ kế?

Liên tục chèn ép?

Nhìn xem, Bàn Cổ đều chỉ là đại đệ tử ngày xưa, Khai Thiên cũng là mệnh lệnh Bàn Cổ đi mở trời, càng đừng nói đến địa vị chí cao vô thượng tại Hồng Hoang. "Truyện Tam Thanh yết kiến, truyện Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn yết kiến, truyện Chu Thanh yết kiến." Lược làm trầm ngâm, Dị vực Hồng Quân từ từ mở miệng nói. ...

Hồng Hoang vị diện, sâu trong vô lượng hỗn độn.

Một đạo ma khí cùng một đạo hỗn độn khí lưu lóe lên, sát na gian, thời không phong cấm, thời gian đình trệ, không gian đông kết, toàn bộ khu vực trực tiếp bị cách tuyệt khỏi Hồng Hoang.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Bàn Cổ, La Hầu hiện thân! "Mắc câu sao?" La Hầu nhìn về phía Bàn Cổ. "Ừ." Bàn Cổ đáp một tiếng, "Xem ra ta đoán không sai." "Ta cũng vậy." La Hầu gật đầu.

Dị vực Hồng Quân tìm người hợp tác thì không thể nào chỉ tìm

một người, trứng gà tự nhiên sẽ không đặt trong một cái giỏ, cho nên Bàn Cổ và La Hầu đều có sở sai trắc, liền cho nhau liên hệ, hiện tại, hiển nhiên đúng như dự liệu. "Đa sự chi thu a, sóng sau chưa bình sóng trước lại nổi." Bàn Cổ tựa như cảm thán nói. "Tựa hồ rất hả hê?" La Hầu liếc Bàn Cổ một cái. "Nói những lời không nên nói." Bàn Cổ nhàn nhạt nói. "Nói nghe chút coi." La Hầu rất có hứng thú nói. "Kẻ này tình huống không rõ, sau lưng hẳn là có người, coi hắn là quân cờ thôi động." Bàn Cổ trầm giọng nói. "Có chút ý tứ..." La Hầu nhíu mày.

Việc tên Dị vực Hồng Quân kia sau lưng có người thì La Hầu đoán được rồi, nếu không có người thì giải thích không được vì sao có thể giấu diếm Thiên Đạo và Hồng Quân giám thị, tu tri nếu Hồng Quân thật sự muốn tra thì rất khó đào thoát.

Chỉ có hai cái khả năng, hoặc là sau lưng có người, hoặc là bản thân hắn là quân cờ. "Câu cá." Bàn Cổ hàm cười nói. "Được." La Hầu ánh mắt lóe lên, hai người đối mắt nhìn nhau một cái, toàn bộ từ phiến không gian kia rời đi.

Cộng sự đã lâu như vậy, có một số lời không cần nói ra, một ánh mắt liền có thể hiểu ý tứ của nhau, tùy cơ ứng biến là được. ...

Tử Tiêu Cung trung.

Ông!!!

Một đạo thần quang lóe lên, ẩn có tiên vận đạo tắc diễn hóa, chư thiên dị tượng đản sinh lại phá diệt, tựa như quy về hư vô lại giống như đản sinh cùng tạo hóa.

Tự có sở cảm, Hồng Quân chậm rãi mở mắt. "Bàn Cổ và La Hầu tiến vào hỗn độn có giao lưu?

Nếu không phải cảm giác nơi đó không thích hợp, trọng điểm giám

thị tình huống hỗn độn thì thật đúng là chưa chắc đã phát hiện, hai cái lão già này." Hồng Quân lẩm bẩm nói.

Vô dung trí nghi, khẳng định có liên quan đến hắn, nếu không cũng không đến mức thần thần bí bí như thế.

Muốn hại hắn?

Hồng Quân lắc đầu, cái này ngược lại không đến mức.

Mọi người tuy là địch nhân, lại cũng là bạn cũ, tương ái tương sát mà thôi, cho nhau ngáng chân châm đối là bình thường, nhưng thật sự hạ tử thủ thì không đến mức.

Cho nên, là muốn hố hắn?

Hồng Quân như có điều suy nghĩ. "Thiên Đạo, gia tăng lực lượng triệt để thẩm thấu Hồng Hoang, tổng cảm thấy nơi đó có dị thường, toàn lực vận chuyển phòng ngừa xuất hiện sai sót." Hồng Quân trầm giọng nói.

Ông!!!

Một luồng khí cơ chợt lóe rồi biến mất. ...

Đông Hải, một phương bí cảnh tràn ngập biển hoa vô biên vô tế.

Lý Phàm, Nữ Oa một bên thưởng hoa một bên tán gẫu. "Đều không phải là ngọn đèn cạn dầu nột." Nữ Oa tùy ý nói. "Nếu là ngọn đèn cạn dầu thì nơi này đã không phải là Hồng Hoang." Lý Phàm cười ha hả nói.

Nữ Oa thâm dĩ vi nhiên gật đầu. "Muốn công bố một phương kia sao?" "Ừ." Lý Phàm đáp một tiếng.

Nữ Oa có thể đoán được là bình thường, ở chung lâu như vậy mà Nữ Oa một chút cũng không hiểu Lý Phàm thì đó mới là kỳ quái. "Muốn chơi, vậy thì mọi người cùng nhau nhập cuộc, trốn ở phía sau

màn làm gì, thật coi mình là người đánh cờ sao, chư thiên chính là một cái bàn cờ, muốn nhảy ra khỏi bàn cờ kia cũng phải có bản lĩnh." Lý Phàm ung dung nói.

Dị vực Hồng Quân tạm thời có thể không lộ ra ánh sáng, nhưng một phương khác trốn ở phía sau màn kia thì ẩn nấp quá lâu rồi, cùng nhau lăn lộn mới có ý tứ. ...

Bất Chu Sơn.

Oanh!!!

Ráng màu vạn luồng, phi hồng vô lượng.

Tường thụy đầy trời, tử khí chiếu rọi.

Kim quang như mặt trời, thần thái tựa đạo tắc.

Như có đại đạo chi âm chợt hiện, cũng có tiên âm diệu nhạc tấu vang.

Chân trời chư thiên thần ma hình chiếu, hư không tiên phật thần ma ca tụng.

Khoảnh khắc gian, vô biên dị tượng đản sinh.

Chí Cao Thiên Bảng... dị động!

Bá bá bá!!!

Bá bá bá!!!

Nhất sát na, Hồng Hoang chúng sinh giai hữu cảm, vô số ánh mắt toàn bộ nhìn về phía Chí Cao Thiên Bảng. "Có bảng danh sách muốn đổi mới?" "Thiên Thư?

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng?

Đã lâu không đổi mới, đều có chút nhớ nhung a." "Nhớ cái con khỉ, hai cái bảng danh sách đổi mới ý vị cũng không phải là chuyện tốt."

"Phong vân lại nổi lên a." Hồng Hoang chấn động!

Cường giả ghé mắt!

Toàn bộ ánh mắt của Hồng Hoang tập trung lên Chí Cao Thiên Bảng.

Đã một thời gian dài, Chí Cao Thiên Bảng đã quá quen thuộc, bởi vậy cũng không có sinh linh nào sẽ cảm thấy tân kỳ hoặc kinh ngạc, chỉ là hiếu kỳ và thảm thắc bảng danh sách đổi mới mà thôi. "......

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng!" "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng muốn đổi mới rồi!" "Lại có đại lão!?" "Hồng Hoang ta lại bị kẻ nào nhớ thương rồi?" Chúng sinh hô hấp cứng lại, cường giả ánh mắt ngưng tụ, Hỗn Nguyên sắc mặt nghiêm túc, cả Hồng Hoang phảng phất tại thời khắc này an tĩnh lại.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới! ...

Đông Hải bí cảnh bên trong. "Di." Tự có sở cảm, Lý Phàm lông mày nhướn lên.

Nữ Oa cũng đem ánh mắt nhìn về phía một chỗ hư không, con ngươi tựa hồ có thể vượt qua vô cùng không gian nhìn thấy một ít tràng cảnh cùng hình ảnh.

Chương 111

"Ngô, tựa hồ bởi vì trận đại chiến trước đó dư ba làm cho thời gian tuyến xuất hiện chút chếch đi, nhân quả vừa vặn tọa lạc vu Hồng Hoang phía trên." Nữ Oa khẽ nói. "Vở kịch này càng ngày càng có ý tứ." Lý Phàm cười cười.

Vốn chỉ là ba phương tính kế bố cục, hiện tại xem ra, xuất hiện đệ tứ phương?

Bọ ngựa bắt cicada chim sẻ ở đằng sau?

Không đúng, hẳn là có hai phương quân cờ không cam lòng làm quân cờ, muốn nhảy ra khỏi bàn cờ làm người đánh cờ? "Nhàm chán mấy trăm vạn năm, rốt cục có thể xem một vở kịch lớn rồi." Nữ Oa hứng thú bừng bừng nói. "Biển hoa cũng ở không ít thời gian, trở về đi." "Được." Hai người thân ảnh từ phương bí cảnh này biến mất. ... [Diệp Hàn: Còn gọi là Kỷ Nguyên Tiên Vương, Nguyên Giới Chi Chủ, Kỷ Nguyên Môn Chí Tôn, Vũ Hóa Môn Chí Tôn.

Chư Thiên Vạn Giới hằng sa vị diện vô cùng, Tam Thiên Đại Đạo từng người chấp chưởng một phương chư thiên trật tự, trong đó, nhân một trận đại chiến Sáng Tạo Đại Đạo vặn vẹo, một luồng Sáng Tạo Đại Đạo bản nguyên cùng một phương chư thiên vị diện kết hợp hình thành tồn tại đặc thù.

Giới Linh.

Lấy cả vị diện làm thai mô, Sáng Tạo Đại Đạo hóa môn hộ, nạp một giới vào trong môn hình thành chư thiên đặc thù vị diện, kỳ môn cũng được xưng là Vĩnh Sinh Chi Môn.

Thừa tái một giới Tam Thiên Đại Đạo, thừa tái hết thảy sáng tạo cùng tạo hóa quy tắc, là Vĩnh Sinh Chi Môn.

Vĩnh Sinh Chi Môn Khí Linh tại Nguyên Giới bên trong chuyển thế trùng tu, cuối cùng từng bước từng bước trùng đăng Vĩnh Sinh Chi Môn, chấp chưởng Vĩnh Sinh Chi Môn trở thành Nguyên Giới chúa tể, phong hào: Kỷ Nguyên Tiên Vương.

Đại sự kiện: 1.

Từng hủy diệt Nguyên Giới hạ chúc 3685 cái vũ trụ cùng thế giới (tài liệu chi tiết xem mở rộng). 2.

Mai táng Nguyên Giới một cái kỷ nguyên, phúc diệt chúng sinh, một lần nữa diễn hóa sinh linh (tài liệu chi tiết xem mở rộng). 3.

Thu hoạch Nguyên Giới bản nguyên tráng đại tự thân, làm cho Nguyên Giới quy tắc gây dựng lại (tài liệu chi tiết xem mở rộng). 4.

Thiết kế hủy diệt 352 cái vị diện, siêu vạn vạn ức triệu sinh linh cùng vô ngân thế giới, làm cho ba tôn Chưởng Đạo Cảnh chư thiên cường giả vẫn lạc, đoạt lấy tạo hóa bản nguyên chi lực (tài liệu chi tiết xem mở rộng). 5...] ... "Lại là một kẻ tàn nhẫn." Xem xong tư liệu giới thiệu, Hồng Hoang chúng sinh cùng Hồng Hoang cường giả mí mắt nhảy lên.

Lần này đổi mới Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng nhân vật giới thiệu tuy rằng không nhiều, nhưng từ những tư liệu giới thiệu đó cũng đủ làm cho người ta chặc lưỡi rung động.

Mạt trừ sinh linh thì cũng thôi, quan trọng là dùng một tay Thôn Phệ Chi Thuật luyện hóa tất cả địch nhân, bất luận cái gì thần vật cùng sinh linh đều luyện hóa cường hóa tự thân, có chút tàn nhẫn.

Càng đừng nói tính cách âm hiểm, không đạt mục đích quyết không bỏ qua. "Bản nguyên chi lực lại xuất hiện!" "Tạo Hóa Bản Nguyên!" Chúng sinh thân thể chấn động.

Trước đó Chư Thiên Thành thời điểm liền có giới thiệu qua Chư

Thiên Bản Nguyên Chi Lực, Tạo Hóa Bản Nguyên chính là một trong sáu loại Bản Nguyên Chi Lực, nó sở hữu uy năng ra sao không khó tưởng tượng.

Từ Chư Thiên Thành đều có thể đoán được Tạo Hóa Bản Nguyên có bao nhiêu nghịch thiên.

Phải biết rằng Chư Thiên Thành dĩ Bình Hành Bản Nguyên đều có thể bình hành cùng địch nhân thực lực cưỡng ép ngũ ngũ khai (năm ăn năm thua), càng có thể mượn nhờ chư thiên vị diện lực lượng vu một thân, khủng bố đến mức nào có thể thấy được. "Đại địch..." Hỗn Nguyên Cảnh cường giả thần sắc trở nên ngưng trọng. ...

Tử Tiêu Cung.

Ông ông ông!!!

Một tôn tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả hàng lâm!

Hồng Hoang tất cả Hỗn Nguyên Cảnh cường giả tề tụ Tử Tiêu Cung!

Không thể không mở họp thương lượng, quản trung khuy báo đều có thể nhìn ra được Diệp Hàn và Nguyên Giới tuyệt đối không đơn giản, Thiên Đạo Cảnh khẳng định có, ước chừng Thiên Đạo Cảnh cao giai, càng đừng nói còn có cái Tạo Hóa Bản Nguyên chưa biết. "Đa sự chi thu a." "Lại có hạo kiếp sắp tới rồi." "Cũng không biết lần này nguy hiểm cỡ nào." "Hi vọng có thể an ổn vượt qua." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh lần lượt nói. "Hiện tại tình huống không rõ, trước tiên các ngươi tự trấn thủ một phương trật tự, tùy thời giám sát dị thường, nếu có dị dạng liền tập thể thương nghị." Hồng Quân trầm giọng nói.

Chúng Hỗn Nguyên Cảnh tự nhiên không có bất kỳ dị nghị nào.

Tình huống không rõ, thương lượng cũng thương lượng không ra

kết quả, chỉ có thể xác định Diệp Hàn khẳng định sẽ cùng Hồng Hoang tiếp xúc, điểm này vô dung trí nghi.

Nhưng tiếp xúc như thế nào thì không biết, đi một bước xem một bước là lựa chọn tốt nhất.

Đại trí hàn huyên kế hoạch và một ít sự nghi, hết thảy xác định xong, chúng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả lục tục từ Tử Tiêu Cung rời đi.

Bàn Cổ, La Hầu rời đi thời điểm, Hồng Quân truyền âm hỏi hai người rốt cuộc muốn làm gì.

Bình thường thì Hồng Quân khả năng sẽ không hỏi, muốn làm sự tình thì làm, đại không được đấu trí đấu dũng là được.

Hiện tại thời khắc mấu chốt thì bất đồng, phải hỏi rõ ràng phòng ngừa đến lúc đó xuất hiện sai sót. "Không nói?" Đưa mắt nhìn Bàn Cổ, La Hầu rời đi, đến lúc đó sẽ biết, Hồng Quân trong mắt lóe lên một tia dị sắc. "Thôi." Lắc đầu, Hồng Quân đem tạp đa ý niệm trong đầu bài trừ.

Trước mắt việc cấp bách là Diệp Hàn, La Hầu và Bàn Cổ mặc kệ bọn hắn đi, dù sao hai người đều có chừng mực, sẽ không nháo xuất đại vấn đề. ...

Hồng Hoang đại lục, một nơi nào đó.

Dị vực Hồng Quân ngẩng đầu nhìn về phía Bất Chu Sơn phương hướng, khi xem xong Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng tư liệu giới thiệu sau, Dị vực Hồng Quân trong mắt lóe lên một tia dị sắc. "Diệp Hàn...

Vĩnh Sinh Chi Môn...

Tạo Hóa Bản Nguyên...

A a, nguyên lai bài tẩy đã bị phát hiện, hiện tại mới là quân cờ

sao." Dị vực Hồng Quân lẩm bẩm tự nói, trên mặt nụ cười càng phát ra nồng đậm.

Ông!!!

Quang trạch lóe lên, Dị vực Hồng Quân hình chiếu biến mất. ...

Bình hành thời không, còn gọi là duy độ thời không.

Bất luận Đại Thiên cấp vị diện hay là Tiểu Thiên cấp vị diện đều sẽ sở hữu bình hành thời không, chỉ cần có thời gian trường hà liên tiếp liền sẽ bởi vì thời gian tuyến sản sinh bất đồng mà tạo ra bình hành thời không.

Thời gian tuyến quán thông quá khứ, hiện tại, tương lai, mỗi một cái biến hóa đều sẽ sản sinh một cái chi nhánh, dưới vĩ lực thời không, chi nhánh liền sẽ hình thành y phụ vào chủ thời không bên dưới, đó chính là bình hành thời không do lai.

Nếu nói bình hành thời không và chủ thời không có sự khác biệt gì, kỳ thật không có bao nhiêu khác biệt, thật muốn so sánh thì tầng thứ của bình hành thời không vĩnh viễn sẽ không cao hơn chủ thời không, dù sao một cái là chủ, một cái chỉ là diễn sinh.

Sở dĩ gọi là duy độ thời không hoặc là bình hành thời không, bởi vì bình hành thời không không thuộc về chủ thời không, cũng sẽ không cùng chủ thời không có bất kỳ giao tập nào.

Trừ phi là chủ thời không chưởng khống giả, nếu không thì cường giả vị diện khác đều khó có thể tiến vào thế giới song song, bởi vì căn bản không ở cùng một cái duy độ.

Cùng lúc đó, tại Hồng Hoang vị diện thứ 36853 hào bình hành thời không.

Tử Tiêu Cung trung.

Sắc mặt đạm mạc, đang trấn thủ Hồng Hoang trật tự Bình Hành Hồng Quân trên thân dâng lên từng luồng khí tức đặc thù, đột nhiên, Bình Hành Hồng Quân thân thể chấn động, mãnh liệt mở mắt.

Trong mắt từng trận mờ mịt chi sắc lóe lên, dần dần, Bình Hành Hồng Quân ánh mắt do mê mang biến thành thanh minh. "Ngô...

Không phải đã vẫn lạc rồi sao?" Giơ tay nắm nắm quyền, Bình Hành Hồng Quân ánh mắt dần dần trở nên sáng ngời. "Ngô trùng sinh?

Không đúng, hiện tại thời gian tuyến...

Ngô về tới quá khứ!" Bấm đốt tính toán, Bình Hành Hồng Quân trên mặt xuất hiện kích động chi sắc.

Song quyền gắt gao nắm chặt, Bình Hành Hồng Quân trong mắt xuất hiện một tia hận ý: "Đã để cho ngô trở về quá khứ, như vậy hết thảy đều phải kịp thời thay đổi, Hồng Quân...

Hồng Quân..." Trong ký ức, không lâu sau chủ thời không trung Hồng Quân sẽ cưỡng ép hàng lâm bình hành thời không, trấn áp và phúc diệt cả Hồng Hoang.

Bình Hành Hồng Quân khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh. "Buồn cười, quá buồn cười, thẳng đến lúc chết mới biết được nguyên lai ta chỉ là bình hành thân của chủ thời không, ngô chỉ là y phụ vào chủ thời không mới đản sinh, đối với chủ thân chỉ là một cái công cụ.

Hiện tại đã ngô biết hết thảy, vậy nhất định có thể đem chi thay đổi!" Bình Hành Hồng Quân trong mắt phảng phất có hừng hực hỏa diễm đang thiêu đốt. "Hoặc hứa, ngô có thể..." Đứng dậy, Bình Hành Hồng Quân trên thân từng luồng khí cơ dũng động, từng đạo gợn sóng sản sinh, Bình Hành Hồng Quân thân ảnh dần dần tiêu tán. ...

Hồng Hoang vị diện, chủ thời không.

Tử Tiêu Cung.

Ông!!!

Hoàng hoàng kim quang trán phóng, Thiên Đạo Quang Luân khôi hoằng một góc tựa ẩn hiện, từng luồng hối sáp lại huyền diệu Thiên Đạo vĩ lực dũng hiện. "Bình hành thời không thật giống xuất hiện chếch đi?" Hồng Quân sắc mặt đen lại.

Cả Hồng Hoang vị diện do Thiên Đạo chưởng khống, Thiên Đạo vốn là một phương vị diện hết thảy bản nguyên kết hợp thể, tự nhiên, bình hành thời không cũng nằm trong Thiên Đạo giám quản.

Theo lý thuyết, Hồng Quân thân là Thiên Đạo người đại diện cũng phải thời thời khắc khắc giám sát bình hành thời không trật tự, chỉ là Hồng Quân hiềm sự tình quá nhiều, có chút đau đầu mới ném cho Thiên Đạo đi kiểm tra, có tình huống thì lại thông báo mà thôi. "Thảo!" Hồng Quân yên lặng phun ra một chữ.

Sóng sau chưa bình sóng trước lại nổi?

Hảo gia hỏa, Bàn Cổ và La Hầu đang mật mưu, Diệp Hàn cũng tùy thời khả năng hàng lâm, hiện tại bình hành thời không lại xuất hiện vấn đề?

Mẹ nó, lão tử càng ngày càng cảm giác lão tử là cái bảo mẫu, Hồng Hoang nơi nào có vấn đề là phải xuất hiện ở nơi đó? "Cái nào bình hành thời không xuất hiện chếch đi?" Hồng Quân hỏi.

Ông!!!

Thiên Đạo Quang Luân thượng quang trạch lóe lên. "Tạm thời không thể xác định?" Hồng Quân mày nhíu chặt, "Toàn lực tra, bình hành thời không tuy rằng can thiệp không được chủ thời không nhưng hiện tại sự tình có chút nhiều, tổng cảm giác có chút không an ổn, trước tiên đem bình hành thời không xuất hiện vấn đề - cái bom hẹn giờ này giải quyết lại nói." Ông!!!

Thiên Đạo Quang Luân hơi chuyển động, tựa hồ đang đáp lại lời Hồng Quân, cũng như đang tán đồng lời hắn. "Mã đức." Phun ra một hơi, Hồng Quân nhắm mắt lại.

Cam!

Thật sự là không ngừng gây chuyện cho ta à?

Cái chức Thiên Đạo người đại diện này không làm cũng được! ...

Thời gian nhoáng một cái, đảo mắt trăm năm.

Ngày thường thời gian tựa như nước chảy, không chút thu hút, nhưng tại Hồng Hoang thời gian gần đây lại biến thành tựa như chậm chạp, cả Hồng Hoang không khí cũng vi diệu vô cùng.

Tức sử là các cường giả hay đại năng thường xuyên bế quan cũng không có tại đoạn thời gian này bế quan.

Không có cách nào, bế quan một lần khả năng đi lên vạn năm, số thập nãi chí số trăm vạn năm, nếu phát sinh sự tình gì thì phiền toái, chỉ có thể lựa chọn không bế quan.

Điều này cũng làm cho số lượng người tham quan hạ giới trực tiếp bạo tăng vô số lần, rất nhiều đại năng cường giả rảnh rỗi nhàm chán nhao nhao lựa chọn hạ giới du ngoạn giết thời gian.

Ám triều dũng động?

Không!

Là mưa gió sắp đến!

Cho dù là chư thiên cường giả ẩn ẩn đều có sở sát giác, tựa hồ cảm ứng được Hồng Hoang vị diện thời gian tuyến vận chuyển không bình thường, làm cho từng đôi mắt như có như không tụ tiêu về phía khu vực Hồng Hoang vị diện.

Hiện tại Hồng Hoang vị diện tọa độ đối với chư thiên mà nói

không còn là bí mật, Hồng Quân bọn người cũng không còn phong bế tọa độ.

Chương 112

Có thể phong bế nhưng không cần thiết.

Trấn áp một tôn Đại Đạo Cảnh về sau, ai dám tiểu thứ Hồng Hoang hoặc tùy tiện tính kế Hồng Hoang, trừ phi là chê chết không đủ nhanh.

Tại tình huống Đại Đạo Cảnh không thể diện thế, dùng Chư Thiên Cấm Khu để hình dung Hồng Hoang vị diện cũng không quá đáng.

Chí ít, tuyệt đại bộ phận chư thiên cường giả không dám làm càn.

...

Dị vực Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung trung.

Dị vực Hồng Quân bàn tất ngồi ở bồ đoàn phía trên, tựa hồ đang tu luyện, lại tựa hồ đang giả vờ ngủ.

Hồi lâu, một đạo khí cơ khó có thể ngôn dụ thăng đẳng, ẩn có một đạo hư ảnh môn hộ vô thượng như có như không từ hư không trung chợt lóe rồi biến mất.

Ông!!!

Một danh bạch phát thanh niên vô thanh vô tức xuất hiện trước mặt Dị vực Hồng Quân. "Ngươi đang đợi ta." Bạch phát thanh niên không có đối Dị vực Hồng Quân khách khí, trực tiếp huy thủ ngưng tụ ra một cái bồ đoàn ngồi xuống, lạnh lùng nhìn Dị vực Hồng Quân. "Lúc đầu đã nói xong, ta cung cấp tài nguyên, cụ thể xâm nhập do bản tọa phụ trách, ngươi không đợi kịp rồi?" Dị vực Hồng Quân từ từ mở mắt nhìn về phía bạch phát thanh niên nói. "Đừng ép bản tôn tự mình làm." Nhíu nhíu mày, bạch phát thanh niên thân ảnh biến mất. "Diệp Hàn?

A." Nhìn bạch phát thanh niên biến mất, Dị vực Hồng Quân khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, lắc đầu, Dị vực Hồng Quân đứng dậy. "Không sai biệt lắm, cũng xác thực nên làm chút gì đó." ...

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Thiên Đạo, hắn tới rồi." Hồng Quân bình tĩnh nói.

Ông!!!

Một đạo huyền diệu Thiên Đạo vĩ lực chợt lóe rồi biến mất. "Được." Hồng Quân thần sắc mạc danh, một lần nữa nhắm mắt lại. ...

Ma Giới.

Tự có sở cảm, La Hầu mở mắt. "Tôn kính Ma Tổ miện hạ, đoạn thời gian này ta vẫn luôn ở trong tối thiết thủ Hồng Hoang quyền hành, hiện tại thời cơ không sai biệt lắm, có thể hành động." Dị vực Hồng Quân bằng không xuất hiện, hướng về phía La Hầu cúc một cung nói. "Muốn bản tôn làm cái gì." La Hầu bình tĩnh nói. "Đem Hồng Quân của giới này dẫn xuất Hồng Hoang, như thế, ngô liền có thể để hắn vĩnh viễn biến mất." Dị vực Hồng Quân cười nói. "Có thể." La Hầu không có cự tuyệt. "Ngô cần chuẩn bị một chút, liền lấy vạn năm làm kỳ hạn đi, vạn năm sau lập tức dẫn xuất Hồng Quân giới này." Lược làm trầm ngâm, Dị vực Hồng Quân trọng trọng nói. "Đến lúc đó thông tri bản tôn là được." La Hầu khẽ gật đầu.

Một màn tương tự cũng phát sinh tại Minh Giới bên trong.

Phong vân dũng động?

Bão tố trước yên bình?

Không!

Bão tố, tới rồi! ...

Thứ 36853 hào bình hành thời không.

Bình Hành Hồng Quân sắc mặt lãnh tuấn đứng sừng sững ở hư không bên trong, trên người hắn tản ra từng luồng mục nát lại nhứ loạn khí tức, phóng tầm mắt nhìn lại phía sau lưng hắn, cả Hồng Hoang vị diện đã hóa thành một mảnh hư vô.

Hắn, thôn phệ luyện hóa cả Hồng Hoang vị diện! "Dữ kỳ để nó hủy diệt không bằng bản tọa đi làm." Bình Hành Hồng Quân lẩm bẩm tự nói, nói xong, Bình Hành Hồng Quân buồn bực hừ một tiếng, trên thân khí tức trở nên càng phát ra nhứ loạn, ẩn có thời gian và không gian vĩ lực tại trên người hắn ba động. "Nhiễu loạn thời gian tuyến..." Bình Hành Hồng Quân sắc mặt âm tình bất định.

Phía trước đã nói, thời gian tuyến là cố định, chỉ có chủ thời không mới có thể sản sinh hiệu ứng hồ điệp, bình hành thời không vốn là bởi vì thời gian tuyến thiên di mà đản sinh ra duy độ mới.

Thử hỏi tại loại tình huống này, bản thân đã thiên di một cái bình hành thời không thì còn có thể tiếp tục thiên di sao?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Bởi vì phá hủy một phương bình hành thời không trật tự, khiến cho Bình Hành Hồng Quân chịu thời không vĩ lực phản phệ, may mắn hắn là dị số, nếu không phải như thế Bình Hành Hồng Quân khủng bố phải đương trường vẫn lạc. "Chờ đó đi, ngô nhất định sẽ thay thế ngươi, trở thành chủ thân chân chính." Bình Hành Hồng Quân trọng trọng nói. "Đinh!

Tối Cường Duy Độ Chứng Đạo Hệ Thống bắt đầu bảng định..." Lúc này, một đạo thanh âm cơ giới từ Bình Hành Hồng Quân trong đầu vang lên. "Hệ thống?" Bình Hành Hồng Quân sắc mặt thác ngạc, có chút kinh dị.

Bình hành thời không do chủ thời không diễn hóa, có thể nói bình hành thời không sinh linh cùng chủ thời không sinh linh cơ hồ là nhất

mạch tương liên.

Tức sử ký ức cũng cơ bản giống nhau như đúc, hoặc là nói, tại trước khi thời gian tuyến sản sinh thiên di diễn hóa ra đương tiền thời không, thì ký ức là giống nhau.

Nếu không cũng sẽ không nói bình hành thời không cùng chủ thời không bản nguyên cơ hồ giống nhau, bởi vậy đối với hệ thống, Bình Hành Hồng Quân là có hiểu biết. "Thành rồi!" Khi hiểu rõ năng lực của cái hệ thống này, Bình Hành Hồng Quân mắt trở nên càng phát ra sáng ngời, sắc mặt trở nên cuồng hỉ.

Còn việc hệ thống có hay không có âm mưu.

Quan trọng sao?

Hiện tại hắn không được chọn.

Không phá cục thì sớm muộn cũng phải chết, phá cục thì còn có một đường sinh cơ, túng nhiên khả năng tồn tại âm mưu cũng chỉ có thể trước mãng rồi nói. "Bắt đầu..." Lẩm bẩm, Bình Hành Hồng Quân câu thông hệ thống, lập tức, một cái không gian tuyền qua đản sinh, Bình Hành Hồng Quân thân ảnh đi vào trong không gian tuyền qua. ...

Chủ thời không, sơn cốc.

Lý Phàm và Nữ Oa đang tán gẫu, không biết nói đến cái gì, Nữ Oa bỗng nhiên cảm khái nói: "Tiểu xem Hồng Quân a." Hiển nhiên, Nữ Oa nhìn ra được. "Ừ." Lý Phàm không tỏ rõ ý kiến. "Ngươi đoán được?

Không đúng, khẳng định ngươi khuy tham tương lai mới phát hiện." Nữ Oa nhíu nhíu cái mũi. "Cần khuy tham tương lai sao, La Hầu và Ma Thiên tích nhật cường điệu lẫn nhau là sinh tử cừu địch, không phải đã biểu minh rồi sao, quá khắc ý." Lý Phàm phong khinh vân đạm nói.

Muốn chút não tử đều không có thì Lý Phàm cũng không thể nào bố cục Hồng Hoang, bố cục Chư Thiên.

Không lâu trước đó liền ám trung thôi động để ba phương bắt tay trấn áp Đại Đạo Cảnh, thật cho là làm trò đùa sao. "Thôi đi, ngươi chính là khuy tham tương lai." "Bản tôn không có." Lý Phàm than buông tay. "Dạng này sẽ hiện ra bản cung rất ngốc." Nữ Oa u u nói. "Không sai, ta đích xác khuy tham tương lai." Lý Phàm yên lặng nhìn trời. "Ừ." Nữ Oa tâm mãn ý túc. ...

Hồng Hoang bất ký niên, nhoáng một cái vạn năm.

Quỷ dị!

Vi diệu!

Bình tĩnh!

Áp ức!

Cả Hồng Hoang vị diện không khí, bất luận phổ thông sinh linh hay là Hồng Hoang cường giả đều ẩn ẩn có loại cảm giác bất an, túng nhiên Hỗn Nguyên Cảnh cũng thường xuyên nhíu mày bấm đốt thôi diễn nhưng lại tìm không ra ngọn nguồn.

Đặc biệt là chỉnh chỉnh vạn năm thời gian đều không có bất kỳ dị thường nào xuất hiện, càng làm cho Hỗn Nguyên Cảnh có chút sờ không được đầu não, cũng khốn hoặc không thôi.

Vĩnh Sinh Chi Môn đâu?

Diệp Hàn đâu?

Không có động tĩnh gì rồi sao? "Không sai biệt lắm." Tự có sở cảm, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lẩm bẩm tự nói.

Bá!!!

Hồng Quân thân ảnh từ Tử Tiêu Cung biến mất, Thiên Đạo vĩ lực

lóe lên rồi biến mất, ẩn có thời không giá tiếp, cũng có từng trọng duy độ hình chiếu xuất hiện. ...

Hồng Hoang thứ 389654 hào bình hành thời không.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Như có hỗn độn trọng hiện, tựa có vô lượng thôn phệ sản sinh, phương thời không này cùng vô số hạ chúc giới vực phảng phất tận số bị thôn phệ hầu như không còn.

Vô thượng tuyệt đỉnh, chí cao vĩ ngạn, tựa hồ có một tôn tồn tại khó có thể ngôn dụ bắt đầu phục tô, giống như đang diễn hóa, từng trận nhịp tim như đại đạo chi âm hồi đãng tại phiến hạo hãn hỗn độn khu vực này. "Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh...

Chủ thời không Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh...

Hiện tại ngô, có năng lực kháng hành với chủ thân rồi!" Bình Hành Hồng Quân ánh mắt thâm thúy, từ từ mở mắt, khí tức trên người dần dần thu liễm.

Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh!

Chưởng Đạo Cảnh!

Bình Hành Hồng Quân mượn nhờ hệ thống năng lực có thể xuyên qua các cái duy độ, lấy vạn năm thời gian phế tẩm vong thực, ngày đêm điên cuồng nhập xâm và thôn phệ, chung tới Chưởng Đạo Cảnh! "Kháng hành?

Không không không, nếu ngươi làm chủ thời không Hồng Quân, vậy bản tọa liền cho ngươi một cái cơ hội." Đột nhiên, đúng lúc này, một đạo thanh âm đùa cợt lại bình tĩnh vô cùng hồi đãng trong hỗn

động. "Ai!" Bình Hành Hồng Quân sắc mặt biến đổi, bỗng nhiên xoay người, không biết lúc nào Hồng Quân lại xuất hiện trước mặt hắn. "Ngươi!

Không có khả năng!

Ngươi làm sao lại ở chỗ này!" Bình Hành Hồng Quân sắc mặt đại biến, khó có thể tin nhìn về phía Hồng Quân.

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, Bình Hành Hồng Quân đồng khổng co rụt lại: "Hệ thống là ngươi cho bản tọa?" Bình hành thời không và chủ thời không khác biệt chỉ là lực lượng tầng thứ và chủ thứ mà thôi, các phương diện khác hoàn toàn giống nhau, ví dụ như phương diện trí tuệ, tự nhiên sẽ không có bất kỳ soa dị, Hồng Quân não tử dùng tốt như vậy thì Bình Hành Hồng Quân đương nhiên sẽ không kém. "Không, không chỉ cái hệ thống, việc ngô có thể trùng sinh trở về cũng là ngươi an bài?

Ngô căn bản không có trở về quá khứ, ngươi chỉ là sửa đổi ký ức của ngô, ngô chỉ là quân cờ của ngươi?" Nghĩ tới một bước này, Bình Hành Hồng Quân đốn thời minh bạch hết thảy, hắn thảm cười nói. "Đích xác do ngươi chưa từng trở về, bản tọa tịnh không có sửa đổi ký ức của ngươi, đương thời bản tọa chỉ là thí nghiệm thời không xuất hiện một chút ba động thì sẽ xuất hiện cái gì.

Ngươi chỉ là một cái sản vật ngoài ý muốn, đương thời phát hiện ngươi về sau, bản tọa thuận tay bố trí một bàn cờ mà thôi." Hồng Quân từ từ nói. "Muốn bản tọa làm cái gì." Nắm nắm quyền đầu, Bình Hành Hồng Quân lại vô lực buông ra, thanh âm khàn khàn nói.

Hồng Quân nói đơn giản, nhưng Bình Hành Hồng Quân lại không ngốc, hiển nhiên hết thảy đều là Hồng Quân tính kế, thệ thực nghiệm thời không ba động cũng tuyệt đối là hắn có vài phần nắm chắc mới tạo ra.

Hết thảy đều nằm trong tay đối phương, lật cái rắm bàn a, não tử không hỏng, thức thời vụ giả mới là tuấn kiệt. "Cùng người thông minh nói chuyện chính là thuận tiện." Hồng Quân tán thưởng nói.

Chương 113

"Đang khen ta sao?" Bình Hành Hồng Quân mặt không biểu tình nói. "Bản tọa vừa rồi đã nói bản tọa muốn làm gì, nếu ngươi làm tốt thì có thể sống, một cái bình hành thân mà thôi, bản tọa chưa bao giờ để ở trong mắt.

Nếu ngươi làm không tốt, vậy liền đem một thân bản nguyên dung hợp với bản tọa đi." Hồng Quân ung dung nói. "Muốn để cho ngô thay thế ngươi làm chủ thời không Hồng Quân?

Ngươi muốn làm gì." Bình Hành Hồng Quân thân thể chấn động, kinh hãi nói. "Dữ ngươi không quan hệ." Hồng Quân thân thủ điểm một cái, từng đạo đạo tắc hội tụ, từng đạo đại đạo quy tắc hình chiếu, hào quang sáng chói tại đầu ngón tay Hồng Quân trán phóng, chậm rãi đi vào mi tâm Bình Hành Hồng Quân. ...

Số mười ngày sau, chủ thời không.

Tử Tiêu Cung. "Hồng Quân" sắc mặt bình tĩnh mở mắt.

Từng đạo tiếng bước chân vang lên, cửa vào, Bàn Cổ, La Hầu đi vào đại điện. "Chuyện gì." "Hồng Quân" nhàn nhạt nói. "Đến lúc đi tranh vực ngoại hỗn độn chi hải." La Hầu chậm rãi nói. "Hảo." "Hồng Quân" đứng dậy. "Không hỏi xem là cái gì?" Lần này đổi thành Bàn Cổ và La Hầu có chút thác ngạc. "Không cần thiết, điểm ấy tín nhiệm đối với các ngươi, bản tọa vẫn phải có." "Hồng Quân" chậm rãi nói. "....." Cảm giác có chút cảm động nha, đều không hảo ý tứ hố "Hồng Quân" rồi. ...

Hỗn độn chi hải. "Hồng Quân", Bàn Cổ, La Hầu thân ảnh lục tục xuất hiện.

Theo "Hồng Quân" bọn người hiện thân, nhất sát na, tứ diện bát

phương từng đạo đại đạo quy tắc đản sinh, từng tổ đại đạo quy tắc tựa hồ cấu kiến thành một phương lại một phương đại trận cùng càn khôn tạo hóa.

Oanh!!!

Thời không phong tỏa!

Chư thiên vi lao!

Ẩn có từng trọng giới vực hàng lâm, càng tự có vạn thiên thời không bao trùm, phảng phất đông kết một phương khu vực, tựa hồ mạt trừ một phương trật tự.

Biến cố tới phảng phất cực nhanh, tựa hồ vượt ra khỏi "Hồng Quân" ba người dự liệu, khoảnh khắc gian, ba người trực tiếp bị bao trùm vào trong đó.

Oanh!!!

Một giây sau, Thời Gian Trường Hà hình chiếu vị lâm!

Khi Thời Gian Trường Hà gia trì trên đại trận, đốn thời, đại trận ổn cố trình độ mãnh liệt bạo tăng.

Bá!!!

Trong nháy mắt, Hồng Hoang rất nhiều Hỗn Nguyên Cảnh hữu cảm, tất cả Hỗn Nguyên Cảnh sắc mặt biến đổi, toàn bộ rời đi Hồng Hoang vị diện hàng lâm hỗn độn chi hải.

Cùng một thời gian, vốn đang quan chú Hồng Hoang vị diện biên tình huống, chư thiên cường giả ánh mắt cũng trực tiếp nhìn qua.

Oanh!!!

Chư Thiên, chấn động!

Phong vân tụ, Hồng Hoang vị diện!

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Dương Mi, Thời Thần, Tinh Vũ, Da Hòa Hoa...

Chúng Hồng Hoang Hỗn Nguyên Cảnh đồng thời xuất hiện tại hỗn độn chi hải.

Ánh mắt nhìn thấy Bàn Cổ bọn người bị đại trận phong cấm nhập trong đó, chúng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả sắc mặt đại biến. "Đại Đạo Chi Trận?

Khiên dẫn thời không, dĩ Thời Gian Trường Hà trấn áp, do Đại Đạo Đạo Quả cấu kiến thành trận pháp?" Dương Mi bọn người sắc mặt có chút âm trầm.

Phiền toái!

Lấy tự thân Đạo Quả tổ kiến đại trận ý vị như thế nào có thể nghĩ, muốn phá giải độ khó lại có bao nhiêu cao không khó tưởng tượng. "Nghĩ biện pháp phá điệu trận pháp." Dương Mi trầm giọng nói.

Chính khi mọi người chuẩn bị xuất thủ chi tế, một đạo tiếng cười khẽ lại đùa cợt hồi đãng trong hỗn độn chi hải. "A a, Bàn Cổ, La Hầu, các ngươi tưởng thật cho là ngô không biết các ngươi đang tính kế ngô?

Ký nhiên muốn tính kế, vậy ngô tự đương dương trang không biết, như thế mới hảo thỉnh quân nhập úng." Ông!!!

Dị vực Hồng Quân, hiện thân! "Hồng Quân bị tính kế?" "Cả đám lão âm bỉ còn có thể bị tính kế?" "Thật hay giả?" "Có người năng tính kế bọn hắn?" Chư thiên cường giả trong mắt lóe lên một mạt dị sắc, có chút kinh ngạc.

Hồng Hoang chư vị Hỗn Nguyên Cảnh cường giả cũng thần tình sững sờ, có chút không thể tưởng tượng nổi.

Tình huống gì? "Nga?" "Thế sao?" Hai đạo thanh âm đùa cợt xuất hiện trong hỗn độn chi hải.

Ông!!!

Ông!!!

Bàn Cổ, La Hầu hiện thân! "Không có khả năng!" Dị vực Hồng Quân sắc mặt biến đổi, không dám tin nói. "Ngươi cho rằng tại sao chúng ta không sát giác?

Ký nhiên ngươi đều có thể dĩ Đạo Quả vi trận, ngô đẳng lại vì sao không thể dĩ Đạo Quả làm giả tượng đây.

Thật cho là chúng ta không biết ngươi muốn làm gì sao, phối hợp mà thôi, trừ bỏ Hồng Quân không biết tình bị âm ra, ngươi cho rằng ngươi âm được chúng ta sao?" La Hầu nhàn nhạt nói. "....." Dị vực Hồng Quân.

Đi!!!

Linh đài đại chấn, Dị vực Hồng Quân trong đầu lập tức liền lóe lên một ý niệm.

Cảm thấy thắng lợi tại ác là bởi vì Hồng Quân, Bàn Cổ và La Hầu đều bị tạm thời phong ấn, như thế nhất đến Hồng Hoang kỳ dư cường giả giải quyết không nghi ngờ là chuyện dễ dàng.

Đem chiến trường phóng tới hỗn độn chi hải liền là vì đem nước quấy đục, để chư thiên cường giả toàn bộ đều gia nhập tiến vào.

Tất cánh nếu Hồng Quân bọn người vô dạng, chư thiên cường giả khả năng không dám khinh cử vọng động, nhưng nếu Hồng Quân bọn người động không được thì chư thiên cường giả tự nhiên sẽ tâm

động.

Hiện tại chỉ có Hồng Quân một người bị tính kế thì đánh cái rắm a, thật cho là Bàn Cổ và La Hầu dễ chọc sao?

Dị vực Hồng Quân lại không có bành trướng. "Quả nhiên." Chư thiên cường giả hiểu rõ.

Làm sao có thể bị tính kế, hợp lại các ngươi chơi trò búp bê Nga à?

Tưởng là ta không biết, kỳ thật ta biết, ta không chỉ biết mà ta còn âm ngươi.

Một bên khác càng tưởng là ta không biết, kỳ thật ta biết ngươi biết ta biết ngươi muốn âm ta, cho nên ta một ba quyển sáo chi thượng tái quyển sáo.

Thứ nhất tầng?

Tầng khí quyển?

Hảo gia hỏa, không hổ danh dương chư thiên toàn dân âm hiểm vị diện, thật đem người tính kế đến chết đi sống lại a?

Chư thiên cường giả đã kinh thán, cũng có kỵ đạn.

Nước quá sâu, sâu làm cho người ta đều nơm nớp lo sợ, thật sự là Hồng Hoang cường giả quá lão âm bỉ quá âm hiểm, ai biết thật đối Hồng Hoang xuất thủ thì sẽ hay không bị tính kế chết đều không biết chết như thế nào, quả nhiên phải cẩn thận mới đúng. "Hồng Quân quả nhiên là cái đệ đệ." Hồng Hoang cường giả nhẹ nhàng thở ra, đồng thời bỉ di không thôi.

Nhìn xem, đồng dạng bị tính kế, La Hầu và Bàn Cổ lại sớm có chuẩn bị, đệ đệ chi danh thạch chùy!

Ông!!!

Nhị thoại bất thuyết, Dị vực Hồng Quân trực tiếp rời đi, một đạo hư huyễn môn hộ xuất hiện, chung quanh thời không phong tỏa, Dị vực Hồng Quân biến mất không thấy. "Vĩnh Sinh Chi Môn?" "Quả nhiên dữ Diệp Hàn có quan hệ." La Hầu, Bàn Cổ ánh mắt lóe lên, chỉ lẳng lặng nhìn Dị vực Hồng Quân rời đi tịnh vị can thiệp. "Đem Hồng Quân cứu ra, rút." Bàn Cổ trầm giọng nói. "Thiện." Hồng Hoang chúng Hỗn Nguyên Cảnh ứng thanh.

Oanh!!!

Cùng nhau xuất thủ, đánh vỡ đại trận!

Sát na gian, phong vân biến sắc, chư thiên chấn động, vô lượng hỗn độn bản nguyên tựa hồ nhấc lên kình đào hải lãng, cũng có đại lượng đại đạo quy tắc bạo động, chư thiên đạo tắc cụ hiện, tựa hồ địa phong thủy hỏa bính phát, cũng có ngũ hành thời không lưu chuyển. "Vô thú." Thấy không có kịch vui để xem nữa, chư thiên cường giả hậm hực lui ra. ...

Dị vực Hồng Hoang vị diện.

Tử Tiêu Cung trung.

Dị vực Hồng Quân sắc mặt khó coi vươn tay chộp một cái đem Đạo Quả thu hồi.

Đạo Quả từ bản chất thượng kỳ thật là đại đạo bản nguyên một loại thể hiện, tự nhiên có thể cùng chư thiên đại đạo tương dung, trừ phi phong tỏa chư thiên cái loại đại đạo này toàn bộ, nếu không thì ngăn cản không được Đạo Quả thông qua đại đạo trở về.

Nếu không phải như thế, Dị vực Hồng Quân cũng sẽ không dùng Đạo Quả làm cơ sở tổ kiến trận pháp rồi.

Ông!!!

Bạch phát thanh niên, hay là Diệp Hàn sắc mặt âm trầm từ hư

không trung đi ra. "Xuẩn đản, bảo ngươi cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận, đây chính là ngươi cẩn thận sao?

Hiện tại bản tôn cũng bại lộ, Hồng Hoang muốn mưu hoa càng thêm khó giải quyết." Diệp Hàn lạnh lùng nói. "Vô ngại, ngô nhân cơ hội đoạt lấy không ít Hồng Hoang quyền hành, sự thực chứng minh không thể nào có âm mưu, có những quyền hành này y cựu năng đủ tính kế." Dị vực Hồng Quân hít sâu một hơi nhàn nhạt nói. "Vậy tọa độ đâu?" Diệp Hàn mặc nhiên nói. "Vị diện của ngươi là bản thể môn hộ, môn hộ tùy thời có thể di động, không thể nào bị phát hiện." "Còn về vị diện của ngô, ngô giấu rất sâu, đương thời phương Hồng Hoang vị diện kia tất cả cường giả đều tại hỗn độn chi hải, không thể nào có thời gian tỏa định, không cần sợ." Dị vực Hồng Quân mãn bất tại ý nói. "Đừng tưởng rằng bản tôn không biết ngươi cố ý mượn cơ hội này bạo lộ bản tôn, tại chư thiên nháo xuất động tĩnh lớn như vậy là muốn đem ánh mắt hấp dẫn lên người bản tôn?

Tốt nhất ngươi có thể làm thành chuyện này, nếu không kết cục của ngươi tự ngươi minh bạch." Bỏ lại một câu nói, Diệp Hàn xoay người rời đi. "Bị phát hiện rồi sao." Dị vực Hồng Quân lắc đầu có chút tiếc nuối, lại cũng không quá mức ngoài ý muốn.

Không bị phát hiện kia mới là kỳ quái.

Không bị phát hiện cũng không sao, vốn là cho nhau lợi dụng mà thôi, chỉ cần có giá trị thì Diệp Hàn sẽ không làm gì, chờ hoàn thành kế hoạch, Diệp Hàn lại tính là cái gì, nhảy nhót thằng hề mà thôi. ...

Hồng Hoang vị diện Tử Tiêu Cung trung, chúng Hỗn Nguyên Cảnh tề tụ. "Chậc chậc, không được a, Hồng Quân ngươi cũng có thể bị tính kế?

Hoắc, mặt đều mất hết ở Chư Thiên Vạn Giới rồi, xấu hổ không." Càn Khôn Lão Tổ nhướng mày nói. "Tiểu tiểu Hồng Quân, buồn cười

buồn cười." Dương Mi u u bổ đao. "Ai, Hồng Quân chớ trách bọn ta, bọn ta chỉ là vì định vị phương Hồng Hoang vị diện kia tọa độ, tin tưởng ngươi hẳn là có thể lý giải a?" Bàn Cổ than thở nói. "Coi như không lỗ, chí ít biết được sau lưng hắn đứng là Diệp Hàn." La Hầu chậm rãi nói.

Chương 114

"Định vị rồi sao?" Ngồi ở chủ vị "Hồng Quân" u u nói. "???" Mọi người mộng bức nhìn về phía "Hồng Quân".

Ngươi bị nhốt rồi, chúng ta tốn thời gian cứu ngươi về, làm sao có khả năng định vị. "Ngô, định vị rồi." "Hồng Quân" khẽ nói.

Ông!!!

Một đạo gợn sóng sản sinh, bên cạnh "Hồng Quân" lại có một Hồng Quân xuất hiện, thân hình nhoáng một cái, "Hồng Quân" tiến vào Hồng Quân thể nội. "!!!" Chúng Hỗn Nguyên Cảnh không dám tin nhìn về phía Hồng Quân. "Tiểu đạo nhĩ, tiểu đạo nhĩ, chỉ là để bình hành thân làm cái thế thân mà thôi, hẳn là hợp tình hợp lý đi?" Hồng Quân cười híp mắt nói. "???" Chúng Hỗn Nguyên Cảnh. "Bồi dưỡng được một tôn Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên Cảnh bình hành thân!" Càn Khôn Lão Tổ vẻ mặt rung động, những người còn lại cũng sắc mặt ngốc trệ.

Ngọa tào, Hồng Quân từ lúc nào đều âm như vậy rồi?

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

La Hầu, Bàn Cổ tầng khí quyển?

Không!

Hai người bọn họ chỉ là tầng thứ năm, Hồng Quân mới chân chính là tầng khí quyển a! "Ngươi sớm biết rồi?" La Hầu nhíu mày. "Không biết, chỉ là đi thêm một bước cờ thử xem mà thôi, không nghĩ tới thật thành công, tại hỗn độn chi hải đối trì thì ngô đã định vị phương Hồng Hoang vị diện kia tọa độ, còn về Vĩnh Sinh Chi Môn ngô cũng có một chút manh mối." Hồng Quân chậm rãi nói. "Giấu đủ sâu a." Bàn Cổ

thật sâu nhìn thoáng qua Hồng Quân, kỳ dư Hỗn Nguyên Cảnh cường giả cũng thật sâu ngưng thị Hồng Quân.

Quả nhiên không có một cái đèn cạn dầu, thật sự tại phía sau làm tiểu động tác a.

Đương nhiên, chúng Hỗn Nguyên Cảnh trọng thị quy trọng thị, cũng không quá mức cảm khái, bình thường, Hồng Quân muốn thật sự vẫn luôn bạch si như vậy thì bọn họ mới hoài nghi Hồng Quân có phải hay không đang tàng dốt.

Chúng sở chu tri, Hồng Quân?

Đệ đệ thôi, bị hố nhiều lần như vậy rồi, để người ta ngưu bức một lần là hợp tình hợp lý, bất quá y cựu là cái đệ đệ, dù sao đều bị hố nhiều lần như vậy, thật muốn ngưu bức thì cũng sẽ không vẫn luôn bị khi phụ. "Trước giải quyết phương Hồng Hoang vị diện kia rồi lại giải quyết Diệp Hàn?

Vĩnh Sinh Chi Môn a, là cái đồ tốt, tức sử không có Sáng Tạo Đại Đạo một luồng bản nguyên và Tạo Hóa Bản Nguyên thì quang Vĩnh Sinh Chi Môn cũng tuyệt đối là chí bảo trong chư thiên rồi." Dương Mi từ từ nói.

Đám người thâm dĩ vi nhiên đều tán đồng.

Vĩnh Sinh Chi Môn bảo bối chính là chư thiên chí bảo chi nhất, tuyệt đối vô dung trí nghi, thừa tái một phương vị diện, lại lấy Sáng Tạo Đại Đạo một luồng bản nguyên dựng dục mà thành, đều có thể tưởng tượng ra rốt cuộc khủng bố cỡ nào. ...

Sơn cốc. "Đến lúc hấp thụ ánh sáng." Lý Phàm từ từ nói. "Hiện tại hấp thụ ánh sáng cũng ý nghĩa không lớn đi." Nữ Oa đôi mi thanh tú nhất thiêu có chút khó hiểu. "Không, có ý nghĩa, quên con bé kia sao." Lý Phàm lắc đầu nói. "......

Con bé kia thật cổ lý cổ quái, mỗi một cái tính cách đều thanh kỳ ưu tú." Nữ Oa biểu tình cổ quái, nhìn trước mắt sáng lên nói: "Bản cung minh bạch, ngươi muốn hố Hồng Quân?" "Lão để hắn ẩn tàng há không phải vô thú, làm lão âm bỉ có thể, nhưng phải làm một cái lão âm bỉ để mọi người đều biết mới được." Lý Phàm trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt nói. "Càng nói càng có ý tứ." Nữ Oa tinh thần chấn động, có chút hứng thú. ...

Oanh!!!

Ráng màu ức vạn luồng, tử khí che chân trời.

Tiên hoa do hư sinh, tường thụy hội đầy trời.

Thiên hoa từ trời rơi, mặt đất dũng kim liên.

Đại đạo chuông thanh vang, tiên âm diệu nhạc hiện.

Cổ vãng thần ma xuất, vô lượng giới vực ngưng.

Sát na gian, vô số dị tượng từ Hồng Hoang đản sinh, như cực hạn thăng hoa, tựa vô tận dược thiên, tựa hồ hội tụ tại cửu thiên thập địa bên trong, phảng phất chiếu rọi tại vạn cổ thời không chi gian.

Bất Chu Sơn... dị động!

Bất luận là đang chuẩn bị giao đàm xem nên như thế nào mưu hoa lánh một phương Hồng Hoang vị diện Hồng Quân bọn người, hay là Hồng Hoang chúng sinh cùng Hồng Hoang cường giả, tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ tụ tập lên Bất Chu Sơn.

Chí Cao Thiên Bảng, đổi mới!

Quen thuộc phối phương, quen thuộc mùi vị, kinh lịch nhiều lần Hồng Hoang đại tràng diện như vậy, miễn dịch và tập quán cũng cơ bản không sai biệt lắm, bởi vậy cho dù là Hồng Hoang chúng sinh cũng không có quá kinh ngạc hoặc ngoài ý muốn. "Lần này đổi mới sẽ

là cái gì..." "Quả nhiên Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng." "Hô, hảo gia hỏa, may là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, Thiên Thư phi đại kiếp không đổi mới, không đổi mới là tốt a, nếu không Hồng Hoang lại xảy ra chuyện lớn." "Đánh rắm, Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới cũng ý vị có cường giả đối Hồng Hoang ký du, có khác biệt gì sao?

Không phải là không có nguy hiểm, chỉ là nguy hiểm trình độ cao thấp mà thôi." "Cũng không biết lần này sẽ là ai thượng bảng đây..." "Tê, bỗng nhiên có chút khẩn trương." Thần niệm giao chức, tiên niệm hội tụ, Hồng Hoang tất cả sinh linh hoặc thảm thắc hoặc khẩn trương hoặc chờ mong hoặc kích động, tức sử vốn chuẩn bị mưu hoa kỳ vị diện Hồng Quân bọn người đều tạm thời dừng lại.

Cả Hồng Hoang tất cả ánh mắt, toàn bộ tụ tiêu vào Chí Cao Thiên Bảng, chờ đợi Chí Cao Thiên Bảng đổi mới!

Đạo tắc cấu kiến, đại đạo hội tụ, thần văn ngưng tụ đạo vận thu súc, từng hàng chữ như tiên thiên thần thai văn tựa hồ bắt nguồn từ chư thiên ngọn nguồn lần lượt xuất hiện tại Chí Cao Thiên Bảng Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng bản khối.

Theo văn tự xuất hiện, tất cả sinh linh đốn thời nín thở, lực chú ý tập trung nhìn sang.

Khi nhìn thấy dẫn đầu xuất hiện hai chữ, chúng sinh thác ngạc, cường giả cũng lông mày nhướn lên, Tử Tiêu Cung trung tất cả Hỗn Nguyên Cảnh toàn bộ đều theo bản năng nhìn về phía Hồng Quân, sắc mặt cổ quái. "Hồng Quân!" "Đạo Tổ!" "Lại là Đạo Tổ đồng danh chi nhân!?" "Tê, Chư Thiên Vạn Giới trung mạc hậu hắc thủ Hồng Quân nhiều như vậy sao?" "Không bàn những cái khác, Hồng Hoang vị diện khác Đạo Tổ đều cường đại như vậy." Chúng sinh ồ lên, nghị luận không chỉ.

Không sai, lần này Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới chi nhân

không phải người khác, chính là...

Hồng Quân! ... [Hồng Quân: Còn gọi là Đại Đạo Chi Tử, Đại Đạo Hóa Thân, Thánh Nhân Chi Sư, Vị Diện Chúa Tể, Vị Diện Đế Tạo Giả đẳng.

Hỗn độn diễn hóa chi thời đản sinh ra rất nhiều Hỗn Độn Ma Thần, nhiên, hỗn độn vô tự, ma thần chém giết nhiễu loạn hỗn độn trật tự, Đại Đạo hữu cảm dựng dục ra hỗn độn trật tự đế tạo giả: Hồng Quân.

Kỳ do Đại Đạo sinh, thân huề Đại Đạo chi khí vận, bỉnh thừa Đại Đạo chi sứ mệnh, tại hỗn độn bên trong trước sau thu Bàn Cổ, Nữ Oa, Thái Nhất làm đệ tử, sau để đại đệ tử Bàn Cổ khai thiên, từ đây, Hồng Hoang đản sinh.

Đại sự kiện: 1.

Tại hỗn độn bên trong giảng đạo, thôi động mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đản sinh, dĩ Thiên Đạo Thánh Nhân thôi động Hỗn Độn Đại Kiếp trí sử ma thần đại lượng vẫn lạc (tài liệu chi tiết xem mở rộng). 2.

Để đại đệ tử Bàn Cổ khai thiên, do con của hắn đế tạo một cái hoàn mỹ Hồng Hoang (tài liệu chi tiết xem mở rộng). 3... 4... 5...] ... "Tê..." Xem xong tư liệu, Hồng Hoang chúng sinh hít khí, rất nhiều cường giả chặc lưỡi.

Hồng Quân là Bàn Cổ lão sư?

Hồng Quân là chúng sinh chi sư?

Hồng Quân mới là người đế tạo Hồng Hoang đản sinh?

Ngọa tào!

Cái này Hồng Hoang vị diện càng ngưu bức.

Không đối, hẳn là nói cái Hồng Hoang vị diện Hồng Quân này càng ngưu bức, giản trực điêu bảo rồi!

Sở hữu cường giả chi sư, sở hữu cường giả chi điên, đế tạo Hồng Hoang, đế tạo thánh nhân, đế tạo vạn linh, đế tạo lượng kiếp, đế tạo...

Hảo gia hỏa, nếu không luận vị cách thì so với trước đó Đại Đạo Hồng Quân đều không kém phần ngưu bức.

Còn về các cái đại sự kiện và phía sau màn thôi động thì đều không trọng yếu, cái này và trước đó mấy cái Hồng Quân loại tự, chủ yếu thân phận một khối này thuộc thực ngưu bức.

Chúng sinh tạm thời đem việc tên này là Hồng Hoang đại địch đều ném ra sau đầu, trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm. "Nhữ thậm điêu, ngô giới chi Hồng Quân tri phủ?" (Ngươi điêu như vậy, Hồng Quân giới ta biết không?) Quả nhiên, vị diện Đạo Tổ nhà mình là cái đệ trung đệ a, chư thiên kỳ dư Hồng Hoang vị diện Đạo Tổ toàn bộ đều là cha trung cha. ...

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân sắc mặt thiết thanh trầm mặc không nói, tựa hồ có chút tự bế. "Phốc phốc, bất quá Hồng Quân ngươi có hay không phát hiện thật sự kỳ quái a, vì sao vị diện khác Hồng Quân đều trâu bò như vậy, còn ngươi lại là đệ đệ, thảm a." La Hầu âm dương quái khí nói.

Tuy là một cái vị diện hảo huynh đệ, nhưng đồng dạng là lão đối thủ rồi, đối với có cơ hội châm chọc Hồng Quân thì La Hầu tuyệt đối sẽ không buông tha.

Nga, chuẩn xác mà nói Dương Mi cùng Ngũ Hành Lão Tổ bọn người cũng chuẩn bị mở miệng châm chọc, dù sao Hồng Quân đắc tội người cũng không ít. "Những người kia chỉ là cùng bản tọa tên giống nhau, phi bản tọa, ngưu bức hay không thì liên quan gì tới bản tọa?"

Hồng Quân mặt không biểu tình nói.

Chính lúc nói chuyện, tự có sở cảm, tất cả mọi người nhìn về phía đại điện cửa vào, chỉ thấy Nguyên Nguyệt mang theo một danh nữ tử cùng nàng bộ dáng tương tự đi đến. "Giới thiệu một chút, đây là một cái phá diệt Hồng Hoang vị diện Nguyên Nguyệt, không đúng, hiện tại đổi tên, gọi là Vọng Thư, sau này là một thành viên trong đại gia đình Hồng Hoang chúng ta." Nguyên Nguyệt ôm nữ tử bả vai vui vẻ nói. "Chư vị hảo." Vọng Thư hơi hơi hành lễ.

Hồng Quân bọn người tự nhiên phân phân đáp lễ, sau đó giới thiệu từng người thân phận.

Một tôn Hỗn Nguyên La Thượng Kim Tiên bát trọng thiên cường giả cũng không phải kẻ yếu, năng gia nhập Hồng Hoang cũng có thể thật lớn tăng lên Hồng Hoang thực lực, Hồng Quân bọn người tự nhiên sẽ không cự tuyệt. "Làm sao tìm được Vọng Thư đạo hữu." Hồng Quân có chút hiếu kỳ, tại La Hầu bọn người trong mắt thì là chuyển di chủ đề. "Đế Tôn tiền bối dạy ta một cái bí pháp, ta dĩ bí pháp định vị chư thiên chi ngô, quy vị liên hệ Vọng Thư tỷ muội." Nguyên Nguyệt không có ẩn giấu, trực tiếp nói ra. "Đế Tôn tiền bối..." Hồng Quân bọn người thân thể chấn động, hơi hơi hít khí, trong lòng tiện mộ không thôi. "Nói chính sự đi, lần này Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng hấp thụ ánh sáng Hồng Quân, định nhiên chính là đối thủ lần này của chúng ta.

Hấp thụ ánh sáng đối với chúng ta mà nói lại là một chuyện tốt, vừa vặn có thể để cho chúng ta càng thêm hiểu rõ, chư vị cảm thấy lần này nên như thế nào hành sự?" Hồng Quân trầm giọng nói. "Đừng vội a, chúng ta trước tán gẫu về Hồng Quân bản thân chuyện này đi, muốn ta nói, Hồng Quân ngươi có phải hay không đang ẩn tàng, chư thiên Hồng Quân đều như thế bất phàm, ngươi làm sao có thể là đệ đệ đây." Dương Mi mở miệng nói.

Lời nói tuy nói như vậy, nhưng từ Dương Mi ngữ khí và bộ dáng nhướng mày không khó nhìn ra Dương Mi chỉ là cố ý tễ đoái Hồng Quân mà thôi.

Ẩn tàng?

Ai sẽ tin Hồng Quân thật sự đang ẩn tàng, không có khả năng, đổi lại là ngươi bị châm đối lâu như vậy có thể ẩn tàng?

Mặc cho ai cũng không có khả năng. "Nông cạn, cách cục nhỏ, không chừng Hồng Quân đạo hữu thật sự đang ẩn tàng đâu." Ngũ Hành Lão Tổ ung dung nói. "Ha ha." Cả Tử Tiêu Cung hoan thanh tiếu ngữ một đường.

Chúng nhân đảo cũng không phải thật sự đối Hồng Quân có ác ý, giống như bạn tốt cho nhau đả kích, càng đừng nói chúng nhân chi gian quan hệ vi diệu, vốn là cho nhau đả kích tới lui, bình thường. "Đủ chưa, đủ rồi thì tiếp tục đàm luận xem nên như thế nào thực thi kế hoạch." Hồng Quân mặt không biểu tình tựa hồ buông xuôi trị liệu nói. "Hồng Quân trong lòng đang nghĩ: 'Tại một đám xuẩn đản trước mặt, ngã bồi các ngươi chơi đùa, các ngươi thật tin ngô bị các ngươi khắp nơi châm đối nhưng lại không thể làm gì?

Nếu không phải...'" Vọng Thư đột nhiên lãnh bất đinh mở miệng nói.

Lời còn chưa dứt, Hồng Quân sắc mặt biến đổi, trên thân Thiên Đạo khí tức phúc cái làm cho Vọng Thư không cách nào lại khuy tham. "???" Hồng Quân. "???" La Hầu. "???" Dương Mi. "???" Chúng Hỗn Nguyên Cảnh. "Đạo hữu thực xin lỗi, ngô không phải cố ý." Vọng Thư áy náy nói.

Chương 115

"Ngô, đã quên nói, Vọng Thư tỷ muội đản sinh chi thời hội tụ Tâm Linh Đại Đạo bản nguyên, cho nên sở hữu Tâm Linh Đại Đạo bộ phận quyền hành, Đại Đạo Cảnh phía dưới đều có thể nghe được tiếng lòng.

Sau đó bởi vì Đại Đạo quyền hành cho nên năng lực có đôi khi khống chế không được." Nguyên Nguyệt gãi gãi đầu hàm hàm nói.

Tựa như một đứa bé cầm một cây dao phay, dao phay uy lực lớn nhưng có chút giá ngự không nổi, khống chế không được.

Đại Đạo uy năng vô dung trí nghi, Đại Đạo Cảnh phía dưới tự nhiên khó có thể kháng hành Đại Đạo quyền hành, cũng chính vì vậy cho nên Vọng Thư cũng khống chế không được năng lực nghe tiếng lòng.

Đương nhiên, kỳ năng lực cũng không có khoa trương đến mức độ kia, chỉ là đơn thuần nghe tiếng lòng, nếu không thì quá nghịch thiên rồi.

Tuy nhiên hiện tại cũng đủ nghịch thiên, có thể không nhìn giai vị nghe được tiếng lòng của người có tầng thứ cao hơn. "Không có khả năng, cho dù sở hữu Đại Đạo bộ phận quyền hành cũng không có khả năng nghe được tiếng lòng của ngô, đạo hữu năng lực định nhiên xuất hiện chút hứa vấn đề." Hồng Quân mặt không biểu tình nói. "Hồng Quân trong lòng đang nghĩ: 'Đạp mã thế này cũng được?

Con mẹ nó Tha Tâm Thông phiên bản thăng cấp à?

Ông đây ẩn tàng lâu như vậy, chẳng lẽ muốn bị bóc phốt...

Thảo, lại quên, thế gian tốt đẹp, thế gian mỹ diệu...'" Vọng Thư

nhìn thoáng qua Hồng Quân mở miệng nói. "....." Hồng Quân. "....." La Hầu. "....." Dương Mi. "....." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh. "A, thật sự thực xin lỗi, ta khống chế không được." Vọng Thư vẻ mặt vô tội chớp chớp mắt.

Tĩnh!

Tử một bàn tịch tĩnh!

Tử Tiêu Cung yên tĩnh đến mức tựa như ngay cả Đại Đạo cũng không còn vận chuyển, tựa như ngay cả pháp lực cũng không còn lưu động, thời không đều như đông kết, tất cả mọi người biểu tình hoặc ngưng cố hoặc ngốc trệ.

Nguyên Nguyệt tự giác cảm giác không khí vi diệu, theo bản năng rụt rụt đầu, lôi kéo Vọng Thư len lén đi tới cuối đội ngũ trốn tránh.

Dù sao cũng không liên quan đến ta.

Không sai, cùng ta không có quan hệ.

Đáng yêu tiểu Vọng Thư sao có thể có ý xấu, chỉ là nói thật mà thôi nột, tóm lại cùng Vọng Thư không có bất kỳ quan hệ nào!

Chúng sở chu tri Vọng Thư là Nguyên Nguyệt, cho nên các ngươi tìm Vọng Thư thì có liên quan gì tới ta Nguyên Nguyệt chứ. "Hồng Quân, ngươi là cố ý tàng dốt?" La Hầu gắt gao nhìn Hồng Quân, Bàn Cổ một đôi con ngươi cũng thật sâu ngưng thị Hồng Quân.

Hảo tính kế!

Hảo tính kế a!

Tại tràng tất cả mọi người đều có loại cảm giác hết hồn hết vía.

Âm hiểm không đáng sợ.

Lão mưu thâm toán không đáng sợ.

Đáng sợ là tiềm phục lâu như vậy, nhẫn chịu nhiều như vậy mạ danh.

Hết thảy đều tại Hồng Quân chưởng khống bên trong, là hắn cố ý!

Trước đó La Hầu vì sao làm cho chúng Hỗn Nguyên Cảnh kỵ đạn?

Không phải là La Hầu quá âm sao, lưỡng thể nhất hồn lại giả thành nhất thể làm cho chúng Hỗn Nguyên Cảnh cảm thấy kinh tủng, hiện tại, Hồng Quân kia càng âm a!

Từ khi nào thì bắt đầu diễn kịch?

Không biết!

Không ai biết!

Còn về lời Vọng Thư nói, hiện trường chúng nhân tự nhiên không có bất kỳ ai hoài nghi, đều là cảnh giới gì, chân giả vừa nghe là phân biệt ra được.

Nếu là dĩ vãng khẳng định sẽ kinh thán Vọng Thư năng lực, nhưng hiện tại, chỉ cảm giác da đầu tê dại, vì Hồng Quân mà da đầu tê dại.

Người đời đều nói Hồng Quân là lão âm bỉ danh bất phó thực (hữu danh vô thực), hiện tại xem ra Hồng Quân không chỉ là lão âm bỉ, mà còn là Hồng Hoang tàng sâu nhất đại Boss a! "Ngô nhớ ra rồi, tích nhật điểm xuất La Hầu một hồn song thể không phải người khác, chính là Hồng Quân." Càn Khôn Lão Tổ thanh âm đê trầm nói.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần trong lòng rùng mình, từng cái sắc mặt không ngừng biến ảo.

Toàn bộ đều bị Hồng Quân chơi xỏ?

Chúng Hỗn Nguyên Cảnh hậu bối sợ đến mức sắt sắt phát đẩu, từng cái đại khí không dám thở một cái, chỉ cảm giác thế giới của đại lão quá đáng sợ, tâm cơ quá sâu. "Bị bức trở thành Thiên Đạo người

đại diện?

Không, hiện tại xem ra Hồng Quân là cố ý làm chi, hết thảy đều nằm trong tay hắn?

Hết thảy đều tại tính kế bên dưới?

Hắn muốn làm gì." Bàn Cổ ngưng thị Hồng Quân, trên mặt vẫn luôn treo nụ cười cũng không thấy đâu nữa. "Các ngươi suy nghĩ nhiều, ngô là đệ trung đệ là chuyện chúng sở giai tri, Vọng Thư có phải là gian tế khiêu khích quan hệ chúng ta hay không đều còn chưa biết, các ngươi thế mà tin tưởng lời của Vọng Thư?" Hồng Quân nhíu mày bất mãn nói, sắc mặt tựa hồ căn bản không có chịu ảnh hưởng bởi lời Vọng Thư, giống như thật sự vô tội vậy. "Hồng Quân trong lòng đang nghĩ: 'Chỉ cần ta không thừa nhận thì các ngươi có thể làm gì được ta?

Ta cắn chết ta là cái đệ đệ, ta là đệ đệ chẳng lẽ các ngươi còn có ý kiến?

Buồn cười!'" Vọng Thư lãnh bất đinh nói. "???" Hồng Quân mãnh liệt nhìn về phía Vọng Thư, sắc mặt thiết thanh vô cùng.

Vọng Thư bị dọa đến lui lại một bước, vẻ mặt khiếp nhược nhược: "Ngô...

Ngô thật không phải cố ý, ngô khống chế không được oa." "....." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh có chút đau răng, hơi hơi hít khí.

Hồng Quân tàng bí mật là vô dung trí nghi, bất quá Vọng Thư năng lực cũng có chút ly phổ a, đường đường Hồng Hoang người đại diện tâm tư thâm trọng như vậy, Hồng Quân đều bị lật thuyền, có chút khó có thể tin. "Bàn Cổ trong lòng đang nghĩ: 'Hồng Quân chẳng lẽ âm ta?

Ta thiết thủ Thiên Đạo quyền hành sẽ không phải thật sự xảy ra vấn đề chứ, ta trước đó ám trung...'" Vọng Thư lơ đãng gian nhìn Bàn

Cổ một cái, theo bản năng liền mở miệng, nói một nửa Vọng Thư không nói tiếp, bởi vì Bàn Cổ sắc mặt bắt đầu không ngừng biến ảo, trên thân ẩn có khí tức lưu động phong tỏa tự thân. "A a, Bàn Cổ, ngươi trước đó ám trung làm cái gì, nói ra nghe một chút a, thiết thủ Thiên Đạo quyền hành?

Thiên Đạo nghe được rồi a, kẻ này là một cái người già nhưng không giảng võ đức, thiết thủ quyền hành của một hậu bối." Hồng Quân cười lạnh nói.

Bàn Cổ đản sinh trước Thiên Đạo, từ mỗ chủng ý nghĩa thượng nói Thiên Đạo là Bàn Cổ hậu bối, xác thực không có tật xấu. "....." Bàn Cổ. "La Hầu trong lòng đang nghĩ: 'Ngọa tào, nha đầu này mãnh như vậy?

Vậy ta mưu...'" Lúc này, Vọng Thư lại lên tiếng. "....." La Hầu sắc mặt đen như mực, trên thân ẩn có Đại Đạo vĩ lực lưu chuyển. "Mọi người thật sự đừng hiểu lầm, Vọng Thư tỷ muội không phải cố ý, nàng khống chế không được năng lực.

A đúng rồi, mọi người ngàn vạn lần đừng ở trong lòng mưu hoa a, nếu không rất dễ dàng bị phát hiện." Nguyên Nguyệt tròng mắt chuyển chuyển, ngữ trọng tâm trường nói. "Nguyên Nguyệt trong lòng đang nghĩ: 'Hi hi quá có ý tứ, đem Vọng Thư tỷ muội mang đến quả nhiên là cơ trí một nhóm, nếu không làm sao có kịch hay để xem.

Thản bạch cục?

Cũng quá khả nhạc đi, đáng tiếc không mang chút dưa cùng điểm tâm trộm cật.

Xã tử đi!

Đều xã tử đi!

Ngô, ngã muốn hay không dẫn đường để kỳ hắn mấy cái theo bản

năng ở trong lòng suy nghĩ...

Phi phi phi!

Tỷ muội đừng nghe lầm..." Bởi vì lời Nguyên Nguyệt nói, Vọng Thư theo bản năng ánh mắt cảm kích nhìn sang, từ trong miệng liền không tự chủ được nói ra, Nguyên Nguyệt đang YY cho nên nhất thời không phản ứng, hồi thần sau khuôn mặt tươi cười liền không khỏi đỏ lên. "???" Hồng Quân. "???" La Hầu. "???" Bàn Cổ. "???" Kỳ dư Hỗn Độn Ma Thần.

Đạp mã, thật không phải là cái thứ tốt, cố ý mang Vọng Thư đến hại chúng ta?

Nhìn chúng ta vui vẻ?

Khả nhạc?

Đều xã tử?

Cam!

Uy uy uy, ta thật sự chỉ là xem kịch thôi mà, đều nhìn ta làm gì...

Nguyên Nguyệt đầy mặt vô tội đáng thương hề hề nhìn về phía Vọng Thư muốn cùng Vọng Thư giải thích để nàng đừng hiểu lầm, lời còn chưa nói ra Vọng Thư liền đem tiếng lòng nói ra.

Vì thế, Nguyên Nguyệt cũng tự bế. "Tỷ muội ngã không phải cố ý, ngã nguyên lượng ngươi hố ngã, ngươi cũng phải nguyên lượng ngã." Vọng Thư đáng thương hề hề nói.

Nguyên lượng cái búa...

Nguyên Nguyệt trên mặt nặn ra một mạt nụ cười nói: "Đều là tỷ muội, nói những thứ này liền kiến ngoại." Tiêu rồi!

Lại quên bình tế nội tâm.

Hô, may mắn lần này tiếng lòng không bị nghe thấy.

Vi diệu!

Quỷ dị!

Cả Tử Tiêu Cung trung tất cả mọi người sắc mặt biến ảo, nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi.

Đặc biệt là mấy cái vãn bối Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh bất động thần sắc, toàn lực tại trong lòng điên cuồng điều động Đại Đạo Chi Lực phong tỏa nội tâm, trong lòng cũng liều mạng niệm "Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, vạn vật..." Quá đáng sợ!

Vọng Thư năng lực quá đáng sợ!

Giản trực ly phổ đến cực hạn, tại tràng không có một ai không cảm giác da đầu tê dại.

Vốn Bàn Cổ bọn người còn muốn thâm cứu Hồng Quân tình huống, hiện tại không ai thâm cứu nữa.

Sợ, sợ cảm xúc kích động một cái, không cẩn thận lại bị Vọng Thư nghe được tiếng lòng thì làm sao.

Bình thường thì không có gì, lỡ không cẩn thận nghĩ đến mưu hoa bố cục, vậy há không phải đương trường bị hấp thụ ánh sáng? "Hôm nay tới đây là kết thúc, chư vị cảm thấy thế nào?" Hồng Quân bất động thần sắc nói. "Có thể." "Cáo từ." "Liền như vậy đi." "Lý đương như thế." "Xác cai như vậy." Thoại âm vừa dứt, từng tôn Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ biến mất, chúng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không có lưu lại lâu, nhao nhao rời đi.

Liêu cái rắm, đàm cái cái gì, dù sao Dị vực Hồng Quân và Diệp Hàn chạy không thoát, hôm nay đi hoặc là ngày mai đi không có khác biệt, đừng bị hấp thụ ánh sáng dẫn đến xã tử mới là quan trọng nhất.

"....." Nguyên Nguyệt. "....." Vọng Thư.

Thấy Hồng Quân cũng từ đạo trường chạy trốn, Nguyên Nguyệt, Vọng Thư có chút mê mang. "Tỷ muội...

Ngô...

Ngô thật không phải cố ý...

Ngươi tin sao..." "Ta tin!" ...

Sơn cốc. "Có Vọng Thư, Hồng Hoang rốt cục thú vị hơn nhiều." Lý Phàm ung dung nói.

Chương 116

Từng cái đều hi vọng tàng tàng dịch dịch?

Từng cái đều thích ổn kiện tính kế?

Tốt!

Vậy đem toàn bộ hấp thụ ánh sáng đi ra, xem các ngươi tiếp tục ổn kiện cái gì.

Hiện tại hắn chỉ chưởng hoành quan chưởng đại cục, nếu là trước kia Lý Phàm có lẽ sẽ chủ động hấp thụ ánh sáng một ít, hiện tại, có thể nhưng không cần thiết, dứt khoát liền do Vọng Thư tiến hành là được, vừa vặn coi như xem cái vui vẻ. "Ngươi can thiệp đi, nếu không Vọng Thư năng lực không đến mức khoa trương như vậy." Nữ Oa mắt to cong thành hình trăng lưỡi liềm tựa như đang cười trộm, từ khuôn mặt tinh xảo tuyệt mỹ kia lộ ra phúc hắc thần tình, lại đẹp đến mức làm cho người ta trầm luân, đẹp đến mức làm cho người ta hoảng hốt, tựa hồ Chư Thiên Vạn Giới cộng lại đều không bằng một mình nàng. "Ác nhân tiên cáo trạng?

Đến lúc đó biến thành bộ dạng gì nữa." Lý Phàm trợn trắng mắt không tức giận nói.

Ta có vô liêu như vậy sao?

Ai vô liêu thì trong lòng người đó tự mình hiểu rõ. "Cùng ngươi học." (Lý trực khí tráng.JPG) "....." Cánh vô ngôn dĩ đối. ...

Hôm sau, Tử Tiêu Cung.

Trừ bỏ Nguyên Nguyệt ra, chúng Hỗn Độn Ma Thần tề tụ.

Ân, vụng trộm tề tụ. "Không có thông tri Nguyên Nguyệt đi?" "Không có thông tri." "Như thế rất tốt." "Rất tốt." Mọi người giai nhẹ

nhàng thở ra.

Vọng Thư năng lực xác thực nghịch thiên, đối ngoại cũng có tác dụng lớn, nhưng lực sát thương quá lớn, mở bản đồ pháo, người mình đều phải bị liên lụy.

Bình thường tình huống dưới, Hồng Quân bọn người làm sao dám tiếp xúc Vọng Thư.

Chờ bị hấp thụ ánh sáng sao? "Ly phổ, sao lại có loại năng lực này, bật hack cũng không đến mức khoa trương như vậy." Càn Khôn Lão Tổ thổ tào nói. "Tại tràng người ai không bật hack, không bật hack cũng không tới được cái cảnh giới này." Hồng Quân không tỏ rõ ý kiến.

Thôi đi, phóng tầm mắt chư thiên cường giả, từ nhỏ yếu đến cường đại, ai mà không được trong tiểu thuyết hình dung là khí vận chi tử, đỉnh đa danh thanh không có lớn như vậy mà thôi, nếu trên người không có ngoại quải và cơ duyên ngón tay vàng thì đó đều là xả đạm. "Hồng Quân ngươi tàng cũng đủ sâu a." Bàn Cổ tựa cảm khái lại tựa khiêu khích nói. "Bỉ thử bỉ thử, đừng âm dương quái khí, mọi người có hay không có bài tẩy hoặc tiểu động tác đều lòng dạ biết rõ, tái thu lấy chuyện của bản tọa không buông thì bản tọa đem Vọng Thư gọi tới." Hồng Quân khí định thần nhàn nói.

Ta phương có thể không xuất động Vọng Thư, các ngươi cũng đừng tái thu lấy ta không buông, nếu không mọi người đều đừng chơi, cùng nhau bị hấp thụ ánh sáng đi. "....." Bàn Cổ. "....." Những người còn lại.

Vốn định châm chọc Hồng Quân vài câu, thấy Hồng Quân nhắc tới Vọng Thư, được rồi, lướt qua đoạn hội thoại này đi.

Hiện tại Hồng Quân cũng bị Vọng Thư chọc thủng không sai biệt lắm, đi chân trần cũng không sợ mang giày, Vọng Thư thật tới thì bọn

họ mới càng xui xẻo, không cần thiết đem Hồng Quân chọc đến nỗi thẹn quá hoá giận. "Chư thiên tất cả những ai có quan hệ với Nguyên Nguyệt đều là độc lựu." La Hầu yên lặng nói.

Kỳ dư Hỗn Độn Ma Thần thâm dĩ vi nhiên gật đầu.

Độc lựu!

Không có một cái nào là thứ tốt!

Toàn kỳ ba, toàn thanh lệ thoát tục.

Nguyên Nguyệt ngu xuẩn, không não tử, thiên thiên khí vận cường, nhìn như xuẩn manh thực tắc lại cũng có tiểu thông minh.

Dị vực Nguyên Nguyệt não tử có bệnh, một câu "Ai yếu giúp ai" danh ngôn đến nay ký ức vẫn còn mới mẻ.

Vọng Thư càng trâu bò, trực tiếp có thể nhìn thấu tiếng lòng người khác, vô thị giai vị, Đại Đạo Cảnh phía dưới đều có thể nhìn thấu, thiên thiên vô pháp khống chế, ly phổ.

Phải biết rằng đây chính là Thiên Đạo Cảnh, có thể định nghĩa một phương vị diện quy tắc, chấp chưởng tam thiên đại đạo, nguyên thần nhục thân bất tử bất diệt, chân linh khắc vào thời gian trường hà, không chịu thời không can thiệp, hình chiếu chiếu rọi Chư Thiên Vạn Giới...

Vậy mà cũng bị nhìn thấu.

Cái này so với phàm giai hoặc một ít tiểu tu tiên nhân, võ giả Tha Tâm Thông phiên bản thăng cấp kia thật sự là quá tú.

Nguyên Nguyệt, toàn là khối u ác tính! "Vọng Thư năng lực xác thực bất phàm, có Vọng Thư sau này, nếu có địch nhân, ngô đẳng khả năng biết được bất kỳ tin tức gì." Da Hòa Hoa mở miệng nói.

Những người còn lại nghe vậy cũng trên mặt lộ ra nụ cười, hơi

hơi gật đầu, nghĩ đến Vọng Thư kia vô soa biệt hố cha năng lực thì nụ cười lại thu liễm.

Tu luyện giả tại đạt Hỗn Nguyên Cảnh về sau khó có thể mạt sát, đặc biệt là Thiên Đạo Cảnh về sau, tức sử là Đại Đạo Cảnh đều sẽ cảm thấy đau đầu.

Hồng Quân bọn người hiện tại đối mặt tầng thứ đều tựa như Thiên Đạo Cảnh, như trước đó mấy cái địch nhân liền chỉ có thể phong ấn.

Biết được tin tức?

Suy nghĩ nhiều, địch nhân sẽ nói cho ngươi biết sao?

Đừng nói mấy cái tra tấn trong phàm tục, cái đó đối với Thiên Đạo Cảnh mà nói là tấu hài.

Trực tiếp phong bế nguyên thần nãi chí lục cảm, ngươi tra tấn người ta, người ta không chỉ không đau không tuyệt vọng, thậm chí sẽ xem say sưa ngon lành.

Không xem không nhẫn tâm xem thì dứt khoát ngủ say luôn trong phong ấn, nếu không phải như thế, Thiên Đạo Cảnh cũng sẽ không khủng bố chí cao như vậy.

Lại nói Vọng Thư thì bất đồng rồi, ngươi không nói?

Không nói cũng phải nói!

Trừ phi ngươi thật sự có thể làm cho não tử cái gì cũng không nghĩ.

Nếu nhân lúc hắn bất bị, tại tình huống không biết Vọng Thư năng lực thì càng dễ thao tác, cũng càng dễ dàng. "Được rồi, nói chính sự đi, phương Hồng Quân kia, vì để tránh đêm dài lắm mộng, chúng ta xuất thủ trực tiếp trấn áp, khoái đao trảm loạn ma phòng ngừa xuất

hiện biến cố." Hồng Quân trầm giọng nói.

Chúng nhân không có dị nghị.

Đại Đạo hóa thân thì như thế nào, Đại Đạo chi tử lại ra sao, không chém gió, hiện tại thực lực giải quyết hắn không cần quá đơn giản, đại không được thì đi Thời Gian Trường Hà tìm Hoang Tịch làm giúp đỡ là được. "Chủ yếu là Diệp Hàn, Diệp Hàn xử lý như thế nào?" La Hầu u u nói.

Chúng nhân mi đầu hơi nhíu bắt đầu suy tư.

Vĩnh Sinh Chi Môn cũng không phải để đùa giỡn, quản trung khuy báo đều có thể tưởng tượng ra nó có bao nhiêu cường đại, càng đừng nói Diệp Hàn, giải quyết rất khó giải quyết. "Có thể xác định Vĩnh Sinh Chi Môn tọa độ rồi sao?" Bàn Cổ nhìn về phía Hồng Quân. "Chỉ có thể đại trí biết được ở cái khu vực nào, cụ thể xác định không có khả năng.

Nguyên Giới Vĩnh Sinh Chi Môn, Vĩnh Sinh Chi Môn từ mỗ chủng ý nghĩa thượng chỉ là cái pháp bảo, pháp bảo di động so với vị diện muốn đơn giản hơn nhiều." Hồng Quân lắc đầu nói. "Vậy làm sao bây giờ, chúng ta không có biện pháp nào?" Thời Thần không kiên nhẫn nói.

Coi ta rảnh rỗi sao, giải quyết không được Diệp Hàn thì triệu tập có cái búa tác dụng, có thời gian Thời Thần đều có thể ổn kiện phát dục một đợt, vô lượng lượng kiếp nhưng là nguy cơ trọng trọng a. "Được rồi, đều lúc này rồi đừng tàng tàng dịch dịch nữa, có hay không có bài tẩy trong lòng mọi người đều hiểu rõ, định vị Vĩnh Sinh Chi Môn có thể hay không làm." La Hầu trầm giọng nói. "Ngô thật sự không tàng tàng dịch dịch, Vọng Thư cái kia thật sự là ngoài ý muốn lầm rồi." Hồng Quân thở dài, cảm thấy còn có thể cứu giúp một chút, cũng có chút tâm mệt.

Ẩn tàng lâu như vậy, hiện tại bàn cờ mới vừa vặn bố trí tốt đã bị hấp thụ ánh sáng đi ra, Hồng Quân thật sự cảm giác có chút tâm mệt mỏi. "....." La Hầu vô ngôn dĩ đối.

Đều có thể trang, Hồng Quân phân minh so với hắn càng có thể trang a, một điểm da mặt đều không cần, ở chỗ này giả bộ đây. "Định vị Vĩnh Sinh Chi Môn ngô làm không được, bất quá trấn áp Diệp Hàn ngô đảo có vài phần nắm chắc." Thấy chúng nhân đều gắt gao nhìn chằm chằm, Hồng Quân bất đắc dĩ nói.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần hai mắt tỏa sáng. "Trước đó tên Dị vực Hồng Quân kia ám trung thiết thủ không ít Hồng Hoang vị diện quyền hành, không khéo, những quyền hành đó là ta cố ý để hắn trộm đấy." Hồng Quân cười híp mắt nói. "Có chút ý tứ..." Chúng nhân ánh mắt lóe lên, như có điều suy nghĩ. "Luận âm hiểm, Hồng Quân ngô nguyện xưng ngươi là vương." Ngũ Hành Lão Tổ tâm duyệt thành phục. "....." Cút cút cút.

Ta là Hồng Hoang người hiền lành, ta là Hồng Hoang làm công tử, ta là Hồng Hoang lão bảo mẫu, hiểu??? ...

Dị vực Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung trung. "Thành rồi!" Phiên chuyển thủ chưởng, nhìn phù văn trong tay, cảm ứng liên hệ như có như không với phù văn, Dị vực Hồng Quân trên mặt lộ ra một mạt nụ cười tính trước kỹ càng, tự tin không thôi. "Thiên Đạo bộ phận quyền hành đã bị ngô đoạt được, có quyền hành, muốn cùng Hồng Quân giác trục Hồng Hoang chưởng khống quyền độ khó hệ số thấp rất nhiều, nói không chừng thật sự có thể thay thế Hồng Quân trở thành phương Hồng Hoang vị diện kia Hồng Quân?" Dị vực Hồng Quân khóe miệng vẽ lên một tia hồ độ, lẩm bẩm tự nói.

Nói đến đây, Dị vực Hồng Quân ánh mắt hơi hơi híp lại, trong lòng vì đó mà động: "Vừa vặn, nhân cơ hội này thông qua quyền hành

nhìn trộm Hồng Hoang bí mật một chút, bộ phận Thiên Đạo quyền hành đủ để cho ngô biết được Hồng Hoang một ít nội tình rồi a..." Ong!!!

Một bộ phận quy tắc Thiên Đạo được mang theo, những phù văn chứa đựng vĩ lực Thiên Đạo bắt đầu vận chuyển, tựa như có khí cơ dẫn dắt, lại giống như vượt qua chư thiên, hoành độ vũ trụ, tỏa ra hào quang vô tận.

Thấp thoáng có chư thiên đản sinh, lại có vạn giới lưu chuyển, Địa Phong Thủy Hỏa, trọc khí cùng thanh khí, âm dương lưỡng cực, tam tài tứ tượng...

Hằng sa dị tượng sinh ra rồi lại phá diệt, phù văn như cực hạn thăng hoa, hình chiếu ra vô lượng quy tắc Đại Đạo.

Trong chốc lát, Hồng Quân Ngoại Vực thân thể chấn động, vô số hình ảnh cùng dòng thông tin tràn vào trong não hải hắn. "Hồng Hoang xảy ra vấn đề lớn!

Hồng Quân sắp nhập ma!" Hồi lâu sau, Hồng Quân Ngoại Vực mở mắt ra, trong mắt hiện lên sắc mặt vui mừng như điên.

Hồng Quân sắp nhập ma!

Thiên Đạo thập phần cảnh giác đối với Hồng Quân!

Kỳ ngộ!

Kỳ ngộ!

Đây là thời cơ a!

Hồi ức lại những tin tức vừa nghe ngóng được, Hồng Quân Ngoại Vực lập tức cảm thấy khả năng này cực lớn, khả năng lừa gạt rất thấp.

Trước tiên là mưu đồ bị phát hiện, bị La Hầu cùng những người

khác liên thủ nhắm vào, sau đó lại bị Dương Mi trào phúng, tiếp theo Bàn Cổ giả chết, rồi lại giảng đạo bị đánh mặt... một loạt sự tình dồn dập.

Tự hỏi lòng mình, nếu đổi lại là hắn, khẳng định cũng phải tự bế, khẳng định cũng phải điên cuồng.

Tuy rằng vạn giới Hồng Hoang thì vạn giới Hồng Quân đều bất đồng, nhưng cùng là Hồng Quân, vị Hồng Quân Ngoại Vực này tin tưởng Hồng Quân nào cũng có sự kiêu ngạo.

Muốn một kẻ kiêu ngạo như vậy mà bị đả kích khắp nơi, đi vào ngõ cụt, chuyện đó chẳng phải rất hợp tình hợp lý sao?

Tất nhiên là hợp tình hợp lý! "Xem ta đây không tốn chút sức lực nào đoạt lấy Hồng Hoang." Trên mặt Hồng Quân Ngoại Vực hiện lên một tia nụ cười.

Nói xong, ý niệm Hồng Quân Ngoại Vực khẽ động.

Giây tiếp theo, hư không xuất hiện từng đạo gợn sóng, ẩn có Đại Đạo cấu kiến, cũng có đạo tắc hội tụ, một cánh cửa hư ảo dần dần xuất hiện trong hư không. ...

Vĩnh Sinh Chi Môn hình chiếu!

Diệp Hàn từ trong hình chiếu Vĩnh Sinh Chi Môn bước ra. "Chuyện gì." Sắc mặt đạm mạc, Diệp Hàn chắp tay đứng thẳng, lẳng lặng nhìn Hồng Quân Ngoại Vực. "Việc chúng ta muốn mưu đồ Hồng Hoang, thành rồi!" Hồng Quân Ngoại Vực trầm giọng nói. "A?" Diệp Hàn có chút hứng thú. "Hồng Quân kia đã xảy ra vấn đề lớn..." Hồng Quân Ngoại Vực kể lại tình huống đại khái một lần, nói xong, hắn bổ sung một câu: "Chúng ta có thể từ trên người Hồng Quân xuống tay, do hai lộ tuyến đồng thời tiến hành." "Thứ nhất, lung lạc Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hồng Hoang Thiên Đạo hiện tại đối với Hồng Quân kiêng kị không thôi, sợ Hồng Quân thật sự thành ma.

Lúc này nếu chúng ta đi hợp tác với Thiên Đạo, nó sẽ quyết trạch thế nào?" "Thứ hai, thông qua bộ phận quyền hành Thiên Đạo mà ta nắm giữ, dẫn dụ Hồng Quân vào tròng, để ta tạm thời chưởng khống Hồng Quân.

Chỉ cần Hồng Quân bị chưởng khống, chúng ta giải quyết đám người Bàn Cổ chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?" Nghe Hồng Quân Ngoại Vực nói xong, Diệp Hàn lâm vào trầm tư, không khỏi có chút động tâm.

Chương 117

Có sao nói vậy, biện pháp này xác thực rất đỉnh, cũng xác thực hữu dụng a. "Một vấn đề, làm sao xác định việc này không phải do Hồng Quân cố ý bố cục." Diệp Hàn thản nhiên nói. "Có gì khó, ta hiện tại liền có thể mượn nhờ quyền hành Thiên Đạo viễn trình khống chế Hồng Quân.

Hắn tiếp cận nhập ma, muốn ngắn ngủi khống chế cũng không khó, chỉ cần khống chế được, rốt cuộc có phải diễn kịch hay không liền nhìn một cái là rõ ràng." Hồng Quân Ngoại Vực không thèm để ý nói. ...

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Thiên Đạo, đem quyền hành Thiên Đạo mà ta đang thực thi tạm thời đưa cho hắn." Hồng Quân chậm rãi nói.

Ong!!!

Thiên Đạo quang luân ẩn hiện, khí tức trên người Hồng Quân dần dần trở nên chấn động, tựa hồ có chút hỗn loạn.

Cách đó không xa, một 'Hồng Quân song song' sắc mặt bình tĩnh, vô bi vô hỉ, khí tức trên người lại dần dần trở nên tối nghĩa, sau lưng hắn càng ẩn có Thiên Đạo luân bàn đang vận chuyển, mi tâm cũng có ấn ký Thiên Đạo đản sinh. "Nên làm như thế nào, ngươi hẳn là rõ ràng." Hồng Quân nhìn về phía 'Hồng Quân song song', thản nhiên nói. "Đã biết, đáp ứng chuyện của ta ngươi cũng đừng quên." 'Hồng Quân song song' đáp. "Tự nhiên, hợp tác đôi bên cùng có lợi, vẹn toàn đôi bên, bản tọa làm sao sẽ cự tuyệt." Hồng Quân cười híp mắt nói. "Thiên Đạo, chuyện ngô giao cho ngươi đừng quên đấy." Hồng Quân dặn dò một câu.

Ong!!!

Thiên Đạo quang luân ngự lâm trong hư không, tựa như chiếu rọi ra hoàng hoàng thiên uy cùng vô lượng kim quang, tựa hồ đang hướng Hồng Quân biểu đạt điều gì đó.

Ngươi đang dạy ta làm việc?

Ngươi là Thiên Đạo hay ta là Thiên Đạo?

Thật coi ta thành người làm công hả?

Ta mới là lão đại, ta mới là cấp trên, hiểu? "Ngô giúp ngươi không chỉ là giúp ngươi, đồng dạng là giúp chính mình." Hồng Quân không nhanh không chậm nói. "..." Xin cứ tự nhiên phân phó ta! "Bàn Cổ bọn người đã ở trong bố cục, hiện tại chỉ cần chờ đợi Hồng Quân Ngoại Vực bọn người chui đầu vào rọ là được." Mắt hơi híp lại, Hồng Quân thầm nghĩ.

Mời quân vào hũ, tĩnh hậu giai âm! ...

Tại vị diện của Hồng Quân Ngoại Vực.

Tốn mất vài năm thời gian, dưới sự chờ đợi khẩn trương thă thỏm của Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực bỗng nhiên mở mắt ra. "Thành rồi!" Nhìn ánh mắt Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực nặng nề nói.

Thặng!!!

Diệp Hàn hoắc nhiên đứng dậy, ánh mắt sáng quắc nhìn Hồng Quân Ngoại Vực: "Xác định?" "Xác định, cho dù Hồng Quân có quỷ kế hay âm mưu cũng vô dụng, hắn bị ta chưởng khống là sự thật.

Ngô đã kiểm tra, trong cơ thể hắn cũng không có cửa ngầm hay cạm bẫy gì, hiện tại Hồng Quân đã bị ta sử dụng." Khóe miệng Hồng Quân Ngoại Vực vẽ ra một đường cong. "Tốt." Diệp Hàn hài lòng gật gật đầu. "Tức khắc phá giới?

Đêm dài lắm mộng, chúng ta nhất định phải tranh thủ thời gian.

Hiện tại Hồng Quân đã là người của ta, tỷ lệ thắng đã to lớn đề cao, chúng ta có thể mượn cơ hội này đánh Hồng Hoang một cái trở tay không kịp." Hồng Quân Ngoại Vực nghiêm túc nói. "...

Có thể." Lược làm trầm ngâm, sau khi tư sách, Diệp Hàn gật gật đầu.

Tuy rằng tổng cảm thấy nơi nào có chút không thích hợp, nhưng không quan trọng.

Chính như Hồng Quân Ngoại Vực đã nói, cơ không thể mất, thời không đến nữa, dù sao hiện tại vị trí đã bị bại lộ, cũng không cần lo lắng nữa. "Vậy thì, phá giới!" Phá giới, kiếm chỉ Hồng Hoang vị diện!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Một cánh cửa lớn hoành khóa chư thiên, xuyên qua Hỗn Độn Chi Hải hướng về phía Hồng Hoang vị diện lao đi.

Nơi cánh cửa đi qua, thời không đóng băng, Đại Đạo ngưng trệ, hết thảy dường như khó có thể vận chuyển, phảng phất ẩn chứa vĩ lực trấn áp chư thiên vô thượng, tựa hồ sở hữu khí cơ đáng sợ khó có thể tưởng tượng.

Chỉ thấy phía sau cánh cửa cũng có một phương giới vực to lớn tựa như hoành không na di, đi tới đâu Địa Phong Thủy Hỏa bộc phát, chu thiên huyền cơ diễn biến, từng cỗ từng cỗ vô lượng đại thiên vĩ lực tứ dật tịch quyển.

Chư thiên, kinh động!

Trong chốc lát, vô số ánh mắt tụ tập, từng tôn mâu tử vĩ ngạn hoặc cổ xưa, hoặc vĩnh hằng, hoặc chí cao vượt qua chư thiên vũ trụ

buông xuống. "Vĩnh Sinh Chi Môn?" "Là một cái vị diện khác." "Mang theo cả một cái vị diện đi lên?" "Ân, khí cơ có chút giống chấn động đặc hữu của Hồng Hoang, là một phương Hồng Hoang vị diện?" "Tình huống gì vậy?" "Lại có đại sự sắp phát sinh?" Các cường giả chư thiên kinh ngạc, đồng thời có chút không sờ được đầu não, kinh nghi bất định.

Dưới sự nhìn trộm của vô số ánh mắt, Vĩnh Sinh Chi Môn hòa cùng một phương Hồng Hoang vị diện trực tiếp vượt qua vô biên cương vực buông xuống...

Hồng Hoang!

Hồng Hoang nơi Lý Phàm ở!

Không có dừng lại, một cửa một vị diện cưỡng ép đánh vỡ tinh bích vị diện, tiến vào trong Hồng Hoang vị diện!

Oanh!!!

Uyển như tiếng nổ vang vô hình chợt hiện, tựa như kinh lôi chấn động, như có vô biên gợn sóng từ chư thiên đản sinh, chư thiên cường giả không ai không kinh ngạc vạn phần, kinh dị vô cùng. "Gặp quỷ." "Đối với nơi đó xuống tay?" "Hiện tại còn có người dám tùy tiện đối với phương vị diện kia xuống tay?" "Tê, có kịch vui để xem rồi." Kinh ngạc qua đi, chúng chư thiên cường giả nhao nhao hồi thần, trên mặt nguyên một đám đã xuất hiện vẻ hứng thú và hóng hớt.

Có kịch vui để xem?

Vậy thì quá tuyệt vời, bọn họ cũng sẽ không có bất kỳ cự tuyệt nào.

Ở bên trong một phương vị diện khẳng định chiến đấu không được, dù sao Hỗn Nguyên Cảnh vị cách quá cao, cho nên khẳng định dùng không được bao lâu đại chiến sẽ tại Hỗn Độn Chi Hải bộc phát.

Không phải có trò vui rồi sao, dù sao mặc kệ là phe nào thắng, bọn họ đều có cơ hội mưu cầu không ít chỗ tốt a.

Tại Hồng Hoang vị diện.

Theo Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực giá ngự Vĩnh Sinh Chi Môn cùng một phương vị diện phá giới mà ra, trong chốc lát, toàn bộ Hồng Hoang vị diện đều đang run rẩy, đều đang chấn động.

Tựa như khó có thể thừa nhận khí cơ của hai người, lại giống như gian nan chống cự vĩ lực của Vĩnh Sinh Chi Môn cùng một phương vị diện kia.

Vô lượng Hỗn Độn đã dấy lên sóng to gió lớn, chủ thế giới nãi chí ức vạn hạ giới đều không ngừng rung chuyển, tựa như tùy thời phá diệt.

Ngay sau đó, vĩ lực Thiên Đạo nguy nga tuyệt đỉnh, chí cao vô thượng hội tụ, ba ngàn Đại Đạo tựa như hóa thành thực chất, không gian tinh bích tầng tầng cấu kiến, Hồng Hoang vị diện cấp tốc ổn cố lại. "Chiến trường Hỗn Nguyên Cảnh, Hỗn Nguyên Cảnh trở xuống không cần thiệp túc, duy trì tốt trật tự Hồng Hoang." Theo thanh âm uy nghiêm hùng hậu của Hồng Quân chiếu rọi Hồng Hoang, một giây sau, Hồng Quân cùng tất cả Hỗn Nguyên Cảnh cường giả của Hồng Hoang đồng thời buông xuống.

Oanh!!!

Cực hạn thăng hoa!

Oanh!!!

Vô tận dược thiên!

Oanh!!!

Vạn bàn vĩ lực quy về một thân!

Oanh!!!

Chư thiên giới vực vị lâm!

Đám Hỗn Độn Ma Thần như Hồng Quân khí thế toàn bộ đều không ngừng bạo tăng, cấp tốc liền vấn đỉnh Thiên Đạo Cảnh.

Nhóm Hồng Quân, Bàn Cổ, La Hầu sau hợp thể, Thời Thần sau hợp thể thực lực càng cực gần Thiên Đạo Cảnh cao giai. "Chỉ bằng hai người các ngươi cũng dám xông vào Hồng Hoang của ta?

Tìm chết!" Hồng Quân thần sắc đạm mạc, u u nói. "Ở sân nhà của chúng ta, nói nhảm với hắn nhiều làm gì, trực tiếp trấn áp là xong." Bàn Cổ thản nhiên nói. "Thiện." Hồng Quân tựa hồ không có dị nghị.

Tiếng nói vừa dứt, mọi người đồng thời xuất thủ!

Bởi vì liên quan đến chiến đấu Thiên Đạo Cảnh, cho nên các Chứng Đạo Cảnh và Chưởng Đạo Cảnh của Hồng Hoang đều tạm thời lui tránh một bên, liên thủ thiết lập kết giới và gia cường độ bền không gian khu vực này để phòng ngừa đại chiến lan đến quá rộng.

Oanh!!!

Sau lưng Hồng Quân Thiên Đạo quang luân hiển hiện, ẩn có vô lượng Thiên Đạo vĩ lực tác dụng, sức mạnh toàn bộ Hồng Hoang vị diện tựa như toàn bộ gia trì ở trên người Hồng Quân, càng có Hồng Hoang thiên địa áp chế toàn diện bao phủ.

Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực tự nhiên thần sắc nghiêm nghị, không có coi thường cường giả Hồng Hoang.

Đúng lúc này, dị biến xuất hiện!

Ong ong ong!!!

Hồng Quân đột nhiên điều chuyển phương hướng, đồng thời áp chế của Hồng Hoang vị diện toàn diện bao phủ Bàn Cổ.

Chỉ thấy ba ngàn Đại Đạo tụ thủ, tựa như hóa thành vô cùng giới vực đập xuống, cũng có đầy trời tiên quang huyễn hóa thế gian vạn vật ma diệt, một phương Diệt Thế Đại Ma hội tụ thành hình bắt đầu bộc phát.

Công kích đột như kỳ lai khiến Bàn Cổ giống như không có phản ứng, trực tiếp bị đánh trúng.

Công kích trực chỉ bản nguyên khiến Bàn Cổ trực tiếp hóa thành hư vô sau đó trọng sinh, khí tức trên người lại trở nên hỗn loạn vô cùng, sắc mặt cũng vô cùng trắng bệch. "Hồng Quân, ngươi làm gì!?" "Hồng Quân điên rồi!?" "Ngươi muốn làm cái gì!?" Đám người Bàn Cổ kinh nộ giao gia nhìn về phía Hồng Quân.

Chúng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả của Hồng Hoang đã toàn bộ một mặt mộng bức, sắc mặt kinh ngạc giống như không có phản ứng. "Ha ha, không tệ, Hồng Quân là người của ta!" Thấy hết thảy tiến hành như sở liệu, cảm thấy thắng lợi đang ở trong tầm tay, Hồng Quân Ngoại Vực cười to nói.

Một bên Diệp Hàn trên mặt nghiêm túc diệc đã biến thành nụ cười.

Hồng Quân sau một cái lấp lóe, mặt không biểu tình đi tới bên cạnh hai người, như thị vệ đứng im bất động. "Hồng Quân bị khống chế?

Sao có thể..." Đám người Bàn Cổ đại kinh thất sắc, kinh hãi vạn phần nói. "Không có gì là không thể, nói đến còn phải đa tạ chư vị, nếu không phải chư vị bức bách Hồng Quân đến mức gần như tẩu hỏa nhập ma, chúng ta làm sao sẽ có cơ hội đây." Diệp Hàn thản nhiên nói, bộ dáng bình tĩnh tự nhược của hắn phối hợp với hư ảnh Vĩnh Sinh Chi Môn phía sau, uy nghiêm cùng cao cao tại thượng của Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh hiển lộ rõ ràng. "Nói hay lắm." Bàn Cổ bọn

người biểu tình bỗng nhiên biến đổi, toàn bộ tán thưởng vỗ vỗ tay. "???" Các Hỗn Nguyên Cảnh. "???" Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực.

Trên trán bọn hắn phảng phất xuất hiện mấy cái dấu hỏi chấm to đùng.

Không phải, ta đều nắm chắc thắng lợi trong tay rồi, các ngươi còn đang trang bức?

Trang cái con khỉ khô à! "Ai, diễn kịch quá khó khăn." "Diễn cũng không tệ lắm rồi." "Cực cực." "Đừng nói nữa, lấy Thiên Đạo Cảnh làm trò vui xác thực cực kỳ thú vị." "Chơi cũng khá vui đấy chứ." Bàn Cổ bọn người coi như không có người bên cạnh, cười nói chuyện phiếm.

Bọn họ nào có ý xấu gì đâu, chỉ là tìm chút niềm vui thôi mà. "???" Diệp Hàn. "???" Hồng Quân Ngoại Vực. (Xem siêu sảng tiểu thuyết, lên Phi Lư tiểu thuyết võng!) Ong!!!

Hư không xuất hiện gợn sóng, vĩ lực Thiên Đạo toàn diện bộc phát bao phủ lấy Diệp Hàn cùng Hồng Quân Ngoại Vực, hoàng hoàng thiên uy tựa như chiếu rọi chư thiên, triệt để phong tỏa thời gian cùng không gian khu vực này, dù là tốc độ lưu chuyển của Đại Đạo cũng chậm lại rất nhiều.

Quang trạch lóe lên, Hồng Quân một lần nữa mặt không biểu tình xuất hiện bên cạnh đám người Bàn Cổ. "???" Diệp Hàn. "???" Hồng Quân Ngoại Vực.

Chương 118

Hai người bọn họ đều ngốc luôn rồi, tất cả đều một mặt mộng bức.

Đầu óc không hỏng, đều bộ dạng này rồi mà còn nhìn không ra thì đúng là có quỷ. "Bị âm rồi!" Diệp Hàn sắc mặt âm trầm lạnh lùng nhìn về phía Hồng Quân Ngoại Vực: "Đây là cái gọi là ngươi khống chế?

Hắn rõ ràng là cùng những người này liên thủ." "Làm sao có thể." Hồng Quân Ngoại Vực sắc mặt càng thêm kinh hãi, mặt đầy vẻ không dám tin cùng khó có thể tưởng tượng, đầu óc đều phảng phất ong ong ong, nhất là sau khi cảm ứng được xác định Hồng Quân đang bị 'chưởng khống' thì càng mộng hơn.

Ta là ai?

Ta đang ở đâu?

Ta đang làm gì?

Thấy bộ thần tình này của Hồng Quân Ngoại Vực, sắc mặt Diệp Hàn hơi hòa hoãn.

Đều một bộ dạng tam quan sắp sụp đổ rồi, ân, có thể xác định mình không có bị lừa. "Ngô rõ ràng đã đem hắn khống chế, chuyện này rốt cuộc là như thế nào." Hồng Quân Ngoại Vực trầm giọng nói. "Hồng Quân bị khống chế thì có quan hệ gì với Thiên Đạo đại ngôn nhân đâu cơ chứ." Bàn Cổ u u nói. "???" Diệp Hàn. "???" Hồng Quân Ngoại Vực.

Ong ong ong!!!

Hồng Quân hiện thân, 'Hồng Quân song song' chui vào trong cơ thể Hồng Quân biến mất không thấy, trong chốc lát, quyền hành Thiên

Đạo một lần nữa quy vị, như cực điểm thăng hoa, toàn bộ Hồng Hoang vị diện đều giống như vì Hồng Quân mà chấn động. "Ngu xuẩn, bị chơi xỏ rồi, kẻ đó căn bản không phải Hồng Quân." Quát khẽ một tiếng, Diệp Hàn không có bất kỳ chần chờ gì, hư ảnh Vĩnh Sinh Chi Môn hiển hóa thực chất, hắn xoay người liền chuẩn bị rời đi.

Chạy!

Không chạy thì chờ chết à! "Đã đến rồi thì đừng đi nữa." Hồng Quân cười híp mắt nói.

Ong!!!

Hoang Tịch hiện thân!

Đúng vậy, Hoang Tịch!

Tại thời điểm không xác định được cụ thể tu vi của Diệp Hàn cùng Hồng Quân Ngoại Vực, Hồng Quân tự nhiên đem Hoang Tịch gọi về.

Bất luận Diệp Hàn cùng Hồng Quân Ngoại Vực có bao nhiêu mạnh, có thể xác định chính là tuyệt đối không có đạt tới Đại Đạo Cảnh, như vậy, Hoang Tịch liền đủ để trấn áp!

Cũng may là Hoang Tịch chưa tấn thăng Đại Đạo Cảnh, nếu không thì không thể rời đi Thời Gian Trường Hà. "..." Diệp Hàn. "..." Hồng Quân Ngoại Vực.

Bắt ba ba trong rọ?

Chính là bắt ba ba trong rọ!

Khi nhìn thấy Hoang Tịch, hai người trầm mặc, như bị một chậu nước lạnh giội lên đầu, toàn bộ thân thể cứng ngắc đứng tại nguyên địa, không còn có bất kỳ cử động nào.

Đối mặt bọn người Hồng Quân có lẽ còn có thể chạy trốn, nhưng

đối mặt Hoang Tịch mà chạy trốn thì đúng là tìm chết, tầng thứ thực lực của Hoang Tịch trong lòng bọn họ vẫn có chút cân lượng. ...

Hỗn Độn Chi Hải.

Thấy chần chờ mãi không có động tĩnh xuất hiện, chúng cường giả chư thiên có loại cảm giác không sờ được đầu não, có tâm dòm ngó tình huống Hồng Hoang vị diện, nhưng cân nhắc Hồng Hoang không dễ chọc nên đành phải thu hồi thánh niệm. "Tình huống gì vậy?" "Chiến đấu đâu?" "Đánh nhau đâu rồi?" "Một điểm động tĩnh cũng không có?" "Hai người kia thực lực tối thiểu cũng có Thiên Đạo Cảnh cao giai, chẳng lẽ cứ thế không thanh không tiếng bị giải quyết rồi?" "Dám xâm lấn Hồng Hoang vị diện thì tất nhiên liền có mấy phần chắc chắn, kết quả bộ dạng này là không phải đối thủ?" "Nước ở Hồng Hoang sâu như vậy sao!?" Trong mắt chúng cường giả chư thiên xuất hiện vẻ kinh hãi, nhịn không được hít sâu một hơi cảm thấy có chút tê cả da đầu.

Hai cái Thiên Đạo Cảnh cao giai ngay cả một điểm động tĩnh đều không gây ra nổi đã bị trấn áp!?

Khủng bố như vậy!!!

Nước ở Hồng Hoang quả nhiên sâu không thấy đáy, khó có thể phỏng đoán, vô pháp tưởng tượng! ...

Hồng Hoang vị diện, trong Tử Tiêu Cung.

Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực cũng không cảm thấy mình ngưu bức nữa, hai người mặt không biểu tình trầm mặc ngồi tại nguyên địa không nhúc nhích.

Sự quật cường cuối cùng.

Thua thì có thể.

Bị phong ấn cũng có thể.

Nhưng còn muốn bảo bọn hắn làm cái gì khác?

Kẻ si nói mộng! "Muốn chém muốn giết cứ tự nhiên." Diệp Hàn tỏ vẻ không quan trọng nói. "Dù sao cũng giết không chết ta." Vọng Thư nhìn Diệp Hàn mở miệng nói.

Nháo ra động tĩnh lớn như vậy, hết thảy đều trần ai lạc định rồi, Vọng Thư tự nhiên cũng tới, nếu không phải Hồng Quân bọn người cũng sẽ mời tới, dù sao năng lực của Vọng Thư có chút nghịch thiên. "???" Diệp Hàn một mặt mộng bức. "Ngươi có thể nghe được tiếng lòng của ta!?

Không có khả năng, ngô nãi Thiên Đạo Cảnh bát trọng thiên, một thân thực lực chỉ kém nắm giữ một đạo nữa liền có thể chứng đạo Đại Đạo, ngươi làm sao có thể nghe được tiếng lòng của ta." Diệp Hàn khó có thể tin nói. "A, nói thì quang minh lẫm liệt không sợ chết, nguyên lai là biết mình chết không được a." Tinh Vũ u u nói. "..." Diệp Hàn tự bế, yên lặng liền điều động quả vị phong bế tự thân phòng ngừa bị nghe trộm tiếng lòng.

Chỉ là một tên tù nhân làm sao có quyền lên tiếng đây?

Đáp án không cần nói cũng biết, đều không cần Hoang Tịch xuất thủ, Hồng Quân liền phất tay phong ấn sức mạnh của Diệp Hàn.

Tuy rằng Diệp Hàn có thể phản kháng, nhưng làm tù nhân, trong lòng Diệp Hàn vẫn có chút tính toán, đành phải yên lặng từ bỏ.

Ân, chủ yếu là Hoang Tịch đang ở bên cạnh nhìn. "Nhỏ, cách cục nhỏ, có loại năng lực này kỳ quái sao, may mà ngô ẩn tàng rồi..." Tiếng lòng của Hồng Quân vang lên.

Vọng Thư còn chưa nói xong, Hồng Quân đã phản ứng phong bế nội tâm, tuy nhiên cũng đã khiến ánh mắt tất cả mọi người tụ tiêu trên người Hồng Quân.

Ẩn tàng rồi?

Ẩn tàng cái gì?

Hồng Quân cẩu đồ vật quả nhiên giấu ức tay! "Hồng Quân lão âm bỉ rốt cuộc giấu cái gì, thật muốn biết a, chẳng lẽ phát hiện chúng ta mưu đồ..." Da Hòa Hoa (Jehovah) sắc mặt biến đổi, lập tức phong tỏa tự thân. "Mưu đồ?

Da Hòa Hoa ngươi mưu đồ cái gì, tính kế ngô?" Hồng Quân u u nói. "Tính kế thì thế nào, ngươi nói giống như ngươi không có tính kế mình vậy." Da Hòa Hoa trấn định tự nhược nói.

Ai mà không có cái bí mật chứ, dù sao ngươi cũng không rõ ràng ta muốn mưu đồ cái gì, sợ cái rắm. "Chậc chậc, xâu xé đi, toàn bộ bắt đầu xâu xé đi, chỉ cần xâu xé đủ nhiều, xâu xé càng hung ác, như vậy ta mới có thể giấu càng sâu, một đám ngu xuẩn, ngô làm cái gì bọn hắn đều không phát hiện..." La Hầu mặt xanh mét.

Vọng Thư một mặt hoài nghi nhân sinh, e sợ rụt rè cúi đầu xuống. "..." La Hầu tự bế.

Nhất là cảm nhận được ánh mắt như có như không của mọi người, La Hầu lâm vào trầm tư. "Có ý tứ, lại có tồn tại bậc này, bộ phận quyền hành Tâm Linh Đại Đạo?" Hoang Tịch có chút kinh dị nhìn thoáng qua Vọng Thư.

Đối mặt ánh mắt Hoang Tịch, Vọng Thư thẹn thùng cười cười. "Đều không phải đại sự gì, hà tất không khí ngưng trọng như thế, không cần thiết không cần thiết, chúng ta bực này cảnh giới tâm lý có chút ý nghĩ là rất bình thường, mọi người đều là huynh đệ đều là minh hữu, lại không nên như vậy mà lẫn nhau kiêng kị a." Hoang Tịch mở miệng nói.

Đám người khẽ vuốt cằm, sắc mặt hơi hòa hoãn.

Mặt mũi của Hoang Tịch thì phải cho, dù sao đây là tôn vô thượng cự bá sắp chứng đạo Đại Đạo Cảnh, hắn nói xác thực có lý.

Đều chung sống thời gian dài như vậy rồi, mỗi người là loại hàng sắc gì trong lòng đều hiểu rõ, tính kế là bình thường, hợp tình hợp lý, đừng làm trễ nải chính sự là được. "Ngô sắp chứng đạo Đại Đạo Cảnh, năng lực này đối với ngô lại không có tác dụng gì, vừa vặn cũng không có việc gì, dứt khoát liền xem trò vui thôi, nhìn Hồng Quân đám lão âm bỉ này mất mặt, kia cực kỳ thú vị..." Vọng Thư lời còn chưa dứt, Hoang Tịch sắc mặt phát xanh toàn lực vận chuyển Đại Đạo phong bế nội tâm. "???" Hồng Quân bọn người tề xoát xoát nhìn về phía Hoang Tịch.

Nhìn ta mất mặt?

Ngươi là nghiêm túc sao?

Ta coi ngươi là minh hữu a.

Nguyên lai ngươi là dạng này Hoang Tịch?

Đạp mã, ngoài mặt thì để ta hài hòa, kỳ thực là muốn xem kịch?

Có còn là người không. "..." Hoang Tịch tự bế.

Sắc mặt hắn tối sầm, dứt khoát nhắm mắt lại toàn lực duy trì tự thân phong bế. "Ngô... ngô thật không phải cố ý, ngô khống chế không nổi, xin tiền bối giáng tội." Vọng Thư dục khóc vô lệ, một mặt sinh không thể luyến.

Trước đắc tội đám đại lão Hồng Quân, hiện tại lại đắc tội Hoang Tịch - tôn vô thượng cự bá sắp chứng đạo Đại Đạo Cảnh, Vọng Thư cảm giác tiền đồ một mảnh hối ám. "Chết xã hội đi, đều chết xã hội đi!

Chỉ cần ta tâm lý không ngại thì bọn hắn không làm gì được ngô, ha ha, cười chết, một đám đại lão toàn bộ..." Thông Thiên đang hả hê

nói, theo Vọng Thư đem tiếng lòng của hắn nói ra, sắc mặt Thông Thiên dần dần ngưng cố, Lão Tử và Nguyên Thủy yên lặng rời xa Thông Thiên. "..." Ta hình như xong đời rồi. "Ngươi có thể nhìn thấu nội tâm Hoang Tịch?

Nếu như vậy...

Thảo, lại quên phong bế nội tâm." Vọng Thư thấy Hoang Tịch không nói lời nào, hiện trường không khí có chút vi diệu, theo bản năng nhìn về phía Hồng Quân định để Hồng Quân cầu tình, kết quả không tự chủ được đọc ra tiếng lòng của Hồng Quân, may mắn thời khắc mấu chốt Hồng Quân phản ứng lại thi triển pháp phong bế tự thân.

Cũng không phải Hồng Quân không cẩn thận, chủ yếu là ai không có việc gì lại đi thi triển pháp phong bế nội tâm đâu, đều mấy vạn ức năm thói quen, đâu dễ dàng sửa như vậy.

Ân, bất quá hiện tại mọi người đều sửa lại rồi, vốn đang xem trò vui, La Hầu bọn người toàn bộ đều yên lặng toàn lực phòng ngự.

Chết xã hội!

Chúc mừng Hồng Quân lần nữa chết xã hội!

Chúc mừng mọi người toàn bộ chết xã hội!

Thói quen thành tự nhiên?

Không!

Không có thói quen nữa, cưỡng ép cũng phải đem thói quen sửa lại.

Xem trò vui là nghiêm túc, điều kiện tiên quyết là đừng xem trên người mình, hiện tại có chút xấu hổ đến mức có thể dùng ngón chân đào ra ba phòng ngủ một phòng khách, lại tiếp tục như vậy thì hội

nghị lại phải tan rã trước tiên. "Hồng Quân tính kế ngô?" Hoang Tịch híp mắt nhìn về phía Hồng Quân.

Không sao, Hồng Quân gặp báo ứng rồi.

Mã đức, có loại năng lực buồn nôn thế này, ta chỉ muốn giả heo ăn thịt hổ mà cứ bị lộ ra ánh sáng thì ai mà chịu được a...

Hồng Quân trên mặt mang theo vẻ trấn định, không nhanh không chậm nói: "Đạo hữu nghĩ sai rồi, ta chỉ đang nghĩ nếu như vậy thì năng lực của Vọng Thư đạo hữu xác thực khủng bố." "A?

Vậy ngươi buông dày tâm thần để Vọng Thư một lần nữa nhìn xem." Hoang Tịch bì tiếu nhục bất tiếu nói.

Thật coi là ta không biết ngươi là cái loại hàng sắc gì sao, trong lòng một điểm số đều không có. "Có hai cái người ngoài ở đây, trước giải quyết rồi nói sau, đều đừng làm rộn." Hồng Quân bất động thanh sắc nói.

Chương 119

Hoang Tịch hừ lạnh một tiếng, lười nhác phản ứng Hồng Quân, ánh mắt mọi người một lần nữa nhìn về phía Diệp Hàn, Hồng Quân Ngoại Vực. "Vọng Thư, đừng lại nhìn ta, hiện tại thủ yếu là hai người kia, nhìn cho kỹ tiếng lòng của bọn hắn là được." Có chút tâm mệt, Hồng Quân thấm thía nói. "Vâng, tiền bối, ngài yên tâm." Vọng Thư vội vàng nói.

Cũng không dám lỗ mãng nữa a, nàng lại không ngốc, đắc tội một cái hai cái thì còn có thể tiếp nhận, toàn bộ đắc tội hết thì còn muốn hay không tại Hồng Hoang lăn lộn tiếp. "Phương thức luyện hóa Vĩnh Sinh Chi Môn." Hồng Quân chậm rãi nói.

Vọng Thư lập tức gắt gao nhìn xem Diệp Hàn chuẩn bị lập một đợt công. "..." Diệp Hàn. "Ta là ánh sáng, ta là điện, ta là duy nhất thần thoại, các ngươi biết cái rắm?

Ai, ta không nói, ai, ta cứ chơi đấy, chỉ cần ta không nói các ngươi có thể làm gì được ta." Vọng Thư nói. "..." Hồng Quân. "..." Bàn Cổ. "..." Hồng Hoang chúng cường giả.

Lông mày nhíu nhíu, La Hầu phất tay đem khu vực này bố trí một trọng kết giới, ngăn cách với Diệp Hàn cùng Hồng Quân Ngoại Vực. "Vọng Thư năng lực tuy nghịch thiên nhưng chưa vô địch, nếu hắn thật sự không nghĩ tại tâm lý bất kỳ chuyện gì có liên quan tới nó thì chúng ta muốn biết tin tức sẽ phiền toái." La Hầu trầm giọng nói.

Vọng Thư tuy sở hữu bộ phận năng lực Tâm Linh Đại Đạo, nhưng cũng chỉ có thể nghe trộm chút ít tiếng lòng mà thôi, nếu cường giả cố ý bình tế thì ngay cả nghe trộm đều nghe trộm không được.

Dù sao chỉ là một bộ phận quyền hành Tâm Linh Đại Đạo, nếu

thật sự không gì làm không được thì mới là khoa trương và ly phổ. "Phương thức luyện hóa Vĩnh Sinh Chi Môn nhất định phải biết." Dương Mi nặng nề nói.

Vĩnh Sinh Chi Môn!

Vật này vừa là pháp bảo, lại là giới vực, có thể nói chư thiên vạn giới đều không có tồn tại đặc thù nào tương tự với nó.

Tự nhiên, loại tồn tại đặc thù này nếu không có pháp môn đặc hữu thì luyện hóa không được.

Coi như pháp bảo luyện hóa?

Người ta không phải pháp bảo.

Coi như vị diện luyện hóa?

Vĩnh Sinh Chi Môn lỡ như trực tiếp sụp đổ thì sao. "Trừ phi có ý thức khống chế được nội tâm, hoặc là truy tố căn nguyên nghe được suy nghĩ chân chính trong nội tâm hắn." Thời Thần không nhanh không chậm nói.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần lông mày nhíu chặt cảm thấy khó giải quyết. "Khụ, bản tọa có chút ít biện pháp hẳn là hữu dụng, đợi lát nữa tùy bản tọa hành sự là được." Hồng Quân từ từ nói. "Không diễn nữa?" La Hầu lông mày nhướn lên.

Khá lắm, ngươi đều có biện pháp?

Hồng Hoang đệ nhất lão âm bỉ thật không sai a.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ đều thật sâu nhìn thoáng qua Hồng Quân, giống như muốn nhìn thấu toàn bộ bí mật Hồng Quân ẩn tàng vậy. "Vốn định giả heo ăn thịt hổ điệu thấp phát dục, lại bị các ngươi phát hiện.

Không trang nữa, ngả bài, vậy bản tọa liền lấy thực lực tuyệt đối

nói cho các vị cường giả biết đi." Hồng Quân thở dài nói. "..." Chúng Hỗn Độn Ma Thần im lặng.

Đường rách nát như vậy cũng có thể lái xe?

Sao ngươi không lên trời luôn đi, trâu bò đều bị ngươi thổi bay rồi, học theo Dương Mi à?

Thần đặc sao tuyệt đối thực lực, thực lực ngươi thật sự có thể so với tất cả chúng ta đều mạnh hơn?

Cân nhắc Hồng Quân ẩn tàng sâu như thế...

được rồi, thật sự có khả năng, xấu hổ rồi.

Ong!!!

Hồng Quân phất tay triệt hồi kết giới, sau khi ra hiệu cho Vọng Thư, hắn chậm rãi nói: "Diệp Hàn, ngươi coi là thật không nói?" Lão tử không nói, cùng lắm thì bị phong ấn thôi, dù sao lão tử cũng sẽ không chết...

Diệp Hàn khinh thường cười một tiếng, dứt khoát liền nhắm mắt lại lười nhác phản ứng.

Tiếng lòng?

Tới đi, tùy tiện nghe, bố mày bố mày bố mày bố mày... "Tiếng lòng cạn tầng của hắn toàn là 'Bố mày bố mày'..." Vọng Thư truyền âm nói. "..." Hồng Quân bọn người khóe miệng giật giật.

Ai muốn nghe cái này.

Chỉ thấy đáy mắt Hồng Quân ẩn có thần tắc khó hiểu lóe lên, tựa có khí cơ huyền diệu lưu động, tối nghĩa vô cùng lại khó có thể nắm bắt.

Nếu không phải La Hầu bọn người vẫn luôn chú ý Hồng Quân thì chỉ sợ đều khó có thể phát hiện. "Di, ta giống như có thể nghe được

tiếng lòng sâu hơn." Vọng Thư kinh ngạc truyền âm nói. "Tranh thủ thời gian, bản tọa chèo chống không được bao lâu." Hồng Quân trả lời một câu, sau đó mở miệng nói: "Diệp Hàn ngươi cho rằng ngươi không nói chúng ta cũng không biết sao?" "Sa điêu, ngã bả pháp quyết áp tại đáy lòng, ngươi có thể đoán được?

Ngươi có thể biết?

A, một đám ngu xuẩn, ta sẽ nói cho các ngươi biết biện pháp chưởng ác Vĩnh Sinh Chi Môn rất đơn giản?

Chỉ cần...

A a, nói ra rồi thì ta há không phải không có giá trị lợi dụng nữa sao." Hồng Quân bọn người nhãn tiền sáng lên, khóe miệng vẽ ra một đường cong.

Đối với việc Vọng Thư thuật lại lời Diệp Hàn mắng chửi, Hồng Quân bọn người trực tiếp coi nhẹ.

Vô năng cuồng nộ mà thôi, yêu mắng thì mắng đi, dù sao cũng sẽ không thiếu miếng thịt nào.

Nói rất hay!

Ta xác thực đã biết...

Hồng Quân âm thầm gật gật đầu, thản nhiên nói: "Diệp Hàn, Tạo Hóa Bản Nguyên Chi Lực ngươi phóng tới nơi nào rồi." "A, ta sẽ nói cho ngươi biết ta dung nhập vào trong Vĩnh Sinh Chi Môn rồi sao?

Sở hữu Tạo Hóa Bản Nguyên, Vĩnh Sinh Chi Môn đơn giản cường đại đến tình trạng khó có thể phỏng đoán a." "Ta đều cảm thấy Vĩnh Sinh Chi Môn hẳn là một trong những pháp bảo mạnh nhất chư thiên rồi, có thể sở hữu diễn hóa huyền diệu cùng tạo hóa các loại quyền hành a." "Đáng tiếc, sớm biết không tham lam như vậy, ai, cẩu thả phát dục cũng không đến mức luân lạc tới tình trạng hôm nay, chỉ

là tốc độ trưởng thành chậm một chút mà thôi." Vọng Thư truyền âm đem những gì Diệp Hàn nghĩ trong lòng toàn bộ thuật lại một lần.

Đối với cái này Diệp Hàn tự nhiên không biết, còn tưởng rằng Hồng Quân bọn người cầm hắn không có cách nào, tiếp tục nhắm mắt lại hừ điệu hát dân gian, tâm lý không ngừng mắng bọn họ là 'sa bỉ'.

Dù sao cũng là Thiên Đạo Cảnh vô thượng cường giả, khống chế nội tâm pháp không khó, không chỉ không khó thậm chí tại cấp độ sâu hơn bỉ di đám ngu xuẩn Hồng Quân bọn người.

Dù sao đám người này cũng không dòm ngó được pháp quyết nơi sâu trong nội tâm, bộ phận quyền hành Tâm Linh Đại Đạo cũng không được, trừ phi là Tâm Linh Đại Đạo hoàn chỉnh thì còn tạm được, hiển nhiên Hồng Quân bọn người không có khả năng làm được, cho nên Diệp Hàn rất bình tĩnh.

Tốt, đa tạ ngươi rồi, ngã tương toàn bộ sự tình cần biết đều hiểu rõ thấu đáo...

Hồng Quân bọn người trên mặt mũi thì mặt không biểu tình, tựa hồ có chút căm tức, nhưng kỳ thật không động thần sắc gật đầu, hài lòng không thôi.

Dùng tốn mất chút ít thời gian, Hồng Quân bọn người đã đem đại khái tình huống của Diệp Hàn sờ thấu, năng lực Hồng Quân tựa hồ cũng khó có thể chèo chống, vừa vặn dừng ở đây. "Đa tạ." Hồng Quân thành khẩn nói. "???" Đang đắc ý Diệp Hàn một mặt mộng bức mở mắt ra, ánh mắt có chút mờ mịt.

Đa tạ?

Tạ ta?

Vì sao ta có loại dự cảm bất tường. "Ngu xuẩn, còn dương dương đắc ý, một điểm đầu óc đều không có, bọn họ khẳng định đã đạt được

tất cả tin tức muốn biết." Hồng Quân Ngoại Vực liếc mắt nhìn Diệp Hàn, vì có một đồng đội ngu xuẩn như thế mà cảm thấy mặc ai.

Tuy rằng đầu óc hắn so ra kém Hồng Quân, không biết chơi tao thao tác như vậy, nhưng dù sao cũng là Hồng Quân, chút đầu óc ấy Hồng Quân Ngoại Vực vẫn phải có. "???" Diệp Hàn sắc mặt âm trầm xuống, "Chơi xỏ ta?" "Nói đi, ta giúp ngươi." Hồng Quân nhìn về phía Hồng Quân Ngoại Vực, thản nhiên nói.

Về phần Diệp Hàn, toàn bộ coi nhẹ, chỉ là một kẻ không có bất kỳ giá trị lợi dụng nào mà thôi, chờ một chút phong ấn là xong, dù sao hắn đã biết hết tin tức muốn biết. "Đã biết, ngô cùng vị diện Hồng Quân tình huống tương tự, ngô có hắn cũng có, ngô không có hắn y nguyên có.

Hồng Hoang vị diện ngô đều tự mình mang đến rồi, tùy thời có thể dung hợp." Hồng Quân Ngoại Vực nói, bổ sung một câu: "Bất quá, chuẩn xác mà nói, vị diện Hồng Quân này còn muốn lợi hại hơn ngô nãi chí tuyệt đại bộ phận Hồng Quân chư thiên nhiều." Tâm phục khẩu phục!

Thật sự là tâm phục khẩu phục.

Tại thời điểm cùng La Hầu, Bàn Cổ hợp tác, Hồng Quân liền đã có phát giác, bắt đầu bố cục, thậm chí Hồng Quân Ngoại Vực đều đang hoài nghi chuyện mình trộm lấy quyền hành Hồng Hoang Thiên Đạo cũng sớm đã nằm trong dự liệu của Hồng Quân.

Lại xâm lấn Hồng Hoang, lại khống chế Hồng Quân, hết thảy đều nằm trong sự chưởng khống của hắn, giống như một ván cờ, hắn và Diệp Hàn chỉ là những quân cờ không có ý nghĩa trong ván cờ đó, đành phải mặc cho người bài bố, quá đáng sợ. "Không, còn có một chuyện ngươi có thể nói cho ta." Hồng Quân lắc đầu nói. "." Hồng Quân Ngoại Vực. "Bí mật Thần Thoại Hồng Hoang." Hồng Quân cười híp

mắt nói.

Bí mật Thần Thoại Hồng Hoang!

Lời này vừa nói ra, không chỉ Hồng Quân Ngoại Vực sắc mặt trở nên ngốc trệ, ánh mắt chấn hám, ngay cả La Hầu bọn người cũng đều cùng nhau nhìn về phía Hồng Quân, ngay cả Diệp Hàn cũng nhịn không được hiếu kỳ nhìn sang.

Thần Thoại Hồng Hoang!?

Nhìn bộ dáng Hồng Quân Ngoại Vực giống như thật sự biết sự tình Thần Thoại Hồng Hoang.

Hồng Quân phát hiện... trong truyền thuyết, Thần Thoại Hồng Hoang chí cao vô thượng thật sự tồn tại? "Ngươi biết được." Hồng Quân Ngoại Vực thanh âm trầm thấp nói. "Được rồi đừng giả bộ nữa, Thần Thoại Hồng Quân?

Lần đầu gặp mặt xin chỉ giáo nhiều hơn?" Hồng Quân nụ cười thu liễm, ngưng thị nhìn Hồng Quân Ngoại Vực, không nhanh không chậm nói. ...

Sâu trong Hỗn Độn Chi Hải.

Tựa như bắt nguồn từ ngọn nguồn chư thiên vạn giới, phảng phất trực bức chư thiên bản nguyên sở tại, ở một khu vực sâu trong chư thiên này, có một cái vị diện ẩn tàng dưới Hỗn Độn bản nguyên.

Không, chuẩn xác mà nói, là một cái vị diện ẩn tàng trong kẽ hở Thời Gian Trường Hà, ẩn tàng ở giữa hiện thực cùng hư ảo của chư thiên, tựa hồ ẩn ẩn bất đồng với không gian duy độ mà chư thiên tồn tại!

Cái vị diện này có một cái tên, gọi là...

Thần Thoại Hồng Hoang!

Nguyên thủy chư thiên, ngọn nguồn của khái niệm Hồng Hoang!

Tương tự như hình chiếu của mấy vị tồn tại khó có thể hình dung ở Chư Thiên Chi Thượng kia, Thần Thoại Hồng Hoang chính là ngọn nguồn của tất cả khái niệm Hồng Hoang trong nguyên thủy chư thiên.

Chính vì có Thần Thoại Hồng Hoang vị diện, chư thiên mới có thể có nhiều Hồng Hoang vị diện như vậy! ...

Thần Thoại Hồng Hoang vị diện.

Tại chủ duy độ, trong Tử Tiêu Cung.

Một người lúc thì biến thành thanh niên, lúc thì biến thành lão giả, lúc thì biến thành trung niên nam tử chậm rãi mở mắt ra, theo hắn mở mắt, bộ dáng hắn dừng lại ở hình dạng một thanh niên tóc trắng.

Chỉ thấy quy tắc ba ngàn Đại Đạo hội tụ ở chung quanh hắn, lúc thì phá diệt, lúc thì đản sinh, Đại Đạo tựa hồ đang tái tổ, lại giống như đang diễn biến, cũng có đạo tắc đang tại diễn hóa, đang tại thuế biến, thời không trong một ý niệm của hắn tựa hồ vặn vẹo lại tựa hồ đản sinh.

Huyền chi lại huyền, uyển như gần như lăng giá ở trên chư thiên, tựa hồ tùy thời có khả năng chân chính siêu thoát khỏi chư thiên vạn giới.

Đây, chính là Thần Thoại Hồng Quân!

Cái gọi là Thần Thoại Đại La Kim Tiên?

Thần Thoại Đại La Thiên Tiên?

Cảnh giới chỉ là một loại xưng hô, nếu lấy thực lực chư thiên vạn giới để phân chia tầng thứ, vậy thì là...

Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên!

Chương 120

Cự ly Đại Đạo Cảnh chi thượng, đều chỉ kém một bước ngắn, Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên!

Bình tĩnh nhìn về một cái phương hướng, tại phương hướng kia có mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân đang tại tái tổ một cái phụ thuộc duy độ thời không dưới chủ duy độ.

Lại nhìn một phương hướng khác, có mấy vị Hồng Hoang cường giả đang sáng tạo thời không, diễn hóa lượng kiếp.

Cũng có kẻ sửa đổi quy tắc một trọng thời không, hoặc kẻ nghịch chuyển khái niệm...

Dưới toàn bộ Thần Thoại Hồng Hoang vị diện tựa hồ ẩn tàng vô số thời không và duy độ, cũng trùng điệp vô ngân thời gian tuyến cùng khái niệm logic.

Đây, chính là Thần Thoại Hồng Hoang!

Thần Thoại Hồng Hoang vị diện nếu rơi vào chư thiên, đủ để cải biến bố cục chư thiên vạn giới.

Chính vì nó quá cường đại cho nên mới không nhập chư thiên, mới có thể chỉ lưu truyền ra càng nhiều thần dị cùng truyền thuyết trong chư thiên. "Có chút, ý tứ." Trong mắt Thần Thoại Hồng Quân lóe lên một vòng dị sắc. "Chẳng lẽ tìm được căn nguyên hình chiếu?

Không, hẳn là không phải, vậy là đoán được thân phận của ta..." Thần Thoại Hồng Quân bấm ngón tay tính toán, ngón tay bấm niệm ở giữa ẩn có một phương Thời Gian Trường Hà cỡ nhỏ từ trong chủ Thời Gian Trường Hà thoát ly ra để sử dụng, ý niệm vừa chuyển liền tựa hồ có vô số thời không bắt đầu diễn hóa, thôi động mỗi một loại

khả năng.

Cái gọi là toàn tri toàn năng, dùng phương diện khoa học kỹ thuật giải thích chính là phân tích dữ liệu lớn (Big Data).

Tầng thứ càng cao, biết được tin tức càng nhiều, số liệu phân tích ra kết quả càng nhiều.

Lại thêm sự lý giải của hắn đối với hạch tâm bản nguyên chư thiên, liền có thể từ vô số loại khả năng hoặc duyên cớ suy đoán ra khả năng lớn nhất.

Toàn tri toàn năng, từ dù là một điểm vết tích liền có thể truy tố căn bản hoặc truy tố hết thảy tiền nhân hậu quả, đây là ngụy toàn tri toàn năng. "Nguyên lai là trên căn bản thân phận đã bại lộ." Nửa ngày sau, Thần Thoại Hồng Quân chợt hiểu. ...

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Là tại từ nơi đó bại lộ sao, hẳn là như vậy, thân phận của ngươi." Hồng Quân bình tĩnh nói. "Từ sau khi Chí Cao Thiên Bảng cập nhật, bản tọa cảm giác có chút không thích hợp.

Chí Cao Thiên Bảng thượng giới thiệu ngươi bỉnh thừa sứ mệnh Đại Đạo, thụ Đại Đạo quyến cố đản sinh, cái này không bình thường." Thấy Hồng Quân Ngoại Vực mi mắt hơi rủ xuống tựa như trầm tư lại tựa như chấp nhận, Hồng Quân tiếp tục nói. "Chỗ nào không bình thường." Nguyên Nguyệt phủng ngân nói.

Bộ dạng này mới đúng mà...

Hồng Quân nội tâm hài lòng không thôi.

Lão tử vất vả trang cái bức lớn, thao tác đại khí tầng như vậy, nếu không kinh ngạc không tung hứng thì cái bức ta trang há chẳng phải tẻ nhạt vô vị. "Thân phận không đúng, chúng sở chu tri Hồng Hoang đều do Bàn Cổ khai tịch, Bàn Cổ mới là ứng vận sinh ra từ Đại Đạo, là

sủng nhi, là con của Đại Đạo." "Chư thiên Hồng Hoang vị diện, có sự sai biệt là bình thường, nhưng căn nguyên sẽ không xảy ra vấn đề, quy tắc chư thiên, cũng là quy tắc Hồng Hoang." "Giống như ngô cần thôi động một ít lượng kiếp diễn biến, dù cho rõ ràng có biện pháp tốt hơn, nhưng đây là do nhân quả đã an bài tốt.

Hồng Quân Ngoại Vực các ngươi lại khác biệt, Đại Đạo chi tử, cái này bình thường sao?

Không, không bình thường." "Chớ quên trước đó cũng có một cái Hồng Quân, Đại Đạo Hồng Quân, hắn là Đại Đạo hóa thân, nhưng dạng này đều không cải biến được đại thế, Đại Đạo chi tử y nguyên là Bàn Cổ." "Bằng vào Hồng Quân là không thể nào cải biến được, cho nên, chỉ có một cái khả năng." Cuối cùng, ánh mắt Hồng Quân sáng quắc nhìn về phía Hồng Quân Ngoại Vực, nói: "Thần Thoại Hồng Quân!

Trong truyền thuyết, Thần Thoại Hồng Quân tại Thần Thoại Hồng Hoang vị diện - nơi khởi nguồn của chư thiên vạn giới Hồng Hoang vị diện!

Ngươi chính là hình chiếu của hắn, đây là nguyên nhân!" Nếu như là Thần Thoại Hồng Quân hình chiếu, như vậy hết thảy toàn bộ đều có thể giải thích được!

Chỉ có dạng này, mới giải thích được vì sao thân phận Đại Đạo chi tử sẽ biến đổi!

Bởi vì, bản thân vị cách của Thần Thoại Hồng Quân liền không thấp hơn Đại Đạo, thậm chí còn muốn cao hơn không ít Đại Đạo!

Duy có như thế, mới có thể không tuân thủ quy tắc chư thiên, mới có thể không tuân thủ định luật! "Đặc sắc, quá đặc sắc, vốn chỉ muốn thăm dò hai vị kia một chút, không từng nghĩ thử giới lại có tồn tại như đạo hữu, xem ra từ lúc biết thân phận của ngô ngươi đã bắt đầu

bố cục rồi?" Hồng Quân Ngoại Vực, hay nói đúng hơn là Thần Thoại Hồng Quân hình chiếu, vỗ vỗ tay tán thưởng nói.

Hiển nhiên, thừa nhận! "Tê..." Trong đại điện tất cả Hỗn Nguyên Cảnh hít sâu một hơi.

Dù là đám người Bàn Cổ cũng tâm thần đại chấn, khó có thể tin.

Thần Thoại Hồng Quân!

Thần Thoại Hồng Quân!

Thần Thoại Hồng Hoang thật sự tồn tại! "Hồng Quân ngươi giấu cũng đủ sâu a." Đám người Bàn Cổ sắc mặt không ngừng biến ảo, thật sâu ngưng thị Hồng Quân.

Nếu như trước đó không thèm để ý, vậy hiện tại không đồng dạng.

Lần này, cái cục của Hồng Quân làm cho người ta quá mức đảm hàn, cũng làm cho người ta quá mức không rét mà run.

Da đầu tê dại!

Tế tư cực khủng!

Cái này đều có thể phát hiện?

Dùng cái này làm chuẩn để bố cục thẳng đến hiện tại hết thảy, ai có thể chịu nổi, ai có thể bình tĩnh.

Hồng Hoang đệ nhất lão âm bỉ, bằng chứng như núi! "Thao tác cơ bản, đều là thao tác cơ bản." Hồng Quân khí định thần nhàn nói.

Dù sao cũng không trang được, dù sao cũng đều bị phát hiện, vậy thì không trang nữa.

Không trang nữa, ngả bài.

Ta!

Hồng Quân!

Trâu bò nhất!

Hiểu?

Ai, chớ nói chứ, trang tôn tử lâu như vậy, bỗng nhiên trâu bò một phát quả thực rất sướng, chí ít hiện tại Hồng Quân sướng muốn bay lên. "Ngô ở thế gian đã vô địch, chích thủ khả chưởng chư thiên đấu, người nào dám xưng vô địch, người nào dám nói bất bại, duy ta Hồng Quân!" "Hội đương lăng tuyệt đỉnh, nhất lãm chúng sơn tiểu.

Hồng Hoang quá nhỏ, thật sự vô thú, Bàn Cổ bọn người kia đều chỉ là cái đệ đệ a, cùng các ngươi chơi đùa các ngươi lại coi là thật, thật sự cho rằng bản tọa chỉ là cái đệ đệ?

Buồn cười!" Vọng Thư nhìn về phía Hồng Quân, theo bản năng bắt đầu đọc...

Dần dần, thanh âm Vọng Thư trở nên càng ngày càng nhỏ, sắc mặt Hồng Quân dần dần bắt đầu ngưng cố. "..." Xong, lần này ta thật sự muốn chết chắc rồi. "..." Thảo!

Nhất thời kích động, ta đặc biệt quên bình tế chính ta rồi.

Thôi thôi, lần này thật sự là xã hội tính tử vong rồi. "Phong." Mặt không biểu tình, Hồng Quân thản nhiên phun ra một chữ.

Ong!!!

Vọng Thư bị phong ấn.

Ân, loại phong ấn này tựa như cấm khẩu thiền, tục xưng: cưỡng ép ngậm miệng.

Vọng Thư ngược lại là không có ý kiến, thậm chí nhẹ nhàng thở ra, tịnh dùng ánh mắt vô tội nhìn thoáng qua Hồng Quân. "Ta tiếp tục." Hồng Quân coi như không có người bên cạnh nói.

La Hầu bọn người tuy rằng muốn châm chọc Hồng Quân, nhưng cân nhắc hiện tại Thần Thoại Hồng Quân mới là quan trọng nhất, cho nên tạm thời nhịn.

Những người khác tuy rằng biểu tình quái dị, có chút buồn cười, nhưng may mà đều là Hỗn Nguyên Cảnh, đều trải qua huấn luyện chuyên môn.

Dù sao mấy cái đại lão Hồng Hoang xâu xé nhau quá nhiều, luận thành phủ là có, trừ phi thật sự rất buồn cười, còn không thì nhất định có thể ổn định không cười.

Cười?

Thử một chút thì qua đời. "Bố cục nhiều như vậy, thậm chí dẫn dụ ngô tới đây, chỉ là để xác định ngô có phải là hình chiếu Hồng Quân của Chí Cao Hồng Hoang hay không?" Thần Thoại Hồng Quân từ từ nói. "Không, ta còn muốn biết rốt cuộc thế nào là Chí Cao Hồng Hoang, tỷ như cùng Chí Cao Hồng Hoang tương tự Địa Cầu lại là sản vật thế nào." Hồng Quân ánh mắt sáng quắc nói. "Chơi xỏ ta?" Lúc này, Diệp Hàn tựa như từ trong mộng mới tỉnh phản ứng lại, lập tức gắt gao nhìn xem Thần Thoại Hồng Quân, phẫn nộ nói.

Thần Thoại Hồng Quân?

Trâu bò thì thế nào, hắn không quan tâm nữa, dù sao cũng sắp bị phong ấn, vậy thì sợ cái rắm, không bằng có cừu báo cừu, có oán báo oán. "Lời ấy sai rồi, sao gọi là ta chơi xỏ ngươi, là ngươi tìm ta, không phải ngô chủ động tìm ngươi.

Nếu không phải Hồng Hoang công bố, ngô cũng không xác định nơi này rốt cuộc là ai, ngô chỉ nho nhỏ thôi động một chút mà thôi." Thần Thoại Hồng Quân không nhanh không chậm nói.

Đại Đạo Cảnh lại không phải toàn tri toàn năng, là ngụy toàn tri

thôi, vị cách Vĩnh Sinh Chi Môn không thấp cho nên ngay từ đầu hắn thật không biết thân phận Diệp Hàn, chỉ nhìn thấy rất thích hợp liền thuận nước đẩy thuyền mà thôi.

Dù sao cũng vừa vặn dòm ngó tình huống hai vị kia, một kẻ tình ta nguyện mắc câu thôi. "..." Hình như xác thực là hắn tìm tới cửa, Diệp Hàn cứng họng. "Thế nào là Chí Cao Hồng Hoang?

Thế nào là Chí Cao Địa Cầu?

Đã muốn biết thì bản tọa liền nói cho ngươi biết đi." Nói xong với Diệp Hàn, Thần Thoại Hồng Quân một lần nữa nhìn về phía Hồng Quân từ từ nói.

Tại tràng chúng nhân tinh thần chấn động, trên mặt toàn bộ xuất hiện vẻ hứng thú cùng chờ mong. "Chư thiên đản sinh ức ức vạn triệu kỷ nguyên, từ chư thiên diễn hóa đến vị diện đản sinh cùng sinh linh xuất hiện, hết thảy đều do quy tắc định ra, quy tắc chế định trật tự chư thiên, chế định chư thiên diễn hóa." "Như vậy, bản thân chư thiên thì sao?

Lại dựa vào cái gì để chèo chống." Thần Thoại Hồng Quân hỏi. "Bất Chu Sơn." Hồng Quân như có điều suy nghĩ. "Không sai, giống như Bất Chu Sơn trong Hồng Hoang vị diện chèo chống lấy Hồng Hoang thiên địa vận chuyển, ngày xưa lúc chư thiên mới bắt đầu diễn hóa liền có Tiên, Ma, Thần, Phật, Minh, Nhân - sáu đại Chí Cao Vị Diện trấn thủ trật tự chư thiên." "Tiên là Hồng Hoang, Ma là Vực Sâu (Abyss), Thần là Thần Giới, Phật là Táng Thổ, Minh là U Minh, Nhân là Địa Cầu." "Sáu đại Chí Cao Vị Diện xuất hiện mới ổn định được trật tự chư thiên lúc ban đầu, cũng bởi vậy khiến cho sáu đại Chí Cao Vị Diện tại chư thiên hưởng thụ địa vị đặc thù lại sùng cao." "Nhiên, theo chư thiên diễn hóa tới trình độ nhất định, tác dụng của sáu đại Chí Cao Vị Diện liền không còn hữu dụng như lúc ban đầu, cho nên,

sáu đại Chí Cao Vị Diện ứng vận chí cao đại đạo sứ mệnh ẩn nhập chư thiên, không còn xuất thế." "Đây, chính là Chí Cao Vị Diện." Thần Thoại Hồng Quân bình tĩnh nói.

Chuyện này đối với chư thiên mà nói khả năng tân bí, nhưng đối với Đại Đạo Cảnh trở lên thì cơ bản đều là bí mật công khai, chỉ là do một ít nguyên nhân cộng thêm hạn chế của Chí Cao Đại Đạo cho nên mới không cho phép lưu truyền tại chư thiên.

Bất quá Hồng Quân bọn người vốn là sinh linh của Hồng Hoang vị diện - cấp dưới của Chí Cao Hồng Hoang, bản thân có chỗ quan liền, hiểu rõ cũng không sao. "Cho nên chư thiên vạn giới diễn hóa mới cơ hồ đều cùng sáu cái vị diện này tương quan, chư thiên mỗi một cái vị diện đều có tồn tại tương tự như sáu cái vị diện này." Hồng Quân lẩm bẩm nói. "Không sai." Thần Thoại Hồng Quân gật gật đầu, thưởng thức nói: "Dưới trướng Chí Cao Hồng Hoang chưởng khống ức vạn Hồng Hoang giới vực, ngô là siêu thoát, cũng có đem vô số hình chiếu lạc vào chư thiên, nhiên, lại chưa từng gặp qua tồn tại giống như ngươi." Nói đến đây, Thần Thoại Hồng Quân dừng một chút, đáy mắt tựa hồ có chút tán thưởng: "Kể cũng lạ, bất luận phương diện nào, tại chư thiên cũng hãn hữu người có thể so sánh với ngươi, theo đạo lý không nên tồn tại mới đúng." Chúng sinh trong phương Hồng Hoang vị diện này yêu nghiệt sao?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Thấp như sinh linh bình thường, trung như Hồng Hoang cường giả, cao như tồn tại Hỗn Nguyên, có thể nói không có một cái nào là đèn đã cạn dầu.

Hồng Quân càng là kẻ nổi bật trong đó, hẳn là không có người nào có thể nghi ngờ a?

Quang từ chuyện này liền có thể nhìn ra bố cục và tài lược của

Hồng Quân, chỉ một chút chi tiết nhỏ liền nhìn thấu thân phận Thần Thoại Hồng Quân, thậm chí lấy đó bố cục.

Diệp Hàn cho là Hồng Quân bọn người ở tầng thứ nhất, Thần Thoại Hồng Quân cho là Bàn Cổ bọn người ở tầng thứ hai, kết quả Diệp Hàn chỉ ở tầng thứ ba, Thần Thoại Hồng Quân chỉ ở tầng thứ tư, Bàn Cổ bọn người cũng chỉ có tầng thứ năm, duy có Hồng Quân là ở tầng khí quyển!

Hết thảy đều do hắn thôi động, ly phổ sao?

Đặc biệt ly phổ!

Tề xoát xoát, ánh mắt Bàn Cổ bọn người toàn bộ tụ tiêu trên người Hồng Quân.

Đối với cái này, Hồng Quân sắc mặt không đổi, tựa hồ khí định thần nhàn, từ biểu tình của hắn nhìn thì giống như không nói gì, nhưng ánh mắt của hắn lại giống như nói hết rồi.

Ta!

Hồng Quân!

Cử thế vô địch! "..." Bàn Cổ bọn người ánh mắt phức tạp.

Ai có thể nghĩ tới một cái 'đệ đệ' kỳ thực không phải đệ đệ, không chỉ không phải đệ đệ mà còn là cấp bậc đa tổ tông?

Ai có thể nghĩ tới a.

Hồng Quân giấu quá sâu quá sâu rồi, nếu không phải lần này ngoài ý muốn lộ ra ánh sáng, Hồng Quân khủng bố còn đang điệu thấp tiềm phục, hắn rốt cuộc muốn làm cái gì căn bản không ai biết.

Chương 121

Hiện tại cẩn thận ngẫm lại đều có loại cảm giác kinh dị và da đầu tê dại.

Hồng Quân rốt cuộc muốn làm cái gì! "Chí Cao Hồng Hoang hẳn là sắp xuất thế đi." Hồng Quân trầm giọng nói. "Không sai." Thần Thoại Hồng Quân tịnh chưa kinh ngạc.

Lấy năng lực Hồng Quân biểu hiện ra, nhìn đoán được là bình thường.

Tuy rằng Bàn Cổ bọn người hiện tại nhìn qua biểu tình có chút mờ mịt, tựa hồ đều không đoán được cũng không nghe hiểu ý tứ. "Được rồi, đừng có học theo bản tọa nữa, hiện tại học cũng đã chậm, đạo lý đơn giản như vậy còn có thể đoán không ra sao?

Nếu không đoán ra thì đúng là thằng ngu rồi, tàng chuyết cũng không cần tàng chuyết như vậy." Hồng Quân thản nhiên nói.

Bàn Cổ bọn người khóe miệng có chút co lại, biểu tình bất biến nhưng cũng khôi phục đạm nhiên.

Hiển nhiên, Bàn Cổ bọn người là đang diễn. "..." Long Ngao một mặt mê mang.

Muốn đoán không ra thì thật là thằng ngu rồi?

Ta thật sự không đoán ra a.

Không phải, dễ đoán lắm sao???

Cùng những người này ở chung lâu ngày, cảm giác mình thật sự giống cái nhị kẻ ngốc.

Rốt cuộc là ta quá xuẩn hay những người này quá thông minh,

Long Ngao không cấm lâm vào trầm tư. "Vô Lượng Lượng Kiếp đã tới, chư thiên sắp một lần nữa tiến vào tẩy bài, bất luận Chí Cao Vị Diện hay là những cái kia Đại Đạo Cảnh đều sẽ nhất nhất phục tô, nếu không phải như thế ngô cũng không khả năng nói ra bí mật Chí Cao Hồng Hoang." Thần Thoại Hồng Quân chậm rãi nói. "..." Nguyên lai là như thế.

Long Ngao bừng tỉnh đại ngộ.

Đã hiểu.

Hồng Quân từ việc Thần Thoại Hồng Quân nói ra bí mật Chí Cao Hồng Hoang, lại thêm tình huống Vô Lượng Lượng Kiếp các loại suy đoán ra được?

Cái này cũng được?

Long Ngao cùng chúng Hỗn Nguyên Cảnh hơi hít khí, cảm giác có chút đau răng. "Vô Lượng Lượng Kiếp trung hậu kỳ mới có thể chính thức xuất thế?" Hồng Quân ánh mắt lóe lên. "Tầng thứ của chúng ta quá cao, hiện tại liền xuất thế thì Vô Lượng Lượng Kiếp cũng không có tất yếu tiến hành tiếp, chiến trường trực tiếp liền sẽ trở thành lãnh địa của Đại Đạo Cảnh, cho nên, phải tranh thủ thời gian." Thần Thoại Hồng Quân hàm cười nói. "Giữa chúng ta hẳn là có thể hợp tác một phen, đạo hữu cảm thấy thế nào?" Hồng Quân cười ha hả nói. "Có thể." Nhìn thoáng qua Hồng Quân, Thần Thoại Hồng Quân hàm cười nói.

Hết thảy nói xong, Thần Thoại Hồng Quân nhắm mắt lại, thân ảnh hắn dần dần hóa thành hư vô, triệt để tiêu tán.

Mục đích tới đây đã đạt thành, thậm chí là siêu ngạch đạt thành, tự nhiên hình chiếu liền không có ý nghĩa tồn tại nữa, dù sao một phương vị diện làm lễ vật cũng đã đưa ra ngoài rồi, đảo cũng không có gì to tát. "Chư vị, Đế Tôn tiền bối vì Hồng Hoang làm rất nhiều, ngô cho

rằng Vĩnh Sinh Chi Môn nên tặng cho Đế Tôn tiền bối làm lễ vật, ai đồng ý, ai cự tuyệt?" Ánh mắt quét toàn trường, Hồng Quân chậm rãi nói. "Vô sỉ!" Chúng cường giả ở trong lòng thầm mắng một tiếng.

Thảo!

Ngươi đều nói thế rồi ta còn có thể cự tuyệt?

Cự tuyệt chẳng phải để Đế Tôn tiền bối cảm thấy ta vô tình vô nghĩa?

Mẹ nó, cái lão già này đã sớm tính xong hết thảy rồi đi, thảo!

Vĩnh Sinh Chi Môn cấp cho Lý Phàm, Bàn Cổ bọn người không có ý kiến, quan trọng là Hồng Quân nói, dựa vào cái gì là Hồng Quân nói, dựa vào cái gì không phải ta nói, chẳng khác nào hảo cảm toàn bộ đều cấp cho Hồng Quân.

Nghĩ đến cái này có thể không giận sao.

Ta huyết thua, Hồng Quân huyết kiếm??? "???" Diệp Hàn.

Không phải, ta còn chưa chết đâu.

Ngay trước mặt ta đem đồ của ta cho người khác?

Diệp Hàn nứt ra rồi. ...

Trong sơn cốc. "Cáo một đoạn lạc rồi." Lý Phàm chậm rãi nói. "Đại thế lạp khai màn che." Nữ Oa cười tủm tỉm nói: "Làm sao bây giờ?" "Chính như ngươi nói, đại thế lạp khai màn che mà thôi, sớm muộn gì cũng phải làm, bản tôn chỉ là đem nó sớm hơn thôi." Lý Phàm từ chối cho ý kiến.

Lý Phàm dù sao cũng xuyên qua thế giới, cũng là thế giới hắn nhìn xem trưởng thành, nếu Lý Phàm một điểm tư tâm đều không có thì là chém gió, có thể tại phạm vi hợp lý giúp một tay, Lý Phàm tự nhiên sẽ không để ý.

Lấy thiên địa làm bàn cờ, chấp cờ chư thiên, chư thiên là thế cờ, vạn giới là thế cờ, chúng sinh, tự vi kỳ tử. "Thử giới cổ quái như vậy, là thủ bút của ngươi?" Nữ Oa liếc mắt nhìn Lý Phàm. "Ngô làm sao biết được." Lý Phàm thản nhiên buông tay.

Ta làm sao biết rõ ràng tình huống phương Hồng Hoang vị diện này, lại có tình huống Địa Cầu tiền thế của ta chứ.

Nữ Oa bĩu môi lười nhác phản ứng Lý Phàm.

Thích, lão âm bỉ một cái, muốn nói hiện tại ngươi đều không biết thì đúng là có quỷ. "Hình chiếu của 'cô ta' sắp xuất thế, phải làm tốt chuẩn bị." Nữ Oa lược làm trầm ngâm mở miệng nói. "Đã có chuẩn bị." Lý Phàm khẽ vuốt cằm.

Cô ta, chính là chủ nhân chư thiên!

Người sáng tạo chư thiên, Đạo Hoàng (Đạo Tôn, Đạo Tổ) Hỗn Độn!

Nữ Oa hình chiếu có thể nhập chư thiên, thân là người sáng tạo nguyên thủy chư thiên - Đạo Hoàng tự nhiên cũng có thể.

Đối với chuyện này Lý Phàm sớm có chuẩn bị.

Tỷ như... kéo nhập bọn?

Kéo lên thuyền giặc? "Ta đều không biết ngươi muốn làm gì." Nữ Oa trắng Lý Phàm một chút, lười nhác cùng Lý Phàm tranh luận, có chuẩn bị là được, tổng so với cái gì cũng không rõ ràng thì tốt hơn.

Cùng Lý Phàm ở chung lâu như vậy, Nữ Oa hiểu rõ Lý Phàm, hoặc là nói đối với Lý Phàm có lòng tin. "Bước kế tiếp làm gì." Nữ Oa tò mò hỏi. "Chí Cao Hồng Hoang đã ra, hệ thống sức mạnh của nó cũng nên diện thế." Lý Phàm khóe miệng hàm cười.

Nữ Oa trong mắt tinh mang lóe lên, trên mặt xuất hiện một tia vẻ

hứng thú. "Vậy bản cung chờ xem." Nữ Oa nóng lòng muốn thử nói. "..." Lý Phàm im lặng.

Đường đường là một cái căn nguyên tồn tại, không có việc gì lại ưa thích gây sự tình xem kịch vui, Lý Phàm chỉ có thể nói, nhân thiết sụp đổ rồi a uy. ...

Không lâu sau.

Trong sơn cốc, Lý Phàm đang không nhanh không chậm pha trà, về phần Nữ Oa, tạm thời rời đi.

Đi làm cái gì Nữ Oa không nói, Lý Phàm liền không hỏi, tuy nhiên Nữ Oa lúc ấy nhìn Lý Phàm một chút, ánh mắt như nhìn 'cái số mệnh lao lực', hiển nhiên cảm thấy Lý Phàm đoán được. "Đa sự chi thu a." Uống ngụm trà, Lý Phàm thở dài.

Sáu đại Chí Cao Vị Diện sắp xuất hiện, Đại Đạo Chí Tôn trong Thời Gian Trường Hà cũng kìm nén không được, nước ở chư thiên biến thành càng ngày càng đục, Chư Thiên Chi Thượng cũng có căn nguyên dòm ngó. "Liền, như vậy đi." Lý Phàm mi mắt hơi rủ xuống.

Tựa hồ có cảm giác, Lý Phàm ngẩng đầu, không bao lâu Hồng Quân cẩn thận từng li từng tí tiến vào trong sơn cốc. "Tham kiến Đế Tôn tiền bối." Hồng Quân cúi người chào, tôn kính nói. "Ý của ngươi bản tôn đã biết, Vĩnh Sinh Chi Môn liền đặt ở chỗ này đi." Lý Phàm trực tiếp nói.

Khách sáo?

Giả mù sa mưa?

Không có cái kia tất yếu, cùng người thông minh nói chuyện không cần nhiều như vậy, điểm đến là dừng là được. "Đa tạ Đế Tôn tiền bối." Hồng Quân trên mặt xuất hiện hỉ sắc, lập tức xoay chuyển bàn tay lấy ra Vĩnh Sinh Chi Môn.

Lý Phàm đưa tay chộp một cái, Vĩnh Sinh Chi Môn phiên bản thu nhỏ bị Lý Phàm thu nhập lòng bàn tay.

Tùy ý thưởng thức một chút, Lý Phàm khuất chỉ bắn ra, từng luồng từng luồng huyền cơ dũng động, trong Vĩnh Sinh Chi Môn tựa có ráng mây đang phun ra nuốt vào, lại tựa hồ đang uấn nhưỡng hoặc hội tụ.

Nửa ngày sau, một đạo phù văn từ trong Vĩnh Sinh Chi Môn thoát ly.

Phù văn nhìn qua không lớn, lại giống như dung nạp chư thiên, tựa hồ chứa đựng vạn giới, dù là chỉ một đạo phù văn đều giống như ẩn chứa tạo hóa cùng huyền diệu của toàn bộ chư thiên, tựa hồ chư thiên vạn giới đều ở trong đó. ...

Tạo Hóa Bản Nguyên Chi Lực!

Một trong sáu loại bản nguyên của chư thiên, Tạo Hóa Bản Nguyên! "Có biết thế nào là sáu loại bản nguyên chư thiên." Lý Phàm từ từ nói. ...

Khôi phục quy tắc ba động, kỳ tượng ba động quy tắc bàn.

Hết thảy làm xong, Nữ Oa một lần nữa lười biếng ngủ trên vân sàng. "Ngô, sự tình trong nguyên thủy chư thiên thực thú vị." Tự lẩm bẩm, Nữ Oa một lần nữa nhắm mắt lại.

Nguyên thủy chư thiên, một nơi nào đó trong Hỗn Độn Chi Hải.

Một đạo thiến ảnh do hư nhập thực dần dần xuất hiện, chính là...

Nữ Oa!

Căn nguyên Nữ Oa chi hình chiếu, Nữ Oa! "Ở chỗ này rồi." Nhìn quanh, Nữ Oa tựa hồ xác định, vị diện ẩn tàng phía trước vô lượng Hỗn Độn bản nguyên, ở trước mặt Nữ Oa lại giống như khó có thể

che giấu, nhìn thoáng qua liền bị nhìn thấu.

Nhẹ nhàng nâng tay lên, ẩn có thanh khí huyền quang, cũng có bản nguyên huyền diệu sinh ra, chư thiên vạn giới vô tận thời không nãi chí Thời Gian Trường Hà đều giống như trong thời khắc này khẽ chấn động, bàn tay khẽ đảo, hết thảy trần ai lạc định. "Xong xuôi." Thân hình nhoáng một cái, Nữ Oa rời đi. ...

Chí Cao Hồng Hoang vị diện.

Dưới sự diễn hóa của chủ duy độ, bên trong một phương thời không.

Bên trong vô tận thời không loạn lưu, một tên thanh niên nam tử đang ngồi xếp bằng, thời không tựa hồ khó có thể gia thân, loạn lưu tựa hồ khó có thể ăn mòn, toàn bộ thời không đều giống như bởi vì thanh niên nam tử mà trở nên hỗn loạn.

Hồi lâu, hết thảy trật tự, quy tắc giống như một lần nữa được viết lại, lại giống như vì thanh niên nam tử mà trọng tố toàn bộ thời không. "Thái Ất tuyệt đỉnh, cự ly Đại La Cảnh chỉ kém một bước cuối cùng!" Bỗng nhiên mở mắt ra, trên mặt thanh niên nam tử xuất hiện một tia hỉ sắc.

Xuyên việt đến Chí Cao Hồng Hoang vị diện ức ức vạn năm, rốt cục muốn chứng đạo Thần Thoại Đại La chi cảnh! "Đạo Tổ từng nói đại kiếp sắp tới, Hồng Hoang đã không cần lại phong bế như vậy, Đại La Cảnh tạm thời không được rời đi Hồng Hoang nhưng ta chưa chứng đạo Đại La là có thể rời đi, chỉ cần không bại lộ thân phận là được." "Hoặc là ta cần đi chư thiên một chuyến, trong chư thiên có lẽ tồn tại tạo hóa giúp ta chứng đạo Đại La?" Thanh niên nam tử lẩm bẩm nói, hít sâu một hơi, thanh niên nam tử không có chần chờ, lập tức đứng lên.

Hồng Hoang vị diện, trong sơn cốc. "Mời Đế Tôn tiền bối chỉ

điểm." Hồng Quân kìm nén kích động trong lòng, cung kính nói.

Chương 122

Hắn biết, Đế Tôn tiền bối muốn đề điểm! "Chư thiên do sáu loại bản nguyên chi lực mới đản sinh, sáu loại bản nguyên chi lực cũng là cơ thạch của chư thiên, như thế có thể hiểu?" Lý Phàm tựa hồ có thâm ý nói. "Đa tạ Đế Tôn tiền bối chỉ điểm." Hồng Quân thân thể chấn động, kích động nói. "Việc nhỏ mà thôi, cầm lấy đi, về phần Đạo của ngươi, quyết trạch thế nào là tùy ở ngươi." Lý Phàm phất phất tay, đem Tạo Hóa Bản Nguyên cấp cho Hồng Quân. "Vãn bối cáo lui." Cúi người hành lễ một cái, Hồng Quân rời đi.

Đưa mắt nhìn Hồng Quân rời đi, Lý Phàm bấm bấm ngón tay, từng luồng bản nguyên chi lực vận chuyển, tựa hồ có sở sát giác, trong mắt hắn lóe lên một tia tinh mang. "Thú vị..." Khẽ cười một tiếng, Lý Phàm nhìn về phía Vĩnh Sinh Chi Môn. "Mấy món đồ chơi nhỏ mà thôi." Cảm ứng một chút, Lý Phàm tùy tay đem Vĩnh Sinh Chi Môn ném sang một bên.

Nếu phóng tới Chư Thiên, Vĩnh Sinh Chi Môn tất định sẽ dấy lên một trận tinh phong huyết vũ, cho dù là Đại Đạo Cảnh đều sẽ động tâm nãi chí ra tay tranh đoạt.

Bất quá, đối với Lý Phàm mà nói cũng chỉ là chuyện như vậy mà thôi.

Lại không có sóng điện thoại hay mạng mẽo gì, mấy thứ gọi là chí bảo này Lý Phàm áp căn dùng không đến, có cái thời gian rỗi rãnh đó chi bằng lo tăng lên tu vi, dù sao thực lực chỉ cần đủ cao, vậy liền đủ để nghiền ép hết thảy.

Hơn nữa sở hữu bản nguyên chi lực, Lý Phàm muốn sáng tạo pháp bảo hoàn toàn là dễ như trở bàn tay, chỉ cần cấp đủ bản nguyên chi

lực, hắn có thể tùy tiện sáng tạo ra pháp bảo cấp bậc cao hơn Vĩnh Sinh Chi Môn gấp nhiều lần.

Đương nhiên rồi, vị cách của Vĩnh Sinh Chi Môn cũng rất cao, đặt tại Hồng Hoang vị diện thì là Hồng Mông Chí Bảo?

Nếu ở Chư Thiên thì càng là vị liệt một trong những bản nguyên cấp pháp bảo tuyệt đỉnh? "Bản nguyên chi lực..." Ánh mắt Lý Phàm hơi hơi thâm thúy.

Thời điểm đến ngày hôm nay, đối với lai lịch của hệ thống Lý Phàm lại làm sao sẽ không có vài phần sát giác, chẳng qua là không quá để ý mà thôi, nghĩ nhiều như vậy có ích lợi gì chứ?

Thực lực mới là quan trọng nhất và mấu chốt nhất.

Hít sâu một hơi, Lý Phàm chậm rãi nhắm mắt lại.

Không vội không vội, kịch vui mới chỉ vừa mới bắt đầu diễn thôi...

Trước tiên, tu luyện. ...

Tu luyện vô tuế nguyệt, thoáng một cái đã vạn vạn năm.

Trong nháy mắt liền qua mấy trăm vạn năm thời gian.

Toàn bộ Hồng Hoang trong mấy trăm vạn năm này vẫn đâu vào đấy bình tĩnh phát triển.

Điều đáng nhắc tới nhất chính là vì lần trước Hồng Quân bị lộ tẩy, khiến cho toàn bộ Hỗn Độn Ma Thần của Hồng Hoang đều ôm đoàn lại một chỗ.

Không có biện pháp, Hồng Quân quá làm cho người ta tróc nốt không thấu, cũng quá làm cho người ta nhìn không hiểu, cho dù là Bàn Cổ cũng cảm thấy có vài phần áp lực.

Vu hồ, La Hầu cùng những người khác lần nữa trọng tụ Nghịch

Thiên Giả Liên Minh.

Còn về phần trong đó có phải thật sự có người quá kiêng kị Hồng Quân hay không, vậy thì chỉ có trời mới biết.

Trừ cái đó ra, bản thân Hồng Hoang phát triển cũng thập phần nhanh chóng, trải qua suy xét cùng đàm phán, vị trí Thiên Đế cùng Thiên Hậu của Thiên Đình cuối cùng chốt lại là Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Đừng hiểu lầm, không phải hai người bọn họ là phu thê, Thiên Đế cùng Thiên Hậu chỉ là một cái tôn vị, cũng là một cái quả vị, cũng không đại biểu cho phu thê, giống như trong quỹ tích nguyên bản Hạo Thiên cùng Dao Trì cũng không phải phu thê vậy.

Chỉ có hậu thế Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn có Thiên Hậu mới là phu thê mà thôi.

Vu Yêu hai tộc nhập trú Minh Giới, Yêu Giới; Long Phượng Kỳ Lân tam tộc ẩn ở Tam Giới; Nhân tộc cùng các tộc ẩn lui.

Nhân tộc cũng giống như trong thiên đạo đại thế, dần dần đăng lâm quả vị nhân vật chính của thiên địa.

Bất quá do chưa trải qua ma nan cùng đại kiếp, cho nên Nhân tộc chưa triệt để quy vị, chỉ hưởng thụ quả vị nhân vật chính thiên địa nhưng lại chưa triệt để nắm giữ. ...

Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngồi ở trên đài cao, chúng Hỗn Độn Ma Thần nhất nhất an toạ. "Phong Thần lượng kiếp nên xác định rồi." Hồng Quân từ tốn nói.

Chúng Hỗn Độn Ma Thần tâm tư khác nhau, nhìn về phía Hồng Quân. "An bài thế nào?" Dương Mi mở miệng nói. "Nếu ấn theo quỹ tích nguyên bản thì không thích hợp, đã như vậy, vậy thì chơi một vố

lớn đi." Trong mắt Hồng Quân lóe lên một vệt tinh mang, từng câu từng chữ nói.

Lời này vừa nói ra, lập tức liền hấp dẫn ánh mắt của tất cả Hỗn Độn Ma Thần, Bàn Cổ cùng những người khác không khỏi nhíu nhíu mày.

Chơi một vố lớn?

Có ý tứ. "Long Hán lượng kiếp bản chất là củng cố trật tự Hồng Hoang, để quy tắc Hồng Hoang vốn không trọn vẹn được toàn bộ ổn định." "Vu Yêu lượng kiếp bản chất là hoàn thiện Hồng Hoang, để Thiên Địa Nhân tam giới cùng xuất hiện, xác lập quả vị nhân vật chính Hồng Hoang." "Phong Thần lượng kiếp, là bước cuối cùng để hoàn thiện Hồng Hoang, cũng là sự diễn hóa cuối cùng.

Quá trình không quan trọng, quan trọng là kết quả, chỉ cần cuối cùng Hồng Hoang lấy trạng thái hủy diệt để niết bàn trọng sinh là được." Hồng Quân không nhanh không chậm nói. "Ý ngươi muốn biểu đạt là gì?" Bàn Cổ nhíu mày nói. "Lấy tầng thứ hiện tại của Hồng Hoang, nếu chỉ là tam giáo đại chiến thì lại không thích hợp.

Đã như vậy, chi bằng liền kéo cả Chư Thiên Vạn Giới vào cùng chơi một chút?" Hồng Quân cười híp mắt nói.

Kéo Chư Thiên, chơi lượng kiếp! "!!!" Chúng Hỗn Độn Ma Thần.

Ý tứ của Hồng Quân bọn họ sao có thể không rõ, nếu nghe không hiểu lời này thì bọn họ cũng sẽ không phải là thiên đoàn "lão âm bỉ" của Hồng Hoang.

Nguyên bản Phong Thần lượng kiếp cơ hồ đạt tới quy mô lượng kiếp lớn nhất từ khi khai thiên?

Chúng sinh vẫn lạc, Hồng Hoang phá toái?

Tốt, vậy để Chư Thiên cùng chơi, chúng sinh Chư Thiên vẫn lạc

để tu bổ Hồng Hoang, lấy bản nguyên của chúng để phá toái Hồng Hoang rồi để Hồng Hoang trọng tổ, đây chẳng phải cũng là Phong Thần lượng kiếp sao?

Thủ bút này của Hồng Quân không thể bảo là không lớn, thậm chí là lớn kinh thiên, lớn đến mức làm cho người ta chấn hám ngốc trệ.

Lấy Chư Thiên làm bàn cờ hạ một trận lượng kiếp, chỉ nhìn vào lý niệm này liền cũng có thể nhìn ra được một hai phần khí phách. "Phong Thần Phong Thần, sắc phong thần linh, Thiên cũng là Thần, cũng là Chí Cao.

Đã như vậy, vậy liền lấy toàn bộ Hồng Hoang làm một lần lượng kiếp đi." Hồng Quân từ từ nói. "Ngươi thật sự không diễn nữa a." La Hầu thật sâu nhìn thoáng qua Hồng Quân.

Trước kia Hồng Quân cũng đâu có chơi lớn như vậy, cả ngày đều là một bộ dạng "Ta thấp hèn", "Ta là đệ đệ".

Hảo gia hỏa, Hồng Quân hiện tại là trâu bò thật rồi, nhỏ nhỏ hắn đều không chơi nữa, muốn chơi là phải chơi đến tầng diện lan đến cả Chư Thiên mới chịu. "Làm." Bàn Cổ ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Mạo hiểm lớn như vậy chỉ vì lượng kiếp?

Đừng có xạo, đám hậu bối ngốc nghếch kia cũng không có khả năng tin tưởng. "Các ngươi đoán xem?" Hồng Quân cười híp mắt nói. "....." Chúng Hỗn Độn Ma Thần.

Cuối cùng, công việc Phong Thần lượng kiếp cụ thể vẫn chưa định ra, bọn người Bàn Cổ lần lượt rời đi.

Hồng Quân tuy là Thiên Đạo đại ngôn nhân, nhưng Hồng Hoang lại không phải một mình Hồng Quân làm chủ, muốn chơi lớn như vậy, phiêu lưu cao bao nhiêu có thể biết, bọn người Bàn Cổ tự nhiên

cần phải suy xét, nếu bọn họ không đồng ý thì một mình Hồng Quân cũng không thúc đẩy được.

Chủ yếu là bọn người Bàn Cổ có chút sờ không được tẩy của Hồng Quân, cho nên hoãn lại. ...

Ma Giới, ngoại trừ Hồng Quân ra, chúng Hỗn Độn Ma Thần tề tụ Ma Tổ Cung.

Lục tục ngồi xuống, mọi người liếc nhau mặc nhiên không nói. "Hồng Quân, thay đổi rồi a." Ngẩng đầu nhìn trời, Dương Mi yên lặng nói. "Cũng không biết có phải là tác dụng tâm lý hay không, hiện tại nhìn Hồng Quân, ta tổng cảm thấy mỗi câu nói của hắn đều là đang đào hố." Ngũ Hành Lão Tổ lắc lắc đầu. "Chư vị, quan hệ đến khế cơ quật khởi của Nghịch Thiên Giả Liên Minh chúng ta, Hồng Quân kẻ này lòng dạ thâm sâu, chúng ta cần phải lật đổ âm mưu của Hồng Quân.

Hắn ngưu bức?

Chẳng lẽ chúng ta liên thủ lại không ngưu bức sao?" "Đã hắn muốn chơi, vậy chúng ta liền bồi hắn chơi một chút, liền lấy Phong Thần lượng kiếp bố thượng một cục." La Hầu cao giọng nói.

Lập tức, tất cả mọi người toàn bộ nhìn về phía La Hầu. ...

Cùng lúc đó, tại một tòa hải đảo sâu trong Tây Hải của Hồng Hoang đại lục.

Ông ông ông!!!

Từng luồng khí cơ dũng động, từng đạo không gian chi lực đản sinh, sát na gian, vô cùng đạo tắc chi lực hội tụ, một cái không gian thông đạo nhanh chóng ngưng tụ thành hình.

Một giây, hai giây, ba giây... chín đạo thân ảnh từ trong không gian thông đạo đi ra.

Mười người thì có sáu người trẻ tuổi, ba người trung niên, còn có một lão ẩu (bà già).

Sáu người trẻ tuổi thì là ba nam ba nữ, ba người trung niên thì toàn bộ là nam tử. "So một chút xem trong tiểu đội chúng ta ai có thể trước tiên triệt để khai phá vị diện này?" Trong ba cô gái, một người mặc thanh y khiêu khích nói. "A, ai sợ ai, so thì so, ta nhất định sẽ là người đầu tiên chế bá cái vị diện này." Bạch y nữ tử cao ngạo nói. "Vị diện này không đơn giản, cường độ không gian cao đến mức ly phổ, phải cẩn thận một chút." "Ta có loại dự cảm bất tường, Luân Hồi lần này hình như đem chúng ta đưa lầm vị diện rồi." "Đều cẩn thận chút, tiểu đội chấp hành nhiệm vụ trong Luân Hồi Không Gian chết ở các vị diện kỳ lạ còn ít sao?" "Đều ổn trọng tỉnh táo một chút." Những người còn lại lần lượt mở miệng, sắc mặt đều dần dần trở nên ngưng trọng. "Trước để Luân Hồi kiểm trắc tình huống phương vị diện này đi." Lão ẩu thanh âm khàn khàn ho khan nói.

Những người còn lại gật gật đầu không có dị nghị, một gã trung niên nam tử có khí chất độc đáo, tựa hồ là đội trưởng mở miệng nói: "Luân Hồi, quét hình tình huống vị diện trước mắt." "Đinh!

Kiểm trắc Luân Hồi tiểu đội đã đến mục tiêu vị diện, bắt đầu quét hình tình huống vị diện trước mắt..." Một đạo thanh âm lãnh mạc đồng thời vang lên bên tai chín người trong tiểu đội. "Đinh!

Bắt đầu kiểm trắc tọa độ vị diện ngẫu nhiên lần này..." "Đinh!

Bắt đầu kiểm trắc tin tức phiếm ý thức của vị diện lần này..." "Đinh!

CẢNH BÁO!

Kiểm trắc vị diện hiện tại là CHƯ THIÊN CẤM KHU tọa độ!" "Đinh!

CẢNH BÁO!

Vị diện hiện tại là HỒNG HOANG VỊ DIỆN!" "Đinh!

Lập tức rời đi Hồng Hoang vị diện, kẻ vi phạm gạt bỏ!" "Đinh!

Lập tức rời đi vị diện hiện tại!" "Đinh!

CHẠY!" Đột nhiên, thanh âm lãnh mạc trở nên dồn dập, cuối cùng thanh âm kia giống như muốn phá âm, gào thét lên.

Chạy!!!

Mau chạy!!!

Lại là Hồng Hoang vị diện! "???" Luân Hồi Giả tiểu đội.

Hồng Hoang vị diện?

Chạy?

Không chạy thì bị gạt bỏ?

Tình huống gì thế này?

Gặp quỷ rồi??

Chín người ánh mắt mê mang, ngốc lăng đứng tại chỗ không biết làm sao.

Chương 123

Tử Tiêu Cung.

Bá!!!

Đang tu luyện, Hồng Quân mãnh liệt mở mắt, đáy mắt hiện lên một tia kinh ngạc, ngay sau đó liền vui vẻ. "Có chuyện tốt?" Hồng Quân hoắc nhiên đứng dậy.

Hoắc!

Có người xâm nhập?

Dị vực khách?

Diệu a!

Hiện tại uy danh Hồng Hoang truyền khắp Chư Thiên, Hồng Quân còn tưởng rằng không ai dám xâm nhập nữa chứ, đỉnh đa cũng chỉ dám làm mấy cái động tác nhỏ, kết quả, thật sự có người không sợ chết nột? "Chẳng lẽ rất cường đại?" Hồng Quân sắc mặt hơi hơi thu liễm, biểu tình trở nên thận trọng.

Hắn không cho rằng cường giả Chư Thiên đều là kẻ ngu, đã biết rõ Hồng Hoang ngưu bức như vậy mà còn dám xâm nhập thì chỉ có một loại khả năng, chính là không sợ Hồng Hoang? "Lại có Đại Đạo Cảnh ở sau lưng sao?" Hồng Quân lẩm bẩm nói.

Hít sâu một hơi, Hồng Quân không có do dự quá lâu, trực tiếp thiểm thân từ Tử Tiêu Cung rời đi.

Quản hắn có Đại Đạo Cảnh hay không, phản chính cứ đi xác định trước đã, dù sao hiện tại hắn cũng có chút nghèo.

Không có biện pháp, dùng hệ thống thả xuống Chư Thiên, biện

pháp này có chút không thông rồi.

Hiện tại ở Hỗn Độn Chi Hải, kẻ nhìn chằm chằm Hồng Hoang không phải số ít, Hồng Quân tống một cái hệ thống đi ra ngoài liền bị chặn lại một cái, làm cho Hồng Quân đều muốn trầm cảm.

Nguyên bản một trăm năm thời gian Hồng Quân có thể định vị mười mấy cái vị diện toạ độ, hiện tại một trăm năm có thể định vị một cái cũng là không tệ rồi.

Khó khăn lắm mới có con cá cắn câu, cho dù có nguy hiểm thì cũng phải đi xem một chút, đại không được thì gọi người là xong. ...

Hồng Hoang đại lục, Tây Hải hải đảo.

Luân Hồi tiểu đội không có chần chờ bao lâu, một giây sau liền phản ứng lại, sắc mặt nhao nhao đại biến, lập tức câu thông Luân Hồi Không Gian thỉnh cầu trở về.

Ở tại Luân Hồi Không Gian cũng đã trên ngàn vạn năm, đối với Luân Hồi Không Gian tự nhiên sẽ không lạ lẫm, có thể xuất hiện loại tình huống này chỉ có một khả năng.

Tọa độ vị diện ngẫu nhiên lần này Luân Hồi Không Gian... trêu chọc không nổi!

Tuy rằng có chút không thể tưởng tượng nổi, cũng chưa từng nghe nói có vị diện nào mà Luân Hồi Không Gian trêu chọc không nổi, nhưng điều đó không quan trọng, trước chạy trốn lại nói.

Luân Hồi Không Gian đều trêu chọc không nổi thì càng đừng nói đến bọn hắn, không chạy nhanh thì chết thật đó.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Không gian thông đạo nhanh chóng đản sinh ngưng tụ, Luân Hồi

Không Gian cũng giống như có chút cấp bách, hận không thể để Luân Hồi tiểu đội chạy nhanh về. "....." Mười người Luân Hồi tiểu đội. ...

Hỗn Độn Chi Hải, dưới một phiến hỗn độn bản nguyên hạo hãn, một cái quang điểm như trần ai ẩn vào trong một luồng hỗn độn chi khí.

Quang điểm nhìn như miểu tiểu nhưng lại giống như một phương thiên địa hạo hãn, chính là tu di giới tử chi năng.

Luân Hồi Không Gian, chính là ẩn tàng ở chỗ này!

Khu vực hạch tâm của Luân Hồi Không Gian, trên một cái bản nguyên bình đài tương tự như Chủ Thần Không Gian, một cái quang cầu tản ra khí tức huyền diệu hơi hơi chấn động, thanh âm lãnh mạc lại không hàm chứa bất kỳ sắc thái tình cảm nào không ngừng từ trong quang cầu phát ra. "Kiểm trắc nguy hiểm trình độ Hồng Hoang vị diện..." "CỰC CAO!

Luân Hồi Không Gian không thể địch lại." "Kiểm trắc phương án giải quyết..." "CHẠY!" Từng đạo thời gian, không gian, quy tắc, đại đạo chi lực lưu chuyển thôi động, trong khoảnh khắc, quang cầu đưa ra quyết định.

Chạy!!!

Mang theo Luân Hồi Không Gian, chạy trốn!

Trước chạy lại nói!

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Trong chốc lát, ức vạn bình đài của cả Luân Hồi Không Gian giống như thiên băng địa liệt mà động đãng, từng luồng quang huy sáng chói lại to lớn từ các ngóc ngách Luân Hồi Không Gian nở rộ,

từng đạo bàng bạc hạo nhiên không gian chi lực nhanh chóng tịch quyển toàn bộ Luân Hồi Không Gian.

Hoặc là một giây, khả năng là vạn năm, toàn bộ Luân Hồi Không Gian triệt để biến mất không thấy, chỉ lưu lại một phiến hư vô tại chỗ cũ.

Luân Hồi Không Gian... chạy trốn rồi!

Ngay cả Luân Hồi Giả tiểu đội chưa kịp trở về cũng đều mặc kệ không cần, trực tiếp chạy trốn! ...

Hồng Hoang vị diện.

Đối với việc Luân Hồi Không Gian chạy trốn thì đám Luân Hồi tiểu đội tự nhiên không rõ ràng, lúc này bọn họ đang lo lắng lại khẩn trương tiến vào không gian thông đạo muốn rời đi.

Trong minh minh, cỗ cảm giác bất tường nồng đậm kia làm cho cả nhóm không thể không gia tăng tốc độ, trong lòng cảm giác nồng nặc bất an.

Chỉ tiếc, về không được.

Ông!!!

Một luồng khí cơ lóe lên, sát na gian, thời không của cả hòn đảo trực tiếp bị đình trệ, phiến khu vực này giống như bị cách tuyệt ra ngoài thời không, tất cả mọi thứ trực tiếp liền bị đông kết.

Hồng Quân... hàng lâm!

Để ăn một mình, lần này Hồng Quân hàng lâm vô thanh vô tức, chưa từng lộng ra bất kỳ động tĩnh gì.

Ánh mắt nhìn chí mười cái Luân Hồi Giả, Hồng Quân tùy ý phất phất tay, hết thảy ký ức của mười người lập tức bị Hồng Quân động tất. "Luân Hồi Không Gian sao?

Có chút tương tự như Chủ Thần Không Gian, chẳng lẽ là không gian cấp trên của Chủ Thần Không Gian?" Hồng Quân hai mắt hơi híp, thầm nghĩ.

Thượng vị không gian, cũng có thể xưng là hình chiếu bản tôn, giống như sự vĩ ngạn của cường giả sẽ làm cho Chư Thiên diễn sinh ra tồn tại tương tự với nó.

Từ ký ức của mấy tên Luân Hồi Giả, xem ra vị cách của Luân Hồi Không Gian hình như cao hơn Chủ Thần Không Gian?

Kết cấu cũng tương tự, thành viên trong Chủ Thần Không Gian cũng gọi là Luân Hồi Giả?

Đáp án hô chi dục xuất!

Luân Hồi Không Gian chính là thượng vị không gian của Chủ Thần Không Gian! "Thú vị, chỉ là ngẫu nhiên bộ tróc đến khí tức vị diện ngưng tụ tiết điểm?" Hồng Quân như có điều suy nghĩ, cũng nhẹ nhàng thở ra.

Nếu là như vậy thì có thể bài trừ khả năng sau lưng Luân Hồi Không Gian có người chỉ đạo.

Cho nên, chỉ là tương đối xui xẻo?

Chậc chậc, như vậy không phải càng tốt sao, chỗ tốt tự dâng tới cửa a uy, không cần thì phí!

Khẽ búng tay một cái, mười tên Luân Hồi Giả hóa thành bột mịn triệt để tiêu tán.

Lược tác trầm ngâm, thân ảnh Hồng Quân nhoáng một cái, một cái phân thân từ trong cơ thể hắn đi ra, hướng về phía Hồng Quân cúi người chào một cái sau đó phân thân tiến vào trong không gian thông đạo.

Thông qua thị giác của phân thân, theo việc bước vào không gian thông đạo để trọng phản Luân Hồi Không Gian, khi nhìn thấy Luân Hồi Không Gian đã biến thành một phiến hư vô, Hồng Quân không có quá ngoài ý muốn.

Từ ký ức của Luân Hồi Giả bày ra sự sợ hãi của Luân Hồi Không Gian thì kỳ thật cũng có thể ph đoán được Luân Hồi Không Gian kiêng kị Hồng Hoang vị diện, chạy trốn là hợp tình hợp lý, nếu còn chờ ở nơi đó thì mới là kỳ quái.

Ông!!!

Phân thân tán đi, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia tinh mang, phản hồi Tử Tiêu Cung.

Chạy?

Chạy được sao!

Thứ gì đã lọt vào tay hắn thì nhất định sẽ vì hắn sở dụng, thịt đã dâng đến miệng, Hồng Quân sao có thể để cho nó bay mất. ...

Tử Tiêu Cung. "Tìm ngô có chuyện gì." Đại Đạo Hồng Quân từ ngoài điện đi vào, tùy ý chào hỏi một cái rồi ngồi xuống bồ đoàn.

Đều là huynh đệ cho nên Đại Đạo Hồng Quân không có quá khách sáo.

Điều đáng nhắc tới chính là Đại Đạo Hồng Quân đoạn thời gian này có chút "tú", dù sao lúc Hồng Quân biết được thì cũng câm nín hồi lâu.

Có lẽ là phóng phi tự ngã?

Cũng có thể là vì xóa bỏ vết tích?

Đoạn thời gian này Đại Đạo Hồng Quân vẫn luôn ở hạ giới chơi trò chơi, chơi các loại trò chơi.

Đúng vậy, không có nghe lầm, chính là những trò chơi sản vật khoa học kỹ thuật kia, hắn bày ra một bộ dáng "võng ẩn lão đầu" (ông già nghiện net), nhìn Hồng Quân vô ngôn dĩ đối.

Vì cái gì Hồng Quân ở Chư Thiên Vạn Giới hình như đều không quá thông minh, không quá bình thường thế nhỉ?

Quả nhiên, ưu tú chỉ có một a, thật phiền não. "Giúp một chuyện, đây là tọa độ khí tức nguyên bản, giúp ta định vị tọa độ hiện tại của Luân Hồi Không Gian." Hồng Quân thân thủ một điểm, ngưng tụ ra khí tức cùng tọa độ lấy được từ bên phía Luân Hồi Không Gian giao cho Đại Đạo Hồng Quân.

Chạy?

Chạy cái rắm!

Hồng Hoang vị diện chính là có Đại Đạo làm hợp tác hỏa bạn, Tạo Hóa Đại Đạo thân là một trong những phương đại đạo của Chư Thiên, đi cửa sau chẳng phải là nhẹ nhàng thoải mái.

Nếu không có bản thân tọa độ thì Đại Đạo Hồng Quân không tiện ám tương thao tác, dù sao tiết lộ tọa độ vị diện ảnh hưởng không nhỏ, nhưng nếu có tọa độ nguyên bản thì cũng không tính là hoàn toàn tiết lộ, hợp tình hợp lý! "Luân Hồi Không Gian?

Luân Hồi Không Gian xâm nhập Hồng Hoang?" Đại Đạo Hồng Quân mày hơi nhíu, tựa hồ đang suy tư. "Biết nó à?" Hồng Quân nhìn thoáng qua Đại Đạo Hồng Quân. "Không gian này không đơn giản." Đại Đạo Hồng Quân lắc lắc đầu nói. "....." Hồng Quân như có điều suy nghĩ.

Trí thương của hắn là vô dung trí nghi, Đại Đạo Hồng Quân vừa nhắc nhở, Hồng Quân lập tức liền hiểu được. "Vị cách hình như xác thực không thích hợp, bất luận là Chủ Thần Không Gian hay Luân Hồi

Không Gian vị cách đều rất cao, có chút không hợp thói thường." "Cho dù có một cái Luân Hồi Không Gian nguyên đầu chiếu ánh ra những không gian này, thì cũng hẳn là có cao có thấp mới đúng, bản tọa tương đối khéo, đụng phải đều là đám có vị cách cao nhất kia?" Hồng Quân trầm giọng nói.

Phải biết rằng Hồng Hoang vị diện cũng có cao có thấp, Tiểu Thiên cấp Hồng Hoang vị diện cũng không phải không có, kết quả Chủ Thần Không Gian và Luân Hồi Không Gian thì sao?

Đều là Thiên Đạo cấp sản vật, bất chính thường. "Ngươi đoán không sai, một đám không gian này vị cách đều là Thiên Đạo Cảnh cất bước." Đại Đạo Hồng Quân xác định phỏng đoán của Hồng Quân. "A." Hồng Quân lông mày nhướng lên. "Cụ thể ngô cũng không rõ ràng, có Đại Đạo Cảnh che giấu thiên cơ.

Ngô chỉ y hâm nhớ mang máng loại không gian này hình như có quan hệ với một tôn Chí Cao, hình như là thứ dùng để làm thí nghiệm." Đại Đạo Hồng Quân nói. "Chí Cao?" Hồng Quân ánh mắt ngưng tụ.

Có thể được Đại Đạo Hồng Quân xưng là Chí Cao, vậy thì chỉ có khả năng là một cái cảnh giới...

Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên!

Vị lâm đỉnh cao của Chư Thiên, là Chư Thiên chân chính chí cao vô thượng, cũng là chí cường vô địch Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên! "Bản tọa nhớ kỹ trong Thời Gian Trường Hà, thực lực của Đại Đạo Chí Tôn trình độ không đồng đều, về cơ bản Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên rải rác không có mấy, ý của ngươi là cái Chí Cao này có quan hệ với Chí Cao vị diện?" Hồng Quân hỏi. "Ân, là do chưởng khống giả của một trong vài cái Chí Cao vị diện lộng ra, cụ thể là vị diện nào thì không rõ ràng." Đại Đạo Hồng Quân đáp.

Chương 124

"Thú vị." Hồng Quân tinh thần chấn động, tới hứng thú.

Thiệp cập đến Chí Cao vị diện?

Ngươi nói cái này ta liền không buồn ngủ nữa rồi.

Chí vu nguy hiểm, trên con đường tu luyện lúc nào mà không có nguy hiểm, Hồng Quân chưa bao giờ sợ cái gọi là nguy hiểm, ngược lại đối với nguy hiểm càng cảm thấy hứng thú hơn.

Dù sao, nguy hiểm thường thường đại biểu cho cơ duyên cực lớn! "Có thể làm cho Chí Cao tồn tại thực nghiệm sản vật, tất nhiên là ẩn tàng bí mật, đáng tiếc Chủ Thần Không Gian trước đó không biết là chuyện gì xảy ra, bằng không có thể tra xét nhiều hơn xem có dị thường gì không." Hồng Quân có chút tiếc nuối, ngay sau đó nhìn về phía Đại Đạo Hồng Quân nói: "Đem tọa độ cho bản tọa đi." "Có thể, ta định vị cho ngươi, chú ý một chút." Đại Đạo Hồng Quân gật gật đầu không có để ý.

Lấy sự lão mưu thâm toán của Hồng Quân sẽ không xảy ra vấn đề gì, cẩn thận chút là đủ rồi.

Phản chính cái gì nên nói hắn đều đã nói, vừa vặn Đại Đạo Hồng Quân kỳ thật cũng tương đối tò mò trong đó rốt cuộc có bí mật gì.

Nếu Hồng Quân có thể giải khai, vậy thì quá tốt rồi. "Tốt." Hồng Quân đáp. ...

Hồng Hoang đại lục, trong sơn cốc.

Nữ Oa đi dạo bất tri bất giác lại đi tới bên cạnh Lý Phàm, đối với việc này Lý Phàm tựa hồ đã tập quen nên cũng không sao cả, dù sao cũng tu luyện vài trăm vạn năm, vừa lúc nghỉ ngơi một chút.

Mấy trăm vạn năm thời gian, Lý Phàm tu vi chính thức vấn đỉnh Chưởng Đạo Cảnh tuyệt đỉnh, cự ly đột phá Thiên Đạo Cảnh chỉ kém nửa bước chi dao.

Tốc độ thực lực tăng lên nhanh chóng nếu phóng tới Chư Thiên đủ để cho cường giả Chư Thiên đều da đầu tê dại, khó có thể tin! "Hồng Quân sẽ lựa chọn thế nào?" Nữ Oa một bên suy tư đi cờ, một bên hỏi.

Bế quan nghiên cứu mấy trăm vạn năm cờ vây, Nữ Oa lại cảm thấy mình được rồi, cho nên liền lôi kéo Lý Phàm tiếp tục hạ cờ.

Đối với việc này Lý Phàm có thể nói gì, đương nhiên là lựa chọn "ngược" nàng rồi. "Ngươi cảm thấy thế nào?" Lý Phàm nhìn thoáng qua Nữ Oa. "Lấy tính cách của tiểu gia hỏa kia khẳng định sẽ không đích thân đi, hẳn là sẽ có biện pháp thăm dò rõ ràng rồi mới quyết định." Nữ Oa nói, nói xong Nữ Oa tựa hồ nghĩ đến cái gì, bừng tỉnh đại ngộ: "Cho nên ngươi mới cho Hồng Quân một quân cờ?" "Lời nói cũng không thể nói như vậy, ta chỉ hơi thôi động một chút đồ vật mà thôi, cụ thể phát triển như thế nào thì phải xem ý tứ của hắn." Lý Phàm cười ha hả nói. "Có kịch vui để xem rồi." Nữ Oa tinh thần chấn động, hứng thú bừng bừng nói. "Vậy, nhìn tiếp xem." Lý Phàm cười nói. ...

Tử Tiêu Cung.

Cùng Đại Đạo Hồng Quân nói chuyện xong, Hồng Quân liền ngồi xếp bằng ở bồ đoàn thượng lâm vào trầm tư.

Chính như Lý Phàm và Nữ Oa nói chuyện giống nhau, đích thân ra trận?

Tự nhiên là không có khả năng.

Thật luận cẩn thận ổn trọng, kỳ thật Thời Thần cũng so ra kém Hồng Quân, chỉ nhìn vào việc Hồng Quân vì bố cục cùng mưu hoa

liền nhẫn nhục phụ trọng lâu như vậy, liền có thể tưởng tượng Hồng Quân có bao nhiêu ổn trọng.

Luân Hồi Không Gian lai lịch không rõ, tuy lần trước trấn áp Chủ Thần Không Gian chưa kinh động người đứng sau lưng nó, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, lúc nên cẩn thận thì phải cẩn thận là thượng sách. "Để Bàn Cổ đi thăm dò một chút?" Nghĩ nghĩ, Hồng Quân từ bỏ ý niệm này.

Đào hố Bàn Cổ như vậy Hồng Quân cũng ngại ngùng, tuy là đối thủ, nhưng da mặt và ranh giới cuối cùng thì Hồng Quân vẫn phải có. "Cho nên, phải tìm một quân cờ." Rất nhiều ý niệm lóe lên, Hồng Quân ánh mắt chớp chớp, trọng trọng nói.

Quân cờ, tìm một quân cờ! "Thiên Đạo, giám sát." Hồng Quân khẽ nói.

Ông!!!

Thiên Đạo quang luân chợt lóe lên rồi biến mất, giống như đang đáp lại lời nói của Hồng Quân.

Sau một lúc lâu, ánh mắt Hồng Quân nhìn về phía một góc hư không, đôi mắt kia tựa hồ có thể vượt qua vô cùng không gian nhìn đến tràng cảnh ở thời không và duy độ khác.

Nhìn thấy một ít hình ảnh, Hồng Quân thu hồi ánh mắt, trên mặt lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt. "Hi vọng đừng làm cho bản tọa thất vọng ni..." ...

Thoáng cái đã mấy chục năm.

Hồng Hoang đại lục, dựa vào gần Bất Chu Sơn, tại một chỗ sơn mạch bao la.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Đột nhiên, từng luồng sức mạnh cuồng bạo từ hư không đản sinh, nhưng lại chưa từng khuếch tán, ngược lại bị áp súc trong vòng mấy vạn cây số, cũng chưa lan đến bên ngoài sơn mạch.

Trong khoảnh khắc, thời gian, không gian chi lực trở nên xáo trộn, đại đạo quy tắc cùng huyền diệu đạo vận đều đã vặn vẹo, tựa hồ hết thảy đều bị phá hư, phảng phất tràn ngập khí cơ hủy diệt và hỗn loạn, như loạn lưu bàn không ngừng hướng về phía chung quanh tịch quyển.

Sơn thạch chạm vào liền hóa thành bột mịn, cây cối chạm vào liền yên tiêu vân tán, ở trước mặt luồng loạn lưu cổ quái này, hết thảy vật chất đều giống như sẽ hóa thành hư vô.

Không biết đi qua bao lâu, một người thanh niên nam tử lảo đảo từ trong loạn lưu tuyền qua đi ra. "Mẹ nó, Chí Cao vị diện bị phong tỏa, chạy ra quá phiền toái, lấy tu vi của ta đều suýt chút nữa gặp nguy hiểm, phá thời không loạn lưu." Thanh niên nam tử lắc lắc đầu, oán thầm nói.

Khác với các vị diện phổ thông, cho dù là Đại Thiên cấp vị diện thì ra vào đều đơn giản, chỉ cần đạt tới Hỗn Nguyên Cảnh trở lên liền có thể rời đi vị diện, nhưng Chí Cao vị diện thì khác.

Chịu quy tắc hạn chế, Chí Cao vị diện hoàn toàn không cho phép tiến vào Chư Thiên, bởi vì tự xưng một giới, tự nhiên yêu cầu ra vào rất cao.

Nếu không phải Vô Lượng Lượng Kiếp xuất hiện chút ít lỗ hổng thì càng là muốn ra cũng ra không được.

Đúng vậy, thanh niên nam tử không phải ai khác, chính là đến từ Chí Cao Hồng Hoang...

Cường giả!

Dùng ức ức vạn năm thời gian, tu luyện vô số kỷ nguyên, Thái Ất Cảnh cường giả! "Ân?

Ở trong vị diện sao, không phải tại Hỗn Độn Chi Hải?

Khéo thật, bên kia thời không loạn lưu lại ở trong một cái vị diện, vừa lúc liền ở tại vị diện này chơi một chút cho tốt." Thanh niên nam tử hứng thú bừng bừng nói.

Một thân tu vi đã tới Thái Ất Cảnh, nếu phóng tới Chư Thiên vậy thì chính là Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh?

Tại cái thời điểm Đại Đạo Cảnh không xuất hiện ở Chư Thiên thì thực lực này tất nhiên là vô địch điếu tạc thiên (ngầu lòi).

Cộng thêm việc hắn xuất sinh từ vị cách của Hồng Hoang, túng nhiên chỉ là Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh nhưng luận thực lực cũng tuyệt đối đạt tới Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, nhân thử thanh niên nam tử đảo không lo lắng sẽ có người nào đánh không lại. "Chí Cao Hồng Hoang đại lão quá nhiều, nơi nào cũng phải cẩn thận.

Đến Chư Thiên vậy thì không giống nhau, đây chẳng phải là tài khoản max cấp tiến vào Tân Thủ Thôn sao?

Vừa lúc cần tìm kiếm cơ duyên, vậy thì trước tiên chấp chưởng toàn bộ vị diện này rồi từ từ mưu tính đi." Thanh niên nam tử khóe miệng vẽ ra một vệt hồ độ, đưa ra quyết định. "Vậy thì, chấp chưởng đi." Thanh niên nam tử hơi hơi hoạt động thân thể, bước ra một bước.

Biện pháp tốt nhất để chấp chưởng vị diện là gì?

Đáp án...

Trấn áp hết thảy!

Trấn áp cường giả thử giới, trấn áp Thiên Đạo thử giới, như vậy

liền có thể chấp chưởng.

Tuy rằng thanh niên nam tử cảm ứng được cường độ không gian của thế giới này không thấp, nhưng không quan trọng, có một pháp, viết là "Bộ Thiên", trực tiếp liền có thể phong ấn Thiên Đạo, chỉ cần giải quyết Thiên Đạo, thì cường giả thế giới này tự nhiên không làm gì được.

Xuất thân từ Chí Cao Hồng Hoang, thanh niên nam tử có sự ưu việt, đương nhiên rồi, rất bình thường, cũng giống như người từ Thần Quốc đi ra sẽ nhìn người phàm giới với con mắt cao hơn sao?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Oanh!!!

Trong khoảnh khắc, khí thế bàng bạc, vô thượng, chí cao từ trên người thanh niên nam tử nở rộ, như lăng giá ở trên hết thảy, tựa hồ chúa tể vạn cổ tuế nguyệt cùng vô tận thời không.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Ức vạn tinh thần chấn động, bàng phái triều tịch tịch quyển, toàn bộ Hồng Hoang vị diện đều tựa hồ đang run rẩy, đều tựa hồ đang chấn động, khí thế của Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh đáng sợ đến mức trực tiếp làm cho tất cả hạ giới của Hồng Hoang vị diện oanh minh, chủ thế giới cũng tựa hồ như dao động muốn đổ.

Bá!!!

Bá!!!

Bá!!!

Trong nháy mắt, các phương Hỗn Nguyên Cảnh cường giả của Hồng Hoang có cảm ứng, nhao nhao mở mắt.

Oanh long long!!!

Uy thế của thanh niên nam tử không chỉ lan đến Hồng Hoang, càng tịch quyển Chư Thiên.

Trong phạm vi mấy chục vạn đơn vị vị diện xung quanh Hồng Hoang vị diện, hỗn độn bản nguyên tựa hồ bị dấy lên sóng to gió lớn, vô lượng hỗn độn bản nguyên va chạm bính phát ra vô lượng địa phong thủy hỏa.

Từng tầng giới vực đản sinh, từng cái vị diện phá diệt, lực lượng kinh khủng tựa hồ làm cho Chư Thiên đều khó có thể thừa nhận, Tam Thiên Đại Đạo ẩn ước gian hình chiếu ra ngoài hỗn độn hư không của Hồng Hoang vị diện. "Ân?" "Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh?

Khí tức có chút bất đồng, ẩn ẩn lăng giá ở trên Chư Thiên?" "Xuất tự cao đẳng cấp vị diện sao..." "Hồng Hoang?" "Lại có người có ý đồ với Hồng Hoang?" Chư Thiên cường giả ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang vị diện, vốn dĩ Chư Thiên cường giả có chút chấn hám với cỗ khí tức sức mạnh này, nhưng khi nhìn thấy sức mạnh xuất tự Hồng Hoang...

Ồ, vậy không có việc gì.

Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh?

Ở trước mặt Hồng Hoang thì cũng chỉ là đệ đệ mà thôi, ngay cả một tôn Đại Đạo Cảnh đều đã vẫn lạc rồi thì càng huống chi chỉ là Thiên Đạo Cảnh cực hạn.

Cho dù tu luyện chi pháp của hắn bất phàm, khả năng xuất tự cao đẳng cấp vị diện thì kết cục cũng y như nhau. "Có kịch vui để xem rồi." Chư Thiên cường giả tới chút hứng thú, tinh thần nhao nhao chấn động.

Hồng Hoang vị diện, trong Tử Tiêu Cung.

Đang thôi diễn và hoàn thiện kế hoạch của bản thân, trong mắt Hồng Quân lóe lên một vệt tinh mang. "Cỗ khí tức này...

đến từ Chí Cao Hồng Hoang sao, xem ra quân cờ có rồi." Hồng Quân cười.

Ông!!!

Từng đạo gợn sóng sản sinh, Hồng Quân từ tại chỗ biến mất không thấy.

Cùng lúc đó, tất cả Hỗn Nguyên Cảnh cường giả của Hồng Hoang nhao nhao hàng lâm.

Chưa đến một giây thời gian, trong Hồng Hoang đại lục xuất hiện mấy chục tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh, cũng chính là Chưởng Đạo Chi Cảnh cường giả đều đã đạt tới mười vị trở lên!

Khí tức khủng bố điệp gia lại hối tụ, giao dung lại ngưng tụ, trên bầu trời của toàn bộ Hồng Hoang đại lục mây đen dày đặc, khí tức áp ức bao phủ thiên địa.

Cũng may vị cách Hồng Hoang hiện tại cao, cường độ không gian ổn cố, bằng không nhiều cường giả tề tụ ở chủ thế giới như vậy, chỉ sợ toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều phải sụp đổ. "Nhiều cường giả như vậy?" Thanh niên nam tử ánh mắt ngưng tụ, mí mắt hơi hơi nhảy lên, cảm xúc khinh thường lại cao cao tại thượng hơi thu liễm không ít.

Cuồng ngạo quy cuồng ngạo, lại không đại biểu ngu xuẩn, hắn cảm thấy mình điếu tạc thiên là bình thường, nhưng sát giác không thích hợp thì cẩn thận vẫn phải có.

Bất động thanh sắc cảm ứng tin tức phiếm ý thức của Hồng Hoang vị diện, khi sát giác được đây là Hồng Hoang vị diện, thanh

niên nam tử tinh thần chấn động. "Hồng Hoang?" Thanh niên nam tử có chút kinh ngạc.

Chạy tới vị diện hình chiếu của Chí Cao Hồng Hoang rồi?

Chậc chậc, vậy không phải càng thú vị sao, nếu là Hồng Hoang thì việc ẩn tàng nhiều cường giả như vậy cũng là bình thường, bất quá vấn đề không lớn, một đám sâu kiến mà thôi, tùy tiện có thể... "Đi Hỗn Độn Chi Hải." Hồng Quân bình tĩnh nói. "Có thể." Thanh niên nam tử lược tác suy tư, đồng ý.

Hắn chuẩn bị tiếp quản phương vị diện này làm đại bản doanh, tự nhiên cũng không hi vọng phương vị diện này bị phá hư quá nghiêm trọng, như vậy phản đảo không tốt.

Ông!!!

Ông!!!

Chương 125

Ông!!!

Từng tôn Hỗn Nguyên Cảnh cường giả lục tục từ Hồng Hoang vị diện biến mất. "Đến rồi!" Nhìn thấy trong Hỗn Độn Chi Hải xuất hiện đại lượng thân ảnh, Chư Thiên cường giả tinh thần chấn động, lập tức ngưng thần tụ khí.

Cảm ứng từng đạo ánh mắt như có như không kia, thanh niên nam tử mày hơi nhíu.

Nhiều người chú ý như vậy?

Không nên a, cho dù là Thiên Đạo Cảnh cũng không nên có nhiều người chú ý như vậy mới phải, chẳng lẽ có vấn đề?

Nhiều ý niệm lóe lên, thanh niên nam tử bỗng nhiên có loại cảm giác bất an.

Lão tử vừa tới Tân Thủ Thôn sẽ không bị lật xe chứ?

Phương Hồng Hoang vị diện này chẳng lẽ có dị thường? "Sẽ không, hẳn là sẽ không." Thanh niên nam tử thầm nghĩ, trong lòng xuất hiện một tia hối hận, tâm tình vốn đang ý khí phong phát cũng bình tĩnh lại.

Án theo tính cách trước kia, kỳ thật hẳn là hắn sẽ cẩn thận kiểm tra tình huống Hồng Hoang vị diện trước rồi mới quyết định.

Nhưng dù sao vừa từ Chí Cao Hồng Hoang đi ra, cảm thấy phóng phi tự ngã, Chư Thiên Vạn Giới không ai địch nổi cho nên thanh niên nam tử không có quá cẩn thận, rất bình thường, cũng không cần nói nhiều. "Thế giới này, ngô tiếp quản, các ngươi ai có ý kiến?" Rất nhiều ý niệm lóe lên, thanh niên nam tử chắp hai tay sau lưng, bình

tĩnh nói.

Có bí mật?

Có vấn đề?

Vậy thì thế nào!

Ta vô địch, tùy ý!

Ta đều là Thiên Đạo Cảnh cực hạn rồi, gần như là tồn tại Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, chỉ cần chấp chưởng một đạo nữa tức là Đại Đạo Cảnh, ta ngưu bức như vậy, tại Chư Thiên quét ngang hết thảy chẳng phải là có tay là được. "Ý của ngươi là muốn tiếp quản Hồng Hoang vị diện của chúng ta?" Trong mắt Hồng Quân xuất hiện một tia dị sắc.

Biểu tình của chúng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả cũng có chút cổ quái. "Chậc, có ý tứ rồi." "Là một kẻ ngoan nhân." "Tên này từ đâu chui ra vậy, sẽ không phải vừa bế quan đi ra liền cảm thấy mình vô địch rồi chứ?" "Hẳn là vậy." "Hắn nên sẽ không là không biết lai lịch của Hồng Hoang chứ." "Nhìn bộ dạng hình như là thật..." Đừng nói là Hỗn Nguyên Cảnh của Hồng Hoang, các cường giả Chư Thiên đều kinh ngạc, nguyên một đám không thể tin được nhìn thanh niên nam tử, trên trán phảng phất xuất hiện mấy cái dấu chấm hỏi to tướng.

Kẻ ngốc sao?

Hình như là vậy.

Ồ, vậy không có việc gì. "Ngươi muốn chấp chưởng Hồng Hoang?" Hồng Quân nghiền ngẫm nhìn thanh niên nam tử. "Lại như thế nào, ngươi có ý kiến?

A, ngươi là Hồng Quân đi, ngươi cho rằng thân là Thiên Đạo đại ngôn nhân của Hồng Hoang, có thể mượn nhờ quyền hành Thiên Đạo của Hồng Hoang là có thể chống lại bản tọa?" Thanh niên nam tử nhíu nhíu mày, lại cảm ứng khí tức của bọn người Hồng Quân, xác định

bọn người Hồng Quân tu vi ngay cả Thiên Đạo Cảnh trung giai đều chưa đạt tới, lập tức liền một lần nữa phóng xuất ra khí thế.

Ta!

Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong, hiểu?

Không cảm ứng được?

Vậy ta lại phóng thích cho các ngươi xem.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Như trống trận thái cổ gõ vang, tựa hồ có Thời Gian Trường Hà nguy nga hình chiếu, thời không phảng phất vặn vẹo, giới vực tựa hồ run rẩy, giống như hết thảy quy khư, tận số hóa thành hư vô.

Khí thế của thanh niên nam tử khủng bố tựa hồ năng một lần nữa định nghĩa quy tắc, giống như đang trọng tổ Chư Thiên Đại Đạo, huyền chi lại huyền, lại chí cao vô thượng, xem đến mức quần chúng ăn dưa đều chậc chậc xưng kỳ.

Thạch chùy (chắc kèo), hẳn là một tên ngốc vừa bế quan đi ra, sờ không rõ tình huống.

Sẽ không thật sự có người cảm thấy hiện tại Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên có thể tại Chư Thiên muốn làm gì thì làm chứ?

Sẽ không đâu, sẽ không đâu, sẽ không thật sự có người không biết hiện tại vũng nước Chư Thiên Vạn Giới sâu cỡ nào chứ?

Đối mặt khí thế của thanh niên nam tử, bọn người Hồng Quân sắc mặt bình tĩnh không có chút biến hóa nào, cho dù thực lực của thanh niên nam tử cao hơn bọn họ quá nhiều, nhưng dưới sự bao phủ của khí thế lại ngay cả thân thể run rẩy cũng không có.

Nhìn một màn này, đồng tử thanh niên nam tử co rụt lại, cảm giác

bất an trong lòng càng phát ra nồng đậm.

Hắn nhưng là Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên cực hạn, chứ không phải cải trắng ngoài chợ.

Dưới sự uy áp phóng thích, Thiên Đạo Cảnh bát trọng thiên cũng phải quỳ, vì sao mấy người này một điểm phản ứng cũng không có?

Vì sao mấy người này hình như không chịu ảnh hưởng?

Có vấn đề!

Có vấn đề!

Ân, phải biết rằng bọn người Hồng Quân khi đối mặt Đại Đạo Cảnh cũng đều bình tĩnh ung dung, huống chi là hắn. "Ngô nãi Tử Phủ Đế Quân, sơ thứ gặp mặt xin chỉ giáo nhiều hơn.

Ngô vừa rồi chỉ cùng chư vị mở một cái vui đùa, chư vị chớ có hiểu lầm." Lược tác trầm ngâm, thanh niên nam tử (Tử Phủ Đế Quân) cuối cùng lựa chọn tòng tâm.

Quá không thích hợp, quá quỷ dị, mặc kệ nhìn thế nào đều thấy kỳ quái, phản chính hắn vừa tới Chư Thiên, vị diện có rất nhiều, không vội, trước triệt để làm rõ ràng tình huống lại nói, thật sự không được thì lần sau lại đến trấn áp đám người này cũng được.

Sinh hoạt tại Chí Cao Hồng Hoang vị diện to lớn lại chí cao kia, luận năng lực ổn trọng (giữ mạng) thì thanh niên nam tử rất mạnh, đã biết tình huống không ổn mà còn đánh thì hiển nhiên là không lý trí. "....." Chư Thiên cường giả. "....." Bọn người Hồng Quân.

Tất cả mọi người mặc nhiên không nói, đúng là vô ngôn dĩ đối.

Túng (hèn) rồi?

Túng rồi?

Như vậy cũng được?

Nhưng chúng ta còn chưa làm gì đâu.

A... "Cáo từ." Thấy biểu tình của bọn người Hồng Quân bình tĩnh như vậy, Tử Phủ Đế Quân càng thêm xác định suy đoán của mình, Hồng Hoang vị diện tuyệt đối không bình thường!

Không có chần chờ, Tử Phủ Đế Quân bỏ lại một câu sau đó xoay người liền rời đi.

Trước đi!

Mới vừa tới Chư Thiên, nếu lật thuyền trong mương thì mới thật sự là tâm thái tạc liệt, giữ được núi xanh lo gì không có củi đốt, chờ làm rõ ràng tình huống lại nói. "Xem ra Chư Thiên Vạn Giới không có đơn giản như vậy." Một ý niệm lóe lên, Tử Phủ Đế Quân thần sắc hơi hơi thận trọng, cảm xúc vốn cao cao tại thượng không coi ai ra gì cũng áp xuống không ít. "Đi?

Muốn đi liền đi sao?

Hoang Tịch, đem hắn trấn áp." Hồng Quân khẽ cười nói. "???" Tử Phủ Đế Quân.

Oanh!!!

Thời Gian Trường Hà hình chiếu xuất hiện, bàng bạc chiến ý phun ra, hừng hực hỏa diễm thiêu đốt, một đạo thân ảnh vĩ ngạn tựa hồ thời không bất gia thân, khó có thể dùng lời nói hình dung từng bước một từ trong hư không đi ra.

Thân ảnh này vừa kinh xuất hiện, Tam Thiên Đại Đạo lục tục hình chiếu hoàn nhiễu ở chung quanh hắn, tựa hồ đang cung nghênh, phảng phất đang nghênh tiếp, toàn bộ hào quang của Chư Thiên đều như tụ tập trên người hắn.

Hoang Tịch - cự ly chứng đạo Đại Đạo Cảnh, chỉ kém nửa bước chi dao! "Xem ra bản tôn sắp chứng đạo, sau này ngươi không thể ra

lệnh được nữa, cho nên hiện tại tranh thủ điên cuồng sai sử bản tôn đúng không." Hoang Tịch tựa hồ có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi, tùy tay vung lên.

Sát na gian, Chiến Chi Tiểu Đạo nhanh chóng hình chiếu, từng đạo đại đạo chi lực cấu kiến ngưng tụ như hóa thành cấm chế thần ấn, tựa hồ phong tỏa một phương thời không, trực tiếp liền đem khu vực Tử Phủ Đế Quân đang đứng triệt để cách tuyệt. "Người này cũng không đơn giản, đừng đánh chết, giữ lại còn có thú vui." Hồng Quân cười ha hả nói. "A?" Hoang Tịch biểu tình hơi hơi thu liễm.

Có thể làm cho Hồng Quân nói như vậy thì khẳng định không phải người bình thường, xác thực phải cẩn thận một chút. "Hoang Tịch a, nếu không phải đối thủ thì cứ nói ra, chúng ta mới tốt giúp ngươi." Dương Mi giả mù sa mưa nói, những Hỗn Độn Ma Thần còn lại cũng vui vẻ cười. "Cút." Hoang Tịch tức giận nói. "Chuẩn Đại Đạo Cảnh..." Sắc mặt Tử Phủ Đế Quân trở nên khó coi.

Chuẩn Đại Đạo Cảnh!

Chấp chưởng một loại đạo mới, tùy thời liền có thể chứng đắc Đại Đạo Cảnh, là Chuẩn Đại Đạo Cảnh! "Đáng chết!" Tử Phủ Đế Quân thầm mắng một tiếng.

Vừa tới Chư Thiên liền gặp phải một cái vị diện khủng bố như thế?

Có cần xui xẻo như vậy không.

Cam lâm nương!

Tử Phủ Đế Quân rốt cuộc biết tại sao Chư Thiên cường giả lại có phản ứng kia, Hồng Hoang nha đích bất chính thường a. "Một cái Chuẩn Đại Đạo Cảnh mà thôi, cho rằng có thể ngăn lại bản đế?" Tử Phủ Đế Quân lạnh lùng nói.

Chuẩn Đại Đạo Cảnh xác thực hắn không phải đối thủ, nhưng nếu muốn chạy thì hắn có tự tin.

Gia tăng từ Chí Cao Hồng Hoang, hiểu đều hiểu, luận bí pháp đạo tàng phóng nhãn Chư Thiên, ngoại trừ vài cái Chí Cao vị diện kia, không ai có thể so sánh với hắn! "Ha ha, Hoang Tịch, kẻ này thật sự không đem ngươi để vào mắt." Bọn người Bàn Cổ nhịn không được cười lên.

Hảo gia hỏa, ta trêu chọc trêu chọc, kết quả Tử Phủ Đế Quân thật sự cũng không đem Hoang Tịch để vào mắt, cái này thì được.

Oanh!!!

Hoang Tịch ánh mắt híp lại, một bước bước ra.

Chiến Đạo hình chiếu, chiến tranh Chư Thiên tựa hồ bị dấy lên, giống như bạo phát ra vô lượng nhiệt lãng cùng sát khí, ẩn có ức vạn vị diện Chư Thiên tụ tập ra vô cùng vĩ lực.

Xem thường ta?

Vậy thử xem!

Oanh long long!!!

Đại chiến bạo phát!

Hoang Tịch VS Tử Phủ Đế Quân!

Trong chốc lát, thiên băng địa liệt, hỗn độn bính phát, địa phong thủy hỏa diễn hóa gian vô thời vô khắc đều có đại lượng vị diện đản sinh phá diệt, sự vặn vẹo của thời không khiến cho Thời Gian Trường Hà tần tần hàng lâm.

Hai người giơ tay nhấc chân gian đều giống như uẩn hàm vĩ lực hủy diệt một phương hoàn vũ, vẫy tay ký có ức vạn tinh thần trụy lạc, nhấc tay liền có huyền diệu thế giới phá diệt.

Từng đạo dư ba cuồng bạo tịch quyển Chư Thiên khiến cho vô số vị diện đều đang run rẩy, đều đang oanh minh.

Giống như diệt thế, tựa hồ phúc diệt hết thảy, đi qua nơi nào đại đạo tịch diệt quy tắc đình trệ, hết thảy đều giống như không hề vận chuyển. "Hồng Quân, kẻ này đến từ Chí Cao Hồng Hoang?" Bàn Cổ truyền âm nói.

Thần sắc của các Hỗn Độn Ma Thần còn lại cũng thập phần ngưng trọng.

Tuy rằng thời gian chiến đấu không dài, nhưng từ tình huống chiến đấu của Hoang Tịch và Tử Phủ Đế Quân liền có thể quản trung khuy báo.

Tử Phủ Đế Quân, lai lịch bất phàm! "Ân." Hồng Quân đáp. "Kẻ này từ nơi nào chui ra vậy?" "Mỗi một loại bí pháp đều có thể dẫn dắt đại đạo?" "Nhìn không thấu." "Thật mạnh." Chư Thiên cường giả sắc mặt biến đổi, ánh mắt trở nên càng phát ra thận trọng.

Khủng bố!

Lấy Thiên Đạo Cảnh cực hạn chống lại Chuẩn Đại Đạo Cảnh trong thời gian ngắn mà chưa từng thất bại, quang cái này liền có thể nhìn ra Tử Phủ Đế Quân cường đại.

Chơi thì chơi, nháo thì nháo, chém gió thì chém gió, thực lực của Tử Phủ Đế Quân là có thật, không có vài phần thực lực Tử Phủ Đế Quân cũng sẽ không tự tin hàng lâm Chư Thiên như vậy. "Lại dùng thủ đoạn nhỏ, cứ tiếp tục như vậy hắn sẽ chạy mất.

Chương 126

Bàn Cổ, La Hầu, ra tay." Hồng Quân tựa hồ nhìn ra cái gì, nhàn nhạt nói. "....." Tử Phủ Đế Quân.

Thảo!

Bị nhìn thấu rồi! "Hai tôn Thiên Đạo Cảnh lục trọng thiên đấu cũng không làm gì được bản đế..." Tử Phủ Đế Quân đang muốn cười nhạo hai câu, nhưng theo Bàn Cổ cùng La Hầu đi ra đội ngũ, Tử Phủ Đế Quân cười không nổi.

Oanh!!!

Chư Thiên Bàn Cổ hình chiếu tại một thân!

Vạn thiên bình hành bản nguyên tại một thể!

Giống như ức vạn giới vực gia thân, phảng phất vô cùng quyền hành hối tụ.

Khí thế Bàn Cổ, bạo tăng!

Ma Thiên hợp nhất, Ma, Diệt hợp thể, Đại Đạo quy nhất, vạn thế duy nhất, vô ngân đại đạo ba động, ức vạn đạo tắc bính phát.

Khí thế trên người La Hầu... bạo tăng! "Không có khả năng!" Tử Phủ Đế Quân ánh mắt chấn hám, theo bản năng kinh hô. "Thiên Đạo Cảnh cao giai?

Hai cái Thiên Đạo Cảnh cao giai?" Trên trán Tử Phủ Đế Quân phảng phất xuất hiện mấy cái dấu chấm hỏi to tướng.

Đang làm Super Saiyan hả?

Bạo chủng bạo chủng?

Bạo phát bạo phát?

Quan trọng là thật sự có thể bạo phát ra được?

Đây là Thiên Đạo Cảnh a, chí cao vô thượng Thiên Đạo Cảnh a, coi là cải trắng hay sao mà một lời không hợp thực lực bạo tăng cũng được?

Tử Phủ Đế Quân có chút đau răng, thậm chí hơi hơi hít vào một hơi, rốt cuộc minh bạch vì sao Chư Thiên cường giả lại chú ý phương Hồng Hoang vị diện này như vậy.

Hồng Hoang này đặc biệt tuyệt đối có đại vấn đề!

Tuyệt đối ẩn tàng đại vấn đề! "Không được, nhất định phải nhanh chóng rời đi." Tử Phủ Đế Quân nội tâm giống như sóng to gió lớn. "Chiến!" Hoang Tịch cảm giác mặt mũi có chút không nhịn được, lập tức gầm nhẹ một tiếng.

Ta đường đường là Chuẩn Đại Đạo Cảnh, tùy thời đều có thể đột phá tới Đại Đạo Cảnh, là cự bá Chư Thiên, chí cao Chư Thiên, mà lại không bắt được một cái Thiên Đạo Cảnh?

Thậm chí phải để người khác hỗ trợ?

Mặt mũi để đâu!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Đại chiến, tiếp tục!

Sâm la vạn tượng, nữu chuyển thời không, hồi tố đại đạo, càn nguyên tạo hóa, như diễn hóa ra vô lượng huyền diệu, cũng có chu thiên huyền cơ đản sinh, tựa hồ thăng hoa hết thảy sự vĩ ngạn, phảng phất diễn biến vô cùng ảo diệu.

Ức vạn vị diện dưới dư ba của đại chiến khủng bố đều tựa hồ khó có thể thừa nhận mà chợt hiện cuồn cuộn oanh minh, ẩn có từng

tầng vị diện hình chiếu đi ra.

Vẫy tay một cái, vô ngân tiểu thế giới rơi xuống, tiểu thiên thế giới nãi chí trung thiên thế giới ở cấp số của bọn người Hoang Tịch giống như trần ai, triệu chi tức lai huy chi tức khứ.

Mỗi một đạo cự hưởng đều phảng phất siêu việt hiện thực duy độ, mỗi một đạo cự hưởng đều khiến cho vô cùng thời không oanh minh.

Địa phong thủy hỏa điên cuồng diễn hóa, đại lượng đạo tắc không ngừng bính phát, vô lượng khí cơ vì đó thăng đẳng, ẩn có huyền diệu của trọng tố đại đạo diễn biến thời không.

Theo thời gian trôi qua, sắc mặt Tử Phủ Đế Quân trở nên càng ngày càng khó coi.

Ly phổ!

Ly phổ đến cực hạn!

Chưa từng nghe nói Thiên Đạo Cảnh đều có thể khó chơi như vậy, thực lực Bàn Cổ cùng La Hầu rõ ràng không bằng, kết quả lại so với Chuẩn Đại Đạo Cảnh Hoang Tịch còn làm hắn luống cuống tay chân hơn.

Đào tẩu?

Ngay cả chống lại đều khó có thể chống lại, đào tẩu cái búa.

Bởi vì thực lực của Bàn Cổ cùng La Hầu cũng càng thêm làm cho sắc mặt Hoang Tịch không vui, buồn bực thanh không lên tiếng, trong lúc chiến đấu thực lực trở nên càng ngày càng khủng bố, tựa hồ đem cả sức bú sữa đều lấy ra. "Được rồi, đừng mài giũa kinh nghiệm chiến đấu nữa, không sai biệt lắm là được rồi, đến đây chấm dứt đi." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Nói xong, Hồng Quân xoay người rời đi, những Hỗn Độn Ma Thần còn lại cùng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả lần lượt trở về Hồng Hoang vị diện. "Được lặc." Bàn Cổ hàm hàm gãi gãi đầu, nhếch miệng cười.

La Hầu cũng không tỏ ý kiến nhún vai.

Oanh!!!

Oanh!!!

Khí tức hai người, thăng đẳng! "!!!???" Tử Phủ Đế Quân người đều suýt chút nữa choáng váng, kinh nộ giao gia nói: "Chơi bản tôn!?" "Hít..." "Hít..." "Hít..." Từng trận tiếng hít khí lạnh từ các nơi trong Chư Thiên truyền đến, nhiệt độ của vô lượng Hỗn Độn Chi Hải đều tựa hồ trong giờ khắc này hồi noãn rất nhiều.

Chư Thiên cường giả cũng kinh ngốc, từng cái mí mắt kinh hoàng không thôi.

Lấy Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên cực hạn, Chư Thiên chí cường giả ra luyện tay, thậm chí chỉ là vì tăng lên chút ít kinh nghiệm chiến đấu?

Đặc biệt quá ly phổ!

Phóng nhãn Chư Thiên ai dám làm như thế, chỉ sợ cũng chỉ có đám ngoan nhân này mới dám.

Không bao lâu sau, Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Hoang Tịch, Bàn Cổ, La Hầu mang theo vẻ mặt tự kỷ của Tử Phủ Đế Quân đi vào.

Hiển nhiên, Tử Phủ Đế Quân thất bại.

Nếu không thất bại thì mới là không bình thường, cái này cũng không cần nói nhiều.

Hồng Hoang hiện tại sớm đã kim phi tích bỉ, gia thêm minh hữu gia trì, Đại Đạo Cảnh không ra thì thật sự không ai là đối thủ của Hồng Hoang, sớm đã không giống như trước kia có địch nhân phải tìm cách mưu tính mới được.

Hiện tại?

Lấy thực lực tuyệt đối trấn áp hết thảy không phục là được.

Nếu không phải như vậy thì Chư Thiên cường giả cũng sẽ không kiêng kị Hồng Hoang vị diện như thế. "Ngô sớm đã có vạn kiếp bất diệt chi thân, các ngươi có thể làm gì được ta, a a, lai lịch của ngô vượt ra khỏi tưởng tượng của các ngươi, các ngươi có gan liền giết ngô." Tử Phủ Đế Quân cười lạnh nói. "Giết ngươi để chân linh ngươi quy vị, trở về Chí Cao Hồng Hoang thoát khỏi ta?" Hồng Quân nhàn nhạt nói. "Ngươi biết!" Đồng tử Tử Phủ Đế Quân co rụt lại, không dám tin tưởng nhìn về phía Hồng Quân.

Không có khả năng!

Sao Hồng Quân có thể biết Chí Cao Hồng Hoang!

Sao Hồng Quân có thể biết nếu chết có thể tại Chí Cao Hồng Hoang phục sinh!

Phế thoại, đương nhiên là Thần Thoại Hồng Quân nói, Chí Cao Hồng Hoang tự thành một giới, sinh linh trong đó nếu ở ngoại giới vẫn lạc liền có thể tại Thời Gian Trường Hà trong Chí Cao Hồng Hoang phục tô...

Hồng Quân cười híp mắt nói: "Không phải muốn nói ta không thể động vào ngươi sao?" "....." Sắc mặt Tử Phủ Đế Quân ngưng cố. "Không không không, hắn hắn là muốn nói gia phụ là Hồng Quân?

Thần Thoại Hồng Quân là Hồng Quân?

Trên đầu ta có Chí Cao Hồng Hoang, ai dám động đến ta là cùng

Chí Cao Hồng Hoang là địch?" Dương Mi cười ha hả nói. "....." Tử Phủ Đế Quân càng thêm tự kỷ. "Khó trách, khó trách lập tức phong ấn bản tôn, đáng giận, các ngươi chơi bản tôn!" Tử Phủ Đế Quân phẫn nộ gầm nhẹ nói.

Sớm biết như thế hắn đã không do dự, dứt khoát tự bạo, chủ yếu là tự bạo đối với bản nguyên tổn thương quá lớn, dù có thể tại Chí Cao Hồng Hoang phục sinh thì tổn thất cũng lớn, bất lợi đối với việc chứng đạo Đại Đạo Cảnh, cho nên Tử Phủ Đế Quân mới ngoan không được tâm. "Chơi ngươi thì thế nào." Bàn Cổ nhàn nhạt nói.

Một cái tù nhân mà thôi, chơi ngươi thì đối đãi như thế nào?

Còn có thể có ý kiến không thành? "....." Tử Phủ Đế Quân vô ngôn dĩ đối. "Ngô nãi Đạo Tổ ký danh đệ tử, các ngươi đã biết Chí Cao Hồng Hoang thì hẳn là minh bạch Đạo Tổ ý vị như thế nào, dám đối với ngô như vậy, tất định vĩnh thế không được siêu sinh." Tử Phủ Đế Quân hung tợn nói. "Chờ một chút." Hồng Quân không tỏ ý kiến, thậm chí nhắm mắt lại. "???" Tử Phủ Đế Quân.

Có ý tứ gì?

Vì sao có loại dự cảm bất tường?

Mí mắt Tử Phủ Đế Quân giật giật.

Chí Cao Hồng Hoang, phía trên vô tận duy độ, Chủ Duy Độ Tử Tiêu Cung.

Thần Thoại Hồng Quân ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, đang huy động tay, mỗi một lần huy tay gian liền có một phương duy độ đế tạo, liền có một phương thời không đản sinh.

Tự trầm ngâm, lại tự suy xét, Thần Thoại Hồng Quân ngưng thị những duy độ thời không này.

Trong những duy độ thời không này, đã có Long Hán lượng kiếp,

cũng có Vu Yêu lượng kiếp, Phong Thần lượng kiếp, Tây Du lượng kiếp... rất nhiều lượng kiếp diễn biến sáng tạo.

Lần nữa phất phất tay, vô tận thời không cùng duy độ toàn bộ hủy diệt, khuất chỉ nhất tham, từng loại đại đạo vĩ lực hoặc quy tắc huyền cơ đản sinh trọng tổ, từng tầng giới vực xuất hiện trước mặt Thần Thoại Hồng Quân. "Quái tai, bản tọa thôi diễn ba ngàn sáu trăm năm mươi vạn ức loại khả năng tính mà vẫn thôi diễn không ra một biến số này, rốt cuộc phương Hồng Hoang vị diện kia là tình huống gì." Thần Thoại Hồng Quân lẩm bẩm tự ngữ, tự hãm nhập trầm tư.

Đại Đạo Cảnh liền đã đứng ở đỉnh cao của Chư Thiên, huống chi là Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên, lấy Thần Thoại Đại La làm tên, liền có thể tưởng tượng thực lực của Thần Thoại Hồng Quân khủng bố cỡ nào.

Dùng câu "Chư Thiên Vạn Giới ở trước mặt hắn đều chỉ là vật trong tay" để hình dung cũng không sai chút nào.

Nếu không phải quy tắc hạn chế cùng Chí Cao Đại Đạo áp chế, giả như Thần Thoại Hồng Quân cùng các Chí Cao vị diện chưởng khống giả khác chỉ cần xuất hiện ở Chư Thiên, tùy tùy tiện tiện liền có thể cải biến cách cục Chư Thiên, thậm chí làm cho Đại Đạo Cảnh đều phải làm đầy tớ, câu nói này tuyệt đối không phải nói chơi.

Nhiên!

Thần Thoại Hồng Quân lại thôi diễn không ra khả năng tính đản sinh của Hồng Hoang vị diện nơi Lý Phàm đang ở, có chút kỳ quái.

Không, là rất kỳ quái.

Bất cứ sự vật gì, bất cứ duy độ nào, bất cứ thời không nào của Chư Thiên Vạn Giới đều chạy không thoát đôi mắt của Thần Thoại Hồng Quân, muốn biết cái gì bất luận là cái gì đều có thể dễ như trở

bàn tay động tất, duy độc lại thiếu đi một cái dị số là Hồng Hoang vị diện này, ý vị trong đó có thể nghĩ. "Ân?" Tự có sở cảm, Thần Thoại Hồng Quân lông mày nhướng lên, rất nhiều ý niệm trong đầu tạm thời bài trừ. "Thú vị." Khẽ cười một tiếng, Thần Thoại Hồng Quân nhắm mắt lại.

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Một giây, hai giây, ba giây...

Ông!!!

Vô thanh vô tức, giống như không có dẫn dắt bất kỳ đại đạo nào, cũng không có sản sinh bất kỳ gợn sóng nào, một đạo nhân ảnh vô thanh vô tức gian liền xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

Chính là...

Thần Thoại Hồng Quân!

Hay nói cách khác, là hình chiếu của Thần Thoại Hồng Quân!

Chư Thiên quy tắc chưa triệt để cải biến, Đại Đạo phong cấm thượng chưa giải trừ, túng nhiên là Thần Thoại Hồng Quân cũng khó có thể tiến vào Chư Thiên, cho nên chỉ có thể để hình chiếu hiện thân. "Đạo Tổ!" Tử Phủ Đế Quân đồng tử co rụt lại, tâm thần đại chấn, mặt đầy kinh hãi mộc nột.

Chương 127

Người khác nhận không ra nhưng hắn có thể nhận không ra sao, đây phân minh là hình chiếu của Thần Thoại Hồng Quân.

Không có khả năng!

Tuyệt đối không có khả năng!

Tuyệt đối không có khả năng!

Đạo Tổ hình chiếu vì sao lại xuất hiện ở nơi này?

Đạo Tổ hình chiếu vì sao lại hưởng ứng lời nói của người ở nơi này?

Đầu óc Tử Phủ Đế Quân biến thành tương hồ, người đều choáng váng. "?" Nhìn thoáng qua Tử Phủ Đế Quân, Thần Thoại Hồng Quân mày hơi nhíu, bất quá cũng đoán được đại khái, "Tự tìm đường chết." Lắc lắc đầu, Thần Thoại Hồng Quân không có để ý Tử Phủ Đế Quân nữa, trực tiếp liền thu hồi ánh mắt.

Ngay cả Đại Đạo Cảnh đều không phải, sâu kiến mà thôi, không cần Thần Thoại Hồng Quân quá coi trọng.

Trong Chí Cao Hồng Hoang, người có cảnh giới như Tử Phủ Đế Quân có thể nói là nhiều vô kể, hắn lại tính là cái gì. "Đạo hữu vì chuyện của kẻ này mà gọi bản tọa?

Nếu đạo hữu cảm thấy hữu dụng mà nói, bản tọa có thể xóa đi ấn ký của hắn trong Chí Cao Hồng Hoang." Thần Thoại Hồng Quân nhìn Hồng Quân chậm rãi nói.

Một khỏa quân cờ như sâu kiến mà thôi, nếu như Hồng Quân muốn, Thần Thoại Hồng Quân không ngại ý cấp cho Hồng Quân.

So sánh với một vị diện Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh này thì hắn lại tính là cái gì, nên lựa chọn như thế nào tự nhiên không cần nói cũng biết. "Một quân cờ ngô lại hà tất làm phiền Đạo hữu, ngô thỉnh Đạo hữu tới là có một chuyện muốn thương lượng." Hồng Quân liếc Tử Phủ Đế Quân một cái, tự cười phi cười, ngay sau đó thu hồi ánh mắt ôn hòa nói. "....." Tử Phủ Đế Quân mặt như tro tàn. "A?" Thần Thoại Hồng Quân tới chút hứng thú.

Ông!!!

Chỉ thấy Hồng Quân phất phất tay, đem khu vực hai người đang đứng trực tiếp cách tuyệt ra, bọn người Bàn Cổ tuy nhíu mày nhưng cũng không nói gì thêm.

Hồng Quân làm như vậy khẳng định là có nguyên nhân, lo lắng ngay trước mặt bọn họ, Hồng Quân không thể nói rõ, chờ sự tình kết thúc rồi hỏi lại cũng được. "Đạo hữu mời nói." Thần Thoại Hồng Quân nói. "Không biết Đạo hữu đối với các đại không gian có cái nhìn như thế nào?" Hồng Quân chậm rãi nói. "Các đại không gian?" Thần Thoại Hồng Quân ánh mắt chớp chớp, tựa hồ có chút bừng tỉnh: "Kế hoạch của Gia Hòa Hoa?" "Gia Hòa Hoa..." Hồng Quân như có điều suy nghĩ.

Cho nên người sáng tạo ra mấy cái không gian này là Chúa Tể Chí Cao Thần Giới - Gia Hòa Hoa?

Vậy thì thú vị rồi.

Chư Thiên Vạn Giới do lục đại Chí Cao vị diện đản sinh, đồng lý, lục đại Chí Cao vị diện cơ hồ ảnh hưởng tới toàn bộ Chư Thiên, mỗi một cái vị diện hoặc nhiều hoặc ít đều có liên quan với lục đại vị diện.

Hồng Hoang vị diện Hỗn Độn Ma Thần Gia Hòa cùng Chí Cao Thần Giới Chúa Tể Gia Hòa Hoa tương tự là chuyện bình thường.

Bản thân có thể xưng là Gia Hòa Hoa ấn ký sở chiếu ánh, cũng giống như Hồng Quân vậy.

Cũng không đại biểu Gia Hòa và Gia Hòa Hoa có quan hệ, điểm này không cần nói nhiều. "Không biết Đạo hữu đối với mưu tính của Gia Hòa Hoa có cảm thấy hứng thú hay không?" Hồng Quân cười ha hả nói.

Chí vu vì cái gì đốc định Thần Thoại Hồng Quân không biết?

Phế thoại, Gia Hòa Hoa bố cục nhiều như vậy, thậm chí ngay cả mỗi một cái không gian đẳng cấp đều có Thiên Đạo Cảnh, nếu Gia Hòa Hoa không làm đại sự thì quỷ mới tin, mà chuyện quan trọng như vậy Gia Hòa Hoa sẽ để cho người khác biết sao? "Thì ra là thế." Tử Phủ Đế Quân ngớ người, Thần Thoại Hồng Quân cười. "Vậy Đạo hữu, hợp tác vui vẻ?

Nếu có nhu cầu gì cứ việc nói cho bản tọa, người này Đạo hữu toàn quyền xử lý là được." Cùng người thông minh nói chuyện tự nhiên không cần quá nhiều lời, Thần Thoại Hồng Quân trực tiếp đáp ứng. "Hợp tác vui vẻ." Hồng Quân cười híp mắt nói.

Hai người liếc nhau nhìn nhau cười một tiếng, pha có một phen cảm giác nồng đậm cơ tình.

Ông!!!

Hồng Quân phất tay triệt bỏ kết giới, Thần Thoại Hồng Quân nhìn về phía Tử Phủ Đế Quân, mặc nhiên nói: "Nghe theo Đạo hữu an bài, hiểu chưa?" "Cẩn tuân Đạo Tổ pháp chỉ." Tử Phủ Đế Quân sắc mặt trắng bệch, cúi đầu nói.

Sinh hoạt tại Chí Cao Hồng Hoang mới có thể càng thêm minh bạch, tại Chí Cao Hồng Hoang Hồng Quân đại biểu cho cái gì.

Thật cho rằng Thần Thoại Hồng Quân đối với ai cũng hòa khí?

Có thể chấp chưởng vô tận duy độ, thời không cùng giới vực, Thần Thoại Hồng Quân nếu thật hòa khí như vậy thì mới là kỳ quái.

Nghe lời khả năng sẽ sống, không nghe lời vậy mới thật sự là tuyệt vọng hơn cả cái chết a... "Ân." Thần Thoại Hồng Quân hơi hơi gật đầu, thân ảnh tán đi. "Có thể làm được không." Hồng Quân thân thủ một điểm, một đạo lưu quang nhập vào mi tâm Tử Phủ Đế Quân. "......Có thể." Trầm mặc một hồi, Tử Phủ Đế Quân gật gật đầu. "Vậy thì đi đi." Hồng Quân phất phất tay.

Tử Phủ Đế Quân cúi người chào một cái, ngay sau đó rời đi. "Lại bố cục cái gì, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra." Thấy hết thảy giải thích xong, La Hầu mở miệng hỏi. "Thiên Đạo Cảnh trở xuống rời đi đi." Hồng Quân không có nóng lòng giải thích, nhìn về phía một chúng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả trong đại điện.

Chuyện này liên quan quá rộng, cũng liên quan quá lớn, đảo không phải Hồng Quân không muốn để cho Hỗn Nguyên Cảnh biết, có đôi khi trình độ chưa tới mà biết được một số chuyện cũng không phải chuyện tốt. "Ngô đẳng cáo lui." "Ngô đẳng cáo lui." "Ngô đẳng cáo lui." Chúng Hỗn Nguyên Cảnh tuy rằng có chút tiếc nuối và tò mò, nhưng cũng toàn bộ cúi người lui ra. "Hiện tại có thể nói rồi chứ." Gia Hòa mở miệng nói. "Chư vị còn nhớ rõ Chủ Thần Không Gian." Hồng Quân từ tốn nói. "Chủ Thần Không Gian?" Chúng cường giả ánh mắt chớp chớp.

Hoang Tịch, Long Ngao cùng những người khác hơi hơi sửng sốt có chút mờ mịt, bất quá tại cảm ứng cơ sở tin tức của Hồng Hoang, lược tác thôi diễn sau liền hơi hơi hoảng nhiên. "Không lâu trước đây, ngô phát hiện một cái không gian mới, gọi là Luân Hồi Không Gian." Hồng Quân cười cười nói. "Luân Hồi Không Gian?

Nhiều không gian như vậy?

Những không gian này sau lưng có bí mật?" Bàn Cổ lông mày nhướng lên.

Hồng Quân giấu diếm chuyện Luân Hồi Không Gian, bọn người Bàn Cổ đảo không có dị nghị, ai mà không có bí mật, một mình có thể giải quyết sự tình tự nhiên sẽ không để cho người khác biết, dù sao cũng là cơ duyên.

Bất quá có thể làm cho Hồng Quân thận trọng đối đãi như vậy, còn cùng Thần Thoại Hồng Quân mật mưu, hiển nhiên, sau lưng những không gian này không đơn giản. "Những không gian này là do vị kia trong Chí Cao Thần Giới bố cục làm ra." Hồng Quân từ từ nói. "Vị kia!?" Mọi người ánh mắt ngưng tụ, cũng theo bản năng nhìn thoáng qua Gia Hòa. "Nhìn ta làm gì, ta chỉ là cái đệ đệ mà thôi." Gia Hòa yên lặng nói. "....." Không có tật xấu. "Nếu là như vậy thì thú vị hơn nhiều, để cho loại tầng thứ kia mưu tính sự tình há có thể đơn giản, cho nên ngươi mới để Tử Phủ Đế Quân đi thăm dò Luân Hồi Không Gian?" Bàn Cổ liếm liếm môi trầm giọng nói.

Lấy trí tuệ của những người ở đây, Hồng Quân nói rõ ràng như vậy tự nhiên có thể biết hắn muốn làm gì.

Ân, ngoại trừ Long Ngao. "Việc này liên quan tầng thứ quá cao, nếu không dám mà nói có thể rời khỏi." Hồng Quân cười cười. "Nhìn không nổi ai đây, bọn họ đều dám, ta sẽ không dám?

A a, cùng một tôn Chí Cao hổ khẩu đoạt thực, thật sự thú vị hơn nhiều." Trong mắt La Hầu dã vọng nhảy lên, nóng lòng muốn thử nói. "Không sai." "Như vậy mới có tính khiêu chiến mà." "Ngô ở Chư Thiên gần như vô địch, không cùng trời chiến thì cùng ai chiến." "Thú vị, quá thú vị." "Sau lưng những không gian này rốt cuộc cất giấu bí mật gì đây..." Trên mặt chúng Hỗn Độn Ma Thần lần lượt lộ ra nụ cười, trong mắt tựa hồ có ngọn lửa mạc danh đang thiêu đốt, tất cả

đều nở nụ cười.

Có thể đi đến một bước ngày hôm nay, các vị đang ngồi dựa vào cũng không phải là nhát gan yếu đuối, dựa vào là liều mạng, không liều thì làm sao có ngày hôm nay.

Sợ?

Trong từ điển của bọn hắn không có chữ Sợ! "....." Thời Thần.

Ta muốn rời khỏi, nhưng thời điểm này đi ra ngoài hình như không tốt lắm. "....." Long Ngao.

Ta có chút sắt sắt phát run, cùng Chí Cao có quan hệ?

Ta có thể rời khỏi sao...

Hỗn Độn Chi Hải, tại khu vực cách Hồng Hoang vị diện ước chừng vài trăm vạn đơn vị vị diện, dưới vô lượng hỗn độn bản nguyên, Luân Hồi Không Gian đang ẩn nấp tại đây.

Vì sao chạy xa thế?

Đừng hỏi, hỏi chính là tòng tâm.

Đặc biệt là không lâu trước đây, đám người Hồng Quân trấn áp một tồn tại Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên, lập tức khiến Luân Hồi Không Gian càng thêm rén.

Nhát gan ư?

Cũng không hẳn, đã biết nguy hiểm thì sao không thể trốn chứ.

Trong đài bản nguyên, quang cầu thừa tái ý chí của Luân Hồi Không Gian tản mát ra quang huy lúc sáng lúc tối, từng luồng đại đạo quy tắc cùng phù văn huyền cơ vây quanh quang cầu, tựa như đang thôi diễn, lại tựa như đang thôi động điều gì đó. "Cải biến quy tắc..." "Cải biến hạch tâm..." "Chư thiên vị diện, định vị làm chuẩn..." "Không xâm nhập vị diện không rõ..." "Vị trí...

Vị trí..." Từng đạo thanh âm như nỉ non vang vọng trên đài bản nguyên, mỗi một chữ sinh ra, quy tắc của Luân Hồi Không Gian liền bắt đầu sửa đổi, bắt đầu chuyển biến.

Luân Hồi Không Gian bị Hồng Hoang vị diện ép đến mức phải đổi luật chơi!

Đương nhiên, cũng không hoàn toàn là do Hồng Hoang bức ép, chủ yếu là chuyện lần này làm cho Luân Hồi Không Gian ngộ ra, đại triệt đại ngộ.

Đã có thể chọc phải Hồng Hoang vị diện thì khó tránh khỏi sau này chọc phải vị diện bất kỳ nào đó khác, đã như thế thì dứt khoát sửa luôn quy tắc, dù sao quy tắc ban đầu cũng có lỗ hổng quá lớn.

Tùy cơ định vị?

Tùy cơ sàng lọc?

Tùy cơ xuyên qua?

Nếu là lúc trước thì không sao, nhưng hiện tại đang là thời kỳ Vô Lượng Lượng Kiếp, nước ở chư thiên vị diện sâu không thấy đáy, vì an toàn của bản thân mà làm ra hết thảy thay đổi cũng là hợp tình hợp lý.

Không tật xấu! "..." Đột nhiên, tựa như có cảm giác, quang cầu mãnh liệt bộc phát ra vô lượng quang thải, ẩn ước có một đạo nhân hình chiếu xuất hiện phía trên quang cầu.

Hình chiếu nhìn về phía hư không, tựa hồ sắc mặt vì đó mà đại biến.

Oanh!!!

Vĩ ngạn!

Khôi hoằng!

Chí cao!

Vô thượng!

Thao thiên!

Bàng bạc!

Khí thế vĩ đại khó dùng lời diễn tả đản sinh, như chư thiên vặn vẹo, tựa vạn giới phá diệt, lực lượng kinh khủng uyển như muốn thay đổi quy tắc của chư thiên, thật giống như muốn yên diệt hết thảy sự vật.

Tựa hồ ở trước mặt hắn, hết thảy đều không còn tồn tại; lại như ở trước mặt hắn, hết thảy đều sẽ thần phục.

Vị vu chư thiên, siêu thoát chư thiên, chí cao tuyệt luân, vô thượng tuyệt đỉnh.

Sát na gian, vô ngần dị tượng đản sinh, có Địa Phong Thủy Hỏa diễn hóa, có vạn linh chúng sinh ca tụng, có chư thiên giới vực hình thành, có ức vạn tinh thần trụy lạc, như chư thiên Thần Vương, tựa vô thượng Quân Vương...

Tử Phủ Đế Quân!

Tử Phủ Đế Quân, giáng lâm!

Chương 128

*** Hồng Hoang vị diện, trong sơn cốc. "Người trong cuộc, cũng là người chơi cờ a." Lý Phàm cảm khái nói.

Thế gian có kẻ ngốc không?

Có!

Nhưng càng nhiều lại đều là người thông minh.

Đây là thế giới chân thật, cũng không phải tiểu thuyết hư ảo, trong tiểu thuyết không nói logic hoặc khoa trương não tàn để hạ thấp trí thương (IQ) thì có, nhưng hiện thực làm sao sẽ xuất hiện.

Hồng Hoang cũng tốt, chư thiên cũng được, không có ai là đèn cạn dầu, toàn bộ đều vừa sắm vai quân cờ, cũng vừa làm kỳ thủ. "Ngươi mới là kỳ thủ lớn nhất đi." Nữ Oa chớp chớp đôi mắt đẹp ngưng thị Lý Phàm. "Bản tôn chỉ là một kẻ bàng quan bình bình vô kỳ mà thôi, sao gọi là kỳ thủ." Lý Phàm nhún vai nói.

Ta là kỳ thủ sao?

Không!

Ta không phải!

Ta chỉ là một quần chúng ăn dưa mà thôi, sao có thể hiểu lầm như thế được. "Xùy." Nữ Oa liếc mắt một cái, tự lầm bầm: "Hồng Hoang vị diện và Địa Cầu đều là ngươi tạo ra, còn không biết xấu hổ nói là người bàng quan." "Vậy khẳng định là nhầm rồi." Lý Phàm khóe miệng co giật, lắc đầu, nói lảng sang chuyện khác: "Kịch vui sắp diễn, xem kịch trước, xem kịch trước." "Không công bố Chí Cao Thiên Bảng sao?" Nữ Oa cũng không để ý, đối với chuyện lần này nàng hứng thú bừng bừng hỏi.

Ngày thường Lý Phàm đều sẽ cập nhật Chí Cao Thiên Bảng để châm ngòi thổi gió, lần này không cập nhật nữa à? "Chưa đến lúc, đổi mới sớm quá để bọn hắn đều biết thì không còn vui nữa, chờ thời điểm mấu chốt lại cập nhật." Lý Phàm cười híp mắt nói, dừng một chút rồi bổ sung một câu: "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng (Bảng trùm màn) và Thiên Thư đến lúc đó cũng đổi mới một thể." "Tâm can ngươi mổ ra chắc đều là màu đen đi." Sắc mặt Nữ Oa cổ quái. "Không xem?" "Xem." "Cho nên tâm can ngươi mổ ra cũng đen." "Cút cút cút!" *** Luân Hồi Không Gian. "Nhữ không phải bị Hồng Hoang cầm nã rồi sao, nhữ được phái tới thăm dò?" Luân Hồi Ý Chí hiển hóa thành một nam tử thanh niên, mặt không biểu tình nhìn về phía Tử Phủ Đế Quân đang khóa giới ở xa xa, phất tay phong tỏa toàn bộ Luân Hồi Không Gian dưới đài bản nguyên, củng cố tinh bích của không gian này. "Ngô bị phát hiện rồi sao?

Cũng đúng, lấy trí tuệ mà Hồng Quân biểu hiện ra thì có thể phát hiện là bình thường.

Vậy, nhữ vì sao muốn cam nguyện trở thành quân cờ của hắn?

Nếu có nỗi khó xử gì, ngô nguyện vì nhữ giải quyết." Luân Hồi Ý Chí lãnh tĩnh nói.

Có thể lăn lộn ở chư thiên lâu như vậy thì có mấy kẻ ngốc?

Hạng người Thiên Đạo cũng biết học cách thông minh, câu nói "kẻ địch của kẻ địch chính là bằng hữu" ở chư thiên vị diện đều lưu truyền. "Chiến." Tử Phủ Đế Quân mặt không chút thay đổi nói.

Khó xử?

Ta không có khó xử.

Có giỏi thì đi xử lý Đạo Tổ đi?

Hiển nhiên là không thể nào.

Đã như thế thì còn gì để nói.

Không hoàn thành nhiệm vụ khả năng chỉ là chết mà thôi, nhưng nếu phản bội... a a, kết cục kia so với cái chết còn làm cho người ta tuyệt vọng hơn.

Một bên là Luân Hồi Không Gian, một bên là vị kia trong Chí Cao Hồng Hoang, nên quyết định thế nào Tử Phủ Đế Quân hiểu rất rõ.

Oanh!!!

Theo thân thể Tử Phủ Đế Quân chấn động, sát na gian, Tam Thiên Đại Đạo cụ hiện.

Từng tầng Tam Thiên Đại Đạo tản ra khí tức chí cao lại vĩ ngạn chiếu rọi, diễn hóa ra vô ngần dị tượng, cũng có vạn bàn lưu kim bính phát, vô lượng tiên hoa vì đó chiếu rọi, như chư thiên Quân Vương, tựa vô thượng Đế Quân.

Phất tay liền có đại lượng giới vực diễn hóa đản sinh, sau đó phá diệt hóa thành vô lượng tịch diệt chi lực càn quét khắp nơi trong Luân Hồi Không Gian.

Giơ tay lên, vạn bàn thần binh, đạo binh hình chiếu chiếu rọi ra, diễn hóa thành từng trọng lại từng trọng bảo quang đạo vận công kích thời gian cùng không gian.

Quy tắc cùng thời không của cả Luân Hồi Không Gian chỉ trong một sát na công phu liền như chi ly phá toái, động dang không thôi, Luân Hồi Không Gian đều như dao động sắp đổ.

Hồng Quân thì hắn không làm gì được, Hồng Hoang vị diện xác thực hắn cũng hào không có lực phản kháng, Đạo Tổ hắn cũng xác thực không dám đắc tội.

Nhưng, một cái Luân Hồi Không Gian thì Tử Phủ Đế Quân nắm chắc trấn áp được.

Khu khu một tồn tại Thiên Đạo Cảnh thất trọng thiên mà thôi, không tin mỗi một kẻ đều biến thái ly phổ như Hồng Hoang kia?

Hiển nhiên là không thể nào.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Đại chiến bạo phát!

Tử Phủ Đế Quân chiến Luân Hồi Ý Chí!

Không, chuẩn xác mà nói là Tử Phủ Đế Quân đơn phương nghiền ép Luân Hồi Ý Chí! *** Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân cùng mọi người đang ngồi một chỗ nhìn về phía trước, trong hư không trước mặt có một đạo hình chiếu đập vào mi mắt tất cả mọi người, hình ảnh trong hình chiếu không phải cái gì khác, chính là hết thảy những gì đang xảy ra trong Luân Hồi Không Gian. "Thấy thế nào?" Hồng Quân mở miệng nói. "Ngô đã giám sát khu vực bên kia, chưa có bất kỳ dị thường nào xuất hiện.

Hoặc hứa, một cái Luân Hồi Không Gian sẽ không bị vị Chí Cao kia để ý?" Đại Đạo Hồng Quân bình tĩnh nói.

Chuyện này Đại Đạo Hồng Quân tự nhiên cũng ở đây, chuyện thú vị như vậy sao có thể không tới, đối với bí mật đằng sau đáy nồi này, Đại Đạo Hồng Quân rất có hứng thú. "Một cái Luân Hồi Không Gian nếu không có hứng thú, vậy thì chúng ta phá hư thêm mấy cái không gian nữa.

Chỉ cần phá hư đủ nhiều, vị Chí Cao kia nhất định sẽ ngồi không yên." "Ta cũng có thể mượn cơ hội này nhìn một chút xem rốt cuộc đằng sau những không gian này ẩn tàng bí mật gì." Bàn Cổ chậm rãi nói. "..." Thời Thần. "..." Long Ngao. "Hay là đừng dính vào đi, ngô không dính vào đâu." Thời Thần thở dài nói.

Có chút hoảng a.

Kia là Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh, chọc vào một tồn tại khó có thể chống lại như vậy thật sự tốt sao?

Sơ sẩy một chút có thể thật sự muốn bạo tẽ (chết bất đắc kỳ tử) ngay tại chỗ. "Cái kia, ngô cũng cảm thấy ta là tiểu lâu la hay là thôi không dính vào đi?" Long Ngao yếu ớt nói.

Hiện tại hắn ngộ rồi, cũng có kinh nghiệm rồi.

Thế giới của đại lão quá đáng sợ, trước kia quá thuận buồm xuôi gió nên mới cảm thấy "Đại Đạo thiên hạ đệ nhất, lão tử thiên hạ đệ nhị".

Sau khi trải qua xã hội đấm cho vài trận, Long Ngao tự nhiên sẽ không nghĩ như vậy nữa.

Hảo gia hỏa, thứ này quá nguy hiểm, quả thực giống như đi trên dây thép, ai mà đỉnh được. "Chuyện này chín thành trở lên chí cường giả của Hồng Hoang đều đã tham dự, nếu xảy ra chuyện ngươi chạy được sao?" La Hầu thản nhiên nói. "..." Thời Thần. "..." Long Ngao.

Hai người tự bế. "Mấy không gian khác đã tìm được manh mối chưa?" Hồng Quân nhìn về phía Đại Đạo Hồng Quân.

Tự mình xuống sân khấu dễ dàng sinh ra biến cố, nhưng hiện tại có quân cờ thì không giống vậy.

Thật sự xảy ra vấn đề, ném cái nồi cho quân cờ Tử Phủ Đế Quân là được, không gian thao tác rất lớn, cho nên Hồng Quân ngược lại không có e đầu rụt cổ.

Muốn chơi, thì chơi lớn!

Không quấy động phong vân chư thiên, không để cho vị đằng sau kia ngồi không yên, thì chẳng phải là quá vô vị sao? "Không quá thuận

tiện." Đại Đạo Hồng Quân chần chờ nói. "Ngô ném mấy cái hệ thống của Hồng Hoang vị diện vào trong chư thiên tìm không thấy, nhưng có tin tức đáng tin cậy hình như di lậu tại trong những không gian kia." "À đúng rồi, còn có Hoang Tịch.

Hoang Tịch dục muốn chứng đắc Đại Đạo Cảnh, lại trong minh minh cảm ứng có người muốn cản trở đại đạo của hắn.

Nói không chừng, mấy không gian kia có thể giúp được một tay." Hồng Quân cười cười, không nhanh không chậm nói. "Lý ra nên giúp." Mắt Đại Đạo Hồng Quân sáng lên.

Có cớ rồi thì chẳng phải dễ làm sao?

Những gì Hồng Quân nói không phải là rất hợp tình hợp lý ư.

Đã hợp tình hợp lý như vậy, thì hắn thao tác há chẳng phải càng hợp tình hợp lý?

Xác thực hợp tình hợp lý! "Tọa độ cụ thể ngô không tiện tiết lộ, bất quá ngô từng nghe thấy Hỗn Độn Chi Hải có vài khu vực hình như xuất hiện động tĩnh, cũng không biết có liên quan đến lời đạo hữu nói hay không." Đại Đạo Hồng Quân suy tư nói. "Đạo hữu cứ nói thử một chút." Hồng Quân đáp. "Một đám lão âm bỉ, người nào cũng âm hiểm." Long Ngao thầm mắng một tiếng, khóe miệng nhịn không được co giật.

Bất quá... cùng một đám lão âm bỉ ở chung một trận doanh vì sao lại cảm thấy kiên định như vậy?

Quá tuyệt vời. *** Luân Hồi Không Gian.

Không tốn bao lâu, ước chừng cũng chỉ một khắc đồng hồ, trận chiến giữa Tử Phủ Đế Quân và Luân Hồi Ý Chí đã tiếp cận hồi kết.

Ở cấp độ thực lực này, cái gọi là thời gian kỳ thật gần như không tồn tại, hoặc có lẽ chỉ là một trò cười mà thôi.

Thời gian cũng là một loại đạo, Thiên Đạo Cảnh liền chấp chưởng Tam Thiên Đại Đạo.

Thời điểm bình thường thì thời gian có thể can thiệp, nhưng loại đại chiến này mà thời gian còn có thể can thiệp thì mới là chuyện cười.

Cái gọi là cường giả thực lực càng mạnh chiến đấu thời gian càng dài hoàn toàn giống như tấu hài, người bình thường ăn cơm mất một tiếng, chẳng lẽ thủ phú toàn cầu ăn cơm phải mất một ngày?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Oanh!!!

Theo một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Luân Hồi Không Gian hóa thành một phiến hư vô.

Tử Phủ Đế Quân mặt không chút thay đổi thân thủ chộp một cái, đem bản nguyên Luân Hồi Không Gian mang đi, sau đó xoay người rời khỏi Luân Hồi Không Gian đã hóa thành hư vô.

Một kẻ là Thiên Đạo Cảnh tuyệt đỉnh, một kẻ là Thiên Đạo Cảnh trung giai, chiến đấu từ lúc bắt đầu liền đã định trước kết quả.

Dù sao cũng không phải ai cũng là Hồng Quân, cũng không phải ai cũng là người Hồng Hoang vị diện.

Chơi thì chơi, nháo thì nháo, thật coi người đi ra từ Chí Cao Hồng Hoang là nói đùa à? *** Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Tử Phủ Đế Quân thức thời đem bản nguyên Luân Hồi Không Gian giao cho Hồng Quân.

Ánh mắt liếc qua Đại Đạo Hồng Quân, cảm ứng được khí tức của đối phương, sắc mặt Tử Phủ Đế Quân hơi hơi động dung, ngay sau đó thu liễm.

Đại Đạo?

Đại Đạo hóa thân?

Không đúng!

Là Đại Đạo!

Hảo gia hỏa, Hồng Hoang vị diện ngay cả Đại Đạo cũng câu đáp được rồi?

Lại thêm Đạo Tổ...

Chương 129

Tử Phủ Đế Quân càng nghĩ càng hối hận vì sao lúc đầu lại muốn tìm đường chết. "Mẹ nó (Mã tí), nước ở chư thiên sâu như vậy, Đại Đạo đều xuống sân khấu bắt đầu bố cục rồi?" Tử Phủ Đế Quân có chút đảm hàn, ở trong lòng thầm mắng một tiếng.

Sớm biết như thế thà ở lì trong Chí Cao Hồng Hoang không ra, ít nhất ở trong Chí Cao Hồng Hoang sẽ không có nguy hiểm. "Luân Hồi Không Gian..." Hồng Quân thưởng thức bản nguyên Luân Hồi Không Gian đã ngưng tụ thành một cái luân bàn, ánh mắt có chút thâm thúy.

Thở ra một hơi, Hồng Quân nhìn về phía đám người Bàn Cổ nói: "Đoán được không?" "Nếu quả thật là vậy, thì thủ bút của vị kia có chút lớn." Bàn Cổ cùng mọi người cảm thán, ánh mắt cũng đang lấp lóe.

Hiển nhiên, đã có suy đoán! "..." Long Ngao vẻ mặt mờ mịt.

Từng câu từng chữ ta đều nghe hiểu, vì sao liên kết lại ta cảm giác như nghe thiên thư thế này? "Thật lớn thủ bút." Đại Đạo Hồng Quân kinh thán.

Dù sao cũng là Đại Đạo chi tôn, từ khi hắn nói ra mấy cái tọa độ không gian kia thì Đại Đạo Hồng Quân liền cũng phát giác được một ít quỷ dị, lại thông qua lời Hồng Quân cùng mọi người, muốn đoán được cũng không khó. "Phải xác định lại một chút, đáng tiếc Chủ Thần Không Gian lúc trước đã bị ta chia cắt mất." La Hầu tiếc nuối nói. "Không, chưa phân điệu." Hồng Quân lắc đầu.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều nhìn về phía Hồng Quân. "Ký ức bản nguyên của Chủ Thần ngô đã tiếp thu toàn bộ." Hồng Quân toét miệng cười, không nhanh không chậm nói. "Ân?" Mọi

người Bàn Cổ mắt sáng lên, ngay sau đó trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi, Long Vương (Long Ngao) gần như theo bản năng thốt ra: "Sớm đã phát hiện?

Sớm đã bắt đầu bố cục?

Hết thảy đều trong kế hoạch?" "!!!" Mọi người.

Từ Chủ Thần Không Gian đã bắt đầu phát giác được dị thường?

Nếu thật là vậy thì quá khủng bố rồi, trong lòng mọi người đều dâng lên một tia hàn ý. "..." Hồng Quân vô ngữ. "Nghĩ đi đâu vậy, bản tọa mưu kế đa đoan, nhưng không đến mức toàn tri toàn năng, ngô làm sao biết lịch lai của mấy cái không gian như Chủ Thần Không Gian chứ." "Lúc đầu ngô cũng chỉ cảm thấy Chủ Thần Không Gian cấu tạo đặc thù cho nên mới giữ lại một tay mà thôi, thuận tiện học tập một chút kinh nghiệm." Hồng Quân cạn lời.

Thật sự cho rằng ta không gì làm không được à, ta nếu ngưu bức như thế thì còn ngồi đây thương lượng mưu hoạch với các ngươi làm gì?

Đám người Bàn Cổ nghe vậy hơi hơi hoảng nhiên, ngược lại cũng thấy nhẹ nhõm.

Nếu Hồng Quân thật sự mưu kế đến tình trạng kia thì quá đáng sợ rồi...

Khoan đã...

Ai biết lời của lão âm hàng này câu nào thật câu nào giả?

Đám người Bàn Cổ như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua Hồng Quân.

La Hầu u u nói: "Lời này là thật?" "Chẳng lẽ còn có giả?" Hồng Quân nhíu mày. "Đem Vọng Thư gọi tới, buông da tâm thần ra để ta

lại kiểm tra một lần." La Hầu làm bộ như không có việc gì nói. "Được nha được nha." Nguyên Nguyệt vẫn luôn hóng hớt làm nền mắt sáng lên nói. "Cút." Sắc mặt Hồng Quân đen lại, thẹn quá hóa giận nói.

Coi lão tử là cái gì, muốn kiểm tra là kiểm tra?

Lão tử không cần mặt mũi sao, ái tin hay không.

La Hầu bĩu môi không nói thêm nữa, những người còn lại cũng có chút tiếc nuối lắc đầu. "Được rồi, hiện tại việc cấp bách là sáu cái không gian kia.

Nếu bản tọa không có đoán sai, chỉ cần phá hư thêm một hai cái thì vị kia tuyệt đối sẽ ngồi không yên, đến lúc đó rốt cuộc có phải như ta suy đoán hay không liền có thể rõ ràng." Hồng Quân thản nhiên nói. "Sẽ không có phiêu liêu chứ?

Tầng thứ của vị kia chính là đứng tại đỉnh chư thiên, nếu hắn giận lên thì chúng ta..." Long Ngao cẩn thận từng li từng tí nói. "Tử Phủ Đế Quân làm thì có quan hệ gì với ta?" Hồng Quân kinh ngạc nói. "???" Tử Phủ Đế Quân.

Ta còn ở đây mà! "Lại nói, hắn ra được sao?

Phong cấm không giải trừ thì các đại chí cao vị diện đều không cách nào vị lâm, phẫn nộ cũng phải nhịn lấy, cùng lắm là thả cái hình chiếu xuống, hình chiếu thì có gì đáng sợ." "Không chừng mưu hoạch tốt còn có thể trở thành giá y của ta.

Chết đói gan nhỏ, chết no gan lớn, ai nếu sợ thì cứ việc rời khỏi." Hồng Quân du du bổ sung một câu. "..." Long Ngao.

Đã đến nước này còn xuống thuyền được sao? "Còn lại mấy cái tọa độ không gian, ngươi đi thêm mấy chuyến đi." Thấy không ai nói gì nữa, Hồng Quân phất tay đem tọa độ mấy không gian còn lại giao cho Tử Phủ Đế Quân. *** Hỗn Độn Chi Hải sâu bên trong.

Một vị diện tương tự như Chí Cao Hồng Hoang, giới vu giữa hư ảo cùng hiện thực, tồn tại trong duy độ và rạng đông (phá hiểu) đang ẩn tàng tại đây.

Từng đạo lại từng đạo quy tắc cấm chế phong tỏa khu vực này, khiến cho phiến khu vực này du ly trong chư thiên nhưng lại ngăn cách với bên ngoài chư thiên.

Cấm chế như thời không biến thành, lại tựa Tam Thiên Đại Đạo cùng vạn thiên tiểu đạo, lực lượng ẩn chứa bên trong thật giống như vô cùng vô tận, như được gia trì ý chí của cả chư thiên, lao lao phong tỏa cường độ của cấm chế.

Vị diện này có một cái tên, gọi là...

Thần Giới!

Hay còn gọi là: Chí Cao Thần Giới!

Chỉ thấy một gã thanh niên tóc vàng đứng trước tinh bích cấm chế, thân thủ điểm một cái.

Sát na gian, cấm chế bạo phát ra vô cùng quang huy, như có Tam Thiên Đại Đạo đồng thời vị lâm, thật giống như có vạn thiên thôi xán hồng mông vô tận thăng hoa.

Tuy chưa có khí cơ thực chất hiển hiện, nhưng lại càng tựa có vô ngần huyền diệu sản sinh.

Thanh niên tóc vàng liên tiếp lui về phía sau mấy bước, sắc mặt có chút khó coi. "Chí Cao Đại Đạo, bản tôn ngược lại muốn nhìn xem ngươi rốt cuộc có thể kiên trì bao lâu, chờ Vô Lượng Lượng Kiếp thôi động đến cực hạn, bản tôn tức khắc có thể nhập trú chư thiên!" Thanh niên thanh âm trầm thấp, mỗi một chữ đều ẩn chứa vạn bàn huyền diệu.

Nhất ngôn nhất cử đều hình thành từng trọng lại từng trọng duy

độ, nãi chí vạn thiên thời không cùng vô ngần giới vực, thật giống như hắn chính là hóa thân của chư thiên, mỗi một lời nói đều ẩn chứa khủng bố vĩ lực mà chư thiên đều khó có thể phỏng đoán.

Tên hắn là: Da Hòa Hoa (Jehovah)!

Chí Cao Thần Giới chúa tể, chưởng khống vô tận duy độ, thời không, giới vực, đại đạo cùng quy tắc của Chí Cao Thần Giới — Da Hòa Hoa! "Đáng chết." Không biết cảm ứng được cái gì, Da Hòa Hoa sắc mặt băng lãnh phun ra hai chữ.

Hai chữ vừa ra, như trấn áp chư thiên, đại lượng duy độ phá toái, vô ngần thời không yên diệt, như một ý niệm chư thiên đản sinh, tựa một ý niệm vạn giới tiêu dung.

Khó có thể phỏng đoán, không cách nào tưởng tượng.

Nhất ngôn nhất cử đều thật giống như làm cho chư thiên chiến lật, làm cho vạn giới khó có thể thừa nhận. *** Hồng Hoang vị diện, trong sơn cốc. "Chư thiên là lồng giam, trên chư thiên y nguyên cũng là lồng giam a." Nữ Oa tựa hồ có chút cảm khái, lắc đầu nói. "Phàm là tồn tại, giai là lồng giam." Lý Phàm chậm rãi nói.

Như kiếp trước ở Địa Cầu, đối với người bình thường thì sinh hoạt là áp lực, là lồng giam; đối với phú hào thì làm hết thảy đều như đi trên băng mỏng; nãi chí tầng diện cao hơn y nguyên cũng như thế.

Tại Tiên Hiệp thế giới cũng giống vậy, Phàm Giới là lồng giam, phi thăng lên trên y nguyên cũng là lồng giam.

Chỉ cần còn tồn tại, liền đều là lồng giam, đơn giản là xem ngươi nhìn nhận như thế nào mà thôi. "Có đạo lý, cho nên bản cung mới thích tìm sự vật thú vị, như vậy mới có thể đặc sắc." Nữ Oa chớp chớp mắt. "Ân hanh." Lý Phàm từ chối cho ý kiến. "Bất quá, chư thiên chí cao nếu biết sự tồn tại của ngươi, e rằng sẽ ngồi không yên.

Trong hư vô hết thảy giai có định số, có cái này thì sẽ không thể lại xuất hiện cái kia, muốn hoạch đắc quyền hành mới gần như là không thể nào, trừ phi... làm chết đối phương." Nữ Oa khẽ cười nói. "..." Lý Phàm không còn gì để nói.

Cùng Nữ Oa ở chung lâu như vậy, tán gẫu nhiều như vậy, đối với Hư Vô, Lý Phàm tự nhiên cũng có vài phần hiểu rõ.

Cái gọi là định số chính là có người đã chấp chưởng một loại bản nguyên, giống như Đại Đạo Cảnh vậy, người đến sau dù có truy đuổi cũng vô dụng, bởi vì đường phía trước đã đoạn, trừ phi tìm một con đường mới.

Nhưng hiển nhiên là không thể nào.

Trừ phi, làm chết đối phương? "Xem thế cục bàn cờ đi về đâu đã." Lý Phàm cười cười, du du nói.

Vị diện là bàn cờ, chúng sinh là quân cờ.

Chư thiên bàn cờ, vạn giới quân cờ.

Đại năng đang bố cục, cường giả đang lạc tử (hạ cờ), cự bá cũng đang lấy chư thiên đánh cờ.

Hết thảy, đơn giản là xem ai hạ cờ cao siêu hơn mà thôi.

Đáng tiếc, vô dụng.

Nhìn thoáng qua bản nguyên chi lực, nụ cười trên mặt Lý Phàm lại càng trở nên nồng đậm.

Gây sự?

Đánh cờ?

Bố tử?

Bất luận làm gì, người cuối cùng được lợi lớn nhất chung quy là

hắn! *** Một góc Hỗn Độn Chi Hải, Tử Phủ Đế Quân giáng lâm một chỗ không gian mới.

Tên của không gian này gọi là...

Ma Vực Không Gian!

Lấy việc lược đoạt Thiên Đạo bản nguyên của chư thiên vạn giới vị diện làm nguồn sống, đem lại tai nạn cùng hạo kiếp cho chư thiên vạn giới, giống như cường đạo, ác danh lan xa trong chư thiên vạn giới — Ma Vực Không Gian!

Oanh!!!

Theo Tử Phủ Đế Quân giáng lâm, toàn bộ Ma Vực Không Gian đều đang run rẩy, vô ngần đài cao tầng tầng băng tháp, cũng có đại lượng Địa Phong Thủy Hỏa không ngừng cụ hiện, toàn bộ không gian như dao động sắp đổ, sung xích vô lượng phá diệt chi lực.

Tác vi không gian điên cuồng lược đoạt bản nguyên các vị diện và thôn phệ vị diện chi lực, sự lớn mạnh của nó tự nhiên không thể nghi ngờ, thậm chí có thể xếp hàng đầu trong các đại không gian.

Dù sao so sánh ra thì các không gian khác còn tương đối ôn hòa.

Giống như một kẻ hái hoa hái quả sẽ lưu lại căn cơ để nó sinh trưởng lại, kẻ còn lại thì nhổ cả rễ lên, sự khác biệt giữa hai bên tự nhiên không cần nói nhiều.

Thực lực của Ma Vực Ý Chí hách nhiên liền đạt đến Thiên Đạo Cảnh bát trọng thiên!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Thao thiên ma khí phun trào, vô cùng tử cực huyền quang chiếu rọi, không có nhiều trì hoãn, đại chiến nhất xúc tức phát! *** Hồng

Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Chủ Thần, Luân Hồi đã lấy được, Ma Vực cũng không còn xa, vị kia thật sự không ngăn cản?" Tinh Vũ nhíu mày nói. "Quản hắn làm gì, thích ngăn cản thì ngăn cản, nếu không ngăn cản thì thôi, phản chính bản nguyên ngô đẳng cũng lấy rồi.

Nếu quả thật như ngã suy đoán thì quang số bản nguyên này đã là cơ duyên cực đại." La Hầu lắc đầu nói.

Tinh Vũ nghe xong cũng cảm thấy có lý, dứt khoát liền không nói thêm nữa. "Lục đại chí cao vị diện a..." Hồng Quân tựa cảm thán, lại tựa cảm khái, ánh mắt thâm thúy vô cùng.

Nghe Hồng Quân nói, những người còn lại toàn bộ nhìn về phía Hồng Quân, ánh mắt lấp lóe tựa như có điều suy nghĩ.

Chương 130

Lời nói có thâm ý a...

Hồng Quân muốn biểu đạt cái gì?

Tuy rằng muốn hỏi, nhưng hiện tại lục đại không gian quan trọng hơn, mọi người liền không có đề vấn hoặc hỏi thăm, trước đem chuyện trước mắt xử lý xong lại nói cũng không muộn.

Một ngày sau.

Tử Phủ Đế Quân cầm Ma Vực bản nguyên phản hồi Hồng Hoang vị diện.

Tiến vào Tử Tiêu Cung, Tử Phủ Đế Quân đem Ma Vực bản nguyên giao cho Hồng Quân. "Muốn tiếp tục không?" Tử Phủ Đế Quân cẩn thận từng li từng tí hỏi. "Tiếp tục." Hồng Quân khẽ gật đầu. "..." Tử Phủ Đế Quân. "Lại tiếp tục như vậy ta sẽ chết không có chỗ chôn." Tử Phủ Đế Quân trên mặt miễn cưỡng nặn ra một tia cười dung.

Hiển nhiên, hắn biết đằng sau những không gian này là ai đang đứng.

Chí Cao Thượng Đế?

Đỉnh không được a.

Vị kia chính là tồn tại cùng một vị cách với Đạo Tổ, bị vị kia nhớ thương thì hậu quả cũng chẳng khá hơn bị Đạo Tổ nhớ thương là bao. "Tiếp tục làm tiếp khả năng sẽ có Chí Cao Hồng Hoang Đạo Tổ bảo kê, không tiếp tục làm tiếp thì hiện tại liền phải chết không có chỗ chôn." Hồng Quân khẽ gật đầu, bình tĩnh nói. "..." Tử Phủ Đế Quân yên lặng xoay người rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Nói rất có lý, cho nên tiếp tục kiên trì đi thôi. "Hẳn là sẽ không thuận lợi như vậy nữa." Đưa mắt nhìn Tử Phủ Đế Quân rời đi, Hồng Quân khẽ nói. "Vì sao?" Long Ngao có chút hiếu kỳ. "Nếu là ngươi thì ngươi có ngồi yên được không?" Hồng Quân liếc mắt nhìn Long Ngao. "..." Cũng là đạo lý này. "Vậy vì sao còn muốn làm?" Long Ngao có chút không hiểu. "Biết thì biết, việc nên làm vẫn phải làm, nhìn xem rồi nói sau." Hồng Quân chậm rãi nói.

Long Ngao tựa hiểu mà không hiểu, nhìn thoáng qua chung quanh, thấy những người khác đều sắc mặt đạm nhiên tựa hồ đã minh bạch, lập tức có điểm tự bế. *** Chí Cao Thần Giới.

Vô tận duy độ chi đỉnh, một tòa cung điện tản ra vô lượng thần quang tọa trấn ở trung tâm hỗn độn.

Thần điện thật giống như trấn thủ trật tự của toàn bộ thời không cùng duy độ, ẩn ước gian thậm chí có thể nhìn thấy bên ngoài cung điện kia, từng sợi dây nối liền chính là từng cái lại từng cái thời không.

Tung nhiên chỉ là một tòa cung điện, lại càng giống như ẩn chứa khủng bố vĩ lực trấn áp chư thiên vạn giới.

Trong cung điện, Da Hòa Hoa sắc mặt âm trầm ngồi trên Chí Cao Thần Tọa, phía sau hắn từng trọng lại từng trọng dị tượng đản sinh rồi tiêu tán, có chư thiên đản sinh, cũng có vạn giới trầm luân, nãi chí ức vạn triệu sinh linh ca tụng và vô biên thần ma cầu phúc, các loại hình ảnh không ngừng lóe lên. "Thật to gan." Da Hòa Hoa thanh âm băng lãnh, mặt không chút thay đổi nói, con ngươi của hắn tựa hồ có thể vượt qua vô tận thời không, xuyên qua phong cấm rơi vào trong chư thiên vạn giới.

Nhìn về một cái phương hướng, Da Hòa Hoa ánh mắt thâm thúy bình tĩnh nói: "Vì sao?

Chẳng lẽ nhữ không rõ ràng?

A a, cẩn thận bị rơi xuống thần đàn." "Có liên can gì tới ta?" Một đạo thanh âm như có như không quanh quẩn trong cung điện.

Chính là — Thần Thoại Hồng Quân! "Đã làm rồi, thật sự cho rằng bản tôn đều không biết sao?

Muốn chơi?

Vậy bản tôn liền bồi ngươi chơi một chút." Da Hòa Hoa lạnh lùng nói.

Chuyện này liên quan đến mưu hoạch của ức vạn kỷ nguyên, vì thế hắn thậm chí vận dụng không ít chí bảo, há có thể để cho những người này phá hư.

Muốn chơi?

Vậy thử xem!

Ông!!!

Từng đạo huyền diệu khí cơ từ trên người Da Hòa Hoa đản sinh, ẩn ước có từng đạo lại từng đạo hình chiếu chìm vào hư không biến mất không thấy. *** Cổ Cẩu Không Gian.

Một trong chư thiên lục đại không gian.

Khác với Ma Vực hoặc Chủ Thần và Luân Hồi Không Gian, tôn chỉ của Cổ Cẩu Không Gian lại là giáo hóa chúng sinh.

Chư thiên chúng sinh tục xưng là... tẩy não?

Khiến cho chư thiên chúng sinh nãi chí vị diện Thiên Đạo toàn bộ đều tâm cam tình nguyện dâng lên bản nguyên để tráng đại tự thân.

Cũng khiến cho không ít cường giả chư thiên đều đối với Cổ Cẩu Không Gian kiêng kỵ vô cùng.

Dù sao không ít cường giả Thiên Đạo Cảnh đều bị Cổ Cẩu Không Gian can thiệp ảnh hưởng, tẩy não trở thành thủ hạ của Cổ Cẩu Không Gian, ai mà đỉnh được.

Câu nói "Lục đại không gian uy chấn chư thiên" cũng không phải nói chơi.

Mỗi một cái không gian đều sở hữu thuộc tính quá đặc thù, cũng quá quỷ dị, lại thêm càng nhiều lời đồn đại, do không được cường giả chư thiên không kiêng kỵ.

Khi Tử Phủ Đế Quân giáng lâm Cổ Cẩu Không Gian, vốn dĩ Tử Phủ Đế Quân định dựa theo bộ dáng cũ tiếp tục hủy diệt Cổ Cẩu Không Gian.

Nhưng nhìn tình huống trong Cổ Cẩu Không Gian, Tử Phủ Đế Quân trầm mặc, cả người lông tóc đều dựng đứng, theo bản năng liền muốn chạy trốn rời đi.

Người!

Đều là người!

Hàng trăm người đang đứng trước mặt hắn!

Mới đầu hắn không biết những người này là ai, nhưng cảm ứng được khí tức thần thánh lại khác biệt với chư thiên trên người bọn họ, Tử Phủ Đế Quân đã hiểu.

Da Hòa Hoa!

Chí Cao Thần Giới chúa tể — Da Hòa Hoa hình chiếu!

Dám tạo thứ?

Dám xâm nhập?

Não còn chưa hỏng đâu, không chạy trốn chẳng lẽ ở lại chờ chết sao. "Nếu dám đi, đại khái có thể thử xem." Thanh âm bình tĩnh của

Da Hòa Hoa vang lên.

Tuy chưa có dị tượng, cũng duy có huyền diệu, lại làm cho Tử Phủ Đế Quân cảm nhận được một cỗ đại khủng bố khó diễn tả bằng lời, chân linh thật giống như đều sắp bị đông kết.

Cho dù những hình chiếu này của Da Hòa Hoa thực lực bất quá chỉ là Thiên Đạo Cảnh trung giai, nhiên sự khủng bố mà nó sở hữu lại khó có thể phỏng đoán, không cách nào tưởng tượng.

Tử Phủ Đế Quân ngay tại chỗ thân thể liền cứng đờ.

Thử xem?

Thử xem là qua đời! "Tham kiến tôn kính Chân Chủ miện hạ." Tử Phủ Đế Quân xoay người hướng về phía Da Hòa Hoa cúc một cung, cung cung kính kính nói.

Chân Chủ, Thượng Chủ, Thượng Đế, Thiên Đế... các loại xưng hô đều có thể, đến lúc đó chư thiên dùng kính xưng đối với Da Hòa Hoa như thế nào đều được, một điểm này tự nhiên không cần nói nhiều.

Ông!!!

Hàng trăm cái hình chiếu Da Hòa Hoa hội tụ một chỗ, dung vi nhất thể, thay vào đó liền chỉ còn lại một cái hình chiếu Da Hòa Hoa, nhiên thực lực lại đạt đến Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên cực hạn.

Đối với việc này Tử Phủ Đế Quân tự nhiên không có bất kỳ ý ngoại nào, bản tôn nhà người ta thực lực chính là đạt đến Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên.

Lấy đẳng cấp bậc này, đừng nói Thiên Đạo Cảnh hình chiếu, nếu không phải chư thiên không cho phép xuất hiện Đại Đạo Cảnh thì Da Hòa Hoa làm cái Đại Đạo Cảnh hình chiếu đi da cũng là bình thường. "Mang bản tôn đi Hồng Hoang." Da Hòa Hoa đạm mạc nói. "Được."

Nhớ tới lời Hồng Quân lúc trước, trong mắt Tử Phủ Đế Quân lóe lên vẻ hiểu rõ, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, lập tức đáp ứng.

Thần tiên đánh nhau phàm nhân tao ương, loại giao lưu ở tầng diện đại lão này bớt dính vào là tốt nhất.

Chỉ cần đem nhiệm vụ làm xong là đủ rồi, những cái khác thì không liên quan gì đến hắn. *** Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Ngô tiên hồi tị." Đại Đạo Hồng Quân nói.

Là Đại Đạo chi tôn, bị Da Hòa Hoa nhìn thấy khó tránh khỏi bị nắm thóp, phải chú ý một chút. "Ân." Hồng Quân đáp một tiếng.

Thân hình nhoáng một cái, Đại Đạo Hồng Quân rời đi. "Quả nhiên xuất diện." Nhìn hình chiếu phía trước, nghe đối thoại giữa Da Hòa Hoa và Tử Phủ Đế Quân, Hồng Quân cười nói.

Như sở liệu mà thôi, không có gì phải kinh ngạc. "Làm sao bây giờ, vị kia chính là chúa tể Chí Cao vị diện, tự mình giáng lâm sẽ không tìm ta gây phiền toái chứ?

Xong xong." Trên trán Long Ngao xuất hiện một tia mồ hôi lạnh, thấy những người ở đây đều khí định thần nhàn, Long Ngao càng hoảng.

Những người này sẽ không phải bị dọa ngốc rồi chứ?

Lật xe lật xe!

Khẳng định lật xe.

Không khéo là đi đời nhà ma.

GG. "..." Hồng Quân. "..." Bàn Cổ. "..." Dương Mi. "..." La Hầu. "..." Chúng Hỗn Độn Ma Thần. "Sao lại ngu xuẩn như thế mà tu luyện lên cảnh giới này được nhỉ?" Dương Mi nhịn không được nói.

Dám mắng ta xuẩn?

Không ai dám mắng ta xuẩn!

Xá, ngưu bức a?

Áo, thế thì không sao rồi, mắng hay lắm...

Long Ngao vẻ mặt ủy khuất nói: "...

Làm sao tu luyện lên á..." "..." Mọi người yên lặng nhìn trời.

Vì cái cảnh giới ngày hôm nay bọn hắn mưu tính bao nhiêu, bố cục bao nhiêu mới làm được.

Sao kẻ ngu xuẩn này hi lý hồ đồ đều có thể tu luyện lên? "Không có thiên lý." Dương Mi buồn bực nói.

Hồng Quân lại như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua Long Ngao, ngay sau đó thu hồi ánh mắt. "Chờ xem là được." Hồng Quân phất phất tay nói. "Được." Thấy đám người Hồng Quân đều tự tin như vậy, Long Ngao thoáng buông lỏng một chút.

Trong sơn cốc.

Chương 131

Đánh xong một ván cờ, lại lần nữa quang vinh thua trận, Nữ Oa thẹn quá hóa giận phất tay đem bàn cờ xóa đi. "Không đánh nữa không đánh nữa, không có ý nghĩa, sớm muộn gì cũng có ngày tìm lão già Hồng Mông gây phiền toái, nhàn rỗi vô liêu hay sao mà làm ra kỳ đạo." Nữ Oa cắn răng bạc, hận hận nói. "... (Được rồi)..." Lý Phàm không khỏi vì Hồng Mông mặc niệm.

Nghe Nữ Oa nói Hồng Mông hình như vẫn luôn ở trong hư vô ngủ say, ít khi hoạt động?

Chậc chậc, không phải là người ở trong nhà ngồi, nồi từ trên trời rơi xuống sao.

Hạ cờ mà thôi, vốn là giải trí và giết thời gian, Lý Phàm ngược lại không có quá để ý.

Tự hồ có sở cảm, Lý Phàm cười cười, tùy ý nói: "Hình như phát hiện ra rồi." "Như vậy mới thú vị, đào hố đào lâu như vậy rốt cục cũng phát hiện." Nữ Oa đôi mắt to cong thành hình trăng lưỡi liềm. *** Tử Tiêu Cung.

Không bao lâu sau, Tử Phủ Đế Quân mang theo Da Hòa Hoa hình chiếu đi vào trong đại điện.

Dù sao cũng là chư thiên chí cao tồn tại, mặt mũi nên cho thì vẫn phải cho, đám người Hồng Quân đứng dậy nghênh tiếp Da Hòa Hoa.

Ông!!!

Da Hòa Hoa thuận tay bố trí một cái kết giới đem đại điện phong tỏa, sau đó lại dùng cảnh tượng hư ảo trình hiện trong quỹ tích chư thiên. "Nói chuyện?" Da Hòa Hoa đạm mạc nói.

Ở tầng thứ này cũng không cần chơi mấy thứ hư đầu ba não, trực tiếp dứt khoát. "Ba cái bản nguyên đang ở trên tay bản tọa, đạo hữu tuy có thể tái tạo nhưng tất đại giới cũng không nhỏ đi, nếu không phải như thế thì ngươi cũng sẽ không ngồi không yên." Hồng Quân cười nói. "Thật sự không sợ chết?" Da Hòa Hoa thật sâu nhìn thoáng qua Hồng Quân.

Nguyên bản tưởng rằng Hồng Quân thăm dò một lần hai lần sẽ không lại tìm đường chết, ai biết hàng này thật sự dám đứng trên đầu hắn ị đùn.

Da Hòa Hoa có chút đỉnh không được, nếu không phải như thế hắn cũng sẽ không tới. "Đạo hữu đã tới thì định nhiên là thành tâm hợp tác, ai thắng thì bản nguyên cho người đó?" Hồng Quân cười ha hả nói. "Ngươi gan cũng lớn thật." Da Hòa Hoa ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Bất quá hiện tại không cách nào khóa giới, cũng không cách nào giáng lâm chư thiên, ngoại trừ đồng ý cũng không có lựa chọn nào khác để chọn lựa.

Vừa vặn tài trí của Hồng Quân hắn cũng rất thưởng thức, nếu không Da Hòa Hoa cũng không cần thiết tự mình tới tìm Hồng Quân. "Có thể." Da Hòa Hoa đồng ý. "Có hứng thú hợp tác làm thịt Hồng Quân không?" Da Hòa Hoa khóe miệng lộ ra một tia ngoạn vị tiếu dung nói.

Trong miệng hắn nói "Hồng Quân" tự nhiên là chỉ cái vỏ bọc Thần Thoại Hồng Quân.

Da Hòa Hoa và Hồng Quân hợp tác lộng chết Thần Thoại Hồng Quân! "Nga?" Hồng Quân làm bộ kinh ngạc nhìn về phía Da Hòa Hoa. "Ở trước mặt bản tôn không cần ẩn tàng, nói ra có thể ngươi không tin, bản tôn so với tên Hồng Quân kia còn quan chú sớm hơn nhiều.

Tính cách của ngươi, tình huống của Hồng Hoang phương này bản tôn đều rõ ràng." Da Hòa Hoa tự tiếu phi tiếu nói. "Ngô tin." Hồng Quân gật gật đầu.

Đừng quên, hắn từng mang theo đám người La Hầu đem tro cốt của Chủ Thần Không Gian đều dương lên rồi.

Lấy sự quan chú của Da Hòa Hoa đối với mấy cái không gian này, nếu không tìm hiểu rõ ràng thì mới là kỳ quái. "Cho nên, muốn hay không hợp tác?

Đối với ngươi bản tôn rất thưởng thức, có năng lực có phách lực, bản tôn tin tưởng ngươi sẽ không làm bản tôn thất vọng." "Lấy dã tâm của ngươi, tất nhiên cũng muốn để Hồng Hoang đăng thượng chư thiên chi đỉnh.

Như vậy, tất tu phải lộng chết Hồng Quân, chư thiên chỉ có thể tồn tại một cái Chí Cao Hồng Hoang a." Da Hòa Hoa tựa cảm thán, lại tựa cảm khái, u u nói.

Chư thiên, chỉ có thể tồn tại một cái Chí Cao Hồng Hoang!

Giống như chỉ có thể tồn tại một cái Chí Cao Thần Giới vậy.

Hồng Quân thay thế Thần Thoại Hồng Quân?

Có thể, điều kiện tiên quyết là trước tiên phải lộng chết Thần Thoại Hồng Quân, bằng không vị trí bị chiếm rồi, Hồng Quân muốn leo lên cao hơn không nghi ngờ chút nào là kẻ si nói mộng. "???" Tử Phủ Đế Quân người đều muốn ngu luôn rồi, cảm giác chân linh đều sắp bị đông kết, da đầu đều đang run lên.

Ốc nhật ni mã!

Ta đặc biệt sao là người của Chí Cao Hồng Hoang a!

Ngay trước mặt ta thương lượng muốn hay không lộng chết Đạo

Tổ là nghiêm túc sao?

Thật không sợ ta cáo mật?

Có tự tin để ta cáo mật không được?

Tử Phủ Đế Quân nội tâm trầm trọng vô cùng. "Chỗ của ngươi bản tôn cũng lược biết một hai, nếu có bản sự để Da Hoa thay thế vị trí của bản tôn, bản tôn cũng tịnh không để ý." Thấy Hồng Quân không nói gì, Da Hòa Hoa không thèm để ý, nhìn thoáng qua Da Hoa (Jehovah phiên bản Hồng Hoang?), khẽ cười nói. "..." Da Hoa ánh mắt lóe lên. "Muốn hợp tác." Hồng Quân chậm rãi nói.

Lộng chết Thần Thoại Hồng Quân?

Hồng Quân tự nhiên sẽ không để ý.

Đại gia đều là người thể diện, vốn là vì lợi ích mà hợp tác, Hồng Quân cũng không có gánh nặng trong lòng.

Giống như Thần Thoại Hồng Quân chẳng lẽ không kiêng kỵ Hồng Quân?

Đáp án không cần nói cũng biết.

Nếu có thể mà nói thì ai cũng muốn lộng chết ai, đại ca thì không cần cười nhị ca, không có cái sự cần thiết ấy.

Hồng Quân muốn mưu triều soán vị, Thần Thoại Hồng Quân muốn giữ được vị trí, hai bên vốn là mặt đối lập thiên nhiên.

Hồng Quân cũng không cho rằng Thần Thoại Hồng Quân không hiểu tâm tư của hắn. "Ha ha, sảng khoái, nói chuyện với người thông minh chính là thuận tiện." Da Hòa Hoa cười. "Hợp tác tạm thời không vội, trước tiên cho bản tôn nhìn xem năng lực của ngươi đã.

Thắng bản nguyên của hai cái không gian còn lại trong tay bản tôn trước." Da Hòa Hoa nói. "Hợp tình hợp lý." Hồng Quân khẽ gật đầu,

nói: "Muốn so thế nào?" "Vừa vặn Hồng Hoang tựa hồ muốn Phong Thần Lượng Kiếp?

Vậy liền lấy lượng kiếp so ra thắng thua đi.

Chứng Đạo Cảnh trở lên không được can thiệp vào, ngô đẳng song phương giai phái Chứng Đạo Cảnh trở xuống tham chiến." "Ai thắng, người đó được không gian bản nguyên.

Song phương không được phái ra Chứng Đạo Cảnh, Chứng Đạo Cảnh trở xuống tùy ý an bài, không phải người của ngươi cũng có thể nhờ hỗ trợ." Da Hòa Hoa từ từ nói. "A, ngươi nghĩ ngược lại rất hay.

Ngươi chỉ chân thân tại Chí Cao Thần Giới không ra được, ngô Hồng Hoang có tuyệt đối ưu thế, dựa vào cái gì muốn cùng ngươi so cái gì mà Chứng Đạo Cảnh trở xuống." Hồng Quân ngoạn vị nói.

Công bằng?

Chư thiên vốn không có công bằng!

Cường giả vi tôn, thắng giả vi vương.

Nếu không phải Hồng Hoang hiện tại chiếm cứ ưu thế thì Da Hòa Hoa sẽ cùng hắn đàm phán?

Đồng lý, đã chiếm cứ ưu thế lại dựa vào cái gì muốn chơi loại trò xiếc này. "Ngươi dục hà vi?" Da Hòa Hoa nhíu mày. "Tiền đặt cược không đủ.

Nếu ngô đẳng thắng, ngươi liền nợ ngô Hồng Hoang một cái nhân quả." Hồng Quân thản nhiên nói. "Có thể." Lược tác trầm ngâm, Da Hòa Hoa đáp ứng.

Ngôn bãi, thân ảnh Da Hòa Hoa tán đi, bắt đầu làm chuẩn bị.

Phác thông!!!

Khi thấy Hồng Quân nhìn về phía mình, Tử Phủ Đế Quân toàn

thân mềm nhũn, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Bị dọa.

Tung nhiên tu vi đã tới Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên cực hạn, nhưng Tử Phủ Đế Quân đâu thấy qua loại tư thế này.

Hảo gia hỏa, Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh mưu hoạch, Đại Đạo Cảnh tuyệt đỉnh bố cục, đều da đầu tê dại có được hay không.

So với Đại Đạo Cảnh thì hắn chỉ là một con kiến hôi mà thôi.

Hiện tại, hình như hắn dính vào rồi?

Tử Phủ Đế Quân có thể không sợ hãi sao. "A, không cần sợ hãi như vậy, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành, về Chí Cao Hồng Hoang đi." Hồng Quân khẽ cười một tiếng nói. "Không sợ ta nói cho Đạo Tổ?" Tử Phủ Đế Quân dục ngôn lại chỉ.

Vừa rồi chính là ngay trước mặt ta cùng Da Hòa Hoa thương lượng lộng chết Đạo Tổ, không sợ ta nói?

Sao dám duệ, dám ngưu bức hống hống như vậy?

Ngu xuẩn, ngay cả quan hệ logic đều không có vuốt rõ ràng, bản tọa hà cụ chi hữu...

Một ý niệm hiện lên, Hồng Quân sắc mặt bình tĩnh lại trả lời lời của Tử Phủ Đế Quân.

Tu vi của kẻ này xác thực cao, nhưng đầu óc không quá được.

Cùng một kẻ mãng phu nói nhiều như vậy làm gì, đầu óc không tốt sử thì thực lực có cao nữa cũng bất quá là quân cờ mà thôi, không có tư cách làm kỳ thủ. "Cút." Hồng Quân hờ hững nói. "Hảo lặc." Tử Phủ Đế Quân nhị thoại không nói xoay người chạy.

Chư thiên nước quá sâu, Hồng Hoang nước càng sâu.

Một cái Đỉnh cấp Đại Thiên vị diện nho nhỏ, bên trong lại có người có thể cùng hai đại Chí Cao đánh cờ.

Đi ra ngoài ai tin a, phản chính Tử Phủ Đế Quân là không tin.

Mẹ kiếp.

Quá đáng sợ, quả thực quá đáng sợ, hiện tại chỉ muốn về Chí Cao Hồng Hoang thành thành thật thật ở lỳ trong đó. "Hết thảy đều ở trong tay ngươi nắm chắc?" Theo Tử Phủ Đế Quân rời đi, Dương Mi từ từ nói.

Hắn cùng những người khác ở đây cũng không có quên Hồng Quân từng nói muốn đem Phong Thần Lượng Kiếp chơi lớn một chút, để cho toàn bộ chư thiên đều tham dự vào, hiện tại, chứng thực rồi!

Da Hòa Hoa muốn lấy Phong Thần Lượng Kiếp cùng Hồng Quân hạ một ván cờ!

Trùng hợp?

Có người sẽ tin sao.

Cho nên chỉ có một loại khả năng, hết thảy đều là Hồng Quân tại ám trung thôi động, cố ý để cục thế thuận lý thành chương đi đến bước này. "Da Hòa Hoa không thể nào để ta thu tập đủ lục đại không gian bản nguyên, đã như thế thì không bằng vì ngã Hồng Hoang làm một chút cống hiến." Hồng Quân cười ha hả nói.

Hiển nhiên, Hồng Quân mặc nhận. "Một chút cũng không trang nữa a." La Hầu liếc Hồng Quân một cái. "Phản chính các ngươi đều biết, có gì hay mà trang, bản tọa không bằng đi ngoài sáng cùng chư thiên cường giả đánh cờ một trận." Hồng Quân đứng chắp tay, bình tĩnh nói.

Nói xong, Hồng Quân nhìn về phía đám người Bàn Cổ, tự tiếu phi tiếu nói: "Bản tọa không trang nữa, thế còn các ngươi thì sao?" Thật

sự cho rằng ta không biết các ngươi từng người một đều đang ở trong tối mưu hoạch sao. "Ta?

Ta đều đã bị thật sâu chiết phục, tâm cam tình nguyện làm tiểu đệ của ngươi a." La Hầu cảm khái nói.

Chương 132

"Gọi một tiếng đại ca nghe xem." Hồng Quân làm như tin tưởng. "Đại ca." "Đại ca." "Đại ca." Đám người Bàn Cổ một người gọi so với một người nhanh, giống như sợ gọi muộn thì lộ ra thành tâm không đủ vậy.

Nga đúng rồi, Long Ngao gọi vang dội nhất, dù sao hắn thật sự tâm duyệt thành phục. "..." Hồng Quân.

Thảo!

Đám người này bức mặt đều không cần, gọi đại ca?

Để gọi tổ tông bọn hắn cũng nguyện ý gọi đại ca.

Khóe miệng co giật, Hồng Quân cười lạnh nói: "Đã đều nghe lời bản tọa, vậy hay là đem Vọng Thư gọi tới?" "Được nha được nha." Nguyên Nguyệt một bộ hiềm sự tình nháo không đủ lớn. "..." Mọi người.

Chơi thì chơi, nháo thì nháo, muốn gọi Vọng Thư - cái vũ khí hạt nhân kia tới thì không đúng rồi. "Chuyện của ngã lần này nên làm thế nào đây." La Hầu nói lảng sang chuyện khác.

Gọi Vọng Thư tới?

Vậy chẳng phải bại lộ sao. "Lần này Phong Thần, ngô Hồng Hoang tất thắng." Hồng Quân lười phản ứng đám lão âm bỉ này, dứt khoát liền thuận theo lời La Hầu, trọng trọng nói.

Đã thôi động Da Hòa Hoa tới một trận thi đấu hữu nghị thì tự nhiên liền có mười phần nắm chắc, nếu không phải như vậy Hồng Quân cũng sẽ không đồng ý.

Bất quá là thỉnh quân nhập vò mà thôi, Da Hòa Hoa đã nhập vò,

vậy thì Phong Thần Lượng Kiếp Hồng Hoang tất nhiên đại hoạch toàn thắng.

Lấy lục đại không gian bản nguyên chi lực?

Không!

Là lưỡng toàn kỳ mỹ!

Vừa vặn để cho Hồng Hoang vị cách triệt để tấn thăng, nói không chừng có vài phần khả năng đột phá nguyên bản cực hạn, đạt tới tầng thứ trên Đỉnh cấp Đại Thiên. *** Chí Cao Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung.

Chỉ thấy từng trọng lại từng trọng duy độ cùng thời không hư ảnh điệp gia tại sau Tử Tiêu Cung, vô tận thời không thật giống như đều do Tử Tiêu Cung trấn thủ, phảng phất lăng giá trên vô tận duy độ.

Như có hoàng hoàng thiên uy càn quét, sung xích mạc đại uy thế làm cho người ta sợ hãi lại kính sợ, đoan chính ứng với danh tiếng Thần Thoại lưu truyền trong rất nhiều vị diện truyện ký tiểu thuyết.

Đương nhiên, chư thiên sở hữu Thần Thoại chi lưu vốn là nhân Chí Cao Hồng Hoang sinh ra, cũng là hình chiếu của Chí Cao Hồng Hoang phúc xạ, ngược lại cũng bình thường.

Trong Tử Tiêu Cung, Thần Thoại Hồng Quân sắc mặt đạm mạc ngồi trên một cái bồ đoàn.

Tuy là bồ đoàn, lại càng giống như sung xích vĩ lực đáng sợ khó diễn tả bằng lời.

Thật giống như bồ đoàn nãi là chư thiên vô thượng thần vật chí bảo, tức sử bồ đoàn khí tức thôn thổ chi gian đều đủ để trấn áp một phương thời không, làm cho vô ngần giới vực vì đó mà run rẩy. "Ngươi nói Hồng Quân muốn cùng Da Hòa Hoa liên thủ?" Thần Thoại Hồng Quân thanh âm bình tĩnh, thật giống như không phú hàm bất kỳ

cảm tình sắc thái nào. "Đúng thế, Đạo Tổ miện hạ." Tử Phủ Đế Quân quỳ một chân trên đất cung kính nói.

Sau khi phản hồi Chí Cao Hồng Hoang, Tử Phủ Đế Quân suy nghĩ, cuối cùng quyết định đem chuyện này hồi báo cho Đạo Tổ.

Đại lão bố cục, một cái tiểu lâu la tham dự vào khẳng định là hẳn phải chết không nghi ngờ, nếu không có quan hệ thì cũng thôi, quan kiện hắn là sinh linh của Chí Cao Hồng Hoang, chân linh ấn ký cũng ở tại Chí Cao Hồng Hoang.

Không nói?

Không nói thì là tìm chết.

Vì biểu trung tâm thì cũng tất tu phải nói, quyết định này rất đơn giản. "Bản tọa biết." Thần Thoại Hồng Quân thản nhiên nói. "Đạo Tổ miện hạ, ngã có cần đi lôi kéo hoặc ngăn cản..." Do dự một chút, Tử Phủ Đế Quân cẩn thận từng li từng tí nói. "Không nên hỏi thì đừng hỏi." "Vâng." Tử Phủ Đế Quân lập tức ngậm miệng.

Vỗ mông ngựa vỗ lên đùi, chẳng phải xấu hổ sao.

Thấy Thần Thoại Hồng Quân nhắm mắt lại, Tử Phủ Đế Quân có nhãn sắc cúc một cung, yên lặng lui ra, rời đi.

Phiến khắc sau, Thần Thoại Hồng Quân đang giả vờ ngủ tựa hồ có sở cảm, mở to mắt.

Ông!!!

Một luồng vĩnh hằng lại chí cao siêu thoát ý chí bắt đầu hội tụ, từng đạo đạm đạm Đại Đạo chi quang trán phóng, một đạo hư huyễn nhân ảnh cấp tốc ngưng tụ thành thực chất, xuất hiện trong đại điện.

Chính là Da Hòa Hoa! "Nói chuyện?" Da Hòa Hoa cười híp mắt nói. "Nói." Thần Thoại Hồng Quân bình tĩnh đáp.

Da Hòa Hoa cũng không thấy người sang bắt quàng làm họ, cứ như ở nhà mình vậy, phất tay ngưng tụ ra một cái bồ đoàn rồi lạc tọa. "Tên Hồng Quân kia dã tâm rất lớn a.

Ngươi xem, ngô chỉ thăm dò thăm dò, kết quả hắn lại thật sự muốn lộng chết ngươi a, ngươi có cảm tưởng gì." Da Hòa Hoa cảm thán nói. "Nga?" Thần Thoại Hồng Quân tự tiếu phi tiếu.

Thăm dò?

A a, ta tin ngươi sao?

Đều là người thể diện, nói lời nhảm nhí cái gì, nói cứ như ngươi không muốn lộng chết ta vậy. "Ngươi xem hay là ngã cũng hợp tác hợp tác?

Ngô đối với Hồng Hoang vị diện kia rất khó chịu, vị diện này có chút thần bí, vị tất sẽ không trở thành chướng ngại của ngã.

Không bằng liên thủ đem chi bãi bình?" Da Hòa Hoa không để ý thái độ của Thần Thoại Hồng Quân, tiếp tục tự cố tự nói. *** Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Nhìn đi, Da Hòa Hoa hiện tại khẳng định đã tìm đến Thần Thoại Hồng Quân." Hồng Quân chậm rãi nói. "Không thể nào, Thần Thoại Hồng Quân khẳng định biết Da Hòa Hoa muốn cùng ngươi liên thủ lộng chết hắn, địch nhân đều muốn lộng chết mình mà còn có thể hợp tác được sao?" Long Ngao sắc mặt thác ngạc, theo bản năng thốt ra. "..." Đám người Hồng Quân.

Thế giới của người trưởng thành khi nào thì xem tình cảm mà không xem lợi ích rồi?

Địch nhân thì thế nào, thời điểm thích hợp thì hợp tác không phải là chuyện thường tình sao?

Chẳng lẽ điên cuồng cắn xé?

Đừng đùa, càng là địch nhân thì ngoài mặt lại càng có thể cười híp

mắt, như vậy mới có thể để cho người khác nhìn không thấu.

Cho nên vấn đề là, Long Ngao rốt cuộc tu luyện thế nào, ngu xuẩn như vậy đều có thể tu luyện lên cảnh giới này?

Thật sự là "ta lên ta cũng được"?

Có tay là được? "..." Cảm thụ được ánh mắt như có như không của từng người đám Hồng Quân, biết mình nói sai rồi, Long Ngao rụt cổ lại ngậm miệng. "Ngã Hồng Hoang vị diện đối với bọn hắn mà nói chính là cứt chuột trong nồi cháo, nếu có thể bãi bình ngã thì đối với bọn hắn xác thực có lợi.

Nếu quả thật hai người liên thủ thì sẽ rất khó giải quyết." La Hầu trầm giọng nói.

Chư thiên vạn giới quảng khoát vô ngần, cường giả như rừng, nhưng quy căn cứu để, ai thực lực mạnh người đó ngưu bức.

Lục đại chí cao vị diện không thể nghi ngờ chính là chúa tể chư thiên.

Cũng may là hiện tại không cách nào giáng lâm, nếu quả thật có thể giáng lâm thì những Đại Đạo Chí Tôn kia, ngoại trừ một bộ phận nhỏ ra, tuyệt đại bộ phận cũng chiếu dạng phải thần phục.

Như thế vừa so sánh, vị trí của Hồng Hoang vị diện có điểm xấu hổ.

Nếu có thể, bọn hắn khẳng định sẽ giải quyết Hồng Hoang vị diện trước, một điểm này không thể nghi ngờ. "Khả năng liên thủ ngược lại không lớn, đều các hoài tâm tư, nếu thật sự có thể đoàn kết nhất trí thì mới là khôi hài.

Cạnh tranh giữa lục đại chí cao vị diện vốn cũng không nhỏ." Hồng Quân lắc đầu.

Nói xong, Hồng Quân dừng một chút rồi tiếp tục: "Bất quá để phòng ngừa vạn nhất, cái gì nên phòng vẫn phải phòng một tay, cho nên ngã cần con bài chưa lật." "Có biện pháp nào không?" Đều tương ái tương sát lâu như vậy rồi, Hồng Quân ở đây, mọi người lại sao có thể không hiểu, nghe Hồng Quân nói như vậy rõ ràng là đã có chủ ý. "Ngã cũng liên thủ, ví dụ như... tìm những chí cao vị diện khác?" Hồng Quân cười ha hả nói.

Đại gia đều không phải thứ tốt gì, trở mặt là chuyện bình thường.

Ngươi có thể lôi kéo người khác, ta tự nhiên cũng có thể lôi kéo một phương khác.

Chư thiên vạn giới vốn đã loạn, đã như thế thì nháo càng lớn một chút là được.

Làm cho nước đục hơn! "Bố cục của Chí Cao Hồng Hoang ngô lược có biết, Chí Cao Thần Giới không cần phải nói, mấy cái chí cao vị diện khác định nhiên cũng các có mưu kế.

Chỉ là ngã không xác định được mưu kế của bọn hắn, muốn tìm bọn hắn e rằng có chút độ khó." Bàn Cổ suy tư nói.

Hỗn Độn Chi Hải liêu khoát không có biên tế, quang từ số lượng vị diện ẩn tàng trong Hỗn Độn Chi Hải đã siêu ức vạn triệu liền có thể tưởng tượng đáy của Hỗn Độn Chi Hải lớn bao nhiêu.

Các đại chí cao vị diện nãi chí chư thiên cường giả đều các có kế hoạch, bố cục một điểm cũng không thể dùng ít để hình dung, nhưng muốn tìm sự vật tương quan đến mấy cái chí cao vị diện kia thì có chút khó giải quyết.

Dù sao chư thiên quá lớn, một điểm tin tức đều không có.

Hệ số độ khó quá cao, không nghi ngờ chút nào là mò kim đáy biển. "Mấy cái chí cao vị diện khác xác thực khó tìm được người liên

lạc, nhưng có một vị diện lại có một cái có sẵn." "Ai?" "Xa tận chân trời gần ngay trước mắt." Hồng Quân chậm rãi nói.

Tề xoát xoát, tất cả mọi người theo bản năng nhìn về phía Long Ngao. "Ta?" Long Ngao vẻ mặt mộng bức, lăng lăng chỉ chỉ chính mình, vô tội nói: "Ta và các đại chí cao vị diện không có quan hệ gì a.

Ta ngu như vậy, các đại vị diện muốn tìm khôi lỗi cũng không thể nào tìm ta, kia chẳng phải là bánh bao thịt đánh chó một đi không trở lại sao." Còn có một chút tự mình hiểu lấy...

Khóe miệng chúng Hỗn Độn Ma Thần co giật.

Sự dị thường và cổ quái của Long Ngao khiến ánh mắt mọi người ở đây lấp lóe, nhưng lại như có điều suy nghĩ, có sở sai trắc. "Nếu bản tọa không có đoán sai, nguyên bản ngươi hẳn là xuất thân từ Địa Cầu vị diện, sau đó xuyên việt đến vị diện khác đi." Hồng Quân du du nói. "Sao ngươi biết?" Long Ngao kinh ngạc nói, ngay sau đó thân thể chấn động, đồng khổng co rụt lại.

Đầu óc không tốt sử quy không tốt sử, nhưng cũng không đại biểu là kẻ ngu, đã nói đến mức này rồi mà Long Ngao còn không đoán ra thì đúng là bạch si. "Ý của ngươi là ta và Chí Cao Địa Cầu có quan hệ!?" Long Ngao thốt ra. "Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy chỗ nào không thích hợp sao." Hồng Quân chậm rãi nói. "..." Long Ngao.

Nếu muốn nói như vậy thì xác thực hình như có chút không thích hợp.

Lúc trước thì không cảm thấy, cũng không phát hiện, cảm giác lão tử thiên hạ đệ nhất.

Nhưng hiện tại ở Hồng Hoang vị diện trải qua nhiều chuyện như vậy, cũng đã gặp qua nhiều cường giả như vậy, Long Ngao muốn đều không phát giác được thì mới là kỳ quái.

Thiên Đạo Cảnh cường giả khác không nói có bao nhiêu tinh minh, có bao nhiêu biết tính kế, nhưng ít ra về phương diện tài trí thì tuyệt đối không thể nghi ngờ, so với bọn hắn thì mình có chút giống như Thiên Đạo Cảnh hàng giả.

Thật đúng với câu nói kia, có tay là được?

Chứng cái Thiên Đạo Cảnh cảm giác giống như ăn cơm uống nước đồng dạng đơn giản, bất khả tư nghị. "Cho nên, ta và Chí Cao Địa Cầu có quan hệ..." Long Ngao lẩm bẩm tự ngữ. "..." Ánh mắt mọi người có chút quái dị.

Hợp lại ngươi thật sự cho rằng mình ngưu bức điếu tạc thiên (bá đạo) à?

Khí vận chi tử cũng tốt, thiên mệnh chi tử cũng được, tức sử thiên mệnh tại thân cũng không đến mức thật sự có thể để cho một người thuận phong thuận thủy đến tình trạng kia, cái đó quá khoa trương, hết thảy giai có định số.

Giống như đám người Hồng Quân, có ai lại không thân hoài đại khí vận tại thân, nhưng lại như thế nào, còn không phải lịch kinh thiên tân vạn khổ cuối cùng mới lên được cảnh giới.

Chư thiên vạn giới thân hoài đại khí vận giả rất nhiều, nhưng có thể trưởng thành thì lại rải rác không có mấy.

Chương 133

Ví dụ như mấy nhân vật chính trong tiểu thuyết lưu phái phản phái?

Trưởng thành tuyệt đỉnh, hoặc là tài tình kinh diễm, hoặc là làm quân cờ của người khác, toàn bộ đều là do người khác thôi động.

Long Ngao hiển nhiên thuộc loại nào, đáp án không cần nói cũng biết. "Nhưng ta không có tiếp nhận bất kỳ nhiệm vụ gì a, Chí Cao Địa Cầu chẳng lẽ phật hệ như vậy sao, đều không quản ta?" Long Ngao mờ mịt nói. "Bản tọa nếu không có đoán sai, Chí Cao Địa Cầu mưu hoạch hẳn là có liên quan đến việc ngươi sáng lập Liên Minh Nhân Vật Chính, hoặc là, mục đích căn bản của hắn chính là tụ tập tất cả đại khí vận giả của chư thiên." Hồng Quân từ từ nói. "Liên Minh Nhân Vật Chính..." Tinh thần Long Ngao chấn động, giống như rộng mở trong sáng: "Ngươi nói ta mới nhớ, ta vì sao lại sáng lập Liên Minh Nhân Vật Chính!?

Đúng a, ta vì sao lại sáng lập... hình như... hình như..." Lông mày nhíu chặt, Long Ngao bắt đầu suy tư, trong miệng cũng lẩm bẩm như tự nói: "Tại lúc ta chứng đạo Hỗn Nguyên siêu thoát giới vực, sau đó tiến vào Hỗn Độn Chi Hải, hình như linh quang chợt lóe, cảm thấy sáng lập Liên Minh Nhân Vật Chính tụ tập vô thượng khí vận vào một thân sẽ có trợ giúp đối với ta?" "Hiện tại ngươi tin chưa?" La Hầu nói.

Ta không muốn tin...

Long Ngao vẻ mặt sinh không thể luyến, nột nột nói: "Hẳn là Chí Cao Địa Cầu đứng sau màn thôi động để ta sáng lập Liên Minh Nhân Vật Chính, nhưng làm như vậy có mục đích gì." "Tụ tập khí vận của chư thiên đại khí vận giả, kết hợp thiên mệnh của thật nhiều nhân vật

chính chư thiên vào một chỗ, mục đích là..." Bàn Cổ du du nói. "!!!" Long Ngao đồng khổng co rụt lại, cảm giác da đầu có chút tê dại.

Chí Cao Thần Giới dục lấy lục đại không gian thay thế chư thiên chí cao, Chí Cao Địa Cầu lại lấy chư thiên khí vận trùng kích quyền hành của Chí Cao Đại Đạo...

Dù chưa rõ ràng cụ thể, nhưng thô lược biết được liền để cho Long Ngao có loại cảm giác khó hít thở, thật giống như đập vào mặt chính là một bức màn hạo hãn lại khôi hoằng đang được kéo ra.

Thật lớn thủ bút!

Thật lớn thủ bút a!

Thế nhân giai cho rằng chí cao vị diện tịnh không tồn tại, lục đại chí cao vị diện cũng hào không có cảm giác tồn tại.

Nhiên, ai lại có thể tưởng tượng được lục đại chí cao vị diện giai tại mạc hậu thao túng chư thiên vận chuyển, thậm chí để chư thiên cải triều hoán đại.

Thế giới của đại lão sao, khủng bố như vậy! "Vị kia của Chí Cao Địa Cầu hiện tại hẳn là sắp tức chết rồi.

Vốn dĩ bố cục thật tốt, thậm chí sắp thành công, kết quả lại nháo ra một màn này." "Toàn bộ Chư Thiên Liên Minh Nhân Vật Chính trực tiếp trở thành giá y cho Hồng Hoang ngô, vị kia tâm muốn lộng chết Long Ngao chắc cũng có rồi." Hồng Quân cười ha hả nói. "..." Long Ngao vẻ mặt vô tội, có điểm tự bế. "Vị kia hẳn là đã buông tha Long Ngao, nhưng trên người hắn hoặc nhiều hoặc ít hẳn là còn tàn lưu bộ phận ấn ký hoặc cấm chế, dùng cái này hẳn là có thể câu thông với vị trong Chí Cao Địa Cầu kia." Da Hoa ánh mắt lấp lóe nói. "Ân." Mọi người gật đầu tỏ vẻ tán đồng. "Ta không có phát giác bất kỳ dị dạng nào." Long Ngao nói. "Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên, chư thiên chí

cao tồn tại bố trí, ngươi nếu có thể phát giác thì mới là kỳ quái.

Bất quá hậu thủ bình thường hẳn là không ở vào trạng thái kích hoạt, bằng không ngươi sẽ có sở phát giác." Hồng Quân chậm rãi nói.

Long Ngao ngốc thì ngốc, nhưng cũng không phải bạch si, nếu vị kia thời thời khắc khắc đều đang giám thị Long Ngao thì Long Ngao khẳng định sẽ phát giác dị dạng, cho nên chỉ có khả năng là trạng thái trầm ngủ hoặc phong ấn, như vậy mới giải thích thông. "Ra là như vậy." Long Ngao hoảng nhiên.

Nói chuyện cũng đã nói không sai biệt lắm, mọi người không có lại tiếp tục nhàn liêu, Hồng Quân ý niệm khẽ động câu thông Đại Đạo Hồng Quân để hắn về một chuyến.

Thủ bút của Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên muốn phá giải tự nhiên rất khó, thậm chí áp căn là không thể nào.

Cho nên, chỉ có thể để Đại Đạo Hồng Quân thân là Tạo Hóa Đại Đạo giải quyết, vị cách của hắn cũng là Đại Đạo Cảnh, phá giải tự nhiên dễ như trở bàn tay. *** Chí Cao Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung. "Tìm người giúp ngô đoạt được thắng lợi trong Phong Thần Lượng Kiếp." Da Hòa Hoa nói. "Chí cao vị diện không được xuất thế, ngô ở chư thiên tự nhiên không có bất kỳ lực lượng nào có thể dùng." Thần Thoại Hồng Quân khí định thần nhàn nói. "Diễn, tiếp tục diễn." Da Hòa Hoa mặt không chút thay đổi nói.

Đại gia đều không phải người tốt, trang cái gì bạch liên hoa ni?

Không có lực lượng?

Ngươi bố trí những cái kia tưởng ta không biết?

Lão tử đều lười so đo việc ngươi hố ta đem chuyện lục đại không gian thống xuất (công khai) ra ngoài, các diễn các thôi. "Giúp thì không phải là không được, chỗ tốt đâu?

Một ca đừng cười nhị ca, lấy lại lục đại không gian bản nguyên đối với Chí Cao Hồng Hoang ngô tịnh không phải chuyện tốt." Thần Thoại Hồng Quân trên mặt lộ ra một vệt tươi cười, cười híp mắt nói. "Lợi ích trao đổi thôi." Da Hòa Hoa nói. "Có thể." Thần Thoại Hồng Quân đáp ứng. *** Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Theo Đại Đạo Hồng Quân ra tay, một đạo ấn ký xuất hiện tại mi tâm Long Ngao.

Như mọi người dự liệu, Chí Cao Địa Cầu xác thực ở trên người Long Ngao làm tay chân.

Bất quá cũng bình thường, nếu không làm tay chân thì mới làm cho người ta cảm thấy kỳ lạ.

Ông ông ông!!!

Từng luồng thôi xán quang huy đản sinh, từng đạo huyền diệu khí cơ diễn hóa, như đại đạo quy tắc phục tô, tựa hồ đang một lần nữa chế định quy tắc.

Vô biên tiên hoa thần tắc bính phát, từng đạo huyền cơ hội tụ, dần dần ngưng tụ ra một cái thân ảnh. "Ngô rút trước." Đại Đạo Hồng Quân nói. "Hữu lao." Hồng Quân nói cám ơn. "Ngô chỉ nhìn xem kịch mà thôi, hà tất đem ngô dính líu vào đâu." Một đạo lãnh mạc tiếng thở dài xuất hiện trong hư không đại điện, tung nhiên chỉ là tiếng thở dài đều giống như ẩn chứa vĩ lực cùng huyền diệu khó diễn tả bằng lời.

Phàm nhân nghe thấy thật giống như có thể lập địa thành tiên, tiên nhân nghe thấy thật giống như có thể vạn kiếp bất diệt.

Ông!!!

Một đạo thân ảnh, xuất hiện bên trong Tử Tiêu Cung.

Chính là Địa Cầu chúa tể...

Cái Á (Gaia) hình chiếu!

Khác với mấy cái chí cao vị diện khác, Chí Cao Địa Cầu cấu tạo đặc thù, người chưởng khống nó là bản thân ý thức Thiên Đạo của vị diện đó.

Đúng thế, không phải sinh linh làm người chưởng khống, là Thiên Đạo!

Thiên Đạo hóa hình, lấy tên Cái Á, chấp chưởng trật tự cùng quy tắc của Chí Cao Địa Cầu. "Gặp qua Cái Á miện hạ." "Gặp qua Cái Á miện hạ." "Gặp qua Cái Á miện hạ." Đám người Hồng Quân lễ phép tính hướng về phía Cái Á cúc một cung nói. "..." Long Ngao sắc mặt biến huyễn.

Thật sự ở trên người ta làm tay chân?

Ta chỉ là một con cờ?

Cái gọi là ngưu bức huyễn khốc điếu tạc thiên chỉ là người khác ám trung thôi động?

Hề chúa lại là chính tôi! "Ngô còn chưa tìm ngươi gây phiền toái, ngươi lại tìm tới ngô trước.

Kế hoạch của ngô, ngươi đem bố cục của ngô toàn bộ làm loạn, ngô còn nhớ kỹ đây." Hóa thành một gã bạch phát lão giả, Cái Á tự tiếu phi tiếu nói. "Đạo hữu, chúng ta có thể hợp tác một phen, ngươi cảm thấy thế nào?" Hồng Quân không để ý lời Cái Á, tự cố tự nói.

Tìm phiền toái?

Có giỏi thì tìm.

Phản chính Đại Đạo Cảnh không được nhập thế, đã như thế thì sợ cái rắm, đừng nói một cái chí cao vị diện chưởng khống giả, sáu cái toàn tới...

được rồi, sáu cái toàn tới thì đỉnh không được, nhưng một cái hai cái thì vấn đề không lớn.

Đại Đạo Cảnh không ra, Hồng Quân ở Hồng Hoang liền là chư thiên vô miện vương, lời này cũng không phải là nói chơi. "Ngô vì sao phải cùng ngươi hợp tác, ngươi có tư cách gì để hợp tác?" Cái Á bình tĩnh nói. "Đạo hữu làm ra cái Chư Thiên Đại Đạo Nhóm Chat không biết làm thế nào rồi, muốn hay không bản tọa giúp đạo hữu một tay." Hồng Quân tựa nhiệt tình nói. "..." Cái Á sắc mặt đen sì.

Lại nhớ thương lên một con cờ khác của ta?

Sao súc sinh thế nhỉ. "A a, ngô đối với Hồng Hoang thập phần hiểu rõ, ỷ vào Tạo Hóa Đại Đạo liền có thể tứ vô kỵ đạn rồi?

Đừng ép ngô bẩm minh Chí Cao Đại Đạo." Cái Á hai mắt hơi híp.

Chí Cao Đại Đạo là chỗ dựa của Hồng Hoang, điểm này chư thiên cường giả có thể không biết, đám lão bất tử trong thời gian trường hà có thể cũng không biết, nhưng lục đại chí cao vị diện chưởng khống giả bố cục chư thiên lại há có thể không biết.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân, bằng không thì sớm đã đem chuyện này chọc đến bên kia Chí Cao Đại Đạo rồi. "Được a, đi bẩm minh đi." Hồng Quân gật đầu.

Bẩm báo, có giỏi thì bẩm báo, ai sợ ai a, đại không được thì tổn thương lẫn nhau?

Của ta chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, lục đại chí cao vị diện kia thì lại không giống vậy, người nào làm cũng đều không phải chuyện nhân sự, chỉ cần ai dám bẩm báo thì đại gia cùng chết, chẳng lẽ ta không thể bẩm báo?

Chí Cao Thần Giới lấy sáu cái không gian đoạt thủ chư thiên quyền hành, cải triều hoán đại, đem lục đại chí cao vị diện thế hoán.

Chí Cao Hồng Hoang lấy hệ thống Hồng Hoang bao trùm chư thiên, tiêu trừ quyền hành của Chí Cao Đại Đạo, trở thành chư thiên vạn giới chúa tể.

Chí Cao Địa Cầu âm thầm thu hoạch khí vận của chư thiên đại khí vận giả, lấy khí vận trùng kích ý thức Chí Cao Đại Đạo, để Chí Cao Đại Đạo ngã xuống, sau đó Cái Á tự thân trở thành Chí Cao Đại Đạo.

Mấy cái chí cao vị diện khác không cần nói, đều không sai biệt lắm.

So với đám người này, việc Hồng Hoang làm có là gì, cùng lắm chỉ là lấy quyền mưu tư, đám người Cái Á thì lại khác.

Hảo gia hỏa, dùng "chư thiên nhị ngũ tử" (kẻ phản bội) để hình dung đều không quá đáng, người nào cũng muốn lộng chết Chí Cao Đại Đạo, làm cho Hồng Quân đều cảm thấy Chí Cao Đại Đạo rất đáng thương.

Đang ngủ say thật tốt, kết quả vừa tỉnh ngủ phát hiện chư thiên thay đổi, đại gia đều muốn nó chết? "..." Cái Á trầm mặc.

Nếu không phải vì nguyên nhân này thì hắn lại há có thể lưu lại Hồng Hoang cái u ác tính này. "Đang uy hiếp ngô?

Thật sự cho rằng lục đại chí cao vị diện ngô đẳng sẽ không liên thủ trước tiên xóa đi Hồng Hoang vị diện?" Cái Á lạnh lùng nói.

Hắn là ai, lục đại chí cao vị diện chúa tể lại là ai!

Khu khu một cái Thiên Đạo Cảnh dám tính kế tồn tại Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên?

Thật to gan!

Hắn cũng xứng?

Cũng xứng dạy ta làm việc? "Được, vậy cứ quyết định thế đi."

Hồng Quân ra hiệu cho Cái Á. "....." Nếu không phải vì Chí Cao Thiên Bảng đang ở đây.

Nếu không phải vì hai vị kia đang ở đây.

Thật sự cho rằng ta không dám ra tay sao? "Hợp tác." Lược làm trầm ngâm, Cái Á chậm rãi nói.

Giận dỗi thì không cần thiết, chung quy vẫn là nhìn vào lợi ích, có đủ lợi ích thì ta lại nhịn vậy, chẳng lẽ vì tính khí trẻ con mà không hợp tác?

Chỉ có trẻ con mới làm việc theo cảm tính như thế. "Nói chuyện kỹ hơn chút?" Hồng Quân cười. "Nói chuyện kỹ hơn chút." Cái Á khẽ gật đầu.

Chương 134

.....

Bức màn lớn được kéo ra!

Phong vân biến đổi!

Trong cõi u minh, chư thiên cường giả đều dường như cảm nhận được loại không khí vi diệu lại quỷ dị kia, giống như mưa gió sắp đến, không ít cường giả bắt đầu thôi diễn thiên cơ, lại phát hiện thiên cơ đã bị che lấp.

Không, chính xác mà nói, là thiên cơ loạn rồi!

Có Đại Đạo Cảnh trở lên thiệp túc dẫn đến thiên cơ hỗn loạn!

Chư thiên vốn do Đại Đạo cấu thành, thời không cũng chịu tải quy tắc Đại Đạo, tự nhiên, Đại Đạo Cảnh sẽ can thiệp thời không và chư thiên vận chuyển, giống như Đại Đạo Cảnh hay cái gọi là Thần Thoại Đại La có thể sửa đổi dòng thời gian vậy. "Đại Đạo Cảnh can thiệp?" Vô số chư thiên cường giả sắc mặt kinh hãi, da đầu tê dại, toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới trong nhất thời dường như đều an tĩnh lại, những chư thiên cường giả vốn đang hoạt bát cũng không nhảy nhót nữa, nhao nhao đều rụt đầu chờ đợi biến hóa. "Vô lượng lượng kiếp.....

Chân chính vô lượng lượng kiếp....." Vô số chư thiên cường giả thần sắc phức tạp, dù là Thiên Đạo Cảnh cường giả cũng thấp thỏm lo âu.

Khác với lượng kiếp trong các vị diện riêng lẻ, vô lượng lượng kiếp hung hiểm hơn nhiều, từ khi chư thiên đản sinh đến nay, Nguyên Thủy Chư Thiên chưa từng có vô lượng lượng kiếp sản sinh, nhưng

có thể xác định là, thật sự sẽ chết người!

Dưới đại kiếp, Chứng Đạo Cảnh đều chỉ là con sâu cái kiến, Chưởng Đạo Cảnh cũng chỉ là con kiến lớn hơn một chút, Thiên Đạo Cảnh đều tất sẽ vẫn lạc, e rằng chỉ có Đại Đạo Cảnh mới có thể may mắn thoát khỏi.

Không đúng!

Chiến Tôn đã vẫn lạc.

Ồ thế thì không sao rồi, Đại Đạo Cảnh ước chừng cũng phải vẫn lạc một nhóm, đối mặt với loại lượng kiếp kinh khủng này ai có thể bình tĩnh, ai có thể ổn định được, không ai có thể làm được.

Trước đó chẳng qua chỉ là màn khai mạc của vô lượng lượng kiếp, các vị diện hoặc chiến tranh hoặc xâm lấn, chỉ liên quan đến từng vị diện riêng lẻ.

Vô lượng lượng kiếp cao trào thì tất sẽ quét ngang toàn bộ chư thiên, chênh lệch giữa hai bên không nghi ngờ là một trời một vực, từ đó cũng có thể tưởng tượng được vô lượng lượng kiếp rốt cuộc kinh khủng đến mức nào.

Thời gian như nước chảy, thoáng cái vạn vạn năm, trong nháy mắt liền đã qua mấy trăm vạn năm.

Tại thời điểm không khí chư thiên đang vi diệu, một ngày nọ, kinh biến... xuất hiện!

Oanh!!!

Một tiếng vang thật lớn lan đến chư thiên, quét ngang vạn giới, trong chớp mắt, một trọng vị diện hình chiếu khôi hoằng lại khó có thể diễn tả bằng lời, như chí cao vô thượng giáng lâm chư thiên.

Tuy rằng chỉ là hình chiếu nhưng cũng khiến cho Thời Gian

Trường Hà dường như khó có thể thừa nhận, không còn vận chuyển, vĩ lực kinh khủng kia dường như đóng băng toàn bộ chư thiên, dù là Thiên Đạo Cảnh khi đối mặt với hình chiếu của vị diện này đều có chút khó có thể thừa nhận, bắt đầu run rẩy. "Vị diện!?" Chư thiên cường giả kinh hãi.

Chí cao vị diện?

Không, không phải Chí cao vị diện, uy áp không kinh khủng như vậy.

Nhưng lại vượt ra khỏi cấp độ Đại Thiên.

Chư thiên khi nào lại xuất hiện đẳng cấp vị diện này!? .....

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Bá bá bá!!!

Bá bá bá!!!

Từng đạo thân ảnh xuất hiện trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân ngồi ở trên đài cao cũng chậm rãi mở mắt. "Lượng kiếp, bắt đầu rồi." Hồng Quân bình tĩnh nói.

Ánh mắt nhìn về phía Hỗn Độn Chi Hải, trên mặt Hồng Quân lộ ra một tia nụ cười nghiền ngẫm: "Quả nhiên giấu rất sâu a, Bán bộ Chí cao cấp vị diện?

Xem ra đã sớm có chuẩn bị nha." Bán bộ Chí cao cấp vị diện!

Đây là vị diện mà Chí Cao Thần Giới thống ngự!

Vị cách áp đảo bên trên Đại Thiên, đủ để trấn áp Thiên Đạo Cảnh thậm chí uy hiếp Đại Đạo Cảnh! "Chui vào kẽ hở của Chí Cao, tựa hồ đem một bộ phận bản nguyên của Chí Cao Thần Giới dung nhập vào trong đó, thảo nào có thể đạt được vị cách này, đạo hữu, vị diện này nếu bắt được thì đối với Hồng Hoang có chỗ tốt rất lớn." Đại Đạo

Hồng Quân cảm ứng một chút rồi nói.

Hắn cùng Hồng Hoang sớm đã là châu chấu trên cùng một sợi thừng, nếu có thể tăng cường Hồng Hoang tình trạng và cường độ thì Đại Đạo Hồng Quân tự nhiên sẽ không cự tuyệt. "A?" Trong mắt Hồng Quân tinh mang chợt lóe, những Hỗn Độn Ma Thần còn lại cũng cười.

Gây sự tình?

Cái này bọn hắn quá thạo. "Chủ trì công việc Phong Thần Lượng Kiếp, kế hoạch vị diện cứ giao cho ta đi." Bàn Cổ nói. "Có thể." Hồng Quân không có dị nghị.

Nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, đối nội hãm hại nhau là bình thường, nhưng đối ngoại thì khẩu kình đều nhất trí. "Như vậy, bắt đầu đi." Hồng Quân chậm rãi đứng dậy. "Bắt đầu!" "Bắt đầu!" "Bắt đầu!" Mọi người sắc mặt chính lại, nghiêm túc nói. .....

Trong sơn cốc.

Ông!!!

Một luồng khí tức huyền diệu lóe lên, ẩn có Tam Thiên Đại Đạo cúi đầu, lại có vạn thiên hồng mông đản sinh, tựa như chư thiên hình chiếu, lại như vạn giới hội tụ, giống như hóa thành chư thiên vô thượng chúa tể, vạn giới chí cao quân vương.

Theo Lý Phàm mở mắt, tất cả dị tượng như thủy triều lui đi, hết thảy dường như chưa từng phát sinh, khí tức của hắn cũng nội liễm xuống, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác cực hạn kinh khủng như đối mặt với vực sâu. "Thiên Đạo Cảnh." Khóe miệng Lý Phàm vẽ lên một tia độ cong.

Đại cảnh giới đột phá, tiểu cảnh giới tăng lên thì đơn giản rồi. "Đại Đạo Cảnh a....." Lý Phàm cảm khái một tiếng, ngẩng đầu nhìn

về phía bầu trời, ánh mắt dường như có thể xuyên qua vị diện tinh bích, xuyên qua chư thiên tinh bích nhìn thấy hư vô cùng hỗn độn. "Sắp rồi sắp rồi....." Lẩm bẩm một tiếng, Lý Phàm nhìn về phía cửa sơn cốc, trên mặt lộ ra một nụ cười: "Trước tiên xem kịch vui đã, kịch vui cũng chính thức mở màn rồi." Nữ Oa...

đến rồi! .....

Kịch vui mở màn!

Phong Thần Lượng Kiếp kéo ra màn che!

Hỗn Độn Chi Hải, dưới ánh mắt chấn hám lại kinh nghi bất định của chư thiên cường giả, Bán Chí Cao vị diện trực tiếp hoành khóa chư thiên hướng về phía Hồng Hoang bay đi.

Nhìn thấy một màn này, trong mắt chư thiên cường giả lóe lên vẻ hiểu ra, lập tức có chút suy đoán.

Có liên quan tới Hồng Hoang?

Lại sắp xảy ra tình huống gì rồi? "Hồng Quân, thời cơ đã đến, Phong Thần Lượng Kiếp có thể bắt đầu rồi." Có lẽ là một giây, cũng có thể là vạn năm, thời gian trôi qua tại thời khắc này đều không còn quan trọng, trong chớp mắt, Bán Chí Cao vị diện giáng lâm bên ngoài Hồng Hoang vị diện, thanh âm uy nghiêm lại đạm mạc của Da Hòa Hoa (Jehovah) vang vọng trong chư thiên.

Phong Thần Lượng Kiếp.....

Bắt đầu!

Hoặc là Hồng Hoang một lần hành động phong ấn Thần Giới, hoặc là Da Hòa Hoa tại Hồng Hoang sắc phong thần linh.

Dưới sự chú mục của chư thiên cường giả, lượng kiếp mở ra! "Được." Một đạo thanh âm mờ ảo từ Hồng Hoang phát ra, uy truyền

chư thiên.

Phong vân tái khởi Hồng Hoang thế, lượng kiếp vừa ra chư thiên kinh! "Phong Thần Lượng Kiếp?" "Tình huống gì?" "Hồng Hoang Phong Thần Lượng Kiếp từ khi nào quy mô lớn như vậy rồi?" "Lượng kiếp do hai giới đối đầu?" "Đã chạm tới khu vực kiến thức mù tịt của ta." Chư thiên cường giả mờ mịt, vạn giới cường giả động dung, toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới dường như vào giờ khắc này tĩnh thanh, tất cả mọi người đều sắc mặt ngốc trệ, da đầu tê dại.

Nhưng mà, càng thêm chấn hám còn ở phía sau! "Ngô nãi Chí Cao Thần Giới chi chủ, Da Hòa Hoa.

Nhập dưới trướng của ta có thể siêu thoát trong lượng kiếp, có thể vĩnh hằng trong vô lượng lượng kiếp, nếu có ý giả, liền đến Hồng Hoang tham dự lần này Phong Thần Lượng Kiếp." "Dưới lượng kiếp, Chứng Đạo Cảnh trở lên không được nhập nội, phi Chứng Đạo Cảnh trở xuống cảnh giới mới có thể tham chiến, chỉ cần đánh bại một phương thì coi như thắng trận chiến này." Trong Bán Chí Cao vị diện truyền ra thanh âm của Da Hòa Hoa, theo thanh âm rơi xuống, thời không dường như dấy lên sóng to gió lớn, vô lượng Thời Gian Trường Hà dường như bao trùm toàn bộ chư thiên vạn vực, một đạo thân ảnh tôn quý lại khó có thể diễn tả bằng lời, vĩ ngạn đến cực hạn xuất hiện ở cuối Thời Gian Trường Hà.

Như gánh vác thời không, tựa chưởng khống duy độ, dường như thời không ở trước mặt hắn đều như trần ai.

Khí thế tuy không hiển lộ, lại ẩn chứa vĩ lực khó có thể hình dung, dù là Thiên Đạo Cảnh chư thiên cường giả đều cảm giác nhỏ bé như hạt bụi, ở trước mặt thân ảnh này thân thể đều đang run rẩy, chân linh đều khó có thể vận chuyển. "Chí Cao Thần Giới!" "Chí cao vị diện!" "Thượng Đế Da Hòa Hoa!" "Thật sự tồn tại." "!!!" Chư thiên sôi trào!

Vạn giới chấn hám!

Chư thiên cường giả toàn bộ đều ức chế không được dật xuất từng luồng khí tức, tâm thần chấn động, toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới dường như đều xuất hiện cuồn cuộn tiếng vang, như Chư Thiên Vạn Giới đều đang run rẩy.

Lấy Chư Thiên Vạn Giới làm quân cờ, lấy Hồng Hoang làm bàn cờ, một ván cờ hạo nhiên lại khó có thể tưởng tượng!

Chư thiên cường giả phảng phất đều có thể cảm nhận được đại thế khôi hoằng phả vào mặt, hô hấp đều dường như trở nên gian nan, Tam Thiên Đại Đạo vạn thiên tiểu đạo vào giờ khắc này quang trạch đều phảng phất ảm đạm vô cùng.

Oanh!!!

Trái lại bên phía Hồng Hoang, Hồng Quân lại không nói nhiều, chỉ tế xuất một phương đỉnh cấp Đại Thiên Thế Giới trong Hồng Hoang vị diện.

Tại giới này, diễn lượng kiếp!

Phong Thần Lượng Kiếp tự nhiên không có khả năng tiến hành tại Hồng Hoang chủ thế giới, điểm ấy không cần nói nhiều, nếu không đối với Hồng Hoang phá hoại quá lớn, ảnh hưởng cũng quá rộng, sơ sẩy một chút là thật sự xong đời, Hồng Quân đương nhiên sẽ không mạo hiểm như vậy.

Cho nên liền liên thủ Hồng Hoang cường giả, cộng thêm Thiên Đạo vĩ lực gia trì, sáng tạo ra một cái thế giới, vị cách không kém cỏi đỉnh cấp Đại Thiên Thế Giới! "Bắt đầu đi." Hồng Quân thản nhiên nói.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Hồng Hoang vị diện từng tôn cường giả nhập trú, Minh Hà, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu...

Hầu như chín thành trở lên Hồng Hoang Chuẩn Thánh, nhao nhao nhập giới!

Chuẩn Thánh trở xuống?

Vậy không cần thiết đi vào.

Trận chiến này, là một cái lượng kiếp, chung quy lấy Chuẩn Thánh tác chiến, Chuẩn Thánh trở xuống bất quá là sâu kiến mà thôi, thật đánh nhau dư ba đều sẽ để cho kỳ vẫn lạc, dù sao quy mô quá lớn, cho nên không cần thiết.

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Trong Bán Chí Cao vị diện, từng luồng thần thánh quang huy nở rộ, từng tôn thân ảnh tản ra thần tính khí tức tiến vào lượng kiếp thế giới.

Có người gánh vác quang dực như Thiên Sứ, có người cả người lôi đình quấn quanh tựa như Lôi Thần, cũng có Thần Minh gia trì bản nguyên khí tức tiến vào.

Một bên là Tiên, một bên là Thần!

Oanh!!!

Chư thiên dường như có từng đạo hình chiếu thần bí xuất hiện, đó là...

Địa Cầu!

Ở một bên khác, từng trọng hình chiếu man hoang cổ lão tráng lệ khôi hoằng xuất hiện, đó là...

Hồng Hoang!

Chí Cao Địa Cầu, Chí Cao Hồng Hoang, tham chiến!

Từng tôn nhân vật chính trong tiểu thuyết huyền huyễn, tiên hiệp, võ hiệp quen thuộc ở kiếp trước của Lý Phàm, từ trong Địa Cầu vị diện dưới trướng Chí Cao Địa Cầu đi ra, tiến vào lượng kiếp thế giới tịnh nhập vào trận doanh của Hồng Hoang vị diện.

Những cường giả của các Hồng Hoang vị diện khác trong chư thiên cũng đi theo sát phía sau gia nhập trận doanh của Chí Cao Thần Giới.

Hai đạo quang hoa từ chân trời rơi xuống, Hồng Quân dùng vĩ lực diễn hóa ra một phương Tiên Cung mờ ảo trấn thủ một phương lượng kiếp thế giới, bên kia Da Hòa Hoa dùng sức mạnh diễn hóa ra một tòa Thần Điện hạo hãn trấn thủ phương còn lại.

Lượng kiếp, mở ra!

Phong Thần chi lượng kiếp, phong ấn thần linh cùng lấy thần phong thiên chi lượng kiếp!

Một lượng kiếp khôi hoằng lại mang cấp bậc sử thi, kéo ra màn che!

Chương 135

"!!!" Chư thiên cường giả.

Tĩnh!

Yên tĩnh như chết!

Chư thiên cường giả không ai không sắc mặt ngốc trệ, trợn mắt há hốc mồm, toàn bộ bị quy mô của lượng kiếp làm chấn động đến đầu váng mắt hoa.

Quy mô quá lớn, lớn đến kinh người, lớn đến siêu việt tưởng tượng, hoàn toàn chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy.

Khá lắm, lượng kiếp diễn hóa của một cái vị diện lại đặc biệt đuổi kịp vô lượng lượng kiếp, ai mà đỡ được a.

Chí Cao Địa Cầu và Chí Cao Hồng Hoang tuy rằng chỉ kinh hồng nhất liếc, nhưng lấy nhãn lực của chư thiên cường giả lại làm sao nhìn không ra hai cái vị diện này kinh khủng đến mức nào. "Hai cái Chí cao vị diện tham chiến....." Chư thiên cường giả chép miệng không thôi.

Cái Hồng Hoang vị diện này cũng quá có mặt mũi rồi?

Hay là nước ở Hồng Hoang quá sâu? "Tham chiến sao....." Lời của Da Hòa Hoa khiến ánh mắt chư thiên cường giả chớp động, trong lòng xuất hiện một tia tâm động.

Được Chí cao vị diện chúa tể lôi kéo, nếu không tâm động là nói nhảm, dù sao cái đùi này cũng không phải đùi vàng có thể hình dung, nó vừa thô vừa to a.

Nhưng Hồng Quân cùng những người khác ở Hồng Hoang vị diện lại làm cho chư thiên cường giả có chút do dự, cuối cùng đành phải

lựa chọn trước yên lặng theo dõi kỳ biến, quan sát một chút rồi tính.

Ổn một chút!

Dù sao Hồng Hoang cũng không dễ chọc.

Nước, quá sâu a. .....

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Da Hòa Hoa, Thần Thoại Hồng Quân từ bên ngoài đi vào, thấy Cái Á đang ngồi ở trong đại điện, hai người không có ý ngoại.

Đều là lão âm bỉ, ai có thể cười nhạo ai đây, tâm tư mọi người đều trong lòng hiểu rõ, chẳng qua là không nói toạc ra mà thôi. "Đạo hữu hảo kế sách, lại lôi kéo được cả Cái Á." Da Hòa Hoa cười ha hả nói. "Bỉ thử bỉ thử, Hồng Quân đạo hữu không phải cũng gia nhập rồi sao." Hồng Quân cười nói. "Vị đạo hữu kia đâu, đạo hữu và vị nữ đạo hữu kia không ở đây à." Da Hòa Hoa liếc mắt nhìn đại điện một cái rồi mở miệng nói.

Nữ đạo hữu tên là...

Vọng Thư. "Bàn Cổ cảm thấy trận chiến này quá trò trẻ con, dù sao trận doanh của đạo hữu quá không chịu nổi một kích, cho nên liền ai đi đường nấy rời đi rồi." Hồng Quân thở dài nói. "Ha ha, tốt tốt tốt." Trong mắt Da Hòa Hoa xuất hiện một tia nộ ý, ngoài cười nhưng trong không cười nói. "E rằng là đang nhớ thương một trong những lá bài tẩy mà bản tôn lần này bày ra đi, muốn Thần Đường vị diện?

Ha ha, thật coi bản tôn là bạch si sao, muốn mưu toan, vừa vặn để người của Hồng Quân trở thành pháo hôi tiêu hao sức mạnh." Vọng Thư nhìn chằm chằm Da Hòa Hoa, trong miệng theo bản năng nói. "???" Da Hòa Hoa. "???" Thần Thoại Hồng Quân. "Tâm Linh Đại Đạo quyền hành?

Thú vị, xem ra đạo hữu không đơn giản a, Tâm Linh Đại Đạo bình

thường cũng không cụ bị năng lực nhìn trộm tâm linh ngô đẳng, dù là chỉ là hình chiếu của ngô đẳng." Da Hòa Hoa bất động thanh sắc nhìn về phía Vọng Thư, tựa như kinh ngạc nói. "Chỉ cần ngã không xấu hổ, xấu hổ nhất định là người khác." Vọng Thư nhìn Da Hòa Hoa lẩm bẩm. "....." Da Hòa Hoa lập tức phong tỏa nội tâm. "Sa bỉ, gài bẫy ta?

Ha ha, tưởng rằng ta không biết?

Gài đi, xem ai gài ai." Vọng Thư lại nhìn về phía Thần Thoại Hồng Quân. "....." Sắc mặt Thần Thoại Hồng Quân biến ảo, tự bế.

Trong lúc nhất thời, tràng diện một lần xấu hổ, hiện trường không khí vô cùng vi diệu.

Hồng Quân trên mặt mang theo nụ cười nghiền ngẫm, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, trực tiếp lựa chọn làm lơ.

Ai, đừng nói, thật sự rất sảng khoái, Hồng Quân lập tức ngộ ra cái này gọi là báo ứng.

Để Vọng Thư lưu lại quả nhiên là lựa chọn sáng suốt. "Hai vị tiền bối thỉnh thứ tội, ta khống chế không được." Vọng Thư vội vàng hướng về phía Thần Thoại Hồng Quân và Da Hòa Hoa hành lễ, dục khóc vô lệ nói.

Ta không muốn a, nhưng ta khống chế không được a, ta biết ngay Hồng Quân giữ ta lại là không có chuyện tốt, lần này xong rồi, lại đắc tội hai đại Chí cao vị diện chúa tể, Vọng Thư lập tức cảm thấy tiền đồ một mảnh hắc ám.

Ngày tháng không cách nào qua nổi rồi. "Ha ha, không sao không sao." "Ha ha, không có việc gì không có việc gì." Thần Thoại Hồng Quân, Da Hòa Hoa trăm miệng một lời, ngoài cười nhưng trong không cười nói. "....." Vọng Thư.

Càng sợ hơn.

Vẻ mặt ủy khuất và mờ mịt, Vọng Thư nhìn về phía Hồng Quân.

Tựa như nhìn ra sự lo lắng của Vọng Thư, Hồng Quân an ủi: "Hai vị thân là Chí cao vị diện chúa tể, làm sao sẽ so đo với ngươi, không ngại, không cần lo lắng." "Ha ha." "A a." Thần Thoại Hồng Quân, Da Hòa Hoa khẽ cười một tiếng.

Đoán xem ta có so đo hay không? "....." Khuôn mặt nhỏ của Vọng Thư đều sắp nhăn lại, người đều tê rần. .....

Trong sơn cốc. "Lượng kiếp nhất thời bán hội kết thúc không được, không có kịch vui để xem rồi." Nữ Oa tiếc nuối nói. "Sẽ không kết thúc không được đâu." Lý Phàm cười cười. "Ngươi muốn....." Nữ Oa đôi mắt đẹp sáng lên, trong đôi mắt to dường như xuất hiện vẻ dược dược dục thí (nôn nóng muốn thử) cùng mong đợi. .....

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Công thức quen thuộc, hương vị quen thuộc, bên ngoài Bất Chu Sơn vô cùng dị tượng huyễn lệ thần thải đản sinh, cũng có từng đạo tiên hoa ngưng tụ, từng luồng hình chiếu chợt hiện.

Vô lượng huyền cơ như cực hạn thăng hoa đản sinh nở rộ.

Chí Cao Thiên Bảng..... dị động!

Khác với dĩ vãng, lần này Chí Cao Thiên Bảng trực tiếp từ Hồng Hoang vị diện chiếu rọi nhập Hỗn Độn Chi Hải, chiếu rọi nhập vào trong chư thiên! "Chí Cao Thiên Bảng!" "Ngô đẳng cũng có thể nhìn trộm sự huyền diệu của Chí Cao Thiên Bảng!?" Chư thiên cường giả tinh thần chấn động, trên mặt xuất hiện vẻ cuồng hỉ.

Phải biết rằng bọn hắn trước giờ chưa từng kiến thức phong tư của Chí Cao Thiên Bảng, dù sao không phải ai cũng dám tìm đường chết đi nhìn trộm Hồng Hoang hoặc tính kế Hồng Hoang, đối với Chí

Cao Thiên Bảng, chư thiên cường giả chỉ biết tên chứ không biết quyền hành của nó.

Hiện tại, cũng có thể nhìn trộm sự huyền diệu của Chí Cao Thiên Bảng rồi!?

Hồng Hoang chúng sinh cùng các cường giả cũng toàn bộ đem ánh mắt tụ tiêu trên Chí Cao Thiên Bảng.

Cử thế chú mục?

Không, chư thiên chú mục, vạn giới ngưng thị!

Chí Cao Thiên Bảng xuất, uy chấn chư thiên, hấp dẫn ánh mắt của cường giả toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới! "Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng....." Trong Tử Tiêu Cung, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia tinh mang.

Lần này đổi mới chính là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng?

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới thì tốt rồi, Hồng Quân cười, dư quang bất động thanh sắc liếc mắt nhìn Da Hòa Hoa. "....." Da Hòa Hoa sắc mặt âm trầm xuống, tựa như ý thức được điều gì.

Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng, đổi mới!

Đại lượng quy tắc cấu kiến, vô lượng đại đạo hội tụ, cũng có từng đạo thần cấm hình thành, từng luồng huyền diệu uẩn nhưỡng, vô số tiên thiên văn tự cấp tốc đản sinh, trong một sát na liền đã xuất hiện vô số văn tự trên bản khối Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng.

Lập tức, toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới dường như đều ở một khắc này an tĩnh lại.

Bất luận là Hồng Hoang vị diện cường giả hay là các chư thiên cường giả khác, toàn bộ đều không hề chớp mắt, nhao nhao hoặc mong đợi hoặc kích động hoặc thấp thỏm nhìn về phía những văn tự

trình hiện trên bản khối Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng của Chí Cao Thiên Bảng. ..... **Da Hòa Hoa**: Còn gọi là Thượng Đế, Thiên Đế, Chân Chủ, Thượng Chủ.

Kỳ đản sinh tại Nguyên Thủy Chư Thiên thời kỳ nguyên sơ, do Chí Cao Đại Đạo diễn hóa Lục Đại Chí Cao Vị Diện mà đản sinh, là chư thiên bản nguyên sinh vật, vị cách bán lăng giá trên Đại Đạo Chí Tôn.

Trời sinh Đại Đạo Cảnh, đỉnh phong tức là Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên, vị liệt chư thiên chi điên. **Đại sự kiện:** 1.

Lấy thần quyền xâm thực chư thiên, trong bóng tối thôi động chư thiên nhiễu loạn chư thiên trật tự, từng mượn việc này xâm chiếm chư thiên 3 ức 9856 vạn chư thiên vị diện (Tư liệu tường tận thác triển). 2.

Tiểu Đạo đản sinh hoạt dược kỳ gian, từng âm thầm làm hắc thủ thôi động Đại Đạo Chí Tôn đản sinh, ở phía sau màn chưởng khống 225 cái Đại Đạo Chí Tôn, mượn tay bọn họ dẫn phát chư thiên động loạn (Tư liệu tường tận thác triển). 3.

Nhân thủ hạ Đại Đạo Chí Tôn số lượng không đủ, bị năm vị Đại Chí Cao Vị Diện chưởng khống giả khác tính kế, cuối cùng bị Chí Cao Đại Đạo cấm chỉ tất cả Đại Đạo Cảnh tiến vào chư thiên, từ đó, chư thiên tiến vào thời kỳ không có Đại Đạo Cảnh (Tư liệu tường tận thác triển). 4.

Chí Cao Đại Đạo phong cấm Lục Đại Chí Cao Vị Diện dẫn phát Da Hòa Hoa bất mãn, trong bóng tối sáng tạo ra sáu chủng Chí Cao Vị Diện Chi Bản Nguyên, lấy đó âm thầm thôi động dục vọng đoạt lấy quyền hành của Lục Đại Chí Cao Vị Diện, mượn đó chưởng khống Chí Cao Đại Đạo (Tư liệu tường tận thác triển). 5.

Để thủ hạ Sáu Cái Không Gian (Lục Đại Không Gian) dùng các

loại phương thức xâm lấn chư thiên, nhiễu loạn chư thiên trật tự (Tư liệu tường tận thác triển). 6. ..... 7. ..... 9. ..... 20. ..... 30. ..... 50. ..... 100. .....

Tĩnh!

Yên tĩnh như chết!

Toàn bộ chư thiên an tĩnh giống như mất tiếng, chư thiên cường giả phảng phất toàn bộ vào giờ khắc này đứng máy (đãng cơ), não của tất cả mọi người đều phảng phất trở nên trống rỗng.

Đặc biệt là Hồng Hoang cường giả, càng kinh hãi khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung tâm tình.

Chương 136

Dị Vực Hồng Quân?

Đại Đạo Hồng Quân?

Chủ Thần Không Gian?

Hồng Hoang Bàn Cổ?

Những cường giả ngày xưa bị Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng hấp quang so với Da Hòa Hoa thì quả thực là yếu nhớt!

Yếu nhớt tới cực điểm!

Đều không cần nhìn Da Hòa Hoa làm ra sự tình mỗi một cái có bao nhiêu lớn, chỉ nhìn việc hắn làm loạn mấy trăm cái là có thể tưởng tượng được hắn khủng bố cỡ nào.

Mạc Hậu Hắc Thủ!

Đây mới là chư thiên lớn nhất Mạc Hậu Hắc Thủ a!

Thuộc hạ Đại Đạo Cảnh không có nhiều bằng người khác?

Tốt!

Vậy trực tiếp lật bàn, để cho tất cả Đại Đạo Cảnh đều bị cấm chỉ hoạt động tại chư thiên.

Chí Cao Đại Đạo phong tỏa không cho xuất thế?

Tốt!

Vậy đoạt lấy Chí Cao Đại Đạo quyền hành thậm chí thay thế vị trí của Chí Cao Đại Đạo!

Gây ra chư thiên động loạn hoặc dẫn đến ức vạn vị diện phá toái thì càng không cần nói, quả thực là trò trẻ con.

Thời kỳ Chư Thiên Nguyên Sơ vì để sáng tạo và diễn hóa một bộ bí pháp mà trực tiếp hủy diệt bản nguyên của ức vạn vị diện, lấy những vị diện bản nguyên này thôi diễn bí pháp, ly phổ đến mức làm cho người ta da đầu tê dại. "Thật sự đem ta bộc quang ra rồi." Da Hòa Hoa sắc mặt âm trầm, tâm thái sụp đổ.

Đặc biệt là cảm nhận được ánh mắt như có như không của Thần Thoại Hồng Quân và Cái Á, tâm thái Da Hòa Hoa càng thêm sụp đổ.

Tuy rằng mấy vị kia làm những chuyện không quang thải (vẻ vang) khẳng định không ít hơn hắn, nhưng người khác không bị bộc quang, còn hắn thì bị bộc quang rồi a.

Đặc biệt là việc làm cho tất cả Đại Đạo Cảnh không cách nào tiến vào chư thiên, không chỉ đắc tội mấy vị Chí cao vị diện chúa tể kia mà còn đem những Đại Đạo Cảnh trong Thời Gian Trường Hà đắc tội hết toàn bộ.

Dù là Chí Cao Thần Giới chúa tể cũng thừa nhận không nổi hậu quả a. "Ngưu bức ngưu bức, đạo hữu quả nhiên ngưu bức a, bút tích thật lớn." Hồng Quân mặt đầy tươi cười, tựa như cảm khái nói. "Ha ha." "Ha ha." Cái Á và Thần Thoại Hồng Quân lần lượt khẽ cười. "....." Da Hòa Hoa.

Đáng chết, tình thế giống như vượt ra khỏi sự chưởng khống của hắn. .....

Trong sơn cốc.

Nhìn bản nguyên chi lực không ngừng bạo tăng, Lý Phàm cũng cười.

Không hổ là Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên, thật là mạnh mẽ, vì để thôi diễn Da Hòa Hoa, Lý Phàm hầu như tiêu hao mười phần thì hết tám phần bản nguyên chi lực hiện tại, nhưng so với thu hoạch thì

rất đáng giá.

Phải biết rằng Chí Cao Thiên Bảng chiếu rọi chư thiên thì không chỉ có chư thiên cường giả quan tâm, những Đại Đạo Chí Tôn ẩn tàng trong Thời Gian Trường Hà cũng đang nhìn trộm a...

Đại Đạo Chí Tôn chịu sự hạn chế của Chí Cao Đại Đạo không được xuất hiện tại chư thiên, nhưng không có nghĩa là không thể nhìn trộm chư thiên, từ đó có thể tưởng tượng được thu hoạch của Lý Phàm rốt cuộc lớn bao nhiêu. ..... "Hóa ra Sáu Cái Không Gian là do Thượng Đế sáng tạo!?" "Hít....." "Ẩn chứa lục cái Chí cao vị diện bản nguyên chân ý?" "!" "Thảo nào, thảo nào lại có Phong Thần Lượng Kiếp đản sinh, hóa ra, là vì tranh đoạt Sáu Cái Không Gian!" Hồi lâu sau, chư thiên cường giả phản ứng lại, sau khi đại khái xem xong giới thiệu về lục chủng bản nguyên chi lực thì lập tức, trong mắt chư thiên cường giả tinh mang đại phóng, thân thể đại chấn.

Oanh!!!

Chư thiên sôi trào!

Mũi dùi chỉ thẳng.....

Hồng Hoang! ..... "Hai vị tiền bối, ngô đẳng có thể hay không nhìn trộm sự huyền diệu của lục chủng Chí cao vị diện bản nguyên." Từng đạo thân ảnh xuất hiện trước Hồng Hoang vị diện, lờ mờ có thể nhìn thấy sự vĩ ngạn của từng tôn Thiên Đạo Cảnh cường giả, từng luồng khí tức giao chức hội tụ, trong lúc đó dường như đóng băng vô lượng thời không.

Hồng Hoang vị diện phương viên ức vạn vị diện đơn vị phảng phất đều triệt để bị cách ly ra khỏi chư thiên, trường lực và uy áp bàng đại như cải tả quy tắc của một phương thời không vậy.

Chư thiên cường giả, toàn bộ đều ngồi không yên!

Nói nhảm, đối mặt với dụ hoặc bực này ai lại có thể kìm nén được, lại có ai có thể bình tĩnh, vô luận là ai!

Còn về hai vị tiền bối, chỉ tự nhiên là Hồng Quân và Da Hòa Hoa.

Theo đạo lý thì Hồng Quân không nên được xưng là tiền bối, nhưng tình huống của Hồng Quân thì ai hiểu đều hiểu, người ta đều thiệp túc Đại Đạo Cảnh tầng diện rồi, ai dám gọi đạo hữu, dứt khoát gọi tiền bối cho lễ phép hơn một chút. "Có thể." "Có thể." Thanh âm của Hồng Quân và Da Hòa Hoa xuất hiện trong chư thiên.

Da Hòa Hoa nội tâm phẫn nộ, hắn cũng muốn cự tuyệt lắm, Sáu Cái Không Gian vốn là hắn sáng tạo, dựa vào cái gì chia lợi ích cho người khác?

Nhưng hiện tại cưỡi hổ khó xuống rồi, dưới tình huống bản tôn không được xuất thế thì cũng ngăn cản không được nhiều người như vậy, giống như không làm gì được Hồng Quân vậy.

Mang theo đại thế áp bách, không đồng ý cũng phải đồng ý.

Còn về Hồng Quân thì càng không cần nói, đồ chơi bạch kiểm (tay không bắt giặc), có kiếm là đủ rồi, ăn mảnh tướng ăn sẽ khó coi lắm.

Da Hòa Hoa có khả năng lỗ vốn (huyết khuy), nhưng ta nhất định là lãi to (huyết kiếm) a!

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Một tôn, hai tôn, ba tôn, năm tôn, mười tôn.....

Chỉ trong ngắn ngủi mấy cái hô hấp thời gian, trong Phong Thần thế giới đã xuất hiện siêu trăm vạn tôn Chuẩn Thánh Cảnh cường giả, số lượng còn đang không ngừng mở rộng.

Chư thiên cường giả, tham chiến!

Không, chính xác mà nói, là để thuộc hạ toàn bộ tham chiến.

Nếu đích thân giới nhập thì có lẽ sẽ có chút cố kỵ, nhưng nếu chỉ để thuộc hạ tham chiến, vậy thì không có gì phải cố kỵ cả.

Hoặc là gia nhập Hồng Hoang trận doanh, hoặc là gia nhập Da Hòa Hoa trận doanh, quyết định rất đơn giản, xem có thể cược đúng hay không. .....

Tử Tiêu Cung. "Đạo hữu, ngươi thua rồi." Hồng Quân duỗi người. "???" Da Hòa Hoa lông mày hơi nhíu, Thần Thoại Hồng Quân cũng hơi sững sờ.

Còn chưa bắt đầu đâu, thua cái gì?

Ý gì đây. "Ngươi biết không, Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới nằm trong dự liệu của ta, hay hoặc là ta chờ chính là Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đổi mới, đương nhiên rồi, nếu Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng không đổi mới thì ta cũng có một kế hoạch khác." Hồng Quân cười híp mắt nói: "Hiện tại Mạc Hậu Hắc Thủ Bảng đã đổi mới thì ngược lại đỡ tốn của ta rất nhiều công sức, cho nên, ngươi thua rồi." "Đáng chết, danh tiếng." Thần Thoại Hồng Quân đồng tử co rụt lại, sắc mặt âm trầm xuống.

Hắn đã hiểu! "Danh tiếng....." Da Hòa Hoa mí mắt nhảy lên. "Tham chiến thì có thể, nên quyết định như thế nào bản tọa cho rằng chư vị trong lòng hẳn là đều có số, chư vị thấy thế nào?" Dưới sự chú mục của mấy người, Hồng Quân ung dung mở miệng nói.

Từ khi Hồng Hoang xuất thế uy chấn chư thiên bắt đầu, ấn tượng của Hồng Hoang mang lại cho chư thiên cường giả là gì?

Thâm sâu khó lường!

Đặc biệt là đám người Hồng Quân, từ nguyên bản miệt thị rồi đến

kiêng kỵ kính sợ, dựa vào chính là thâm sâu khó lường!

Đích xác, bọn người Da Hòa Hoa đứng ở đỉnh cao chư thiên, nhưng vậy thì thế nào?

Tục ngữ nói rất hay, quan huyện không bằng hiện quản a...

Đám người Da Hòa Hoa hiện tại không thể chân thân giáng lâm, còn bọn người Hồng Quân lại săn giết Đại Đạo Cảnh, nên quyết định thế nào rất khó sao? ..... "Hồng Quân....." Chư thiên cường giả vốn đang suy nghĩ nên gia nhập trận doanh nào thì tâm thần chấn động, trong đầu lập tức hiện lên rất nhiều tráng cử mà Hồng Hoang vị diện đã làm, đặc biệt là những lần lội ngược dòng (nghịch phong phiên bàn) của Hồng Quân. "Dám làm ra Phong Thần Lượng Kiếp thậm chí hấp dẫn chư thiên mục quang, Hồng Quân thật sự không có bài tẩy sao....." Một ý niệm từ trong đầu chư thiên cường giả lóe lên.

Rất nhanh, chư thiên cường giả không do dự nữa, nhao nhao hạ lệnh để thuộc hạ xác nhập vào Hồng Hoang trận doanh.

Da Hòa Hoa?

Ngưu bức ngưu bức!

Nhưng không xuất thế được a.

Ai chẳng biết Đại Đạo Cảnh phải đến trung hậu kỳ Vô lượng lượng kiếp mới có thể xuất thế, Lục Đại Chí Cao Vị Diện thì càng khỏi bàn, chỉ sẽ càng muộn chứ không thể sớm hơn, đã như vậy thì còn sợ cái búa.

Đắc tội đám người Da Hòa Hoa khả năng chỉ bị ghi thù, đắc tội đám người Hồng Quân thì bị tính kế chết lúc nào cũng không biết. .....

Tử Tiêu Cung. "Hồng Quân.....

Tốt một cái Hồng Quân." Da Hòa Hoa hít sâu một hơi.

Bị sáo lộ (bị lừa vào tròng)!

Hoặc là nói, bị tính kế!

Đáng chết!

Đây hoàn toàn là sự tình ngoài ý muốn, dù sao quán tính tư duy ai dám đắc tội hắn, so với Hồng Quân thì hắn mạnh hơn nhiều, nhưng hắn quên mất hiện tại là thời điểm nào, rơi vào tư duy sai lầm. "Ngươi cho rằng mấy câu nói là có thể xoay chuyển hết thảy?" Da Hòa Hoa mặt không biểu tình nói. "Vậy nếu không thì thử xem?

Ha ha, thật sự cho rằng sợ các ngươi thì sẽ không lựa chọn xen vào?" Hồng Quân cười ha hả nói.

Không dám cược và không dám xúc động đó là dưới tình huống lợi ích không đủ, có đủ lợi ích sẽ khiến người ta điên cuồng đến mức không thể tưởng tượng, chư thiên cường giả nếu thật sự sợ các ngươi thì sẽ hổ khẩu đoạt thực xen vào sao? "....." Da Hòa Hoa sắc mặt biến ảo. "A đúng rồi, quên nói cho ngươi, đoán xem bản tọa để Bàn Cổ đi làm cái gì, chỉ là vì Thần Đường?

Ha ha, chuyện ngươi có thể đoán được thì bản tọa sẽ đi làm sao?" Hồng Quân chắp hai tay sau lưng khẽ cười nói. "Động thủ." Trong lòng Da Hòa Hoa dâng lên một tia dự cảm bất tường.

Sắc mặt Thần Thoại Hồng Quân đột nhiên biến đổi, mí mắt nhảy lên, tựa hồ cảm ứng được gì đó. "Bút tích thật lớn, ngươi dám!?" Thần Thoại Hồng Quân kinh nộ nói. "Chí cao vị diện a, Vô lượng lượng kiếp đều chưa tới tình trạng kia đâu, cứ phi muốn nhảy ra nhảy nhót làm gì, đại nhân, thời đại thay đổi rồi, dưới tình huống chân thân không được xuất thế, thật sự cho rằng có thể vô địch chấp chưởng hết thảy?" Hồng Quân thở dài một hơi nói.

Thanh âm tuy bình tĩnh, lại mang theo uy nghiêm cùng bá đạo khó có thể diễn tả, khi ánh mắt nhìn về phía Thần Thoại Hồng Quân và Da Hòa Hoa càng thêm ý vị thâm trường. "Đạo hữu chuẩn bị thế nào rồi?" Hồng Quân nhìn về phía Cái Á. "Không sai biệt lắm." Cái Á vốn mặt không biểu tình giờ phút này trên mặt lộ ra một tia nụ cười. "Sáu cái Chí cao vị diện quá nhiều, như vậy ta chia lợi ích sẽ quá ít, cho nên, liền để Chí Cao Hồng Hoang và Chí Cao Thần Giới lui trường trước, hai vị thấy thế nào?" Hồng Quân cười ha hả nói.

Oanh!!!

Oanh!!!

Oanh!!!

Vô lượng phật quang, u minh luân hồi, thao thiên ma vụ...

Từng đạo kim sắc quang huy sáng chói chiếu rọi Chư Thiên Vạn Giới, những vị diện chịu kim sắc quang huy chiếu rọi dường như hóa thành phật thổ hải dương, ẩn có từng cái Cổ Phật đang ca tụng cầu phúc, uyển như đản sinh ra vô cùng quang hoa cùng vĩ lực.

Chương 137

Lại có từng cỗ Cửu U Huyền Minh chi lực đản sinh, giống như có vạn thiên hồng mông uẩn nhưỡng, tựa như có vô lượng hỗn độn diễn hóa, ẩn có lục đạo đản sinh, tựa có luân hồi hiển hiện, một trọng lại một trọng Lục Đạo Luân Hồi hình chiếu.

Một mảng lớn cuồng bạo sát khí cùng vô cùng ma khí, như vạn giới trầm luân, tựa chư thiên phá diệt, hết thảy dường như hóa thành hư vô, hết thảy phảng phất tan thành mây khói, tất cả hết thảy đều như triệt để hóa thành tro bụi. ..... "Chí Cao Táng Thổ, Chí Cao U Minh, Chí Cao Vực Sâu." Da Hòa Hoa phun ra một câu.

Chí Cao Táng Thổ xuất thế!

Chí Cao U Minh đản sinh!

Chí Cao Vực Sâu hiển hóa!

Tam đại Chí cao vị diện xuất hiện!

Chính xác mà nói, tam đại Chí cao vị diện quản hạt bán bộ Chí cao vị diện xuất hiện!

Lục Đại Chí Cao Vị Diện, đồng thời xuất hiện! "Tốt tốt tốt, giỏi lắm, dương đông kích tây dùng lượng kiếp chiến đấu, thực chất lại điều động sức mạnh." Thần Thoại Hồng Quân ánh mắt u lãnh nói.

Lượng kiếp đại chiến?

Tỷ thí?

Kháng hành?

Giả, toàn là giả.

Chỉ là một cái ngụy trang mà thôi, mục đích thực sự là vì trong

bóng tối điều động sức mạnh, mượn đó san bằng toàn bộ để uẩn của hai đại Chí cao vị diện mà thôi. "Hai vị, bốn cái Chí cao vị diện cùng nhau vây tiễu, bản tọa cho rằng giới vực kia hẳn là sẽ bị xóa bỏ hết thảy dấu vết, hai vị cho rằng thế nào?" Hồng Quân cười híp mắt nói. "Liên lạc khi nào." Thần Thoại Hồng Quân sắc mặt khó coi. "Chí Cao Địa Cầu của ta liên thông chư thiên, chưởng chư thiên sức mạnh hệ thống, luận mai tàng sâu nhất chính là Chí Cao Địa Cầu ta, liên lạc mấy cái Chí cao vị diện khó sao?" Cái Á nhẹ giọng nói.

Đừng quên, Chí Cao Địa Cầu có thể hướng chư thiên thâu tống người xuyên việt a... "Kinh ngạc vì sao bọn họ sẽ hợp tác?

Ha ha, Hồng Hoang ta cùng lắm chỉ là cái cứt chuột chỉ có thể gây buồn nôn, nhưng hai vị thì khác." Hồng Quân từ từ nói, "Chí cao vị diện khiến người ta cảnh giác, cho nên mấy vị kia đối với việc trước tiên tiêu diệt thế lực của song phương các ngươi đều rất vui vẻ tiếp nhận." Tựa như nhìn ra suy nghĩ của hai người, Hồng Quân giải thích.

Hồng Hoang vị diện mạnh sao?

Mạnh!

Nhưng mạnh có hạn.

Đừng nhìn Hồng Hoang vị diện giống như rất mạnh, nhưng so với Chí cao vị diện thì đều không là gì.

Quang Chí Cao Hồng Hoang sở hữu số lượng Hỗn Nguyên Cảnh liền vượt hơn ức số, Chưởng Đạo Cảnh, Thiên Đạo Cảnh càng là vô số kể, Đại Đạo Cảnh đều có vài tôn, ví dụ như mấy vị Thiên Đạo Thánh Nhân liền đều là Đại Đạo Cảnh.

Đây mới chỉ là Chí Cao Hồng Hoang, càng đừng nói các Chí cao vị diện khác.

Đối với chư thiên mà nói Hồng Hoang vị diện là thâm sâu khó

lường, nhưng đối với Chí cao vị diện thì Hồng Hoang vị diện chỉ là cái đệ đệ mà thôi, tuy rằng khiến người ta coi trọng nhưng không đủ để khiến người ta kiêng kỵ.

Chỉ cần Lục Đại Chí Cao Vị Diện chính thức tiến vào chư thiên, đến lúc đó Hồng Hoang vị diện lại tính là cái gì.

So sánh dưới thì Chí cao vị diện lại khác, hiện tại ai cũng không vào được chư thiên, Lục Đại Chí Cao Vị Diện chỉ âm thầm làm một số động tác nhỏ và bồi dưỡng thao túng một số vị diện.

Nếu có thể chặt đứt tay chân của Chí Cao Hồng Hoang và Chí Cao Thần Giới thì các Chí cao vị diện khác rất vui lòng đi làm. "Lòng lang dạ thú, lòng lang dạ thú, tốt một cái Hồng Hoang, tốt một cái Hồng Quân, tốt tốt tốt, bản tọa chờ xem mấy cái Chí cao vị diện kia hối hận như thế nào." Thần Thoại Hồng Quân giận quá hóa cười, hít sâu một hơi sau sắc mặt đảo lại khôi phục chút hứa đạm nhiên.

Tổn thất tuy rằng không nhỏ, nhưng có thể tiếp nhận, chí ít so với Da Hòa Hoa thì đó là quá vui sướng rồi, nhìn xem Da Hòa Hoa, sắc mặt đen đến sắp chảy ra nước, tâm thái dĩ nhiên nổ tung. .....

Nhanh!

Nhanh đến cực hạn!

Nhanh đến mức sét đánh không kịp bưng tai!

Thế lực vị diện trực thuộc Tứ Đại Chí Cao Vị Diện đồng thời xuất động, Hồng Hoang vị diện gia trì cường giả đồng thời xuất thủ.

Ngắn ngủi mấy cái hô hấp thời gian, trong Chư Thiên Vạn Giới, những vị diện và thế lực trực thuộc Chí Cao Hồng Hoang, Chí Cao Thần Giới hết thảy bị hủy diệt, cuồn cuộn tiếng vang cùng tiếng nổ vang không ngừng vang vọng trong chư thiên.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Chư thiên chấn động!

Mưa máu liên miên!

Đại lượng Hỗn Nguyên Cảnh cường giả vẫn lạc!

Đại lượng Chưởng Đạo Cảnh cường giả phá diệt!

Vô số Thiên Đạo Cảnh cường giả bị phong ấn!

Biến hóa đột ngột vượt ra khỏi dự liệu của chư thiên cường giả, vượt ra khỏi tưởng tượng của tất cả mọi người, chưa đợi bọn hắn phản ứng thì hết thảy đã trần ai lạc định. "....." Chư thiên cường giả.

May mắn!

Thật sự may mắn a.

Cũng may là không đứng sai đội, nếu không thì người đi đời nhà ma chẳng phải là bọn họ rồi?

Thế là, chư thiên cường giả nhao nhao hạ lệnh gia tăng tốc độ, chiến tranh trong Phong Thần Lượng Kiếp thế giới cũng dần dần tiến vào hồi kết.

Siêu ức vạn Chuẩn Thánh Cảnh cường giả trực tiếp tại trong lượng kiếp thế giới tiến hành đại loạn đấu.

Đại Đạo băng tháp!

Đạo tắc yên diệt!

Quy tắc nhứ loạn!

Thời không vặn vẹo!

Địa Phong Thủy Hỏa đản sinh, vô lượng bảo quang nở rộ, từng đạo chí bảo tản ra lưu kim huyễn thải chiếu rọi trên vạn cổ thời không, giống như khắc ấn ra khôi hoằng thần thải.

Nếu không phải lượng kiếp thế giới là do Bàn Cổ đích thân sáng tạo thì dư ba sức mạnh do những người này sản sinh sớm đã đánh nát một phương giới vực này.

Kết cục đã định, hết thảy đều đã có thể hóa thành trần ai! .....

Trong sơn cốc. "Một vở kịch hay." Nữ Oa tán thán.

Không thể không nói Hồng Quân lần này bút tích thật lớn, dùng kế khu hổ thôn lang tương trích (loại bỏ) bên ngoài, để cho mấy cái Chí cao vị diện đại loạn đấu, lấy đó mưu lợi.

Lần này phương nào thu hoạch lớn nhất?

Đáp án không cần nói cũng biết, Hồng Hoang vị diện!

Chí Cao Thần Giới, Chí Cao Hồng Hoang tạm thời thối lui khỏi vũ đài lớn, Lục Đại Chí Cao Vị Diện chỉ còn lại bốn cái sừng sững tại chư thiên.

Chí ít là trước khi chư thiên tinh bích triệt để giải phong thì Chí Cao Hồng Hoang và Chí Cao Thần Giới không cần trông cậy vào việc tiếp tục gây sự tại chư thiên.

Đừng nói Hồng Hoang vị diện có đồng ý hay không, các Chí cao vị diện khác đều sẽ không đáp ứng, dù sao cũng sợ hai cái vị diện này phản phác (cắn ngược) lúc đó lại xui xẻo.

Hết thảy nhìn như đơn giản, thực chất hung hiểm có bao lớn có thể biết, có thể nói là bộ bộ kinh tâm, tuy có nguyên nhân mượn thế Lý Phàm, nhưng khí phách của bọn người Hồng Quân tự nhiên cũng không thể nghi ngờ, sơ sẩy một chút thì toàn bộ Hồng Hoang vị diện có thể táng tống rồi. "Kịch vui chính thức sắp đến rồi." Lý Phàm ung dung nói.

Chí Cao Thần Giới và Chí Cao Hồng Hoang tạm thời giải quyết xong, như vậy mấy cái Chí cao vị diện còn lại thì sao?

Trên đời cũng không có mấy kẻ ngốc, trí tuệ, mưu lược và tài tình mà Hồng Quân lần này thể hiện ra muốn mấy cái Chí cao vị diện kia không kiêng kỵ là không có khả năng, Hồng Quân lại nên thu vĩ (kết thúc) như thế nào. "Tiếp tục xem tiếp." Nữ Oa hứng thú bừng bừng nói.

Nữ Oa hỏi: "Không đi xem một chút?" "Tạm thời không đi." Lý Phàm lắc đầu.

Hắn tự nhiên hiểu ý Nữ Oa, Chí Cao Địa Cầu!

Có thể đi, nhưng không cần thiết, chí ít hiện tại không cần đi, có một số đáp án phải đợi thời cơ chín muồi rồi mới công bố thì mới thích hợp không phải sao?

Tiếp xúc sớm cũng không có chỗ tốt và lợi ích gì. "Ừm." Nữ Oa không nói nhiều. .....

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Sắp kết thúc rồi, đạo hữu cảm thấy thế nào?" Hồng Quân nhìn về phía Da Hòa Hoa.

Da Hòa Hoa không nói một lời, sắc mặt thiết thanh phất phất tay, ba đạo phù văn tản ra khí tức huyền diệu lại khó có thể diễn tả bằng lời xuất hiện trong hư không.

Ba cái không gian bản nguyên chi lực còn lại!

Cổ Cẩu Bản Nguyên!

Tiên Vực Bản Nguyên!

Nhân Đạo Bản Nguyên!

Muốn mặt mũi, huống chi không đưa cũng không được, thế lực của Chí Cao Thần Giới cơ bản bị quét sạch sành sanh, hoặc là bị hủy diệt hoặc là bị phong ấn, tàn lưu sức mạnh muốn thủ trụ mấy cái không gian bản nguyên hoàn toàn là si nhân nằm mộng, chi bằng thống

khoái một chút. "Ha ha." Không biết nghĩ tới điều gì, Da Hòa Hoa ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Hồng Quân rồi xoay người rời đi.

Thần Thoại Hồng Quân há miệng định nói vài câu đạo đức giả, nhưng lại bỏ qua, xoay người đi luôn.

Lương tử (thù hận) kết lớn rồi, thật muốn mở miệng hợp tác cũng không ai tin, nói mấy lời xạo sự vô nghĩa cũng hào vô ý nghĩa, chi bằng tìm lối tắt khác, ví dụ như, tìm Chí Cao Thần Giới thâm nhập hợp tác một chút?

Dù sao hai người hiện tại cũng là huynh đệ cùng cảnh ngộ. .....

Oanh!!!

Lượng kiếp thế giới.....

Phá toái!

Trận chiến cuối cùng, hạ màn.

Không hề nghi ngờ, tất cả cường giả thuộc về Chí Cao Thần Giới toàn bộ vẫn lạc.

Trong lúc nhất thời, tề xoát xoát, ánh mắt của chư thiên cường giả toàn bộ tụ tiêu trên Hồng Hoang vị diện.

Hồng Quân có thể sẽ cho tham ngộ ảo diệu của lục chủng không gian bản nguyên a...

Có tâm muốn hỏi Hồng Quân, thế là không khí chư thiên trở nên có chút vi diệu, chư thiên cường giả há to miệng lại tòng tâm (nhát gan) lựa chọn ngậm miệng.

Bất quá Hồng Quân cũng không phải nói lời không giữ lời, hắn vốn cũng không cần thiết phải nuốt lời, dù sao còn có bố cục khác ở trong đó a...

Ông!!!

Ông!!!

Ông!!!

Chủ Thần, Luân Hồi, Cổ Cẩu, Tiên Vực...

Hình chiếu của sáu loại không gian bản nguyên, giáng lâm chư thiên! "Đa tạ tiền bối." "Đa tạ tiền bối." "Đa tạ tiền bối." Chư thiên cường giả thở phào nhẹ nhõm, toàn bộ đều hân hoan nói cám ơn một tiếng sau đó bắt đầu nhìn trộm cảm ngộ.

Tuy rằng không phải tham ngộ bản thể, nhưng có để tham ngộ là không tệ rồi, hình chiếu cũng là chuyện cực tốt, chư thiên cường giả cũng không để ý. .....

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Ông ông ông!!!

Chương 138

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Từng luồng ma khí nở rộ, từng đạo luân hồi thăng đẳng, cũng có phật quang phổ chiếu.

Chí Cao Vực Sâu Chi Chủ, Ma Tôn hình chiếu giáng lâm!

Chí Cao U Minh Chi Chủ, Minh Chủ hình chiếu giáng lâm!

Chí Cao Táng Thổ Chi Chủ, Thế Tôn hình chiếu giáng lâm!

Tứ đại Chí cao vị diện chưởng khống giả, tề tụ Tử Tiêu Cung!

Bá bá bá!!!

Bá bá bá!!!

Mấy cái hô hấp gian, Bàn Cổ cùng các Hồng Hoang cường giả lục tục trở về Tử Tiêu Cung. "Gặp qua chư vị đạo hữu." Hồng Quân mặt đầy tươi cười chào hỏi ba người, Bàn Cổ cùng những người khác cũng nhao nhao hành lễ, Ma Tôn bọn người cũng không cao ngạo hoặc xem thường, toàn bộ đều đáp lễ.

Một phen hàn huyên, mọi người ngồi xuống. "Lần này có thể thành công là phải nhờ vào chư vị đạo hữu a, hợp tác vui vẻ." Hồng Quân mở miệng nói. "Hợp tác vui vẻ." "Hợp tác vui vẻ." "Hợp tác vui vẻ." Ba người hài lòng nói.

Có thể không hài lòng sao, thế lực của Chí Cao Thần Giới và Chí Cao Hồng Hoang tại chư thiên bị bưng sạch sành sanh, thu hoạch lớn bao nhiêu có thể biết, tuy phải chia một chút lợi ích cho Hồng Hoang, nhưng là lãi to, đặc biệt là ý nghĩa đằng sau rất sâu xa. "Đạo hữu lần

này biểu hiện lại rất xuất chúng a." Thế Tôn tựa như vô ý nói. "Đạo hữu lời này sai rồi, nếu không phải có chư vị thì đơn độc dựa vào Hồng Hoang ngô đẳng lại làm sao có thể làm được những thứ này, so với chư vị đạo hữu thì Hồng Hoang thậm chí ta cùng Bàn Cổ đều chỉ là sâu kiến mà thôi." Hồng Quân nghiêm mặt nói.

Bàn Cổ cùng những người khác nhao nhao mở miệng tán đồng, ví dụ như Thời Thần bọn người ai thanh thán khí (than ngắn thở dài) nói tầng thứ quá thấp, hiện tại chư thiên nước quá sâu, căn bản nắm chắc không được vân vân. "....." Chúng Chí cao vị diện chưởng khống giả. "Không mặt không mũi." Bốn người thầm mắng một tiếng.

Sâu kiến?

Nắm chắc không được?

Chư thiên không phải bị các ngươi lộng đến phong vân dũng động sao?

Chư thiên không phải vì các ngươi mới trở nên vi diệu như hiện tại sao?

Thật coi chúng ta không quan chú động hướng chư thiên chắc? "Đạo hữu nói đùa." Thế Tôn tiếc nuối nói.

Vốn định gài Hồng Quân, không mắc bẫy thì không có biện pháp, một chút thóp cũng không bắt được. "Không biết đạo hữu liệu sẽ trở thành kình địch của ngô đẳng hay không." Ma Tôn trực tiếp nói.

Những vị Chí cao vị diện chưởng khống giả còn lại tuy chưa nói chuyện, ánh mắt lại toàn bộ tụ tiêu trên người Hồng Quân.

Ma Tôn nói chuyện nhìn như không có não và trực tiếp, thực chất lại bao hàm thâm ý, lấy bất biến ứng vạn biến.

Nếu Hồng Quân trả lời sẽ không, bọn hắn sẽ tin sao?

Nếu trả lời sẽ, vậy càng dễ làm, vừa vặn nhân cơ hội này đem Hồng Hoang cũng bưng luôn.

Có thể đứng ở cái tầng thứ này thì không có một ai thật sự tâm từ thủ nhuyễn, dùng lãnh huyết hình dung đều không quá, kẻ cản đường tự nhiên cần phải để cho yên tiêu vân tán (tan thành mây khói).

Chính như Thần Thoại Hồng Quân đã nói, Hồng Hoang vị diện cũng sẽ không khinh thường. "Ngô đẳng chỉ thủ trụ Hồng Hoang một mẫu ba phần đất mà thôi, dù sao chư thiên nước quá sâu rồi, sâu đến mức ngô đẳng đều thấp thỏm lo âu a, những việc phát sinh trước đó đều là bị ép buộc mới làm thôi.

Hồng Hoang ta có Chí Cao Thiên Bảng che chở, có thể tham ngộ Chí Cao Thiên Bảng liền khiến ngô đẳng tâm mãn ý túc rồi, chư vị hẳn là có thể lý giải chứ?" Hồng Quân thở dài tựa như bất đắc dĩ nói. "Chí Cao Thiên Bảng....." Bốn vị Chí cao vị diện chưởng khống giả trong lòng rùng mình, ánh mắt đều hơi híp lại không biết đang suy nghĩ gì.

Dù sao, phía sau Chí Cao Thiên Bảng chính là đứng hai vị kia a...

Ai có thể đảm bảo hai vị kia thật sự sẽ không bao che Hồng Hoang, ai cũng không thể cam đoan.

Đặc biệt là hai vị kia vẫn luôn ở trong Hồng Hoang, thái độ thật sự là đáng để suy ngẫm.

Thân là Chí cao vị diện chưởng khống giả, những gì bọn họ biết còn nhiều hơn chư thiên chúng sinh rất nhiều, đặc biệt là vị cách của Nữ Oa và Đế Tôn thì càng biết rõ ràng mười mươi.

Tồn tại bực đó nếu nguyện ý thì cho dù hủy diệt toàn bộ chư thiên đều dễ như trở bàn tay, so với hai vị kia bọn hắn chỉ là sâu kiến mà thôi, xúc nộ?

Ai cũng không dám. "Đạo hữu nói rất phải." Ma Tôn khẽ gật đầu.

Lời này coi như bỏ qua.

Thái độ của hai vị kia hiện tại ai cũng không rõ ràng, Hồng Hoang vị diện không được khinh cử vọng động, huống chi bọn hắn cũng không có nắm chắc thật sự ăn được Hồng Hoang.

Ai cũng biết Hồng Hoang nước sâu, không kém hơn chư thiên bao nhiêu, đặc biệt là đám người Hồng Quân hiện tại rốt cuộc có thực lực gì ai cũng không rõ ràng, khinh cử vọng động sơ sẩy một chút có khi người xui xẻo là bọn hắn cũng nên.

Về điểm này thì đám người Hồng Quân và Da Hòa Hoa, Thần Thoại Hồng Quân không giống nhau, hai kẻ kia căn cơ tại Chí cao vị diện, mọi người cũng đều là đối thủ cũ, tình huống đều ít nhiều có chút hiểu rõ, còn Hồng Hoang thì sao?

Phóng mắt nhìn khắp chư thiên ai dám nói hiểu rõ Hồng Hoang vị diện, không ai dám.

Giống như câu nói kia, không biết thường thường mới là thứ khiến người ta cảm thấy kiêng kỵ nhất a... "Lần này ngô đẳng thu hoạch ngược lại không nhỏ a, Chí Cao Thần Giới và Chí Cao Hồng Hoang cũng có thể chính thức lui ra khỏi lần này vô lượng lượng kiếp giác trục, đối với ngô đẳng mà nói là chuyện tốt." Thấy hiện trường không khí có chút vi diệu, Cái Á trên mặt mang theo nụ cười chuyển sang chuyện khác nói. "Nói rất phải." "Da Hòa Hoa cùng Hồng Quân lần này coi như là tiền mất tật mang (bồi liễu phu nhân hựu chiết binh)." "Sau này cứ canh chừng bọn hắn thật chặt, lượng bọn hắn cũng không gây ra sóng gió gì được." "Muốn làm lại thì chỉ có thể chờ đến hậu kỳ Vô lượng lượng kiếp rồi, thật hả hê lòng người." Ba vị Chí cao vị diện chưởng khống giả trên mặt lộ ra nụ cười nhao nhao nói.

Có thể giải quyết Chí Cao Hồng Hoang và Chí Cao Thần Giới đối với mọi người tại đây mà nói đều là một chuyện cực tốt, xác thực là chuyện đáng giá ăn mừng.

Bớt đi hai cái cạnh tranh đối thủ không thơm sao?

Thơm chảy mỡ, thơm một đám a! "Chư vị nói sai rồi." Tại lúc Cái Á cùng bốn người tâm tình vui vẻ, Hồng Quân lại lắc đầu chậm rãi nói. "Hả?" Nghe vậy, bốn người lông mày hơi nhíu nhìn về phía Hồng Quân.

Chí Cao Thần Giới, Chí Cao Hồng Hoang đều bị giải quyết, chẳng lẽ không phải chuyện tốt?

Nghe ý tứ của Hồng Quân là đối với chúng ta có khả năng hỏng việc sao? "Để Chí Cao Thần Giới và Chí Cao Hồng Hoang khó có thể lại bố cục tại chư thiên xác thực là một chuyện tốt, nhưng chư vị chẳng lẽ cứ như vậy mà thỏa mãn rồi?" Hồng Quân giải thích nói. "Ý của đạo hữu là....." Ma Tôn lông mày nhướng lên, những người còn lại cũng hứng thú bừng bừng nhìn về phía Hồng Quân.

Đối với năng lực gây sự và mưu tính của Hồng Quân thì Ma Tôn bọn người rất tín nhiệm, nếu không phải như thế cũng không đến mức kiêng kỵ Hồng Hoang vị diện như vậy.

Nghe ý tứ của Hồng Quân hình như là có biện pháp gì? "Nhỏ rồi, cách cục nhỏ rồi." Hồng Quân lắc đầu nói.

Mấy cái Chí cao vị diện chưởng khống giả này không được a, như vậy đã thỏa mãn rồi???

Một chút dã tâm cũng không có a.

Chẳng lẽ bị vây ở ngoài chư thiên quá lâu rồi cho nên tư duy đều cương cứng không linh hoạt?

Nếu đặt ở Hồng Hoang vị diện thì đều không cần nhắc nhở, tính

cách của bọn người Bàn Cổ nhất định sẽ chủ động đề xuất nên làm thế nào để gây sự tình và lợi ích tối đa hóa. "....." Ma Tôn. "....." Cái Á. "....." Minh Chủ. "....." Thế Tôn. "Đạo hữu cứ nói thẳng đi." Minh Chủ bình tĩnh nói. "Ta nếu như không có đoán sai thì Lục Đại Chí Cao Vị Diện chi gian hẳn là có thể liên hệ lẫn nhau đi?" Hồng Quân không có nóng lòng trả lời, mà hỏi một vấn đề khác. "Không sai, từ một loại ý nghĩa nào đó thì sáu cái Chí cao vị diện bị phong cấm tại cùng một chỗ, ngô đẳng chỉ là không được tiến vào chư thiên nhưng lẫn nhau chi gian đích xác có thể liên lạc hoặc giáng lâm." Thế Tôn trả lời nói. "Đã như vậy, chư vị đối với việc triệt để giải quyết hai cái Chí cao vị diện thấy thế nào?" Hồng Quân ý vị thâm trường nói. "!!!" Thế Tôn. "!!!" Ma Tôn. "!!!" Minh Chủ. "!!!" Cái Á.

Thân thể bốn người chấn động, khó có thể tin nhìn về phía Hồng Quân, dù là tâm cảnh của bọn hắn giờ phút này cũng không khỏi há to miệng.

Hít.....

Vốn tưởng rằng bọn hắn đã đủ tàn nhẫn đủ điên cuồng, kết quả khá lắm, Hồng Quân chơi càng lớn càng tàn nhẫn hơn?

Trực tiếp bưng luôn Chí Cao Thần Giới, Chí Cao Hồng Hoang, có thể làm được sao? "Điên rồi điên rồi." Một ý niệm từ trong đầu bốn người lóe lên, nhưng lập tức mắt bốn người lại dần dần sáng lên.

Nghe thì giống như có chút điên cuồng, dù sao Lục Đại Chí Cao Vị Diện là đẳng cấp gì, đại biểu chính là chư thiên bản nguyên, hạch tâm cùng trật tự, muốn giải quyết chẳng phải là si nhân nằm mộng sao.

Nhưng ngẫm nghĩ kỹ lại, hình như xác thực là có cái để làm a.

Bốn cái Chí cao vị diện liên thủ, lại thêm Hồng Quân thao tác một phen, tựa hồ...

Tĩnh!

Toàn bộ Tử Tiêu Cung an tĩnh lại.

Từng luồng khí tức hối sáp từ trên người Ma Tôn bọn người dật xuất, khiến cho thời không khu vực này đều dường như bị định cách, hết thảy đều như không còn vận chuyển.

Hồi lâu, bốn người hồi thần, trong mắt Cái Á lóe lên một tia dị sắc nói: "Đạo hữu hảo kế sách, ha ha, thật nếu phúc diệt Chí Cao Thần Giới và Chí Cao Hồng Hoang thì người thụ ích lớn nhất e rằng vẫn là Hồng Hoang đi." Phía trước liền nói, Đại Đạo Cảnh chứng đạo cần phải chấp chưởng một loại đạo, một loại đạo mà người khác không có chấp chưởng hoặc là chưa có ai sáng tạo ra.

Hồng Quân tu luyện đạo gì?

Đáp án không cần nói cũng biết, Tiên Đạo!

Hiện tại Tiên Đạo lại đang bị Thần Thoại Hồng Quân chấp chưởng, trong tình huống này Hồng Quân có thể vĩnh viễn đều không cách nào chân chính chứng đạo Đại Đạo Cảnh, cùng lắm cũng chỉ là một cái Ngụy Đại Đạo Cảnh mà thôi.

Nếu Thần Thoại Hồng Quân thật sự bị phong ấn hoặc vẫn lạc thì người thu hoạch lớn nhất là ai tự nhiên không cần nói cũng biết. "Ta thu hoạch đích xác sẽ không nhỏ, nhưng chư vị thì sao?" Hồng Quân không cho là đúng.

Đích xác, xác thực sẽ có thu hoạch lớn, đây cũng là nguyên nhân Hồng Quân gây sự tình, nhưng mọi người đại ca đừng cười nhị ca, thu hoạch lớn thì Cái Á bọn người lại há có thể nhỏ đi sao?

Cùng chung lợi ích mà thôi. "....." Cái Á cứng họng. "Đạo hữu đã nói như vậy thì tất có biện pháp, không biết đạo hữu định làm thế nào." Ma Tôn ung dung nói.

Phúc diệt Chí Cao Thần Giới, Chí Cao Hồng Hoang?

Nếu có thể thì tự nhiên nguyện ý, giống như Hồng Quân nói, mọi người đều có thể đạt được lợi ích, chuyện lưỡng toàn kỳ mỹ mà thôi.

Có thể giải quyết điệu cạnh tranh đối thủ, cớ sao không làm đâu.

Nên biết Vô lượng lượng kiếp là hạo kiếp, nhưng đồng dạng cũng là cơ duyên, nếu thao tác thoả đáng thì có khả năng sở hữu cơ hội chân chính siêu thoát a, tuy rằng khả năng tính rất nhỏ. "Đơn giản." Hồng Quân cười híp mắt nói. .....

Chí Cao Thần Giới.

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Phá diệt!

Hủ hủ!

Tịch vô!

Chương 139

Hư hóa!

Hơn ức vạn duy độ sụp đổ, vô số đại đạo hủy diệt, thời không lâm vào loạn lưu, thời không dường như tái tổ hợp, dưới chủ duy độ, vô số duy độ cùng thế giới toàn bộ hóa thành bột mịn, khí tức áp bách phảng phất tràn ngập tại toàn bộ Chí Cao Thần Giới.

Trong Chí Cao Thần Điện, Da Hòa Hoa sắc mặt âm trầm đến sắp chảy ra nước, nộ hỏa thao thiên trong lòng khiến cho toàn bộ Chí Cao Thần Giới xuất hiện vô cùng dị tượng cùng hạo kiếp.

Nếu không phải là Chí Cao Thần Giới thì sự phẫn nộ của Da Hòa Hoa đủ để khiến chư thiên vô số vị diện phá toái, khiến ức vạn giới vực tan thành mây khói, cho dù là Hỗn Nguyên Cảnh đều khó có thể thừa nhận uy áp của Da Hòa Hoa mà triệt để vẫn lạc.

Đây chính là chỗ kinh khủng của Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên cường giả.

Trọng tổ thời không, định nghĩa quy tắc, nghịch chuyển thời không, toàn tri toàn năng...

Có thể nói là Thần Thoại Đại La mà trong vô số tiểu thuyết hình dung.

Giận!

Phẫn nộ!

Da Hòa Hoa khi nào chịu qua loại khí này, lại khi nào chịu qua loại vũ nhục này, đường đường là Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên vô thượng cự bá, tại toàn bộ chư thiên đều là tồn tại chí cao, lần này lại bị tính kế.

Tiền mất tật mang.

Da Hòa Hoa làm sao có thể nhẫn nhịn được, lại làm sao có thể bình phục được. "Hồng Quân....." Thanh âm u lãnh vang vọng trong Chí Cao Thần Điện, rất nhanh liền chiếu rọi tại toàn bộ Chí Cao Thần Giới, bản nguyên thâm xử của Chí Cao Thần Giới chúng sinh đều phảng phất bị khắc ghi hai chữ Hồng Quân, trong lòng đều xuất hiện phẫn nộ hòa sát ý.

Một lời một hành động can thiệp thời không duy độ, một chữ một câu ảnh hưởng vô lượng giới vực, huyền chi lại huyền, khó có thể diễn tả bằng lời, không thể hình dung!

Lần này Da Hòa Hoa hận nhất là ai?

Đáp án không cần nói cũng biết, Hồng Quân!

Nếu không phải Hồng Quân thì sẽ biến thành thế này sao, quan trọng là bị Hồng Quân tính kế mà vẫn không biết gì, giống như một tên hề vậy, sự kiêu ngạo của Da Hòa Hoa lại làm sao có thể nhẫn nhịn được. "Đợi phong cấm giải trừ, đợi Chí Cao tô tỉnh, đợi bản tôn trọng lâm chư thiên, đến lúc đó bản tọa liền cho ngươi xem cái gì gọi là sự phẫn nộ của Đại Đạo Cảnh cửu trọng thiên." Da Hòa Hoa lẩm bẩm tự nói.

Mưu kế nhiều?

Tâm tư sâu?

Chỉ cần trọng lâm chư thiên, đến lúc đó liền để cho Hồng Quân biết cái gì gọi là trước mặt thực lực tuyệt đối thì hết thảy âm mưu quỷ kế đều chỉ là trò trẻ con mà thôi!

Ông ông ông!!!

Ông ông ông!!!

Vô thanh vô tức, như đồng hóa đại đạo, tựa xóa bỏ thời không, một đạo thân ảnh bằng không xuất hiện trong thần điện. "Làm gì." Da Hòa Hoa biểu tình hơi hoãn, sắc mặt khôi phục lãnh mạc bình tĩnh nói. "Vô năng cuồng nộ là biểu hiện của kẻ yếu nhất." Thần Thoại Hồng Quân nghiền ngẫm nói. "Muốn đánh nhau?" Da Hòa Hoa lạnh lùng nhìn về phía Thần Thoại Hồng Quân. "Hợp tác đi." Thần Thoại Hồng Quân không nói nhảm, trực tiếp nói. "Bố cục của ta tại chư thiên toàn bộ bị đả loạn, hợp tác?

A, không có sự cần thiết phải hợp tác, chờ Chí cao vị diện mở ra thì ngô đẳng tiến nhập chư thiên các bằng bản sự, đến lúc đó rồi tính." Da Hòa Hoa thản nhiên nói. "Ngu xuẩn, ngươi cho rằng cứ như vậy là kết thúc rồi?" Thần Thoại Hồng Quân cảm giác có chút não ứ huyết.

Tên ngốc này sẽ không cảm thấy hết thảy đã trần ai lạc định rồi chứ?

Cẩu thí!

Luôn quan chú Hồng Hoang vị diện nên Da Hòa Hoa lại không nhất định hiểu rõ như vậy, Thần Thoại Hồng Quân sắc mặt khôi phục đạm nhiên.

Có thể lý giải.

Dù sao súc sinh âm hiểm tiểu nhân như Hồng Quân cũng hiếm thấy, dưới tình huống không hiểu rõ mà bị âm cũng là bình thường, Thần Thoại Hồng Quân làm chư thiên Hồng Quân chi nguyên đầu lại làm sao sẽ không hiểu rõ Hồng Quân.

Ừm, khẳng định là rất âm hiểm. "Lời này có ý gì." Da Hòa Hoa nhíu nhíu mày nói. "Nếu bản tọa không có đoán sai thì tên Hồng Quân kia lúc này hẳn là đang lừa gạt mấy tên ngu xuẩn kia muốn liên minh đối với ngô đẳng hạ thủ rồi." Thần Thoại Hồng Quân thản nhiên nói. "Đối với ta hạ thủ?

Dựa vào cái gì?" Da Hòa Hoa khinh thường nói.

Nói thì nói thế, biểu tình của Da Hòa Hoa lại cẩn thận hơn: "Ý của ngươi là bọn hắn muốn liên thủ phúc diệt Chí Cao Thần Giới cùng Chí Cao Hồng Hoang?" "Không sai." Thần Thoại Hồng Quân gật đầu. "Tên Hồng Quân kia lòng lang dạ thú, âm hiểm xảo trá, chuyện này hắn không phải không biết, lẽ ra trong lòng hắn phải tự hiểu rõ mới đúng." Thần Thoại Hồng Quân từ từ nói. "....." Da Hòa Hoa cạn lời.

Lý lẽ là lý lẽ, lời nói là lời nói, bản lĩnh của Hồng Quân hắn cũng đã kiến thức rồi, nếu không thì hắn cũng sẽ không rơi vào cái kết cục như hiện tại.

Nhưng mà, lời này từ trong miệng ngươi nói ra thật sự ổn sao?

Chẳng lẽ ngươi không phải là Hồng Quân?

Hắn cảm giác lời này có gì đó sai sai nhưng lại không có quá nhiều chứng cứ. "Nhìn bản tọa làm gì, Hồng Quân kia hành sự thì có quan hệ gì với bản tọa?

Hắn bất quá chỉ là một giọt nước trong biển cả Chư Thiên Hồng Quân mà thôi, ta mới là bản nguyên của Hồng Quân." Thần Thoại Hồng Quân nhíu mày, bất mãn nói. "....." Ngươi nói cái gì cũng đúng cả. "Hắn xác thực có khả năng liên minh nhất kế hãm hại chúng ta, ngươi nhắc nhở ngược lại làm ta tỉnh ngộ, kẻ này đã từng làm chuyện như vậy, đã như thế, ngươi cho rằng hắn sẽ làm gì?" Da Hòa Hoa chậm rãi hỏi. "Không biết." Thần Thoại Hồng Quân đáp. "Không biết!?" Da Hòa Hoa mặt đầy vẻ khó hiểu, cảm giác như Thần Thoại Hồng Quân đang trêu chọc mình.

Không biết mà ngươi nói quan miện đường hoàng, hùng hồn lý lẽ như thế làm gì?

Hóa ra là đều không biết? "Hồng Quân làm gì thì bản tọa sao có

thể biết được, bản tọa chỉ là suy đoán mà thôi." Thần Thoại Hồng Quân thản nhiên đáp. "....." Da Hòa Hoa vô ngôn, im lặng một lát rồi nói: "Vậy hợp tác thế nào?" "Giữa chúng ta hiện giờ là châu chấu trên cùng một sợi dây thừng, ta tuy không tin hắn thật sự có thể khiến ta và ngươi ngã xuống, nhưng lấy bản sự của tên tiểu nhân âm hiểm kia thì xác thực có khả năng phong ấn ta." Thần Thoại Hồng Quân nói, "Cho nên chúng ta nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, không có dị nghị gì chứ?" Hỗn Nguyên Cảnh nhảy ra khỏi giới vực, siêu thoát vị diện; Chưởng Đạo Cảnh chấp chưởng Đại Đạo, định nghĩa quy tắc; Thiên Đạo Cảnh vạn cổ vĩnh tồn, hằng cổ bất diệt, Tam Thiên Đại Đạo đều có thể câu thông; sự vĩ ngạn của Đại Đạo Cảnh lại càng không cần nói nhiều.

Trấn sát một Chứng Đạo Cảnh hoặc hứa không khó, trấn sát một Chưởng Đạo Cảnh độ khó rất cao, nếu muốn trấn sát Thiên Đạo Cảnh trở lên thì gần như không thể nào, cho dù thực lực mạnh hơn đối phương cũng giống vậy, đây là vấn đề về đạo hạnh và căn nguyên.

Cũng giống như Hồng Quân bọn họ ngày xưa trấn áp nhiều cường giả như vậy, cuối cùng không phải tất cả đều chỉ là phong ấn thôi sao.

Chiến Tôn kia hoàn toàn là một ngoại lệ, thuần túy là do chọc giận chúng nộ, khiến vô số Đại Đạo Cảnh đồng thời ra tay san bằng quy tắc và Đại Đạo, khả năng làm được việc này thấp bao nhiêu có thể biết được. "Được, vậy liền kết minh đi." "Kết minh." Chí Cao Hồng Hoang, Chí Cao Thần Giới, chính thức kết minh! ...

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung. "Kế hoạch ngày xưa của Da Hòa Hoa đã chọc giận chúng nộ, những Đại Đạo Cảnh trong Thời Gian Trường Hà kia sao có thể không phẫn nộ, hắn khả năng sẽ bị phong ấn vĩnh sinh vĩnh thế, trầm thụy trong Thời Gian Trường Hà." Dưới vô số ánh mắt tụ tập, Hồng Quân từ từ nói. "Ý của ngươi là liên thủ với những Đại Đạo Chí Tôn kia?" Ma Tôn nhíu mày.

Quả thật là một biện pháp, nhưng vẫn chưa đủ.

Nếu Chí Cao Hồng Hoang và Chí Cao Thần Giới thật sự đơn giản như vậy thì Lục Đại Chí Cao Vị Diện đã không gọi là Lục Đại Chí Cao Vị Diện.

Thật sự cho rằng sáu cái Chí Cao Vị Diện sống chung hòa bình sao?

Chẳng qua là không giải quyết được lẫn nhau nên mới không giải quyết mà thôi. "Không sai, liên thủ với Đại Đạo Chí Tôn là chuyện thứ nhất, bọn họ bị phong ấn trong Thời Gian Trường Hà nên khó có thể xuất thế, khả năng can thiệp cực ít, cùng lắm chỉ có tác dụng phụ trợ, chúng ta cần bước cờ thứ hai." Hồng Quân nói. "Ồ?" Bốn vị Chúa tể Chí Cao Vị Diện tỏ vẻ hứng thú. "Sáu loại Không Gian Bản Nguyên, chớ quên sáu loại Không Gian Bản Nguyên đại biểu cho sáu cái Chí Cao Vị Diện, nếu như ta lấy sáu cái Không Gian Bản Nguyên này ra thì sao?" Hồng Quân thản nhiên nói. "Có chút ý tứ." Chúa tể Tư Duy Chí Cao Vị Diện trong mắt tinh mang lóe lên, lâm vào trầm tư. "Nếu chư vị có ý hợp tác thì có thể chuẩn bị một chút, sau này chúng ta sẽ lại thương nghị vấn đề chi tiết, chư vị thấy thế nào?" Hồng Quân cười ha hả nói. "Được." Bốn vị Chúa tể Chí Cao Vị Diện không có dị nghị.

Giữa các vị diện hoặc hứa sẽ đánh một trận, giữa bọn họ hoặc hứa cũng sẽ có thù hận, nhưng trên vấn đề giải quyết Chí Cao Hồng Hoang và Chí Cao Thần Giới thì bọn họ có thể đạt thành nhất trí.

Dù sao lợi ích không xung đột, nếu thật sự thành công thì đối với bất kỳ ai cũng đều có lợi ích to lớn, cớ sao mà không làm?

Ông!!!

Ông!!!

Ông!!!

Từng luồng khí tức hối sáp lại huyền diệu lóe lên, hình chiếu của bốn vị Chúa tể Chí Cao Vị Diện rời khỏi Hồng Hoang vị diện.

Cần phải chuẩn bị một chút!

Dù sao đối thủ là Chí Cao Vị Diện, mưu toan lại là phúc diệt Chí Cao Vị Diện, đây không phải chuyện đùa, tự nhiên cần phải chuẩn bị và thôi diễn kỹ càng. "Chắc là át chủ bài của ngươi không chỉ có thế đâu nhỉ?" Đợi bốn người rời đi, Bàn Cổ mở miệng nói. "Chư Thiên lục chủng bản nguyên." Hồng Quân không có giấu giếm, nói thẳng.

Không có gì hay để giấu giếm, mọi người đều là sinh linh Hồng Hoang, tương ái tương sát hơn ức vạn năm, tình huống của nhau trong lòng đều nắm rõ, cho dù không nói thì Bàn Cổ bọn họ cũng chẳng mất bao lâu để đoán ra.

Thấy Bàn Cổ bọn họ hơi sững sờ, Hồng Quân tự bổ sung thêm một câu: "Lực lượng của sáu loại bản nguyên này ẩn chứa khả năng trọng tố Chư Thiên." "!!!" Bàn Cổ cùng mọi người đồng tử co rụt lại, thân thể chấn động. "Nguyên lai là như thế." Mọi người đều lộ ra nụ cười, "Nếu là như vậy thì chuyện này thú vị rồi đây." "Tiền tấu của Vô Lượng Lượng Kiếp đã kết thúc, đại thế chân chính đã kéo ra màn che, có giấu hay không giấu bản tọa trong lòng tự hiểu rõ, các ngươi đều chuẩn bị cho tốt đi." Hồng Quân liếc nhìn Bàn Cổ bọn họ, thản nhiên nói.

Toàn là "lão âm bỉ" cả, cũng đừng có ai cười ai, hiện tại hắn chỉ là từ trong bóng tối đi ra ngoài sáng, Bàn Cổ bọn họ lại nhân cơ hội này từ ngoài sáng lui về trong tối, nếu nói Bàn Cổ bọn họ không có mưu đồ tính toán gì thì quỷ mới tin. "Thiện." Bàn Cổ bọn họ yên lặng gật đầu.

Sau khi trò chuyện một vài vấn đề chi tiết, Bàn Cổ cùng mọi

người lục tục rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Cũng cần phải hảo hảo làm chút chuẩn bị rồi. ... "Bán Chí Cao Vị Diện...

Có thể bắt đầu rồi." Hồng Quân chậm rãi chắp hai tay sau lưng, đứng nhìn về phương xa, ánh mắt dường như có thể thu cả Hồng Hoang vào đáy mắt, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, hắn lẩm bẩm tự nói.

Đã đến lúc Hồng Hoang tấn thăng Bán Bộ Chí Cao Vị Diện!

Phóng mắt khắp Chư Thiên Vạn Giới, số lượng vị diện nhiều như vô cùng vô tận, gần như mỗi ngày đều sẽ có vị diện mới ra đời, số lượng đâu chỉ ức vạn triệu, trong đó Đại Thiên Cấp vị diện cũng nhiều không đếm xuể, cường giả Chư Thiên lại càng hạo hãn vô cùng.

Một cái Trung Thiên Vị Diện liền có thể đản sinh Hỗn Nguyên Cảnh cường giả, Đại Thiên Cấp vị diện có thể đản sinh năm ba người, Chư Thiên nhiều vị diện như vậy thì có bao nhiêu cường giả có thể tưởng tượng được.

Nhưng!

Đỉnh cấp Đại Thiên Vị Diện số lượng có lẽ không ít, nhưng Bán Chí Cao Vị Diện số lượng tuyệt đối ít ỏi không có mấy, đây là sự phi dược về chất, cũng như sự chênh lệch giữa phàm nhân và Thánh Nhân vậy, cũng không phải vị diện nào cũng có thể vượt qua.

Bất quá hiện tại Hồng Hoang đã có khế cơ tấn thăng Bán Chí Cao Vị Diện! "Thiên Đạo, tiếp thu diễn hóa trong Lượng Kiếp thế giới để hoàn thiện Hồng Hoang vị diện, ta đi đem những vị diện hạ thuộc của Chí Cao Thần Giới và Chí Cao Hồng Hoang lần này tận số dung nhập vào Hồng Hoang." Hồng Quân trầm giọng nói.

Ông!!!

Thiên Đạo Quang Luân lóe lên một cái rồi biến mất, giống như đang đáp lại lời của Hồng Quân. ...

Trong sơn cốc.

Lý Phàm và Nữ Oa đang trò chuyện.

Chuyện của Chí Cao Vị Diện tạm thời cáo một đoạn lạc, cho nên hai người cũng không có chú ý thêm, Nữ Oa thì cảm khái rất nhiều, chốc chốc lại chậc chậc xưng kỳ, trên mặt thường xuyên lộ ra vẻ hứng thú bừng bừng.

Đường đường là tồn tại Căn Nguyên Cấp, hoặc theo ý Nữ Oa là tồn tại Hỗn Nguyên Cấp, lại thích xem kịch vui như vậy sao, Nữ Oa này đúng là... "Ta cần bế quan một đoạn thời gian." Trò chuyện xong, Lý Phàm nói. "Được được được, Bản cung đi trước, ta cũng phải tranh thủ thời gian, khôi phục tu vi Đại Đạo Cảnh không phải chuyện dễ dàng, cũng không biết ngươi tu luyện cái gì mà chậm thế." Nữ Oa bĩu môi. "....." Chẳng phải do ngươi cứ chạy tới ảnh hưởng ta sao?

Chương 140

Trong lòng không có chút tự hiểu nào à? "Bản tôn cần chuẩn bị một số thứ." Lý Phàm chậm rãi nói.

Nữ Oa ảnh hưởng là có, nhưng phần lớn là do Lý Phàm đang bố cục, cho nên không có quá nhanh chóng đột phá, bằng không mà nói, với lượng Bản Nguyên Chi Lực đầy đủ, việc Lý Phàm đề thăng tu vi quả thực không thể đơn giản hơn.

Đừng quên, Lý Phàm tu luyện là không có bình cảnh a. "Đều là lão âm bỉ." Nữ Oa liếc nhìn Lý Phàm, đứng dậy chuẩn bị rời đi, tựa hồ nhớ ra gì đó, nàng dừng lại bổ sung một câu: "Hỗn Độn Hình Chiếu sắp xuất thế, ngươi chuẩn bị cho tốt." "Được." Trong mắt Lý Phàm tinh mang lóe lên. ...

Hồng Hoang bất ký niên, thoáng chốc vạn vạn năm.

Chuyển nháy mắt liền trôi qua mấy ngàn vạn năm, đến hôm nay mới thật sự có khái niệm thời gian trong thần thoại.

Bất quá cũng bình thường, trước đó bởi vì Vô Lượng Lượng Kiếp mở màn dẫn đến quá nhiều trắc trở và biến cố, như thế mới thường xuyên xuất hiện sự đoan, hiện tại Vô Lượng Lượng Kiếp đã mở màn, ngược lại có được chút ít thời kỳ bình ổn.

Mấy ngàn vạn năm thời gian trôi qua khiến cả Hồng Hoang dường như trầm lắng xuống, những thu hoạch và nền tảng đạt được trước đó đều tận số tiêu hóa trong mấy ngàn vạn năm này, thực lực của chúng sinh Hồng Hoang đều bắt đầu đột phi mãnh tiến.

Hoặc đột phá, hoặc tu vi đại tăng, hoặc cảm ngộ gia tăng, hoặc sáng tạo thuật pháp, một mảnh hân hân hướng vinh, nhất là về mảng tu vi, lại càng thêm phù hợp với vị cách mà Đỉnh cấp Đại Thiên Vị

Diện nên có.

Ví dụ như Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu... những tiên thiên sinh linh xuất thế đợt đầu sau Long Hán Lượng Kiếp đều nhao nhao đột phá vấn đỉnh Hỗn Nguyên Chi Cảnh.

Số lượng tu sĩ Chuẩn Thánh Cảnh lại càng đại tăng, dưới sự tích lũy mấy ngàn vạn năm trực tiếp đã đột phá con số trăm vạn mà vẫn còn đang gia tăng.

Không khó tưởng tượng, nếu thêm một đoạn thời gian nữa, cả Hồng Hoang e rằng sẽ xuất hiện biến hóa càng thêm nghiêng trời lệch đất.

Tuy nhiên Hồng Hoang bắt đầu điệu thấp, nhưng phong vân Chư Thiên lại chưa từng dừng lại.

Vô Lượng Lượng Kiếp càn quét và lan đến cả Chư Thiên, Hồng Hoang cùng lắm cũng chỉ là đối tượng được trọng điểm chiếu cố, các vị diện khác cũng không thể bàng quan hoặc đứng xem kịch.

Chiến tranh, chiến đấu, hủy diệt, sáng tạo...

Khí tức Lượng Kiếp bao trùm cả Chư Thiên, gần như mỗi ngày đều có vị diện bị xâm lấn hoặc gặp biến cố, cả Chư Thiên như đang được chia bài lại một lần nữa.

Không chỉ như thế, ngay cả Chứng Đạo Cảnh cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh, những cường giả Chư Thiên này đều vẫn lạc, dị tượng cùng mưa máu triền miên không dứt không đoạn xuất hiện trong Chư Thiên.

Biển Hỗn Độn vốn bình tĩnh cũng dường như trở nên ba đào hung dữ, vô lượng khí lãng vỗ đánh vào Hỗn Độn Bản Nguyên giống như dấy lên kình đào hải lãng.

Đại thế?

Đại mạc?

Đã sớm kéo ra màn che!

Trong Thời Gian Trường Hà, từng tôn Đại Đạo Cảnh lục tục tô tỉnh, từng ánh mắt vĩnh hằng lại siêu nhiên tựa hồ vượt qua Thời Gian Trường Hà rơi vào trong Chư Thiên.

Ngày xưa những Đại Đạo Chí Tôn sáng tạo Đại Đạo chứng đắc chí cao quả vị cũng bắt đầu nhao nhao bố cục lạc tử, tuy bản tôn không cách nào hàng lâm Chư Thiên nhưng lại dùng hình chiếu hoặc thủ đoạn khác bắt đầu can thiệp Chư Thiên vận chuyển.

Chư Thiên Vạn Giới có Tam Thiên Đại Đạo, nhưng số lượng Tiểu Đạo có bao nhiêu?

Điểm này e rằng ngay cả Đại Đạo Chí Tôn hay Chí Cao Vị Diện chưởng khống giả cũng không biết.

Thật sự là quá nhiều quá nhiều, sâm la vạn tượng.

Từ khi Chư Thiên đản sinh đến nay, số lượng Đại Đạo Chí Tôn vẫn lạc không nhiều, nhưng cũng có, lại cộng thêm một số Tiểu Đạo vì các loại nguyên nhân bị phong ấn hoặc phá toái, khiến cho số lượng Đại Đạo Chí Tôn trở nên khó mà ước lượng.

Ít nhất, có thể xác định là trong các thời không, các chiều không gian, các dòng thời gian của Thời Gian Trường Hà đều tất nhiên ẩn giấu Đại Đạo Chí Tôn, số lượng ít nhất cũng sẽ không thấp hơn mấy ngàn, điểm này không thể nghi ngờ.

Mấy ngàn cái Đại Đạo Cảnh?

Trước tiên phải làm rõ Chư Thiên Vạn Giới rốt cuộc lớn bao nhiêu, ức vạn triệu vị diện hội tụ trong Chư Thiên.

Cả Chư Thiên gần như vô cùng vô tận, nếu không siêu thoát Đại Đạo Cảnh trở lên thì cho dù là Da Hòa Hoa bọn họ cũng khó mà đi hết Chư Thiên trong thời gian ngắn.

Thật sự cho rằng Tam Thiên Đại Đạo phân quản Chư Thiên là nói đùa sao, nếu Chư Thiên nhỏ thì Tam Thiên Đại Đạo có cần chia nhau cai quản không.

Mấy ngàn hay thậm chí hàng vạn Đại Đạo Cảnh Chí Tôn nếu phân tán ra Chư Thiên thì cũng chỉ như muối bỏ bể mà thôi.

Loạn!

Đại loạn!

Cả Chư Thiên Vạn Giới ẩn chứa cảm giác mưa gió sắp đến, lại giống như sự bình tĩnh trước cơn bão tố.

Đại Đạo Cảnh tuy chưa xuất hiện, nhưng cách cục Chư Thiên lại xuất hiện biến hóa vi diệu.

Từng tôn Thiên Đạo Cảnh cường giả sau lưng đều ẩn hiện thân ảnh của Đại Đạo Cảnh, Chư Thiên như trở lại thời kỳ Đại Đạo Cảnh chấp chưởng càn khôn trật tự.

Chí Cao Thần Giới, Chí Cao Hồng Hoang, Chí Cao Địa Cầu, Chí Cao...

Lục Đại Chí Cao Vị Diện, sáu tôn Chúa tể Chí Cao Vị Diện như Da Hòa Hoa bọn họ tựa hồ có cảm giác, lại tựa hồ có chút nghi hoặc, đều ngẩng đầu nhìn về phía hư không, nơi ánh mắt hướng đến dường như có thể nhìn thấu thời không, thâm nhập bản nguyên. "Chí Cao...

Rốt cuộc muốn làm gì..."!

Sáu vị Chúa tể Chí Cao Vị Diện đều kinh ngạc!

Loạn tượng Chư Thiên đã hiện, nhiên Chí Cao Đại Đạo lại vẫn

đang trầm thụy, chẳng lẽ Chí Cao Đại Đạo thật sự không quản Chư Thiên?

Sáu người đều không biết tình huống, cũng có chút sờ không được đầu não. ...

Một ngày nọ, Hồng Hoang kinh biến trước tiên! "Định, Tam Giới." "Tố, Trật Tự." "Quy tắc trọng diễn." "Đại Đạo phục tô." "Quát!" Từng đạo thanh âm uy nghiêm lại tựa như khẩu hàm thiên hiến, như thanh âm của Thiên Đạo vang vọng trong Hồng Hoang vị diện.

Ức vạn hạ giới, vô ngần vĩ độ, tất cả thời không, cả Hồng Hoang vị diện đều như hưởng ứng thanh âm này, như chiếu rọi vạn cổ thời không.

Hồng Quân, thế thiên hành sự!

Oanh long long!!!

Oanh long long!!!

Trong chốc lát, như thiên băng địa liệt, tựa địa động sơn dao, đại đạo băng liệt, thiên địa vặn vẹo, tất cả như được diễn hóa lại, Địa Phong Thủy Hỏa cho đến Trọc Khí Thanh Khí bắt đầu đản sinh, cả Hồng Hoang như muốn quy về hỗn độn.

Địa Giới tụ!

Nhân Giới sinh!

Thiên Giới hiện!

Hồng Hoang đại lục trực tiếp phá toái hình thành ba cái bản khối: Địa Giới nằm ở thấp nhất, Nhân Giới nằm ở trung tâm, Thiên Giới nằm ở phía trên.

Trọng định Tam Giới!

Nhân Giới là Phàm, ức vạn hạ giới tất cả sinh linh dưới Tiên cảnh

nhập trú; Địa Giới là Âm, thủ nghĩa phản lại của Dương là Âm, dẫn độ vong linh đưa đi vãng sinh; Thiên Giới là Tiên, thừa hưởng phía trên của Địa, cũng là Địa Tiên Giới.

Nhất trần nhất tu di, nhất diệp nhất chư thiên, vô số hạ giới toàn bộ thoát ly hỗn độn dung nhập vào trong Tam Giới, hoặc hóa thành một giọt nước biển cả, hoặc biến thành một hạt trần ai, toàn bộ hội tụ Tam Giới ổn cố không gian tinh bích của Hồng Hoang.

Oanh oanh oanh!!!

Oanh oanh oanh!!!

Chấn động!

Kịch liệt chấn động!

Không ngừng rung chuyển!

Đại lượng tạo hóa bính phát, vô lượng huyền cơ sản sinh, từng luồng huyền diệu quang huy chiếu rọi Hồng Hoang, Tam Thiên Đại Đạo nhao nhao giáng lâm hình chiếu, Thời Gian Trường Hà hoành khóa Chư Thiên, càng nhiều dị tượng nhanh chóng đản sinh, cả Chư Thiên đều tựa hồ tại giờ khắc này chấn động. "....." "Hồng Hoang vị diện?" "Bán Bộ Chí Cao..." "Hồng Hoang, tấn thăng..." "Sao nhanh vậy?" "Không lâu trước đây hình như mới chỉ là Trung Đẳng Đại Thiên mà..." Chư Thiên chấn động!

Ánh mắt tề tụ!

Ánh mắt của cường giả Chư Thiên toàn bộ vượt qua không gian rơi vào Hồng Hoang vị diện, khi nhìn rõ ràng tình huống, cho dù là cường giả Chư Thiên sắc mặt cũng vì đó mà động dung, một số cường giả Đại Đạo Cảnh đang âm thầm dòm ngó sắc mặt cũng khẽ biến.

Hồng Hoang, tấn thăng Bán Bộ Chí Cao! ...

Trong sơn cốc.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, ráng màu ức vạn, tử khí thao thiên, Đại Đạo hồi ánh, Chư Thiên ca tụng, vô ngần dị tượng đản sinh quanh người Lý Phàm, như diễn hóa giới vực thăng hoa rồi lại ẩn đi.

Một cái Đại Đạo, hai cái Đại Đạo, ba cái Đại Đạo...

Có lẽ một giây, lại có thể là vạn năm, thời không tựa hồ đình chỉ vận chuyển, tất cả như một lần nữa xoay chuyển, trong chớp mắt, Tam Thiên Đại Đạo tề xuất hội tụ quanh Lý Phàm như đang vây quanh tham bái quân vương.

Bá!!!

Theo Lý Phàm mở mắt ra, tất cả dị tượng như thủy triều nhanh chóng thối lui. "Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên..." Lý Phàm lẩm bẩm nói.

Tu luyện mấy ngàn vạn năm, rốt cuộc cũng đến Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên!

Kinh hỉ sao?

Kinh ngạc sao?

Ngược lại cũng không có, nằm trong dự liệu, hợp tình hợp lý mà thôi.

Chỉ cần có đủ Bản Nguyên Chi Lực, việc đề thăng tu vi đối với Lý Phàm vốn đơn giản như ăn cơm uống nước vậy.

Sớm tại lúc từng bước từng bước bố cục thì Lý Phàm đã biết, mục tiêu đồng dạng đã sớm thay đổi, Thiên Đạo Cảnh đối với hắn mà nói không là gì, Đại Đạo Cảnh cũng không phải điểm cuối.

Chỉ có trọng lâm phía trên Đại Đạo Cảnh, Lý Phàm mới có thể biết

được hết thảy những gì mình muốn biết, sẽ không quá xa! "Đến lúc rồi." Lý Phàm khẽ nói. "Sẽ dựa theo phân phó của chủ nhân mà an bài." Thanh âm hệ thống xuất hiện trong đầu Lý Phàm.

Hệ thống tồn tại cảm rất thấp, đương nhiên rồi, đối với lai lịch của hệ thống Lý Phàm kỳ thật đã đại khái đoán được, chỉ là không hỏi mà thôi, không cần thiết, biết là được rồi.

Vốn chuẩn bị nhất cử đột phá Đại Đạo Cảnh luôn, chính là do hệ thống nhắc nhở mới khiến Lý Phàm tạm thời xuất quan.

Bởi vì...

Biến cố sắp sinh! "Hỗn Độn a..." Lý Phàm cười.

Cái gọi là Hỗn Độn, Hồng Mông là từ đâu mà đến?

Chính là vị ở phía trên Chư Thiên kia, nói là Căn Nguyên cũng không quá đáng, bởi vì có hắn mới có Chư Thiên, mới có Vạn Giới, mới có vô số Chư Thiên giới vực, những thứ này đối với hắn bất quá chỉ là đồ chơi mà thôi. "Phải làm chút chuẩn bị." Lý Phàm mắt hơi híp lại, tựa hồ đang suy tư. ...

Hồng Hoang vị diện, Tử Tiêu Cung.

Từng đạo phi hồng cùng tiên hoa chui vào trong cơ thể Hồng Quân, từng cỗ cảm ngộ cùng huyền cơ hội tụ tại mi tâm Hồng Quân, hồi lâu sau, khí tức trên người Hồng Quân dần dần thu liễm, một lần nữa trở nên hối sáp.

Quang trạch lóe lên, tu vi Hồng Quân dừng lại ở Thiên Đạo Cảnh nhất trọng thiên.

Về phần là thật hay giả?

Ai hiểu thì đều hiểu.

Ông!!!

Thiên Đạo Quang Luân như ẩn như hiện, thiên uy huy hoàng lại to lớn quét ngang mà ra, như định cách thời không, tựa hồ ẩn chứa vô thượng vĩ lực. "A, mấy tên lão âm bỉ này." Tựa hồ tiếp thu được tin tức gì đó, Hồng Quân lắc đầu liếc nhìn về hướng Hỗn Độn.

Ngược lại cũng bình thường, nếu Bàn Cổ bọn họ thật sự ngoan ngoãn nghe lời thần phục thì Hồng Quân mới là cảm thấy bất ngờ đấy.

Đáng nhắc tới chính là, bởi vì Hồng Hoang trọng phân Tam Giới định nghĩa thời không, cho nên Hỗn Độn triệt để bị cách tuyệt ra khỏi Hồng Hoang, tất cả cường giả Hỗn Nguyên Cảnh hiện tại không thể tiến vào Tam Giới.

Hoặc là nói, không thể dễ dàng tiến vào Tam Giới?

Đạo trường toàn bộ bị dời vào trong Hỗn Độn.

Hồng Hoang diễn hóa và Tam Giới ổn cố cần trật tự, Hỗn Nguyên Cảnh phá hoại quá lớn, vì vậy Thiên Đạo và Hồng Quân chỉ cho phép hình chiếu hoặc phân thân tiến vào, bình thường cấm chỉ bản tôn khóa giới.

Tựa hồ có cảm giác, Hồng Quân nhìn về phía cửa cung điện, chỉ thấy Đại Đạo Hồng Quân từ bên ngoài đi vào.

Chương 141

"Có kết quả rồi?" Hồng Quân nhíu mày. "Ngươi nợ ta một cái nhân quả, vì tìm kiếm Chư Thiên Bản Nguyên Chi Lực mà ta suýt chút nữa đều bại lộ, may mà từ chỗ Đại Đạo khác lấy được chút ít manh mối, cụ thể còn cần đi tham tra một phen." Đại Đạo Hồng Quân phất tay đem tin tức truyền đệ cho Hồng Quân. "Đa tạ." Trên mặt Hồng Quân lộ ra một nụ cười.

Chư Thiên Bản Nguyên Chi Lực phân tán trong Chư Thiên, ẩn giấu cực sâu, chỉ vọng khí quan sát thì khẳng định tìm không được, loại chuyện này tự nhiên để Đại Đạo Hồng Quân đi làm là đơn giản nhất, một chút cũng không cần nói nhiều. "Có việc lại tìm ta." Đại Đạo Hồng Quân không cùng Hồng Quân quá khách khí, không cần thiết, sau khi chào hỏi xong Đại Đạo Hồng Quân liền rời đi. "Ở trong một phương Sơ Cấp Đại Thiên cấp vị diện sao, nhân vật chính?" Tra xét nội dung tin tức, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia dị sắc.

Trầm ngâm một lát, thân hình Hồng Quân nhoáng lên, một đạo hình chiếu xuất hiện trước mặt Hồng Quân nhanh chóng hóa thành thực chất. "Tham kiến bản tôn." Hình chiếu hướng về phía Hồng Quân cúi đầu chào. "Đi một chuyến." "Rõ." Dứt lời, hình chiếu biến mất. "Trước tiên xem tình huống đã, một phương Sơ Cấp Đại Thiên nếu bản tôn đi tới cũng dễ dàng xuất hiện trắc trở, hình chiếu vừa vặn thích hợp." Hồng Quân lẩm bẩm tự nói. ...

Một góc Hỗn Độn Chi Hải, Thiên Tuyền Vị Diện.

Nơi này nằm cách Hồng Hoang vị diện ước chừng ba trăm năm mươi sáu vạn đơn vị vị diện, chỉnh thể cấu thành có chút tương tự với tiểu thuyết huyền huyễn kiếp trước Lý Phàm từng xem, bao gồm

một khối chủ đại lục và vũ trụ tinh không.

Gọi là Thiên Tuyền Đại Lục.

Tại Thiên Tuyền Đại Lục Nam Vực, bên ngoài một chỗ Thánh Địa, một gã thanh niên nam tử đang ẩn tàng trong hư không dòm ngó tình huống Thánh Địa này.

Liếm liếm đôi môi có chút khô khốc, tim nam tử thanh niên đập hơi nhanh, hít sâu một hơi, thanh niên nam tử trong lòng mặc niệm nói: "Tiểu Không, ngươi xác định bên trong có vật có thể làm cho huyết mạch của ta thuế biến?" "Xin chủ nhân yên tâm, ta là Không Gian Chi Linh biến thành, ngài chấp chưởng ta liền đại biểu cho việc chấp chưởng Không Gian Quyền Hành của Chư Thiên Vạn Giới.

Tuy rằng hiện tại thực lực ngài thấp, không thể phát huy ra bao nhiêu uy năng của Không Gian Quyền Hành, nhưng chỉ tiềm nhập loại địa phương này thì không thể nào bị phát hiện." "Ta từ trong Không Gian Quyền Hành cảm ứng được bên trong có một khối Không Gian Hỗn Độn Thạch, nếu ngài luyện hóa nó có thể làm cho độ thân hòa không gian của ngài tăng cường rất nhiều, dùng lời của ngài nói thì chính là Không Gian Tuyệt Thế Thánh Thể." Một thanh âm non nớt truyền vào tai thanh niên nam tử, mi tâm thanh niên nam tử ẩn hiện một cái ấn ký, tựa hồ nhìn ra sự lo lắng của hắn, thanh âm non nớt an ủi. "Được, vậy liều mạng." Thanh niên nam tử cắn răng, có chút chột dạ.

Thực lực hắn phóng vào trong Thánh Địa e rằng ngay cả một số đệ tử cũng không bằng, tiềm nhập vào trộm bảo bối cũng quá kích thích rồi.

Ngay khi thanh niên nam tử chuẩn bị tiềm nhập, đột nhiên, ấn ký mi tâm hắn ẩn ẩn tràn ra từng luồng khí cơ không gian, một cỗ cảm giác minh ngộ truyền đến, thanh niên nam tử mãnh liệt nhìn về phía

xa. "Ai!" Thanh niên nam tử quát khẽ.

Ông!!!

Một vị thanh niên nam tử mặc trường bào màu xanh lăng không xuất hiện. "Lưu Không chào ngươi, có thể gọi ta là Trương Thần." Thanh y nam tử hàm súc cười nói. "!!!" Thanh niên nam tử hay còn gọi là Lưu Không sắc mặt đại biến.

Ai!

Sao có thể!

Người này lại biết tên của hắn, tên kiếp trước của hắn.

Kiếp trước của hắn, chính là tên Lưu Không! "Chủ nhân mau chạy đi, trên người kẻ này có khí tức Thời Gian Bản Nguyên, hắn cũng là người sở hữu Chư Thiên Bản Nguyên, thực lực viễn siêu ngài, ngài không phải đối thủ của hắn." Thanh âm non nớt dồn dập vang lên bên tai Lưu Không, Lưu Không nghe vậy không nói hai lời lập tức vận chuyển Không Gian Quyền Hành biến mất tại chỗ.

Chạy chạy chạy!!!

Tuy rằng chưa làm rõ tình huống, nhưng hắn lại không ngốc, Trương Thần rõ ràng kẻ đến không thiện, tuyệt đối có mưu đồ, trước tiên chuồn là thượng sách.

Trong nháy mắt, thân ảnh Lưu Không từ Thiên Tuyền Đại Lục thuấn di đến sâu trong hạo hãn tinh không, trốn vào trong một ngôi sao lớn không người.

Chấp chưởng Không Gian Quyền Hành, dù cho Lưu Không hiện tại có thể vận dụng không nhiều nhưng chỉ là thuấn di na di trong một cái vị diện đối với hắn mà nói vẫn rất đơn giản.

Chưa đợi Lưu Không thở phào nhẹ nhõm, một thân ảnh lại một

lần nữa xuất hiện trước mặt hắn.

Chính là Trương Thần! "Ta chưởng quản thời gian; quá khứ, hiện tại, tương lai, tất cả dòng thời gian đối với ta mà nói đều có thể nhìn trộm.

Đi?

Vô dụng thôi, chạy thoát được sao?" Trương Thần bình tĩnh nói.

Đợi sau khi Lý Phàm sửa sang xong suy nghĩ.

Phong vân trong Hỗn Độn Chi Hải liền bị càn quét càng thêm ba động bất bình.

Lý Phàm nhíu mày lại. "Hệ thống." "Có, chủ nhân." Hệ thống như hình với bóng xuất hiện trong đầu hắn.

Lý Phàm ưu sầu không giảm. "Những thứ này, đều liên quan đến chuyện kia sao?" Trước mắt hắn đột nhiên xuất hiện một số hình ảnh kỳ quái.

Trong những hình ảnh này, có đám Chí Cao đang thì thầm to nhỏ, cũng có những kẻ tầm thường như ruồi muỗi cẩu thả.

Thời gian khóa việt dài đằng đẵng, không gian khóa việt to lớn, có thể nói là nghe chưa từng nghe, thấy chưa từng thấy. "Không lẽ, quá lâu không dùng, chỗ nào xảy ra vấn đề rồi chứ?" Thanh âm của hệ thống vẫn bình tĩnh như trước. "Sau khi tự kiểm tra xác định không có vấn đề." Lý Phàm cảm thấy có chút vô vị. "Vậy sao Lượng Kiếp lớn như thế lại cho ta xem người bình thường." Đương nhiên, đây không phải người bình thường theo nghĩa rộng, chỉ là đối với Lý Phàm hiện tại đang ở Thiên Đạo Cảnh cửu trọng thiên, trong mắt hắn bọn họ chỉ là người bình thường.

Hệ thống trả lời: "Đạo nghĩa to lớn, mời chủ nhân tự mình tham ngộ." Lý Phàm thở dài một hơi.

Sau đó đột nhiên nghĩ đến có khả năng liên quan đến bố cục của Lục Đại Chí Cao. "Vậy ta xem một chút đi." Đều nói Thiên Đạo bất nhân, coi vạn vật như sô cẩu.

Trên thực tế khi đạt đến độ cao tương ứng, muốn phổ độ nhân ái thì cũng không thể nào làm được bình đẳng.

Cho nên nhìn những người bình thường này đau khổ giãy dụa trong Thời Gian Trường Hà, tâm cảnh Lý Phàm cũng không có bất kỳ gợn sóng nào.

Hiện tại đột nhiên cảm thấy hiếu kỳ, mới phân ra chút ít sự chú ý.

Theo động tác của Lý Phàm, hành tung của những người này và sự tình họ thảo luận cũng dần dần trở nên rõ ràng trong mắt, trong tai hắn.

Một đạo mạch lạc thời gian, chậm rãi chảy xuôi trên dòng sông dài.

Lý Phàm lộ ra chút vẻ hứng thú.

Nhìn quen mấy khuôn mặt già nua kia, hiện tại lại nhìn xem động tác của những người bình thường này, luôn cảm thấy sẽ có điều cảm ngộ.

Hắn tươi cười nhìn về phía trước.

Dần dần, nụ cười ngưng lại trên khóe miệng.

Bởi vì hắn nghe được những người này, tựa hồ đều là người mang Chư Thiên Bản Nguyên. "Chư Thiên Bản Nguyên sao lại đầu phóng trên người kẻ bình thường, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Lý Phàm ngón tay khẽ động, sau khi toàn bộ sự tình triển khai trước mặt hắn, hắn phát hiện ra một điểm khí tức quái dị. "Hồng Quân." Nhìn động tác của Hồng Quân xong, hắn cũng cảm thấy tựa hồ có liên quan đến ba lan trong Hỗn Độn Chi Hải.

Vì thế yêu cầu hệ thống điều tra rõ ràng toàn bộ sự việc.

Biết được Hồng Quân muốn trọng phản Chư Thiên, trong lòng hắn cũng mang theo chút cảm khái. "Gia hỏa này còn đáng sợ hơn ta tưởng tượng nhiều." Nhìn thì trung hậu thật thà, thực tế lại là một bụng ý nghĩ xấu.

Người như vậy tự nhiên là Hồng Quân.

Nghe Lý Phàm nói vậy, hệ thống cũng không đưa ra bất kỳ đánh giá hay hồi ứng nào.

Sau đó Lý Phàm tự ngôn tự ngữ nói: "Vậy ta có nên để một cái tin tức từ Tiểu Thiên Thế Giới truyền ra ngoài không?" Lúc nói, mắt hắn sáng lên.

Trước đây đều là do từ trên xuống dưới mở rộng khủng hoảng.

Nhưng nếu như để căn cơ dao động thì sao?

Đột nhiên có một ý tưởng kỳ diệu.

Nhìn dáng vẻ của Lý Phàm, hệ thống cũng có chút lo lắng: "Nhưng nếu làm như vậy, chẳng lẽ sẽ không trực tiếp dẫn đến sự cảnh giác của đám Chí Cao sao?" Tuy rằng cường giả sẽ không đi nhìn trộm nhất cử nhất động của kẻ yếu.

Nhưng khi những gió thổi cỏ lay này hội tụ thành một loại phong khí, thậm chí từ Tiểu Thiên Thế Giới nghịch chuyển thổi hướng về phía Đại Thiên Thế Giới, cho đến lúc lan tới Chí Cao Vị Diện.

Chí Cao có khả năng sẽ không thể tiếp tục vô động vu trung.

Nghe nói xong Lý Phàm tự nhiên cười nói: "Ta tự có định đoạt." Sau đó chỉ thấy hắn khẽ động.

Bên người xuất hiện một tôn hóa thân có tướng mạo hoàn toàn bất đồng. "Ngươi cũng tham dự vào đi, sau khi đi thì đừng khinh cử vọng

động, nhớ kỹ đem tu vi áp chế thấp một chút, sau đó mô phỏng cử động của bọn hắn là được." Làm xong tất cả, hắn càng nghĩ càng thấy hứng thú.

Cảm thấy chuyện này quả thực mỹ diệu cực kỳ.

Bất động thanh sắc mà có thể thúc đẩy sự diễn biến của nhiều vấn đề như vậy, có thể đứng sau lưng người khác, nhìn bọn họ phát hiện bố cục mục nát từ dưới lên trên rồi hoảng sợ.

Đó sẽ là một loại cảm xúc mỹ diệu hơn nhiều.

Giữa những cái giơ tay nhấc chân, Lục Đại Chí Cao đã trở thành quân cờ trong tay hắn mà không tự biết.

Bất quá theo động tác của Lý Phàm, Lục Đại Chí Cao cũng rất nhanh cảm ứng được một điểm khí tức không thích hợp. "Những khí tức này phát ra từ trong Tiểu Thiên Thế Giới, trong quá trình phát triển lại tựa hồ muốn quét về phía Đại Thiên Thế Giới mà biến hóa." Cũng không có để ý.

Bởi vì bất kể là Ma Tôn hay những người khác, trong lòng đối với những kẻ yếu này, kỳ thật đều có một phen bình giá. "Kẻ yếu cũng có khả năng dao động căn cơ thế giới." Có ý nghĩ như vậy xong, tuy rằng có lưu ý, nhưng lại tịnh chưa gia tăng sự coi trọng.

Bất quá gần đây phong thanh biến hóa nhanh chóng.

Tâm tư linh mẫn nhất là Thế Tôn, liên hợp Ma Tôn, Minh Chủ, Cái Á, mở một cuộc hội nghị nhỏ.

Hình chiếu của bốn người hàng lâm giữa hư không hỗn độn. "Cảm giác được sao?" Trên mặt Ma Tôn tràn đầy vẻ kiệt ngạo bất tuần.

Sự khinh miệt trong ngữ khí càng khó che giấu. "Không chỉ là Đại Thiên Thế Giới." Thế Tôn nhíu mày. "Đương nhiên không chỉ có Đại

Thiên Thế Giới." Ma Tôn nghe xong càng cười, "Chẳng lẽ có Bán Chí Cao Vị Diện tham dự vào?" Nói đến đây hắn cười càng to hơn.

Minh Chủ và Cái Á tịnh chưa lộ ra dáng vẻ gì quá lớn, chỉ rủ mắt xuống, ngồi ở một bên.

Sau đó Ma Tôn liền nhướn mày nhìn bọn họ: "Chẳng lẽ các ngươi sẽ sợ hãi người của Đại Thiên Thế Giới sao?" Nói xong càng lộ ra biểu tình trào phúng.

Từ đó có thể thấy được, hắn đối với chuyện này hồn nhiên không để ý.

Ba người tuy rằng lược có bất mãn, bất quá cũng rõ ràng Ma Tôn nói chính là sự thật. "Lời không thể nói như thế, không chỉ bao phủ trong Đại Thiên Thế Giới, thậm chí luồng phong khí này còn quét vào bên trong Tiểu Thiên Thế Giới." Ma Tôn nghe nói vậy cười đến mức không ngẩng đầu lên được, nhịn không được thở dài một hơi. "Muốn ta nói mới tốt nha?" Nhìn ba người trước mặt, "Chẳng lẽ các ngươi quyết định đi xem động tĩnh sao?" Mỗi ngày có thể cảm ứng được bao nhiêu là việc, chẳng lẽ tất cả mọi chuyện đều phải phân ra một tia hình chiếu?

Đâu ra lắm thời gian như vậy?

Cho nên Ma Tôn liền không nguyện ý phối hợp cùng hành động.

Ba vị Chí Cao suy nghĩ xong, cũng quyết định dùng phương pháp hình chiếu hàng lâm Đại Thiên Thế Giới.

Thuận tiện lại thao khống cục diện giờ phút này, chuẩn bị cho chiến đấu tiếp theo.

Ma Tôn cũng sợ bọn họ ở sau lưng đơn độc hành động, vì thế cũng mang theo cảm xúc bất mãn phối hợp cùng, đem hình chiếu hàng lâm vào trong Đại Thiên Thế Giới.

Lúc này Lý Phàm đã tham trắc được bí mật của Tiểu Thiên Thế Giới.

Cũng đã có hành động.

Tuy rằng không quá thuận lợi.

Chỉ là bốn vị Chí Cao không có phát hiện.

Cùng lúc có hành động, Thần Thoại Hồng Quân cũng liên hợp Da Hòa Hoa, cùng nhau đem ánh mắt đầu phóng tới.

Chỉ là không có phát hiện bất kỳ địa phương nào làm cho người ta cảm giác được, sau đó cũng mặc kệ cho tự do phát triển.

Lý Phàm tự nhiên chú ý tới động tác của Chí Cao.

Chương 142

Vào lúc này hắn mỉm cười.

Thông qua một số dẫn đạo thiện ý, để cho bọn họ và bố cục của Hồng Quân gặp nhau.

Hồng Quân vào lúc này tuy rằng có chút lo lắng, nhưng cũng sợ Chí Cao phá hỏng an bài của hắn, đồng thời cũng để bảo đảm mưu kế, cho nên cũng xảo thi diệu kế đem sự chú ý chuyển dịch.

Tại tình huống hai bên nhân viên đều vì Lý Phàm mà cảm thấy sứt đầu mẻ trán, Lý Phàm hóa thần đi vào một nhà đấu giá hội, đợi lúc đi ra, trên mặt hắn mang theo chút biểu tình bình tĩnh.

Duy nhất bất đồng là trong đấu giá hội, xuất hiện thêm một cái nhiệm vụ.

Hoặc là nói thêm một đạo huyền thưởng. "Nghe nói chưa?

Hôm nay bên đấu giá hội, có người đột nhiên huyền thưởng, yêu cầu tìm kiếm Chư Thiên Bản Nguyên." Những người khác nghe xong đều cảm thấy có chút kỳ quái. "Bảo vật đẳng cấp loại này chẳng lẽ không phải lưu chuyển trong tầng lớp cao tầng sao?" Lúc nào cần treo ở đấu giá hội, mặc cho người bình thường tham dự vào.

Người bán tin tức kia mặt đầy thần bí. "Người anh em không biết rồi?" Một câu người anh em kéo gần cự ly giữa hai người.

Trong biểu tình của người kia mang theo một chút đắc ý, "Ta thật không biết tình hình, nếu không thì kể cho ta nghe xem nào." Người còn lại cũng nổi lên hứng thú. "Bảo vật khác có thể thông qua thủ đoạn thượng tầng tự do lưu chuyển, chỉ là Chư Thiên Bản Nguyên một mặt không dễ bảo tồn, mặt khác cũng thực sự vô tích khả tầm."

Trừ những người khí vận xương thịnh kia ra, ai có thể được Chư Thiên Bản Nguyên ưu ái đây?

Nghe nói xong, một người đưa ra ý kiến phản đối: "Nếu là loại bảo vật có linh tính, có lý nào lại lấy ra làm giao dịch?" "Không biết rồi, người huyền thưởng kia cam nặc, chỉ cần có thể thu thập một loại Chư Thiên Bản Nguyên, cũng đem nộp lên, liền để lại cho chúng ta một cơ hội trực tiếp đi tới Bán Chí Cao Vị Diện." Lý Phàm hóa thân khóe miệng nhếch lên.

Sở dĩ sẽ vào lúc này lấy ra thủ đoạn như thế, tự nhiên là để cho Hồng Quân mệt mỏi ứng đối.

Quả nhiên không sai.

Khi Hồng Quân nghe được lời đồn đại như thế, cũng có chút lo lắng.

Những lời đồn đại này tuy rằng không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng nhất là cử động phản thường hiện tại của mấy vị Chí Cao kia, hắn cũng không dám tùy tiện đốc định.

Suy tính xong cũng cắn răng.

Sau đó lấy ra một đống lớn bảo vật, lần nữa tìm Đại Đạo Hồng Quân. "Ta có kiện sự tình muốn ngươi giúp ta đi làm, chuyện lần này làm xong, nhân quả phía trước nhất tịnh kết thúc." Đại Đạo Hồng Quân nghe vậy cũng gật đầu.

Sau đó không bao lâu, trong Đại Thiên Thế Giới liền lại xuất hiện một đạo tin đồn mới.

Nghe nói, kho tàng bảo vật của Luyện Khí Đại Sư Âu Dã Tử mấy vạn vạn năm trước sắp diện thế.

Có người cảm giác không tin, nhưng nhanh chóng có người lấy ra bảo bối đã thấy.

Dưới phong ba như vậy, Chư Thiên Bản Nguyên loại này, Khí Vận Chi Tử, đều có thể cả đời khó gặp một lần hi kỳ trân bảo cũng nhanh chóng bị ném ra sau đầu.

Nhìn tình huống bên này bị nhanh chóng dẫn đạo, biểu tình Lý Phàm có chút kinh ngạc: "Không ngờ Hồng Quân có thể làm đến trình độ này, cũng coi như là có chút bản lĩnh." Nhưng vào lúc này kế hoạch xa xa chưa kết thúc.

Hồng Quân vừa mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó lại nghe có người nói: "Nghe nói chưa, Tiên Thiên Chi Vật có thể tố tạo Chân Linh." Tiên Thiên Chi Vật từ đâu tới đây?

Tự nhiên là từ trong Bản Nguyên diễn sinh ra.

Cho nên lần này tuy rằng không đem nhiệt độ dẫn hướng Chư Thiên Bản Nguyên, nhưng cũng có thể đem nguy hiểm dẫn tới bên cạnh Bản Nguyên.

Hồng Quân đang trúng kế, vào lúc này cũng thật sự có chút đau đầu.

Đại Đạo Hồng Quân từ bên ngoài đi vào. "Ta bị phát hiện rồi." Nghe vậy, biểu tình Hồng Quân nhíu lại. "Đã bị phát hiện, lại vì sao có thể hoàn hoàn chỉnh chỉnh đi về, bằng vào tính tình của mấy vị kia không đem ngươi bầm thây vạn đoạn, đã tính là nhân từ." Nghe Hồng Quân trào phúng xong, Đại Đạo Hồng Quân càng bình tĩnh: "Bọn hắn tưởng rằng ta cũng đang sớm bố cục." Nói xong, liền ngồi xếp bằng trước mặt Hồng Quân. "Nhân quả giữa ta và ngươi có thể chậm chút kết thúc, nhưng vào lúc này có thể nói cho ta biết, rốt cuộc có thủ đoạn gì không?" Hồng Quân mỉm cười. "Thủ đoạn tự nhiên là có một ít." Bất quá vào lúc này có chút do dự, "Vì sao một tin tức lại có thể nhanh chóng lưu chuyển trong Đại Thiên Thế Giới?" Đại Đạo Hồng Quân liền ngẩng đầu, có chút phức tạp nhìn Hồng Quân. "Chẳng lẽ

không phải nguyên nhân do ngươi sao?" Hồng Quân nhíu mày, sau đó cũng hiểu được nguyên nhân bên trong.

Đương nhiên là bởi vì thiết trí cái bảo khố kia đã hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người, sau đó dưới tình huống này lôi kéo, khiến hình thành một loại liên minh vượt qua mấy cái thế giới.

Hiểu rõ xong cảm thấy không thể tin nổi.

Bất quá cũng không có tiếp tục quản nữa. "Ngươi có nhiều thời gian như vậy để bồi người bình thường đi tiêu hao thời gian?" Hồng Quân nói xong, quyết định không đi cưỡng ép nhúng tay nữa.

Hiện tại có Đại Đạo, việc Hồng Quân bại lộ từ một loại trình độ nào đó, cũng dán cho Hồng Quân bản thân một tấm bùa hộ mệnh.

Chỉ cần không chính diện đụng vỡ, như vậy mấy vị Chí Cao kia sẽ không đối với hắn hoài nghi quá nhiều.

Nhưng ai cũng không ngờ.

Sau khi tin tức Tiên Thiên Chi Vật có thể tố tạo Chân Linh truyền ra ngoài, càng ngày càng nhiều người tham dự vào trong tranh đấu.

Thậm chí dưới sự tranh đấu đã phát động chiến tranh xâm lược Đại Thiên Thế Giới khác...

Đối với sự tình như vậy, mấy vị Chí Cao trước giờ đều mở một mắt nhắm một mắt.

Đại Thiên Thế Giới, tuy rằng không như Tiểu Thiên, thế giới hạo hãn như hằng hà sa số.

Nhưng cũng nhất khô nhất vinh, tự có định số. "Vừa vặn có mấy tôn thế giới nổ mạnh hết đà, thậm chí thông qua một số thủ đoạn ác liệt cưỡng ép tục mệnh, như vậy cũng tốt." Cái Á vào lúc này, cùng ba vị Chí Cao khác thương lượng.

Có muốn hay không ở sau lưng khẽ thúc đẩy?

Kết quả có ba phương thôi ba trợ lan tạo thành mấy cái Đại Thiên Thế Giới phá diệt, sau đó đem một chỉnh phiến Hỗn Độn Chi Hải biến thành vùng đất chết.

Sáu vị Chí Cao đồng thời hàng lâm.

Bởi vì trong nháy mắt hình chiếu bị hủy.

Nhìn nhau, tuy rằng hiện tại chưa chính thức tuyên chiến, nhưng có thể cảm giác được không khí bên trong bất đồng dĩ vãng.

Ánh mắt trao đổi vài lần xong, liền đồng thời ra tay.

Thế Tôn thanh âm to lớn: "Nhị vị có nguyện cùng ta cùng nhau phong tỏa Thời Gian Trường Hà?" Tuy rằng là điều tra nguyên nhân Đại Thiên Thế Giới phá liệt, nhưng thực tế mục đích là để bảo đảm kế hoạch tiến hành.

Cho nên mấy người liền tính toán nhân cơ hội này đem sự tình xử lý triệt để.

Trước tiên phải làm là phong tỏa Thời Gian Trường Hà, để những Chí Cao kia không thể tiếp tục tham dự.

Nhưng nếu một vị Chí Cao nào đó động thủ, khẳng định không cách nào áp chế được Thời Gian Trường Hà phản phệ.

Cho nên vào lúc này mới phi thường ăn ý đồng thời xuất hiện, sau đó liền dương trang dùng phương thức này ổn định cục diện Đại Thiên Thế Giới liên tiếp phá diệt.

Lý Phàm thông qua hình ảnh hệ thống cung cấp nhìn một màn này, cũng nhịn không được cười lắc đầu: "Vạn vạn năm qua đi, vẫn là cái bộ dáng quỷ quái này." Có ý nghĩ như vậy xong, hắn đối với chuyện này liền không còn chú ý nữa.

Bất quá hiện tại cũng không có việc gì khác để làm, cho nên lại đem ánh mắt đặt lên hình ảnh.

Tồn tại trong Thời Gian Trường Hà, tự nhiên sẽ không để bọn họ dễ dàng hành động.

Nhưng sáu vị Chí Cao, nhất là Tại Thế Chí Cao, từ một loại trình độ nào đó, liền đủ để uy áp vạn cổ.

Cho nên sáu người liên thủ, lần này cũng tính là chưa từng có từ trước đến nay.

Theo Thời Gian Trường Hà ba động.

Càng ngày càng nhiều cường giả chịu sự khốn nhiễu này, không ít người cũng đều bị Thế Tôn bọn họ nhất nhất cảnh cáo.

Cũng nhân đó mà biết được.

Do một số nguyên nhân không rõ, dẫn đến Đại Thiên Thế Giới liên tiếp phá toái.

Vì ổn định cục diện, Lục Đại Chí Cao mới không thể không liên thủ, lấy Lục Đại Chí Cao Vị Diện làm căn cơ, cưỡng ép trấn áp Thời Gian Trường Hà.

Biết được Ba Ngàn Đại Thiên Thế Giới không yên ổn, cho nên trong đoạn thời gian này, đường lên trời đã đứt.

Tuy rằng cưỡng ép trở đạo, nhưng chung quy không có người nào dám đứng ra quyết định phản kháng.

Dưới tình huống này, sáu vị Chí Cao đều có nỗi lo lắng và bất đắc dĩ của riêng mình. "Chư vị cảm thấy việc này như thế nào?" Thần Thoại Hồng Quân biểu tình bình thản.

Ánh mắt hắn khóa chặt tại một phương hướng, tại địa phương kia ẩn tàng một số khí tức từ trong Thời Gian Trường Hà chảy xuôi ra.

Nếu như mặc cho nó phát triển tiếp, cũng chưa biết chừng có thể sáng tạo ra một đống thể xác hoàn chỉnh.

Cho nên ý tứ của Thần Thoại Hồng Quân là: "Nếu đã trốn vào Thời Gian Trường Hà, lại chưa đạp phá cảnh giới, thì không nên tái độ lăng phàm." Nghe Thần Thoại Hồng Quân nói, năm vị Chí Cao khác cũng nhao nhao hưởng ứng. "Thiện!" Pháp chỉ của sáu vị Chí Cao, trong nháy mắt hình thành.

Những khí tức xuẩn xuẩn dục động kia cũng triệt để trầm tịch xuống, bất quá khẳng định sẽ không cứ thế thu liễm, chỉ là sẽ không tái độ điệu thấp một chút.

Nhân lúc bọn họ bận rộn trấn áp Thời Gian Trường Hà, Lý Phàm nhanh chóng để hệ thống thu thập manh mối lưu tán bên ngoài.

Thậm chí ngay cả manh mối của Lục Đại Chí Cao Vị Diện cũng không buông tha.

Tại lúc này, hắn đã có một số tư lộ đặc biệt. "Nguyên lai là như thế." Lúc này hắn đã hiểu rõ ngọn nguồn mọi việc.

Biết được kế hoạch của Chí Cao, cũng hiểu được kế hoạch của Hồng Quân.

Nhưng hắn lại cười lắc đầu. "Ta cảm thấy không thực tế." Kế hoạch của Hồng Quân tuy rằng kham xưng hoàn mỹ, nhưng lại quên mất một việc.

Đó là Lý Phàm. "Nếu như ta phá hoại an bài bên này, có thể được bao nhiêu phần thưởng?" Không chừng có thể đề thăng lên trên Đại Đạo Cảnh Giới.

Hệ thống vào lúc này không có mở miệng.

Bởi vì nó biết trong lòng Lý Phàm đã xuất hiện đáp án. "Chủ nhân xin cẩn thận." Hiện tại Lý Phàm đã xuất hiện trong tầm mắt của Chí

Cao.

Nếu như không hảo hảo ẩn tàng bản thân, không chừng sẽ dẫn đến tai họa ngập trời.

Chỉ là Lý Phàm lại cười: "Chính vì như thế, ta mới càng muốn bắt đầu từ trong Tiểu Thiên Thế Giới." Hệ thống hiện tại đột nhiên có chút ý tứ hiếu kỳ.

Tuy rằng biết không thể có cảm xúc quá kịch liệt.

Nhưng vẫn nhịn không được hỏi một câu: "Kế hoạch của chủ nhân như thế nào?" Sau đó nghe Lý Phàm nói ra một biện pháp mà hệ thống xem ra có chút thô tục sáo rỗng.

Đánh vào trong những Tiểu Thiên Thế Giới này, đầu phóng một số dị tượng.

Ví dụ như, trâu đá xuất thủy thổ ra tiếng người.

Mây ngũ sắc đầy trời trôi như sông bạc.

Nhưng hệ thống hào không do dự nói: "Phương pháp như vậy tùy tùy tiện tiện một người có tu vi đều có thể làm được." Nhưng trong tình huống này, Lý Phàm lại cười: "Vậy người như thế có thể làm cho tin tức trong nhiều cái Tiểu Thiên Thế Giới thống nhất, và trên những vật kiện thần kỳ lưu lại Đạo Chi Ý không?" Ý thức được kế hoạch của Lý Phàm rốt cuộc điên cuồng cỡ nào, hệ thống cũng không tiếp tục ngăn cản nữa.

Bởi vì cảm thấy bằng vào kinh nghiệm trước đó: "Chủ nhân, ta tin tưởng nhất định sẽ thành công." Lý Phàm cười gật đầu: "Sự tin tưởng của ngươi sẽ không sai." Cảnh tượng kỳ quái trong Tiểu Thiên Thế Giới cũng trong nháy mắt xuất hiện.

Bất quá lúc mới bắt đầu mọi người đều không cho là đúng. "Loại trò vặt ấu trĩ này chẳng lẽ là lừa người sao?" Nhưng vào lúc này bọn

họ phát hiện, chữ tích do mây ngũ sắc tạo thành trên bầu trời không cách nào tiêu tán.

Thậm chí đứng dưới những ánh ráng màu này mà tế tế cảm ngộ thì tối thiểu cảnh giới cũng có sở đề thăng.

Những gia tộc có truyền thừa cổ lão kia nhanh chóng nhận ra, đây là Đạo Ngân.

Càng không cần nói, trâu đá lại càng kiên bất khả tồi.

Thậm chí ngay cả đến gần cũng không cách nào đến gần.

Có những người tin tức linh thông, cũng từ các Tiểu Thiên Thế Giới khác nghe ngóng được tình trạng tương tự.

Chỉ là những cảnh tượng này đa số đều thiên kỳ bách quái.

Nhưng lại có một đặc điểm chung, đó là hàm nghĩa của Đạo.

Cho nên trong Tiểu Thiên Thế Giới nhanh chóng quét ra một trận phong bạo.

Nguyên bản Lục Đại Chí Cao lập tức muốn phân thành hai trận doanh, một lần tân lượng kiếp tức sắp đến.

Sau một lần chiến tranh này, thiên địa sẽ lại chia bài một lần nữa.

Chương 143

Những người này cũng không dám hướng người Đại Thiên Thế Giới hay Chí Cao bên ngoài hạch thực, nhưng lại có trí tuệ của riêng mình.

Trải qua một phen quan sát tỉ mỉ, tự nhiên có thể từ tin tức truyền xuống từ Đại Thiên Thế Giới, bên trong tổng kết ra chút quy luật. "Tình huống lần này e rằng thật sự vô cùng nghiêm trọng." Càng ngày càng nhiều người tụ tập lại một chỗ.

Trên mặt bọn họ mang theo biểu tình khó tả.

Nhanh chóng có người nói: "...Có thể nào có quan hệ với ta?" Bởi vì tài nguyên Tiểu Thiên Thế Giới thiếu thốn, cho nên thông thường không cách nào chống đỡ nổi đại giáo hàng lâm.

Vì thế bên này đa số đều đầu nhập dưới trướng một vị Chí Cao.

Hệ thống cũng phát giác được khuyết điểm này.

Nhưng trong tình huống này Lý Phàm lại bình tĩnh: "Tiểu Thiên Thế Giới, đương nhiên không phải là chiến trường chủ yếu, nhưng tịnh không có nghĩa là không thể phát động chiến tranh." Rất nhanh việc công đánh Tiểu Thiên Thế Giới liền nhanh chóng triển khai.

Vấn đề thực tế nằm ở chỗ, mâu thuẫn của bọn họ sớm đã tích lũy rất nhiều.

Dưới trận doanh bất đồng, những người đầu nhập được lựa chọn cũng bất đồng lợi ích.

Cho nên từ một loại trình độ nào đó, hiện tại chiến đấu, sẽ nhận được chút ít sự hưởng ứng.

Có ý nghĩ như vậy xong, những kẻ chưởng khống Tiểu Thiên Thế

Giới liền nhanh chóng đạt thành liên minh mỗi bên.

Triển khai đi trước một bước công phạt.

Hệ thống thật không ngờ lại xảy ra biến hóa như vậy, cho nên hiện tại đối với Lý Phàm tình kính bội càng nhiều hơn một chút. "Chủ nhân lợi hại." Có thể phát hiện những mâu thuẫn tích lũy quanh năm suốt tháng của những người này, và mượn cơ hội dẫn phát.

Từ một loại trình độ nào đó, mấy vị Chí Cao đều thua, cũng thua đến mức không thê thảm lắm.

Dù sao chỉ có tiếp xúc cự ly gần, mới có thể cảm giác được chỗ khủng bố của Lý Phàm.

Lý Phàm làm xong tất cả, liền chờ đợi luồng phong khí này tự nhiên hình thành.

Từ một loại trình độ nào đó, tuyên truyền từ dưới lên trên khẳng định sẽ làm cho sự tình dần dần biến dạng, cho nên, phát triển đến cuối cùng bản ý của sự việc khẳng định sẽ thoát ly Lý Phàm chưởng khống.

Nhưng hắn lại có cách.

Chỉ có như vậy, mới có thể đem dấu vết của hắn triệt để ẩn tàng trong loạn lưu. "Ta tự nhiên sẽ không để bọn họ tìm được lý do trực tiếp nhằm vào ta." Tuy rằng những Chí Cao này sẽ có điều hoài nghi.

Nhưng nếu thật sự bảo lấy ra chứng cứ, e rằng cũng sẽ cảm thấy có chút khó khăn.

Nhìn sự tình bên này đi vào quỹ đạo, Lý Phàm liền thu hồi phân thân, trở về trong Hồng Hoang vị diện.

Tại lúc này trong mắt hắn lóe lên một cái tuệ quang.

Sau đó cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc.

Cảm giác thanh lãnh bên người nhoáng lên, Nữ Oa liền xuất hiện trước mặt hắn.

Trong tay tựa hồ đang cầm cái gì?

Hiện tại Nữ Oa đang cúi đầu ủ rũ. "Ta cảm giác lý giải đối với Tạo Hóa không quá đủ, cho nên ta khả năng muốn đột phá vài ngày." Hồng Hoang vị diện thăng cách, cho nên con đường của Nữ Oa tương lai sẽ càng rộng mở hơn một chút.

Lần này lại nếm thử, hẳn là có thể có sở đột phá.

Cho nên Lý Phàm hơi suy tư, liền đem một đạo Mộc Chi Bản Nguyên giao cho Nữ Oa. "Ta du lịch Chư Thiên Vạn Giới, ngẫu nhiên phát hiện tựa hồ bọn họ đang tranh đoạt cái này." Rõ ràng Nữ Oa đối với Chư Thiên Bản Nguyên cũng có hiểu biết. "Sao có thể lấy cái này?

Nghe nói gần đây Hồng Quân dường như đang thu thập." Nữ Oa cũng biết tin tức này, xem ra Hồng Quân lần này có thể gặp phải đại vấn đề.

Bất quá suy đoán một phen, liền hiểu được biện pháp ứng đối của Hồng Quân.

Cho nên, Lý Phàm vào lúc này pha chút thần bí nói: "Đồ vật này cũng là do ta vô ý đoạt được, vạn vạn không thể nói ra ngoài." Nữ Oa cười tinh nghịch: "Ta tự nhiên sẽ không nói ra ngoài, nếu không Hồng Quân sẽ không tha cho ta." Nói xong, biểu tình trên mặt cũng hơi thu liễm: "Ta biết ngươi là vì tốt cho ta." Nghe Nữ Oa nói vậy, Lý Phàm cũng bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Sau đó nghe Nữ Oa nói tiếp: "Trong Hồng Hoang có người nói, Lượng Kiếp mới sắp dâng lên, cho nên ngươi mới không để cho ta tham dự vào?" Lý Phàm gật đầu: "Trước tiên đi đột phá, chỉ cần có ta ở đây, liền sẽ không có vấn đề quá lớn." Cuối cùng hắn ý hữu sở chỉ

nói: "Ngươi cũng nên biết Thời Gian Trường Hà bị phong tỏa, cho nên hiện tại mọi người đều sẽ đứng trên cùng một vạch xuất phát." Đợi Thời Gian Trường Hà lại lần nữa được khai mở, chính là lúc so đấu xem ai có nội tại phong phú hơn, năng lực cường hãn hơn.

Nghe Lý Phàm nói xong, Nữ Oa nhanh chóng gật đầu, trong mắt cũng lóe lên một tia kiên định.

Nhưng đợi Nữ Oa rời đi, Lý Phàm đột nhiên cười nói: "Hệ thống mau nói cho ta biết, cái nhìn của Hồng Hoang rốt cuộc là gì?" Cảm thấy dường như trong lúc lơ đãng, đã sáng tạo ra một cơn sóng lớn.

Hệ thống tiên đình đốn hồi lâu.

Sau đó dùng một loại cơ giới âm mang theo ngữ khí chấn kinh nói: "Do vì vị diện đã trở nên hoàn toàn thay đổi, cho nên ngài lần này sẽ thu được một trăm vạn Bản Nguyên Chi Lực." Tại lúc này hệ thống đều có chút kinh ngạc: "Chủ nhân, ngài làm được rồi?" Lý Phàm cũng có chút chấn kinh.

Tuy rằng đối với tình huống hiện tại, một trăm vạn tịnh không nhiều, nhưng đây chỉ là kết thúc giai đoạn thứ nhất.

Thậm chí có thể nói là vừa mới bắt đầu. "Ta cũng không rõ, tình huống lần này hình như cùng ta tưởng tượng có chút không giống nhau." Bất quá vào lúc này hắn lại biểu hiện hưng phấn, "Ta hiện tại đảo muốn nhìn xem bọn họ muốn đối mặt với biến cục như thế nào." Tại Ma Giới.

Ma Tôn tuy rằng cũng cảm thấy tình huống hiện tại có chút loạn cào cào, nhưng tịnh chưa suy nghĩ nhiều.

Chỉ đều cảm thấy những khí tức chạy ra từ Thời Gian Trường Hà kia, sẽ mang đến một chút ảnh hưởng cho kế hoạch.

Hơn nữa, nếu như có thể thu phục một hai người, thì cũng tương

đương với việc có thêm một số Bán Chí Cao trợ giúp.

Cho nên liền truyền lệnh xuống, để Lục Đại Ma Tướng đi tới.

Lại không nghĩ rằng Lục Đại Ma Tướng lúc đến trước mặt hắn, trên mặt đều là biểu tình kích động.

Nhìn biểu tình kích động này, Ma Tôn cảm thấy phi thường hài lòng.

Đây mới là tinh thần diện mạo mà Ma Giới nhi lang cần có.

Sau đó, nhìn Lục Đại Ma Tướng quỳ rạp trước mặt: "Thuộc hạ sớm đã làm tốt chuẩn bị, nghênh đón chiến đấu." Ma Tôn tưởng rằng bọn họ nói là thích hợp chiến đấu với những khí tức quỷ dị kia.

Sau đó nghe một người trong đó dùng một loại ngữ khí cuồng nhiệt hỏi: "Ngài muốn chúng ta đi thảo phạt ai?

Da Hòa Hoa?

Hay là Thần Thoại Hồng Quân?" Phải biết rằng bình thường nhắc tới Chí Cao, nhất định phải có điều kiêng kị.

Cho nên trạng thái trực tiếp gọi thẳng tên như vậy cũng không có quá nhiều.

Ma Tôn nghe lời phóng túng này xong, liền trực tiếp sững sờ tại chỗ. "Nói lại lần nữa xem?" Lục Đại Ma Tướng cũng kích động: "Ta cũng là hôm nay mới nhận được tin tức." Sau đó trong sự miêu tả của hắn, tin tức Lục Đại Chí Cao chia làm hai trận doanh, và sắp sửa khai chiến, được miêu tả có mũi có mắt.

Nghe nói xong, Ma Tôn cảm thấy trước mắt tối sầm: "Tin tức chết tiệt này rốt cuộc là do ai phóng ra?" Sau đó liền nộ khí đùng đùng đi đến trước mặt Cái Á.

Lại phát hiện trước mặt Cái Á tụ tập hai người.

Chính là Thế Tôn và Minh Chủ.

Nhìn dáng vẻ của ba người đối diện: "Chẳng lẽ là các ngươi phóng ra tin tức sao?" Nghe bốn đạo thanh âm cùng vang lên, bốn vị liền rõ ràng.

Người đem tin tức phóng ra tịnh không phải bọn họ.

Tại lúc này, Thế Tôn biểu tình phức tạp: "Ta chưa bao giờ nghĩ tới, tin tức sẽ truyền nhanh như thế, thậm chí ngay cả trong Tiểu Thiên Thế Giới, cũng đã sớm mật bố các loại lời đồn." Do vẫn luôn không có đưa ra phản hồi chính diện, cho nên người bên dưới đoán mò cũng càng ngày càng thái quá.

Thậm chí có một số người cho rằng, sáu vị Chí Cao đã sớm đồng thời vẫn lạc.

Ma Tôn nghe xong đạo lý này, có chút nhẫn nại không được.

Sau đó liền nhìn về phía xa.

Giờ phút này Da Hòa Hoa cũng cùng Thần Thoại Hồng Quân tay trong tay, nhìn sắc mặt đen sì kia, biết tình huống đồng dạng không dung lạc quan.

Sáu người tụ tập lại một chỗ.

Từ đó có thể cảm nhận được, không khí bên trong bất đồng tầm thường.

Thật sự là quá quỷ dị một chút.

Cuối cùng Thần Thoại Hồng Quân suất tiên mở miệng: "Ta luôn cảm thấy bên trong sự việc này có chút đồ vật quá làm cho người ta quen thuộc..." Nghe xong lời này, vẻ mặt của mấy vị Chí Cao đều có chút quái dị, ai nấy đều đang nghi ngờ lẫn nhau.

Cho nên trong tình huống này, sau khi nghe câu hỏi, họ tự nhiên

cảm thấy kẻ mở miệng giải thích đầu tiên mới là đối tượng đáng ngờ nhất.

Cảm giác được bầu không khí không tầm thường, nên mấy người bọn họ căn bản không thể bình tĩnh, bắt đầu tìm kiếm các khả năng trong đó.

Đặc biệt là mấy vị Chí Cao đang nhìn nhau với vẻ mặt đầy cảnh giác. "Mấy vị nếu có kế hoạch đặc biệt gì thì cứ nói thẳng, không cần thiết phải đột nhiên làm loạn bố cục của ta." Ma Tôn tính tình thẳng thắn, mở miệng nói trước.

Mấy người còn lại cũng gật đầu theo.

Lúc này, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Da Hòa Hoa và Thần Thoại Hồng Quân.

Da Hòa Hoa và Thần Thoại Hồng Quân cũng có suy nghĩ tương tự, cảm thấy tình huống quái đản này cũng chỉ có đám người đối diện mới làm ra được.

Bởi vì đám người kia nhìn góc độ nào cũng không có tư duy của người bình thường.

Sau khi có sự thay đổi này, hai bên nhìn nhau càng thêm không thuận mắt.

Vốn định hòa thuận thảo luận về một số biến hóa trên bảng danh sách, nhưng do lập trường đã thay đổi, nên khi bàn sự việc, lời lẽ tự nhiên mang theo dao găm.

Càng đừng nói đến loại tính cách căn bản không chịu thiệt thòi của Ma Tôn.

Hắn dường như nhận định Da Hòa Hoa và Thần Thoại Hồng Quân đang có mưu đồ phía sau, cho nên lời nói châm chọc quả thực không cần che giấu.

Thần Thoại Hồng Quân thái độ đạm nhiên, cũng không thể nhẫn nhịn được sự chỉ trích như vậy, nên liền phất tay áo bỏ đi trước.

Nhìn vẻ mặt biến hóa của Thần Thoại Hồng Quân, Ma Tôn lúc này khinh thường hừ lạnh một tiếng: "Có gì đặc biệt hơn người chứ?

Trừ việc biết tỏ thái độ ra thì còn làm được gì?" Sau khi nói xong, hắn cũng rời đi.

Người rời đi đầu tiên tự nhiên trở thành đối tượng bị những người còn lại nghi ngờ.

Nhưng lúc này những kẻ cùng trận doanh với Ma Tôn cũng không tiện nói thêm gì.

Da Hòa Hoa một mình đối mặt với ba người cũng hơi có chút xấu hổ, cho nên lúc này cũng không tiện tiếp tục truy cứu.

Bầu không khí trong không gian nhanh chóng trở nên đông cứng, sau đó đám người này cũng tan rã trong không vui.

Nhưng sau khi rời đi, họ bắt đầu điều tra xem những sự tình này rốt cuộc từ đâu truyền ra.

Đầu tiên cần xác định chính là: "Rốt cuộc ai đã đem tình huống trong này tiết lộ ra ngoài?" Dù làm hoàn mỹ đến đâu, cũng sẽ luôn để lại một ít thóp.

Nhưng lúc này, khi tiến hành dò xét tương ứng, họ nhanh chóng phát hiện tin tức bên ngoài hầu như được tán phát từ khắp nơi, căn bản không tìm thấy bất kỳ quy luật và đầu mối nào.

Có cách nghĩ như vậy, mọi người lúc này cũng có suy đoán của riêng mình.

Dù sao tình huống càng hỗn loạn, càng có thể biểu hiện ra suy nghĩ chân thực nhất trong nội tâm.

Lúc này, bên phía Thần Thoại Hồng Quân đã điều tra được một số manh mối, nên kịp thời chia sẻ cho những người khác.

Hắn cũng biết rõ đám người này đang nghi kỵ mình, đặc biệt là Da Hòa Hoa.

Trong tình huống này, liên minh với Da Hòa Hoa tuyệt đối không thể bị phá vỡ.

Da Hòa Hoa đoan tọa trên Thánh Quang.

Sau khi nghe Thần Thoại Hồng Quân nói, mày liễu không giãn: "Ý của ngươi là, tất cả đều bắt nguồn từ Đại Thiên Thế Giới và Tiểu Thiên Thế Giới?" Lúc này, hắn trực tiếp đứng dậy, trong tay nắm chặt Thánh Quang.

Nhìn thấy cảnh này, Thần Thoại Hồng Quân vẻ mặt xấu hổ: "Tiên sư nó, từ từ đã." Trong tình huống này Da Hòa Hoa không phải muốn trực tiếp giáng xuống thần phạt đấy chứ?

Có ý nghĩ như vậy, Thần Thoại Hồng Quân tự nhiên sẽ trở nên hơi khẩn trương, biết rõ khẳng định không thể để Da Hòa Hoa trực tiếp hành động như vậy. "Nếu ngươi làm thế, ta hiện tại sẽ rất gay go." Nghe Thần Thoại Hồng Quân nói xong, Da Hòa Hoa đột nhiên nhíu mày. "Vì sao lại cản ta?" Lúc này hắn tự nhiên ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Thần Thoại Hồng Quân.

Thần Thoại Hồng Quân cũng cảm thấy tên này quả thực chỉ có cơ bắp không có não, liền nén giận nói: "Ta tự nhiên có tính toán của ta, hiện tại giáng xuống thần phạt chẳng phải sẽ khiến kẻ đó phát giác trước sao?" Nghe xong, Da Hòa Hoa cũng cảm thấy nói có lý, liền nhìn Thần Thoại Hồng Quân: "Vậy phải làm sao?" Nhưng bất kể thế nào, trong mắt Da Hòa Hoa, dám nghị luận Chí Cao, tất cả những kẻ liên quan trong Đại Thiên Thế Giới và Tiểu Thiên Thế Giới đều nên bị xử phạt.

Nhưng Thần Thoại Hồng Quân lại cảm thấy số người này thực sự quá nhiều. "Nếu thật sự muốn giáng xuống thần phạt, thì đó chẳng khác nào diệt thế." Da Hòa Hoa lúc này mới có chút lúng túng. "Thật sự có nhiều người trực tiếp tham dự như vậy sao?" Thần Thoại Hồng Quân thở dài một hơi. "Ta cũng không biết làm sao, ta lúc này đối với Đại Thiên Thế Giới nãi chí Tiểu Thiên Thế Giới, chưởng khống tịnh không tự như được như vậy." Cho nên cần phải điều tra thêm.

Đương nhiên, lúc này Thần Thoại Hồng Quân tự nhiên sẽ mang theo một số ý nghĩ đặc biệt: "Nhưng theo ta được biết, trong Đại Thiên Thế Giới có chút ít bố cục của Hồng Quân." Hồng Quân, Da Hòa Hoa tự nhiên biết rõ, không lâu trước đây mới vừa thăng cấp Bán Chí Cao vị diện, Hồng Hoang Thế Giới.

Cho nên khi nghe vậy hắn cũng nhíu mày: "Vậy đi xem Hồng Quân rốt cuộc là có chuyện gì?" Sở dĩ để Thần Thoại Hồng Quân ra mặt, là vì Da Hòa Hoa hiện tại căn bản không tin tưởng bốn vị kia.

Chương 144

Lúc này, Thần Thoại Hồng Quân cũng mang theo sự tò mò tương ứng, trực tiếp tìm tới Hồng Quân.

Hồng Quân cảm thấy có chút kinh ngạc.

Sau đó Thần Thoại Hồng Quân liền trực tiếp hỏi: "Vì sao ngươi muốn bố cục trong Đại Thiên Thế Giới?

Nếu chuyện này không nói rõ ràng, ngươi cần phải chịu trách nhiệm cho sự hỗn loạn hiện tại." Thái độ của Thần Thoại Hồng Quân rất rõ ràng.

Hồng Quân sau khi nghe xong, càng trực tiếp xác định, tên này không chỉ muốn điều tra manh mối, mà còn muốn lấy việc công báo thù riêng.

Cho nên lúc này hắn cũng cảm thấy quả thật có chút đau đầu.

Trong nháy mắt, Thần Thoại Hồng Quân lại đột nhiên cảm giác được một số khí tức quỷ dị.

Hắn phất tay một cái.

Đại Đạo Hồng Quân liền xuất hiện trước mặt Hồng Quân và Thần Thoại Hồng Quân.

Trong tay hắn đang cầm một bảo vật giống như phôi thai.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Thần Thoại Hồng Quân khó coi: "Đây là vật gì?" Hồng Quân lúc này có chút xấu hổ nói: "Có một số người vì vấn đề tiền đồ nên cầu ta, ta chỉ có thể tìm được một phương pháp thiên môn như vậy." Thần Thoại Hồng Quân nghe Hồng Quân nói thế, ngược lại cũng như có điều suy tư mà gật đầu.

Đại Đạo Hồng Quân lại đột nhiên không biết đã xảy ra chuyện gì, biểu tình của hắn mang theo chút ít thay đổi, dường như đã sát giác được gì đó.

Trong nháy mắt, Thần Thoại Hồng Quân trúng kế rồi.

Phát hiện mọi thứ dường như thật sự là như thế, cho nên lúc này hắn cũng gật đầu, không tiếp tục truy cứu nữa.

Nhìn thấy ánh mắt biểu hiện biến hóa của Thần Thoại Hồng Quân, tâm tình Hồng Quân cũng bình tĩnh lại một chút.

Nhưng Thần Thoại Hồng Quân lại tịnh không có triệt để từ bỏ ý đồ.

Chỉ thấy hắn lúc này đánh giá kỹ lưỡng món đồ kia một chút, sau đó đột nhiên phát hiện hình như không giống trong tưởng tượng. "Vì sao lại có sự biến hóa như vậy?" Hắn liền hỏi. "Có tính toán của ta thì thế nào?" Nghe Thần Thoại Hồng Quân dò hỏi, Hồng Quân cũng biết rõ cần phải cho một cái công đạo hoàn chỉnh, nếu không tên này khẳng định sẽ không bỏ qua.

Cho nên chỉ có thể lúc này sầu mi khổ kiểm nói: "Đồ vật ta tự nhiên là tìm trong Hỗn Độn Hải." Nghe vậy, Thần Thoại Hồng Quân cũng không thể trực tiếp phủ nhận: "Hỗn Độn Hải tuy rằng nhìn phức tạp, nhưng lại tịnh không thâm bất kiến để như trong tưởng tượng, bên trong đối với Chí Cao chúng ta mà nói tịnh không có bất kỳ dị thường nào." Nhưng lúc này hắn lại xách cái phôi thai lên: "Đồ vật này ta chưa từng thấy qua, tự nhiên cũng không nên tồn tại trước đó, cho nên ngươi đang nói dối." Đại Đạo Hồng Quân bên cạnh thở dài một hơi: "Không có nói dối." Thần Thoại Hồng Quân quay đầu lại, nhìn Đại Đạo Hồng Quân: "Vậy ngươi lại có tính toán gì?" Đại Đạo Hồng Quân cũng không biết phải giải thích thế nào cho tốt, chỉ có thể như có điều suy tư nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Hồng Quân lúc này dường như triệt để buông xuôi, liền lắc đầu: "Thôi được rồi, nếu đã biết thì nói cho hắn biết đi." Thần Thoại Hồng Quân khi nhìn thấy sự thay đổi này cũng cảm thấy vô cùng quỷ dị: "Hai người các ngươi rốt cuộc đang giở trò quỷ gì?" Đại Đạo Hồng Quân thở dài một hơi: "Đồ vật này là ta muốn tìm." Lúc này hắn trực tiếp nói: "Ta có thể cảm giác được hạn chế của mình ở đâu, cho nên nhờ Hồng Quân giúp ta một lần, Hồng Quân căn cứ vào trạng thái của ta làm một phen thôi trắc, mới có loại phương pháp này." Hắn cũng trực tiếp nói: "Phương pháp như vậy đang trong thí nghiệm, cũng cần tiêu hao không ít Bản Nguyên Chi Lực, cho nên mới vội vàng sưu tầm từ trong Đại Thiên Thế Giới." Nghe Đại Đạo Hồng Quân giải thích xong, Thần Thoại Hồng Quân nhíu mày suy diễn một phen, sau đó từ từ giãn ra biểu tình trên mặt: "Xem ra chuyện này và các ngươi đích xác không có quan hệ." Hồng Quân ủ rũ cúi đầu.

Nhưng trong lòng lại thầm nghĩ: Vấn đề hiện tại nằm ở Thần Thoại Hồng Quân, hắn muốn thôi trắc xem tin tức hai đại trận doanh địch đối rốt cuộc là ai thả ra?

Nhưng Hồng Quân tự nhiên không có làm, cho nên mặc kệ đi tìm kiếm thế nào, cùng lắm cũng chỉ có thể tìm thấy manh mối bọn họ đang thu thập Bản Nguyên Chi Lực và làm một số nỗ lực thử nghiệm, tuyệt đối không tìm thấy bất kỳ manh mối nào về việc tán bá tin tức.

Thậm chí có thể nhìn thấy bọn họ đang tận khả năng giảm bớt ảnh hưởng từ các phương.

Trong tình huống này, Hồng Quân cũng không có bất kỳ che giấu nào, khi ngẩng đầu lên, đem chút ít nỗ lực đã làm nói ra.

Thần Thoại Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó nhìn Hồng Quân đang có thần tình mong đợi. "...Đây là việc ngươi vốn dĩ nên làm, chẳng lẽ hy vọng ta ban thưởng cho ngươi cái gì sao?" Hồng

Quân nghe xong, thần tình hoảng hốt, ngượng ngùng điều chỉnh lại trạng thái của mình: "Tự nhiên là không có." Nhìn thấy cảnh này, Thần Thoại Hồng Quân mới hài lòng gật đầu: "Không có mới tốt." Nói xong liền đứng dậy.

Nguyên bản Hồng Quân tưởng rằng hắn sắp rời đi, cho nên lúc này cũng có chút đau lòng thở dài một hơi.

Lại không ngờ Thần Thoại Hồng Quân đột nhiên quay đầu nhìn chằm chằm hắn: "Ngươi lại đang than thở cái gì?" Hồng Quân thậm chí đều không kịp phản ứng, mặt đầy mờ mịt: "Ta chỉ bất quá cảm thấy có chút đáng tiếc." Thần Thoại Hồng Quân không mở miệng nữa.

Đại Đạo Hồng Quân bên cạnh đột nhiên cảm thấy bầu không khí lại trở nên khẩn trương.

Ở một bên khác, Lý Phàm đang suy tư xem tiếp theo phải làm gì thì đột nhiên lại nhận được phần thưởng của hệ thống.

Lần này hệ thống trực tiếp biểu minh: "Kết cục lần này do mưu kế và bố cục của Hồng Quân đã bị ngài triệt để đánh loạn." Nghe vậy, Lý Phàm tự nhiên có chút tò mò, cho nên từ trong hình ảnh hệ thống biết được đầu đuôi sự tình.

Hắn cũng nhịn không được bật cười: "Cái tên Thần Thoại Hồng Quân này đúng là 'thần trợ công' của ta!" Bởi vì nói như vậy, có nghĩa là mưu kế của Hồng Quân đã triệt để phơi bày trước mặt tất cả Chí Cao, nếu tiếp tục làm tới, khả năng sẽ có một số kết quả không tốt, cho nên hắn cũng phải cân nhắc kỹ lưỡng.

Không muốn tiếp tục nữa thì cũng phải trả cái giá cực lớn để sửa đổi kế hoạch.

Từ điểm này, địa vị của Hồng Quân dường như bị quấy nhiễu triệt để.

Phần thưởng lần này tịnh không đặc biệt nhiều, cho nên Lý Phàm cũng không có lấy ra, định tiếp tục tích trữ, đợi đến lúc khôi phục Đại Đạo cảnh giới.

Lý Phàm cười vui vẻ, tự nhiên có người tâm tình trầm muộn.

Hồng Quân lại phải trả giá đắt tương ứng mới đuổi được Thần Thoại Hồng Quân đi.

Bất quá Thần Thoại Hồng Quân lúc này cũng để lại một câu: "Nhớ kỹ tất cả những lời ngươi nói hôm nay, nếu có một lời một chữ không chính xác, món nợ lần này sẽ tính lên đầu ngươi." Nghe vậy, biểu tình Hồng Quân càng thêm sầu khổ.

Hắn cũng biết rõ, chính do không lâu trước đây Hồng Hoang Thế Giới thăng cấp thành Bán Chí Cao vị diện, cho nên Thần Thoại Hồng Quân mới dám xuất ngôn như thế, nếu không thì hắn chẳng thèm để mắt đến một cái Đại Thiên Thế Giới.

Đợi Thần Thoại Hồng Quân rời đi, Đại Đạo Hồng Quân mới nhìn về phía Hồng Quân.

Hồng Quân ôm đầu: "Được rồi được rồi, lần này ta lại nợ ngươi một lần." Đại Đạo Hồng Quân mới hài lòng rời đi.

Bất quá Thần Thoại Hồng Quân không biết làm thế nào báo cho những Chí Cao kia, khiến khí tức của bọn họ hỗn loạn trong nháy mắt, đến mức loại cảnh tượng bạo nộ đó truyền vào mắt một số kẻ hữu tâm.

Vốn dĩ ngoại giới đang đồn đại truyền tới truyền lui, nói rằng hai đại trận doanh đang đối địch nhau, sắp sửa khai chiến.

Sau đó hiện tại lại xuất hiện cảnh tượng Lục Đại Chí Cao chấn nộ, làm cho những kẻ theo thuyết âm mưu kia có thể an tâm tiếp tục.

Bất quá mặc kệ những vị Chí Cao tức đến hôn mê đầu óc kia tính

toán thế nào, đều không có quan hệ quá lớn với Lý Phàm đang bình thản hiện tại.

Lý Phàm đang suy tư làm thế nào mới có thể nhẹ nhàng giải quyết rắc rối trước mắt.

Tình huống cần cân nhắc tương đối phức tạp. "Vấn đề ta đang đối mặt thật sự không dễ xử lý." Nghe Lý Phàm nói vậy, hệ thống cũng không biết nên nói gì, nó cảm thấy Chủ nhân đủ cường đại.

Dù sao lần này tịnh không có tốn phí nhiều khí lực như mấy lần trước, lại có thể xoay người ta như chong chóng.

Lúc này, Lục Đại Chí Cao khẳng định sẽ không bỏ qua, cho nên chắc chắn sẽ tiến hành điều tra tương ứng.

Lý Phàm cũng biết rõ tính toán của họ.

Cho nên hệ thống đề xuất nỗi lo âu của mình: "Nhưng hiện tại tình huống dần dần sáng tỏ, cũng có mấy lần kinh nghiệm trước đó, bọn họ liệu có nghi ngờ Chủ nhân hay không?" Cảm giác được hệ thống lo lắng, Lý Phàm cười nói: "Nếu thật sự có lo lắng như vậy, chi bằng ngươi tạm thời rời đi trước đi." Quả nhiên khi nói ra lời này, hệ thống không còn tiếng động gì nữa.

Lý Phàm lúc này khẽ nhếch mép, thích ý nằm sang một bên, trong tay cầm vài quân cờ, nhẹ nhàng đặt quân cờ lên bàn cờ, sau đó từ từ thưởng thức thế cờ không tên do mình chế tạo ra, trên mặt mang theo chút ít biểu tình hài lòng. "Như vậy mới tốt." Tuy rằng lúc này không có nói rõ cái gì mới tốt, nhưng cũng có thể từ trong đó cảm giác được, hiện tại đã có một số tính toán đặc thù.

Cho nên lúc này trạng thái hệ thống cũng tùy theo biến hóa, cân nhắc sau đó, chỉ có thể chuyển đổi hình ảnh sang mấy vị Chí Cao, dùng cái này biểu minh sự lo lắng đối với Chủ nhân.

Lại nghe vị Chủ nhân nhà mình lúc này tự tin nói: "Yên tâm đi, chỉ cần không có chứng cứ xác thực, ta vĩnh viễn là an toàn." Nếu không thì đám người kia cũng chỉ dám âm thầm bài tra mà thôi.

Nghe vậy, hệ thống yên tâm không ít.

Lý Phàm đối với sự an bài tự nhiên có tính toán.

Nhưng sáu vị Chí Cao của hai đại trận doanh lúc này lại lần nữa chạm mặt.

Từ trạng thái quanh thân có thể nhìn ra được, bọn họ chính vì chuyện này mà cảm thấy tâm phiền ý loạn.

Cuối cùng, Thế Tôn mở miệng: "Mấy vị bằng hữu của ta, chúng ta hiện tại tốt nhất nên liên hợp." Nghe vậy, Cái Á (Gaia) tự nhiên có chỗ bất mãn: "Nếu đã đến mức độ này, vì sao không nhân cơ hội công khai?" Nhưng họ lại phân phân biểu thị: "Khí tức đào tẩu từ Thời Gian Trường Hà không bị triệt để điều tra rõ ràng, kẻ đứng sau rốt cuộc có mục đích gì, vì sao năm lần bảy lượt tính kế chúng ta?" Có cách nghĩ như vậy, tự nhiên không thể khinh cử vọng động. "Đã làm cho kế hoạch của ta bị đẩy sớm, vậy ta cần phải ở lúc này ổn định nhân tâm, để bọn họ không tiếp tục thảo luận nữa." Đồng thời cũng bắt buộc phải liên hợp, mới có thể trừ đi nhân tố không ổn định kia. "Chỉ cần còn nhân tố không ổn định đó, kế hoạch của chúng ta đừng hòng thi triển thuận lợi." Nghe vậy, mấy vị Chí Cao còn lại cũng phân phân gật đầu biểu minh tán đồng.

Trong tình huống này, tuy rằng cũng có thể tiến hành chút ít điều chỉnh, nhưng mọi thứ tịnh không đơn giản như trong tưởng tượng.

Mấy vị Tối Cao thậm chí bắt đầu điều động Thời Gian Trường Hà, muốn thông qua thủ đoạn như vậy, từ trong Đại Thiên Thế Giới và Tiểu Thiên Thế Giới chọn ra một số chứng cứ tương ứng.

Lại không ngờ sự việc tịnh không đơn giản như thế.

Cảm giác được khí tức của Thời Gian Trường Hà lại có lưu xuất, biểu tình của mấy vị Chí Cao trở nên càng thêm khó coi.

Bởi vì nhất thời không thể xác định rốt cuộc sự tình uy hiếp bên nào nặng hơn một chút.

Nhìn thấy biến hóa này, những người khác cũng không dám tùy tiện mở miệng, chỉ có thể chờ đợi Chí Cao quyết định.

Tuy rằng coi khí tức lưu chuyển trong Thời Gian Trường Hà là uy hiếp trí mạng nhất, nhưng tình huống thực tế lại tịnh không tồi tệ như tưởng tượng.

Bởi vì sau khi quan sát kỹ lưỡng phát hiện, nếu cứ mặc kệ nó tiếp tục phát triển, muốn hình thành uy hiếp cũng cần thời gian tích lũy nhất định.

Cho nên chuyện này chưa chắc có thể thuận lợi triển khai như tưởng tượng.

Có cách nghĩ như vậy, mấy người bên cạnh biểu tình phức tạp.

Quan trọng nhất là, tốn nhiều cái giá lớn như vậy, cưỡng ép lấy ra thông tin trọng yếu, y nguyên không tìm thấy bất kỳ manh mối hữu dụng nào.

Thậm chí lúc này phát hiện dường như lại bị người ta chơi xỏ.

Trong tình huống này, đột nhiên có một loại suy nghĩ đặc thù. "Hẳn sẽ không phải là 'dục cái di chương' (muốn che giấu mà lại lộ rõ) chứ?" Nghe vậy, ngay cả biểu tình của Thần Thoại Hồng Quân cũng trở nên phức tạp.

Hắn cảm thấy có khả năng, kẻ động thủ phía sau có khả năng trốn ngay tại Lục Đại Chí Cao Vị Diện.

Nghe Thần Thoại Hồng Quân nói thế, mấy người khác cũng không biết phải nói gì.

Vậy chỉ có thể hoảng hoảng hốt hốt tiến hành thôi trắc và suy luận, cuối cùng mới tìm được một chút khả năng.

Phát hiện nếu thật sự muốn tìm ra cá nhân đó, cần phải tiến hành rà soát từng người.

Trong tình huống này, Lục Đại Chí Cao tự nhiên không thể tự mình động thủ, cho nên phân phân gọi thân tín tới.

Sau đó trong thần tình hoảng hốt của đám người này, đem chuyện này đều phân phó xuống.

Đám thân tín biểu tình tuy có chút phức tạp, nhưng cũng không dám tùy tiện suy đoán lung tung, chỉ có thể từ đó suy luận ra, hoặc là có một số an bài khác.

Đương nhiên, tuy rằng nói là vì tìm kiếm kẻ tung tin đồn nhảm sau màn, nhưng mục đích thực tế lại là vì xuất thủ duy hộ trật tự hỗn loạn.

Những cao thủ này như cá diếc sang sông, ào ạt xuất ra.

Tất cả mọi người đều không có kết quả.

Nhìn thấy phương diện biến hóa này, tuy rằng có chút tính toán, nhưng cũng không thể không thừa nhận, sự tình bên trong hỗn loạn hơn tưởng tượng một chút.

Ngày đầu tiên, chỉ là tại các vị diện trực thuộc tiến hành hành động rà soát.

Tuy rằng từ một mức độ nào đó mà nói, việc như vậy đối với bọn họ không có bao nhiêu độ khó, nhưng tịnh không có nghĩa là một điểm rủi ro cũng không có.

Chỉ là sau khi nhìn thấy biến hóa, cũng có không ít người trong lòng mang theo lo âu, đều cảm thấy vấn đề này hình như có chút quá phức tạp.

Ở một bên khác, do một số ảnh hưởng không biết tên, cao thủ của hai đại trận doanh lúc này lại đột nhiên cảm thấy hành động của mình hình như mang đến quá nhiều khốn hoặc cho người bình thường.

Tuy rằng từ một mức độ nào đó, có thể làm ra sự bài tra tỉ mỉ nhất, nhưng thời gian lâu rồi, lại dần dần không có ai nguyện ý tin tưởng là vì duy hộ hòa hài, thậm chí có người suy đoán, hẳn sẽ không phải là vì thống trù thế lực cuối cùng để phát động công kích nên mới an bài tình huống này chứ?

Cho nên lúc này một đám người tái độ thương nghị, sau một phen rối rắm, rốt cuộc xác định: Nếu cứ làm như vậy, căn bản không thể mang lại bất kỳ hiệu quả nào.

Cho nên lúc này, họ cũng phân phân đề xuất cách nghĩ của riêng mình.

Cuối cùng mấy vị Chí Cao liên thủ, đồng ý yêu cầu hỗ trợ rà soát lẫn nhau.

Chỉ là chuyện này lại dần dần đi theo hướng kỳ quái.

Bởi vì lúc này, tất cả mọi người đều cảm thấy tình huống như vậy căn bản không có khả năng xuất hiện.

Ví dụ như mâu thuẫn giữa Ma Tôn và Da Hòa Hoa, từ một mức độ nào đó là có tính căn nguyên.

Nhưng lúc này, thủ hạ của Ma Tôn và thủ hạ của Da Hòa Hoa lại đổi chỗ cho nhau để tiến hành rà soát.

Cũng không mang lại cục diện quá hỗn loạn, khiến người ta đều cảm thấy có chút kinh ngạc và khó dùng cảm xúc bình thường để đối

mặt.

Qua một đoạn thời gian, dần dần có người bắt đầu lựa chọn tin tưởng: hoặc là hai đại trận doanh được thành lập thật sự là tin đồn, hoặc là quan hệ giữa các Chí Cao dung hợp hơn trong tưởng tượng.

Cho nên tuy rằng không tìm ra kẻ tung tin đồn, nhưng cục diện hiện tại hình như đột nhiên trở nên ổn định hơn một chút.

Vốn dĩ mọi thứ đều đang phát triển theo hướng khá tốt, nhưng vào một ngày, thủ hạ của Ma Tôn, một trong các Ma Tướng lại phát hiện ra khí tức lưu xuất từ Thời Gian Trường Hà. "Đây chẳng phải là thứ mà đại nhân trước đó yêu cầu ta chú ý sao?" Thứ này đang quấn quanh một gốc Thần Thụ, thậm chí muốn xâm nhiễm một quả thực trong đó.

Nếu để nó thành công, không chừng sẽ mượn quả thực này thoát thân ra ngoài.

Ma Tướng trong lòng biết rõ, sự tình như vậy một khi xuất hiện nghĩa là một cao thủ Bán Chí Cao xuất hiện.

Hiện tại cục diện đã phi thường hỗn loạn rồi, lại thêm chuyện này...

Ma Tôn trước đó cũng đã có an bài, cho nên hắn liền quyết định ra tay trước xử lý thứ này.

Có cách nghĩ như vậy, biểu tình hắn hơi đổi, sau đó nhanh chóng nhìn chằm chằm phía trước: "Đều nghe theo an bài của ta." Đám người kia thậm chí ngay cả phản ứng cũng không kịp, liền đã bị nhanh chóng an bài xong xuôi, lặng lẽ tiến lên, thậm chí định trực tiếp hủy đi luồng khí tức này.

Còn về việc chủ nhân của khí tức có vì thế mà oán hận hay không?

Ma Tướng nhìn thủ hạ của mình: "Cũng không cần phải lo lắng, dù sao Chí Cao trốn vào Thời Gian Trường Hà cũng tịnh không như

trong tưởng tượng có thể dễ dàng quay về." Mà dù có về, cũng tuyệt đối sẽ không phải là đối thủ của Ma Tôn.

Chương 145

Nghe vậy, một số thủ hạ cũng nhanh chóng gật đầu.

Vốn dĩ sắp đắc thủ, một đạo Thánh Quang lại che chở Thần Thụ.

Sau đó Đại Thiên Sứ từ trên trời giáng xuống. "Ta cảm ứng được Thần Thụ cầu cứu, chớ có ở chỗ này cố ý đảo loạn." Nghe vậy, sắc mặt mấy tên Ma Tướng trở nên khó coi. "Mau mau tránh ra!

Khí tức đào tẩu từ Thời Gian Trường Hà, ngươi hẳn phải hiểu có bao nhiêu trọng yếu, nếu muốn tùy tiện xuất thủ, quả thực là đang phá hoại kế hoạch của chúng ta." Nhưng khi Đại Thiên Sứ tránh ra, lại phát hiện luồng khí tức kia đã biến mất không thấy.

Đại Thiên Sứ lúc này tự nhiên cực kỳ ngạo khí: "Đâu có cái gì là khí tức lưu xuất từ Thời Gian Trường Hà?

Nếu thật sự có, sao có thể đào thoát được phong tỏa của ta?" Cho nên hiện tại xác định đám người này không có ý tốt.

Vốn định kiên nhẫn giải thích, nhưng nhìn thấy thứ kia thật sự biến mất, một đám Ma Tướng rốt cuộc khó mà che giấu huyết tính.

Vốn dĩ bọn hắn đã phi thường bài xích lũ Thiên Sứ này, càng đừng nói việc Đại Thiên Sứ đã phá hoại kế hoạch.

Cho nên Ma Tướng lĩnh đầu cũng không tiện nói nhiều, trực tiếp động thủ.

Đại Thiên Sứ ánh mắt hơi ngưng tụ: "Dám ở Thần Giới động thủ với ta?" Nói xong, liền nhanh chóng hành động.

Từng phiến lông vũ trong tình huống này hóa thành lồng giam ánh sáng.

Đám Ma Tướng thậm chí không kịp phản kháng đã bị nhanh chóng hạn chế tại chỗ.

Chiến đấu kịch liệt bùng nổ trong nháy mắt, thậm chí có một số kẻ địch xem náo nhiệt cũng triệt để tiêu tán trong dư ba của trận chiến.

Trận chiến giữa Đại Thiên Sứ và Ma Tướng có thể nói là quang thải diệu nhãn (hào quang chói mắt).

Da Hòa Hoa cũng nhanh chóng bị kinh động.

Hắn cũng không ngờ sẽ xuất hiện biến cố như vậy, liền hừ lạnh một tiếng.

Tùy sau đó liền đem Ma Tướng trực tiếp ném ra khỏi Thần Giới.

Hắn không có tâm tình đi nghe những lời biện hộ của thứ bẩn thỉu này.

Trong hành động của Đại Thiên Sứ, đám Ma Tướng tự nhiên tâm hoài cảm ứng, thậm chí mang theo ác ý, cho rằng tên này muốn phá hoại người bên mình.

Rất nhanh Ma Tôn liền tìm tới cửa.

Trong tay hắn cũng xách theo một số Thiên Sứ bị bẻ gãy cánh, trực tiếp ném lên Thánh Quang của Thần Giới. "Da Hòa Hoa, lăn ra đây xem người của ngươi làm chuyện tốt gì!" Nhìn thấy Ma Tôn, biểu tình Da Hòa Hoa trở nên phi thường khó coi.

Cũng trong nháy mắt đó, Lý Phàm cũng nhận được nhắc nhở của hệ thống.

Tuy rằng lần này không có kết toán Bản Nguyên Chi Lực, nhưng lúc này hệ thống lại nhắc nhở đã phát sinh một số xung đột tương đối trọng yếu.

Lý Phàm trước đó từng bảo hệ thống kịp thời chú ý các phương

biến động, khi phát hiện xung đột trọng yếu phải kịp thời báo cho hắn, không có thời gian quan sát cũng phải ghi lại trước.

Cho nên lần này Lý Phàm có hứng thú nhìn Ma Tôn và Da Hòa Hoa xung đột.

Hắn cũng biết rõ, nếu dựa theo lập trường của mấy vị Chí Cao hiện tại, hẳn là đánh không nổi.

Sau đó liền sờ sờ cằm: "Ta có nên thêm vào đó một mồi lửa hay không?" Bất quá rất nhanh ý thức được, nếu lúc này dám có hành động, e rằng sẽ bị bắt được trong nháy mắt.

Tuy rằng hiện tại cũng một chút đều không sợ, nhưng Lý Phàm lại cho rằng không đáng.

Hệ thống ở bên cạnh dường như muốn nói gì đó.

Lý Phàm một ánh mắt liếc qua, nó nhanh chóng ngậm miệng.

Cuối cùng hai người không đánh nhau.

Bởi vì những vị Chí Cao khác liên thủ ngăn cản.

Lúc này biểu tình ai cũng có chút không dễ nhìn, sau khi trao đổi thủ hạ xong xuôi, họ nói: "Có khả năng có người ở phía sau châm ngòi." Kỳ thực trong lòng đều biết rõ, hiện tại sở dĩ suýt chút nữa đánh nhau, hoàn toàn là vì mâu thuẫn các phương đã tích lũy đến trình độ nhất định, nếu còn không giải quyết, có khả năng sẽ gây ra phá hoại và ảnh hưởng cho nội bộ.

Tuyệt đối không phải là một chuyện đơn giản.

Nhưng lúc này, tâm tri đỗ minh (trong lòng hiểu rõ), cũng bắt buộc phải bảo trì im lặng.

Cho nên mấy vị Chí Cao đột nhiên tụ tập, sau đó lại ai đi đường nấy.

Tin tức như vậy nhanh chóng không cánh mà bay.

Sự thật về việc giữa các Chí Cao có sự bất hòa cũng tùy theo đó mà triển hiện ra.

Trước kia tuy rằng có nhiều mâu thuẫn, nhưng dưới xung đột kịch liệt như vậy, thậm chí thủ hạ đều bị đối phương đánh gần chết, thế mà Chí Cao vẫn không khai chiến.

Cho nên lúc này, tin đồn về sự đối lập của hai đại trận doanh mới hơi tiêu tán một chút.

Nhưng cũng có người cảm thấy đây là cá mè một lứa, hoặc là tình nghĩa ngoài mặt.

Cho nên tin đồn vừa hơi tiêu tán, không được bao lâu sau, liền dưới cơn giận dữ của các phương lại trở nên hoạt dược.

Đám Chí Cao cũng không thể không liều mạng áp chế nộ hỏa lần nữa, bởi vì họ biết rõ, bên ngoài nháo đến nhiệt náo cỡ nào, chỉ cần Chí Cao không ra tay, nghị luận chung quy sẽ bình tức xuống.

Sự tình trong này cũng đột nhiên phát sinh một số chuyển biến.

Phân tích của ngoại giới đối với chuyện này cũng quay về ý đồ ban đầu.

Cảm thấy hoặc là dưới sự hạn chế của Lục Đại Chí Cao, đích xác xuất hiện cường giả không chịu khống chế. "Nhưng khí tức lưu xuất từ Thời Gian Trường Hà, thật sự đáng sợ như vậy sao?" Lục Đại Chí Cao Vị Diện khẩn trương rà soát như thế, đích xác dẫn tới sự bất mãn của mọi người, cho nên lúc này tự nhiên muốn biết vì sao lại có nguyên nhân và biến hóa ở phương diện này?

Tình huống như trong tưởng tượng tịnh không xuất hiện, bởi vì cho dù đề xuất bao nhiêu thỉnh cầu, cũng không có ai đưa ra giải thích tường tận.

Cảm giác được biến hóa này, kỳ thực càng ngày càng nhiều người đều cảm thấy tình huống hiện tại có chút mất kiểm soát, hoàn toàn khác với trạng thái trong tưởng tượng.

Mấy người phụ trách thống trù chuyện này nhanh chóng nhận được thỉnh cầu mới, muốn biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cho nên lúc này, tâm tình những người này cũng hơi đổi. "Bên dưới sẽ có tiếng nói nghị luận nhiều như vậy sao?" Nguyên bản tưởng rằng đem một số lời đồn đại không cần thiết phá trừ hết là xong, nào ngờ đâu sau khi không còn thảo luận phương diện này, họ bắt đầu nghị luận xem vì sao lại xuất hiện cuộc lục soát như vậy.

Dù sao tinh lực của đám người này luôn có thừa.

Nhìn thấy cảnh này, mọi người đều cảm thấy có chút khó hiểu, cho nên thấy bên trên căn bản không có ý tứ trả lời, tự nhiên sẽ không đưa ra bất kỳ hồi ứng nào.

Chỉ là người to gan khẳng định sẽ nhiều hơn một chút.

Sau khi không nhận được bất kỳ hồi ứng nào, đám gia hỏa này cảm thấy Chí Cao khẳng định có một số kế hoạch tường tận.

Nhưng người bên dưới khẳng định không thể dựa theo tín niệm của mình đi thực hiện yêu cầu của Chí Cao.

Cho nên sau khi có biến hóa ở phương diện này, có người cảm thấy cần thiết phải có hiệu quả giám sát, liền có một số người phân phân quỳ rạp trước mặt Chí Cao: "Chí Cao đại nhân, xin thu hồi mệnh lệnh đã đưa ra, bởi vì chuyện này đã vượt quá hiệu quả trong tưởng tượng, cũng có người trong tình huống này phớt lờ mệnh lệnh." Lục Đại Chí Cao đồng thời nhận được thỉnh cầu như vậy, lúc này cũng tâm tình phức tạp.

Không tìm được kẻ tung tin đồn phía sau, vốn dĩ trong lòng đã có

chút phẫn nộ, kết quả lại nhìn thấy Lục Đại Chí Cao Vị Diện loạn cào cào hiện tại.

Vì thế dưới sự rối rắm song trọng, chỉ có thể tuyên bố rút quân.

Đợi những cao thủ kia dần dần thu quân về, càng ngày càng nhiều người sau khi cảm thấy nhẹ nhõm, lại càng thêm tin tưởng: Hiện tại mâu thuẫn giữa các vị Chí Cao tịnh không triển khai, cho nên có một số bất mãn, kỳ thực tình huống bên trong cũng không phức tạp bao nhiêu.

Lục Đại Chí Cao thu hồi người lục soát mới có thể mang lại hiệu quả như vậy.

Tuy rằng không có thay đổi mang tính thực chất, nhưng tiếng nói nghị luận đã ít đi một chút, đối với lời đồn đại khẳng định phải có một số hiệu quả tốt hơn.

Tại sơn cốc, hệ thống đột nhiên bắn ra nhắc nhở: "Chủ nhân, do Chí Cao điều động, cho nên càng ngày càng nhiều người đều cảm thấy vốn dĩ nên hòa hài." Lý Phàm một bộ dáng chán chường: "Vậy thì thế nào?" Sau đó nghe hệ thống có chút tiếc nuối nói: "Nếu cuối cùng bị Chí Cao ổn định cục diện, đồng thời đem kế hoạch quay lại quỹ đạo, có khả năng sẽ tạo thành đánh giá bị hạ thấp." Lý Phàm nghe xong mày nhíu lại: "Ta biết rồi." Bởi vì thu binh, không chỉ bên phía Lý Phàm cảm thấy có chút phiền não, thậm chí ngay cả mấy vị Chí Cao cũng cảm thấy một loại thất bại triệt để.

Cho nên trong tình huống này, bầu không khí giữa mấy vị Chí Cao đột nhiên trở nên đông cứng.

Vốn cần phải trong tình huống này tái độ chạm mặt, sau đó thương lượng biện pháp giải quyết hậu tục.

Tuy rằng vấn đề hiện tại cưỡng ép vãn cứu, làm cho tiến độ quay

lại trong dự kiến, nhưng sự thật Chí Cao bất hòa dường như đã thành vấn đề mặc định trong lòng mọi người.

Chỉ là chưa đạt tới thời cơ bạo phát.

Có một nguyên nhân như vậy tồn tại, cảm thấy xử lý sự tình quả thực như đi trên băng mỏng.

Cho nên tuy rằng nhìn qua kế hoạch của kẻ tán bố tin đồn kia thất bại, thực tế lại thành công rồi.

Giờ phút này Thế Tôn tâm tình phức tạp, đoan tọa trên đài sen, rũ mắt nhìn tín đồ.

Có thể nhìn ra được, dưới sự cuồng nhiệt này ẩn chứa sóng gió mới.

Sự tình lần này là bị cưỡng ép áp chế xuống.

Cho nên khi nói chuyện với người khác, trong ngữ khí của Thế Tôn mang theo chút ít tiếc nuối: "Mâu thuẫn bị tọa hạ cường hành ngăn cản, cũng bất quá là đem thời cơ bạo phát tạm thời đẩy lùi lại sau mà thôi." Nghe Thế Tôn nói, những người khác cũng theo đó phân phân gật đầu.

Sau đó có một số kẻ to gan lúc này có thể suy đoán ra: Hoặc là trong tương lai không xa, lập trường giữa các Chí Cao khẳng định sẽ theo đó sụp đổ.

Lúc đó chiến tranh chân chính khẳng định sẽ đúng hẹn mà tới.

Vậy thì trong tình huống này, phải thăm dò cách nghĩ của Chí Cao.

Nhưng sau khi nghe sự thăm dò của đám người này, Thế Tôn cũng bất quá niêm hoa nhất tiếu: "Không cần vì thế mà lo lắng." Nói xong, từ từ biến mất.

Ở một bên khác, Cái Á nhìn Thế Tôn xuất hiện trước mặt: "Vì sao

lại bái phỏng ta?" Thế Tôn và Cái Á giữa hai người ngược lại không có mâu thuẫn trực tiếp gì, cho nên lúc này tự nhiên nói ra khốn hoặc trong lòng. "Tuy rằng sự tình bình tức, nhưng hạt giống nghi ngờ đã gieo xuống, mục đích của kẻ kia tuy rằng không thành công, nhưng cũng không thất bại." Cái Á có chút bất mãn: "Người xuất gia nói chuyện cứ lẩn quẩn lòng vòng, rốt cuộc là muốn nói cái gì?" Chí Tôn từ từ nói ra suy đoán: "Ta phản đảo cho rằng tịnh không phải là hành động của người kia, có khả năng là Thần Thoại Hồng Quân nãi chí Hồng Quân mưu tính." Nghe vậy, Cái Á không trực tiếp phản bác.

Kỳ thực cũng có thể nhìn ra được suy đoán và hoài nghi trong lòng bà ta.

Thế Tôn thở dài một hơi: "Vậy ta đi trước đây." Cảnh tượng như vậy cũng diễn ra trước mặt mấy vị Chí Cao khác.

Thần Thoại Hồng Quân tuy rằng biết rõ hoài nghi lại đổ lên người mình, nhưng lại tịnh không hoảng loạn: "Chỉ hoài nghi thì có tác dụng gì?" Ở một bên khác Lý Phàm đang quan trắc, sau khi nhìn thấy những biến hóa này cũng nhịn không được khẽ tặc lưỡi.

Sau đó cũng cảm thấy hệ thống có chút quá chuyện bé xé ra to.

Chỉ cần ở phía sau hơi thúc đẩy, chuyện này khẳng định có thể tiếp tục phát triển, đến mức cuối cùng dưới sự giúp đỡ của hắn sẽ trở nên hoàn toàn thay đổi.

Dường như cảm giác được, cho nên hệ thống lúc này trầm mặc.

Trừ việc cung cấp một số hình ảnh ra, không trả lời Lý Phàm bất kỳ câu nào nữa.

Lý Phàm đối với việc này ngược lại cũng tịnh không để ý.

Nhưng đột nhiên cảm giác được một số tình huống đặc thù.

Trong nháy mắt nghe được thanh âm kêu cứu.

Hệ thống lúc này kịp thời xuất hiện và nhắc nhở: "Ngài nhận được thỉnh cầu của Nữ Oa, có phủ (hay không) hồi ứng?" Lý Phàm nhíu chặt mày: "Nữ Oa không phải đi đột phá rồi sao?

Sao lại đột nhiên thỉnh cầu ta?" Hệ thống đem hình ảnh Nữ Oa điều động ra.

Một căn phòng khá cổ phác, điêu lương họa đống (chạm trổ), trang sức phồn tạp.

Lý Phàm nhìn nhiều lần, tự nhiên cũng sẽ không bị trang sức bên trong làm lóa mắt, chỉ nhìn chằm chằm nữ tử ngồi ở trung ương hình ảnh.

Có thể nhìn ra được, Nữ Oa hiện tại trên đầu mồ hôi lạnh ròng ròng, dường như rơi vào trong cơn ác mộng đáng sợ nào đó.

Hệ thống lúc này liền nhắc nhở: "Nữ Oa đột phá, do cảm ngộ không đủ, hiện tại đang ở trong khốn cảnh, có phủ (hay không) tiếp tục giúp đỡ?" Lý Phàm đương nhiên gật đầu.

Sau đó dưới sự giúp đỡ của hệ thống, từ từ đi vào Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa lúc này cảm giác được khí tức của Lý Phàm, cho nên tâm tình vốn có chút tiêu táo bất an cũng trong khắc này dần dần bình ổn lại.

Lý Phàm vươn tay điểm vào sau lưng Nữ Oa, cảm ngộ bàng bạc liền trong nháy mắt quán chú vào.

Lúc này, Nữ Oa dường như nhìn thấy sự đản sinh của một thế giới hỗn độn, trong nháy mắt giống như quay về thời điểm trước khi khai thiên.

Cho nên dưới sự giúp đỡ của Lý Phàm, Nữ Oa cường thế đột phá.

Nhưng Lý Phàm lại đột nhiên nhíu mày, chỉ thấy khí tức trên người hắn hơi đổi, sau đó truyền âm cho Nữ Oa: "Đừng mở miệng, tiếp tục ổn định tu vi." Bởi vì Hồng Quân dường như cảm giác được Nữ Oa đột phá, cho nên liền định lúc này có mưu đồ.

Nữ Oa nghe Lý Phàm nhắc nhở xong, cũng rất nhanh sát giác được một ánh mắt quan sát đầy ác ý xuất hiện bên cạnh mình.

Biết rõ mưu kế của Hồng Quân, nhưng trong lòng Nữ Oa vẫn mang theo chút ít bài xích.

Chỉ thấy nàng hơi nhíu mày, vi quang trong tay lóe lên.

Hồng Quân liền bị đẩy lui ra ngoài một cách lý sở đương nhiên.

Lý Phàm lúc này nhìn Nữ Oa: "Hồng Quân dĩ nhiên bạo lộ, khẳng định sẽ tìm đến, cũng không cần quá hoảng loạn, bất kể thế nào trực tiếp cự tuyệt là được." Nữ Oa gật đầu, sau đó có chút không nỡ nhìn Lý Phàm biến mất trước mặt mình.

Qua một hồi, Hồng Quân liền xuất hiện tại Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa thu thập tốt cảm ngộ hiện tại, sau đó nhìn về phía Hồng Quân: "...Bái kiến lão sư." Hồng Quân nhìn Nữ Oa tu vi đột phá, trong mắt dị thải liên liên: "Xem ra ta năm đó thu ngươi làm đồ đệ không có nhìn lầm người." Nữ Oa trong lòng phúc phỉ: Thu ta làm đồ đệ?

Còn không phải coi trọng tư chất của lão nương.

Chương 146

Nhưng lúc này, nàng lại cười đến ôn uyển: "Một chút thành tựu, đương nhiên cảm kích lão sư tuệ nhãn." Sau đó Hồng Quân lúc này khẽ xua tay: "Ta muốn hỏi một chút, có phủ (hay không) nguyện ý bồi ta một chuyến trọng tố linh căn?" Tuy nói là trọng tố linh căn, nhưng thực tế cũng là một kế hoạch trọng phản chư thiên.

Nhưng Nữ Oa đã nhận được Lý Phàm nhắc nhở, sau đó lúc này lộ vẻ lo âu: "Ta khi đột phá, gặp phải chút ít chướng ngại." Nhìn trạng thái hiện tại của Nữ Oa, nếu muốn điều chỉnh lại, khả năng phải tốn thời gian tiếp cận một Nguyên hội.

Như vậy thực sự có chút không đáng.

Nếu muốn để Nữ Oa nhanh chóng khôi phục, phương diện đầu nhập cũng không ít, Hồng Quân vừa bị làm loạn kế hoạch cảm thấy hình như có chút gánh không nổi, bèn lược vi chỉ điểm một phen rồi phản hồi Tử Tiêu Cung.

Nữ Oa phát hiện mọi thứ dường như đều nằm trong kế hoạch của Lý Phàm, cho nên lúc này thật sự cảm thấy có chút kinh khủng. "Rốt cuộc hắn đang làm gì?" Quay về nơi tu luyện, Nữ Oa cũng không dám tiếp tục hồ tư loạn tưởng, bởi vì nàng biết rõ nước trong này rất sâu, vị tất có năng lực hoàn mỹ rút lui ra ngoài.

Nếu lúc này vì một số vấn đề mà hại Lý Phàm, nàng cảm thấy hình như có chút khó chấp nhận.

Tình huống có một chút không giống trong tưởng tượng.

Hiện tại Lý Phàm tịnh không khổ não như Nữ Oa tưởng tượng, lúc này hắn ngược lại chỉnh hợp năng lực trong tay hiện tại.

Sau đó đột nhiên đưa ra một quyết định khiến hệ thống đều cảm thấy kinh ngạc. "Cho ta định vị, thuận tiện che giấu hành tung của ta, ta muốn đi chỗ Thần Thoại Hồng Quân một chuyến." Mục đích lần này là Tử Tiêu Cung của Thần Thoại Hồng Quân (hoặc Hồng Quân bản địa).

Nghe vậy hệ thống đột nhiên cảm thấy Chủ nhân của mình nhất định điên rồi. "Chủ nhân, thế lực hiện tại của ngài chỉ là Thiên Đạo Cửu Cảnh." Ngôn ngoại chi ý là năng lực hiện tại tịnh không phải đối thủ của Thần Thoại Hồng Quân.

Hiện tại đi chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới.

Nhưng Lý Phàm lúc này lại đạm định, tịnh không trả lời hệ thống, phản đảo nhanh chóng đi về phía Tử Tiêu Cung của Thần Thoại Hồng Quân.

Trên đường gặp một số vấn đề phức tạp, hắn sẽ đặc ý xuất thủ giúp đỡ một phen.

Ví dụ như có một số người đang ngầm truy tra khí tức đào thoát từ thời gian.

Đối với loại khí tức này, chỉ cần nhìn thấy, khẳng định sẽ cho một số giúp đỡ đặc thù.

Không chỉ thôi hóa năng lực bọn họ phát triển, thậm chí sẽ trong tình huống này làm ra thay đổi tương ứng.

Chỉ cần có thể cung cấp một số giúp đỡ hợp thích, đám người này khẳng định sẽ mang lại thu hoạch càng thêm kinh hỉ.

Nhưng khi một đường thông suốt không trở ngại đến Tử Tiêu Cung, lại phát hiện bên trong tịnh không có bất kỳ người nào.

Nguyên bản tưởng rằng Thần Thoại Hồng Quân sẽ đích thân ra nghênh tiếp.

Nhưng đợi một thời gian cũng không thấy tung tích Thần Thoại Hồng Quân, cho nên lúc này hắn cũng có chút bất đắc dĩ. "Xem ra gia hỏa kia hẳn là ra ngoài rồi." Vốn định xoay người rời đi, nhưng lại không đi.

Lý Phàm đi dạo một vòng, cười cười trực tiếp đi vào.

Thậm chí ngồi lên chủ vị, tự rót trà cho mình. "Không ngờ nơi này lại có loại đồ tốt này." Nhìn chén trà đặt bên cạnh, Lý Phàm liền trực tiếp cầm một chiếc, sau đó lấy ra một lá trà, bỏ vào trong nước trà, liền nhìn nước trà phát ngốc.

Từ phương diện này có thể cảm giác ti ti lũ lũ cảm ngộ đại đạo từ trong đó tán phát ra.

Địa bàn của Thần Thoại Hồng Quân đương nhiên không đơn giản như tưởng tượng.

Lý Phàm lúc này cười híp mắt quan sát chung quanh, dường như có một số suy nghĩ và mưu kế đặc thù.

Hoàn toàn khác với tình huống trong tưởng tượng, vừa định cầm chén trà trước mặt lên, chén trà trực tiếp vỡ nát, nước trà chảy đầy đất.

Nhìn cảnh này, Lý Phàm khẽ phất tay, liền đem nước trà ném ra ngoài. "Thật đáng tiếc cực kỳ." Nói xong lại cầm một chén trà khác, sau đó lặp lại động tác.

Nhưng cũng như lần trước, chén trà lại vỡ nát.

Lý Phàm khóe miệng khẽ nhếch, sau đó lại cầm chén thứ ba.

Người khác nghe chuyện này cũng khẽ mỉm cười, tuy rằng đối với Lý Phàm không có bao nhiêu nhận tri, nhưng tịnh không có nghĩa là không thể đưa ra giải thích hợp lý cho chuyện này.

Cân nhắc sự bất thường bên trong, cho nên có không ít người đề xuất biện pháp giải quyết tương ứng. "Hoặc là ta có thể dựa theo hành động của Lý Phàm mà suy đoán." Nghe vậy, biểu tình Hồng Quân (lúc này đã xuất hiện) cũng hơi đổi.

Kỳ thực từ đó có thể nhìn ra được, đám người này đối với Lý Phàm không có một nhận tri tuyệt đối rõ ràng.

Nếu có thì sẽ không đưa ra ý kiến đơn thuần đáng sợ như vậy. "Chẳng lẽ không biết hành tung của Lý Phàm hoàn toàn không thể truy tung sao?" Một câu nói khiến tất cả mọi người ngẩn người tại chỗ, có chút mờ mịt lắc đầu.

Đối với chuyện này, tuyệt đại đa số người vẻ mặt mang theo mờ mịt luống cuống.

Tuy rằng đối với tình huống hiện tại có nhất định hiểu biết, nhưng tịnh không có nghĩa là có một số việc nhất định sẽ nằm trong sự chưởng khống của bọn họ.

Cho nên lúc này Lý Phàm như thế nào, họ có sự hiểu biết không đủ toàn diện. "Chỗ đáng sợ của Lý Phàm không nằm ở tình báo vô xứ bất tại kia, mà nằm ở chỗ biết rõ hắn làm cái gì, lại không thể làm gì được." Nghe vậy, biểu tình mấy người bên cạnh cũng hơi đổi.

Nhưng cuối cùng cũng không nói thêm gì nữa, bởi vì từ đó đại khái có thể nhìn ra được, Hồng Quân sở dĩ nói như vậy, càng nhiều là vì duy trì thể diện của mình.

Bất quá Hồng Quân chung quy có một số biện pháp, hiểu rõ nguyên nhân Lý Phàm tặng Hỗn Độn Đẳng. "Ta có một số phương pháp tìm Lý Phàm, nhưng ta lại không thể xác định rốt cuộc hắn có dụng ý gì." Nói xong cũng chỉ có thể lắc đầu, không định tiếp tục truy tung sự việc này.

Ở một bên khác, Lý Phàm cảm giác được Hồng Quân đang tham cứu mình, nhưng tịnh không giống như hệ thống nói là trốn đi, ngược lại lúc này đạm định chờ đợi. "Chẳng lẽ một chút đều không sợ hãi sao?" Hệ thống cảm thấy vị Chủ nhân này thực sự có chút kỳ quái.

Rõ ràng trước đó đã nỗ lực, nhưng quay đầu lại không định làm thêm che giấu gì dư thừa.

Toàn bộ sự việc nhìn thì đơn giản, thực tế lại có thể nhìn ra được bên trong thực sự có quá nhiều sự tùy tâm sở dục.

Nhưng Lý Phàm lại lắc đầu.

Đối với hoàn cảnh hiện tại, hắn có một số suy nghĩ đại khái, nhưng tịnh không có nghĩa là cần làm chuẩn bị dư thừa.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, trong lòng xuất hiện tính toán tương ứng: "Yên tâm đi, chuyện này đối với ta không phức tạp bao nhiêu." Nói xong, khóe miệng hắn khẽ nhếch.

Kỳ thực từ đó cũng có thể nhìn ra được, hiện tại hắn thật sự một chút cũng không khẩn trương.

Người khác lại cảm thấy có chút kỳ quái.

Tình trạng phức tạp như vậy, đối với tuyệt đại bộ phận người mà nói, không đơn giản như tưởng tượng.

Nhưng cuối cùng cũng không nói thêm gì. "Vậy ta hiện tại có phủ (cần) làm chút chuẩn bị?" Dù sao Hồng Quân đã đột phá.

Lý Phàm giống như không nghe thấy, chỉ ngẩng đầu nhìn chằm chằm Hồng Quân trước mắt.

Hồi lâu sau mới cười nói: "Kỳ thực năng lực của ngươi vẫn còn hơi thiếu sót." Hồng Quân khi nghe vậy thậm chí tưởng mình nghe lầm, sau đó đột nhiên nhìn biểu tình trên mặt Lý Phàm hơi đổi.

Không đợi kịp phản ứng, hắn phát hiện ra một số điểm không đúng.

Lý Phàm lúc này dường như có chuẩn bị, nhanh chóng vòng ra sau lưng Hồng Quân.

Cho nên khi Hồng Quân không phản ứng kịp, đột nhiên quỵ ngã, đồng thời trên người cũng xuất hiện nhiều vết thương.

Lý Phàm lúc này phi thường đạm định đứng trước mặt Hồng Quân: "Hiện tại biết rõ tu vi của ngươi chung quy có chút không đủ rồi chứ?" Lý Phàm nói như vậy, Hồng Quân có thể rõ ràng cảm giác được người này đối với mình áp chế.

Điểm làm hắn khó lý giải nhất nằm ở chỗ, chuyện này đối với Lý Phàm không có bao nhiêu chỗ đáng để tin tưởng.

Cho nên lúc này hắn cũng chỉ nhìn chằm chằm Lý Phàm.

Sau đó nghe Lý Phàm cười nói: "Ta biết ngươi có khả năng cảm thấy trong tình huống này hơi có chút yếu nhỏ, cho nên ta đặc địa cho ngươi một cơ hội." Lý Phàm lúc này mỉm cười, trực tiếp biểu minh có thể dạy Hồng Quân cách đột phá điểm yếu.

Nhưng yêu cầu duy nhất là hy vọng Hồng Quân lúc này bái hắn làm thầy. "Dù sao trịnh trọng bái sư học nghệ mới có khả năng chân chính khiến ta lấy ra một số đồ vật đáng để khoe khoang, ngươi cảm thấy thế nào?" Nghe Lý Phàm nói như vậy, Hồng Quân hiểu rõ rồi.

Sở dĩ làm như thế, chỉ là vì đả áp hắn.

Trong nháy mắt đều có thể rõ ràng cảm giác tôn nghiêm bị nghiền ép, quan trọng hơn là hiện tại Hồng Quân vì để tuyên dương sự cường đại của mình, tịnh không yêu cầu những người khác thanh tràng (rời khỏi).

Cũng có nghĩa là hiện tại bộ dáng chật vật bị đa số người nhìn

thấy, thậm chí trong mắt bọn họ, Hồng Quân là một kẻ ngay cả mưu kế tùy ý của người khác cũng không thể kích phá.

Cho nên loại cảm giác tôn nghiêm bị nghiền ép này, làm cho Hồng Quân cảm thấy càng khó thích ứng.

Quan trọng nhất là hiện tại hắn một chút biện pháp phản phệ cũng không có.

Đánh không lại, cũng áp không được.

Sự cường đại của Lý Phàm dường như lúc này mới thể hiện ra một chút, làm cho Hồng Quân cảm thấy giống như rơi vào vực sâu nào đó.

Nhìn Hồng Quân trước mặt, Lý Phàm biểu tình khá đạm định: "Chẳng lẽ chuyện này khó lý giải sao?" Lý Phàm nói một câu, khóe miệng cũng tùy theo khẽ nhếch.

Lúc này tuy rằng không biểu hiện ra thái độ quá rõ ràng, nhưng Hồng Quân lại có thể từ đó thể hội ra một số chỗ không tầm thường.

Nhìn sắc mặt biến hóa của Hồng Quân lúc này, Lý Phàm cũng nhịn không được hít sâu một hơi: "Kỳ thực chuyện này không phức tạp như ngươi nghĩ." Hồng Quân nghe xong, nhịn không được áp ức nộ hỏa: "Vậy rốt cuộc vì sao ngươi lại làm như vậy?" Nghĩ đi nghĩ lại, thủy chung vẫn không hiểu vì sao Lý Phàm lại biểu hiện ra một mặt cường đại như thế.

Chẳng lẽ là vì...?

Lúc này hắn có mưu đồ khác?

Bất kể xuất phát từ góc độ nào, dường như đều không thể giải thích rõ ràng tình huống lần này.

Cuối cùng có thể thể hiện ra cũng chỉ có một điểm, đó là Hồng

Quân hoàn toàn không tự tin.

Nhìn biểu tình biến hóa của Hồng Quân, Lý Phàm cũng nhịn không được lắc đầu: "Nói thật, ta cảm thấy ngươi có chút chui vào sừng trâu (bế tắc).

Bởi vì toàn bộ sự việc tuy rằng nhìn có vẻ đặc thù, nhưng có một điểm ngươi không sát giác được, đó là ngươi thủy chung không dám nhìn thẳng vào sự thiếu sót của mình." Bởi vì không dám nhìn thẳng, cho nên mới có thể khiến người ta năm lần bảy lượt nắm lấy điểm yếu trong đó.

Thậm chí có thể trong tình huống này đối với hắn hình thành sự nghiền ép cường thế.

Nghe vậy sắc mặt Hồng Quân cũng hơi đổi.

Đều không ngờ Lý Phàm sẽ căn cứ vào sự việc lần này đề xuất một loạt biện pháp, thậm chí đều có thể rõ ràng cảm thụ được phương diện không tầm thường.

Hắn nhịn không được ngẩng đầu nhìn Lý Phàm trước mặt.

Tuy rằng cũng biết rõ Lý Phàm đối với sự chưởng khống một số việc, khả năng còn cường đại hơn trong tưởng tượng một chút, nhưng lúc này có một số việc dường như tịnh không đáng để thâm cứu.

Sau một phen cân nhắc kỹ lưỡng, tự nhiên cũng hiểu rõ sự không tầm thường trong đó.

Chỉ là đối với tình huống hiện tại, hình như hơi có chút không quá đủ.

Nhìn biểu tình biến hóa trên mặt đám người trước mặt, Lý Phàm không nói thêm gì nữa, chỉ nhìn chằm chằm Hồng Quân, sau đó hy vọng Hồng Quân chân chính có thể lý giải suy nghĩ của hắn.

Nhưng không ngờ, Hồng Quân lúc này cũng chỉ nhìn chằm chằm Lý Phàm.

Sát giác được sự chênh lệch với Lý Phàm, hắn liền bắt đầu suy tư làm thế nào mới có thể thu nhỏ khoảng cách. "Nói đi, rốt cuộc ngươi có mục đích gì?" Nói nửa ngày, tổng cảm thấy trong mưu kế của Lý Phàm khẳng định thấu lộ càng nhiều sự không tầm thường.

Nghe Hồng Quân nói, Lý Phàm nhịn không được lắc đầu.

Kỳ thực từ đó cũng có thể nhìn ra được, đối với chuyện này, Hồng Quân tự nhiên có một số suy nghĩ đặc thù.

Nhưng có một số suy nghĩ lại vị tất có thể thể hội ra sự quan liên phía sau.

Cân nhắc kỹ lưỡng xong, Hồng Quân lắc đầu, không nói thêm một câu nào nữa.

Chỉ bất quá người có thể từ đó thể hội ra một số sự không tầm thường tự nhiên là đám người bên cạnh.

Trên mặt bọn họ mang theo chấn kinh và ý ngoại, cứ thế nhìn chằm chằm Lý Phàm.

Lý Phàm nhịn không được lắc đầu: "Ta nói rồi, nếu ngươi không thể nhìn thẳng vào sự thiếu sót của mình, như vậy ngươi thủy chung không cách nào chiến thắng ta." Nói xong câu đó liền đi sang bên cạnh một bước.

Bởi vì rõ ràng cảm giác được Hồng Quân lúc này dường như có mưu kế không tầm thường.

Quan trọng nhất là, lúc này có thể cảm thụ được trên người Hồng Quân thấu lộ ra một tia ác ý nhắm vào hắn.

Liền nhịn không được lắc đầu, chuyện này làm Hồng Quân cảm

thấy có chút không quá đủ. "Nếu thật sự muốn động thủ với ta, ta nguyện ý triển khai một lần giác lượng công bằng với ngươi, chứ không phải giống như hiện tại." Trên mặt Lý Phàm mang theo càng nhiều bất mãn.

Nhìn thấy cảnh này sắc mặt Hồng Quân hơi đổi.

Đều không ngờ Lý Phàm sẽ biểu hiện ra tư thái cường đại như vậy, đến mức làm cho hắn đều có một nháy mắt không cách nào phản ứng.

Lúc này Lý Phàm tuy rằng không nói thêm gì, nhưng Hồng Quân lại có thể rõ ràng cảm thụ được phương diện không tầm thường, ngẩng đầu nhìn chằm chằm người trước mắt.

Nhưng Lý Phàm lại đạm định, từ đầu đến cuối đều không nói thêm một câu nào: "Hoặc là ngươi cần phải suy nghĩ thật kỹ."